Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 33. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 /sněmovní tisk 617/ - prvé čtení

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 444/ - druhé čtení

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 414/ - druhé čtení

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - druhé čtení

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 460/ - druhé čtení

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 461/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 493/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 494/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 513/ - druhé čtení

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 514/ - druhé čtení

11. Vládní návrh zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu /sněmovní tisk 536/ - druhé čtení

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů /sněmovní tisk 537/ - druhé čtení

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - druhé čtení

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - druhé čtení

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 497/ - druhé čtení

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - druhé čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - druhé čtení

19. Vládní návrh zákona o jednorázovém příspěvku důchodci /sněmovní tisk 526/ - druhé čtení

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 471/ - druhé čtení

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 418/ - druhé čtení

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - druhé čtení

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - druhé čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení

25. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - druhé čtení

26. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

27. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

28. Návrh poslance Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 437/ - druhé čtení

29. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - druhé čtení

30. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení

31. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

32. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení

33. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - prvé čtení

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 546/ - prvé čtení

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 571/ - prvé čtení

37. Vládní návrh zákona o hazardních hrách /sněmovní tisk 578/ - prvé čtení

38. Vládní návrh zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 579/ - prvé čtení

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 580/ - prvé čtení

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - prvé čtení

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 612/ - prvé čtení

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 613/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

44. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - prvé čtení

45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - prvé čtení

46. Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - prvé čtení

47. Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - prvé čtení

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - prvé čtení

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - prvé čtení

50. Vládní návrh atomového zákona /sněmovní tisk 560/ - prvé čtení

51. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona /sněmovní tisk 561/ - prvé čtení

52. Vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 565/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 566/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - prvé čtení

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - prvé čtení

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - prvé čtení

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/ - prvé čtení

58. Vládní návrh zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře /sněmovní tisk 609/ - prvé čtení

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 575/ - prvé čtení

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - prvé čtení

61. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 508/ - prvé čtení

62. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - prvé čtení

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - prvé čtení

64. Návrh poslanců Robina Böhnische, Michala Kučery, Josefa Hájka, Jana Zahradníka, Marie Pěnčíkové, Jiřího Junka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 451/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - prvé čtení

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 590/ - prvé čtení

67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - prvé čtení

68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - prvé čtení

70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - prvé čtení

71. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - prvé čtení

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - prvé čtení

73. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - prvé čtení

74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - prvé čtení

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - prvé čtení

76. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - prvé čtení

77. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - prvé čtení

78. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - prvé čtení

79. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - prvé čtení

80. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 225/ - prvé čtení

81. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - prvé čtení

82. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení

83. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - prvé čtení

84. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 235/ - prvé čtení

85. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - prvé čtení

86. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocha, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - prvé čtení

87. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - prvé čtení

88. Návrh poslance Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - prvé čtení

89. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocha, Augustina Karla Andrleho Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - prvé čtení

90. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Víta Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - prvé čtení

91. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - prvé čtení

92. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - prvé čtení

93. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - prvé čtení

94. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - prvé čtení

95. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

96. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - prvé čtení

97. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelienkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - prvé čtení

98. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - prvé čtení

99. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - prvé čtení

100. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení

101. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - prvé čtení

102. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. /sněmovní tisk 425/ - prvé čtení

103. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - prvé čtení

104. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Niny Novákové, Františka Laudáta, Marka Ženíška, Zdeňka Bezecného, Jiřího Skalického, Daniela Korteho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - prvé čtení

105. Návrh poslanců Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové, Davida Kádnera a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 453/ - prvé čtení

106. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - prvé čtení

107. Návrh poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

108. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Bohuslava Sobotky, Andreje Babiše, Karla Schwarzenberga, Petra Fialy, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

109. Návrh poslanců Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

110. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Niny Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - prvé čtení

111. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - prvé čtení

112. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocha, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Víta Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - prvé čtení

113. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - prvé čtení

114. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocha, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - prvé čtení

115. Návrh poslanců Niny Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markéty Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezecného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - prvé čtení

116. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

117. Návrh poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 549/ - prvé čtení

118. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

119. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - prvé čtení

120. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 558/ - prvé čtení

121. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení

122. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - prvé čtení

123. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Monackým knížectvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Monaku dne 31. července 2014 /sněmovní tisk 318/ - druhé čtení

124. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Změna Dohody mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky, o leteckých službách, podepsané v Hongkongu dne 22. února 2002, a Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky, o leteckých službách, podepsaná v Hongkongu dne 22. února 2002 /sněmovní tisk 333/ - druhé čtení

125. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 25. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení

126. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Francouzskou republikou o spolupráci v oblasti průzkumu a využití kosmického prostoru k mírovým účelům /sněmovní tisk 387/ - druhé čtení

127. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o policejní spolupráci a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959, podepsaná dne 5. prosince 2014 v Bruselu /sněmovní tisk 396/ - druhé čtení

128. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Etiopské federativní demokratické republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 431/ - druhé čtení

129. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Jamajky o letecké dopravě /sněmovní tisk 435/ - druhé čtení

130. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Islandem na straně druhé o účasti Islandu na společném plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu ve druhém kontrolním období Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 474/ - druhé čtení

131. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi státy CARIFORA na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 479/ - druhé čtení

132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte zavádějící postup předkládání oznámení /sněmovní tisk 505/ - druhé čtení

133. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení

134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - prvé čtení

135. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. září 2014 /sněmovní tisk 343/ - prvé čtení

136. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014 /sněmovní tisk 389/ - prvé čtení

137. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Cookovými ostrovy o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Aucklandu dne 4. února 2015 /sněmovní tisk 434/ - prvé čtení

138. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 482/ - prvé čtení

139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015 /sněmovní tisk 484/ - prvé čtení

140. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000, podepsaná dne 28. dubna 2015 v Praze /sněmovní tisk 492/ - prvé čtení

141. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol k Úmluvě Mezinárodní organizace práce č. 29 o nucené práci, a k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 203 o dodatečných opatřeních k nucené práci a Změny z roku 2014 k Úmluvě o práci na moři, spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 563/ - prvé čtení

142. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci změn Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) a na odvolání výhrady České republiky k této Úmluvě /sněmovní tisk 567/ - prvé čtení

143. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014 /sněmovní tisk 584/ - prvé čtení

144. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím ve vztahu k Arubě o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Haagu dne 29. června 2015 /sněmovní tisk 594/ - prvé čtení

145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 445/ - třetí čtení

146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 444/ - třetí čtení

147. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 414/ - třetí čtení

148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - třetí čtení

149. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 460/ - třetí čtení

150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 461/ - třetí čtení

151. Vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 493/ - třetí čtení

152. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 494/ - třetí čtení

153. Vládní návrh zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 513/ - třetí čtení

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 514/ - třetí čtení

155. Vládní návrh zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu /sněmovní tisk 536/ - třetí čtení

156. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů /sněmovní tisk 537/ - třetí čtení

157. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

158. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

159. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - třetí čtení

160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - třetí čtení

161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 497/ - třetí čtení

162. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - třetí čtení

163. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - třetí čtení

164. Vládní návrh zákona o jednorázovém příspěvku důchodci /sněmovní tisk 526/ - třetí čtení

165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 471/ - třetí čtení

166. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 418/ - třetí čtení

167. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - třetí čtení

168. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - třetí čtení

169. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení

170. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - třetí čtení

171. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení

172. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení

173. Návrh poslance Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 437/ - třetí čtení

174. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení

175. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení

176. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení

177. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení

178. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení

179. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

180. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

181. Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru ministerstva financí

182. Informace o rozhodnutí vlády o průjezdu jednotky ozbrojených sil Spojených států amerických přes území České republiky ve dnech 29. března až 1. dubna 2015 /sněmovní tisk 427/

183. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 522/

184. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2014 /sněmovní tisk 523/

185. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO "Active Fence" v Turecké republice /sněmovní tisk 544/

186. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 441/

187. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 577/

188. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/

189. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2014 /sněmovní tisk 446/

190. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2014 /sněmovní tisk 475/

191. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2014 /sněmovní tisk 515/

192. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2014 (ve srovnání s rokem 2013) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2014 /sněmovní tisk 519/

193. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2014, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 /sněmovní tisk 528/

194. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2014 /sněmovní tisk 562/

195. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2014 /sněmovní tisk 595/

196. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2014 /sněmovní tisk 530/

197. Zpráva o finanční stabilitě 2014/2015 /sněmovní tisk 531/

198. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2015 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2015) /sněmovní tisk 573/

199. Informace o podpořeném financování za rok 2014 /sněmovní tisk 534/

200. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/

201. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2014 /sněmovní tisk 553/

202. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2015 /sněmovní tisk 607/

203. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy

204. Žádost vlády o vyslovení souhlasu s navýšením výdajového limitu Státního fondu životního prostředí (SFŽP) podle usnesení vlády č. 734/2015 /sněmovní dokument 2883/

205. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

206. Ústní interpelace

207. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru ministerstva financí

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015

VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 33. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 6. až 27. října 2015

Obsah:

6. října 2015

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 899).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 68
Řeč poslance Jiřího Miholy 69
Řeč poslance Marka Černocha 70
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 70
Řeč poslance Martina Kolovratníka 70
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 71
Řeč poslance Marka Černocha 71
Řeč poslance Romana Sklenáka 71
Řeč poslance Robina Böhnische 71
Řeč poslankyně Jany Černochové 72
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 73
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 74
Řeč poslance Miroslava Kalouska 74
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 74
Řeč poslance Miroslava Kalouska 75
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 76
Řeč poslance Miroslava Kalouska 76
Řeč poslance Ladislava Velebného 79
Řeč poslance Miroslava Kalouska 79
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 79
Řeč poslankyně Jany Černochové 79
Řeč poslance Miroslava Kalouska 80

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 80
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 80
Řeč poslance Pavla Kováčika 81
Řeč poslance Miroslava Kalouska 81
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 81
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 81
Řeč poslance Marka Černocha 82
Řeč poslance Miroslava Kalouska 82

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - druhé čtení

Řeč poslance Vladislava Vilímce 84
Řeč poslance Ivana Adamce 86
Řeč poslance Adolfa Beznosky 87
Řeč poslankyně Věry Kovářové 87
Řeč poslance Herberta Pavery 87
Řeč poslance Petra Bendla 88

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 613/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 89

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 91
Řeč poslance Františka Laudáta 92
Řeč poslance Martina Plíška 92
Řeč poslance Milana Šarapatky 94
Řeč poslance Marka Bendy 94
Řeč poslance Petra Bendla 95
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 96
Řeč poslance Marka Bendy 99
Řeč poslance Petra Bendla 99
Řeč poslance Martina Plíška 99
Řeč poslankyně Věry Kovářové 100
Řeč poslance Jana Klána 100
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 101
Řeč poslance Petra Bendla 101
Řeč poslankyně Jany Pastuchové 102
Řeč poslance Jana Klána 102

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 103
Řeč poslance Františka Laudáta 103
Řeč poslance Milana Urbana 104
Řeč poslance Marka Bendy 104
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 104
Řeč poslance Jana Klána 106
Řeč poslance Františka Laudáta 107
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 107
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 109
Řeč poslance Jeronýma Tejce 111
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 111
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 111

Usnesení schváleno (č. 900 - 1. část).

Řeč poslance Jana Klána 112
Řeč poslance Petra Bendla 112

Usnesení schváleno (č. 900 - 2. část).

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 113
Řeč poslance Martina Kolovratníka 113

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Františka Laudáta 114
Řeč poslance Petra Bendla 116
Řeč poslance Ivana Adamce 117
Řeč poslance Herberta Pavery 118
Řeč poslance Jana Birkeho 118
Řeč poslance Františka Laudáta 118
Řeč poslance Petra Bendla 119
Řeč poslance Jiřího Junka 119
Řeč poslance Petra Bendla 120
Řeč poslance Jana Birkeho 120
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 120
Řeč poslance Petra Bendla 121
Řeč poslance Martina Kolovratníka 121
Řeč poslance Marka Bendy 122

Usnesení schváleno (č. 901 - 1. část).

Řeč poslance Petra Bendla 123

Usnesení schváleno (č. 901 - 2. část).

Řeč poslance Františka Laudáta 123
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 124
Řeč poslance Františka Laudáta 124

Usnesení schváleno (č. 901 - 3. část).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 444/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 125
Řeč poslance Ladislava Velebného 125
Řeč poslankyně Jany Černochové 126
Řeč poslankyně Věry Kovářové 126
Řeč poslance Františka Laudáta 127
Řeč poslance Miroslava Kalouska 133
Řeč poslance Ivana Adamce 134
Řeč poslance Františka Laudáta 134
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 134
Řeč poslance Michala Kučery 135
Řeč poslance Ladislava Velebného 136
Řeč poslance Františka Laudáta 136
Řeč poslankyně Olgy Havlové 136
Řeč poslance Ivana Adamce 137

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Petra Bendla 139
Řeč poslance Michala Kučery 143

28. Návrh poslance Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 437/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Volného 144
Řeč poslance Ladislava Šincla 145
Řeč poslance Michala Kučery 148
Řeč poslance Jana Volného 148
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 149
Řeč poslance Františka Laudáta 149

Řeč poslance Josefa Hájka 150
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška 150
Řeč poslance Karla Fiedlera 150
Řeč poslance Michala Kučery 151
Řeč poslance Jiřího Koubka 151
Řeč poslance Adolfa Beznosky 152
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 152
Řeč poslance Jana Volného 153
Řeč poslance Miroslava Kalouska 153
Řeč poslance Jana Volného 153
Řeč poslance Martina Komárka 154
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 154
Řeč poslance Michala Kučery 155
Řeč poslance Františka Laudáta 155
Řeč poslance Jiřího Koubka 156
Řeč poslance Ladislava Šincla 157
Řeč poslance Miroslava Kalouska 157
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 157
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 158
Řeč poslance Pavla Kováčika 158
Řeč poslance Miroslava Kalouska 159
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 159
Řeč poslance Karla Fiedlera 160
Řeč poslance Václava Votavy 165
Řeč poslance Karla Fiedlera 165
Řeč poslance Jana Volného 165
Řeč poslance Miroslava Kalouska 166

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 169
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 178

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Ladislava Šincla 182
Řeč poslance Miroslava Kalouska 183

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 197

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 204
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 205
Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové 206

7. října 2015

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 208
Řeč poslance Romana Sklenáka 209
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 209
Řeč poslankyně Jany Černochové 210
Řeč poslance Marka Černocha 211
Řeč poslance Miroslava Kalouska 211

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Miholy 212
Řeč poslance Miroslava Kalouska 212

145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 445/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 213
Řeč poslance Petra Kudely 214
Řeč poslance Jeronýma Tejce 215
Řeč poslance Martina Plíška 216
Řeč poslance Adolfa Beznosky 216
Řeč poslance Marka Bendy 217
Řeč poslance Radka Vondráčka 218
Řeč poslance Václava Snopka 219

Usnesení schváleno (č. 902).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 225
Řeč poslance Romana Procházky 226

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 461/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 227
Řeč poslance Jiřího Zemánka 227

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 571/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 228
Řeč poslance Romana Kubíčka 228

Usnesení schváleno (č. 903).

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - prvé čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 230
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 231
Řeč poslance Vladislava Vilímce 232
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 234
Řeč poslance Pavla Plzáka 235
Řeč poslankyně Jany Fischerové 236

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Chvojky 238
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 238
Řeč poslance Herberta Pavery 239
Řeč poslance Marka Bendy 239
Řeč poslance Antonína Sedi 241
Řeč poslance Petra Bendla 242
Řeč poslance Ivana Adamce 243
Řeč poslance Jiřího Petrů 244
Řeč poslance Petra Bendla 244
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 245
Řeč poslance Jana Zahradníka 245
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 246
Řeč poslance Ivana Adamce 246
Řeč poslance Petra Bendla 247
Řeč poslance Jiřího Koubka 247

Řeč poslance Bohuslava Svobody 248
Řeč poslance Martina Novotného 248
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 249
Řeč poslance Jana Birkeho 251
Řeč poslance Václava Horáčka 251
Řeč poslance Herberta Pavery 251
Řeč poslance Bohuslava Svobody 252
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 253
Řeč poslance Milana Urbana 253
Řeč poslankyně Jany Černochové 253
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 254
Řeč poslankyně Jany Černochové 254
Řeč poslance Leoše Hegera 254
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 255
Řeč poslance Adolfa Beznosky 255
Řeč poslance Martina Novotného 255
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 256
Řeč poslance Jiřího Štětiny 256
Řeč poslankyně Jany Černochové 257
Řeč poslance Ivana Adamce 257
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 258
Řeč poslance Ivana Adamce 258
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 258

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 261
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 262
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 262
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 262
Řeč poslance Marka Bendy 263

Usnesení schváleno (č. 904).

64. Návrh poslanců Robina Böhnische, Michala Kučery, Josefa Hájka, Jana Zahradníka, Marie Pěnčíkové, Jiřího Junka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 451/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Robina Böhnische 265
Řeč poslance Václava Zemka 266
Řeč poslance Františka Laudáta 266

Usnesení schváleno (č. 905).

69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 267
Řeč poslance Robina Böhnische 270
Řeč poslance Jana Zahradníka 272

Projednávání bodu bylo přerušeno.

181. Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí

Řeč poslance Martina Kolovratníka 274

Usnesení schváleno (č. 906).

Řeč poslance Martina Kolovratníka 274

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

9. Vládní návrh zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 513/ - druhé čtení

Řeč poslance Simeona Karamazova 275
Řeč poslance Jana Volného 277
Řeč poslance Miroslava Kalouska 278
Řeč poslance Michala Kučery 278
Řeč poslance Petra Fialy 279
Řeč poslance Radima Holečka 279
Řeč poslance Karla Raise 280
Řeč poslance Martina Kolovratníka 281
Řeč poslance Radka Vondráčka 282
Řeč poslance Michala Kučery 282
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 283
Řeč poslance Adolfa Beznosky 283
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 284
Řeč poslance Jana Volného 284
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 284
Řeč poslance Martina Kolovratníka 285
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 285
Řeč poslankyně Jany Lorencové 286
Řeč poslance Michala Kučery 286
Řeč poslance Ivana Adamce 287
Řeč poslance Karla Raise 287
Řeč poslance Petra Fialy 287

Řeč poslance Adolfa Beznosky 288
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 288
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 289
Řeč poslance Leoše Hegera 290
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 290
Řeč poslankyně Zuzany Šánové 290
Řeč poslankyně Jany Lorencové 291
Řeč poslance Josefa Hájka 291
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 292
Řeč poslance Michala Kučery 293
Řeč poslance Antonína Sedi 293
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 294
Řeč poslance Martina Novotného 294
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 295
Řeč poslance Adolfa Beznosky 296
Řeč poslankyně Jany Lorencové 296
Řeč poslance Jana Volného 296
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 296
Řeč poslance Jana Volného 297
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 297
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 298

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ivana Pilného 298
Řeč poslance Miroslava Opálky 299
Řeč poslankyně Zuzany Šánové 299
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 300
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 301
Řeč poslance Ivana Pilného 301
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 302
Řeč poslance Michala Kučery 305
Řeč poslance Miroslava Kalouska 305
Řeč poslance Milana Urbana 305
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 306
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 310
Řeč poslance Ivana Pilného 310
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 311
Řeč poslance Michala Kučery 312
Řeč poslance Vladislava Vilímce 312
Řeč poslankyně Jany Lorencové 316
Řeč poslance Jana Volného 316
Řeč poslance Ivana Adamce 316
Řeč poslance Ivana Gabala 317
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 318
Řeč poslance Radima Holečka 319

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 323
Řeč poslance Petra Fialy 324

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Igora Nykla 329
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 329
Řeč poslance Václava Votavy 330
Řeč poslance Milana Urbana 330
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 331
Řeč poslance Václava Votavy 331
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 332
Řeč poslance Adolfa Beznosky 332
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 335
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 338
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 339
Řeč poslance Vladislava Vilímce 340
Řeč poslance Jaroslava Klašky 341
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 341
Řeč poslance Karla Fiedlera 342

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 514/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 343
Řeč poslance Jaroslava Klašky 344
Řeč poslance Františka Adámka 345

8. října 2015

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

205. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 346
Řeč poslance Jana Farského 347
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 347
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 350
Řeč poslance Františka Laudáta 351
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 352
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové 353
Řeč poslance Petra Bendla 354
Řeč poslance Petra Kudely 354
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 354
Řeč poslance Petra Bendla 355

Řeč poslance Františka Laudáta 355
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 356
Řeč poslance Petra Kudely 356
Řeč poslance Miroslava Kalouska 356
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 357
Řeč poslance Františka Laudáta 357
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 357
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 358

Usnesení schváleno (č. 908).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 359

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 360
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 361
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 363
Řeč poslance Antonína Sedi 368
Řeč poslance Miroslava Kalouska 369
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 369
Řeč poslance Lea Luzara 369
Řeč poslance Romana Sklenáka 370
Řeč poslance Jiřího Miholy 371
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 371

138. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 482/ - prvé čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 372
Řeč poslance Roma Kostřici 373

Usnesení schváleno (č. 909).

Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora 374

134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Jany Fischerové 374
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 375

Projednávání bodu bylo přerušeno.

135. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. září 2014 /sněmovní tisk 343/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 376
Řeč poslance Reného Čípa 377
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 377

Usnesení schváleno (č. 910).

136. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014 /sněmovní tisk 389/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 379
Řeč poslance Lea Luzara 380

Usnesení schváleno (č. 911).

137. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Cookovými ostrovy o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Aucklandu dne 4. února 2015 /sněmovní tisk 434/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 380
Řeč poslance Pavla Holíka 381
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 381
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 382
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 382
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 382
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 383
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 383
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 383
Řeč poslance Františka Laudáta 384
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 384
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 384

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015 /sněmovní tisk 484/ - prvé čtení

Řeč poslance Františka Laudáta 386

Projednávání bodu bylo přerušeno.

140. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000, podepsaná dne 28. dubna 2015 v Praze /sněmovní tisk 492/ - prvé čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka 386

Projednávání bodu bylo přerušeno.

143. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014 /sněmovní tisk 584/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 387
Řeč poslance Pavla Holíka 388
Řeč poslance Václava Klučky 388

Usnesení schváleno (č. 912).

125. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 25. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 389
Řeč poslance Lea Luzara 390

Usnesení schváleno (č. 913).

130. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Islandem na straně druhé o účasti Islandu na společném plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu ve druhém kontrolním období Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 474/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 391
Řeč poslance Robina Böhnische 391

Usnesení schváleno (č. 914).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

206. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 393
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 393
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 394
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 395
Řeč poslance Josefa Zahradníčka 395
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 396
Řeč poslance Josefa Zahradníčka 396
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 396
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 397
Řeč poslance Petra Bendla 400
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 400
Řeč poslance Reného Čípa 402
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 403
Řeč poslance Martina Lanka 404
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 405
Řeč poslance Jiřího Valenty 407
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 408
Řeč poslance Jiřího Valenty 408
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové 408
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 409
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové 410
Řeč poslance Radima Fialy 410
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 411
Řeč poslance Adolfa Beznosky 413
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 414
Řeč poslance Adolfa Beznosky 414
Řeč poslankyně Jany Černochové 414
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 415
Řeč poslance Michala Kučery 415

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 416
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 417
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 418
Řeč poslance Jana Zahradníka 420

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 420
Řeč poslance Jana Zahradníka 421
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 422
Řeč poslance Roma Kostřici 422
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 422
Řeč poslance Martina Novotného 423
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 424
Řeč poslance Radka Vondráčka 424
Řeč poslance Radima Holečka 425
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 425
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 426
Řeč poslance Simeona Karamazova 427
Řeč poslance Karla Šidla 428
Řeč poslankyně Markéty Adamové 428
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 429
Řeč poslance Leoše Hegera 430
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 431
Řeč poslankyně Jany Černochové 432
Řeč poslankyně Věry Kovářové 433
Řeč poslankyně Marty Semelové 434
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 434
Řeč poslance Reného Čípa 435
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 435
Řeč poslance Reného Čípa 436
Řeč poslankyně Jany Pastuchové 436
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 437
Řeč poslance Antonína Sedi 438
Řeč poslance Petra Bendla 439
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 439
Řeč poslance Petra Bendla 439
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 440
Řeč poslankyně Marie Benešové 440
Řeč poslance Michala Kučery 441
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 441
Řeč poslance Michala Kučery 443
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 443
Řeč poslance Antonína Sedi 444
Řeč poslankyně Věry Kovářové 445
Řeč poslance Jana Zahradníka 445

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 446
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 446
Řeč poslance Petra Bendla 448
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 448
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 449

9. října 2015

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Marka Černocha 451
Řeč poslance Romana Sklenáka 452

132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte zavádějící postup předkládání oznámení /sněmovní tisk 505/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 452
Řeč poslankyně Jany Fischerové 454

Usnesení schváleno (č. 915).

131. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi státy CARIFORA na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 479/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 456
Řeč poslance Karla Raise 457

Usnesení schváleno (č. 916).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 460/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 457
Řeč poslance Zdeňka Syblíka 458
Řeč poslance Jana Farského 459
Řeč poslance Jeronýma Tejce 460
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 460
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 461

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Heleny Válkové 463
Řeč poslance Petra Bendla 463
Řeč poslance Jana Farského 463
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 464

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jana Farského 465
Řeč poslankyně Jany Lorencové 465
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 465
Řeč poslance Zdeňka Syblíka 466
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 467

7. Vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 493/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 467
Řeč poslance Romana Kubíčka 468
Řeč poslance Václava Votavy 468
Řeč poslankyně Markéty Adamové 470
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 470
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 471
Řeč poslance Miroslava Kalouska 471

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 474
Řeč poslance Václava Votavy 474
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 475
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 475
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 475
Řeč poslance Miroslava Kalouska 476
Řeč poslance Karla Fiedlera 476
Řeč poslance Vítězslava Jandáka 477
Řeč poslance Petra Fialy 477
Řeč poslance Ivana Pilného 480
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 480
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 481
Řeč poslankyně Markéty Adamové 484
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 484
Řeč poslance Josefa Hájka 485
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 486
Řeč poslance Karla Fiedlera 486

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 487
Řeč poslance Františka Laudáta 487
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 488
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 489
Řeč poslance Michala Kučery 489
Řeč poslankyně Zuzany Šánové 489
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 490
Řeč poslance Františka Laudáta 490
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 491
Řeč poslance Ivana Gabala 492
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 492
Řeč poslance Michala Kučery 493
Řeč poslance Františka Laudáta 494
Řeč poslance Marka Bendy 496

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Ivana Gabala 499
Řeč poslance Marka Bendy 499
Řeč poslance Ivana Gabala 500

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 494/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 500
Řeč poslance Romana Kubíčka 501
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 501
Řeč poslance Václava Votavy 503
Řeč poslance Josefa Uhlíka 504
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 504

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 471/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 506
Řeč poslance Martina Kolovratníka 506
Řeč poslance Jiřího Junka 507
Řeč poslance Davida Kasala 509
Řeč poslance Stanislava Humla 510

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 510
Řeč poslance Jiřího Junka 511
Řeč poslance Igora Jakubčíka 511
Řeč poslance Leoše Hegera 512
Řeč poslance Ivana Pilného 512
Řeč poslance Martina Novotného 513
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 513
Řeč poslance Marka Černocha 514
Řeč poslance Jiřího Koskuby 514
Řeč poslance Stanislava Humla 515
Řeč poslance Františka Laudáta 515
Řeč poslance Milana Urbana 516
Řeč poslance Martina Novotného 516
Řeč poslance Václava Votavy 517
Řeč poslance Ivana Pilného 517
Řeč poslance Jiřího Koskuby 517
Řeč poslance Marka Černocha 518
Řeč poslance Simeona Karamazova 518
Řeč poslance Petra Bendla 519
Řeč poslance Petra Kudely 519
Řeč poslance Martina Kolovratníka 521
Řeč poslance Františka Laudáta 522
Řeč poslance Daniela Korteho 523
Řeč poslance Stanislava Berkovce 525
Řeč poslance Martina Novotného 526
Řeč poslance Martina Kolovratníka 527
Řeč poslance Jiřího Koubka 527
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 528
Řeč poslance Michala Kučery 528
Řeč poslance Jana Zahradníka 530
Řeč poslance Michala Kučery 530
Řeč poslance Jiřího Junka 530
Řeč poslance Petra Kudely 530
Řeč poslance Martina Kolovratníka 531
Řeč poslance Stanislava Humla 531
Řeč poslance Daniela Korteho 531
Řeč poslance Pavla Čiháka 531
Řeč poslance Martina Novotného 532
Řeč poslance Stanislava Berkovce 532
Řeč poslance Jiřího Koubka 532

20. října 2015

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Jiřího Miholy 534

Řeč poslance Marka Černocha 534
Řeč poslance Miroslava Kalouska 535
Řeč poslance Martina Kolovratníka 535
Řeč poslance Martina Plíška 536

121. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení

Řeč poslance Pavla Kováčika 537

Usnesení schváleno (č. 917 - 1. část).

Řeč poslankyně Zuzany Kailové 538
Řeč poslance Michala Kučery 539
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 539
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 540
Řeč poslance Petra Bendla 541
Řeč poslance Radima Holečka 541
Řeč poslance Radka Vondráčka 542
Řeč poslance Adolfa Beznosky 542
Řeč poslance Antonína Sedi 543
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 543
Řeč poslance Adolfa Beznosky 544
Řeč poslance Michala Kučery 544
Řeč poslankyně Jany Černochové 544
Řeč poslance Karla Fiedlera 546
Řeč poslance Františka Váchy 546
Řeč poslance Michala Kučery 546
Řeč poslance Marka Bendy 547
Řeč poslance Jiřího Miholy 547
Řeč poslance Františka Váchy 548
Řeč poslankyně Marty Semelové 548
Řeč poslance Jana Zahradníka 549
Řeč poslance Martina Kolovratníka 550
Řeč poslance Jiřího Koskuby 550
Řeč poslance Františka Laudáta 552

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Michala Kučery 555
Řeč poslance Karla Šidla 555
Řeč poslance Miroslava Kalouska 555
Řeč poslance Miroslava Opálky 556
Řeč poslance Josefa Hájka 557
Řeč poslance Františka Laudáta 557

Řeč poslance Miroslava Kalouska 557
Řeč senátora Františka Bublana 558
Řeč poslance Michala Kučery 558
Řeč poslance Karla Fiedlera 559
Řeč poslance Jiřího Koskuby 559
Řeč poslankyně Jany Černochové 560
Řeč poslance Simeona Karamazova 560
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 561
Řeč poslance Miroslava Kalouska 562
Řeč poslance Karla Fiedlera 562
Řeč senátora Františka Bublana 563
Řeč poslance Karla Šidla 564

Usnesení schváleno (č. 917 - 2. část).

Řeč poslance Františka Laudáta 565

Usnesení schváleno (č. 917- 3. část).

Řeč poslance Jana Volného 565

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 418/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 566
Řeč poslance Miroslava Kalouska 567
Řeč poslance Karla Turečka 568
Řeč poslance Michala Kučery 568
Řeč poslance Miroslava Kalouska 568
Řeč poslance Karla Raise 571
Řeč poslance Jana Volného 571
Řeč poslance Miroslava Kalouska 571
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 572
Řeč poslance Jana Volného 573
Řeč poslance Petra Bendla 573
Řeč poslance Herberta Pavery 574
Řeč poslance Miroslava Kalouska 575
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 576
Řeč poslance Robina Böhnische 577
Řeč poslance Miroslava Kalouska 577

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Herberta Pavery 578

Řeč poslance Petra Bendla 578
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 578

19. Vládní návrh zákona o jednorázovém příspěvku důchodci /sněmovní tisk 526/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 579
Řeč poslance Miroslava Opálky 579
Řeč poslance Vladislava Vilímce 580
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 582
Řeč poslance Vladislava Vilímce 582
Řeč poslance Miroslava Opálky 582

11. Vládní návrh zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu /sněmovní tisk 536/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 584
Řeč poslance Romana Kubíčka 585

Usnesení schváleno (č. 918).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů /sněmovní tisk 537/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 586
Řeč poslance Romana Kubíčka 586

Usnesení schváleno (č. 919).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 414/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 588
Řeč poslance Jiřího Dolejše 588
Řeč poslance Václava Votavy 589
Řeč poslance Martina Sedláře 589
Řeč poslance Jiřího Dolejše 590

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 575/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 590
Řeč poslance Petra Kudely 591
Řeč poslance Petra Bendla 593
Řeč poslance Herberta Pavery 595
Řeč poslance Petra Kudely 596

Usnesení schváleno (č. 920).

Řeč poslance Petra Bendla 597

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 598
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 598
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 600

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 601
Řeč poslankyně Jany Černochové 601

Pokračování v projednávání bodu
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 601
Řeč poslance Miroslava Kalouska 602
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 602
Řeč poslance Jeronýma Tejce 602
Řeč poslance Martina Plíška 604
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 606
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 606
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 608
Řeč poslance Marka Bendy 608
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 610
Řeč poslance Ivana Gabala 611
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 611
Řeč poslance Ivana Gabala 613
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 613

Řeč poslance Miroslava Kalouska 616
Řeč poslance Karla Fiedlera 616
Řeč poslance Miroslava Kalouska 618
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 618
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 619
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 619

Usnesení schváleno (č. 921 - 1. část).

Řeč poslance Jana Chvojky 620
Řeč poslance Františka Laudáta 620

Usnesení schváleno (č. 921 - 2. část).

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 621
Řeč poslance Jana Chvojky 621
Řeč poslance Martina Plíška 622

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Usnesení schváleno (č. 922 - 1. část).

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 623

Usnesení schváleno (č. 922 - 2. část).

52. Vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 565/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 624
Řeč poslance Františka Laudáta 624
Řeč poslance Pavla Šrámka 625

Usnesení schváleno (č. 923).

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 566/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 626
Řeč poslance Františka Laudáta 626
Řeč poslance Pavla Šrámka 626

Usnesení schváleno (č. 924).

Řeč poslankyně Jany Černochové 627

21. října 2015

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 628

157. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 630
Řeč poslankyně Jany Černochové 630
Řeč poslance Jiřího Petrů 632
Řeč poslance Radka Vondráčka 632
Řeč poslance Petra Bendla 633
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 633
Řeč poslance Herberta Pavery 633

Usnesení schváleno (č. 925).

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 /sněmovní tisk 617/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 634
Řeč poslance Václava Votavy 640
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 641
Řeč poslance Miroslava Kalouska 647

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Dolejše 652
Řeč poslance Miroslava Kalouska 652
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 652
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 653

Řeč poslance Václava Votavy 659
Řeč poslance Františka Laudáta 663
Řeč poslance Adolfa Beznosky 663
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 664
Řeč poslance Milana Urbana 664
Řeč poslance Karla Fiedlera 665
Řeč poslance Petra Bendla 665
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 666
Řeč poslance Pavla Plzáka 666
Řeč poslance Miroslava Kalouska 667
Řeč poslance Františka Laudáta 667
Řeč poslance Milana Urbana 668
Řeč poslance Václava Votavy 668
Řeč poslance Miroslava Kalouska 669

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Pilného 670
Řeč poslance Miroslava Kalouska 670
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 671
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 671

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 672

179. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 674
Řeč poslance Martina Kolovratníka 674

Usnesení schváleno (č. 926 - 1. část).

Řeč poslance Martina Kolovratníka 675

Usnesení schváleno (č. 926 - 2. část).

Řeč poslance Martina Kolovratníka 675
Řeč poslance Miroslava Kalouska 676
Řeč poslance Pavla Kováčika 676
Řeč poslance Jiřího Miholy 677
Řeč poslance Miroslava Kalouska 677

180. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka 678

Projednávání bodu bylo přerušeno.

207. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí

Řeč poslance Martina Kolovratníka 679
Řeč poslance Herberta Pavery 679
Řeč poslance Martina Kolovratníka 679

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Pokračování v projednávání bodu
Řeč poslance Martina Kolovratníka 680

180. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Usnesení schváleno (č. 927).

Pokračování v projednávání bodu

207. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí

Usnesení schváleno (č. 928).

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 /sněmovní tisk 617/ - prvé čtení

Řeč poslance Jaroslava Klašky 681
Řeč poslance Františka Laudáta 683
Řeč poslance Adolfa Beznosky 683
Řeč poslance Jaroslava Klašky 684
Řeč poslance Ivana Gabala 685
Řeč poslance Michala Kučery 685

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 685
Řeč poslance Miroslava Kalouska 686
Řeč poslance Jiřího Dolejše 686

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta 691
Řeč poslance Milana Urbana 696
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 697
Řeč poslance Ivana Pilného 698
Řeč poslance Františka Laudáta 698
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 699
Řeč poslance Karla Raise 699
Řeč poslance Františka Laudáta 700
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 700

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 701
Řeč poslance Adolfa Beznosky 702
Řeč poslance Václava Votavy 702
Řeč poslance Františka Laudáta 702
Řeč poslance Tomia Okamury 703
Řeč poslance Radima Holečka 705
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 706
Řeč poslance Václava Votavy 707
Řeč poslance Františka Laudáta 707
Řeč poslance Simeona Karamazova 708
Řeč poslance Karla Fiedlera 709
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 711
Řeč poslance Karla Fiedlera 711
Řeč poslance Vladislava Vilímce 712
Řeč poslance Antonína Sedi 715
Řeč poslance Petra Bendla 716
Řeč poslankyně Soni Markové 719

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Bohuslava Svobody 722
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 723
Řeč poslance Jana Zahradníka 723
Řeč poslance Milana Urbana 725
Řeč poslance Františka Váchy 725
Řeč poslankyně Věry Kovářové 726
Řeč poslance Petra Bendla 727
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 727

Řeč poslance Petra Bendla 727
Řeč poslankyně Věry Kovářové 728
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 728
Řeč poslance Jana Zahradníka 728
Řeč poslance Jana Volného 729
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 729
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 729
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 732
Řeč poslance Pavla Plzáka 732
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 733
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 733
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 734
Řeč poslance Jiřího Dolejše 734
Řeč poslance Miroslava Kalouska 734
Řeč poslance Miroslava Opálky 735
Řeč poslance Václava Votavy 736
Řeč poslance Tomia Okamury 737
Řeč poslance Radka Vondráčka 737
Řeč poslance Václava Votavy 737

Usnesení schváleno (č. 929).

108. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Bohuslava Sobotky, Andreje Babiše, Karla Schwarzenberga, Petra Fialy, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Zahradníka 738
Řeč poslance Jiřího Miholy 739

Usnesení schváleno (č. 930 - 1. část).

Řeč poslance Františka Váchy 740
Řeč poslance Miroslava Kalouska 741

Usnesení schváleno (č. 930 - 2. část).

Řeč poslance Jiřího Miholy 742

80. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon

č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 225/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 742
Řeč poslance Jana Chvojky 743
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 744
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 745
Řeč poslance Jana Chvojky 745

Projednávání bodu bylo přerušeno.

22. října 2015

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

205. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 747
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 749
Řeč poslance Jiřího Štětiny 751
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 752
Řeč poslance Václava Klučky 752

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 754
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 754

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Štětiny 755
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 756
Řeč poslance Jana Farského 757
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 758
Řeč poslankyně Věry Kovářové 759
Řeč poslance Jana Farského 759
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 760
Řeč poslance Michala Kučery 760
Řeč poslance Františka Váchy 761
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 761
Řeč poslance Jana Volného 761
Řeč poslance Františka Váchy 762
Řeč poslance Michala Kučery 762
Řeč poslance Miroslava Kalouska 762
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 762

Řeč poslance Miroslava Kalouska 763
Řeč poslance Jana Farského 763
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 764
Řeč poslance Miroslava Kalouska 764
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 765

Usnesení schváleno (č. 931).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 765

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 768
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 770
Řeč poslance Miroslava Kalouska 774
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 774
Řeč poslance Romana Sklenáka 775
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 775
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 776
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 777
Řeč poslance Františka Laudáta 778
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 779
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 779
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 780

204. Žádost vlády o vyslovení souhlasu s navýšením výdajového limitu Státního fondu životního prostředí (SFŽP) podle usnesení vlády č. 734/2015 /sněmovní dokument 2883/

Řeč poslance Jaroslava Klašky 781
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 781

Usnesení schváleno (č. 932).

Řeč poslance Františka Laudáta 782

192. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2014 (ve srovnání s rokem 2013) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2014 /sněmovní tisk 519/

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 783
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové 784

Usnesení schváleno (č. 933).

193. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2014, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 /sněmovní tisk 528/

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 785
Řeč poslance Martina Lanka 786
Řeč poslance Tomia Okamury 787
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 787
Řeč poslance Martina Lanka 788
Řeč poslance Tomia Okamury 789

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 790
Řeč poslance Tomia Okamury 791
Řeč poslance Igora Jakubčíka 792
Řeč poslance Marka Černocha 792
Řeč poslankyně Heleny Válkové 793
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 794
Řeč poslance Tomia Okamury 794
Řeč poslance Igora Jakubčíka 795
Řeč poslance Marka Černocha 796
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 796
Řeč poslance Tomia Okamury 798
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 798
Řeč poslance Martina Lanka 799

Usnesení schváleno (č. 934).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 799

194. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2014 /sněmovní tisk 562/

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 800
Řeč poslance Zdeňka Bezecného 802
Řeč poslance Tomia Okamury 802
Řeč poslankyně Ivany Dobešové 803
Řeč poslance Karla Fiedlera 804
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 805
Řeč poslance Zdeňka Bezecného 806

Usnesení schváleno (č. 935).

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

206. Ústní interpelace

Řeč poslance Ladislava Velebného 807
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 807
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 809
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 810
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 811
Řeč poslance Petra Fialy 811
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 812
Řeč poslance Jaroslava Holíka 814
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 814
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 816
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 817
Řeč poslance Antonína Sedi 819
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 820
Řeč poslance Tomia Okamury 822
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 822
Řeč poslance Marka Bendy 824
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 825
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové 826
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 826
Řeč poslance Václava Klučky 828
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 828
Řeč poslankyně Heleny Válkové 830

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Michala Kučery 830
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 831
Řeč poslance Petra Bendla 832
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 833
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 835
Řeč poslance Daniela Korteho 836
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 836
Řeč poslance Vojtěcha Adama 837
Řeč poslance Jana Zahradníka 838
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 838
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové 839
Řeč poslance Karla Šidla 839
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 840
Řeč poslance Ladislava Okleštěka 842
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 842
Řeč poslance Ladislava Okleštěka 843
Řeč poslance Jiřího Holečka 843
Řeč poslankyně Niny Novákové 844
Řeč poslance Antonína Sedi 844

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 845
Řeč poslankyně Věry Kovářové 845
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 846
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 847
Řeč poslance Josefa Šenfelda 847
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 848
Řeč poslankyně Radky Maxové 850
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 851
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 851
Řeč poslance Antonína Sedi 852
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 852
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 854
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 854
Řeč poslance Petra Bendla 855
Řeč poslankyně Radky Maxové 855
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové 856
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 856
Řeč poslankyně Radky Maxové 857
Řeč poslance Antonína Sedi 857
Řeč poslankyně Radky Maxové 858

23. října 2015

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 861
Řeč poslance Pavla Antonína 862
Řeč poslance Jiřího Skalického 864
Řeč poslance Milana Brázdila 864
Řeč poslance Bohuslava Svobody 864
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 866
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 866
Řeč poslance Pavla Antonína 867

Usnesení schváleno (č. 936).

62. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 868
Řeč poslankyně Soni Markové 869

Řeč poslance Jiřího Skalického 872
Řeč poslankyně Soni Markové 873
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 873

Usnesení schváleno (č. 937).

91. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - prvé čtení

Řeč poslance Antonína Sedi 874
Řeč poslance Martina Sedláře 875
Řeč poslance Romana Sklenáka 875

Usnesení schváleno (č. 938).

148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 876
Řeč poslance Vladislava Vilímce 877

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Adolfa Beznosky 881
Řeč poslankyně Jany Fischerové 882
Řeč poslance Václava Horáčka 882
Řeč poslance Pavla Plzáka 882
Řeč poslance Petra Bendla 883
Řeč poslankyně Věry Kovářové 883
Řeč poslance Pavla Plzáka 884
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 885
Řeč poslankyně Věry Kovářové 885
Řeč poslance Miroslava Kalouska 886
Řeč poslance Herberta Pavery 886
Řeč poslance Pavla Plzáka 888
Řeč poslankyně Věry Kovářové 888
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 889
Řeč poslance Petra Bendla 889
Řeč poslance Františka Váchy 891
Řeč poslankyně Věry Kovářové 893
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 893

Řeč poslance Michala Kučery 894
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 894
Řeč poslance Františka Váchy 895
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 895
Řeč poslance Herberta Pavery 895
Řeč poslance Petra Bendla 896
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 896
Řeč poslance Michala Kučery 897
Řeč poslance Jiřího Dolejše 897
Řeč poslance Jana Farského 898
Řeč poslance Adolfa Beznosky 898
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 898
Řeč poslance Miroslava Kalouska 899
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 901

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 903
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 904
Řeč poslance Jana Volného 904
Řeč poslance Miroslava Kalouska 906
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 907
Řeč poslance Miroslava Kalouska 907
Řeč poslance Jana Zahradníka 908
Řeč poslance Jana Farského 910
Řeč poslankyně Věry Kovářové 910
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 912
Řeč poslance Jana Volného 915
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 916
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 916
Řeč poslance Miroslava Kalouska 916
Řeč poslance Jana Volného 917
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 917
Řeč poslance Jana Volného 917

Usnesení schváleno (č. 939).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 919

150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 461/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Zemánka 920
Řeč poslance Jiřího Zemánka 921

Usnesení schváleno (č. 940).

167. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - třetí čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 922
Řeč poslance Romana Procházky 922

Usnesení schváleno (č. 941).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 923

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

151. Vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 493/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Fialy 924
Řeč poslance Františka Laudáta 925
Řeč poslance Miroslava Kalouska 927
Řeč poslance Romana Kubíčka 927

Usnesení schváleno (č. 942).

27. října 2015

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - prvé čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 929
Řeč poslance Petra Kořenka 933
Řeč poslance Petra Fialy 934
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 939
Řeč poslance Milana Brázdila 942
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 942

Řeč poslance Petra Kořenka 942
Řeč poslankyně Marty Semelové 943
Řeč poslance Jiřího Miholy 943
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 945
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 945

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Michala Kučery 950
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 950
Řeč poslance Petra Fialy 951
Řeč poslance Jiřího Koskuby 952
Řeč poslance Ivana Pilného 953
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 953
Řeč poslance Petra Bendla 954
Řeč poslance Petra Fialy 955
Řeč poslance Michala Kučery 955
Řeč poslance Adolfa Beznosky 955
Řeč poslance Josefa Novotného 956
Řeč poslance Petra Kořenka 957
Řeč poslankyně Marty Semelové 957
Řeč poslance Adolfa Beznosky 957
Řeč poslankyně Niny Novákové 958
Řeč poslankyně Marty Semelové 961
Řeč poslance Karla Raise 966
Řeč poslankyně Anny Putnové 967
Řeč poslankyně Ivany Dobešové 969

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora 972
Řeč poslance Josefa Novotného 973
Řeč poslankyně Ivany Dobešové 976
Řeč poslankyně Věry Kovářové 976
Řeč poslance Petra Bendla 977
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 980
Řeč poslance Marka Bendy 982
Řeč poslankyně Marty Semelové 983
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 983
Řeč poslankyně Radky Maxové 985
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 986
Řeč poslance Petra Kořenka 990

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 991

Usnesení schváleno (č. 943).

Řeč poslance Romana Sklenáka 995
Řeč poslankyně Věry Kovářové 995
Řeč poslance Marka Černocha 996
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 996
Řeč poslance Miroslava Kalouska 997
Řeč poslance Romana Sklenáka 998
Řeč poslance Radka Vondráčka 999
Řeč poslance Marka Černocha 999
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1000
Řeč poslance Pavla Kováčika 1001

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Černocha 1002
Řeč poslance Radka Vondráčka 1002
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1003
Řeč poslance Radka Vondráčka 1003
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1004

105. Návrh poslanců Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové, Davida Kádnera a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 453/ - prvé čtení

Řeč poslance Marka Černocha 1004
Řeč poslance Jeronýma Tejce 1006

Usnesení schváleno (č. 944 - 1. část).

Řeč poslance Radka Vondráčka 1006
Řeč poslance Martina Lanka 1007
Řeč poslankyně Jany Hnykové 1007
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1008
Řeč poslance Martina Lanka 1009
Řeč poslankyně Jany Lorencové 1009
Řeč poslance Petra Adama 1009
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 1009
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1010
Řeč poslance Milana Šarapatky 1010
Řeč poslankyně Jany Lorencové 1010
Řeč poslance Milana Šarapatky 1010

Řeč poslankyně Olgy Havlové 1010
Řeč poslance Karla Fiedlera 1011
Řeč poslance Vítězslava Jandáka 1012
Řeč poslance Tomia Okamury 1012
Řeč poslance Marka Černocha 1014
Řeč poslance Jiřího Petrů 1015

Usnesení schváleno (č. 944 - 2. část).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
6. října 2015
Přítomno: 184 poslanců

(Schůze zahájena v 13.59 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 33. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 33. schůze dne 24. září 2015. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby téhož dne.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Tejc má kartu č. 13, pan poslanec Rykala má kartu č. 11.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Janu Hnykovou a pana poslance Jiřího Petrů. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Pokud tomu tak není, tak budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s těmito navrženými ověřovateli, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 1 a přihlášeno je 115, pro 105, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 33. schůze určili paní poslankyni Hnykovou a pana poslance Petrů.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci: pan poslanec Běhounek – zdravotní důvody, pan poslanec Brázdil – bez udání důvodu, paní poslankyně Dobešová – pracovní důvody, pan poslanec Grospič – pracovní důvody, pan poslanec Holeček do 18. hodiny – rodinné důvody, pan poslanec Janulík – pracovní důvody, pan poslanec Kolovratník od 17.00 do 19.00 – pracovní důvody, pan poslanec Koskuba – osobní důvody, paní poslankyně Matušovská – osobní důvody, paní poslankyně Maxová – do 15.30 a od 19.00 hodin pracovní důvody, pan poslanec Novotný Martin – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – rodinné důvody, pan poslanec Plzák do 15.00 – osobní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Štětina – zdravotní důvody, pan poslanec Tureček – pracovní důvody, pan poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, pan poslanec Vozdecký – zdravotní důvody, pan poslanec Vozka – zdravotní důvody, paní poslankyně Wernerová – do 16 hodin – pracovní důvody a pan poslanec Zemek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Babiš – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – do 15 hodin – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – z pracovních důvodů.

Tolik tedy omluvy. Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 33. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce.

Chci vás informovat, že pozvánka v této chvíli obsahuje i body, které jsme již projednali na 31. schůzi Poslanecké sněmovny. Tyto body jsou tudíž neprojednatelné

a nemohou být součástí schváleného pořadu. Prosím, škrtněte si je. Jedná se o následující body: bod 52, 98, 74, 108, 111, 123, 14, 153, 154, 156, 157, 158, 159 a 160. Tyto body tedy nelze projednat, protože jsme se již jejich projednáním zabývali.

Ještě bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme tedy vyřadit bod 219, což je informace o problémech migrace. Tento bod byl projednán na mimořádné schůzi. Body 3 a 162, to je druhé a třetí čtení, rozpočtová odpovědnost.

V dalších návrzích chceme upravit strukturu pevně zařazených bodů, a to v úterý a v pátek, následovně: V úterý navrhujeme jednat o bodech 44, 59, 2, 22, 24 a dále z bloku druhých čtení. V pátek navrhujeme bod 140, 139, 66, 65, 64 a 4, poté případně body z bloku prvních čtení. Tolik návrh z grémia.

Nyní je samozřejmě prostor pro vystoupení k návrhu pořadu schůze. Mám zde přihlášku pana předsedy Kalouska, po něm pan předseda Mihola a potom pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Prosím za odpuštění –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane předsedo. Prosím, abyste se usadili.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím za odpuštění a za pochopení, protože mé vystoupení, které bude krátké, slibuji, může být vykládáno trochu jako zneužití přednostního slova, a možná ano. Nicméně trpké zkušenosti z politického života mě naučily, že když některé pomluvy necháte viset ve veřejném prostoru bez okamžité reakce, stanou se písmem svatým a pak se také jako písmo svaté opakují.

Já jsem neměl na dnešní den svolánu žádnou tiskovou konferenci a nemám jinou bezprostřední možnost reagovat než teď, protože reaguji do veřejného prostoru. A chtěl bych tedy tímto veřejným prostorem i vaším prostřednictvím se ohradit proti pomluvám, které zazněly před 20 minutami na tiskové konferenci poslaneckého klubu ANO, a teď o těch tématech která byla diskutována, o těch budeme mluvit u jednotlivých bodů, ale zazněly, a kolegové, kteří na té tiskové konferenci byli, jistě potvrdí, že řekli: Pan Kalousek byl vždy spojen s hazardem. Pan Kalousek vždy podporoval hazard. Vzpomeňme jenom jeho nešťastného rozhodnutí, když podepsal videoloterijní terminály a my starostové jsme s tím pak měli spoustu starostí. To bylo řečeno jako fakt. Jako ověřený fakt!

Tak já teď prosím, abych mohl říct, aniž bych tomu dával znaménka plus nebo minus, protože kladné či záporné body máme získávat z politické diskuse a já teď nechci tomu dávat ani znaménka plus nebo minus, já vás chci seznámit s fakty ověřitelnými fakty v otevřených zdrojích, jak to bylo doopravdy. Není pochyb o tom, že poprvé, a je to ověřitelné, byl hazard zdaněn za ministra financí Miroslava Kalouska s účinností od 1. 1. 2012. Není pochyb o tom, že videoloterijní terminály, ten technologický pokrok a současně mord, který zamořil celou řadu našich obcí, souhlasí, není pochyb o tom, že povolení těchto videoloterijních terminálů nepodepsal

ministr financí Miroslav Kalousek, ale podepsal ministr financí Bohuslav Sobotka, dnes předseda vlády, na základě řádného správního řízení. (V sále je silný hluk.)

S těmito videoloterijními terminály jeho nástupci se nějakým způsobem v rámci správního řízení, nikoli v rámci politických rozhodnutí potýkali. A není pochyb o tom, jakým tempem se s tím potýkali. Tedy prosím pěkně, za ministra financí Miroslava Kalouska, a znovu říkám ověřitelná čísla Ministerstva financí, za ministra financí Miroslava Kalouska bylo zrušeno 12 389 videoloterijních terminálů. Za ministra financí Jana Fischera přibylo 549 videoloterijních terminálů. A za ministra financí Andreje Babiše bylo zrušeno 3225 videoloterijních terminálů. Ministr financí Miroslav Kalousek snižoval počty terminálů v České republice průměrným tempem 400 kusů měsíčně. Ministr financí Jan Fischer navyšoval počet videoloterijních materiálů průměrným tempem 110 kusů měsíčně. A ministr financí Andrej Babiš snižuje počet videoloterijních materiálů tempem 3225 videoloterijních terminálů měsíčně. Tedy tempem čtyřikrát pomalejším, než to dokázal snižovat Miroslav Kalousek. Informace, které zazněly na tiskové konferenci konané zde v této Poslanecké sněmovně, a proto se cítím oprávněn, zde v této Poslanecké sněmovně zareagovat, informace, které zazněly –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, znovu poprosím zejména levou stranu sálu o klid.

Poslanec Miroslav Kalousek: Informace, které zazněly zde v Poslanecké sněmovně, a proto se cítím oprávněn zde v Poslanecké sněmovně zareagovat, byly pouze sprostými pomluvami. Omluvu nechci, protože kdybych měl chtít omluvy za všechny sprosté pomluvy, které zástupci hnutí ANO o mně rozšířili do veřejného prostoru, tak jsme tady do konce volebního období a neděláme nic jiného. To by byla ta skutečná obstrukce.

Omluvu nechci, ale pokládám za nezbytné, aby zazněla přesná, pravdivá čísla, přesné, pravdivé informace. Všechny ty informace jsem pronesl na zvukový záznam a všechny jsou ověřitelné z otevřených zdrojů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jenom avizuji, že zde mám ještě dvě přednostní práva a nyní se s přednostním právem hlásí pan kolega Faltýnek, který, předpokládám, chce reagovat na toto vystoupení. Takže pokud by se kolegové Mihola s Černochem dohodli, že nechají reagovat pana předsedu Faltýnka, tak bychom tuto materii mohli vyřešit. Pokud ne – dobrá, prosím, kolega Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Hezké odpoledne. Vážený pane předsedo, vážení kolegové, budu velmi rychlý. Chtěl bych požádat o zařazení bodu číslo 62, což je sněmovní tisk 575, novela zákona o Státním pozemkovém úřadu, a to na středu 7. října t. r. po pevně zařazených bodech. Prosím o podporu a děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Kolega Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Navrhl bych zařazení bodu 112, sněmovního tisku 453, což je novela zákona o církvích a náboženských společnostech, na dnes již po pevně zařazených bodech.

Druhým návrhem je zařazení nového bodu s názvem Informace ministra vnitra k jednání Rady ministrů o trvalém mechanismu na přerozdělování imigrantů, a to na pátek jako první bod, protože jednání Rady ministrů k trvalým imigrantským kvótám by se mělo uskutečnit ve čtvrtek v Lucemburku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Byl to pátek první bod. (Ano.) Děkuji.

Nyní tedy pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já jenom krátce technicky k vystoupení pana kolegy Kalouska. Když on hovořil, tak nás tady bylo 146. Minule tady probíhala velká debata o poslancích první, druhé, třetí a nevím které kategorie a to byla přesně ta ukázka, kdy došlo ke zneužití přednostního práva, kdy vlastně z nás ostatních kolega Kalousek udělal poslance čtvrté kategorie. Já mu do určité míry rozumím, ale pokud chceme všichni dodržovat nějaká pravidla, tak bychom k těm věcem měli hovořit, když to bude mít nějakou logiku a třeba v souvislosti s tím bodem, který ve Sněmovně budeme projednávat.

Takže tolik jenom moje kratičká poznámka k poslancům různých kategorií. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím nyní pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedo, kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Já před vás jako tradičně předstupuji jménem volební komise. Dnes jsme řešili zařazení volebních bodů na tento týden a dovolujeme si vás požádat o následující:

Za prvé vyřadit bod číslo 195 z programu této schůze tohoto týdne. Je to bod Návrh na změny ve složení orgánů. Připomínám, že jsme tam zatím prodloužili lhůtu k podávání návrhů do 19. října a o tomto bodu budeme teprve jednat jak mezi poslaneckými kluby, tak na komisi. Takže bod číslo 195 vyřadit.

A dále prosíme o zařazení nového bodu. Ten se jmenuje Návrh na jmenování členů Stálé komise pro kontrolu finančního analytického útvaru", takzvaného FAÚ. Připomínám, že navazuji na to, že jsme se v pátek rozhodli ustanovit tuto komisi, nyní ji musíme obsadit. Takže zařazení nového bodu Návrh na jmenování členů Stálé komise FAÚ. U nás ve volební komisi už ty návrhy máme i přijaté v usnesení. Poprosil bych zařadit – je to veřejná volba hlasovacím zařízením – zařadit zítra pevně ve středu 7. 10. jako poslední bod před obědovou pauzou. Můžeme se domluvit na 12.55, stačí skutečně pět minut na tento bod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Chci se jenom zeptat, zda ten název onoho nového bodu by spíše neměl být volba členů komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, omlouvám se. Ano, volba členů stálé komise pro kontrolu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže zaznamenáno. Nyní tedy jsou zde dvě přihlášky s přednostním právem. Kolega Stanjura byl dřív, potom pan předseda Černoch.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci jenom zareagovat na návrh pana předsedy volební komise. Nemůžeme vyřazovat bod z tohoto týdne. Buď ho vyřadíme ze schůze, což určitě nechceme, nechceme vyřadit z této schůze, protože schůze pokračuje do 20. října a tam klidně ten bod můžeme projednat, pokud do devatenáctého přijdou z klubů nějaké nominace. Takže já jen navrhuji, abychom to nepodpořili, jinak ten bod budeme zase zařazovat. Chápu, že tento týden se nemá dostat na řadu. On se stejnak na řadu nedostane, pokud ho nezařadíme napevno, a pak je to jednoduché. Nechal bych ho na programu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chápu gesto kolegy Kolovratníka (gestikuluje z místa), že bere svůj návrh zpět. To znamená, budeme hlasovat pouze o novém bodu volba členů komise FAÚ.

Pan předseda Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Nemám vůbec nic proti vyšetřovacím komisím a myslím si, že naopak je to institut, který je velmi přínosný. Jenom bych se chtěl zeptat, kdo se ustanovil na tom, že bude ustanovena vyšetřovací komise. A připomenu jednu velmi důležitou věc, a to je, že je tady rok vyšetřovací komise na D47. Za ten rok tahle komise nemá předsedu, takže nefunguje. A jenom otázka zní, z jakého důvodu tahle ta komise nefunguje, když se Sněmovna shodla na tom, že se ustanoví tato vyšetřovací komise. Bylo by dobré i v tomhle tom si udělat trošku pořádek a říci, že jestliže se dělá vyšetřovací komise, která vlastně nemá opodstatnění, protože za rok nebyla schopna Sněmovna zvolit předsedu, tak jestli má smysl dělat další vyšetřovací komisi.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní mám přednostní právo pana kolegy Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Kolegyně a kolegové, dovoluji si navrhnout pevné zařazení jednoho bodu, konkrétně bodu 70, školský zákon první čtení, na zítřek po pevně zařazeném bodu 73. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Böhnisch a po něm paní poslankyně Černochová.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo.

Dámy a pánové, na zítra, na středu 7. 10., je jako čtvrtý bod po bloku třetích čtení zařazen bod 72, sněmovní tisk 501, tedy novela zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Já si vás dovoluji požádat, abychom těsně před něj zařadili napevno bod 67, tedy tisk 451, což je poslanecká novela zákona o Národním parku České Švýcarsko, která by logicky měla předcházet projednání zákona 114 a měla by být propuštěna do legislativního procesu dříve než vládní novela. Jde o návrh, který by měl být projednáván podle § 90. Podepsali jej zástupci všech poslaneckých klubů. Nemám zatím avízo z žádného poslaneckého klubu, že by mělo dojít na veto § 90, proto by to měla být krátká záležitost. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Paní poslankyně Černochová, která je zatím poslední přihlášenou. Potom pan poslanec Stanjura.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem se hlásila původně k rozšíření dnešního jednání, ale jestli dovolíte, pane předsedo, jenom bych vaším prostřednictvím reagovala na pana kolegu Černocha. Tady se jedná o stálou komisi, což je trošku něco jiného než vyšetřovací komise.

Ale zpátky k dnešnímu programu. Chtěla bych požádat Poslaneckou sněmovnu o zařazení jednoho nového bodu s názvem Informace ministra vnitra o využívání zpravodajských služeb v politickém boji, a to na dnešek jako první bod nebo na čtvrtek jako bod na 11. hodinu, anebo na pátek na 9. hodinu jako první bod.

Jak jsme asi všichni zaznamenali, pan ministr vnitra Chovanec včera s velikou pompou světu oznámil, že jisté vydavatelství na jeho osobu připravovalo kompromitující materiál v podobě nějaké té fotomontáže, řekněme v delikátní situaci. V žádném případě to nechci zlehčovat, zpochybňovat, polemizovat nad tím, jestli jsou jeho informace pravdivé. Nechci to ani zesměšňovat. Ptám se, jestli tedy opravdu je v zájmu někoho jiného z politiky kompromitovat významného vládního představitele.

Mě na tom všem, i z těch výroků, které včera pan ministr vnitra Chovanec sdělil do médií, znepokojuje postup, který ministr vnitra Chovanec v této situaci zvolil. Dle jeho vyjádření, prosím pěkně, oslovil, či snad zaúkoloval tajné služby, aby se touto záležitostí zabývaly. Přestože nespecifikoval, o jaké tajné služby se mělo jednat, asi se shodneme, že ten postup zarážející je. Máme tady i nějaké případy z minulosti, kdy se nejenom novináři, ale zejména pan státní zástupce Ištvan a pan Šlachta zabývali podobným případem, víme, že ten soud stále ještě běží, nevíme, s jakým výsledkem. A já jsem se dívala do platného zákona o zpravodajských službách a tam skutečně je, že zpravodajské služby může úkolovat pouze vláda či prezident s vědomím vlády. Ani ve vztahu k Úřadu pro zahraniční styky a informace, který formálně spadá pod pana ministra Chovance, pod jeho resort vnitra, nemá ministr vnitra kompetence, na základě kterých by mohl tento úřad sám o sobě zaúkolovat, nehledě na to, že se tyto instituce mají zabývat zcela jinými záležitostmi.

Bezpečnostní služby si náš stát zřizuje především za účelem ochrany ústavního zřízení, ekonomických či jiných zájmů a samozřejmě bezpečnosti naší země. Proto se nedomnívám, že ohrožení pověsti, osobního PR či politické kariéry ministra vnitra spadá do některé z těchto oblastí, a je tedy pro mne postup ministra Chovance

naprosto nepřiměřený. Podle mého názoru by stačilo, kdyby pan ministr vše v momentě, kdy se o této záležitosti dozvěděl, tak jako běžný smrtelník oznámil Policii České republiky, případně vydal dle svého uvážení nějaké tiskové prohlášení, mediální útok by tím mohl zneškodnit, vysvětlit. Tak toto celé budí totiž dojem, že ministr vnitra Chovanec ani nedůvěřuje policii, což u ministra vnitra je opravdu velice smutná a podivná skutečnost.

Skutečnou třešničkou na dortu pak je, že jeho výstřel je směřován buď nepřímým, nebo nepřiznaným způsobem proti jeho hlavnímu koaličnímu partnerovi a jeho mediálnímu domu, nemusím ho asi jmenovat, všichni víme, o koho jde, s jehož hnutím však pan ministr vnitra zcela dobrovolně sdílí koaliční manželství.

Tak nezbývá než doufat, že tato vláda je plná paradoxů, které nemají obdoby, a že se nám dostane jako Poslanecké sněmovně vysvětlení od některého z ministrů, když tady pan ministr vnitra Chovanec není, toho, co se na té vládě opravdu dělo, jestli ministr vnitra Chovanec se na vládu obrátil se žádostí, jestli může, nebo s dotazem, s návrhem, že chce úkolovat zpravodajské služby. Protože pokud se tohle nevysvětlí, tak ta pachuť v tom éteru z toho, že tady někdo zneužívá zpravodajské služby, bohužel zůstane.

A mrzí mě, že tady pan ministr není, aby na to mohl reagovat on. Věřím, že se toho vysvětlení ujme některý jiný z členů vlády. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura. Po něm je přihlášen pan předseda Faltýnek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tak dneska máme 6. října a zodpovědné kraje a zodpovědné obce a města chystají rozpočty na rok 2016. A my máme v běhu vládní návrh zákona o rozpočtovém určení daní, a i když to půjde dobře, tak vyjde ve Sbírce někdy začátkem prosince. Vládní koalice a především hnutí ANO obviňuje jednoho našeho kolegu, že blokuje zákon, který navrhl pan poslanec Volný, sněmovní tisk 437. V zásadě mají pravdu. Ale tomu našemu kolegovi to právo upírají, ale současně oni svým postupem blokují bod číslo 5, sněmovní tisk 416, vládní návrh zákona o rozpočtovém určení daní.

A já si myslím, že rozpočtové určení daní rozpočty krajů, měst a obcí – a je to do kupy skoro 6300 subjektů, nemají trpět a čekat na to, jak dopadne politický souboj o jiný návrh zákona. Takže chci nabídnout Poslanecké sněmovně, abychom svým kolegům v samosprávě vyšli vstříc, abychom dokončili druhé čtení, protože tam už jsme před ukončením podrobné rozpravy, to znamená, už se v zásadě pouze přihlašujeme k pozměňujícím návrhům, které padly v obecné rozpravě ve druhém čtení a byly odůvodněny i v obecné rozpravě ve druhém čtení.

Takže dávám návrh na zařazení bodu číslo 5, sněmovní tisk 416, a to variantně, abych nebyl obviněn z toho, že chci něco blokovat. Nejprve první návrh, dnes jako první bod. Pokud by to Sněmovna nepřijala, tak navrhuji dnes po již pevně zařazených bodech, a pokud by ani to Sněmovna nepřijala, navrhuji, aby to bylo zítra jako první bod v 9 hodin ráno. Já osobně předpokládám, i když samozřejmě tady se těžko prognózuje, že ta debata by byla velmi krátká. Mohli bychom postoupit tento

tisk garančnímu výboru, to je rozpočtovému, tak aby ho příští týden projednal, abychom se v týdnu od 20. října k rozpočtovému určení daní dostali bez ohledu na to, jak dopadne projednávání jiných návrhů zákonů.

Buď těm samosprávám chceme přispět a zvýšit podíl na sdílených daních, nebo ne. Takhle jednoduché to je. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Faltýnek, který je zatím posledním přihlášeným k pořadu schůze.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ano. Je to velmi jednoduché. Když chci dávat, musím mít příjem. Já bych s dovolením mírně – a samozřejmě souhlasím s tím, co říkal, vaším prostřednictvím souhlasím s panem kolegou Stanjurou. Má určitě pravdu. Kraje ty peníze potřebují. Na druhé straně ten státní rozpočet samozřejmě na to musí mít zdroje, takže to jsou spojené nádoby.

Já bych mírně modifikoval ten jeho návrh, který mi připadá naprosto logický, a sice tak, abychom pevně zařadili bod 30, o loteriích a jiných podobných hrách, kde očekáváme výnos, a bod 5, o rozpočtovém určení daní, kde očekáváme ten výdej, dnes na 19 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tady byla přihláška pana kolegy Kalouska a potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Při jisté míře objektivity doufám, že málokdo pochybuje o jisté míře zběhlosti v rozpočtových pravidlech a v rozpočtování mé osoby. Tak bych rád řekl, že neexistuje žádná přímá souvislost mezi zdaněním loterií a rozpočtovým určením daní. Prostě neexistuje.

Za druhé bych chtěl poprosit pana poslance Faltýnka, aby si srovnal argumentaci. Já jsem tady půl roku slyšel: my neděláme nic jiného než že vracíme krajům to, co jim Kalousek sebral. A teď slyším: my můžeme krajům přidat jenom tehdy, když nám projde nějaký zákon. Tak co je pravda? Kdy lžete a kdy říkáte pravdu? Obávám se, že vy už se v tom občas ztrácíte, pane předsedo prostřednictvím pana předsedy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já samozřejmě přiznávám právo každému klubu blokovat jakýkoliv návrh zákona. Tady vidíme v přímém přenosu, jak klub hnutí ANO blokuje projednání zákona o rozpočtovém určení daní. Proč ne? Ale až nám budete vyčítat u jiného návrhu zákona, který se zase nebude líbit nám, že děláme totéž, tak si nestěžujte a podívejte se do zrcadla.

A chtěl bych připomenout ten letenský orloj, kdy v červenci a v srpnu se ti jednotliví ministři střídali u pana ministra financí a za ty dva měsíce se našlo 22 miliard příjmů, které ještě v červnu nebyly. Tak proč jste nemysleli na ty kraje, když jste našli 22 miliard jiných příjmů během těch spanilých návštěv jednotlivých

ministrů, kdy najednou deficit zůstal stejný? Tak tím pádem, když rostly výdaje, rostly i příjmy?

Navíc i ta daň, kterou navrhuje pan poslanec Volný, není podle rozpočtového určení daní určena krajům. Nebo se pletu? V té novele není navržena změna o rozpočtovém určení daní. Ani v tom RUDu není určeno, že z té daně loterijní nebo z hazardu, jak ji budeme nazývat, že je to sdílená daň, která se dělí mimo jiné i mezi kraje.

Nic takového tam není. Tak kde je logika toho, že daň, z které kraje nemají výnosy, žádné podle zákona, podmiňuje výdaje krajů? To přece žádnou logiku nemá a ani to tam není napsané v tom návrhu zákona. Chceme zvýšit daň z hazardu, abychom mohli přidat krajům – takhle dneska argumentuje pan předseda Faltýnek, ale v té důvodové zprávě to evidentně napsané není.

Ty peníze nemají mašličku. Je to jenom politický trik, politická finta, je to podle mě ten argument, že hnutí ANO nemá žádné hejtmany, žádné krajské zastupitele, nesestavují jejich kolegové rozpočty na rok 2016, takže je vůbec netrápí, kdy se ta informace o tom, kolik kraje, obce a města dostanou, dostane k těm, kteří ty návrhy rozpočtů předkládají.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jenom upozorňuji, že uplynula doba na podávání změn nebo návrhů změn k pořadu schůze, ale samozřejmě přednostní práva mají prostor. Kolega Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já v podstatě jenom vystupuji, abych poděkoval panu předsedovi Faltýnkovi, že se tady tímto způsobem odhalil. On nám čtrnáct dní vyčítá, že nějakými jinými návrhy zákonů blokujeme jiný návrh zákona, což je pravda, a on dělá to samé. Problém je, že my to děláme proto, že chceme rovný přístup ke všem poslaneckým návrhům, on to dělá proto, aby si udržel svůj pocit o rovnováze sil mezi ANO a sociální demokracií. Na lidovcích mu nezáleží, tam je vždycky přesvědčen, že ti u toho budou nějakým způsobem svítit. Ale jestli vy nám vyčítáte, že děláme to samé co vy, proč nám to vyčítáte? Ano, já říkám zcela otevřeně – my našimi návrhy zákonů, které byly podány dřív, než podal pan poslanec Volný, blokujeme tu skutečnost, aby byli poslanci děleni na poslance druhé, třetí, čtvrté kategorie. A vy teď blokujete zákon o rozpočtovém určení daní, který podporujete jenom proto, že nevěříte svým koaličním partnerům, že oni vás pak podpoří v novele pana poslance Volného. No když budu hodně slušný, tak v mém a ve vašem přístupu, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, není zas až tak velký rozdíl. Prostě se navzájem blokujeme nějakými jinými návrhy, abychom prosadili své zájmy. Koneckonců proto nás sem ti voliči zvolili. Ale proč já jsem proto ten špatný a vy ten dobrý, který bojuje za dobro, to myslím, že jste nikomu nevysvětlil.

A za to, že jste se tímto způsobem odkryl, za to, že už asi tak popáté měníte argumentaci, proč něco být musí a proč být nemusí, za to vám chci poděkovat a doufám, že ti přemýšliví to viděli a že to i slyšeli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se moc omlouvám, že zdržuji, ale nelze nereagovat. Pro ty, co neposlouchali, tak rozdíl mezi mým návrhem a návrhem pana kolegy Kalouska je v tom, že pan kolega Kalousek prostě nechce zdanit hazard. To je potřeba, aby tady jasně zaznělo. Nebo více zdanit hazard, než je to dneska. A k tomu on se hlásí, tak to prostě je. A to je ta pravda.

Můj návrh je o tom, že pokud chci – a státní rozpočet je přece jenom jeden, jsou tam příjmy a výdaje – tak aby tam byly i ty příjmy. Takže o tom to je. Ale už nebudu vystupovat, omlouvám se, děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě bude reakce od pana předsedy Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nezlobte se, já musím, protože tady zazněla další pomluva. Tady zazněla další pomluva, že já, potažmo strana, kterou zastupuji, nechce zdanit hazard. Jak je tedy možné, že jsem to byl já po 21 letech, kterému se to prvnímu podařilo? Nikdo jiný to předtím neudělal. A i pan poslanec Volný, který dnes něco navrhuje, nenavrhuje nic jiného než parametrickou změnu toho, co já jsem prosadil, protože já jsem prosadil 20 a on teď navrhuje 25 na základě té legislativní změny, kterou já revolučně prosadil do právního řádu. Tak proboha, aspoň vás, kolegové z ANO, prosím, abyste se zamysleli nad argumentací svého předsedy. Jak to, že nechci zdanit hazard, když já byl ten jediný, komu se to podařilo?

Na ty ostatní pomluvy, které říkal pan poslanec Volný na tiskové konferenci klubu ANO, už jsem jednou reagoval a nechci je podruhé opakovat.

A ten třetí argument, který opět musím rozporovat – půl roku tady pan předseda Faltýnek říká, a někteří z vás se uchylují k neověřitelným pomluvám, já v okamžiku, kdy hovořím ke klubu ANO, tak se vždycky odvolávám na otevřené a ověřitelné zdroje. Činím tak i teď, takže prosím, abyste si to ověřili. Půl roku váš pan předseda – hledím vám do očí, kolegové z ANO – říká: neděláme nic jiného, než že vracíme krajům to, co jim Kalousek sebral. Jestli půl roku měl pravdu a tohle říkal, no tak vraťte těm krajům to, co jim Kalousek sebral. Se zdaněním hazardu to nemá nic společného. A jestli teď říká: my jim to můžeme vrátit jenom tehdy, když taky projde ta Volného novela, kterou vlastně chceme úplně jinak, než ten Volný navrhl, no tak buď lže teď, nebo lhal předtím. Nemůže mít pravdu v obou dvou těch argumentech, to snad logika nás, kteří jsme se alespoň chvíli logikou zabývali, nám tohle říká a jasně nám to říká.

Já se teď neobracím na veřejnost, já se teď neobracím na poslance z jiných poslaneckých klubů, protože těm je to dávno už jasné. Já se obracím na vás, kolegové z ANO, alespoň na ty, o jejichž rozumové úvaze a vzdělání nepochybuji, a prosím vás, abyste se zamysleli nad absurdní a prolhanou argumentací svého předsedy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí, přistoupíme k hlasování. Přivolám ještě kolegy z předsálí, kteří se tam možná nacházejí a budeme hlasovat o všech návrzích, které zde padly. Nejprve bychom

hlasovali o návrhu z grémia, který je docela obsáhlý. Zeptám se, zda ho mám znovu číst nebo zda... Je to shoda grémia Sněmovny, tak asi nemusíme, dobrá.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem z grémia, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 2, přihlášeno je 172, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní tedy jednotlivé návrhy, tak jak byly přednášeny. Pan předseda Mihola, bod 62, tisk 575 – Státní pozemkový úřad, zařadit pevně na středu 7. 10. po pevně zařazených bodech. Je tomu tak? (Ano.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 3, přihlášeno je 172, pro 122, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Černoch, bod 112, sněmovní tisk 453, zákon o církvích, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 4, přihlášeno je 172, pro 16, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Dále pan poslanec Černoch navrhuje nový bod, který by byl zařazen na pátek jako první, a název bodu by zněl Informace ministra vnitra o jednání Rady ministrů o trvalém relokačním mechanismu. Je to tak v pořádku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 5. Přihlášeno je 172, pro 79, proti 49, návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kolovratník stahuje první svůj návrh a druhý návrh... Ve finále je to tak, pane kolego, že jsme neměli pravdu ani jeden. Správný návrh je Návrh na ustavení Stálé komise pro kontrolu FAÚ. Tak je to konzultováno s legislativou, takže s vaším dovolením o tomto novém bodu bych nechal hlasovat. Je to tedy nový bod, který bychom pevně zařadili na středu 7. 10. ve 12.55 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 6. Přihlášeno je 172, pro 163, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Sklenák – pevně zařadit bod 70, a to na zítra po bodu 73. Jedná se o školský zákon.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 7. Přihlášeno je 172, pro 145, proti 14. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Böhnisch navrhuje bod 67, což je poslanecký návrh o Národním parku České Švýcarsko, zařadit před bod 72 pevně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 8. Přihlášeno je 172, pro 165, pro nikdo. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Černochová navrhuje nový bod, který by zněl Informace ministra vnitra o využívání zpravodajských služeb v politickém boji, a to ve třech alternativách. První dnes jako první bod nebo ve čtvrtek v 11 hodin nebo v pátek v 9 hodin. Takže budeme hlasovat třikrát, pokud samozřejmě neprojde nějaký z těchto návrhů.

První hlasování je o zařazení tohoto bodu na dnešek jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 9. Přihlášeno je 172, pro 72, proti 53. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším alternativním termínem je čtvrtek v 11 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 10. Přihlášeno je 172, pro 72, proti 55. Tento návrh nebyl přijat.

Poslední alternativou je pátek v 9 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Pardon, nejprve zruším hlasování, potom vás všechny odhlásím. Prosím o novou registraci.

Budeme tedy znovu hlasovat, a to o zařazení tohoto bodu pevně na pátek 9. hodinu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 12. Přihlášeno je 168, pro 69, proti 51. Tento návrh nebyl přijat.

(O slovo se hlásí poslanec Kalousek.) Teď hned? Máme ještě body k hlasování. Pokud s tím budete souhlasit, dám vám slovo poté. Zeptám se ještě takto: Poté co dohlasujeme jednotlivé pozměňovací návrhy, budeme hlasovat o pořadu schůze jako celku. Chcete vystoupit před tím hlasováním, nebo až po něm? (Před.) Dobře.

Nyní je zde návrh pana poslance Stanjury, a to je rovněž ve třech alternativách. Týká se bodu 5, rozpočtové určení daní, tisk 416, a to buď dnes jako první bod nebo dnes po pevně zařazených bodech nebo zítra jako první bod.

Takže v prvním hlasování budeme rozhodovat o pevném zařazení na dnešek jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 13. Přihlášeno je 169, pro 131, proti 3. Tento návrh byl přijat. (Potlesk z pravé strany.) Tím se další dva návrhy kolegy Stanjury stávají nehlasovatelnými.

Poslední návrh je návrh pana kolegy Faltýnka. Vzhledem k tomu, že bod 5 jsme již zařadili, tak se týká bodu 30, a to na 19. hodinu dnes odpoledne nebo večer.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 14. Přihlášeno je 169, pro 84, proti 42. Tento návrh nebyl přijat, ale předpokládám, že proběhne kontrola hlasování.

Pan poslanec Velebný. Prosím.

Poslanec Ladislav Velebný: Krásný dobrý den. Přátelé, stalo se mi to po dlouhé době, musím zpochybnit toto hlasování, jelikož se mi tam objevil křížek, ale byl jsem pro. Takže zpochybňuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. V tom případě o vaší námitce rozhodneme hlasováním, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Velebného. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 15. Přihlášeno je 170, pro 159, proti 2. Tím pádem námitka byla přijata a budeme opakovat hlasování.

Prosím s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Vaším prostřednictvím chci jen vlídně oslovit kolegy ze sociální demokracie: Vaše hlasování je samozřejmě vaší suverénní volbou. Je otázkou, zda se chcete nechat vydírat, nebo nechcete. Já vás ujišťuji, že pokud přistoupíte na to, že se necháte vydírat, tak my vás z toho stejně vysekáme, a až zítra ráno pozdraví jitro Poslaneckou sněmovnu, tak ten bod pana poslance Faltýnka projednán nebude. Teď jde o to, jestli vás z toho vysekáme my, nebo vlastní hrdost. A to se rozhodněte sami. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Pouze otázku, kolegyně a kolegové: Kdo tady vydírá?

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Budeme tedy opakovat hlasování. Ještě vás všechny odhlásím, prosím o novou registraci a budeme opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu pana kolegy Faltýnka, tzn. bod 30 na 19. hodinu. Počkám, až se počet ustálí...

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem kolegy Faltýnka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 16. Přihlášeno je 169, pro 87, proti 46. Tento návrh byl přijat.

Už tu máte předsedu. (K poslankyni Černochové. Předseda Stanjura přichází a vzápětí odchází. Smích v sále.) Už tu zase není, takže můžete vystoupit s přednostním právem.

Poslankyně Jana Černochová: Pane předsedo, děkuji za slovo. Já mám pocit, že jsme hlasovali o něčem, o čem jsme hlasovat vůbec v této fázi neměli. Protože my jsme si dnes neprodloužili dnešní jednání po 19. hodině. Ten návrh, o kterém se bavíme, je návrh zákona, není to jiná forma hlasování. Takže hlasování, které tady

v potu tváře koalice dala dohromady a prohlasovala si, že o tom chce po 19. hodině jednat, je neplatné. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní kolegyně, já samozřejmě registruji vaši námitku, ale jsem přesvědčený, že jsem se ničeho špatného nedopustil, protože k porušení jednacího řádu by došlo pouze ve chvíli, kdybychom o tom bodu po 19. hodině začali jednat bez příslušného usnesení Sněmovny. Takhle já čtu jednací řád.

Kolega Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já z ryze procesního hlediska jsem přesvědčen, že v této chvíli má pan předseda pravdu. A za druhé si myslím, že to hlasování bylo velmi užitečné. Myslím, že ta sjetina by měla být archivována pro věčnou paměť toho, kdo se vydírat nechá a kdo se vydírat nenechá. (Ozývá se menší potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď jsme tedy hlasovali o všech pozměňovacích návrzích k pořadu schůze. Slíbil jsem, že před závěrečným hlasováním dám ještě slovo panu poslanci Kalouskovi. Zeptám se, zda trvá na svém vystoupení. Stahuje. Výborně.

V tom případě bychom hlasovali o návrhu pořadu schůze tak, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s pořadem schůze, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 17, přihlášeno je 173, pro 114, proti 6. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme návrh pořadu schůze schválili.

Kolega Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, ale mám pocit, že je fér, aby v takové chvíli ležely karty na stole, a dávám proto návrh, aby se dnes jednalo a hlasovalo po 19. a 21. hodině s úpěnlivým doporučením tento můj návrh nepodpořit. Já budu hlasovat proti němu. (Smích zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. (Hlásí se poslanec Faltýnek.) Je to protinávrh? Ano. Prosím, kolega Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já bych se s dovolením přidal k tomuto návrhu kolegy Kalouska s doplněním i po 24. hodině.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To jsou dva návrhy. Tento návrh byl avizován jako protinávrh k vašemu návrhu, tzn. procesně bych asi nechal hlasovat... Kolega Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý den, paní a pánové. Já bych neřekl, že tento návrh je úplně hlasovatelný. Neslyšeli jsme, které dva kluby ho předkládají.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím, aby navrhovatelé doplnili příslušné formulace.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano. Já 19. a 21. hodinu předkládám ve shodě s panem předsedou Faltýnkem s tím, že máme oba dva úplně jiné doporučení na hlasování. (Smích i potlesk napříč sálem.) Na tu 24. hodinu si pan předseda Faltýnek nějakýho parťáka musí sehnat sám. (Smích i potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Kolega Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Ten můj návrh je jménem klubu ANO a sociální demokracie, abychom meritorně jednali a hlasovali po 19., 21. i 24. hodině. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Padl zde návrh kolegy Kalouska. K němu byl protinávrh pana předsedy Faltýnka, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19., 21. a 24. hodině.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem kolegy Faltýnka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 18, přihlášeno je 175, pro 88, proti 74. Tento návrh byl přijat.

Kolega Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl jenom v krátkosti okomentovat to hlasování o navržených změnách programu jménem našeho klubu.

Minulý čtvrtek, když jsme mluvili o migraci, tak tady pan premiér podle nás neupřímně vystoupil s tím, že je rád, že může na toto téma vystoupit v Poslanecké sněmovně. Já jsem mu připomínal, že to byla opozice, která svolala tuto schůzi. Dneska mohli vládní poslanci hlasovat o návrhu, abychom v pátek vyslechli informaci ministra vnitra Chovance o tom, jak ve čtvrtek proběhne jednání v Lucemburku o trvalém přerozdělovacím mechanismu.. Opět jste to neschválili. Takže až si jednou prosadíme za pár týdnů nebo měsíců schůzi či bod k trvalému přerozdělovacímu mechanismu, tak bych nerad slyšel od pana premiéra, jak je rád, že na toto téma může pohovořit, nebo jeho kolegové v Poslanecké sněmovně, protože měli možnost v pátek den poté, co toto jednání skončí, poskytnout informaci celé Poslanecké sněmovně.

A druhý bod, který jste nepodpořili, i když relativně těsně, bylo pro více než 70 poslanců, byl ten závažný bod, který navrhla moje kolegyně paní poslankyně Jana Černochová. Vám přijde normální, že ministr vnitra v rozporu se zákonem úkoluje tajnou službu, aby vyšetřovala údajně chystané kompro, a ještě z vydavatelského domu jeho koaličního partnera? Nám to normální nepřišlo. My jsme chtěli, aby nám

to pan ministr vnitra vysvětlil. Třeba novináři z těch vydavatelských domů špatně pochopili to vyjádření, které jim dal. Měl možnost nám to ve třech různých termínech vysvětlit. Nám to normální nepřipadá. Ale neradujte se, tím to neskončilo. My se budeme opakovaně pokoušet, ať už na jednáních výborů, příslušných poslaneckých stálých komisí, které mají na starosti kontrolu tajných služeb, dobrat se toho, jestli je to pravda, jakou formou zaúkoloval pan ministr vnitra tajnou službu, písemnou nebo ústní, zda k tomu měl oprávnění atd. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pan předseda Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl zeptat na stejnou otázku. Když byla mimořádná schůze, ptal jsem se pana premiéra třikrát, možná čtyřikrát, jakým způsobem se bude Česká republika chovat v rámci povinných kvót, jestli podá žalobu, jakým způsobem se bude Česká republika chovat v rámci těch trvalých kvót, které se budou projednávat. Ani jednou – ani jednou jsem nedostal odpověď. Nevím, jestli je to tím, že panu premiérovi nestojíme za to, aby nám odpověděl, nebo tu odpověď zatím ještě neví. Tento navrhovaný bod byla možná ta odpověď. Už ve chvíli, kdy bude jasné, o čem se mluvilo, co se projednávalo a jakým způsobem se Česká republika v tomhle tom velmi závažném tématu bude chovat v rámci Evropské unie. Bohužel – a musím říct, že mě to velmi mrzí – tohle téma vám nestojí za to, abyste tu ruku pro to zvedli. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom proto, že opět vím, že zazní spousta dezinformací, které jsem pokládal uvést na pravou míru. A ještě jednou se omlouvám, že jsem pokládal za nutné reagovat okamžitě. Ještě to několikrát zopakuji. Protože jsem slyšel dvacet minut před zahájením v této Poslanecké sněmovně pět prokazatelně lživých informací na tiskové konferenci hnutí ANO a lze to doložit z otevřených zdrojů. Tak až podobné informace zase začnou zaznívat, a opět o tom nelze pochybovat, tak bych rád, abych dopředu řekl něco, co je ověřitelné dopředu (důrazně) řekl něco, co je ověřitelné z otevřených zdrojů.

Není, kolegové, naší vinou, že vládní návrh zákona o loteriích související... Počkám, až pan ministr zahraničí dotelefonuje... Děkuji. Není, kolegové, naší vinou, že vládní návrh zákona o loteriích souvztažný s novelou zákona o dani z příjmu, kterou podporujeme – zdůrazňuji: podporujeme – není naší vinou, že přišel do Poslanecké sněmovny na podzim letošního roku, protože v legislativním plánu vládu byl v polovině roku 2014. Čtrnáctiměsíční zpoždění opravdu není vinou opozičních klubů.

Není ani naší vinou, že v okamžiku, kdy se dostala koalice pod časový tlak své vlastní neschopnosti, neboť slibovala voličům, že více zdaní hazard již od 1. 1. 2016, a ne 2017, že se rozhodla řešit to poslaneckou novelou, i když je zřejmé, že to šlo vládním návrhem. Vládní návrh bychom neblokovali dokonce ani v té podobě, ve které ho předkládá pan poslanec Volný, protože to vlastně není nic jiného, novela

pana poslance Volného, než novela mého zákona, protože já byl ten jediný, který do dnešního dne hazard zdanil. Nikomu jinému se to zatím nepovedlo. A není naší vinou, že jste se rozhodli jít poslaneckým návrhem a není ani naší vinou, že tím poslaneckým návrhem jste se rozhodli jít proto, abyste se navzájem drželi v šachu: vy nám schvalte Volného a my vám schválíme peníze pro vaše hejtmany do volebního roku 2016.

Já netvrdím, že je to nelegitimní politická dohoda, ale vy jste se tak dohodli sami, dohodli jste se tak bez nás a já necítím žádnou odpovědnost tuto dohodu s vámi držet dál. Mám lehce přátelsky útrpný úsměv nad kolegy z KDU-ČSL, kteří u této dohody nebyli, ale pak se rozhodli vám při tom přece jenom svítit, protože co kdybyste se na ně zlobili. To by bylo dost blbý. Dobře. Ale my jsme u téhle dohody nebyli a svítit vám u ní nebudeme. A není naší vinou, že tady vznikla fronta několika desítek návrhů, které na časové ose podali jednotliví opoziční poslanci předtím, než pan poslanec Volný podal novelu svou.

Slyšel jsem v neděli na televizní věži předsedu jedné z koaličních stran, který říká: "Tyhle návrhy jsou hovadiny, těmi se vůbec zabývat nebudeme. A tyto návrhy jsou správné návrhy a ty se musí projednávat přednostně. A pan Kalousek nám nebude říkat, čím se zabývat máme a čím se zabývat nemáme." Tohle možná platí u vládních návrhů, proto jsme podpořili RUD, nechceme blokovat vládní návrhy. Vláda pracuje podle nějakého legislativního plánu, a byť nesouhlasíme s jejími návrhy, tak chápeme, že musí vládnout. Ale nemůže to platit u poslaneckých návrhů. Proč je poslanec Volný víc než paní poslankyně Semelová? Oba dva mají stejný mandát, podobnou rodinnou anamnézu. (Veselost v sále.) Mezi nimi není žádný rozdíl. Proč jemu je dána přednost a návrh paní poslankyně Semelové projednáván není? A pak tedy trváme na rovném přístupu k poslaneckým návrhům!

Že jste se rozhodli řešit si svoji vlastní neschopnost a svoji vlastní nedůvěru mezi sebou tím, že k vládnímu návrhu o RUD bude podán poslanecký návrh Volný a vy se těmito návrhy budete navzájem držet v šachu, to je vaše míra politické gramotnosti. Já ji respektuji. Ale nechtějte po nás, abychom byli stejně politicky negramotní, jako jste vy! Jinými slovy, to je ten důvod! Žádný hazard! To jsme si řekli tisíckrát. My vám Volného podpoříme, ale jedině za předpokladu, že tady bude rovný přístup k poslaneckým návrhům novel. A měli jste tisíc možností, jak to udělat jinak, jak to udělat vládními návrhy, jak to udělat inteligentně, jak to udělat profesionálně. Vy jste se rozhodli pro úroveň zhruba takovou, kterou předvedl pan předseda ANO na televizní věži. Dobře, máte tento standard, máte tuto úroveň, my na tuto úroveň nepůjdeme. A já si vám dovoluji říct, že tohle vám prostě trpět nebudeme. A že dnes rádi projednáme RUD, protože se jedná o vládní návrh. A zítra, až přijde devátá hodina, kdy myslím, že máme nějaké pevně zařazené body, se vás zeptám, kde je pan poslanec Volný, protože já budu tady a ten bod nebude ukončen. (Slabý potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud se nikdo další s přednostním právem nehlásí, tak bych otevřel bod

4.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 416/ - druhé čtení

Tento bod jsme přerušili ve čtvrtek 17. 9. na 31. schůzi v podrobné rozpravě. Za prvé prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujal pan poslanec Volný, který je zpravodajem, a současně místo pana ministra Babiše pan ministr průmyslu a obchodu. Zeptám se jich, jestli chtějí vystoupit. Není tomu tak. Paní zpravodajka Kovářová také nechce vystoupit. V tom případě budeme pokračovat v přerušené podrobné rozpravě. Pan poslanec Vilímec. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se v podrobné rozpravě přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 2601, což je návrh poslanců Vladislava Vilímce, Zbyňka Stanjury a Adolfa Beznosky. Je to návrh, ke kterému se mým jménem přihlásil v poslední rozpravě již pan poslanec Stanjura.

Nicméně došlo k něčemu, co není obvyklé. Sněmovní dokument se náhle ztratil ze souboru sněmovních dokumentů, takže jsem byl kontaktován jak Ministerstvem financí, tak rozpočtovým výborem, jestli jsme skutečně tento návrh podali, či nepodali. Teprve poté, když jsem přisvědčil, že jsme to podali a že se k tomu ještě přihlásím, tak najednou byl návrh objeven. Nejsem odborník na elektronické možnosti, které Sněmovna v rámci počítačové sítě má, nicméně se to stalo za tu dobu, kdy jsem poslancem od roku 2006, poprvé. Abychom učinili zadost případným námitkám, tak se přihlašuji k tomuto sněmovnímu dokumentu 2601 a krátce ho také odůvodním.

Je pravdou, že tento vládní návrh zákona řeší rozpočtové určení daní spojené s územními samosprávnými celky typu krajů, nikoliv obcí, nicméně rozpočtové určení daní je návrh zákona, který se netýká pouze krajů, ale i obcí. Jako je legitimní ze strany hejtmanů požadovat navrácení onoho jednotného procenta na sdílení daní v případě krajů i u daně z přidané hodnoty za situace, kdy koalice chce rušit důchodovou reformu, tak samozřejmě je tento požadavek namístě a legitimní i v případě obcí. V případě obcí nelze také zůstat na půli cesty. Koneckonců dobře víte, že základním stavebním kamenem samosprávy jsou obce, kterých máme téměř 6 250.

Návrh, který jsme již podali v obdobném složení na rozpočtovém výboru, je velmi vstřícný vůči Ministerstvu financí, velmi šetrný vůči Ministerstvu financí a logický. On samozřejmě předpokládá, že ke sjednocenému procentu v případě obcí se nelze dobrati za rok, ale že tady musí být vytvořen jakýsi časový prostor, proto změna, postupné sjednocení je rozvrženo až do roku 2018.

Návrh, který jsme předložili, předpokládá, rok 2016, že v případě obcí a v případě jejich podílu na DPH se nic měnit nebude, takže tento návrh neohrozí projednávání státního rozpočtu, ale předpokládá od 1. ledna 2017, že se změní stávající procento z 20,83 na 21,83 a od 1. ledna 2018 by pak došlo ke sjednocení na 23,58 procenta.

Pan ministr financí tady není, ale to nevadí. On byl přítomen na Svazu měst a obcí, kdy se debatovalo o těchto věcech, slyšel argumenty starostů, slyšel důvody, proč je potřeba k této změně přistoupit.

Ministerstvo financí k našemu návrhu, který jsme již podali na rozpočtovém výboru, mělo dvě připomínky. První připomínka spočívá v tom, že se v minulých letech zhruba dvakrát měnilo rozpočtové určení daní obcím s nějakým plusovým znaménkem. Druhá připomínka je taková zvláštní připomínka. Na rozdíl od krajů, které se potýkají s horším hospodařením, obce hospodaří lépe, hospodaří dobře, proto je namístě jim nic nepřidávat. První připomínka, byť na první pohled vypadá logicky, neobstojí. Druhá připomínka je hodně úsměvná.

První připomínka spojená s tím, že se měnily dvakrát určité ukazatele rozpočtového určení daní v roce 2008 a 2013, neobstojí v tom smyslu, že jak v roce 2008, tak v roce 2013 měly změny víceméně narovnat určité neodůvodněné rozdíly v jednotlivých velikostních kategoriích obcí. Starostové dobře vědí, že například v roce 2013 bylo cílem narovnat velmi špatnou pozici obcí mezi 1 500 a 10 000 obyvatel, určitě si dobře vzpomenou na grafický průběh rozpočtového určení daní, kde byla jakási sedlina obcí do 10 000 obyvatel. To se z části povedlo. Ale musím poznamenat, že města větší než dvacet třicet tisíc obyvatel na této změně nijak neprofitovala, a dokonce některá krajská města, například České Budějovice nebo Zlín, Pardubice, naopak na tom ztratila. Takže se nedá říci, že by tyto změny vedly k nějakému plošnému navýšení rozpočtového určení daní. Proto první argument považuju také za neakceptovatelný.

Druhý argument je úsměvný. Myslím, že podmiňovat změny rozpočtového určení daní tím, že obce budou hůře hospodařit, proto je potřeba jim jaksi přidat na rozpočtovém určení daní, je úsměvné. Víte, já nebudu dlouho mluvit, protože jsem si vědom, že je podrobná rozprava. Ale když si vzpomeneme před 15 lety, tak podíl obcí na DPH byl 20,59 procenta. Po 15 letech, kdy došlo k obrovským změnám v povinnostech obcí, které nebyly doprovázeny odpovídajícím přesunem finančních prostředků, je podíl 20,83 procenta. To znamená o 24 setin procenta vyšší.

Návrh je také odůvodněn tím, že na rozdíl od krajů v novém plánovacím období je pro potřeby obecních infrastruktur určeno pouze minimum prostředků. Víte dobře, že z evropských peněz nebude možné financovat například rekonstrukce místních komunikací. Ano, jde o postupné navýšení rozpočtového určení obcí proti autonomnímu vývoji celkově o 10 miliard korun, ale je to rozvrženo na určitá léta. Pro rok 2017 je to zhruba 3,5 miliardy a teprve od roku 2018 je to těch 10 miliard korun. Myslím, že starostové si zaslouží zvláště v tomto období, aby věděli na jeho konci, s jakými finančními prostředky mají počítat, a i tento návrh k tomuto směřuje. Je to návrh, který je koncepční, který není nepřátelský vůči Ministerstvu financí, ale který jasně říká, že to, co případně nastane u krajů, musí nastat i u obcí.

Víte, rozpočtové určení daní, a já jsem jaksi pamětníkem, vždycky platí zásada, že kdo se neozve, nemůže také počítat s žádným navýšením finančních prostředků. Je třeba si uvědomit, že nejde o prostředky, které by plynuly mimo sektor vládních institucí, naopak přispějí k vytvoření investičních zdrojů, které budou jinak v obecních rozpočtech chybět. Samozřejmě Ministerstvo financí a současná vláda

může takový návrh odmítnout. Může se to pravděpodobně stát. Pak ale říká všem starostům zhruba 6 250 obcí, že je obce tolik nezajímají, že mají dostatek peněz, že je jejich chybou, že se snaží dobře hospodařit v rámci stávajícího rozpočtového určení daní a dokážou zodpovědně nakládat a vyjít se svými rozpočtovými prostředky. Jinak nelze dosavadní argumenty Ministerstva financí v zásadě interpretovat.

Vážené kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že tento návrh se netýká roku 2016, že zatěžuje postupně oblast jakoby veřejných financí, protože samozřejmě podíl na sdílených daních se neplatí ze státního rozpočtu, ale oblast veřejných financí jako takových, tak bych požádal ctěné kolegyně a kolegy, zvláště ty, kteří mají zkušenosti z komunální politiky, aby tento návrh velmi důkladně prostudovali a pokud možno jej podpořili ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jenom upozorňuji, že jsme v podrobné rozpravě. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Adamce a potom pana poslance Beznosky. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Budu opravdu stručný, vzal jsem si schválně připomínku, protože jsme ve druhém čtení.

Chtěl bych apelovat na všechny bývalé kolegy starosty, stávající kolegy starosty, aby náš pozměňovací návrh podpořili, protože se domnívám, že rozpočtové určení daní je jedno, stejně jako jedna spotřební daň. Mimochodem ta kritika tady na cupování jednotlivých segmentů už tady zazněla. A myslím si, že je velmi špatné přidávat v rámci rozpočtového určení daní pouze jednomu segmentu.

Představa, že obce jsou bohaté, jak jsem zaregistroval právě z jednání Svazu měst a obcí, je zcela mylná a můžu vám říct, že obce samozřejmě většinově hospodaří tím stylem, že je to vlastně krizové řízení managementu obce i toho rozpočtu, protože když se podíváte na zadluženost obcí, tak to není jen o tom, že by si braly úvěry, ale je to o tom, že musí udržet takovou hladinu na běžné výdaje, aby nepřesáhly ty běžné příjmy, což je právě podíl z rozpočtového určení daní.

Myslím si, že nelze dělat změnu rozpočtového určení daní jako politický krok před volbami, protože všichni víme, že příští rok budou krajské volby a že samozřejmě ten, kdo podpoří zvýšení rozpočtového určení daní speciálně pro tento segment veřejné správy, bude mít rozhodně lepší pozici možná ve volebním klání v příštím roce.

Přimlouvám se stejně jako u jiných segmentů, jak jsem říkal, třeba u spotřebních daní, abychom tento návrh vždy řešili jako celek. Ale jinak co tady říkal pan kolega ohledně změn, myslím si, že to bylo v rámci toho čísla, a vzpomínám si, jakou diskusi tenkrát vzbudil jenom přesun ze čtyř největších měst a že důsledky řekl bych komunikace mezi námi jako samosprávou se výrazně zhoršily.

Prosím o podporu tohoto návrhu a myslím si, že je rozumné to udělat najednou i v těch postupných krocích. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolega Beznoska.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Předřečníci řekli již téměř všechno. Jenom připomínám, že všichni přemýšlíme o rozpočtovém určení daní. Pan kolega Vilímec tady hovořil o letech 2008 a 2013. Já přidám ještě podstatnou změnu, která se udála až k 1. 1. 2000. Takže v určitých periodách se k té debatě vracíme a je dobře, že jsme se k ní vrátili tentokrát. Náš návrh je opravdu velmi střízlivý, nemá žádné extrémní nároky na budoucí státní rozpočty, nehledě k tomu, že Ministerstvo financí se na kroky může připravit, protože první procentní nárůst bude platit až od roku 2017 a definitivní nárůst proběhne až v letech 2018. Mám na mysli 23,58 procenta.

Obce jsou opravdu základním stavebním kamenem, ony nejlépe vědí, jak používat veřejné prostředky. Proto bych byl velmi rád, abyste náš návrh podpořili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, další do podrobné rozpravy, to znamená s pozměňovacím návrhem paní... Pokud nemáte pozměňovací návrh, paní kolegyně, tak s faktickou. (K poslankyni Kovářové.) Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych uvést na pravou míru jednu věc, kterou jsem zmínila chybně. Upozornil mě na ni jeden divák nočního přenosu z Poslanecké sněmovny, kdy jsem uvedla, že 2 miliardy, které ministr Babiš obcím upírá, tzn. týká se to našeho pozměňovacího návrhu schváleného ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Uvedla jsem, že 2 miliardy znamenají 0,02 % ze státního počtu. Nicméně správně je o řád výše, přibližně 0,2 %. Bohužel mě mrzí, že jsem udělala takovou chybu, nicméně mám radost, že aspoň někdo pozorně sleduje naše přenosy.

Ráda bych jen upozornila na to, co slyším od kolegů, že obce si peníze navíc nezaslouží, protože jich mají hodně. Znovu opakuji důvod, proč tomu tak je. Obce hospodaří dobře a šetří na dofinancování evropských dotací, jejichž další kolo je právě čeká. Proto bych vás chtěla poprosit, abyste se ještě jednou zamysleli nad tím pozměňovacím návrhem. A kdybychom ve třetím čtení, kdybyste mohli tento pozměňovací návrh podpořit. Mrzí mě, že tu není pan ministr, ale doufám, že třetího čtení se zúčastní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr je řádně omluven, účastní se jednání ECOFINu.

S faktickou poznámkou pan poslanec Pavera.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové. Já stejně jako mí předchůdci u tohoto pultu se přimlouvám za podporu navýšení daňových výnosů pro obce a města. Z jednoho prostého důvodu. Sám jsem starostou obce, která má 4 400 obyvatel, a v minulosti jsme se mnohokrát potýkali s tím, že jsme měli nízké daňové

výnosy jako obec, která je v rozmezí od 1 500 do 10 000 obyvatel. Teď jsme na tom mnohem líp a samozřejmě bychom mohli být ještě lépe a nemuseli bychom – já to říkám vždycky a na rovinu – nemuseli bychom se prosit o dotace, které poskytují jednotlivá ministerstva, která by je vůbec nemusela řešit, protože dotace jsou od toho, aby vždycky nastal nějaký problém mezi jednotlivými lidmi v naší společnosti. Takže pokud by to šlo, zrušme dotace úplně, rozdělme je rozpočtovým určením daní. Obce a města určitě vědí, kterým směrem mají podporovat výstavbu ve své obci, kterým směrem mají rozšiřovat, jak se říká, občanskou vybavenost a podobně. A ze své zkušenosti, co mám za 17 let starostování, tak vám mohu říct, že ani za 25 let nemají některé obce všechno uděláno. Nemají chodníky, nemají kanalizace, nemají cesty opraveny jenom proto, že nemají dostatek peněz v rozpočtovém určení daní. Takže věřím, že to podpoříte, aby to mohlo fungovat daleko a mnohem lépe a jednodušeji i v budoucnu. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dál nemám žádnou přihlášku do podrobné rozpravy. S faktickou poznámkou, předpokládám, pane poslanče? Tak prosím. Pan poslanec Bendl, prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové já bych chtěl také k tomu návrhu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který umožňuje, a po věřte mi dlouhé diskusi napříč politickým spektrem jsme se rozhodli tento pozměňující návrh podpořit, aby mohlo být přispěno i obcím. Chci velmi apelovat na ty z vás, kteří sedíte v obecních zastupitelstvech, abyste ten návrh podpořili. I komunální volby budou. A myslím si, že není potřeba zvedat příjmy obcí, tak jak to děláme teď v podstatě účelově před krajskými volbami, ale že bychom měli pomoci obcím.

Bavili jsme se o tom, že budou potřeba peníze na kofinancování projektů z evropských peněz tak, aby obce měly vlastní finanční prostředky. Nejvíce je pálí zejména místní komunikace, na které stát zjevně finanční prostředky dát příliš nechce nebo nemůže. Tímto způsobem bychom alespoň trochu některým obcím pomohli. Velmi vás žádám o to, abyste pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj podpořili. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky nemám, tudíž podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Zeptám se pana zpravodaje – já zde nemám v poznámkách, že by padl jakýkoliv hlasovatelný návrh. Není tomu tak. V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuji jak panu zpravodaji, tak panu ministrovi.

Budeme pokračovat bodem

42.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 613/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom se návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Pokud je zde zájem o uplatnění veta, samozřejmě bude k tomu prostor. Jakkoliv asi si troufnu již teď odhadnout, že veto bude. Ale abychom dostáli proceduře, tak nejprve vystoupí pan ministr zahraničních věcí. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vám předložil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014., o státní službě. A dovolte mi, abych zdůvodnil, proč vám tady tento návrh na změnu předkládám.

Není to tedy dávno, co jsme přijali tuto poměrně dost revoluční změnu v Poslanecké sněmovně. Ta změna skutečně, jak my sami pozorujeme, ti kteří ji aplikujeme, je opravdu změnou zcela principiální a zásadní a její aplikace se pravděpodobně ne vždy děje úplně snadno. Ale jestli někde je to zvlášť velký problém, tak je to na Ministerstvu zahraničí, protože Ministerstvo zahraničí je svou povahou v něčem na hony vzdáleno těm principům, na kterých je zákon o státní službě postaven. Nám se podařilo v zásadě do toho zákona o státní službě zapracovat velkou část věcí, které dokázaly zachytit specifikum zahraniční služby. Nicméně dnes si myslím, že bylo prakticky nemožné, možná i kdyby bylo více času na projednání toho zákona, bylo nemožné odhadnout všechny věci, na které při té realizaci narazíme. Ten důvod je v tom, co jsem řekl. Zákon o státní službě je založen na dvou principech, na předvídatelnosti a stabilizaci, zatímco práce na Ministerstvu zahraničí je založena na změně a na rotacích. Principem práce na Ministerstvu zahraničí je, že ti, kteří jsou zaměstnanci, jsou po určitou dobu v České republice a pak je velká část z nich vysílána do zahraničí. A právě tato změna je vlastně principem, kterým ministerstvo pracuje a který je dokonce ve sporu jakoby základním, s celým duchem a snahou zákona o státní službě stabilizovat.

Takže to, co vám předkládám, je ryze technická novela, která řeší vlastně technický problém, jak zajistit při platnosti zákona o státní službě, aby tyto rotace vůbec byly možné. A nejedná se jenom o rotace jednotlivých jakoby přímo zaměstnanců, kteří jsou diplomaty. Jedná se třeba taky o jejich rodinné příslušníky. A vy si řeknete "tak dobře, to je slaďování rodinného života", ale tam jde o víc. Pro nás je nesmírně výhodné, když můžeme zaměstnávat rodinné příslušníky diplomatů, kteří vyjíždějí. Já vám to řeknu velmi jednoduše. Pokud nedokážeme prosadit tuto úpravu, tak to pro nás znamená ztrátu minus 80 mil. korun. My prostě na zaměstnávání rodinných příslušníků ušetříme 80 mil. korun z rozpočtu Ministerstva zahraničí. Pro nás to má konkrétní dopady, které bych mohl vyčíslit, ta možnost zaměstnávat rodinné příslušníky.

Nebo další věc. Když jsme třeba někde v Peru, tak máme zájem zaměstnávat české občany, kteří žiji v Peru. To má celou řadu výhod, protože český občan jednak

má vztah k té zemi, je tam sníženo bezpečnostní riziko, prostě je tam celá řada faktorů. A my bychom měli na všechno dělat výběrová řízení! Přátelé, když budeme dělat výběrové řízení, ve kterém bude předem známo, že vítězem bude manželka diplomata, nebo ve kterém bude předem známo, že to bude český občan, tak to bude protizákonné. Chápete? Tady se prostě dostáváme do sporu s platným zákoníkem práce, tady se dostáváme do sporu se zákonem o státní službě.

Takže já vám říkám, že skutečně na Ministerstvu zahraniční řešíme věci, které nikdo jiný v této podobě neřeší, a přitom máme obrovský zájem umožnit to zaměstnání. Například teď v Kyjevě, vám mohu říci, máme zrovna dva případy rodinných příslušníků, kde bychom potřebovali, aby pomohli při vydávání víz, ale my je nemůžeme zaměstnat právě proto, že nám současný systém nedovoluje rodinné příslušníky zaměstnat, a přitom je obrovský tlak na to, abychom vízovou problematiku zvládali. A to je Kyjev jenom jedno z míst, které tady jmenuji. Prostě v řadu případů nám dokonce nemožnost lidi zaměstnat podle zákona řádně opravdu komplikuje jednak činnost a jednak nám to komplikuje šetření prostředky, které naléhavě potřebujeme.

Proto tedy vlastně potřebujeme určité omezení v konání například výběrových řízení. Mohu vám říci, že kdybychom měli výběrová řízení dělat v plném rozsahu, tak to de facto paralyzuje činnost Ministerstva zahraničí. My tady potřebujeme výjimku, ale výjimku samozřejmě jenom ve specifickém případě. To neznamená, že se nebudou dělat výběrová řízení. Ta se budou zásadně dělat v naprosté většině případů, ale tam, kde dochází ke změně, nebo tam, kde je situace, že na místo pracovníka v cizině přichází někdo, kdy dochází k té rotaci, k tomu pohybu, tam jsou okamžiky, kdy máme-li reagovat rychle, tak výběrové řízení je v podstatě úplně paralyzující. Je třeba si uvědomit, že činnost Ministerstva zahraničí má takový charakter, že vlastně reagujeme na krize. Rozumíte, máme krize všude kolem. Potřebujeme přelévat pracovníky z vízové oblasti z jedné země do druhé podle toho, jak se situace vyvíjí. To je prostě v rozporu s principem stabilizace, který je duchem zákona o státní službě. My naopak potřebujeme reagovat co nejrychleji. A je to prostě v zájmu služby, kterou děláme. Proto ta specifika jsou podle mě naprosto výjimečná a současná podoba zákona se ukazuje, že nám někde brání činit věci, které byly až do této chvíle samozřejmé.

Jedním z opatření – nechci rozebírat úplně každé detailně – je třeba možnost, kterou tady navrhujeme, vyslat státního zaměstnance z ministerstva do zahraničí i bez jeho souhlasu, ovšem na dobu nejdéle jednoho roku. Důvod, proč to tady požadujeme nebo žádáme, je opět – já vás ujišťuji, že v tom není žádné politikum, tohle je opravdu technická novela, a tady jde o to, že máme celou řadu míst, které se nám nedaří obsazovat. A dokonce to nejsou nebezpečná místa, to byste se divili! Do Kábulu nebo do některých míst, jako je Bagdád nám se daří najít diplomatické... protože řekněme jsou lidé, kteří se nebojí jít do těch destinací. V tom ten problém úplně není. Ona to jsou často místa, přátelé, docela fádní jako Brusel. Ale důvod je spíš to, že je tam hodně práce, že si někdo hledá destinaci, ve které není takový nápor na práci. A my nemáme žádnou možnost tady říci: ne, my tady potřebujeme někoho, protože mu to nemůžeme přikázat. A já vás ujišťuji, že to, co my tady chceme, jak jsem si ověřoval, je to princip, který funguje v Německu, který funguje ve Spojených

státech amerických, prostě po omezenou dobu mít možnost poslat zaměstnance na třeba takové místo, kde nám chybí lidé. To je něco, co nám nesmírně chybí. Léta je to věc, která se zásadně neřešila, ale já skutečně z hlediska pokrytí i těch míst, která máme neobsazena, bych velice uvítal, kdybych takovou možnost měl po omezenou dobu tam někoho dostat, protože je to v současné době podle zákona o státní službě něco, co je pro mě prakticky neproveditelné.

Takže opakuji, je to snaha ušetřit peníze a vyhovět principům rotace a neustálé změny, na kterou musí zahraniční služba reagovat a kde skutečně zaměstnanci se dostávají do režimu, který nikde jinde – možná Ministerstvo obrany by mohlo mít nějaký ještě podobný typ, ale jinak je to něco, co je na ostatních ministerstvech velmi neobvyklé. Tady je to normální. To je důvod, proč vás žádám o tuto technickou novelu, a věřím, že ve Sněmovně na ní najdeme dostatečnou shodu.

Mohu jenom říci, že je to věc, kterou nesmírně potřebujeme, a hlavně se obávám, že pokud se nám to nepodaří prosadit, tak to bude znamenat nasazení výrazně vyšších finančních prostředků, což je něco, čemu bych se velice rád vyhnul.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych navázal na pana ministra Zaorálka. Ten návrh zákona je relativně úsporný, což nebývá vždy obvyklé. Změna se týká v uvozovkách pouze šesti paragrafů služebního zákona. Souhlasil bych naprosto s tím, že výkon zahraniční služby je velmi specifická oblast. Debaty, které probíhaly při jednání o služebním zákonu, v některých věcech samozřejmě zohlednily a snažily se zohlednit tato specifika, nicméně praxe ukazuje, že je třeba do zákona znovu sáhnout nikoliv z důvodů nějakých technokratických, ale z ryze praktických a z důvodů, které jsou odůvodnitelné a jsou v souladu se zdravým rozumem, a myslím si, že pan ministr je tady velmi přesně popsal.

Cílem je několik změn, které by podle mého názoru neměly budit velké emoce, a navíc, což také nebývá u všech zákonů obvyklé, zákon by měl přinést úspory, nikoliv další výdaje, které by následně putovaly na Ministerstvo zahraničí, takže i v tom si myslím, že si zaslouží podporu Sněmovny.

To, co je avizováno, je to, že zákon s velkou pravděpodobností nebude možné schválit v jednom čtení, tedy podle § 90 odst. 2 jednacího řádu, což ale podle mého názoru není úplně na škodu, protože určitě můžeme využít čas, který by nám byl dán, k přípravě pozměňovacích návrhů. A já bych jen poprosil, pokud bude tento institut využit, aby se pokud možno zkrátila lhůta na maximum, to znamená, aby buď byla 30denní nebo kratší podle toho, jak by se tato věc podařila dohodnout v rámci ostatních klubů.

Zmíním pouze jednu věc, která byla diskutována v médiích, o které hovořil pan ministr, to znamená možnost vyslat k výkonu zahraniční služby danou osobu bez jejího souhlasu, a to až na dobu jednoho roku. Já jsem zaznamenal výtky, které se samozřejmě objevily. Je to logické, protože pokud je něco bez souhlasu, tak to může

budit emoce těch, kteří by dnes mohli se této věci bránit. Já myslím, že je potřeba si uvědomit, že se jedná o službu státu a že není možné, pokud je člověk ve službě státu, má za to slušný příjem, má to jako své povolání, si úplně vybírat, kam půjde a kam nepůjde, a nechávat to tak trošku na tom, kde se mu bude líbit a kde ne.

Na straně druhé je třeba omezení vnímat tak, jak jsou nastavena, a je potřeba se určitě zamyslet nad tím, zda jeden rok je doba dlouhá, nebo krátká, protože například z hlediska rodinného života to může být značně zatěžující, a zda zde budou, nebo nebudou nějaké kontrolní mechanismy, které by bránily zneužití tohoto institutu. Ale to je věc, o které jsme určitě schopni se ve výboru bavit, a příslib pana ministra je, že určitě tu debatu s námi ministerstvo povede, takže já myslím, že pokud tyto výhrady budou zaznívat, tak je možné je odstranit.

Takže ještě jednou bych chtěl požádat o podporu tohoto návrhu zákona, a pokud by byl využit institut veta, tak požádal o to, aby se lhůta zkrátila na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já eviduji váš návrh. Otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jelikož někteří poslanci z ÚPV mně avizují, že tam může být problém v tom, jak je tento zákon navrhován, tak jménem tří klubů – TOP 09, ODS a Úsvitu – dávám veto na projednávání v režimu § 90 odst. 2.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím řádně přihlášené do rozpravy pana poslance Plíška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se vyjádřil k předkládané novele zákona o státní službě. Na začátku si dovolím konstatovat, že příliš nerozumím tomu, proč několik měsíců po účinnosti, protože služební zákon nabyl účinnosti k 1. lednu tohoto roku, a po samotné systemizaci pracovních míst, kde které došlo k 1. 7. tohoto roku, po tak krátké době musíme mít zde novelu služebního zákona, když si všichni ještě vzpomínáme, jak v loňském roce probíhala složitá jednání. Nakonec se vládní koalice s částí opozice dohodla na znění tohoto služebního zákona. U těch jednání byl také přítomen mj. pan ministr zahraniční a já si vzpomínám, že i tehdy se vedla debata, jestli zahraniční státní služba má mít určité výjimky z tohoto zákona, anebo zda tyto výjimky mají být spíše ojedinělé a výjimečné.

Tehdy poslanci vládní koalice, a ten vládní návrh, který se vlastně začlenil do toho poslaneckého návrhu – nám říkali, že těch výjimek má být co nejméně i z hlediska notifikace této normy, tohoto služebního zákona, Evropskou komisí, ke které podle mých informací již došlo. Dnes je navrhována stručná, ale myslím si velmi zásadní novela, která stojí za to, aby byla řádně probrána v ústavněprávním výboru, a je proto v pořádku, že tři poslanecké kluby uplatnily veto na zrychlené projednání.

Nyní se tedy budu věnovat již konkrétním připomínkám. Už o tom hovořili předřečníci, ale skutečně doplnění § 67 o ustanovení, věty, že státní zaměstnanec vykonávající službu v Ministerstvu zahraničních věcí nebo Ministerstvu obrany může být vyslán k výkonu zahraniční služby i bez svého souhlasu, nepřevyšuje-li doba jeho vyslání jeden rok. Toto je velmi sporné ustanovení. Já chápu vysílání bez souhlasu v ozbrojených složkách, u příslušníků ozbrojených sborů, kde panují určité jiné předpisy, jiné principy, ale u zaměstnanců ve státní službě toto pokládám za velmi sporné ustanovení. A já předpokládám, protože nenavrhuji zamítnutí nebo vrácení k přepracování, že toto ustanovení tohoto zákona bude podrobeno debatě v ústavněprávním výboru a že společně s kolegy přijdeme s pozměňovacím návrhem, protože nelze podle mého názoru zaměstnance ve státní službě takto striktně nutit k výkonu služby v rámci služebního zákona.

To není všechno, i vládní legislativa – v připomínkovém řízení zůstaly některé nevypořádané věci, ke kterým bychom se měli dostat potom při projednávání v ústavněprávním výboru. Mám tím na mysli navrhovaný bod 2 návrhu novely služebního zákona, na základě něhož by byla vypuštěna povinnost konat výběrová řízení na služební místa na služebním působišti na území České republiky uvolněná v souvislosti s vysláním osoby k výkonu zahraniční služby. Tato služební místa by tak mohla být obsazena bez výběrového řízení osobou, která dosud nevykonává službu ve služebním poměru. Nekonáním výběrového řízení na obsazení volného služebního místa v takto širokém rozsahu by mohl být porušen jeden ze základních požadavků Evropské unie. Já si velmi vzpomínám, jak vládní koalice, když prosazovala služební zákon, tak říkala: je to jasný požadavek Evropské unie, musíme do 1. ledna mít tento zákon účinný. A teď tady její vládní legislativa říká, že tam může být porušen základní požadavek Evropské unie na transparentní státní službu a s tím související transparentní výběrová řízení a systém obsazování volných služebních míst. Protože když už jsme se takto rozhodli zahraniční státní službu začlenit do služebního zákona, když už proběhla notifikace v Evropské komisi, tak teď se přichází s poměrně zásadními změnami. A částečně problematickým se pak také jeví bod 5 návrhu novely zákona, podle něhož by mohli na služebním místě vykonávat státní službu po dobu nejvýše dvou let státní zaměstnanci, kteří nemají uznanou nebo složenou zvláštní část úřednické zkoušky z oboru služby, který je stanoven pro jejich služební místo. Zase by mohlo dojít k porušení dalšího principu státní služby požadovaného Evropskou unií, a to konkrétně požadavku na profesionální státní správu.

Takže jde na první pohled o nevinnou, stručnou novelu služebního zákona, která ale obsahuje hned tři sporná ustanovení. Na dvě už upozorňuje vládní legislativa, a to jedno, vysílání na dobu jednoho roku bez souhlasu státního zaměstnance proti jeho vůli, je samozřejmě velmi rozporné. Proto je v pořádku, že tento návrh bude projednáván v ústavněprávním výboru. Myslím si, že je nutné jej zásadním způsobem přepracovat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Šarapatku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, já bych a konto mého předřečníka. Chtěl říct, že jeho připomínky se týkaly spíše formulací, a domnívám se, že není příliš obeznámen s fungováním zahraniční služby. Tak jak on to říkal, to skutečně nejde. Ale já se spolu s ním domnívám, že ta novela nevyřeší problém na ministerstvu. Já se domnívám, že zahraniční služba by měla být řešena zvláštním zákonem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Bendu. Připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, páni ministři, dámy a pánové, já bych chtěl také krátce okomentovat zejména důvod, pro který jsme vznesli veto na tento návrh zákona, ale navážu na to, co říkal můj předřečník ve faktické poznámce.

Myslím, že všechny návrhy, které jsou nám zde dneska ministerstvem zahraničí, respektive vládou jako celkem, ale fakticky zpracované ministerstvem zahraničí, překládány, ukazují na to, že na zahraniční službu se striktní zákon o státní službě v podstatě nehodí. Otázka samozřejmě zní, jestli se zákon o státní službě hodí vůbec na spravování státu. Víte, že o tom mám velkou pochybnost. Mnohokrát jsem ji tady vyslovoval. Přesto si tato vládní koalice prostřednictvím svých poslanců za nadšené podpory Evropské unie vynutila, že zákon o státní službě mít musíme a máme, a myslím, že teď jenom všichni smutně koukají, kromě toho, že se podařilo na úřadech řadu lidí vyměnit a dosadit vlastní, co to dělá a bude dělat do budoucna. Setkáváme se s tím na každém kroku. Státní služba v zahraničí je jenom jednou z oblastí, kde se ukazuje, jak neuvěřitelné problémy to dělá.

Já bych měl jednu připomínku k tomu návrhu, toho, co tam chybí. Já jsem předpokládal, že když ministerstvo ohlásilo s velikou slávou, že předloží návrh novely zákona o státní službě k řešení problémů zamini, že první problém, který budou řešit, je problém s velvyslankyněmi, respektive velvyslanci, kterým je přes 70, který vyvolává velké mediální, řekněme, ozvěny. Dobře víme, že stáhnout Filipiovou ze Sýrie by byla prostě zoufalá hloupost, ale přesto to je jediná věc, o které se veřejně mluví a která v návrhu vůbec řešena není. Ona možná má nějaké jiné řešení, já teď nechci pana ministra nutit k tomu, aby nám ho tady říkal, jestli nám ho říkat chce, nebo nechce. Ale přesto jsem byl překvapen, že jediná věc, která mi připadala, že opravdu spěchá a musí být učiněna, jinak se na konci roku dostaneme do lehce absurdní situace, tak ta v návrhu obsažena není.

Naopak jsou v něm obsaženy – já bych řekl, že je to takový typický úřednický materiál. Úředníci zamini zjistili, že některé věci se pro ně nehodí, protože se jim tak jako blbě rotuje a blbě se vrací z těch zahraničních misí do těch neobsazených míst a zase volně vyjíždí na mise. Tak zkoušejí vymyslet, jak by se jim mohlo rotovat lépe a mohli mít po celou dobu zajištěno, že v té státní službě budou. Myslím si, že chtějí-li rotovat a chtějí-li,tak jak popisoval pan ministr, být spíše na řešení krizových situací, možná vůbec neměli být pod státní službou a pod představou toho, že mají na celý život vystaráno a už nikdy nebudou muset žádného ministra a někoho podobného

poslechnout, to si možná měli rozmyslet předem. Ale teď se tak snaží uchovat si výhody ze zákona o státní službě a současně uchovat si výhody a privilegia, na které byly dlouhodobě zvyklí na Ministerstvu zahraničních věcí, a to bez ohledu na to, jaký tam seděl ministr nebo jaké bylo obsazení vlády. To je prostě notorieta Ministerstva zahraničních věcí.

Tolik asi ty obecné výhrady. K těm konkrétním – některé již byly zmíněny. Za zejména sporné pokládám ustanovení o možnosti vyslat někam na jeden rok bez souhlasu. Dobře si pamatuji, kolikrát se toto v minulosti řešilo například u soudů a soudců a státních zastupitelství, a to jsme pořád ještě v rámci jedné země, i když instituty, které mají být relativně nezávislé. Ale představa toho, že ministr, respektive dokonce spíše vedení ministerstva má právo kterémukoliv zaměstnanci, který se mu znelíbí, říct "tak, a příští týden jedeš na rok do Sýrie, Belize, Antarktidy", abych si vymýšlel jenom nějaké relativně normální destinace, a když ten člověk to odmítne, tak je to nepochybně porušení zákona o státní službě – myslím, že to řešení se musí nalézt jiné, než že ministerstvo bude mít pravomoc mu přikázat takové vyslání do zahraničí. Myslím si, že to opravdu není možné, protože by to mohl být velmi jednoduchý způsob, jakým případné nepohodlné zaměstnance znechutit natolik, že budou z ministerstva nuceni odejít.

Poslední poznámka, tam je to možná moje jenom neznalost, že v zákoně je legislativní zkratka, ale nejsem si tím úplně jist – v § 178 v tom slučování partnerského a rodinného, nebo jak se to nahlíží, rodinného a osobního života, je uváděno "která je manželem nebo partnerem státního zaměstnance". Já se ptám, jestli je to legislativní zkratka registrovaného partnera. Pak bych to z hlediska zákonů této země, jakkoliv s nimi můžu vnitřně nesouhlasit, pochopil. Má-li to být partner obecně, pak to vidím jako veliký problém, protože to není věc, kterou české veřejné právo uznává. Známe ji jenom z hlediska osoby blízké v právu soukromém. A představa toho, že si každý, kdo je vyslán na zahraniční ambasádu, kromě manželky, i když ji nemá s sebou, může vzít libovolnou milenku nebo libovolný počet milenek a střídat je tam a nechávat je zaměstnávat, mně připadá minimálně sporná a jenom bych byl velmi rád, aby se do třetího čtení toto vyjasnilo, jedná-li se o legislativní zkratku registrovaného partnera, nebo jedná-li se o to, že se budeme náhle ve veřejném právu bavit o partnerech jako osobách rovnocenných manželům, což by mě velmi strašilo.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím k mikrofonu pana poslance Bendla. Připraví se paní poslankyně Pastuchová.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, kolegyně, kolegové. Se zaujetím jsem poslouchal pana ministra zahraničí a musel jsem se usmívat, když sem přichází člen vlády a dlouze přesvědčuje nikoliv opoziční poslance, protože opozice tady dělala možné a nemožné, abyste takovouto konstrukci zákona o státní službě nepřijali, a bylo to tady poměrně veselé období, kdy jsme si tento zákon o státní službě užívali, a teď, po několika měsících, přichází z mého pohledu jeden z významných ministrů této vlády, což mu dodává odvahy na to, aby přišel s návrhem zákona a přesvědčoval

zejména ty, kteří pro tento návrh zákona o státní službě hlasovali, aby jej změnili po těch pár měsících fungování, protože něco je tam absolutně špatně, ale je to jenom šest paragrafů. Vlastně nic moc se neděje, v zásadě nám jenom některé věci nevyhovují.

Myslím si, že tam je toho hodně. Nicméně na margo toho, že pan ministr zahraničí tady říká, že ušetří zhruba 80 milionů korun, já můžu říct, že by se ušetřily za řády větší, kdyby návrh zákona o státní službě nebyl v té podobě, ve které je. Takže kdyby šlo opravdu vládě o to, aby ušetřila, pak by ten zákon měl jinou, mnohem jednodušší konstrukci. On totiž nepřináší problémy jenom Ministerstvu zahraničí, ale například i Ministerstvu pro místní rozvoj, kde vidíme, že někteří úředníci jsou v režimu státní služby a dělají tutéž práci jako úředníci, kteří v režimu státní služby nejsou, jsou jinak honorováni, mají jiné technické a zejména takové to sociální zázemí apod. Myslím si, že ten zákon v praxi se brzy ukáže, že budou odvážnější i další ministři a budou přicházet a budou říkat: "Ještě jenom dva, tři, čtyři paragrafy, protože to opravdu nefunguje a my to potřebujeme nutně. Ukazuje se, že ten zákon musíme vlastně trochu opravit. My ho potřebujeme, ale ne v téhle té podobě."

Mne by moc zajímalo, zdali by ministr zahraničí nebo někdo jiný nebo kdokoliv řekl, jestli uděláme-li tam nějaké zásadní změny v Poslanecké sněmovně, bude potřeba novou nějakou dodatečnou notifikaci, nebo jestli s tím bude třeba jezdit do Bruselu, nebo jestli si můžeme změny udělat, jaké chceme, bez toho, aniž bychom museli notifikovat tyto změny. Zda se domníváme, že to není třeba, když ten zákon a jeho záměr musel být notifikován v Bruselu. Zda toto pravidlo nezkomplikuje život nejenom Ministerstvu zahraničí, zdali tím není ovlivněna nějak platnost celého zákona.

Chci se zeptat, jestli se to týká – protože nejsem odborník přes diplomaty a jejich zázemí na to, jak fungují naši diplomaté v zahraničí a jaké mají pracovněprávní smlouvy apod. Nicméně vím, že i jiná ministerstva – například Ministerstvo zemědělství chce vysílat své zástupce, nebo zástupce České republiky, kteří nás mají reprezentovat a domlouvat, zprostředkovávat byznys s českými zemědělskými firmami v zahraničí. Zda se to týká i této oblasti, nebo jestli je tato oblast z toho vyjmutá a jí se to netýká. Možná že ne, já to netvrdím. Jenom se chci zeptat, zda jsme si jisti, že jich se to netýká. Možná jsou to i z Ministerstva průmyslu a obchodu nebo jiných ministerstev lidé, kteří užívají status diplomata. Nejsem si jistý, proto se na to ptám.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr zahraničí. Pane ministře, chtěl jste přednostní právo. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Děkuji za rozpravu a samozřejmě se nebráním tomu se důkladně zabývat těmi změnami ve výborech

nebo ve výboru. Rád bych zareagoval nejdřív na některé věci, které se dají zodpovědět poměrně jednoznačně.

Na začátku jsem řekl, že se jedná o technickou novelu. Rozhodně jsem přesvědčen, že žádná notifikace v této chvíli nebude nutná. To je změna, která podle mne není tak zdaleka zásadní.

Pořád si myslím, že to není tak, jak tady bylo řečeno, že teď se tady spustí série novel zákona o státní službě, protože jsem si tady dal práci s tím pokusit se vysvětlit, že opravdu v případě Ministerstva zahraničí je to velmi nestandardní věc. To má zřejmě pan poslanec Benda trochu pravdu, že jsme si na sebe ušili bič. Myslím si, i když se to dělalo v poměrně dost velkém tempu, tak si dokonce dnes myslím, že kdyby bylo víc času, tak to bylo skoro nemožné tyto dva různé principy – trochu jako oheň a voda – spojit a najít to řešení okamžitě. To je opravdu těžká věc a my jsme museli zjistit, jak se to bude chovat, abychom přišli – a tohle jsou nejnaléhavější věci, a já si myslím, že my to teď dáváme urgentně, protože tohle potřebujeme, protože jinak by se některé věci úplně zastavily, protože to slovo vám mohu říci, zde nám čekají lidé, které potřebujeme zaměstnat, ať jsou to místní síly, jak jsem je tady popisoval, naši občané v zahraničí, nebo rodinní příslušníci, a my bychom opravdu ztráceli. Takže toto je urgentní věc. Jsem přesvědčen – a připravujeme, pracujeme a budeme pracovat na zákonu o zahraniční službě. Myslím si, že to do budoucna je nutné, ale teď v této chvíli řešíme jenom to, co má zajistit základní chod ministerstva, aniž bychom měli i ty finanční ztráty, o kterých jsem mluvil a které by byly velmi nepříjemné.

Potom k tomu, co tady zaznělo, co se týče toho, co říkal pan poslanec Bendl. To se týká třeba, jestli měl na mysli ekonomické diplomaty, tak rozhodně to jsou ty typy funkcí, které patří do těch, o kterých je tady řeč. To znamená, i tyto funkce jsou ty, se kterými často potřebujeme rychle pracovat, a těch se týká i typ rodinní příslušníci. To znamená, je to ta skupina těch, kteří jsou zasažení a kteří mohou být zasaženi. Zrovna oblast ekonomické diplomacie – tyto změny jsou právě také proto, abychom její funkčnost zajistili. Takže jestli máte obavu o tuto oblast, tak vám garantuji, že tato změna je pro nás opravdu nesmírně důležitá, abychom v této oblasti udrželi plnou funkčnost fungování zastupitelských úřadů.

Chtěl jsem reagovat také na vystoupení pana poslance Bendy, protože – víte, mně se nelíbí, když se tady říká zákon o státní službě vám jenom pomohl přivést si někoho na ministerstvo. Nezlobte se na mě, ale to je přece v každé civilizované zemi, v každé zemi s vyspělou politickou kulturou, normální, že když nastupuje vláda, tak má ministr určitou možnost si přivést s sebou určitou část lidí. Tak je to v Británii stejně jako ve Spojených státech, v Německu, všude. Tady jde ale o to, aby to mělo určitá pravidla, a mně připadá, že to, co my jsme přijali, je spíše snaha do toho ta pravidla dostat. Já se domnívám, že to, co dělám v personální oblasti, že jsem schopen si za to nést odpovědnost. Mně se nelíbí, když je to takto paušálně kritizováno. Zvlášť se mi nelíbí, když se takto budeme kritizovat sami. My nevíme, jak dopadnou příští volby, a vy také, když zítra uspějete u voleb, tak budete chtít, abyste tým té státní administrativy doplnili některými svými spolupracovníky, kteří vám pomohou ten resort zvládat. To je přece normální věc a nemluvme o tom hanlivým způsobem. Prostě tady bych si hájil, že mám právo nejbližší spolupracovníky si vybrat.

Domnívám se, že v tom postupujeme naprosto korektně, a jsem schopen si to obhájit. Jenom se bráním paušální kritice, protože to tady lehce zazní a ono to hned vypadá, jako kdyby se dělo něco nepřístojného, ale to je přece něco úplně normálního.

Pan poslanec Benda mluvil o tom, že má dojem, že to psali úředníci, aby ochránili určitá privilegia. Dobře, ale to je potom ve velkém sporu s tím, když jako jeden z hlavních bodů jste si, pane poslanče, vybral, že kritizujete to, že by bylo možné poslat nějakého diplomata na rok někam. To není žádné privilegium. Naopak, dostáváme se do roviny, že to je povinnost, kterou po něm chceme, aby splnil. Tady to je ve sporu. Já si myslím, že tady nejde o privilegia. Tady jde o zajištění funkčnosti ministerstva, a já jsem vysvětlil, že zaměstnávání rodinného příslušníka, to, že mluvíme o slaďování rodinného života, nejsou privilegia. Dokonce jsem se snažil vysvětlit, že to je pro nás nesmírně výhodné z řady důvodů. Dokonce i z finančního důvodu je to pro nás výhodné. Uvědomte si, že když někde zaměstnáme místní sílu, tak dotyčný tam má bydlení, nemusíme mu shánět byt, nemusíme ho učit česky a já nevím co všechno. To znamená, že to má pro nás velké efekty. To nejsou privilegia. To jsou prostě věci, které jsou pro Českou republiku a státní službu, pro službu v zahraničí, výhodné. Jde o to, aby byly uchovány, protože by byla škoda o ně přijít.

Už jsem tady mluvil o tom, co zřejmě vyvolává největší debatu, to je výhrada vůči tomu, že by prostě byla možnost vyslat státního zaměstnance do zahraničí bez jeho souhlasu. A já bych tady ještě jednou chtěl říci jednu věc. Řekl jsem, že už je to opatření, které je i v jiných zemích světa, jmenoval jsem tady zrovna namátkou Německo a Spojené státy, že to není tak, že to má být trest pro někoho, kdo se člověku znelíbí, protože já objektivně vím, že máme dnes neobsazená místa, a to nejsou nějaká místa, kam byste se báli jít. Já vám to řeknu rovnou. Je to třeba Peking nebo Dillí nebo Nigérie a podobně. To jsou místa, která nepatří dokonce k těm nejnebezpečnějším, ale shodou okolností nejsou dnes – a dokonce je to třeba i Brusel nebo Kyjev. Chápete? Protože, úplně jednoduše, není lehké tam pracovat. Je tam toho hodně, takže je lepší si vybrat nějaké jiné místo.

A já mám pořád dojem, že na jedné straně se samozřejmě musí vycházet z určitých představ a zaměření dotyčných, ale zároveň se musí také zohledňovat to, že my tam někde ty lidi prostě potřebujeme. A mít možnost v tomto – a upozorňuji vás, že tohle je věc, která musí být probrána s odborovou organizací, že to není úplná svévole, tam jsou mechanismy, jak kontrolovat takové vyslání. To není jenom tak, že si někdo vzpomene a řekne. To není tak jednoduché. Takže když se na to podíváte, tak zjistíte, že to není svévolné. Ale mít tuto možnost, která existuje i jinde, na omezenou dobu někoho někam poslat, mně připadá přirozené. Podívejte se, pravděpodobně všechno se dá zneužít, ale já vám říkám, tohle není vedeno snahou někoho trestat, to vám tady mohu slíbit. Tohle je vedeno snahou docílit určité rovnováhy v tom, aby to byla zároveň i určitá povinnost pomoci ministerstvu, když potřebuje, v oblastech, kde má zrovna nával práce. Jako je to třeba v tom Kyjevě, jako je to v Bruselu. Peking je strategické místo, ale přitom, nevím, jestli to tak vůbec mohu říci – to není tak, že bychom tam měli přetlak. A tak bych mohl jmenovat další. Není to podle mne trest. Říkám, je to složitější. Já bych vás chtěl ujistit, že to je vedeno dobrými úmysly a že to nemá být výchovný prostředek. To je nesmysl a to odmítám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. Jako prvního prosím k mikrofonu pana poslance Bendu. Připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, kdyby s tím pan ministr nezačal, tak bych ani vystupovat nešel. To jsou věty, které jsme říkali my před rokem. Ministr má mít právo přivést si svůj tým. Co dělá zákon o státní službě? Úplně toto právo blokuje, říká – státní služba je zcela nezávislá na ministrovi a můžete si přivést možná sekretářku a tiskového mluvčího. A když se tady tak rozvášňujete, tak já se ptám, kolik lidí bylo na Ministerstvu zahraničních věcí od voleb do dneška vyměněno, kteří do budoucna spadají pod služební zákon. Já tvrdím, že jsou to stovky lidí. Možná mě přesvědčíte že ne. Stovky lidí, které jste vyměnil a které pro každého dalšího ministra zákon o státní službě blokuje. Další ministerstva jsou na tom podobně. Takže mně tady teď nekažte obecnou teorii, že ministr má mít právo přivést své lidi, když zákon, který vy jste chtěl a vy jste jím podmínili své vládnutí, říká: ministr si nemůže kromě uklízeček přivést nikoho. A vy jste využili té poslední vteřiny před tím, kdy to ještě šlo, abyste si tam všechny ty lidi dovedli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím faktickou – pane ministře, faktické poznámky mají přednost. Já se omlouvám, ale mám tady dvě faktické před vámi. První je pan poslanec Bendl, připraví se pan poslanec Plíšek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Mne pan ministr zahraničí inspiroval k interpelaci na premiéra České republiky, aby nechal spočítat lidi, kteří byli těsně předtím, než se z nich stali státní zaměstnanci pod zákonem o státní službě, kolik jich bylo vyměněno, aby bylo jasno, že to není tým ministra.

My jsme tady celou dobu upozorňovali na fakt, že přijetím zákona o státní službě dojde k zabetonování státní správy jako celku. A v podstatě, a to mi věřte, to se jednou stane, protože tímhle zákonem jsme to založili – jestliže dneska Česká republika protestuje proti tomu, co se děje dětem paní Michalákové, jestli říkám správně to jméno, tak to je výsledek v uvozovkách zákona o státní službě, kdy vám ministr norské vlády říká "já s tím nemůžu nic dělat, ti úředníci už to rozhodli, tak co bych asi s tím mohl dělat".

Každý paragraf, který z toho zákona vypadne, je dobře.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S další faktickou poprosím pana poslance Plíška. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Pana ministře, jestli chcete faktickou, tak ještě musíte vydržet, ještě jsou tam další. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jenom krátce v reakci na pana ministra. Opozice nekritizuje to, že si každý ministr po

volbách přivede na ministerstvo své lidi, a to do kabinetu ministra nebo jako politického náměstka nebo poradce, ale kritizuje to, že na ryze odborné funkce v režimu zákona o státní službě byli dosazeni funkcionáři koaličních stran, politici, nikoliv odborníci, protože zákon o státní službě je o odborném výkonu státní služby. To abychom si rozuměli.

Znovu se pana ministra zeptám, protože mi na to neodpověděl. Vládní legislativa skutečně upozorňuje na dva zásadní problémy. Jeden je výjimka z povinnosti konat výběrová řízení na služební místa a druhý odpuštění vykonání zkoušky státních zaměstnanců, to znamená, že by nebyla povinnost konat tuto zkoušku. Jak se s těmito připomínkami vládní legislativy Ministerstvo zahraničí vypořádalo?

Také se mi příliš nezdá ta jednoduchá odpověď, že novela nebude muset být notifikována v Evropské komisi. Já si to úplně nemyslím a chtěl bych, abychom to dostali písemně ať už od Ministerstva zahraničí, nebo garanta zákona o státní službě Ministerstva vnitra, nebo Ministerstva pro místní rozvoj.

Já si myslím, pane ministře, že tak jednoduché to úplně není. Díky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou poprosím paní poslankyni Kovářovou, připraví se pan poslanec Klán. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já dobře rozumím tomu, že předložený návrh se zabývá problémy, které takříkajíc hoří, a jak moc hoří, to dokládá i skutečnost, že je požadován postup podle § 90 odst. 2 našeho jednacího řádu. Pan ministr zde říkal, že to opravdu hoří, že je potřeba to schválit. Mě by však zajímalo, zda vláda předpokládá cestou novely zákona řešení také dalších problémů, které se v průběhu účinnosti nového služebního zákona vyskytly, a pokud ano, tak by mě zajímalo, kdy lze očekávat její předložení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou poprosím pana poslance Klána. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, mně to nakonec nedalo, než bych se dostal na řadu po paní poslankyni Pastuchové, se zeptat pravicových poslankyň a poslanců, kdo pro ten zákon hlasoval, když se tady loni projednával. Byli jste to vy. Minulé léto, vlastně minulý rok v létě jste ten služební zákon také tvořili. Tvořili, ale i si myslím a dokážu říci, poměrně vyděračskou politikou. Můžu tady říct, že já jsem pro ten zákon nehlasoval, stejně jako poslanecký klub KSČM. Nikdo z nás pro to ruku nezvedl, protože jsme předtím věděli, že nastanou tyto problémy, ale k nim se ještě vyjádřím v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou poprosím pana ministra, zdali o ni má zájem. Je tomu tak, prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Jsem rád, že mohu zareagovat na ty dotazy, zvlášť proto, že konečně mohu zastavit ten let legend, které tady zaznívají. Já jsem byl dotázán, kolik jsem tedy vyměnil zaměstnanců na Ministerstvu zahraničí. Opravdu mě těší, že na to teď mohu odpovědět, protože tady bylo řečeno, že to byly stovky, pan poslanec Benda řekl, že to byly stovky. Dovolte mi, abych vám sdělil, že, já nevím, z těch 1 800 zaměstnanců ministerstva se ty výměny týkaly něco přes třicet, tak pětatřicet, a pod zákon o státní službě jich patří tak dvacet. A to jsem schopen vám doložit. Takže já bych byl rád, kdyby se tady už neopakovaly ty mýty o tom, že jsem vyměnil stovky. Samozřejmě v tom jsem se choval jinak než můj předchůdce, který, jak je známo, vyměnil 350. Takže jsem byl opravdu skromný v porovnání s tím, co se na ministerstvu dělo v minulých letech, a nikdo mě za to nepochválil, že jsem tedy byl takto přiměřený. Naopak jsem to tady schytal za stovky, které, jak říkám, jsou legendou, kterou si někdo vymyslel. Já bych byl rád, nepodléhejte tolik těm někdy mediálním obrazům, které se vytvářejí. Já si připadám, že jsem v tom mohl být ještě daleko zásadnější, zvlášť kdybych se řídil příkladem těch, kteří byli na ministerstvu přede mnou. A já prostě tvrdím, že těch několik desítek lidí si má právo ministr zahraničí jako jiný přivést, a vlastně mi vadí, že je toto právo zpochybňováno. Takže doufám, že tím ta debata skončí.

A co se týče toho dalšího, tak co se týče možností nebo toho, že by tady byla... Nevykonávání zkoušek nebo ta možnost, jak bylo řečeno, že by byla možnost pro některé mít výjimku ze skládání zkoušek. Já bych chtěl opět upozornit na to, že to není tak, že ta možnost je něčím absolutním, to znamená, že by to bylo něco, co by platilo –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, dvě minuty jsou pryč. Děkuji.

Další dvě faktické poznámky pana poslance – Bendla a pana poslance Bendy. Pan poslanec Benda ruší, pan Bendl přichází k mikrofonu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Pane ministře, diskuse k tomu neskončí. Opravdu jste nás inspiroval k tomu, abychom se zeptali premiéra, jak si vedli jednotliví ministři. Tím vůbec nezpochybňuji to, že jste si přivedl na Ministerstvo zahraničí dvacet lidí, myslím, že to je nějaký odhad, který bude dobře dát na papír, ale podle mých informací to budou řády stovek. Nemyslím u vás, na Ministerstvu zahraničí, ale jsou ministerstva, kde se to bezesporu těm stovkám bude minimálně blížit, ne-li víc. Myslím si, že to bude stát za to, aby veřejnost věděla, jak česká vláda využila té situace a rychle před přijetím zákona o státní službě vyměnila řadu úředníků.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášenou paní poslankyni Pastuchovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych se také ráda vyjádřila k tomuto zákonu, hlavně k § 67, jak říkali moji předřečníci. Já mám bývalé přátele, kteří také pracovali v cizině, byli vysláni Ministerstvem zahraničí, a vím, že se připravovali na tu cestu docela dlouhou dobu a museli si zajistit spoustu věcí, co se týče rodin a všeho. Neumím si představit, že by je ze dne na den někdo vyslal na rok bez jejich souhlasu pryč. Myslím si, že není dobré, pokud si Ministerstvo zahraničních věcí řeší nedostatky své personální politiky formou zákona. Myslím si, že by se to dalo řešit, tyto obtížné destinace, nějakými benefity, jako je to dle informací třeba ve státech Belgie a Švédsko. A myslím si, že diplomat není voják. Ještě to Ministerstvo obrany možná, ale Ministerstvo zahraničních věcí, s tím bych opravdu nemohla souhlasit, bez souhlasu někam vyslat na jeden rok. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Klána, který je řádně přihlášen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, nyní už tedy řádně se hlásím do rozpravy. Řeknu zde několik připomínek. Kromě toho odpolitizování státní správy, že k tomu měl pomoci služební zákon, který byl schválen před rokem, a systemizace vlastně probíhala do 1. 7., tak se zjišťují tyto problémy jako první na Ministerstvu zahraničních věcí. A nebojím se říci, že samozřejmě přijdou i další ministerstva, která budou mít nějaký problém, protože ten služební zákon je sám o sobě nedokonalý. A zde si řekněme, už jsem to tady říkal ve faktické poznámce, že ten služební zákon de facto vytvořila pravicová opozice. Sama si to vytvořila. Samozřejmě sociální demokracie a samozřejmě vládní koalice byla slabá na to, aby vlastně nějakým způsobem odolávala a mohl platit služební zákon z roku 2002. Tenkrát v létě se nad tím pořád vedly nějaké diskuse, mohlo být generální ředitelství státní služby. Nyní je to všechno udělané pod Ministerstvem vnitra. O supernáměstkovi potažmo teď není ani vidu ani slechu, nějak jsem o něm moc neslyšel – omlouvám se za svoji menší hlasovou indispozici – takže ani nevím, kde pan náměstek poslední dobou je, protože poslední měsíce o něm nic nevím.

Ale nyní zpátky k té zahraniční službě. Já se chci zeptat pana ministra, kolik má politických náměstků, protože služební zákon zavádí tento instrument, který byl samozřejmě jablkem sváru různých debat. Na ministerstvu můžou být tzv. političtí náměstci, zda máte jednoho, dva nebo žádného, já teď přesně nevím, tak bych se vás chtěl při této příležitosti zeptat, a zda opravdu došlo k odpolitizování na Ministerstvu zahraničních věcí, protože služební zákon to má dělat. Přijde mi v té rozpravě, možná se v tom trošku ztrácím, jako by se služební zákon na ministerstvo nevztahoval, i když je to jeden z ústředních orgánů státní správy.

K tomu § 67 ohledně toho jednoho roku. Chci se zeptat, kdo bude určovat onu délku jednoho roku, zda dá třeba dva měsíce, půl roku, rok tomu dotyčnému bez jeho souhlasu.

Ještě bych chtěl ve stručnosti říci, že samozřejmě tímto tiskem by se měl zabývat také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože jsme tam řešili služební zákon a chci se zeptat na různé věci pana předkladatele, takže navrhnu ještě samozřejmě při přikazování do výborů ještě výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

To by bylo vše, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Benešíka, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážená vládo, já si myslím, že ten zákon má naprosto ratio. Oni diplomati a zaměstnanci zastupitelských úřadů mají rodiny, oni by většinou rádi vedli i rodinný život, ale velmi často jsou daleko a není to možné. Čili já tento návrh osobně vítám, ztotožňuji se s velkou části toho, co řekl pan ministr, že to může vyřešit... nebo že to může být pro Českou republiku i velmi ekonomicky výhodné. Otázka, jak nastavíme parametry, to, co říkal pan kolega, samozřejmě vaším prostřednictvím, Marek Benda ohledně nastavení těch parametrů, kdo bude považovaný za rodinného příslušníka, to je velmi důležité, protože manželku nevyměníte ze dne na den, ale přítelkyni vyměníte velmi rychle. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a dále prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se tu musím ohradit proti slovům, že snad služební zákon upekla nebo dala dohromady pravicová opozice. My jsme zabránili některým zvěrstvům, ale to ještě neznamená, že tam nejsou další. Prosadila si to koalice naprosto zběsile a samozřejmě, tak jak je různorodá státní správa a další instituce, no tak teď naráží na problémy, na které jsme upozorňovali, takto rychle ušít zákon za každou cenu. Tak za každou cenu a tohle je důsledek. Ale nevím, o co se tady dohadujete. Tak se to dá do příslušného výboru, tam padnou pozměňovací návrhy a pak se to bude nějakým způsobem řešit. Ale musím se ohradit proti tomu – my snad za chvilku budeme moci i za to, co páchá tento spolek, který shodou okolností si občané zvolili, nebo tady se dal dohromady, a říká si vládní koalice. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Urbana. Prosím, máte slovo .

Poslanec Milan Urban: Děkuji, paní místopředsedkyně. Mně je z té debaty, kolegyně a kolegové, tak trochu smutno, protože když se bavíme o těch lidech, kteří zastupují a mají zastupovat Českou republiku, tak já jsem si myslel, že to jsou ti nejlepší, které posíláme do zahraničí, a že pro ně je čest s tím lvíčkem na prsou zastupovat Českou republiku. A tady v některých detailech je vlastně jako osobnostně dehonestována skupina lidí, kteří jistě nemají lehkou práci v zahraničí, a proto bych si velmi přál, kdybychom to nějak otočili, kdybychom se na to dívali pozitivně. Oni mají úkol, mají poslání podle mého názoru, je to čest pro většinu z nich, jsem si jist, tuto funkci vykonávat. Samozřejmě, jestli je potřeba řešit nějaké technické podmínky nebo nějaké organizační podmínky pro to, aby mohli tu roli se ctí plnit lépe, tak jim to umožněme. A to je zřejmě novela toho zákona. Myslím, že bychom neměli tu službu dehonestovat tím, že Zaorálek si tam někoho nabral, bůhvíkoho, že ti lidé nejsou ochotni nějak komunikovat o úkolech, které mají v zahraničí reprezentovat a vykonávat, atd. Z tohoto pohledu, a zvlášť v oblasti ekonomické diplomacie, bych si samozřejmě přál, abychom měli mnohem více zástupců, možná i v jiných destinacích, než jsou dnes, protože to je velká příležitost pro to, aby česká země prosperovala a rostla životní úroveň. Protože my jsme a vždy zůstaneme zemí, která bude existovat dobře, nebo špatně na základě toho, co tady vyrobí a vyveze do zahraničí. Takže prosím jen o to, aby se o těch lidech mluvilo pozitivně, nikoliv abychom hledali nějaké negativní příklady. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím s řádnou přihláškou pana poslance Bendu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, když udělám chybu, tak ji uznám. Chtěl jsem se tu jen omluvit panu ministrovi za ty stovky. To je asi opravdu můj překlep. Beru vážně jeho čísla 20 a 35, nechám je prověřit, ale za stovky se omlouvám a omlouvám se, že tady zazněly, myslím, že to je férové, když člověk něco řekne špatně, tak to přiznat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takový malý rozpor v našem klubu. Já jsem si ta čísla mezitím prověřit nechal. My jsme podle § 106 požádali k loňskému červenci o údaje, kolik lidí odešlo a naopak nastoupilo na Ministerstvo zahraničních věcí za dobu, kdy tam je pan ministr zahraničí Zaorálek. Takže od toho ledna 2014 do července 2014 nám váš úřad písemně odpověděl, já vám to klidně, pane ministře, půjčím, že odešlo 106 zaměstnanců a nově bylo přijato 55. A od té doby už uplynulo dalších 14 měsíců. Dovolte mi, abych citoval vaše slova z Lidových novin: Za rok a čtvrt, což je někdy duben letošního roku, co tu jsem, se změnilo zhruba 50 lidí na vedoucích místech. Ne všech. – A vy nám dneska říkáte, že jich bylo 30. Takže popíráte svá slova v Lidových novinách, když jste řekl na vedoucích místech 50, a popíráte odpověď z loňského července, kdy váš úřad nám odpověděl, že jich bylo 106.

Takže já bych chtěl vědět, na základě čeho jste dneska tu číslovku použil, jestli se váš úřad mýlil v červenci 2014, 106 minus – plus 55, jestli jste se mýlil vy, který říkal v dubnu letošního roku 50 na vedoucích místech. Ještě cituji: Já jsem si jich přivedl asi 12 a z toho jsou jenom tři sociální demokraté. No to je 25 % z toho, co jste si přivedl. To zase není úplné odpolitizování nebo nula. A říkám, to cituji váš rozhovor. Souhlasím, že to je z mediální divize vašeho koaličního partnera a ne sociální demokracie. Říkal, že tam bylo vyměněno zhruba 130 lidí, oni tam identifikovali, že tam je silná skupina mladých sociálních demokratů. Takže pane ministře, které číslo platí: 106, které váš úřad řekl loni v červenci, 50 jenom na vedoucích místech, které jste vy zmínil letos v dubnu, nebo 30? Ještě půl roku a budete říkat, že jste vlastně nevyhodil vůbec nikoho, že jste jenom přijímal. Což by nebylo nijak výjimečné, když sleduji, jak vláda navyšuje počty úředníků. Ale nemůžete říkat v červenci 100. Anebo těch 30 je od toho dubna, tomu bych i věřil, že to se nějakým způsobem stalo. Děkuji, že mi to pak vysvětlíte.

A obecně. Pan poslanec Klán říkal, že služební zákon napsala pravicová opozice. Kdyby to byla pravda, tak ten zákon je mnohem lepší. Nám se podařilo, a už to říkal František Laudát, odstranit ty největší nedostatky, a mnoho věcí, na které jsme upozorňovali, dnes reálně působí problémy. Já zmíním jen některé. My jsme protestovali proti zrušení smluvních platů. Teď ministři řeší problém zejména u špičkových lékařů, že jim nemohou nabídnou smluvní platy. Problém, na který jsme upozorňovali, který byl odmítnut. My jsme v debatách odmítali paušální věk 70 let pro odchod do důchodu. Říkali jsme, ať je tam nějaká možnost, každý není stejný, ať je nějaká možnost rozhodovat. Vláda to odmítla, dneska ten problém reálně řeší. My jsme chtěli větší prostupnost a více otevření veřejné správy pro odborníky, kteří se osvědčili v privátní sféře. I to jste odmítli, a pak občas slyším: nejsou lidi. No nemohou, protože se nemohou přihlásit, protože nesplňují, a ti úspěšní nebudou začínat na referentských pozicích. Proč by to dělali, když jsou úspěšní v privátním sektoru a mohli by z fleku fungovat na řídicích pozicích i ve veřejné správě?

A k té debatě o kvalitě diplomatického sboru. Tak já myslím, že je poctivé říct, že to je jako všude jinde. Myslím, že mnozí z nás jezdí se Sněmovnou, ať už s panem předsedou Hamáčkem, s některými z místopředsedů nebo s výbory, na služební cesty a potkávají se s našimi velvyslanci. A mnozí jsou fakt skvělí a vynikající. Pak jsou někteří, kteří jsou průměrní, a pak jsou někteří, že se stydím, že jsem ze stejného státu. Ale to není věc má a není to ani věc, abych to tady řešil na mikrofon a takovým způsobem mluvil v obecné rovině o diplomatické službě. Takže to platí jako všude. Jsou tam skvělí a vynikající, těm vytvářejme podmínky, pak jsou ti průměrní, ty motivujme, aby se stali také vynikajícími a skvělými, a pak jsou ti podprůměrní a těch se zbavme. Ale zase je problém v tom, jak to funguje.

A ten nápad posílat diplomaty bez souhlasu, prostě není dobrý. Podle mě to je jenom nástroj, jak se zbavovat nepohodlných lidí. Jsou určitě, a pan ministr to ví mnohem lépe než já, že jsou neoblíbené destinace, kam se nikdo nehrne, a naopak jsou velmi oblíbené, kam by chtěl každý druhý. Člověk tomu lidsky rozumí, ale návrh, že to budeme dělat jakoby násilím a silou, a když neuposlechne, tak mám důvod pro rozvázání pracovního poměru, tak to je jasný návod, jak se zbavovat nepohodlných lidí. Nic jiného to není.

Takže přesto, že ten služební zákon platí relativně krátkou dobu – a já nejsem příznivcem rychlých oprav, já bych to nechal ještě nějakou dobu působit, aby se objevily i ty ostatní nedostatky, ať neděláme třikrát ročně nějakou novelu. Ale říkal to ve svém úvodním vystoupení můj kolega Marek Benda, ten problém, který se medializuje, se tímto návrhem neřeší. Já jsem slyšel o tom švejkovském řešení, které mají údajně na zamini vymyšlené. Nevím, jestli je pravdivé, tak ho taky nebudu komentovat na mikrofon. Ale pokud to tak je, tak to není dobré řešení a snižuje to vážnost České republiky. Že budeme mít někoho, když to řeknu takhle, kdo bude vedoucí zastupitelského úřadu, a tím naplníme dikci služebního zákona. Pak budeme mít někoho, komu budeme říkat velvyslanec a který nebude vedoucím zastupitelského úřadu. Ano, tím bychom zřejmě vyhověli nějakému výkladu zákona, ale nemyslím si, že to přispěje ke zkvalitnění naší diplomatické služby.

Tak já bych poprosil pana ministra, jestli by mohl k těm číslům něco, abych to pochopil. Já jsem se v tom ztratil. A myslím si, že omluva Marka Bendy byla předčasná. Je fakt, že 106 nejsou stovky, je to více než 100 za prvních šest měsíců fungování pana ministra Zaorálka na Ministerstvu zahraničních věcí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pane ministře, pokud chcete teď (k hlásícímu se ministru Zaorálkovi), tak jedině jako faktickou poznámku. (Nechce.) Takže přednost má pan poslanec Klán. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych vaším prostřednictvím zareagoval na pana poslance Stanjuru. Já se chci zeptat – co bylo tedy největším problémem služebního zákona, když se připravoval loni v létě nebo v průběhu celého loňského roku? Bylo to Generální ředitelství státní služby. Nic jiného v tom nebylo. Takže tam byl jediný problém. My jsme samozřejmě s tím měli taky problém. To se mohlo klidně vytvořit na Úřadu vlády, mohlo se to udělat jakkoli jinak.

Pokud jde o zrušení smluvních platů, to my jsme vítali, protože lidé samozřejmě vídali v médiích, že na ministerstvech jsou nehorázně odměňováni úředníci. Na Úřadu vlády, si vzpomeňte, co se tam dělo. Nejmenovaná šéfka Úřadu vlády byla odměňovaná takovým způsobem, že by den musel mít 25 hodin, 26 hodin, 27 hodin a více.

Ale pokud jde ještě o ten služební zákon, tak si ujasněte, že vlády od roku 1990 ten služební zákon mohly zavést dávno a nemusel tady být teprve loni a ještě takový nějaký paskvil. To už dávno mohla udělat jakákoli vláda od roku roku 1990. Dokonce se k tomu v Ústavě zavázala. Ale trvalo to téměř 25 let, než vešel v účinnost, a to k 1. 1. letošního roku. Samozřejmě z roku 2002 jsme měli služební zákon, ale ten nikdy účinnosti nenabyl. Takže si ujasněte, co bylo tím problémem největším a za jakých podmínek jste dosáhli tohoto cíle. Protože i cesta do pekel je dlážděna často dobrými úmysly.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Když se pan kolega Klán ptá, tak já minimálně za sebe můžu odpovědět nebo naznačit. Prostě pokud bychom chtěli kvalitní zákon o státní službě, tak by to nemohlo proběhnout v tomto zběsilém tempu. A už od počátku 90. let i na úrovni komunálu se řeší jedna zásadní věc, že na jedné straně máte ryze státní správu, která by se měla řídit pouze zákony a podzákonnými předpisy má dáti – dal a padni komu padni, a potom je jakási samosprávnější část koncepční apod. A my jsme upozorňovali napříč spektrem z opozice, že tam bude zakopáno tisíce různých psů... Když tam budete hulákat, já počkám. (K levé části sálu.) Tisíce zakopaných psů a teď se na to naráží. Prostě to, co tady říkal pan kolega Stanjura. I například u diplomatů jsou kvalitní a jenom proto, že dosáhnou nějakého věku, tak se jich zbavíme. Kvalitní náhradu nemáme. Každý má jiné fyzické předpoklady. Takhle narážíme na to, jestli správně běžel ten řez třeba na ERÚ, jestli běžel na institucích věnujících se jaderné energetice u paní Drábové, a jeden úřad vedle druhého. Protože vždycky tam byla nějaká třeba koncepčnější část a pak ryze státní správa. A teď to flikují, všude je to nějak jinak, každý v tom nějakým způsobem bruslí. Vytvořili jste dvě skupiny úředníků. Ale víte, dají se některé tyhle věci korigovat. Ale když to chcete zgruntu dát do pořádku, tak to je o tom napsat nový zákon. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a eviduji řádnou přihlášku pana ministra. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych docela ocenil vystoupení pana poslance Bendy, protože mi připadá, že to je solidní a že to vytváří takovou atmosféru, ve které se dá potom mluvit. Protože mně připadá, že ta čísla jsme si mohli vysvětlit jinde, mohli jsme si to ušetřit a mohli jsme se věnovat skutečně debatě o zákonu, kde jde o věci, které je třeba vysvětlit.

Co se týče těch čísel, to je velice jednoduché. Podívejte se, odcházejí lidé se smlouvami na dobu určitou, třeba právě ti rodinní příslušníci, o kterých jsem mluvil a kterých je hodně a kteří odcházejí, protože jim vyprší smlouva. To není žádné moje personální rozhodnutí. Kdybyste se mě na to zeptali, tak vám to vysvětlím. Tady je celá řada rozhodnutí, která činil bývalý generální sekretář, propustí údržbáře... Já jsem vám říkal opravdu čísla personálních rozhodnutí, která jsem učinil. A to není tak těžké dohledat. Tak se tady nepřekvapujme a neargumentujme tady čísly. Já jsem připraven vám vysvětlit, o co se jedná. Ale připadá mi, že nás to odvádí od toho, čím se máme zabývat. Připadá mi, že tohle jsme si mohli vysvětlit jinde. Protože tahle debata by neměla být o mně. Já si myslím, že jsem schopen si zodpovědět, a kdo má zájem, tak detailně, všechny věci, které se týkají personální politiky.

Tady bych jenom prosil, abychom se vrátili k tomu zákonu, protože já skutečně stojím o to, aby se ten zákon projednal. A stojím o to, abyste mi vlastně pomohli v té Sněmovně. Protože to, co vám říkám... Přijdete na ministerstvo, máte tam 1 800 lidí, to není jednoduché. A do toho přijde zákon o státní službě. Mohu vám říci, že každý, kdo byste se s tímhle potýkal, tak byste zjistil, že to není jednoduchá situace. A spojit, jak jsem se tady snažil vysvětlit, všechny ty rotace s tímhle principem stability, objektivně je problém. Takže já jsem k vám přišel – pomozte mi. Ten zájem je přece

společný. Všichni máme zájem, aby fungovala státní služba. Všichni máme zájem, aby fungovala diplomacie, aby fungovaly zastupitelské úřady. Já jsem tohle nemínil jako politickou novelu, která by měla odstartovat politický boj. Já jsem to myslel jako technickou věc, kterou jsem chtěl věcně projednat. Pokud jsou vůči něčemu výhrady, tak jsem byl prostě připraven se tomu věnovat a najít rozumné řešení.

Podívejte se, tady se otevírá debata o zákonu o státní službě. Nezlobte se na mě, byly tady jiné vlády, měly na to osm let, dalo se to udělat jinak. My jsme to dnes udělali v situaci, ve které jsme byli, v čase, který jsme měli k dispozici, nejlépe, jak jsme byli schopni.

Tady z těch čísel, která zazněla... Jestli to chce někdo slyšet, tak to slyší. Tam nemám pouze zástupce té jedné politické strany, kterou reprezentuji. Vždyť jsou tam také zástupci jiných politických stran! Dokonce i opozice, bych mohl říci, má dneska lidi v celém tom systému. Já se domnívám, že jsem se choval korektně. Najděte mi jednoho člověka, kterého jsem vyhodil kvůli tomu, abych udělal místo těm svým. To prostě není pravda. Když jsem říkal, že jsem budoval také a chtěl jsem se opřít o lidi, na které jsem spoléhal, tak jsem to neudělal na úkor toho, že bych jiné vyhazoval. Zatímco můj předchůdce vyhodil 150 lidí! Takže já si stojím za tím, že jsem postupoval korektně a že jsem se snažil nedělat žádné stranické čistky. A stojím si za těmi, které jsem tam přijal.

Takže já bych nechtěl pokračovat v téhle debatě, která mi připadá, že odchází od tématu, které je pro mě klíčové, a to je téma – aby se nám podařilo učinit zákon o státní službě efektivní také pro zahraniční službu, která je specifická a ve které je těžké princip rotace udržet s těmi principy, které jsou vtěleny do zákona o státní službě.

A chtěl bych reagovat ještě na něco z toho, co tady zaznělo. Tady byla obava, která se týkala té výjimky z povinnosti vykonat zvláštní část úřednické zkoušky pro určitý obor služby. Asi proto, že to eliminuje riziko snížení toho profesionálního výkonu a úrovně profesionálního výkonu státní služby.

Tak za prvé. Já bych chtěl k těmhle obavám říci, že ona ta úroveň je zajištěna tím, že každý zaměstnanec – každý – bude muset složit tu zvláštní část úřednické zkoušky pro ten tzv. obor 9, tj. zahraniční služba a vztahy. To prostě není tak, že by tam mohl přijít nějaký neprofesionál. A ta výjimka, to je pouze možnost, kterou nemusí služební orgán využít. A on samozřejmě ten služební orgán, který toto činí, nese odpovědnost za kvalitu té služby. Za třetí. Možnost nevykonat úřednickou zkoušku je omezena. Ona je omezena tím, že se nevztahuje třeba na pozice představených. Představení budou nadále podléhat podmínce složení zvláštní části úřednické zkoušky ten příslušný obor služby, a tím bude garantován ten profesionální výkon.

A pak je tu ještě čtvrtá věc, kterou bych chtěl říct na tohle konto. S ohledem na rotaci v rámci Ministerstva zahraničí je iracionální, aby každý zaměstnanec, který stráví v ústředí v průměru dva roky, se po tuto dobu připravoval na složení zvláštní části úřednické zkoušky pro určitý obor služby, který by ihned po složení zkoušky opustil. To není normální. Potom je vysílán do služby do zahraničí. To je také důvod, proč tady o tuto výjimku usilujeme.

Pak je tu další oblast, na kterou bych chtěl ještě reagovat, a to jsou výběrová řízení. Znovu bych řekl, že detailnější debata nás čeká někdy na výboru, ale teď tady pro Sněmovnu bych řekl aspoň to, že objem výběrových řízení na Ministerstvu zahraničí by s ohledem na neustálou rotaci, která je vlastní, a o které tady neustále mluvím, zahraniční službě, počet je opravdu takový, že by nás to naprosto paralyzovalo. Neustálé konání výběrových řízení na místech, která se uvolňují v souvislosti s přechodem, rotací, by de facto znemožnilo ministerstvu vůbec fungovat. I tady bych zdůraznil, že možnost nekonat řízení zase není vůbec bezbřehá, ona je omezená tak, že postupovat bez výběrového řízení je možné pouze při uvolnění místa v souvislosti s vysláním jiného zaměstnance k výkonu zahraniční služby. Pouze v této chvíli je možné upustit od výběrového řízení. Pak je tu ještě další omezení, že možnost nekonat výběrové řízení nebo obsadit místo bez výběrového řízení lze pouze státním zaměstnancem. To znamená, že omezení je tím, že lze k tomuto místu bez výběrového řízení přizvat jenom někoho, kdo je už do státní služby přijat. To je také určitý limit pro to, jak s tímto nástrojem bez výběrového řízení postupovat. To je základ, příspěvek k diskusi, která nás čeká. A to byly věci, které mi připadají, že bylo nutné na ně reagovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru, který se hlásí s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem tedy pana ministra nechtěl rozčilit, já jsem podle mě položil dotaz, to nebyla žádná kritika. Jestli se to kritizuje, tak z jiné strany, než naznačuje pan ministr zahraničí. Já jsem určitě pro to, aby ministr měl právo si přivést svůj tým. Opravdu si to myslím. Považuji za nesmyslné to, co jste si prosadili, rozdělení náměstků na politické a nepolitické. Podle mě jsou to všechno spolupracovníci ministra a ten má právo si je přivést a každý z nich má zodpovídat za nějakou část ministerstva. Kritika není v tom, že ministr je jako výsadek na nepřátelském území, přijde na úřad, kde je 1 800 lidí, a nemůže si nikoho přivést. To si fakt nerozumíme, to jsem na vaší straně. A myslím si, že ministr má právo si přivést svoje lidi. A jsou určitě pozice, o kterých se nedebatuje, šéf kabinetu, celý kabinet, mediální sekce, náměstci a ještě bych určitě našel další, na kterých se určitě shodneme.

Novela se ovšem jmenuje novela zákona o státní službě a nevyhneme se debatě, všem aspektům zákona, i když se to panu ministrovi třeba nelíbí a logicky chce řešit pouze to, co se týká jeho resortu. Ale není čas na debatu, jestli se vůbec má státní služba na vaše ministerstvo vztahovat? My nejsme ti, kteří obhajují neustálá výběrová řízení, když začnu od konce toho, co jste říkal. Naopak, já si myslím, že je to zbytečné, že si jenom hrajeme na to, jak provádíme výběrová řízení, a k efektivitě to při rotaci nijak nepřispívá. Jen aby bylo jasno, že jestli je někde kritika, tak z druhé strany. A to, že není výběrové řízení a může jenom někdo, kdo už je ve státní službě, to kritizuji z druhé strany. Proč by to nemohl být někdo, kdo ve státní službě ještě není? Jsou jiní, kteří vás budou kritizovat za to, že máte málo výběrových řízení, ale my to nejsme. Jenom ať si vyjasníme pozice.

Já si myslím, že je to příliš rigidní, že se to špatně řídí, že se pak výběrová řízení opakují, jsou formální a ničemu to nepřispívá. Stejně nakonec, a pan ministr zahraničí to zná, za všechno může ministr. I za věci, které on reálně není schopen ovlivnit. Pamatuji si, a nechci zabředat do debaty, kolik personálních aktů před účinností služebního zákona podepisoval ministr, aniž by je reálně inicioval nebo řešil, kdy i ministr musel podepisovat odvolání vedoucího oddělení. To už naštěstí není a je to jinde. Pak se nám povede něco – když vidím pana ministra Ťoka, aby kritika byla rozložená mezi přítomné členy vlády, kdy u pana ministra dopravy je státní tajemník současně náměstkem ministra, což podle mě z definice funkcí nejde. Já ho znám, je to dobrý úředník a vůbec nekritizuji toho konkrétního člověka. Ale podle mě je buď náměstek ministra, nebo státní tajemník. Právě proto jsme to chtěli jinak. Já a moji kolegové říkáme, že náměstci mají být lidé ministra, kteří odcházejí a přicházejí s ministrem, pokud si je nový nechce nechat, samozřejmě má právo si je nechat, ale státní tajemník by měl zůstat. Když tuto funkci sloučíte, nebo pověříte oběma funkcemi, tak je to podle mě proti smyslu, jak to mělo být. Pana náměstka Čočka dlouhodobě znám, je to člověk na svém místě, ale měl by zastávat jenom jedno místo, buď náměstka ministra, nebo státního tajemníka. A je to věc pana ministra, aby si vybral, na které židli mu bude pomáhat, protože je to člověk, který v resortu má co říct.

My jsme se asi nepochopili v jeho prvním vystoupení. Já jsem chtěl čísla a čísla jsem citoval z vašeho ministerstva. Kdyby nám do odpovědi napsali, že z toho je 80, co jim uplynula pracovní doba, tak jsem to použil a citoval bych to. Ale dostali jsme jenom tuto suchou odpověď. Já to z ní skutečně nedostanu. Nechci debatovat o tom, jestli jste vyměnil hodně, nebo málo lidí. Bavme se o tom, jestli ministr vůbec může ovlivnit chod úřadu, jestli má dostatečné kompetence, protože odpovědnost má stoprocentní. A já říkám, že jsme to trošku přehnali i tím, a omlouvám se některým členům vládní koalice, že jsem řekl, že vládní poslanci byli proti větší propustnosti lidí z privátní sféry. Nebyli všichni, zdaleka ne, vidím pana předsedu hospodářského výboru, který tehdy podporoval tento návrh na větší otevření, omlouvám se, že někdy ve zkratce řeknu všichni, ale samozřejmě to málokdy jsou všichni. Někteří členové vládní koalice hlasovali jinak než většina.

A to je podle mě racionální debata o zákonu o státní službě. Uznávám, že princip rotace se služebním zákonem nejde dohromady. Otázka je, jestli ho máme takhle kosmeticky vylepšovat, protože za šest měsíců se může ukázat na něco jiného, nebo se vážně pobavme a můžeme najít politickou shodu, že to tam nebude patřit. A my nebudeme proti, to říkám rovnou. My jsme ale nebyli ti, kteří se báli Bruselu, že nám nedají ani euro, když neschválíme služební zákon. Vzpomeňte si, co jsme tady říkali: udělejme to podle sebe a ne podle toho, že to chce Brusel.

Mnozí z nás jsou přesvědčeni, že základní rysy zákona jsou dobře. Na tom jsme se také shodli. Pokud se ukazují nějaké aplikační potíže, tak co je na tom špatně? Já jsem (nesrozumitelné) o tom přemýšlel, že bychom jeho resort, nebo aspoň ty diplomaty, vyjmuli ze služebního zákona úplně. Co by se stalo? Já nevím, já myslím, že by to bylo ku prospěchu věci. Ale to není věc, kterou může navrhovat opozice bez konzultace s vládou. Chtěl bych, až se bude jednat ve výborech, abychom přemýšleli i o tomto modelu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S faktickou poprosím k mikrofonu pana poslance Tejce, připraví se pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já jsem rád, že směřujeme v téhle debatě snad už ke konci a především k tomu, že bychom mohli nalézt společnou řeč koalice i opozice, protože koneckonců Ministerstvo zahraničí tady bude doufejme za jakékoliv vlády, takže je určitě dobré shodu hledat.

Já bych jenom chtěl, aby na to nebylo zapomenuto, pro jistotu to řeknu kromě úvodního slova i teď, navrhuji, abychom zkrátili lhůtu o 30 dnů na 30 dnů, tedy lhůta by byla třicetidenní se souhlasem pana ministra, protože jak jsem zaznamenal, pokud bychom navrhli zkrácení kratší, tak by proti tomu bylo vzneseno veto. To je jediná žádost z mé strany. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Eviduji vaši žádost. S faktickou poprosím pana poslance Benešíka.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Ještě jednou to zopakuji. Já jsem to tady říkal, když jsme projednávali služební zákon, Brusel nechtěl po České republice služební zákon, Brusel chtěl po České republice stabilní státní a veřejnou správu, protože ta nestabilita, kdy se každou chvilku měnili úředníci, vedla k tomu, že jsme špatně čerpali. Kolikrát se stávalo, že se různé papíry s výměnou garnitury hledaly v Bruselu a na ministerstvu je právě měnící se úředníci nenašli. Toto byl základ. Služební zákon měl být pouze a jenom prostředek k tomu, a skutečně si myslím, že v žádné členské zemi nepřišli na žádný lepší další prostředek, jak stabilizovat veřejnou správu, je to služební zákon. Osobně si myslím, ale teď už je pozdě bycha honiti, že pokud by zahraniční služba typu Ministerstva zahraničí, zastupitelské úřady byly vyňaty, tak by to určitě Evropská komise pochopila, protože pokud vím, tak Ministerstvo zahraničí, potažmo naše zastupitelské úřady žádné evropské finance nečerpají, tudíž by asi vyřazeny být mohly, ale teď už je samozřejmě pozdě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se již nikdo nehlásí do rozpravy, končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům. (Hlásí se ministr.) Omlouvám se, závěrečná slova. Pan ministr.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Nebudu říkat závěrečné slovo, jen jsem si vzpomněl, že jsem jednu věc nezodpověděl. Byl tady dotaz, kolik mám politických náměstků. Mám jednoho, abych to zodpověděl.

Jinak řeknu jenom poslední slovo. Pořád vás prosím jenom o to, vím, že je to širší problém, prosím vás, udělejme tuto urgentní úpravu toho, co teď naléhavě potřebujeme, abychom zajistili výkon zahraniční služby s tím, že na to nebudeme muset dávat další peníze. Jsme připraveni připravit zákon o zahraniční službě, tedy

speciální, ale to ještě vezme určitý čas. Ale už na tom pracujeme a jsme schopni to udělat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Nyní tedy přistoupíme k návrhům přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Dříve než tak učiníme, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Táži se, zda někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nikoho nevidím. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 19, do kterého je přihlášeno 145 přítomných, pro 145. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táži se, zda má... Ano, vidím přihlášku pana poslance Klána a potom pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Jak už jsem avizoval v obecné rozpravě, navrhuji, aby se tímto tiskem zabýval také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Jsem přesvědčený o tom, že se má tomuto tématu věnovat i výbor zahraniční. Kdo jiný koneckonců.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Ještě nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu přikázat tento tisk výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Dříve než tak učiním, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Hlasujeme o návrhu přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 20, přihlášeno 149 přítomných, pro 59, proti 64. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Bendla o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 21, do kterého je přihlášeno 150 přítomných, pro 141, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl tedy přikázán výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu a dále k projednání zahraničnímu výboru.

Zazněl zde také návrh pana zpravodaje o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 22, do kterého je přihlášeno 151 přítomných, pro 107, proti 16. Konstatuji, že návrh byl přijat. Končím prvé čtení tohoto zákona.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu dnešního programu a to je bod

56.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hlavním cílem novely je rozšíření okruhu činností, který může ze svého rozpočtu Státní fond dopravní infrastruktury financovat, a to zejména za účelem zefektivnění procesu vícezdrojového financování dopravní infrastruktury, čímž dojde k rozšíření okruhu kvalitních projektů, na něž bude možné čerpat prostředky z fondu Evropské unie, například možnost financování správy silnic a dálnic, možnost financování oprav, údržby a správy u významných vnitrozemních vodních cest, včetně možnosti financovat výstavbu, opravy či správu u přístavní infrastruktury v Hamburku, nebo změna u financování cyklostezek z údržby na opravu. Navrženou změnou právní úpravy nebude dotčen celkový objem prostředků, s nimiž fond hospodaří. Dále návrh obsahuje i řadu dílčích procedurálních a organizačních problémů spojených s vnitřní činností Státního fondu dopravní infrastruktury, například úprava terminologie nebo zveřejňování rozhodnutí výboru na webových stránkách fondu namísto ve Věstníku dopravy. Obsahuje i dílčí implementaci směrnice Evropské unie o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

Dovoluji si vás požádat o podporu předloženého návrhu zákona, neboť obsahuje úpravy pro činnost fondu velmi potřebné. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Martin Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Navážu na pana ministra. Jsme v prvním čtení, takže i moje vyjádření bude zatím stručné a skutečně jenom úvod do problematiky. Jedná se o relativně nevelkou, ale o to důležitější úpravu zákona. Jak řekl pan ministr Dan Ťok, především rozšiřuje účel

financování Státního fondu dopravní infrastruktury, jinými slovy zvyšuje množství investic, které stát na základě fondu a tohoto zákona bude moci financovat.

V návrhu je dále snaha o odstranění dílčích organizačních a procedurálních komplikací, které jsou spojené s chodem SFDI. Vyplývá to z nějaké praxe, která se tam za poslední roky nasbírala, například je to řešení rozpočtového provizoria a podobně, protože vy, kteří se o dopravu zajímáte, víte, že rozpočet SFDI je navázán na státní rozpočet. Co je důležité říci: celkové objemy prostředků, se kterými SFDI hospodaří, nebudou touto novelou ovlivněny, protože ty stále spadají pod politické rozhodnutí vlády, resp. Sněmovny a hospodářského výboru. Díky rozšíření činností ale budeme mít větší šanci na čerpání prostředků Evropské unie.

Vybral jsem si několik nejdůležitějších bodů, které tam jsou nově navrženy. Je to za prvé možnost financování místních komunikací, ovšem ne všech, aby teď nezajásali starostové a primátoři obcí. Nebude to možno na všechny místní komunikace, ale bude to přesně specifikováno na místa, kde kříží dálnice, silnice, celostátní nebo regionální dráhy. Budeme mít možnost také otevřít financování multimodálních překladišť a jejich napojení na dopravní infrastrukturu. A dále v rychlosti – stroje a zařízení nezbytná pro výstavbu, modernizaci, opravy a údržbu, to znamená nejenom tvrdé investice do povrchů nebo do silnic a železnic, ale i na stroje, které se k tomu používají. Bude to využito také hodně na železnici. A konečně i takový drobný dodatek, movité a nemovité věci spojené s provozováním přístavu ve Spolkové republice Německo ve městě Hamburk.

Jak jsem zmiňoval drobná organizační a procedurální vylepšení, tak tam se to týká například posunutí termínu návrhu rozpočtu vládě o měsíc. Možnost mít prostředky i na jiných účtech než v České národní bance. Zpřesnění a taky zmocnění hospodářského výboru rozpočtovat o změnách nad 15 %. A konečně posunutí předložení účetní závěrky o tři měsíce a zmíněné rozpočtové provizorium, kdy pokud by stát hospodařil s rozpočtovým provizoriem, tak ten SFDI bude moci být trochu operativnější.

Závěrem teď v prvním čtení uvedu, že autorem návrhu je Ministerstvo dopravy a SFDI. Návrh je připraven od nich, a tedy v souladu s jejich záměry. Nepředpokládám tam nějaký závažný politický střet, ale spíš věcnou debatu v hospodářském výboru, který by měl být garančním výborem k tomuto zákonu, a tam se těším na další pozměňovací návrhy a vylepšení k tomuto zákonu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Taktéž děkuji. Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v rozpravě. Takže v tom případě musím nejdřív otevřít obecnou rozpravu, abychom mohli zahájit. Děkuji za upozornění. Mám zde faktickou poznámku, kterou má pan poslanec Petr Bendl k tomuto bodu. (Avizuje, že chce řádnou přihlášku.) Ne, bude-li to řádná, má přednost pan poslanec Laudát. Takže v tom případě pane poslanče Laudáte máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já nemám nějaké věcné připomínky k té záležitosti, jenom chci upozornit, a s panem ministrem už jsme na to téma hovořili, že dneska fond po té novele bude moci financovat věci kolem silničních staveb v širším

slova smyslu. Věci kolem železničních staveb totéž. Historicky je to i voda. A to, co mně tam chybí, a myslím si, že do toho systému – ono to nemá finanční dopady a dává to potom možnost a myslím si, že z hlediska i toho, co se dneska děje, aby tam přibyla infrastruktura pro leteckou dopravu. Aby tam ten jeden řádek se ocitnul. Z prostého důvodu. Já nepředpokládám, že by výkonný výbor a následně hospodářský výbor a v té nejvyšší instanci Sněmovna dávala peníze na nějaké megaprojekty typu výstavby paralelní dráhy... Pane předsedající, mohl byste...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, zjednávám pořádek. Požádám vás, kolegové a kolegyně, o ztišení a prosím i hlouček napravo, pánové, jestli chcete něco řešit, jděte do předsálí. Děkuji vám za to, že to budete respektovat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji taktéž. Jde o to, že fond navíc ještě má poměrně dynamickou možnost měnit některé položky až do 15 % svého rozpočtu. Pak nějaké změny má ještě šanci dělat hospodářský výbor, takže to dává jedinečnou šanci například u bezpečnostní infrastruktury regionálních letišť, mimo jiné tedy, vlastně rychle zareagovat na nějaké potřeby z hlediska bezpečnosti státu. To znamená, nevím, já poprosím, aby to udělali právníci Ministerstva dopravy, ale skutečně chci vás přesvědčit zejména potom v hospodářském výboru. A předpokládám, že by to nemělo mít, nebude to mít žádné finanční dopady... (Odmlka.)

Pane předsedající, rozežeňte ty socany tam v tom rohu, mě to ruší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegy za sociální demokracie požádám, aby se také ztišili. Děkuji. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Takže skutečně doufám, že tohle nebude žádné politikum. A to, co jenom chci poděkovat za tuto novelu, protože jsem se snažil pokud možno, aby profesionálně někdo předložil rozšíření statutu Státního fondu dopravní infrastruktury tak, aby bezpečně mohl dávat peníze na cyklostezky, nové technologie, to byl takový fond ve fondu, který jsme zaváděli v minulém období. A to, co bylo dlouze diskutováno a z mně nepochopitelných důvodů se stále vleklo, tak to jsou slavná, nebo neslavná překladiště, která mají často větší význam ekonomický, logistický, ekologický než leckteré silnice, dálnice nebo části železnice. Takže to se tam také ocitlo, ale nepředpokládám až na tu jednu připomínku. A tady bych poprosil, abyste skutečně to moje přání vzali v potaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Než budeme pokračovat, přečtu omluvenky, které jsem obdržel. Dnes od 16 do 17 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec David Kasal a dále dnes mezi 15.30 a 18. hodinou se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Koubek.

Nyní je řádně přihlášen do rozpravy pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, já myslím, že tahle novela zákona je taková poměrně nenápadná, ale tak jak zde bylo řečeno ve zpravodajské zprávě, a říkal to i ministr, že vlastně to neznamená zvýšení počtu nebo množství finančních prostředků, které jsou pro Státní fond dopravní infrastruktury vyčleněny, ale znamená to rozšíření možností, jak stejný počet peněz využít. To znamená, že se mezi velké priority dostanou další velké priority a ve finále na mnoho věcí bude méně peněz.

Když jsem se tady ptal poněkolikáté na finanční prostředky na místní komunikace u různých jiných návrhů zákona nebo problematik a zpráv, které jsme projednávali, bylo mi odpovězeno i oficiálně například ze strany paní ministryně pro místní rozvoj, že se počítá s finančními prostředky na místní komunikace v řádu tak 200 mil. korun na celou Českou republiku, což s dovolením, to prostě je – kolegové se smějí, to není ani na úsměv. To je tak strašně málo, a ještě podotýkám, že z evropských peněz Česká republika v těch dohodovacích finálních řízeních si nevymínila, že toto je obrovský problém České republiky, místní komunikace. A tak jak komunikujeme všichni se starosty a starostkami v jednotlivých obcích, je to balvan, který bez státní podpory anebo podpory regionů nebudou schopni starostové odvalit.

Český stát předepsal starostům obcí různé výdaje, zejména v oblasti investic do čistíren odpadních vod a kanalizací a vodovodů a podobně a obce se vydaly z významného množství peněz. Na investici tohoto typu nezbývá v podstatě nic. A my jsme teď v situaci, kdy chceme změnit zákon o Státním fondu dopravní infrastruktury na to, aby stát mohl přispívat například na stroje, jak jsem tady poslouchal zpravodajskou zprávu. Já jsem tedy hluboce přesvědčený, a pan ministr dopravy na to říká, když se zmiňoval o místních komunikacích, že by tam mohlo být na Státním fondu dopravní infrastruktury i nějaké malé množství peněz na místní komunikace, tak v okamžiku, kdy všichni zvedli obočí a řekli si No konečně!, tak hnedka všem vysvětlil, že to není na místní komunikace tak, jak v tom obecním nebo městském smyslu slova, ale je to jenom na to setkávání se místních komunikací a komunikací státních, jestli jsem to dobře pochopil. Což asi nebude moc takových situací, protože spíše jsou to situace, kdy se místní komunikace potkává s krajskou komunikací, jestli jsem tomu správně rozuměl. A poprosil bych pana ministra, zdali by to upřesnil, zdali finanční prostředky na místní komunikace umožní tato novela zákona, aby šly na setkávání se místní komunikace a krajské, pokud mě pan ministr dopravy poslouchá a rozumím tomu. Nebo jestli je to na společně se dotýkající stavby, místní komunikace a státní.

Protože v tom případě je to téměř nula nebo limitně se blížíme k nule, kde místní komunikace ústí přímo na rychlostní komunikaci či dálnici. Spíš je to tak. Ano, silnice I. třídy ještě. Takže tam jestli místní komunikace ústí přímo do komunikace I. třídy, myslím si, že to nebude mnoho případů, spíš to budou desítky možná, ale určitě ne nějaké významné množství. V tomhle ohledu tomu rozumím.

Spíš než abychom vymýšleli, jak má stát někomu přispět na to, aby si koupil nový stroj za podpory Státního fondu dopravní infrastruktury, bychom spíš měli vymýšlet, jak přispět městům a obcím na rekonstrukci a investice do místních komunikací. Proto se mi tohle rozšíření tímhle směrem příliš nelíbí, protože je mi jasné, že zkrátka někdo dosáhne na novou válcovačku a na její podporu, nebo na co všechno to bude –

neumím si to představit, možná by to pan ministr mohl víc konkretizovat, na jaké stroje chce stát soukromým firmám přispívat. Já si nejsem jistý, že to je správný krok, já si spíš myslím, že bychom opravdu měli hledat finanční prostředky na kofinancování a podporu obecních rozpočtů v případě, že budou potřebovat kofinancovat investice do své vlastní infrastruktury.

A o tom, co tady bylo ještě zmíněno. Dlouhou dobu se bavíme o prioritách Státního fondu dopravní infrastruktury v oblasti železnic a pořád přešlapujeme u projektů, které jsou relativně připravené, třeba projednán vliv stavby na životní prostředí je u dopravní stavby – pracovní název – rychlodráha Praha–Kladno nebo Praha –Letiště Ruzyně – Kladno, chcete-li, a já bych hrozně nerad, aby rozmělňováním finančních prostředků, kterých bude omezený počet, došlo k tomu, že na tyto priority dlouhodobě nebude stejně jako na stavby, které ČR považuje – nebo aspoň doufám, protože jsem to několikrát veřejně slyšel – za prioritní, ať už je to D1 a její rekonstrukce, R35, která prostě jediná dokáže odlehčit zatížení D1, ale v okamžiku, kdy ministr přináší řeknu další tituly, na které bude možno získat peníze nebo dát peníze ze Státního fondu dopravní infrastruktury, nejsem si jist, že tady bude na velké priority, které ČR v dopravní infrastruktuře má, zbývat dostatek peněz, a to jsem nezmiňoval R1, nebo chcete-li severní část obchvatu Prahy, protože to je stavba, která pomůže celé ČR, a nemá to být jenom záležitost Středočechů a Prahy. Prostě to jsou věci – splavnění Labe, Vltavy a další investice, které podle mě jsou potřebnější než to, abychom tady dnes navrhovali v zákoně, že ČR chce přispívat soukromým subjektům na nákup strojů a zařízení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji tři faktické poznámky. První má pan poslanec Adamec, po něm pan poslanec Pavera. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pane ministře, víte, fondové hospodaření. Musím říct, že my jsme vždycky byli jako naše strana a my jako příslušníci proti fondovému hospodaření, ale máme to tady. Budiž. To nehodlám dneska kritizovat. Možná bych opravil trošičku, maličko bych si to dovolil z tohoto místa, pana kolegu Bendla, že silnic I. třídy, které navazují na městské komunikace, resp. místních na první třídy, je relativně dost, nicméně o tom nechci hovořit.

Já bych nesdílel ten jásavý postoj, který jsem tady slyšel od zpravodaje. Přiznám se, že jsem vždycky ostražitý, když řekneme, že máme kupičku peněz, která se nezmění, ale těch možností je podstatně víc. A já si myslím, že v tom je vždycky zakopaný pes. Tady je potřeba to velmi, velmi bedlivě sledovat. A já se přiznám, i když si to nechám samozřejmě potom na projednání na hospodářském výboru, protože v těchto případech i dobře míněný záměr může způsobit něco, co jsme nechtěli. Přiznám se, že já spíš preferuji financování přes firmy, které stát má, jako je Ředitelství silnic a dálnic, SŽDC, ale chápu to, že je to tady na stole, je to teď priorita

ministerstva, pana ministra, ale na druhé straně říkám, byl bych velmi opatrný a rozhodně se vyplatí si tento zdánlivě velmi pozitivní návrh zákona pohlídat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavera a po něm pan poslanec Birke. Máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji. Ještě jednou hezký podvečer, dámy a pánové. Jenom krátce navážu na to, co říkal tady pan Bendl. Já si myslím, že Státní fond dopravní infrastruktury velmi dobře podporuje i v obcích a městech výstavbu chodníků, cyklostezek apod., na což bude pamatovat, věřím, i v budoucnu. Ale pokud bychom schválili nové rozpočtové určení daní pro obce a města, a tím navýšili rozpočet obcí tak, že obce budou mít více peněz i na své komunikace a že peníze, které by se ušetřily pak ve Státním fondu dopravní infrastruktury, by se daly použít i na jiné věci, které tady se navrhují. Takže znovu se vracím k tomu, co jsme měli před chvilkou, a prosím o podporu nového rozpočtového určení daní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Birke s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Laudát.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já myslím, že to pozitivní tady bylo řečeno. Také bych možná nesouhlasil s tím, co tady bylo řečeno, vaším prostřednictvím, panem kolegou Bendlem, totiž tam, kde všude nejsou dálnice, tak jedničky, mezinárodní komunikace probíhají městy a obcemi a všechny místní komunikace samozřejmě páteřně prolínají tu mezinárodní komunikaci, takže příkladů je celá řada a nejenom ve vztahu ke komunikacím, ale samozřejmě i dráhám a podobně. Já tohle velmi kvituji, protože jakýkoliv posun dopředu je – a já pokládám vládní návrh za posun dopředu. Na druhou stranu to je to, o čem tady hovoříme ale už několik let, to není otázka jenom této vlády, a to je otázka připravenosti projektů. A bohužel to je to, co neustále omíláme zprava zleva, a je úplně jedno, jaká politická strana vede tuto zemi, ale bohužel ta připravenost je někdy tristní. Takže je dobře, že tento návrh je dneska na stole, protože dává větší možnost, ale je otázka, jak jsme na to připraveni. Já doufám, že někteří starostové aspoň tam, kde bude právě prolínat mezinárodní komunikaci ta obecní, místní komunikace, jsou zcela určitě připraveni. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a eviduji další tři faktické poznámky. První má pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Bendl a jako třetí pan poslanec Junek. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám pocit, že diskuse odjela někam jinam. Tohle v žádném případě není, že stát se bude vrhat systémově na dvojky a trojky. A já bych mu to ani neradil. My potřebujeme nejdřív

stáhnout dopravu masivní zátěže na hlavní koridory, kde máte osminásobně větší bezpečnost na déčkách a erkách, když dostanete od sebe jízdní pruhy, kontra na dvouproudých silnicích, tam jsou největší smrťáky. A tohle se týká hlavně toho, že když potom například stavíte novou dálnici, tak potřebujete ještě na místních komunikacích něco protáhnout, aby tam nevznikaly hazardní stavy, kde je třeba předělat tu komunikaci, aby tam byly odbočovací pruhy a bla, bla, bla, a to teď velice často NKÚ anebo další instituce anebo EU vyhazovala, že to s tím nesouvisí, že to tam nemůžete dát. Pak jsou tam křížení dálnice – mosty apod. A víte sami ty tahanice například na D1, jak pak někdo nechtěl hotový most převzít, obec že nemá peníze, nebo když už chátrají, tak vlastně je to majetek kraje, nebo dokonce obce, ale spíš kraje, tak ten zase řekl, že do toho peníze nedá, a stát na to neměl titul řešit tyto případy. Já jsem chápal to, že jdou krajům nebo obcím teď nějaké mimořádné peníze jenom tak, že za předchůdců pana ministra tam došlo k naprosté demolici investiční činnosti a zbývaly peníze, proto se posílaly krajům anebo se posílaly mimořádně po záplavách, což byl bohulibý účel, teď je to spíš výsledek slzavého stavu rezortu dopravy. Ale já nevím, tady to trošku odjíždí někam jinam. A je to prostě potenciál a je to tak, aby někdo typu NKÚ pak neříkal "vy na to nemáte titul" a nevyhazoval to do chybovosti, či dokonce kriminalizace, a to se všem vyplatí. Jenom je tam trošku nesystémově, že je tam Hamburk, ale máme tady mohutnou plavební lobby, tak to jenom tak na okraj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Bendl, připraví se pan poslanec Junek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Jenom abychom si dobře rozuměli, na margo pana poslance Birkeho prostřednictvím předsedajícího. Já jsem velmi pro, aby do místních komunikací šlo více peněz, ale v okamžiku, kdy otevíráme další a další tituly, rozmělňujeme těch 100 % peněz, které máme na další a další takzvané priority, přičemž ty priority jsou opravdu – a mí předřečníci je tady říkali, koneckonců to říkal i pan poslanec Birke – prostě investice do místních komunikací, ať už je to směrem ke krajské, či ke státní. On z pohledu té které samosprávy místní nebo krajské nebo státu ty priority každý možná vidí trochu jinak. Proto koneckonců ty samosprávy máme. Proto probíhají nějaké volby a podobně. Ale stát by měl, chce-li po obcích a krajích, aby komunikace byly v nějaké kondici, měl říct, že to je opravdu priorita, a směřovat se především tam, ne říkat, že přispěje, když si někdo bude chtít koupit novou válcovačku nebo já nevím co. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Junek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem neměl čas se s tím navrhovaným zákonem ještě seznámit, takže je to spíš takový dotaz buď na pana ministra, nebo na pana předkladatele. Ale jedná se mi o to, mnohokrát už jsme řešili v obcích, že SFDI je schopen zaplatit určitá bezpečnostní opatření na jedničkových komunikacích, konkrétně myslím tu situaci, kdy například SFDI zaplatí výstavbu

kruhových objezdů. Ale když se obec rozhodne pro to, že je pro ně lepší třeba semafor, tak už SFDI to schopen zaplatit není nebo se tomu velice brání. Čili můj dotaz zní, jestli ta předkládaná novela s tímto počítá, nebo jestli to nějak řeší, a pakliže ne, tak si myslím, že v rámci druhého čtení by stálo za to se ještě nad tím zamyslet a nějak to vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Po něm pan poslanec Birke.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem jenom chtěl poprosit pana ministra dopravy, zdali by neodpověděl na otázky, které jsem mu zde položil, aby neučinil to, vystoupí pouze ve svém závěrečném slově a já už bych pak nemohl se na nic, co se týká zákona, zeptat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Já se omlouvám, že možná budu zdržovat. Předpokládám, že tato debata by měla být především a měla by být přikázána hospodářskému výboru, pro debatu ve výborech. Nicméně ti z vás, kteří pracují v samosprávě, tak jste mnohdy, pokud máte to štěstí, dostali územní rozhodnutí, tak jste byli postaveni před situaci, kdy byste měli vlastně vykupovat a pomoci státu s výkupem pozemků. Teď mluvím o samosprávě, to znamená o městě, kdy chcete pomoci s výkupem pozemků. Já vím, že v té novele je pamatováno na kraje s větším akcentem. Je možná otázka, a to je spíš debata do výboru, možná k debatě – byl bych velmi rád, abychom na to nezapomněli. Protože celá řada právě starostů, nebo těch samospráv, které můžou pomoci s výkupy, tou pružností, co se týče výkupu jednotlivých řekněme obchvatů nebo dálnic, by v této věci velmi pomohla. A pokud by tento fond mohl jim být nápomocen v rámci financování, bylo by to velmi dobře. Omlouvám se, že zdržuji, protože to je spíš na debatu do výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych v žádném případě neopomněl odpovědět prostřednictvím pana předsedajícího panu Bendlovi. Já bych rád řekl, nebo rád bych reagoval na jeho poznámky.

Za prvé bych rád ujistil, že tato novela nemá za účel rozmělňovat priority Ministerstva dopravy a fondu dopravní infrastruktury pro to, aby investoval na ty důležité tepny tam, kde je potřeba pomoci dopravní infrastruktuře. V doplňkových programech ovšem chceme řešit některé věci, které dlouhodobě vyřešeny nebo řešeny nejsou. Například tak jak bylo zmíněno, je to kontakt místní komunikace buď s dálnicemi, nebo se silnicemi první třídy. Ono jich zas až tak málo není a jsou to bohužel občas problémy. My děláme rekonstrukci D jedničky, místní komunikace,

které tam jsou, jsou v majetku třeba i obcí a my nemáme žádný titul, jak bychom je mohli opravit. To znamená, to jsou tyhle ty příklady, které bychom rádi řešili. Není to záležitost nějakého mohutného opravování všech mostů, přestože by si to zasloužily. Ale na to tedy peníze nejsou.

Takže jde o to, abychom když uděláme nějakou větší stavbu infrastruktury, tak abychom byli schopni ji udělat kompletně a nezůstaly tam zuby, kterými někomu znepříjemňujeme život. Protože to, že se taková komunikace nedá přejet, je samozřejmě velký problém. Takže míní se tyto doplňkové záležitosti. Je tam zmíněna voda, nebo údržba vodních cest, kterou nebyl fond dopravní infrastruktury schopen financovat.

A ještě se vrátím k nákupu té techniky. To je rovněž velmi malá, zlomková část, s kterou počítáme. Nejde v žádném případě o financování soukromých firem. Je to nákup údržbové techniky pro SŽDC a Ředitelství silnic a dálnic. Tady se jedná o to, že jestliže máme možnost i tyto prostředky nakupovat jenom z národních zdrojů, ale můžeme si nechat 85 % zaplatit z Evropy, tak nám to přišlo rozumné. Takže jedná se jenom o tyto zdroje, nikoli o to, že bychom jakékoli firmě byli schopni z evropských peněz profinancovávat jejich stroje a zařízení.

Doufám, že jsem nevynechal nic z těch věcí. Osobně si myslím, stejně jak tady bylo řečeno už mými předřečníky, že tohle to jsou otázky, které by bylo dobře probrat na půdě příslušných výborů, zejména hospodářského výboru, a budeme tam ty věci rozebírat podrobně, nejsme uzavřeni dobrým nápadům. Takže já se na tu debatu v hospodářském výboru těším. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Faktická poznámka pana poslance Bendla. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já za odpověď děkuji, pane ministře. Myslím si, že by tato materie měla jít i do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Už z titulu toho, že právě oblast rozvoje je v gesci tohoto výboru, že to není jenom hospodářský výbor. Nedíváme se jenom na čísla, ale díváme se i na faktické využití. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Svůj návrh potom načtěte, až se budu ptát na přikázání do dalších výborů.

Táži se, zda někdo další se ještě hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu a táži se pana ministra nebo pana zpravodaje na závěrečné slovo. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já to právo závěrečného slova využiji. Bude to trošičku i reakce na debatu, která proběhla. Možná se musím malinko omluvit v té zrychlené informaci, když jsem četl úvodní zprávu, tak to možná nezaznělo tak přesně. On skutečně ten celkový balík by se měl trochu zvýšit. Přiznám se, že neumím teď to číslo říct přesně. Dokážeme to asi na hospodářském výboru. Ale ta filozofie je právě taková, že z Evropy, z toho operačního programu 2, budeme

schopni, nebo máme šanci toho financovat vícero. Například to, co zmínil pan ministr, právě ony stroje nebo služby a zařízení. Ale abychom to mohli udělat, tak musíme právě novelizovat tady ten zákon, aby prostě zákon o SFDI byl v souladu s pravidly nově vznikajícího OPD 2.

Byly tam zmíněny místní komunikace, to křížení, je to typický příklad z mého regionu z východních Čech, z Pardubického kraje. Obec Časy je jediná na úseku R35 té nové silnice, kterou chceme postavit jako variantu k D1, jediná obec, která se zatím zdráhá prodat svoje pozemky. Za hodinu a půl tam bude s ŘSD zásadní jednání, je to pro inspiraci. Jeden z velkých problémů pro to zastupitelstvo je přesně tohle – že tam mají místní komunikaci, my jim tam přivedeme obchvat I/36 a budeme potřebovat, aby přes něj ta místní komunikace byla řešena mostem. Ta obec má dva miliony rozpočet ročně a ten most nechce. Ve chvíli, kdy my tady otevřeme okénko a bude možnost takovýto typ křížení financovat, tak ten problém bude vyřešen.

A rozumím i té poznámce k tomu, že by bylo dobré pomoci obcím, městům. Myslím, že kolega ze sociální demokracie Jan Birke by o tom asi hodně mohl mluvit. Ale teď si neodpustím malý politický štulec a prosím, nemyslím to nijak ve zlém, ale dnes odpoledne jsme tu před dvěma hodinami byli školeni, jak ve státním rozpočtu utrácíme, že nemáme zvyšovat výdaje, a teď najednou bychom byli přesně proti tomu. Najednou bychom výdaje státu přesouvali na obce. Takže i já bych se přimlouval tady, byť tomu rozumím, za umírněnost a bavil bych se raději v jiné debatě nebo v jiném tématu právě o RUD, o rozpočtovém určení daní, a řešil bych to touto cestou.

Víc asi teď v závěrečném slově neřeknu. Určitě pojďme se tomu věnovat právě na hospodářském, případně na dalším výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V průběhu rozpravy nepadl návrh na vrácení nebo zamítnutí. V tom případě se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Omlouvám se, pane místopředsedo. Já jdu tentokrát jako místopředseda poslaneckého klubu s přednostním právem, nikoliv...

To, že jsme si už zvykli, že ministři říkají své závěrečné slovo zásadně tak, aby se na ně nedalo reagovat – a tentokrát pan ministr s ním vystoupil tak, že se na ně ještě reagovat dalo – to už jsem si zvykl. Ale aby to dělali zpravodajové, to mi už připadá trošičku moc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, jen se zeptám. Vzhledem k tomu, že je ukončena rozprava, vystupujete s přednostním právem, rozumím tomu dobře. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vystupuji jako místopředseda poslaneckého klubu v době, kdy tady nemám svého předsedu. To předpokládám, že je možné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Benda: Tak aby tohle dělali zpravodajové, fakt bych poprosil, abychom věcné části rozpravy vedly v rozpravě, ať se na ně dá reagovat, protože pak je to fakt nefér vůči ostatním poslancům, kteří přednostní právo nemají. Zpravodaj má shrnout průběh rozpravy a nemá k tomu říkat příliš mnoho svých komentářů, a to dokonce jako, abych řekl, vizionářských komentářů, které v tomto případě zazněly. Tak bych prosil, jestli zpravodaj chce vystupovat jako vizionář, ať vystupuje v rozpravě a nečiní tak v závěrečném slovu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám taktéž děkuji. Nyní budeme tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu a znovu zopakuji svůj návrh. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Táži se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání tohoto tisku hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 23. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 138, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale v průběhu rozpravy jsem zaznamenal vaše návrhy, takže pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, za slovo. Vzhledem k věcnosti toho problému navrhuji, aby byl tento návrh zákona přikázán také výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má ještě někdo další návrh pro přikázání jiným výborům. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, aby tento materiál byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 24. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 123, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru.

Pan poslanec Laudát s přednostním právem.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já tentokrát budu velkorysý, protože se na tu dopravu, v jakém je stavu, nemůžu koukat –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě pouze pro upřesnění – je tady pan předseda Kalousek. Takže vzhledem k tomu, že není otevřena rozprava... (Poslanec Kalousek odchází ze sálu doprovázen smíchem poslanců.) Ano, nyní tedy s přednostním právem, prosím.

Poslanec František Laudát: Teď nevím, jestli jsem neudělal nějakou formální chybu, ale já tedy, budete se divit, navrhuji, aby vzhledem k tomu se činnost fondu odvíjela už v nějakém srovnaném prostředí, a ta novela je velice jednoduchá, tak bychom mohli zkrátit termín ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že návrh na zkrácení lhůty na projednávání musí zaznít v obecné rozpravě, v tom případě nezbývá, chce-li pan ministr zkrátit lhůtu, aby vystoupil a otevřel znovu rozpravu. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolil bych si tuto Sněmovnu požádat o zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji, moc se omlouvám... (Do sálu přichází poslanec Kalousek. Předsedající: Je už otevřena rozprava, pane předsedo Kalousku.) ... za pochybení. Takže navrhuji zkrácení lhůty pro jednání výboru na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím, že se hlásí do rozpravy, rozpravu končím.

Vzhledem k tomu, že zazněl v rozpravě návrh na zkrácení lhůty k projednávání na 30 dnů, dám o něm nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 25. Přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 132, proti 4. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednávání byla zkrácena na 30 dnů

Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji Kolovratníkovi a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

2.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 444/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr Dan Ťok. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, byl jsem požádán o předložení novely zákona o významné tržní síle ve druhém čtení této Sněmovně. Protože jsem přesvědčen, že pan premiér při svém úvodu tento zákon dostatečně vysvětlil a podpořil, tak bych se jenom zmínil, že zemědělský výbor na svém posledním jednání podpořil novelu zákona o významné tržní síle v pozměňovacích návrzích a ve stejný den jej podpořil také hospodářský výbor, a požádal bych o schválení. Požádal bych o jeho projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 444/1 až 4. Prosím zpravodaje zemědělského výboru a zároveň i hospodářského výboru pana poslance Ladislava Velebného, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, zemědělský výbor jako garanční projednal na své 21. schůzi dne 2. září letošního roku tento sněmovní tisk 444 a po úvodním slově předsedy vlády České republiky Bohuslava Sobotky a zpravodajské zprávě poslance Ladislava Velebného a po rozpravě přijal usnesení číslo 80, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, sněmovní tisk 444, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Jedná se o šest pozměňovacích návrhů, které jsou součástí tohoto usnesení, sněmovního tisku 444/3, a všichni je máte v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A ještě usnesení hospodářského výboru, jestli vás mohu požádat.

Poslanec Ladislav Velebný: Ano, děkuji za slovo. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Petra Rafaje, zpravodajské zprávy poslance Ladislava Velebného a po obecné a podrobné rozpravě tento sněmovní tisk 444 dne 2. září 2015 na 25. schůzi doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 444 ve znění schválené

legislativně technické připomínky, která zní: V bodě 13 § 8 odst. 1 se za slova "tržní sílu" doplňuje slovo "se". To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji čtyři přihlášky. První je paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Laudát. Omlouvám se, paní poslankyně. Slovo má paní poslankyně Černochová s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Mě překvapilo, a musím říci nemile, že tady nesedí pan premiér, který je předkladatelem toho návrhu, ale sedí tady pan ministr. Nevím, z jakého důvodu se tak děje, a proto navrhuji procedurální návrh, abychom hlasovali o přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, tak o něm dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegy z předsálí. Eviduji vaši žádost o odhlášení. Odhlásím vás všechny a požádám vás, kolegyně a kolegové, abyste se přihlásili svými kartami. Počkám, až se ustálí počet poslankyň a poslanců v jednacím sále.

Pro pořádek zopakuji, o čem budeme hlasovat. Je zde procedurální návrh paní poslankyně Černochové, která navrhuje, aby tento bod byl přerušen, a to do doby, než se jeho projednávání bude účastnit pan premiér Bohuslav Sobotka jako předkladatel.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 26, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 69. Výsledek hlasování je, že tento procedurální návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat v projednávání. Vracím se tedy zpět do obecné rozpravy, kterou jsem otevřel. Jako první vystoupí paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ve svých minulých vystoupeních jsem se opakovaně ptala na to, co stojí za vynětím dodavatelů z této novely. Uspokojivé odpovědi jsem se bohužel nedočkala. V zásadě bylo řečeno, že dodavatelé se v takových situacích, které by vyžadovaly regulaci, neocitají. To ale vzhledem k informacím, které proběhly tiskem, neobstojí.

Například Mladá fronta DNES psala 4. září, že podle analýz jsou výrobci některých druhů potravin výrazně silnější než největší řetězce. Zatímco největší dodavatel minerálních vod na tuzemský trh ovládá 55,6 % trhu, trojice největších řetězců má dohromady pouze 27,1 %. Jen o něco málo nižší podíl než u minerálek má největší pivovar, dodavatel sušenek, tuků či kávy. Že tedy i dodavatelé mohou disponovat významnou tržní silou, zdá se ve světle těchto studií nepochybné. Kladu si

proto otázku, jaké skutečné důvody vedly k vynětí dodavatelů z regulace. Na tuto otázku odpověď nečekám. Ale pokud bude vládní koalice dál trvat na nezahrnutí dodavatelů, bylo by korektní v rámci novelizace změnit název zákona, o kterém tu diskutujeme. Místo zákona o významné tržní síle by bylo příhodnější hovořit o zákonu proti malým obchodníkům, jejichž postavení bude tváří v tvář velkým dodavatelům slabé, a tato vláda s tím přes opakovaná upozornění nechce nic dělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Laudát. Připraví se paní poslankyně Havlová. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já myslím, že u věcných návrhů jako byl ten předchozí, jsem vám předvedl, že je podporuji a mám na mysli dobro této země a že to je racionální a pomůže to věci. Ale co se týká tohoto zákona, tak přece jenom trošku zrekapituluji dosavadní průběh vyjednávání.

V tuto chvíli regulaci tržních vztahů má ve svém resortu ministr průmyslu a obchodu. Tato novela byla vypracována jedním členem ODS na Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, takže je to z dílny pana Rafaje, s tím, že neumí jaksi využívat stávající normy. Jeden významný činitel hnutí ANO v televizi diváky a všechny uklidnil tím, že ten zákon není třeba novelizovat, takže takto obelhal národ, aby pak řekl později, že vlastně tam byl jako občan nebo poslanec, kdežto tady potom bude hlasovat jako koaliční poslanec. Takže výborné.

Já jsem se dozvěděl z médií – a pan premiér, já to považuji od něho za velký faul, že tady není – bylo zběsile rychlé projednávání na narychlo svolaném hospodářském výboru, jestli se nemýlím, tak to bylo asi 10. července, když tak mě opravte, a bylo to krátce potom, co pan premiér se nechal slyšet, že zřejmě ti, co tady blokují tento zákon, tak za nimi stojí různé tržní řetězce a že to není normální. Shodou okolností poté, co se setkal s představiteli svazu dodavatelů, té komory, které předsedá pan Toman. Když jsem se ho na hospodářském výboru – mě se tohle dotýká, protože patřím k častým vystupujícím v této záležitosti a před léty už jsem tady navrhoval zrušení tohoto zákona jako celku, protože ten byl za takové podivné situace, kdy nevládní koalice nabyla trochu navrch a tady protlačili tento zákon, dneska říkají, že je špatný, tak jsem se pana premiéra dvakrát opakovaně zeptal, protože podle toho, co vyšlo na veřejnost, tak ten návrh z dílny pana Rafaje byl tak, že řešil obě strany tržních vztahů, to znamená jak stranu dodavatelskou, tak stranu obchodní, prodejců. No tak jsem se ho zeptal, zda může tedy konečně říci, ve které fázi a kdo, ať už na vládě, nebo v rámci připomínkového řízení, tu jednu stranu atrofoval, to znamená najednou zmizela.

Neodpověděl a přednesl tu svoji standardní přednášku o tom, jak je to velmi dobré, a pan Rafaj přidal, jak už teď někdy v září – máme začátek října – prostě bude obrovský skandál, jak bude obviněn nějaký z těch řetězců z nějakého fatálního pochybení, porušení toho stávajícího zákona. Zatím je ticho po pěšině. No ale třeba s něčím přijdou, nějaká mediální show může být. I vyslechl jsem tuto přednášku

podobně jako všichni další účastníci toho hospodářského výboru, zeptal jsem se podruhé a odpověď jsem na poměrně jasnou a jednoduchou otázku, kdo, v které fázi a kdo je ten, kdo vyndal jednu stranu těch dodavatelů, opět nedostal. Takže to byl takový dialog dvou hluchých lidí. Je mi to líto. Přitom tato vláda slibovala transparentnost, slibovala férové věci.

Podnikl jsem velkou misi, a nejenom já, i řada mých kolegů, ve snaze najít ten původní návrh a dobrat se toho a případně tady dát pozměňující návrh, který by to vrátil. My jsme tady kdysi v zákoně, nebo kdysi, v minulém období – řešili nějaký hospodářský vztah, regulaci horizontálních kartelů a další věci. Byla to nejenom transpozice evropského práva, ale bylo to velice racionální. Takto bych si nějak představoval, že budou politici a jejich odborné zázemí zasahovat do hospodářských nebo tržních vztahů. Tady ovšem v tomto případě máme přesný opak. Tady dokonce dozorový orgán nad národohospodářskou soutěží něco udělá, to znamená ani ekonomové, kteří by se tím měli zabývat, měli by zhodnotit dopady této novely, ani politici, ani odborné svazy kromě toho – a zřejmě to byl svaz, který dokonce navštívil před- před- předchozího jednoho ministra – takže ani on nesouhlasil se zrušením zákona o významné tržní síle. Takže já jsem se tedy pokusil to vrátit do hry, objednal jsem si nějaké právníky, nicméně říkám na rovinu, že bych byl spíše rád, pokud by toto udělala vláda, nebo přiznala barvu a umožnila, aby se to vrátilo, když už tedy musí tento zákon podle hnutí ANO a zejména sociální demokracie – ti jsou v tom tedy konzistentní, ANO v tom konzistentní není. Sami jste se přesvědčili, pan Babiš sliboval protestujícímu Svazu obchodu a cestovního ruchu, že ten zákon není potřeba, že je zbytečný a tak proč by se měl schvalovat. Pak tady dneska pan Faltýnek řekne, že je to důležitý zákon, všichni jste to tady slyšeli při návrhu pořadu. Děláte si z lidí srandu. Objektivně musím konstatovat, že to děláte mistrovsky, protože zatím vám to tedy na preferencích velice vychází.

Nicméně já jsem se tedy pokusil a chci tady načíst potom při podrobné rozpravě pokus aspoň tedy o vyvážení toho a vrácení té druhé strany tržních vztahů, a teď se, páni a dámy z ANO, ukažte, jak že to s tou pravicovou politikou a férovým prostředím myslíte. Takže vzhledem k tomu, že přece jenom je to zásadně nová věc, která jde i nad rámec hospodářského výboru, kde bych tady mohl asi hodinu číst analýzu návrhů a jejich možné negativní dopady pana poslance Kudely, ale předpokládám, že to bude až ve třetím čtení, pokud o to bude vůbec zájem. Nicméně co se týká mého návrhu a poprosil bych, aby vláda k němu – aby potom se tím někdo zabýval, protože skutečně na rozdíl od nich já tu drzost přijít s něčím a takhle to hodit bez promyšlení, bez analýzy dopadů, nemám. Oni tuto drzost mají.

Tudíž pozměňovací návrh by byl v § 1 odst. 1 písm. a) návrhu se mezi slova "v souvislosti" vkládá tento text: "s prodejem nebo".

2. V § 2 návrhu se pod písmeno a) návrhu za slova "dodavatelem podnikatel" vkládá tento text: "nebo prodejní aliance podle písmene d)".

3. V § 2 návrhu se za písmeno c) vkládá ustanovení písmene d) tohoto znění: "d) prodejní alianci uskupení dodavatelů vzniklé na základě smlouvy, jiného právního jednání nebo jiné právní skutečnosti, která provádí spolupráci mezi dodavateli v souvislosti s prodejem potravin nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s tím

souvisejících, nebo bylo za účelem této spolupráce vytvořeno nezávisle na tom, zda toto uskupení má nebo nemá právní osobnost".

4. V § 2 návrhu se dosavadní písmeno d) označuje jako písmeno e).

5. V § 3 nově zní takto: "§ 3 Významná tržní síla

1. Významná tržní síla je takové postavení odběratele", a teď tam tedy vracím "nebo dodavatele, v jehož důsledku si odběratel", nově se tam přidává "nebo dodavatel může vynutit bez pravidelného důvodu výhodu vůči", škrtá se "dodavatelům", "druhé smluvní straně". To znamená vrací se to do rovnováhy jak dodavatel, tak odběratel. Pokračuji: "... druhé smluvní straně v souvislosti s nákupem nebo prodejem", to tam přibývá, "potravin nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících.

2. Významná tržní síla se posuzuje zejména s ohledem na strukturu trhu, překážky vstupu na trh a finanční sílu odběratele.

3. Pokud je odběratelem podnikatel, který zajišťuje nákup potravin nebo služby s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících pro jiného odběratele na základě smlouvy příkazního typu, jeho významná tržní síla se posuzuje společně s postavením odběratele, pro kterého činnost zajišťuje. Pokud je dodavatelem podnikatel," to tam je nově, "který zajišťuje prodej potravin nebo služby s prodejem potravin související pro jiného dodavatele na základě smlouvy příkazního typu, jeho významná tržní síla se posuzuje společně s postavením dodavatele, pro kterého činnost zajišťuje.

4. Má se za to, že významnou tržní sílu má

a) odběratel, jehož obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 5 mld. korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců;

b) odběratel, který je ovládanou osobou, jehož obrat za prodej potravin a služeb s tím související na území České republiky nepřesáhne 5 mld. korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců, pokud jeho obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky společně s obratem ovládající osoby za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 5 mld. korun českých za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců nebo

c) nákupní aliance, u které společný obrat jejích členů za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 5 mld. korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců."

Na to, jaký tady paní kolegyně předvedla před časem výkon, nevím, proč zdržování v této věci bylo přiřčeno mně, když ona tady rozpoutala asi dvouhodinovou diskusi se svými nehoráznými a neuvěřitelnými výroky na úroveň Poslanecké sněmovny, se tady něčemu posmívá.

"d) dodavatel, jehož obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 1 mld. korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců;

e) dodavatel, který je ovládanou osobou, jehož obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky nepřesáhne 1 mld. korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců, pokud jeho obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky společně s obratem ovládající osoby za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 1 mld. korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců; nebo

f) prodejní aliance, u které společný obrat jejích členů za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne jednu miliardu korun za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců.

5. Významnou tržní sílu nemá odběratel uvedený v odst. 4 pod písm. a) nebo b) ani nákupní aliance uvedená v odst. 4 pod písm. c) vůči dodavateli uvedenému pod písm. d) nebo e) ani vůči prodejní alianci uvedené v odst. 4 pod písm. f).

6. Významnou tržní sílu nemá dodavatel uvedený v odst. 4 pod písm. d) nebo e) ani prodejní aliance uvedená v odst. 4 pod písm. f) vůči odběrateli uvedenému pod písm. a) nebo b) ani vůči nákupní alianci uvedené v odst. 4 pod písm. c).

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, pane kolego, abyste nerušil v průběhu projevů jednotlivých poslanců. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: 6. Už se blížím ke konci. Asi tři papíry ještě. V § 3a návrhu se za slova "mezi odběratelem a významnou tržní silou a dodavatelem" doplňuje tento text: I smlouva mezi dodavatelem s významnou tržní silou a odběratelem.

7. V § 4 odst. 2 návrhu se doplňuje ustanovení písm. i) až m) tohoto znění:

i) dodání zdravotně závadné potraviny či jiné nebezpečné potraviny, dodání falšované potraviny či opakované vadné dodávky potravin, včetně senzorických vad a včetně vad obalu, nebo porušování hygienických předpisů i sjednaných hygienických podmínek při dodání potravin, včetně porušení teplotního řetězce,

j) nikoliv nepodstatná změna ve složení potravin v podílu jejich jednotlivých složek v jejich objemu či hmotnosti, změna obalu či změna země původu provedená v době trvání smlouvy, pokud tato změna nebyla odběrateli prokazatelně oznámena nejméně ve lhůtě, která je o 14 dní delší než lhůta, ve které může odběratel dodávku těchto potravin, smlouvu o této dodávce, vypovědět,

k) vázání dodávky potravin a povinnost odběratele odebrat i jiný výrobek či službu, která s původní dodávkou věcně ani podle obchodních zvyklostí nesouvisí,

l) vázání dodávky potraviny na povinnost odběratele odebrat určité minimální množství potravin v určeném množství nebo finančním objemem,

m) uplatňování delší než sjednané lhůty dodání.

8. V § 8 odst. 1 se za slovo "odběratel" doplňuje "nebo dodavatel", zase je to vyvážení toho vztahu.

9. V § 8 odst. 3 návrhu se za slovy vypouští text "nebo 10 % z čistého obratu dosaženého odběratelem za poslední ukončené účetní období" a text "1 % z čistého

obratu dosaženého právnickou nebo podnikající fyzickou osobou za poslední ukončené účetní období".

10. V § 8 odst. 3 návrhu se za slovo "odběratelem" doplňuje "nebo dodavatelem".

11. Zase se to vyrovnává. Odběratel nebo dodavatel, zkrátím to, abyste tady všichni nebyli nervózní.

12. Za slova "nákupní alianci nebo jejím členům" se doplňuje "prodejní alianci nebo jejím členům". Zase je to vyvážení toho vztahu.

13. Zase v § 8 se za slova "nákupní aliance" vkládají slova "prodejní aliance".

Pokud by si tady vláda nehrála, předtím, než ještě ocituji nějaké důvodové zprávy k tomu návrhu, zkrátím to, na tajnůstkářství a nezatloukala, z jakého důvodu chce rozvážit tyto tržní vztahy, stačilo prostě, že bych převzal původní jejich návrh a nemuseli jsme se tady zdržovat.

Důvodová zpráva k bodům 1 až 8 má 10 až 13. Důvodem změny je vyvážení zákona na obě strany smluvního vztahu. Rozšíření dopadu zákona i na dodavatele s významnou tržní silou bylo jedním z hlavních cílů novelizace. To, že regulace dopadá pouze na jednu stranu smluvního vztahu odběratele, bylo opakovaně kritizováno jak odbornou veřejností a označováno za diskriminační. Původní návrh novely rozšíření regulace na obě smluvní strany v takové podobě, už jsem to tady říkal, prošel i Legislativní radou vlády. Je nepochybné, že na trhu s potravinami v České republice existují i dodavatelé s významnou tržní silou a že tuto významnou tržní sílu mohou zneužívat nejen vůči velkým řetězcům, ale zejména vůči malým a středním obchodníkům.

Teď tu jsou nějaké průzkumy, nebudu to tady číst. Navíc existují tzv. nepostradatelné výrobky, které si obchodníci nemohou dovolit dlouhodobě, krátkodobě ano, nenabízet ve svých obchodech, i dodavatelé těchto výrobků mají nesporně významnou tržní sílu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, kolegyně a kolegové, požádám vás o ztišení, zvlášť levou část sálu. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Takže s ohledem na to zase vypustím nějaké věci, abych vás nenudil. Ty, kteří potom prohlašují, že tady bylo hnojniště. Poslankyně a poslance z hnutí ANO, tak vypustím, zkrátím.

Tak s ohledem na tyto skutečnosti navrhuji rozšíření regulace i na dodavatele s významnou tržní silou. Obecně platí, že nelze porovnávat obrat obchodníků a obrat výrobců. Výrobci potravin dosahují významného postavení na trhu již při obratech mnohem menších, než je tomu u obchodníků. Například výrobce potravin EMKO na svých internetových stránkách označuje své postavení na trhu jako dominantní, a to již při obratu 839 milionů korun. Je tu i odkaz na tu internetovou stránku. S ohledem na tuto skutečnost a s přihlédnutím k definici malých a středních podniků dle doporučení komise 2003/361 Evropského společenství ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků se pro dodavatele s významnou tržní silou navrhuje obratová hranice ve výši jedna miliarda korun.

Pokud se týká zneužívání významné tržní síly dodavateli vůči obchodníkům, jsou zejména ze strany malých a středních obchodníků zaznamenány stížnosti, z nichž vyplývá, že tito dodavatelé např. podmiňují dodávky odebráním určitého minimálního objemu zboží, odebráním celopaletových dodávek či odebráním jiného zboží. Stejně tak jsou zaznamenávány praktiky spočívající v nedodržení dohodnutého termínu dodávky či nedodání zboží. Veřejně pak jsou opakovaně diskutovány problémy se změnami složení potravin, které vedou ke znehodnocení jejich kvality. Tyto změny provádějí zejména velcí potravinářští výrobci, a to bez vědomí nejen obchodníků, ale především zákazníků. Proto je navrhováno tato jednání sankcionovat. Jednání jsou popsána pod bodem 7 tohoto pozměňovacího návrhu. Navrhuje se doplnit, že smluvní strany, které by jinak měly významnou tržní sílu, tj. ji nemají vůči subjektům, které rovněž mají významnou tržní sílu. Účelem správního trestání je ukládání přiměřených, a nikoliv likvidačních sankcí. Stávající návrh stanoví pokuty, jejichž výše přiměřená není. V důsledku toho hrozí, že se obchodníci v mnoha případech raději vyhnou spolupráci s českými dodavateli. To by vedlo k poklesu podílu českých výrobků na tuzemském trhu i k poklesu vývozu českých potravin. Pokles podílu českých výrobků na tuzemském trhu a pokles vývozu českých potravin by měly zásadně velmi negativní dopady pro národní hospodářství České republiky, zejména od oblasti zaměstnanosti do oblasti technologického rozvoje, do oblasti investic a výběru daní. Proto navrhuji tento pozměňovací návrh.

Krátké shrnutí. Já se domnívám, že místo toho, aby tady vládní koalice vedla tuto válku, která je zbytečná, která je nedomyšlená, která ohrožuje, ve skutečnosti může ohrozit, já neříkám, že tomu tak bude, nejsem znalec potravinářského průmyslu a velkovýrobců, může ohrozit české producenty, tak místo aby pan ministr zemědělství přišel se solidním zákonem o potravinách, aby zde byla zlepšena kvalita českých potravin, ať už z řetězců, tak i menších dodavatelů, tak tam flagrantně vyhlašuje, že to si musí rozhodnout trh, musí si to rozhodnout sami odběratelé nebo kupující.

Takže místo toho – a skutečně ta novela tady potřebná je jako sůl. Určitě jste měli šanci si přes léto přečíst, z čeho jsou u nás vyráběny různé nápoje, limonády, malinovky. A to panu ministrovi zemědělství nevadí. Zato tady vláda – a ještě ne dokonce resortní ministr, ten mám pocit, že k té problematice ani nevystoupil, myslím ministra Mládka – tak namísto toho se tady tímto způsobem objeví tento zákon, kde hrábneme do tržních vztahů bez domyšlení důsledků. Já chápu, že leckterý dodavatel mohl narazit a chce větší práva, aby mohl obchodníka vydírat. Ale jestli se budete chtít – a je to typicky socialistický přístup – vrhat i do dalších věcí, protože to není problematika potravin rozvažovat tržní vztahy, což je blízké levicovým stranám – zasahovat, regulovat, vyhrožovat, tak ono to může být u dalších komodit. Tak proto prosím, skutečně abyste zvážili, zda tuto novelu vůbec přijmout. Za další, aby skutečně se když tak někdo začal zamýšlet a přišel s komplexní novelou zákona o hospodářské soutěži, která bude ale férová a nebude křivit prostředí a ohrožovat. Tak vás chci poprosit, abyste to znovu zvážili.

Doufám, že jsem nezabral tolik času. Snažil jsem se tentokrát věcně. Nebudu sem míchat žádné emoce. A pokud si tuto novelu prohlasujete, tak prosím aspoň neoblbujte veřejnost, myslím hnutí ANO, že jste nějaká středová nebo pravicová strana. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji faktickou poznámkou pana poslance Kalouska a po něm s přednostním právem pan přednosta Bělobrádek. (Poslanec Kalousek dává přednost místopředsedovi Bělobrádkovi, ale ten ho nechává jít k řečništi.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, dovolte, abych předložil procedurální návrh. A pokládal bych za fér, pokud to pan předsedající a jednací řád umožní, abychom o něm hlasovali až po vystoupení pana místopředsedy Bělobrádka, proto jsem mu dával přednost.

Je to procedurální návrh, který by modifikoval usnesení, které jsme zde učinili, když jsme rozhodli, že v 19 hodin začneme projednávat novelu pana poslance Volného. Ten procedurální návrh předkládám proto, že nechci, abychom to byli my, kdo budou obviněni z blokování vládních návrhů. Na tabuli můžete vidět vládní návrhy, které myslím vláda pokládá za důležité, ať už je to bod 20, 22, 5, 7 nebo 8. A já si dovoluji tedy navrhnout, aby Sněmovna dnes jednala tak, aby projednala kontinuálně body v pořadí, tedy po tomto bodu 2 bod 20, 22, 5, 7 a 8, i za tu cenu, že bude jednat po 19. a 21. hodině, a tím ukončila dnešní jednání. V opačném případě začneme projednávat bod pana poslance Volného v 19 hodin a já vás ujišťuji, že do zítřka do 9 hodin do rána ho neprojednáme. Já vám nabízím seriózně dvě alternativy. Jedna, která vám umožní projednat ještě pět vládních návrhů, které blokovat nechceme, druhá, která vám je neumožní projednat, budete přemýšlet, kdy je projednáte. A ten poslanecký návrh, o kterém odmítáme, aby měl přednost třeba před poslaneckým návrhem paní poslankyně Semelové, neprojednáte tak jako tak. Myslím si, že je to fér, rozhodnutí je na vás.

Prosím, aby se o tomto procedurálním návrhu hlasovalo po vystoupení pana předsedy Bělobrádka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to poměrně nestandardní postup. Protože o procedurálním návrhu se dává hlasovat bezprostředně, mohla by se zde rozproudit debata. Tudíž budu respektovat jednací řád a nechám hlasovat o vašem návrhu a potom udělím přednostní právo. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby přišli hlasovat.

Zopakuji, pane předsedo, váš procedurální návrh. Kdybych ho nezopakoval přesně, tak mě upřesněte. Nyní budeme hlasovat o návrhu, aby Poslanecká sněmovna dnes po 19. hodině hlasovala kontinuálně body v pořadí 20, 22, 5, 7 a 8, tak jak jsou uvedeny, a tím skončila dnešní jednací den. Řekl jsem dobře váš procedurální návrh? (Poslanec Kalousek souhlasí.) Dobře.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto předložený procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 27, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro návrh 37, proti 56. Návrh byl zamítnut a my budeme pokračovat v projednávání.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to plně respektuji. Jenom prosím, aby pro historii bylo zaznamenáno, že jsme byli plni dobré vůle vůči pěti vládním návrhům a že jsme to nebyli my, ale vy, kdo jste je zablokovali, protože jste dali přednost poslaneckému návrhu, který předbíhá ve frontě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Takže se táži, pane předsedo, zda chcete vystoupit také s faktickou poznámkou. (Místopředseda Bělobrádek souhlasí.) Takže budete v pořadí třetí, abych zachoval pořadí přihlášek. První s faktickou poznámkou je pan poslanec Ivan Adamec. Potom eviduji faktickou poznámku pana předsedy Kalouska... Trvá vaše faktická poznámka, pane předsedo Kalousku? Ne. Takže v tom případě pan poslanec Adamec a po něm pan předseda Bělobrádek (řečeno Hamáček). Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se vrátil k tomu tisku 444, druhé čtení. Já bych chtěl reagovat na kolegu Laudáta, který říkal, že na ÚOHSu tento návrh zákona, který teď projednáváme v nějaké podobě, to připravoval člen ODS. Tak bych ho chtěl upozornit, že to byl bývalý (s důrazem) člen ODS, ať je jasno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, tak přečtu omluvenky. Od 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Radim Fiala a Tomio Okamura. Dále dnes od 17.45 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Jitka Chalánková. Dále dnes od 19 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová. Dnes se omlouvá od 18.30 paní poslankyně Věra Kovářová. Dnes od 17 do 24 z důvodu nemoci se omlouvá pan poslanec Martin Sedlář. Od 17 do 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Karel Fiedler. Z důvodu naléhavé pracovní záležitosti se dnes omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne paní ministryně Kateřina Valachová. A dále dnes od 18.30 do konce jednacího dne z důvodu jednání Bezpečnostní rady státu se omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka.

Eviduji jednu faktickou poznámku, se kterou je přihlášen pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se jenom omluvím ODS, protože jsem žil v domnění, že tam ještě u vás je. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Pavel Bělobrádek, po něm s přednostním právem pan zpravodaj Velebný. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem místopředseda vlády zatím, ale jednou to dopadne, budu i předseda. Nicméně bych navázal na to, co říkal pan kolega Laudát. Já jsem v potravinářství pracoval osm let a musím říct, že praktiky, se kterými jsme se setkávali ve výrobním podniku, který se

orientoval na produkci masa a masných výrobků, byly někdy velmi smutné. A myslím si, že je to věc, která není nijak v tomto sektoru nová. Vím, že se o tomto zákoně hovořilo už mnoho let.

Ty praktiky byly velmi nevybíravé a je tady určitá snaha, jak tomu zabránit. (V sále je velký hluk.)

Rozumím tomu, co jste říkal o hospodářské soutěži. Tomu rozumím. Nemyslím si, že je cokoliv socialistického, nebo levicového na tom, když se nastaví pravidla tam, kde trh selhává, kde jsou praktiky nekalé. To znamená v tomhle smyslu si myslím, že to má svoji logiku, protože v případech –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane místopředsedo. Opět požádám kolegyně a kolegy o ztišení, abychom slyšeli, co říkáte.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Protože i sociálně tržní hospodářství bylo založeno na tom, že jsou pevná pravidla a ta se tvrdě vyžadují. Já myslím, že tady hovoříme prostě o těch pravidlech. Neberu to jako nabourávání se do vztahu mezi poptávkou a nabídkou, ale spíše o stanovení pravidel, protože v některých případech prostě selhávala. Mohl bych tady vyprávět o různých fikaných systémech, jak se v podstatě na úkor producenta podíleli nikoliv distributoři, ale už i přímo prodejci. A byly to skutečně metody, které byly od paletovného a regálovného až po propichování vakuového balení neprodaných výrobků špendlíkem, aby to byla jaksi vada. Já tomuhle rozumím. Myslím si, že to smysl skutečně má.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní faktická poznámka – pan poslanec Michal Kučera. Připraví se s přednostním právem pan zpravodaj Velebný. (V sále je stále velký hluk.)

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já si myslím, že pan vicepremiér Bělobrádek si právě odpověděl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane kolego, u stolku zpravodajů.

Poslanec Michal Kučera: Hovořil o tom, že významnou tržní sílu zneužívají jak distributoři, tak prodejci. A o tom to tady je, o tom tady mluvíme. Zákon je prostě diskriminační. Jak jste ho předložili vy, je diskriminační. Je zatížený pouze na jednu část a není zatížen na dodavatele, kteří skutečně obchodují s prvovýrobci. Když už tuto novelu máme schválit, tak se to snažíme právě napravit tímto pozměňovacím návrhem, který předložil kolega František Laudát.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si myslím, že by bylo korektní v reakci na pana poslance Laudáta říci, protože prohlásil, že se to projednávalo nějak ve zrychleném režimu, anebo prostě nestandardně. Nemluvím za předkladatele, ale jako zpravodaj, že projednávání jak v zemědělském výboru, tak i v hospodářském probíhalo dle schválených jednacích řádů těchto výborů. Měli bychom být trošku korektní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Laudát. Jinak, pane poslanče, jste i řádně přihlášen do rozpravy, jestli chcete. To neplatí, v tom případě vaše faktická poznámka. Prosím.

Poslanec František Laudát: Jenom technická. Já se musím ohradit, protože jsem neřekl, že to bylo nestandardní projednávání. Já jsem se snažil, a myslím, že kdo jste byli na hospodářském výboru, získat minutovou nebo půlminutovou jednoduchou odpověď od pana premiéra, kdo vyhodil jednu stranu tržního vztahu. Ale já bych tady vůbec nevystupoval, kdybyste přišli, já bych s tím třeba nesouhlasil, abyste nechali vyvážený zákon. Proč to tajíte? Vy jste něco lidem slibovali o transparentnosti, tak to dodržte. Ale tady někdo zasahuje a já se pak dočtu, že možná my, kteří tady k tomu vystupujeme, jsme ovlivňováni, kdo ví, kdo za námi nestojí. Za mnou nestojí nikdo a mě se to hluboce dotklo. Ale ptal bych se, kdo stojí za vámi. Proč to tutláte? Nemluvě o tom, že jsem dal kus svého expertného, tak jste to mohli vrátit zpátky nebo aspoň neututlat původní návrh. Já bych ho převzal, nebo byste to sem dali a mohl ten zákon ve vašem podání už dávno být projednán.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Havlová, řádně přihlášená, a po ní pan poslanec Iva Adamec. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákon o významné tržní síle je dlouholetá záležitost, dlouhodobě diskutovaná. Jsem přesvědčená, že zákon o potravinách je velmi důležitým nástrojem kontroly potravin, protože se týká všech občanů v této republice. Velice často se dozvídáme o případech, kdy doplácíme na důsledky nedokonalosti tohoto zákona.

Vnímám dva hlavní problémy tohoto zákona, a proto jsem do systému vložila také dva pozměňovací návrhy.

První je, že se projednávaná varianta zákona týká jen jedné strany smluvního vztahu. Týká se pouze odběratelů, a nikoliv dodavatelů. Považuji za důležité podotknout, že právě tato pasáž zákona se měnila na poslední chvíli a v podstatě bez vysvětlení. To, že se na straně dodavatelů vyskytují firmy, které mohou významnou tržní sílu využívat, je jasné. To vyplývá z průzkumu trhu a každý to víme. Zkrátka velké řetězce mají proti sobě obdobně velké dodavatele. Pokud zákon vztáhneme jen na jednu stranu situace, bude krajně nespravedlivý. (V sále je neklid.)

Druhou zásadní připomínkou je specifikace zakázaného chování. Opakovaně odborníci na tuto problematiku uvádějí, že formulace v zákoně jsou velmi nešťastné.

Jsou velmi vágní, nespecifické, a tím i zneužitelné. Takto postavená novela může velmi tvrdě dopadnout na naše malé české zemědělce a zpracovatele.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně. Velice nerad, ale o to důrazněji vás požádám, abyste se ztišili v sále, protože skutečně není rozumět, co se zde přednáší. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Olga Havlová: Velké řetězce budou mít snahu vyhnout se riziku nejasných a likvidačních formulací zákona a raději od malých českých dodavatelů nenakoupí a budou se poohlížet po zboží v zahraničí. Podíl potravin od českých výrobců a dodavatelů se u velkých řetězců pohybuje mezi 70 až 80 %. Obchodní řetězce navíc exportují české výrobky do svých zahraničních poboček v objemu desítek miliard korun, což nejsou zanedbatelná čísla, a o kterých se vůbec nemluví. Může to být morová rána pro české potravinářství, kde ve finále posílí jen velcí dodavatelé, kterých se zákon kupodivu vůbec netýká, i když disponují také významnou tržní silou a jsou ve výhodě a budou mít ještě větší výhodu a malí přijdou na buben.

V podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňovacím návrhům, které tyto problémy řeší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za váš příspěvek, paní poslankyně. Nyní požádám řádně přihlášeného pana poslance Ivana Adamce, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, myslím, že tady toho už hodně o tomto návrhu zákona padlo. Když jsem se nad tím zamýšlel, říkal jsem si, že opravovat takovýto návrh zákona je velmi problematické, přesto se o to dnes pokusím.

Nicméně dovolte mi pár postřehů. Dodavatelsko-odběratelské vztahy, respektive dnes moderně říkáme tržní prostředí, mně to trošku připomíná sousedské vztahy. Já jsem dělal, a dělám pořád, dlouho v komunální politice. Když zasáhnete do sousedských vztahů, tak v lepším případě o vás řeknou, co si myslí, obě strany, anebo vás kamsi pošlou. Když zasáhnete do tržních vztahů, situace je výrazně horší, protože se deformuje trh a může to mít následky, které nemusí být až zase tak marginální. Ne nadarmo se říká základní poučka o ekonomice, že máte mikrotenový pytlík plný kapaliny, a když začnete tlačit, to jsou sociální aspekty, to inženýrství, na ten trh, tak co se vám stane? Pytlík se vám vyboulí, a když zatlačíte hodně, tak vám praskne a budete rádi, že v pytlíku byla jenom voda. Možná to je můj přístup.

Já jsem dodneška nepochopil, kde je ta významná tržní síla. Už to tady padlo. Naznačovalo se to tady. Já si myslím, když se podíváte na situaci, která je v Evropě, že v České republice, co mám informace, a čísla se hodně liší, síla na straně odběratelů v součtu deseti řetězců nedosahuje ani 50 %. Ale co se týká dodavatelů, velkých dodavatelů, tam dokonce čtyři, když se spojí, mohou mít skoro tři čtvrtě procent trhu. A teď si vezměte další pikanterii, a jsem zvědavý na to, jak bude

reagovat ÚOHS, když si jeden z velkých dodavatelů zamane, že si koupí jeden řetězec, co se pak bude dít. Já si myslím, že opravdu cestu, kterou jsme zvolili, jsme nezvolili dobře. Porovnám-li třeba Velkou Británii, nebo Itálii, tak ve Velké Británii máte dneska čtyři řetězce a mají 80 % trhu.

To se dá považovat za významnou tržní sílu. Tomu rozumím. A také proti tomu jsou ty sankce, pokud se chovají nějak divně, když už připustíme, že stát nějakým způsobem trh reguluje. Ale my jsme si vybrali vlastně kombinaci těch dvou možností, kdy naše podle navrhovatelů významná tržní síla nedosahuje ani 50 %, ale sankce dáme jako ve Velké Británii, kde dosahuje podstatnou část trhu. To já vidím jako velký problém, protože pokud se chceme tímhle způsobem chovat, tak se chováme velmi špatně.

Já chápu, že se může dít ledacos. Víte, já ty markety taky moc nemiluji. Za prvé mě okrádají o čas, když už tam teda musím a když mě vyženou ty krámy, které nejsou schopny zajistit normální běžné potraviny, ale víc než tyhle ty odběratelsko-dodavatelské vztahy mi vadí to, co se v těch krámech prodává a co se vydává za potraviny. Tady si myslím, že tímhle tím návrhem zákona to nezměníme. A lidé do marketů chodí, protože zboží je levné. A my jsme se pořád nenaučili, že levné nerovná se ještě zdravé a kvalitní.

Teď se vrátila má známá ze Španělska, které vnímáme jako zemi s velkou nezaměstnaností, která má velké problémy, ale tam když jdete do marketů, tak tak nekvalitní zboží, a neříkám, že ve všech našich marketech, v některých řetězcích se to podstatně zlepšilo, tak nekvalitní zboží tam nenajdete. Myslím si, že naše úsilí by mělo být zaměřeno na to, abychom si opravdu v marketech mohli koupit kvalitní zboží za přiměřenou cenu. Tyhle ty záležitosti, které máme před sebou, dle mého soudu deformují trh, v důsledku budou znamenat zdražení zboží. A nechci být žádným prorokem, jako nejsem Sibyla, myslím si, že to takhle skončí, a nakonec to může skončit tak, že trh se celý přepíše a bude to vypadat úplně jinak.

Vrátím se ke svým pozměňovacím návrhům. Jeden se týká náležitostí smluv, protože je potřeba se také podívat, jak vypadá praxe smluv, které uzavírají dodavatelé s odběratelem. Tam jsou takzvané roční rámcové smlouvy a návrh zákona na to vůbec nepamatuje. Dovolím si pak v podrobné rozpravě načíst tento pozměňovací návrh. Druhý se týká sankcí, které jsou nastavené tak, aby nebyly likvidační, odpovídaly tržnímu prostředí v České republice a tomu, kdo jak významnou tržní sílu má.

Na závěr možná ještě takový postřeh malinko. Víte, kdyby jiná obrana proti tomu, aby se prodávaly nekvalitní potraviny v těchto marketech nebo potraviny, které nemají patřičnou úroveň, je v tom, že lidé si to nebudou kupovat. Jsou země, kde to tak funguje. Jestli si někdo myslí, že to zařídíme nějakým zákonem, že to lidem nařídíme a že sankcemi a častými kontrolami se toto změní, nezmění. Já tomu nerozumím. Když půjdu do hospody, kde se mi nelíbí, kde mě špatně obsluhují nebo mají špatné pivo, tak už tam nikdy nepřijdu. Ale do těch marketů ti lidé chodí. Hlasují prostě nohama. Takže zamiřme se spíš na to, aby se prodávalo kvalitní zboží, a regulaci trhu nechme trhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi za jeho příspěvek do rozpravy. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, v prvním čtení jsme k tomuto návrhu zákona debatovali poměrně často a diskuse na jednání zemědělského výboru mě přesvědčily, že velmi málo, protože evidentně řada lidí vůbec nepochopila, co se tady vládní návrh, nebo řekněme společně koaliční poslanci pokoušejí udělat s českým trhem, podotýkám nejenom s potravinami, ale týká se to i zemědělských produktů jako celku, i když jsme nebyli schopni se na zemědělském výboru shodnout, co do toho vlastně patří, jestli tam patří i zemědělské stroje, nebo nepatří. Předkladatel nebyl schopen vyvrátit nebo jasně říct, o co vlastně kráčí, čeho se má dotyčný dodavatel či odběratel vlastně obávat. Seznam produktů tam nakonec někdo, tuším, že bývalý ministr zemědělství Toman, zmínil nějakou vyhlášku WTO nebo odkud ji vytáhl. Nicméně není zcela jasné, čeho se to podrobně týká.

Co je jasné, je, že stát se rozhodl, že chce tímto návrhem zákona vstupovat mezi dva privátní subjekty, a stát se rozhodl, že bude říkat svým zákonem, co je v oblasti dodávky nebo pro dodavatele ještě spravedlivé vůči odběrateli a co je spravedlivé od spotřebitele k dodavateli. K tomu vymýšlí velmi šroubovitý návrh zákona, který stanovuje další povinnosti, spoustu úzkých hrdel tohoto zákona, protože v praxi nikdo pořádně neví, jak to bude vypadat a co to udělá. Udělá to v každém případě to, že přibude byrokracie, protože si všichni budou muset dávat pozor, jestli náhodou zákon takový či onaký, jestli naši odběratelé nebo dodavatelé nepřekračují ten či onen zákon. Takže minimálně u těch malých přibude řada právních problémů, které budou muset začít řešit. Takže my jim na náklady spíš saháme. Nesaháme na náklady jenom velkých řetězců, ale budeme sahat i do nákladů spojených s hlídáním toho, jestli porušili, či neporušili zákon i u těch malých a středních, které to ve svém finále může extrémně poškodit na straně jedné, na straně druhé budou muset všechny položky, které se budou týkat právní pomoci atd., zahrnout do ceny svých výrobků. Takže ve finále to půjde k tomu, že na trhu jim bude hůře.

I předkladatelé tohoto návrhu zákona říkají, že ceny jsou nespravedlivé a že se to musí dorovnat a že přece není možné odvádět zisky někam jinam. I když si tohle neumím představit, jak v otevřeném trhu v případě, že jsme členy Evropské unie, tohle chceme opravdu zařídit. Já tvrdím, že tento návrh zákona to nezařídí. Řetězce si prostě budou moci a najdou si cesty, jak odebírat zboží. Ale protože to budou mít komplikované v České republice, navíc to budou mít naši producenti a výrobci poměrně dražší, protože se budou muset věnovat i věcem, kterým se doteď věnovat nemuseli, a to se samozřejmě projeví v nákladech, pak logicky ti, na které je to namířeno, sáhnou spíš po produktech, kde to budou mít jednodušší, ve finále možná i lacinější. Zkrátka a dobře, řetězce budou více nakupovat zboží, myslím si, že je to evidentní, za hranicemi České republiky a to je v přímém rozporu tomu, co tady říkáme, že chceme pomoct malým a středním. Někdo to říká a někdo to myslí úplně jinak, protože tenhle návrh zákona dopadne nejenom na ty velké, ale ty ten problém vyřeší, ale dopadne i na ty malé.

Na jednotlivých výborech, ale v každém případě na výboru zemědělském byly přijaty některé pozměňovací návrhy, které ten vládní návrh zákona ještě více zkomplikují a přinesou některé praktické problémy, které se pokusím popsat, a některá úskalí, u kterých je potřeba, aby také vláda věděla, že se tím budou vystavovat možným postihům v případě, že návrh zákona projde tak, jak říkají některé části pozměňovacích návrhů.

V pozměňovacím návrhu se navrhuje, aby v článku I novelizačním bodě 3 § 3a písmeno a) bylo znění: a) způsob úhrady kupní ceny a dobu na její úhradu, výši slevy z kupní ceny nebo způsob jejího určení, bude-li poskytována, přičemž doba splatnosti kupní ceny nesmí být delší než 30 dní ode dne doručení faktury, výši veškerých peněžních plnění dodavatele, jejichž celková suma nesmí překročit 3 % z ročních tržeb dodavatele za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců za potraviny dodané jednotlivému odběrateli v roce, ve kterém došlo k finančnímu plnění.

Už teď si troufnu říct, že 95 % lidí vůbec nebude vědět, o čem jsem mluvil. ale to je konkrétní návrh jednoho paragrafu, který prošel jako pozměňovací návrh. Přičemž já jsem přesvědčený o tom, že jde v podstatě o snahu regulovat marže v České republice. A tam můžeme narazit na některé předpisy Evropské unie, zejména – malý moment, já ho najdu, abych někde... (Listuje publikací.) Ano, na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke zprávě Komise Evropského parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, který se týká dohledu nad obchodním a distribučním trhem. A jmenuje se to "Na cestě k efektivnějšímu a spravedlivějšímu vnitřnímu obchodnímu a distribučnímu trhu do roku 2020", kde varují obecně v záležitosti právě snahy regulovat marže, kdy mnoho členských států se pokusilo řadu praktik regulovat. V mnoha případech však tyto pokusy vedly k vytvoření nových překážek, jež omezují schopnost zahraničních podniků usadit se v dané zemi, což je v rozporu se zásadami vnitřního trhu Evropské unie. Často se tady vládní koalice ohání, když říká "tento zákon musíme přijmout, protože jinak by přišly sankce ze strany Evropské unie", tak já tady jenom říkám, že takovouhle možnost si tady krystalizujeme, pokud přijmeme pozměňovací návrhy, které prošly jednotlivými výbory. Navíc se tam zachází s pojmy jako například peněžní plnění, přičemž nikdo pořádně neřekne, co toto peněžní plnění je. Jestli do toho pojmu patří i prosté slevy, nebo do pojmu peněžní plnění patří jen úhrady za služby spojené s dodávkou potravin, nebo jestli k tomu patří třeba i úhrady spojené s dodávkou potravin a jejich reklamy. Protože i takto by se ten problém mohl dál a dál větvit a potom si s tím budou moci jenom právníci hrát, o co tam vlastně ve skutečnosti jde a koho to asi poškodí. Já myslím, že ty velké ne, ti si nakonec poradí. Ale opravdu je to podle mě mířeno možná ne zcela úmyslně, ale v každém případě to postihne malé a střední dodavatele i odběratele u nás.

Ten novelizační bod zároveň říká, že celková suma nesmí překročit tři procenta z ročních tržeb. Ale jak vy v březnu roku 2016 budete vědět, jaké budete mít roční tržby k 31. 12. 2016? Budete to v březnu vědět? Nebo v dubnu? Nebo budete používat termíny, že to bude k roku 2016 nebo 2015? Jak má ten dodavatel vědět, že překračuje zmíněná tři procenta z hlediska objemu celého obchodu v tom daném kalendářním roce? Budete mu je tedy počítat zpětně? Co když začne podnikat v polovině roku? Nebo někteří mají různá účetní období. To účetní období nemusí být

jenom od 1. ledna do 31. prosince. Nevím, jestli pan ministr dopravy tady může, při vší úctě, pane ministře, zaskočit za předkladatele, ale je tady ministr zemědělství, tak on nám to určitě vlastně vysvětlí, jak jsou ta tři procenta myšlena. K jakému období se to tedy vztahuje a jestli je to tak, že já jako dodavatel či odběratel mám vědět, že ta tři procenta v březnu s jistotou k 31. prosinci překročím či nepřekročím? Nebo jestli se používá předcházející období? Ale možná vám to řekne, paní poslankyně, vám to poradí, jestli to ví, pan ministr zemědělství, zdali na to bude ochoten anebo schopen vůbec odpovědět.

V článku 1, novelizačním bodě § 3 a) se na konci písmene b) slovo "a" zrušuje a na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a vkládají se nová písmena d) a e), která znějí: "d) dobu garantované platnosti kupní ceny, která nesmí překročit tři měsíc od data první dodávky potravin, na kterou byla kupní cena sjednána."

Myslím, že takové omezení může a ve skutečnosti povede ke zdražení potravin jako celku, a tím pádem je potřeba potom i lidem zdůvodnit, že jsme to páchali, nebo pácháním dobra v Poslanecké sněmovně jsme některými ustanoveními zákona, který, a často slýchám, že zákon o trvalé tržní síle už platí, tak přeci jenom tak drobně novelizujeme. On platí, ale nikdo si toho v podstatě pořádně nevšiml, protože si ten trh s tím poradil.

Tyhle návrhy zákona, které předkládáte, trh postihnou poměrně značně. A já vím, že se o tom bavíme teď v oblasti, co se asi stane, a že si všichni myslí, že ono se vlastně možná nic nestane anebo svět bude spravedlivější. Myslím, že ti velcí nakonec opravdu najdou kličky, jak to obejít. S některými malými se nakonec dohodnou, že budou respektovat pravidla těch prodejců a budou je muset nějak dodržet. Ve finále to pro ně bude zcela určitě dražší.

Je evidentní, že dodavatelé při každém takovémto jednání budou nuceni tlačit na cenu, protože vzhledem k vysoké míře byrokracie i vzhledem k těm pravidlům, která zavádíte, se do ceny té komodity prodávané nebo nabízené dodavateli budou muset promítnout. Vznikne nejistota vytvořená podle mě absolutně nejasným vymezením zakázaných jednání ve spojení se sankcemi, které zapříčiní oslabení pozice obchodníka vůči dodavatelům.

Co je na pováženou, tak je v článku 1 novelizačním bodě 4 § 4 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena j) a k), která včetně poznámky pod čarou 2 znějí: j) provádění auditu nebo jiné formy kontroly dodavatele odběratelem nebo jím pověřenou fyzickou osobou nebo právnickou osobou na náklady dodavatele včetně požadování rozborů potravin na náklady dodavatele, to podtrhuji, jak se ten trh nám bude krásně vyvíjet, až tohle začne fungovat, nebo, a dodává se, nerespektování výsledků úřední kontroly potravin provedené orgány státního dozoru odběratele.

Tento pozměňovací návrh totiž předpokládá, že kontrolní orgány, myšleno Státní veterinární správa anebo Státní zemědělská a potravinářská inspekce, jsou naprosto neomylné. Že platí takové to, co si lidé často dávají na taková tabla a podobně, že "nemá-li moje žena pravdu, platí bod č. 2 – moje žena má vždycky pravdu". Tak tady v tom případě bude všechno platit o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o Státní veterinární správě."

Měli jsme v minulosti řadu afér, kdy kontrolní orgány, a nemyslím tím teď Státní veterinární správu, i když i tam se občas chybuje, stejně jako se občas chybuje ve Státní zemědělské a potravinářské inspekci, chybovat je lidské, kdo nic nedělá, nic nezkazí, a přestože si myslím, že naši veterináři nebo naše Státní veterinární správa i Státní zemědělská a potravinářská inspekce je velmi profesionální, pak není možné a bylo by hloupé vylučovat, že se nejsou schopni dopustit jakékoliv chyby, ale pak to ve svém důsledku bude znamenat možné likvidace některých přímo řeknu dodavatelských subjektů apod. a teprve zpětně po čase zjistit, že tedy někdo byl odstaven z trhu nějakými vysokými sankcemi chybou někoho konkrétního apod. A to si myslím, že bychom rozhodně dopouštět neměli.

Já bych chtěl na závěr svého krátkého resumé k tomuto návrhu zákona říct, že představa o tom, že budeme regulovat dodavatelsko-odběratelské vztahy jakýmkoliv zákonem, je minimálně významnou hloupostí. Trh si cestu nějakou najde. Když jsme o tom diskutovali na zemědělském výboru, pokládal jsem otázky typu: Kdo ty smlouvy bude kontrolovat? Jestli máme představu, kolika smluv se to vlastně týká. Jestli to bude jenom na udání, nebo jestli to bude mít nějaký systém. Jestli Státní veterinární správa nebo Státní zemědělská a potravinářská inspekce si někoho úplně náhodně z těch desítek tisíc podnikatelských subjektů vybere, úplně náhodně zrovna někomu přijde, že je potřeba někam přijít zkontrolovat dodavatelsko-odběratelské vztahy, a úplně náhodně začne kontrolovat zrovna někoho, kdo buď je nepřítelem někoho na trhu, nebo je zrovna přítelem někoho na trhu. Chtěl jsem vědět, zda existuje systém, nebo jestli máme jasno, jestli to bude ÚOHS, nebo kolik lidí na to ÚOHS přijme. Bylo mi řečeno, že ÚOHS to zvládne, akorát že ÚOHS zatím prý nemá ty správné legislativní podmínky a že tohle bude konečně ta perla v legislativě ČR, která zajistí, že dojde ke spravedlivému odměňování uvnitř dodavatelsko-odběratelských vztahů. Nebylo mi na to odpovězeno. Bylo řečeno, že to prostě bude dobré a že takhle to je v pořádku, a šli jsme od toho. Já jsem byl tedy jediný, kdo hlasoval proti tomuto návrhu zákona v zemědělském výboru, ale i sám být někdy proti je víc než nic.

Myslím si, že nás za to brzy naši zákazníci zejména, protože ono se to sice bude týkat desítek tisíc podnikatelských subjektů, možná stovek tisíc, ale v každém případě desítek, ale ve finále za to Poslaneckou sněmovnu nepochválí zákazníci, protože jim prodejci, dodavatelé a odběratelé budou říkat, kdo za to může. A že to postihne trh, to si tedy buďte sakra jistí! Dojde ke zdražení potravin, dojde k vymýcení řady podnikatelských subjektů z trhu. Možná je to úmysl, možná si to předkladatelé zákona opravdu přejí – proč bychom tady měli mít některé malé a střední subjekty v oblasti potravin či prodeje zemědělských projektů, je potřeba jim hodit vidle do jejich podnikání, vždyť on už to někdo prostřednictvím velkých firem zařídí. Já si to nepřeji. Ti z vás, kteří za to zvednete ruku, tím v podstatě říkáte, že to je ta správná cesta. Já s ní nesouhlasím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi za jeho příspěvek do obecné rozpravy a nyní prosím pana poslance Michala Kučeru, řádně přihlášeného do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, to, jak významná je to novela, jak důležitá je to novela, vidíme na vládních lavicích za mnou. Tuto novelu dnes předkládá ministr dopravy. Podotýkám, že novela se jmenuje novela zákona o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů. Souvislost s Ministerstvem dopravy moc nevidím, nicméně patrně mi některé věci unikly. Nevím, proč na místě ministra dopravy nesedí raději ministr zemědělství, který je tuším v tuto chvíli v bufetu.

To, že zákon o významné tržní síle má diskriminační charakter, tady zaznělo už několikrát. Zatím nikdo neodpověděl na otázku, proč se tato novela vztahuje pouze na obchodníky. Tato otázka zazněla během prvního čtení, zazněla několikrát během projednávání na hospodářském výboru, zazněla i ve druhém čtení. To, že se odpovědí nedočekáme ve druhém čtení, tak to už je patrno z toho obsazení za mnou a ministr dopravy nám to skutečně neodpoví. To skutečně mu nemám za zlé. Ale to, že jsme se odpověď na tuto otázku nedozvěděli ani na hospodářském výboru od premiéra, tedy předkladatele této novely, mně skutečně velmi zaráží. Přitom Úřad pro ochranu hospodářské soutěže skutečně poukázal na tržní sílu velkých dodavatelů. Všichni víme, že v původním návrhu novely tržní síla dodavatele byla uvedena. Podle Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, aspoň toho původního návrhu, bylo žádoucí stanovit, že i dodavatel může nabýt významnou tržní sílu. Proč toto nakonec vypadlo a do Sněmovny doputovala tato okleštěná a diskriminační novela zákona, to skutečně vědí pouze koaliční poslanci, případně ani si nemyslím, že všichni, pouze možná někteří vládní činitelé.

Chtěl bych říct naopak, že oproti původní novele se zpřísnila možnost postihovat řetězce tím, že pokuta už nemusí padnout za soustavné porušování zákona, ale může být pokutován i za jednotlivé přestupky. Já skutečně na otázku proč, která tady několikrát zazněla, umím odpovědět jenom sám sobě – protože Agrofert. Nic jiného mě skutečně nenapadá.

Proto vítám pozměňovací návrh, se kterým tady přišel můj kolega František Laudát, který se snaží vrátit rovnováhu do této jinak zbytečné a nadbytečné novely. Já bych si dovolil odcitovat jednu ze zásadních pasáží právě onoho pozměňovacího návrhu, se kterým kolega František Laudát z TOP 09 přišel. Cituji z pozměňovacího návrhu kolegy Františka Laudáta: Jsou výrobky, které jsou na trhu jedinečné nebo dominantní a díky kterým... Pardon. Je to paragraf číslo 3 – významná tržní síla: 1. Významná tržní síla je takové postavení odběratele nebo dodavatele, v jehož důsledku si odběratel nebo dodavatel může vynutit bez spravedlivého důvodu výhodu vůči druhé smluvní straně v souvislosti s nákupem nebo prodejem potravin nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících.

Já si myslím, že toto je to těžiště pozměňovacího návrhu, které se snaží zvrátit diskriminační charakter vládní novely zákona o významné tržní síle. To, že jsou výrobky, které jsou na trhu jedinečné nebo dominantní, díky kterým mají dodavatelé mimořádnou vyjednávací pozici, je snad všem jasné. Stejně tak jsou dodavatelé, kteří mají téměř monopolní postavení v daném regionu. A dokážou tuto výhodu mimořádně dobře využít.

Já jako stejně celý klub TOP 09 tuto novelu zákona o významné tržní síle nepodporujeme. Novelu zákona považujeme za zbytečnou a již jsme také navrhovali její zamítnutí. Stejnou roli jako tento zákon může velmi dobře plnit zákon o ochraně hospodářské soutěže nebo případně jeho novela. Nicméně –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, že vás musím přerušit. Nicméně prosím, abyste přerušil svůj projev, je 19 hodin a my jsme si na tuto hodinu zařadili jiný, pevně stanovený bod. Takže se velmi omlouvám, budete pokračovat následně v dalším termínu projednávání tohoto návrhu zákona, přerušuji sněmovní tisk 444, druhé čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Na dnešní 19. hodinu je pevně zařazený bod

28.
Návrh poslance Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 437/ - druhé čtení

Nacházíme se ve druhém čtení. Prosím, aby předložený návrh – nebo ještě než dám slovo k předloženému návrhu, aby jej uvedl pan navrhovatel, pan poslanec Jan Volný, tak se hlásil s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. (Jmenovaný sděluje, že se hlásil k předchozímu bodu.) Aha, to se omlouvám, jestli to bylo u předchozího bodu, v pořádku, příště. Prosím, aby předložený návrh uvedl navrhovatel pan poslanec Jan Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegové, předkládám do druhého čtení poslanecký návrh, který je pod sněmovním tiskem 437 a byl doručen všem poslancům 30. března 2015 v 11. 57 hodin.

Moje novela zákona č. 202/1990 Sb. je velice jednoduchá a nedělá si žádné ambice na dlouhé přežití. Já pevně věřím, že to bude poslední novela tohoto starého a již nefunkčního zákona, respektive zákona, který už zdaleka nereprezentuje to, kam se posunul celý vývoj hazardní branže. Víme všichni, že za touto novelou pokračuje, nebo v závěsu je velký nový zákon o hazardních hrách. Měl to být pouze překlenovací můstek pro rok 2016, ve kterém jsme chtěli dostát našemu volebnímu slibu a v podstatě i koaličnímu vládnímu prohlášení, že upravíme a zvýšíme daně pro hazard.

Tato novela obsahuje v podstatě tři číselné úpravy, ano, parametrální úpravy, jak říkal pan Kalousek dneska dopoledne, tohoto zákona, a to tím, že zvyšuje daně z hazardu z 20 % na 25 %, že zvyšuje poplatek za jeden den a jeden automat z 55 Kč na 110 Kč a mění rozpočtové určení daní z tohoto hazardu z 20 ku 80 na 40 ku 60. Byť tento poměr se snižuje ve vztahu k obcím, ale vyšším výběrem daní, který se odhaduje zhruba ve výši 2 miliardy 200 milionů, v absolutním čísle obce by měly dostat o 250 až 300 milionů více.

Dneska jsme se dočkali trošičku – nebo jsme slyšeli malou přestřelku po naší tiskové konferenci. Já musím dát za pravdu panu Kalouskovi, byť nečekal omluvu, že opravdu vstup na český trh hracím automatům nedal on, ten podpis pod tím, bylo to už v roce 2003. Nicméně tyto hrací automaty, respektive videoterminály jsou právě ty nejhorší, které ničí tento byznys. A myslím si, že i většina byznysu v hazardu má s tím stejný problém jako my. Bohužel u těchto videorekordérů, respektive videoloterijních terminálů se opomnělo ve všech zákonech, ve všech novelách, které se uzavíraly v tomto rozpětí časovém, na jednu základní věc, to znamená výši jedné hry. To znamená výši peněz, které se dají prohrát v jedné hře. Víme o tom, že staré automaty mají své limity. Dá se říct, že se hraje o drobné, kdežto v těchto automatech se mohly prohrávat opravdu velké částky peněz. Ale to sem opravdu nepatří.

Nicméně prosím ctěné kolegy, aby dali podporu mé novele, která je velice krátká a velice krátkočasová, a propustili ji do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu navrhovateli. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Rozpočtový výbor usnesení nepřijal. Zpráva rozpočtového výboru vám byla doručena jako sněmovní tisk 437/2. Nyní prosím pana zpravodaje rozpočtového výboru, pana poslance Ladislava Volného, aby nás informoval o návrhu – o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňovací návrh zdůvodnil. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Já se vás, pane předsedající, pokusím v úvodu mého vystoupení trošku opravit. Já opravdu nejsem Ladislav Volný, ale Ladislav Šincl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, omlouvám se, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: To nevadí, to je taková malá drobnost. Aby si mě potom někteří nepletli s kolegou, bylo by to určitě škoda. Rozhodně si myslím, že poslanci z ANO si moje jméno dobře pamatují. Děkuji.

Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, neměl jsem v prvním čtení z důvodu své pracovní cesty do zahraničí možnost vystoupit k této novele jako zpravodaj, a tak mi dovolte jen stručně zopakovat informace, které zde uvedl pan předkladatel a zčásti některé doplnil.

Pro úplnost je nutné sdělit, že vláda zaujala k tomuto sněmovnímu tisku neutrální stanovisko. Je to především z toho důvodu, že na rozdíl od vládních tří novel o hazardních hrách, u kterých byla sloučena rozprava a bylo o nich již v minulém týdnu zahájeno první čtení, se tato novela zabývá bohužel jen velice malým, částečným naplněním programového prohlášení vlády. Bohužel současně ponechává další významné nedostatky stávající regulace herního průmyslu zcela nepovšimnuty. Těmi jsou dle stanoviska vlády – zdůrazňuji dle stanoviska vlády – zejména provozování nelegálních sázkových her prostřednictvím sítě internet, kde příjmy z něj nebudou nadále zdaňovány, na rozdíl od legálních provozovatelů, kterým navrhovatel naopak navrhuje daně o čtvrtinu vyšší, stejně pro všechny druhy loterií bez ohledu na míru jejich společenské nebezpečnosti. Tímto postupem dochází dle stanoviska vlády

k ne zcela opodstatněnému znevýhodnění legálních provozovatelů loterií a jiných podobných her.

Ve svém stanovisku také vláda považuje za ne zcela přesvědčivý rozbor dopadů navrhovaného zákona jak na podnikatelské prostředí, tak na veřejné rozpočty. Tento názor vlády vyplývá zejména ze skutečnosti, že tyto dopady jsou toliko odhadovány, a nevycházejí tudíž z analýzy aktuálního trhu s výherními hracími přístroji a jinými technickými herními zařízeními, na který navrhované zvýšení odvodové povinnosti dopadá nejcitlivěji.

Pochybnosti má vláda rovněž o deklarovaných dopadech navržené změny rozpočtového určení výnosu z předmětných odvodů ve prospěch státního rozpočtu na rozpočty obcí, ke které dochází v relativně krátkém čase po zavedení rozdělení těchto výnosů mezi státní rozpočet a rozpočty obcí od 1. ledna 2012. Odůvodnění návrhů zákona neobsahuje dostatečnou analýzu dopadů této změny včetně vyhodnocení stávajícího rozdělení těchto příjmů a důvodů pro jejich změnu.

Dále se vláda domnívá, že z předloženého materiálu nevyplývá, zda a jakým způsobem bude zajištěno využití zvýšeného přijmu státního rozpočtu v důsledku navrhovaných změn na úhradu společenských nákladů, kde nutnost jejich vynakládání je spojená s takzvaným patologickým hráčstvím a kterými je navržené zvýšení odvodu z loterií a jiných podobných her rovněž odůvodňováno.

Dále mi dovolte vám sdělit, že daný návrh byl projednán mezi prvním a druhým čtením v rozpočtovém výboru s tím, že zde byly předloženy celkem tři pozměňovací návrhy, které by se daly rozdělit na dva druhy. Jedna skupina návrhů, autorem byl pan poslanec Novotný a pan poslanec Bartošek, upravovala návrh sazeb odvodu s tím, že navíc pozměňující návrh pana poslance Bartoška řešil mimo jiné například i otázku tzv. nelegálů, to je těch, kteří v dané oblasti podnikají na území České republiky, ale žádné odvody z tohoto podnikání neplatí. Druhá skupina byl vlastně jen jeden návrh a to byl můj návrh, jehož cílem bylo doplnit předložený sněmovní tisk 437 tak, aby přesně vymezená část finančních prostředků z odvodu z loterií a jiných podobných her, jež je příjmem státního rozpočtu, byla napříště účelově vázaná na konkrétní veřejně prospěšný cíl, a to na státní protidrogovou politiku, která zahrnuje i problematiku hazardního a patologického hráčství. Konkrétně jsem navrhoval, aby to bylo jedno jediné procento z části odvodu, který je příjmem státního rozpočtu z odvodu loterií.

Proč o tom zde tak podrobně hovořím, je to, že ke všem pozměňovacím návrhům bylo vydáno negativní stanovisko Ministerstva financí, které dle mého názoru by mohlo být – zdůrazňuji, by mohlo být a mělo být – určitým vodítkem pro podávání dalších pozměňujících návrhů, tak aby nebyly v kolizi se stanoviskem Ministerstva financí při projednávání v nadcházejícím dalším rozpočtovém výboru a měly větší šanci, další šanci na přijetí v Poslanecké sněmovně. Konkrétně šlo o to, že u pozměňovacích návrhů od poslance Novotného i Bartoška byla navrhovaná horní sazba pro tzv. technické zařízení ve stejné výši 30 % a 110 korun pro pevnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických zařízení. Dle stanoviska Ministerstva financí – opakuji, dle stanoviska Ministerstva financí – je totiž ta pevná část odvodu, která byla navržena u obou dvou návrhů ve výši 110 korun

za den, značně ovlivňuje tzv. efektivní sazbu, tzv. skutečnou výslednou sazbu. Dovolte mi citovat ze stanoviska Ministerstva financí: "Efektivně dopad jako zvýšení sazby poměrné části odvodů o cca 10 procentních bodů, efektivní sazba dílčího odvodu tedy nebude předpokládaných 30 %, ale cca 40 %. Dle ekonomických analýz Ministerstva financí je však maximální výnos při efektivní sazbě 35 % a za touto hranicí dochází ke strmému propadu trhu. V případě sazby ve výši 40 % lze očekávat propad trhu o cca 18 %." Tolik citace ze stanoviska Ministerstva financí.

Já to jenom zopakuji pro ty, kteří neví přesně, o čem mluvím. Ta pevná část, těch 110 korun, rovná se jakoby dalších 10 % další sazby navíc dle stanoviska Ministerstva financí. Upozorňuji na to i z toho důvody, že v elektronickém systému je zaregistrován pozměňující návrh, který je velice podobný v případě horní sazby uvedeným pozměňujícím návrhům. Konkrétně jde o návrh, který navrhuje 28 % plus 110 pro pevnou část dílčího základu odvodu. Tedy tzv. efektivní sazba by se opět logicky blížila hranici 40 %. Jestli Ministerstvo financí ve svém názoru zůstane konzistentní, tak by mělo vydat obdobné stanovisko jako minule. Uvidíme, jak to tedy bude. Nechci a nebudu hodnotit jednotlivé zatím podané pozměňující návrhy, jen chci v roli zpravodaje na toto upozornit. U tohoto návrhu je podepsán pan navrhovatel sněmovního tisku 437, pan poslanec Volný, a tak by myslím bylo dobré, kdyby se k tomu potenciálnímu rozporu vyjádřil.

Nechci váženou Sněmovnu zdržovat, neboť mám tušení, že dnešní noc nebude krátká, a chci dát prostor již připraveným dalším řečníkům.

Na závěr mi dovolte všem přítomným sdělit, že rozumím, opravdu rozumím snahám o posílení státního rozpočtu o dodatečné výnosy z loterií, a proto i přes uvedené mnohé výhrady jsem připraven – pan poslanec Volný mě možná neposlouchá, já bych to ještě radši zopakoval – jsem připraven podpořit předložený návrh poslance Volného, připraven podpořit návrh poslance Volného za předpokladu, že alespoň z malé části bude upraven některými rozumnými pozměňujícími návrhy. Konkrétně mám na mysli takové pozměňující návrhy, které by diferencovaly sazby dle společenské nebezpečnosti jednotlivých druhů loterií v podobném duchu, jak je uvedeno ve vládním návrhu novely zákona o hazardních hrách. Nebude současně k takovém pozměňujícímu návrhu vydáno negativní stanovisko Ministerstva financí, jak já jsem upozorňoval před chviličkou, že tam je podle mého názoru zpravodaje určitý rozpor z důvodu té případné další přičítací sazby, a bude ve stanovisku Ministerstva financí jasně uvedeno, že takovýto návrh a s ním související dodatečné výnosy jsou reálné a nehrozí arbitráže pro Českou republiku, tak jak bylo komentováno, hodně komentováno na minulém rozpočtovém výboru, tu hrozbu zdůrazňoval pan místopředseda Poslanecké sněmovny, pan poslanec Bartošek, a bude přijat návrh, který by umožnil, aby aspoň malá část finančních prostředků z odvodu z loterií a jiných podobných her, jež je příjmem státního rozpočtu, byla napříště účelově vázaná na konkrétní veřejně prospěšný cíl, a to na státní protidrogovou politiku, která zahrnuje i problematiku hazardního a patologického hráčství. Bez splnění těchto předpokladů bude mé stanovisko zpravodaje k danému návrhu stejné jako stanovisko vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji Ladislavu Šinclovi. Ještě jednou se zdvořile omlouvám, že jsem mu nemohl přijít na jméno.

Nyní s faktickou poznámkou – pardon, pane zpravodaji, ještě musím otevřít obecnou rozpravu. Takže otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Michal Kučera, po něm pan zpravodaj a poté s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den a děkuji za slovo dnes ještě jednou. Dámy a pánové, tedy projednáváme poslaneckou novelu zákona. Chtěl bych vás upozornit, že dne 29. 5. roku 2014 jsem podal svou poslaneckou novelu horního zákona. Do dnešního dne nebylo zahájeno její projednávání. Je to více než rok a půl.

Chtěl bych upozornit na jednu věc. Pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste tady mluvil o kategoriích poslanců, o první, druhé a třetí a čtvrté kategorii. Je to tenhle ten případ? Je pan poslanec Volný poslanec první kategorie, že jeho poslanecký návrh má přednost před mým? Já tady mám poslanecký návrh rok a půl, aniž by přišel na pořad Sněmovny.

Děkuji za slovo. (Tleskají poslanci v sále napravo a také poslanec Faltýnek.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, po něm pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Dobře. Musím to říct rychle. Původně jsem chtěl odpovědět, jak mě vyzval pan zpravodaj. Ale já se musím vyjádřit k těm poslancům první kategorie. Pane kolego, vy v TOP 09 máte také jednoho poslance první kategorie, je to pan Farský, kterému se jeho poslanecký návrh projednal před všemi vládními zákony také.

Takže teď jen k tomu, proč jsem podepsaný u návrhu pana Votavy. Mně to samozřejmě připadne úsměvné, protože právě můj návrh 25 %, který by měl respektovat – a to říká pan Šincl správně, že 25 plus 10, to je těch 110 korun, je 35, a to je ta hranice, kterou tato branže je schopna unést. Nicméně byla nějaká koaliční dohoda, kterou my ctíme. A pokud pan předseda rozpočtového výboru jako lídr této koaliční skupiny podal pozměňovací návrh, tak jsem se k němu podepsal, a počítám, že pokud se přijme, budeme i tento pozměňovací návrh podporovat. Ale je to prostě pozměňovací návrh, který vznikl kompromisem, a je mi trošičku divné, že se na to ptáte zrovna vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Teď smršť faktických poznámek. Nejprve pan předseda Faltýnek, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Hájek, po něm pan místopředseda Bartošek, po něm pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já nevím, jestli pan Kučera byl v minulých volebních obdobích poslancem. Já ne a nemám tu informaci. Nicméně udělám krátký exkurz do historie.

Nicméně ještě k těm poslancům či poslankyním první, druhé a další kategorie bych chtěl říci, že jeden z našich kolegů, poslanec první kategorie, se dneska naprosto v rozporu s jednacím řádem pokusil změnit program jednání Sněmovny, kdy vlastně několik hodin po zahájení navrhl změnit pořad schůze, a my jsme o tom hlasovali a vůbec nám tom nepřipadlo divné, nikdo k tomu nic neřekl a neprošlo to. Prostě máme mezi sebou poslance první, druhé, třetí, čtvrté kategorie.

A teď konkrétně. Zkusme si tipnout, vážení kolegové, kolik bylo poslaneckých návrhů, když pan ministr Kalousek byl ministrem. Zkusme si tipnout. Bylo jich hodně. (Smích z pravé strany.) Já jsem si vytáhl jenom deset koaličních poslaneckých návrhů, když pan Kalousek byl ministrem. Uvedu jeden. Ten je velmi zajímavý. Ten je nejpikantnější v tom, že kolega Kalousek byl sice ministrem, bylo to 25. března 2009, ale současně podal poslanecký návrh ke svému zákonu jako ministra. A já bych si dovolil velmi stručně zacitovat. Budu rychlý: Budeme pokračovat podle schváleného programu schůze. Pokračujeme bodem číslo 57. Pan ministr financí tedy ovšem není v roli ministra financí, ale v roli navrhovatele, a to v roli navrhovatele novely zákona. – Jednalo se o návrh poslance Miroslava Kalouska na vydání zákona, kterým se mění zákon o rozpočtových pravidlech atd. atd. – Stanovisko vlády jsme obdrželi. Prosím, aby předtím, než pan ministr uvede jako poslanec svůj návrh, u stolku zpravodajů zaujal své místo zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Čas, pane poslanče!

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Poslední věta: Pane poslanče, máte slovo. Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane předsedající, já se omlouvám Poslanecké sněmovně, že jsem zcela výjimečně využil – zcela výjimečně jsem využil možnost (opět upozornění na čas) k předložení poslaneckého návrhu (roste hluk na pravé straně sálu, poslanci tleskají, řečníka téměř není slyšet), a to z časových důvodů." A tak dále. Tak – (Předsedající vypnul řečníkovi mikrofon.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo. Musel jsem vás vypnout, protože váš čas uplynul už velmi výrazně. Prosím, přihlaste se s přednostním právem, až přejdou faktické poznámky. Pak nás s tím můžete seznámit.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Já se tak nerozohním. Trošku se bojím teď po projevu pana předsedy klubu Faltýnka, nicméně musím s politováním konstatovat, že jsem si nějak všiml, že cokoli řekne pan kolega Volný, tak není pravda. Není pravda, co se týká návrhu pana poslance Farského, tak ona ta

story byla trochu jiná navíc to tady leželo už dokonce z minulého období s nějakou modifikací.

A co se týče pana kolegy Faltýnka, tak teď už jenom zbývá, aby se nás zeptal, jakou má kadenci samopal, viz Černí baroni. Kolik Kalousek předložil návrhů? Mnoho. (Smích, hluk a potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Hájek. Připraví se pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý večer, pane předsedající. Já jsem se bohužel nezasmál, protože jsem neslyšel. Já ve svém věku už špatně slyším, už pomaličku jako současný pan předseda TOP 09. Ale přece jenom, že už špatně slyším, tak mám sloní paměť a vzpomínám si – Michal Kučera už tady není – (Výkřiky ze sálu: Je tady.) Je tady Michal.

Michale prostřednictvím pana předsedajícího, dvakrát byla na pořadu schůze novela horního zákona. Pamatuji si to, protože jsem byl původně zpravodajem tohoto sněmovního tisku. Jednou na něj bohužel nepřišla řada a podruhé jste si vzali vy, když bylo to opoziční okénko, jste si vzali tu přestávku, kdy si tuším pan předseda, nebo místopředseda, nebo budoucí předseda, nebo nominant na předsedu pan Kalousek vzal přestávku na jednání klubu, když jste diskutovali, zdali půjde bruslit nebo lyžovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Bartošek. Připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný večer. Pro upřesnění chci říci, proč není pozměňující návrh pana poslance Volného a Votavy koaliční. Z jednoho prostého důvodu, protože na koaliční radě byly vzneseny otázky, na které nebylo možno odpovědět, protože koaliční strana KDU-ČSL nebyla přizvána na jednání, a z toho důvodu to není koaliční návrh. A já jsem čekal, že vzhledem k negativnímu stanovisku, které dalo Ministerstvo financí, přijde Ministerstvo financí aktivně s vlastním řešením, jestliže říká, že 28 plus 110 za bednu je moc. Já jsem čekal, že přijde alternativní řešení. To nepřišlo. A já se tedy ptám, jestliže Ministerstvo financí říká ano, 23 a 28 zdanění plus 110 korun za bednu je moc, a přesto trvá, že to je to nejlepší řešení, jestli skutečně trvá na svém stanovisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Tady před chvilkou zaznělo v rámci faktických poznámek, že panuje nějaká koaliční

dohoda na tom, jaká má být vlastně finální verze tohoto zákona, což potažmo znamená, jak bude zdaněn hazard. Tak to budeme určovat na základě nějakých koaličních dohod? Nebyly by k tomu nějaké studie o výběru, dopadové studie? To vy se prostě rozhodnete na koalici, co bude platit? A jak tady jsme před chvilkou slyšeli od pana místopředsedy Sněmovny Bartoška, tak ono to ani není až tak koaliční dohoda, to se prostě tady dohodl pouze – já nevím – někdo s někým? To trošku neodpovídá tomu, co vy jste říkali a slibovali, jak budete precizně pracovat.

A ještě jedna věc, podstatná. Na rozpočtovém výboru – já na to pořád marně čekám – zaznělo, potom co byly staženy ty pozměňovací návrhy, které poslanci vládní koalice dali, že je stahují, protože bude předložen komplexní pozměňovací návrh k tisku 437. A já marně koukám do sněmovního systému na PSP, kdy se objeví ten komplexní pozměňovací návrh, který tedy by musel být nahrán přes systém, a ejhle, on tam pořád žádný není. Tak vy nejdříve na rozpočtovém výboru tvrdíte, že prostě teď nebudeme ty pozměňováky řešit, že dáte komplexní pozměňovací návrh, a komplexní pozměňovací návrh dosud nebyl podán. Tak já se ptám, co tedy budeme projednávat. Tu původní novelu? Máte vy vůbec jasno v tom, co chcete, nebo chcete jenom prosadit to, na čem se usnesla část koalice? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Tak já jenom velice krátce zareaguji na své dva předřečníky. Nejdříve na pana předsedu Faltýnka. Pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, to věčné vymlouvání na pana Kalouska je skutečně na úrovni dítěte první třídy základní školy. On to dělal také, tak my také. To je skutečně na úrovni sedmiletého dítěte. Ale samozřejmě možná vám to v tom prochází.

A k panu mému milovanému kolegovi Hájkovi. Možná jste si, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, všiml, že každý poslanecký návrh je zařazen na každý program schůze. Jste již dva roky ve Sněmovně, možná byste si mohl občas ty programy schůze přečíst. Je tam skutečně každý ten návrh, tam se opakuje ten můj poslanecký návrh, ta elektrárna Búšehr, či jaká tam je od komunistů, to se tam pokaždé opakuje. Nicméně na to bohužel nějak nedojde řada. Pouze privilegovaní poslanci první kategorie, jak tady říkal pan předseda Faltýnek, mají to privilegium, že jejich poslanecké návrhy jsou předřazeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi i za to, že pan kolega je milovaný mým prostřednictvím. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Koubka. Připraví se pan poslanec Beznoska.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se chtěl zeptat, co tedy brání tomu, aby koalice předložila novelu jako vládní návrh. Co tomu brání? Proč

tady musíme být svědky toho, že jedna koaliční strana se od tohoto návrhu tak ostře distancuje? To je můj první dotaz.

Druhý dotaz by byl k panu poslanci Volnému prostřednictvím pana předsedajícího. Drahý pane kolego, pokud jste tady nazval pana kolegu Farského poslancem první kategorie a vy se mu chcete dnešním dnem vyrovnat, tak si vás dovoluji upozornit, že pan poslanec Farský čekal 1 177 dnů, než byl jeho návrh zde projednán, mimo jiné i tím, jak to vaši poslanci za hnutí ANO blokovali ve výborech a neustále vraceli k přepracování. Tak pokud vy chcete svůj návrh projednat za 200 dnů, tak kdybyste se chtěl vyrovnat poslanci Farskému, který tady teď není, je řádně omluven a musím se ho tedy zastat, co kdybyste si, pane poslanče Volný prostřednictvím pana předsedajícího, ještě těch tisíc dnů počkal? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koubkovi. Nyní s faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Beznoska, po něm pan místopředseda Filip, po něm pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, jenom krátce. Celá ta debata tady, a ona bude pokračovat nepochybně velmi dlouho, je způsobena tím, že k 1. 1. 2016 jsme původně měli slíben nový loterijní zákon. Kdybychom byli, a teď myslím do řad vládní koalice, schopni tento zákon napsat, tak jsme si možná ušetřili debatu nad těmito třemi tisky, které spolu naprosto souvisejí. Čili nejsem si úplně jist, jestli takhle pod nějakou rouškou boje proti hazardu se dá postupovat. Můj názor je celkem jednoduchý, i když vím, že napsat správně nový loterijní zákon je velmi těžká úloha pro pana náměstka Závodského, ale je to jediná správná cesta – celkový komplexní nový zákon. A omezme tuto možná i zbytečnou debatu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Nyní s přednostním právem pan místopředseda... Tedy pardon, s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip, po něm pan poslanec Volný, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Prosím pány kolegy a paní kolegyně při této debatě, aby respektovali zákon o jednacím řádu a Ústavu České republiky. Kdybych počítal jako počítá pan kolega Farský, tak já čekám více než 1 500 dnů na projednání exekučního zákona. A opravdu mě některé poznámky ze strany bývalé koalice, nynější opozice z TOP 09, nerozbrečí. Opravdu ne. A prosím, přestaňte s tím. Platí princip diskontinuity. Já čekám na exekuční zákon teprve 14 měsíců, přestože jsem ho poprvé podával v roce 2011. (Potlesk v lavicích KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, po něm pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já bych chtěl panu kolegovi vaším prostřednictvím říct – pokud umím dobře počítat a pan kolega Farský čekal tisíc dní, tak minimálně pět set dní čekal za vlády pana kolegy Nečase a za vaší vlády, takže jste ho nechali čekat především vy. A co se týče, jestli mě to čeká, nebo nečeká, vy všichni dobře víte, že mě to nečeká, protože pokud tento zákon nebude schválen do 31. 12., je naprosto bezpředmětný a holt budeme bez něj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. My jsme tedy v rámci rovného přístupu k poslancům, který je tu zjevně porušován, ať už tomu budeme říkat první, druhá či třetí kategorie, tak jsme navrhli nějaké kritérium jako tu časovou řadu. Očekával jsem, že přijde nějaký protinávrh. Místo toho přišlo silové řešení, naprosto skandální svolání mimořádné schůze na čtvrtek na 9. hodinu. Já jsem rád, že si pan předseda Hamáček uvědomil naprostou skandálnost tohoto svého rozhodnutí a že z toho v podstatě vycouval, takže jsme to projednali dneska a ve čtvrtek budeme interpelovat. Ale myslím si, že v neděli jsme slyšeli autoritu, která nám to dělení na první, druhou, třetí kategorii posunula. Prostě jsem měl tu možnost sedět s autoritou, která s naprostým přehledem říkala: my předkládáme věci potřebné pro tuhle zemi a vy předkládáte nesmysly a o tom rozhoduji já, Andrej, co je dobré a co je špatné. A o čem já rozhodnu, že je dobré, to se projednávat bude, a o čem já rozhodnu, že je špatné, to se projednávat nebude. No ono by to bylo k smíchu, kdyby to tak skutečně nebylo, kdyby to skutečně tak nebylo, že o čem Andrej rozhodne, že je dobré z poslaneckých návrhů, tak se projednává, a o čem rozhodne, že je to nesmysl, protože tomu nerozumím, což je teda většina těch věcí, logicky, tak se neprojednává.

Já to nemám za zlé poslancům hnutí ANO ani Andrejovi, oni skutečně vstoupili jako strana, která prosazuje korporátní řízení státu. Ale obracím se na dvě historické politické strany, na KDU-ČSL a ČSSD, a zeptám se vás: Takhle vy si opravdu představujete tu parlamentní demokracii? Takhle vy si opravdu představujete parlamentní diskusi, že Sněmovna České republiky bude projednávat to, co si Andrej přeje, co si Andrej nepřeje, projednávat nebude? Fuj!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak s další faktickou poznámkou pan poslanec Volný, po něm pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, já jsem trošičku zmatený. Pan kolega předseda Kalousek říkal, že čekal náš protinávrh. Naopak my jsme čekali protinávrh od vás, že ho dáte jako pozměňovací návrh k mé novele a budeme o ní jednat. To si myslím, že takhle by to asi mělo být. Ale já si myslím, že jsem se spletl. Tento pozměňovací návrh jsem čekat nemohl, protože skutečně – a já to opravdu nemám TOP 09 a Starostům za zlé, protože oni ve svém volebním programu prostě neměli zakotveno, že chtějí pracovat s hazardem, že chtějí omezovat hazard a že chtějí

zvyšovat daně. Tak oni to prostě neprosazují, oni to nechtějí a já jim to nemám až tak úplně za zlé, ale ten protinávrh podle mého názoru měl v rámci druhého čtení zaznít od nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Faltýnek, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Pane místopředsedo, dámy a pánové, milí přátelé, co nás možná vidíte na televizních obrazovkách, já chápu, že nám nerozumíte. Já nám taky nerozumím. Ale abych to uvedl do nějakého normálního rámce a odpověděl prostřednictvím pana místopředsedy panu Kalouskovi: O tom, jaká bude agenda této Poslanecké sněmovny, dámy a pánové u televizních obrazovek, nerozhodl ani pan Babiš, ani pan Kalousek, ale rozhodli jste to vy, rozhodly to volby, řádné, demokratické volby, spravedlivé demokratické volby. Z těch vychází vláda a vláda prostě vládne. Je to tak všude na světě, žádný lepší systém než demokracie vymyšlen nebyl. Jenom naše ctěná Poslanecká sněmovna má tak idiotský jednací řád, že jeden jediný poslanec –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana poslance, aby nepoužíval slovo idiotský, zvláště o jednacím řádu, který jsem navrhl a prosadil. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Poslanec Martin Komárek: Dobrá, pane místopředsedo. Není to sice vulgarismus, je to spisovné slovo, je to dokonce latinské slovo, ale z úcty k vám se ho zdržím, byť si ho myslím. (Předsedající: Děkuji.) Prostě má zvláštní jednací řád, který umožňuje jednomu jedinému poslanci alfa kategorie panu Kalouskovi vládní záměry brzdit, ničit a obracet, motat, přemotávat. Prostě to tak je a až do příštích demokratických svobodných voleb to tak bude. Takže dámy a pánové u televizních obrazovek, prosím vás, rozhodněte ještě lépe, než jste rozhodli posledně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Faltýnek, po něm pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Laudát.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dámy a pánové, z mého pohledu tato debata je naprosto legitimní. Věřím tomu, že pan Kučera prostřednictvím vás, pane předsedající, si nepamatuje na ty příklady, které jsem uváděl, a je jich poměrně hodně, je jich několik desítek. Dobře, nechci se na ně odvolávat. Nicméně přece celá Sněmovna a celá naše společnost, veřejnost ví, že TOP 09, já bych do toho ty Starosty nemotal, ale TOP 09 plánovitě prostě nechce zvedat daně hazardu. Ta debata je legitimní, používáme k tomu prostě prostředky, které máme k dispozici při této debatě, já tomu rozumím, ale řekněme si to na rovinu. Prostě je tu část Poslanecké sněmovny, která chce řešit hazard, a je tady část, která ho řešit nechce. A TOP 09

neměla ve svém volebním programu, že chce řešit hazard, že chce zvyšovat daně. My jsme to měli, sociální demokracie to měla, možná i KSČM to měla. (Hlas zleva: Měla.) No tak my to prostě chceme prosadit a to je všechno.

A jak tu hovořil pan poslanec, jehož jméno si nepamatuji, Fiedler, omlouvám se, tak já jsem mu vůbec nerozuměl. Bylo by dobře, aby možná mluvil trochu pomaleji, prostřednictvím pana předsedajícího, abychom pochopili, co vlastně říká. Ale asi v koalici se dělají nějaké dohody, já nevím, jestli nám zákony budou psát nějací experti zvenku. Já si myslím, že bychom to měli dělat my ve Sněmovně. A asi vznikají na nějaké koaliční dohodě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera a po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já opět musím reagovat na pana předsedu Faltýnka.

Vážený pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, dovolte mi, abych vám řekl pár slov o vztahu k TOP 09 a hazard. A budu mluvit za náš Ústecký kraj. Byli to zastupitelé TOP 09, kteří v Litvínově jako jedni z prvních prosadili nulovou toleranci, co se týká hazardu. Byli to zastupitelé TOP 09 v Litvínově. Budu mluvit za své město. Byli to zastupitelé TOP 09 v Lounech, kteří výrazně omezili hrací dobu, kteří výrazně omezili reklamu a přístupnost heren. V dobách, kdy se o regulaci hazardu teprve začalo mluvit. Šli jsme na vlastní triko, šli jsme obecně závaznými vyhláškami, které možná byly na hraně, ale byli to zastupitelé TOP 09, kteří výrazně ve svých obcích vystoupili proti hazardu.

A chtěl bych se vás zeptat, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího: Jak to je u vás v Prostějově? Co jste navrhl vy jako zastupitel? Tam se hraje vesele dále, to víme všichni. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já se domnívám, že by bylo dobré trochu zklidnit tu atmosféru, ale zřejmě to vysvětlí kolega Fiedler. Ale má to jeden háček, nebo to, co chtěl zhruba říci, protože v rozpočtovém výboru ta novela nebyla doporučena, výbor jakožto hlavní výbor nepřijal usnesení. A to absurdní divadlo, které tu hrajete, že my máme projednat něco, co ještě nebylo načteno, a bavíme se o novele, jestli tomu dobře rozumím, která tady není. V tom je to absurdní divadlo. Takže já si myslím, že normální by bylo, když už tedy byste chtěli jít touto cestou pro absolutní neschopnost Ministerstva financí připravit normální novelu, a jen hazardér z řad opozice nebo i poslanců se v takto citlivých záležitostech, kde mohou být arbitráže, kde nemáte to odborné zázemí, tak se prostě může podepsat pod něco.

Mě by zajímalo, jestli v případě, a to padalo i na rozpočtovém výboru a paní náměstkyně Hornochová říkala: Všechno máme, žádná arbitráž nehrozí. Pan kolega Bartošek: Tak mi dejte papír. Ne, všechno máme, nic nehrozí, já vám to dám. Nevím, jestli už ho má dneska. A to bylo jak dialog a to je v koalici. Pak se tady dozvíme, zřejmě jedna třetina koalice, když to beru na kusy nebo na poměr, má obavy, že někdo jim potom přišije případně prohranou arbitráž.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám. Prosím zejména levou část, aby se uklidnila. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Tak pod to nechají podepsat Volného.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi, nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Koubek, po něm pan poslanec Šincl. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Chtěl jsem říci, že si beru výtku pana místopředsedy Sněmovny pana Filipa k srdci. Dovolil jsem si to tedy celé přepočítat.

Pan poslanec Farský na projednání svého zákona nečekal v tomto volebním období, což bylo jasné, že to nebylo v tomto volebním období, ale nečekal 1 177 dní, ale v tomto volebním období čekal na schválení 655 dnů. Pan poslanec Volný chce svůj návrh zvládnout za zhruba 200 dnů. Pane poslanče Volný prostřednictvím pana předsedajícího, pokud se chcete vyrovnat panu poslanci Farskému, jak jste tady řekl, tak prosím ještě máte asi tak 300 dnů, abyste si počkal. Podle jednoduchých propočtů.

Potom k tomu, co tady říkal pan předseda Faltýnek. Tak tady mluví a spojuje TOP 09 s hazardem. Dovolím si jej jenom informovat o skutečnosti, o které nemůže být informován, ale aby příště tuto informaci zahrnul do svých úvah. V roce 2011 se objevila v Praze poprvé možnost přijmout vyhlášku, která by omezovala hazard v Praze. V Praze máme 57 městských částí, zhruba asi 10, 15 se tento problém vůbec netýkal, jsou to menší okrajové části, kde ten hazard nebyl vůbec. A v té době byly jednotlivé městské části vyzvány, aby navrhly omezení hazardu na svých územích.

Jsem starostou od roku 2010 jedné, byť okrajové, menší městské části, ale v přepočtu na hlavu moje městská část měla druhý nejvyšší počet hazardu v Praze, hned po Praze 1, a to Praha 1 to má z podstatné části v luxusních hotelech. Příjmy do rozpočtu mé městské části z hazardu činily osm procent. Ani vteřinu jsem neváhal, a nejen jako člověk za TOP 09, ale jako starosta (předsedající upozorňuje na čas) jsem navrhl omezení a nulu, a taky jsem si ji prosadil. Takže nespojujte všechny lidi s hazardem, o kterých nic nevíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koubkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Šincl, po něm pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Já se moc omlouvám, já mám malý problém v tom, že jsem takový detailista, a já jsem v rámci přípravy loterií pročítal veškeré volební programy všech volebních stran, budete se opravdu divit – všech volebních stran. Nicméně já se moc omlouvám, ale já jsem zmínku, kterou tu řekl pan předseda Faltýnek, prostě nemohl najít. Jestli by byl tak hodný, jestli by mi to neukázal, kde strana řeší odvody z loterií, jestli je chce tedy zvýšit. Já se moc omlouvám, třeba jsem to nenašel. Nicméně našel jsem to v jediné straně, v jediném programu volební strany a tou je sociální demokracie. Je to na straně číslo 17 a mohu vám, jelikož mám fotografickou paměť, zacitovat přesně, tak jak je závazek vůči zdaňování hazardu, odvodu z hazardu, je přesně uveden ve volebním programu na straně číslo 17. Prosil bych, jestli by pan předseda Faltýnek mi mohl z důvodu mého nedostatku tuto informaci poskytnout písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jen dvě poznámky k rozpravě, která tu zazněla. Nemíchejme vládní návrhy a poslanecké návrhy. Samozřejmě, že vládní návrhy mají přednost, to vychází z demokratických voleb, nějakou vládu mít musíme. Ale nikde jsem si nepřečetl, že by měl mít vládní poslanec přednost před poslancem opozičním. Myslím si, že z Ústavy všech 200 poslanců má zákonodárnou iniciativu a některým je prostě upírána podle toho, jak rozhodne Andrej. A to je přesně to, proti čemu protestuji a co prostě nedovolíme.

Pana předsedy Faltýnka se chci zastat. On možná si to spletl v programu které volební strany z těch čtyř, ve kterých byl, to bylo. Pokud vím, byly to čtyři – komunistická, zemědělská, sociální demokracie... (Poznámka ze sálu. Předsedající: Prosím, abyste na sebe nepokřikovali. Děkuji.) A kdyby vás nevyhodili z té přerovské buňky ODS, kam jste se chtěl hlásit, tak jste mohl mít ještě jednu. Takže ono se to plete, to naprosto chápu. (Poslanec Faltýnek z místa: V komunistické ne.) Takže ve třech jste byl, omlouvám se. Ve třech. Byl jste ve třech a prostě bylo to v programu nějaké jiné politické strany, kde jste byl. Nicméně, nicméně trvám na tom, že jediný ministr, který zdanil hazard, jsem byl já a že jsem rušil videoloterijní terminály třikrát rychleji, než se daří panu ministrovi Babišovi, a to si můžete přečíst v otevřených zdrojích. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já bych jenom reagoval stručně prostřednictvím pana předsedajícího – Zemědělská strana, sociální demokracie a ANO. Pro upřesnění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Tím jsme vyčerpali zatím veškeré faktické poznámky. Po smršti faktických poznámek tu máme smršť omluvenek: pan poslanec Klaška se omlouvá dnes mezi 20. a 21.15 hodinou

z osobních důvodů. Pan ministr Stropnický se omlouvá od 18.45 do konce dnešního jednání Sněmovny. Pan ministr dopravy se omlouvá dnes od 19 hodin z pracovních důvodů. Paní poslankyně Golasowská se omlouvá dnes po 19. hodině z pracovních důvodů. Paní poslankyně Zuzana Kailová se omlouvá dnes po 19. hodině. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá dnes mezi 19. a 21. hodinou z osobních důvodů. Pan ministr životního prostředí Richard Brabec se omlouvá dnes po 19. hodině z důvodu účasti na jednání schůze Bezpečnostní rady státu. A taktéž pan vicepremiér Pavel Bělobrádek se omlouvá dnes od 19 hodin z pracovních důvodů. To byly omluvenky.

S přednostním právem – s faktickou poznámkou pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já nechci tu debatu nějak extendovat, čeká nás asi dlouhý večer. Ale protože už poněkolikáté, možná už podesáté, popatnácté, podvacáté tady zaznívají argumenty o poslancích první, druhé, třetí, čtvrté, páté, osmé kategorie, tak já bych chtěl poprosit, pokud používáme tyto argumenty, abychom byli jak v těchto argumentech, tak taky ve svých činech konzistentní. Není možné se v jednom volebním období chovat nějak a v druhém volebním období se chovat jinak a tvářit se, že se předtím nic nestalo a je tady nějaká tenká červená linie, od které je to všechno jinak.

Já jsem se podíval na minulé volební období. Tak to, že jsem byl spolupředkladatelem asi osmi návrhů zákonů, které byly v různých stadiích projednávání zastaveny, to je jedna věc. A koukl jsem se na ten nejstarší, tj. tisk 428 z 12. 7. 2011, který skončil ve druhém čtení. Mě by zajímalo, kolik poslaneckých návrhů tehdejší vládní koalice bylo od 12. 7. 2011 projednáno. Určitě nějaké byly. My jsme se s tím smířili, že jsme tehdy byli poslanci druhé, třetí, čtvrté kategorie a byl na nás tady pořádán hon, a dokonce byl v jednu dobu velký zájem o naše služby. Ale nikdy nás nenapadlo přijít s tímto argumentem, že zablokujeme Poslaneckou sněmovnu do doby, než všechny naše návrhy, které jsme podali dřív než vládní poslanci, budou projednány. Toto, s čím přišel kolega Kalousek, jakkoli to asi je legitimní, je úplné novum a Poslanecká sněmovna za jejich vládnutí takto nikdy nejednala. (Potlesk z řad sociální demokracie a ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Hamáčkovi. S faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Kováčik, poté pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Já vám, milý pane místopředsedo, za to slovo děkuji. A vás všechny, kolegyně a kolegové, zdravím takovým hezkým pozdravem – dobrý pozdní večer. A toužím po tom, abychom si tady moc pozdě nemuseli říkat dobrou noc, např. až k ránu.

Co se týká té kategorizace. Já jsem přesvědčen o tom, že jediný, kdo má právo si stěžovat, že byl vždycky nějakou tou pátou kategorií, jsme my, protože promiňte, paní a pánové, kolegyně a kolegové, ať jste vládli, kdo jste vládli, s tou opozicí jste

zacházeli plus minus stejně. Pravda, teď je to trošku vyšperkovanější, vyšroubovanější, protože třeba i ta vládní koalice dříve přece jenom přes velké a ostré spory uvnitř držela více pohromadě. Zatímco tady např. právě u toho tématu hazardu – my máme zdanění hazardu v programu, my chceme, aby byla rozlišena i míra společenské nebezpečnosti vyššími daněmi. Akorát nevíme, pro co vlastně se máme rozhodnout, co máme podporovat. Protože i uvnitř vládní koalice nejste prostě schopni se dohodnout. Takže až budete dohodnuti, tak přijďte a pojďme tedy to odhlasovat. Protože jestli tady o tom budeme jen neustále dokola žvanit a zdržovat to, tak přijde konec volebního období a hazard pořád nebude zdaněný. A to nikdo snad nechceme. Nebo ano? Děkuji. (Potlesk KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, já samozřejmě musím dát za pravdu panu předsedovi Hamáčkovi, že i v minulých volebních obdobích bez ohledu na to, kdo vládl nebo kdo byl v opozici, tak vládní strany prosazovaly své zájmy, někdy celkem bezohledně. A opozice, pokud byla impotentní, si s tím neuměla poradit. Prostě jako se v té společnosti střetávají nějaké zájmy, tak se logicky střetávají v Poslanecké sněmovně. Naší prací je hájit zájmy našich voličů, tzn. obhájit si, že dokážeme předložit a projednat, i když budou zamítnuty, návrhy, které jsme jim v našich volebních programech slíbili. Nemáme jiný nástroj, jak vás k tomu donutit, než říct – do řady. Že vy jste tenhle argument nepoužili, to ještě přece nemůže být důvod, abychom ho nepoužili my. Vy nám říkáte: my vám vyčítáme, že zatímco my jsme se jako opozice flákali, tak vy děláte svoji práci důsledně a pořádně. No to je pravda. Kdybyste ji dělali důsledně a pořádně, samozřejmě nikdy jsme neschválili církevní restituce. Já jsem šťastný, že jsme schválili církevní restituce. Pokládám to za obrovský mezník v historii téhle země. Ale schválit jsme to mohli jenom proto, že vy jste se flákali. Ale my se flákat nechceme a my zájem svých voličů budeme obhajovat naprosto důsledně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. S přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo Kalousku, máte pravdu, my jsme některé věci nedělali. My jsme nevyužívali § 95a , který může zablokovat Poslaneckou sněmovnu, my jsme nepoužívali argument všichni do řady. My jsme také nedemolovali Poslaneckou sněmovnu, neprali jsme se tady a nedělali jsme další věci, které jsou běžné v parlamentech světa. A já jenom doufám, že ten vývoj při prosazování vašich zájmů tímto směrem nepůjde.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Hamáčkovi. To byly zatím veškeré faktické poznámky a přednostní právo. Nyní se do obecné rozpravy jako první přihlásil pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Do obecné rozpravy jako první a zatím poslední.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, ještě je po vás pan předseda Kalousek. Tady mám jeho přihlášku.

Poslanec Karel Fiedler: Už jsem z toho bol jakýsi zmetěný. Teď mám času dost, takže nemusím spěchat. Chtěl bych reagovat na to, co tady zaznělo. Dívám se, že tady u stolku zpravodajů nikdo není, ani předkladatel ani zpravodaj... No budiž, ono to něco vypovídá... (Zpravodaj poslanec Šincl pouze nebyl vidět u své lavice sociální demokracie z důvodu postávajícího hloučku poslanců v uličce. Jde ke stolku zpravodajů.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan zpravodaj tady je přítomen, už se řítí. I pan předkladatel.

Poslanec Karel Fiedler: Pardon, přehlídl jsem. Stačí, že je v sále. Chtěl bych reagovat na to, co tady zaznělo od pana poslance Volného. Já jsem ponoukal k tomu, abych dostal odpověď na to, zda bude předložen ten komplexní pozměňovací návrh, o kterém bylo hovořeno na rozpočtovém výboru. Tu odpověď jsem nedostal. Já z toho dedukuji, že se toho komplexního pozměňovacího návrhu nedočkáme, a to zřejmě i z toho důvodu, že naopak pan poslanec Volný nabádal opozici k tomu, aby předložila své vlastní řešení. To je tedy opravdu úsměvné. Takže vláda, alias poslanec Volný, vlastně neví, co chtějí, a čekají, že něco navrhne opozice. Jen to něco vypovídá o kvalitě tohoto návrhu.

K panu poslanci Faltýnkovi, co tady zaznělo, že se dělají koaliční dohody a že některé věci se prostě dohadují v rámci koalice. Já s tím samozřejmě souhlasím. To je běžná věc, akorát se pozastavuji nad tím, jestli zdanění hazardu, daňové sazby budeme určovat házením kostek, taháním sirek, nebo na základě nějakých studií, které tedy nejsou. O tom se zmíním následně ve svém projevu. Koalice si to samozřejmě může dohodnout, ale to se tedy dohaduje – nechci to tady podsouvat – ale na základě čeho? Sirky, kostky, nebo nějaké bonusy? Nebo jak tomu mám rozumět?

A potom ještě jednou k panu poslanci Faltýnkovi. Vy jste říkali, že to chcete řešit. To je chvályhodné. Ale proč chcete řešit jenom tu legální část tohoto sektoru a absolutně se nezabýváte nelegální částí? A já to zopakuji ještě jednou. Už jsem to tady říkal v minulých dnech. Je to poněkud dost v rozporu s duchem vašeho hnutí, které hlásá, a já říkám správně, potírat nelegální tržby, jejich nevykazování v rámci elektronické evidence tržeb. Já to tedy zopakuji. A proč tedy u hoteliérů a restauratérů ano? A proč u hazardu ne? Vy říkáte, že to chcete řešit, ale pane předsedo Faltýnku

prostřednictvím pana předsedajícího, napůl. (Poslanec Faltýnek reaguje z lavice: Postupně.) Já si myslím, že to postupně je hodně daleko. Zatím napůl. A neodpovídá tomu velkolepá kampaň, která to provází.

Když se dívám na tabuli, je tam jakýsi poslanec Fiedler, kdyby si to někdo nemohl zapamatovat, to jsem já. A já jsem tedy očekával, že u tohoto zákona, který má takovou mediální odezvu, tady bude smršť poslanců vládní koalice, obzvláště hnutí ANO, která bude obhajovat své návrhy, která bude vysvětlovat, proč to předkládá, proč máme schválit variantu takovou a ne variantu takovou. Vidím tam jen opoziční poslance. Zvláštní.

A nyní k mému projevu. Ministerstvo financí na svých několika velkolepých tiskových konferencích datujících se k datu vstupu náměstka Závodského do funkce v únoru 2015 deklarovalo přijetí zcela nové a dokonalé legislativy týkající se regulace loterií a jiných podobných her, a to s ohledem na vyřešení problematiky závislých hráčů, s ohledem na vyšší daňový výběr z činnosti tohoto sektoru, s ohledem na vyřešení výtek a již běžících řízení s Evropskou komisí týkajících se nesouladu s právem Evropské komise a zejména pak vyřešení problematiky nepředvídatelnosti vydávaných vyhlášek měst a obcí regulujících provoz loterií a jiných podobných her na svém území. Ministerstvo financí tuto dokonalou legislativu nepředložilo vládě ani do konce června 2014, což byl první avizovaný termín, ani do konce září 2014, což byl další pompézně zveřejněný termín předložení. Nestalo se ani v jednom případě. Těsně před Vánocemi byla předložena jako že konečná verze, která nicméně doznala ještě před jakýmkoliv posouzením Legislativní radou vlády dalších zásadních změn. A co víc, po projednání Legislativní radou vlády, jak už jsme tady slyšeli při projednávání této otázky, dostála ještě dalších jiných, možná zásadních změn. Takže konečné znění se datuje až k datu 28. dubna 2015. To má být ta profesionální práce gestora regulace loterií? To je ta lepší práce ministerstva deklarovaná před volbami, slibovaná, jak všechno půjde? To má být to populisticky hlásané makání?

A teď se vrátím ke sněmovnímu tisku 437, takzvané novele Volný, alias vláda, jak bylo zcela otevřeně přiznáno na rozpočtovém výboru. Proč ne? To není na závadu. Ta s tím ale úzce souvisí. A jak? Právě v tom, že díky extrémnímu zdržení dokonalé proklamované loterijní legislativy, která mohla směle platit s velkou legislativní rezervou už od 1. ledna 2016 a která měla vyřešit všechny vládou deklarované priority, tedy nelegální hráče, uvolnění sídla, problémy s patologickým hráčstvím, vyšší zdanění a tak dále, teď dělá koalice i přemety, aby ohnula jednací řád Sněmovny, co nejvíce potřebuje, a to právě přesně tak, jak jí samotné vyhovuje. A usiluje o změny, které jsou jejím zájmem bez ohledu na dlouhou frontu jiných, dříve podaných návrhů novel, což už tady dnes zaznělo v řadě příspěvků mých předřečníků.

Nemá náhodou toto mimořádné projednávání tohoto tisku právě nyní, mám na mysli, sloužit účelům zcela jiným a nebo zásadním? Nebo je novela Volný absolutní alfou a omegou českého zákonodárství? Při udělených daňových odpustcích, pane nepřítomný ministře, je to výsměch celému národu. 1,48 mld. – to jsou úlevy? Nebo bonusy? Nebo odpustky skupině Agrofert? A to víme, o čem mluvím, proběhlo to v médiích a tiskem, jak vybíráme a nevybíráme daně a jak se dělají a nedělají příjmy do státního rozpočtu. A tady mimořádně zařazený bod schůze k jakémusi návrhu Volný, alias vláda, kde ani nevíme, o čem jednáme, protože nikdo nedokáže říct, co

to vlastně doopravdy přinese. A kde jen koalice má řadu pozměňovacích návrhů. My nejsme Agrofert a ministr financí není generální ředitel. Tady je parlament, parlamentní demokracie, a to je něco úplně jiného než řídit firmu, tedy stát jako firmu. Já si myslím, že řídit stát jako firmu je hloupost, kterou už nejspíš pochopil i sám pan ministr, jen to nemůže přiznat.

Znovu zdůrazňuji, že dnes tu teď sedíme z důvodu neschopnosti Ministerstva financí předložit kvalitní komplexní legislativní novelu týkající se regulace loterií a jiných podobných her. Ta předložená poslancem Volným pouze diskvalifikuje legální podnikatele a zcela očividně, zcela v rozporu s programovým prohlášením vlády dává další daňové prázdniny pro nelegální podnikatele. O tom jsem tady už také jednou hovořil. Máme tedy hlasovat pro šedou ekonomiku? Pro další daňové prázdniny? Pro doslova vztyčený prostředníček vůči Evropské unii? Nejsem ekonom, ale jak mají přežít v takové fiskální prohibici a chaosu legální provozovatelé proti těm nelegálním? Ptám se, kolik jste jako koalice Ministerstvo financí, průmyslu a obchodu nebo vnitra zlikvidovali nelegálních zařízení? Kolik jste udělili pokut a kolik jste z nich skutečně inkasovali? Pamatujete si zase na zcela úžasnou a údernou mediální zprávu z léta 2014, jak Ministerstvo financí, vnitra a Ministerstvo spravedlnosti zasáhne proti rozmachu kvízomatů? A nic se nestalo. Nelegálové se nám jen smějí a směle se rozrůstají po celé zemi. Opět upozorňuji na ostrý rozpor s duchem návrhu zákona o elektronické evidenci tržeb, který chce právě potírat ty nelegální tržby, a tady máme obě oči slepé a děláme, že nejsou.

Co je ale nejhorší? My všichni, co nejsme součástí koalice, můžeme předkládat jakkoliv kvalitní a užitečné poslanecké iniciativy, a nezapomeňme, že se zde i velmi sporadicky jedná o legislativních iniciativách Senátu, ale jediné, co tu budeme dnes dělat, je hasit časovou neschopnost a liknavost Ministerstva financí. A to se ministerstvo naprosto nestydí tady tlačit nesmyslnou novelu Volný, na kterou je již načten koaliční pozměňovací návrh poslance Votavy, teď nevím, jestli byl stažen, nebo ne, to už si nevybavuji, protože na rozpočtovém výboru se stahovalo leccos, který je zcela v jiných číslech, a dokonce v jakýchsi pásmech.

Ani poslanecká novela Volného ani pozměňovací návrh nemají jakoukoliv dopadovou studii. A tady pozor. Jedná se o dopad do ekonomiky legálních provozovatelů, nejen jich, dopad do rozpočtového určení daní pro města a obce, dopad do sportu. Lze se jen opřít o vyjádření pana poslance Volného, který mimochodem k této odborné legislativě nedokáže ani plynule přečíst svůj zpravodajský příspěvek. Co je ale vysoce zarážející, je jím navrhovaná sazba 25 procent a 110 korun na dani se opírá o společenskou nebezpečnost a ziskovost firem. Tak tady si opravdu nevím rady. A pro ty z vás kolegy poslance, kteří jste se tím nezabývali, tak jen upozorňuji, že aktuální novela, a ať mi pan kolega poslanec Volný promine, ono je to jasné, když řekneme novela Volného, co máme na mysli, kolegy poslance Volného jde ve zdanění nad rámec, nad úroveň následné vládní novely, která bude následovat. Pokud se nad tím pozastavujete, že to je zvláštní, že by logické bylo ze současných sazeb to zvednout a potom ještě zvednout, tak nyní to dáme ještě výše a potom to bude klesat.

Národní monitorovací centrum pro drogy a drogové závislosti vydalo svoji výroční zprávu o stavu nebezpečnosti sázkových her. Jak mohou být internetové hry

rovny sportce a losům, to bych opravdu potřeboval vysvětlit. Věřím ale, že jen omylem se mediálně vyjádřilo, že tam, kde nebyla společenská nebezpečnost, použil parametr ziskovosti. Asi zde nikomu nic neříká diskriminace jednotlivých subjektů, kterou považuji na úrovni parlamentu za opravdu tristní.

Nejvíce zarážející je pak počínání náměstka Závodského, který se odvolává na tzv. notifikační proces. Tak to už je výsměch vůči nám všem poslancům. Je zcela normální, že technické normy musí být podrobeny notifikačnímu procesu. Ale ten standardně trvá tak tři měsíce. V případě, že by pan náměstek měl nachystánu dokonalou legislativu, na kterou se mnohokrát odvolával a která byla tolikrát prezentována, týkající se regulace loterií a jiných podobných her, pokud by předal vládě do konce června 2014 své návrhy, stihl by bez jakýchkoli problémů notifikační lhůtu. Nebo si je Ministerstvo financí již nyní vědomo zásadních nedostatků a obává se výtek členských států, kde jsou usídleni zahraniční investoři, nebo přímo výtek Evropské komise?

Nyní vám, kolegové, ještě přečtu, a tady bych vás chtěl vyzvat, abyste tomu opravdu věnovali pozornost, omlouvám se, ale pokládám to za velmi důležité, přečtu vám celé stanovisko vlády. Stanovisko vlády je z 27. dubna 2015 k návrhu poslance Volného, sněmovní tisk 437.

Vláda na své schůzi dne 27. dubna 2015 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu – jak již myslím říkal zpravodaj poslanec Ladislav Šincl – neutrální stanovisko, a to zejména z těchto důvodů:

Vláda si je plně vědoma potřeby přijetí účinných právních postupů směřujících k zavedení řádné, efektivní a právně bezvadné regulace provozování hazardních her na území České republiky s cílem maximálně eliminovat negativní sociálněpatologické jevy související s hráčskou závislostí, a to zejména efektivním zdaněním výnosů z provozu hazardních her a přijetím opatření směřujících ke snížení počtu osob závislých na hazardních hrách. O tom svědčí i Programové prohlášení vlády, ve kterém si vláda vytyčila jako jednu ze svých priorit na úseku provozování sázkových her kromě jiného – teď dobře poslouchejte – usilovat o redukci hracích přístrojů a zejména o snižování počtu závislých osob na těchto přístrojích, zajistit efektivní výběr daní u loterií a podobných her a zamezit daňovým únikům z provozování nelegálních loterií a her na internetu – tady vláda sama říká, že pozměňovací návrh Volný alias vláda toto vlastně neřeší – harmonizovat legislativu v oblasti sázení s požadavkem práva Evropské unie.

Upozorňuji, že pořád čtu stanovisko vlády.

Za druhé: Předložený návrh zákona, byť přináší určitý posun ve smyslu shora uvedeném, ponechává další významné nedostatky – opakuji: vláda konstatuje, že tato novela ponechává další významné nedostatky – stávající regulace herního průmyslu nepovšimnuty. Těmi jsou zejména provozování nelegálních sázkových her prostřednictvím sítě internet, kde příjmy z něj nebudou nadále zdaňovány, a nesoulad platné právní úpravy s právem Evropské unie.

Dále vláda uvádí: V návrhu zákona je nutno v důsledku této nekomplexnosti spatřovat ne zcela opodstatněné znevýhodnění legálních provozovatelů loterií a

jiných podobných her. – Takže ti, co platí daně, tak jim dáme pěknou ťafku. Ti, co neplatí, ať mají hurá daňové prázdniny.

Dále za třetí, pořád pokračuji ze stanoviska vlády: Ne zcela přesvědčivým se jeví rozbor dopadů navrhovaného zákona – prosím vás, poslouchejte, ne zcela přesvědčivým se jeví rozbor dopadů navrhovaného zákona – jak na podnikatelské prostředí, tak na veřejné rozpočty. Tento názor vlády vyplývá zejména ze skutečnosti, že – zdůrazňuji – tyto dopady jsou toliko odhadovány, a nevycházejí tudíž z analýzy – to je to místo, na které jsem upozorňoval v úvodu svého projevu, jestli teda na té koalici jste si házeli kostkami, tahali sirky, nebo vlastně jaké ty sazby budou, protože tady vláda sama hovoří o tom, že nevychází z analýz.

V předloženém materiálu tak chybí rozbor v tom směru, zda a v jakém rozsahu by zejména 100% zvýšení sazby odvodu pro pevnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických zařízení bylo pro provozovatele těchto her zcela likvidační. V návaznosti na takový rozbor lze pak teprve (slovo teprve s důrazem) stanovit budoucí výnos z odvodu z loterií a jiných podobných her. – Prosím vás, ta poslední věta je velmi zajímavá. To, co nám je tady pořád předkládáno, jak se tím zvýší výběr daní a kolik miliard to přinese navíc, tak tady vláda, která prostřednictvím svého koaličního poslance toto předkládá, konstatuje, že teprve potom, až bude rozbor, bude možno stanovit budoucí výnos z odvodu. A jak jsem tady před chvilkou citoval, rozbor a dopadové studie nejsou.

Za čtvrté, pořád čtu ze stanoviska vlády: Pochybnosti má vláda rovněž o deklarovaných dopadech navržené změny rozpočtového určení výnosů z předmětných odvodů ve prospěch státního rozpočtu na rozpočty obcí, ke které dochází v relativně krátkém čase po zavedení rozdělení těchto výnosů mezi státní rozpočet 20 % a rozpočty obcí 80 % od 1. ledna 2012. Odůvodnění návrhu zákona neobsahuje dostatečnou analýzu dopadu této změny. – Sama vláda říká, že tato novela neobsahuje dostatečnou analýzu dopadu na rozpočty obcí.

Za páté: Z předloženého materiálu rovněž nevyplývá, zda a jakým způsobem bude zajištěno využití zvýšených příjmů státního rozpočtu v důsledku navrhovaných změn na úhrady společenských nákladů, kde nutnost jejich vynakládání je spojena s tzv. patologickým hráčstvím a kterými je navržené zvýšení odvodu z loterií a jiných podobných her rovněž odůvodňováno.

Tolik stanovisko vlády, které bylo přílohou usnesení vlády ze dne 27. dubna 2015 č. 302.

Myslím že, kolegové a kolegyně – pardon, kolegyně a kolegové, nejdříve dámy – pokud jste dobře poslouchali mé vystoupení, tak vám musí být jasné, že tady něco není tak úplně v pořádku. Na jedné straně vláda prostřednictvím svého koaličního poslance, což já jí vůbec nezazlívám, chce dávat nějakou novelu, ale ptám se, proč to nedělá sama svým vládním návrhem, na druhé straně svým usnesením tato vláda, jak jsme slyšeli, kde prostě tak trošku ignoruje svého třetího koaličního partnera, sama tuto novelu zákona poněkud dost výrazně kritizuje.

Jsem zvědavý, jestli v obecné rozpravě vystoupí další poslanci. Zatím, jak vidím, není nikdo přihlášen. Na to, jak je tento zákon závažný, kolik zmatků provází jeho projednávání, tak mě to poněkud překvapuje. A divím se, že nechce nikdo z poslanců

vládní koalice obhajovat tuto novelu nebo případné pozměňovací návrhy nebo je odůvodňovat.

Já mám podány pozměňovací návrhy a v podrobné rozpravě se potom k nim přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi za jeho příspěvek do obecné rozpravy. Teď s faktickou poznámkou pan předseda rozpočtového výboru Václav Votava, po něm s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na svého ctěného kolegu z rozpočtového výboru pana kolegu Fiedlera, vaším prostřednictvím samozřejmě. Pane kolego, vy říkáte, že jste nikde nezaregistroval nějaký komplexní pozměňovací návrh. Ale ten tam v systému je. Tak buď jste špatně četl, nebo jste se tam nedíval vůbec. Je tam pod číslem 2822, jestli se nemýlím. Je podepsán mnou a panem kolegou Volným. A když, tak já jsem ho už avizoval i na rozpočtovém výboru. Proto se stáhly pozměňovací návrhy, které tam od ostatních kolegů byly, po dohodě. Mimo jiné i pozměňovací návrh pana kolegy Bartoška. A on ho také stáhl. Ale vzápětí vy potom hovoříte o našem pozměňovacím návrhu, tak já tomu fakt nerozumím. Nezlobte se, já jsem z vašeho vystoupení nepochopil vůbec nic.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Votavovi a ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Pane předsedo rozpočtového výboru, samozřejmě máte pravdu, že tam ten váš pozměňovací návrh je. Já jsem také o něm mluvil ve svém projevu. Já se odvolávám na to, že potom, co proběhl rozpočtový výbor, kde jste ty pozměňovací návrhy postahovali, i včetně, teď už si nevzpomínám, tam byl opravdu takový zmatek, jestli i pan kolega Šincl, teď myslím, že i pan kolega Bartošek a následně potom bylo panem poslancem Volným řečeno, že to stahujete a že předložíte nový komplexní pozměňovací návrh. To si vybavuji poměrně dost dobře a prosím ostatní kolegy z rozpočtového výboru, ať mě tedy vyvedou z omylu, nebo podpoří, ať tedy víme, jak to tam bylo. Já si to pamatuju velmi dobře, že bylo mluveno o tom, že tyto návrhy se stahují a přijde nový komplexní pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi za jeho faktickou poznámku. Nyní pan navrhovatel pan poslanec Volný s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych vaším prostřednictvím panu kolegovi Fiedlerovi to opravdu ujasnil. On má trochu zmatené časové horizonty. Ano, na rozpočtovém výboru, nebyl jsem to já, řekl to pan předseda Votava po naší

dohodě, že se stáhnou podané pozměňovací návrhy a že přijde jeden komplexní, a to je ten, který tam následně zhruba za sedm, deset dní podal pan předseda Votava. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ještě jednou hezký večer, vážené dámy, vážení pánové. Pan poslanec Fiedler tady už velmi stručně popsal, jak se vlastně stalo, že tady existuje poslanecká novela ke změně daní. Což nebývá úplně zvykem, protože daně se mění vládními návrhy, předkládá je vláda, obhajuje ministr financí. Stalo se to skutečně proto, že Ministerstvo financí nesplnilo plán, slib ani úkol, které mělo z legislativního plánu vlády, kdy mělo předložit nový zákon o loteriích zhruba v té podobě, ve které ho projednáváme v prvním čtení. A já těm, kteří říkají, že jsme podporovatelé hazardu, si dovolím říct, že kromě toho, že my jsme byli ti jediní, kterým se podařilo hazard zdanit, a že za mého působení se rušily videoloterijní terminály tím nejrychlejším tempem, tak také ten vládní návrh zákona podporujeme, protože ten se opravdu zabývá regulací hazardu. To, co máme předloženo jako poslanecký návrh, je jenom, pokud bych použil přídavné jméno jednoho slavného premiéra, to je jenom tupá parametrická změna Kalouskova zdanění. Nic jiného to není. Tam není žádný nápad, tam není žádná idea, tam není žádná regulace. Tam je jenom trojčlenkové přepočítání zdanění, které já jsem prosadil v roce 2011. Z tohoto důvodu je to jako předloha zcela nedostatečné a je to také velmi silně kritizováno aktivisty, kteří s hazardem skutečně bojují jinak než ústy.

Kdyby tedy vláda a zejména ministr financí své proklamace o boji s hazardem mysleli vážně, tak jsme tady měli vládní návrh zákona v roce 2014. V tuhle chvíli by byl nepochybně notifikován s podporou jistě značné části opozice schválen, protože my ho podporujeme, a k 1. 1. 2016 by se stal nejenom platným, ale také účinným. Nic z toho Ministerstvo financí nebylo schopno udělat. A jsou jenom dvě možnosti. Buď je to totální neschopnost, anebo pan ministr financí opravdu nahrává hazardu. Nebylo by to poprvé, kdy on říká něco úplně opačného, než dělá. To znamená, ministr financí verbálně bojuje s hazardem ze všech sil, nicméně vládní návrh zákona předložil v takovém termínu, kdy nebylo možné dosáhnout jeho účinnosti k 1. 1. 2016. Kdo tady tedy nahrává hazardu ať již svou neschopností, nebo schválně? Odpověď je jednoznačná: Ten, kdo nesplnil úkol a ten úkol nesplnil o rok a půl. A to je pan ministr financí Babiš.

Pan poslanec Volný svým návrhem se snaží simulovat takovou tu nejviditelnější část, prostě tu parametrickou změnu navýšení toho zákona, kterou jsme prosadili my. Předkládá tedy něco, za čím všichni cítíme dráp Ministerstva financí, a pan poslanec Volný se tím ani netají, že v podstatě nepředložil svůj návrh, že přišel jeho šéf nebo někdo od jeho šéfa a říkal mu: Helejte, pane poslanče, tohle nám předložte, protože my nejsme schopni to udělat včas. A když to předložíte vy poslaneckou novelou, tak k tomu nebude muset být ani připomínkové řízení, ani RIA, ani nic ostatního, kde bychom všem ostatním museli složitě vysvětlovat svoji vlastní neschopnost. Proto je

tady předloha Volného, proto tady není vládní návrh. Protože kdyby tady byl vládní návrh, tak by prostě pan ministr financí v připomínkovém řízení musel vysvětlovat, proč to vypadá tak, jak to vypadá. Protože jak to vypadá, v podstatě nevíme. Tam není ani připomínkové řízení, ani RIA, nevíme, co si o tom návrhu myslí vláda, protože vláda k tomu má neutrální stanovisko. Vláda to nepodporuje. Vláda k tomu zaujala neutrální stanovisko s celou řadou velmi závažných připomínek. Nevíme, co si o tom myslí koalice. Protože sice je to tu prezentováno jako koaliční návrh, ale vystoupí místopředseda Sněmovny za jednu ze tří koaličních stran a řekne: "To není koaliční návrh! S námi to nebylo projednáváno." Tak co to tady tedy vlastně máme? Poslanecký návrh, který dostal nějakou přednost, protože, nechci už mluvit o těch prvních, druhých, třetích kategoriích...

Pane předsedající, možná že to jednací řád neupravuje, nicméně kdyby někteří poslanci, kteří sedí proti mně, mě neoslňovali blesky svých fotoaparátů, bylo by to od nich minimálně ohleduplné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já plně souhlasím. Jednací řád to sice neupravuje, ale prosím kolegy, aby řečníky neoslňovali blesky svých fotoaparátů. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já rovněž děkuji za pochopení. A teď budu muset začít od začátku, protože jsem byl vyveden z konceptu... (Pobavení.) Ne.

Takže tady máme něco, co si přálo Ministerstvo financí, ale nemělo odvahu se za to postavit. Pan předseda Faltýnek tady citoval případ mě jako ministra, kdy jsem kdysi skutečně použil, a já si na tu situaci pamatuji, poslanecký návrh, samozřejmě v daleko méně závažné situaci, a ten jsem předložil jako poslanec Kalousek, který byl ve funkci ministra financí. Postavil jsem se sem, obhajoval jsem ho, zdůvodňoval jsem ho a neposílal jsem za sebe své lancknechty. Už jenom proto, že jsem žádné neměl, a jednak bych se styděl se za někoho schovávat. Je to můj návrh, který jsem předkládal jako poslanec, a zdůvodňoval jsem si ho také jako ministr financí.

Pokládám proto za naprosto nemožné, aby se diskuse, kterou o tomto zákonu povedeme, odehrávala bez přítomnosti pana ministra financí. Jsem informován, že se již vrátil ze své zahraniční cesty, a proto prosím, abychom přerušili naši schůzi – tento bod, ne naši schůzi – do doby příchodu pana ministra financí, neboť se ve skutečnosti jedná opravdu o jeho návrh a je mimořádně nezdvořilé, abychom my tady vedli vášnivou diskusi a politický zápas způsobený jeho zpožděním, jeho neschopností a jeho to ani nezajímalo a on aby tady s námi neseděl a nediskutoval s námi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Je tady žádost o odhlášení všech, odhlašuji vás. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Až se počet přítomných ustálí, tak dám pracovat o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra financí.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu na přerušení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 68, přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 59, návrh nebyl přijat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to rozhodnutí respektuji, i když ho nejsem schopen pochopit, protože tady se skutečně jedná o problematiku ministra financí a my to budeme projednávat bez něj. Možná se pak v kuloárech zeptám některých kolegů, zda jste se tak rozhodovali proto, že se ho bojíte, anebo proto, že jste se báli, že bude vystupovat podobně jako v neděli na televizní věži na Žižkově. (Pobavení v pravé části sálu.)

Nezbývá tedy nic jiného, než abychom v okamžiku, kdy nemáme připomínkové řízení, nemáme stanovisko vlády, nemáme RIA, abychom se tedy my sami ve velmi podrobné a odborné diskusi věnovali této problematice tak, abychom se mohli dobrat k nějakému názoru na základě odborných argumentů, analýz a právního prostředí, které existuje nejenom u nás, ale které existuje také v okolních zemích. Tedy prosím, abych vás jako pořádkumilovný člověk seznámil s tím, že po krátkém, ani ne 30stránkovém úvodu si řekneme něco o historii her a poté se začneme zabývat velmi vážnou věcí: sociologicko-psychologickým pohledem na hazard. V rámci psychologicko-sociologicko-psychologického pohledu si musíme říct – (Smích.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prosím, aby se kolegové poslanci nesmáli sociologicko-psychologickému pohledu. Děkuji. (Pobavení.)

Poslanec Miroslav Kalousek: – si musíme říct, co je to hra, co je to sociální význam her, jaké jsou prvky a funkce her, jaké jsou pozitivní aspekty her, neboť máme i pozitivní aspekty her, co je to hazard a jaké jsou hazardní hry, co je to patologické hráčství, souvislost patologického hráčství a závislostních poruch, geneze patologického hráčství a jeho průběh, biologický základ patologického hráčství, prevence a léčba. Poté co se tímto způsobem vypořádáme se sociologicko-psychologickým pohledem, budeme hovořit o základních pojmech a nastínění herní problematiky. Musíme si být vědomi, máme-li se rozhodnout, co je to hra, jaké jsou občanskoprávní pojmy hry, sázky a losu, co je to hazardní hra, co jsou to loterie a jiné podobné hry, jaké je právo hazardních her, kdo je to provozovatel hazardní hry a jaké má povinnosti a pravomoci, co jsou to provozovací spotřebitelské soutěže jako hazardní hry, kdo je účastníkem hazardní hry, jaký může být vklad do hazardní hry, jaká je výhra z hazardní hry, co dělají a jaká je působnost správních orgánů pro oblast hazardních her a jaké jsou povolující orgány. Nesmíme v rámci této kapitoly zapomenout ani na orgány státního dozoru. Pak někdy nad ránem si pohovoříme o pramenech právní úpravy herní problematiky v ČR. Bude to zejména zákon č. 222/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, vyhlášky Ministerstva financí a obecně závazné vyhlášky obcí. Bylo by velmi úzkoprsé a zpozdilé, kdybychom se věnovali pouze právní úpravě v rámci ČR, a proto se budeme muset věnovat právní úpravě v zemích, jako je Slovenská republika, Polská republika, Spolková republika

Německo, republika Rakousko, Maďarsko, Rumunsko, abychom se nedotkli pana prezidenta, pohovoříme o právní úpravě hazardu na území Ruské federace, Finské republiky, Švédského království, Irska, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Francouzské republiky, Švýcarské konfederace, neboť ta sdílí se zeměmi EU jeden hospodářský prostor, Maltskou republiku – ta je pro nás velmi důležitá, protože mnozí provozovatelé uvažují skutečně o tom, že přestěhují sídla svých – (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý večer. Pane předsedo, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Musím říct, že mě to zaujalo, ale neslyším vás, takže bych rád, kdyby ti, kteří diskutují jiná témata, než jistě velmi zajímavé hráčské prostředí na Maltě, diskutovali v předsálí. A vy můžete pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Kvůli tomu, abyste mohl slyšet, to chápu, jinak mně to nevadí, pane předsedající. Já když se do toho zaberu... (Pobavení a potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já zase abych nepřeslechl třeba procedurální návrh.

Poslanec Miroslav Kalousek: Na pana prezidenta jsem nepřestal myslet, a proto si vás dovolit seznámit i s tím, jak to vypadá na území Čínské lidové republiky (smích zprava), v případě Koreje se omlouvám, mám pouze údaje z Jižní Koreje, ze Severní Koreje přes veškeré úsilí jsem žádné relevantní informace o provozování hazardních her nezískal. (Pobavení.)

Prosím, vzhledem k tomu, že máme nový občanský zákoník, tak je velmi důležité, abychom si uvědomili občanskoprávní aspekty herní problematiky. Takže zbude-li nám do devíti do rána nějaký čas, tak si musíme říct něco o pojmech, jako je předmět sázky a hry, kdy vzniká absolutní neplatnost smluv o sázce a hře, jaká je relativní neplatnost smluv o sázce a hře, co je to sázka na hru jako simulovaný právní úkon. Tam budu navrhovat vrácení do výboru a projednání v ústavněprávním výboru, protože se obávám, že pan poslanec Volný se otázce simulovaného právního úkonu skutečně nevěnoval.

Nárok ze sázky a hry jako naturální obligace, sázka a hra jako spotřebitelská smlouva, druhy hazardních her, dovolené druhy hazardních her, hazardní hry provozované prostřednictvím herních zařízení, a tady, obávám se, jsme zhruba v polovině, a už bude devět hodin ráno a já vás požádám o prominutí a dopovím to pak někdy jindy.

Takže dovolte, abych vás seznámil s úvodem do problematiky.

Jistě se mnou budete souhlasit, že lidská společnost se za dobu své existence stala dominantní formou života na planetě Zemi. Díky naší rozumové schopnosti a manuální dovednosti jsme již v minulosti dokázali postavit pyramidy, starodávné chrámy, katedrály a paláce. Postavili jsme lodě, abychom prozkoumali, co se nachází za hranicí známého světa. A také mnoho dalšího. Dnes stavíme mrakodrapy, letadla,

pokoušíme se dívat až na samou hranici Vesmíru. Vytváříme nepředstavitelné teorie o tom, co vidíme nebo i jen tušíme, a snažíme se ze všech sil přijít na veškerá tajemství, která doposud zůstala neodkryta. Vytvořili jsme systémy medicíny, politiky, práva, sociologie, ekonomie a mnoho jiných.

Lidé však odedávna svůj vyměřený čas na čas práce a na čas zábavy. Díky tvrdé práci a někdy také dílem náhody vznikly výše uvedené vymoženosti lidstva. Jak ale lidé tráví svůj volný čas? Slouží k odpočinku, nebo k sebezdokonalování? Je možné tyto účely volnočasových aktivit spojit dohromady? (Jeden z poslanců chodí s košíkem v části, kde sedí poslanci ANO, jako by vybíral peníze. Výkřik poslance Komárka na Kalouska: už nedám, mám ho dost.) Zcela jistě ano. Vzpomeňme si na klavírní virtuózy, domácí kutily nebo třeba mladé hráče šachu, kteří se prostřednictvím hry učí strategii. Všichni tito si svým způsobem hrají, zdůrazňuji hrají, ať už s notami, s plány na přestavění svého domova nebo s figurkami na šachovnici. Naše fantazie nám prostřednictvím her umožní odtrhnout se od zavedených linií a pravidel, vytvořit si vlastní bitevní pole a vyzvat jakéhokoli soupeře na boj. Právě díky lidské soupeřivosti nejsou hry zpravidla čistě individuální činností. Lidé nejraději poměřují své síly s jinými.

A byla to také lidská chtivost, nebo možná škodolibost, která přiměla již v dávné minulosti některého našeho předka při hře říci: Jestli tě porazím, tak mi dáš A, B, C, D. Tím se do her zakomponoval materiální prvek. Za dlouhou historii lidstva se pak vytvořil nespočet druhů her a sázek, které lidem krátily volnou chvíli a zároveň jim dali možnost získat pro sebe zisk. Lidský vývoj vše maximalizuje, stačí pohledět o něco výše v textu. Z pyramid jsou dnes mrakodrapy, z lodí letadla atd. Vše je větší, rychlejší a promyšlenější. Totéž platí u her. Hry, hlavně ty, u nichž existuje možnost výher, jsou celospolečenským fenoménem vyvolávajícím vášnivé debaty. Na jedné straně umožňují rozvoj osobnosti, na druhé straně mohou mít však na lidský život až devastující účinky. U některých z her dosáhla jejich promyšlenost, rychlost a velikost sázek takových rozměrů, že již nemohly zůstat nepovšimnuty právem.

Právní úprava her nemohla déle zůstat pouze okrajovým tématem. Hry, včetně těch hazardních, jsou bez ohledu na rasu, vyznání, barvu pleti, původ nebo náboženství, ve společnosti velmi oblíbené a rozšířené. Bylo tak nutné vytvořit jasný a zřetelný postoj práva k hrám, tedy jak jsme si zvykli říkat k hazardu. Možností bylo několik. Zákonodárce se mohl vydat cestou minimální regulace her, kdy si sami hráči vytvoří pravidla, nebo je zcela zakázat, nebo je mít pod kontrolou a usměrňovat je k zajištění společenského kompromisu.

Snaha nalézt odpovědi na řadu otázek spojených především s hazardními hrami mě dovedla k následující úvaze: Pokusme se zjistit přístup českého zákonodárce a potažmo právního řádu jako celku k hrám. Zjistíme, jaká je právní úprava her na našem území a zda se můžeme volně sázet a své výhry od druhého a získávat. Zjistíme také, zda nám k domožení se výhry může pomoci veřejná moc, nebo těm, kteří hry provozují ve velkém, jsou zákonem stanovena nějaká omezení a jaká to případně jsou. Objasněme si, prosím, kolegové, kam směřuje veletok finančních prostředků plynoucích z hazardních her. Rovněž odhalme, jaké přístupy se uplatňují v zahraničí.

S ohledem na české právní prostředí je třeba odpovědět na několik otázek. Pokusme se zjistit, zda je česká právní úprava a veřejná správa schopna efektivně řešit otázky spojené s herní problematikou, a pokusme se zjistit to, zda nezaostává za zahraničními právními úpravami. Tady dopředu upozorňuji, že zaostává. Nelze rovněž zapomenout na členství České republiky v Evropské unii. Zjistíme také, zda je česká právní úprava v oblasti her v souladu s unijním právem. Dopředu říkám, že současná není a že i ta notifikace zákona, který projednáváme v prvním čtení, bude mimořádně obtížná.

Zaměřme se i na to, zda novelizovaná právní úprava adekvátně reaguje na technický pokrok v oblasti herní problematiky a zda odstranila nedokonalosti, které se v dosavadní úpravě objevovaly.

Česká právní úprava především v oblasti hazardních her byla často pod palbou kritiky za svou nesystematičnost, nedostatečnou kontrolu plynutí finančních prostředků a také pro nejednoznačné určení rozhodovacích pravomocí orgánů majících působnost v oblasti hazardních her. Na loterie, hry a sázky jako významný společenský fenomén však nelze nahlížet odděleně od jiných společenských věd. Hry je třeba vnímat v širších souvislostech. Proto se za účelem komplexního zpracování tématu nesmíme zaměřit pouze na jejich právní stránku, ale využijme i oboru sociologie a psychologie, a to tak, aby nám byla osvětlena podstata lidské touhy hrát a rovněž i nebezpečí s tím spojená.

Žádné lidské dílo není bez chyby, právní normy nevyjímaje. Koneckonců na novele pana poslance Volného můžeme tohle pravidlo přímo demonstrovat. Jsou to ale právě právní normy, které by měly být jednoznačné, pro jejich adresáty srozumitelné a pokud možno také bezchybné. Nedokonalost bývá mnohdy označována jako důkaz individuality, jedinečnosti a poctivé ruční práce. Doufejme ale, že my jako čeští zákonodárci budeme natolik pečliví, abychom v právní oblasti loterii se dopustili nedokonalostí co nejméně. A právě proto se tomu musíme tak pečlivě věnovat.

Jaká je vlastně historie her? Hry mají v lidské historii své nezaměnitelné postavení a úlohu. Obecný pojem hra dnes stejně jako v minulosti v sobě nese řadu významů. V minulosti byla hrami obecně označována jak divadelní představení, tak dostihy v cirku, atletické závody, hry v kostky a jiné společenské hry stejně tak jako gladiátorské zápasy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a musím využít § 59 odstavec 4, abyste mluvil k věci. Historie, která se týká herního průmyslu jako takového, se netýká – budu-li postupovat podle chronologického výkladu práva – předloženého návrhu, protože se týká jednotlivých sazeb. Takže prosím, pokud budete konstatovat historický vývoj, omezte se na historický vývoj sazeb herního průmyslu. (Tleská poslanec Komárek a přidalo se pár dalších poslanců.) Děkuji vám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, já se přiznám, že – já se přiznám, že s vámi si dovolím nesouhlasit, ale podrobím se. Jenom řeknu, že si dovolím nesouhlasit, protože za prvé se domnívám, že historie hazardu je nezbytnou

informací pro zákonodárný sbor, který projednává příslušný návrh zákona bez připomínkového řízení, bez dopadové studie, bez studie RIA, a notabene se přiznává k tomu, že to, co máme předloženo, vůbec nechce a chce něco jiného. Tak se domnívám, že se tomu musíme věnovat skutečně pečlivě včetně historie, protože vláda tady zjevně něco zanedbala a my jako zákonodárci bychom neměli zanedbat nic.

Nicméně navíc si dovolím zdůraznit, že jsem vybaven přednostním právem, a mám-li přednostní právo, pane předsedající – ale já to nezneužiji a podrobím se vaší připomínce –, mám-li přednostní právo, tak v zásadě můžu vystoupit s libovolným tématem a vy nemáte právo mě omezovat. Ale máte-li pocit, že to právo máte, já se tomu podrobím. Jenom se domnívám, že se nepodrobuji jednacímu řádu, ale vaší momentální náladě a že to dělám proto, že mám náladu výjimečně dobrou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já zase nechci být peskován za to, že jsem nevyužil svých oprávnění jako předsedajícího. A není pravda, že může mluvit ten, kdo je vybaven přednostním právem, k čemukoliv. I ten je povinen mluvit k věci. Prosím, nastudujte si případně § 67 a § 59, který o tom hovoří. Ale já s vámi nebudu diskutovat, protože jste slíbil, že to budete respektovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Samozřejmě, pane předsedající. Nicméně trvám na tom, že historie hazardu patří k tématu, které projednáváme, neboť projednáváme novelu loterijního zákona. Já trvám na tom, že historie k tomu tématu patří, a vyhovím vám, protože jste mi dneska výjimečně sympatický (smích v sále), a přeskočím historii. Ale přeskočím ji ne proto, že je to má povinnost z jednacího řádu, ale že vy si to přejete a že jste mě dojal tím, jak jste jiné pasáže podrobně poslouchal. Dokonce jste napomínal sněmovnu, že slyšet chcete.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Takže mi nyní dovolte, abych tedy přeskočil tu historii. Ochudím vás o to, abych vám řekl, jak to bylo tedy za Marie Terezie a Josefa II. – myslím si, že to je mimořádně zajímavé – a sdělím vám, že nynější právní úprava čerpá především z rakouského všeobecného občanského zákoníku vydaného v roce 1811. Sázka a hra zde byly upraveny v §§ 1267 a 1274 a byly označeny za odvážné nebo aleatorní smlouvy. V § 1270 rakouského všeobecného zákoníku vymezoval pojem sázky, neobsahoval však vymezení pojmu hry. V § 1272 ale zakládal vztah mezi těmito pojmy tak, že "každá hra je druhem sázky, práva ustanovená pro sázku platí také pro hry“. Jak je také uvedeno ve známé publikaci Herní právo, kterou si probereme při některé z příštích schůzí (smích v sále), rakouský zákoník tím založil vzájemný vztah pojmu sázka a hra na zcela opačném principu, než je vžité společenské chápání tohoto vztahu. Sázka tak není druhem hry, ale hra je druhem sázky.

Moc vás prosím, tady zpozorněte, protože jinak se těžko dobereme ke správnému rozhodnutí nad předlohou pana poslance Volného. (Při projevu gestikuluje rukama.)

Sázka není druhem hry, ale hra je druhem sázky. Prosím, zapamatujte si to, protože na konci mého výkladu se k tomu budeme muset vrátit a vyvodit příslušné závěry.

Úprava rakouského zákoníku tak platila na našem území až do roku 1950 – což už nelze nazvat historií, to už jste byl na světě, pane předsedající – kdy byla nahrazena zákonem číslo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak starý nejsem, pane poslanče. Jsem sice starší než vy, ale ne tak starý.

Poslanec Miroslav Kalousek: Mnohokrát se omlouvám. Já jsem se domníval že ano. Přijměte moji omluvu. (Veselí v sále.)

V roce 1950 byla nahrazena zákonem 141/1950, takzvaným středním občanským zákoníkem. Ten podstatně redukoval úpravu obsaženou v rakouském zákoníku a omezil se v §§ 504 a 505 na pouhé vymezení právních účinků smluv o sázce a hře. Redukce právní úpravy sázky a hry byla dána především tehdejším pojetím těchto činností jako odporného kapitalistického přežitku. Střední občanský zákoník byl následně v roce 1964 nahrazen současným občanským zákoníkem a zákonem č. 40/1964 Sb. Ten ve svém původním znění úpravu sázky a hry neobsahoval vůbec. Jediné ustanovení nepřímo se vztahující k sázce a hře bylo v § 455 odst. 2 upravující odpovědnost za neoprávněný majetkový prospěch.

Po roce 1989 byla novelou 509/1991 Sb. do občanského zákoníku opět zavedena ustanovení v podobě §§ 845 a 846 výslovně upravující sázku a hru, v nichž byl upraven i pojem los. To znamená, do českého práva – opět tady jsme u poměrně zásadního mezníku – do českého práva vstupuje pojem los teprve v roce 1991, což je značné překvapení, protože si všichni pamatujeme losy – tedy všichni ne, ale já si tedy ještě pamatuji pojem losy před rokem 1991.

V roce 1990 byla česká právní úprava v oblasti sázek a her rozšířena o zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, který je speciálním předpisem upravujícím určitý druh sázek a her. K 1. lednu 2014 má vejít – vešel v účinnost nový občanský zákoník, který obsahuje úpravu sázky, hry a losu v §§ 2873 a 2873. Tady je asi dobré si uvědomit, a pan profesor Eliáš jistě věděl, proč to dělá, že nový občanský zákoník, ten nový občanský zákoník, který jsme přijímali před dvěma lety, se navrací k pojetí pojmů sázky a hry tak, jak byly upraveny v rakouském obchodním zákoníku, protože tam to bylo správně. A teď to máme zase dobře.

To, co jste se smáli, a přiznám se, že mě to trochu ranilo, ale věřím, že po několika hodinách diskuse pochopíte, jak je to strašně důležité, protože bez toho by vlastně ani nebylo potřeba regulovat otázku hazardu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mrzí mě to, pane poslanče, ale já vás zase musím přerušit a požádat, abychom sehnali zpravodaje, protože by to měl poslouchat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem si ani nevšiml, že utekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A já bych nerad čelil kritice Poslanecké sněmovny, že netrvám na přítomnosti zpravodaje. Navrhovatel nemusí, když to nechce poslouchat, toho nenutím, ale zpravodaje bych rád viděl. Jestli vám to nevadí, pane poslanče, můžete pokračovat, ale já přesto trvám, aby příslušný předseda poslaneckého klubu zpravodaje zajistil.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já bych nerad, aby mě třeba pak někdo nutil, abych to opakoval, když tady nebyl zpravodaj. Já počkám, až přijde.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já respektuji, že i zpravodaj má své fyziologické potřeby, takže zatím přestávku nevyhlásím. Kdyby mi nedali zprávu z klubu, tak bych asi musel navrhnout přerušení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zpravodaj je z jakého klubu? Ten klub by si měl vzít přestávku, ne, když nemá zpravodaje. Už je tady.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Už je tady. Myslím, že jsme všichni vydrželi bez problémů. Můžete pokračovat, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Tak to je to, co je klíčové vůbec pro pochopení potřeby regulovat hazard a hazardní průmysl, není ten pouhý plochý pohled, který tady prezentuje do značné míry pan poslanec Volný, vydrancuj, vydrancuj, vydrancuj, ale je to sociologický a psychologický pohled, bez kterého se těžko můžeme tou novelou odpovědně zabývat.

Položme si tedy otázku, jaká je podstata hazardních her a her vůbec, zda jsou hry užitečné pro člověka, nebo se jedná o zavrženíhodnou činnost. Jak na člověka ty hry působí, na tyto a jiné otázky se pokusme nalézt odpovědi.

Definováním pojmu hry se zabývalo již velké množství odborníků z řad sociologie, psychologie i práva. Každá z definic v sobě nese prvky specifické pro vědní obor, z něhož pochází. Hry z pohledu práva jsou regulovány převážně ve smyslu hazardních her, a to i z důvodů, které budou v mé řeči dále osvětleny. (Nesrozumitelný pokřik jednoho z poslanců ze sálu.)

Pánové, domnívám se, že je to z vaší strany trapné. Jediné, čím to mohu přejít, je, že se nedomnívám, že je to pro mne. Jinak si samozřejmě dělejte, co chcete.

Hry z pohledu práva jsou regulovány převážně ve smyslu hazardních her. Samotný rozbor právní úpravy her je poměrně důležitým prvkem uvažování nezbytného k našemu rozhodování.

Jako první se pojmem hry podrobně zabýval Johan Huizinga ve svém díle Homo Ludens: o původu kultury ve hře, a je to z roku 1938. Doporučuji k přečtení. Charakteristický je již název hry, ve kterém její autor poukazuje na skutečnost, že společností zavedené systémy – náboženství, politika a práva – vznikly z institucionalizovaných pravidel hry. Já bych rád, aby bylo zřejmé, k jakým kořenům problémů se tady dostáváme, že prostě to není jenom hazard a 20 nebo 25 %, ale že je

teoreticky dokázáno, že náboženství, politika a právo vznikly v podstatě z institucionalizovaných pravidel hry. Obsahovaly několik definicí her, mezi nimiž se pro naše potřeby, projednávání naší novely zákona, hodí definice, kterou lze označit jako dobrovolnou činnost, která je vykonávána uvnitř pevně stanovených časových a prostorových hranic podle dobrovolně přijatých, ale bezpodmínečně závazných pravidel, která má svůj cíl v sobě samé, a je doprovázena pocitem napětí a radosti a vědomím jiného bytí, než je všední život.

Z výše uvedené definice nám plyne závěr, že hry představují dobrovolnou činnost spočívající v nutnosti najít vlastními silami vytvořenou okamžitou odpověď na nastalou situaci v rámci stanovených pravidel, a to vše ve fiktivním prostředí hry. Jedná se o činnost paralelně existující se skutečným životem, avšak nikoliv s důsledky v reálném životě.

Hrám je proto přisuzován nezaměnitelný význam v lidské společnosti. Především se zdůrazňuje význam her pro vývoj dětí. Říkám to zde proto, aby prostě slovo hra a hazard nebylo vnímáno čistě jako negativní. Je to skutečně součást našeho života. Vzpomeňme třeba jenom na dílo Jana Amose Komenského Škola hrou, jejíž název se stal krédem vřelého a volného přístupu k edukaci mladé generace. Hra totiž dle studie německého psychologa Karla Grosse předchází procesu záměrného učení a rozdíl oproti zvířatům, která hrou tříbí své instinkty, spočívá u člověka v nacvičování svého pudového chování. Rovněž dochází k rozvoji poznávacích a psychosociálních schopností jedince.

U dospělých jedinců však tento význam her hraje již jen malou roli. U nich má hraní her význam především pro zdokonalování psychických a tělesných funkcí. Z pohledu individuální psychologie je hraní her motivováno úsilím pro získání moci a sebeuplatnění. Obecnými společenskými motivy ke hraní her pak je buď ekonomický prospěch, a to především u hazardních her, relaxace nebo touha vyzkoušet technický rozvoj společnosti v oblasti her. U her se rovněž projevuje aspekt udržování sociálních kontaktů. Tento aspekt přetrvává i tehdy, jestliže je jedinec jediným účastníkem hry, a to díky následné komunikaci o hře a snaze získat společenské ocenění.

Tímto se dostáváme k dalšímu motivačnímu faktoru hraní her, kterým je ovlivňování sociálního statusu jedince. Příkladem může být pokerový hráč Martin Staszko, který díky úspěchu ve finálovém turnaji World Series of Poker v roce 2011 stoupl na pomyslném společenském žebříčku a zároveň se stal měřítkem úspěšnosti v této hře. Také velmi blízký přítel a spolupracovník pana ministra financí Babiše Karel Janeček pokud vím a pokud mu to věříme, získal svůj prvotní kapitál z pokerové hry a pomohl mu získat významný společenský status.

Hry však mohou působit také jako cenný diagnostický nástroj. Při hraní her dochází k takzvanému vypnutí autocenzury, což má za následek projevení se jedince v jeho skutečné podobě. Mohou tak být odhaleny důležité charakteristiky osobnosti, jako je sklon k neuváženému riskování, podvádění nebo také k latentní agresivitě. Rovněž výběr her, jichž se jedinec účastní, poukazuje na vnitřní seberegulaci jedince, a to buď intuitivní, nebo záměrné vyhýbání se určité hře.

Teď prosím, abychom se soustředili na to, jaké jsou prvky a funkce her. Hry jsou charakteristické určitými prvky, které v sobě každá hra obnáší. Fenomenologická psychologie za tyto prvky považuje v rámci dynamiky her ve smyslu jednoho herního cyklu napětí a uvolnění. Každá z her v sobě obsahuje aspekt nepředvídatelnosti, nevypočitatelnosti a z nich vyplývajícího momentu překvapení a dále pak prvky v podobě výzvy pro hráče a uplatňování lidské fantazie. Dalším a velmi významným prvkem je vlastní vnitřní prostor a čas her. Projevem je odtržení hráče od reálného běhu času v důsledku zaujetí hrou, přičemž často přestává vnímat okolní prostředí, dokonce i svůj tělesný stav. Vedle prvků her je možno vypozorovat i jejich funkce.

Já nechci, abych vypadal jako práskač, ale on tu zase není zpravodaj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych pana zpravodaje opravdu žádal, aby se tomu věnoval. Vidím, že pan předkladatel má strach o osud svého návrhu, ten tady sedí, ale pan zpravodaj pravděpodobně potřebuje střídání. V případě návrhu na výměnu zpravodaje samozřejmě rád Sněmovnu požádám, aby to odhlasovala. Prosil bych zástupce vedení klubu sociální demokracie... A už je tady pan zpravodaj. Tak pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Myslím, že jsem skončil větou, že vedle prvků her je možno vypozorovat i jejich funkce. Funkce jsou to především poznávací, projektivní, kompenzační, takže díky hrám si můžeme kompenzovat nesplněné tužby, pocity zklamání a méněcennosti a samozřejmě se nabízí logicky v případě úspěchu i funkce seberealizace. Předtím, než se budeme věnovat čistě hazardním hrám, si musíme uvědomit, že je vhodné shrnout i pozitiva her, jakkoli vnímáme slovo hazard ve společnosti negativně a velmi správně ho chceme regulovat, a dokonce i více zdanit.

Hry hrají nezaměnitelnou roli v procesu socializace. Proto je třeba jako pozitiva uvést zejména trénink a posilování kognitivních procesů, jako je např. představivost, fantazie, hráčská inteligence, paměť, pozornost, schopnost anticipace, a ta směřuje k lepší schopnosti adaptability a dynamičnosti v závislosti na vnějších podnětech, jako je třeba rozvoj osobních vlastností, hravost, soupeřivost, rozhodnost, kooperativnost. Můžeme uplatňovat hry jako psychohygienický prostředek a je třeba mít na paměti, že značné množství výše uvedených pozitivních aspektů je součástí bohužel i většiny hazardních her.

K těm se nyní přesuňme a věnujme se otázce opravdového hazardu a hazardní hry. Již samotné slovo hazard je zajímavé svým původem. Předpokládá se, že vzniklo ze staroarabského azzahr, což je výraz pro hru v kostky, které následně vešlo do povědomí jako výraz pro riskantní hledání šťastného osudu závisejícího na náhodě nebo určité míře pravděpodobnosti. Hazardní hry jsou velmi specifické, a to z toho důvodu, že modifikují jeden ze znaků her uvedených v úvodu předcházející podkapitoly.

(Ohlíží se.) Jo, je tady, já už jsem se lekl, že zase není. Pardon.

Tímto znakem je značný vliv výsledků hazardních her na život jedince. Proniknutím her do reálného světa dochází ke zkáze hry a také k ohrožení její

samotné podstaty. Z jakékoli hry se tak může vytvořit její zvrácený obraz. Z důvodu absence striktního oddělení reality a hry pak dochází k šíření zvrácené podoby hry postupně do všech aspektů lidského života. Co bylo únikem, stává se povinností, co bylo zábavou, se stává vášní, posedlostí a zdrojem úzkosti. Tato teze je bohužel plně platná i pro hazardní hry. Bezesporu pronikly do běžného života lidí, i když prosty jednoznačné hranice hry a reality z důvodů jejich finančních aspektů zůstávají hazardní hry pro valnou většinu lidí hrami v jejich pravém slova smyslu. Pro menšinu jedinců se staly hazardní hry způsobem obživy, pro některé je však výše uvedený citát výstižný a hazardní hry se pro ně staly nedílnou součástí reality. V takovém případě dochází k něčemu, čemu říkáme patologické hráčství. K patologickému hráčství dojde v situaci, kdy jedinec není schopen zabránit nekontrolovanému proniknutí hazardních her do běžné reality a dochází k závislosti. Označení závislost tak není úplně přesné. Přesnější pojem je tzv. patologické hráčství, resp. problémové hráčství. Problémové hráčství používáme jako slabší pojem pro pojem hráčství patologického.

A teď dovolte, pane předsedající, teď jsem trochu na rozpacích, zda argumenty, které chci dále uvést, jsou plně v souladu s mým poslaneckým klubem, a proto prosím o desetiminutovou přestávku na poradu klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, já vám rád vyhovím, sejdeme se ve 21.25. Když tak si ujasněte případné postupy na klubu tak, abychom věděli, že ten postup bude regulérní po celou dobu, abyste snad nepřekročil své pravomoci jako předseda klubu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že když mi budete dělat čárky, tak se...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já si samozřejmě deset minut poznamenám pro další řídící schůze.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já prosím pana doc. Hegera a paní dr. Peckovou, protože to úplně stačí, jako odborné garanty, jestli by mě mohli doprovodit ven.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Sejdeme se ve 21.26.

(Jednání přerušeno ve 21.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.26 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Pane předsedo, vy jste sice přihlášen trvale ještě před přestávkou, ale je tu další přednostní právo předsedy poslaneckého klubu ODS. Ptám se tedy, jestli chcete pokračovat, nebo jestli umožníte panu předsedovi Zbyňku Stanjurovi vystoupení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Takhle, kdybych si byl jist, že to stihnu ještě tak za pět šest hodin, tak bych poprosil pana předsedu Stanjuru, ať těch šest hodin počká, ale protože tu jistotu nemám, tak mu rád dám přednost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře, já schválně počítám. Hned po vystoupení pana předsedy Stanjury, pokud nebude žádné další přednostní právo, protože tím pádem byste byl ještě chvilku odsunut. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci zdůraznit, že to je mé první vystoupení k tomuto návrhu zákona. V prvém čtení jsem k němu nevystoupil a v druhém čtení plním povinnosti podle jednacího řádu, protože jsem podal 17. září pozměňovací návrh a rád bych vás s ním zhruba seznámil a odůvodnil a požádal vás o podporu, až budeme o návrhu hlasovat. Číslo sněmovního dokumentu je 2849, každý, kdo chce, se s ním může seznámit. Určitě to bude projednávat i rozpočtový výbor.

Je paradox, že ten pozměňovací návrh je v souladu s vládním programovým prohlášením. Já to velmi často neříkám, velmi často jiné pasáže vládního programového prohlášení kritizuji, ale tady to je skutečně v souladu, a až budete mít chuť a čas, tak si můžete porovnat text, který se týká zdanění hazardu, který je vládním programovém prohlášení, s tím konkrétním pozměňovacím návrhem.

V zásadě se jedná o to, zda máme všechny druhy hazardu zdaňovat jednou sazbou, nebo různými sazbami podle jejich společenské nebezpečnosti či dopadu jak na jednotlivce, tak na rodiny, tak samozřejmě potom na veřejnou správu, která musí řešit negativní dopady spojené s hazardem. Když si vezmete ten původní poslanecký návrh pana poslance Volného, tak ten vycházel z toho, že zůstane zachována stejná sazba pro všechny druhy hazardu. Pak jsme se z novin dozvěděli, že existuje koaliční kompromis, který jiným způsobem zdaní loterie, sázkové hry a jiným způsobem technická zařízení.

Pravděpodobně tu není pan zpravodaj, ale děkuji za upozornění, měli jsme všichni pauzu deset minut.

Dnes jsem se dozvěděl z vystoupení kolegů z KDU-ČSL, že to není koaliční dohoda a že to je dohoda dvou vládních stran, nepřekvapivě těch větších, a to tak, že ten pozměňovací návrh, který údajně má mít podporu celé koalice, také vychází z různých sazeb pro různé druhy hazardu, a to tak, že pro loterie a kurzové sázky je navrženo po dohodě v koalici zdanění 23 % a pro technické hry 28 %, pokud se nepletu.

V návrhu, který jsem předložil, navrhuji zavést pro každý tento typ hazardu či sázek nebo her, jak jsme teď byli poučeni, jinou sazbu, a to podle jejich opravdu škodlivosti a společenské nebezpečnosti. To znamená, nejnižší sazbu, ale vyšší než dneska, podotýkám, navrhuji pro číselné loterie. Zjednodušeně pro ty, kteří se přesně nevyznají v té terminologii kolem hazardu, typickým produktem je sportka, kterou hrají podle mých informací statisíce občanů týden co týden. Pak navrhuji vyšší sazbu pro kurzové sázky – zase pro ty, kteří se nevyznají, to jsou ti, co tipují různé výsledky

sportovních her. A nejvyšší sazbu navrhuji pro technické hry. Pozměňovací návrh obsahuje tři sazby. 21 pro ty číselné loterie, to se liší o 2 % od pozměňovacího návrhu pana poslance Volného, pro kurzové sázky 22 %, tady se to liší o pouhé 1 %, a to směrem dolů. I u toho prvního je to směrem dolů. A pro technické hry navrhuji naopak 30 %, to je o 2 % výš, než je návrh pana poslance Volného po tom kompromisu v koalici, a o 5 % výš, než byl v původním tisku 437.

Pokud povedeme seriózní debatu o těchto různých typech loterií či hazardu, protože nevím, jestli i tu sportku máme označovat slovem hazard, myslím, že skoro v každé rodině najdeme někoho, kdo tu sportku aspoň občas podá, a nechci říkat, že ti, kteří podávají sportku, holdují hazardu, tak myslím si, že to má logiku. Většina z nás si představuje pod slovem hazard technické hry. Možná ty kursové sázky, ale málokdy ty číselné loterie. Já už ani nevím, jestli ještě funguje MATES, který fungoval za minulého režimu. To byla také číselná hra. Nicméně myslím, že návrh má svou logiku a že o něm seriózně vést debatu v rozpočtovém výboru. Říkám, nijak dramaticky se neliší od toho návrhu, který podal pan poslanec Volný.

V tom pozměňovacím návrhu mám i odůvodnění. Já vám nebudu číst, i když bych mohl, zhruba dvě stránky textu samotného změn, ale zásadní důvody a zásadní prvky pozměňovacího návrhu jsem vám představil. Nicméně určitě vás seznámím s tím odhadovaným výnosem do státního rozpočtu. A vycházíme samozřejmě ze statického výpočtu, protože velmi těžko se prognózuje, jestli poklesne, o kolik, počet videoterminálů apod., takže vycházíme ze statického modelu v okamžiku, a mám čísla z roku 2014, to je poslední uzavřený rok, kdyby bylo prosázeno stejně jako v roce 2014, co by to udělalo na výnosu loterijní či daně z hazardu podle toho, jak se nově navrhuje.

Na poslední stránce sněmovního dokumentu – připomínám 2849, tabulka – zjednodušeně to odhaduje přínos asi 1 344 mil., z nichž převážná většina je výnos z těch technických her, tzn. z toho, co zjednodušeně označujeme jako skutečný hazard. Navrhuji jiné rozdělení výnosu daně mezi obce a stát. Vracím se k ranní debatě, že kraje z této daně, ať už se dnes jmenuje loterijní, či se má jmenovat nově podle vládního návrhu daň z hazardu, nedostávají vůbec nic. Dneska je to 20:80, v návrhu pana poslance Volného je 40:60, ale v tom vládním návrhu, který projednáváme de facto současně, je 35:65. Zase se snažím vyjít vstříc a najít kompromis i s vládní koalicí a ten můj pozměňovací návrh nesměřuje k zachování stávajícího modelu 20:80, ale navrhuji, aby to bylo podle toho vládou připravovaného 35:65. Myslím, ať už bude osud této novely jakýkoli, ale naprostá většina poslanců se vyjadřuje ve smyslu, že to podpoří – teď pominu debatu o tom kdy, ale bavím se o obsahu – tak současně se projednává ten vládní návrh zákona, který se bude notifikovat. A nemyslím si, že je vhodné jít z 20:80 na 40:60 a v případě notifikace a úspěšného završení legislativního procesu u těch vládních návrhů to zase měnit na 35:65. Zase věřím, že k tomuto bodu můžeme vést věcnou debatu. Uvědomme si, že to není škodolibý návrh opozice, který by ten případně vyšší výnos směřoval jenom do rozpočtu měst a obcí, ale zachovává ten princip, kdy vláda chce mít z hazardu více peněz.

Důležité je ale u toho, když společně přemýšlíme o tom, jak ty sazby nastavit, a já doporučuji ty různé sazby, abychom to skutečně nepřehnali, jednak je tady ta

judikatura Ústavního soudu, to je ale věc těch, kteří by případně takové podání k Ústavnímu soudu dali. My jako občanští demokraté to bezesporu nebudeme, ať ta novela dopadne jakkoli, ať už tato, nebo vládní. Nebudeme podávat žádné návrhy k Ústavnímu soudu. Ale musíme současně debatovat o tom souboji s nelegálním hazardem, protože z toho nemá nic ani stát ani obce ani města, přitom ty negativní důsledky jsou stejné jako u toho legálního hazardu a platí je veřejné rozpočty, ať už státní, městské, či obecní.

Myslím si, že v té debatě nemůžeme pominout, že to byla města a obce, která jako první začala regulovat hazard na svém území. A já myslím, že to je správně. Můžeme si říkat, jestli to ve vedlejším městě nebo ve vedlejší obci dělají správně, nebo ne, jestli my to v našem městě děláme lépe, či hůře. Ale myslím si, že v tomhle tom máme důvěřovat té samosprávě. Dneska pan kolega Miroslav Kalousek citoval klesající počty videoterminálů. Naprostá většina toho poklesu je způsobena vyhláškami, které přijímají jednotlivé obce. Já nechci obhajovat jeden či druhý model. Osobně jsem prosazoval a prosadil ve svém městě omezení provozu heren v čase. Nejsme velkoměsto, abychom si vybírali, ve které oblasti ano, ve které ne. Myslím si to, že se nám podařilo tehdy prosadit, že se nehraje v noci, že to je pozitivní způsob regulace, ke kterému se hlásím, i když obecně princip regulací nemám rád.

Musím se vrátit k tomu, jak někteří vládní politici říkají, že jsou první, kteří zdaní hazard. Tak to prostě není pravda. Já jsem seděl v minulé Poslanecké sněmovně, předtím ne. A naše Poslanecká sněmovna za naší vlády poměrně rychle, tzn. v prvním volebním roce, prosadila zdanění hazardu a platilo to od 1. ledna 2012, tzn. do roka a půl po volbách už to bylo účinné, nejenom schválené. Byla to nově zavedená loterijní daň. Tak bavme se o tom, že změníme parametry, ale neříkejte nám, že jste první. Co se dělo před rokem 2010 – v té době jsem v Poslanecké sněmovně nebyl, na to musí odpovídat jiný. Nebyl jsem u těch debat, tak nechci soudit jiná volební období. Ale není to fér a nebylo to vůbec jednoduché. Prosadili jsme jak zavedení té daně, tak jsme prosadili a zlegalizovali vlastně možnost obcí a měst regulovat hazard na svém území. Oba dva kroky byly úspěšné. To je třeba říct.

Taky jsme prosadili, a byl to tehdy návrh z vládních poslaneckých lavic v průběhu druhého čtení, ten poměr 20:80. Obce dostávají dnes významnou část z loterijní daně a mnohé obce, neříkám že všechny, je skutečně používají v té oblasti, do které jsme deklarovali, že ty peníze jít mají, ať už jsou to volnočasové aktivity, sportovní aktivity, prevence kriminality, prevence před drogovou závislostí apod.

Nicméně chci upozornit na jednu věc, která se tady debatuje, ať už u tohoto vládního návrhu, nebo u těch vládních návrhů – a rovnou říkám, že budeme ostře proti. Já jsem nikdy nezažil jako poslanec porcování medvěda v Poslanecké sněmovně. Nikdy jsem to nezažil. Myslím, že ten princip nebyl úplně špatný, ale díky excesům se to pochopitelně zrušilo. Tady mnozí přemýšlejí nejenom potichu, ale i nahlas, že by vyrobili aspoň medvídka, když ne medvěda. Říkají tomu pod pláštěm různých bohulibých účelů. Slyšel jsem, že to má zůstat na Úřadu vlády, teď padají různá čísla. Připomínám, že jeden pokus ministra zdravotnictví jsme společně už odvrátili v tomto volebním období – vytvořit jiného medvídka v jiném zákoně. Protože ono to sice zní dobře, ale znamená to, že místo aby se o ty peníze podělila

města a obce, příp. stát, tak úzká skupina úředníků bude těm, kteří napíšou nejlépe vypadající projekty, rozdělovat peníze, které mají skončit někde jinde.

Takže upozorňuji dopředu, doufám, že se to neobjeví v pozměňovacích návrzích. Pokud ano, tak všichni ti, kteří bojovali ať už skutečně, že to ve Sněmovně zrušili, nebo verbálně, že se k tomu připojili a říkali, že porcování medvěda je skutečně špatně, aby si na to vzpomněli a nevyráběli si medvídka.

Já vím, že těm, kteří se na to porcování už dneska těší, se to líbit nebude. Ale není to dobře. My ten princip odmítáme. Obecně si myslíme, že pokud stát zřizuje různé fondy, které jsou mimo státní rozpočet, že to není dobře, že to nepřispívá k průhlednému hospodaření státu. Dneska není čas na to debatovat o tom, co s fondem dopravní infrastruktury, fondem životního prostředí, fondem rozvoje bydlení a podobnými, které máme vedle rozpočtu, a i debata o jejich rozpočtech probíhá jakoby mimo zájem ať už nás, nebo médií. Zájem se soustředí na debatu o státním rozpočtu, ale úplně stejnou pozornost bychom měli věnovat rozpočtům těchto fondů. A všimněme si, že státní rozpočet má tři čtení a rozpočet těchto fondů, třeba SFDI, jsou to desítky miliard, pro letošní rok 94 mld., nemá tři čtení. Děláme to najednou. To si nemyslím, že je dobře.

Pevně věřím, až o tom budeme jednat jak v rozpočtovém výboru, tak na plénu ve třetím čtení, i když nevím, kdy to bude, tak tento pozměňovací návrh můžete podpořit, protože si myslím, a došel k tomu i předkladatel, který původně navrhoval všechny druhy hazardu zdanit stejnou sazbou, pokud se nepletu, 25, a pak i po debatě s těmito vládními poslanci navrhují dvě sazby 23 a 28. My si myslíme, že to jedno procento například mezi číselnou loterií a kurzovými sázkami je věc, která má logiku a která se dá podpořit. Říkáme tím, pokud to schválíme, že ti, kteří podávají sportku, nepáchají takový hazard jako ti, kteří podávají kurzové sázky. A už zdaleka ne jako ti, kteří peníze házejí do různých technických zařízení, přesně nevím, jak se to do nich dává, pokud to nebylo přesné vyjádření, že se to tam hází, tak se omlouvám, ale nikdy jsem to naštěstí nezkusil.

Ale problém, který zůstává a který není řešen ani v této novele, a podle mého názoru není ani uspokojivě řešen ve vládní novele a na který podle mě nemá recept skoro nikdo, tudíž ani my, je problém internetového sázení. To je problém, je to technologická revoluce. My zaměřujeme naši debatu na souboj s technickými zařízeními, mnozí říkají na bedny. Ale pokud mám správné informace, tak například prvních třicet dnů, když někdo hraje nebo sází na internetu, tak se vlastně neověřuje ani totožnost. To znamená nejsme schopni zabránit tomu, abychom k internetovému sázení například nepustili nezletilé, což si myslím, že je velmi nebezpečné. Rovnou říkám, že je to těžký problém, kde se velmi těžko bude hledat řešení. Navíc víme, že některé členské země Evropské unie tohle ani řešit ve skutečnosti nechtějí.

Chci připomenout věc, kterou jsem říkal, když jsme debatovali i vládní návrhy zákonů. Určitě podporujeme to, my jako občanští demokraté, abychom definovali skupinu osob, které nesmí hrát hazardní hry, a nemyslíme, že stačí pouze příjemci dávek v hmotné nouzi. Připomínám, abychom se pobavili i o jiných dávkách, těch nenárokových, nemluvím o nárokových, abychom přemýšleli o tom, aby například ti, kteří mají exekuce, nemohli hrát minimálně technické hry. Není pravda, jak zaznělo

tady v rozpravě od pana ministra financí, už jsem nestačil minulý týden reagovat, že nevíme, kdo má exekuci. Já myslím, že registr exekucí existuje, je veřejně přístupný, mimo jiné je používají i firmy, když řeší nějaké obchodní případy, a ověřují si, že s jejich obchodním partnerem není vedeno žádné exekuční řízení. Věřím, že najdeme i takovou formulaci, aby ti, kteří jsou v exekuci, především platili své dluhy. Musíme myslet i na věřitele, na dlužníky. Až zaplatí své dluhy, když budou chtít hrát, budou zletilí a splní ostatní zákonné podmínky, tak mohou hrát. Pokud nevyrovnají své dluhy, tak by hrát neměli. Stejný problém, to jsem nezmiňoval já, ale někdo jiný v rozpravě, jsou ti, kteří neplatí alimenty. Pokud neplní svoje povinnosti, neplatí alimenty, neměli by mít přístup k tomu, aby peníze, které mají dát na nezletilé dítě, mohli vůbec hodit do nějakého automatu.

Takže děkuji za podporu. Nevím přesně, kdy bude probíhat podrobná rozprava. Kdybych tady čirou náhodou nebyl, tak poprosím některého z kolegů, aby se k tomu číslu přihlásil. Ale pokud to bude tak, jak je prognózováno, tak je to v klidu, a až bude podrobná rozprava, já se k tomuto návrhu už jen formálně přihlásím. Bylo to moje první vystoupení ve druhém čtení, v prvním nebylo žádné, a bylo to taky poslední mé vystoupení ve druhém čtení v obecné rozpravě. V podrobné se už jenom formálně přihlásím k číslu sněmovního tisku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou. Omlouvám se, je zde faktická poznámka pana poslance Šincla. Prosím, vystupte.

Poslanec Ladislav Šincl: Já bych možná, pane předsedající, využil svého přednostního práva zpravodaje, abych i reagoval. Jestli to chcete uchopit jako technickou, tak klidně můžete.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že se nikdo s faktickou poznámkou nehlásí, tak máte přednostní právo.

Poslanec Ladislav Šincl: Jenom jsem chtěl poznamenat, jak jsem již řekl, že tato noc nebude krátká.

Dlouho jsem nic neřekl, tak bych jenom chtěl reagovat na svého předřečníka, protože v rámci svého studia dané problematiky jsem mimo volební programy detailně studoval samozřejmě i předložené pozměňovací návrhy. Znám zpaměti skoro všechny, myslím, že úplně všechny již evidenčně elektronicky zařazené pozměňovací návrhy. Jestli se nepletu, tak pan poslanec Stanjura předložil pozměňovací návrh, který jsem v rámci své iniciativy, abych předešel případným kolizím se stanoviskem Ministerstva financí a v rozpočtovém výboru, do kterého by následně předložené pozměňovací návrhy měly směřovat, proto jsem si dovolil neformálně konzultovat některé pozměňovací návrhy s paní příslušnou náměstkyní, paní Hornochovou, abych předzískal její předběžný názor.

Jak jsem avizoval, k návrhu, který je diskutabilní, u kterého jsem mluvil ve svém úvodu, nicméně samozřejmě i k vašemu návrhu, který tam podle mě zajímavě

diferencuje samozřejmě sazby, nicméně u horní sazby se vytváří jakási nová hybridní konstrukce, kdy se v podstatě diferencují sazby, jak navrhuje například takzvaný koaliční návrh, ale nicméně u horní sazby je tam použita konstrukce, která je ve vládním návrhu, abychom si to upřesnili. Chápu to, že tady spousta kolegů neví přesně detaily, ale tak to přesně je. Nicméně i tuto novou ideu jsem si tedy dovolil zkonzultovat s paní Hornochovou s tím, že ona mi odpověděla, já se omlouvám, jenom řeknu, že vás chci připravit na situaci, kdybychom se dočkali podrobné rozpravy a byly by tady načteny pozměňovací návrhy, tak nechci být žádný prorok, ale pravděpodobně u vašeho návrhu z důvodů té nové nezvyklé konstrukce nového vládního návrhu a stávajícího starého systému pravděpodobně bude stanovisko Ministerstva financí negativní.

Nicméně vám řeknu i proč, co jsem se tedy dozvěděl, abychom potom eventuálně, kdyby došlo k případné úpravě ještě dneska, eventuálně zítra ráno, té konstrukce, co tedy bylo předběžně vytýkáno, a to je to, že zavést minimální daň, dovolím si citovat, respektive odvod do systému konstrukce odvodu z loterií a jiných podobných her s účinností od 1. ledna 2016 není technicky možné. Podle názoru Ministerstva financí taková změna by vyvolala nutnost podstatné změny konstrukce odvodu, která by vyžadovala jednak zásadní úpravy informačního systému správce daně, změnu formulářů odvodového přiznání a nutnost změny softwaru poplatníků odvodů. Dále uvádí, že je takováto změna takzvaně administrativně náročná, ale je nyní již prakticky s ohledem na navrhovanou účinnost od 1. ledna 2016 časově nerealizovatelná.

Navíc by uvedená zásadní změna systému byla činěna pouze pro odvodové období 2016, neboť s účinností od 1. ledna 2017 má být odvod z loterií a jiných podobných her nahrazen daní z hazardních her.

Já to jenom vysvětluji, abyste možná získal čas na přípravu případné protiargumentace v případě vašeho předložení tohoto pozměňovacího návrhu, abyste si mohl vyrobit protiargumenty proti tady tomuto předběžnému stanovisku, které se může stát oficiálním stanoviskem v případě vašeho pozměňovacího návrhu.

Doufám, že jsem to moc všem nezamotal. Možná že to není moje poslední dnešní vystoupení. Dovolím si potom jako zpravodaj reagovat na případné další pozměňovací návrhy z trochu odborného pohledu. Jestli bych mohl takto. Pan předkladatel se na mě mračí, ale je to moje povinnost jako zpravodaje.

Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní budeme pokračovat v rozpravě – pan předseda Kalousek a po něm je přihlášen pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Chtěl bych poprosit o prominutí jak pana poslance Stanjuru, tak pana poslance Šincla. Pana poslance Stanjuru za to, že pravděpodobně nebude mít svůj pozměňovací návrh šanci načíst do jiného návrhu než do vládního návrhu. A panu poslanci Šinclovi se chci omluvit za to, že se sice velmi pečlivě jako zpravodaj připravoval, ale že to bude pravděpodobně marná práce. My vám prostě,

kolegové, nikdy nedovolíme, aby jakýkoliv ministr, tím méně Andrej Babiš, určoval, který poslanecký návrh bude projednáván dřív a který později. Smiřte se s tím prosím. To dřív budou kostelecké uzeniny bez rizika stravitelné, než bychom něco takového dopustili. (Pobavení v sále.) To znamená, že to prostě nedopustíme.

Je tady vládní návrh. Vládní návrh podporujeme. Pokud jste to chtěli udělat včas, měli jste možnost to udělat vládním návrhem. Volného vám nepustíme. No pasarán! Právě proto, že před ním 31 jiných poslanců předložilo své návrhy a ty nikoho nezajímají.

Ještě bych vám rád připomněl, že jsem vám před 19. hodinou nabízel, nevím, zda jste mi to věřili, že můžeme projednat pět vládních návrhů, a mohli jsme mít projednaných dnes, i kdyby to mělo trvat až do zítřka přes půlnoc, pět vládních návrhů, ke kterým jsme se nedostali, pět návrhů, které vláda schválila, které vláda poslala do Poslanecké sněmovny a které Poslanecké sněmovně doporučuje přijmout. Tohle jste odmítli a dali jste přednost poslaneckému návrhu, o kterém si vláda nemyslí nic, nebo neví, co si o něm má myslet, protože k němu má neutrální stanovisko, a který, jak jsme zjistili, ani není koaliční. Máte podivné priority. Ty priority respektuji. Jenom až budete říkat, kdo tady zdržuje, tak vy jste svým postojem a tím, že jste dali přednost poslaneckému návrhu, který nemá podporu vlády, zablokovali pět vládních návrhů. Jsem zvědavý, kdy je budete chtít projednat. Je to vaše věc. Já měl dobrou vůli.

Nyní zpět k patologickému hráčství.

Možná víte vy, kteří se věnujete závislosti, že pro někoho, kdo propadl závislosti, ať už na alkoholu, nebo na kokainu, je charakteristická značná míra impulzivity a bude pro nás pro všechny, kteří se skutečně chcete zabývat loterijním zákonem a problematikou hazardu, asi překvapivou a myslím si, že důležitou informací, že u patologických hráčů míra impulzivity překračuje míru impulzivity těch, kteří jsou závislí nejenom na alkoholu, ale dokonce i na kokainu. (Velký hluk v sále.)

U patologických hráčů se ve značné míře vyskytuje snížená citlivost na negativní podněty mající původ v hraní, ať už prohry, zhoršení sociálních vztahů a jiné –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, kolegyně a kolegové, ale požádám vás, abyste snížili hladinu hluku v sále. Není slyšet, co se zde přednáší. Jestli máte něco důležitého na srdci, jděte do předsálí.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom pokud to ruší vás, pane předsedající. Mně to nevadí. Já když se do toho dám...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Myslím, že je to otázka lidské slušnosti – poslouchat, když někdo veřejně mluví.

Poslanec Miroslav Kalousek: To si myslím také, ale přece dobře víte, že to tady nemůžeme chtít po každém.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: U patologických hráčů se ve značné míře vyskytuje snížená citlivost na negativní podněty mající původ v hraní, ať už jsou to prohry, zhoršení sociálních vztahů, naopak na pozitivní impulsy jsou velice citliví. Kupříkladu extrovertně založení patologičtí hráči jsou extrémně citliví na výhry a zaměřují se více na hry provozované v kasinech, resp. na stolní hazardní hry. Na druhé straně introverti jsou citlivější na prohry a vyhledávají tak hry s nižší mírou sociální interakce, jako jsou sázení na sportovní zápasy nebo hraní prostřednictvím samoobslužných technických prostředků. Mezi patologickými hráči se také ve značné míře vyskytují asociální jedinci. Svůj význam tak hraje i osobní konfigurace jedince. Naopak klesá význam rozlišování hráčství mužů a žen. U žen je však geneze patologického hráčství rychlejší, má častěji souvislost s jinými psychickými problémy a zaměřují se – tím myslím ženy–- více na nestrategické hry.

Patologičtí hráči mají často deformované myšlenkové pochody. U některých se vyskytují různé rituály, fetiše, interpretační předpojatost: výhry jsou důsledkem schopností, prohry důsledkem smůly; dočasný teleskoping: výhra jednou musí přijít – si říká ten, kdo má dočasný teleskoping; dochází u nich k selektivní paměti – pamatují si výhry, které sčítají, a prohry si nepamatují, protože je ve svém vědomí potlačují, a tudíž je ani nesčítají; subjektivně produkované klamné korelace jsou typické pro hráče tohoto typu, to znamená náhodné souvislosti patologičtí hráči povyšují na zákonité příčinné vazby.

Je to velmi podobné jako při postižení anorexií. Setkal jsem se s případem anorektičky, která se dostala do situace, že si jednou zapomněla vyčistit zuby a vážila potom o kilo méně. Dala si to do souvislosti a došlo tím u ní nejenom k tomu, že byla anorektická, ale že si přestala čistit zuby, protože ty dvě souvislosti si dala dohromady. Tak tohle u patologických hráčů se stává také.

Pokud se zaměříme na dnes nejdiskutovanější oblast hazardních her, tedy těch, které jsou provozovány prostřednictvím internetu, tak i ze sociologicky-psychologického pohledu se mohou stát značně problematickými. U online provozovaných hazardních her totiž odpadá psychologický aspekt návštěvy fyzické provozovny hazardních her, a tím se zakládá anonymita hráče, což znesnadňuje možnost odhalení vzniku patologického hráčství nebo případné recidivy u těch, kteří již podstoupili léčbu. Je umožněno hrát také proti programu, což však zcela neznamená zánik společenského aspektu takto hrané hry. Pozitiva pak mohou být spatřována v možnostech hrát i zdarma nebo za menší částky, než je tomu ve fyzických provozovnách hazardních her. Rovněž již výše zmíněný aspekt nenutnosti fyzickou provozovnu navštívit v sobě nese mimo negativ i jistá pozitiva. Na hráče například působí menší množství vnějších podnětů stimulujících ho ke hře. Může sedět doma, nenastydne se cestou do herny, prostě ne ve všem jsou pouze negativní dopady.

Psychologové i sociologové se snaží ve svých teoriích objasnit samotnou podstatu patologického hráčství. Mezi nejznámější a také nejrozšířenější patří Freudova teorie a Berglerova teorie, přičemž obě patologické hráčství označují jako formu sebekárání

– nezaměňovat prosím za sebeukájení – sebekárání, nevědomého trestání sebe sama skrze vinu a úzkost z prohry.

Zkusme se věnovat souvislosti patologického hráčství a závislostních poruch. Patologické hráčství bývá často dáváno do souvislostí s různými formami závislostí. Od těch je však patologické hráčství nutno striktně odlišovat. Již výše je uvedena charakteristika patologického hráčství jako nezávislostní duševní poruchy. Zmíněno je také odlišné zařazení patologického hráčství v katalogu mezinárodní klasifikace nemocí. Se závislostními poruchami má ale řadu společných znaků. Závislost je totiž definována jako stav, při kterém absence látky nebo jiného podnětu vyvolává v organismu fyzické nebo duševní obtíže. Tato definice zcela platí u látkových závislostí, ne tak u patologického hráčství. Rozdílnost spočívá samozřejmě v tom, že se do těla neaplikuje žádná látka. Pocitový efekt však je velmi podobný jako při aplikaci takové látky.

Teda pane, prostřednictvím pana předsedajícího, teď bych fakt rád věděl, jestli jako zpravodaj jste věděl, co jsem říkal. (K poslanci Šinclovi.) Ale při nejbližší příležitosti vám to rád zopakuji, samozřejmě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Z pohledu adiktologického je to jistě zajímavý materiál. Pane předsedo, prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nastává pocit slasti, vzrušení a zvýšená produkce endogenních žláz. Nedostavují se ale pro látkové závislosti typické abstinenční příznaky. Psychosomatické efekty, deprese a suicidální tendence se u hráčů vyvíjejí jako reakce na neúspěch ve hře, v závislosti na finančních ztrátách a sociálním strádání.

Patologické hráčství tak můžeme označit nanejvýš jako závislost psychickou, popřípadě psychosociální, nikoliv fyzickou, ale fyzický stav jedince sekundárně ovlivňující. Patologické hráčství je označováno jako stav definitivní, stav na celý život, a to v tom smyslu, že nelze zcela vyléčit, a nedodržováním abstinence subjekt recidivuje na úrovni, na níž bylo léčení zahájeno. Nelze tedy vlastně nikdy hovořit o vyléčeném patologickém hráči, ale pouze o abstinujícím patologickém hráči.

S patologickým hráčstvím však může být spojena řada jiných závislostních poruch. Mezi ně můžeme zařadit právě závislosti látkové, tedy závislost na alkoholu, kofeinu, nikotinu, omamných a psychotropních látkách. Mohou tak vznikat zkřížené závislosti a tzv. klasické kombinace závislostí. Tyto poruchy však nesouvisí přímo s patologickým hráčstvím, ale na jejich vzniku se podílejí sociální aspekty a tlaky vyvolané společností. Pokud bychom chtěli najít příčinnou vazbu mezi vznikem závislostních chorob a vznikem patologického hráčství, dostali bychom se do bludného kruhu "zda bylo dříve vejce nebo slepice". Ve všech případech závislostních poruch a patologického hráčství existuje zároveň nebezpečí vzniku tzv. zřetězené závislosti, kdy jedinci blízcí závislému nebo patologickému hráči mají nutkavou potřebu věnovat se a pečovat o problémového člověka, což může vyústit ve vznik závislosti nebo patologického hráčství u těchto pečujících osob.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane předsedo. Požádám především levou část sálu, aby ztišila své rozhovory. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to aspoň využiji k tomu, abych se napil. Děkuji. (Pije z PET lahve.)

Určitě je velmi zajímavé vědět, jaká je geneze patologického hráčství a jeho průběh. Vznik patologického hráčství samotného musíme dát do souvislosti se samotnými motivy k hraní hazardních her. Nejčastěji je uváděn sociální motiv. Ten se projevuje v několika rovinách. Jednu rovinu představuje struktura společnosti neumožňující valné většině jedinců takové materiální zabezpečení, jaké mají vyšší vrstvy společnosti. V hazardních hrách, jako součásti dnešní společnosti mnohdy označované společností výkonu a konzumu, v níž vládne kult peněz, takoví jedinci spatřují prostředek snadného a rychlého získání finančních prostředků a blahobytu pro sebe a pro své blízké a svůj společenský vzestup.

Vznik patologického hráčství souvisí s několika rovinami lidského života, resp. se systémy, které se vzájemně ovlivňují. Jedná se o psychický systém, tedy psychický stav a osobnostní vlastnosti jedince. Fyzický systém, jaká je tedy psychická a fyzická kondice jedince. Rodinný systém – rodinní příslušníci a jiní blízcí mající jak pozitivní, tak negativní vliv na jedince. A potom je to sociální systém, který je pro naši diskusi – děkuji za její podrobné sledování – který je pro naši diskusi nejdůležitější, protože onen sociální systém je rozhodující pro ovlivňování společenských a právních norem.

Za náchylnější ke vzniku patologického hráčství je možné označit jedince, kteří trpěli v dětství a v mládí psychickou subdeprivací, psychickou deprivací, jedince s poruchou hyperaktivity a hyperkinetičnosti, s poruchou pozornosti, subjekty nacházející se ve stresujících životních situacích, nadměrné konzumenty alkoholu, výrazné extroverty do materiální oblasti a zranitelné skupiny obyvatelstva ve smyslu dospívajících a starších dospělých. Ke vzniku patologického hráčství dopomáhá blízkost provozoven hazardních her a jejich častý výskyt. Tady mají moji úctu starostové, o kterých tu byla řeč, kteří je vytěsňovali od škol a podobných zařízení. Nepochybuji, že i pan navrhovatel, ta gesta si tak vysvětluji, že on mezi ně patřil.

Za patologické hráčství ale není možné označit pouze samotné hraní hazardních her bez dalších doprovodných efektů. Z toho důvodu byla vytvořena stupnice popisující úroveň hráčské kariéry. Tak jaké máme stupně? Stupeň 0: Hra není vůbec provozována. To jsou ti, kteří nehrají. Stupeň 1: To je rekreační hraní, v zásadě společenská zábava, sem tam si někdo koupí los, jednou týdně vyplní tiket, to je rekreační hraní bez negativního dopadu na život. Stupeň 2 už je hraní, které přináší občasný výskyt drobných problémů, říká se tomu problémové hráčství, ne ještě patologické, ale problémové, protože už tam vzniknou nějaké problémy. Prohraje výplatu, přijde domů bez výplaty. I když to neudělá třeba aktuální problém v rodině, rodina má úspory, udělá to zcela jistě problém jemu, neboť si lze snadno představit, jak je přivítán svou manželkou či družkou.

Stupeň 3 je hraní vedoucí ke vzniku velkých problémů a nepříznivých souvislostí, a to už je prosím pěkně patologické hráčství. A ten nejhorší stupeň je stupeň 4 a to už

je začarovaný kruh, protože to je hraní motivované řešením problémů vzniklých v důsledku patologického hráčství. Klasický příklad: v důsledku patologického hráčství jsem se dostal do dluhů, půjčím si a jdu hrát, abych se z dluhů dostal. Všichni víme, jak to dopadne. To je ten nejhorší stupeň a je to tedy stupeň 4. Přestože nejhorší stupeň je stupeň 4, všichni víme, že stupňů je pět, protože začínáme stupněm nula.

Již druhý stupeň je z psychologického hlediska rizikový a představuje přechodovou hranici k patologickému hráčství. Pokud dospělý jedinec pokračuje v hraní hazardních her, dochází ke vzniku patologického hráčství v průměru za jeden až tři roky. U dospívajících je doba postačující ke vzniku patologického hráčství značně kratší, postačují měsíce nebo i týdny, aby se tato duševní porucha rozvinula. U již vzniklého patologického hráčství je možné pozorovat určité fáze, kterými patologičtí hráči postupně procházejí. Tyto fáze jsou čtyři a nezačínají stupněm nula, ale číslem jedna.

Za prvé je to fáze výher. Je to fáze projevující se častějším hraním, vyššími sázkami, hráči také poměrně často vyhrávají a sní o ještě větších výhrách.

Za druhé je to fáze ztrát. Myšlenky jsou zaměřeny již jen na hazardní hry, vzniká finanční negramotnost, kdy se hráč snaží prohry kompenzovat půjčkami a krádežemi, rovněž již dochází k zanedbávání sebe i rodiny.

Za třetí přichází fáze zoufalství. Stále více hraje s vysokými vklady a sázkami do hry, hráč zanedbává rodinu, práci, dochází k odcizení, k pocitům sebelítosti, vzniká možnost spáchání závažnější trestné činnosti – krádeže, není vyloučena ani loupežná vražda, projevuje se agresivita jedince, sebevražedné sklony, sklony k užívání alkoholu a drog, nastává tzv. efekt potápějící se lodi, kdy se jedinec zapojuje do činnosti, do které by se jinak nikdy nezapojil, pokud by to nebylo z důvodu již ztracených finančních prostředků, času, problémů v rodině aj.

Za čtvrté přichází fáze rezignační. Hráč se stává pasivním, vyhledává vnější pomoc u jiných osob, patologické hráčství v této fázi způsobuje neurotizaci, v důsledku čehož vznikají další psychické poruchy a psychosomatické problémy, mezi které lze řadit na prvním místě vysoký krevní tlak, bušení srdce, nespavost, střevní a žaludeční obtíže, zkrátka všechno, čím trpí aktivní politici. (Smích.)

Další poměrně klíčovou oblastí je biologický základ patologického hráčství a nesmíme samozřejmě zapomenout na její prevenci a možnou léčbu. Patologické hráčství je již delší dobu zkoumáno také z medicínského hlediska. Výzkumy ukazují, že se u patologických hráčů vyskytuje nedostatek endorfinu – pro ty, kteří si nejsou vědomi, co znamená tento pojem, mi dovolte, abych řekl, že endorfin je hormon, který způsobuje dobrou náladu, pocity štěstí, tlumí bolest, ovlivňuje výdej některých hormonů apod. Rovněž, že u patologických hráčů dochází k poruchám v tělesných systémech ovlivňujících hladinu noradrenalinu – ten ovlivňuje podráždění a vzrušení, hladinu dopaminu ovlivňující systém odměn ve zdravých i poruchových stavech, a vědecky byl zkoumán i vliv heredity na patologické hráčství. Dědičnost genetických predispozic pro tuto duševní poruchu prozatím nebyla potvrzena ani prokazatelně vyvrácena. Nevíme, jestli se to dá zdědit, anebo nedá. Důvodem je značný společenský i psychický vliv výskytu patologického hráčství v rodině na její členy.

Jistě je možno souhlasit s tvrzením, že předcházet problémům je lepší variantou než řešit jejich následky. U patologického hráčství to samozřejmě platí rovněž. Prevenci jeho vzniku je nejlépe dle autorit, jako je Popov nebo Nešpor, začít již u dětí v rámci primárního vzdělávání. Tito jedinci jsou tzv. postojově čistí ve vztahu k hazardním hrám. U dětí má být proto vytvořen stabilní negativní postoj ke hraní hazardních her. Je to fuj, je to fuj, je to fuj! Stabilní postoj je založen na sladění tří postojových složek. Jedná se o složku kognitivní, což jsou tedy vědomosti, názory či mínění, složku emotivní – jak to prožívám, nebo neprožívám, a konativní, to znamená, jaké jsou tam tendence k jednání. U dětí však mimo školní prostředí hraje nejvýznamnější roli výše zmíněný rodinný a sociální systém, tedy ten vztah, ten vzor, který v rodině mám, nebo nemám. Bez jejich zaměření na vytvoření stabilního negativního postoje k hazardním hrám nebo alespoň dostatečného zdůrazňování nebezpečí spojených s hazardními hrami nebude prevence u dětí nikdy zcela fungovat. U dospělých jedinců je pak nutno prevenci zaměřit na jedince, kteří jsou s hazardními hrami v denním kontaktu, jako jsou krupiéři či osoby vykonávající správní dozor, hráči apod. Je to podobné jako u alkoholu. Barmani jsou prostě více rizikovou skupinou než popeláři.

Hrající jedinci nebo již patologičtí hráči mají k hazardním hrám postoj pozitivní. U těchto jedinců je pak nutno vyvolat změnu postoje. Oslabit a obrátit postoj k hazardním hrám je ale značně náročný a mnohdy neúspěšný proces. Mívá to podobný úspěch, jako když jste se rozhodli, že toho Volného protlačíte. Prostě děláte, co můžete, a ono to stejně nejde. Oslabit a obrátit postoj k hazardním hrám je ale značně... Pardon. Největší šanci mají dle pana doktora Nešpora osoby, ke kterým má hráč velmi silné citové pouto. Citové pouto k osobě měnící postoj hráče musí být silnější než pouto hráče k hazardním hrám, jinak není možné vyvolat požadovanou změnu hráčova postoje. Prostě může ji mít raději než fotbal, ale když ji nemá raději než ruletu, je změna postoje vyloučena. U terapeutů vzniká často problém, že si s hráčem nedokážou vytvořit natolik silné pouto, aby mělo vliv na hráčův postoj. Z toho důvodu léčba mnohdy selhává. Rovněž je pro hráče nutno nalézt dostatečně atraktivní a žádoucí náhradu za hazardní hry. Je potřeba nějaká substituce. Já se vám přiznám, že jsem závislý tabakista, a povedlo se mi, a teď už po několika měsících věřím, že velmi úspěšně, nalézt substituci v elektronické cigaretě. Lepší je samozřejmě nekouřit vůbec, ale už jenom to, že nedýchám ty zplodiny a velmi silně jsem snížil hladinu nikotinu, je to ideální substituce.

Něco podobného musíme nalézt u patologického hráče, pokud mu chceme alespoň... (K paní ministryni Valachové:) Paní ministryně, já se vám omlouvám, ale... (Pobavení v sále.) Ano, já jsem si myslel, že to je vážná věc (se smíchem). Tou náhradou, tedy tou substitucí mohou být rodinné vztahy, finanční jistota, pokořit patologického hráče v sobě je však pro tyto jedince teprve tou pravou výhrou.

V otázkách léčby vás nebudu dále zdržovat a odkážu vás na odborníka, jehož si nade vše vážím v této oblasti, na pana primáře dr. Karla Nešpora, CSc. O statistikách České republiky v oblasti patologického hráčství pojednávají zprávy Ústavu zdravotnických informací a statistiky České republiky. Ty jsou velmi obsáhlé. Přiznám se, že jsem chvíli přemýšlel, že začnu tím, že vás seznámím s těmi statistikami. Pak mi to přišlo surové.

Abychom se mohli pohybovat volně v diskusi o loteriích, musíme si být jisti základními pojmy v rámci herní problematiky. Tedy řekněme, co je to hra. Dovoluji si připomenout, že pojmem hra jsme se již zabývali v podkapitole, kterou jsem přednášel na samém začátku, a to z pohledu sociologického a psychologického. Některé tam uvedené znaky her lze spatřit i v právní charakteristice her. Z vlastních životních zkušeností jistě všichni víte, že hry nabývají různých podob. Může se jednat o hry, v nichž jejich účastník uplatňuje své znalosti či dovednosti, o hry, v nichž výsledek závisí na náhodě, a hry kombinující obě předchozí varianty, ovšem v různém poměru.

Hry ale často zasahují do majetkových či obligačních práv a povinností subjektů. Tím vznikla potřeba hru jako specifický druh společenské činnosti a zábavy upravit prostřednictvím právních norem. Z důvodu historicky starší existence soukromoprávního pojmu civilního práva sázky a hry si začněme vysvětlovat právní rozbor pojmu hry právě u tohoto právního odvětví. To nám, budeme-li se tomu skutečně věnovat, umožní snadněji pochopit podstatu a další třídění her z pohledu práva. Tentokrát nikoli z pohledu škodlivosti či z pohledu sociálně-psychologického, ale ryze pohledu práva.

Občanskoprávní pojem hry, sázky či losu – obtížně se hledá jak v novém, tak v bývalém občanském zákoníku základní soukromoprávní úprava herní problematiky. Kapitola se zaměřuje pouze na vymezení pojmů používaných v právních normách. Má pro nás význam, že ustanovení §§845 a 846 bývalého občanského zákoníku pojem sázky, hry ani losů v nich užitých nedefinuje. Definici pak není možné nalézt ani v jiných částech.

Co je to sázka? Sázkou rozumíme smlouvu o sázce za předpokladu naplnění obecních znaků smluv o sázce a hře, jejímž pojmovým znakem jsou protichůdná tvrzení stran o tom, zda určitá událost existovala, existuje, nebo teprve nastane. Ve smlouvě se jedna strana zavazuje poskytnout druhé straně plnění v případě, že se potvrdí jedno z protichůdných tvrzení stran o předmětné události. A této události říkáme sázková událost. Abych to přiblížil na nějakém konkrétním případě – vyprávělo se kdysi, že poslali Silberštajna říct Sáře Khonové, že pan Khon padl mrtev. Silberštajn zazvonil, paní Khonová otevřela a Silberštajn říká: Dobré odpoledne, vdova Khonová? A paní Khonová říkala: Ano, já jsem Khonová, ale žádná vdova. A Silberštajn říká: A vsaděj se o stovku. To je typický příklad smlouvy o sázce, když jsou prostě protichůdná tvrzení a jedna z těch stran vyhraje.

Co je to los? Pojem los se posuzuje jako sázka nebo hra. Toto vymezení losu je však značně vágní. Právní věda postupně ustálila charakteristiku losu jako věci v podobě listiny, žetonu, sirky a jiné, potvrzující účastenství určité osoby ve smlouvě o sázce či hře a zároveň zakládající nárok na plnění v podobě výhry pro případ, že náhodnou volbou bude tento los při hře či sázce vytažen. Los tak představuje jednak věc užitou ve hře nebo sázce a jednak jí také označujeme činnost v podobě samotného tažení losu. V podobné činnosti se pak losu využívá v různých předpisech českého práva nesouvisejících s hrami ani sázkami.

Jak jsem již několikrát ve svých vystoupeních zdůraznil, osobně mě velmi mrzí, že všechny typy her, ať již ty nevinné společenské zábavy, jako jednou týdně si vsadit

sportku, pardon, tiket, omlouvám se, nechci dělat reklamu jakékoli společnosti, dokonce i tombola je upravena příslušným zákonem, že se to označuje jedním slovem – hazard. Není to pravda, a já proto se snažím tyto pojmy od sebe důsledně oddělovat. Proto když jsem teď mluvil o sázce a losu, nemluvil jsem o hazardu a dovolte, abych se hazardu věnoval teď.

Hazardem totiž podle mého názoru rozumíme sázku a hru jako určitý smluvní typ. Tento typ je charakteristický především svou aleatorností a zpravidla také úplatností. Oba tyto znaky jsou významné pro možnost definování hry jako hazardní. Úplatnost je znakem jen některých sázek a her. Jiné sázky a hry mohou být uzavřeny i bez vkladu do těchto her. Již jsem zmínil finanční aspekt her představující proniknutí her do reálného světa jedince.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, ale byl jsem upozorněn, že zde není pan navrhovatel. Můžete pokračovat, i když není přítomen.

Poslanec Miroslav Kalousek: Důležitý je zpravodaj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zpravodaj je přítomen.

Poslanec Miroslav Kalousek: Navrhovatel stejně nemá šanci. Navrhovatel to nedostane ani do podrobné diskuse. (Smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zpravodaj se hlásí, je přítomen.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ale zpravodaj je tady a já se cítím zcela komfortně. Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě prosím pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Úplatnost je znakem jen některých sázek a her. Jiné sázky a hry mohou být uzavřeny i bez vkladu do těchto her.

V úvodu jsem již zmínil finanční aspekt her představující proniknutí her do reálného světa jedince. Prolomením bariéry striktního oddělení her a reálného života došlo k vytvoření takzvaných zvrácených podob her. Za zvrácené hry tak můžeme označit úplatné sázky a hry. Zatímco bezúplatné sázky a hry zůstávají hrami čistými, tak ty úplatné jsou ty hazardní, nechci říkat nečisté, to by působilo unappetitlich, ale v každém případě je to prostě hazard.

(K řečnickému pultíku přistoupil poslanec Laudát a dal přečíst poslanci Kalouskovi písemnou zprávu.)

Dostal jsem radu, rada se má použít. Dovolte, abych podal procedurální návrh na přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Zazvoním a přivolám kolegy z předsálí, protože se jedná o procedurální návrh. Ještě bych vás chtěl požádat, abyste upřesnil návrh na přerušení do kdy.

Poslanec Miroslav Kalousek: Do 28. října ranního kuropění. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se obávám – já jsem vám nerozuměl. 28. října?

Poslanec Miroslav Kalousek: 28. října ranního kuropění. (Opět smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás ještě poprosím, abyste upřesnil hodinu.

Poslanec Miroslav Kalousek: 28. října bude kuropění v 5.40. (Výbuch smíchu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Ještě eviduji žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Ještě jednou zazvoním, abych přivolal kolegy a kolegyně z předsálí a požádám vás, abyste se přihlásili svými elektronickými kartami. Počkám, až se ustálí počet poslankyň a poslanců. (Po chvilce čekání.) V tom případě jsme usnášeníschopní.

Dám hlasovat, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu do 28. 10. do 5.40.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení tohoto bodu, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 29. Přihlášeno je 93 poslankyň a poslanců, pro návrh 10, proti 67. Váš návrh byl zamítnut. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Abych pravdu řek', já jsem si oddych'. Mě by mrzelo, kdybychom to měli ukončit.

Můžeme tedy setrvat u pojmu hazard. Často se můžeme setkat s odvozeným výrazem hazardér. To je ten, kdo se věnuje hazardu. Běžně takto označujeme jedince, který riskuje značnou ztrátu, resp. výsledek určité činností tím, že nezná veškeré možnosti nebo okolnosti svého počínání a ponechává výsledek náhodě či pravděpodobnosti. Zcela jistě pak lze za hazardéra označit jedince, který takto riskuje pravidelně. Z pohledu společenské závažnosti představuje pravidelnost úkonu zpravidla významnější znak než jednorázový úkon. Můžeme říci, že na onen prvek pravidelnosti reaguje i občanský zákoník. Hazardní hru tak na základě výše uvedeného postupu můžeme definovat jako úplatnou konsenzuální dvou- nebo vícestrannou aleatorní smlouvu, z níž vzniká závazkový právní vztah jednostranně nebo i vícestranně zavazující, která se řídí předem –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo. Požádám vás, kolegyně a kolegové o ztišení.

Přečtu ještě jednu omluvenku, která ke mně dorazila, a to je, že omlouvám pana poslance Ivana Gabala dnes od 22 do 7. 10. deváté hodiny ranní ze zdravotních důvodů.

Požádám vás, abyste v případě, že máte něco důležitého k řešení, šli do předsálí, aby bylo slyšet, co se zde přednáší. Děkuji vám.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím vás, protože se domnívám, že definice hazardní hry je opravdu mimořádně důležitá a ten šum – ne že by mi to vadilo – byl velký, tak já si ještě jednou dovolím ji zopakovat. Pište si: Hazardní hru tak na základě výše uvedeného postupu můžeme definovat jako úplatnou konsenzuální dvou- nebo vícestrannou aleatorní smlouvu, z níž vzniká závazkový právní vztah jednostranně nebo i vícestranně zavazující, která se řídí předem stanovenými nebo dohodnutými pravidly nebo která spočívá v potvrzení jednoho z protichůdných tvrzení smluvních stran o tom, zda určitá událost existovala, existuje či teprve nastane. Přičemž uzavírat tento druh smlouvy je umožněno pouze se

subjektem, jemuž bylo k tomuto účelu uděleno povolení na základě a v mezích zákona.

Definici hazardní hry je nutno chápat jako modifikaci obecných pojmů sázky a hry s veškerými specifiky a omezeními uvedenými v dalších částech mého připraveného vystoupení.

Co jsou to loterie a jiné podobné hry. Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, jako právní předpis zabývající se převážně veřejnoprávní úpravou herní problematiky a zároveň jako nejvýznamnější právní předpis v této oblasti obsahuje vymezení specifického okruhu sázek a her spadajících do působnosti tohoto zákona. Tento okruh souhrnně pojmenovává jako loterie a jiné podobné hry a obsahuje jejich generální definici v § 1 odst. 2. Atributy, jež musí loterie a jiné podobné hry splňovat, jsou dále uvedeny v odst. 3 a 6. V odst. 5 nalezeme zpřesňující ustanovení podřazující pod pojem loterie a jiné podobné hry i jiné podobné činnosti, které jsou vzhledem ke své povaze zařaditelné do působnosti loterijního zákona. Dále v § 2 stanovujeme demonstrativním výčtem činnosti, kterými se rozumí loterie a jiné podobné hry a vymezujeme tak jednotlivé druhy zákonem upravených her.

§ 1 definuje loterie a jiné podobné hry jako hry, kterých se dobrovolně účastní každá fyzická osoba, která zaplatí vklad, tedy sázku, jehož návratnost se nezaručuje, přičemž o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách, tedy něco, co můžeme označit slovy "herní plán". Zná to každý provozovatel.

V odst. 3 a 6 stejného paragrafu jsou vymezeny podrobnější znaky loterií a jiných podobných her. Dle těchto ustanovení nesmí být okolnost určující výhru předem známa a musí být takového druhu, aby nemohla být provozovatelem nebo sázejícím

ovlivněna. Zároveň platí, že hry nezaručující všem účastníkům rovné podmínky jsou zakázány.

Definice loterií a jiných podobných her je v loterijním zákoně upravena z legislativního hlediska, bohužel, musím říct, mimořádně složitě a nepřehledně. Tady nezbývá než litovat, že neprojednáváme vládní návrh nebo že pan kolega Volný nevyužil té příležitosti, neboť formulace, které jsou ve vládním návrhu rozjednaného prvního čtení, jsou výrazným pokrokem dnešního stavu.

Jaké je právo hazardních her. Právo hazardních her – samo o sobě se jedná o polysémantický pojem zahrnující velké množství institutů a otázek s nimi spojených. Samotný pojem práva hazardních her v nás, nebo tedy aspoň ve mně, evokuje představu samostatného právního odvětví právního řádu České republiky, obdobně jako je tomu u práva obchodního, trestního, práva správního apod.

Jelikož ale zcela autonomně nenaplňuje odvětvotvorná kritéria, není možné jej jako samostatné právní odvětví označit a jako takové označováno není. Právní úprava hazardních her je tak roztříštěna do různorodých právních předpisů několika právních odvětví. Spojujícím faktorem je však předmět právní úpravy, kterým je uskutečňování hazardních her. Vzhledem k charakteristice právních předpisů upravujících herní problematiku a norem v ní obsažených a v souvislosti s jejich účelem pak můžeme vymezit právo hazardních her. – Já se vám moc omlouvám. (Ke stolku stenografů.)

Právo hazardních her představuje multioborovou právní disciplínu v podobě účelového souhrnu právních norem upravujících provozování a účast na hazardních hrách, vykonávání dozoru nad hazardními hrami a odvod finančních prostředků do veřejných rozpočtů.

Kdo je to provozovatel hazardní hry? Provozovatelem hazardní hry může být dle dikce § 1 odst. 7 současně platného zákona pouze právnická osoba se sídlem na území České republiky, které oprávněný orgán vydal povolení k provozování hazardní hry. Shodně s tímto ustanovením pak v § 4 odst. 1 věta první stanovuje, že hazardní hry mohou být provozovány pouze na základě povolení, vydaného příslušným orgánem. Podmínkou pro vydání povolení je sídlo právnické osoby na území České republiky. A tady jsme u jednoho ze závažných problémů vytýkaných nám Evropskou unií v rámci společného evropského trhu, problému, který musela Česká republika akceptovat a který bude nezbytné z našeho právního předpisu odstranit.

Pak máme nejen provozovatele hazardní hry, ale máme i provozovatele spotřebitelské soutěže jako hazardní hry. Já některé z vás odkazuji na své vystoupení k vládnímu návrhu zákona, kde jsem vyjadřoval mnohokrát nepochopení nad tím, proč předkladatel, v tomto případě ministr financí, zrovna spotřebitelské soutěže vyjímá a dává jim výjimku. Ono to pochopení podle mého názoru má celkem jednoznačný obchodní důvod v obchodních vztazích společností vlastněných ministrem financí. Tomu se budeme věnovat v rámci vládního návrhu zákona. Jenom upozorňuji, že tak jak verbálně potírá hazard, má pro spotřebitelské soutěže pan ministr financí neuvěřitelnou slabost, přestože se nepochybně jedná o hazardní hru.

Dovolenou formu spotřebitelských loterií, tedy té spotřebitelské soutěže, je totiž možno provozovat na základě pouhého oznámení místně příslušnému finančnímu

úřadu. Povolení se tedy nevydává, a ani s tím vláda nepočítá, že by se vydávat mělo, a ve spojení s principem co není zakázáno, je povoleno, dojdeme snadno k závěru, že provozovatelem pak může být jakákoliv právnická a fyzická osoba, která splní v prováděcím předpise stanovené náležitosti oznámení.

Na jedné straně je provozovatel, na druhé straně je účastník. Za účastníka hazardní hry tedy považujeme účastníka sázek a her upravených příslušným zákonem. Podmínky účastenství na hazardních hrách jsou v dosud platné úpravě stanoveny v § 1 odst. 1 a odst. 8, § 4 odst. 10 a pak také nejobecněji to nalezneme v občanském zákoníku. Opět se zde projevuje typický prvek v podobě roztříštěnosti úpravy jednotlivých institutů do několika na sebe nenavazujících ustanovení. Můžeme se však snadno shodnout a dovolte mi tedy, abych shrnul, že účastníkem hazardní hry může být pouze fyzická osoba starší 18 let, která předem ať již v hotovosti, či bezhotovostně uhradí vklad provozovateli hazardní hry.

Osobám mladším 18 let je účast na hazardních hrách zakázána. Jelikož pod pojmem hazardní hry musíme nutně rozumět i spotřebitelské soutěže, je nutno konstatovat, že se zákaz vztahuje i na tento druh hazardních her. Bohužel je ale zákaz v praxi převážně právě v souvislosti se spotřebitelskými soutěžemi často porušován. Věkovým omezením účast na hazardních hrách loterijní zákon modifikuje obecná ustanovení občanského zákoníku o účastenství na závazkových právních vztazích z důvodu ochrany osob 18 let před negativními dopady hazardních her. V potaz je rovněž nutno brát možnosti zastoupení stanovené občanským zákoníkem. Takto lze zastupovat fyzickou osobu jako při úhradě vkladu provozovateli, například uzavření smlouvy o sázce a hře tak, za použití systematického a logického výkladu použitím argumentu při právních úkonech prováděných v rámci hazardní hry, tedy i při jejich samotném hraní. Účastníci hazardních her mají mít také zajištěny rovné podmínky jak v rámci samotné účasti na hře, tak i co se týká možnosti výhry.

Loterijní zákon však omezuje účast na hazardních hrách i jiným způsobem než jen věkovou hranicí. Dle názoru, vyjádřeného v četbě, kterou si vám dovoluji vřele doporučit, publikace Herní právo, napsal autorský kolektiv Květoslava Kramáře, právní nejistotu způsobuje užití pojmu sázky místo v loterijním zákoně častěji užívaného pojmu vkladu. Rovněž pojem sázkové hry je zde nutno chápat nikoliv odděleně, ale v kontextu celého odstavce – v kontextu celého odstavce – pardon, tak jsem něco chtěl zdůraznit a trošku jsem se ztratil v textu, prosím, abyste mi to odpustili... v kontextu celého odstavce, omlouvám se, říkám to potřetí, jeho účelu a účelu zákona. Smyslem tohoto ustanovení zde pouze s ohledem na účastenství na zahraničních hrách je zabránit odlivu finančních prostředků do zahraničí. Zákazové ustanovení je tak uplatňováno na všechny typy zahraničních hazardních her.

Omezení je ale stanoveno i pro osoby, které by se chtěly zúčastnit tuzemských hazardních her. Zákaz účasti je stanoven pro osoby zaměstnané v kasinu pro účast na sázkových hrách provozovaných v tomto kasinu. Přijmete-li zaměstnání v kasinu, rozlučte se s tím, že si tam zahrajete. Nesmíte.

V oblasti kursových sázek je účast na nich zakázána pro osoby oprávněné přijímat sázky u provozovatele, u kterého jsou zaměstnány. Zákaz účasti na kursových sázkách platí i pro osoby stanovující kursy, a to u všech provozovatelů

kursových sázek, povolených dle loterijního zákona. Zákaz účasti je rovněž stanoven u sázkových her na sportovní události a koňské dostihy pro osoby, které se přímo aktivně podílejí na těchto hrách, dále na události ve sportovních soutěžích, jejichž jsou účastníky nebo se na nich jinak podílejí nebo kterých se účastní sportovní klub, v němž zastávají funkci. Tato ustanovení mají přispět k zániku korupčního prostředí ve sportovních odvětvích, což lze jen ocenit, ovšem sami zvažte míru účinnosti, kterou to skutečně přináší.

Co rozumíme pojmem vklad do hazardní hry. Omlouvám se, napiji se. Děkuji za pochopení. Vklad a jeho dobrovolné zaplacení je jedním z pojmových znaků hazardních her. Loterijní zákon pojem vkladu ztotožňuje s pojmem sázky pomocí umístění slova sázka do závorek za slovo vklad. V ustanoveních zákona tyto pojmy ale definovány nejsou, což s sebou bohužel v praxi často přináší interpretační problémy. V loterijním zákoně je totiž pojem vkladu užíván na několika místech s různými významy, obdobně jako pojem sázky. V odborné terminologii se tomu říká maglajs. Jednou vklad představuje finanční prostředky vložené do hry, jindy finanční prostředky k úhradě základního kapitálu.

V ustanoveních zákona tak dochází k mísení pojmů několika právních odvětví, jelikož vklad je rovněž pojmem občanského práva v souvislosti s prvkem úplatnosti hazardních her. Pojem vklad je ustanovením § 1 odst. 2 užíván v užším smyslu než v občanském zákoníku a také v užším smyslu než v dalších ustanoveních loterijního zákona. Vklad, tedy sázka, je implicitně částečně upraven v § 1 odst. 8, zde je však stanoveno, že vklad musí být v souladu s herním plánem uhrazen provozovateli hazardní hry předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně. Představuje tak v rámci loterijního zákona především povinnost zaplatit finanční částku provozovateli hry, která vyplývá ze smlouvy o hazardní hře. Ze znění zákona také vyplývá, že vkladem do hazardních her nemohou být ani věci ani práva.

Samozřejmě že v hazardní hře je možné vyhrát i prohrát, dovolte mi, abych začal tím veselejším, tedy co je to výhra v rámci hazardní hry. V současné právní úpravě pojem výhra vůbec není definován. Pravděpodobně tehdejší zákonodárce předpokládal notorickou známost tohoto pojmu a je na nás, abychom zvážili, zda budeme s tou notorickou známostí počítat dál, nebo zda se rozhodneme se o tu definici pokusit. Pan poslanec Volný se o to vůbec nepokusil, to pokládám za naprosto zbytečnou rezignaci a malou ambici a já myslím, že bychom se o to v budoucnosti pokusit měli. Na základě výše uvedené definice hazardní hry si tedy lze představit výhru jako nárok smluvní strany, která ve hře uspěla nebo pronesla tvrzení o určité skutečnosti, které se ukázalo být pravdivé.

Dle loterijního zákona mohou být předmětem výhry u peněžitých, číselných a okamžitých loterií a sázkových her výhradně peníze, pokud Ministerstvo financí výjimečně nepovolí i výhry v jejich movitých věcech. Přiznám se, nikdy nedoporučuji tyto výjimky. U věcných loterií a tombol mohou být a také zpravidla jsou i věci movité a naopak s vyloučením peněz, vkladních knížek a cenných papírů. Předpokládám, že se také nikdo z vás na plese na tombole nesetkal s výhrou pětistovky nebo s dluhopisem, to se nesmí. Tlačenka, vázička, obrázek, bažant, prase... (Nápověda z poslaneckých lavic.) Já jsem mile překvapen, jak hluboké znalosti loterijního zákona jsou v této Sněmovně, opravdu děkuji.

Provozovatel výhru vyplácí bezprostředně po skončení hazardní hry. Není-li to možné, tak následně ve lhůtě stanovené herním plánem, nejpozději však do 60 dnů. Marným uplynutím lhůty stanovené v herním plánu se výhra stává soudně vymahatelnou. Předpokladem soudní vymahatelnosti je však uplatnění nároku na výhru u provozovatele hazardní hry, přičemž lhůta uplatnění nároku nesmí být kratší než 30 dnů a delší než 90 dnů. Pokud v této lhůtě nebude nárok u provozovatele uplatněn, nárok zaniká. Pokud by provozovatel plnil po zániku nároku výherce na výhru, jednalo by se ze strany příjemce o bezdůvodné obohacení, jehož vrácení by se mohl provozovatel domáhat právní cestou. Pokud však provozovatel ví, že vyplácí výhru z již zaniklého nároku, jedná se o dar a mezi provozovatelem hazardní hry a příjemcem plnění vzniká darovací smlouva. Tady prosím nezapomenout na darovací daň, pokud s provozovatelem nejste příbuzensky spřízněni ve skupinách, kde jste darovací daně zproštěni.

Pojmem výhry, a to je zajímavé, se již několikrát zabývaly české soudy. Existuje judikát Nejvyššího soudu České republiky o tom, že v případě, kdy byla splněna podmínka pro úspěšné splnění nároku na výplatu výhry, kterou bylo předložení platného a nepoškozeného potvrzení o sázce v sázkové sběrně, nemusí být již toto potvrzení soudu předloženo, ale postačí prokázat uplatnění nároku u provozovatele.

Dámy a pánové, prosím o pochopení. Prosím o pochopení, pane předsedající, tentokrát nepotřebuji konzultaci s odborníky v našem poslaneckém klubu, potřebuji něco úplně jiného, a proto prosím o desetiminutovou přestávku na poradu klubu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, přerušuji jednání a pokračovat budeme ve 23.07 hodin.

(Jednání přerušeno ve 22.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 23.07 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynula přestávka na poradu klubu TOP 09, takže budeme pokračovat. Prosím pana předsedu Kalouska, aby pokračoval ve svém expozé.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Dovoluji si říct, že to není expozé, že to je projev v rámci druhého čtení a že mluvím důsledně k věci. Pamatuji si tady trapné okamžiky, kdy se tu četly pohádky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já se omlouvám, ale prosím sněmovnu o klid, prosím, abyste se usadili a případné diskuse přenesli do předsálí.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pamatuji si ve své bohaté politické praxi, kdy se tu četly pohádky, recitovaly básničky. Ujišťuji, že to umím taky, ale k něčemu takovému se nebudu uchylovat, protože není mým úmyslem sněmovnu zdržovat. Chci prostě mluvit k věci a k věci také mluvím a jsem připraven k té věci mluvit nadále.

Jen připomínám, že v minulých minutách jsme při definování pojmů mluvili o pojmu sázka. Dovolím si dát malý příklad: Zaslechl jsem teď v kuloárech některé sázky, jestli to vzdám. Tak na to nesázejte.

To, co je klíčové pro právní úpravu hazardních her, je regulátor, tzn. musíme mít nejenom pravidla, ale musíme mít také instituce, které na to dohlížejí, tedy správní orgány a pro oblast hazardních her. V podkapitole 3.2 je mj. uvedeno... (Odmlka pro ruch v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já vás, kolegyně a kolegové, znovu prosím o klid. Prosím, abyste se neshlukovali před řečništěm a umožnili tak panu předsedovi jeho projev.

Poslanec Miroslav Kalousek: V podkapitole 3.2 je mj. uvedeno, že prostřednictvím práva hazardních her, resp. jeho norem, dochází k úpravě provozování hazardních her a úpravě dozoru nad nimi. Adresáty těchto právních norem jsou subjekty soukromého práva a subjekty veřejného práva ve smyslu správních orgánů, kterým je svěřena působnost v této oblasti. Správní orgány jsou v oblasti hazardních her pověřeny k udělování povolení k jejich provozování a k přijímání oznámení o konání spotřebitelské soutěže, dále také k vykonávání dozoru nad dodržováním právních norem a správou odvodů.

Zákonem číslo 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, je ústředním orgánem pro tomboly, loterie a jiné podobné hry určeno Ministerstvo financí. Působnost ministerstva a jiných správních orgánů vykonávajících veřejnou správu hazardních her specificky upravuje potom loterijní zákon. Obecně ale není v loterijním zákoně soustava správních orgánů pro oblast hazardních her vymezena. Z toho konsekventně vyplývá i neexistence obecných ustanovení vymezujících pravomoci těchto orgánů. Pro celistvý obraz působnosti a pravomoci určitého orgánu tak musíme zpravidla hledat jak v normách obecných, tak i specializovaných, upravujících problematiku určitého druhu hazardních her. Nesystematičností úpravy se adresátům právních norem zakládá nutnost nespokojit se s nalezením právní normy upravující institut, který je předmětem jejich zájmu, ale v zájmu své vlastní a zpravidla i cizí právní jistoty, pokud je adresátem v daném případě správní orgán, probádat zbylou část právního předpisu, ve kterém posléze zpravidla najdou odpověď na svou původní otázku.

Dalším nedostatkem právní úpravy hazardních her týkající se správních orgánů je jejich členění na orgány vydávající povolení k provozování hazardních her a orgány státního dozoru. Orgán, který povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry vydal, je povinen ji kontrolovat. Orgán vykonávající státní dozor se může kdykoliv přesvědčit, zda loterie nebo jiné podobné hry se provozují za podmínek určených v povolení a zda se dodržují příslušné právní předpisy.

Zcela se tedy stírá rozdíl mezi povolujícími orgány a orgány státního dozoru, jelikož vykonávají v otázkách dozoru nad hazardními hrami shodnou činnost. Zakládá se tak institucionální duplicita dozoru nad hazardními hrami. Tato samotná skutečnost by však byla jistě ku prospěchu a zajistila by vyšší míru dodržování právní

úpravy. Výše uvedený nedostatek právní úpravy je ale založen prakticky shodným institucionálním vymezením povolujících orgánů a orgánů státního dozoru.

Zkusme si diferencovat při zachování terminologie loterijního zákona výčet správních orgánů vykonávajících působnost v oblasti hazardních her jednak na orgány vydávající povolení k provozování hazardních her a jednak orgány státního dozoru. Teď, byť jsme si vědomi té duplicity, tak si to pro lepší pochopení zkusme od sebe oddělit.

Tedy povolující orgány. Aby nedošlo k omylu, to jsou orgány, které vydávají povolení. Povolující orgány. Orgány vydávající povolení k provozování hazardních her, jakož i orgány přijímající oznámení o konání spotřebitelských soutěží, jsou: za prvé obecní úřady včetně obecních úřadů ve smyslu úřadů městských částí v Praze a úřadů městských částí nebo městských obvodů v územně členěných statutárních městech, pak jsou to krajské úřady a úplně na vrcholu jako duch boží nad vodami je ten, který tady není, i když se jedná o jeho buď úmyslném opožděném návrhu, nebo o neschopnosti podat ho včas, a to je ministr financí. Povoláním a pravomocemi se budeme zabývat v dalším povídání. Tak to jsou ty povolující.

A teď ty orgány státního dozoru. Orgány státního dozoru pro oblast hazardních her jsou: Za prvé obce, a to v případech, kdy vydávají povolení k provozování hazardních her. Krajské úřady, a to v případech, kdy vydávají povolení k provozování hazardních her. Povolení je krajským úřadem vydáváno pouze pro provozování výherních hracích přístrojů, má-li být provozovatelem výherního hracího přístroje obec ve svém územním obvodu. Pak jsou to místně příslušné finanční úřady a finanční úřady, v jejichž územním obvodu se nacházejí jednotlivé provozovny v případech, kdy povolení k provozování hazardních her vydává ministerstvo. V případech, kdy povolování hazardních her povoluje ministerstvo a sídlo provozovatele nebo jeho provozovna se nachází na území hlavního města Prahy, vykonává státní dozor Finanční úřad pro Prahu 1. To znamená, Finanční úřad pro Prahu 1 vykonává dozor na území celé velké Prahy. Totéž platí i pro město Brno a totéž platí i pro město Ostravu, kdy státní dozor vykonává Finanční úřad Brno 1 resp. Finanční úřad Ostrava 1. Fakultativně pak mohou státní dozor nad provozováním výherních hracích přístrojů, k jejichž provozu vydal povolení obecní nebo krajský úřad, vykonávat místně příslušné finanční úřady a finanční úřady, v jejichž územním obvodu se nacházejí jednotlivé provozovny.

Jak je patrné z výše uvedených výčtů, povolující orgány a orgány státního dozoru jsou institucionálně shodnými správními orgány s výjimkou orgánů státního dozoru v podobě finančních úřadů. Pro úplnost bych rád zdůraznil, že dle loterijního zákona jsou působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu nebo úřadu městského obvodu výkonem tzv. přenesené působnosti, tzn. i v případě, že to vykonává obecní či krajský úřad. Vykonává co? Vykonává státní správu.

Jaké jsou prameny právní úpravy herní problematiky v České republice. Možná vás to překvapí, projednáváme novelu loterijního zákona, ale musíme si být vědomi, že je to problematika, která se prolíná do celé řady jiných právních předpisů, a musíme je být schopni chápat komplexně a být si vědomi všech souvislostí, což ve vší úctě, když se dívám na pana předkladatele, nejsem si jist, zda učinil. Proto

pokládám za nezbytné v diskusi zdůraznit, že herní problematiku v České republice upravují předpisy zákonné i podzákonné úrovně ve smyslu zákonů, vyhlášek ministerstev a obecně závazných vyhlášek obcí. Dovolte mi, abych vás teď seznámil s těmi nejvýznamnějšími předpisy, které upravují oblast hazardních her.

Je to občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Je to stále ještě platný zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů. Je to zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Je to zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Je to zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů. Je to zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Je to zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Nelze zapomenout na zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, samozřejmě jak jinak, i ten ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, který jsme nedávno novelizovali ve smyslu kontrolních mechanismů, a ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, a trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Nesmíme zapomenout na obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. A jakkoliv to zní téměř neuvěřitelně, do oblasti loterií nám vstupuje i zákon č. 239/1992 Sb., o Státním fondu kultury, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, ve znění pozdějších předpisů.

V jednom ze svých příštích vystoupení na podobné schůzi očekávám, že velmi úzce probereme právě s posledními dvěma zmiňovanými zákony, tedy se zákonem o Státním fondu kultury a o Státní fondu České republiky, úzkou souvislost mezi hazardními hrami, loteriemi a financováním kultury v České republice. Jestli si vzpomenete, věnovali jsme se posledně s panem poslancem Holečkem úzké souvislosti loterijního zákona a financování sportu. Tam jsme to jenom tak nakousli. Čeká nás ještě dvacet, třicet hodin, ale dáme to. A určitě dáme i tu kulturu.

To jsou asi tak ty nejvýznamnější právní předpisy. A v tomto výčtu nejsou záměrně obsaženy prameny nejvyšší právní síly v podobě Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, nicméně musíme si být vědomi skutečnosti, že jako předpisy obecně prostupující právní úpravou všech právních odvětví se i tyto normy dotýkají námi projednávané problematiky a novely, kterou předložil pan poslanec Volný. Z výše uvedeného výčtu logicky pak vyplývá, že herní problematika je na zákonné úrovni upravena rozličnými rozmanitými právními předpisy různých právních odvětví. Ze soukromoprávních předpisů asi nejvýznamnější obchodní zákoník a ve veřejnoprávním předpisu se jedná o správní právo a finanční právo. Budu milosrdný a nebudu opakovat zákony týkající se finančního a správního práva.

Musíme se nutně teď chvíli věnovat speciálnímu právnímu předpisu z tohoto výčtu, který právě novelizujeme na základě návrhu pana poslance Volného, tedy je to

novela zákona o loteriích a jiných podobných hrách. Je to speciální právní předpis. Ten modifikuje soukromoprávní úpravu obsaženou v občanském zákoníku i v obchodním zákoníku a má tak přednost před odlišnou úpravou obsaženou v těchto právních předpisech. Pro řízení ve věcech hazardních her pak platí správní řád s odchylkami, které upravuje právě tento loterijní zákon. Výjimkou jsou řízení ve věcech správy odvodů, kde se dle § 41 odst. 3 postupuje podle daňového řádu. Ustanovení loterijního zákona jsou zásadně veřejnoprávní povahy upravující hazardní hry s využitím metody veřejnoprávní regulace.

Právní úprava hazardních her je v České republice postavena na generálním zákazu provozování hazardních her stanoveném v § 1 odst. 1 v první větě. Výjimkou z generálního zákazu jsou případy stanovené v loterijním zákoně. Předmětem právní úpravy loterijního zákona je tak úprava veřejnoprávních předpokladů pro uskutečňování hazardních her jako specifického typu smluv o sázce a hře upravených předpisy občanského práva... Pardon. Takto obecně vymezený předmět je možno z věcného hlediska členit na dílčí okruhy, z nichž loterijní zákon vymezuje a charakterizuje druhy hazardních her. Stanoví, kdo může být provozovatelem hazardních her, stanoví, kdo může být účastníkem hazardních her. Stanoví práva a povinnosti provozovatelů a účastníků hazardních her. Stanoví podmínky pro provozování hazardních her. Stanoví působnost a pravomoci orgánů veřejné správy v otázkách hazardních her. Stanoví práva a povinnosti dalších osob vykonávajících činnost v souvislosti s hazardními hrami.

Pro loterijní zákon je charakteristické obdobně jako pro právní předpisy jiných států takzvaného východního bloku, že zákonodárce nebyl v době přijetí zákona zcela připraven na vytvoření předpisu upravujícího činnosti do té doby u nás neprovozované, nebo provozované jen ve značně omezené míře. To se projevuje v nepromyšlené systematice zákona stejně jako ve formálně logických nedostatcích při užívání pojmů a jejich vzájemných vazeb. Na některé z těchto nedostatků jsem si dovolil již upozornit a budu na ně upozorňovat dál. Formálně jsou ustanovení zákona členěna, jak pan poslanec Volný jako předkladatel ví, na osm částí. První část nese označení Úvodní ustanovení. Je to celkem logické. Asi by nedávalo žádnou logiku, kdyby pod pojmem Úvodní ustanovení byla označena třeba čtvrtá část.

První část zákona je také z formálního hlediska částí nejproblematičtější. Obsahuje sedm paragrafů, z nichž jsou bez jakéhokoliv vnitřního členění a v na sebe nenavazujících ustanoveních vymezeny nejdůležitější pojmy a instituty užívané v dalších částech zákona. Je tak nutné pečlivě vyhledávat vzájemné obsahové i logické vazby mezi jednotlivými ustanoveními, abychom získali obraz obecného vymezení pojmů v celé jejich šíři, jako jsou hazardní hry a jejich druhy, provozovatel hazardní hry, účastník hazardní hry, vymezení podmínek pro udělení povolení k provozování hazardní hry a podobně.

Část druhá až osmá jsou postupně označovány jako Část první až sedmá. Část první se zabývá problematikou loterií a tombol. Jenom prosím, ta věta není nelogická, ještě jednou ji řeknu, byť zní napoprvé absurdně. Část druhá až osmá jsou postupně označovány jako Část první až sedmá. A proč? Protože ta skutečně první je označena jako úvodní, proto ta druhá až osmá je označena jako jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm.

Část první se zabývá problematikou loterií a tombol, Část druhá se zabývá výherními hracími přístroji, Část třetí kurzovými sázkami, Část čtvrtá sázkovými hrami v kasinu, Část pátá dostihovými sázkami, Část šestá odvody z hazardních her a Část sedmá obsahuje Ustanovení společná, přechodná a závěrečná. Právě poslední část zákona, přesněji jeho část Ustanovení společná představuje druhou neproblematičtější část zákona. Nalezneme zde totiž úpravu státního dozoru nad hazardními hrami včetně úpravy možných sankcí, stanovení českého jazyka jazykem úředním, úpravu pravomoci obcí vydávat obecně závazné vyhlášky, stanovení práva obcí účastnit se správního řízení o vydání povolení u některých druhů hazardních her, jestliže mají být provozovány na jejich území, úpravu pravomocí ministerstva, úpravu sankčních pravomocí povolujícího orgánu, úpravu náležitostí herního plánu, atd.

To vše opět ve formálně i logicky nenavazujících ustanoveních. Ustanovením obsaženým v Části sedmé jistě nelze upřít, že se uplatní při správě hazardních her, většina z nich ale z důvodu svého obecného charakteru spadá do oblasti upravené loterijním zákonem v části Úvodní ustanovení. Ustanovení společná slouží ve většině právních předpisů k vymezení působnosti jiných zákonů, kupříkladu na řízení dle daného zákona apod., nikoliv ke stanovování pravomocí subjektů či podrobné úpravě některých institutů. Špatná koncepce systematiky loterijního zákona vytvořené zákonodárcem se tak projevuje v plné síle v první a poslední části zákona.

Z důvodu výše uvedené nepřipravenosti zákonodárce na vytvoření bezproblémové právní úpravy hazardních her byl loterijní zákon poměrně často novelizován. Naposledy tomu tak bylo v roce 2011. Předpisy novelizující loterijní zákon z tohoto roku jsou:

Zákon č. 300/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Novela 300/2011 Sb. upravuje loterijní zákon velkým počtem ustanovení neponechávající žádnou z částí loterijního zákona netknutou. Nově jsou do loterijního zákona vloženy například ustanovení upravující propagaci nepovolených hazardních her, nové druhy hazardních her, atd. Novela 300/2011 Sb. představuje reakci zákonodárce na technický pokrok a rozvoj hazardních her. Z důvodu jeho rozsahu, a také proto, že to byla moje novela, si ji tak jako pracovně nazývám Velkou novelou loterijního zákona.

Zákon č. 420/2011 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

Tato novela upravuje ustanovení velkého množství právních předpisů, jelikož zavedení trestní odpovědnosti právnických osob představuje významnou změnu institutu trestní odpovědnosti, v důsledku čehož musela být upravena i ustanovení loterijního zákona. Novela 420/2011 Sb. mění § 4a loterijního zákona tak, že nově je vyžadována bezúhonnost i po právnické osobě vystupujících jako žadatel o vydání povolení k provozování hazardních her nebo vystupující také jako akcionáři nebo společníci žadatelů.

Pardon. (Řečník si odkašlal.) Kolegové, moc vás prosím, přineste mi někdo vodu. Děkuju. (Ukazuje svou prázdnou skleničku.)

Zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů. Tady bohužel přichází, přišlo ne úplně citlivé zrušení tohoto zákona, což nadále zkomplikovalo už tak dost komplikovanou právní úpravu.

To jsme probrali ty nejdůležitější zákony a nyní je potřeba se věnovat právním úpravám podzákonné úrovně a pokládám za velkou chybu, že předkladatel novelizuje zákon, aniž by se zabýval prováděcími normami.

Problematika práva hazardních her je upravena i na podzákonné úrovni ve formě vyhlášek ministerstva a obecně závazných vyhlášek obcí. Zmocnění k vytvoření podzákonné úpravy je stanoveno pro ministerstva v § 1 odst. 5, § 50 odst. 1, 2 a odst. 8, pro obce pak je to v § 50 odst. 4.

Vyhlášky Ministerstva financí – ty nejvýznamnější jsou vyhlášky č. 223/1993 Sb., o hracích přístrojích, ve znění zákona č. 149/1998 Sb. Touto vyhláškou je realizována pravomoc ministerstva stanovená v § 50 odst. 1 loterijního zákona upravit nejvyšší vsazenou částku na jednu hru a nejvyšší výhru v jedné hře podle § 17 odst. 4, nejvyšší hodinovou prohru podle § 17 odst. 6 a upravit náležitosti známky uvedené v § 18 odst. 4. Vyhláška obsahuje celou řadu ustanovení, jejichž obsah ale překračuje zmocnění udělené loterijním zákonem ministerstvu. Jedinými použitelnými ustanoveními tak je úprava náležitostí známky obsažené v § 4 odst. 2.

Vyhláška č. 285/1998 Sb., o podmínkách monitorování a uchovávání záznamů v kasinu. Ministerstvu je § 50 odst. 2 stanovena povinnost upravit právním předpisem podrobnosti a bližší podmínky pro monitorování a uchovávání záznamů podle § 37. V § 37 je tato povinnost uvedena opětovně, vzniká tak duplicita, která zde ale nezpůsobuje žádné následky. Oproti předchozí vyhlášce je tato vyhláška použitelná v celém svém rozsahu. Uveďme proto, že se monitorují všechny hrací stoly umístěné v kasinu, přitom každý z nich zvlášť včetně ruletového kola a boxu pro dotování žetonů, pokladna a prostor, kde se provádí závěrečné vyúčtování výsledků herního dne.

Monitorování musí být plynulé a obrazový a zvukový záznam z tohoto monitorování musí být jasný, zřetelný, rozlišující a kvalitní, musí být patrny zejména číslice na ruletovém kole a na hracích stolech, označení a počet žetonů i hodnoty karet. Musí být také zajištěno zabránění poškození záznamů, a to tak, že záznamy umístíme do odděleného a zabezpečeného prostoru.

Poslední důležitou vyhláškou Ministerstva financí je vyhláška č. 315/1999 Sb., o způsobu oznamování soutěží, anket a jiných akcí o ceny, které nejsou spotřebitelskou loterií. Známe ji také jako vyhlášku o spotřebitelských soutěžích.

Teda když tam na mě řvou voni, tak to chápu, ale on na mě řve i vlastní tamhle. To je neuvěřitelné... (Hovoří o poslanci Horáčkovi a dalších hovořících ve skupince. Odmlčí se.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím kolegy v levém středu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Když na mě ječí voni, tak to chápu jako součást zápasu, ale když na mě ječí vlastní, tak mě to mrzí. (Směje se. Diskutující skupinka opouští sál.)

Vyhláška č. 315/1999 Sb., o způsobu oznamování soutěží, anket a jiných akcí o ceny, které nejsou spotřebitelskou loterií, známe ji tedy jako vyhlášku o spotřebitelských soutěžích, tato vyhláška byla vydána ministerstvem na základě ustanovení § 1 odst. 5 poslední věty. Podrobnější rozbor ustanovení vyhlášky o spotřebitelských soutěžích je obsažen v oddílu 5.3.4.zabývajícím se právě ohlašováním tohoto druhu hazardních her.

To jsou vyhlášky ministerstva. Teď se musíme věnovat obecně závazným vyhláškám obcí, které některým z vás, kteří jste přišli z komunální politiky, jsou možná bližší, ale samozřejmě zdaleka ne všem.

Obecně závazné vyhlášky obcí dotvářejí systém pramenů práva hazardních her. Novelou 300/2011 Sb. došlo ke změně v této oblasti a dnes tak mohou obce na základě zmocnění v § 50 odst. 4 loterijního zákona u hazardních her stanovených v odst. 2 stanovit místo a čas, ve kterém mohou být výše uvedené hazardní hry provozovány, místo a čas, ve kterém je provozování výše uvedených hazardních her zakázáno, a zákaz provozování výše uvedených hazardních her na celém území obce. Tato pravomoc předtím nebyla, byla dána až příslušnou novelou zákona z roku 2011. A propos, dovolím si znovu podotknout, že jsem ji prosazoval jako ministr financí já, přesto o mně stále někdo trousí, že podporuji hazard. Tohle byla naprosto zlomová právní úprava, která pravomoc obcím dala do ruky.

Obcím je tak dána možnost, nikoliv povinnost, upravit provozování výše uvedených hazardních her nebo jen některých z nich na svém území. Nově také byla § 50 odst. 7 stanovena povinnost obcí o přijetí OZV do 15 dnů informovat ministerstvo. Zde je možné upozornit na další problematické ustanovení loterijního zákona, jelikož obcím je tato povinnost stanovena i pro OZV přijaté podle § 50 odst. 5.

Právní úprava a neúprava herní problematiky v České republice je stále poměrně velký problém. V této kapitole je proto nutné probrat se právní úpravou obsaženou v předpisech českého právního řádu, která upravuje herní problematiku... (Řečník se odmlčel. Někteří poslanci ANO debatují v hloučku.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, pane poslanče, poprosím svoje kolegy, aby pokud si mají co říct, aby tak učinili v předsálí, protože my ostatní vás napjatě posloucháme.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem teď chvíli napjatě poslouchal kolegy, právě zněla zajímavá slova.

Dovolte mi, abych se zaměřil jak na občanskoprávní aspekty her, tak především na jejich veřejnoprávní úpravu obsaženou v loterijním zákoně, sloužící k zajištění řádného provozování hazardních her na našem území. Neopomenu zmínit ani trestněprávní úpravu dotýkající se oblasti her, neboť samozřejmě i trestní odpovědnost tam vzniká.

Jaké jsou občanskoprávní aspekty herní problematiky? V pojetí občanského zákoníku představují hry dva typy smluv – sázka a hra – dále v občanském zákoníku specificky neupravené a řídící se tak obecnou úpravou závazkových právních vztahů. Hazardní hry, resp. loterie a jiné podobné hry, jsou pak poddruhem smluv o sázce a hře specificky upravené v loterijním zákoníku. I pro ně však platí úprava obsažená v občanském zákoníku, pokud loterijní zákon neupravuje problematiku her odlišně. Ve třetí kapitole bych se jednou pravděpodobně za několik nocí rád zabýval úpravou účastníka hazardní hry i z pohledu úpravy občanského zákoníku.

U provozovatele hazardních her jako právnické osoby je základem právní úpravy rovněž občanský zákoník tím, že jednak vytváří institut právnické osoby jako subjektu práva a jednak také tím, že jim umožňuje účastnit se občanskoprávních a jiných právních vztahů. Náležitostmi právnických osob, jejich formami a závazkovými vztahy mezi nimi apod. se pak zabývá právo obchodní. Na problematiku her se uplatňují ale i jiná ustanovení občanského zákoníku s různými účinky, jejichž rozbor si teď krátce, krátce provedeme.

"Hlava osmnáctá: Sázka a hra.

§ 845. Výhry ze sázek a her nelze vymáhat; vymáhat nelze ani pohledávky z půjček, poskytnutých vědomě do sázky nebo hry. Takové výhry a pohledávky nelze ani platně zajistit. Odst. 2, Los se posuzuje jako sázka nebo hra.

§ 846. Ustanovení § 845 neplatí, jde-li o výherní podnik, který provozuje stát nebo který byl úředně povolen."

Jaký je potom předmět sázky a hry? Předmětem sázky a hry, tedy tzv. herním vkladem, může být jakýkoliv předmět právních vztahů, s nímž může daná osoba, ve smyslu účastníka sázky nebo hry, nakládat. Můžou jím být věci, práva i jiné majetkové hodnoty s určitými výjimkami. Těmito výjimkami jsou věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, které jsou zvláštními právními předpisy vyhrazeny do vlastnictví státu nebo jím určených právnických osob dle § 125 odst. 2 občanského zákoníku, dále věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které jsou nepřevoditelné, anebo ty, u kterých je právními předpisy stanoven zvláštní režim zacházení... (Do sálu se vracející poslanci ruší řečníka.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím nově příchozí, aby se ztišili.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já prosím pěkně, když jsem mluvil o zvláštním režimu, aby bylo jasno pro příchozí, tak jsem mluvil o zvláštním režimu podle loterijního zákona. Nešlo tady o viditelně měnící se režim v České republice. O něm budeme mluvit někdy jindy. (Pobavení.)

Rovněž nemohou být vkladem do sázek a her neovladatelné přírodní síly a práva osobnostní povahy. Herní vklad ale může spočívat v jednání nebo opomenutí, s výjimkou zákonem zakázaného způsobu jednání nebo opomenutí. Je ale nutné si uvědomit, že sázka i hra mohou být uzavřeny i jako smlouvy bezúplatné, tedy bez herního vkladu, ve formě sázky o čest nebo ve formě hry provozované pro pouhé pobavení, jak například uvádí některé odborné publikace.

Existuje institut, který lze pojmenovat jako absolutní neplatnost smluv o sázce a hře. Už jsme si několikrát zdůraznili diferenciaci her na sázky a hry a hazardní hry jako poddruh sázek a her upravených v loterijním zákoně charakteristických pravidelností představovanou jejich provozováním prostřednictvím subjektu, který k tomu účelu získal povolení na základě zákona. Občanský zákoník tento subjekt označuje jako výherní podnik. Jednoduše řečeno tak dělíme sázky a hry na ty, které jsou provozovány na základě povolení, to jsou tedy hazardní hry, a ty, které je možno provozovat bez povolení. Na základě generálního zákazu provozování hazardních her stanoveného v § 1 odst. 1 dojdeme k závěru, že provozování hazardních her bez povolení zakládá absolutní neplatnost takovéhoto smluvního vztahu uzavřeného mezi jejím provozovatelem a účastníkem, a to pro rozpor se zákonem dle § 39 občanského zákoníku. Jinými slovy, pokud vznikl vztah s provozovatelem, který nedostal k hazardní hře povolení, nelze vymáhat jakékoliv plnění a smlouva, která normálně vzniká, se stala smlouvou absolutně neplatnou, a závazky tudíž jsou z ní nevymahatelné. I touhle problematikou se zabývaly české soudy a můžeme najít rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, že nárok na výhru není soudně vymahatelný, pokud subjekt provozující hazardní hru ji provozuje bez povolení a toto povolení mu nebylo doposud vydáno.

Upozornit je ale třeba na to, že nic nebrání tomu, aby provozovatel hazardní hry jako právnická osoba, tedy nikoliv v pozici provozovatele hazardní hry, mimo svou podnikatelskou činnost, uzavřel sázku nebo hru jako jakýkoliv jiný subjekt práva.

Absolutní neplatnost sázky a hry také zakládá nedodržení pojmového znaku... (V sále je velký hluk.) Já chápu, že možná...

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se snažím gestikulovat na ty, kteří hlučí, abych vás nemusel přerušovat, ale evidentně to nestačí. Takže prosím o klid!

Poslanec Miroslav Kalousek: Chápu, že evidentně stoupá únava. Já se cítím docela fit, ale některých z vás se nutně budu muset zeptat, jestli to nechcete přerušit. Dávám tedy návrh na přerušení do 27. října do ranního kuropění, které bude v 5.35. (Pobavení.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je procedurální návrh, ale registruji tady kolegyni Jermanovou s protinávrhem k tomuto návrhu, takže to je podle jednacího řádu možné, takže jí dám slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já vznáším protinávrh na přerušení jednání na 10 minut.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takže v tom případě nejprve budeme hlasovat o protinávrhu. Je zde protinávrh kolegyně Jermanové, abychom přerušili jednání na 10 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se... (Požadavky na odhlášení.) Pardon, omlouvám se. Hlasování ukončuji, prohlašuji jej za zmatečné a všechny vás odhlásím. Prosím vás

o novou registraci. A jakmile se počet na tabuli ustálí, tak budeme moci pokračovat. Tak.

Protinávrh zněl přerušit jednání na 10 minut.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. (Posl. Kalousek: Budu džentlmen. – Hlasuje pro, hlasité výkřiky ze sálu: Hezký!) Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 31, přihlášeno je 113, pro 64, proti 29. Tento návrh byl přijat a budeme tedy pokračovat pět minut po půlnoci. Přerušuji tedy na 10 minut jednání Sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 23.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. října 2015
Přítomno: 191 poslanců

(Jednání pokračovalo v 0.05 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Uplynula doba, na kterou bylo jednání přerušeno, a pan předseda Kalousek může pokračovat. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ani nevíte, jak rád bych, pane předsedo, ale přiznám se, že nemohu. Úcta k Poslanecké sněmovně, jejímž jsem členem a jejíž usnesení je pro mě zákonem, mi v tom zabraňuje. My jsme si totiž svým usnesením stanovili, a ta formulace je – a teď budu citovat zcela přesně – že prvním bodem ve středu bude bod 145. Je to třetí čtení a lhůta uplyne až v 9 hodin. Dřív se hlasovat nemůže. A neboť už je středa, nemůžeme jednat. Je středa, prvním bodem ve středu je bod 145. Nemůžeme jednat o bodu 28, pokud jsme si svým usnesením schválili, že prvním bodem ve středu je bod 145. To bychom porušili své vlastní usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je samozřejmě váš názor, pane kolego.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ale to je pravda, pane předsedo. (Pan předseda: Prosím?) To je pravda, pane předsedo. Pane předsedo, já to říkám – ani nevíte, jak rád bych pokračoval. (Smích.) Já to říkám z úcty k vám, vy už jste se dopustil jednoho těžkého lapsu, kdy jste svolal mimořádnou schůzi na čtvrtek na devátou hodinu, a myslím si, že to bylo docela zásadní porušení zákona i parlamentarismu, a já se odmítám podílet na dalším porušování usnesení Poslanecké sněmovny. Nepochybně je středa a usnesení Poslanecké sněmovny jasně říká, že první bod ve středu bude bod 145. Je to třetí čtení. (S důrazem:) Kdybychom, kolegyně a kolegové, měli lhůtu mezi druhým a třetím čtením, tak bychom teď mohli přerušit a začít hlasovat o bodu 145 a já bych pokračoval. Ale to nemůžeme, protože lhůta mezi druhým a třetím čtením nám uplyne až v 9 hodin. My nemáme šanci. Já bych mluvil, až bych brečel! (Smích, řečník se směje rovněž.) Ale my prostě nemůžeme!

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já se vás chci zeptat, zda něco navrhujete.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedo, já vás upozorňuji na to, že jako předsedající jste povinen dodržet podle mého názoru usnesení Poslanecké sněmovny, které říká, že první bod ve středu, o kterém budeme jednat, je bod 145, a prosím, abyste jako předseda Poslanecké sněmovny naplnil usnesení Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, protože jsem očekával tento argument, který není vaším originálním výmyslem, ale autorem je někdo jiný, ale nebudu jmenovat

autora, který s tím poprvé přišel, konzultoval s legislativou a bylo mi sděleno, že jednací den začíná v 9 hodin ráno. (Potlesk v levé části sálu.) Tudíž já jsem přesvědčen, že jednat můžeme dále. A ptám se, zda v této souvislosti něco navrhujete.

Poslanec Miroslav Kalousek: Naplňujete mě nadějí, pane předsedo, protože to vypadá, že bych mohl pokračovat, kdybyste –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nevznesete námitku proti mému postupu, tak zcela jistě.

Poslanec Miroslav Kalousek: Kdybyste měl pravdu. Já nevznesu námitku. Nevznesu námitku proti vašemu postupu, protože respektuji vaši odpovědnost. Vy jste konzultoval s legislativou. To je sice možné. Já jsem také konzultoval. Kdyby bylo v usnesení, které jsme přijali, že prvním bodem jednacího dne ve středu – jednacího dne ve středu bude bod 145, měl byste pravdu. To usnesení zní – první bod ve středu. Ne jednacího dne. Ve středu. A nepochybně je středa.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já jsem sdělil Sněmovně, jaký je můj názor jako předsedajícího schůze. Registruji tady žádost pana kolegy Sklenáka o vystoupení, které samozřejmě je možné, pokud... Ano. Děkuji panu předsedovi Kalouskovi a prosím pana předsedu Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Já se ztotožňuji se stanoviskem pana předsedy Sněmovny, ale pokud by Sněmovna byla jiného názoru, tak potom mohu nabídnout jinou proceduru. A pokud bychom přistoupili na to, že tedy před 10 minutami začal nový jednací den, tak bezesporu platí jednací řád v tom smyslu, že první půlhodinu je možné měnit program schůze. Takže v tom případě bych navrhl, abychom jako první bod dnešního dne zařadili bod, který právě probíhá, návrh zákona o loteriích. Takže to by byl možný postup. (Potlesk v levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já upozorňuji, že nepřipustím faktické poznámky, protože není rozprava, pouze v případě, že by šlo o procedurální návrhy. Hlásí se pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní a pánové –

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid, protože se tady jedná o procedurální materii, tak abychom slyšeli argumenty. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Minulý týden jsem tady připomínal, že málokdo z vás stál tolikrát před Ústavním soudem České republiky ve věci

dodržování procedury v Poslanecké sněmovně. Tak já připomínám, že ani usnesení Poslanecké sněmovny nemůže změnit zákon. V tomto ohledu tedy připomínám, že zákon říká, že jednací den začíná v 9 hodin ráno. Vaše hlasování, které je sice možné, ne příliš standardní, bylo zavedeno v temných dobách vlády Mirka Topolánka, Miroslava Kalouska, Petra Nečase a Miroslava Kalouska, bylo, že se může jednat i po půlnoci. Já znovu připomínám, že tak to není. Jednací den prostě končí dvanáctou hodinou a v tomto ohledu zejména pro zaměstnance Poslanecké sněmovny platí přestávka mezi dvěma směnami podle zákoníku práce a ta je nejméně devět hodin. Beru si tady jako rukojmí – promiňte mi to – pana předsedu výboru pro sociální politiku, který o tom něco dobře ví.

Proto říkám, že hlasování, kterým prodloužíme jednací den po půlnoci, je možné, jestliže proti tomu nikdo nevznese námitku. Jestliže byla vznesena námitka, tak v tomto ohledu podotýkám, že nemůžeme pokračovat po dvanácté hodině v noci, tedy od nula nula jedna vteřina, ale můžeme pokračovat až v devět hodin ráno. Nerad, ale musím toto připomenout a v tomto ohledu tedy namítám, že jakékoliv pokračování po dvanácté hodině – a prosím, pamatujme si to ne pro tento případ, ale pro jiné případy – není možné.

Děkuji vám. (Potlesk zejména v lavicích nalevo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vzhledem k tomu, že jsem avizoval svoje stanovisko, že nechám pokračovat jednání schůze, tak se ptám, zda formálně uplatňujete námitku proti mému postupu. (Ano.) Ano, dobře.

V tom případě o námitce rozhodneme hlasováním. Hlasování zahájím a ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti postupu předsedajícího. Pardon, jakkoliv jsem již zahájil hlasování, tak vyhovím žádosti o odhlášení, která byla vznesena v půlce hlasování. To hlasování prohlašuji za zmatečné. Všechny vás odhlásím, prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti tomuto postupu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 33. Přihlášeno je 118, pro 37, proti 69. Tato námitka nebyla přijata, budeme pokračovat.

Tím jsme se vypořádali s procedurou a prosím s přednostním právem za klub ODS paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vzhledem k tomu, co tady zaznělo, a já nemám důvod nevěřit zkušenému kolegovi panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny, chci se poradit se svými kolegy a žádám o přestávku na klub ODS v délce dvě hodiny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Kolega Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. I my se potřebujeme poradit v délce dvou hodin na poslaneckém klubu. Děkujeme. (Hlasité reakce poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím kolegy, aby na řečníka nepokřikovali a nechali ho dokončit jeho vystoupení.

Poslanec Marek Černoch: Od 2 hodin a 15 minut.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, v tom případě se sejdeme ve 4 hodiny 15 minut. Pane kolego, já jsem přerušil jednání Sněmovny s tím, že se sejdeme ve 4 hodiny 15 minut. (Smích, potlesk.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Teď z úcty k těm zaměstnancům, z kterých vy si tady děláte legraci. Pro ty zaměstnance si vám dovoluji říct, že sem napochoduji ve 4.15 a požádám o přestávku na poradu poslaneckého klubu v délce 1 hodiny 50 minut, neboť díky paní kolegyni Jermanové nemám hodinu čtyřicet, ale hodinu padesát. Děkuji.

(Poslanci reagují z lavic: Je nový den.) V rámci jednoho jednacího dne. Nemůžete jednou jednací den mít a potom zase nemít. To dělává šéf a vy byste to ještě dělat nemusel.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. To by znamenalo, že by k těm dvěma hodinám přibyla ještě hodina čtyřicet, což je ten čas, který zbývá... V tom případě asi... Já jsem sice řekl, že se sejdeme, právě že jsem schůzi ještě nepřerušil. Takže z úcty k nám všem, abychom zachovali důstojnost, ukončím dnešní jednací den a sejdeme se v devět hodin vlastně již dnes ráno. Takže schůze bude pokračovat v devět hodin.

(Jednání skončilo v 0.17 hodin 7. října.)

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny a vítám vás.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Jako první oznámil kartu náhradní pan poslanec Rykala, má náhradní kartu číslo 6, a pan poslanec Velebný má náhradní kartu číslo 11.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti z jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Jiří Běhounek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Milan Brázdil bez udání důvodu, pan poslanec Ivan Gabal ze zdravotních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová do 12.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Michal Kučera do 13.00 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská z osobních

důvodů, paní poslankyně Radka Maxová od 17.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Igor Nykl do 13.00 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec od 14.00 do 16.00 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha od 13.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Válková ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Vondrášek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Vozdecký ze zdravotních důvodů a pan poslanec Vlastimil Vozka ze zdravotních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová z pracovních důvodů, pan ministr dopravy Dan Ťok z důvodů zahraniční cesty a pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 145 z bloku třetích čtení, je to sněmovní tisk 445, u něhož byly splněny veškeré zákonné lhůty. Poté bychom se zabývali dalšími pevně zařazenými body 6, 36, 75, 64, 69, 70 a 67, sněmovní tisky 461, 571, 610, 451, 501, 574 a 611. Ve 12.55 hodin bychom projednali pevně zařazený bod 181, je to volební bod, ustavení stálé komise FAÚ. Připomínám, že ve 14.30 budeme pokračovat pevně zařazenými body 9, 10 a 59.

O slovo s přednostním právem se přihlásil předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola, po něm předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, já bych chtěl ctěnou Sněmovnu požádat –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane předsedo, ale je to tu jak v židovské škole. A to už je tedy pořádný rámus. Prosím pány poslance, aby se ztišili, a vás prosím, abyste přednesl svůj návrh. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Chtěl bych ctěnou Sněmovnu požádat o zařazení bodu číslo 22, aspoň doufám, že je to bod číslo 22, po těch změnách, jak se to posouvá. Každopádně sněmovní tisk číslo 465, což je novela o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků ve druhém čtení, a to hned po skončení třetích čtení jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Po skončení třetích čtení. Ano. Děkuji. S další přihláškou s přednostním právem pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Promiňte, jsem si naprosto jist, že v židovské škole to nemohlo nikdy vypadat hůř než ve škole, kde třeba vy jste učil. Já vás moc prosím, abyste nepoužíval těchto výroků. Já vás dobře znám a vím, že jste to tak nemyslel. Ale i když jste to tak nemyslel, tak jste to řekl fakt blbě. A prosím, abychom se všichni podobných výroků vyvarovali.

Dámy a pánové, Já mám jediný návrh. Protože jsem včera viděl na některých tvářích zklamání, že se nám nepodařilo projednat návrh pana poslance Volného, a chci být vstřícný, tak já to sice nenavrhnu, ale pokud by kdokoli z vás dnes navrhl pokračování sněmovního tisku, který předložil pan poslanec Volný, místo té balkánské supernovinky, říká se tomu elektronická evidence tržeb, tak my to rád podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi a obdivuji jeho pedagogický talent. Jako pedagog se před ním skláním, protože Sněmovnu skutečně utišil jeho návrh. Děkuji.

Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí k programu. Není tomu tak.

Přivolám našeho kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Miholy, který chce zařadit bod číslo 22 sněmovní tisk 465, novela zákona o nezákonně vyvezených kulturních statcích, po třetích čteních, tj. jako dnešní druhý bod, protože třetí čtení máme pouze jedno. Je to tak?

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro 136, proti žádný, návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s návrhy ke změnám programu. Ještě tady mám jednu omluvenku, paní poslankyně Gabriela Hubáčková se omlouvá dnes od 9.00 do 13.00 hodin z osobních důvodů.

Prvním bodem našeho jednání tedy bude bod číslo

145.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 445/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a zpravodaj garančního hospodářského výboru pan poslanec Václav Snopek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisk 445/6, doručeny vám byly dne 18. září 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 445/7.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Cílem uvedeného návrhu je především implementace směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů a vytvoření podmínek pro adaptaci nařízení o řešení spotřebitelských sporů online. Předložený návrh dále reaguje na upozornění Evropské komise na nedostatečnou implementaci směrnice o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu. Ve vztahu k implementaci směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů považuji za důležité vás informovat, že Česká republika v těchto dnech obdržela od EK formální upozornění ve věci opožděné transpozice této směrnice. Jedná se o tzv. nenotifikační řízení o porušení smlouvy dle čl. 258 Smlouvy o fungování EU. Je proto nanejvýš žádoucí, aby transpozice byla dokončena co možná nejdříve.

Ve druhém čtení bylo uplatněno k tomuto návrhu zákona 38 pozměňovacích návrhů. K pozměňovacím návrhům se vyjádřím při debatě o jednotlivých návrzích v průběhu hlasování. (V sále je rušno.)

Obsahově je lze rozčlenit následovně. Předmětem uplatnění pozměňovacích návrhů je jednak rozšíření okruhu subjektů, jež budou moci působit jako orgány mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, a to i na nestátní subjekty, které splňují zákonem stanovené podmínky. Další pozměňovací návrhy směřují ke zpřísnění podmínek pro provozování organizovaných prodejních akcí, tzv. šmejdy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane ministře, skutečně tady není klid. (Ministr Mládek: Děkuji.) Ne, pane ministře. To ještě do klidu má hodně daleko. Prosím, abyste pokračoval, až tady bude skutečně klid. Zejména předsedy poslaneckých klubů prosím, aby nemluvili nahlas.

Pan poslanec Vondráček má náhradní kartu číslo 20.

Omlouvám se, pane ministře, pořád tady není klid... Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Dalšími pozměňovacími návrhy se pak navrhuje zpřesnění regulace v oblasti využívání telefonních linek s cenou vyšší než obvyklou při komunikaci prodávajícího se spotřebitelem. Rovněž se navrhuje vložit do návrhu zákona definici spotřebitelské soutěže, neboť toto vymezení již nově nebude uvedeno v zákoně o loteriích. Uplatňovanými pozměňovacími návrhy je dále navrhováno vložit do zákona o ochraně spotřebitele komplexní úpravu informační databáze o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele.

K pozměňovacím návrhům se podrobněji vyjádřím v průběhu hlasování a dovoluji si poděkovat za pozornost, kterou jste věnovali předloženému vládnímu návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi Mládkovi a otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, zákon na ochranu spotřebitele. Při prvním čtení jsem

vystupoval, že tento zákon je málo ambiciózní. V průběhu projednávání tohoto zákona ve výborech a ve druhém čtení se do zákona doplnily některé velmi dobré věci, opravily se drobné nepřesnosti, které vyšly z dílny Ministerstva průmyslu a obchodu. Opět říkám, vítám tento zákon, vítám tuto novelu zákona.

Do hospodářského výboru a potom ve druhém čtení byl načten pozměňovací návrh, který řeší registr dlužníků. Já jsem vystupoval s tím, že tento registr visí ve vzduchu, pokud nebude přijato usnesení, které by neumožňovalo poskytovatelům úvěrů poskytnout úvěr tomu, kdo již nějaké úvěry má a není je schopný splácet, tak aby tento zákon skutečně chránil spotřebitele i přes jeho vůli si znovu finanční prostředky půjčovat a dále se zadlužovat. V té věci jsem načetl svůj pozměňovací návrh, ale neformuloval jsem ho naprosto přesně. Chtěl jsem dnes načíst legislativně technickou úpravu a požádat vás o schválení legislativně technické úpravy mnou načteného pozměňujícího návrhu. Nicméně parlamentní legislativa mě upozornila, že by to způsobilo velkou komplikaci v proceduře hlasování, a Ministerstvo průmyslu a obchodu také upozornilo, že tato otázka posuzování úvěruschopnosti bude řešena zákonem o spotřebitelském úvěru, který je právě předložen vládě ke schválení. Takže v tomto sněmovním tisku spotřebitele neuchráníme proti vlastní vůli dále se zadlužovat, pokud je již zadlužen a není schopný splácet, a holt si musím počkat na zákon o spotřebitelském úvěru, kdy toto ustanovení budu prosazovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Kudelovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vás požádal o podporu dvou pozměňovacích návrhů. Jednak pozměňovacích návrhů pod písmenem B, což jsou návrhy ústavněprávního výboru, které mimo jiné zavádějí novinku z hlediska předváděcích akcí. Ten, kdo koná předváděcí akci, už nebude moci získávat peníze hned na místě jakoukoli formou od toho, který se té akce zúčastní, a nebudou tedy vznikat problémy s odstoupením od smlouvy. Dnes člověk, který se zúčastní té akce následně odstoupí, protože například zjistí, že to zboží je bezcenné, tak buď se domáhá vrácení peněz, toho se nedomůže, a v tom horším případě vrátí zboží tak, jak zákon říká, aby získal zpět peníze, a ty už také nezíská, protože ta firma je mezitím zrušena, převedena na bílé koně a podobně. Takže to, že se nebude moci do sedmi dnů od konání té akce vyžadovat žádná platba ze strany toho organizátora, by mělo zabránit podobným situacím.

Druhá věc, která je možná méně podstatnější, je, že pod písmenem C jsou pozměňovací návrhy, které zavádějí nově povinnost organizátora takové akce uvést na letáku nejen místo konání akce a tak dál, ale také zboží, které bude nabízeno, a především jeho cenu. Mělo by to umožnit lidem podívat se v klidu doma před zahájením této akce, jaká je skutečná cena, hodnota těch věcí, které jsou nabízeny, aby následně nedošlo k tomu, že koupí věci, které jsou předražené.

Já bych samozřejmě stejně jako vy byl raději, kdyby lidé tyto akce nenavštěvovali, kdyby nepokoušeli štěstí a neriskovali to, že budou okradeni. Nicméně pokud už se tak stane a oni se rozhodnou riskovat nebo z nějakých důvodů, možná toho, že chtějí někam mezi lidi, tak navštíví takovou akci, tak abychom jejich práva maximálně chránili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Plíšek, po něm pan poslanec Beznoska, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Plíšek: Já děkuji, pane předsedající. Budu stručný a navážu na předsedu ústavněprávního výboru. Také vás chci poprosit o podporu pozměňovacích návrhů ústavněprávního výboru pod písmenem B. Já jsem předložil do výboru návrh, který umožňuje, aby spotřebitelské spory vedle České obchodní inspekce formou konciliace řešily i nestátní soukromé subjekty, to znamená profesní komory s povinným členstvím a občanská sdružení, která byla zřízena za účelem ochrany spotřebitele. Dozor nad nimi samozřejmě vykonává Ministerstvo průmyslu a obchodu, a oni musí splnit příslušná kritéria a parametry pro to, aby mohli vést mimosoudní řešení sporu.

Ten návrh jsem předložil hlavně proto, aby se ulehčila práce České obchodní inspekci, ve které se má uvedené činnosti věnovat v celé republice 20 zaměstnanců. Ústavněprávní výbor také vyzval k personálnímu posílení České obchodní inspekce. Takže prosím o podporu tohoto návrhu a děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Plíškovi. S další faktickou poznámkou ještě pan poslanec Radek Vondráček. Po něm řádně přihlášený pan poslanec Beznoska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane přesedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych v rámci své technické poznámky navázal na předřečníka pana poslance Kudelu, který hovořil o registru dlužníků, tedy informační databázi o závazcích spotřebitele, a rád bych požádal o podporu svého pozměňovacího návrhu, který je označen písmenem E1 až E4 a který se touto problematikou zabývá. Děkuji kolegovi za konstruktivní přístup. Já se domnívám, že nám jde zhruba o stejnou věc, nebo jde nám o stejnou věc. Možná jsme k tomu šli jinými cestami, nicméně v případě, že bude tento pozměňovací návrh přijat, tak dojde ke vzniku databáze, ve které budou vedeny jak negativní informace o dlužnících, tak i ty pozitivní informace. To znamená, bude-li zřejmé, že někdo řádně splácí své závazky včetně například elektřiny, plynu, řádně splácí své kreditní karty, bude tato informace k dispozici a spotřebitel bude mít umožněn snadnější přístup k získání finančních prostředků jiných zboží a služeb. Naproti tomu i tyto informace včetně těch negativních ochrání spotřebitele před jimi samými v případě, že by zřejmě už překročili vůbec svoji schopnost splácet, a nebudou jim poskytovány půjčky, leasingy a podobné

dlouhodobé závazky, ke kterým by se jinak zřejmě dostali. Je to tedy užitečný nástroj podporovaný jak OECD, Světovou bankou, nástroj, který doporučil v minulosti i Úřad na ochranu osobních údajů. A mám za to, že tento pozměňovací návrh je vykonzultován se všemi dotčenými orgány státní správy.

Myslím si, že je to zdravý kompromis, a doufám, že je to životaschopný kompromis, a děkuji za vaše hlasy pro tento pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi za jeho faktickou poznámku. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji pěkně, pane předsedající. Hezké dobré ráno, kolegyně a kolegové. Navázal bych na dva předřečníky, na pana poslance Vondráčka a na pana kolegu Kudelu. Také se dotknu pozměňovacího návrhu, který máte v systému pod číslem 2811. Já s tím pozměňovacím návrhem žádný problém nemám, potvrzuji ta slova, že to je v pořádku, až na jednu, ale poměrně zásadní věc. Totiž v § 20w odst. 9 se píše, že "spotřebitel, který platí včas své závazky a má třeba několik načerpaných úvěrů, se může domáhat vymazání z registru". To je ta svízelná situace. Pokud bychom toto přijali, představte si, že má třeba načerpáno čtyři pět úvěrů a banka či jiný poskytovatel úvěrů nemá tuto informaci a každý další úvěr může vehnat toho dlužníka do platební neschopnosti.

Čili já bych se přiklonil k tomu, abychom přijali tu myšlenku, že registr je věc, která je v pořádku, ale pojďme zvážit, jestli podpoříme pozměňovací návrh pana kolegy Vondráčka, a případně bychom měli počkat na ten zákon, který přijde do Sněmovny během třeba měsíce, protože už je ve vládě, zákon o spotřebitelském úvěru, a tam bychom se mohli s touto věcí vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, mě vyprovokovala debata, která tady vznikla. Já jsem se dost pokoušel podílet se s panem kolegou Vondráčkem na přípravě jeho pozměňovacího návrhu, o kterém se tady teď hovoří, protože mi právě přišlo, že pozměňovací návrh, který se ocitl z hospodářského výboru, je příliš nekompromisní a příliš chovající se k lidem, jako by jejich osobní data jim nepatřila.

Budu mírně polemizovat se svým kolegou Beznoskou, kterého jinak hluboce ctím, jeho ekonomické názory, přesto si myslím, že svobodný občan svobodného státu má právo, aby jeho kreditní nebo úvěrová minulost byla jeho věcí, pokud si tak přeje. Pokud nesplácel, pokud se dostal do platební neschopnosti, pak takový údaj nelze z toho systému vymazat a je dohledatelný. Ale jestli jsem, nebo nejsem řekněme rentabilní, jestli mám, nebo nemám úvěrovou kredibilitu, je moje věc, jestli to o mě v tom systému má být vedeno.

Přesně k tomu směřuje pozměňovací návrh pana poslance Vondráčka. Mimochodem je to stav, který dneska v těch systémech je. V systémech SOLUSu je to naopak, jakoby ještě tvrdší, protože tam je všechno se souhlasem. A začali jsme se dostávat do problémů, spíše podle mého názoru nešťastným výkladem, který byl přijat v posledním roce v Úřadu na ochranu osobních údajů, kdy došlo k tomu, že úřad připustil výklad, že i člověk, který je v platební neschopnosti, má právo žádat vymazání svých údajů z takového systému, který si ty úvěrující instituce poskytují.

Proto se snažíme situaci řešit, proto říkáme ano, nepotřebují souhlas, ale dáváme do zákona možnost každého spotřebitele říci: ne, já nechci v takovém systému být veden. A pokud nemá žádné závazky po lhůtě splatnosti, pokud se nedostal do problémů, protože to je ta informace, kterou mají případně poskytovatelé vědět, jestli mu mají půjčovat, nebo nemají, tak z toho systému může vystoupit a bude pouze uvedeno, že vystoupil. Pak si ho ten, kdo mu půjčuje, musí asi pečlivěji prověřovat. Ale myslím, že je to právo každého svobodného člověka. Velmi bych se přimlouval, abychom pokud chceme něco schválit, schválili návrh pana poslance Vondráčka, protože je v souladu s dosavadní praxí, umožňuje zjišťovat úvěrovou minulost jednotlivých spotřebitelů, umožňuje vést informace, pokud spotřebitel přestal splácet a stal se platebně neschopným, ale nenutí každého, aby tam byl, a pokud nechci, beru si úvěry, řádně je splácím, nebo leasingy nebo něco jiného, přesto nechci, aby to o mně bylo vedeno, i za cenu toho, že třeba ten svůj úvěr budu mít příště u banky nebo u leasingové společnosti trošku dražší, tak je moje právo, abych tam nebyl, pokud jsem nikdy nic neporušil ve smyslu, že jsem někomu dlužil.

V tomto směru si myslím, že ten návrh je vyvážený. Pokud máme něco podpořit a nečekat na vládní návrh, a já rozumím tomu, že situace na trhu je dnes složitá a různým rozhodováním státních orgánů se zkomplikovala, tak podpořme návrh pana poslance Vondráčka. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, právě jste viděli, v jakých mezích oscilovala diskuse. Na jedné straně snaha o co nejkvalitnější registr, na druhé straně snaha o ochranu osobních údajů a respekt občanů. Výsledkem je právě ten kompromis, o kterém jsem hovořil.

Já jsem na počátku byl spíše na pozici pana kolegy Beznosky, protože i pozitivní informace typu, že máte sice pět kreditních karet, všechny řádně splácíte, už může být vnímána dalším půjčovatelem negativně, protože je zřejmé, že tu šestou kreditní kartu si už nemůžete dovolit.

Teď je ještě otázka, co je ještě negativní informace, co je pozitivní informace. Výsledkem je tzv. model opt-out, to znamená, že ten dotyčný nemusí zpočátku souhlasit se sběrem svých informací v tomto registru, ten je automatický, ale v případě zájmu, aby nebyly registrovány jeho pozitivní informace, může požádat o jejich výmaz z tohoto registru. Na počátku se zvažoval model opt-in, že by byl

nutný souhlas od samého počátku, aby mohla být sbírána jeho data, což by vedlo k diskutabilní roli toho registru, jestli by vůbec k něčemu byl.

Ještě pro kolegu bych rád doplnil, když někdo má těch pět kreditních karet a požádá si o výmaz této skutečnosti, tak bude najednou nápadně čistý. Na základě jiných peněžních nástrojů si peněžní ústav při troše zvýšené práce a při troše zkušeností z práce s informacemi tu informaci odvodí. V tomto smyslu ten registr nebude úplně bezcenný a dokázali jsme respektovat osobní údaje. Takže takový to byl vývoj. A proto se k tomu hlásím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí ještě někdo další do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele a případně pana zpravodaje. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych se ještě hlásil do rozpravy, abych vás seznámil s výsledky projednání návrhu zákona v hospodářském výboru a s jednotlivými kroky, které hospodářský výbor přijal.

Především musím konstatovat, že usnesení hospodářského výboru k návrhu zákona máte ve sněmovním tisku č. 445/7. Je to z 22. září letošního roku k předmětné problematice.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu jako garanční výbor po projednání návrhu po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku č. 445/6 v následujícím pořadí.

Nejprve tedy legislativně technické úpravy. S těmi vás nyní seznámím. V pozměňujícím návrhu uvedeném pod bodem F2 v bodě 2 nebylo v textu předloženého pozměňujícího návrhu uvedeno označení písmene "t" a v tisku 445/6 je již správně doplněno.

V pozměňujícím návrhu pod bodem F3 v bodě 5 § 20w v odstavci 12 – první část věty první slovo "na" se nahrazuje slovem "za" a v tisku 445/6 je již správně uvedeno.

V pozměňovacím návrhu uvedeném pod bodem E2, bod 34, se ve slovech 2, 3, 4 a 7 až 11 a 15 číslovky 11 a 15 nahrazují číslovkami 12 a 16.

Dále pozměňovací návrh uvedený pod bodem D2 byl předložen v usnesení hospodářskému výboru, ale z textu není zřejmé, kam přesně má být zařazen. Takto předložený pozměňovací návrh je nutné považovat za zmatečný, a proto nehlasovatelný.

Dále hospodářský výbor projednal jednotlivé pozměňovací návrhy a stanovil proceduru hlasování. Zaujímal stanoviska k jednotlivým předloženým návrhům.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji garančního hospodářského výboru. Než mu dám slovo k proceduře, ptám se, jestli ještě někdo z ostatních zpravodajů. Pan poslanec Chvojka z ústavněprávního výboru či pan

poslanec Bendl ze zemědělského výboru má zájem o závěrečné slovo? Nemají. Pan ministr také nemá o závěrečné slovo zájem, přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Nyní prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejprve mi dovolte, abych vás seznámil s procedurou hlasování, kterou bychom nejprve schválili a potom přistoupili k hlasování o jednotlivých návrzích.

Musím konstatovat, že ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí, a proto můžeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Jako první by bylo hlasování o legislativně technických úpravách, které jsou uvedeny v tisku 445/7 pod bodem 1, s nimi jsem vás seznámil v rozpravě.

Jako druhé by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu F1, je to můj pozměňovací návrh a týká se úpravy § 3a. Je to použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou. Bude-li tento pozměňovací návrh schválen, potom není hlasovatelný bod A1.

Další hlasování by bylo o pozměňovacím návrhu F2, je to opět můj pozměňovací návrh a týká se úpravy § 2 – vymezení některých pojmů. Bude-li tento pozměňovací návrh schválen, potom není hlasovatelný bod A2.

Za čtvrté by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích A3, A6 a A7. Jsou to návrhy přijaté hospodářským výborem. Jde o úpravy textu vládního návrhu zákona, konkrétně § 11, a upravuje podmínky poskytování informací prodávajícím, § 20p – součinnost s Českou obchodní inspekcí, a § 20u, taktéž Česká obchodní inspekce.

V bodě 5 bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu C2 pana poslance Tejce a vkládají se nové novelizační body, které se týkají § 20 a 20a. Jde o povinnosti související s konáním organizovaných akcí. Bude-li tento pozměňovací návrh schválen, potom není hlasovatelný bod A4.

Jako šesté by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích E1, E2, E3 a E4 pana poslance Vondráčka, vkládá do zákona novou část, pátou – informační databáze o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele, a dále precizuje vládní návrh úpravy § 23 odst. 16. Jde věcně o jednu problematiku, tedy o registr dlužníků, a o těchto návrzích je nutné hlasovat společně, protože spolu souvisí, tedy nelze rozdělit. Budou-li tyto pozměňovací návrhy schváleny, potom jsou nehlasovatelné A5, A8, A9, A10, A 11, A12, A13 a A14, dále F3, F4, F5, F6 a F7, F9, D1, D2.

Za sedmé by bylo hlasování o pozměňujícím návrhu B1, B3 a B7. Jde o pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru, které precizují vládní návrhy novela (?), např. nahrazuje se slovo "orgánem" slovem "subjektu". I zde je opět nutné hlasovat společně, protože návrhy spolu souvisí.

Osmé hlasování by bylo o pozměňovacím návrhu B2, B4, B5 a B6. Jde opět o pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru a týkají se § 20a, což je konání organizovaných akcí, a § 24 – správní delikty. Taktéž je nutné o těchto návrzích hlasovat společně.

Deváté hlasování by bylo o pozměňovacím návrhu C1 poslance Tejce. Upravuje se § 23, doplňuje se nový odstavec 17 a upravuje dozorovou působnost ve smyslu nařízení Evropské unie.

Další hlasování by bylo o pozměňovacím návrhu F8. Jde o můj pozměňovací návrh, kterým navrhuji upravit novelizační bod 38 § 23 odst. 7. Jedná se pyrotechniku, dozor nad ochranou spotřebitele.

A jako poslední by bylo hlasování o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Ještě bych chtěl upozornit, že kdyby některý z hlasovaných pozměňovacích návrhů nebyl schválen, budeme muset hlasovat o protinávrhu, zejména v případě šestého hlasování E1, E2, E3, E4 by následovalo hlasování o F9, které navrhuje vypuštění registru dlužníků z návrhu zákona. Kdyby nebyl ani tento schválen, potom by se hlasovalo o F3 až F7 společně, a kdyby nebyly schváleny ani tyto pozměňovací návrhy, potom by se hlasovalo o A5, A8 až 14, D1 a D2, tedy o těchto skupinách společně. To k proceduře hlasování.

Nyní bych požádal Sněmovnu o schválení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za velmi podrobný nástin procedury, velmi jasný nástin procedury, který jistě všichni ti, co se nebavili, slyšeli a pochopili. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji navrhl pan zpravodaj. Je tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás tedy všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o proceduře tak, jak ji navrhl pan zpravodaj Václav Snopek.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 35. Přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro 177, proti 1. Návrh byl přijat.

Prosím tedy, pane zpravodaji, abychom hlasovali postupně. Nejprve o bodu 1, což jsou legislativně technické úpravy.

Poslanec Václav Snopek: Nejprve budeme hlasovat tedy o bodě číslo 1, legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana zpravodaje? (Souhlasné.) Pan ministr si prosím zapne mikrofon. Jinak jeho stanovisko je souhlasné.

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách tohoto návrhu zákona. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 36. Přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro 177, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Druhé hlasování bude o návrhu F1. Bude-li schválen, není hlasovatelný A1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím. (Ministr: Souhlas. Zpravodaj: Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu F1 pana poslance Snopka. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 37. Přihlášeno 178 poslankyň a poslanců, pro 176, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Třetí krok bude hlasování o návrhu F2. Bude-li schválen, není hlasovatelný A2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím. (Ministr: Souhlas. Zpravodaj: Garanční výbor souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu F2. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 38. Přihlášeno 178 poslankyň a poslanců, pro 176, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Čtvrtým krokem bude hlasování o A3, A6 a A7.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích A3, A6 a A7 hospodářského výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 39, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 175, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Pátým krokem bude hlasování o návrhu C2. Bude-li schválen, není hlasovatelný A4.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu C2 pana poslance Tejce. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 40, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 178, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Šesté hlasování bude o návrzích E1, E2, E3 a E4. Budou-li schváleny, nejsou hlasovatelné A5, A8 a A14, F3 až F7, F9, D1 a D2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích E1, E2, E3, E4 pana poslance Vondráčka. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 41, přihlášeno 179 poslankyň a poslanců, pro 164, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Sedmým krokem bude hlasování o návrzích B1, B3 a B7.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální, spíše pozitivní.) Stanovisko hospodářského výboru? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích ústavněprávního výboru B1, B3 a B7. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 42, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 178, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: Osmým krokem bude hlasování o návrzích B1, B3 a B7.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrzích ústavněprávního výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 43, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 178, proti žádný. I tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Snopek: Byl jsem upozorněn, že jsem přeskočil jeden řádek. Hlasovali jsme v osmém kroku o návrzích B2, B4, B5 a B6. Zapomněli jsme na sedmý krok – hlasování o návrzích B1, B3 a B7. Doporučuji se k tomu vrátit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne. O B1, B3 a B7 jsme hlasovali.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji. Tak abych to upřesnil, bylo hlasováno o návrzích B2, B4, B5 a B6. To je pro záznam. Nyní budeme hlasovat v devátém kroku o návrhu C1. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Já se zeptám Sněmovny, jestli je to všem jasné. Protože jsme hlasovali o návrzích ústavněprávního výboru B1, B3 a B7. A podruhé pan zpravodaj přednesl, že jsme hlasovali o týchž návrzích. Měli jsme hlasovat o návrzích B2, B4, B5 a B6. Je to tak? (Souhlas.) Proto prohlašuji poslední hlasování, osmý krok, za zmatečné a budeme znovu hlasovat o návrzích ústavně právního výboru B2, B4, B5 a B6. Je prosím s tímto shoda? (Ano, poslanci souhlasí.) Děkuji.

Takže budeme hlasovat o návrzích B2, B4, B5 a B6. Stanovisko pana ministra? (Souhlasné.) Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o těchto návrzích B2, B4, B5 a B6 ústavněprávního výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 44, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 176, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Snopek: Nyní budeme hlasovat o návrhu C1. (Z pléna se ozývá, že se o tom hlasovalo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O návrhu C1 pana poslance Tejce se nehlasovalo. A nyní opravdu devátý krok je návrh hlasování o návrhu pana poslance Tejce pod písmenem C1. Stanovisko pana ministra? (Souhlasné.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor souhlasné.)

Zahajuji hlasování o návrhu C1 pana poslance Tejce. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 45, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 178, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Snopek: V desátém kroku budeme hlasovat o návrhu F8.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko pana zpravodaje? (Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu F8 pana poslance Snopka. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 46, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 179, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se podle mě vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.) A budeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 445, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Stanovisko garančního výboru? (Garanční výbor doporučuje schválit návrh zákona.)

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení, které jsem přednesl. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 47, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 176, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je

22.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych ve stručnosti k vládnímu návrhu novely zákona o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků připomněl, co tu již zaznělo v prvém čtení.

Hlavním důvodem předložené právní úpravy je přijetí nové směrnice Evropského parlamentu a Rady o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu, která s účinností od 19. prosince 2015 nahradí dosavadní směrnici. Povinnost implementace nové směrnice musí být jednotlivými členskými státy včetně České republiky splněna do 18. prosince 2015. Směrnice neobsahuje zásadní změny oproti stávající úpravě, dosavadní postupy zůstávají zachovány a předkládaná novela tak nepředstavuje rozsáhlou změnu uvedeného zákona, ale pouze nezbytné zásahy.

Mezi změny, které navrhovaná právní úprava zapracovává do zákona č. 101/2001 Sb., patří zejména nová, širší definice kulturního statku, kterým bude pro příště takový předmět, jenž bude součástí národního kulturního pokladu členského státu bez ostatních dosavadních omezujících kritérií.

Do budoucna tedy postačuje, aby předmětná věc, kulturní statek, byla označena nebo vymezena členskými státy jako národní kulturní poklad umělecké, historické nebo archeologické hodnoty v souladu s článkem 36 Smlouvy o fungování Evropské unie. Nebude již současně platit podmínka, že musí být součástí veřejné, nebo jiné sbírky muzeí, galerií, archivů nebo knihoven, ani nemusí náležet do stanovených kategorií nebo splňovat kritéria stáří či finanční hodnoty podle přílohy, která se v této souvislosti současně zrušuje.

Národní kulturní poklad vymezuje již stávající znění ustanovení § 2 odst. 3 zákona. Další změny spočívají v prodloužení některých lhůt, například pro ohledání kulturního statku ze dvou na šest měsíců, pro podání žaloby u příslušného soudu v členském státě z jednoho roku na tři. Současně se pro vzájemnou spolupráci členských států při navracení nezákonně vyvezených kulturních statků zavádí možnost komunikace s využitím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu, to je takzvaný IMI systém.

Návrh zákona byl dne 3. září 2015 projednán ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který k němu neměl připomínek. Navrhuji proto, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona schválila. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho úvodní slovo. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 465/1. Nyní prosím, aby slovo dostal zpravodaj tohoto výboru pan poslanec Roman Procházka a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přečtu vám usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění náměstkyně ministra Petry Smolíkové za Ministerstvo kultury, zpravodajské zprávě poslance Procházky a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů, tisk 465;

II. pověřuje předsedu výboru poslance Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Procházku, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny;

IV. pověřuje zpravodaje výboru poslance Procházku, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Zahájím rozpravu podrobnou, do které se jako první přihlásil pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Já opětovně děkuji za slovo. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je vložen do systému pod číslem 2919. Je to jednoduchý pozměňovací návrh, totiž v článku 3 je navržena účinnost zákona ke dni 18. prosince 2015. S ohledem na zákonné legislativní lhůty může být tato lhůta nereálná, a proto je vhodnější stanovit lhůtu dnem vyhlášení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Procházkovi. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Neeviduji ani návrh na vrácení ani návrh na zkrácení lhůty. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

6.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 461/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že se jedná o druhé čtení, tak mi dovolte, abych k předkládanému návrhu jen stručně uvedl, že se jedná o velmi jednoduchou novelu, jejímž cílem je doplnění zákonem taxativně vymezených účelů použití prostředků získaných v procesu malé privatizace o možnost využít tyto prostředky ke snížení záporného salda důchodového pojištění. Jedná se o obdobnou úpravu, která je už obsažena v zákoně o zrušení Fondu národního majetku.

Po projednání návrhu v prvním čtení dne 19. května 2015 byl návrh zákona přikázán rozpočtovému výboru, který jej projednal dne 10. června 2015 a doporučil ke schválení se dvěma drobnými legislativně technickými připomínkami, se kterými jako zástupce navrhovatele souhlasím.

Vzhledem k tomu, že na zvláštním účtu výnosu z takzvané malé privatizace je v současné době soustředěno více prostředků, než kolik je třeba pro naplnění účelu vymezeného zákonem, považuji za nanejvýš vhodné, aby část těchto prostředků bylo možné využít pro snížení záporného salda důchodového pojištění co nejdříve. Dovoluji si proto požádat o podporu dalšího rychlého a bezproblémového postupu uvedeného návrhu dalším legislativním procesem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi za uvedení. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 461/1. Prosím nyní zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jiřího Zemánka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Zemánek: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, výše zmíněný vládní návrh, který předkladatel znovu okomentoval a odůvodnil, snad stojí za připomenutí pouze to, že byl po prvním čtení přidělen garančnímu výboru, kterým se stal rozpočtový výbor, jiný výbor tuto materii k projednání nedostal. 10. června jsme na rozpočtovém výboru tento tisk projednali a garanční výbor v podstatě navrhl zakomponovat do tohoto zákona dvě legislativně technické připomínky, které máte v tisku 461/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny, nicméně ani do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu a zároveň končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

36.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 571/ - prvé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám představil předkládaný návrh zákona. Máte před sebou návrh zákona, kterým se mění zákon o podnikání na kapitálovém trhu a další související zákony. Návrh zákona má především za cíl implementaci evropských právních předpisů, konkrétně revidované transparenční směrnice s transpoziční lhůtou 26. listopadu 2015, dále směrnice Omnibus II s transpoziční lhůtou 31. března 2015 a účinností od 1. ledna 2016, přímo vykonatelného nařízení o zlepšení vypořádání obchodu s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů, a směrnice UCITS upravující činnost depozitářů, v zásadě odměňování a sankce, s transpoziční lhůtou 18. března 2016.

Další úpravy dotčených zákonů jsou vyvolány výkladovými nejasnostmi a potřebou reagovat na vývoj trhu a odrážejí se v nich poznatky z praxe. Navrhované změny sledují zatraktivnění fondového podnikání, zjednodušení procesních otázek v oblasti kapitálového trhu, jakož i harmonizaci správních poplatků na úseku finančního trhu. Návrh zákona byl konzultován a vytvářen ve spolupráci s ČNB a odbornou veřejností ze soukromé akademické sféry.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho úvodní slovo. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Roman Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, máme před sebou vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu. Cílem úpravy dosažení souladu právních předpisů České republiky a Evropské unie, implementace evropských předpisů do českého

právního řádu a harmonizace právní úpravy správních poplatků. Novela zákona přispěje k vyšší atraktivitě fondového podnikání a českého kapitálového trhu a zajistí jeho lepší fungování při současném zvýšení ochrany spotřebitele.

Navrhovaná novela řeší harmonizaci správních poplatků v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Jak plyne například ze správní praxe České národní banky, je třeba především sjednotit výši správních poplatků týkajících se řízení o žádostech, některá řízení zpoplatnit nově a některé poplatky vzhledem k jejich irelevanci aktuálním zněním zákonů zrušit. Výsledkem bude odstranění nejasnosti, zvýšení právní jistoty a zajištění souladu právních norem s potřebami praxe. Hlavními přínosy navrhované úpravy, jak jsem řekl, je lepší fungování kapitálového trhu.

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a zástupci trhu, zejména s Asociací pro kapitálový trh.

Doporučuji postoupit do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho úvodní slovo a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy obecnou rozpravu. Neeviduji návrh na vrácení ani zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl předložený návrh přikázat k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Já tedy přivolám naše kolegy z předsálí. Odhlašuji vás, prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na přikázání rozpočtovému výboru jako garančního výboru tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro přikázat rozpočtovému výboru jako garančnímu, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 48, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 144, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Není tomu tak. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

75.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh má uvést... A už je tady. (Ministr Dienstbier přibíhá do sálu.) Ministr Jiří Dienstbier. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, návrh zákona je předkládán v souvislosti s poslaneckým návrhem na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky. Pardon... (Ministr se potřebuje vydýchat. V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V pohodě, pane ministře, klidně vydechněte.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Doběhl jsem na poslední chvíli. Omlouvám se. Kterým má být rozšířena kontrolní působnost Nejvyššího kontrolního úřadu. Poslanecká sněmovna schválila tento návrh ve znění přijatých pozměňovacích návrhů dne 14. května 2014 a 26. května 2014 postoupila Senátu. Podle tohoto Poslaneckou sněmovnou schváleného návrhu má NKÚ nově kontrolovat hospodaření s veřejnými prostředky a s prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů a hospodaření právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku. Do kontrolní působnosti NKÚ by tak nově spadaly všechny subjekty hospodařící s veřejnými prostředky, to znamená včetně územních samosprávných celků a právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku, nikoliv jen ty, které hospodaří s prostředky ze státního rozpočtu jako je tomu nyní.

V Senátu se uvedeným návrhem ústavního zákona zabývaly výbory. Ústavněprávní výbor doporučil Senátu návrh ústavního zákona zamítnout. Dále návrh projednal výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, který projednávání návrhu ústavního zákona přerušil s tím, že se jím bude zabývat až spolu s návrhem zákona, který promítne tuto ústavní změnu ze zákona upravujícího působnost NKÚ taky do zákona, jehož novela je právě předložena.

V návaznosti na to, zejména v zájmu zajistit pro nanejvýš potřebnou kontrolu ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu zaměřenou na hospodárné nakládání s veřejnými prostředky úplný právní rámec, předložila vláda Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jejichž existence je nezbytným předpokladem pro dokončení projednávání výše uvedené novely Ústavy jako zákona tuto ústavní změnu provádějícího.

K dosažení výše uvedeného účelu je zejména navrženo vymezit pojmy, které návrh novely Ústavy v souvislosti s rozšíření kontrolní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu do Ústavy zavádí, a to konkrétně pojmy "veřejné prostředky", kde hospodaření s nimi má podléhat kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu, a to taxativním výčtem konkrétních subjektů, jejichž hospodaření bude pro účely kontrolní působnosti NKÚ považováno za takové hospodaření. Dále pojem "prostředky poskytnuté z veřejných rozpočtů", které se pro účely kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu pokládají za veřejné. Dále pojem "právnická osoba s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku" stanovením hranice této majetkové

účasti na více než 50 %. Současně se navrhuje stanovit obsahem kontroly prováděné u územních samosprávných celků a jimi založených nebo zřízených právnických osob, jakož i u dalších právnických osob, které kromě veřejných prostředků hospodaří rovněž se svými vlastními finančními zdroji, soulad tohoto hospodaření s právními prostředky.

Jak vyplývá z uvedeného, je předložený návrh zákona prováděcím zákonem k již existujícímu návrhu novely Ústavy, pokud jde o rozsah kontrolní působnosti NKÚ. Vyplňuje tak mezeru, která vznikla při legislativní proceduře schvalování sněmovního tisku 43 tak, aby mohl být legislativní proces rozšíření působnosti dokončen. Schválením rozšíření kontrolní působnosti NKÚ bude dán prostor pro nanejvýš potřebné prověřování hospodaření s veřejnými prostředky na všech úrovních touto nezávislou nejvyšší kontrolní institucí v naší republice.

Chtěl bych vás proto požádat o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho úvodní slovo a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Štěpán Stupčuk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, předmětem projednání je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Návrh zákona vám byl doručen 23. září 2015. Jak již bylo uvedeno ve slově předkladatele, návrh zákona je předkládán v souvislosti s již schválenou novelou Ústavy, kterou jsme již před více než rokem a půl zde projednali a schválili a postoupili do Senátu, kde nyní další legislativní proces je právě odvislý od dalšího legislativního procesu, který se týká tohoto prováděcího zákona.

Já bych se pouze omezil na to podstatné, co je obsahem vládního návrhu zákona, a to je skutečně ono rozšíření působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, a to zejména ve vazbě na obchodní společnosti či podniky tam, kde stát drží více než 50procentní podíl. Zde logicky tedy je veřejný zájem na tom, aby zde existovala nezávislá, nestranná veřejná kontrola, jakým způsobem se hospodaří s těmito veřejnými prostředky. To, že to kritérium je voleno na 50 a více procentech, v tom já spatřuji i určitý princip proporcionality zásahu i do vlastnických práv ostatních subjektů, které nepředstavují veřejného vlastníka, ale představují soukromou osobu.

Další podstatné rozšíření působnosti se potom dotýká právě územních samospráv. Tady je potřeba upozornit i na to, že zákon obsahuje současně i další tři části, které se týkají změny zákona o obcích, změny zákona o krajích a změny zákona o hlavním městě Praze. Nově by tedy tak tyto územní samosprávy měly podléhat kontrolní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu. S tím, že současně ale předkladatel návrhu zákona deklaruje, že bude odstraněna ona duplicita kontroly v oblasti veřejnofinanční kontroly.

Chtěl bych také podotknout, že návrh zákona je plně v souladu s Limskou deklarací, která stanovuje jasně určité standardy činnosti a působnosti jednotlivých

nejvyšších kontrolních úřadů v rámci Evropy a v rámci vůbec světa. Návrh zákona je rovněž v souladu s Chartou místních samospráv. Z tohoto důvodu se domnívám, že návrh zákona je nejen způsobilý pro to, abychom ho pustili do druhého čtení, ale i osobně jako zpravodaj vyjadřuji svůj subjektivní názor, že bychom tak i učinit měli. Děkuji v tuto chvíli za úvodní slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, my jsme již v minulém volebním období tady měli návrhy rozšiřující kontrolní působnost Nejvyššího kontrolního úřadu, a to i na kraje a obce. Víme, že takovou změnu nelze provést bez příslušné novely Ústavy. Ta sice prošla v Poslanecké sněmovně, ale Senát ji dosud neschválil a pravděpodobně se k tomu v nejbližší době ani nechystá.

Co nám zde vláda, v tomto případě za vládu pan předkladatel, pan ministr Jiří Dienstbier, přináší? Rozšíření kontrol na obce, kraje, příspěvkové organizace obcí a krajů, na některé další subjekty, které jmenoval pan zpravodaj, jako jsou třeba zdravotní pojišťovny, veřejné výzkumné instituce, ale také Česká televize, Český rozhlas atd. Chci říci, že zatímco u tzv. veřejnoprávních institucí, jako je Česká televize nebo Český rozhlas, ale vlastně také jak vyplývá z dikce zákona i u příspěvkových organizací obcí a krajů může NKÚ kontrolovat pouze soulad jejich hospodaření s právními předpisy tak, jak je přesně uvedeno v návrhu zákona, u samotných obcí a krajů je to jinak. A na to bych chtěl především upozornit. Důvodová zpráva se sice zaklíná tím, že nejde v daném případě o zásah do samostatné působnosti obcí a krajů, protože NKÚ nemá nástroj, jak zasahovat do samostatné působnosti územních samosprávných celků. A dokonce i to, že je návrh v souladu se zásadami Charty místních samospráv, protože správní dozor v tomto případě usiluje pouze o zajištění souladu se zákonem a ústavními zásadami, a nikoliv o vhodnost zvolených prostředků.

Situace po podrobném přečtení a prostudování je však zcela jiná a předkladatel by to měl, a já dokonce si myslím, že to musí vědět. Tím, že by úřad prověřoval bez omezení rozsah plnění povinností uložených územnímu samosprávnému celku zákony o obcích, o krajích i o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, tak by zároveň s největší pravděpodobností rovnající se jistotě kontroloval například s odkazem na § 38 odst. 1 zákona o obcích i tzv. účelné a hospodárné využívání majetku obce, analogicky i kraje, v souladu s jeho zájmy a úkoly, jak je tam popsáno. Je to taková, odpusťte mi, klasická legislativní levárna. Na jedné straně důvodová zpráva tvrdí, že se bude kontrolovat pouze soulad jejich hospodaření s právními předpisy, ba dokonce se tvrdí, že se tím vyhovuje mnohým připomínkám ze strany územních samospráv, ve skutečnosti však návrh umožňuje posuzovat tzv. účelnost nakládání s majetkem územních samospráv. To považuji za zcela falešnou hru a nejsem si jist, zda tato falešná hra byla odhalena vládními kolegy pana Dienstbiera. To opravdu nedokážu posoudit a nechci toto hodnotit.

Pokud se obecně podíváme na kontrolu obcí, ale i krajů, a především se věnuji tomuto tématu jako letitý komunální politik, pokud se podíváme na kontrolu jejich hospodaření, nakládání s peněžními prostředky, ale i majetkem jako takovým, je kontrolováno ze všech stran. Pane ministře, zkuste se podívat, kolikrát je kontrolováno například nakládání s dotacemi z veřejných rozpočtů. O těch evropských ani nemluvě. To je vždy několik kontrol ex ante, interim, ex post, pak ještě přijde audit Ministerstva financí, jehož závěry jsou mnohdy naprosto rozdílné. V tomto musí žít obce a vysvětlovat každý den zastupitelům a občanům, proč ty kontroly došly k jinému závěru než ty předchozí, proč musí obec vracet celou dotaci a k tomu ještě uhradit stoprocentní sankci.

Podělím se s vámi o velmi čerstvou zkušenost z mého města. Dva roky jsme žili v přesně takové situaci a čelili v souvislosti se stavbou Centra vodní zábavy sankci vracení poměrně vysoké dotace. Údajné pochybení našla až v pořadí osmá kontrola, tzv. audit Ministerstva financí, zatímco sedm předchozích konstatovalo, že město postupuje správně. Město se bránilo soudní cestou a v minulém týdnu jsme dosáhli po dvou letech u správního soudu zrušení rozhodnutí Ministerstva financí pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost. Tak konstatoval soud. Nicméně naše město čelilo minimálně rok hrozbě úhrady, která by ho finančně položila.

Já to říkám proto, aby bylo patrné, že kontroly mohou docházet i k nefér výsledkům, a přestože se nakonec ukáže, že obec byla v právu, mezičas poskytne dostatek prostoru pro případné ataky na vedení města. Samozřejmě mnohem důležitější než pověst starostů je ale fakt, že taková rozhodnutí skutečně mohou zablokovat rozvoj města a přivodit mu problémy, které dopadají na jeho obyvatele.

Ale zpět k návrhu zákona. Vláda se nyní snaží budit dojem, že v samosprávě je kontroly málo a je třeba kontroly přidat, jenže problém je přesně opačný – kontrol je hodně a mnohdy pokulhává i jejich kvalita. Hned z několika stran je kontrolováno i hospodaření s finančními prostředky, které patří dle rozpočtové skladby do kategorie vlastních příjmů, ať již z daňových výnosů, nebo z výnosů majetku. Toto hospodaření je pravidelně kontrolováno formou přezkumu hospodaření ze strany krajských úřadů nebo ze strany auditních orgánů. Nadto obce samotné mají povinnost vytvářet vnitřní kontrolní mechanismy. Pan zpravodaj mluvil o tom, že bude zrušena duplicita veřejnosprávních kontrol. Nevím. Když jsem si přečetl nový návrh zákona z dílny Ministerstva financí, tak opak je pravdou a Svaz měst a obcí k tomuto návrhu uplatnil asi sto zásadních připomínek. Je zde důvodná obava, že to v praxi zvláště u určitých typů obcí nemůže vůbec fungovat. Mimoto každý územní samosprávný celek, a myslím si, že to všichni víme, povinně vytváří kontrolní a finanční výbory, které mají také kontrolní oprávnění a toto oprávnění velmi aktivně využívají.

Víte, mně se zdá, že v naší republice by chtěli mnozí jen kontrolovat, ale málokdo nést zodpovědnost.

Předložený zákon o NKÚ je problematický i z dalšího důvodu. Důvodová zpráva k návrhu zákona tvrdí, že tento návrh povede k navýšení počtu kontrolorů NKÚ maximálně o deset. Počítejme – jen obcí je k tomuto datu přesně 6 248 včetně Prahy, krajů bez Prahy je 13, příspěvkových organizací obcí a krajů, to jsou tisíce, možná desetitisíce, ne-li ještě vyšší částka. To je zcela absurdní a úsměvné, aby deset

kontrolorů stihlo kontrolovat takový počet samospráv. A nemůže takovýto argument v žádném případě obstát. Nezavádí se tady vlastně nová kontrola, ale jen nová možnost, jak počet kontrol u vybrané obce zvýšit. Záleží na tom, na koho se NKÚ rozhodne ukázat. Bude docházet k účelovému výběru, koho a v jakém rozsahu kontrolovat, a tím se v zásadě přímo či nepřímo dosáhne do fungování samospráv.

A vadí mi ještě jedna věc a to zásadní. Ten návrh si v některých ustanoveních docela odporuje. Důvodová zpráva tvrdí úplně něco jiného, než je skutečným záměrem a obsahem paragrafovaného znění. Pokud to kolegové na vládě neprohlédli, tak bych pana ministra rád upozornil, že poslanci a senátoři se zkušeností z komunální politiky a z reálného života to snad prohlédli dostatečně.

Já tedy navrhuji na rozdíl od pana zpravodaje, aby tento zákon byl vrácen předkladateli k dopracování a byla k němu vyhotovena i tzv. RIA – hodnocení dopadů regulace. Je neuvěřitelné, že tento vládní návrh takové hodnocení vůbec neobsahuje! Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já bych chtěl bezprostředně pro větší kontrast argumentace reagovat na svého předřečníka. Pokud se jedná o RIA, důvodová zpráva se s tímto argumentem vypořádává a uvádí proč – návrh zákona je prováděcím k návrhu na ústavní změnu v oblasti rozšíření působnosti NKÚ, k němuž se RIA podle bodu 3.8. a) obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace neprovádí. Takže ten argument je vysvětlen v důvodové zprávě.

Také bych chtěl říct, že přece základním argumentem pro přijetí takovéto právní úpravy je to, že veřejné prostředky jsou jenom jedny, lhostejno, zda s nimi hospodaří stát, nebo zda s nimi hospodaří kraj nebo obec. Pořád to jsou stejné peníze a jsou to veřejné prostředky. Takže myslím si, že z tohoto důvodu neexistuje nějaký racionální argument, proč by tyto peníze měly být jinak pojímány nebo děleny a z tohoto důvodu by tedy neměla na část těchto veřejných prostředků dopadat kontrolní působnost NKÚ.

Co se týče potenciální možnosti, že by si NKÚ účelově vybíral. No proto jsme NKÚ koncipovali jako nezávislý, nestranný, aby mu nikdo do toho nemohl zasahovat – ani vláda ani Poslanecká sněmovna. NKÚ je z Ústavy nezávislý a nezávislost právě spočívá v tom, že on si stanovuje plán kontrolní činnosti na každý rok v kolegiu. To je kolegium, které o tom rozhoduje. A nemůže to ovlivnit ani vláda ani Poslanecká sněmovna či jiný orgán státní správy. V tomto smyslu se jedná o určitou kvazisoudní nezávislost tohoto typu takovéhoto orgánu.

Další váš argument ohledně duplicity či množství jednotlivých kontrol. Pokud bych váš argument přijal, pak bych si musel položit otázku, pokud existuje již dnes vícestupňová kontrola v rámci státní správy, kdy na vrcholu je Ministerstvo financí, pak si to dělají jednotliví správci rozpočtových kapitol atd., to je vícestupňová kontrola podle zákona o veřejné finanční kontrole. Pak bych ale také musel při logice vašeho argumentu říct, ať už to NKÚ nekontroluje, když je tam vícestupňová

kontrola. Ale tady je třeba vycházet z toho, že kontrola NKÚ je jiný typ kontroly, to je superkontrola, jejímž účelem má být pouze stanovení nálezu. To znamená, on má vydat nález a říct: tady jste pochybili, protože jste udělali to a to. A to je všechno. Také si všimněte, že NKÚ nemá žádné exekutivní oprávnění, kterým by si mohl vynucovat nápravu zjištěných nedostatků – oproti některým zahraničním úpravám, kde například NKÚ takovéto oprávnění má.

Snažím se tím argumentovat a odpovídat na vaše argumenty a jsem přesvědčen, že tady nehrozí žádný zbytnělý nebo duplicitní zásah ze strany NKÚ vůči samosprávám, aby jim měl ztížit jejich hospodaření.

Snad jenom poslední poznámku k tomu ještě, co jste říkal, co se týče kvality kontroly ve vztahu k územním samosprávám, tak ta je definována v § 4 návrhu zákona a tam je jasně dáno omezení. Aby si NKÚ zákonnost, efektivitu a hospodárnost nemohl vykládat bez omezení, tak je tam jasně explicitně vyjádřena vazba na jednotlivé zákony, které upravují hospodaření obcí, hospodaření krajů, hospodaření hl. m. Prahy, že se tím myslí zákonnost vyjádřená v té či oné konkrétní právní normě. Takže jsem přesvědčen, že i v tomto jsou dány limity tak, aby to pro obce a samosprávy bylo přijatelné a hlavně aby to pro ně bylo srozumitelné, co se má na mysli tou konkrétní zákonností při posuzování hospodárnosti či účelnosti.

Děkuji pro tuto chvíli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodajovi za jeho příspěvek. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já fakticky navážu na svého předřečníka a pak bude následovat takový dotaz na upřesnění na pana ministra. Tady se pořád hovoří o hospodaření s prostředky státu nebo s majetkem státu, obcí, krajů atd. Já si myslím, že to podstatné, co je v tom návrhu napsáno, že úřad kontroluje hospodaření s veřejnými prostředky a prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů, a tím se rozumí prostředky i poskytnuté ze státního rozpočtu.

Já se chci pana ministra zeptat – vztahuje se to na tzv. nevládní neziskové organizace? To znamená, nevládní neziskové organizace vznikly snad ve Spojených státech, kde se sdružovali lidé a skládali prostředky na něco, co chtěli sami prosadit bez účasti vlády nebo státní pomoci. U nás je to dneska tak, že řada tzv. nevládních neziskových organizací dostává prostředky ze státního rozpočtu, a jsou to nemalé prostředky. Chtěl jsem říct a upřesnit, nevládní neziskové organizace, to není právní pojem. Pod ten pojem dneska zahrnujeme právní pojmy, jako jsou spolky, ústavy, sociální družstva, obecně prospěšné společnosti, nadace, nadační fondy, církve a náboženské společnosti. Vztahuje se tato novela i na to, že NKÚ bude kontrolovat náboženské společnosti, obecně prospěšné společnosti, pokud dostávají příspěvky ze státního rozpočtu? Chápu to dobře? Děkuji za případnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi za jeho faktickou poznámku. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, poslouchala jsem pozorně své předřečníky. Na něco navážu, ale jinak jsem si připravila devět stránek, ale slibuji, že přeskočím mnohé věci, protože podstatné z mých připomínek, argumentů zde řekl již pan poslanec Vilímec. Na toto téma zde ještě dál pohovořím.

Jak už zde bylo řečeno, tak tato novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu již navazuje na ústavní zákon, který, jak bylo sděleno, nyní leží v Senátu, kde ho projednával jak výbor ústavněprávní, tak i právě výbor, který je adresný s naším výborem pro veřejnou správu. Jenom na úvod říkám, že jak jsem si všimla v podkladech tohoto zákona, tak je organizačním výborem přikázán kontrolnímu výboru. A určitě tak jak celou dobu zde bylo zejména poukazováno na územní samosprávné celky, tak si myslím, že by měl být, až k tomu dojde čas, přikázán také výboru pro veřejnou správu, protože tam zejména bude směřovat moje řeč, argumenty, kterými zde budu nyní navazovat.

Obce i kraje opravdu podléhají řadě kontrol. Líbil se mi, tedy líbil v uvozovkách, mně se to nelíbí, ale jak pan poslanec Vilímec zde mluvil o konkrétním případu, kde bylo těch kontrol osm a po dvou letech soudu nakonec obec soud vyhrála, tak je to zbytečně zmařený jak čas, práce lidí, tak i finanční prostředky, a o tom všem opravdu upozorňují jak orgány Svazu měst a obcí ČR, i sdružení malých samospráv, ale i Asociace krajů, a překrývají se ty kontroly. A také bych mohla vyprávět z vlastní zkušenosti i od ostatních starostek, starostů, co si prožili ve svých rozhodovacích procesech a jak kontroly, která jedna tvrdila ano, máte tady razítko, máte to v pořádku, přišla následující na stejnou věc, a už to bylo jinak.

Ještě se chci vrátit konkrétně k letošnímu dubnu tohoto roku. Devátého dubna tohoto roku jsme zde v Poslanecké sněmovně projednávali, byl to sněmovní tisk 530. Bylo to na základě doporučení výboru pro veřejnou správu a paní předsedkyně zde tehdy doporučila usnesení pro naši Sněmovnu. Každopádně to bylo na základě toho, že právě paralelně probíhá několik kontrolních činností několika institucí souběžně právě v územních samosprávách a dochází k té duplicitě, někdy triplicitě kontrol. Během jednání zde v Poslanecké sněmovně jsme všichni, kdo zde byli, jednohlasně podpořili usnesení, které bylo smyslem naplněno tím, že jsme uložili tímto usnesením vládě termín, a bylo to do konce prvního pololetí tohoto roku, aby vláda seznámila všechny poslance se stávajícím systémem kontrol ve veřejné správě. Bylo to hlasování číslo 164.

Ptám se, nevidím zástupce vlády, akorát pan ministr Dienstbier je tady, zda opravdu toto bylo ve vládě projednáváno, a ptám se tedy jednoho ministra, který je zde přítomný, zda opravdu toto ve vládě bylo projednáno. Termín byl, opakuji, do konce pololetí tohoto roku.

A tím navážu dále, vyberu si něco z toho, co bych chtěla zdůraznit ještě znovu, a některé věcí jsem slíbila, vynechám, protože bychom zde byli opravdu dlouho, možná až do oběda.

Tvrdím, že obce jsou i v současné době kontrolovány dostatečně, ale co možná zde ještě nebylo řečeno, na rozdíl od státu mají obce dobré hospodářské výsledky i bez kontroly NKÚ. Stejně jako v předchozích třech letech vykázaly i v roce 2014 obce jako celek bez Prahy rozpočtový přebytek. Druhým rokem po sobě se dokonce snížil jejich dluh. To vše v podmínkách, ve kterých nedošlo k tak výrazné změně na straně příjmů. To by asi místní přítomní poslanci, poslankyně, kteří mají zkušenosti v zastupitelstvech, mohli doložit, že ty příjmy opravdu nebyly, zejména začátkem roku, tak vysoké, a přesto přebytek rozpočtu obcí dosáhl 7,1 mld. Kč a celkové příjmy dosáhly výše 202,9 mld. Kč, což bylo o 5 % více než v roce 2013. Výdaje ale meziročně vzrostly o 9 % na 195,8 mld. Kč, a to vše bez dozoru NKÚ. Naopak stát, jehož rozpočtové prostředky NKÚ hlídá, vykazuje jednoznačně horší výsledky hospodaření. Navzdory růstu ekonomiky nevybírá efektivně daně a v době ekonomické konjunktury financuje vyšší výdaje zvyšováním svého zadlužení.

Chtěla jsem jenom upozornit na ekonomické výsledky hospodaření obcí a ty konkrétní případy, které opravdu během kontrol jsou. Nakonec při enté kontrole se zjistí u stejné věci, že to bylo špatně. Tak jenom chci říci možná takové zamyšlení. Dobře, kdyby zde byl nastaven jednotný systém, což je v důvodové zprávě tak označeno, že je to model jednotného auditu nakládání s veřejnými prostředky, s tím bych souhlasila. Ovšem za podmínek, že bude odstraněna ta duplicita.

A já bych, přiznám se, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, Stupčuku, že mně vaše odpověď na duplicitu, jak ji odstraníme, já jsem to nepochopila, protože to pro mě nebylo jasné, čím to bude odstraněno. V tom jsem se to nikde nedočetla, pročítala jsem si důvodovou zprávu a myslím, že by to chtěl slyšet každý z jakékoli samosprávy.

Pak jsem si ještě pročítala v důvodové zprávě, který rok budou které obce kontrolovány. Je to tam ve stupních podle počtu obyvatel, tak jsem si zjistila, že třeba město, kde já bydlím, že by na něm měla dojít řada v roce 2020. Je tam i napsáno v důvodové zprávě, jak budou přijímáni pracovníci. Jestli je to pravda, tak jsem se dočetla, že v příštím roce 10 nových pracovníků na NKÚ a postupně bude nárůst samozřejmě i finanční, čili to budou další dopady do rozpočtu, protože tak jak jsme i na výboru pro veřejnou správu o tom byli informováni, tak současný stav pracovníků NKÚ by nepokryl vše, co je plánováno právě v této novele zákona.

Možná bych ještě ráda slyšela jako další odpověď, jaké to přinese finanční zatížení nejenom v příštím roce, ale i ve střednědobém výhledu, a když bude zaručeno, že to bude jenom jedna kontrola, jedno razítko, tak myslím, že by proti tomu ani starostové, ale úředníci, kteří samozřejmě u toho musí být ve velkém počtu, hlavně projektoví manažeři, aby nebyli zdržováni, to mohu podepsat. Jedna kontrola, jedno razítko a může to být Nejvyšším kontrolním úřadem.

Tímto vám děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Budeme pokračovat. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jan Chvojka. Připraví se pan kolega Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, hezké dopoledne, kolegyně a kolegové. Budu relativně krátký a nebudu mluvit ani tak ke konkrétnostem toho zákona. Je samozřejmě správné, že se navrhuje zákon, který nějakým způsobem bude chtít více dohlížet na nakládání s veřejnými prostředky, a to je záměr, který podporuji. Určitě nepřekvapí to, co řeknu. Myslím si, že tento zákon by měl být projednán i v ústavněprávním výboru, protože je v zásadě projednáván na základě té změny článku 97 Ústavy, která je ještě v Senátu samozřejmě, ale ten si vyžádal, a je tomu tak správně, aby pro finální přijetí toho ústavního zákona, té ústavní změny byl znám i zákon, který tu změnu v Ústavě konkretizuje. Navrhuji ještě, aby tuto novelu zákona projednal ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Chvojkovi. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych zdůraznit, že tento zákon je velmi potřebný. Je velmi potřebný, jak již tady bylo řečeno, je to prováděcí zákon k ústavnímu zákonu, který jsme již schválili a odeslali do Senátu. Podstatné změny jsou v § 3 a v § 3a. Jedná se o to, aby kontrolní úřad mohl kontrolovat nakládání s veřejnými prostředky a s prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů a majetkem právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku.

Nejde přece o to, tímto zákonem zřídit nějakou šikanu nad hospodařením krajů, obcí a měst a jejich příspěvkových organizací. Nejde o to, jestli ten Nejvyšší kontrolní úřad na tuto agendu přijme 10, 20 nebo 30 lidí. Nejde o to, aby byla zkontrolována každá obec v naší republice. Jde přece o otevření možnosti, aby NKÚ mohl kontrolovat mimo jiné i hospodaření obcí a měst.

Vzhledem k tom, jak v kontrolním výboru projednáváme závěry NKÚ, chci říci, že NKÚ je úřad, který je plně kompetentní, a jeho nálezy přispívají k tomu, aby se zlepšilo hospodaření státu i hospodaření organizací. Vláda se zabývá nálezy NKÚ a vláda také nařizuje nápravná opatření, která musejí například fakultní nemocnice nebo státní organizace, případně ministerstva učinit k tomu, aby nedocházelo k pochybením, která byla nalezena v nálezech Nejvyššího kontrolního úřadu. A já si myslím, že to je hlavní smysl kontroly. Pokud by takto fungoval například i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, tak si myslím, že bychom mohli být jako republika dále v prosazování práva v naší republice.

Pan kolega Vilímec prostřednictvím pana předsedajícího tady zmiňoval, že přece obce jsou již dnes dostatečně kontrolovány vlastními kontrolními výbory. Já bych rád odkázal prostřednictvím pana předsedajícího, aby si pan kolega nastudoval právní

úpravu o obcích a podíval se, jaké to vlastně že kompetence má kontrolní výbor obce nebo kontrolní výbor kraje. Tam se dočtete, že můžete kontrolovat soulad usnesení nebo kontrolu usnesení rady, případně zastupitelstva, soulad s právními předpisy, ale vůbec nemůžete jít do kontroly hospodaření a už vůbec ne jeho efektivity. Nemůžete se podívat na hospodaření právnických osob, na smlouvy, které uzavírá rada, a podobně. A to je, prosím vás, velmi vážná věc. Potom ten kontrolní výbor je víceméně jenom jakýmsi zdáním možnosti kontroly a demokracie, kdy opozice v té obci dostává možnost kontroly. To je naprosto tristní.

Já bych tady chtěl vyjádřil svou podporu, výraznou podporu tomuto návrhu zákona a chtěl bych připomenout, že 165 poslanců se vyjádřilo mimo jiné k podpoře rozšíření kontrolní pravomoci NKÚ. Prosím vás, zalovte ve své paměti a vzpomeňte si, co jste slibovali občanům v roce 2013 před volbami. Je to krok správným směrem. Nejde o šikanu obcí. Jde o možnost kontrolovat řádně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Před panem kolegou Bendou s faktickou poznámkou pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom zareagovat na pana poslance Hovorku, který tady říkal o kontrolním výboru v obcích, že ze zákona nemají právo kontrolovat hospodaření. To není pravda. Sice v zákoně o obcích se píše, určité věci, které náležejí kontrolnímu výboru, ale zastupitelstvo obce má právo dát do náplně činnosti kontrolního výboru další činnosti. A určitě kontrola hospodaření obce tam bývá také, kontrolují, jak probíhá výběrové řízení, kontrolují, jak se zachází s majetkem obce, a tak dále. Takže to, co tady říkal pan kolega Hovorka, neříkal úplně správně a na to bych chtěl upozornit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Marek Benda. Připraví se pan kolega Seďa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já začnu tam, kde skončil můj kolega Vilímec, a to je na výjimce z provedení RIA, hodnocení dopadu regulace tohoto zákona, kterou si pan ministr zřejmě proto, že to sám dělá, udělil. Mně se to zdá mimořádně pochybené, protože dobře víme, že tento návrh zákona vyvolává pochybnosti, a to opakované, jak v této Sněmovně, tak zejména v Senátu, protože ti, kteří ho kritizují, neříkají, že nemá existovat žádná kontrola (nesrozumitelné), ale říkají: Existuje již tolik stupňů různých typů kontroly, že než zavedeme další prostřednictvím NKÚ, bylo by potřeba přehodnotit ty ostatní. A jsme klidně připraveni se podrobit kontrole Nezávislého kontrolního úřadu, dokonce to pro nás bude v mnoha směrech výhodnější, než když chodí tu finanční úřad, tu krajský úřad, tu ještě další a další kontroloři přes dotace a další. Ale udělejte v tom prosím nějaký systém. To je přesně úkol přece vlády. To je úkol vyhodnocení RIA, aby takovouto úvahu udělala a předložila nám nějaké komplexní řešení.

Na toto se vláda upřímně řečeno úplně vykašlala. Každý si dělá, co chce. Jeden ministr předkládá novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadě, protože to je populární, druhý ministr snad zpracovává, tak jak je uvedeno v důvodové zprávě, nějaké novely přezkoumání hospodaření samosprávných celků podle zákona 420 a případně dalších zákonů, ale tyto novely leží někde ve vládě. Říká se, že bude jednotný audit. A místo toho, abyste to přinesli najednou a řekli ano, tak tady přichází kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu, tak můžeme zrušit nějaké další kontroly, tak to necháváte úplně v klidu být a nesete sem novelu Nejvyššího kontrolního úřadu a všechny ostatní kontroly zůstávají zatím a možná je někdy nějakým jednotným auditem vyřešíme.

Já to pokládám fakt za nefér vůči těm obcím. Nevím, jestli jste někdo někdy mluvil se starostou, který má osm kontrol za jedno pololetí. Kromě toho nad ním furt sedí orgány činné v trestním řízení pod dohledem našich drahých státních zástupců a chodí a říkají: No, možná, že bychom tě také ještě mohli zavřít. Ještě bychom tě také mohli zavřít. Když se nám zachce, tak zjistíme, že měl být proveden posudek nebo neměl být proveden posudek, že bylo prodáno nad cenou nebo pod cenou. No takhle se přece divím, že vůbec jsou ještě lidé, kteří jsou ochotni tady tu samosprávu dělat.

Mně nevadí tato novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, ale vadí mi, že není spojena s dalšími předpisy, které umožňují kontrolovat samosprávy. A zase je sem vrhána zcela individuálně. Není vyřešen ten zákon. A buďme si jisti tím, že jestli tohle pošleme do Senátu, tak žádnou novelu Ústavy o Nejvyšším kontrolním úřadu a rozšíření jeho pravomocí mít nebudeme.

Já nevím, jestli někdo sleduje ten Senát. Nevím, jestli si někdo všiml, že ústavněprávní výbor navrhl zamítnutí ústavní novely. Ústavní novely zamítnutí ústavněprávní výbor. Předpokládáme, že má šanci vláda získat v Senátu třípětinovou většinu? No já předpokládám, že za takové situace asi poměrně těžko. A že by to bylo na nějaké poměrně pečlivé vyjednávání. Co tedy, jestli chceme zavést novou kontrolu, tak co z těch stávajících kontrol, a to je hlavní výhrada, která směřuje ze Senátu, co z těch stávajících kontrol buď zredukujeme, nebo alespoň řekneme: Smí přijít jednou za tři roky, nebo smí přijít v nějakém časovém období nebo nemůžou chodit jedna za druhou. Ale nic takového se neděje a jenom si tady odškrtává, jeden ministr si odškrtává splněný bod programového prohlášení, předložil jsem novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadě. Já mám splněno, za zbytek může Sněmovna nebo Senát, což budou ti zločinci, kteří to zamítnou. Pokládám to za velmi nerozumné řešení ze strany vlády, za naprosto čirý alibismus, a výsledek bude takový, že nebudeme mít vůbec nic.

Já doporučuji, abychom ten návrh zákona, tak jak bylo řečeno, vrátili. Ať ho vláda předloží s komplexní změnou toho, jak mají být kontrolovány samosprávy, kolik těch kontrol je možné za rok tam vůbec nějakým smysluplným způsobem unést. Pak si myslím, že dává smysl, abychom takový návrh zákona projednávali, a pak se také budeme bavit o tom, jestli je to jenom zákonnost, nebo právě i ona účelnost, což je strašně problematický pojem, a vůbec nedokážu pochopit, jak si nějaký úředník z Prahy myslí, že by mohl posuzovat, jestli v obci Horní Dolní bylo účelnější opravit koupaliště, nebo dát fotbalistům, nebo dát hasičům. Ale k tomu se dostaneme až při detailním projednávání.

Pak jsou tam samozřejmě věci jako představa toho, že to rozšiřujete na školské právnické osoby. To snad už se bude chodit do mateřských školek na kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu? Připadá mi to někdy až úsměvné, kam se rozmáchneme. Řekneme – NKÚ může úplně všechno. Dobře víme, že pak nebude dělat vůbec nic, nebo zcela selektivně a zcela výběrově.

Doporučuji, abychom to vrátili a počkali na to, až předkladatel předloží současně další novely, předkladatelem je vláda, nikoliv jeden z ministrů vlády, ale až vláda předloží další novely o finanční kontrole ve veřejné správě, ze které bude jasné, jestli dojde k redukci a úpravě některých jiných kontrol, nebo jestli je toto jenom rozšíření. Pokud se tak nestane, tak budu doporučovat stejně jako pan kolega Chvojka, aby návrh zákona byl přikázán i do ústavněprávního výboru, protože upřímně řečeno všechny novely Ústavy i ve vztahu k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu dělal ústavněprávní výbor. Myslím, že je tam hlavním garantem a že by měl být garantem i za tento tisk.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní pan poslanec Antonín Seďa. Připraví se pan kolega Petr Bendl. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi pouze několik poznámek k návrhu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Určitě je vám známo, že Nejvyšší kontrolní úřad je nezávislý orgán vykonávající kontrolu hospodaření se státním majetkem, a tento návrh zákona rozšiřuje možnost kontroly na veřejné prostředky a státní majetek.

Druhá poznámka. Jedna věc je nárůst kompetencí. Já tento nárůst podporuji a budu podporovat postoupení návrhu zákona do druhého čtení, ale je také důležité posílení schopností Nejvyššího kontrolního úřadu, už to tady padlo několikrát. Jedná se především o to, aby úřad mohl reálně provádět tyto kontroly. Jde zejména o personální posílení, což má jistě dopad na státní rozpočet.

Za třetí. Pan zpravodaj to tady už říkal. Já nerozumím kritice některých kolegů, kteří již dnes obviňují Nejvyšší kontrolní úřad ze závislosti a z možného zneužití kontrol pomocí výběru kontrolovaných subjektů. Protože tak jak je stavěn Nejvyšší kontrolní úřad, tak je nezávislý. Opakuji – nezávislý.

Další poznámka Ve výčtu právnických osob podléhajících kontrole NKÚ mi schází Česká tisková kancelář. Možná že by bylo dobré, aby vláda, nebo předkladatel to tady zdůvodnil.

A poslední poznámka. Z hlediska právní jistoty by bylo podle mě vhodné, aby do tohoto zákona se doplnila kontrola přímo plnění státního rozpočtu a státního závěrečného účtu.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Seďovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl. Připraví se pan kolega Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych začal položením otázky panu ministru Dienstbierovi jako předkladateli tohoto návrhu zákona. Myslíte si, pane ministře, že je hospodárné poskytnout v obci jakémukoliv spolku – hasičům, včelařům, místnímu tanečnímu klubu, sportovcům – pronájem kulturního domu, který vlastní obec, třeba za korunu? Je to hospodárné? Otázka. Já jsem hluboce přesvědčený o tom, že podle návrhu tohoto zákona NKÚ dospěje k tomu, že je to absolutně nehospodárné a že je potřeba všechny zastupitele, kteří poskytli těm včelařům, hasičům, fotbalistům a já nevím komu dalšímu v té dané obci, zavřít, protože se dopustili nehospodárnosti. Protože se ve volbách sice jaksi dohodli občané, kteří si tam zvolili třeba zrovna sportovce, aby neřešil nějaké silné politické strany, ale zrovna vyhráli sportovci, protože měli program, kterým oslovili veřejnost v té dané obci, aby se opravilo fotbalové hřiště, a že obec by na to měla přispět. Občané jim dali své hlasy, vyhráli ve volbách, a přijde NKÚ a podle tohoto návrhu zákona řekne: "Ne, ne, ne, hřiště? To bylo nehospodárné, vy jste měli nejdříve udělat ten vodovod." Který třeba někde teče. Nebo: "Měli jste opravit okna u baráku na radnici, protože tím, že jsou tam starý vokna, tak toho tepla jde ven víc a vy jste mohli ušetřit třeba na provozu radnice." A podobně

Já myslím, že už tahle absurdita ukazuje na to, kam ten zákon vlastně míří. Vy chcete – a vypadá to hezky, lidé, kteří nás poslouchají z toho budou mít pocit – "oni chtějí snad bránit tý kontrole, dyť krucinál ty lupiči na těch radnicích, co si tam dovolujou". Ta zastupitelstva, nebo ti z vás, kteří v tom zastupitelstvu někdy seděli a opravdu tam fyzicky něco dělali a je za nimi nějaká práce, nějaké projekty, něco, co opravdu bylo potřeba prosadit, tak dobře vědí, jak je těžké přijít s nějakou pozitivní věcí a prosadit ji. Jak je těžké něco vymyslet a jak je strašně jednoduché do něčeho hodit vidle. Jak je jednoduché někomu zkomplikovat život. A tady se přiznává, že NKÚ přijme na kontrolu obcí a krajů dalších přibližně deset lidí. Já nevím, jestli jste někdo někdy viděl rozpočet kraje v řádech miliard korun. Těch deset lidí, pokud by chtělo opravdu zkontrolovat ty tisíce smluv, které na úrovni krajů jsou, tak tam bude rok. Pokud by to šlo opravdu poctivě a nebudou posuzovat, jestli náhodou ten řeknu třeba Středočeský kraj neměl místo oken na školách udělat okna v nemocnicích. Což mi tedy přijde absolutní a absurdní. Ale deset lidí na celou republiku opravdu podle mě nemůže vést k tomu, že se bude jednat výběrovým způsobem, a to výběrovým tak, že kdo nám nejvíc pije krev na toho vlítnem, abychom ho pokud možno pomluvili? Protože pomluva se složitě bere zpátky.

Existují na to důkazy, že v zápisech NKÚ, nebo z kontrolních zjištění NKÚ se spousta věcí nepotvrdila. Napsali tam strašně důležité kritiky apod., ale ve finále to nevedlo vůbec nikam a k ničemu.

V České republice, troufnu si říct, na absolutní nezávislost jednotlivců možné věřit není. Úplná nezávislost by neměla existovat. Proto také v České republice máme – Českou republiku a náš systém máme postavený na parlamentní demokracii, na vyváženosti a vzájemné kontrole soudů, parlamentů a teď mě nenapadá třetí instituce

– a vlády, děkuji za nápovědu, kde tyto jednotlivé klíčové instituce nebo orgány by se měly navzájem kontrolovat. Protože absolutní nezávislost vede ke hříchům, které bych si nepřál, aby tady byly páchány.

V návrhu zákona například je napsáno, že zastupitelstvo – a doslova a do písmene – je povinno přijmout nějaké závěry ke kontrolnímu závěru. To mi tedy řekněte, co ten starosta bude dělat, když ti zastupitelé řeknou "my k tomu nechceme nic přijmout". Pane zpravodaji, to jim půjdete zlomit ruce a nohy? Nebo jak je chcete postihnout? Když jako zastupitelé, a vy tam navrhujete, že povinně musí zastupitelé přijmout nějaký závěr k něčemu, co napíše NKÚ, když řeknou že ne. Co s tím tedy? Ale obhajujete to, asi pravděpodobně máte představu, že v zákoně může být napsáno cokoliv, a když se to pak nedodržuje, tak se holt nedá nic dělat. Tak to vlastně v České republice chodí, tak proč by zákonodárci nevymysleli nějaký další paragraf, který když se nesplní, tak se vlastně vůbec nic nestane. Anebo obráceně, chcete pokutovat ty zastupitele za to, že v demokratických volbách byli zvoleni a k něčemu se vyjádřit nechtějí?

Jde o absolutní změnu filozofie fungování samosprávy v České republice, které možná pan ministr Dienstbier moc nerozumí. Já doufám, že alespoň ti z vás, kteří kdy seděli ať už za kohokoliv v zastupitelstvech měst, obcí nebo krajů, pochopí, že to, co je předkládáno panem ministrem Dienstbierem, v této podobě není možné přijmout a že je lepší vrátit jim to k přepracování, než se tím vůbec zabývat. Pokud tedy nakonec se rozhodnete, že i tyhle nesmysly chcete poslat do druhého čtení, pak prosím, a předem avizuji, by toto měl probrat i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Nyní s faktickou poznámkou Ivan Adamec. Žádná přihláška. Pane kolego, elektronická má přednost, takže jsem panu poslanci dal slovo a před Martinem Novotným ještě jedna faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, chtěl bych ve své faktické připomínce trošku oponovat panu kolegovi Bendlovi. Víte, ono nepřijetí usnesení zastupitelstva k dané kontrole je také výsledek, který se dá poslat, že zastupitelstvo... (Hlasy ze sálu. Předsedající: Prosím, nevykřikujte tady, páni kolegové.) No, stanovisko, když ho nepřijmou, tak je to také přijetí stanoviska.

Ale víceméně jsem se chtěl vrátit k některým jiným věcem. Já si myslím, že kontrola by neměla mít represivní charakter. Kontrola přece je od toho, aby byla pozitivní, aby napravila věci, aby ty věci šly, nikoliv aby nešly. Ale na druhou stranu se musím vrátit k tomu, co tady říkal kolega Marek Benda, protože těch kontrol skutečně je dneska moc. Netvrdím, že kontroly by být neměly, ale mám své zkušenosti z dvouleté praxe, vzpomínám si například, když jsme měli dotaci na bytový dům, tak abychom dotaci získali, musel jeden státní orgán říci, že jsme splnili podmínky, řekl, že je to v pořádku. Pak přišla kontrola z Ministerstva pro místní rozvoj, řekla, že je to v pořádku. Pak přišla kontrola z finančního úřadu a řekla, že je

to všechno špatně, a my jsme museli samozřejmě žádat Ministerstvo financí o odpuštění a zrušení penále. Takže je to docela dobrý Kocourkov.

Chtěl bych říci, že kontroly je třeba uspořádat tak, abychom se na těch samosprávách nezjančili, jak já říkám, aby to mělo nějaký řád. Pokud to nebude mít řád, tak si myslím, že nemá cenu přijímat jakékoli další novely nebo zákony. Jen tak mimochodem, NKÚ byl prioritně zřízen pro kontrolu státu, jeho institucí i organizací. A na ty obce už dnes chodí z hlediska státních dotací, takže to není nic nového.

Na druhé straně, prosím vás, udělejme nějaké sjednocení těch kontrol, aby ti představitelé samospráv věděli vlastně, jak na tom jsou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za téměř dodržení času. Nyní pan poslanec Jiří Petrů s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Bendl také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Petrů: Pane předsedající, děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, na 26. schůzi 9. dubna 2015 přijala Poslanecká sněmovna usnesení ve znění: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky o přípravu materiálu, který přehledně seznámí poslance se stávajícím systémem kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků, a to do konce prvního pololetí, tedy do 30. června 2015. Ze 138 poslanců usnesení podpořilo 135, nikdo nebyl proti. V tomto termínu jsme nikdo z nás žádný materiál neobdrželi. Předsedkyně výboru pro veřejnou správu v této věci urgovala předsedu Poslanecké sněmovny a do dnešního dne neobdržela žádnou odpověď.

Otázka tedy zní: Kdy se odpovědi dočkáme? Zároveň sděluji, že budeme chtít tento materiál dostat do výboru pro veřejnou správu, abychom se jím zabývali, a budeme také vyžadovat odpověď na naši otázku, kterou jsme položili. Bude to mít také podstatný vliv na to, jak se postavíme k tomuto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Petrů. Pan poslanec Petr Bendl s faktickou poznámkou, potom s přednostním právem zpravodaj a pak teprve pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Ještě jednou pro stenozáznam a pro mého ctěného kolegu přečtu ten paragraf, který se týká povinnosti zaujmout stanovisko. Trochu chci tvrdit, že když někdo má zaujmout stanovisko, tak to není, že k tomu nepřijme žádné usnesení. To znamená, že k tomu přijme nějaké usnesení a zaujme stanovisko.

V tom § 20 se navrhuje doplnit odst. 4: "Schválený kontrolní závěr z kontroly provedené NKÚ u kraje, jím zřízené nebo založené právnické osoby nebo u právnické osoby ve které má majetkovou účast, projedná zastupitelstvo kraje bez zbytečného odkladu a zaujme k němu stanovisko." Rozhodně není možné říci "nepřijme k tomu žádné usnesení" a je to také stanovisko. Tomu bych tedy nerozuměl. Ale třeba... Tento návrh obsahuje řadu nesmyslů, tak je to možná vymyšleno takhle nesmyslně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Já jsem ohlásil přednostní právo pana zpravodaje a mám další tři faktické poznámky – pan poslanec Zahradník, pan poslanec Koníček a pan poslanec Adam. Takže pane zpravodaji, já chápu vaše přednostní právo, ale... jestli to chcete přeměnit na faktickou poznámku? (Zpravodaj: Ano.) Tak, faktická poznámka zpravodaje. Potom pořadí, jak jsem řekl. Prosím.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já bych chtěl vaším prostřednictvím reagovat na kolegu Bendla. Jsem moc rád, že jste tady uvedl ten absurdní příklad. Teď budu mluvit se svou čtyřletou zkušeností, kdy jsem dělal místostarostu právě pro majetek a právní vztahy na Praze 6, což je více než stotisícová městská část.

Problém té hospodárnosti interpretačně je velmi složité vykládat. Na jedné straně obec má hospodařit hospodárně, ale na druhé straně se dozvíte, že má plnit řadu jiných funkcí, pečovat o všestranný rozvoj kulturní atd. atd. Takže ono vždycky tu hospodárnost je třeba poměřovat k nějaké proporcionalitě, k těm dalším hodnotám, které zajišťujete, na úkor efektivity té hospodárnosti. Teď jde o tu přiměřenost, která může být různá, a různě to můžou interpretovat bohužel i ty orgány činné v trestním řízení.

Když jste tady uváděl ten příklad s hasiči, tak já vám na něj dám odpověď, co je podle mého názoru ještě hospodárné a co není. Pokud tu sokolovnu za korunu pronajmete hasičům vaší obce, tak je to ještě v souladu s tímto principem, protože tím mj. zajišťujete rozvoj dalších činností obce. Pokud byste to ale udělali u hasičů z jiné obce, tak už si myslím, že to hospodárné není a je to těžko zdůvodnitelné, protože vy tím neplníte ten jiný úkol v tom daném místě pro blaho života těch jednotlivých občanů v té obci.

A co se týče otázky toho případného zaujetí nebo nezaujetí stanoviska, ta norma právní je imperfektní, tak není sankce, takže samozřejmě to, že nezaujmou stanovisko, je i stanovisko, že ho nezaujali. A je to v rovině politické odpovědnosti toho či onoho zastupitelstva, jestli nedodrží, či dodrží zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, že to uvedl jako faktickou poznámku. Nyní faktická poznámka pana poslance Zahradníka, k další faktické poznámce se připraví pan poslanec Koníček, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, jako s uděláním, v 10.04 hodin do počítače mi přišel, možná i vám dalším kolegům, e-mail od Rekonstrukce státu s jejich stanoviskem k projednávanému návrhu a s doporučením tento návrh podpořit. Jestli pan kolega Hovorka myslel těmi 165 poslanci, kteří se zavázali rozšíření pravomocí NKÚ podpořit, to číslo poslanců a poslankyň, kteří podepsali výzvu Rekonstrukce státu, tak nás tedy pánbůh ochraňuj. To tedy tato organizace má tady ve Sněmovně gigantický vliv.

Jenom ještě krátce. Já působím už 25 let v komunální sféře jako zastupitel v Budějovicích a byl jsem osm let v krajské samosprávě. Tehdy jsme po roce 2000

začali s audity a s kontrolou hospodaření obcí a tehdy jsme samozřejmě překonávali velká úskalí, protože některé obce skutečně měly své hospodaření v nepořádku. Ale skutečně jsme ctili, že obec je nadána z Ústavy samosprávou, může rozhodovat o svých věcech svobodně. Zastupitelé, pokud hlasují, tak by za svá rozhodnutí neměli být postihováni. Toto je podle mne jedním z nástrojů, který by pak posléze mohl vést k tomu, že budeme svědky takových věcí jako to, že pak starostové a zastupitelé jsou za jejich rozhodnutí v zastupitelstvech nejen kontrolně vyšetřováni a prověřováni, ale i trestně stíháni. To bych zde nechtěl dopustit. Proto říkám, že tento návrh podporovat nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Vladimíra Koníčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já bych chtěl vaším prostřednictvím požádat pana poslance Bendla, aby poskytl kontrolnímu výboru přehled těch pochybení Nejvyššího kontrolního úřadu, která tady vzpomenul, protože říkal, že v některých závěrech se vyskytují nepravdivé, nepamatuji si přesně tu formulaci, takže poprosil bych pana poslance Bendla, aby nám takový seznam pochybení Nejvyššího kontrolního úřadu poskytl, a my se tím budeme určitě na kontrolním výboru zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koníčkovi. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem žádné petiční archy nepodepsal k té zmiňované instituci, které nemohu přijít na jméno, a říkám to zcela veřejně, protože si nemyslím, že je to tak čistá organizace, jak se navenek tváří, a mé informace, které mám, tak směřují, bohužel, až do amerických kruhů, takže si myslím, že bychom měli být velmi opatrní na tlak této organizace nebo instituce.

Ale chtěl jsem reagovat na to, co tu říkal kolega Bendl. On ten paragraf je samozřejmě velmi nejasný. Ale řekněme si na rovinu: Nějak to interpretovat musíme, protože nedonutíte zastupitelstvo, aby hlasovalo o daném bodu, a navíc nedonutíte zastupitelstvo ani k tomu, aby tento bod zařadilo na program svého jednání. To prostě nejde. Tam máte určitý počet zastupitelů, kteří prostě mají svou hlavu, funguji v rámci principu samosprávy, mají své představy, mají své volební programy a prostě to tak nejde. Možná v rámci projednávání ve výboru by bylo lepší tento paragraf více vycizelovat, aby bylo zcela jasné, jak to předkladatel myslel.

Jinak co se týká té ceny pro hasiče, jak tu byl ten příklad za tu korunu, já vás varuji, nepronajímejte starostovi za korunu ani vlastním organizacím, protože to je přesně ten návod, jak se dostat do hledáčku policie, státních zástupců, protože dneska existuje něco jako cena obvyklá, pro mě tedy naprosto neznámý pojem, ale bohužel,

musím akceptovat, a doporučuji, aby i vlastním organizacím se pronajímalo za cenu obvyklou, a na druhé straně na to dali peníze. Je to takovéto drbání za uchem přes celou hlavu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Bendla a poté faktická poznámka pana poslance Jiřího Koubka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Nejprve odpověď na tu položenou otázku. To samozřejmě rád dodám anebo vás odkážu na závěr NKÚ směrem k Ministerstvu zemědělství. Je tam řada věcných problémů, na které NKÚ poukazovalo, ale neprokázalo se, že by se jednalo o nehospodárnosti apod., byl to v podstatě jakýsi politický názor, ale k ničemu nevedl, a takových závěrů NKÚ je spousta. To by měli v kontrolním výboru vědět, že je tam z toho často politikum, ale nikoli nějaké dopady trestněprávní apod. To je dohledatelné.

K tomu, co tu říkal pan kolega Stupčuk, prostřednictvím předsedajícího. To je přece absurdní. Jen jako zpravodaj ukazujete, jak absurdní je návrh toho zákona, když vy říkáte, že místní hasiči to za korunu mít můžou, ale přespolní ne, tak se skoro neodvažuji říct, co byste mi asi odpověděl na to, když by tam hráli zápas místní fotbalisté s fotbalisty odvedle z Dolní Lhoty, jestli ti by museli platit, anebo ne, anebo když, nedej bože, by si zastupitelstvo nebo někdo organizoval nějakou kulturní akci nebo tam přijel někdo, kdo by tam chtěl udělat kulturní akci, a obec by už nemohla podpořit, protože by to bylo nehospodárné, protože nemá trvalé bydliště nebo sídlo spolku v tom daném místě. To je nesmysl, každá obec nemůže mít k dispozici všechny oblasti života, které naopak chce obcím poskytnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jiří Koubek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Já v podstatě svou faktickou poznámku navážu na pana kolegu poslance Bendla a bude to k tomu, co tu říkal pan zpravodaj ohledně těch hasičů. Já myslím, že praxe je skutečně úplně někde jinde. Moje městská část má dva hasičské sbory, dvě jednotky dobrovolných hasičů, ale to neznamená, že jsme schopni si přesto všechno zajistit. Stalo se mi v uplynulých letech, že jsme prostě potřebovali likvidovat někde sršní hnízdo, a naši hasiči si pozvali sousední hasiče, resp. jejich vůz. A teď tito hasiči přijdou a budou něco po nás chtít a já jim ukážu dlouhý nos? Potřebovali jsme pokácet stromy u školy a říkali: Fajn, dobrý, ale my na to zavoláme kolegy hasiče z Cholupic. A teď oni nemají sokolovnu, já ji mám, našim to pronajmeme, jim to nepronajmeme. Vždyť to přece je opravdu protismyslné, jak to tady říkáte. Omlouvám se. Ta praxe je opravdu jiná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koubkovi. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Bohuslava Svobody. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jako prvý chtěl říci, že jsem také nepodepsal Rekonstrukci státu, protože jsem ve věku, kdy už si mohu dovolit být nevydíratelný.

Druhá věc, kterou bych chtěl říct jako člověk, kterého tato Sněmovna vydala ke stíhání za politické rozhodnutí, že velmi varuji před tím, aby existoval nějaký zákon, který velmi volně hovoří o tom, co to je politické rozhodnutí. To znamená, že se veškerá rozhodování zastaví. Jestliže je obžalováno celé zastupitelstvo za to, že rozhodlo na základě materiálů a odborných posudků, politicky rozhodlo, a je za to stíháno, zákon, který ten prostor otevírá, že bude posuzovat NKÚ, který umí posuzovat ekonomické věci, je zřízen pro to, aby posuzoval státní podniky, že bude posuzovat, zda to politické rozhodnutí bylo správné, já proti tomu velmi varuji a doporučuji, aby tento zákon byl vrácen k dopracování, protože tyto nejasnosti musí být vyjasněny. Není možné, abychom celou komunální politiku vystavili permanentnímu stíhání za každé rozhodnutí, které se někomu nebude líbit. Upozorňuji, že to rozhodnutí dělají lidé, kteří k tomu byli zvoleni svými občany. A to posuzování dělají lidé, kteří jsou zaměstnanci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Svobodovi a konečně po faktických poznámkách se dostáváme k řádné přihlášce pana poslance Martina Novotného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, moje vystoupení na ty faktické poznámky plynule naváže.

Musím říct, že dosavadní diskuse, vystoupení kolegů, různé názory, vystoupení kolegy Stupčuka, různé další názory ostatních předřečníků interpretujících podobná témata úplně jiným způsobem ukazují, jak velmi nebezpečné je vstupovat formou takové legislativy na tenký led subjektivního posuzování toho, co je hospodárné z hlediska nakládání obcí, a natožpak toho, co je účelné. Tam já vidím už úplně jinou kategorii a zmíním se o tom za chvíli.

Zkusím uvést takový příklad sporu, který jsem jako komunální politik zažil. Je to spor banální o nějakou kulturní akci, která se konala v sousední obci nedaleké, vzdálené zhruba deset kilometrů od města, kterému jsem tehdy stál v čele, ovšem obecenstvo této kulturní akce poměrně pravidelně tvořilo z většiny obyvatelstva města Olomouce. My jsme na tuto kulturní akci pravidelně přispívali a objevovaly se pravidelně názory z řad tehdejší opozice, že přece je nehospodárné a nesprávné přispívat na kulturní akci, kterou pořádá sousední obec.

A při tom houstnutí politické atmosféry v naší zemi i na komunální úrovni v poslední době je docela běžné, že podobné spory můžou eskalovat až do trestních oznámení a podobných věcí. Jsou to spory o banality, spory o desítky tisíc korun, o několik jednotek stovek tisíc korun třeba na oblast podpory kultury. Já jsem hluboce

přesvědčen, že ten svět, v rámci kterého politik nese primárně politickou zodpovědnost za toto rozhodnutí, v rámci kterého se voliči můžou příště rozhodnout, jestli takového politika zvolí, nebo nezvolí, je svět daleko správnější než svět, kterým vstupuje do tohoto typu politického rozhodování sféra orgánů činných v trestním řízení a případně i kontrolní sféra orgánů typu NKÚ.

Spory o hospodárnost. Mohli bychom o nich mluvit strašnou spoustu času a v každém případě bychom nenašli konsenzus a převažovala by subjektivita. Legislativa by nás neměla pouštět do takových dilemat, kde sami máme velmi různé subjektivní názory, ale zároveň tady ustavujeme jakési souznění, jakési hodnocení těchto rozhodnutí. Ale kde si myslím, že je ta věc úplně někde jinde, ještě v jiném levelu, v jiné úrovni než otázka hospodárnosti, je ta problematická záležitost, do jaké míry otevírá tento zákon otázku účelnosti. Tam jsem hluboce přesvědčen, že se dotýkáme samotné podstaty politiky, politického soupeření, politického soutěžení, demokracie na komunální úrovni, kdy tato prostě je soubojem programů, velmi často ostrým soubojem o realizaci těch či oněch projektů. A opět jsme v situaci, kdy někteří jsou hluboce přesvědčeni, že některý projekt je správný a účelný a že obci pomáhá v jejím rozvoji, a někteří jsou stejně hluboce přesvědčeni, že je pro tu obec škodlivý, zhoubný, a velmi často se to v poslední době na komunální úrovni přesouvá až do té roviny trestněprávní či podobné.

Pokud si začne Poslanecká sněmovna zahrávat s tím, že v tomto nebudeme mít jasno, že předmět té politické soutěže na komunální úrovni bude vystaven takové nejasnosti, já to považuji za velmi nebezpečné. Proto se tady chci přímo explicitně zeptat a chtěl bych požádat o výslovnou odpověď do zápisu. Vládu zastupuje při tomto předkládání předseda Legislativní rady vlády. Ze své pozice by měl mít v těchto otázkách, tj. v otázkách zásadních, souvisejících s ústavním řádem naší země, úplně jasno. Proto v tomto směru žádám od pana ministra Dienstbiera o jasné stanovisko interpretační už teď v tomto čtení, ale ve všech dalších případných, jak on interpretuje otázku účelnosti a jak to vidí jako právník a jako odborník.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému. Nyní přihláška pana poslance Ludvíka Hovorky. A mám ambici, pokud nebude další přihláška, uzavřít rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád vyjádřil k některým rčením, která tady zazněla od předřečníků, vaším prostřednictvím.

K tomu, co kdo slíbil před volbami nebo k čemu se zavázal, to je věc samozřejmě zodpovědnosti ke svým voličům a ke svědomí každého z nás. Čili nechci rozebírat, co kdo komu slíbil nebo neslíbil. Ale věc, která se týká připomínky pana poslance Koníčka k panu poslanci Bendlovi vaším prostřednictvím, bylo by dobré, kdyby tady zaznělo, které konkrétní pochybení nebo který konkrétní závěr NKÚ byl tak špatný, že vzbudil nějaké rozpory apod. Pokud já mám informace a pokud sedím v kontrolním výboru a projednáváme závěry Nejvyššího kontrolního úřadu, tak ty zkušenosti jsou takové, že z každého jednání je závěr. Ten závěr, pokud se jedná

řekněme o státní organizaci nebo ministerstvo, je samozřejmě připomínkován, jsou uložena nápravná opatření, k nim se vyjadřuje dotyčné ministerstvo, příp. vláda, a potom se sleduje, jak s těmi nápravnými opatřeními bylo naloženo. Není prvotním smyslem nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu, aby někdo byl odsouzen, aby byl kriminalizován. Jde o to, aby se s peněžními prostředky hospodařilo hospodárně a aby všechny operace byly podle právních předpisů, které jsou v rámci platného právního řádu.

To, že je někdy nález poměrně strohý, nevypovídá nic o té kontrole samotné. Pokud chcete, pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, nahlédnout do některého rozhodnutí Nejvyššího kontrolního úřadu, pokud chcete mít přesnější informace, musíte si vyžádat kontrolní protokoly. A ujišťuji vás, že ty kontrolní protokoly jsou velmi obsáhlé a obsahují hodně konkrétních věcí, podle kterých si uděláte úsudek o tom, jak konkrétní organizace hospodařila, jestli dobře, nebo špatně.

Problém je v tom, že řada právních předpisů je neurčitých. Tak např. pokud se někdo vyjadřuje k hospodaření zdravotní pojišťovny, která hospodaří nějak s finančními prostředky, tak ona se odvolává na úhradovou vyhlášku, která umožňuje i jiný způsob třeba úhrady, než je podle úhradové vyhlášky. A tady je podstata toho rozporu, který vy zmiňujete, že v závěru nebyl třeba někdo odsouzen, nebyl někdo kriminalizován. Ale to nevypovídá o tom, že by Nejvyšší kontrolní úřad pracoval dobře. Chci říct, že ty nálezy jsou velmi potřebné a směřují k tomu, aby hospodaření organizací s veřejnými prostředky se zlepšilo.

K panu poslanci Paverovi prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl jenom přečíst pravomoci kontrolního výboru obcí a totožně i pravomoci kontrolních výborů krajů: Kontrolní výbor kontroluje plnění usnesení zastupitelstva, obce a rady obce, je-li zřízena, kontroluje dodržování právních předpisů ostatními výbory a obecním úřadem na úseku samostatné působnosti a plní další kontrolní úkoly, jimiž jej pověřilo zastupitelstvo obce. – Z toho vyplývá, že pokud kontrolní výbor chce jít do smluv, chce kontrolovat třeba hospodaření příspěvkových organizací, musí k tomu mít usnesení zastupitelstva, které ho k tomu pověří. A já vás ujišťují, že toto se v řadě případů neděje, protože zastupitelstva většinou nemají zájem na tom, aby kontrolní výbory měly nějaké větší pravomoci.

Další věc, která tady zazněla. Nejsem si vědom toho, že by se v návrhu zákona mluvilo o nějaké kontrole politického rozhodnutí apod. Tady se prostě umožňuje kontrolovat i hospodaření obcí a jejich příspěvkových organizací. Pokud by NKÚ např. měl pravomoc kontrolovat hospodaření příspěvkových organizací, pak by mohl třeba také zkontrolovat výdaje hlavního města Prahy, resp. Dopravního podniku v souvislosti s kauzu Opencard apod. Čili jde tady o otevření možnosti. Nikoliv o to, aby NKÚ mohl šikanovat a nějakým způsobem nadměrně kontrolovat obce, zejména malé obce. Je to otevření možnosti, ne zavedení nějakého systémového kontrolního mechanismu na všechny obce.

Já si myslím, že z tohoto pohledu ten zákon hovoří jasně. A prosím vás, je poměrně jednoduchý, je tam přesně popsáno, na koho se to bude vztahovat. Přečtěte si tento návrh zákona a podpořte ho, protože ho pokládám za velmi důležitý. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Ale má ambice se zcela nemůže naplnit, protože mám čtyři faktické připomínky. První je pana poslance Birkeho, pak pan poslanec Václav Horáček, pak Herbert Pavera a pak pan poslanec Svoboda. To jsou faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, tak je to přehlídka dneska velké rétoriky komunálních politiků nebo mých kolegyň a kolegů, kteří mají do jisté míry, někteří více, někteří méně, velkou zkušenost s komunální politikou. Tohle všechno je, přátelé, rétorika do momentu, než se otevřou dveře, vy jste statutár, přijdou dvě dámy, nebo pán a dáma, ukáží průkaz a řeknou: "My jsme kontrola tohoto úřadu a jdeme vám zkontrolovat to a to." Já vám jenom chci říci, že ti z vás, kteří měli tu šanci být starosty měst a být statutáry, abyste tohle zažili! Já musím říci, že jsem starostou třetího největšího města v Královéhradeckém kraji. Mám pocit, že v České republice je národním sportem se možná ne udávat, ale víceméně kontrolovat. Když je někdo úspěšný, je potřeba ho zašlapat a zničit! Takže zkrátka a dobře, Náchod je velmi kontrolovaným městem. Zatím bez úhony. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Birkemu. Pan poslanec Václav Horáček s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl vaším prostřednictvím odpovědět kolegovi Hovorkovi. On si z toho vždycky vybere jenom to, co chce. Protože jestliže se koukneme do zákona o obcích, tak kromě kontrolního výboru je tam ještě finanční výbor. A ten má na starosti právě ty finanční věci. Kromě toho neznám zastupitelstvo, které by samo o sobě nechtělo být kryto, a proto si svoje finanční a jiné věci nezkontrolovalo. Mluvilo se tady o odstranění duplicity. Já se přikláním k názoru kolegy Petrů, že dokud nebude systém kontrol, tak zlatý oči, které to viděly, že bude jedna kontrola. To je úplný nesmysl, který je tady dáván jako berná mince.

Pak bych chtěl dostat odpověď na otázku, co tady říkal již kolega Plzák. Nevládní neziskové organizace. Já totiž mám takový pocit, že někdy jsou to vládní ziskové organizace, tak by mě zajímalo, jak jsou tam začleněny. To, co se týká účelnosti, samozřejmě slovo účelnost můžeme zaměnit za zneužitelnost.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Horáčkovi i za dodržení času. Nyní tedy pan poslanec Herbert Pavera také s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Svoboda také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom jsem chtěl zareagovat úplně stejně jako můj předřečník kolega na pana Hovorku.

Nejenom finanční výbor má právo kontrolovat hospodaření, každý zastupitel má právo kontrolovat hospodaření obce.

Já jsem chtěl vystoupit ještě k něčemu jinému. To je pořád pohled na obce a města a bohužel za to mohou i někteří politici, i samotní starostové a samozřejmě i média, že si dneska veřejnost myslí, že co starosta a politik, to zloděj. Ale to vůbec není pravda. 99,9 % je maximálně slušných, poctivých a pracovitých politiků i starostů. Dnes se na veřejnosti neustále poukazuje na to, že starostové jsou ti, kteří jsou nejvíce zkorumpovatelní, kteří dělají problémy, a proto jsou tady zákony, které mají kontrolovat. Vůbec jsem nepochopil, proč by měl někdo kontrolovat – já jsem pro kontroly, protože kontroly musí být, ať je všude všechno zajištěno a v pořádku, ale proč má NKÚ kontrolovat samosprávná rozhodnutí obce v tom, jestli zřídí technické služby, nebo nezřídí, to jsem fakt nepochopil a vůbec nechápu. Je to věc rozhodnutí samosprávy. Potom už zrušme úplně samosprávy, protože se tady v poslední době neustále rozhoduje něco ve smyslu proti samosprávám, a dosaďme do obcí a měst státního úředníka, který to tam bude řídit, a bude všechno vyřešeno, pod kontrolou státu a stát to bude mít všechno pod dohledem. A nemusíme ani volit zastupitelstvo, které má samo rozhodovací pravomoci.

Takže nezasahujme příliš do samorozhodovacích pravomocí zastupitelstva obcí a měst. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Svoboda. Kolega Fichtner zrušil svoji přihlášku k faktické poznámce, což by mohla být poslední faktická poznámka v této sérii. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, děkuji. Jenom na margo toho, co říkal kolega Birke. Já jsem jako statutár velké fakultní nemocnice toto zažil. Jak přijdou ty dvě dámy, vyžádají si místnost, v té si vymění zámek a tam se ubytují na tři čtyři měsíce. Ty tři čtyři měsíce jim musíte dát k ruce minimálně dva významné úředníky, všechno možné a děj, který probíhá, je skutečně zážitek mimořádný. A na samosprávě bude velmi zajímavý. To jsem moc zvědav.

Potom prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Hovorkovi. Vy promiskuitně používáte slovo kriminalizován nebo odsouzen. To jsou dvě velmi rozdílné věci. Já vás upozorňuji, a nepřeji to nikomu z vás, ani vám, v okamžiku, kdy na vás padne něco, že je nějaký závěr kontrolován a je špatný, tak jste v tom okamžiku kriminalizován. Ten pojem je naprosto jasný. V tom okamžiku s vámi všichni novináři, všichni lidé mluví jako s někým, kdo je potenciální kriminálník. A to je kriminalizace v tom pravém osobním slova smyslu. A znovu říkám, všechny zákony, které děláme, dělejme tak, abychom tuto možnost neotevírali. Proto znovu opakuji: tento zákon by měl být vrácen k přepracování. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane místopředsedo, já jsem nikoho nechtěl kriminalizovat ani obviňovat. Ale chci říct, že například takový nález NKÚ, který se týkal čtyř fakultních nemocnic, zjistil takové závažné věci, že některá nemocnice nakupovala, některá léčila až o sto procent dráž než jiná nemocnice. A to jsou věci, které jsou určitě velmi zajímavé a svědčí o tom, že třeba v těchto organizacích pořádek nebyl. Já si myslím, že kontroly jako takové jsou potřebné a že Nejvyšší kontrolní úřad je dělá dobře. Možná pan kolega poslanec Svoboda, prostřednictvím pana předsedajícího, měl špatnou zkušenost, ale z toho, co jsem já měl možnost sledovat v tomto volebním období, tak skutečně nálezy Nejvyššího kontrolního úřadu jsou velmi závažné a jsou velmi vypovídající. Myslím si, že jako takový Nejvyšší kontrolní úřad vykonává svoji činnost velmi dobře a v zájmu občanů tohoto státu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Mám další dvě faktické poznámky, nejdřív pan poslanec Urban, potom paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ty starosty zloděje zrušil. Ty rady bych tady zrušil. Ta zastupitelstva bych taky zrušil. Vlastně bychom zrušili komunální volby, to bychom ušetřili peněz. A místo nich bychom tam dosadili nějaké úředníky z NKÚ, kteří by sebou měli politruka z Rekonstrukce státu, a to by to fungovalo! (Potlesk napříč sálem.)

Prosím vás, přemýšlejme trochu hlavou a pokusme se zachovat to, co v České republice máme, to znamená samostatnou sebevědomou veřejnou správu, která je volena občany jednotlivých měst. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Urbanovi. Faktická poznámka paní poslankyně Jany Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Možná bych ještě doplnila pana Urbana o to, že by tu kancelář, kterou tady zmiňoval některý z kolegů, mohli dočasně mít pronajatou pan Ištvan s panem Šlachtou a mohli by si tam ty zámky měnit taky a myslím si, že by se ten radniční tým, který by na radnicích fungoval, mohl rozšířit ještě o ně.

Já jsem se ale hlásila k tomu, co tady zaznělo od pana kolegy Hovorky. Nevím, jak to, co tady pan kolega Hovorka řekl, souvisí se samosprávami měst a obcí. Existuje tady Úřad na ochranu hospodářské soutěže, který přezkoumává veřejné zakázky. Řada z nás i na radnicích řešila pokuty, které nám byly dány za nějaký správní delikt na veřejných zakázkách, z 99 % neúmyslný, ale jenom nějaký formální, pak jsme řešili, jestli to má uhradit zastupitelstvo, nebo jestli to má uhradit předkladatel návrhu. Jakým způsobem by se přistupovalo k těmto deliktům Nejvyššího kontrolního úřadu? Já jsem třeba na Praze 2 za tento rok měla osm

kontrol. Asi mě úplně nemá rád pan ministr financí, čemuž se nedivím, takže jenom z Ministerstva financí jsem tam měla polovinu kontrol.

Ale samozřejmě, že jsem tam měla kontroly z Magistrátu hlavního města Prahy. A máme i naše oddělení nebo odbor interního auditu, který řeší kontroly jednotlivých odborů, pracovní postupy, můžeme si zadávat externí audity.

Skutečně jsem toho názoru, že samospráva je překontrolovaná a že tímto návrhem zákona vůbec, ale vůbec nic nevyřešíme. Naopak se ta situace ještě zkomplikuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. To byla poslední přihláška v rozpravě. Ale přihlásil se mi pan kolega Zlatuška, takže bohužel nemohu uzavřít rozpravu. Co mám dělat? Tak prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: U poslouchání některých námitek mám pocit, že by se daly shrnout do jednoduchého tvrzení, že oni ti zloději jsou taky naši voliči, že? Potřebujeme od nich financování. (Se smíchem.) Takže uděláme všechno pro to, abychom nedovolili, aby kontrolní mechanismy fungovaly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě uděluji faktickou poznámku Janě Černochové. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Vaším prostřednictvím panu Zlatuškovi. Někdy jsou taky vaši zaměstnavatelé, viďte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Leoše Hegera, potom znovu pana poslance Zlatušky a pana poslance Beznosky. Tak co se dá dělat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že vystupuji, protože otázka je velmi složitá po stránce právní, je složitá i po stránce logiky celého systému správy společnosti, protože otázku, kdo kontroluje kontrolory, nevyřešil žádný systém. A v tomto prostředí se velmi snadno o někom řekne, že je zloděj nebo že by kontroly měly být větší nebo menší.

Jako reakci na pana kolegu Hovorku a nakonec i na pana kolegu Zlatušku jsem chtěl říci, že hanobení nejenom starostů, ale jak tady padlo od kolegy Hovorky, prostřednictvím pana předsedajícího, kterému musím říct, že jestliže v nějaké nemocnici byly nějaké nekalosti – byly, s tím já souhlasím – ale je potřeba je rozdělit na nekalosti, které označil Nejvyšší kontrolní úřad jako problémy systémové, protože zrovna nákupy léků jsou velmi obtížnou záležitostí, které nelze řešit vždy jednoznačně výběrovými řízeními, anebo jestli to jsou prohřešky, které odpovídají kriminální činnosti. (Velký hluk v sále.) A o tom mluvme, kolik je takových a kolik je takových. A to nikdo neví.

A bohužel přestože TOP 09 měla v programu rozšíření činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, tak je potřeba říci, že to musí být rozšíření, které bude řešit ty systémové věci. Ale kontroly, o kterých se tady kontroverzně mluví, jestli jsou dobré, nebo špatné, tomu příliš nepřispěly, a mají-li se rozšířit do komunální sféry, je potřeba, aby tam řešily právě to systémové. A to ten zákon, jak se zdá, úplně nedělá. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Zlatušky. Další poznámka bude pana poslance Beznosky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, k tomu, co tady, já nevím, jestli je adekvátní říct plácla paní poslankyně Černochová stran mého zaměstnavatele, já mám zaměstnavatele všechny, co jsem měl v minulosti, vesměs vykazované ve veřejně přístupných přiznáních o střetu zájmů, protože jsem dlouhou dobu paralelně se zaměstnáním působil i ve veřejných funkcích. Takže kdybych si vzal zaměstnavatele třeba osm let z relativně nedávné doby, tak kdybyste, pane předsedající, mohl paní kolegyni Černochové doporučit, ať se začne informovat u šéfa své strany. Ten byl šéfem instituce, která mě zaměstnávala v okamžiku, kdy si bere do úst mého zaměstnavatele.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Beznosky. Děkuji za dodržování času u faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se postavím na stranu všech těch, kteří tady brání samosprávy. Začal to pan starosta Birke, pokračovali kolegové z odeesky, Herbert Pavera z topky, protože bychom opravdu měli trošičku přemýšlet, co to pro lidi definitivně znamená. Pan kolega Svoboda tady uváděl příklad, kdy přišla kontrolní komise – vyměněný klíč v zámku, samostatná místnost. Tak jedna zkušenost z Mladé Boleslavi. V jednom týdnu tři kontroly, tři místnosti. Naštěstí jsem nemusel třikrát měnit zámky.

Přestaňme si tady opravdu zatěžovat samosprávy zbytečnými věcmi a pojďme přemýšlet o tom, jaké zákony, resp. jaké návrhy zákonů tady projednáváme. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Martin Novotný k faktické poznámce. A další faktická poznámka bude Ludvíka Hovorky, potom pana poslance Štětiny, potom paní poslankyně Černochové. Prosím, pane poslanče, máte slovo také k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně, kolegové, vedeme tady už docela dlouho debatu, ve které si myslím, že padly i některé relevantní dotazy týkající se řekněme

ústavní konformity a jednoznačné neinterpretovatelnosti a potenciálních důsledků tohoto zákona, který projednáváme.

Pan kolega Zlatuška, na kterého se chci obrátit prostřednictvím pana předsedajícího, shrnul debatu po svém. On pochází z akademického prostředí a nedávno tu připomínal rozlišování argumentů ad hominem a argumentů ad rem. Tak já mu musím říct, že ten jeho argument, který tady předvedl, ten se v akademickém prostředí nazývá ad holubum.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka. Připraví se pan poslanec Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom k záležitosti třeba nákupu léčiv, vím, že se jedná o otázku velmi složitou a že to není jednoduché, ale pokud nález NKÚ mluví o systémovém pochybení, o systémové chybě, o chybě právního prostředí, i toto je cenné, protože on poukazuje na to, že příslušný právní předpis je třeba upřesnit, že je třeba ho změnit proto, aby se uvedená pochybení dále neopakovala. A i v tom je práce Nejvyššího kontrolního úřadu velmi důležitá a přináší zmenšení prostoru pro korupci. (Velký hluk v sále.)

Proto si myslím, že tento návrh zákona je hodný podpory, a prosím o jeho podporu a propuštění do dalšího čtení. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Štětiny a potom další poznámka paní poslankyně Černochové. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. S velikým zájmem sleduji diskusi, sleduji samozřejmě i invektivy, jízlivosti atd. O tom hovořit nebudu, protože na to mám dvě minuty.

Jako člověk, který měl na starosti svěřené státní prostředky, jsem díky jednomu svému spolupracovníkovi byl nucen nechat si zkontrolovat celé hospodaření počínaje NKÚ a konče všemi kontrolními orgány z kraje, města atd. Pokud člověk hospodaří poctivě jako doma, to znamená má dáti, dal a je to nula, tak se nemusí bát ničeho.

Jako člen kontrolního výboru velmi bedlivě a pečlivě sleduji zprávy, které nám předkládá Nejvyšší kontrolní úřad. Nesetkal jsem se nikdy s přemírou byrokracie a vždycky tyto zprávy považuji za velmi erudované, odborné, na úrovni. Pokud jako člen kontrolního výboru jsem měl možnost předkládat zprávy o cenových kontrolách, všude jsme zjišťovali, že je nedostatek kontrolorů. Všichni víme, že daňové kontroly není daňová správa schopna vykonat, protože mnoho firem se dostává nejlépe do Prahy, kde se kontroly nedělají. Vím, že to nesouvisí s touto samosprávou. Ale moje zásada je: Jestliže se jedná o státní peníze, tedy o peníze daňových poplatníků, je kontrola potřebná. Kdo hospodaří poctivě, nemusí se ničeho bát. A myslím si, že kontrolní úřad tam půjde jenom jednou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi a pokračujeme ve faktických poznámkách, a to faktickou poznámkou paní poslankyně Jany Černochové. Připraví se pan poslanec Adamec a potom poslanec Koníček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Moment, já vám ty vteřiny přidám. Prosím sněmovnu o klid! Děkuji, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuju. Já jsem ráda, že nám tady pan kolega Zlatuška připomněl, kde pracoval nebo kde pracuje. Protože na jeho chování se bohužel nic takového neprojevuje. Zmiňoval tady pana předsedu Fialu, který na rozdíl od pana Zlatušky má kinderstube a je vidět, že to je akademik. Pan Zlatuška by mohl pracovat na jatkách v Agrofertu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Adamec k faktické poznámce, připraví se pan poslanec Koníček také k faktické poznámce. Ještě vám nepustím počítadlo a skutečně požádám sněmovnu znovu o klid! Když už nechcete poslouchat řečníky v této docela vážné věci, tak alespoň respektujte, že náš stenozáznam musí být zapsán, a v tomhle hluku nejenže já neslyším, ale ani ti, kteří pořizují záznam z tohoto, stenografky, stenografové nemají šanci zapsat vaše vystoupení. Děkuji.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající, děkuji i kolegyním a kolegům, že mně umožní vystoupit k mé připomínce. Jenom bych si tady dovolil vyzvat pana ministra Dienstbiera, aby reagoval na dotazy ohledně účelovosti a těch záležitostí, které tady padaly, dříve než v závěrečné řeči, abychom na to mohli reagovat.

Možná bych chtěl zareagovat na pana kolegu Štětinu, samozřejmě vaším prostřednictvím, pane předsedající. Víte, ono je potřeba říct, že státní peníze ano, ať si NKÚ státní peníze kontroluje, a on to dělá. A podle mě to dělá dobře, já to nezpochybňuji. Ale tady se bavíme o veřejných penězích a hlavně o té části veřejných peněz, které se týkají samosprávy. A tam je ten zakopaný pes, o kterém se tady celou dobu dohadujeme. Já bych prosil, abychom toto striktně rozlišovali, protože je to vlastně ten základní bod, proč tady celá ta diskuse vzniká.

A jen tak mimochodem, já už jsem to řekl v té předešlé poznámce. Pokud tady v tomto státě nebude ucelený systém kontrol nebo kontrolních mechanismů, tak já odmítám hlasovat o dalším přenášení kontrolních pravomocí na další úřady, protože

vidím do budoucna potenciálně velký zmatek, velký chaos. A samozřejmě to je živná půda pro různé policisty a státní zástupce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi za dodržení času. A faktická poznámka pana poslance Vladimíra Koníčka. Prosím, předseda kontrolního výboru pan poslanec Koníček. Máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, z té dosavadní rozpravy jako by vyplývalo, že NKÚ na těch obcích ještě doteď nebyl a teď to bude něco extra. Když si na webu www.nku.cz dáte přehled kontrolní činnosti a zadáte si tam kontrolovaná osoba, město, tak vám doposud co byly provedeny kontroly, vyjde více než 900 kontrolovaných subjektů, které jsou městem, a více než 500 subjektů, které jsou obce. Takže nedělejme z toho zas takový nějaký veliký problém. (Potlesk části poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koníčkovi. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Adamce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, ale to se nedá. Já jsem to tady říkal v té původní své první faktické připomínce, že NKÚ už na obce chodí. Ale týká se to kontroly státních peněz, které obce získaly, nikoliv samosprávných! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Žádnou další přihlášku do rozpravy nemám, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova, jestli je zájem navrhovatele. Pan ministr Dienstbier má zájem. Pan zpravodaj bude mít také zájem o závěrečné slovo? Ano. Tak prosím, pane ministře, máte závěrečné slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci, děkuji za závěrečné slovo. Pokusím se vyjádřit k těm tématům, která tady byla v souvislosti s předloženým návrhem nadnesena.

Začátkem bych zkonstatoval, že především úvodní část debaty byla poměrně věcná. Zaznívaly tady legitimní názory, s kterými z většiny nesouhlasím, ale říkám, byly to legitimní postoje. Problém trošku v tom je, že asi měly zaznít dříve při projednávání změny Ústavy, která rozšiřuje pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu. Protože bych chtěl zdůraznit, že to byla tato Poslanecká sněmovna, která ústavní většinou rozhodla o změně Ústavy, která rozšiřuje pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu. Vláda pouze předložením tohoto návrhu zákona respektuje vůli Poslanecké sněmovny a novelou zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu provádí to, co už ve změně Ústavy bylo vámi zde ústavní většinou rozhodnuto. Tady bych zdůraznil, že vláda měla naprosto minimální prostor při legislativních pracích zvažovat rozsah kontrolních pravomocí NKÚ, protože ty jsou jasně vymezeny právě tou ústavní změnou. Zároveň je tento návrh předkládán proto, že poté, co Poslanecká sněmovna postoupila novelu Ústavy Senátu, Senát přerušil projednávání s tím, že vyčká do

doby, než mu bude postoupen i návrh novely zákona o NKÚ, který tu předloženou ústavní změnu provádí. Proto k tomu vláda přistoupila. Jak jsem říkal, respektujeme pouze vůli Poslanecké sněmovny. Není to proto, jak tady říkal pan poslanec Benda, že by to bylo populární, ale protože prostě vy jste takto rozhodli, že to máme předložit, v podstatě.

A teď tedy k jednotlivým výhradám, které tady zazněly. Obecnější výhrada, že nebyla provedena RIA, tedy hodnocení dopadů regulace. Jak už tady také zaznělo, podle legislativních pravidel se ke změnám Ústavy RIA zásadně neprovádí. V tomto případě jde o čistě implementační novelu prováděcího zákona, která zcela respektuje meze v navržené ústavní změně, a proto nebylo účelné ani v tomto případě hodnocení dopadů regulace provádět, a proto také vláda, když schvalovala plán legislativních prací, kde tento zákon jako jeden z úkolů byl předložen, tak rozhodla, že se RIA provádět nebude.

Nyní k rozsahu těch kontrolních pravomocí. Jak jsem říkal, byli jsme vázáni velmi striktními limity, které vyplývají z navrhované ústavní změny. Přesto, protože jsme vnímali připomínky územní samosprávy, tedy především Asociace krajů a Svazu měst a obcí, tak jsme s nimi tento návrh zákona velmi nadstandardně projednávali. Pouze já osobně jsem jednal se zástupci obou těchto zmíněných organizací minimálně třikrát a samozřejmě další moji spolupracovníci. Snažili jsme se maximálně vyjít vstříc zejména v tom smyslu, aby na rozdíl od té státní úrovně, tak jak to je doposud a má to být i nadále, kde se kontroluje hospodárnost, účelnost a efektivnost, tak aby byl odkaz právě na ty zákony, které upravují činnost územní samosprávy. Tedy především na obecní, krajské zřízení a zákon o hlavním městě Praze.

Z hlediska hospodárnosti a účelnosti, která je vyjádřena v těchto zákonech, tak tady bych zdůraznil, že tato novela zákona nezakládá povinnost územních samospráv chovat se při správě svého majetku hospodárně a účelně. Tady se nijak rozsah povinností samosprávy nemění. Tuto povinnost mají už dnes a my pouze odkazujeme na zákon, kterým se územní samosprávy musí řídit při respektu té rozšířené kontrolní pravomoci NKÚ v té ústavní změně. Tady my nemáme příliš prostor se odchýlit.

A to, co tady říkal na začátku pan poslanec Vilímec, že to je trošku jinak nastaveno pro společnosti s majetkovou účastí, ona je to jenom otázka formulace. Kdybychom stejnou formulaci použili pro územní samosprávy, že se musí řídit zákony, které upravují hospodaření s jejich majetkem, jenom jinými slovy bychom odkázali na obecní, krajské zřízení a na povinnost nakládat s majetkem účelně a hospodárně, protože to je zákonná povinnost, tedy kontrola zákonnosti v tomto případě. Je to trošku slovíčkaření. Debata vyplývá z toho, že zástupci územní samosprávy, tedy obcí a krajů, mají výhradu k té samotné ústavní změně. Nesouhlasí s rozšířením pravomoci NKÚ, ale s tím my u tohoto zákona nic nenaděláme, protože jak už jsem několikrát říkal, my pouze respektujeme schválenou ústavní změnu zde v Poslanecké sněmovně.

Další dotaz, který tady zazněl, jestli se kontrolní pravomoc vztahuje na neziskové organizace. Pokud si přečtete jednak už zmiňovanou ústavní změnu, jejíž formulaci zákon výslovně přejímá, tak NKÚ má pravomoc kontrolovat hospodaření s veškerými

prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů, tedy logicky bych dovodil, že se to vztahuje i na neziskové organizace, pokud tuto definici naplňují. I v rámci jiných kontrolních mechanismů už kontrolní orgány kontrolují i neziskové organizace dnes v případech, kdy dostávají nějaké dotace nebo jiné prostředky z veřejných rozpočtů, nečiní tak však doposud Nejvyšší kontrolní úřad v tom rozsahu, jak je to nově navrhováno.

Co se týče připomínky pana poslance Bendla, tzv. povinnosti přijmout usnesení nebo zaujmout stanovisko, jak píše zákon, v zastupitelstvu. Já bych řekl, že tady je v podstatě analogie s tím, jak se postupuje i nyní u kontrolních závěrů. I ze své zkušenosti jako člen vlády vím, že my tyto závěry projednáváme. Ještě si tedy nepamatuji, že bychom k tomu stanovisko nezaujali, že by vláda neschválila usnesení. Může se to stát úplně stejně. Myslím si, že úprava, že kontrolní závěry NKÚ, ať už se to týká samotné samosprávy, anebo osob, kde má majetkovou účast, že se jí postupují, že to je logické. A že by se nějakým způsobem závěry na úrovni samosprávy měly projednat, mně přijde také zcela logické. Jaký závěr k tomu samospráva zaujme, to je zcela její záležitost, protože NKÚ pouze konstatuje nějaké své zjištění, NKÚ neukládá a ani do budoucna nemá ukládat žádné povinnosti samosprávě. Je to skutečně na ní. Je to spíše pro ni výhoda, že takovéto zjištění dostává. A já bych tady zdůraznil, že pro samosprávy si myslím, že NKÚ je ten nejpříhodnější kontrolní orgán právě proto, že v největší míře naplňuje podmínku nezávislosti, to znamená, mělo by tam nejméně hrozit, že tam bude nějaké politické zadání u této kontroly. Navíc nemůže dojít ani k případu, že starosta je překvapen, že mu dvě dámy s kontrolním pověřením ťukají na dveře, protože NKÚ sestavuje plán kontrolní činnosti, kde se dopředu dá najít to, že ta která obec nebo kraj budou kontrolovány v nějakém rozsahu s nějakým záměrem, a mimochodem, to bylo obsaženo už v předchozí novele NKÚ, která v tomto volebním období Poslanecké sněmovny už byla schválena, kdy se upravilo právě sestavování plánu kontrolní činnosti NKÚ s tím, že si NKÚ dopředu opatřuje podklady pro sestavení plánu kontrolních činností, kde mj. cílem je, aby i NKÚ zjistil, že už třeba nějaká věc byla kontrolována, a právě ve svém kontrolním plánu předešel duplicitě v kontrolních mechanismech. (V sále je silný hluk.)

Tady se dostávám k požadavku na odstranění duplicit. To je něco, co velmi silně zaznívalo nejenom zde, ale především při našich jednáních se Svazem měst a obcí a Asociací krajů, dokonce tam zástupci samosprávy sdělili, že kontrola NKÚ jim v podstatě až tak nevadí, že ona doopravdy je pro ně příhodnější, že jim vadí duplicity u jiných, dalších kontrolních mechanismů, a dokonce i někteří to formulovali tak, že právě schvalování této novely vnímají jak příležitost tuto otázku do debaty vnést. Já to považuji za legitimní.

Tady tedy odbočím. Nemohu se úplně přesně vyjádřit k usnesení Poslanecké sněmovny, které uložilo vládě předložit nějaký přehled duplicit, protože mně nepřísluší, já nemám gesci nad finanční kontrolou, tedy úřední cestou se mně toto usnesení nedostalo do ruky. Pouze bych řekl, že právě pro účely jednání se Svazem měst a obcí a Asociací krajů jsem přesně takový materiál nechal zpracovat sekci Legislativní rady vlády a právě zástupcům samosprávy jsme toto –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, že vás přerušuji, ale hluk ve sněmovně je opravdu veliký. Já žádám kolegy, pokud je toto téma nezajímá, aby si své záležitosti vyřídili v předsálí a nerušili ostatní kolegy, které to zajímá. Omlouvám se, prostě počkáme do té doby, než se sněmovna úplně utiší.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Tak nevím, jestli se dočkáme. To jsem tady ještě nezažil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já myslím, že se dočkáme.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Ale já myslím, že zatím to ještě byla zvladatelná úroveň hluku. Aspoň doufám, že jsem trochu slyšet. Přinejmenším ti, které to zajímá, snad mě slyší.

Byť jsem říkal, že požadavek na odstranění duplicit je legitimní, já to vnímám, že to je zátěž pro samosprávy, není to však tento zákon, kde tu změnu je možné provést. Zákon, který by měl tomuto požadavku vyhovět alespoň do jisté míry, je zákon o vnitřním řízení a finanční kontrole. Nově byl Ministerstvem financí předložen pod novým názvem, a to zákon o řízení a kontrole. Tento zákon počítá jednak s přenesením řízení a ukládání sankcí za porušení rozpočtové kázně z orgánů Finanční správy na poskytovatele dotací. To by mělo odstranit jednu z duplicit, která v kontrolních mechanismech je. To, co tam zatím zůstává nedořešeno a nepochybně by mě tady pak zajímalo následně, až ho budeme projednávat, i stanovisko organizací, které zastupují samosprávu, tedy především Asociace krajů a Svazu měst a obcí, jak se koukají na přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků, protože prozatím návrh zákona předložený Ministerstvem financí počítá s tím, že by se nevztahoval na přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků. To znamená, zůstaly by tam paralelně tyto dva procesy. Ani zástupci samosprávy mi zatím nebyli schopni sdělit jednotné stanovisko, zda to tak má být, anebo zda i tuto duplicitu chtějí odstranit, protože někteří zástupci samosprávy trvali na zachování zákona o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků, tedy to nepochybně bude ještě legitimní součástí debaty.

Přemýšlím, jestli jsem už zareagoval na všechny otázky, které tady zazněly. Teď si nevybavuji snad nic zásadního dalšího. Já myslím, že by to asi pro tuto chvíli takto stačilo. V tuto chvíli jsme v prvním čtení a předpokládám, že bude dostatek prostoru v případě, že to bude propuštěno do druhého čtení a do výborů, detaily úpravy diskutovat především tam a následně případně i ve druhém čtení a doufám, že i ve třetím zde na plénu Poslanecké sněmovny. Jenom bych znovu zdůraznil, že vláda předložením tohoto návrhu zákona respektuje vůli Poslanecké sněmovny, která už rozšíření kontrolních pravomocí NKÚ rozhodla tím, že schválila novelu Ústavy s tím, že samozřejmě není jasné, jak se k té věci postaví Senát a zdali poté, co tam případně tento zákon doputuje, schválí jak novelu Ústavy, tak i novelu tohoto prováděcího zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji, pane ministře. Eviduji zde dvě přihlášky s přednostním právem, ale ještě jsme neuzavřeli závěrečná slova, tak poprosím pány, jestli s tím nemají problém, aby vydrželi, a samozřejmě dostanou prostor po panu zpravodaji. Prosím.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Už jenom ve stručnosti, protože jsem se účastnil také diskuse. Chtěl bych – on už to tady pan ministr v zásadě shrnul, zodpověděl některé položené dotazy. Je potřeba si skutečně uvědomit, že základní parametry zákona, tak jak je předložen, jsou definovány již tou ústavní změnou, kdy jsme před více než rokem schválili onen ústavní zákon, tzn. že v tomto smyslu je obsah současného zákona determinován ústavní změnou.

Já už k tomu asi víc nemám v tuto chvíli co říci, jenom bych jako zpravodaj doporučil, abychom tento návrh zákona postoupili do druhého čtení, protože z hlediska procedury jsem zde zaznamenal od několika poslanců návrh na vrácení k dopracování a poté zde zazněly návrhy na předložení vedle, předpokládám, garančního výboru, kterým bude kontrolní, jednak přikázání do výboru ústavněprávního a do výboru regionálního rozvoje. Předpokládám, že nejdřív budeme asi hlasovat o návrhu na vrácení, a pak se případně zabývat hlasováním o přikázání těmto jednotlivým výborům. Takže já to pak ještě jednou budu načítat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, přesně tak. Já tohle všechno eviduji. A nyní s přednostním právem místopředseda sněmovny Petr Gazdík, po něm se připraví předseda sněmovny Jan Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hlavně vážený pane ministře. Chce se mně říct: A teď o Budulínkovi. Pane ministře, prosím, až budete nás komunální politiky napříč politickým spektrem, kteří v této Sněmovně sedíme, chtít přesvědčit o tom, že máme hlasovat pro zákon, který předkládáte, prosím, dejte nám aspoň trochu vědět, že o tom máte alespoň tuchu, jak to na těch obcích a městech probíhá. Svým vystoupením jste mě osobně přesvědčil, že o tom tuchu vůbec nemáte. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále prosím předsedu Sněmovny Jana Hamáčka a připraví se s přednostním právem pan poslanec Benda.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já vystupuji proto, že mám pocit, že dlužím Sněmovně jedno vysvětlení. Kolega Petrů ve svém vystoupení odkázal na usnesení Poslanecké sněmovny, která 9. dubna na 26. schůzi přijala usnesení číslo 708 a požádala vládu o přípravu materiálu, který přehledně seznámí poslance se stávájícím systémem kontrol ve veřejné správě, a ten termín, který jsme uložili vládě pro předložení, byl do konce prvního pololetí.

Ve chvíli, kdy jsem zjistil, že tento termín nebyl splněn, tak jsem se dopisem obrátil na pana předsedu vlády a upozornil jsem jej na to, že tento termín nebyl splněn, a dne 16. 9. jsem obdržel dopis od pana ministra financí, který byl směřován

na paní ředitelku Hejnou, tzn. kopii tohoto dopisu, který říká, že na základě jejího dopisu si pan ministr financí dovoluje informovat, že materiál, který přehledně seznámí poslance se stávajícím systémem kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků ve smyslu usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 9. dubna 2015, je v současné době připravován a bude podle jednacího řádu vlády v průběhu září 2015 předložen do meziresortního připomínkového řízení. Mám za to, že Sněmovna si tuto informaci zaslouží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s přednostním právem pana poslance Bendu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, opět jako tradičně ministr čeká, až zazní celá rozprava, pak vystoupí se závěrečným slovem, ve kterém nereaguje téměř na nic, a jediná šance na vystoupení jsou přednostní práva. Pokládám to vždycky za dost nefér vůči těm poslancům, kteří to přednostní právo nemají. Já tu výhodu, že můžu požádat svého předsedu, aby odešel, a můžu zareagovat, mám, ale myslím si, že by bylo správně, aby ministři zejména na konkrétně vznesené otázky reagovali v průběhu rozpravy.

Na řadu věcí tady odpověď nezazněla žádná. Zdůvodnění, proč nebyla provedena RIA, je zdůvodnění tak neuvěřitelným kruhem, že se až musím smát. K ústavním změnám se RIA nedělá, a to, co je tady, je definováno ústavní změnou, takže RIA vůbec dělat nemusíme. No to mi připadá opravdu jako velmi úsměvné. Je to jenom snaha říct vím, že by to mohlo vyvolat problém, protože to regulatorní je velmi výrazně, no tak se tomu vyhnu tím, že si to sám odpustím. To je první poznámka, která mi přijde.

Za druhé, žádnou ústavní změnou nic definováno není. To se týká i pana zpravodaje, i pana ministra, oba dva jsou právníci, dobře to vědí. Ústavní změna je, až ji schválí Senát. Ústavu v této zemi schvaluje Poslanecká sněmovna a Senát. Poslanecká sněmovna tady vyjádřila nějakou vůli, Senát vyjadřuje zcela odlišnou vůli dokonce, neprojednává tuto novelu. Přesně s tím, co tady neustále říkáme. Je třeba nejprve dát dohromady obecnou představu toho, jak vypadají kontroly ve veřejné správě, a pak teprve jsme ochotni schválit novelu Ústavy. A vy říkáte: jsme determinováni ústavní změnou. Nejsme determinováni ničím, protože žádná ústavní změna není. Je tady nějaké vyjádření většinové vůle Poslanecké sněmovny. Toto vyjádření většinové vůle Poslanecké sněmovny se projevilo také toho 9. 4. v usnesení 708, které uložilo vládě, aby vyjasnila toto usnesení. A pan ministr, který by tady na této Sněmovně měl sedět pokaždé, když Sněmovna zasedá, mě ujistí, že úřední cestou se to k němu nedostalo. No tak to mám pocit, že si ze mě opravdu dělá legraci. To si neumím jinak vysvětlit. Jestli pan ministr netuší, co se v té Sněmovně projednává, pak ať není ministrem. Pak je zcela zbytečné, aby byl ministrem. Jinak vystupuje za vládu jako celek.

Já vím, že nemáte v gesci, ale vystupujete za vládu jako celek. Vláda jako celek tento úkol dostala. Zcela jasně byl určen právě k tomu, až bude předkládána novela o Nejvyšším kontrolním úřadu, abychom věděli, jak ty kontroly ve veřejné správě

vypadají, a vy se tady budete vymlouvat na to, že jste tady jenom jeden ministr a nevystupujete za vládu jako celek? Když jste se na úkol, který vám tato Poslanecká sněmovna dala, vykašlali? Do 30. 6. se nestalo nic, do 30. 9. se nestalo nic, teď nám subalterní úřednice asi prostřednictvím pana ministra píše, že to nějak pomalu začínají zpracovávat.

Mně takové vystupování po rozpravě, ještě s těmito polopravdami, jinak to nazvat neumím, připadá strašně nefér a myslím, že by měly zaznít v rozpravě, aby bylo možné na ně reagovat. O tom, že jste se nezabýval ani dotacemi, že k účelnosti vykládáte jenom pohádky o tom, že nezakládá nové povinnosti, ale že zakládá novou kontrolu, která bude říkat v účelnosti jste udělali chybu, to už tam tak jako zapomínáte přiznat. Ale to už jsou věci, které asi budeme řešit v dalších čteních. Já si jenom myslím, že ministr tady vystupuje za vládu a není možné se tvářit jako já usnesení Poslanecké sněmovny ignoruji, protože mně určeno nebylo, a já jsem tady zřejmě nějaký mimoň.

Děkuji za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní tedy přistoupíme k hlasování o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, které zde přednesl pan poslanec Vilímec, Benda a Bendl. Svolám kolegy z předsálí, všechny vás odhlásím, poprosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 49, do kterého je přihlášeno 168 přítomných, pro 31, proti 103, návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 50, do kterého je přihlášeno 172 přítomných, pro 170. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento další návrh dalšímu výboru, ale v diskusi zde padly dva návrhy, a to na přikázání ústavněprávnímu výboru a výboru pro regionální rozvoj. Je ještě nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy o jednotlivých návrzích hlasovat odděleně.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázat tento návrhu ústavněprávnímu výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 51, do kterého je přihlášeno 173 přítomných. Pro 171, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem k přikázání výboru pro regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 52, do kterého je přihlášeno 173 přítomných. Pro 168. Konstatuji, že i tento návrh byl schválen.

Tento návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro regionální rozvoj jako dalšímu výboru. Končím prvé čtení tohoto zákona.

Nyní mi dovolte, abych načetla omluvy. Mezi 11.30 a 18. hodinou z dnešního dne se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Holeček, pan poslanec Zemánek se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 až do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A z dnešního dne od 16 hodin a zítra z celého jednacího dne se z důvodů zahraniční cesty omlouvá pan ministr Stropnický.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu a tím je

64.
Návrh poslanců Robina Böhnische, Michala Kučery, Josefa Hájka, Jana Zahradníka, Marie Pěnčíkové, Jiřího Junka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 451/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji ještě jednou, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 451/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já budu velmi stručný, abych nepotlačil smysl projednávání podle § 90. Za ochotu Sněmovny projednat tento zákon v tomto režimu velmi děkuji.

Novela je prvním krokem k řešení dlouhodobě nekomfortního postavení Správy Národního parku České Švýcarsko oproti správám zbývajících národních parků, tedy Krkonošského národního praku, Národního parku Šumava a Národního parku Podyjí. Správa Národního parku České Švýcarsko byla v roce 1999 zákonem zřízena jako rozpočtová organizace a správní úřad. Všechny ostatní správy národních parků mají odlišnou formu, jsou příspěvkovými organizacemi zřízenými Ministerstvem životního prostředí. Správa Národního parku České Švýcarsko tak nyní podléhá režimu nového zákona o státní službě a předkládaná novela má za cíl legislativně zajistit, aby formu správního úřadu pozbyla. Doposud byl do režimu státní služby převeden ředitel správy a sedm vedoucích pracovníků. Kdyby došlo k pokračování převodu

pracovníků Správy Národního parku České Švýcarsko do státní služby, šlo by o dalších 12 služebních míst. S tím by souvisela zbytečná administrativa a finanční náklady rozvedené podrobněji v důvodové zprávě.

Protože se naše novela dostala na pořad jednání Poslanecké sněmovny až nyní, došlo v mezidobí mezi podáním návrhu zákon a dnešním projednáváním k zahájení převodu vedoucích pracovníků do režimu služebního zákona tak, jak jsem před chvílí uvedl. Přesto má co nejrychlejší přijetí tohoto návrhu stále význam a zmírňuje finanční dopady zahájeného procesu.

Vážené dámy a pánové. Děkuji proto za vaši ochotu a připravenost projednat návrh v režimu paragrafu 90 a děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Zemek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne. Já navážu na pana kolegu předřečníka. Trošku to shrnu. Jak už tady bylo řečeno, tak existuje určitá disproporce mezi zřízením Správy národního parku České Švýcarsko a ostatními správami. Vlastně na základě zákona č. 161/1992 Sb., o národním parku České Švýcarsko, došlo k tomu, že ta správa byla zřízena jako správní orgán na rozdíl od ostatních správ národních parků, které jsou příspěvkovými organizacemi Ministerstva životního prostředí. Novela, která se tady předkládá, vlastně řeší tento rozdíl a uvádí to vlastně do stejného stavu.

Jinak bych podotkl, že stanovisko ministerstva a stanovisko vlády je kladné. A ještě jedna věc. Novelu zpracovali napříč politickým spektrem poslanci všech politických stran. Tudíž bych doporučoval a přimlouval bych se za to, aby bylo použito režimu podle § 90. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. A děkuji těm poslancům a nebudeme vetovat v tomto případě devadesátku, protože je to odraz práce tamhletoho ministra, co tam sedí. Tvářil se a předkládal tady materiály, které mu nenáležely. Kdyby se věnoval svému resortu tak, aby byl rychle aplikován zákon o státní službě, a tak dál, a tak dál. A já sám vím, že ta situace je tam velmi naléhavá. Proto nebudeme vetovat, ale pan ministr Brabec by se nad sebou měl zamyslet.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Nyní rozhodneme podle § 90, odstavec 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 451 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém

čtení." Dříve než o tomto návrhu zahájím hlasování, všechny vás odhlásím, poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 53, do kterého je přihlášeno 157 přítomných, pro 156. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Proto zahajuji podrobnou rozpravu. Nevidím nikoho v podrobné rozpravě s přihláškou, proto končím podrobnou rozpravu. Nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona, ale dříve než tak učiníme, táži se, zda je zájem o závěrečná slova pana navrhovatele, pana zpravodaje? Není tomu tak.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Robina Böhnische, Michala Kučery, Josefa Hájka, Jana Zahradníka, Marie Pěnčíkové, Jiřího Junka, Jaroslava Holíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon číslo 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 451."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 54, do kterého je přihlášeno 161 přítomných, pro 159. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a jeho projednávání tímto končí.

Pro stenozáznam tady mám opravu omluvy pana poslance Jiřího Zemánka, který se omlouvá od 14.30 až do konce jednacího dne z pracovních důvodů ze zítřejšího jednání.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu, tím je bod 69. Je to

69.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, měl jsem připraven poměrně dlouhý projev, který by možná překonal i délku projevu některých nejmenovaných kolegů. Ale vzhledem k tomu, že jsem ve značném časovém presu, protože jestli se nemýlím, ve 12.55 pokračujeme pevně načteným bodem...?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, nemýlíte se.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak se obávám, že tento bod skutečně budeme moci pouze rozjednat, ale nedokončit i vzhledem k diskusi, kterou očekávám.

Já bych vám chtěl říct, že je to trochu historická chvíle, protože v reakci na dlouholeté diskuse týkající se právního režimu národních parků, zejména pak Národního parku Šumava, zpracovalo Ministerstvo životního prostředí návrh novely zákona o ochraně přírody a krajiny, který komplexně mění právní úpravu národních parků, která je dneska, nebo existuje už od počátku 90. let, a přizpůsobuje ji současným věcným a právním podmínkám. Návrh odráží více než 20leté zkušenosti s aplikací ustanovení týkajících se národních parků a je v souladu s mezinárodními předpisy na úseku péče o národní parky.

Na přípravě návrhu zákona se podílela široká pracovní skupina složená ze zástupců ministerstva a všech správ národních parků a již od samého počátku přípravy byl návrh diskutován se širokou odbornou i laickou veřejností. Byly to opravdu stovky lidí, s kterými byl tento zákon, respektive tato novela diskutována, především s dotčenými občany, kraji, vědeckou obcí i nevládními organizacemi. V tomto ohledu považuji předložený návrh za výsledek velmi rozumného kompromisu, který zajišťuje ochranu přírodního prostředí našich nejcennějších území při respektování oprávněných zájmů obcí, krajů a dalších subjektů.

Pokud se týká obsahu návrhu zákona, tak se navrhuje jednotná úprava pravidel pro všechny národní parky při zachování hierarchie a kontinuity právních předpisů. Proti dosavadní právní úpravě předložený návrh jednoznačně zohledňuje vazby na související právní předpisy, například na lesní zákon, vodní zákon, stavební zákon, zákon o myslivosti. Nově jsou zákonem definovány dlouhodobé cíle ochrany národních parků a poslání národních parků. Revidují se a zjednodušují základní ochranné podmínky, tedy zákazy, které jsou platné pro všechny národní parky, s tím, že jsou nově rozlišeny pro celé území národního parku a pro území mimo zastavěná území a zastavitelné plochy obcí, což dosud nebylo a vedlo to k některým absurdním situacím. Ruší se například zákaz rozdělávání ohňů nebo vjezdu motorových vozidel mimo silnice a místní komunikace v intravilánech apod. Zavádí se institut tzv. opatření obecné povahy jakožto nejvhodnější forma pro regulaci činností na konkrétních územích pro obecně vymezený okruh adresátů. Opatřením obecné povahy budou vymezována klidová území, zóny ochrany přírody a budou jim vyhrazovány cesty a trasy, místa pro táboření nebo pro splouvání vodních toků. Opatření obecné povahy, kterým jsou třeba dneska dohodovány územní plány, tak ta jsou přijímána v rámci široké diskuse se všemi subjekty i území, v území o námitkách vlastníků se pak rozhoduje ve správním řízení a vydané opatření lze napadnout i soudní žalobou.

Zcela nově je v návrhu zákona pojata zonace národních parků. Zóny jsou děleny podle cílů ochrany a způsobu péče ve vazbě na aktuální míru po změně ekosystémů činností člověka. Jsou tedy nově zaváděny zóny přírodní, přírodě blízké zóně soustředěné péče o přírodu a zóny kulturní krajiny. Tady bych chtěl zdůraznit, že se zcela nově a revolučně zavádí tzv. moratorium na zonaci, to znamená, minimálně 15 let po stanovené zonaci právě opatřením obecné povahy nebude možno v rámci této zonace dělat jakékoliv změny.

Pro nezbytnou regulaci pohybu osob na území národního parku se nově zavádějí klidová území, která budou oproti stávajícímu omezení, tedy plošnému omezení vstupu na celé území první zóny, vymezena s ohledem na skutečnou potřebu regulace pohybu osob tam, kde bude prokazatelně nezbytné zajistit nerušený vývoj ekosystémů nebo jejich složek. Dnešní situace je taková, že je prostě plošně uzavřená kromě značených cest první zóna, mnohdy bez ohledu na to, zda je tam co chránit, nebo ne. Nově stanovená klidová území, která budou muset být pečlivě vyargumentována v rámci právě opatření obecné povahy, tedy např. s obcemi, tak bude jasně potřeba dokázat, že skutečně v tom konkrétním místě je – když to řeknu lidově, nebo laicky – co chránit. Navíc to může být chráněno nebo omezeno jenom v určitou část roku. Například když hnízdí chráněné druhy živočichů nebo kvetou chráněné druhy rostlin.

Návštěvní řád je nově pojat jako praktický informační dokument pro návštěvníky. Nově se zavádějí koncepční odborné dokumenty, tzv. zásady péče o národní parky. Posiluje se role obcí v rozhodovacích procesech. Obce budou nadále moci prosazovat své zájmy v radách národních parků a navíc budou moci ovlivnit opatření obecné povahy z pozice dotčených orgánů podle správního řádu. Tuto možnost dosud neměly. Větší území parku se otevírají šetrnému turismu.

Dovolte mi na závěr několik poznámek. Z téměř ročního projednávání návrhu této novely a z debat se stovkami lidí – já jsem teď minulý týden, ve čtvrtek, pátek opět, tak jako mnohé týdny předtím trávil na Šumavě při diskusích s obcemi, při diskusích s občany na veřejných debatách. Vím, co budou říkat, troufám si říct, ač nejsme vědma, troufám si říct, že vím, co budou říkat kolegové ohledně tohoto zákona. Budou hovořit o tom, že zákon nepřináší stabilitu pro Národní park Šumava a že by bylo potřeba udělat speciální zákon pro Národní park Šumava. Já chci říct, že to prostě podle mého názoru, a nejen podle mého názoru, není pravda. Samostatný zákon o Národním parku Šumava, tak jak bylo x pokusů v posledních deseti letech a žádný z nich nevyšel, naposled nevyšel ten senátní návrh, tak si troufám říct, že v mnohém je tento návrh novely zákona o ochraně přírody a krajiny revolučnější. Revolučnější ve stabilitě a revolučnější v otevírání národních parků a především však Šumavy šetrnému turismu. Přináší totiž tu stabilitu – stabilitu z pohledu zonace. A já jsem také řekl, a vysloužil jsem si za to v médiích okamžitě napadení od nevládních organizací, že jsem uzavřel špinavý handl – no, nechci říct špinavý, myslím, že tam byl handl – s panem prezidentem Zemanem a že jsem tedy prodal souhlas, respektive jeho názor na tento zákon, za to, že jsem slíbil, že nebudeme rozšiřovat bezzásahová území.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento zákon, tato novela nijakým způsobem nehovoří o jakémkoliv rozšíření bezzásahového území, tedy o tom, jakým způsobem bude v budoucnu rozšiřováno to území, které by se mělo nechat takzvanému přirozenému vývoji. Já jsem velmi pokorný vůči přírodním procesům a vím, že jakékoliv naše rozhodnutí pak samozřejmě přinese to, že příroda se z něj může vzpamatovávat desítky let. Chtěl bych tady říct naprosto jasně, že tento zákon žádným způsobem neohrožuje Šumavu. Slyšel jsem a četl celou řadu demagogických – odpusťte mi to slovo – úvah, jak okamžitě po tom, co toto přijmeme, se na sto procentech území bude moct udělat klidové území, že okamžitě na 50 procentech se

bude moci rozšířit bezzásah. My jsme jasně řekli a jasně deklarovali, že minimálně po tu dobu 15 let nechceme rozšiřovat bezzásahové území a chceme nechat šumavskou, ale nejen šumavskou přírodu, v jakémkoliv parku, ale v tomto případě především šumavskou, protože co si budeme povídat, jde především samozřejmě z pohledu principů o Šumavu, necháme přírodu, aby ukázala, co umí. V roce 2007 přišel orkán Kyrill, znamenal samozřejmě obrovský zásah na Šumavě, a my máme tu pokoru, abychom teď 15 let nechali přírodu i na těch bezzásahových stávajících územích, kterých je přibližně 23 %, ukázat, co umí, jak bude čelit klimatické změně. Protože celá Česká republika vysychá, nejenom Šumava. Slyšel jsem, že Šumava vysychá kvůli kůrovci. Je to samozřejmě nesmysl. Já mám pod sebou mj. i Výzkumný ústav vodohospodářský, mluvil jsem o tom s desítkami lidí, s hydrology.

Kdo četl Karla Klostermanna ví, že dřív na Šumavě napadlo 4–5 metrů sněhu, dnes jsou tam zimy teplé, suché, bez sněhu, proto prostě Šumava vysychá. Vysychají rašeliniště. Kůrovcová kalamita určitě ke zlepšení stavu nepřispívá, ale zásadním způsobem také nepřispívá ke zhoršení stavu.

To znamená, tento zákon, pokud bude přijata tato novela, žádným způsobem nezvyšuje bezzásah. Jasně jsme řekli, že necháme v rámci moratoria i v případě plánu péče, a samozřejmě takto máme i shodu i s vedením správy Národního parku, že necháme přírodu minimálně těch 15 let – ono ve finále to možná bude déle než 15 let –, aby skutečně ukázala, co dokáže. Naši následovníci po těch 15 letech se k té situaci vrátí a někdy v roce 2032 pravděpodobně nejdříve rozhodnou o tom, zda a jaké území případně v rámci toho bezzásahu rozšíří.

Chtěl bych říci, že tento návrh skutečně obsahuje řadu prvků, které ani senátní návrh v sobě neměl. Podle našeho názoru dobře kombinuje ochranu přírody, která by měla být primární v rámci zákona o ochraně přírody a krajiny a v rámci samozřejmě legislativy týkající se národních parků, a přitom umožňuje obcím udržitelný rozvoj a také samozřejmě umožňuje turistům větší možnost poznat krásnou přírodu šumavského parku a samozřejmě všech národních parků.

Chtěl bych vás poprosit, dámy a pánové, protože vím, jaké tady budou padat návrhy, tedy návrh na zamítnutí, abyste dali šanci historicky této novele, aby mohla být dále diskutována ve výborech. My jsme připraveni jakýkoli návrh na modifikaci posoudit, bavit se o něm, zohlednit ho, případně argumentovat. Jsme připraveni na pozměňovací návrhy. Myslím si, že máme historickou šanci stabilitu na Šumavu, a nejen na ni, přinést a že to je právě díky této novele. Dejte jí prosím šanci v rámci druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Já už jsem se, když jsem poslouchal pana ministra, bál, že nebude patetický. Ale nakonec to dopadlo a je to dobře, protože jde o významnou změnu klíčové normy pro celý resort a k tomu určitě trochu patosu patří.

Určitě se rozproudí veliká diskuse. Já se teď v současné chvíli omezím pouze na roli zpravodaje a předpokládám, že po mém vystoupení asi budeme stejně nuceni tuto rozpravu přerušit, a potom se ještě někdy vrátím s podrobnostmi v řádné rozpravě.

Proč je ten patos na místě. Je to už asi 34. nebo 35., ne-li 36. novelizace zákona č. 114/1992 Sb. Ne vždy se novelizace dotýkaly jádra té normy, té základní osy, někdy šlo o novelizace nepřímé, ale svědčí o kvalitě toho zákona, že vydržel v současné době v zásadě velmi kompletní a komplexní. Prostě ho v roce 1992 či předtím, myslím si, napsali velmi dobře. Z historie připomenu jednu podobně významnou novelizaci, to byl zákon č. 218/2004 Sb., kterou jsme implementovali právě do zákona č. 114/1992 Sb. dle evropské směrnice směrnici o volně žijících ptácích a směrnici o ochraně přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, vy si ji budete pamatovat pod zkráceným názvem Natura 2000.

Ta současná dlouho avizovaná novela se dotýká pravidel fungování národních parků. Prozatím máme čtyři: Krkonošský národní park, Národní park Šumava, Národní park Podyjí a konečně Národní park České Švýcarsko, který byl zatím jako jediný vyhlášen zákonem, a to v roce 2000. Předložený návrh zákona vymezuje namísto dosavadních tří čtyři zóny ochrany a pro každou z nich určuje cíle ochrany a vymezuje povolené činnosti. Ty zóny budou: přírodní, přírodě blízká, zóna soustředěné péče o přírodu a zóna kulturní krajiny. Zároveň tato novela stanoví podmínky pro pohyb návštěvníků a je v tomto případě vstřícnější než původní úprava. Doposud byl například v prvních zónách zakázán vstup mimo značené cesty, nově bude vstup turistů regulován vymezením tzv. klidových území. To znamená, nejcennější území nebude nutné uzavírat plošně nebo trvale, ale v zásadě pouze dočasně, když se objeví důvod pro uzavření nějaké velmi cenné oblasti národního parku.

Změna je a bude předmětem diskuse, to už jsem avizoval. Dá se předpokládat debata o výjimce pro preventivní opatření proti požárům v nejcennějších částech parku, o aplikaci nebo neaplikaci lesního zákona, o možnosti revitalizací rašelinišť v nejcennějších zónách atd. atd.

Musím říci, že autoři novely odvedli obrovský kus práce. Navzdory dílčím připomínkám, kterým se budeme nadále věnovat pravděpodobně ve výboru pro životní prostředí, představuje tahle norma velký krok vpřed, co se týče péče o národní parky, ale i co se týče otevřenosti k návštěvníkům nebo soužití národních parků s dotčenými obcemi. Předpokládám a přimlouvám se za to, aby byl garančním výborem potvrzen výbor pro životní prostředí. Kromě standardního projednání ve výboru předpokládáme, že se budeme zabývat touto normou i v podvýboru pro ochranu přírody a krajiny, že uděláme celou sérii kulatých stolů stejně tak, jako jsme činili v minulosti.

V současné chvíli bych chtěl poděkovat za pozornost, a až se někdy vrátíme k obecné rozpravě, doufám, že to bude brzy, tak se do ní přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili pan poslanec Zahradník, paní

poslankyně Nohavová, pan poslanec Šidlo, pan poslanec Junek, pan poslanec Jakubčík, pan poslanec Votava a pan poslanec Zemek. Nyní prosím, aby se slova ujal první v pořadí, a to je pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, milé kolegyně, milí kolegové, dal jsem si pozor, abych byl přihlášený v diskusi jako první, protože jsem k Šumavě za ty dva roky, co jsem tady ve Sněmovně, vystupoval mnohokrát, nebo vícekrát. Vždycky jsem vystupoval jako zastánce toho, aby kromě divoké přírody, kromě tolik vzývané divočiny, kromě stoprocentního vlivu ekologických aktivistů také měl své místo člověk, občan, obyvatel šumavských obcí a aby zde místo na uplatnění názoru měli také řádně zvolení představitelé šumavské samosprávy a i samosprávy nadřazené, tedy samosprávy regionální.

Pan ministr popisoval genezi toho zákona. On v podstatě a správně řekl, že vznikl proto, že se nedařilo prosadit svébytný samostatný zákon o Národním parku Šumava. Národní park Šumava je zřízen nařízením vlády. Stalo se tak v roce 1991. To nařízení vlády by fungovalo dobře, národní park by mohl být i v minulosti velmi dobře spravován, kdyby se vláda zabývala situací na Šumavě na svých jednáních jako vláda, jako celek, kde by mohli dostat šanci uplatnit své názory nejen tehdejší ministři životního prostředí, ale také ministři dalších resortů – místního rozvoje, zemědělství, ale i zahraničních věcí, protože přesah situace v Národním parku Šumava do sousedních zemí je naprosto zřetelný. Musím říci, že se ale nikdy nestalo, že se vlastně Šumava stala hájemstvím vždycky toho ministra, který měl ve svém resortu životní prostředí, ať už to byli pánové ministři Ambrozek, nebo po něm Bursík, který se podle mého názoru nejvíc negativně do situace na Šumavě zapsal. Proto se na Šumavě zrodil názor, že je třeba mít svébytný zákon, podle kterého by byl Národní park Šumava řízen.

Pokusily se o to kraje, zejména Plzeňský kraj, následně tyto materiály, které se nikdy vlastně na projednání do Sněmovny nedostaly, uchopil Senát a předložil je v podobě senátního návrhu zákona o Národním parku Šumava. Tento senátní návrh, který měl velikou podporu šumavských obcí, který měl velikou podporu krajů a pro nějž hlasovalo v Senátu více než 50, myslím, že 54 z 57 přítomných senátorů v tehdejším jednání, měl obrovskou podporu svého předkladatele. Naopak měl ale obrovskou armádu proti sobě stojících nepřátel. Byli to tedy zejména ekologičtí aktivisté, kteří vaše mailové schránky před projednáním senátního návrhu zaplavili stovkami mailů, proč byste neměli pro senátní návrh zákona hlasovat. Senátní návrh nakonec nebyl schválen a ministerstvo již v té době, to bylo známo, že když jsme se zabývali senátním návrhem, již připravovalo novelu zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, která by situaci na Šumavě měla vyřešit spolu se situací v dalších parcích, která ale není krizová a která není zmiňovaná, tam žádné problémy vlastně nejsou. Novela zákona 114 je připravovaná na tehdejším ministerstvu ve spolupráci s ochránci životního prostředí. Masivní podpora obcí, ten masivní proces neustálého konzultování s obcemi, tady evidentně chyběl a také i na tvaru zákona je to vidět. Opakovaně se proti tomuto zákonu vyjadřovaly oba kraje, na jejichž území se Národní park Šumava nachází.

To je, stručně řečeno, geneze toho, v jaké podobě tento zákon byl do legislativního procesu předložen. Na začátku předložení byl zásadní nesouhlas obcí s jeho podobou. Již tehdy, na začátku letošního roku, kdy zákon přicházel do legislativního procesu, obce vyjadřovaly svůj zásadní odpor, svůj zásadní nesouhlas s tímto zákonem. V této podobě tedy byl zákon předložen do meziresortního připomínkového řízení. To je běžný proces, kterým každý návrh zákona prochází. Velký počet zásadních připomínek tehdy předložilo Ministerstvo zemědělství, samozřejmě vědomo si své odpovědnosti za lesy a také za zemědělskou půdu, která se na území parku nachází, celou řadu připomínek předložilo Ministerstvo pro místní rozvoj, vědomo si toho, že na území parku, a v tom je Národní park Šumava výjimečný, leží obce, žijí tam lidé, ty obce chtějí hospodařit, ti lidé se chtějí uživit. A zásadní nesouhlas s návrhem zákona také v meziresortním připomínkovém řízení předložily oba kraje. Jak kraj Plzeňský, tak kraj Jihočeský tento návrh ve svých vyjádřeních v meziresortním připomínkovém řízení odmítly.

Přesto se v něm dostalo do jeho podoby několik věcí, které nebyly součástí tohoto mainstreamu v meziresortním připomínkovém řízení. Byly to věci, které, řekněme, zaváněly vlivem ekologů, vlivem nevládních ekologických organizací. Třeba to hned v definici parku, definici cílů ochrany národních parků: Zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice. Tahle věta tam byla v meziresortním řízení vsunuta a samozřejmě můj názor je, že by měla legitimizovat všechno to, co se v národním parku stalo po roce 2007, kdy pan ministr Bursík rozhodl o tom, že jeho ministerstvo nedovolilo vyklizení prvních zón po vichřici Kyrill, a z toho vznikla kůrovcová kalamita.

Vážená paní místopředsedkyně, já myslím, že se blíží ten čas. (Předsedající: Už je tady.) Já tedy neukončuji své vystoupení, mám toho ještě spoustu, co bych vám chtěl říci. Dovolil bych si pak rozebrat zákon tak, jak byl předložen, a sdělit své připomínky, které k němu mám, ale to tedy asi učiním až v momentě, kdy bude na programu naší schůze příště.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, pane poslanče, já vám děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu. Samozřejmě o svá práva vstoupit do diskuse nepřijdete a budete příště automaticky na světelné tabuli.

Nyní poprosím k mikrofonu pana poslance Kolovratníka. Budeme postupovat v projednávání bodu

181.
Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru ministerstva financí

Usnesení volební komise číslo 119 ze dne 6. října tohoto roku k tomuto bodu vám bylo pro informaci doručeno na vaše lavice. Nyní prosím, aby se slova ujal předseda volební komise. Prosím, pane poslanče, máte slov.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, dobré odpoledne, děkuji za čas. Já jsem si skutečně vzal pouhých čtyři pět minut na projednání tohoto bodu, protože by měl být nekonfliktní a měl by hlavně proběhnout již avizovaným tzv. veřejným hlasováním tady v sále pomocí hlasovacího zařízení.

Opět jsem povinen vám nabídnout kratičkou stručnou rekapitulaci. Takže připomenu, že na své 31. schůzi 2. října jsme zřídili tuto stálou komisi, opakuji, je to stálá komise Poslanecké sněmovny a je to komise pro kontrolu činnosti Finančního analytického úřadu Ministerstva financí. Zřízením této komise jsme učinili první krok k naplnění § 31b odst. 2 zákona 166/2015 atd. Tento zákon, který vám případně můžeme doručit, právě stanovuje a jasně říká, že Poslanecká sněmovna tedy bude mít tuto svoji stálou komisi.

Dnes bychom měli pokročit a zvolit členy. Podle zákona má tato komise sedm členů a my jsme svým usnesením číslo 896 z 2. října navrhli naplnit komisi, tak jsme si to tu odhlasovali, podle zásad poměrného zastoupení, tedy podle zásad úspěšnosti jednotlivých stran, resp. politických klubů tady ve Sněmovně. Jak jsem řekl, komise bude sedmičlenná, budou tam dva zástupci sociální demokracie, dva zástupci hnutí ANO, po jednom od KSČM, TOP 09 a ODS. My jsme na volební komisi vyhlásili lhůtu, v řádné lhůtě byly doručeny tyto nominace: Zdeněk Bezecný za TOP 09, Adolf Beznoska za ODS, René Číp za KSČM, Karel Rais za ANO, Zdeněk Syblík za ČSSD, Ladislav Šincl za ČSSD a Jan Volný za hnutí ANO. Kandidáty jsem četl v abecedním pořadí.

Volební komise přijala své usnesení číslo 119, které vám teď předala na stoly. Na základě usnesení tohoto návrhu komise můžeme hlasovat. My jsme na komisi navrhli, jak jsem avizoval, volbu veřejně pomocí hlasovacího zařízení.

Každopádně teď prosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a také ke způsobu volby.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže já otevírám rozpravu. Neeviduji do ní žádnou přihlášku. Pokud se tedy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže pokud nebyla žádná rozprava ani jiný návrh, tak konstatuji, že byl přijat návrh volební komise. Budeme tedy hlasovat en bloc o celém tom usnesení, resp. o celém návrhu. Nyní prosím, paní předsedající, abyste toto hlasování zahájila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 55, do kterého je přihlášeno 172 přítomných, pro 132, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji a poprosím, než bod ukončíme, o možnost dát vám poslední informaci. Je to stálá komise. Takže v tomto případě

budeme volit předsedu ze členů komise, kteří byli navrženi, a ta volba bude muset proběhnout tajně.

Procedura je taková, že kluby teď musí dát volební komisi návrhy na tohoto předsedu. Já po předběžné domluvě se zástupci klubů navrhuji, aby ta lhůta byla poměrně dlouhá, abychom to neřešili v tomto vypjatém týdnu. Takže dávejte prosím dobrý pozor. Vyhlašuji lhůtu na doručení návrhu na volbu předsedy této komise na pondělí 19. října na 13. hodinu. Je to naprosto identická lhůta jako u již běžící lhůty na změny v orgánech Sněmovny. Volit bychom potom měli v týdnu od 19. října. To je vše, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane předsedo, a končím projednávání tohoto bodu.

Přerušuji jednání do 14.30. Všem vám přeji dobrou chuť k obědu a jenom připomínám členům organizačního výboru, že organizační výbor se sejde ve 13.05. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat. Otevírám bod

9.
Vládní návrh zákona o evidenci tržeb
/sněmovní tisk 513/ - druhé čtení

Tímto tiskem jsme se zabývali 18. září na 31. schůzi a jeho projednávání jsme odročili usnesením 881 do 7. října 14.30 hodin a obecná rozprava byla přerušena. Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele svá místa pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a stejně tak zpravodaj rozpočtového výboru a zároveň i hospodářského výboru pan poslanec Jaroslav Klaška.

Zeptám se pana ministra nebo pana zpravodaje, zda chtějí teď vystoupit. Není tomu tak. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě a přihlášen je pan poslanec Simeon Karamazov. Po něm vystoupí pan poslanec Jan Volný.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, o tom proč je samotná myšlenka elektronické evidence tržeb mylná, bylo řečeno již hodně a sám se s těmito názory plně ztotožňuji. Nebudu proto opakovat své předřečníky a pokusím se spíš nastínit několik z mnoha problematických bodů, které v návrhu zákona spatřuji a jež mě v přesvědčení, že jde o návrh nepřijatelný, ještě více utvrzují.

Prvním z takových bodů je určení okruhu tržeb, které mají být z evidence vyloučeny. Návrh zákona kromě taxativního výčtu obsahuje zmocnění, aby okruh

dalších tržeb svým nařízením určila vláda. Podmínkou přitom je, aby šlo o tržby, jejichž evidování běžným způsobem by znemožnilo nebo zásadně ztížilo plynulý a hospodárný výkon činnosti, z které tato tržba plyne. Podíváme-li se ovšem na návrhy doprovodných právních předpisů ke sněmovnímu tisku číslo 513, zjistíme, že návrh příslušného nařízení vlády prozatím není k dispozici. To je v příkrém rozporu s tím, kdy ministr financí hovořil k různým skupinám podnikajících subjektů o tom, zda se jich evidence týkat bude, či nikoli.

Velkou nechuť k vládnímu návrhu ve mně ještě více přiživuje § 35 zakotvující tzv. účtenkovou loterii. Nikdo nemáme problém s tím, že neplatiči daní mají být potrestáni. Skutečně vám ale přijde správné, aby občané obdrželi věcné či finanční ceny za to, že svojí účastí v loterii pomohou neplatiče dopadnout? Není to poněkud pokřivená filozofie zločinu a trestu? Na druhou stranu bych byl celkem zvědav, jaké věcné ceny plánuje ministerstvo –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, pane poslanče. Kolegyně, kolegové, prosím vás o klid. Děkuji. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Simeon Karamazov: Na druhu stranu bych byl celkem zvědav, jaké věcné ceny plánuje ministerstvo financí pro občany vyčlenit. Snad čtyři koblihy nebo kilo kosteleckých párků?

Obavu mám rovněž ze sankcí, které mají následovat v případě nesplnění ukládaných povinností. Jedná se o peněžité sankce ve výši až půl milionu korun, či dokonce uzavření provozovny v případě zvlášť závažného porušení povinností. Takové sankce jsou příliš přísné s ohledem na to, jak technicky a administrativně náročné by mělo zavedení celého systému být. Zkušenosti ze zavádění centrálního registru zbraní –

Předseda PSP Jan Hamáček: Znovu se omlouvám, velmi mě to mrzí, že vám takhle kouskuji projev, ale hladina hluku je opravdu vysoká. Děkuji.

Poslanec Simeon Karamazov: Zkušenosti se zaváděním centrálního registru zbraní mi v tomto ohledu dávají za pravdu. V centrálním registru zbraní stačí jedno špatné kliknutí myší a problém, byť neúmyslný, máte na světě.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, návrhem elektronické evidence tržeb vláda pod rouškou zabránění daňovým únikům přistupuje na laciná gesta, která ve svém důsledku jen potrestají ty, kteří tvoří páteř naší ekonomiky. Pouští se do experimentů, který nefunguje v Chorvatsku a nebude fungovat ani u nás. Stát by se měl zaměřit na stíhání opravdových daňových delikventů, a nikoli paušálně zatěžovat všechny podnikatele. Zabraňme např. tomu, aby státní zakázky získávaly společnosti, za nimiž stojí vysocí představitelé státu. Tam skryty za ovládnutým mediálním impériem mohou mizet miliardy, které chybí ve školách, nemocnicích nebo při opravě silnic.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Další vystoupí pan poslanec Jan Volný a připraví se paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, kolegové, chtěl bych tady zmínit a rozptýlit možná jednu takovou fámu, která se tady nese, dokonce dneska tato fáma získala zvláštní přízvisko balkánská novinka. Měli jsme tady minulé projednávání diskusi: Chorvatsko, Chorvatsko, Chorvatsko, nebo chorvatský model, chorvatský model, chorvatský model, chorvatský model.

Chtěl bych znovu podtrhnout, že celá Evropa, celý svět, v americké ekonomice jsou v tom možná trochu nejdál, ale celá Evropa vnímá hotovostní platbu jako velký problém celé ekonomiky a celá Evropa tento problém řeší, někdo dřív, někdo později, a kolegové z Chorvatska jsou prostě ti, kteří to zavádějí z této skupiny států jako poslední a využili tu nejmodernější technologii, která v současné době je možná, a proto jsme se tam začali učit.

Myslím si, pokud se chceme vrátit do Evropy, měli bychom s tím něco dělat a měli bychom kopírovat státy, třeba jako je Švédsko. Tady bych se hrozně rád zastavil. Ve Švédsku pravicová vláda v roce 2007 schválila –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, opravdu prosím o klid, jinak budu muset přerušit jednání a dát prostor na uklidnění.

Poslanec Jan Volný: Schválila evidenci tržeb, pravda, že registračními pokladnami, protože jiná technologie v té době nebyla vyspělá natolik, že by byla schopna zvládnout celou tu materii a mašinérii čísel. Od 1. 1. 2010 tato evidence tržeb ve Švédsku vstoupila v platnost. Přineslo jim to zhruba v přepočtu ročně 8,5 mld. Kč. Navíc 5 % v nárůstu různých odvětví příjmů daňových. Myslím si, že pokud Švédsko po čtyřech letech zkušeností s evidencí tržeb šlo o krok dál, který my zatím neuvažujeme, a od 1. 1. 2014 vznikla povinnost evidence tržeb rovněž prodejcům a obchodníkům na tržištích a na náměstích, a my sami víme, kdo to připravuje, že tam je to skutečně problematické a možná trošičku kontroverzní, nicméně i tam Švédsko tuto evidenci tržeb zavedlo.

Byl bych rád, abychom na optiku evidence tržeb nahlíželi tímto způsobem a takto to chápali a takto to hlavně prezentovali našim občanům, našim voličům. Není to ani to nebylo ve Švédsku, a švédský ministr financí nedávno při komunikaci s našimi pracovníky z Ministerstva financí to jednoznačně řekl, že to byl šťastný krok, dobrý krok, a že vůbec nešlo o to zvýšit výběr daní, ale narovnat podnikatelské prostředí ve státě. To znamená nezvýhodňovat ty, kteří podvádějí, na úkor těch, kteří dělají svoji práci poctivě a odvádějí daně tak, jak by se mělo.

Všichni víme, že v podstatě krácením tržeb tento nepoctivý podnikatel šidí stát čtyřikrát. protože pokud krátí tržby, nemá legální příjmy, musí tedy platit, nemá jinou možnost, své zaměstnance bez evidence, tzn. jak se říká na černo. Tím okrádá tento stát o sociální a zdravotní pojištění a tím také nedělá zisky a znovu šidí tento stát o daň ze zisku. Myslím si, že to je opravdu vážný problém. Neměli bychom mást lidi, že to je proti nějaké skupině. Já pevně věřím a jsem o tom i přesvědčen, že těch

poctivých podnikatelů, živnostníků je velká většina, a proč by tato velká většina měla trpět na úkor těch, kteří poctiví nejsou? A argumenty, že zavedením EET bude muset nějaký živnostník, nějaká restaurace zavřít své provozovny, jsou prosím vás krátkozraké. Tím chceme říct nechme je krást, aby nemuseli zavírat své provozovny? Přece kdo platí daně, kdo to dělá poctivě, tak se mu vůbec nic nezmění, možná ty čtyři stovky měsíčně na nějakou režii celého mechanismu, ale nic víc, nic míň. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky. První má pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Jenom velmi stručně. Když se můj předřečník tak odvolával na ty zahraniční zkušenosti, tak prosím, abychom si uvědomili, že záměrně mate dva pojmy, a to občas dělají bohužel i kolegové z ODS – registrační pokladny a elektronická evidence tržeb. Mezi tím je velký rozdíl v nebezpečnosti, protože ta elektronická evidence tržeb je on-line, zatímco registrační pokladny jsou sice drahý nesmysl, ale není to on-line systém.

A když se tak odvoláváte na to Švédsko, tak tam tahle balkánská supernovinka opravdu není. Tam jenom v některých sektorech jsou registrační pokladny, ale balkánskou supernovinku tam odmítli. A když se chcete podívat do sousedství, tak jistě budete souhlasit, že v rámci zemí Evropské unie je nejkonkurenčnější zemí Německo a německá finanční správa tuhle balkánskou supernovinku, kterou nám tady prosazuje balkanizovaný ministr Babiš, zkoumala a jednoznačně to odmítla jako nástroj pro konkurenci ekonomiky škodlivý. Takže Německo to odmítlo. Já nevím, proč se odvoláváte na Švédsko, které to nezavádí, které zavádí úplně jinou technologii. Německo jako nejvíc konkurenční ekonomika Evropské unie to odmítlo, protože holt tato balkánská supernovinka nevede k narovnání podnikatelského prostředí, ale vede k jeho ještě většímu pokřivení a ještě větší balkanizaci, což prospívá balkanizovaným a balkánským oligarchům, ale určitě ne národní ekonomice a českému prostředí.

Takže až se budete příště, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, odvolávat na zahraniční zkušenosti (upozornění na čas), nechoďte až na sever, koukněte se vedle do Německa, tam ta studie zní jednoznačně. Je to balkánská kravina!

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Kučeru a po něm ještě jedna faktická pana předsedy Fialy.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jsem si tady se zájmem vyslechl projev pana poslance Volného, který se snažil změnit image této balkánské novinky a posadit ji někam směrem do Švédska. Chtěl bych říct, že image balkánské novinky tomu dal váš pan majitel, pane poslanče Volný prostřednictvím pana předsedajícího. Váš pan majitel Andrej Babiš se fotil s onou novinkou v Chorvatsku a

posílal to na twitter, váš pan majitel sem vozil chorvatského ministra financí, aby přinášel zkušenosti právě z Balkánu. Jistě se všichni shodneme, že všem nám záleží, aspoň drtivé většině z nás myslím záleží na tom, abychom narovnali podnikatelské prostředí. Jediné, v čem se lišíme, je to, že my si myslíme, že tato balkánská novinka podnikatelské prostředí rozhodně nenarovná, naopak ho zdeformuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana předsedu Fialu.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Já bych panu poslanci Volnému vaším prostřednictvím chtěl říct, že my, kteří bojujeme proti elektronické evidenci tržeb, tak právě hájíme ty poctivé podnikatele, protože na ty to dopadne. Ti nepoctiví si samozřejmě najdou nějakou cestu, jak se vyhnout svým povinnostem, ale o těch my nemluvíme. My mluvíme o těch poctivých, kteří i v této chvíli daně platí, kteří jsou neustále kontrolováni a pro něž chcete zavést novou, úplně zbytečnou povinnost, která na ně právě dopadne. Takže aby ta lež tady nezaznívala pořád dokola – ti, kteří bojují proti elektronické evidenci tržeb, nechtějí žádnou šedou ekonomiku podporovat, nebo černou. My naopak bojujeme za ty poctivé podnikatele.

A mimochodem, když jsme u té šedé ekonomiky, tak já bych očekával od ministra financí, že se nebude zabývat dojmy, ale čísly. Čísla podle mezinárodních metodik hovoří zcela jednoznačně. Podíl šedé ekonomiky v České republice je pod průměrem Evropské unie. Vůbec se neblíží ani zdaleka tomu, s čím bojují vaši kolegové v Chorvatsku, a proto je naprosto absurdní zavádět tento systém, který, jak už to zaznělo, naprostá většina rozumných zemí odmítla nebo ho vůbec nezavádí.

Poslední poznámka. Mluvíte tady pořád o nějaké konkurenci těch poctivých a nepoctivých a chcete to zavést nejprve na pohostinství. Tak když vytáhnete paty z Prahy nebo z velkých měst, ve kterých se pohybujete, zjistíte, že na území České republiky, na řadě míst, v řadě obcí, je to pohostinství nebo ta hospoda jediná nebo vůbec žádná, že to tam ti lidé drží z posledních sil a že tam nejde o žádnou konkurenci poctivých a nepoctivých, že tento stát může být rád, když tam vůbec nějaká hospoda je. Takhle mávnout rukou a říct no tak to bude stát čtyři pět stovek, to tomu podnikateli nic neudělá (upozornění na čas) – pro ty lidi na vesnicích, pro ty hostinské jsou i tyto stovkové položky docela velkou zátěží pro jejich podnikání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Radima Holečka a po něm pan poslanec Adolf Beznoska, všechno faktické poznámky.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k blahoslavenému panu Raisovi prostřednictvím, řeknu jenom jednu věc. Já jsem muž činu, takže když si chci zjistit, jak je to v Chorvatsku, tak se tam rozjedu a jedu si zjistit už k živnostníkům, jak se to dá dělat. Takže od svého velmi dobrého přítele v Chorvatsku jsem zjistil jednu věc. Když chcete, úplně v pohodě si koupíte do té pokladničky cinknutý software, ani to moc nestojí. Vyjíždí vám ten račun úplně stejně, taky ta účtenka, ale do centrály to vůbec nedorazí. To znamená, kdo chce

krást, bude krást dál. Jde to obejít. Když to chorvatští vykukové umějí obejít, proč by to neuměli čeští.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Beznosku – stahuje. Tím pádem má slovo pan poslanec Karel Rais. Kolegyně a kolegové, já vás znovu prosím o klid. Prosím umožněme panu poslanci vystupovat v důstojné atmosféře.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, dovolte mi taky, abych se vyjádřil k problematice nákladů, které souvisejí se zavedením a provozováním elektronické evidence tržeb.

Myslím si, že je tady nutné skutečně zopakovat, proč ten projekt je na stole. Protože hnutí ANO chce vytvořit rovné podmínky pro všechny podnikatele a nepodporovat situaci, kdy jedna skupina podnikatelů platí daň, zejména daň z přidané hodnoty, a druhá neplatí. A trochu čísel k tomu. Vzal jsem si statistickou ročenku z roku 2012, jednak proto, že to byly předcházející vlády, a jednak že žádná jiná data nejsou ještě k dispozici, a tam odhadovaná výše daňové mezery DPH podle Evropské komise činila v roce 2012 v České republice 23 % na rozdíl od průměru v zemích Evropské unie, kde se pohybuje kolem 18. Těchto 23 % činí v absolutních hodnotách částku kolem 80 mld. korun nevybraných daní v roce 2012. Daňovou mezerou se rozumí rozdíl mezi skutečně vybranou DPH a teoretickou výší daně za předpokladu, kdy by všechny subjekty plnily své daňové povinnosti.

Co se týká DPH, jistým zdrojem informací, který vychází právě z objemu stravování, jsou informace z Českého statistického úřadu a z Ministerstva financí. Z těchto zdrojů vyplývá, že roční výběr by měl dosáhnout částky 11,6 mld. DPH ročně, a to pouze v oblasti stravování, restaurační činnosti a hotelnictví. Za pět let bychom měli vybrat na DPH částku kolem 60 mld. korun. Ve skutečnosti se v tomto resortu, čili pouze v resortu stravování, reálně vybere částka 1,5 mld. korun. Evidentní rozdíl mezi možným rozsahem výběru DPH a reálným výběrem je naprosto zřejmý – 60 mld. proti reálným 1,5 mld. ročně krát pět let, to je 7,5 mld. Čili až osmkrát víc lze vybrat na DPH, kdyby byli všichni slušní a všichni platili.

No a co chce ANO? V podstatě rovné podmínky ve výběru daní tak, jak jsem říkal, pro všechny. A jestli je ten trh poněkud pokřivený, nebo hodně pokřivený a dřív procházela situace, kdy někdo platil DPH a jiný ne, tak podle mě jednak je to potřeba změnit a to bude samozřejmě něco stát. Jestliže vytvoříme daňové prostředí, které bude platné pro všechny podnikatele, pak elektronická evidence tržeb přinese další doplňkové výhody, lepší výběr – zvýšení plateb na sociální a zdravotní pojištění, jak říkal kolega Volný, zvýšení odvodů daní u právnických podnikatelských subjektů, které zaměstnávají zaměstnance, a samozřejmě do budoucna u těchto zaměstnanců, kteří dneska dělají takzvaně načerno, tyto odvody na sociální pojištění jim přinesou i vyšší důchod.

Jak to vypadá konkrétně v těch nákladech? Tak jednak musíme uvažovat náklady centra a tam jsem vycházel ze dvou zdrojů. Jednak je to RIA, hodnocení dopadů regulace, a jednak jsou to podklady firmy BDO, což je firma, která dělala úvodní studii proveditelnosti. A jestliže se podívám na ty podklady, tak podle RIA za pět let

je to 2,69 mld. korun náklady na centrum. A podle firmy BDO, to znamená úvodní studie proveditelnosti, ty náklady dělají za stejnou dobu asi 2,48 mld. Rozdíl, když to sledujete, spočívá v tom, že se uvažují prostředky na informační kampaň, vyšší zabezpečení systému na systémovou integraci, náklady na certifikaci a podobně. To se týká té RIA. Ale v podstatě je to 2,5 mld. korun.

Náklady na provoz terminálů, to už jsem tady vystupoval minule. Jednak je potřeba říct, že část podnikatelů už má toto odpovídající zařízení, čili tam jsou minimální nebo téměř nulové náklady. Podnikatel, který nebude mít tady toto zařízení, říkali jsme také, že lze koupit zařízení od pěti tisíc do devíti. Minule tady vystoupil kolega, myslím Kučera, který říkal, že to stojí kolem 20 tisíc. Samozřejmě když se podívám na nějaký příměr z automobilismu, když si místo škodovky, která mě spolehlivě doveze z domu do Prahy, koupím audinu nebo bentleyho, tak musím platit asi víc, to je jasné. 95 % podnikatelů využívá běžně elektronickou formu komunikace. To samozřejmě neznamená, že má na prodejních místech elektronické pokladní zařízení, ale demonstruje to jejich schopnost fungovat elektronicky. Certifikát čili podpis bude poskytován zdarma. Ten trh, ty nabídky, ty ceny pokladen, to samozřejmě bude obdobné jako v zahraničí, nebo možná ještě nižší, protože tady bude konkurence. Je potřeba také uvažovat s tím, že těch pět tisíc, co dá za tu nejlevnější pokladnu, tak v podstatě s ní bude spojena daňová úleva pro fyzicky podnikající občany, bude dělat také pět tisíc korun.

Pokud jsme z prostředí IT, a tady je hodně informatiků, tak je zřejmé, že tady ten proces zavádění informační technologie, že to nebude bezproblémové a že s tím problémy budou. To je prostě záležitost, která je spojena s každým zavedením informačního systému. Ale je potřeba se podívat na ty náklady. Za těch pět let náklady na zavedení systému budou činit 7,5 mld. a ten projekt zajistí výběr daní ve výši 60 mld. korun jenom v oblasti stravování a obchodu.

Na závěr bych řekl, že je potřeba upozornit také veřejnost i poslance, že dojde k úlevám v oblasti DPH právě pro tu oblast stravování, a to že se DPH sníží z 21 % na 15 %. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A mám zde čtyři faktické poznámky. První bude pan poslanec Kolovratník a připraví se pan poslanec Vondráček.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a přeji dobré odpoledne. Já bych ve faktické poznámce rád opravdu fakticky zareagoval na předřečníky, pány poslance Kučeru a Holečka. Prostřednictvím pana předsedajícího nejdříve na pana poslance Kučeru. Vy si asi pletete, a věřím, že si to pletete záměrně, pojmy majitel, předseda a podobně. Když tak zkuste se někde v základních ekonomických učebnicích podívat. Majitel se říká u soukromé firmy. U politické strany používáme trochu jiný název.

Ale já teď opustím tu ironii. Ocením v téhle debatě fakta, data, analýzy, argumenty, ale opravdu se mi nelíbí hloupé a sprosté urážení. A když váš předseda Kalousek v posledních dnech mluvil o poslancích první, druhé, třetí kategorie, tak vy se, milý pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, řadíte možná do čtvrté, páté nebo šesté kategorie, když tady pouze zbytečně urážíte.

A vůči panu poslanci Holečkovi chci poděkovat straně ODS, že nám ukazuje, jak se má krást a jak je možné krást a kde kolegové zjistili, jak se dá všechno obcházet. Chci vás, milí kolegové z pravice, ujistit, že jestli vy chcete urážet své oponenty a jestli chcete občanům České republiky dávat návody, jak něco nejde udělat a jak je to možné obejít, tak vás chci ubezpečit, že my v hnutí ANO, a věřím, že i ve vládní koalici, touhle cestou nepůjdeme. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já bych chtěl také reagovat na předřečníky. Hlásil jsem se málo hbitě, tak nenavazuji přímo.

Nejdříve na pana kolegu Holečka. Také jsem muž činu. Šel jsem na průzkum do hospody, do místní části v Kroměříži, kde jsem zjišťoval ty problémy. Já bych se chtěl zdvořile zeptat pana předsedy Fialy prostřednictvím předsedajícího, o jakých stovkových záležitostech mluvil, protože mně ten hospodský, kterého léta znám, říkal, že problém je, že v okamžiku, kdy on začne platit DPH z každého sudu, tak už nemůže mít pivo za 22 korun, v té dědině už si ti chlapi radši koupí pivo domů a on tu hospodu bude muset zavřít. On mně neřekl ani slovo o tom, že ho elektronická evidence bude stát nějaké peníze, jeho trápí, že bude muset platit DPH, že bude muset zaplatit servírku z čistých zdrojů. Řekl mi to na férovku, kamarád kamarádovi. Takže já si myslím, že to je hlavní problém. A já vím, že ty hospody jsou ohrožené. Já jsem fanoušek vesnických hospod, na druhou stranu má stát umožnit hospodu jako jediné kulturní centrum, řekněme v té místní části, za cenu toho, že se tam neplatí daně? To nemůžeme takhle říkat v parlamentu. To musíme vymyslet nějak jinak. A nemůžou někteří platit a druzí neplatit. A jestliže mi chlap, který prodává pivo za 36, slíbí: Já vás podpořím, zaveďte elektroevidenci. Já vás jenom prosím, buďte důslední vůči všem. To je to, co já jsem prošel svůj průzkum po svém rodném městě. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já samozřejmě nebudu reagovat na urážky, které tady zazněly ze strany pana poslance Kolovratníka. Já si myslím, že to jenom ukázalo, jakým způsobem uvažuje on a jakým způsobem přemýšlí. Nicméně bych zareagoval několika slovy na svého předřečníka, pana poslance Raise, který nám řekl, že se jedná zejména o vyšší výběr DPH, zatímco pan poslanec Volný nám řekl, že se jedná zejména o narovnání podnikatelského prostředí. To znamená, já tam vidím trošku jakoby nesoulad. Samozřejmě možná, že se jedná o obé. To samozřejmě nemohu vyloučit. Nicméně musím znovu opakovat jednu věc a to je to, že elektronická evidence tržeb skutečně nepřinese to očekávané, o kterém tady mluvil jak pan poslanec Volný, tak pan poslanec Rais.

Další věc, nad kterou bych se chtěl zamyslet, je to, proč to směřuje pouze do jednoho podnikatelského sektoru. Proč to směřuje pouze na to stravování, na ten byznys, který dělá Andrej Babiš. To by mě skutečně velice zajímalo. Tady se množí

případy, že ten byl v oné hospodě a v jiné hospodě a na vesnici a tak dále. Tak prosím vzpomeňme na ty řemeslníky na těch vesnicích, v těch menších městech. Každý z vás, kdo tady sedí, si nechal vymalovat byt, měl doma truhláře, měl doma zámečníka. A na to se klidně vsadím, a možná že bych tu sázku s jistotou vyhrál, tak každému bylo nabídnuto, kolik to bude stát s fakturou a kolik to bude stát bez. Troufnu si říct, že většina z vás to i využila, tuto možnost. Nechci říct, že každý, ale určitě mnozí ano. A chci říct, že tam se točí podstatně větší peníze, než v té vesnické hospodě, která může mít obrat skutečně v tisících korunách za měsíc. Ovšem ten zámečník, to už je trošku jiná. Ten malíř pokojů, to už je trošku jiná. Ten truhlář, to už je trošku jiná. A proč směřujeme pouze do toho oboru stravování? (Upozornění na čas.) Mě napadá jedině – protože Andrej Babiš. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem příznivcem přístupu, že když rány rozdávám, tak je musím umět přijmout. Nijak se tím netajím. Pan poslanec Kolovratník si tady stěžoval, že ho někdo urazil. A pak urazil mě a mé kolegy. Takže pane kolego, prostřednictvím pana předsedy – vyberte si. (S důrazem:) Jak můžete říct takovou nehoráznou věc, že ODS podporuje nějaké zlodějiny! Co jste si to vůbec dovolil! Čím jste to dokázal! Posloucháte nás, co říkáme, že stojíme za těmi poctivými, kteří daně platí! Co vám řekl ten váš chorvatský ministr financí, kterého jste si sem přivezli? Nic navíc jsme nevybrali.

A teď abych zareagoval na vystoupení pana poslance Raise, který se tady odvolával mimo jiné na analýzu společnosti BDO IT, kterou mi pan ministr odmítl poskytnout, o tom se budeme bavit v písemných interpelacích. A vy jste, kolegové z ANO, iniciovali minulý týden mimořádnou schůzi k České poště. Já se chci zeptat, jestli pan předkladatel nebo pan zpravodaj nebo pan poslanec Rais ví, na koho podala Česká pošta trestní oznámení za zmanipulovaný posudek. Já to vím z veřejných zdrojů. Kupodivu na tutéž firmu, na jejíž stanovisko či analýzu, vy jste ji asi viděl, já ne, se odvoláváte. Tak chcete řešit nepořádky v České poště? Nebo údajné nepořádky, jak jste tady říkali minulý týden? Konkrétní příklad – z tisku vím, že generální ředitel na tuto firmu podal trestní oznámení za zmanipulované posudky, a současně se na posudek této firmy odvoláváte v jiném případě? Je to normální? Mně to normální nepřijde. A já očekávám od Martina Kolovratníka, že mě a mým kolegům se omluví za svá slova. Děkuji. (Tleskají poslanci ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším bude kolega Beznoska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem měl připravené v podstatě stejné věty jinými slovy jako náš pan předseda Stanjura. Prostě považuji za naprosto nehorázné věty, které tady pronesl pan kolega Kolovratník. Slova pana kolegy Holečka byla jistě míněna jako možnost, že se softwarovými operacemi dá tento systém obelstít. On to myslel jako příklad, který se v Chorvatsku

objevil. Stejné potvrzení, aniž bych, doufám, byl podezírán z čehokoliv, že něco chystám, je v Maďarsku, protože já jsem se ptal v Maďarsku, jak funguje EET a jestli se EET dá obejít. Zase mi bylo potvrzeno, že obejít se dá. Čili pokud bojujeme proti šedé ekonomice, a já tady připomenu, že podíl těch malých a středních podnikatelů na objemu šedé ekonomiky je pouze 7 %, cílíme špatným směrem. Jsem stejně tak jako vy pro rovné podnikatelské prostředí, pro rovné podnikatelské podmínky, ale tohle to tu šedou ekonomiku opravdu nenapraví.

Připojuji se k žádosti pana předsedy Stanjury, abyste se nám, Martine, omluvil, protože to bylo opravdu mimo všechna pravidla této Sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jenom upozorňuji, že oslovovat poslance je možné pouze mým prostřednictvím, i když je oslovujete křestními jmény.

Nyní prosím kolegu Soukupa.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, i když pan Stanjura zavedl tuhle diskusi někam jinam, já budu přesto ještě reagovat na svého přítele, já to beru v dobrém, kolegu Holečka. Ten příměr mě připadá trošku směšný. Ten příměr o tom, že když zavedeme ten systém, že nám to nic nepřinese, že se stejně bude krást apod. To už můžeme rovnou zrušit policii. Pane kolego Holečku, vy jste velký fatalista.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také mým prostřednictvím. Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já tu chybu neudělám, já bych chtěl – prostřednictvím pana předsedajícího – reagovat na pana Kučeru. Já teď trochu odbočím. Mluvil tady pan Stanjura a pan Beznoska, to byly věcné připomínky. Já jsem nebyl u té přestřelky tady s Martinem, nicméně když někdo pochybuje a říká nějaké argumenty, které si myslí, proti EET, tak to beru, pojďme o tom diskutovat. Ale to, co řekl pan kolega Kučera, je fabulace, spekulace a není to korektní. Víte moc dobře, že EET se nedá rozjet v celém segmentu najednou. Někde se musí začít. Kdyby se začalo u těch malířů, tak se bude říkat: Ty chudáčci malířci, a proč zrovna začínáte u nich? Prostě začalo se tam, kde se začalo, a víte, že tam se to po třech měsících nabaluje a měl by se ten segment obsáhnout celý. A spekulace, že se začalo restauracemi a obchodem kvůli tomu, že pan Babiš nějak absolutně nepřímo v tomto segmentu podniká, je prostě pod pás. To si řekněme na rovinu a buďme korektní. Argumentujme tvrdě, ale korektně. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan předseda Faltýnek s faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já k této debatě jenom jednou praktickou zkušenost z minulého a předminulého týdne. Zúčastnil jsem se setkání se starosty, podnikateli, s vedením Sněmovny, bylo nás tam více. Bylo to v Pardubickém kraji. Za ODS tam byl myslím Marek Benda, za TOP 09 Jitka

Chalánková. Na úvod – bylo zajímavé, že nás tam přivítal vlastně majitel toho areálu pan Juříček, mám pocit, že se tak jmenoval, nechci to jméno zkomolit, majitel toho velkého hotelu. A říkal, že nás tam velmi vítá a že byl v minulosti dlouhá léta voličem ODS, ale že tedy nechápe, proč ODS bojuje proti EET, když vlastně je to o tom, aby měli stejná pravidla pro všechny. A on, když začal provozovat ten velký hotel, Vista se jmenoval ten hotel, na Dolní Moravě, tak vlastně číšníci a kuchaři měli poprvé legální mzdu, legální odvody, a když spočítal náklady, které má, když podniká poctivě, tak se s meníčkem dostává na x a okolní menší podnikatelé v té oblasti, v té velké rekreační oblasti, ho v podstatě válcují, protože patrně takto jako on nepodnikají, a proto podporuje zavedení stejných pravidel pro všechny. Postupně pro všechny. A úplně stejná debato proběhla v Ostravě a ve Zlíně s podnikateli malými i velkými, kteří říkali úplně stejné věci. (Upozornění na čas.) Čili bylo by dobře s těmito lidmi hovořit a zeptat se jich na jejich názor. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jenom na vysvětlenou, já jsem o chvilku později zapnul stopky panu poslanci Faltýnkovi, tak jsem se mu to snažil kompenzovat, takže jsem byl tolerantnější. Omlouvám se.

Pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Já jsem byl vyzván k reakci, tak se jí chlapsky zhostím. Přiznám se, trochu nevím, bylo to možná expresivní vyjádření nebo reakce. Prostě reagoval jsem na to, když slyším "tak to nedělejme, stejně se to obejde, stejně bude možné nějak to ošulit a nějak krást". Tak jsem si to já vykládal. Ale možná jsem se unáhlil. A chci říci, že s kolegy z ODS jsem doposud měl velmi korektní vztahy. U pana předsedy Stanjury na rozdíl od kolegy Kalouska si vážím právě toho, že vždy, nebo většinou argumentuje fakticky, věcně a nedopouští se těch urážek.

Takže milé kolegyně, milí kolegové, pokud takto směřovaná slova omluvy nebo symbolicky podané ruky pomohou, tak je prosím přijměte. A budu se těšit právě na tu věcnou argumentaci. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má faktickou poznámku pan ministr Babiš. Po něm paní poslankyně Lorencová.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Jen pár poznámek a reakcí. Ohledně šedé ekonomiky. Ve Švédsku mají pokladny, tam to zavedli a podíl šedé ekonomiky je asi stejný jako u nás. V Rakousku to teď zavádějí a tam je podíl šedé ekonomiky 8 %. Teď to zavádějí – od roku 2016. Ten systém nejde obejít, je to vyloučeno. Je na to kontrolní systém a jsou tam samozřejmě sankce, které de facto mohou skončit uzavřením provozu. Ta pravidla jsou jasná, takže žádné obcházení systému není možné.

Ohledně mého byznysu. Já nevím o jakém byznysu jste mluvili. Já nepodnikám v restauracích. Máme tři závodky, takže to nepovažuji za podnikání.

V Chorvatsku, pane kolego Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, ano, tam vybrali stejně daní, ale snížili daň z 23 na 13 %, takže vybrali samozřejmě víc.

Ohledně té studie, já o tom nevím, já jsem ji tady veřejně odevzdal panu Kalouskovi a teď jsem psal kolegům na ministerstvo, aby ji přinesli, protože nevidím důvod, proč by mu ji nedal.

Zmanipulovaný posudek. Prosím vás, ta firma má několik názvů a my jsme si dali udělat posudek za 190 tisíc, protože bohužel ministerstvo a úředníci nebyli schopni za rok a půl nic pořádného vypotit. Takže to taky odmítám, není to pravda. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Lorencová, po ní pan poslanec Kučera.

Poslankyně Jana Lorencová: Kolegyně a kolegové, pane předsedající, já jsem stáhla svůj původní příspěvek, protože jsem došla k závěru, teď mě to trochu mrzí, že všechno důležité a podstatné už tady zaznělo. Několikrát zazněly příspěvky, ze kterých všichni jasně víme, že tady existuje vrstva podnikatelů, kteří prostě neodvádějí daně, což je princip. Všichni to víme. Vědí to i odpůrci i příznivci nového systému, který ty daně zabezpečí, aby se vybíraly. Rozdíl mezi námi je jenom v tom, že my chceme rovné podmínky opravdu pro všechny, kdežto pravice, a v tom jsem zajedno s kolegou Kolovratníkem, pravice se snaží za každou cenu dát punc legálnosti tomu, o čem víme, že není nic jiného než zlodějna. Nic jiného přece to není. A víme to všichni. Všichni, co tu jsme ve Sněmovně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším bude pan poslanec Kučera a připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. K paní poslankyni Lorencové. Víceméně souhlasím, jen, teď to myslím fakt velice upřímně, my se lišíme v jednom. My se lišíme v tom, jakým způsobem chceme k tomu rovnému podnikatelskému prostředí dojít, a říkáme, že to elektronická evidence tržeb není, že tento nástroj je skutečně nefunkční, předražený a neefektivní. To je všechno, o čem tady mluvíme. Všichni chceme, a znovu to opakuji a myslím, že to můžeme jednoznačně deklarovat, rovné podnikatelské prostředí si snad přejeme všichni.

Nicméně jsem chtěl reagovat na pana poslance Volného. Z velké části se s ním také ztotožňuji. To je skutečně fér, co tady zaznělo, ale fér by také bylo, kdyby byl stanoven nějaký harmonogram, jak to bylo v původním návrhu, ze kterého byl poté vyňat. Jak to bude zaváděno dále? Dnes se bavíme pouze o gastroslužbách, pohostinství atd. Samozřejmě pan ministr Babiš mluvil o třech závodkách, ale nemluvil o těch dodávkách do maloobchodů, o které jde zejména. Ale já si skutečně myslím, že by bylo fér, kdyby z hnutí ANO zaznělo: Teď zavedeme maloobchod, za tři měsíce to bude tento sektor, za čtyři měsíce to bude tento sektor. Tak to původně bylo v původním návrhu a z toho to teď zmizelo. Možná že se pletu, možná že to tam někde je schováno. V původním návrhu to bylo, v tomto to není. Řekněte prosím tento harmonogram. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Adamec, po něm pan poslanec Rais.

Poslanec Ivan Adamec: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Budu velmi stručný. Když se tu bavíme o šedé ekonomice, tak podíl v České republice je cca 15 % a je to způsobeno vysokou cenou práce, podle mě. Z větší části.

Co se týká představy, že represe nebo odrazující mechanismy sníží podíl šedé ekonomiky na trhu, tak ty představy podle mě jsou mylné, a až se vám podaří zavést EET, což asi se vám podaří, tak se domnívám, že se budeme bavit o skoro stejných číslech. Tím říkám, co si o tom myslím, a samozřejmě netvrdím, že není potřeba narovnávat podnikatelské prostředí, ale byl bych v tomto případě velmi opatrný, protože na druhé straně mohu také říci, že většina peněz, která se nevybere na daních, tak jsou nevybrány kvůli daňovým optimalizacím. To si řekněme také na rovinu. A tady už je nerovnost mezi podnikatelskými skupinami: Ti, kteří mají na daňové optimalizace, a ti, kteří nemají.

Možná by bylo férové tady říct jednu věc: Proč začínáme v pohostinství a proč se ptáme na jiné obory, proč to nešlo ve stavebnictví? Tak mi logicky připadá, že ve stavebnictví by to bylo lepší, protože to je největší segment toho podílu šedé ekonomiky. A opravdu tam ty peníze utíkají velmi jednoduše a velmi bezpracně pro ty, kteří ty služby zajišťují. Takže možná jen takový malý úvod.

Jinak kolega Kolovratník tu není, já doufám, že to myslel upřímně. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolega Kolovratník tu je, akorát nebyl na svém místě. Prosím pana poslance Raise, po něm pan předseda Fiala.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já jsem příznivec spíš čísel než nějakého velkého povídání a předřečník pan poslanec Kučera hovořil o předraženosti systému. Ono by možná bylo dobré vědět, kde ty náklady on vidí jiné, než jsem je viděl já. Proč zrovna hotely, to bylo v podstatě řečeno v tom úvodu. Rok 2012, evropská statistika, to není výmysl někoho z ANO, ta daňová mezera je o 5 % horší než všude v okolních zemích, čili je to tady ještě horší, než je to v tom okolí, a dělá to v absolutních číslech asi 80 miliard korun z roku 2012, tzn. z roku, kdy vládla pravice. Je naprosto logické, že je ta koncentrace do tohoto segmentu, kde daňové úniky v DPH jsou největší. To je vše. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, prosím pana předsedu Fialu, po něm pan poslanec Beznoska. Kolegyně a kolegové, všechny vás registruji, ale v současné době je zde sedm faktických poznámek. Nebojte se, na všechny vyjde řada.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Já jen několik krátkých reakcí a naštěstí už opět věcných. Přijímám omluvu za ODS pana kolegy Kolovratníka a doufám, že už zůstaneme jen u té věcné diskuse.

K panu poslanci Vondráčkovi vaším prostřednictvím. Já nevím, nemluvím s lidmi, kteří mně a priori říkají, že neplatí daně. Pokud s takovými lidmi mluvíte, tak je potřeba je upozornit na to, to byste jako poslanec měl, že daně platit mají. Pokud máte pocit, že to je obzvlášť špatné, tak je můžete nahlásit nějakému úřadu, a ne tady

lamentovat nad tím, tak jak to dělá třeba paní poslankyně Lorencová, že tady lidi daně neplatí a všichni víme, že někdo krade. Tak já nevím. Buďme konkrétní. Víte to, tak s tím něco dělejte. Máme tady obrovské množství kontrolních orgánů, máme tu neuvěřitelný byrokratický systém, máme tady rozvinutý kontrolní systém, lze přece postihnout ty nepoctivé. Ale rozdíl mezi námi je následující: Já když si budu myslet, že někdo krade, tak s tím budu něco dělat. Ale vy, když si hypoteticky myslíte, že někdo abstraktně krade, tak zavedete komplikovaný systém, který bude kontrolovat všechny a kde všichni ti poctiví budou platit na to, aby náhodou někdo něco neukradl. Vždyť je to, dámy a pánové, úplně absurdní.

Pokud se shodneme na tom, že všichni mají platit daně, a doufám, že ano, tak se pojďme bavit o nástrojích, jak toho stát má dosáhnout. A ty nástroje stát má. Pokud v tom stát selhává, tak nemůže udělat to, že do toho zapojí všechny podnikatele a řekne jim: Zaplaťte si za svou apriorní kontrolu, protože jinak se v této zemi bude krást. Takovou argumentaci já prostě nepřijímám.

K panu předsedovi Faltýnkovi prostřednictvím pana předsedy bych řekl jednu věc. Já s těmi živnostníky a podnikateli mluvím a mluvím nejen s voliči Občanské demokratické strany, bývalými a současným, ale mluvím i s lidmi, kteří ODS nevolí. A třeba mi řeknou: Pane předsedo, my nejsme a nikdy jsme nebyli voliči pravice. (Upozornění na čas.) Ale to, že bojujete proti tomu nesmyslu, jako je elektronická evidence tržeb, v tom vám fandíme. Tak i takoví podnikatelé a živnostníci mezi námi jsou a není jich málo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Beznosku, po něm pan místopředseda Gazdík a další.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. 432 tis. kontrol, to je docela dost za rok, ale o tom nechci mluvit. Já bych poprosil jenom pana ministra Babiše. Chtěl jsem se ho zeptat, protože to opravdu nevím, v tom Švédsku, jestli jsou to registrační pokladny, nebo jestli je tam opravdu zavedený systém on-line, tzn. elektronická evidence tržeb. To je první dotaz. Protože Švédsko bylo uvedeno jako příklad.

Druhá věc, k čemu se chystá Rakousko z hlediska té techniky.

A třetí dotaz by byl – protože z elektronické evidence tržeb se dá odečíst strašně moc důležitých údajů, v jakém místě, v jakém čase, v jakých objemech ten který podnikatel prodává, získává své tržby, pak je to snadno zneužitelné. Čili třetí dotaz je na to, jak je technicky ošetřeno, aby bylo zabráněno možnosti zneužití těchto dat. Poprosím pana ministra o tři krátké odpovědi. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pan ministr je přihlášen. Je asi šestý sedmý v pořadí, tak na něj dojde řada. Nyní pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Já bych jenom fakticky měl pár věcí k elektronické evidenci tržeb.

Když pozoruji daňový výběr za posledních několik let, tak ten primární problém u šedé ekonomiky a u výběru daní jsou zejména velké firmy. A je to zejména cena práce, o které tady už jeden z mých předřečníků mluvil. My se v této situaci zaměříme na ty malé, na malou elektronickou evidenci tržeb. Tak já bych se chtěl pana ministra zeptat, jestli se zaměříme i na ty velké. Na ty velké firmy. Jestli do budoucna je plánováno udělat něco s cenou práce, která je v České republice skutečně příliš vysoká, nebo jedna z nejvyšších v rámci zemí OECD.

Já bych také chtěl ocenit, že nám pan ministr daroval brožuru, která je graficky a marketinkově velmi dobře zpracovaná. To, co mně v ní pořád není jasné, a na to bych rád znal odpověď, je ten on-line systém a IT. Já mám strach, že elektronická evidence tržeb a ty rovné podmínky, o kterých tady mluvíte, nebudou fungovat, protože to prostě nebude technicky fungovat. Ten on-line systém. Většina velkých firem si dnes všechno mnohokrát zabezpečuje. Když něco takovéhoto s tím obrovským množstvím, s těmi miliardami transakcí bude on-line, mám strach z hackerů, mám strach z toho, že ten systém nebude fungovat. A pak se zpětně dostaneme k tomu, že si skutečně všichni nebudou rovni, ba naopak, bude v tom obrovský chaos. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším bude pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Heger.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se budu vracet k těm číslům a k faktům. Myslím, že je to dobře. Myslím, že všichni jsme viděli – někdo to četl pozorně, někdo méně – ten graf, který říká, jak velká je někde šedá ekonomika. A pracujme s tím, že lepší data nemáme. To není prostě úplně exaktní veličina. Jsou to většinou odhady, ale dělají to renomovaní výzkumníci. Když se podíváte do toho seznamu evropských zemí, kde je 31 zemí, průměr někde kolem 18, tak 15 zemí je na tom hůře, než je průměr Evropské unie, a 16 je na tom lépe. A teď se podívejme, jak účinný nástroj je EET, který tady je jenom v Chorvatsku, nebo registrační pokladny. Tak z těch, které jsou na tom hůře, tzn. že mají vyšší podíl šedé ekonomiky, z těch 15 je to 10, které používají tento podle nás neúčinný nástroj, a z těch 16, které jsou na tom lépe, než je průměr EU, tzn. mají nižší podíl šedé ekonomiky, pouhé 3. No, není to divné? Nemělo by to být naopak? Že ti, kteří tenhle skvělý, úžasný, výkonný systém používají, budou pod průměrem, a ti, kteří ho nepoužívají, budou nad průměrem? A to jsou čísla a fakta – Bulharsko, Rumunsko, Chorvatsko, teď bych mohl jmenovat. Z těch západních států je tam jenom Itálie. Ale je taky nad průměrem Evropské unie. Jak to, že to nezabralo? Jak to, že to není naopak? Že ti, kteří tento skvělý systém mají, mají nižší podíl šedé ekonomiky než ti, kteří ho nemají? To bych prosil vysvětlit.

A potom k panu zpravodaji a k celé jeho politické straně. Zrovna KDU na ty kamery tvrdila: my jsme si v rámci koalice vybojovali, že to nebude platit pro všechny. A pan ministr financí a jeho hnutí tvrdí, že to bude platit pro všechny. Tak mě by zajímalo, jaká je dohoda v koalici – bude to platit pro všechny, nebo ne?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hegera, připraví se paní poslankyně Šánová.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tady čas běží rychle v sérii faktických poznámek, takže se těžko reaguje na něco konkrétního. Proběhla tady sada výroků, o kterých se řeklo, že to jsou pomluvy a urážky. Pak k tomu proběhly nějaké omluvy, které byly vyřčeny, a některé byly přijaty. A pak se hned nato objeví tvrzení, že pravice podporuje zlodějnu, jak to řekla paní kolegyně Lorencová. Já se taky cítím uražen, protože já jsem za pravici a ta vaše rétorika, prostřednictvím pana předsedajícího směrem k členům hnutí ANO, byla, že zavedené politické strany jsou špatné a podporují tady korupci. A teď už je to jenom ta rétorika směrem k pravici, že ta je příčinou všeho zla, protože vy se stáváte součástí toho politického systému. Tak to je jenom jedna replika.

A ta druhá myšlenka, kterou jsem tady chtěl říct. Podobně jako jsme slyšeli v té diskusi okolo zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, tak kontrolní činnost a udržování zákona jsou složitými problémy téhle společnosti. A tato společnost se domnívá zčásti oprávněně na základě konkrétních zkušeností, že tady některé věci jsou pokroucené. Ale tak potom neinvestujme do tak obrovských kontrolních mechanismů a přemýšlejme o tom, jak ten systém napravit nějak opravdu racionálně. Samozřejmě je ten systém pokroucený a to, co odvádějí zaměstnanci versus živnostníci (upozornění na čas) na zdravotní pojištění, je také pokroucené a je s tím potřeba něco dělat. Ale s tím zatím ten návrh nepřichází.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem sice avizoval paní poslankyni Šánovou, ale z místa se před hlásil pan předseda Faltýnek, takže dám slovo jemu. Potom paní poslankyně Šánová.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Jenom doplnění. My tady nejsme ve sporu prostřednictvím pana předsedajícího s panem předsedou Fialou, protože určitě jsou skupiny podnikatelů, kteří říkají ano, kteří říkají ne. Je to spíš o tom, že ne všichni to mají třeba nastudované nebo pochopili, o co konkrétně jde. Já teď nahraju v tomto stanovisku kolegovi Stanjurovi. Já jsem měl jednání s paní Novákovou, to je šéfka Svazu obchodu a cestovního ruchu. Jejich svaz žádá – nedělejte výjimky. Když všichni, tak všichni. Podobná stanovisko zastává i Hospodářská komora. Čili tolik jenom na doplnění té mé původní informace, že podnikatelé, kteří zaměstnávají lidi zejména v té první uvažované oblasti, tzn. restaurace a hotely, podporují tuto myšlenku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní paní poslankyně Šánová a potom paní poslankyně Lorencová.

Poslankyně Zuzana Šánová: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, já bych chtěla prostřednictvím pana předsedajícího doplnit pana Volného k panu Kučerovi. Ptal se, proč zrovna začínáme u těch hospod. U těch hospod chceme začít proto, že jich je

50 tisíc. Je to odvětví, kde je nejmíň subjektů. A chce se to vyzkoušet, aby to technicky – to měl obavu prostřednictvím pana předsedajícího pan Gazdík, že to nebude fungovat. Tak proto se to odzkušuje na odvětví, kde je nejmíň subjektů. Protože nedokážu si představit tu kritiku, kdyby náhodou se něco nepovedlo, tak co asi sklidíme. Tak to je toto. Dál půjde za další tři měsíce tak, jak to fázování bylo slíbeno, maloobchod – velkoobchod. Tam už je těch subjektů 250 tisíc. Tak proto u těch hospod. A za další tři měsíce, v další fázi budou ostatní podnikatelské subjekty, které svým nařízením stanoví vláda. Tak to je k panu Kučerovi.

Pak bych chtěla prostřednictvím pana předsedající k panu Adamcovi, který říkal: Proč to nespustíte v tom stavebnictví, kde jsou největší úniky? Já bych ráda pana Adamce vyvedla z omylu, protože ve stavebnictví uplatňujeme už dva roky, tři roky, nevím přesně, tzv. systém přenesení daňové povinnosti neboli reverse charge. Čili tam dochází k administrativě odvodu DPH u jednoho subjektu a ten si to pohlídá, aby odváděl a nárokoval. Tam nemůže docházet k únikům.

Toť vše. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Lorencovou, po ní pan ministr Babiš.

Poslankyně Jana Lorencová: Kolegyně a kolegové, pane předsedající, já si dovolím tentokrát ještě jednou exkurz do minulosti. Ne tak hluboké, jenom nějakých dvacet, pětadvacet let. Možná si ještě někteří z vás vzpomenou na památnou větu: "Neznám rozdíl mezi čistými a špinavými penězi." Bylo to z řad ODS, tehdy člen ODS Václav Klaus ji pronesl. (Výkřiky z pravé části sálu. Předsedající žádá kolegy, aby nepokřikovali z místa.) Já si myslím, že nám postupně vešlo do krve vyhýbat se daním, obcházet zákony, a dneska se tváříme, že jsme překvapeni, když konečně je tady někdo, kdo daně chce narovnat, kdo chce narovnat podnikatelské prostředí tak, aby daně vybíral od všech a aby konečně rozdíl mezi čistými a špinavými penězi byl znát. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Babiš dává přednost panu poslanci Hájkovi. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, naše diskuse se trošičku posunula dál. Dneska tady ještě nezaznělo slovo "velký bratr", což beru jako pozitivní. V souvislosti s dnešním tématem si vzpomínám na dobu asi možná před patnácti lety, kdy jsme převáděli výplaty na účet. To znamená všichni zaměstnanci, všichni horníci dostávali peníze na dřevo a řeklo se, že budou peníze na účet. Byla obrovská averze: "To není možné, my jsme sto let byli zvyklí dostávat peníze na dřevo a teď nám to mají dávat na účet." Dnes kdybychom měli někomu říct, že bude mít peníze na dřevo, tak se na nás bude dívat, že jsme spadli z nebe.

My jsme v situaci, kdy jsme v digitální éře. Pan kolega Stanjura je v této oblasti daleko hlouběji znalý než já. Je to prostě fakt. Před deseti lety kdo platil kartami a kdo platí dneska, to je neskutečný nárůst. V době, kdy se dožijeme situace, že budeme

všichni platit kartami, to znamená z účtu na účet, tak si myslím, že tato diskuse bude bezpředmětná. To je otázka času. Za deset let, až tady někdo bude analyzovat, o čem se tady týden, čtrnáct dní, měsíc diskutovalo, tak řeknou, že to byli blázni. Proč toto diskutovali? To je přece automatická věc.

Ještě bych krátce navázal na slova pana Fialy. Moje filozofie je taková, mám vždycky rád příklady. Vy jste řekl, že je tady nebezpečí byrokracie, že nemáme dostatek nástrojů na to, abychom slušné podnikatele a v uvozovkách neslušné oddělili. Já bych to přirovnal k radaru. Proč dneska dávají do vesnice radar? (Upozornění na čas.) Je tam přece řada slušných lidí, kteří jezdí padesátkou, ale řada lidí, kteří překračují. Jsou dvě možnosti. Buď tam dám policajta a měří to, to je ten kontrolní úřad, nebo dám radar. Já jsem pro radary.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Tady je studie pro pana Stanjuru. Dával jsem ji tady oficiálně panu Kalouskovi, stála 190 tisíc.

K daním. Máme vlastně tři možnosti. Nedělat nic. Když daně v minulosti chyběly, tak se jednoduše zvýšily odvody zaměstnancům a úniky na DPH se nekontrolovaly. To si určitě pamatujete, protože je to za vámi. Druhá možnost je, že daňová správa může začít masivně kontrolovat všechny plátce. Ale většina z nich je poctivých, takže myslím, že jejich důkladné kontroly by byly jen ztrátou času pro daňovou správu a taky pro podnikatele. Proto jsme přišli s využíváním moderních technologií. Ta nesmyslná debata, kterou většina asi nepochopila, nebo nechce chápat, je, že mezi registrační pokladnou a elektronickou evidencí tržeb je rozdíl v technologii. Proto pravicové Švédsko navrhovalo registrační pokladny v roce 2007, nevím, jestli už byl na světě iPhone, a zavedli to v roce 2010. Rakousko zavádí poslední generace pokladen, ale tam to neprošlo politicky on-line. My přicházíme s novými, moderními technologiemi. Je to jen jednorázový proces kontrolního hlášení. Potom podnikatelům dáme pokoj, protože kontrol bude podstatně méně a Finanční správa bude mít víc času na ty, kteří kradou.

Elektronická evidence tržeb. Samozřejmě odpůrci se oprávněně obávají, že elektronická evidence tržeb zvýší daňový výnos a vyrovná podmínky pro všechny. Proto jsou tady stále dezinformace a lže se. Největší lež je samozřejmě, že budeme sbírat informace o zákaznících. To je nesmysl. Znovu opakuji, rozdával jsem brožurky, že dostaneme jenom evidenci celkové tržby a DPH a žádným způsobem EET neidentifikuje zákazníka, jak tady byla nějaká kampaň, že budeme vědět, kdo vypil kolik piv. Nesmysl. Dneska plátce DPH hlásí tržby každý měsíc finančnímu úřadu, hotovostní tržby zaznamenává každý den do účetnictví. O jakou informaci získá daňová správa navíc? Jedině rozpad denní tržby na jednotlivé anonymní částky. Ne informace o zákazníkovi, ale povinnost vystavit účtenku a možnost tuto účtenku zkontrolovat. To je to, co narovná podnikatelské prostředí. (Upozornění na čas.) Aby daně platili všichni, kteří je mají platit.

Já se ještě hlásím znovu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, ale budu vás muset zařadit na konec a to je v současné době na osmé místo. Prosím pana poslance Opálku. Přeje si vystoupit? Stahuje. Pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já si myslím, že podstatná informace zazněla na konci projevu pana ministra Babiše. Povinnost vydat účtenku. Možná by to stačilo. Skutečně tato jednoduchá věta, tento jednoduchý paragraf – povinnost vydat účtenku. A pak kontrolní nákup, sankce a tak dále. Ale tam by odpadla krása evidence, krása shromažďování dat. To by nemělo to kouzlo.

Zajímavá informace tady zazněla od paní poslankyně Šánové. Doufám, že jsem řekl jméno správně. Jakým způsobem by měl být zaváděn harmonogram. Chtěl bych, aby poslouchal pan ministr Babiš, protože bych požádal o jeho odpověď. Je to pro mě velice důležité. Paní poslankyně řekla tři měsíce, vyzkoušíme na restauracích, tři měsíce maloobchod – velkoobchod a tři měsíce pro všechny podnikatele, všechny živnostníky. Já bych se skutečně chtěl pana ministra Babiše zeptat, aby nám tady odpověděl. Znamená to, že do devíti měsíců všichni živnostníci budou mít povinně elektronickou evidenci tržeb? Toto je moje otázka. Skutečně si myslím, že je to otázka velice zásadní nejenom pro mě, ale pro celý náš podnikatelský sektor. Znamená to, že do devíti měsíců budou mít všichni čeští živnostníci povinně elektronickou evidenci tržeb? Prosil bych pana ministra Babiše, aby mi na tuto otázku odpověděl. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr Babiš stahuje svoji faktickou s tím, se hlásí s přednostním právem. Jakmile doběhnou faktické poznámky, dám mu slovo. Nyní má slovo pan poslanec Seďa.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Já se v úvodu omlouvám všem, kteří jsou přihlášeni, ale už mi to nedalo. Ministerstvo financí i vláda věří, že zavedením elektronické evidence tržeb vybere více peněz. Je to tady kritizováno, ale myslím si, že tržby se budou muset přiznávat. A to, že Česká republika má podprůměrnou míru šedé ekonomiky, přece neznamená, že rezignujeme na boj proti šedé ekonomice. V tom se snad shodneme.

Druhým důvodem je narovnání jisté nespravedlivé soutěže v podnikání. Přece nemáme, kolegyně a kolegové, na očích ideologické brýle, abychom neviděli, že je u nás v České republice velikou zálibou krátit tržby. Ale nejenom to, také neplatit daně. A je to přesně proto, že nemáme účinné kontrolní mechanismy. A když chceme kontrolní mechanismus prosadit, tak je tady velký odpor vůči němu.

Za třetí. Když tady kolegové především z pravice hovoří o vysoké ceně práce, tak se obávám, že žijeme asi v jiné zemi, protože já sleduji průměrné mzdy například u nás ve Zlínském kraji a musím říct, že je to ubohost. Určitě hovoříte o odvodech sociálních, zdravotních, ale s tím je možné možná souhlasit. Ale na druhou stranu když se krátí tržby, a víme dobře, jak jsou placeni zaměstnanci, jsou placeni opravdu na dřevo, to znamená z těch mezd, které jsou černě vyplácené, se neplatí sociální a zdravotní. To přece víme.

A poslední poznámka. Víte, ještě to tady ani nepadlo, ale pokud chceme, aby probíhalo transparentní financování i u politických stran, za chvíli tu budeme mít zase v prvním čtení nějaký návrh, tak elektronická evidence tržeb může omezit netransparentnost a korupční chování celé společnosti. A já právě beru elektronickou evidenci tržeb jako prevenci, například i proti organizovanému zločinu či například příjmech z drog a jiné kriminální činnosti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím paní poslankyni Němcovou.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Jenom dvě poznámky dovolte, pane předsedo.

První se týká slov, která řekl pan ministr financí o tom, že většina živnostníků a podnikatelů v České republice je poctivých. To musím říci, že jsem slyšela velmi ráda, a věřím, že pan ministr vychází z nějaké jasné databáze svého úřadu, a tudíž nerozumím tomu, proč plošně chce postihovat i ty poctivé i ty nepoctivé tím, co zavádí. Je to stejné, jako když si řekneme, a to podle mě je větší malér, když dochází k týrání dětí nebo k domácímu násilí, tak nasadíme do každé rodiny preventivně kamery, abychom tedy zamezili takovému chování. Všechny poctivé, o kterých víme, že jsou poctiví, tak budeme tímto způsobem kontrolovat. Finanční úřad má dnes již všechny údaje, všechny podklady, všechny informace k tomu, aby dokázal vyhodnotit chování jednotlivých živnostníků a dokázal rozhodnout, které má cenu hloubkově kontrolovat a jak často a které ne. To, co připravujete, je zcela nadbytečné.

A ještě si nemohu odpustit poznámku k paní poslankyni Lorencové, která mluvila o čistých a špinavých penězích. Já chápu, že je příjemné se vracet dvacet, dvacet pět let zpátky, protože to umožňuje nemluvit o tom, co je dnes. Kdyby vám tolik záleželo na tom, co je čisté nebo není čisté, tak byste přece tady také občas vystoupila, vážená paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, a zabývala se tím, proč předseda vašeho hnutí nechá vypálit 250- nebo 300hektarové pole téměř před úrodou, způsobí tím obrovské škody a zavádí sem mafiánské praktiky, které tady dosud nebyly, protože žádný vrcholný politik nota bene ani podnikatel, nikdo jiný by beztrestně nic takového nemohl dělat. Určitě byste se ptala na to, jak je možné, že si odpouští různé doplatky nebo platby, které měl sám odvést svému úřadu nebo jeho firmy. Ale to vás nezajímá, protože tohle je to nejbolavější, co je, a to vy chcete těmi řečmi 25 let starými přikrýt. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Novotného, po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já tak trošku donkichotsky a při vědomí, že se z tohoto pořizuje zápis, který se archivuje léta a léta, bych chtěl přece jenom zareagovat na citaci paní Lorencové, onoho výroku o špinavých penězích. Existuje jednoduchá pravda. Tento výrok, tak jak ho zmínila paní Lorencová, nikdy nikdo neřekl, nikdy nepadl. A ten autentický výrok, autentická

myšlenka byla úplně o něčem jiném. V roce 1989 a v následujících letech tady žilo 15 milionů lidí, byla ještě federace a bylo potřeba začít privatizační proces. A takřka všechno kromě věcí běžné potřeby bylo ve státním vlastnictví. Ten výrok zněl tehdy tak, že je velmi obtížné rozeznat u peněz patnácti milionů lidí, třeba těch, kteří měli dvacet tisíc doma našetřeno, nebo těch, kteří dělali v zahraničním obchodě, třeba v Africe, a pak si to ulili někde ve Švýcarsku, které ty peníze jsou čisté, nebo ne. To rozlišení – to je to zásadní slovo – to je o metodě. Výrok má svůj okřídlený život, žije celá 90. léta.

Jenom pro archiv bych chtěl říct, že tento výrok nikdy nepadl. Je to mýtus 90. let, jeho chybná interpretace. A rozumím, že ti, kteří jsou slabší v abstraktním myšlení, nejsou schopni pochopit ten rozdíl. Rozdíl mezi tím, že nejsou špinavé peníze, a rozdíl mezi tím, že je obtížné rozlišit špinavé peníze. Pro tu historii jsem to tady chtěl říct. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura. Po něm pan poslanec Beznoska.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Něco řekl Martin Novotný, tak já se můžu věnovat jiným věcem. Mrzí mě, že dneska bude debata poměrně krátká. Ale budeme mít možnost ve třetím čtení opravdu důkladně debatovat. A není zbytečná. V debatě padají zajímavé věty. Jestli jste poslouchali pana ministra financí, tak říká: My bychom ty podnikatele mohli kontrolovat, ale to není efektivní, že by kontroly chodily z finančních úřadů. To je to, co my říkáme: Stát už má dneska dostatek nástrojů, jenom je nevyužívá. Současně když protestuje proti našemu názoru, že to zvýší byrokracii, tak pan ministr Babiš dneska řekl, díval jsem se do stenozáznamu: Nedostaneme žádná nová data než ta, která už máme. Já se ptám proč. Když už je stát má, ministr financí říká, že žádná nová data nedostane, proč je tedy chceme znova? Pak je to byrokratická zátěž, když ty samé údaje státu posíláte. A že těch případů najdeme, že podnikatel opakovaně posílá ta samá data státu, veřejné správě. A stát si je neumí předat. Každá instituce to vyžaduje.

Úplně nerozumím té fascinaci technologiemi. Fakt tomu nerozumím. Máme nové technologie. Máme nové technologie. To je všechno pravda. Ale máme trvalé hodnoty, které s technologiemi nesouvisí. Svoboda. Důvěra v občany. Soukromí. Ano, díky technologiím všechny tyto hodnoty jsme připraveni narušovat, omezovat a zneužívat technologie k tomuhle. A to je velké nebezpečí. Technologie mají být dobrý sluha, ale nemají být pán a říkat: já vás budu všechny kontrolovat, protože to technologicky umím. To je pravda, že díky novým technologiím je to mnohem jednodušší. Ale je to dobře? Proč se mají občané vyviňovat před státem, že oni nic nespáchali? Úplně obracíme tuhle myšlenku. Všichni jsou sprostí podezřelí, díky technologiím jsme schopni k tomu získat dostatek dat. A vy se nám budete jednotlivě zodpovídat, zda to je, nebo není pravda. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Beznoska.

Poslanec Adolf Beznoska: Ještě děkuji. Děkuji panu ministrovi Babišovi za odpověď. Potvrdil, že se dopustil hrubé nepřesnosti, že tady říkal, že Rakousko zavádí EET. Přiznal, že politické rozhodnutí bylo takové, že se vedou pouze registrační pokladny. To je velký rozdíl.

Jenom si ověřím, že je přesvědčen o tom, že Švédsko má povinné EET pro všechny bez výjimky. To je první dotaz. A potom jenom otočím tu debatu. Slýchali jsme tady mnohé o karuselových obchodech. To je téma. Tam jsem očekával, jak se budou vybírat daně od těch velkých, od těch obrovských podvodů. Neskončí náš boj proti daňové čistotě u těchhle malých? (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Lorencová. Po ní zatím poslední s faktickou poznámkou je pan poslanec Volný.

Poslankyně Jana Lorencová: Kolegyně, kolegové, pane předsedo, když jste mě tedy opravili s tím, že to nebyl výrok vašeho tehdejšího člena Václava Klause, nevím, já jsem přesvědčena, že byl a že zněl doslova, jak jsem říkala, dejme tomu, ale ony byly ještě výroky, které vlastně... To byl jakýsi start k tomu, že stát opravdu 25 let pořádně nevybírá a neumí vybírat daně. To byly výroky jako zhasnout, více Viktorů Kožených... A věřte mi, že já nerada do té minulosti sahám. Nedělám to ráda, nedělám to s potěšením z toho, k čemu jsme dospěli. Že se nám to totiž až tak dostalo do krve, že považujeme za naprosto samozřejmé, že někdo ano, bude platit, někdo ne, platit prostě nebude.

A že by mě nezajímala současnost? Zajímá. Každodenně to dávám najevo například tím, že podporuji zavedení EET.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Volného.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Stanjurovi vysvětlím problematiku, nad kterou se pozastavil. Vím, že to je velice chytrý člověk, tak věřím tomu, že si to jen špatně vyložil. Když tady pan ministr Babiš řekl, že finanční kontroly jsou málo účinné, resp. někdy zbytečné, on to myslel přece tak: my předpokládáme stejně jako vy, že z deseti jsou tři nepoctiví, nebo dva, a zbytek poctivých. A když finanční úřad jde k deseti podnikatelům, tak podle této matice se musí osmkrát omluvit: Ano, děláte to dobře, my jsme to dělali zbytečně, protože jste poctiví. A dva chytnou. Ale to EET už bude signalizovat, kde ty tržby nejsou, kde můžou být problémy, a oni z deseti kontrol se budou omlouvat dvěma, kteří měli třeba mimořádně zavřeno, malovali, a chytnou osm podvodníků. To je ta efektivita kontrol. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My tady vedeme poměrně dlouhodobou debatu, jestli má být povinná maturita ze matematiky. A já jsem zastáncem že ano. A to

přiznání, ten váš výpočet prostě kulhá! Vy to chcete zavést pro všechny, i ty poctivé. Já si myslím, že je míň těch nepoctivých než dva z deseti, ale vyjdu z vašeho případu. A tato logika říká: Mám deset podnikatelů, osm je poctivých, dva nepoctiví. Když využiji stávající nástroje, jeden způsob kontroly, tak se osmi omluvím a dva chytnu. A když zavedu EET, tak z těch deseti podnikatelů, z kterých osm je poctivých a dva nepoctiví, chytnu osm a dvěma se omluvím. To prostě matematicky nesedí. Pokud je 80 % poctivých, já myslím, že je víc, ale vy říkáte 80 %, tak těmi kontrolami chytnete 20 %, ať použijete jakýkoli nástroj.

Navíc jsem se tady minule v debatě ptal, jak pozná finanční úřad, ke komu jít na kontrolu. A odpověď jsem doteď nedostal. Žádnou odpověď jsem nedostal, jak ten finanční úřad vybere z těch deseti, když nic neví. Vy to všichni víte: ti kradou, ti neplatí, můj kamarád v Kroměříži neplatí, ten neplatí – všichni to víte a finanční úřad to neví a nekoná. A jak tedy pozná z toho, že bude dostávat data z EET, ke komu na tu kontrolu jít, aby ty poctivé neobtěžoval? A navíc ty náklady, které vy tak ironizujete, že jsou vlastně zanedbatelné, budou platit i poctiví.

A my říkáme: zaměřme se společně na ty nepoctivé, najděme jiný účinnější nástroj, například přehlednější daňovou soustavu, například nižší cenu práce – to vůbec nejsou mzdy, to pan poslanec Seďa zase pomotal úplně. Cena práce není mzda. Mzda je jedna věc a cena práce je pro zaměstnavatele. To jsou úplně jiné pojmy. V OECD máme nejhorší, nejvyšší cenu práce. Když bude nižší cena práce, tak taky mohou být vyšší mzdy a díky tomu vyšší daň z příjmu fyzických osob, to má přece nějakou souvislost. To jsou nástroje, se kterými se skutečně bojuje s šedou ekonomikou. Jednoduchá a přehledná daňová soustava a nižší cena práce. A ne EET. (Potlesk části poslanců z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Tak já už jenom velice krátce. Já jsem shodou okolností z matematiky maturitu měl. Ale to je právě to, že my nepůjdeme za deseti anonymními neznámými podnikateli. My půjdeme za deseti, kteří budou vykazovat už právě v rámci elektronické evidence tržeb nepřirozeně nízké tržby. To znamená, my přestaneme z velké části obtěžovat ty poctivé, kteří budou mít standardní tržby na velikost jejich provozovny, a půjdeme jenom tam, kde bude už signalizována indicie, že ty tržby krátí. Tím pádem se významně sníží návštěvy, otravování a fyzické kontroly těch poctivých podnikatelů. Takhle já to vnímám. Možná jsem hloupý, ale takhle já to vnímám. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak silný výrok bych já určitě nepoužil jako pan poslanec ve svém vystoupení úplně nakonec. Ani nechci. Já tomu rozumím. Ale to je jak pohádka. Klíčová otázka k tomu, aby se splnilo to, co říkáte a čemu věříte, je, co je to nepřirozeně nízká tržba. Jedna restaurace na vesnici. Budeme dělat databázi restaurací? Já jsem se ptal minule: budeme k tomu mít lokalitu, kupní sílu,

nezaměstnanost v každém okrese, v každém městě? To ale EET neřeší! Odkud ta data vezmeme? Vy jste uhodil hřebíček na hlavičku. Kdo rozhodne, ke komu kontrola půjde, a na základě jakých kritérií? To se fajn poslouchá: Půjdeme jenom k těm nepoctivým! To je fajn! Kdo by protestoval! Ale jak je vyberete z těch dat? Zkuste mi odpovědět, na základě jakých kritérií, ne tak obecně – nepřirozeně nízké tržby. Co to je? Když řekneme restauraci a máme obec do sta obyvatel, kolik je přirozená tržba a kolik nepřirozeně nízká? A když je obec 500 a mají jednu restauraci anebo dvě anebo tři, ale některá má třeba otevřeno jenom jeden den v týdnu nebo jenom v sobotu a neděli anebo jinak. Jaká kritéria zvolíte? Anebo to bude zlovůle? Což my se bojíme toho úředníka na finančním úřadu, koho si vybere na tu kontrolu. Jinak to nemá logiku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka paní poslankyně Němcová.

Poslankyně Miroslava Němcová: To už bude jenom pokus o doplnění té otázky, kterou zde nadnesl pan předseda poslaneckého klubu Stanjura. Já myslím, že trochu tuším, jak by ten výběr byl, protože nám to v praxi ukázal pan ministr po debatě, která proběhla jednou v televizi, kdy jedna z odpůrkyň EET, drobná, úplně malá podnikatelka někde z Domažlicka, výrobkyně korálků, náušniček, druhý den tam měla zvláštní utajenou kontrolu z finančního úřadu za podivných okolností. A každý, kdo se ozval, nejenom politik, ale i ti živnostníci, například pan Bábek, který byl na rozpočtovém výboru, který si tam také kladl nějaké otázky a byl označen panem ministrem Babišem za lháře, tak já myslím, že to bude toto kritérium. Kdo se nám nelíbí, na toho si došlápneme!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Další faktickou poznámku má pan poslanec Ivan Pilný, po něm se připraví s faktickou poznámkou pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych se rád tady zbavil nějakých mýtů, které tady pořád kolují. První je velký bratr. Myslím, že při té poslední debatě tady pan poslanec Stanjura říkal, že on je celkem v bezpečí, protože platí cash, nakupuje na internetu, takže je to v pořádku. Tak bych ho jenom chtěl upozornit, že mně se nedávno třeba stalo to, že jsem vstoupil na Seznam, díval jsem se na nějaké inzeráty cestovních kanceláří a také na alarm, protože se mi rozbil v domě. A během dvou dnů se mi na Seznamu kromě těch obvyklých bannerů, na které se nedívám, objevily inzeráty na alarmy, na dovolenou na Kypru a podobně. Takže bych chtěl jenom ujistit, že velký bratr rozhodně nečeká na to, až se zřídí elektronická evidence tržeb. To by byl blázen. Ti o nás prostě vědí všechno a vědí to nejen prostřednictvím pana předsedajícího i o panu Stanjurovi. Takže to je čistá iluze! Komerce na to v žádném případě nebude čekat, to by byla blázen, ta už to dávno má.

A pokud se týká analýzy dat, tak prostě i pan poslanec Stanjura jako bývalý programátor by měl vědět, že ty matematické algoritmy, které hledají vzájemné závislosti atd., už fungují tak, že stačí jenom poměrně velký vzorek dat, aby na základě nějakých kritérií dokázaly objevit, co je v nepořádku. Platí to v matematice a ten matematický model je přenositelný do všeho, od zdravotnictví až po byznys. Takže to prostě je jenom otázka toho, jak bude velký vzorek dat a jak na něm bude ten algoritmus operovat. Je to otázka několika milionů si pořídit takovou aplikaci.

Tak jenom pryč s těmi mýty a konečně začněme něco nového, abychom uslyšeli konečně to něco, co brání zavedení elektronické evidence tržeb.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Opálka, po něm paní poslankyně Zuzana Šánová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já zatím jenom stručně k ceně práce. Dovolte mi, abych citoval: Čeští pracovníci a jejich zlaté české ručičky jsou v rámci Evropy desátí nejlevnější. Hodina jejich práce vyjde firmu na 282 korun. Vyplývá to z nových údajů Eurostatu – čili ne žádného Českého statistického úřadu. Kdo je podle těchto propočtů nejdražší pracovní silou a kdo naopak nejlevnější, se můžete podívat do tabulky. Podstata je produktivita práce. Levná pracovní síla je cesta do pekel. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za jeho faktickou poznámku. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Zuzana Šánová, po ní pan předseda Stanjura. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla doplnit pana Volného – prostřednictvím vaším k panu Stanjurovi, že každý podnikatel dneska má nějakou historii, takže zřejmě logicky se bude vycházet asi z historie, ke komu na kontrolu půjdeme a ke komu na kontrolu nepůjdeme, protože někteří už 15–20 let vykazují data a vykazují své údaje. Takže kde asi se údaje nezmění, tak tam asi by bylo zbytečné chodit. Otázka bude u těch, kde se třeba zvednou, sníží, tak to bude předmětem kontroly. Ta evidence, ten software, víte, on bude i umět rozeznat, jestli došlo ke stornu v tržbách, kterého konkrétního dokladu, protože to půjde doklad po dokladu, takže on bude umět zaznamenat a říct správci: on tady za den vydal 30 účtenek, ale pozor, on jich deset stornoval.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Šánové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, jestli nepožádám některého kolegu, aby mě pustil do hospodářského výboru. Takhle si musíme vést tu debatu poměrně odbornou s panem předsedou Volným na plénu. (Pilným!) Pilným. Moc se omlouvám. Opravdu, už si to nepletu. Já se moc omlouvám. Ale on používá vždycky takovou polovinu pravdy. On přece stál v čele významné firmy, která k velkému bratrovi dlouhodobě přispívá. Já to respektuji. Ale každý, kdo o tom něco ví, tak ví, že je to pravda a že komerce v tom už dávno působí. A my se nemusíme přesvědčovat, že existují algoritmy. Já jenom říkám, že ty databáze nejsou. A vy stejně jako já se shodneme, naprogramovat to umíme. Musíme mít dobrá data, pak už z těch dat dostaneme všechno, ať už modely, nebo statisticky, matematické moderní metody. Já jenom nevěřím tomu jako mnozí z vás, té technologii, že se dá všechno naprogramovat a všechno rozhodují stroje a my to budeme jenom dostávat jako příjemci. Já tomu prostě nevěřím a já se toho dokonce bojím, ne že tomu jenom nevěřím.

Já jsem se ptal minule a ptal jsem se dneska a nedostal jsem odpověď, kde vezmeme ta data, která, jak správně říká pan předseda Pilný, pak už umíme analyzovat, umíme to naprogramovat, umíme využít matematické modely. To všechno podepisuji, v tom se vůbec nepřu. Ale když data nejsou nic nového, stát už to ví, stát má historii, takže ti, co kradou a vykazují a nic nezmění, budou vykazovat stejně, tak tam kontrola nepůjde – to nejsou žádné argumenty! To jsou pohádky anebo zbožná přání. Tak mi řekněte, odkud vezmete data, abyste mohli vybrat, koho budete kontrolovat, na základě jakých kritérií, kolik těch kontrol bude a co bude podezřelé. A když se někomu zvýší tržby, tak je to podezřelé? A co když roste ekonomika? Ale už je podezřelý – má větší tržby. Chceme, aby podnikatelé měli větší tržby, nebo nechceme?

A když mluvíme o reverse charge, copak reverse charge se uplatňuje u faktur, když se platí z ruky? To je zase pohádka, zavedení debaty někam. Když použiji reverse charge, tak se ta faktura vystaví. To nemůže být zadržená tržba. Anebo někdo věří tomu, že u nepřiznané tržby se uplatňuje reverse charge? Tomu nemůže nikdo věřit. Tak to sem vůbec netahejme, to s tím nemá žádnou souvislost. Buď se bavíme o daňových únicích DPH a řetězcích, karuselech, jeden problém, tam reverse charge může fungovat a může pomoci, a jak jsem říkal opakovaně, mnohé evropské země to nechtějí, je to prostě realita, setkal se s tou realitou i váš ministr financí, ne první český ministr financí, nebo chceme řešit nepřiznané tržby. To říkáte vy. Ale nemůžeme to smíchat dohromady a používat v debatě, co se nám hodí jako rozinka (Předsedající: Čas!), jak si to vyzobávám.

Takže dotaz je třeba i na pana předsedu: Jak naplníme ty databáze, z kterých už chytří programátoři udělají modely a ukážou: milý úředníku, jdi na tuhle ulici, ten má podezřelé údaje. (Předsedající: Čas!) Omlouvám se, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi a nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Langšádlová, připraví se pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěla zdůraznit to, co tady zaznělo. Paní kolegyně Šánová hovořila o tom, kam my se rozhodneme, že půjdeme. A já bych chtěla dobře rozumět těmto jejím slovům.

Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, znamenalo to, že vy se budete rozhodovat jako vy Agrofert, kam půjdete, podle toho, jak se to bude hodit vašim ekonomickým zájmům, nebo vy jako poslanci ANO se budete rozhodovat, kam půjdete, protože to bude vyhovovat vašim politickým zájmům? Není tomu náhodou tak, že tady chceme nezávislou státní správu? Není tomu tak, že toto musí být naprosto mimo politická rozhodnutí? Je zcela namístě hovořit o tom my se rozhodneme, kam půjdeme, a podle jakých kritérií? Já jsem tedy pro to, abychom tady měli nezávislou profesionální státní správu, a vaše slova jsou pro mě naprosto alarmující. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Langšádlové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný a to je zatím poslední faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já vystupuji proto, že jsem byl vyzván, takže nemohu odolat.

Za prvé nevěřím na to, že nás budou ovládat algoritmy. Teď jsem dopsal knížku o digitální ekonomice, takže můžeme se o tom někdy pobavit, až vyjde.

Pokud se týká dat, za prvé ta data existují. Existuje živnostenský registr, existují daňová přiznání, která můžou a určitě vyjadřují určité prvky nestability a variability, kterou samozřejmě ty algoritmy odhalí, a pokud se týká EET, tak tam se předpokládá, že během asi půl roku tam přijde deset miliard transakcí. To je sakra balík dat, který se dá už analyzovat! Takže data jsou a některá data se nasbírají. Samozřejmě ty programy nebudou hned fungovat ideálně, budou se muset přizpůsobovat i takovým věcem, jako je ekonomická krize nebo nová situace nebo nové daně a podobné záležitosti. To je otázka parametrizace, ale určitě se to podaří a kontroly do jisté míry půjdou najisto.

Reverse charge nemůžu adresovat, protože fakt nevím, co to má s tím společného. A otázka účelového posílání daňových kontrol – dneska přece stačí někoho napráskat finančnímu úřadu a máme kontrolu tam a nemusíte být z žádného hnutí ani politické strany.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem pan ministr Andrej Babiš, po něm pan předseda Zbyněk Stanjura, oba dva s přednostními právy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Já bych začal asi odzadu. Pro paní Langšádlovou prostřednictvím pana předsedy – ano, my nemáme žádné politické zájmy. Finanční správa už není řízena panem Kalouskem a jeho přítelem Knížkem a ani FAÚ ani kauza ProMoPro, kterou pan Kalousek s FAÚ tak velice dobře odhalil. Takže Finanční správa je nezávislá. A teď byla zřízena komise na kontrolu FAÚ a já s tím nemám nejmenší problém. Určitě nikdo nemá žádné politické zájmy. My máme ekonomické zájmy na to, abychom vybrali daně, a o ty se doposud málokdo tady staral.

Já bych poprosil paní poslankyni Němcovou prostřednictvím pana předsedajícího, aby nelhala. Prostě tady lhala třikrát. Za prvé jste řekla, že ta paní, která podniká, prodává šperky, která se stala takovou odpůrkyní a pravděpodobně vstoupila do ODS, byla kontrolována finančním úřadem. Je to lež! (Poznámka z pléna.) Jo, říkala. Finanční úřad řekla. Já jsem si to napsal. Řekla finanční úřad. Byl to Úřad správy sociálního zabezpečení v Domažlicích. Ten je řízen paní Marksovou a já s tím nemám nic společného a odmítám to.

Problém je samozřejmě, vím velice dobře, jak fungují ty lži na mě. Ono to vždycky napíše ten váš, velká tradice, propojení s novináři některými, tak stejná lež je toho novináře, který většinou si večer dá deset piv a potom napíše ten nesmysl. To jsou odpouštění daní. Ministr financí už pět let nemůže odpouštět daně. Pan Kalousek to potvrdil v televizi. Od roku 2010. Pokud bylo něco odpuštěno, tak to byl ještě případ před rokem 2010, a to, že by mojí firmě někdo odpustil daně, je absolutní lež a nesmysl. Napsal to váš fanda novinář a potom to samozřejmě všichni kopírují. Moje firmy odvedly za 9 let 19,6 mld. daní a odvodů. 19,6 mld, paní poslankyně. Nic nebylo odpuštěno. A vysvětlovat vám, co to je daňová pobídka nebo daňová ztráta, si myslím, že je zbytečné, i tak tomu nerozumíte.

Ohledně vypálení úrody. Nevím, co to má společného, no tak to byl pozemek, který patřil jeden z mých firem. A ten pán, který si stěžoval, udělal to samé. Mám na to dokonce papír. Tu firmu jsem zachránil, protože mi dlužila 300 milionů, a ti lidé, kteří tam pracovali, jsou dneska spokojeni, protože dostali výplaty. Byl bych strašně rád, kdybyste tady skutečně nelhali.

Ty různé dezinformace, jako skvělý článek, to také bylo napsáno na objednávku, jeden pán, který sem chodí na pivo, napsal, jak se podvádí. A zase fabuloval, že se bude zdražovat pivo, což je samozřejmě lež. Ale tam bylo hezky popsáno, jak někteří podvádí. Tolik k těmto informacím.

A teď bych rád panu poslanci Gazdíkovi prostřednictvím pana předsedajícího, i panu Stanjurovi, vysvětlil karusely. Už jsem o nich dávno nemluvil. Karusely jsem řešil od 20. 6. 2014. Shodou okolností včera po 16 měsících se nám povedlo udělat průlom v Bruselu. Protože předtím, když jsem o tom mluvil, tak jsem mluvil jako do zdi. Asi stejně jako mluvil ministr Chovanec a premiér Sobotka, že nechceme kvóty. Pokud na to nemáte páku, tak vás moc neberou. A já jsem tu páku měl a to bylo veto na ten zákon, který jsme včera přijali. A já jsem jasně řekl, že tam mluvím dlouho o karuselech a že chceme kompetenci na revers charge. Vystoupil jsem tam pětkrát, šestkrát, dělal semináře, psal dopisy. No a včera konečně mi předseda ECOFIN ministr financí Lucemburska řekl, jak to vidím s tou naší pozicí. Já říkám ano, chápu,

že to je priorita velkých zemí, ale Česko má jinou prioritu a to je revers charge. Protože to, co jsme včera přijali, tzv. tax ruling, a když jsem se ptal, kolik dostaneme peněz do rozpočtu, to je výměna daňových informací všech finančních úřadů v Evropě, tak ten výnos je skoro nula. Kdežto tady je 170 mld. eur nezaplacené DPH. Včera konečně ECOFIN, předtím, než jsem vystupoval, tak mě nechtěli slyšet, a včera mě vyslyšeli. A bylo to zapsáno i v minutes, je tam jasná deklarace ČR a bude to na programu ECOFIN. Po 15 nebo 16 měsících práce.

Pane Gazdíku, prosím, vás prostřednictvím pana předsedajícího, ano, my děláme všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Můžete přímo, pane ministře, protože já jsem zrovna ten předsedající. (Smích několika poslanců.)

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Omlouvám se. Jak vás mám oslovovat?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přímo, pane Gazdíku.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobře, pane Gazdíku. Výborně, omlouvám se.

My se snažíme vybrat daně od všech, od těch velkých, tzn. díváme se na nadnárodní firmy, jak optimalizují daňové základy předtím, než si vezmou 250–300 mld. dividend, jestli náhodou nefakturují ze zahraničí management fee nebo velké úroky nebo nějaké licence. Díváme se na transfer pricing. Děláme všechno najednou. A na ty karusely, kde jsou poslední data, že přicházíme o 3,2 mld. eur, to je asi 85 mld. Kč, víc než náš deficit, tak ano. Před třemi týdny jsme tady zlikvidovali síť 120 bílých koní, kteří nás okradli o 4,5 mld. Dovezli jsme Kobru. Škoda, že jste ji předtím neměli, Kalousek tu Kobru. Kobra zasahovala 31krát, zadržela 2,5 mld.Kč a zabránila podvodům za 5,3 mld. Kč.

Co se týká karuselů, máme to kontrolní hlášení. Když to zavedli Slováci, snížili (dvě slova nesrozumitelná) o 800 mil. eur. Je to efektivní nástroj, a to, že byrokrat Bruselu, a to je zajímavé, včera přišel za mnou komisař Moscovici a říkal, jo, dobře, konečně to budeme řešit. Když jsem s ním předtím chtěl mluvit, tak moc zájem neměl. Teď má zájem, protože jsou věci, kdy je potřeba souhlas všech, a to jsem právě včera využil, abychom konečně řešili revers charge, protože nevidím důvod, když Komise řekla tady máte 15 komodit na revers charge, to můžete, a zbytek se nás musíte ptát, tak já říkám ne, my si tady rozhodneme, česká vláda si rozhodne, jestli bude revers charge na nějakou komoditu, nebo ne. Takže to děláme a uvidíme, jak to dopadne, protože samozřejmě mají na to různé názory.

A tak jsem se také rozhodl, že na to udělám odborný seminář ještě před zasedáním ECOFIN a pozvu všechny ministry Evropské unie a naše experty, abychom diskutovali odborně, jestli revers charge je problém, nebo není problém. Revers charge je totiž výhodný pro naše firmy. Tím, že budou platit DPH až poslední

v řadě, tak se jim samozřejmě zlepší cash flow, podstatně se jim zlepší cash flow. A to si myslím, že děláme.

Toto přece projekt, jak vy jste to nazvali, že to je projekt proti živnostníkům. To je nesmysl. My děláme všechna opatření, myslím si, že jsme udělali projekt Praha, rozhodujeme dneska, kde je sídlo firmy, že už není Praha daňový ráj, a jenom, pane předsedo, vás informuji, že to děláme.

Tato debata, prosím vás, registrační pokladny a EET. V podstatě je v tom rozdíl v technologii a v informacích v čase.

Pane Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, já znovu zopakuji, že plátce DPH hlásí tržby každý měsíc finančnímu úřadu. Jednou za měsíc. A ty píše do účetnictví každý den. A otázka je, jestli na konci měsíce 2/3 tržeb zapomene. A když je bude hlásit každý den, tak je nezapomene, protože my je už budeme mít. A prosím vás, přestaňte už mluvit o tom, co se dá. Už jsem vám to říkal x-krát, chodil jsem tady s účtenkami, vypadá to, že je musím znovu přinést, abyste to viděli. Je to větší rozměr. Tady to mám v menším rozměru. Tady jsou ta data, nejsou tam žádné informace. Tvrdit, že se to dá zneužít, je absolutní lež a nesmysl.

Jak to budeme identifikovat? Samozřejmě máme analytiku, máme uzávěrky, máme databázi, a samozřejmě my to uvidíme on-line. Uvidíme, jestli v restauraci si fakturuje, nebo nefakturuje on-line. Finanční správa na to bude mít tým lidí, kteří to budou sledovat a kontrolovat. Myslím si, že to je jasné a je to nejmodernější a nejekonomičtější systém hlídání tržeb.

Já myslím, že je plno podnikatelů, kteří nám píší a kteří to samozřejmě podporují. Takže ty argumenty, že Chorvatsko, ano, balkanizace, ano, protože to Chorvatsko bylo poslední a tam jde jenom o ten systém evidence. To, že Švédsko má pokladnu, ano, protože vlastně v čase, v roce 2007, tyhle technologie vlastně nefungovaly. Takže to fungování je vyzkoušený model a průměrná odezva toho systému je 0,3 sekundy a myslím si, že v Chorvatsku to naši občané měli možnost vidět.

Takže já jen zopakuji, že – vy jste mi asi špatně rozuměl, pane Stanjuro prostřednictvím předsedajícího – první možnost byla nedělat nic, to bylo za nejlepšího ministra financí minulosti, to se potom zvyšovaly daně, potom se zaváděla ta solidární přirážka a superhrubé mzdy, vlastně ty podvody na to, jak se to nazvalo, kdy se zvyšovaly daně a tvářili jste se, že nezvyšujete daně. A potom je možnost, že masivně budeme kontrolovat. To jsme nechtěli, ani to nechceme. Naopak, kontrolní hlášení elektronické evidence služeb rezultuje do toho, že kontrol bude podstatně méně, protože zavádíme moderní metody.

Takže já jsem se snažil vám odpovědět na dotazy, a samozřejmě pokud budou nějaké další, tak jsem připraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Po něm s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já skutečně nevím, je velice těžké komentovat projev pana ministra Babiše, protože my jsme tady před chvilkou měli nějaký dialog s kolegou a řekli jsme si, že všechno už tady několikrát zaznělo. Tak ano, všechno už tady několikrát zaznělo, pane ministře Babiši. Nicméně nezazněla odpověď na mou otázku, kterou jsem vám kladl, a vy jste ke konci svého projevu vyzval a řekl jste, že jste snad na všechno odpověděl, tak já bych vám tu svoji otázku ještě jednou připomenul.

Jaký bude harmonogram zavádění elektronické evidence tržeb pro živnostníky? To znamená, kdy bude platit elektronická evidence tržeb pro všechny živnostníky? Je pravdou, co tady říkala vaše kolegyně, že to bude do devíti měsíců po zavedení elektronické evidence tržeb pro hoteliéry? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Urban. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Obávám se, že pan poslanec Kučera se relevantní odpovědi nedočká, protože pana ministra zajímá pouze velkoobchod a maloobchod, který obchoduje s komoditami Agrofertu. Nikde jinde pravděpodobně se zavedením EET nepočítá. Tomu se říká rovné podnikatelské prostředí.

Ale já chci říct něco jiného. My jsme tady před měsícem slíbili při určité dohodě, že tento bod bude ukončen tak, aby bylo ukončeno druhé čtení v 19 hodin, 7. 7. v 19 hodin, já si to pamatuji. Já slibuji, že my jsme připraveni tu dohodu dodržet, to znamená TOP 09 určitě nebude zdržovat, pokud to nebude zdržovat pan ministr svými vystoupeními, která jsou sice zajímavou, žertovnou kulturní vložkou, ale opravdu nic nepřinášejí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, takový dotaz, který vznikl dotazem na mě v poslanecké kanceláři, ale opakoval se, tak jsem si říkal, že při té příležitosti stojí za to možná to tady veřejně dotázat.

Když tedy povedeme tržby v hotovosti, budeme je evidovat pomocí tohoto systému a vezmeme si za příklad nějakou restauraci nebo hospodu, tak samozřejmě rozumíme tomu, že to má nějaký vývoj, zavede se to. Vy říkáte, že tam bude pořádek, takže ty tržby porostou. Ale ty výdaje, resp. náklady půjdou jinou cestou v účetnictví, nebo teoreticky můžou jít jinou cestou. To znamená, půjdou fakturou, to znamená převodem z banky do banky. A jestliže nejsem plátcem DPH, tak nedávám žádné hlášení a v podstatě můj výsledek hospodaření se objeví až v nějakém čase, tedy po kalendářním roce, kdy se teprve dají porovnat tržby a výdaje, tedy zisk a nějaké odvody. A teď si představím, že mám restauraci, kterou jsem se rozhodl pečlivě ošetřovat, takže dnes mám sto hostů a za půl roku jich mám tři sta. To znamená,

rostou mi tržby a podle výkladu tady paní kolegyně je potřeba na mě hned skočit, protože zřejmě jsem se předtím dopustil nějakého podvodu, ale nikdo není v tom reálném čase schopen kontrolovat mé třikrát rostoucí výdaje, protože to se zjistí z hlediska účetnictví, když nejsem plátce DPH, až na konci kalendářního roku. To znamená, mně tam chybí nějaké párování těchto dvou systémů, to znamená nějaký objektivní pohled na tu věc, aniž bych tady chtěl kritizovat cokoli jiného, jestli by někdo z vás mohl případně na tuto otázku odpovědět. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. To byla prozatím poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V reakci na mého předřečníka. V minulé rozpravě, když jsme byli v prvém čtení, tak jsme dostali odpověď, že systémy kontrolních hlášení, to znamená i těch, kteří jsou plátci DPH, a EET budou odděleny čínskou zdí. Takhle jsem dostal odpověď v minulé debatě, to znamená i u těch plátců DPH.

Já položím ještě jeden konkrétní dotaz. Odpověď je v podkladových materiálech a já bych chtěl, aby to zaznělo na mikrofon, abychom o tom čísle přemýšleli. Kolik z těch uvažovaných 300 000 podnikatelů živnostníků v první fázi je neplátců DPH. Neplátců DPH, tudíž se jich uvažované zvýšení výdajů DPH nemůže týkat. Chtěl bych slyšet kvalifikovaný odhad Ministerstva financí, kolik z těch 300 000 je neplátců, a u těch plně platí to, co popisoval pan poslanec Urban.

Ale já jsem se přihlásil s přednostním právem, protože bych to za dvě minuty nestihl. I když ta podrobnější debata bude ve třetím čtení, tak mě opravdu úroveň argumentační diskuse ze strany obhajovatelů neuspokojuje. My jsme vydali jako politická strana před několika měsíci deset hlavních argumentů proti zavedení EET. Očekával jsem, že jiná politická strana, pokud se jí to nelíbí, odpoví podobně, bude rozporovat naše tvrzení nebo přinese protiargumenty. Pominu to, že k našemu překvapení odpovědělo tiskové oddělení Ministerstva financí, které tuto odpověď vystavilo na svých webových stránkách mfcr.cz, a bylo to o tom, jak z jejich pohledu vyvrací deset mýtů o EET, které šíří ODS. Já jsem si nejdřív myslel, že to někdo hacknul a tu odpověď tam dal jako ironii nebo jako satiru. Ale když se Ministerstvo financí nehlásilo k tomu, že by někdo napadl jejich stránky a případně tam umístil nepravdivý článek, tak já nebudu číst všech deset, ale některé mě opravdu zaujaly. A všimněte si té logiky, jak se vyvracejí mýty.

Například bod 7. My jsme řekli jako fakt: systém za stovky milionů vzniká v utajení. A jak Ministerstvo financí vyvrací tento mýtus? V technické rovině ano, ale když má být zabezpečení zneužití, tak musí vznikat v utajení. No to je úplně geniální logika. My říkáme, že je to v utajení, a tento mýtus je vyvracen tím, že Ministerstvo financí říká ano, vzniká to v utajení. Tak nevím, co jsme vyvrátili.

Nebo bod 1, o tom tady dneska vedeme debatu a mnoho řečníků se k tomu vyjadřovalo, kdy my říkáme: návrh považuje každého podnikatele živnostníka za nepoctivého. A jak vyvrací tento mýtus, který dneska opakovali mnozí poslanci vládního hnutí ANO? Naopak, poctivých se zákon nedotkne. To znamená, že poctivý

nebude muset zavádět EET? Je to mýtus, nebo není, že se to týká všech? A teď nemluvím jen o segmentech, ale jestli to bude za tři nebo šest či devět měsíců. Tak takhle se pracuje argumentačně. Já bych čekal lepší.

Například my říkáme: dodatečné náklady pro živnostníky a podnikatele mohou ohrozit jejich činnost. A co na to říká Ministerstvo financí? Jediný významnější dodatečný náklad je daň. No to jsem tedy fakt překvapen.

Pane ministře, já se chci zeptat, jestli DPH nebo daň z příjmů je náklad? Já vím, že znáte odpověď, že není. Daň není náklad. Ale když my říkáme, že budou mít podnikatelé a živnostníci dodatečné náklady, tak Ministerstvo financí to vyvrací tím, že jediným dodatečným nákladem bude daň. A když to není náklad, co to je za tvrzení? Jak může Ministerstvo financí – kdyby to napsalo Ministerstvo kultury, tak bych se pousmál, kritizoval a nedivil bych se. Ale když napíše Ministerstvo financí, že dodatečný náklad je daň, opravdu tomu nerozumím.

Například my jsme namítali v jednom z těch svých bodů: zákon vzniká chaoticky, je nepropracovaný. Tvrzení Ministerstva financí: Zákon vznikal déle než rok na základě konzultací, zahraničních zkušeností po analýzách dopadu ve spolupráci se zástupci podnikatelů z mnoha různých oborů. Zohledňuje připomínky právních expertů veřejnou diskusí. A teď si zkusme říct fakta. Nejdříve se mělo týkat všech. Pak, na to jsem se ptal pana zpravodaje, ale členové poslaneckého KDU-ČSL k té otázce cudně mlčí. Pak nám slavnostně zástupci KDU oznámili, že si vybojovali v rámci koalice, že se to všech týkat nebude, a zejména se to nebude týkat řemeslných živností. To je také fakt. Ty tiskové výstupy jsou dohledatelné. Dneska se dozvídáme, ne dneska, ale když přišel ten návrh zákona, pak v následující debatě, že se to týká všech. Tak je to chaotické, nebo to není chaotické? Má KDU pravdu, vybojovali si něco, nebo si nevybojovali nic? Já si tedy myslím, že pravdu nemá, že si nic nevybojovali, proto o tom také nemluví, protože by museli přiznat, že čím se jako pochválili, že to reálně nebude.

Systém přenáší náklady na výběr daní na poctivé podnikatele živnostníky. Naše tvrzení. Tvrzení Ministerstva financí: Více než 90 % podnikatelů běžně používá internet, připojení tedy mají. Nejmenším zaplatíme náklady na pořízení pokladního zařízení formou slevy na dani. Nic dalšího nepotřebují. A my jsme se podívali do spřátelené organizace, která velmi spolupracuje s Ministerstvem financí na zavádění EET, dokonce nejnověji provedla takovou záslužnou činnost, že všechny informace k EET šíří ve vietnamském jazyce, je to Asociace malých a středních podnikatelů, a podle jejich průzkumu má pokročilejší pokladnu schopnou on-line propojení pouze 19 %. Je tam to devět, jako ten slovní základ. Devadesát a devatenáct. Je to fakt rozdíl.

Takže takhle se vyvracejí údajné mýty, takhle povrchně a nekvalitně argumentuje Ministerstvo financí. Ale opravdu, to prosím, abyste si zapamatovali, mýtus je, že to vzniká v utajení, a pravda, že to vzniká v utajení, protože musí.

To, že Ministerstvo financí zastavilo přípravy na další výdaje, je podle mě správné. To kritizovat nebudu, my jsme to kritizovali od začátku, že když ten zákon není schválen, že není možné vydávat peníze. V okamžiku, pokud ten zákon bude schválen, tak je to samozřejmě naprosto legitimní a veřejné zakázky poběží. My jsme

se té debaty dotkli v takovém tom pokusu o schůzi o České poště a to je to in house zadání. A já doufám, že ve shodě s panem předsedou hospodářského výboru nechci mít státní programátory. Myslím si, že to státu fakt nepatří, aby pracovali (nesrozumitelné.) Takže in house zadání znamená, že to nakonec stejně skončí u té privátní firmy, a je to dobře, to já nekritizuji, abychom si rozuměli. Jenom se nepoužívá zákon o zadávání veřejných zakázek. A teď nemluvím o EET, mluvím obecně o systému in house zadávání, a jak to vlastně skončí.

Pan ministr někde inzeroval nebo zveřejnil, a je to dobře, to já oceňuji, že se zveřejňují všechny objednávky a smlouvy Ministerstva financí, opravdu, to nemyslím ironicky. Kdo má čas nebo má spolupracovníka, který má čas, tak se v tom může detailně zorientovat. Prostě není pravda, že jediné výdaje, které mělo ministerstvo, byly výdaje na tu studii – za kterou děkuji, dostal jsem od pana ministra tu studii BDO IT. Já jsem v té interpelaci požadoval, aby ji dostali všichni elektronicky, ať netiskneme tolik papíru, ale dobře. Myslím si, že já to jsem asi schopen nechat naskenovat a rozeslat, ať nejsou jenom ti, kteří to dostanou a kteří ne. Ale dozvěděl jsem se právě z těch faktur, že tam je nějaká fyzická osoba, která za prvních šest měsíců vyfakturovala více než jeden milion korun, a je tam vždycky napsané: Konzultace k EET. Takže vidíte, že nejsou náklady jenom těch 200 tisíc plus DPH. Stát není plátcem DPH, takže to státní pokladnu nestálo dvě stě, ale o to se nechci přít. Ale opravdu si myslím, že je to dobře, že je to vidět a že si to člověk může dohledat.

Já bych tedy poprosil, abychom se vrátili k té debatě, abychom se pokusili na ty otázky odpovědět. Pokud řekne pan ministr, že je to příliš velký detail, odpoví písemně, to je v pořádku. Nemyslím si, že by ministr měl znát všechny detaily.

Ale na závěr mám opravdu jednu velkou prosbu, jen nevím, jestli padne na úrodnou půdu. Pan ministr si oblíbil slovo lež a někdo lže. Budiž, je to jeho slovník. Ale pane ministře, i když bych nemusel, ale udělám to prostřednictvím pana předsedajícího: Neurážejte členky mého poslaneckého klubu. Nechte si od cesty takové ty řeči jako vám to nebudu vysvětlovat, vy byste to stejně nepochopila. Vy sám se velmi často rozčilujete, jak vás někdo uráží. Tady jsou takoví jemnocitní kolegové z hnutí ANO, ti každý malinký osten chrání svého předsedu. Tak buďte stejně přísní na svého předsedu, ať neuráží členy poslaneckého klubu ODS. To v té debatě nikam nesměřuje, to tu debatu nikam neposouvá. Pokud někdo uvedl špatný argument, to je v pořádku, uvedu to na pravou míru, dám jiný argument. To není žádný problém.

A poslední věc, kterou chci říci, to je k těm karuselům. Chci říct, že to je věc, v které pana ministra podporujeme, protože to skutečně míří tím směrem, kde se dá zachránit mnohem více peněz. Já to nechci ironizovat, říkám (nesrozumitelné) za 15 měsíců se o tom bude jednat. Tady vidíte ochotu některých velkých evropských států se tím problémem zabývat, respektive neochotu. A to neznamená, že to jde tak pomalu a tak ztuha, a že máme silné protihráče v tomto souboji, že bychom v tom ministra financí nepodporovali.

Na druhé straně když reverse charge zavádíme i tam, kde můžeme, a my jsme o tom debatovali podrobně na rozpočtovém výboru, tak také debatujme o té výši,

odkdy je to povinné. Protože si myslím, že u těch mobilů a počítačů jsme tu částku dali příliš nízkou. Zase to zasáhlo většinu poctivých, kterým jsme přidali další povinnosti. A kdo chce, tak vystaví dvě faktury, protože tam je jedna faktura do sta tisíc, a já si myslím, a bylo to v debatě na rozpočtovém výboru se zaměstnanci Ministerstva financí, že by třeba byla vhodnější částka jeden milion korun měsíčně. Ale to je technická debata, je to debata o parametrech, my jsme na ni připraveni, v které komoditě kolik firem s tím obchoduje, kolik firem takovou komoditu nakupuje a kde je rozumná částka, kdy to reverse charge zavést a ne. Tam si myslím, že se k tomu klidně můžeme vrátit a zrovna v těchto komoditách si myslím, když to vyhodnotíme třeba po roce fungování, to myslím funguje od 1. dubna, tak příští rok v dubnu nebo v květnu to můžeme vyhodnotit a povídat si o tom, jestli ta částka by pro tu konkrétní firmu neměla být vyšší, zda jsme ji nastavili správně.

Ale dneska nebojujeme s karusely v tomto bodě, naopak si myslím, že tento nástroj není účinný, je byrokratický a zasahuje opravdu jestli 7 %, jak říká NKÚ, nebo jiné procento. Já jsem poměrně skeptický k nálezům NKÚ, to říkám rovnou. To si nemyslím, že když něco je ve zprávě NKÚ, že to máme brát jako ověřený fakt, jako tu pravdu a jako ten návod, jak se máme chovat. Nicméně že je to menší část té šedé ekonomiky, to je pravda. Už jsem tak neformálně debatoval s některými politiky z vládních stran, co si myslíme, co by pomohlo. Tak já to zopakuji. Jednodušší daňový systém a snížit cenu práce. To by bezesporu snížilo motivaci mnohých nepřiznávat tržby. A myslím si, že více a lépe než EET. To by bylo bezesporu lepší.

A když už pan ministr Babiš kritizuje zvýšení daní, které jsme provedli v minulém volebním období, já tu kritiku přijímám, ale současně říkám, že když my tady přicházíme s návrhy ty daně snížit a vrátit na původní úroveň, tak vláda včetně Ministerstva financí je proti s odůvodněním, že by se snížily příjmy státního rozpočtu. Zase, je to jenom prosba. Tak když jsme vysoké daně používali my, tak to bylo špatně, a když vy používáte stejně vysoké daně, tak je to dobře? To přece není logické. Je to špatně, nebo dobře? Navíc jsme v situaci, kdy ekonomika roste, podle našeho názoru si můžeme dovolit snížení daní. Leží tady už dlouho náš návrh ohledně DPH, který snižuje základní sazbu o dva procentní body, to znamená tu úroveň před krizí, a který současně převádí i služby restaurací do první snížené sazby, protože bohužel díky vám máme dvě snížené sazby, tak do první snížené sazby.

Tam ten odhadovaný výpadek státního rozpočtu, a je to v tom doprovodném zákonu a máme vlastně sloučenou rozpravu, je v řádu stovek milionů korun. Tak my říkáme: nevažme to EET, pokud se na tom shodujeme, že chceme převést tyto služby ze základní do první snížené sazby, máme tady návrh zákona, který to umožňuje, projednejme to a schvalme to. Ten odhadovaný dopad, říkám, Ministerstva financí, je to v tom doprovodném zákonu, to znamená, to je bod 11 dnešního jednání, odhaduje snížení příjmů jenom o stovky milionů ročně, což při těch více než 800 miliardách, které vybereme na daních ročně, a teď mluvím za celou veřejnou správu, ne státní rozpočet, abyste mě nechytali za slovo, to jsou veškeré daně, nejenom sdílené daně, které zůstávají státu, to si opravdu můžeme dovolit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan ministr Andrej Babiš. Prosím, pane ministře. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Pilný.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, já jsem nevěděl, že lež je vulgární slovo. Tak já budu říkat nepravda. Také už jsem změnil rétoriku, nebudu říkat prů...., ale budu říkat malér. Paní poslankyně řekla třikrát nepravdu a já jsem ji neurážel. Já jenom říkám, že to je nepravda. Takže se omlouvám, pokud jsem se někoho dotkl. Já myslím, že ne, já jsem jen řekl, že je to nepravda, ty věci jsou psány účelově, aby se mohly potom účelově publikovat.

Těch deset argumentů – nevím, kdybychom to byli zveřejnili – kdybych to byl zveřejnil jako předseda hnutí ANO, tak byste zase křičeli, co vůbec ANO se k tomu vyjadřuje. Já myslím, že je to odborná záležitost, a Ministerstvo financí na to reagovalo. Ano, vzniká to v utajení, protože to jsou samozřejmě systémy, u kterých musíme mít jistotu, že se do toho nikdo nenabourá.

Ohledně té šedé ekonomiky – ano, my jsme měli debatu s NKÚ. Není pravda, že je to 7 %. Je to 40 % a myslím si, že NKÚ uznal, že to nějak trošku popletli.

Ohledně dotazu na neplátce DPH. Je jich asi 800 tisíc a plátců DPH je 500 tisíc, znovu opakuji, to se týká, EET, všech, to není o DPH, DPH je o karuselech, o kontrolních hlášeních. Toto je o tržbách. O tržbách, které se zatajují.

Daň z příjmů, pane Stanjuro prostřednictvím pana předsedající, je náklad. To jste si nějak spletl. Já jsem měl také problémy v účetnictví na VŠE, ale v praxi jsem se to naučil, a daň z příjmů je náklad. Co není náklad, je DPH. DPH samozřejmě prodražuje zboží, a proto ho ti podvodníci neúčtují a neodvádějí.

Ještě k těm daním. Prosím vás, my ty daně, snížení daňového základu pro druhé a třetí dítě, školkovné a další věci, to nás jenom v tomhle roce, a ještě například snížení pohonných hmot, bude stát asi 16 miliard. V rámci EET navrhujeme snížení daní. Takže my jenom říkáme, doposud tady nikdo s výběrem daní pořádně nic neudělal, takže my bychom chtěli zavést kontrolní hlášení a elektronickou evidenci tržeb, a na základě toho potom samozřejmě jsme připraveni se bavit o snižování daní.

Já souhlasím, že určitě cena práce u nás je relativně vysoká. Takže s tím určitě souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou Ivan Pilný. Po něm s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tak pokud výzkum Asociace středních a malých podniků se ptal, kdo má pokladnu, nebo dokonce registrační pokladnu, tak samozřejmě musel dopadnout tak, jak dopadl. Toto po nahrání jednoduché aplikace, která bude zdarma, je registrační pokladna. (Řečník

ukazuje zmíněný předmět.) To, co u ní, chybí, je tiskárnička. Ale v těchto věcech platí to, že tak jak roste exponenciálně výkon, tak exponenciálně klesá cena. Současná cena termotiskárničky je několik desítek dolarů. Takže o čem mluvíme! Tuto tiskárničku má člověk, který mi v obouchaném autě dováží každých 14 dní nápoje a úplně samozřejmě mi podá takový malý červený nebo bílý lísteček, kde to je. O jakých nákladech, prosím vás, tady mluvíme! O čem to je!

A druhá poznámka, to je k panu poslanci Urbanovi prostřednictvím pana předsedajícího. My už jsme si vyjasnili, že pokud má někdo 300 zákazníků, že je plátcem DPH. To je jednoduchá matematika. Ale určitě jsou lidé, jejichž tržby jsou třeba několik tisíc korun, kteří plátci DPH nebudou. To je dobrá a špatná zpráva zároveň. Špatná zpráva určitě proto, že kontrolovat tyto lidi bude poměrně problematické, protože mohou danit i paušálem atd. Těžko se dohledají jejich náklady. To je určitě špatná zpráva pro ten systém, tam ta automatická kontrola nějakou dobu nebude. Ale ta dobrá zpráva je také, že pokud tady někdo říká, jak se budou zavírat vesnické hospody, jak to bude likvidovat takové ty malé, drobné podnikatele, kteří mají hospodu na vesnici, tak těch se to v první fázi asi tolik týkat nebude, protože prostě ta masa úředníků, nebo kontrolorů, kteří by to měli kontrolovat, by byla prostě příliš drahá. Samozřejmě i tento systém se nějakou setrvačností dopracuje k tomu řešení, které já teď momentálně neznám, ale říkám, je to dobrá i špatná zpráva. Ale už prosím vás neříkejte, kolik to bude stát. Tady je to zařízení pro EET, to má každý. (Ukazuje.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Pilnému. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně se skoro nechce reagovat na ty malicherné argumenty. Nemá, pane předsedo prostřednictvím předsedajícího, každý takové zařízení. Skutečně nemá. Ale nechci chodit a říkat já znám jednoho hospodského ve vesnici, s tím jsem se bavil, a ten to nemá, nebo ten to má. To tedy skutečně nechci a to nikam nevede. Já jsem se ptal pana ministra, kolik z těch 300 tisíc je neplátců DPH. A pan ministr mi odpověděl, že celkově 800 tisíc. Není to úplně přesné, ale je to 800 tisíc! A na toto zlepšený výběr DPH prostě nepadne. Na tom se asi shodujeme.

Já jsem to zkusil s tím, když jsem pana ministra požádal, aby neurážel členky mého klubu. A on si z toho vybral úplně jinou část. Já jsem říkal, že pokud má pocit, že někdo použil špatný, chybný, nepravdivý argument, tak je naprosto normální říci tak to není, pravda je taková, mám takový argument, takové číslo, takový důkaz. To je naprosto v pořádku a to nemůžu kritizovat. A nemluvil jsem o těch třech výrocích, kdo z nich měl pravdu, a nejsem tady od toho, abych je soudil. Já jsem mluvil o výrocích typu s vámi tu debatu nepovedu, vy to stejně nepochopíte. A to si myslím, že je urážlivý výrok a že takových výroků se tady máme zdržet, protože to pak přebíhá do osobní roviny a nemá to žádnou souvislost s tím, co tady projednáváme. Pokud má pan ministr pocit, že něčemu nerozumíme, může využít mikrofon k malému edukativnímu okénku a může nám to vysvětlit. Pokud bude přesvědčivý, není důvod, pokud nám ta data, čísla ukáže, není důvod zpochybňovat čísla a data.

Můžeme se přít o jejich interpretaci a nechceme zpochybňovat čísla, která máme k dispozici, a my ve většině čísel, která uvádíme, vycházíme buď z čísel publikovaných na serveru Ministerstva financí nebo v důvodových zprávách. Nepřicházíme s vlastními čísly a s vlastními průzkumy. Vycházíme z dat, která publikují oficiální orgány veřejné správy. Protože nic jiného nemá smysl. (Předsedající: Čas.) A můžeme se přít o interpretaci.

To je všechno. Já bych poprosil o to číslo z těch 300 tisíc v první etapě, kolik je neplátců DPH. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já se přidám s otázkou, kterou jsem tady dneska řekl už dvakrát. Zopakuji to potřetí a už ji samozřejmě tady říkat nebudu, pravděpodobně, pokud mi nebude odpovězeno, tak ministr financí asi nezná odpověď. Nicméně opravdu bych chtěl vyzvat pana ministra Babiše, aby mi odpověděl, jaký bude harmonogram zavádění elektronické evidence tržeb pro všechny živnostníky. Je pravdou, co řekla jeho kolegyně, paní poslankyně ANO, že do 9devítiměsíců bude elektronická evidence tržeb platná pro všechny živnostníky? Tedy není pravdou, co tvrdí KDU-ČSL, že si vyjednalo nějakou výjimku pro nějaké skupiny podnikatelů či živnostníků? Zopakuji ještě jednou otázku: Bude platit elektronická evidence tržeb pro všechny živnostníky, nebo ne? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi, to byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k plánovanému zavedení elektronické evidence tržeb už bylo řečeno hodně, a to nejen během prvního čtení, ale i během dnešní debaty i debaty před týdnem nebo dvěma týdny. Na první pohled to vlastně připomíná opakování toho, co již bylo vícekrát řečeno. Je dán i scénář této debaty. Na jedné straně stojí nebo sedí pan ministr financí a také majitel Agrofertu Andrej Babiš, který spíše za tiché asistence sociálních demokratů a lidovců tzv. bojuje proti nepoctivým živnostníkům a který se současně snaží vmanévrovat pravicovou opozici do role politiků, kteří se těchto nepoctivců zastávají. Na druhé straně pravicová opozice, která se takovému nepravdivému výkladu brání, upozorňuje na to, že elektronická evidence tržeb je zbytečné a drahé opatření. Opatření, které stejně nepřinese více poctivosti do podnikání, a už vůbec nezvýší příjmy do státní pokladny.

Důsledky tohoto zákona jsou ale natolik závažné, že je třeba mnohé argumenty zopakovat. Tento zákon totiž neřeší příčiny neplacení daní a některých podnikatelů, ale šedou zónu fakticky jen posílí. Zákon navíc nedopadne jen na hlavy podnikatelů, ale jeho důsledky v praxi pocítí všichni občané.

Možná vás překvapím, ale v úvodu svého vystoupení chci vyslovit s panem ministrem financí souhlas, a s mnohými z vás. Ano, daně se skutečně mají platit. A ano, i mezi malými podnikateli a živnostníky jsou lidé, kteří se jejich placení vyhýbají. Pokud pan ministr vyšel při plánování elektronické evidence tržeb z faktu, že jsou mezi malými podnikateli také nepoctivci, položil si podle všeho otázku, jak to změnit. To byla ovšem otázka velmi předčasná. První, na co se měl sám sebe zeptat, je, proč tito nepoctivci jsou a proč jsou do šedé zóny často vyháněni i normální slušní podnikatelé a živnostníci. Jsem totiž hluboce přesvědčen o tom, že lidí, kteří stát podvádějí cíleně a podváděli by za jakýchkoli podmínek, je zvláště mezi malými podnikateli jen malá část. Jestli dnes něco malé podnikatele trápí, tak je to bobtnající regulace, která je blokuje např. v přijímání zaměstnanců, jsou to miliony nových povinností, které na ně stát valí, nepřehledná státní správa a špatně fungující instituce, právní nejistota, kterou zvyšují zdlouhavá soudní řízení a časté změny v legislativě. A pak je tu celkové zatížení především sociálními odvody. Byť pan Opálka se snažil demonstrovat něco jiného, přesto já považuji to zatížení, ty náklady práce za vysoké. A jak je známo, všechno toto vysvětluje i dle mezinárodní studie prof. Schneidra šedou zónu z 52 %. Uvedl to nedávno Lukáš Kovanda, hlavní ekonom Roklen Fin.

Mezi daňovým zatížením, přebujelou regulací a šedou zónou je vždy přímá úměra. Čím více je podnikání takto zatíženo, tím se rozšiřuje i šedá zóna a zvyšuje počet podnikatelů, kteří se placení daní vyhýbají. Pan ministr Babiš jistě tato fakta zná, ale nereaguje na ně. Alespoň jsem si nevšiml, obecně, že by vláda chystala nějaká opatření, která by podnikatelům místo naložení dalších povinností na záda život ulehčovala. Vláda jim namísto toho chce naordinovat další povinnosti, další nejistotu a strach z finančních postihů.

Je docela úsměvné, pokud pan ministr, ale i další podporovatelé myšlenky zavedení EET hovoří o tom, že vlastně poctivým podnikatelům pomáhají. Jestli podnikatelé od státu něco skutečně potřebují, pak je to řešení zmíněných problémů, které jsem naznačil. Anebo by alespoň uvítali, kdyby jim stát při podnikání byrokraticky nepřekážel.

Problém daňových úniků z drobného podnikání, o tom již zde bylo mluveno, navíc podle mého soudu není tak závažný, jak se nám Ministerstvo financí snaží namluvit. Padla zde čísla 7 % NKÚ, o kterém se dopoledne mluvilo jako o velmi relevantní instituci, číslo 40 %, které uvedl ministr financí s tím, že se NKÚ spletl a že ten svůj odhad uznal za chybný. Nevím. Zdá se mi, že vláda, a už to tu zaznělo v prvním čtení, jde s kanonem na vrabce. Podíl šedé ekonomiky na hrubém domácím produktu v tuzemsku je odhadován zhruba kolem 15 %, což je pod průměrem Evropské unie. Drobní podnikatelé se na daňových únicích podíleli jen velmi malou částí. Skutečné sumy utíkaly státu úplně jinde a myslím, že o tom také mluvil pan ministr Babiš.

Je bláhové věřit, že elektronická evidence tržeb zvýší výběr daní. Pan ministr sice spolu se svým kolegou Borisem Lalovacem se před několika měsíci snažili dokazovat, jakým úspěchem tento experiment skončil v Chorvatsku. Čísla však jejich nadšení nepotvrzují. A není to tím, pane ministře, že se snížily sazby DPH. Není ani pravda, že v Chorvatsku je 23 % základní sazba. V Chorvatsku je 25 % a ta snížená sazba je 13 % aktuálně, nikoli 10. To znamená, navzdory tomu, že v Chorvatsku se

snížila v roce 2014 ona snížená sazba, tak stát vybral méně na DPH než před zavedením elektronické evidence tržeb.

Chci se trochu věnovat i tomu, jak je ten zákon napsaný. Bohužel, tak jak jsem si ho četl, a četl jsem si připomínky, které nebyly všechny vypořádány, tak tvrdím, že je špatně napsaný, a to by platilo i pro případ, že by jeho autoři byli vedeni těmi nejušlechtilejšími zájmy. Sám jsem mnohokrát apeloval na to, abychom přijímali zákony jednoduché a stručné. Právě ale zákon o elektronické evidenci tržeb stručný být nemůže. Zavádí naprostou novinku, bude na něj navazovat celá řada rozhodnutí a lidem, kteří se jím budou muset řídit, má dát návod, jak se v praxi chovat. Bohužel to nedělá. Zákon deleguje pravomoci na vládu, na Finanční správu, mnohdy nevysvětluje v paragrafovaném znění ani základní pojmosloví. Řadu věcí se vláda, ano, snaží vysvětlit v důvodové zprávě. Není to ale důvodová zpráva, kterou budou moci živnostníci mávat před nosem finančním úředníkům, až je přijdou zkontrolovat.

Je to tedy zákon výčtem paragrafů spíše stručný, ale současně nebezpečný. Je to bianko šek, který si každý finanční úřad bude moci vykládat po svém. Bohužel můžeme jen odhadovat všechny praktické důsledky a možné situace, které v důsledku zavádění centrální evidování tržeb nastanou. Stát tady podnikatele hází do vody a ti musejí plavat, protože jinak jim budou hrozit až půlmilionové sankce. A když ne půlmilionové, tak určitě v řádu desítek tisíc. A kdo bude rozhodovat? Kdo může rozhodnout o bytí a nebytí daného podnikatele? No přece ti, kteří budou kontrolovat, tzn. úředníci finanční správy. Ti podle návrhu dokonce mohou rozhodnout o tom, že podnikateli provozovnu zavřou.

Zákon se s touto novou pravomocí opět vypořádává překvapivě stručně. V důvodové zprávě se sice píše, jak strašně extrémní případ to bude, ale je třeba si uvědomit, že v praxi budou rozhodovat řadoví úředníci, tedy obyčejní lidé, kteří mohou stejně jako podnikatelé chybovat. Zatímco ale na straně úřadu bude veškerá moc, podnikatelé nemají možnost, jak se takovému postupu bránit třeba v okamžiku, kdy úředník rozhodne neoprávněně nebo se prostě jen splete.

Myslím, že všichni si ještě pamatujeme – ona to tady zmínila, možná ne úplně přesně, ale jako ilustrace je to myslím dostatečné, paní poslankyně Němcová – případ oné domažlické majitelky obchodu, jmenuje se Petra Fenclová, na kterou si došlápl jeden agilní úředník ne finančního úřadu, to je pravda, ale jiné státní instituce, byť nespadá pod pana ministra financí, ale pod paní ministryni Marksovou, ale na obsahu to nic nemění, a to jen proto, že se proti elektronické evidenci tržeb veřejně ohradila v televizi. Já jsem interpeloval písemně paní ministryni. Ta uznala chybu. Odpověděla, že to byl nezvládnutý manažerský postup a z celé kauzy by si měla vzít Česká správa sociálního zabezpečení ponaučení. Bohužel se bojím, že její příběh byl spíš předzvěstí rizika mnohem závažnějšího – zneužívání moci ze strany finanční kontroly. Utvrdil mě v tom i průběh nedávné debaty, bylo to asi čtrnáct dnů, v Senátu, kde se střetly dva naprosto rozdílné světy – svět neosobních vysokých úředníků – paní náměstkyně již na galerii není – a naproti tomu svět obyčejných lidí se selským rozumem. Konkrétní připomínky živnostníků z praxe a jejich dotazy se bohužel s přístupem těch prvních zmíněných naprosto míjely. Pro úředníky zůstávali živnostníci položkou a číslem, jejichž každodenní živnostenčení a starosti s tím spojené je nezajímají. Kolikrát jsem slyšel od paní náměstkyně Hornochové, která

bohužel teď na galerii není, že to a to je dobré pro Finanční správu. Nikdy jsem ale neslyšel z jejího vyjádření a z vyjádření dalších úředníků, zda je to také dobré pro rozvoj podnikání. Skutečně mi velmi vadí, že zákon vůbec neřeší cesty, jakým se podnikatel může bránit nespravedlivým rozhodnutím. Je to podnikatel, na kterého směřují veškeré sankce, a je to úředník, který nenese žádnou zodpovědnost za své rozhodování.

Z výše uvedených důvodů proto navrhnu v podrobném čtení vypustit z návrhu zákona celou jeho pátou část, která stanovuje sankci okamžitého uzavření provozovny a pozastavení výkonu činnosti, aniž by bylo jasné, za jakých podmínek k tomuto kroku může Finanční správa přikročit, a aniž by byla podnikateli dána jakákoli možnost se proti takovému kroku odvolat.

Chci se dále zastavit u velmi oblíbeného tvrzení, že zákon narovnává podmínky mezi podnikateli, narovnává tržní prostředí. Kolega Volný dnes i na debatě v Senátu řekl: nejde primárně o výběr daní, ale o zrovnoprávnění podmínek. (Poslanec Volný souhlasí.) Cituji přesně. Pan kolega Volný v podstatě přiznal v první části svého výroku, že nulového nebo minimálního efektu elektronické evidence tržeb pro výběr daní už jsou si vědomi i lidé nejbližší Andreji Babišovi. A zarážející je, že jsou zde argumenty o narovnání podmínek u zákona, který zatím bezdůvodně uvaluje nové povinnosti jen na někoho, jen na některá vybraná odvětví, a jiná nechává alespoň prozatím stranou. Je pravda, teď jsem si přečetl pozměňovací návrh, ke kterému se možná pan zpravodaj přihlásí, který má jakousi ambici v nějakém toku času to nastavit i na další odvětví. Ale je zajímavé, že zatímco vládní návrh zákona předpokládá, že poté, co vejde zákon v účinnost, tak po třech měsících budou podrobeny této elektronické evidenci tržeb restaurace a stravování a po šesti měsících maloobchod a velkoobchod, pan zpravodaj Klaška navrhuje v tom druhém kroku patnáct měsíců, aspoň tak jsem si to přečetl. Takže když se zamyslíme, kdy by případně tento zákon mohl vejít v účinnost – my tu děláme všechno pro to, aby nebyl nikdy schválen – tak ta druhá skupina podle tohoto návrhu by připadala v úvahu až po nových volbách.

Zákon o elektronické evidenci tržeb je podle mého názoru skutečně zbytečný, jako je celá řada dalších zákonů zbytečná, které ze stávající vládní koalice vycházejí. Obávám se, že přes stromy přestáváme vidět les. Že přestáváme vidět, co se zde ve skutečnosti odehrává. Stačí si projít program této schůze. Většina zákonů, které nám vláda Bohuslava Sobotky a Andreje Babiše posílá, obsahuje nové povinnosti, nová omezení. Rozšiřuje regulaci a sankce a zavádí nové kontroly. A to ve všech oblastech života, zdaleka nejen v podnikání. Marně hledám zákony, které by vytvářely pozitivní stimul pro ekonomiku, které by věci zjednodušovaly a přinášely užitečné změny do normálního života.

Zákon samozřejmě nepodpořím. – Nechci prodlužovat svůj vstup. – Ne proto, že straním nepoctivým podnikatelům, ale protože chci bránit poctivé podnikatele, na které stát místo pozitivní motivace bere hůl. Důsledky zákona navíc dříve či později pocítí i běžní zákazníci, protože někteří podnikatelé skončí. A skončí proto, že se nebudou chtít podrobit této zbytečné elektronické evidenci. A jiní podnikatelé zdraží. Hlavní důvod je ale jiný. Já prostě nechci žít ve státě, kde vám od rána do večera šlape na paty finanční úřad, finanční policie. Notabene spadající, a to jenom jako

vsuvku, pod majitele poměrně velkého podnikatelského gigantu. Sbírá na nás informace a těší se, jak vás dříve či později zkasíruje. Proto skončím větou, kterou jsem zaslechl v Senátu od jednoho z živnostníků, který tam byl na té debatě. A ten řekl: Ať stát koná a nevymýšlí nové blbosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Lorencová, po ní pan poslanec Jan Volný. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já mám takový pocit chvílemi, že máme Sněmovnu nebo její část obsazenou samými jasnovidci. Všichni vědí – nebo část ví, jak to bude strašně nefungovat, jak to bude hrozně drtit ty drobné chudé živnostníky, kteří nemají ani na to, aby ty daně odváděli. Takže mě to nutí, abych se zeptala, kde ti jasnovidci byli v době, kdy tato Sněmovna, v jiném složení samozřejmě, přijímala zákony, podle kterých stačilo pojmenovat jednu a tu samou komoditu jiným názvem. Nic víc nebylo potřeba. A odjížděly ne miliony, ne stovky milionů, ale miliardy (s důrazem), miliardy vytahané v souladu se zákony přijatými touto Sněmovnou, vytahané z kapes řadových daňových poplatníků! Kde byli ti jasnovidci, když se ty zákony přijímaly? To neviděli? Ne, oni viděli, že to fungovat bude. A ono to taky fungovalo. A hodně dlouho! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já nemůžu vaším jménem nereagovat na pana kolegu Vilímce. To je krásný důkaz, jak umí fabulovat a jak přetvářejí vysvětlováním své představy a předbíhají tu pravdu. On správně řekl – já jsem tady kýval, že jsem v Senátu řekl, že prvotní ambice EET není výběr daní, ale zrovnoprávnění podmínek. A on z toho udělá závěr, že blízký spolupracovník pana ministra sám ví, že se nevybere víc daní. Je to normální? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych prostřednictvím vás sdělil paní poslankyni Lorencové, že pořad Klekánice už neběží několik let na televizích, které působí na území České republiky. Prosil bych, abychom se věnovali skutečně tomuto tématu.

Možná bych se vrátil ke konferenci k elektronické evidenci tržeb, která tady proběhla, v České republice, 16. 6. 2015. To jsou ty zkušenosti, které jsou právě z Chorvatska, kde tady vystupoval pan ministr financí Chorvatska Boris Lalovac. Hned první věta zní: "Nebyl to projekt pro to, abychom naplnili rozpočet. Byl to

projekt, který přináší poctivý souboj mezi podnikateli." Je to pěkná vize, ale myslím si, že tam je problémů celá řada. Už jsem o tom hovořil. Nechci se k tomu vracet.

Ale abych reagoval svou faktickou poznámkou, tak na ctěného kolegu pana Vilímce, jak říká, že by chtěl vyhodit článek 5, nebo ten odstavec 5. Myslím si, že to určitě nebude přivítáno, protože tady je věta, kterou on končí: "A věřte, že stačí uzavřít takovéto objekty na několik dnů, a oni okamžitě přijdou a slibujou, že budou platit i dopředu". No, bodejť by ne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechtěl jsem mluvit, poslouchám debatu poměrně pozorně, protože sám taky mám původ v oblasti byznysu, ale přece jenom o jednu věc se s vámi podělím. Já jsem v létě asi jako řada z vás byl na řeckých ostrovech a díval jsem se, jak to probíhá. Lidi z byznysu chodí se složenkami na poštu. Nefunguje elektronické bankovnictví. V termínu splatnosti tam buď budou, nebo dostanou penále, nebo od nich nevezmou peníze – fronty. Jedním společným jmenovatelem je prostě zaostalost, která je součástí a komponentou zadlužení. Není asi náhodou, že na ostrovech má SYRIZA podporu přes 70 %, ačkoliv ostrovy dělají největší tržby v celé řecké ekonomice. Tam se prostě daně neplatí, protože není žádná evidence a protože je to zaostalé.

Je známo, že se tady snažím, a asi marně, protlačit elektronické volby. Teď se zřejmě bude debatovat o elektronických občankách. Já si myslím, že je potřeba taky vážit základní aspekt modernizace. Proboha, kdy jsme chodili na poštu? Kdy jsme nosili příkazy do bank? To všecko máme za sebou. Dneska se pohybujeme v tom elektronickém světě automaticky. Já si myslím, že tenhle aspekt EET, protože tady běží bitva o princip tam a zpátky, ale modernizační aspekt, jestli to bude fungovat, a chápu, že se to bude spouštět graduálně, bude velký krok dopředu i z hlediska podmínek. Já bych to nevnímal jako šikanu.

A teď zopakuji, co už jsem tady říkal, a končím. Budeme svůj vývoj dopředu z hlediska zapojení byznysu do celé finanční správy řídit podle těch několika procent lidí, kteří nejsou dost gramotní nebo vybavení? Nebo půjdeme dopředu, jak jsme šli s eGovernmentem, a pak jsme zamrzli. (Upozornění na čas.) Byla to především koalice vedená ODS, která tlačila eGovernment dopředu, velmi silně a dobře. Pak jste zamrzli. Nevím proč. Toto je jedna z příležitostí, abychom se hnuli dopředu, tak to pojďme udělat, minimálně z tohoto důvodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ludvík Hovorka. Ještě než mu předám slovo, přečtu omluvy. Dnes od 14.30 do 16 se omlouvá pan poslanec Miloš Babiš. Paní poslankyně Hnyková se omlouvá mezi 17. a 20. hodinou z důvodu jednání. Paní poslankyně Balaštíková se omlouvá dnes od 17 do 21 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Marek Černoch se omlouvá dnes od 17 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, nemám ambici tady zákon nějakým způsobem kritizovat, nebo naopak obhajovat, ale dovolím si upozornit na některá sporná ustanovení zákona, která mohou v praxi přinést problémy. Byl bych rád, kdybych k tomu dostal nějaké vysvětlení z Ministerstva financí, případně od pana ministra. Nemám také ambici to nějak upravovat ve druhém čtení, protože si myslím, že to je věc složitější a že to musí udělat Ministerstvo financí.

Tedy ke sporným ustanovením zákona.

Dotknu se § 11 – Povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu. Zde je uvedeno, že správce daně vydá na základě žádosti poplatníka povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu, pokud by evidování dané tržby běžným způsobem znemožnilo nebo zásadně ztížilo plynulý a hospodárný výkon činnosti poplatníka, ze které tato tržba plyne. V žádosti poplatník uvede důvody, které svědčí pro naplnění podmínek pro vydání povolení a tržby, na které se má povolení vztahovat, a správce daně o žádosti rozhodne ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho podání.

Podle mého názoru zákon má určit, kdo má nárok na fungování ve zjednodušeném režimu. Není dobře, když toto je ponecháno na libovůli úředníka finančního úřadu. Kritéria, podle kterých má tento úředník rozhodnout, by měla rovněž mít oporu v zákoně. Mělo by se tedy vyjasnit už v zákoně, kdo bude mít nárok na fungování ve zjednodušeném režimu.

Dále § 12, který se týká tržeb vyloučených z evidence tržeb. Evidovanou tržbou nejsou tržby z podnikání podle zákona a tak dál.

Podle mého názoru není možné jen tak celá odvětví vyloučit z evidence tržeb. To, že mají regulaci zvláštním zákonem, nedává žádné odůvodnění, proč neevidovat tržbu. Například poplatek za odběr vody je řádnou tržbou a za službu spojenou s dodávkou vody. Nakonec je odveden i zisk a ve prospěch subjektu. Právě toto má být evidovanou tržbou pro kontrolu řádného zdanění zisku, pokud platí princip, který je spojen s tímto návrhem zákona. To je potom záležitostí tisku 514, změnového prováděcího zákona k elektronické evidenci tržeb.

Dále si myslím, že není dobré míchat dvě věci – evidenci tržeb a zdanění. Zákon tady podle mého názoru zmateně předpokládá, že když se momentálně nedaní, tak ani není potřeba evidence. Tento přístup ke konstrukci výjimek zakládá nerovnost v podnikatelském prostředí. Dá se to řešit jinak, například limitem na maximální částku za rok platnou pro všechny. Měla by se držet jasná linie. Tam, kde podniká subjekt za účelem zisku, tam musí být evidence tržeb. Pokud má výjimku, tak potom udělenou na základě zákona, například energetického nebo bankovního a podobně. Tam to má být jasně napsáno, které tržby a proč nepodléhají této evidenci. Je nutné řádně doplnit tisk 514 – změnový i prováděcí zákon.

Takto nastavené výjimky povedou jenom k dalším neshodám. Například si dovedu představit pečovatelský dům, který si otevře bufet, a teď je otázka, jestli bude osvobozen od hlášení tržeb, anebo ne. Podle toho, jak je to momentálně napsáno, je to neziskovka z vedlejší činnosti, tak asi hlásit nebude. Provozovna bufetu naproti přes

ulici už toto privilegium mít nebude. Takto to není možné nastavit. Limit je pro všechny a je jedno, kdo to dělá. Služba zákazníkovi bufetu je stejná všude. Stejnou argumentaci dal navrhovatel, když navrhl vyjmout tržbu z evidence veřejných toalet, malé tržby rovná se malý únik na daních. Toto hledisko by se mělo zobecnit, dopočítat dopady a vyhodnotit výjimky.

Dále se chci dotknout ještě § 16, to je ochrana autentizačních údajů a certifikátů pro evidenci tržeb. Zákon nikde, ani ve vyhlášce, kterou jsme díky paní ministryni dostali do kontrolního výboru, neřeší vydání náhradního certifikátu při poruše pokladny, tedy prostředku pro autorizaci odesílané datové zprávy.

Dále mechanismus anulace neexistující tržby, chybně provedené transakce, běžná storna, omyl obsluhy, chyba v systému, kdy se program zhroutí a podobně. Dále při zcizení elektronické identity analogicky například častý případ, kdy dojde k vyluxování konta na bankovním terminálu instalovanou čtečkou, může být tato identita předmětem obchodu. Jedná se o potvrzovací sekvenci znaků, kterou může kdokoliv použít neoprávněně a schovat se za majitele certifikátu.

Prosím o odpověď na čtyři otázky. Jak se o těchto případech, o kterých jsem mluvil, dozví potom majitel certifikátu a jakým způsobem? Dále, jakou nese odpovědnost za potvrzené tržby, o kterých se nedozvěděl? Za další, kdo zkoumá míru zavinění v případě sankce? A jak se anuluje taková neoprávněně autorizovaná tržba? To jsou moje otázky a připomínky k zákonu.

Současně se hlásím také do podrobné rozpravy, kde chci navrhnout jeden pozměňovací návrh a přihlásit se k němu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Radim Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, nejen pro milého kolegu Hájka, který tu teď není bohužel, ale pro všechny, kterým chyběla Big Brother tematika, tak jsem tady.

Jako předseda podvýboru pro ochranu soukromí jsem se na vládní návrh zákona už z této pozice díval. Přesto připomínky Úřadu pro ochranu osobních údajů, které mi připadají naprosto logické, zůstaly nevyslyšeny. Je potřeba si je zopakovat, protože to je důvod, proč já pro tento návrh nemohu zvednout ruku a proč, pokud to ještě nikdo neudělal, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu.

Úřad pro ochranu osobních údajů požadoval, aby se návrh zákona o evidenci tržeb vrátil do fáze věcného záměru, a udal 11 podle mě jasně logických důvodů.

Za prvé, standardní legislativní postup. Věcný záměr totiž není jen tak nějaký samoúčel. Jeho smyslem je představit a vyhodnotit možné varianty řešení problému a nechat politickou reprezentaci rozhodnout o volbě optimálního modelu, neboť pouze ona za něj nese politickou odpovědnost. Ministerstvo financí však opakovaně věcný záměr přeskakuje. Věcný záměr nahradil RIA, její varianty jsou arbitrárně vyhodnoceny pomocí účelově nastaveného bodování. Tím je politické rozhodování

o volbě optimálního modelu konvertováno na rádoby expertní, jako kdyby existovala optimální varianta zřejmá všem. Ve skutečnosti volba modelu odvisí od politické představy správné regulace, která je odlišná v konzervativní, liberální nebo socialistické ideologii. Zvolený přístup je verifikován ve volbách, což expertní rozhodování nikdy nemůže nahradit. To by byl totiž konec demokracie.

Druhý důvod. Důvodová zpráva jasně říkala: navrhovaná právní úprava nemá dopad na standard ochrany soukromí a osobních údajů. Prosím vás, a už jsem to tady jednou říkal, předkladatel tímto zamýšlí největší zpracování osobních údajů v historii České republiky – podnikatelů, fyzických osob. Vyhodnocení dopadu na soukromí odbude jednou nepravdivou větou? To je zcela nepřijatelné. Smyslem DPIA je popsat a vyhodnotit stávající a zamýšlená zpracování osobních údajů. K vyhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů slouží většinou tento postup: musí-li se nově zpracovat osobní údaje, je potřeba uvést jeho základní parametry – proč, specifický účel, kategorie zpracovávaných osobních údajů, veřejnost zpracování, jeho částí nebo výstupů ze zpracování zakládaného navrhovanou regulací a lhůty pro uchování osobních údajů. Stejný postup se použije, pokud je někdy měněno již existující zpracování osobních údajů. V takovém případe je třeba jednoznačně vyjádřit povahu změny, jestli rozšiřuji, zmenšuji, uvést klíčový měněný parametr, lhůtu uchování osobních údajů, rozšíření počtu nebo rozsahu jednotlivých údajů nebo údajových položek.

Co se týká rozsahu oprávnění subjektu údajů, uvede se slovní vyjádření obsahu dotčených oprávnění podle zákona o ochraně osobních údajů a popíše, pokud možno je i vyhodnotí za použití běžně používaných kvalifikačních kritérií. Zásah do každého z těchto oprávnění je potřeba učinit. Poté se vyhodnotí, zda navrhovaná regulace představuje zvláštní úpravu některé povinnosti nebo oprávnění subjektu údajů a kvalifikační hodnocení takové změny, pokud to lze. V popisu jiných dopadů na soukromí se uvede jednak obecně používané označení dotčeného aspektu soukromí, tak výstižné označení nebo popis zásahu. Pokud se předpokládá, nebo dokonce přímo zamýšlí návaznost na jiná již existující nebo souběžně zakládaná či zamýšlená zpracování osobních údajů, vyhodnotí se, zda jde o prostou výměnu, či zda bude nebo má být dosahováno synergického efektu.

Identifikují se a popíší všechny uzly, ve kterých existuje nebo vzniká potenciálně nebezpečí neoprávněného přístupu nebo zneužití osobních údajů. Popíše a stručně se vyhodnotí kvalita osobních údajů, jež mají být zpracovávány. Pro hodnocení se použijí parametry jako obecný požadavek na kvalitu zejména ve vztahu k možným právním důsledkům, spolehlivost zdroje, stálost vstupních hodnot, a tam, kde jsou na to dány podmínky, rovněž forma a periodicita aktualizace a parametry specifické pro upravované zpracování osobních údajů. Uvedou se základní protiopatření, která zajišťují ochranu osobních údajů, a to jak specifická, tak i obecná, vše podle zákona o ochraně osobních údajů.

Lze shrnout, že předmětem hodnocení jsou pouze přímé projevy. Popis se uvádí, i pokud navrhované řešení zachovává již právně existující zpracování osobních údajů a parametry práva na ochranu osobních údajů. Je-li shledáno, že existují změny ve zpracování osobních údajů, popíší se a zhodnotí záruky pro ochranu osobních údajů, přednostně a v úplnosti se popíší postupy a instituty. Není-li jich, pak se vyhodnotí,

zda a v jaké míře se použijí záruky a opatření podle obecného zákona o ochraně osobních údajů a jiného zákona obsahujícího zvláštní úpravu, kterou je potřeba převzít.

Za třetí. RIA je přetížena detaily, ale nevysvětluje ani základní věci, a proto je nutno ji přepracovat. Předkladatel zvažoval několik variant působnosti zákona. Ačkoliv píšeme rok 2015, statistická data pro tento zákon jsou z roku 2012. Jak je to možné? Předkladatel zastaralost informací nikde nezdůvodňuje. Ačkoliv je podle ČSÚ v České republice cca 1,3 milionu podnikatelů, podle předkladatele se má zákon týkat jen 600 000 subjektů. Více než 50 procent podnikatelů tedy nemá žádné tržby? RIA postrádá vyhodnocení alternativ u základních otázek, jako je například povinnost převzít účtenku, což je § 17.

Za čtvrté. Legislativně technické podpora (v písemném podkladu je slovo podoba). Je nezbytné osnovu podstatně přepracovat i po legislativně technické stránce. Například § 1 až 3 – tyto paragrafy do osnovy vůbec nepatří, protože nestanovují žádná oprávnění ani povinnosti. Jsou to pouhé informace.

Za páté, Porušení principu dělby moci. Je zcela nemožné, aby k výjimkám ze zákona bylo zmocněno Ministerstvo financí. To je v rozporu s principy dělby moci a zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, jak je již stanovena v článku 2 odst. 3 Ústavy a v článku 2 odst. (2) Listiny práv a svobod: "Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví." Zde zákon žádné meze nestanovuje. To samé platí i pro další zasílané údaje o tržbě podle § 12 odst. 3.

Důvodová zpráva sice specifikuje, že se předběžně počítá se zasláním základních údajů o poplatníkovi, jako je jméno, příjmení, případně název, sídlo firmy, a o proběhlé transakci zejména čas, objem platby. Dále se předpokládá, že součástí údajů zasílaných správci daně bude údaj o době odezvy, tj. bude možné tento údaj aktualizovat v rámci každé evidované tržby. A to patří přímo do normativního textu.

Za šesté, autentizační údaje. Právní úprava je příliš strohá. Důvodová zpráva pouze definuje, že jsou přihlašovací údaje a certifikát. Navíc je otázkou, proč má poplatník o autentizační údaje žádat. Proč mu nejsou přiděleny automaticky? To vše by měl řešit věcný záměr. Naopak je problematické, že je osnova přetížená podrobností v tom, že se žádost posílá na adresu určenou pro evidenci tržeb. Za jak dlouho budou přiděleny údaje? A tak podobně.

Je nezbytné upozornit i na to, že předkladatel má zcela nesprávné pojetí identifikace a autentizace. Zatímco identifikace je ztotožnění, tj. určení, o který konkrétní subjekt se jedná, autentizace je ověření třídy oprávnění, tj. zda konkrétní subjekt smí něco dělat, aniž by nutně musel být identifikován.

Například znalost PIN k bankovní kartě ještě neznamená, že dotyčný si smí vybrat peníze, i když není vlastníkem této karty. Rovněž je otázkou, a ta tu padla, proč předkladatel nezařadil evidenci tržeb do systému eGovernmentu, kde se přímo nabízí jako identifikační údaj AIFO, který by zde byl doplněn o certifikát. Nevyjasněný je vůbec vztah k DIČ. Důvodová zpráva o tom zcela mlčí, v odůvodnění v § 10 jen opisuje normativní text bez pokusu jej opravdu odůvodnit.

Ne zcela vyjasněný je vztah k bezpečnostnímu kódu poplatníka podle § 12, který je definován, že je jedinečným kódovacím algoritmem poplatníka vygenerované označení, které jako výstup konkrétních vstupů v podobě údajů o evidované tržbě a poplatníkovi, který ji uskutečnil, identifikuje poplatníka, který účtenku vydal, a uskutečněnou tržbu s vydanou účtenkou. Ani v důvodové zprávě ani v tezích prováděcích předpisů k tomu nejsou žádné další podrobnosti. A je přitom více než pochybné, že BKP je zveřejňován, a to na účtence, což říká § 13.

Fiskální identifikační kód. Zatímco v § 13 č. 2 písm. c) je FIK vágně vymezen jako jednoznačný identifikátor vytvořený správcem daně potvrzující zaevidování tržby, teprve důvodová zpráva stanoví: "Správce daně provede na základě údajů povinně zaslaných poplatníkem okamžitou evidenci tržby, přidělí jí unikátní fiskální identifikační kód, pod kterým tržbu nadále eviduje. Přidělený fiskální identifikační kód zašle zpětně poplatníkovi, který jej vytiskne na účtenku, již je povinen vydat původci realizované tržby." Je pak nejasné, proč FIK je nazván tak vágně a ne třeba "evidenční číslo tržby". Je otázkou, zda to takto může fungovat, protože pokud dojde k výpadku internetu, je nutné náhradní řešení podle § 14, tam je to popsané dobře, ale osnova stanoví: "nejpozději však do 48 hodin od uskutečnění tržby", což však nebude možné. Navíc je sporné, zda je skutečně nezbytná komunikace přímo se správcem daně; zda nemůže poplatník tržbu identifikovat sám a proč je nezbytná dvojí identifikace: pomocí BKP a FIK.

S přemírou identifikátorů souvisí údaj o pořadí účtenky, identifikace provozovny a pokladního místa. Proč to není součástí BKP? Důvodová zpráva zcela mlčí.

Za osmé, a už se blížím k závěru: povinnost převzít účtenku a informační povinnost o tom. Lze mít za to, že toto břemeno je dalším výrazem paternalistického státu. Předkladatel by měl ve věcném záměru vyhodnotit alternativní řešení. Rovněž by měl vyhodnotit smysluplnost této povinnosti, když nebude nijak vymáhána. S tím souvisí i další zatěžující povinnost v § 20, že je podnikatel povinen informovat zákazníky o tom, že mají povinnost převzít účtenku. Podnikání neslouží k informování o oprávněních a povinnostech, které má každý ze zákona znát.

Ověření účtenky. Tato právní norma je jen načrtnuta a právní úprava zde zcela postrádá podrobnosti, jak by měla být realizována. Důvodová zpráva k tomuto zákonu o tom zcela mlčí.

Za desáté, zjednodušený režim. Osnova v § 22 nestanoví jiné kritérium pro povolení zjednodušeného režimu než že standardní režim "nelze spravedlivě požadovat". To je svévole a porušení právního státu. Kritéria se pokouší vymezit důvodová zpráva. Patří však do normativního textu, nikoli do jeho vysvětlení.

A za jedenácté, účtenková loterie. Důvodová zpráva nijak neobjasňuje smysluplnost této právní normy. Na hru, které se lze zúčastnit pouze na základě zaslání účtenek a jejímž pořadatelem je Česká republika, se nepoužije zákon upravující hazardní hry? Jakou veřejnoprávní regulací se tedy účtenková loterie bude řídit?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Radimu Holečkovi za jeho příspěvek do obecné rozpravy. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, Chtěl bych jenom na úvod opravit některé údaje, které zazněly tady v rozpravě. A to pan ministr říkal, že studie BDO stála nějaký 190 tisíc. Nám na kontrolní výbor zaslal přehled nebo seznam uskutečněných nákladů k 15. 9. 2015 a tam je u položky Konzulace BDO částka 241 879 korun. Placeno jednou fakturou. Co se týká... Bez DPH, pane ministře, kdyby to bylo, tak to by vyšlo 190 tis. na nějakých 229 tis., takže furt tam ještě něco falíruje.

Pan Stanjura tady mluvil o nějakém píárku, tam jsme dostali informaci, že Marek Hlavica dostal vyplaceno 1 253 802 korun k tomu datu. A celkové náklady k datu 15. 9. na elektronické tržby jsou 4 718 036,66 koruny.

A teď bych chtěl ještě něco dalšího.

V prvním čtení zákona o elektronické evidenci tržeb nám pan ministr předvedl velké účtenky, na kterých ovšem chyběla spousta údajů. Před druhým čtením vydal vlastním nákladem brožurku, o které nás tady od tohoto pultíku ujišťoval, že tam už je to všechno správně. Bohužel není. Minule jsem tady vzpomněl, že v zasílaných údajích chybí například takový zásadní údaj, jako je základ daně, jak to vyžaduje § 19 odstavec 2 písmeno d). Také podpisový kód poplatníka byste mezi zasílanými údaji marně hledali. Tím myslím v té brožurce. Naopak je tam navíc fiskální identifikační kód. Ten ve skutečnosti opravdu není odesílán na finanční úřad, tento kód se dozví prodejce až od finančního úřadu jako potvrzení zaevidované platby.

Bezpečnostní kód poplatníka uvedený v brožurce neodpovídá návrhu vyhlášky, která nám byla předložena spolu s návrhem zákona. Podle ní je bezpečnostní kód poplatníka tvořen transformací podpisového kódu poplatníka dle matematické funkce SHA1. Výsledkem této matematické funkce je řetězec 20 osmibitových znaků. Z nich jsou ale některé netisknutelné, a proto jste pro vytištění provedli asi převod do tisknutelné verze znaků Base64. Ta převádí tři osmibitové znaky na čtyři šestibitové. Vámi předložený bezpečnostní kód poplatníka má ale jen 27 znaků, jeden prostě chybí, protože výsledek převodu má mít n krát 4 znaky, tedy 28. A jenom pro fajnšmekry, kód, který je uvedený na účtence, není možno reálně vygenerovat, protože nemá-li zpráva, ta původní, 20 znaků, n-krát tři znaky, doplní se znakem =, pokud to uděláte, tak nikdy nemůžete dostat na 27. místě znak 5, protože ten má v kódování Base64 nejnižší bity 01, zatímco bity znaku =, které připadají na ten 27. znak, jsou 00. Tož tak, pane ministře. (Oživení v sále, potlesk zleva.)

A ještě bych měl jednu otázku k technickému řešení. Ve studii BDO je v části Kvantitativní odhad objemu transakcí uvedeno: Propočtem na kapacitu zpracovaných transakcí systémem a s ohledem na špičky je určena cílová hodnota výkonnosti systému na 10 tisíc transakcí za sekundu. S touto hodnotou je potřebné v projektu pracovat a projektovat technické a jiné výkonnostní kapacity systémů. – To má pan Stajnura v té studii, kterou dneska obdržel. Protože nemáme na kontrolním výboru dosud smlouvu o zajištění provozu informačního systému elektronické evidence

tržeb, byť jsme o ni opakovaně žádali, tak ocituji jenom z výzvy k zajištění provozu, to je taková zadávací dokumentace. A tam je uvedena špičková požadovaná propustnost přijímaných účtenek 4000 kusů za sekundu. Tedy méně než poloviční. I ostatní údaje jsou v obdobných relacích.

Ptám se, pane ministře, proč jsou ty požadované parametry systému v zadávací dokumentaci tak podhodnoceny? Na mě to dělá dojem, že se požadované parametry podstřelí, aby v průběhu realizace byly proplaceny navýšené náklady, protože systém je přece potřeba posílit.

Děkuji za odpověď. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koníčkovi, který byl zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Nyní s přednostním právem se hlásí pan předseda ODS Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, protože se asi blížíme ke konci obecné rozpravy ve druhém čtení, rozhodně se ale neblížíme ke konci celkové diskuse o elektronické evidenci tržeb, tak ale já přece jenom tady v rámci druhého čtení bych chtěl shrnout naše výhrady, výhrady Občanské demokratické strany, které máme k elektronické evidenci tržeb, a připomenout některá fakta, data, čísla, informace, které jsou podstatné a které v této debatě třeba nezazněly nebo byly bagatelizovány ze strany zástupců vládní koalice. naše stanoviska nebo naše výhrady k elektronické evidenci tržeb shrnu do šesti bodů, kde na základě čísel, faktů, dat budu hovořit o tom, proč je systém elektronické evidence tržeb nebezpečný jak politicky, tak ekonomicky, proč nepomáhá, tak jak je navržen, k lepšímu a férovějšímu výběru daní, narovnání podnikatelského prostředí a proč je jen součástí soustředěného útoku vlády na živnostníky, podnikatele a všechny pracovité občany v této zemi, který se projevuje v mnoha jiných legislativních opatřeních, ale právě v elektronické evidenci tržeb svým způsobem nachází svoje vyvrcholení. Takže šest bodů, šest základních výhrad.

Za prvé, systém je zbytečný. Dámy a pánové, nikdo nepochybuje o tom, že výběr daní je jednou ze základních úloh státu a že stát by měl hledat všechny cesty a všechny nástroje využívat k tomu, aby daně vybíral, a vybíral je dobře. Ale v tomto případě, a já myslím, že to debata, které jsme tu byli svědky, jasně ukázala, nejde o lepší výběr daní ze strany státu, nejde o využívání všech prostředků, které stát má, toho obrovského aparátu úředníků, tohle všechno se tady neodehraje. V tomto případě jde o přenášení povinnosti, kterou stát při výběru daní má, přenášení této úlohy státu na podnikatele, na živnostníky, aby v této jakési absurdní přesmyčce tito lidé kontrolovali sami sebe za své vlastní peníze.

Systém je také, a to jsme tu opakovaně ukázali, disproporčně zacílen jen na velmi malou část daňových úniků. Podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, a mně úplně fascinuje, jak ti, kteří tady bojují za rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, současně zpochybňují to, co Nejvyšší kontrolní úřad uvádí ve svých statistických analýzách, ve svých zprávách, tedy podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu je pouze 7 % výpadku daně z přidané hodnoty zaviněno malými podnikateli a

živnostníky, a přesto Ministerstvo financí soustředí veškerou energii, veškeré finanční prostředky, celé své hlavní úsilí právě na tuto skupinu, která na výpadku daně z přidané hodnoty má úplně minimální podíl. Přitom, a o tom jsme se tady také bavili, má v současné době Finanční správa všechny informace, které potřebuje k tomu, aby identifikovala, kdo případně daně neplatí, kdo krátí DPH, kdo se chová nestandardně. Jde jen o to, aby to stát využíval, a nemusíme k tomu vytvářet tento systém, který je naprosto zbytečný.

Při zhodnocení dat, která máme k dispozici z té jediné země, kde něco podobného funguje, ale i z výroků samotného chorvatského ministra financí zjistíme, že právě chorvatský model ukazuje, že se nenaplní a nemohou se naplnit ambice nebo úmysly, se kterými tady elektronickou evidenci tržeb představujete a hájíte. Připomeňme si čísla, která jsou běžně dostupná. V roce 2013, tedy po zavedení registračních pokladen v Chorvatsku, tam klesl výběr DPH o jedno procento. Ano, můžeme říkat, že to bylo proto, že se zavedla druhá snížená sazba, jenomže v roce 2014 výběr DPH zase o 1 % vzrostl, ale ne díky registračním pokladnám nebo elektronické evidenci tržeb, ale jenom díky tomu, že se snížená sazba z 10 % zase zvýšila na 13 %. To jsou prostě čísla, fakta, zkušenosti z Chorvatska, z jediné země, kde elektronická evidence tržeb v té podobě, nebo zhruba v té podobě, kterou nám tady představujete, funguje.

Když se podíváme na výběr daní z příjmu právnických osob v Chorvatsku, tak zjistíme, že tam došlo v roce 2013 k výraznému poklesu a ten pokles pokračoval i v roce 2014 – 17, 15 %. Prostě chorvatská zkušenost nám ukazuje, že to, co nám tady říkáte jako naši světlou budoucnost s výběrem daní, že prostě v realitě ani v tom Chorvatsku nefungovalo.

To byl první argument, první bod kritiky – systém je zbytečný.

Za druhé, elektronická evidence tržeb, registrační pokladny, nazývejme to, chceme, jsou složitou plošnou restrikcí, která bude šikanovat podnikatele, ale nejenom toho, bude komplikovat život i nám všem ostatním, tedy zákazníkům. Stát říká ústy ministra financí, že chce trestat nepoctivé, ale místo toho, aby trestal nepoctivé, k čemuž, jak jsem říkal už u předcházejícího bodu, máme k dispozici všechny nástroje, stát má všechny potřebné informace, má na to aparát, můžete to dělat, tak místo toho a priori postihuje všechny poctivé a slušné podnikatele a komplikuje jim život a bude komplikovat život i nám všem ostatním, protože nákupy s povinným vydáváním účtenek se nepochybně zkomplikují a mnohde se i prodraží. Já nevím jak vy, já prostě po České republice jezdím. Já nevím, jakou máte zkušenost vy, ale já mám třeba zkušenost, a bavili jsme se tady o tom, že prostě na řadě míst existují potíže s připojením. Není ani úplně někdy banální si něco vytisknout. Prostě komplikace tady jsou. Je absurdní, když je bagatelizujete, protože zkušenost s tím máme všichni, a ono to nebude fungovat tak, jak říká pan ministr, že tam vlastník bude mít takovou tu jednoduchou aplikaci, na kterou se připojí k tiskárně, hned si všechno vytiskne a všechno bude fungovat. Všichni máte zkušenosti s tím, že to tak není, jenom si to poctivě přiznejme, že to tak často nefunguje. A to bude znamenat to, že se právě prodej zboží mnohdy touto v uvozovkách jednoduchou operací zkomplikuje.

Prostřednictvím elektronické evidence tržeb získá stát velmi cenné informace, které budou zneužitelné a využitelné. A já nebudu podsouvat Andreji Babišovi, že je chce využít pro sebe a pro své firmy, i když, dámy a pánové, ani to nelze samozřejmě teoreticky vyloučit, ale já to panu ministrovi Babišovi podsouvat nebudu –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane předsedo, ale míra hluku v této Sněmovně je vyšší, než se sluší slušné Sněmovny Parlamentu. Prosím kolegy, aby se ztišili, a vy pokračujte, až tady nastane ticho. Děkuji.

Poslanec Petr Fiala: Už budu pokračovat. Děkuji. Já to panu ministrovi třeba nemusím podsouvat, ale ani nechci a nepovažuji za nutné, aby takovéto citlivé informace měl stát, aby tyto informace měli úředníci. Pochybuji o tom, a tady to v té debatě také opakovaně zaznělo, že mít tyto informace má nějaký smysl. Určitě to má smysl z hlediska podnikání, z hlediska konkurence, ale nemá to žádný význam pro stát a není to potřeba pro to, abychom zlepšili výběr daní. To tady také opakovaně zaznělo.

Bohužel právě mít tyto informace a disponovat s nimi je jednou ze základních motivací zavádění tohoto systému. Chorvatský ministra financí, když byl na návštěvě v České republice, říkal, že se sice nepovedlo zvýšit výběr daní v Chorvatsku, ale že systém přinesl velmi cenné informace, a doslova řekl – cituji: "Vidíme, kolik má podnikatel na účtu, co si kupuje a jestli na tom vydělá." To jsou slova chorvatského ministra financí, kterými sám zhodnotil pozitiva zavedení registračních pokladen nebo elektronické evidence tržeb.

Dámy a pánové, já na tomto žádná pozitiva nevidím. Já v tom vidím spíše nebezpečné shromažďování dat v rukou státu, v lepším případě, anebo v horším případě v rukou těch, kteří takováto data chtějí zneužít.

Třetí argument ze šesti, třetí soubor našich výhrad je to, že systém je drahý, zatíží zejména drobné a střední podnikatele a živnostníky, ale zatíží samozřejmě i rozpočet státu a bude mít dopad s velkou pravděpodobností i na samotné zákazníky. Podle dostupných, byť stále se měnících dat z Ministerstva financí pořízení elektronické evidence tržeb bude stát na vstupu asi 370 mil. Kč v první fázi a provoz toho systému bude stát ročně, ať to počítáme s úředníky, nebo bez nich, tak někde mezi 170 mil., popř. 200 mil, a další související náklady bude mít ve výši 130 mil. Kč. Předpokládá se také nárůst počtu zaměstnanců asi o 400 osob, s čímž jsou samozřejmě spojeny náklady na mzdy těchto pracovníků, které se budou pohybovat kolem 150 mil. Kč. za rok. Když to všechno sečteme dohromady a pracujeme s těmi čísly, která nám dalo v různých fázích k dispozici Ministerstvo financí, tak zjistíme, že nejprve zaplatíme všichni 370 mil. Kč a pak budeme každý rok platit na udržování toho systému až 450 mil. Kč.

To mi nepřipadá jako efektivní čerpání prostředků státu. Ale stát je jedna věc, dobře, když se tady vláda rozhodne, že tyto peníze do toho dá, je to sice špatné, ale je to její rozhodnutí. Ale s tímto systémem budou mít náklady také živnostníci a podnikatelé. A o těch číslech jsme se tady taky bavili opakovaně a nebyla moc zpochybněna. Pokladny budou stát nějaké peníze, 5 až 10 tisíc Kč, celkové náklady

samozřejmě budou ještě vyšší, protože musíte započítat náklady na pronájem softwaru, internetové připojení, barvy do tiskáren, další a další věci. Ty náklady se velmi střízlivě odhadují pro podnikatele zhruba na 5 tisíc Kč za rok jenom na tyto věci. Když si představíte, že celkový počet terminálů, a to se taky můžeme dočíst z těch informací Ministerstva financí, má být 4,5 milionu kusů, tak si dovedete představit, jak velká zátěž v celku to pro to podnikatelské prostředí bude. A jestli mně tady někdo říká, já to tady slyším z vládních lavic opakovaně, že těch pár tisíc, tak to nejsou žádné peníze pro živnostníka a podnikatele, já vám, dámy a pánové, říkám, že nevíte, o čem mluvíte, protože samozřejmě pro živnostníky poskytující služby v obcích, v malých městech je každá tisícikoruna často důležitá pro to, aby přežili. Ale hlavně, chtít po nich, aby platili za něco takového, aby vydávali úplně zbytečně tyto finanční prostředky, je neodpovědné a špatné.

Za čtvrté, čtvrtý soubor argumentů. Systém pravděpodobně zaviní skončení podnikání určitého počtu malých podnikatelů a živnostníků. A ne těch nepoctivých, jak se tady všichni radují, protože to je jenom vaše buďto zbožné přání, nebo úmyslné matení veřejnosti, anebo fikce. To, co tady říkám, to není žádné strašení veřejnosti, to není žádný populismus. To tvrzení vychází ze zkušeností té jediné země, kde podobný systém funguje, a to je to Chorvatsko, s kterým jste nejprve neustále operovali, a teď už se tady zase snažíte nacházet jiné země, ale žádnou takovou, kde by něco podobného bylo, jste zatím nenašli, takže musíme pracovat s tím vámi původně doporučovaným a obdivovaným chorvatským modelem.

Když se podívám na Chorvatsko, tak v Chorvatsku bylo před zavedením elektronické evidence tržeb 72 tisíc firem a 190 tisíc živnostníků a po zavedení registračních pokladen z tohoto čísla ukončilo činnosti 6 tisíc firem a 33 tisíc živnostníků. Čísla z Chorvatska. Když si to překlopím, a to by byl samozřejmě ten nejčernější scénář, do ČR, tak v ČR máme 159 tisíc firem a máme tady 642 tisíc živnostníků, tak v případě chorvatského scénáře, kdyby se naplnil, tak by to znamenalo, že u nás skončí 13 tisíc firem a 110 tisíc živnostníků. Jednoduchá úvaha, jednoduchá práce s čísly, aplikujme si chorvatskou zkušenost na českou realitu a dojdeme k tomuto černému scénáři. Já doufám, že se nenaplní, ale je poctivé si říct, že v Chorvatsku se to stalo a že to nebezpečí tady hrozí. A já bych chtěl připomenout všem, i těm, kteří jsou z hnutí pana ministra financí, že naše ekonomika a naše prosperita, a to se podívejte na čísla, nestojí na velkých firmách, nestojí především na velkých firmách, ale hlavně stojí na těch živnostnících, drobných a středních podnikatelích, o ně má stát pečovat, jim má vytvářet podmínky pro jejich podnikání, a ne je tímto způsobem ohrožovat a komplikovat jim život.

Za páté, pátý argument proti, pátý soubor argumentů. Návrh počítá s naprosto nereálnými výnosy a předpokládá zvýšení výběru daní, který nenastane a který neodpovídá nákladům celého systému, o kterých jsem tady mluvil v jednom z předcházejících bodů. Ministerstvo financí v důvodové zprávě předpokládalo, že při 600 tisících lidech, kteří budou zapojeni do systému registračních pokladen, se dá očekávat zlepšený výběr daní ve výši 10 až 12 mld. Kč. Jenže ve chvíli, kdy čísla o počtu těch osob, které budou do systému elektronické evidence tržeb zapojeny, snížilo na polovinu, tedy kdy Ministerstvo financí řeklo bude se to týkat 300 tisíc osob, tak Ministerstvo financí pořád počítá s tím, že se výběr daní zlepší o 10 až

12 mld. Kč. To mně připadá opravdu zvláštní. A nejenom mně samozřejmě, ale já si to nedovedu vysvětlit jinak, než že Ministerstvo financí žádné analýzy a kvalifikované odhady v této věci nemá a prostě tam napsalo nějaké číslo, které by mělo ideologicky politicky dobře vypadat. Jinak prostě není možné, to nemusíme kroutit hlavou, prostě není matematicky možné, aby když v tom systému bude 600 tisíc lidí, tak se zvýšil výběr daní o 10 mld. Kč, a když v tom systému bude 300 tisíc lidí, tak se taky zvýší výběr daní o 10 mld. Kč. Myslím si, že je jasné, že to je úplný nesmysl, že to matematicky nesedí a jenom to usvědčuje Ministerstvo financí z toho, že je to spíše politické nebo ideologické číslo, které není založeno na žádných analýzách a nemá žádný reálný obsah.

Za šesté, to je poslední bod, slíbil jsem šest kritických bodů, za šesté – systém nenarovnává podnikatelské prostředí, ale naopak tím, jak je nastaven, jak je to nachystáno v zákoně, to nahrává korupčnímu jednání. Systém je náchylný ke korupci. A tady by všichni ti bojovníci proti korupčním praktikám měli zpozornět. Je to samozřejmě velká obchodní příležitost, budou se tady rozdělovat stovky milionů korun a můžeme jenom předem spekulovat, jestli už ty obrovské finanční prostředky nemají předem určené příjemce. Ale i kdybychom takovou spekulaci nedělali nebo nikoho z toho nepodezřívali, tak se podíváme do toho, jak je ten zákon napsán, podívejme se také dobře do důvodové zprávy a zjistíme, že ten systém připouští celou řadu výjimek. A přitom není jasné, není to teď jasné, koho se ty výjimky budou týkat, na koho se budou vztahovat a v jakém rozsahu.

Vypadá to, že ten systém jednou, to tady tak jako slyšíme, bude aplikován na všechny, ale přechodně z něj budou někteří do něj zapojováni, někteří osvobozováni, někde budou osvobozovány různé typy činnosti. A to je jasné, je přece jasné, že systém, který je takto nastaven, takto v zákoně popsán, je závislý na rozhodování, na rozhodování někoho o tom, pro koho bude platit, kdy pro něj bude platit atd. A to je přece nastavení, které vytváří velký prostor pro korupci a které určitě nepřispívá k předvídatelnosti podnikatelského prostředí, kterým se vláda neustále zaklíná, a ke které se také ve svém programovém prohlášení zavázal.

Dámy a pánové, tolik ve stručnosti – a určitě budeme mít příležitost ve třetím čtení ještě řadu argumentů rozvést a vysvětlit podrobněji – tolik ve stručnosti šest základních bodů, šest základních výhrad, šest základních pochybností, které Občanská demokratická strana má o elektronické evidenci tržeb. Já věřím, že jsem ty, kteří mě poslouchali, kteří poslouchali ta čísla, počítali v hlavě, představovali si to, kteří nejsou ideologicky zaslepeni, přesvědčil o tom, že ten systém je nejenom zbytečný, že zatíží podnikatele a drobné živnostníky a nás všechny, ale že je svým způsobem i nebezpečný a že bude stát všechny, všechny daňové poplatníky, stát, živnostníky, podnikatele, neadekvátní náklady a že se vůbec nevyplatí.

Já objíždím Českou republiku, setkávám se s živnostníky, podnikateli, aktivními lidmi, kteří se o sebe dovedou postarat a dovedou se postarat nejenom o sebe, ale dovedou se postarat o své okolí, přispívají k naší prosperitě, vytvářejí hodnoty. Já si těch lidí vážím, vím, že je potřeba pro ně něco dělat. A to nejlepší, co pro ně stát může udělat, je, že pro ně nebude vytvářet další a další komplikace, ale umožní jim, aby mohli svobodně a poctivě podnikat. A k tomu, dámy a pánové, elektronická evidence tržeb, registrační pokladny ani trochu nepřispívají, ba naopak. Občanská

demokratická strana chce a bude hájit zájmy pracovitých aktivních lidí, a proto vám slibuji, že uděláme všechno pro to, aby takto špatně navržený zákon, takto škodlivý zákon nespatřil světlo světa a nebyl Poslaneckou sněmovnou přijat. (Potlesk v lavicích ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane předsedo, za váš příspěvek do rozpravy. Eviduji jednu faktickou poznámku, kterou má přihlášenou pan poslanec Nykl, a poté řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Beznoska. Máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Já jsem si rád vyslechl pana profesora Fialu, ale polemizoval bych s tím jeho bodem číslo 4, kde mluvil o tom, že v Chorvatsku poklesl počet podnikatelů po zavedení EET. Já jsem o tom tady už minule mluvil. My vycházíme z dat chorvatského statistického úřadu a tam je to tak, že sice klesl počet podnikatelů jako fyzických osob, ale je tam nárůst podnikatelů jako právnických osob, takže celkově se počet podnikatelských subjektů zvyšuje, jsou to jasná data, mám to tady na grafech a když tak vám to pak předám. Jsou to jasná data z chorvatského statistického úřadu zpracovaná i Parlamentním institutem naší Sněmovny, je tady Labour Force Survey Results Croatia. Takže je jasné, že jediný problém je, že klesá OSVČ v zemědělství, ale to klesá od roku 2010, to nemá nic společného s EET, ale co se týče celkového počtu podnikatelů, je tam naopak nárůst. Takže buď máme dvě Chorvatska, nebo se bavíme o různých statistikách. Ale ta naše hovoří o naopak kladném čísle. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktickou poznámku pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A už jsme zase v tom Chorvatsku. Tak jste se snažili, když začala ta debata, vyměnit Chorvatsko za Švédsko. To moc nefunguje, tak jsme zase v tom Chorvatsku. A přesně to říkal pan poslanec – je to útok na ty nejmenší, na OSVČ, ty, které my chceme hájit, chceme hájit jejich svobodný prostor k podnikání, a jejich počet klesá. To se přece shodujeme. Že to velkým funguje, to je taky pravda. Přečtěte si, kdo na tom vydělal nejvíc, která firma, obrovská, největší firma v Chorvatsku z toho profituje. To, že vám se ten model líbí – tak máme jiné vidění světa. Nám nestačí, že v každém odvětví průmyslu či služeb budou dvě tři velké firmy, aby se jednou za rok dva majitelé, tři majitelé sešli, podělili se o trh, řekli si, jak to bude, a šli dál. Ale jestli nechcete, a snažíte se o to dneska celý den, že není Chorvatsko ten vzor, tak si vyberte – buď je, nebo není.

Když jsem tady mluvil o tom podílu šedé ekonomiky, nikdo na to neodpověděl, na tu moji otázku, čím to je, že ti, kteří mají ten skvělý systém, ať už registrační pokladny, nebo EET, mají vyšší než průměrný podíl šedé ekonomiky v Evropě, a naopak, vzpomeňme si na ta čísla, z patnáctky zemí, které mají vyšší podíl šedé ekonomiky, než je průměr EU, a tím pádem i vyšší podíl šedé ekonomiky, než má Česká republika, má třináct tento skvělý nástroj a z těch ostatních šestnácti, které mají

nižší průměr, nižší podíl šedé ekonomiky, než je průměr Evropské unie, pouhé tři. Když jsem se ptal, jak si vysvětlujete tento paradox, že ti, kteří ten skvělý nástroj mají, mají vyšší podíl šedé ekonomiky, a naopak, tak nedostávám žádnou odpověď. Pořád slyším – podle Chorvatska, chorvatského. My jsme si nezvali toho chorvatského ministra financí, to byla PR akce ministra financí. A já jsem si to pustil, já jsem tam nebyl, protože zasedala Sněmovna ten den, ale pustil jsem si to.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, váš čas. (Poslanec Stanjura: Omlouvám se.) Děkuji, přihlaste se znova do rozpravy. Než budeme pokračovat, načtu omluvu – dnes od 17.30 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Koskuba.

Další faktickou poznámku má nahlášenou pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na pana kolegu Fialu. Já jsem poslouchal velice bedlivě to, co jste tady říkal. Vy jste také řekl, že zkrachují především ti poctiví podnikatelé. Já chápu, že zkrachují ti nepoctiví nebo přestanou podnikat, protože nebudou moci krátit tržby, tak se jim to třeba nevyplatí, aby už dále podnikali, to chápu. Ale poctiví podnikatelé, kteří tedy přiznávají všechny tržby, prosperují, tak se chci zeptat, v čem to je, že zkrachují. Je to v tom, že budou mít větší náklady na papír do té tiskárny, nebo je to tím, že budou mít to připojení k internetu, které beztak mají, většina z nich. Takže to mi fakt hlava nebere. Kde jsou ty náklady dodatečné, které je tak zatíží, že zkrachují? Opravdu, buďte tak laskavi, vysvětlete mi to prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Urban, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem tady jednu otázku položil, nikdo na ni neodpověděl, tak položím jinou. Chci se zeptat, jestli ten systém nějak počítá s tím, že Česká republika vstoupí do eurozóny, nebo bude vyžadovat nějakou zásadní změnu, resp. jak to dneska funguje v tom Chorvatsku. Nevím to. Možná bych si to mohl zjistit, ale jestli to funguje i na eura, protože i v České republice v podstatě – není to oficiální platidlo – platit eurem lze. No ale předpokládám, že v každém případě chceme vstoupit do eurozóny, aspoň to tak deklarujeme, v nějakém čase, tak ten systém by tady jistě neměl platit dva, tři, čtyři roky, ale měl by být dlouhodobější, a jestli tedy v tomto směru je počítáno s tím, že se bude platit v České republice eurem. Tak to je otázka.

A potom poznámka. Jestli tedy je pravda, že 300 tisíc živnostníků, 10 mld. ročně příjem, tak není složité pro nikoho vypočítat si, o kolik by se měl zvýšit obrat jednoho daného podnikatele v daném roce. Tak jestli dobře počítám – nahrubo, samozřejmě, můžete se někdo se mnou přít – tak je to asi o milion korun by měl ten drobný podnikatel zvýšit svůj obrat, aby byl schopen vyprodukovat do státní pokladny tuto

částku. Tak to se mi nezdá úplně pravděpodobné, že by v průměru v každé vesnické hospodě byl ten obrat za rok o milion korun vyšší. To si myslím, že tady počítá Ministerstvo financí s nějakými nesprávnými předpoklady, které potom sčítá. Ale to nic, spíše mě zajímají ta eura. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jako disciplinovaný člen rozpočtového výboru, když má pan předseda našeho výboru nějaký dotaz, tak mu rád odpovím. On sice neposlouchá, ale snad si to potom přečte. Tak ty náklady jsou několikateré. Za prvé pořizovací. Za druhé provozní. Za třetí ztráty, které ten systém (nesrozumitelné). Přečetl jste si, co má udělat živnostník nebo podnikatel v okamžiku, kdy nefunguje spojení, kdy má požádat o potvrzení, že nemůže z technických důvodů vydat účtenku? V tom okamžiku mu všichni odejdou z toho obchodu. Protože to bude dlouhá věc. Podívejte se, co všechno má nahlásit, jak se to eviduje, jak se to ověřuje, co všecko se může stát. Je to poměrně podrobně popsáno v té důvodové zprávě.

Další náklad nebo ztráta je ta, o které jsem mluvil v prvém čtení. A je to zkušenost z Chorvatska. Když cíleně konkurence zaměstná člověka u svého konkurenta, který v pravý okamžik, je to nahlášeno, nevydá účtenku úmyslně – úmyslně. Přijde mu tam kontrola, vběhne tam finanční úřad, zase ti zákazníci jdou někam jinam, co si vymůžete po tom zaměstnanci? Podle zákoníku práce maximálně čtyři a půl měsíčního platu a to musíte mít štěstí, abyste se toho dočkal. A srovnejte čtyři a půl měsíčního platu s drakonickou pokutou, která mu hrozí. Ten systém kukačky v Chorvatsku reálně funguje. Proto se snižuje počet zaměstnanců. Protože nevěří, a dělají to buď sami, nebo jen se svými rodinnými příslušníky. A nikdo mi na to neodpovídal, co se stane. Proč ta sankce, pokud bude, proč nepadne na toho konkrétního zaměstnance? Představte si, že jste podnikatel, máte zaměstnance, řekne platí tady EET, je to skvělé, já to podporuji, musíš to vydávat. A on to neudělá. A kdo za to může? Ten zaměstnanec? Ne. Vy. Vy to všechno zaplatíte, i ty drakonické pokuty, které tam vidíte. A mohl bych jmenovat, bohužel mi dvě minuty utekly, další a další náklady, další a další ztížení podnikatelského prostředí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámku má pan předseda Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem se na to chtěl podívat bez jakýchkoli ideologických brýlí, toho se oprošťuji. Pan kolega Stanjura, teď mě neposlouchá, líčí to spíše jako katastrofické, že to musí nastat u každého podnikatele, že bude hned přerušeno spojení, že bude s tím mít náklady, že za každým přijdou a dostane pokutu nebo v podstatě to zaviní jeho zaměstnanec. To už trošku moc dramatizujeme, přátelé. Jsou věci, které se mi tam líbí a které se mi nelíbí, to je pravda. Ale v tomhle zrovna, já si myslím, že to stavíte velice katastroficky a hodně jednostranně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem v žádném případě neříkal, že se to bude týkat každého, ale stát se to může každému a to je velký rozdíl. A ten zákon opravdu podrobně popisuje, co musíte udělat. Já nebudu, aby mě nenapadli operátoři, říkat, kde všude ve svém okrese mám problém s tím chytrým mobilem, který má všechny funkce. Kde mám skutečně problém s kvalitním připojením. A není to jenom v té nejzapadlejší vísce někde v horách. Je to i tam, kde byste to nečekali, i v těch větších městech. Jsou hluchá místa, ten problém máte, ať už opakovaně, nebo to... Samozřejmě ten operátor vždycky řekne: My jsme to měřili, a nic se neděje. No až na to, že se prostě s tím internetem v tom místě moc pracovat nedá. Ale já jsem popisoval případy, které mohou nastat. Nejsou tam žádné obranné mechanismy pro poctivého podnikatele, který má nepoctivého zaměstnance.

Já jsem tady říkal kolegovi, že přece když tady máme nějaký příběh České pošty, nějaké jiné firmy, pan předseda Faltýnek říká: Nemůžu ručit za každého zaměstnance, když jsem předseda představenstva, může se stát, že někdo něco nekalého spáchá. A já s ním souhlasím. To přece není možné, abyste ručil za každého, pokud mu to nenařídíte. To prostě není možné. A tady se ptám, když to není možné a není možné v tom návrhu zákona sankci přenést na toho zaměstnance, protože jiné zákony to neumožňují, jak tedy chráníte toho poctivého, který má tu smůlu, že jeho zaměstnanec buď neúmyslně, nebo úmyslně porušil zákon s tak drakonickými finančními sankcemi?

A takové ty pohádky, které slyším, to tam je sice až půl milionu, ale kdo ví, jestli se to použije. To pravděpodobně bude nižší. Opravdu tak fungují finanční úřady? Opravdu jsou motivovány, aby dávaly co nejnižší pokuty? Naopak. Pak ony musí složitě vysvětlovat proč nepoužili tu sankci v plném rozsahu, když jim to zákon umožňuje. Takže to není tak triviální téma, jak se snažíte říct, pane předsedo rozpočtového výboru prostřednictvím pana předsedajícího. Ale netvrdil jsem, že se to stane každému. Ale i kdyby se to stalo deseti procentům, tak je to špatně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní řádně čekající pan poslanec Beznoska přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tedy určitě naposledy dnes. Sleduji debatu, účastním se té debaty o EET. Padá tady celá řada dotazů. Bohužel na ty dotazy dostáváme jen velmi málo odpovědí. Pro to, abychom se správně rozhodli, ty odpovědi potřebujeme.

Co je pro mě poznatek z odpoledne? A vyberu opravdu jenom jednu jedinou věc a to je, že v odpoledním vystoupení pan ministr financí oznámil, že EET je používána ve Švédsku, v Rakousku, kromě Chorvatska, kde tedy zdůrazňuje, že používáme jenom ten technologický systém. A po mých dotazech v podstatě přiznal, že ani v Rakousku ani ve Švédsku on-line elektronická evidence tržeb neexistuje. Proto jsem

se ho ptal. Takže vážení. První argument. Ale aspoň férová odpověď. Prostě pan ministr přiznal, že v tom prvním vystoupení neříkal úplnou pravdu.

Nechci se dotýkat úplně všech věcí, ani to není možné. Připomenu tedy ten materiál, o kterém se letmo zmínil pan kolega Stanjura, a sice deset faktů, které uvedla Občanská demokratická strana proti zavedení elektronické evidence tržeb, a budu demonstrovat, jakým způsobem, respektive jak kvalitně odpověděl aparát Ministerstva financí.

Za prvé, náš první bod. Návrh považuje každého podnikatele a živnostníka za nepoctivého. Tvrzení MF, a možná o tom můžeme polemizovat: Naopak, poctivých se zákon nedotkne, ti účtenky již vydávají. Pomůžeme jim bojovat s nekalou konkurencí těch nepoctivých. Debata, která tady na toto téma proběhla, ukázala, že všichni máme jeden stejný společný cíl: zrovnoprávnit konkurenční podmínky pro naše podnikatele. Otázka je, jestli právě EET je ten recept. A tady shodu pravděpodobně nenajdeme, protože příklady, které tady uváděl kolega Holeček z Chorvatska, a to tady zazní mnohokrát, nebo já z Maďarska, ukazují, že EET je možné obejít, že existují softwary, které umí simulovat situaci, které tento systém vyřadí.

Druhý bod, s kterým přišla Občanská demokratická strana. Systém přenáší náklady na výběr daní na poctivé podnikatele a živnostníky. Tvrzení aparátu Ministerstva financí: Více než 90 % podnikatelů běžně používá internet, připojení tedy mají. Odpověď naše, a najděte si ji, prosím. Dle průzkumu agentury AMSP má pokročilejší pokladnu schopnou on- line připojení pouze 19 % provozoven, 81 % bude muset investovat do nového zařízení. Najděte si prosím webovou adresu www.amsp.cz průzkum číslo 31, tam se dozvíte reálná fakta.

Třetí bod, s kterým jsme přišli. Dodatečné náklady pro živnostníky a podnikatele mohou ohrozit jejich činnost. Tvrzení Ministerstva financí na toto: Jediný významnější dodatečný náklad je daň, kterou si někteří podnikatelé zvykli neplatit. Argument, že někoho může placení daní zlikvidovat, a proto máme krácení tolerovat, je absurdní a do civilizované společnosti nepatří. Já tady uvedu slova z důvodové zprávy, která uvádí, že jednorázové náklady na pořízení toho terminálu jsou od 5 700 korun pro nejmenší až po několik set tisíc korun, které bude investovat střední firma.

Uvádí se minimálně půl milionu korun. Dále roční náklady v řádech několika tisíc korun na připojení k internetu, pronájem softwaru, papír do tiskárny, odpisy tohoto zařízení atd. Čili dopad bude zejména na menší živnostníky, kteří raději živnost ukončí. K tomu se ještě dostanu. Řada potenciálně nových podnikatelů se kvůli dalším dodatečným nákladům uvaleným při samotném startu do této činnosti možná raději nepustí.

Čtvrté naše tvrzení. Zákon vzniká chaoticky a je nepropracovaný. Odpověď aparátu Ministerstva financí zněla takto: Zákon vznikal déle než rok na základě konzultací zahraničních zkušeností, po analýzách dopadů ve spolupráci se zástupci podnikatelů z mnoha různých oborů. Zohledňuje připomínky právních expertů i veřejnou diskusi. Chaos způsobí jen účelové spekulace a nepodložené výmysly odpůrců. Tolik zpráva MF. Fakta – a všichni si je pamatujete. Nejprve jsme přece měli mít registrační pokladny všichni. Poté pouze někteří. Nyní tedy všichni. Pokud

se tady pan poslanec kolega Kučera ptal pana ministra financí, jestli platí to, že do devíti měsíců budou muset mít pokladny, EET, všichni, tak odpověď nedostal. Možná že ještě odpověď zazní. A k tomu se objevila ta srandovní záležitost s tou účtenkovou loterií, slavně prosazenou na Slovensku, která původně měla být, pak neměla být a nyní se opět vrací. Tak to je chaos, nebo není chaos? Já si myslím, že bezesporu toto chaotické je.

Pátý bod, s kterým jsme přišli a na který jsme upozornili – neexistuje analýza dopadů na drobné podnikatele a živnostníky. Odpověď aparátu Ministerstva financí velmi lakonická: Existuje. Každý si ji může přečíst v důvodové zprávě. Tak se podívejte do té důvodové zprávy, protože tam v části RIA najdete mimo jiné toto: Lze očekávat, že malá část podnikatelů ukončí svoji činnost. Pan kolega Nykl tady mluvil o Chorvatsku a já vám říkám, že v tom Chorvatsku skončilo, zatím, 9 tisíc podnikatelů, a pak se ptám, kolik nových firem přikončilo. A když říkáme o tom a tvrdíme, že se to dotkne zejména těch nejmenších, tak čísla z Chorvatska to naprosto jasně dokazují.

Šesté tvrzení, s kterým jsme přišli: Neexistuje reálný odhad dodatečných daňových výnosů. Na to přišla odpověď z Ministerstva financí: I odhad výnosů si může každý přečíst v důvodové zprávě. A odborný aparát ministerstva si za ním stojí. Tak dávejte pozor, za čím si stojí odborný aparát Ministerstva financí. Pokud se počítalo, že bude 600 tisíc živnostníků a podnikatelů, tak dodatečný daňový výnos, tvrdí důvodová zpráva, bude 12 miliard. Pan kolega Urban to krásně zpochybnil. Připusťme to. A tatáž zpráva tvrdí, že tento dodatečný výnos bude i při polovině, tedy při 300 tisících podnikatelů. Je to seriózní zpráva, nebo je to cinc aparátu Ministerstva financí? (Poznámky z pléna.) Canc, promiňte.

Sedmý bod. Systém za stovky milionů vzniká v utajení. To byla naše výhrada. Tvrzení Ministerstva financí je takové, že v té technické rovině ano, když má být zabezpečen proti zneužití. Zloději také nedáváte klíč od bytu a PIN ke své kreditce. Ano, já říkám, přestaňme si hrát. Možná že bychom měli nějaký čas opustit slovo transparentnost, protože tu společnost velmi ničí, všichni se jí oháníme, ale realita je taková, a Petr Bendl tady o tom mluvil minulý týden, že v poslední době čísla ukazují, že zadávání zakázek z ruky ze strany vlády a jednotlivých ministerstev je mnohem častější než v minulosti. Ta čísla to ukazují. Tak přestaňte pořád používat slovo transparentnost a podobné výrazy, protože to není opravdu pravda. Všichni se chováme nějak a pohybujeme se v nějakém prostředí, a ty transparentní věci nechte Rekonstrukci státu, stejně ji platíte, možná, někteří.

Osmé tvrzení. Shromažďované množství dat může být zneužito. Tvrzení Ministerstva financí na toto upozornění: Dosud k únikům dat z finančních úřadů nedošlo. Tento systém stavíme ještě bezpečnější. Navíc z evidovaných údajů nikdo nezjistí, co si kdo koupil. Oprostím-li se od toho, že v České republice unikají rozhovory i ze soudních spisů atd., tak připomínám, že je možné zjistit čas, výši tržby a z jiné databáze zjistíte, co daná provozovna prodává či jaké služby poskytuje. Kdo má všech pět pohromadě, velmi dobře vyvodí, jak si ta firma vede, a z tohoto se velmi snadno usoudí, jestli náhodou to není můj konkurent a neměli bychom se na něj nějak blíže podívat. Mám na mysli tolik opakované kontroly. Takže to zneužití tady je rozhodně.

Za deváté. Prodlouží se čekací doba u pokladen. Odpověď Ministerstva financí, kterou jsme dostali: Zaevidování tržby bude trvat stejně dlouho jako platba kartou a toho se nikdo nebojí. Čekat se nebude ani při výpadku internetu. Fakta jsou taková, že někteří podnikatelé mající velké množství opakovaných operací karty neakceptují, a pokud byste měli tyhle dvě věci sčítat, čili tu operaci a kartu, tak se čas samozřejmě bude sčítat. Jinými slovy, ta čekací doba v každém případě prodloužit musí.

A poslední věc, a o tom jsme se tady už bavili mnohokrát, inspiraci je třeba hledat na západní části našich hranic, a ne na Balkáně. Ta pravda, ta statistika, kterou vám tady Zbyněk Stanjura opakovaně říkal, hovoří o něčem jiném. Pokud Chorvati mají 28 % šedé ekonomiky a my někde 15, tak ze zemí, které mají lepší výsledek, 8 Rakousko, 13 Švédsko, ani jedna nemá EET, a z té lepší patnáctky to mají pouze 3 země.

Z těchto důvodů pořád mířím k tomu, že pokud chceme v této debatě pokročit a nemá to být jenom souhrn nějakých dalších projevů, a ve třetím čtení k nim nepochybně dojde, byl bych strašně moc rád, kdyby dotazy, které tady v průběhu celého odpoledne zazněly, zpracovalo Ministerstvo financí a v nějaké formě nám je před třetím čtením doručilo. Pokud se s námi bavit nehodláte, prosím, máte na to svaté právo, ale pak my budeme trvat myslím všichni také na svém. Tolik k tomu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, za váš příspěvek. Nyní se s přednostním právem hlásí pan vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Ministerstvo financí určitě na ty dotazy odpoví, protože těch dotazů bylo strašně málo. Je zajímavá debata, že vlastně, když jsem to tu x-krát vysvětlil, tak samozřejmě je to těžká debata, když nikdo to nechce vnímat.

Z hlediska dotazů pana Urbana – určitě, pokud tam bude euro, tak není problém to udělat na euro. Určitě, pokud tady bude jednobarevná vláda ČSSD, tak půjdete do eurozóny. Pokud my budeme ve vládě, tak určitě do eurozóny nepůjdeme. Takže zatím to nevidím aktuální.

Já bych možná znovu zopakoval – já rozumím ODS, že vidí historickou šanci pohltit TOP 09. Ta voličská základna, ti živnostníci, protože proto to všechno děláte, akorát ten podnikatelský záměr je špatný v tom, že těch živnostníků, kteří podvádějí, je podstatně míň než těch, kteří nepodvádějí. Takže trošku jste se spletli, ale to nechám na vás.

Takže já bych začal od toho, že to není o živnostnících. To je v podstatě v té brožurce, kterou jste asi nečetli, nebo možná četli, nebo nechcete číst. Tak tady je to napsáno, koho se to týká. Tržby budou evidovat jak právnické, tak fyzické podnikající osoby, pokud přijímají platby v hotovosti, platební kartou, poukázkami nebo dalšími obdobnými způsoby. Velké, malé, tuzemské i zahraniční firmy. Takže i obrovské řetězce, obrovské hotely. Já rozumím, že vy stále opakujete, že jsou to

živnostníci. Není to pravda. Týká se to všech, kteří přijímají platby hotově, bez ohledu na to, jestli jsou plátci DPH, nebo nejsou plátci DPH.

Takže elektronická evidence tržeb je systém – a tady stále opakujete to Chorvatsko. Ale vy stále mluvíte o Chorvatsku, vy stále mluvíte, a tady pan předseda Fiala šíří poplašnou zprávu, že kolik tady má zbankrotovat. Zase mluví o živnostnících. Přitom to není pravda, protože v Chorvatsku, a tady to bylo jasně řečeno, ten počet neklesl, akorát jim bylo trapné vykázat nárůsty tržeb o stovky procent, tak si raději udělali firmy a přestali mít živnost. Takže je to cíl, který má narovnat podnikatelské prostředí a zajistit, aby ti, kteří neplatí daně, neměli výhodu oproti poctivým živnostníkům. Protože já jsem přesvědčen, že většina živnostníků je poctivých. A tyto podporuji. A dostáváme stovky dopisů, které říkají ano, oni to podporují. Je to pro ty podnikatele, kteří podnikají čestně, a samozřejmě to má důležitý efekt, stejně jako na výběr daní.

K výběru daní. Tak já nevím, kdo jak podniká, ale pokud mám byznysplán, že bych měl vybírat 100 miliard a vybírám 1,8 a potom budu investovat 370 milionů jednorázově a každý rok 250 milionů, takže pokud bych jenom vybral možná půlku toho, tak ta návratnost je snem všech private equity na světě, protože takovou návratnost nemá skoro nikdo, hlavně dneska, kdy jsou všechny private equity nabité penězi, i banky. Já si myslím, že je to velice výhodný podnikatelský záměr, protože ve vidině vybrat deset a investuji 370 jednorázově a potom 250 pravidelně a těch deset, potom ten rozdíl vybírám každý rok. V té brožuře jsem jasně deklaroval fámy, protože ty fámy... vlastně vy šíříte stále ty fámy, vy říkáte: My pokládáme všechny živnostníky a podnikatele za podvodníky. Není to pravda. Většina je poctivých a ti podporují tento projekt. Takže EET odstraní nespravedlnost, která zvýhodňuje ty, kteří neplatí daně, v konkurenčním boji.

Že se to bude týkat jenom živnostníků. Nebude. Týká se to všech, kteří inkasují v hotovosti, platební kartou atd.

Bez připojení k internetu nepůjde pokračovat v podnikání. To je zase vlastně mystifikace, protože když nebude internet, tak požádají podnikatelé finanční úřad o výjimku, kterou dostanou, a budou evidovat v tzv. zjednodušeném režimu. Takže tržby zasílají dodatečně do pěti dnů. To tam je napsané. Když vypadne internet, tak výpadek spojení podnikatel ani nepozná. Pokladní zařízení po krátké prodlevě vytiskne účtenku bez kódu a po obnovení spojení tržbu do 48 hodin automaticky zaeviduje.

Pokud by nefungoval systém Finanční správy. Tak systém bude předem testován, a to jak Finanční správou, tak podnikateli. A pokud by skutečně vypadl, nic se neděje, účtenka se vytiskne po krátké prodlevě bez kódu a automaticky se zaeviduje později.

Pokud se něco nepokazí, já už neprodám nic. A že se budou tvořit fronty. Žádné fronty se tvořit nebudou. Při výpadku se účtenka vytiskne po krátké prodlevě a automaticky se zaeviduje později. Prodleva bude maximálně tak dlouhá jako např. škrtnutí sirkou, vyjmutí karty z peněženky nebo nastartování auta, se píše v brožurce.

Pokud uděláte všechno pro to, abyste tržby zase co nejdříve evidovali, nikdo z vás za to, z těch podnikatelů, nebude pokutován a tržby budou zaevidované dodatečně.

Pokud to někdo nebude zneužívat, samozřejmě, pokud by to někdo zneužíval, tak ten finanční úřad se na to samozřejmě zaměří.

Co je to krátká prodleva. Na každé pokladně bude možné si nastavit tzv. mezní dobu odezvy. To je čas, po který pokladna čeká na odezvu, zaslání unikátního kódu ze systému Finanční správy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vám vstupuji do vašeho hovoru, ale poprosím vás o ztišení, aby skutečně bylo rozumět, co se zde přednáší. Jestli máte něco důležitého, jděte to řešit do předsálí. Já vám děkuji, že to budete respektovat. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Takže když se nedočká, automaticky vytiskne účtenku bez kódu a tržbu zaeviduje později, až bude spojení opět navázáno, i když obvykle bude celá on-line komunikace se systémem Finanční správy trvat zlomek sekundy. Minimální mezní doba odezvy je dvousekundová. To je ta krátká prodleva.

Já bych se ještě vrátil. Tady jsem dostal přednášku z informatiky, možná tam není všechno, možná je tam chyba, ale to podstatné je v tom, že není pravda, že Finanční správa bude znát nějaká data o konzumaci nebo nákupu občanů. To není pravda, je to lež. Já jsem tady chodil s tou účtenkou, ale evidentně to nechcete slyšet, takže je úplně jedno, jestli tam chybí nějaké číslo, nebo nechybí. Podstatné je to, že Finanční správa nevidí a nemůže zneužít žádná data. Je vyloučeno a byl bych rád, kdybyste to už konečně pochopili, protože si myslím, že je to evidentní.

Taky bych byl rád, kdybyste konečně už pochopili, jaký je rozdíl mezi registračními pokladnami, které vznikly v minulosti, a on-line elektronickou evidencí, která je nejmodernější systém. A to, že to zavedlo Chorvatsko, to není podstatné, jestli v Chorvatsku se daří, nedaří. Jde o to, že je to skutečně nejmodernější systém, protože je on-line. A pokud je to on-line, tak samozřejmě ta Finanční správa má podstatně lepší pozici na to, aby to kontrolovala.

Ohledně těch nákladů. Je vícero podnikatelů, samozřejmě, a živnostníků, kteří mají pokladny, takže ty to stát nebude skoro nic, nebo minimum, bude to aplikace softwaru, a samozřejmě tak jak to bylo v jiných zemích, bude obrovská nabídka na aplikaci softwaru a na přenos dat internetem. Takže i z tohoto důvodu navrhujeme slevu na dani, kterou si mohou podnikatelé odpočítat, plus samozřejmě snižujeme daně. Z tohoto důvodu si myslím, že by bylo dobré, kdybyste už přestali strašit tím, že je to opatření, které tady vyvolá nějaké problémy podnikatelům.

Chtěl jsem se zeptat, co za těch 20 let jste tu vlastně navrhli v boji proti šedé ekonomice. Ta data, už jsem to tu jednou říkal, data na šedou ekonomiku, jsou na úrovni Švédska, tam zavedli registrační pokladny, a teď to zavádí Rakousko. Šedá ekonomika v Rakousku statisticky je ještě menší. Je to 8 %. Takže si myslím, že je to revoluční projekt, je škoda, že opozice si vybrala tento projekt jako svůj hlavní program, antiprogram, a já si myslím, že většina našich občanů a podnikatelů tento projekt podporuje a podpoří a konečně narovnáme podnikatelské prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem je přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci říci, že dodržíme dohodu, že dneska do 19 hodin ukončíme druhé čtení obou bodů, protože je sloučená rozprava, takže já toho řeknu méně, než mám na srdci, a zbytek si nechám na třetí čtení.

Nejprve k té poslední tezi. Pan ministr financí nemá pravdu, když říká, že máme jen antiprogram. Kromě toho, že kritizujeme vládu, a na to má podle mě každá opozice své svaté právo, přicházíme s vlastními návrhy zákonů, které bohužel nenacházejí podporu u vládních poslaneckých klubů, nebo u většiny vládních poslanců, nejsou to všichni. Například jsme navrhli zrušení daně z nabytí nemovitosti, navrhli jsme zrušení silniční daně, navrhli jsme snížení DPH, navrhli jsme přesun služeb restaurací z vyšší do nižší sazby, navrhli jsme způsob, jak zjednodušit výběr stavebního spoření u nezletilých dětí – a takhle bych mohl pokračovat. Nechci. Takže to prostě není pravda a já to odmítám.

Druhá teze, kterou musíme se vší razancí odmítnout. Náš spor o EET není spor o tom, jestli podporujeme poctivé, nebo nepoctivé, ale o tom, zda je to vhodný nástroj pro potírání toho, když někdo neplatí daně. A odmítám automaticky říkat kdo je pro EET, bojuje s daňovými úniky, a kdo je proti, nebojuje. Tak to prostě není. Můžete si to stokrát říkat, ale není to pravda. Stojedenkrát jsme tady řekli, že pokud přijdete s efektivními nástroji boje, budete mít naši podporu. Dneska jsem taky říkal, že podporujeme úsilí o reverse charge a boj s karusely. A je to nevhodný nástroj a my se snažíme vysvětlit, proč je nevhodný.

Já si nechám, řekl bych, možná ty lehčí otázky, na to třetí čtení. Například by mě zajímalo, v kolika restauracích se platí bitcoiny, když myslíme na bitcoiny v tomto návrhu zákona. Nebo – já už jsem se ptal na ty zvonokoské veřejné toalety nebo na to, jak se zvláštním způsobem tento zákon vyrovnává s fenoménem spropitného.

Ale k těm počtům. Vycházím z důvodové zprávy o tom, koho se to bude týkat. Říkáme 300 tis. – subjekty, které podnikají v tom daném segmentu v první etapě, reálně je to 240 tis. subjektů. Uvažovaný výnos DPH z těch čtvrt milionu podnikatelů je – odhadněte si... Vy, kteří jste četli důvodovou zprávu, to víte... Pouhých 800 mil. Pouhých 800 mil. od 250 tis. subjektů, které budou zavádět EET. A když se podíváme – a je to na straně 28 té analýzy, která je součástí důvodové zprávy u toho sněmovního tisku, tak je tam počet podnikatelů poskytujících služby v ubytování, stravování a pohostinství – 48 435. A z těch velkých, velkého rozsahu, jich je 89 a z toho fyzických osob 2. Celkem drobný živnostník: 35 428. Tak se podívejme, jaká jsou ta čísla. 89 velkých podniků a 35 428 z celkového počtu 48 tis. Pokud si vezmeme počet podnikatelů podnikajících v oblasti maloobchodu a velkoobchodu – celkem 255 tis., více než čtvrt milionu, z toho těch velkých jsou 4 tis. A kategorie celkem drobný živnostník z čísel Ministerstva financí 167 015. Tady je odpověď, zda se to týká drobných živnostníků a drobných podnikatelů – ano, nebo ne. Samotná důvodová zpráva říká, že v první etapě z 300 tis. subjektů je v kategorii drobný živnostník 200 tis. 200 tis. A jsem rád, že dnes zaznělo, že většina z nich je poctivých. Jsem rád, že tuhle naši dlouhodobou tezi si už i osvojil pan ministr financí.

Já myslím, že to je dobře. Takže 200 tis., z toho naprostá většina poctivých, zatížíme dalším byrokratickým úkonem a povinnostmi, když sám pan ministr dneska v jednom ze svých vystoupení řekl, že nedostanou žádná nová data, že ta data mají. Jediné to kouzlo je v tom on-line. On-line. A to je ten vysmívaný některými nebo ten obávaný námi Big Brother.

A jenom když pan ministr si stěžuje, že mám málo otázek. Tak mě by zajímalo, jaký je rozdíl mezi platbou kartou a platbou na fakturu. Přece každý podnikatel musí nahlásit finančnímu úřadu bankovní účty, které používá ke svému podnikání. Je to jeho povinnost. Služební karty jsou logicky navázány na tyto účty. Jaký je rozdíl, když mluvíme o platbě kartou a platbě na fakturu? Platba kartou určitě není hotovostní platba. Tak je to jeden z dotazů, dneska už ten čas není.

Já v tuto chvíli přeruším své vystoupení, nebo ukončím v druhém čtení, protože dohody se mají držet. Máme zhruba patnáct minut na to, aby kolegové mohli načíst a odkázat se na své pozměňovací návrhy v podrobné rozpravě. A protože nebylo nic k hlasování, žádný návrh k hlasování nezazněl, tak si myslím, že to stihneme a tu dohodu dodržíme, že do 19. hodiny bude ukončeno projednávání bodu 9 i bodu 10. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Pouze pro pořádek. Od vás zaznělo, že se jedná o sloučenou rozpravu. Ověřoval jsem to ještě u legislativy. Nejedná se o sloučenou rozpravu dvou bodů, tzn. je potřeba doprojednat případně ještě bod 10.

Pan předseda Hamáček se hlásí. Prosím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Právě z tohoto důvodu jménem dvou klubů podávám procedurální návrh, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali po 19. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jedná se o procedurální návrh. Nechám o něm hlasovat bez rozpravy a zavolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili na hlasování. Dále zde eviduji žádost na odhlášení, tedy já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami, abychom mohli hlasovat.

Procedurální návrh zní tak, jak byl přednesen předsedou Hamáčkem.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 56, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 5. Návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě a já se táži, zda se ještě někdo hlásí. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Pražáka, tak se chci zeptat... (Nemá zájem o vystoupení.) Není tomu tak, dobře.

Vzhledem k tomu, že nevidím nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu.

Návrh na vrácení garančnímu výboru nepadl. V tom případě tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji čtyři přihlášky. Jako první vystoupí pan poslanec Vilímec, po něm pan poslanec Hovorka, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, pan poslanec Vilímec jako první v podrobné rozpravě.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 2852. Jedná se o pozměňovací návrh ve třech bodech. O těch bodech je potřeba rozhodnout individuálním jednotlivým hlasováním.

K tomu prvnímu bodu jsem vlastně vystupoval i v obecné rozpravě. Jedná se o návrh na zrušení celé části páté. V diskusích nejen zde v Poslanecké sněmovně, ale i různých profesních komor a samotných podnikatelů, živnostníků zaznívá obava, že tzv. opatření k vynucení nápravy spojené s okamžitým uzavřením provozovny a pozastavením výkonu činnosti je velmi tvrdý zásah, který může reálně zničit léta budovanou živnost poplatníka. Navíc v návrhu zákona neexistuje vůči tomuto opatření možnost jakéhokoli odvolání. Proto ten pozměňovací návrh směřuje k tomu, aby celá část pátá byla z návrhu zákona vypuštěna.

K tomu druhému bodu mého pozměňovacího návrhu chci pouze dodat, že je to návrh na prodloužení, nebo oddálení, chcete-li, účinnosti o dočasném vyloučení z elektronické evidence tržeb v případě ubytování a stravování na 24 měsíců a v případě maloobchodu a velkoobchodu na 30 měsíců od účinnosti zákona.

Já jsem si velmi pozorně pročítal i vnější připomínkové řízení k tomuto návrhu. V rámci připomínkového řízení byly uplatněny stovky připomínek a ne všechny byly podrobně vypořádány a zapracovány do textu zákona. Samotný rozpočtový výbor, jak víte, navrhuje posunutí účinnosti zákona na první den osmého kalendářního měsíce po dni jeho vyhlášení. To znamená oddálení lhůty, které navrhuji, považuji za dobu nezbytnou ke zvážení všech rizik spojených s takto evidovanými tržbami spojenými s nastartováním elektronické evidence tržeb a považuji to za dobu nezbytnou k řádné připravenosti subjektů podléhajících režimu zákona.

A poslední ze tří bodů je bod tři. Ten považuji za obzvlášť důležitý. Navrhuji stanovit, že některé další tržby z dočasně vyloučených tržeb lze vyjmout pouze na základě přijetí zákona, nikoliv pouze vládním nařízením. Považuji za naprosto nepřípadné, aby dvě oblasti, kde se navrhuje spuštění v nějakém režimu tohoto zákona, byly stanoveny přímo v zákoně a zbytek pak na základě vládního nařízení stanoví vláda. Myslím si, že bychom to jako Poslanecká sněmovna neměli připustit a jako parlament bychom si měli zachovat svoji legislativní pravomoc takovou změnu schválit zákonem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S přednostním právem se do podrobné rozpravy hlásí pan zpravodaj Klaška. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem podal jako sněmovní dokument 2950, který se týká § 37 návrhu zákona o elektronické evidenci tržeb a upravuje postup zapojování jednotlivých podnikatelských oborů do systému EET.

V první fázi, jak návrh předpokládá, po sedmi měsících ode dne nabytí účinnosti, půjde o obory podle kódu NACE 5556, jak návrh předpokládá, tedy ubytování, stravování a pohostinství. Ve druhé fázi po dalších třech měsících půjde o velkoobchod kromě motorových vozidel a maloobchod kromě motorových vozidel.

Potom je zbývající část, kterou jsme v dohodě s Ministerstvem financí rozdělili na dvě části s tím, že byly vyčleněny řemeslné profese, jako je výroba oděvů, usní, souvisejících výrobků, zpracování dřeva, dřevěných, korkových, proutěných a slaměných výrobků, výroba papíru a výrobky z papíru, výroba mýdel, čisticích a lešticích prostředků, výroba pryžových a plastových výrobků, výroba ostatních nekovových minerálních výrobků, výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků, výroba nábytku, ostatní zpracovatelský průmysl, opravy, instalace nástrojů a zařízení, specializované stavební činnosti, opravy počítačů a výrobků pro osobní potřebu, převážně pro domácnost, poskytování osobních služeb. Jako čtvrtou fázi, která bude zařazena po takzvané třetí fázi, tedy po zbytku. I tu samotnou takzvanou třetí fázi navrhuje tento pozměňovací návrh zavést později, a to proto, aby si mohly první dvě fáze v tom systému IT sednout, aby mohl být systém verifikován, popřípadě opraveny případné nepřesnosti, nebo korekce. Teprve po určité době by byla zapojena jak ta fáze třetí, tak následně fáze čtvrtá. Do té čtvrté fáze, jak už jsem řekl, jsou tedy začleňovány zejména ty podnikatelské obory, které nemají stálou provozovnu a pracují takzvaně v terénu. Vytváříme jim další časový prostor pro přípravu technického prostředí.

Tolik k mému pozměňovacímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Další do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Hovorka, připraví se pan poslanec Fiedler. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem dnes odpoledne vložil do systému pozměňovací návrh pod číslem 2952, ke kterému se tímto hlásím. Já ho krátce uvedu. Jedná se o změny v § 3 a § 6.

Za prvé. V § 3 odst. 1 písmeno b) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nový bod c), který zní: c) odvodu podle zvláštního zákona, odkaz na poznámku pod čarou 1. Poznámka pod čarou 1. § 41 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v platném znění.

Za druhé. V § 6 se doplňuje nový odst. 4, který zní: Odstavec 4. Pro účely tohoto zákona je rozhodným příjmem u poplatníka odvodu dle zákona č. 202/1990 Sb., to je provozovatele loterie nebo jiné podobné hry, příjem z činnosti, která je předmětem odvodu dle zvláštního zákona. Odkaz na poznámku pod čarou 2. Poznámka pod čarou

2. § 41a zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v platném znění.

Krátké zdůvodnění. My jsme tady dlouze diskutovali o zákonu, který se týká zdanění hazardu. Domnívám se, že takové odvětví, jako je hazardní průmysl, si zasluhuje zcela určitě evidenci vsazených a vyplacených částek, protože vzpomínám, že v roce 2008 tento objem činil přes 200 mld. korun, a to bylo ještě v době předtím, než tehdejší pan ministr financí rozhodl o povolení kurzových sázek na internetu. Proto se domnívám, že z hlediska fiskálního je tento pozměňovací návrh velmi důležitý.

Účelem pozměňovacího návrhu je doplnění povinných subjektů o provozovatele loterií a jiných podobných her. Loterie a podobné hry jsou často s ohledem na prvek hazardnosti předmětem veřejných diskusí, které se vztahují k řádnosti odvodů z těchto her a k efektivnosti výběru a kontroly odvodů, k nimž jsou provozovatelé loterií povinni. Pozměňovací návrh se snaží mimo jiné i o zmírnění takových debat. Tato část trhu je z původního návrhu zákona zcela vypuštěna, jelikož tento cílí na poplatníky daně z příjmu. Předmětný trh s loteriemi a dalšími podobnými hrami je ovšem velkým segmentem, kterým prochází velké množství finančních prostředků a jsou zde generovány vysoké tržby. Ačkoliv podléhají provozovatelé loterií a podobných her odvodům podle zvláštního zákona, není důvod, aby své tržby neevidovali v souladu s navrhovaným zákonem. S ohledem na současný technologický vývoj se nejeví jako velký problém technické zajištění požadavku, a to zejména v souvislosti se skutečností, že celá elektronická evidence tržeb by měla podle současného stavu známých okolností probíhat softwarově velmi jednoduše.

Pozměňovací návrh má za cíl rozšířit spektrum povinných osob tak, aby došlo k celkovému zvýšení odvodů, ať už se jedná o odvody přímo fiskální, či odvody parafiskální. Děkuji vám za pozornost a věřím, že můj pozměňovací návrh podpoříte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer. Dívám se na čas, vidím, že pan předseda Poslanecké sněmovny byl prozíravý, když udělal prodloužení jednání po 19. hodině.

Já budu mít kombinované vystoupení. Jednak v zastoupení předsedy našeho klubu Marka Černocha se přihlásím k jeho pozměňovacím návrhům a potom ve druhé části načtu svůj opravdu velmi krátký pozměňovací návrh.

Poslanecký klub Úsvit – národní koalice předkládá k zákonu o evidenci tržeb tři pozměňovací návrhy. První dva jsou uvedeny pod čísly sněmovních dokumentů 2953 a 2954. Já bych se k nim chtěl tímto v zastoupení jejich předkladatele Marka Černocha přihlásit.

První z pozměňovacích návrhů mění subjekty evidence tržeb. Ruší se původní velmi rozsáhlá působnost, která se vztahovala na poplatníky daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob. Nově by se evidence tržeb vztahovala pouze na poplatníka daně z přidané hodnoty. Naším cílem je, aby důsledky zákona

nedopadly na ty nejmenší podnikatele, což je téma, které tady bylo dneska velmi často diskutováno.

Druhý pozměňovací návrh posunuje účinnost zákona až od roku 2017. Nechceme, aby tak rozsáhlá změna proběhla překotně a v časovém presu. Je mnohem lepší ji posunout účinností zákona na později. Tolik můj příspěvek v zastoupení Marka Černocha.

A nyní bych chtěl načíst svým jménem svůj pozměňovací návrh. V § 37 v odstavci 1 v bodě a) se slovo "třetího" nahrazuje slovem "šestého" a dále v § 37 v odstavci 1 v bodě d) se slovo "čtvrtého" nahrazuje slovem "sedmého" a slovo "šestého" slovem "dvanáctého". Toť celý pozměňovací návrh.

Nyní krátké zdůvodnění. Myslím si, že postačuje opravdu velmi krátké, protože jak jsem zjistil, i mí předřečníci se zabývali tímto tématem, to znamená rozložení náběhu působnosti tohoto zákona tak, aby byla delší lhůta na vyhodnocení první etapy, zkušeností, nedostatků, aby byla delší lhůta na případné opravy nebo korekce nebo prostě napravení chyb, které, jak víme, se mohou v takovém případě stát. To je jeden jediný a pouhý základní důvod k tomu, proč předkládám tento pozměňovací návrh, aby nebyl ten náběh tak rychlý, ale byla možnost reagovat na zjištění případných problémů, které se nemusí, ale můžou objevit.

Děkuji. Toť vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V podrobné rozpravě už nikdo není přihlášen. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda pan předkladatel nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. (Ministr nechce.) Pan zpravodaji, chcete si vzít závěrečné slovo? (Hluk v sále. Spousta poslanců se už balí k odchodu. Z pléna se hromadně ozývá: Ne.) Není tomu tak. Dobře.

Vzhledem k tomu, že nepadl návrh na vrácení ani na zkrácení lhůty, končím projednávání tohoto návrhu.

Jak bylo dojednáno, otevírám další bod.

10.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 514/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Jenom odkážu na první čtení. To je všechno. (Hluk v sále sílí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Návrh jsme v prvém čtení přikázali rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru. Usnesení rozpočtového výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 514/1. Hospodářský výbor usnesení nepřijal. Záznam hospodářského výboru byl doručen jako sněmovní tisk 514/2. Prosím zpravodaje rozpočtového výboru a zároveň i hospodářského výboru pana poslance Jaroslava Klašku, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuju za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych vás, kolegyně a kolegové, seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 27. schůze ze dne 2. září k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk 514.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, požádám vás o ztišení a trpělivost, abychom mohli v klidu doprojednat tento bod. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Simony Hornochové, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu:

Za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk 514, schválila ve znění tohoto pozměňovacího návrhu:

A.1 Změna účinnosti Čl. V zní: "Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem osmého kalendářního měsíce po dni jeho vyhlášení, s výjimkou čl. II bodů 1 až 3 a čl. III bodu 2, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2016, a části třetí, která nabývá účinnosti prvním dnem pátého kalendářního měsíce po dni jeho vyhlášení."

Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Hospodářský výbor, jak už jste, pane předsedající, řekl, nepřijal žádné usnesení.

Tímto bych skončil čtení usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Táži se, zda se do ní někdo hlásí. Vidím... Ne, pan poslanec Pilný ruší svou přihlášku, tím pádem ruším jeho přihlášku. Nikoho dalšího nevidím, že by se hlásil. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda si pan navrhovatel nebo pan zpravodaj chce vzít závěrečné slovo před podrobnou rozpravou. Není tomu tak.

Návrh na vrácení garančnímu výboru nepadl. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy se hlásí pan poslanec Adámek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Dobrý večer, vážené kolegyně, kolegové. Ač jsem byl vyzýván, abych neodůvodňoval svůj návrh, tak to neudělám, ale přece jenom pár slov řeknu. Rád bych v první řadě řekl, že se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod číslem 2847. Třemi větami zdůvodnění je v tom, že si myslím, že naše kuchyně a naše česká kuchyně si zaslouží větší ochranu, abychom nebyli jediní jako my a Dánové, kteří máme největší sazby i přes navrhované snížení na 15 %. Rád bych v té souvislosti jenom připomněl, že i pan místopředseda vlády Babiš, když tyto věci projednával, se vyjádřil slovy: Pokud si některý poslanec osvojí návrh na 10 %, rád ho podpořím.

Děkuji i vám za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Nikoho dalšího do podrobné rozpravy nevidím, že by se hlásil, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda pan zpravodaj nebo předkladatel si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že nepadl návrh na vrácení návrhu nebo zkrácení lhůty, v tom případě končím projednávání tohoto bodu.

Děkuji vám všem, kolegyně a kolegové. Dnešní den přerušuji jednání schůze do zítřejší 9. hodiny ranní. Přeji vám pěkný zbytek dnešního dne.

(Schůze přerušena v 19.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. října 2015
Přítomno: 170 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády jsou pravděpodobně ještě v předsálí. Zahajuji třetí jednací den naší 33. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Náhradní karty, jejich čísla, u kolegy Rykaly číslo 17 platí i pro tuto schůzi, tak jak bylo řečeno na 34. schůzi. Stejně tak potvrzuji, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami na 34. schůzí, protože bylo plánováno, že budeme probírat dvě schůze v dnešní den.

Jednání zahájíme bodem 205, to jsou odpovědi na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději v 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Vidím pana ministra Jurečku, budeme tedy moci začínat jednání bodu číslo

205.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Byly zařazeny na pořad 33. schůze Poslanecké sněmovny, a to v pořadí interpelace Zdeňka Ondráčka na Milana Chovance, interpelace Jana Farského na ministra Andreje Babiše, interpelace Zbyňka Stanjury na ministra zemědělství Mariana Jurečku, interpelace Zbyňka Stanjury na ministra dopravy Dana Ťoka, interpelace Zbyňka Stanjury na ministra Andreje Babiše, interpelace Vojtěcha Filipa na Bohuslava Sobotku, interpelace Vojtěcha Filipa na Roberta Pelikána, další má interpelace na Andreje Babiše a pak pokračuje znovu interpelace pana Zbyňka Stanjury na ministra dopravy Dana Ťoka a interpelace Miroslava Grebeníčka na Bohuslava Sobotku a poslední dvě také na Bohuslava Sobotku pana poslance Karla Fiedlera, a to je jedenáctá a dvanáctá.

Celkem dvanáct odpovědí, s kterými nebyli poslanci spokojeni. Dovolím si tedy zahájit první interpelaci a to je interpelace poslance Zdeňka Ondráčka ve věci ohledání místa činu při násilné smrti muže v Jihlavě. Interpelace spolu s odpovědí se předkládá jako tisk 517, projednávání této interpelace bylo přerušeno. Otevírám rozpravu a hlásí se do ní pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, jak budou dnešní interpelace, ať písemné, nebo ústní, probíhat, asi vidíte podle účasti ministrů zde. Z 12 načtených písemných interpelací bude asi odpovězena pouze jedna, a to na pana ministra zemědělství. Ono to bude asi rychlé.

Můj pan ministr Chovanec by měl být dnes asi v Bruselu, kde by měl hájit naše zájmy. Já doufám, že jeho práce tam bude plodná, že neustoupí bruselskému nebo eurotlaku, a již potřetí si vás dovoluji požádat o přerušení této interpelace na někdy příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Eviduji návrh na přerušení. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 57, které mohu zahájit, a ptám se, kdo je pro návrh na přerušení do přítomnosti, tentokrát podotýkám do přítomnosti pana ministra vnitra. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 57, z přítomných 98 pro 75, proti 4. Projednávání interpelace bylo přerušeno.

Nyní máme další interpelaci, tisk 551, je to interpelace pana poslance Jana Farského na místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše ve věci rozhovoru v deníku Právo. Interpelaci spolu s odpovědí máte předloženou v tisku 551. Ptám se pana poslance Farského, který se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Podal jsem interpelaci, už jsem tady byl jednou nespokojen s odpovědí na písemnou interpelaci a budu bohužel i dnes, protože k té odpovědi potřebuji osobní účast pana ministra, a to z jednoho důvodu. Pan ministr 20. června 2015 v rozhovoru pro Právo uvedl, že ve Sněmovně ví, že je minimálně čtyři pět zlodějů. A mě by prostě zajímalo, kdo to je. Protože mi odmítl odpovědět s tím, že bych mohl odpověď zneužít k dalším útokům vůči jeho osobě, tak já teď nevím. Mám to chápat jako přiznání, nebo jako obvinění jeho nejbližších spolupracovníků? A protože jsem zmaten a bez pana Babiše se odpovědi nedozvím, tak žádám o přerušení této interpelace. (Potlesk několika poslanců vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Návrh na přerušení jste slyšeli. Já vás odhlásím, protože jsem měl požadavek z pléna, tak vás požádám o novou registraci.

Zahajuji hlasování číslo 58. Ptám se, kdo je pro přerušení projednávání této interpelace. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 58, z přítomných 95 pro 92, proti nikdo, návrh byl přijat a i tato odpověď na písemnou interpelaci je přerušena.

Teď myslím, že budeme mít štěstí, protože další interpelací, kterou odmítl poslanec, je interpelace pana poslance Zbyňka Stanjury ve věci výběrového řízení na obsazení pozice ředitele závodu Frýdek-Místek u státního podniku Povodí Odry. Jde o tisk 572. Otevírám rozpravu a do ní se přihlásil pan poslanec Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo, ale myslím si, že není dobře, když řekneme, že poslanec má štěstí v bloku písemných interpelací. Pokud jsem dobře poslouchal omluvenky a zjistil jsem, že není přítomen ani pan

ministr financí, tak dneska jsme mohli projednat 12 písemných interpelací. Pan ministr zemědělství je tady, tomu děkuji, ale je jediný z těch 12, abychom věděli, jak vážně vláda bere odpovědi na písemné interpelace. A to připomínám, že minulý týden, kdy byl jednací týden z vůle vládní většiny, tak interpelace ve čtvrtek nebyly. A když si vzpomenete na první týden našeho jednání po prázdninách, tak tam ta situace byla podobně tristní.

My jsme opakovaně žádali vedení Sněmovny, a vedení Sněmovny v tom činí, není co kritizovat, že vedení Sněmovny opakovaně žádá premiéra, aby se, pokud nejsou omluveni např. ze zahraniční služební cesty, ale z 12 mít přítomnost jednoho ministra je tedy trestuhodně málo. Možná je to výsledek toho, že jsme zase měli mimořádnou schůzi, která trvala asi šest minut. Vzpomeňte si na mimořádnou schůzi minulý týden k České poště. Navrhuji vládní koalici, aby příště svolali mimořádnou schůzi a na program nic nedali. To bude ideální průběh mimořádné schůze a vlastně to nevybočí ani z těch tradic, kterou teď tady na podzim zakládáte.

A teď zpět k té interpelaci. V této věci interpeluji pana ministra podruhé. Poprvé jsem ho interpeloval v srpnu roku 2014, kdy jsem se ho ptal na důvody odvolání tehdejšího generálního ředitele státního podniku Povodí Odry. Tehdy jsem řekl a dneska to zopakuji, že plně respektuji právo ministra, kteréhokoli, vybírat si své spolupracovníky a vybírat si lidi, kteří povedou podniky, které mají v gesci.

To jsem nezpochybnil tehdy a nezpochybním to ani dneska. A za tím si stojím. Jediné, co mi vadí, je že velmi často při výměně managementu ve státních či městských firmách, místo abychom jednoduše řekli "je tady nové vedení, děkujeme, pane řediteli, jak jste to doposledy vedl, já jsem se rozhodl nebo rozhodla, že vedení podniku svěřím někomu jinému, slušně se rozejdeme", tak se hledají zástupné důvody, které podle mě mohou dehonestovat toho odvolávaného ředitele. Já vám ocituji, co mi řekl pan ministr v rozpravě, která proběhla 4. prosince loňského roku. Mám ta slova přepsaná ze stenozáznamu, takže každý může zkontrolovat, zda říkám pravdu, nebo ne.

"Proces odvolání byl takový, říká pan ministr Jurečka, že mělo být vypsáno výběrové řízení na pozici ředitele jednoho ze závodů." – Státní podnik Povodí Odry má i jednotlivé závody členěné v území, pro ty, kteří se touto problematikou podrobně nezabývají. – "Pan první náměstek ministra zemědělství velice slušně říkal, že by byl rád, aby výběrové řízení bylo vypsáno jako otevřené. To znamená, že se může přihlásit kdokoliv. Vedl o tom komunikaci s generálním ředitelem a ten mu řekl, že on má vnitřní předpis, který to neumožňuje. Já jsem požádal prostřednictvím prvního náměstka, že bych byl rád, aby se ten předpis upravil a abychom postupovali otevřeně. Pokud se s panem prvním náměstkem domluvili, že to změní na otevřené výběrové řízení, tak já musím říct, že jsem měl osobní jednání, u kterého byl první náměstek i pan generální ředitel. Pan generální ředitel Povodí Odry mi do očí řekl, že on otevřené výběrové řízení na pozici ředitele závodu nevypíše. To byl klíčový moment, kdy jsem se rozhodl, že jej prostě odvolám. On musel vycítit z té situace, že situace k tomu takto spěje, nicméně trval si zarputile na svém a ta komunikace v ten okamžik už byla poměrně vyhrocená!" – Vykřičník ve stenozáznamu. – "Takže prostě to bylo moje rozhodnutí, já nesu plnou zodpovědnost za to a věřím tomu, že nový generální ředitel je schopen řídit Povodí Odry velice kvalitně. Ale znovu říkám, že

základní argument pro odvolání byl postup v případě výběrového řízení, kdy mně pan generální ředitel, a musím říct, že poměrně i dost arogantním způsobem, řekne, že prostě tímto postupem nebude fungovat." Tolik citace z minulého projednávání.

A já jsem ve své interpelaci položil velmi jednoduchou otázku, musím se přiznat, že jsem odpověď znal, jakým způsobem a s jakým výsledkem dopadlo výběrové řízení na obsazení pozice ředitele závodu Frýdek-Místek u státního podniku Povodí Odry. A teď přijde to zajímavé. Nový pan generální ředitel nevypsal otevřené výběrové řízení, postupoval podle doporučení a stejným způsobem jako odvolaný generální ředitel a vybral si ředitele či ředitelku závodu z vlastních zdrojů, z vlastních zaměstnanců. A musím říct, že udělal dobře. Já nechci kritizovat generálního ředitele za tento krok, protože i tehdy jsem říkal, že to považuji za zástupný problém odvolání generálního ředitele. Tak abychom si rozuměli, není to kritika postupu nového generálního ředitele. Říkal jsem, že k jeho hodnocení se můžeme vrátit někdy po jednom roce, kdy určitě ukáže, jestli je dobrý, nebo průměrný manažer. A ten rok ještě neuběhl, tak dneska nechci hodnotit. A opravdu ta interpelace nesměřuje na státní podnik Povodí Odry, ale na dvojí metr, který pan ministr zemědělství uplatňuje. Jeden generální ředitel říká "obsadím si post svého podřízeného výběrovým řízením ze svých zaměstnanců" a to je klíčový moment pro odvolání. A nový generální ředitel obsadí toto místo výběrovým řízením z vlastních zaměstnanců, to znamená totožným způsobem, za který pykal předchozí generální ředitel. Abychom si rozuměli, když říkám dvojí metr, tak nechci po panu ministru, aby postupoval stejně a znovu odvolal generálního ředitele, protože znovu nebylo otevřeno výběrové řízení. Nevím, kolikrát to s ním projednával osobně on nebo první náměstek, a není to důležité. Já bych po panu ministru chtěl něco jiného, aby řekl otevřeně: vyměnil jsem generálního ředitele, neměl jsem k tomu žádný důvod, je to mé plné právo, je to plně v mé kompetenci, takto jsem postupoval a věřím, jak řekl v té debatě v prosinci, že nový generální ředitel bude postupovat tak, že ten podnik povede velmi dobře. To je velmi jednoduché.

Pak byl ještě jeden důvod, ten ve své odpovědi pan ministr neuvádí, já jsem to v té citaci také nepoužil. Druhý důvod byl, že údajně špatně komunikoval bývalý generální ředitel s některými zástupci samosprávy, nakonec po rozpravě s panem ministrem z toho vyšla obec Nové Heřminovy. To je obec, která dlouhodobě nesouhlasí se záměrem vybudování přehrady na svém katastru. Já myslím, že na to mají právo. Já jsem opačného názoru, já jako občan Opavy podporuji vybudování této přehrady. Osobně jsem tam ještě jako primátor byl na několika veřejných debatách, kdy jsem to od těch místních pěkně schytal, protože oni jsou logicky proti. Ale chtít po generálním řediteli Povodí Odry, ať je to kdokoliv, aby s jeho postupem – a on vlastně plní usnesení vlády, protože to je rozhodnutí vlády, to není rozhodnutí státního podniku, a připravuje stavbu této podle mého názoru potřebné přehrady pro ochranu Krnova a Opavy, aby měl dobré vztahy a získal podporu samosprávy Nových Heřminov, je úkol, který se nedá splnit. Ale možná se pletu. Loni proběhly nové komunální volby, možná se změnila situace, možná by nám pan ministr mohl říct, jestli už samospráva Nových Heřminov souhlasí se záměrem státu – podotýkám ne státního podniku, ale státu – na vybudování přehrady jako protipovodňového opatření pro velké území. Ta idea se stala aktuální po katastrofálních povodních

v roce 1997, 1997, kdy bohužel například v Opavě zahynuli čtyři lidé v důsledku těchto povodní. Jsme 18 let od té doby a zatím se nám nepodařilo – a říkám nám, protože když jsem byl členem Krajského zastupitelstva Moravskoslezského kraje, tak jsme měli velkou shodu napříč politickým spektrem a mnoho usnesení, která podporovala záměr vybudování této přehrady. A chci říct, že pro něj hlasovali buď všichni, nebo takřka všichni krajští zastupitelé bez ohledu na svou politickou příslušnost.

Tak já jsem nespokojen s tou odpovědí proto, že pan ministr zatím nevysvětlil ten rozpor. Pokud udělá to, o co já ho žádám, to znamená, že se v zásadě omluví bývalému panu generálnímu řediteli, že ty důvody nebyly závažné, že byly spíš zástupné a že užil svého práva, které mu opravdu neupírám, na výměnu managementu, tak budu spokojený. Pokud tak neučiní a bude neustále hledat další a další důvody, když ten první se ukázal jako nepravdivý, ten hlavní, který on sám uvedl v rozpravě, to není domněnka opozice, ale je to citace přesně vystoupení pana ministra zemědělství, tak pak požádám Sněmovnu, aby vyslovila nesouhlas s odpovědí pana ministra. Takže ten návrh – já se rozhodnu podle toho, jak bude reagovat pan ministr zemědělství. Myslím si, že to prostě není možné, aby za stejnou věc byl jeden člověk odvolán a druhý to mohl udělat. A podotýkám, že ta věc je správná, a nekritizuji ten fakt, protože už tehdy jsem použil ve své interpelaci mnoho důvodů, které zřejmě použil i pan nový generální ředitel k tomu, proč je lepší pro podnik, který často musí fungovat v případě krizových stavů, v případě povodní, povodňových komisí, proč je lepší, když na vedoucí pozici v rámci podniku přijde někdo, kdo už v tom podniku pracuje, protože zná nejen ten podnik, zná to území, zná to povodí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Pan ministr se hlásí k odpovědi, já mu hned dám slovo, jen budu konstatovat omluvy. Omlouvá se z dnešního jednání od 13 hodin pan poslanec Petr Fiala, paní poslankyně Balaštíková od 14.30 do 17.30, z rodinných důvodů se omlouvá na celý den Augustin Karel Andrle Sylor, paní poslankyně Markéta Adamová od 9 do 10.30, pan poslanec Pilný od 17 hodin a paní poslankyně Jana Lorencová z důvodu jednání od 9 do 11 hodin. Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, tak já si dovolím reagovat na interpelaci pana poslance Stanjury. Já jsem to říkal, i když jsme o tomto tématu už hovořili skoro před rokem, tak bych byl rád, kdyby se ty věci ne úplně vytrhávaly z kontextu a byly opravdu pojaty celkově. A já jsem i tehdy říkal, že ta záležitost s výběrovým řízením byla vyvrcholením komunikační neshody a nedobré komunikace mezi panem generálním ředitelem v tu dobu a mým panem prvním náměstkem Jirsou, který v tu dobu měl na starost obor zakladatelské činnosti a řekněme i správu a řízení jednotlivých povodí. Takže to už byla řekněme série komunikací, které pánové spolu vedli a které se nedařily. A toto byla opravdu řekněme ta poslední kapka, kdy jsem byl po těch konzultacích, které jsem vedl s panem prvním náměstkem a poté s panem

generálním ředitelem, tak jsem se rozhodl tu situaci vyřešit tímto způsobem. Odvoláním, které, jak i vy říkáte, mám na něj plné právo. Já se s těmito kroky snažím poměrně šetřit, protože ze všech generálních ředitelů všech pěti povodí jsem za celou dobu, co jsem ve funkci, vyměnil pouze jednoho jediného právě na Povodí Odry.

Musím říct, že i ty věci, které jste zmiňoval, komunikace, příprava některých dlouhodobých projektů, které se nedařily v čase tak, jak by měly řekněme ideálně běžet, tak to byl prostě soubor několika věcí a z toho kontextu se akcentovala tato záležitost. Já myslím, že se ukazuje, že pan generální ředitel, který je tam už skoro rok, se osvědčuje ve své pozici. Po osmi letech dokázal dosoutěžit a vysoutěžit opravu vodního díla Šance, předat opravu vodního díla Šance do realizace stavební firmě. Finišujeme přípravu i té zmiňované nádrže v Heřminovech, aby se mohla začít někdy v roce 2018 reálně tato stavba stavět.

Takže musím říct, že byla to záležitost komunikace. Kdyby se ta komunikace dařila vést lépe, tak si myslím, že by k té situaci, k tomu vyhrocení nemuselo dojít a nemuselo dojít k odvolání ředitele. Ale někdy k těmto situacím dojde a z manažerského hlediska není jiná cesta než to ukončit tímto způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan poslanec František Laudát. Poté pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem se před rokem tady zúčastnil té interpelace, kterou tehdy kolega Stanjura na pana ministra Jurečku dával, a musím říct, že slova pana Jurečky, co teď řekl, mě vůbec neuspokojila. Vy jste prostě potřeboval dosadit svého člověka na jistou pozici a kvůli tomu jste zničil člověka, kterému se dalo věřit, za kterého já bych dal ruku do ohně na rozdíl od většiny jiných. Nezlobte se na mě, jenom se chováte podobně jako Babiš. Vyhazujete lidi na základě nějakých partajních knížek a ne skutečně, jakého výkonu jsou schopni, jak férově jsou schopni pracovat.

Škoda, že tady není žádný z ministrů. Já, pokud by Babiš někde dosadil někoho, kdo na to odborně má, kdo je skvělý anebo lepší než jeho předchůdce, ani nehnu brvou. Myslím si, že jeho změna například v Aeroholdingu byla jedna z mála z těch šťastných. To ostatní, co jsem zatím poznal, tak to je blamáž na entou a každý to tady cítí, že materiály, které přicházejí z Ministerstva financí, jsou výrazně nižší kvality, než jsme byli zvyklí v uplynulých obdobích, ať už vládl na ministerstvu Kalousek, Sobotka nebo někdo jiný. Je to nejhorší v historii od roku 1990, troufám si říct. Já bych moc poprosil tuto vládu, aby přestala s těmito personálními jatkami.

A pane ministře, to co říkáte, jestli jste se náhodou také neopomněl podívat, jak komunikují vaši náměstci, co dělají. Vy děláte politiku šulínství, s prominutím, a žádné důležité věci za vámi zatím nejsou. Jediné, co děláte, že děláte nohsleda Babišovi a poskoka pro jeho, sebe vlastně eurodotační politiku. To je všechno. A je mně smutno z toho, že to děláte.

Problém je, že my si nemůžeme dovolit zbavovat se ve státních institucích a ve státní správě kvalitních lidí. Velmi schopní lidé dneska dávají přednost soukromému sektoru a tam bohužel ještě navíc ne českým firmám, ale nadnárodním firmám. A

jestli něco vyčítám, a je to analogie s tím, co provádíte vy, Bémovi, když začal řádit v Praze, tak ani ne to, že občas některé projekty ohnul, od toho je policie a další, aby to odsoudili, ale to, že zničil generaci lidí, kteří chtěli v Praze dát zbytek své pracovní kariéry a dělali to s nadšením, na změnu, na práci pro město. A on tyhle lidi zlikvidoval. Vy se chováte úplně stejně. Je mně z vás smutno, když to řeknu hodně slušně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem čekal a věřil, že budu příjemně překvapen. Bohužel mě pan ministr zklamal. Místo aby uznal chybu a řekl "mýlil jsem se, když jsem vyčítal tehdejšímu generálnímu řediteli, že má udělat otevřené výběrové řízení, a proto i ten nový generální ředitel to udělal tak, jak navrhoval ten minulý", tak tady opět vytrhává on věci z kontextu. Já jsem citoval jeho odpovědi ze stenozáznamu. Já jsem nic nevytrhával, nic jsem neinterpretoval. Buď jste neříkal pravdu loni, nebo letos. Loni to byl klíčový moment, rozhodující věc. A fráze typu "proběhlo několik komunikací, které neskončily uspokojivým způsobem" – vždycky mohu říct, že komunikace může být lepší. A buď chceme v čele státních podniků sebevědomé odborníky, kteří se nebojí hájit svůj odborný názor i proti názoru úředníka, v tomto případě náměstka ministra zemědělství, anebo tam chceme takové, kteří prostě když neprosadí a ministerský úředník, který za ten podnik nenese zodpovědnost – žádný první náměstek ministra zemědělství nenese odpovědnost za hospodářské výsledky Povodí Odry, jak funguje, jak funguje v krizových chvílích –, tak ten to řekne, generální ředitel srazí paty a udělá, co chce ten, který tu odpovědnost nenese. To je úplně jednoduché.

Ale pan ministr evidentně nechce připustit svou chybu nebo svůj omyl. Dobře, v tom případě navrhuji, abychom vyslovili nesouhlas s odpovědí pana ministra zemědělství. Ale pamatujme si to, že když si neoblíbený nebo předem nevybraný generální ředitel dovolí nesouhlasit s náměstkem ministra, tak končí. A znovu připomínám, že na to má ministr právo. Kdyby si odpustil zástupné důvody, tak jsem ho neinterpeloval ani loni ani letos. Nebyl by první ministr, který mění ředitele státních podniků, a určitě není poslední ministr, který je mění. Ale problém je v tom zdůvodnění a v tom hledání špíny na ty lidi.

Tady taky zaznívalo před rokem, říkáte, že už je to rok, že tam byla nějaká pochybení ve výběrových řízeních. Že už jsem to slyšel z více stran. Co se stalo za ten rok? Nic se neprokázalo, nic tam nebylo. Takovou obecnou větu, že chcete prověřit zakázky, to můžete říct o kterémkoli podniku. A v pořádku. Ať zakladatel prověřuje zakázky, které se dějí. Nic proti tomu. A když říkáte, a celkem správně, že dokončil generální ředitel to výběrové řízení na vodní dílo Šance, tak proč neřeknete celou tu historii, jak to bylo? Co zdědil,v jakém stavu zdědil tuto zakázku bývalý generální ředitel? Jak nečinil ÚOHS? Jak se podle mého názoru bývalý generální ředitel správně rozhodl zakázku, která byla podivná, zrušit a vypsal novou, která teď je úspěšně dokončena. To je pak celý kontext.

Ale abychom si rozuměli, není to útok ani kritika nového generálního ředitele. Přečtěte si odpověď pana ministra a zjistíte, že máte pravdu. To, za co byl odvolán, údajně odvolán. Kdyby byl odvolán proto, že se pan ministr rozhodl, říkám, neprotestoval bych. Vzal bych to. Ale vadí mně to. A bohužel pan ministr Jurečka není jediný, který to dělá, když se chce zbavit nějakého ředitele, který odváděl dobré služby. A podívejte se na hospodářské výsledky toho podniku pod vedením bývalého generálního ředitele! Podívejte se na to! Podívejte se, jak v těch letech, kdy byly povodňové situace, jak ten podnik fungoval. Výborně. Tak místo aby řekl "děkuji, pane řediteli, odváděl jste výborné služby, já jsem nový ministr, chci nového člověka, rozejděme se jako slušní lidé", místo toho se hrály zástupné důvody a jakoby se zdůvodňuje, proč musel být ten ředitel vyměněn. Aniž bychom tu kompetenci nepoužili. Sebevědomě, s tím, že na to mám právo. Což je postup, který já doporučuji. Taky jsem ve své politické kariéře měnil různé vedoucí pracovníky. Ale většinou jsem si je pozval, a pokud jsem skutečně chtěl člověka, kterému já jsem věřil, tak jsem mu slušně poděkoval a rozešli jsme se v dobrém. Ale nehledal jsem zástupné důvody, abych takzvaně sám sebe vyvinil z toho, proč vlastně měním generálního ředitele.

A to, že říkáte, že jste vyměnil další, já jsem si skutečně nedělal statistiku, kolik personálních rozhodnutí jste udělal ať už na ministerstvu, nebo ve státních podnicích, protože to pro mě není podstatné. Pokud tu kompetenci ministr má, a je to dobře, ať činí. Já znám tento konkrétní případ, jsem přesvědčený, že se tomu člověku ve vašich vyjádřeních – ne tím odvoláním. Každý, kdo dělá pro stát, musí počítat s tím, že po volbách se může změnit situace. Myslím, že lidé s tím do těch funkcí vstupují, že to nemají do důchodu, že to nemají na 30 let a je to normální. Jemu se stala křivda ne v tom, že byl odvolán, ale v tom, jak o něm pan ministr zemědělství tady na mikrofon hovořil. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní paní poslankyně Marie Pěnčíková v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já se chci zastat jen pana poslance Stanjury, protože to tu vysvětlil vcelku jasně, stručně a myslím si, že všichni pochopili. Mně na tomhle vadí asi hlavně dvě základní věci v odpovědi pana ministra. První je, že on se neustále odvolává na špatnou komunikaci bývalého generálního ředitele, ale možná je tedy načase zaplatit kurs komunikace panu náměstkovi, protože ta komunikace vázne asi na více frontách. Druhá věc, která mi hodně vadila, je, že pokud tu řešíme odvolání bývalého ředitele Povodí Odry a vy argumentujete tím, že nový je výborný, tak to s tím, bohužel, ale nesouvisí, protože nikdo nezpochybňuje kroky a postupy nového generálního ředitele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Marii Pěnčíkové. Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo... Omlouvám se. Kolega Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se hlásil i prostřednictvím elektronického zařízení, ale pravděpodobně jste mě přehlédl, což chápu, to se může stát.

Já ten problém vidím jednoduše. Chyba byla v komunikaci, ale ne v komunikaci ředitele a ministra, ale spíš ministra a ředitele. A ministr, mladý, nezkušený, narazil na někoho, kdo má schopnosti, má výsledky a má i oprávněnou míru jistého sebevědomí za životní zkušenosti, které má, a ministr nebyl schopen najít důvod, proč ho odvolat, a tak ho veřejně dehonestoval tím, že na něj hodil, že nechce vypsat veřejné výběrové řízení na post svého náměstka. Pak následně ředitele odvolal a bez toho, aniž by bylo vypsáno veřejné výběrové řízení, byl náměstek vybrán. Myslím, že to byl zástupný problém a že jsme svědky jenom toho, že ten kurs komunikace by nepotřeboval jenom náměstek ministra zemědělství, ale i ministr zemědělství sám, protože nekomunikuje nejenom uvnitř resortu, ale také mimo něj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážení kolegyně a kolegové, o této interpelaci se už tady skutečně bavíme během roku podruhé. Podíval jsem se na výpis z obchodního rejstříku společnosti Povodí Odry. Bývalý pan ředitel, který byl odvolán zde přítomným panem ministrem Jurečkou, je nejspíš pan Ing. Miroslav Krajíček, člen podvýboru pro investiční dotace ve zdravotnictví a sociální politice, poslanec Parlamentu od roku 1998 do roku 2002, klub Občanská demokratická strana, Severomoravský kraj, Opava. Není tedy tato kvalifikace hlavním důvodem, proč pan Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS, Moravskoslezský kraj, Opava, má ve svém hledáčku právě tento případ? A mohli bychom si položit i otázku, za jakých podmínek byl bývalý poslanec Občanské demokratické strany z Opavy, bývalý člen podvýboru pro zdravotnictví, dosazen do pozice ředitele Povodí Odry. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle sebe soudím tebe. To je případ pana poslance, který zrovna promluvil. Ano, já jsem se netajil, že to je člověk, kterého znám, je to můj osobní přítel a je také člen mé politické strany. Tak ty okolnosti, za kterých byl dosazen: Zemřel předchozí generální ředitel. Bylo volné místo. To je podezřelé, co? Že se nestydíte. Znáte profesní kariéru, ne politickou, mého kolegy, našeho bývalého kolegy Mirka Krajíčka? Víte, kolik postavil přehrad? Víte, kolik desítek let působil ve stavebnictví na vedoucích funkcích jako stavbyvedoucí? Tady stavěl skoro všechny přehrady, které jsou nejenom v našem kraji. Jak si můžete vůbec dovolit zpochybnit jeho odbornou kvalifikaci jenom proto, že byl poslanec? Jak se bude mluvit asi o vás, když bude někdo za deset let fungovat a říkat: No jo, to je ten Kudela, to byl poslanec KDU v letech 2014 až 2018, to je podezřelé. Není to náhodou ta jediná kvalifikace?

Ještě jste mladý, určitě ještě získáte nějaké jiné povolání či zaměstnání. Tak než začnete útočit na člověka, kterého neznáte, tak si přečtěte nejenom politický životopis, ale i profesní. Kdybych si nebyl jist, že je to člověk na svém místě, tak tu nevystupuji. Znám mnoho členů své vlastní strany, o kterých bych tady nemluvil. Ale vy jste zapomněl na to, že respektuji právo ministra vybrat si. Ale vy fungujete stejně jak ten ministr zemědělství. Nic o něm nevíte a tajemně tu naznačujete, že to byla nějaká stranická nominace člověka, který na to nemá. Já nebudu hrát na stejnou kartu a mluvit o stranické legitimaci stávajícího generálního ředitele. Já jsem řekl, že si počkám na výsledky, a pak budu jeho práci hodnotit. Ale mohl bych to použít úplně stejně. Tak buďte tak hodný, když to neumíte, já vám ten životopis přinesu, přečtěte si ho. A pak mi řeknete, že člověk, který to profesně zvládá, by neměl působit ve vedoucí funkci jenom proto, že je členem konkurenční politické strany? To je argument? Že se nestydíte! (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi, nyní pan poslanec Petr Bendl, poté pan poslanec František Laudát. Vidím to jako faktické připomínky. Tentokrát i paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Já myslím, že tady je vidět, jak je přistupováno k personální politice ze strany ministra zemědělství, a opravdu hloupé vystupování, promiňte mi ten výraz, kolegy ve Sněmovně, který se snaží ministra zemědělství zastat, ale velmi nešťastným způsobem. Jestli k tomu opravdu přistupujete takto, že prostě dehonestujete každého, kdo kdy seděl v Poslanecké sněmovně, aniž byste se podívali na jeho profesní schopnosti, na to, co za celý život udělal, protože Mirek Krajíček není už nejmladší člověk, on mi to promine, když o něm budu takto mluvit, vy si tohle nezjistíte a kopete tímhle způsobem, jen ukazujete vlastní neschopnost k tomu říct něco věcného. A je mi to líto, že to takto musím říct. Ale je to hanba!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktickou poznámku pan poslanec František Laudát, potom faktická poznámka paní poslankyně Miroslavy Němcové. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Absurdně děkuji panu Kudelovi, že to tady řekl na rovinu. Prostě byl někdo v nějaké straně, a v demokratické straně, a my tam máme, dneska nám vládne ministr, který je za naši partaj, má naši partajní knížku, tak šup tam s těma vašima kádrama. Přesně tohle to je. A já se vás ptám, jaký je rozdíl v tom, když vy se pořád opakovaně vymezujete vůči éře před listopadem 1989. A dochází vám vůbec, vy parťáci z KDU-ČSL, že děláte úplně stejné věci v této rovině?

Tomu člověku přece je jedno, jestli byl vyhozený předlistopadovými komunisty, nebo polistopadovým KDU-ČSL. Že se nestydíte! Ale jsem rád, že to tady zaznělo naplno. Žádní odborníci, mám partajní knížku, tak tam budu. Nemám partajní knížku,

tak ven s ním. To jsou ty argumenty. Já jsem tady něco tak odpudivého od KDU-ČSL i přes vaše mentální přemety od minulých voleb neslyšel.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová, potom s faktickou poznámkou poslanec Kudela a pak s přednostním právem pan ministr. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Já se hlásím z jednoho důvodu. Protože jsem dlouho v Poslanecké sněmovně a zažila jsem právě kolegu Miroslava Krajíčka, považovala bych za nefér vůči němu, kdybych tady teď nevystoupila. Byl to velmi slušný – a určitě zůstal velmi slušným člověkem a velmi schopným reprezentantem Poslanecké sněmovny. Myslím si, že mluvit takhle o někom, jehož kredit i tady byl vysoko, je známkou toho, že vy si vůbec neumíte sehnat informace a jste schopni pomluvit kohokoli, jenom abyste zachránili vašeho ministra, který jednal úplně stejným způsobem. Tady se ukazuje ta metoda. Jestliže pan kolega Stanjura kritizuje pana ministra proto, že nezvládal komunikaci a nemůže se se slušným člověkem rozejít slušnou formou, tak vy tady jste potvrdil – ano, to je náš princip, takhle my jednáme, prostě jestli je to někdo, kdo nemá naši stranickou knížku, a ještě, vy bloudi z ODS, se ho zastáváte, tak dostanete tu druhou ránu vy. První pan kolega Miroslav Krajíček, druhou vy jako politická strana. Mně se to strašně nelíbí. Chci, aby tady zaznělo, že Miroslav Krajíček je velmi slušný člověk a to, jak se s ním zachází, nepřipadá v úvahu v normální společnosti. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Němcové. Nyní faktická poznámka pana poslance Kudely. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Pane předsedající, dámy a pánové, já se chci jenom ohradit. Já jsem proti panu Krajíčkovi neřekl, doufám – podívám se do stenozáznamu – nic. Položil jsem pouze otázku – není tahle opakovaná interpelace z důvodu, že pan Krajíček byl bývalým poslancem za ODS?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Pan ministr ještě počká, protože tady mám ještě faktické poznámky pana poslance Kalouska a pana poslance Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Tak aby to zaznělo také z jiné politické strany. Pan Krajíček nikdy nebyl, myslím si, v KDU, to by takhle nedopadl. Nikdy nebyl ani v TOP 09. Ale řada z nás ho zná jako slušného a pracovitého člověka. A jako se slušným a pracovitým člověkem s ním mělo být zacházeno, i když byl třeba odvolán. To se stává. Ale dá se to dělat civilizovaně, anebo se to dá dělat zcela křupanským způsobem. Pokud vím, bohužel došlo k tomu druhému případu. A zatahovat do toho členství v politické straně je opravdu nechutné, pane kolego. V těch dobách, kdy jsem býval členem vaší strany, se to nedělávalo. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych požádal pana poslance Kudelu, aby si pak přečetl stenozáznam, a snad pochopí, jaké nehorázné urážky se dopustil. Pokud ne, tak ta debata je úplně zbytečná. Já se budu zastávat vždycky slušných a pracovitých lidí, a třeba i z vaší strany, pokud si budu myslet, že někdo odvolává ne proto, protože na to má právo, ale protože si vymýšlí zástupné důvody a snaží se zpětně nebo dopředu odůvodnit svůj krok, místo aby řekl já tam chci svého člověka. Třikrát jsem to tady řekl! A vy si to dovolujete ještě opakovaně... Já myslel, že se jdete omluvit! A vy trváte na své urážce. To je ale váš obrázek. Já vám ten životopis fakt přinesu. A po vás nic nechci. Už po vás nechci vůbec nic. Ani omluvu. Nestojím o ni. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě faktická poznámka pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vaším prostřednictví k panu Kudelovi. Vy se hlásíte ke křesťanství jako strana. Tak jenom bych podotkl výrok současného papeže a možná to má oporu i v Bibli – opakovaná hloupost je hřích. Vážení členové KDU, kolegové, kolegyně, poslankyně, poslanci, já vám můžu říci, že si nedokážu představit, jaký by byl skandál, když kvalitní lidé ze sociální demokracie v éře pravicových nebo středopravicových vlád zůstali na svých postech, dokonce bych vám mohl říkat – ale já nespojuji profesní kariéru s partají, protože to je něco odpudivého, tak jací zůstali na funkcích náměstků ministrů. Jak se nesahalo na lidi, na kvalitní odborníky, i s nějakými stranickými příslušnostmi na Ministerstvu financí, Ministerstvu průmyslu a obchodu. Proto ta ministerstva fungovala na rozdíl od současného stavu na Ministerstvu financí. A může to někdo zakrývat nějakými žvásty pro čtvrtou cenovou, jakými chce. Takže bych doporučil panu Kudelovi důkladnou četbu Bible. Možná pak by se začal chovat jinak. A pak by mu možná také došlo, co že to tady vlastně řekl. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr zemědělství. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já musím na některé věci reagovat. S dovolením, vážený pane poslanče Laudáte prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem žádná personální jatka nedělal. Já jsem žádná personální jatka nedělal, já jsem dělal výměny tam, kde byly nutné, protože byli ředitelé organizací, jako jsou Lesy ČR, Státní pozemkový úřad, ÚKZÚZ – to byly ty tři klíčové, kde od svých předchůdců, ministrů z ODS, byli lidi nekompetentní, lidé, po kterých dnes zůstávají velké průšvihy, které dneska šetří orgány činné v trestním řízení. Ty újmy vůči státu byly v řádu stamilionů, spíše miliard. Já očekávám v příštích několika měsících, že tyto věci se plně představí veřejnosti. Pan ministr (exministr) Bendl se

usmívá – já bych mu přál, aby mu ten úsměv vydržel i po těchto záležitostech, protože on jako ministr za ta rozhodnutí nesl zodpovědnost jak na Lesích ČR, tak na Státním pozemkovém úřadu atd. Ukažte mně, pane poslanče Laudáte prostřednictvím pana předsedajícího, jediného mého ředitele v rámci mých podřízených organizací, jediného mého náměstka, který je nekompetentní, který nemá odbornou způsobilost. Počkám si na to, než mně to dodáte. Dejte si tu práci. Já vám klidně dodám i životopisy. A pak veďme fundovanou debatu a ne ty vaše politické bláboly, které tady s dovolením říkáte o personálních jatkách. Dobří pamětníci si pamatují, co se stalo, když nastoupila vláda Petra Nečase, co se dělo na některých ministerstvech, kdy odcházeli lidé, kteří byli velice zkušení. Já jenom dodám, protože pan poslanec Kudela tady vznesl tu otázku, ale aby to zaznělo pro všechny ostatní poslankyně a poslance. Když byl vybírán pan ředitel Krajíček, tak byl vybírán bez výběrového řízení. To je možná dobré také říct do celého toho obrazu toho, o čem tady mluvíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura v rozpravě stále. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Nedá si pokoj, že, ten ministr zemědělství. Už jsem to říkal minule, že byl vybrán bez výběrového řízení přímo. Víme, jaká byla situace. Zemřel předchozí generální ředitel. My jsme si mysleli, že je to člověk, který tu funkci zvládne. My jsme ho přemlouvali. Zase musí říct, že je to nějaké divné, ne? Pro poslance Kudelu je divné, že byl členem jiné politické strany než jeho, pro ministra zemědělství je divné, že to bylo bez výběrového řízení. Pořád je to nějaké divné. A pak se divíte, že hájíme slušného člověka. To je celé. Místo abyste přiznali chybu, tak ještě přidáváte a přidáváte a přidáváte. Fakt tomu nerozumím.

A nedivte se mně. Ano, já pana bývalého generálního ředitele znám dvacet let. Seznámil jsem se s ním jako poměrně mladý člověk. Hodně jsem se od něj naučil. A to minimální, co mu můžu vrátit za to, co mě naučil, je, že když ti, kteří o něm nic nevědí, o něm nepravdivě, lživě a dehonestačně mluví, že ho budu bránit. A to, že jsme ze stejného města, s tím nesouvisí. A říkal jsem to v prosinci, že se známe. V prosinci jsem říkal, že byl poslanec ODS. V prosinci jsem říkal, že byl jmenován bez výběrového řízení.

Ale vy se snažíte dát do roviny, že upírám právo ministrovi zemědělství vyměnit generálního ředitele. To jsem mu neupíral ani v prosinci ani letos v říjnu. Jenom nemá odvahu říct "já jsem porušil svou kompetenci". Hledá si za hloupé podpory některých svých stranických kolegů, nechci říkat, že všichni poslanci, všichni poslankyně, byl to jeden poslanec KDU, který tady vystoupil, zástupné argumenty. To je to, co mi na tom vadí. A neotáčejte to nikam jinam a nevytahujte stranickou příslušnost. I vy budete jednou, pane poslanče Kudelo, bývalý poslanec. Věřte tomu. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám jinou přihlášku do rozpravy. Rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu pana poslance Stanjury, který odmítl

odpověď pana ministra Mariana Jurečky na svou interpelaci. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby interpelace byla odmítnuta a pan ministr byl povinen udělat odpověď novou. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Pan kolega Seďa a paní kolegyně Bohdalová se nehlásí, dobře, děkuji.

Jakmile se ustálí počet přihlášených poslanců, rozhodneme o návrhu pana poslance Stanjury v hlasování pořadové číslo 59, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro odmítnutí interpelace pana ministra Jurečky. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 59 z přítomných 81 poslance pro 41, proti 15. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava.) Pan ministr Marian Jurečka bude muset znovu odpovědět panu poslanci Zbyňku Stanjurovi na jeho interpelaci. Děkuji.

Nyní budeme pokračovat v další interpelaci a to je interpelace pana Zbyňka Stanjury na ministra dopravy Dana Ťoka ve věci liberalizace železniční dopravy. Jednání o této interpelaci už bylo jednou přerušeno. Ptám se pana poslance, jestli chce navrhnout totéž, nebo budeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Než navrhnu přerušení, chci říct jenom pár vět. Když si najdete stenozáznam z minulé debaty, a to pan ministr byl přítomen, bylo to přerušeno ne pro jeho nepřítomnost, aby bylo jasno, ale protože uplynula doba vyhrazená pro písemné interpelace, takže dnes je řádně omluven. Nechci to kritizovat. Ale řekl větu: "Nemám pod kontrolou dozorčí radu Českých drah." Najdete to ve stenozáznamu. Kolegové z hnutí ANO tady v poslední době velmi často navrhují nějaké komise, které mají šetřit třeba státní podnik Česká pošta. Já bych je požádal, aby se podívali, jak je možné, že jejich ministr říká, že nemá pod kontrolou dozorčí radu podniku, který je ve stoprocentním vlastnictví státu a kde většinu, ne většinu, kdy největší část akcionářských práv vykonává Ministerstvo dopravy, ale také Ministerstvo financí, také Ministerstvo obrany a také Ministerstvo průmyslu a obchodu. A pokud je pravda, že dozorčí rada Českých drah neposlouchá zakladatele, tak konejte, abychom tady zase neměli návrh na zřízení vyšetřovací komise, co se děje v Českých dráhách. Na to máte kompetenci. A ten výrok pana ministra Ťoka si najdete ve stenozáznamu.

Ale to nebylo podstatou interpelace. To bylo v rámci toho, že České dráhy odmítly prostřednictvím Ministerstva dopravy podat poslanci Parlamentu České republiky informaci, o kterou požádal, s odvoláním na údajné obchodní tajemství, a to říká podnik, který inkasuje přibližně 13 mld. korun českých ročně z veřejných rozpočtů.

Myslím si, že v debatě musíme pokračovat za přítomnosti pana ministra dopravy, takže navrhuji její přerušení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Eviduji váš návrh. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 60, poměry se příliš nezměnily, nebudu vás tedy odhlašovat a ptám se, kdo je pro přerušení. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Kdo je pro? Ne. Dobře, nesouhlas. Prohlašuji hlasování pořadové číslo 60 za zmatečné, protože byl požadavek na odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím.

Znovu se přihlaste svými identifikačními kartami a rozhodnutí o přerušení interpelace bude v hlasování pořadové číslo 61, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení této odpovědi. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 61 z přítomných 90 pro 74, proti 10. Přerušil jsem projednávání odpovědi na tuto interpelaci v tisku 576.

Další interpelací je interpelace poslance Zbyňka Stanjury ve věci studie BDO na ministra financí a místopředsedu vlády Andreje Babiše. Jde o tisk 513. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 586. Otevírám rozpravu. Hlásí se pan předseda a interpelující poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Byl jste velký optimista, pane místopředsedo, když jste asi před padesáti minutami říkal, že mám štěstí. Mám třetí interpelaci, pan ministr Babiš tady není.

Než navrhnu přerušení, abychom to mohli dodělat, tak chci říct, že nespokojenost jsem vyslovil proto, že jsem nedostal studii BDO IT, kterou jsem chtěl pro všechny poslance. Já jsem ji včera, byli jste svědci, dostal v písemné podobě, ale já jsem požádal, ať ji mají všichni poslanci. Nechci být ten, který jediný ji má. Jsou tam bezesporu zajímavá čísla, zajímavá fakta, která souvisí s EET, tak určitě je dobré rozpravu vést za přítomnosti pana ministra financí. Všem doporučuji, a říkal jsem, že to klidně nechám naskenovat z našich zdrojů a poslat, abyste se podívali zejména na odhadované náklady.

Navrhuji přerušení této interpelaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ptám se, jestli je návrh na odhlášení. Není tomu tak. Myslím si, že jsme teď ve stejném počtu.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 62, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení této odpovědi na interpelaci. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 62 z přítomných 93 pro 70, proti 10. I tato odpověď na písemnou interpelaci byla přerušena.

Požádám o výměnu, protože příští interpelací je moje interpelace na pana předsedu vlády.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Všem přeji krásné dopoledne. Prosím, aby svoji interpelaci na pana premiéra přednesl místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já bych mohl velmi krátce pro nepřítomnost pana předsedy vlády navrhnout přerušení, já ho také navrhnu, ale přece jen upozorním na věc, která je obsahem interpelace v tisku 602.

Já jsem interpeloval předsedu vlády České republiky v souvislosti s velkou havárií v chemické továrně Unipetrol v Litvínově, kde bylo třeba zásahu mnoha hasičských jednotek, uzavření příjezdové komunikace, vyhlášení zvláštního stupně

poplachu a tak dále. Mě zajímala odpověď na to, jakým způsobem se chovají současní vlastníci podniku. Tady nejde jenom o to, jak se zachoval integrovaný záchranný systém. Když jsem se seznámil z dostupných zdrojů s původním privatizačním projektem, tak zjišťuji, že vlastníci, kteří privatizovaný podnik přebírali, měli určité úkoly, které vyplývaly z privatizačního projektu, z toho se také odvíjela cena podniku, kdy měli zabezpečit za prvé rozvoj, jeho ochranu a samozřejmě zajištění, vzhledem k tomu, jaký je charakter továrny, podniku. Pan předseda vlády mi odpověděl poměrně důkladně, ale žel, ta podstata, která se týká mé interpelace, která byla v samotném bodě dvě, otázce druhé, to znamená realizace privatizačního projektu v oblasti ochrany zdraví a životů občanů, kteří bydlí v okolí továrny, tu to nevystihuje.

Proto bych byl rád, abychom mohli o interpelaci jednat v některém z dalších... (Řečník se otočil a zjistil, že premiér se právě usadil na svém místě.) Pan premiér přišel. (Místopředsedkyně Jermanová: Pan premiér je zde.) Tak to jsem rád. V tom případě mohu pokračovat, protože jsem přesvědčen, že je povinností vlády České republiky, aby zajišťovala ty podmínky, které byť předchozí vlády, ale stanovily pro nové vlastníky průmyslových podniků v České republice.

Jde o poměrně zásadní věc. Jde o to, jakým způsobem bude naplňován privatizační projekt a jakým způsobem vláda České republiky bude vymáhat po vlastnících povinnosti, které buď neplní, nebo je neplní zčásti. V tomto ohledu si myslím, že je potřeba se tím zabývat. Dokonce jsem slyšel, že vlastník má zájem o otázku prodeje toho podniku. Nevím tedy komu. Ale samozřejmě povinnosti, pokud bude prodán jinému vlastníku v zahraničí, nebo bude vykupován zpátky českým státem, nevím, jak se rozhodne vláda, tak v tomto případě musí říct, že je potřeba, aby byly naplňovány.

Rozumím tomu, že při prodeji samotných akcií, jak se prováděl ten převod balíku akcií, procházel běžným způsobem, jako je prodej akcií, ale podmínky, které plní, musí plnit z pohledu českého právního řádu. Jakýkoliv zahraniční vlastník, ať zakládá nebo nezakládá českou právnickou osobu, si myslím, je mu třeba ukládat, nebo resp. vymáhat od něj plnění takových povinností, zejména z ochrany životního prostředí, ochrany občanů před nepříznivými vlivy chemické továrny, ale také ochrany života a zdraví občanů samotných z pohledu průmyslové výroby, která tam je zabezpečována. Proto jsem také tu odpověď odmítl. Jsem přesvědčen, že je důležité, aby bylo zveřejněno, jakým způsobem vláda bude vůči vlastníkům jednat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi tedy, abych reagoval na uvedený nesouhlas s interpelací, který zde byl vyjádřen ze strany pana místopředsedy Poslanecké sněmovny Filipa. Na úvod své odpovědi bych chtěl uvést, že interpelace se týkala otázky zajištění bezpečnosti ve vztahu k privatizačním smlouvám společnosti Unipetrol. Zajištění bezpečnosti se v tomto případě ale primárně

nevztahuje na privatizační smlouvy, protože povinnosti v oblasti bezpečnosti vyplývají z platných zákonů a závazných dokumentů, které výrobci tohoto typu musí ze zákona vypracovávat.

Pokusil jsem se ve své odpovědi na interpelaci pana poslance Filipa uvést, kde přesně jsou ty zákonné povinnosti popsány. Na základě podkladů, které jsem si v této věci vyžádal od Ministerstva vnitra, vám mohu sdělit, že problematiku bezpečnosti zaměstnanců a obyvatel okolí výrobního areálu Unipetrol v Litvínově řeší zejména zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a změny týkající se zákona o ochraně veřejného zdraví. V rámci povinností stanovených zákonem a prevencí závažných havárií byla zpracována nebo vydána následující dokumentace: příslušné rozhodnutí krajského úřadu o zařazení objektu nebo zařízení, bezpečnostní zpráva zahrnující jednotku Petrochemie, ta byla schválena krajským úřadem 18. ledna 2008. V současné době probíhá správní řízení a schválení aktualizované bezpečnostní zprávy. Za třetí vnitřní havarijní plán, který se vztahuje k jednotce Petrochemie v aktualizovaném znění, ten byl předložen krajskému úřadu dne 1. července letošního roku, a pak je to vnější havarijní plán, který se vztahuje k jednotce Petrochemie, ten byl krajským úřadem schválen 5. ledna letošního roku.

Pokud jde o otázku vztahu k ochraně obyvatelstva, je nutné upozornit na skutečnost, že pro podnik je stanovena zóna havarijního plánování, která nezasahuje do obydlené části žádné obce. To znamená, že v žádné obytné části nepředpokládá bezprostřední působení účinku jakékoliv havárie podniku, a nejsou tedy plánována žádná neodkladná opatření ve vztahu k obyvatelům okolních obcí nebo měst. Při vzniku závažné havárie je uzavírána komunikace 1/27 Most – Litvínov. Obce mimo zónu havarijního plánování jsou dle vyhodnocení dopadu konkrétní havárie vyrozumívány o jejím vzniku a možných dopadech na konkrétní obec až po vyhodnocení situace po vzniku havárie. Pokud jde o příslušnou komunikaci 1/27 Most – Litvínov, při poslední havárii, ke které došlo, byla tato komunikace uzavřena.

Jako předseda vlády jsem obdržel v létě letošního roku dopis od hejtmana Ústeckého kraje, který žádá, aby otázka zabezpečení provozu, nebo řekněme zlepšení provozu na této komunikaci byla předmětem jednání Bezpečnostní rady státu. Chtěl bych informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že toto téma projednalo poslední zasedání Bezpečnostní rady státu, které se odehrálo 30. září. Bezpečnostní rada státu uložila ministrovi dopravy a ministrovi vnitra, aby do Bezpečnostní rady státu předložili návrh na řešení otázky zkapacitnění dopravy mezi Mostem a Litvínovem i ve vztahu ke komunikaci 1/27 s ohledem na bezpečnostní aspekty. Čili chci potvrdit a informovat Poslaneckou sněmovnu, že vláda se bude nadále i na základě podnětu hejtmana Ústeckého kraje zabývat otázkou provozu na komunikaci 1/27 s ohledem na bezpečnostní aspekty, které jsou zejména po té havárii, kterou jsme zažili v letošním roce, naprosto zřejmé.

Pokud jde ještě o otázku kontroly, chci uvést, že poslední kontrola bezpečnostní dokumentace, bezpečnostní zprávy a havarijních plánů proběhla v rámci integrované kontroly ve dnech 4. až 7. listopadu roku 2014 a podle mých informací při kontrole nebyly z hlediska plnění povinností vyplývajících z dokumentace na úseku požární ochrany zjištěny nedostatky.

Čili ještě zmíním aspekt, který se vztahuje k privatizaci společnosti Unipetrol. Na základě informací od Ministerstva financí mohu uvést, že z privatizačního projektu společnosti Unipetrol ani ze smlouvy o koupi a prodeji akcií ze dne 4. 6. 2004, která byla uzavřena mezi Fondem národního majetku a společností PKN Orlen, nevyplývají pro kupujícího žádné závazky týkající se plnění investičních plánů do bezpečnosti rozvoje podniku. Z uvedených důvodů nebylo se společností PKN Orlen jednáno a na základě této smlouvy jí nelze ukládat žádné sankce za neplnění závazků. Chci ovšem uvést, že samozřejmě v rámci legislativy, která stanovuje bezpečnostní povinnosti takovýchto firem, jsou stanoveny zákonné sankce a tyto zákonné sankce je možné ukládat.

Ještě k reakci pana místopředsedy Filipa teď při písemných interpelacích musím konstatovat, že vláda České republiky nemá k dnešnímu datu žádné informace o tom, že by společnost PKN Orlen zvažovala prodej aktiv Unipetrolu. Čili žádné takové informace v tuto chvíli vláda České republiky nemá.

Já jsem samozřejmě připraven v případě, že takovýto podnět dostanu ať už od kteréhokoliv poslance Poslanecké sněmovny, nebo od Sněmovny jako takové jednat se společností PKN Orlen, pokud jsou jakékoliv pochybnosti o plnění jejích investičních plánů, které se týkají maximálního zajištění bezpečnosti, a jsem samozřejmě připraven k takovému jednání přizvat i případně pana poslance Filipa, pokud by o účast na takovéto schůzce měl zájem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Jsme v rozpravě, do které se samozřejmě hlásí místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, děkuji za doplnění odpovědi. Já bych ještě ale chtěl vědět – v odpovědi na první otázku, pane premiére, je napsáno, že vnitřní havarijní plán vztahující se k etylenové jednotce, k petrochemické jednotce výroby etylenu, byl předložen Krajskému úřadu Ústeckého kraje 1. 7. 2015, ale není tam uvedeno, kdy byl vnitřní havarijní plán schválen, nebo jakým způsobem se s ním nakládá po havárii, protože doklad o tom, že byl schválen vnitřní havarijní plán, nezmiňujete. Zmiňujete, že byl vnější havarijní plán schválen 5. 1. letošního roku, ale o vnitřním havarijním plánu tam dále není žádný doklad. To znamená, že o havarijním plánu toho, řekl bych, pracovního pořádku uvnitř etylenové jednotky tam není uvedeno, jestli je k přepracování, jestli byl schválen před havárií, nebo jestli nyní tedy jsou na něj kladeny jiné nároky. Rád bych zjistil, jestli jak orgány státního dozoru, tak ti, kteří schvalují ten plán, jestli k němu přistupují a jaký je tam nový termín schválení.

Protože popisujete poměrně přesně otázku poslední kontroly bezpečnostní dokumentace z roku 2014, že nebyly zjištěny nedostatky, tak je otázka tedy, v jakém stavu je šetření samotné havárie a jestli byl někdo obviněn, případně jestli se uvažuje o pokutě, kterou zmiňujete pod bodem tři, to znamená v té části odpovědi, která se týká možnosti státu sankcionovat podnik za nedodržení bezpečnostních pravidel, protože jinými slovy se to nemohlo stát, když to vybuchlo, pokud tedy je

dokumentace v pořádku, zařízení bylo shledáno v té kontrole v roce 2014 v pořádku, tak v tom případě nevím, jestli se tedy pokračuje na tom šetření a v jakém je stadiu, jestli o tom máte informace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a do rozpravy se hlásí pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, musím říci, že nemám v tuto chvíli podrobné informace, které požaduje pan poslanec Filip, především proto, že kontrolní pravomoci a postup, který on zmiňoval i v souvislosti s nedávnou havárií, ke které bohužel v Litvínově došlo, je decentralizován. Určité pravomoci má krajský úřad. Tam jde zejména o otázku, jak krajský úřad postupuje ve vztahu k vnitřnímu havarijnímu plánu, který byl předložen 1. července na krajský úřad, a samozřejmě jde také o informace, které má k dispozici Ministerstvo vnitra, resp. hasičský záchranný sbor. To, co já mohu učinit, je obrátit se neprodleně na Krajský úřad Ústeckého kraje, obrátit se neprodleně na Ministerstvo vnitra, popř. na Ministerstvo životního prostředí. Já si samozřejmě vezmu ze stena doplňující otázky, které zde položil pan poslanec Filip, a jsem připraven doplnit tuto informaci v písemné podobě a záleží už potom na panu poslanci Filipovi, zdali se rozhodne tyto informace poskytnout i všem poslankyním a poslancům Poslanecké sněmovny. Čili, ano, jsem připraven zjistit příslušné údaje a doplnit poklady, které jsem uvedl v písemné interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Do rozpravy se hlásí místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. V tom případě nemám žádný důvod nevěřit panu premiérovi, že mi poskytne tu dodatečnou informaci, protože myslím, že je i v zájmu vlády ČR, nakonec i Ministerstva vnitra, Ministerstva životního prostředí, aby koordinovaly dopracování, resp. dokončení jednání o vnitřním bezpečnostním plánu etylenové jednotky, případně to, jakým způsobem bude zabezpečena ochrana obyvatelstva v té zóně. Takže nenavrhuji odmítnutí interpelace. Mně šlo o to doplnění, které tady pan premiér slíbil, a já mu zatím věřím, takže v tomto ohledu očekávám jeho písemnou odpověď bez usnesení Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. A vzhledem k tomu, že se již nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Děkuji.

Nyní přistoupíme k další písemné interpelaci, na pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, který odpověděl na interpelaci pana poslance Vojtěcha Filipa ve věci privatizace státního podniku Mototechna České Budějovice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 603. Otevírám rozpravu a táži se pana místopředsedy – pan ministr Pelikán. Místopředseda Vojtěch Filip se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vím, že je dnes pan ministr Pelikán omluven z důvodu zahraniční cesty. Jen připomenu, že mně na té odpovědi nejvíc vadilo to – řada poslanců, kteří byli v kontrolním výboru v minulém volebním období v Poslanecké sněmovně, ví, že jde o problém privatizace státního podniku Mototechna v Českých Budějovicích, který byl privatizován. Skupina, která ho privatizovala, nikdy nezaplatila, platili ho čtyři další podnikatelé, kteří to překupovali od těch vlastníků, kteří to koupili od státu, a v tom probíhalo vyšetřování. Problém, na který v interpelaci upozorňuji, je jednoduchý. Jeden vyšetřovatel řekl, že se žádný trestný čin nestal. Po tlaku na policii a státní zastupitelství, když nejvyšší státní zástupce vydal rozhodnutí, že je potřeba pokračovat v šetření u skončené věci, sdělil, že se trestný čin stal. A pan ministr Pelikán mi odpovídá na mou interpelaci, že přestože jde o privatizační delikt, že na to neplatí 20letá promlčecí lhůta, a já chci vědět proč. Protože trestní zákon, jak původní 140/1961 Sb., tak nový trestní zákoník z roku 2009, předpokládá, že u trestných činů, které souvisejí s privatizací, je promlčecí doba 20 let. Ta doba uplyne v letošním roce, resp. v příštím roce podle smlouvy o privatizaci, to znamená, že jakmile ta 20letá lhůta propadne, trestný čin přestane být trestným, a proto tak úporně trvám na tom, aby pan ministr Pelikán změnil své stanovisko a donutil orgány činné v trestním řízení, aby to zjištění Policie ČR, toho druhého vyšetřovatele, vzali vážně, protože tam došlo k tomu, že stát přišel o půl miliardy korun. A jestli si někdo myslí, že to můžeme někomu odpustit, protože je to každému jedno, že stát přichází o peníze, tak já si to nemyslím, a proto navrhuji v tuto chvíli přerušení projednávání této interpelace a chci, aby tady otevřeně pan ministr Pelikán řekl, co orgány činné v trestním řízení budou dělat, než dojde k tomu promlčení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, eviduji váš návrh na přerušení. Svolala jsem kolegy z předsálí. Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování o návrhu na přerušení projednávání této písemné interpelace. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 63, do kterého je přihlášeno 98 přítomných. Pro 89, proti 5. Konstatuji, že návrh byl přijat, a přerušuji projednávání této interpelace.

Přistoupíme k další interpelaci a je to interpelace místopředsedy Sněmovny Vojtěcha Filipa na místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše ve věci postupu Ministerstva financí při objasňování případu manipulace při odprodeji státních pohledávek. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 605. Otevírám rozpravu a předávám slovo místopředsedovi Sněmovny Vojtěchu Filipovi. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní místopředsedkyně. Budu velmi stručný. Jde v podstatě o zobecnění těch případů, které se mi dostávají v rámci poslanecké práce na stůl. To, co se týká pana ministra Pelikána, je zvláštní věcí, a

tohle je věc, kterou sleduje po převzetí pravomocí ministr financí, když zanikla Česká konsolidační banka, Konsolidační agentura a přešlo to na Ministerstvo financí. Čili co se s těmi pohledávkami dál děje, jakým způsobem jsou spravovány, a to mi nikdo jiný než pan ministr nemůže odpovědět, proto navrhuji přerušení projednávání této interpelace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, budeme o tom neprodleně hlasovat. Myslím, že počet se nezměnil.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení této interpelace. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 64, do kterého je přihlášeno 102 přítomných. Pro 97, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat, a přerušuji projednávání této interpelace.

Další interpelací, kterou bychom se měli zabývat, je interpelace pana poslance Zbyňka Stanjury na ministra dopravy Dana Ťoka ve věci mýtného systému. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 606. Ale já zde nevidím pana poslance Stanjuru. (Hlasy z lavic: Propadá.) Není omluven, on tady někde je, zřejmě jestli není na toaletě, odběhl. (Sílí hlasy z lavic: Propadá.) Bohužel, není tady.

Budeme se tedy zabývat další interpelací a to je interpelace na pana předsedu vlády Bohuslava Sobotku, který odpověděl na interpelaci pana poslance Miroslava Grebeníčka ve věci ekonomicky neodpovědného, nedbalého a hrubě asociálního postupu předsedy vlády, konkrétních ministrů a úředníků i orgánů právní ochrany v kauze zvlášť závažného poškození hospodářských zájmů republiky, moravskoslezského regionu a statisíců občanů Karviné, Ostravy, Havířova a dalších měst a obcí tunelováním státního majetku a bytového fondu někdejších Ostravsko-karvinských dolů ve prospěch sponzora Václava Havla, ODS, TOP 09 a Věcí veřejných Zdeňka Bakaly a spol. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 622.

Otevírám rozpravu, K mikrofonu poprosím pana poslance Grebeníčka, který se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, v kauze pro republiku a její občany fatálně nevýhodné privatizace Ostravsko-karvinských dolů a jejich bytového fondu jsem se obrátil zcela logicky přímo na premiéra Bohuslava Sobotku, a to z toho důvodu, že především on sám a pak vláda jako celek by dnes stále ještě mohli a měli udělat potřebné kroky k nápravě a překonání toho, co tak těžce a dlouhodobě postihuje ekonomicky celý Moravskoslezský kraj. Ano, řeč je o vytunelování státního podnikatelského majetku a bytového fondu někdejších Ostravsko-karvinských dolů ve prospěch svérázného podnikatele Zdeňka Bakaly a jeho společníků. Řeč je také o tom, proč desítky miliard korun odtekly, privatizátoři v monopolním postavení těžařů a vlastníků desetitisíců hornických bytů utekli do daňových rájů a proč stát jim dnes musí stamiliony přispívat na útlum těžby, na podpory nezaměstnaných horníkům a doplácet jim zisk i

formou příspěvků na bydlení, na drahé nájmy v tzv. bakalovských bytech. (V sále je velký hluk.)

Dámy a pánové, položil jsem premiérovi zcela konkrétní otázky k osudu regionu, postižených obyvatel a k činnosti vlády, která by měla kvalifikovaně konat. Dámy a pánové, jak jste se mohli přesvědčit, na mé jednoznačně formulované otázky předseda vlády neodpověděl. K osobní odpovědnosti za to, co se stalo a co těžce postihlo a co dodnes postihuje moravskoslezský region a početnou řadu jeho obyvatel, se nepřihlásil. Žádné osobní selhání v klíčových funkcích, které při rozhodování o této podivné privatizaci zaujímal, si vůbec ani v nejmenším nepřipouští. Naopak tvrdí, že prý samotné výchozí podmínky privatizace byly nastaveny již v roce 1990 ministrem hospodářství České a Slovenské Federativní Republiky Vladimírem Dlouhým. Nic proti tomu, ale moje interpelace na premiéra se vztahuje k roku 2004, kdy stát zastupovaný tehdy ministrem financí a předsedou prezidia Fondu národního majetku, právníkem Bohuslavem Sobotkou, převáděl na společnost Karbon Invest a potažmo na firmu Zdeňka Bakaly takřka polovinu majetku dolů OKD. Spolu s tím převedl na Karbon Invest a následně na Zdeňka Bakalu i 44 tisíc bytů –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, moc se omlouvám, že vás ruším, ale je tady velký hluk. (Za okamžik.) Výborně. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, paní předsedající. I když jsem to příliš nevnímal, asi jste konala správně.

Ale já jsem připomněl tedy převod bytů na Zdeňka Bakalu a mluvil jsem o 44 tisících bytů. Samozřejmě šlo tehdy také o rozsáhlé nebytové prostory a pozemky. Byty za směšně nízkou odhadní cenu 40 tisíc korun za kus a nebytové prostory, pozemky a množství dalšího majetku bez jakéhokoliv řádného ocenění a evidence dokonce bezúplatně, tedy v podstatě načerno. Řada nemovitostí, prohlásila následně advokátka obeznámená s machinacemi privatizační smlouvy, byla oceněna na nulu. Třeba různé nemovitosti v Ostravě, ale i řada dceřiných společností, například OKD Doprava, velký železniční dopravce, který byl později oceněn na 1,5 miliardy, byl privatizačním posudkem ohodnocen na nulu.

Ani se nedivím, že mnozí považují Bohuslava Sobotku za činitele odpovědného za privatizační transakci OKD, kdy stát přišel o desítky miliard, kupující získal majetek téměř zadarmo a početná řada nájemníků hornických bytů byla doslova a do písmene podvedena.

Premiér Sobotka by měl v této věci projevit mimořádnou aktivitu, napsal nedávno například expremiér Jiří Paroubek, protože Ministerstvo financí pod jeho vedením a za sekundování jeho osobního přítele Radka Pokorného připravilo OKD včetně 44 tisíc hornických bytů k prodeji v roce 2004, tedy v době Grossovy vlády, která prodej na podzim téhož roku schválila. Paroubek k tomu pak dodal, že Sobotkovo Ministerstvo financí připravilo smluvní dokumenty, které tak trochu připomínaly smlouvu mezi Zanzibarem a Velkou Británií.

Jistě, jméno Zdeňka Bakaly je severní Moravě doslova synonymem člověka bez jakýchkoliv skrupulí, zejména poté, co jisté nadnárodní investiční společnosti prodal hornické byty, které získal za babku v době, kdy sliboval, jak moudře bude v regionu hospodařit a jak budou z jeho aktivit profitovat místní lidé. Bohuslav Sobotka zmíněný prodej bytů označil za velké morální i podnikatelské selhání miliardáře Bakaly, protože tento krok nebyl v souladu se záměrem privatizační smlouvy OKD.

Desetitisíce podvedených nájemníků dnes ovšem nedoplácejí jen na nezbytnost (?) a neodpovědnost nějakého Bakaly. Severní Morava a celá republika dnes doplácejí především na to, že konkrétní osoby v konkrétních funkcích lidem kolem Karbon Investu a firmám kolem podnikatele Bakaly umožnily za kriminálně nízké ceny nabýt státní majetek a s pomocí toho majetku rabovat přírodní a pracovní zdroje a vysávat obyvatele severní Moravy.

Ať tedy premiér jasně řekne, zda to byl dopředu domluvený podvod, anebo jestli i jeho podvedl Zdeněk Bakala. Premiér Sobotka má tedy znovu šanci zachovat se jako chlap a přiznat, co až dosud z nějakého důvodu zarytě popírá. Má možnost chlapsky přiznat to, co i v odpovědi na mou písemnou interpelaci zbaběle zamlčuje a zapírá, tedy to, že privatizace OKD a bytového fondu uvedeného podniku byla nedovolenou veřejnou podporou a mnohamiliardovým darem partě Karbon Invest a svéráznému podnikateli Zdeňku Bakalovi.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Jenom se, pane poslanče, chci zeptat – pan premiér tady není – budete navrhovat přerušení? Do rozpravy se ještě hlásí pan poslance Seďa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jenom jednu informaci, kterou jsem dnes našel na webu Deníku. Týká se této písemné interpelace. Soud začne řešit 11 let starou kauzu privatizace OKD. Soud začne v pátek projednávat privatizaci společnosti OKD z roku 2004, při které podle obžaloby vznikla škoda přes 5,7 mld. Kč. V případu figuruje znalec Rudolf Doucha, který vypracoval posudek na ocenění podílu Fondu národního majetku, a dva bývalí místopředsedové fondu, Pavel Kuta a Jan Škurka, kteří měli privatizaci na starosti. Ministerstvo financí se připojí k trestnímu řízení a bude požadovat zaplacení údajně způsobené škody.

Fond národního majetku měl v těžařské firmě zhruba 46% podíl. Obviněný Doucha ze společnosti Vox Consult vyčíslil hodnotu státní části firmy na 2 mld. Kč. Znalec protikorupční policie při svém hodnocení pominul některé složky majetku dolů, mezi které patřily třeba dceřiné firmy, rekreační objekty, a chybně vyčíslil hodnotu téměř 44 tisíc bytů v majetku OKD. Žalobci Douchu viní z křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku, za což mu hrozí až deset let vězení. Zbývajícím dvěma mužům hrozí až osm let vězení za porušení povinnosti při správě cizího majetku, protože při přípravě privatizace vycházeli ze špatného posudku, který objednali. Ministerstvu financí na základě posudku zaslali podklady, které údajně obsahovaly chybný výpočet hodnoty OKD. Všichni tři podle médií vinu odmítají.

Tolik má informace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S faktickou se hlásí pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom stručnou poznámku, paní předsedající, děkuji za slovo. Já rozumím tomu, že pro některé opoziční poslance je to příliš lákavé sousto nevšimnout si toho, když v té době byl ministrem financí bývalý předseda vlády, ale jako poměrně dlouholetý ministr financí bych rád poznamenal, že chtít vinit ministra financí za to, že někde v hlubinách jeho úřadu někdo manipuloval znaleckým posudkem, to už je velmi odvážná konstrukce a podle mě naprosto nesmyslná. Myslím si, že bychom měli na vládě najít něco, za co její členové opravdu odpovídají. Tohle je hodně vymyšlená kauza. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Grebeníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, to, co zde prezentoval kolega Seďa, je informace ČTK. I já vím o tom a sleduji to velice podrobně, že v pátek, to jest zítra, skutečně začíná v dané věci soud. A já teď jenom přemýšlím, jestli zůstane u toho výčtu obžalovaných, nebo se tento výčet ještě rozšíří třeba i o Bohuslava Sobotku. I to se může stát. Anebo tam bude jako svědek. Nechám se překvapit.

Jedno je ovšem jisté. Vzhledem k tomu, že jde o velmi vážný problém, který se týká právě osobně premiéra, považuji za vhodné, aby se jednání mohl účastnit a aby měl možnost vyjádřit se k tomu, co se jej přímo týká. Navrhuji proto přerušit projednávání této interpelace do příštího termínu písemných interpelací. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já děkuji. Jenomže je to procedurální návrh, takže já o něm nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 65, do kterého je přihlášeno 124 přítomných, pro 43, proti 39. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat dál v projednávání této interpelace. Prosím, pane poslanče Luzare, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji moc, paní předsedající. Vaším prostřednictvím bych chtěl zde nepřítomného kolegu Kalouska upozornit na to, že by měl plně pravdu s tím, že ministr tu zodpovědnost má dělenou, pokud v jeho úřadu někde ve stínu vzniká nějaký materiál, o kterém samozřejmě nemůže mít veškeré informace. Ale z otevřených zdrojů přece moc dobře víme, že již tehdejší schvalování privatizace

OKD bylo provázeno vysvětlováním a debatami o tom, že tam není vše čisté a že to není bezproblémové. Vystupovaly tam i názory proti tomu znaleckému posudku. Prostě někdo musel vzít tu zodpovědnost a rozhodnout, že se bude podle toho znaleckého posudku, který už ve své době svého vzniku byl napadán jako podhodnocený. A tuto zodpovědnost obvykle ve slušné společnosti bere ten, kdo za to zodpovídá, tzn. ministr, který předkládá ten materiál. A v tehdejší době ministrem financí byl pan Sobotka. Čili tu zodpovědnost, kterou vzal na sebe, že se spolehl na ty materiály úředníků, které již v té době byly napadány, že jsou špatné, bere na sebe on, a budu velice zvědav, jak rozhodne soud v této kauze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a vzhledem k tomu, že je 11 hodin, přerušuji bod písemné interpelace. Dříve než budeme pokračovat dle programu, načtu omluvy, které mi doputovaly na stůl. Z dnešního jednání od 11 do 14 hodin se omlouvá pan poslanec Adámek, mezi 9. a 13. hodinou z dnešního dne se omlouvá pan poslanec Radim Fiala. Pan ministr Jurečka se omlouvá od 10.45 do konce dnešního dopoledního jednání. Z dnešního dne se omlouvá pan poslanec Komárek, a to mezi 11.30 a 13. hodinou a mezi 16.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů. Pan poslanec Adamec se omlouvá z dnešního celého dne. Pan poslanec Milan Urban se omlouvá z dnešního jednání mezi 9. a 11. hodinou a mezi 9.45 a 11.15 se omlouvá z dnešního jednání pan poslanec David Kasal.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jako jedinou informaci uvádím, že odpoledne projednáme bod 206, což jsou ústní interpelace.

Nyní bychom měli přistoupit k projednávání bodů schváleného pořadu. Eviduji přednostní právo pana poslance Sklenáka. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já si dovolím vystoupit s návrhem k pořadu schůze. Vzhledem k průběhu jednání Poslanecké sněmovny v tomto týdnu navrhuji, abychom se nyní vrátili k tomu původně schválenému programu, tak jak byl schválen organizačním výborem, abychom teď pokračovali projednáváním smluv bloku prvních čtení, potom blok smluv v druhém čtení, tak jak bylo původně schváleno, s tím že prosím, jestli bychom mohli vyhovět žádosti paní ministryně školství a jako první bod ratifikovat úmluvu proti dopingu, což je bod 146 sněmovní tisk 482.

Tolik můj návrh k dnešnímu dni a současně si dovoluji navrhnout změny v pořadu zítřejšího jednacího dne. Navrhuji, abychom po pevně zařazených bodech 132 a 131 zařadili pět návrhů, které máme v druhém čtení, konkrétně bod 5 o majetku ČR, tisk 460, poté body 7 a 8, což jsou návrhy související s ukončením důchodového spoření, tisky 493 a 494, poté bod 3 o pojišťovnictví, tisk 414, a poté bod 20 o provozu na pozemních komunikacích, tisk 471. A poté bychom pokračovali těmi body, které jsou tam zařazeny pevně, což jsou body 63, 62, 61. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Ještě někdo se hlásí k programu? Není tomu tak. Jestli můžu, shrnu to a poprosím pana Sklenáka, aby mě kontroloval. První návrh byl dneska pokračovat podle původně schváleného

programu, což byly smlouvy prvé a druhé čtení, ale současně prosíte o předřazení bodu 146 před tyto smlouvy v prvém a druhém čtení. Není to bod 146, ale bod 138. Ano, je to bod 138. Výborně.

Ptám se, zda můžeme o tomto hlasovat jako o celku. S přednostním právem pan předseda klubu KDU, pan poslanec Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Moc se omlouvám, vážená paní předsedající. Nevím, jestli jsem nepřeslechl, ale pro jistotu bych chtěl požádat o zařazení na zítřek po pevně zařazených bodech o tisk číslo 575 o Státním pozemkovém úřadu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím, jaké je to číslo bodu? Je to bod 59?

Poslanec Jiří Mihola: Bod 59, děkuji za nápovědu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vy navrhujete, abychom sněmovní tisk 59 zařadili po pevně stanovených bodech a pan Sklenák navrhuje po pevně zařazených bodech 131, 132 zařadit body 5, 7, 8, 30 a 20. A 23. (Nápověda v sále: 3 a 20.) Já jsem to tak říkala. Dobrá.

Výborně, vraťme se k prvnímu návrhu, abychom dnes jednali podle původně schváleného programu, tzn., smlouvy prvé a druhé čtení. S přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se, původně schválený návrh programu je program, který schválila Poslanecká sněmovna. Tam nic takového není. Já bych poprosil, abychom hlasovali o tom, o čem hlasovat máme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, znovu to upřesním. Pan poslanec Sklenák navrhl, abychom jako první bod teď po schválení programu projednávali bod 138 a potom abychom pokračovali smlouvami v prvém a druhém čtení. Je to tak v pořádku? Můžeme o tom hlasovat jako o celku? Po jednotlivých bodech. Výborně.

Budeme hlasovat nejprve o zařazení bodu 138 jako bodu prvního na dnešní den.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 66, do kterého je přihlášeno 141 přítomných, pro 129, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat dalším návrhem a to je, abychom pokračovali v projednávání smluv v prvém a druhém čtení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 67, do kterého je přihlášeno 143 přítomných, pro 130, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Další návrh, který budeme hlasovat, pana poslance Sklenáka, a to na zítřejší program po pevně zařazených bodech 131 a 132 zařadit body 5, 7, 8,3 a 20. Můžeme hlasovat o tomto jako o celku? Není proti tomu námitky?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 68, do kterého je přihlášeno 144 přítomných, pro 90, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Miholy a to je zařazení bodu 59 na zítřejší program po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 69, do kterého je přihlášeno 144 přítomných, pro 108, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat podle upraveného programu. Nyní bychom se měli zabývat bodem

138.
Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 482/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi představit vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu.

Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu je mnohostrannou smlouvou, která vstoupila v platnost dne 1. února 2007. Pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 1. června 2007. Úmluva patří do kategorie smluv, jejichž přijetí nebo přijetí jejich změn je podmíněno souhlasem Parlamentu České republiky a ratifikací prezidentem republiky. Součástí Úmluvy jsou Příloha I – seznam zakázaných látek a metod a Příloha II – mezinárodní standard pro terapeutické výjimky. Účelem úmluvy je zohlednit aktuální okolnosti v boji proti dopingu, posílit činnost národních antidopingových organizací a vytvořit celosvětově smluvní rámec pro společný boj vládních i nevládních organizací proti dopingu. Do současné doby přistoupilo k úmluvě přibližně 197 zemí. Světová antidopingová agentura v souladu s článkem 34 úmluvy připravila pro rok 2015 změny Přílohy I a Přílohy II, které byly jednomyslně přijaty na základě písemných konzultací. Jedná se v zásadě tedy

o procesní záležitost, tyto změny jsou technického a doplňujícího charakteru. Vláda České republiky vyslovila souhlas s přijetím změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu dne 15. dubna 2015 usnesením číslo 275. V Senátu k předloženému materiálu doporučily dát souhlas s ratifikací oba výbory a byl tento materiál schválen Senátem dne 23. září 2015.

Změna Přílohy I aktualizuje a doplňuje tuto přílohu o nově zařazené látky a metody s dopingovým účinkem. Jedná se o následující úpravy: změna a upřesnění názvosloví některých látek, malé změny v rozdělení skupiny stimulancia, změna znění a uspořádání skupiny hormony včetně nových příkladů. Změna Přílohy II zjednodušuje pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek a metod dopingu. Jedná se o následující úpravy: změna postupu jednotlivých antidopingových organizací při schvalování a vzájemném uznávání terapeutických výjimek, možnost retroaktivní žádosti sportovců nižších výkonnostních a věkových kategorií po případném pozitivním nálezu zakázané látky v moči, inovovaný formulář žádosti o terapeutické výjimky.

Tolik stručně uvedení vládního návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, dobrý den. Myslím, že paní ministryně tady řekla velmi přesně všechno, co bylo důležité. Já bych tady jenom vyzvedl jednu takovou věc, kterou bychom si měli uvědomit, že v podstatě i sportovec, ať už špičkový, nebo na nižší úrovni, může být pochopitelně nemocný, a tady tato úmluva má za hlavní význam vymezit ještě léky, které by bylo možné použít tak, aby ti sportovci, kteří jsou skutečně nemocní, aby mohli ty patřičné léky dostat, aby nebyli nějakým způsobem kráceni ve svých právech a nebylo ohroženo jejich zdraví. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nevidím žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se paní ministryně, zda má zájem o závěrečné slovo. (Nemá zájem.) Pan zpravodaj také ne. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 70, do kterého je přihlášeno 148 přítomných, pro 119, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat a bude projednán v zahraničním výboru.

Táži se, zda je tady ještě nějaký jiný návrh na přikázání jiným výborům. Není, tudíž končím projednávání... (Hlasy z pléna: Je jiný návrh.) Omlouvám se, já jsem neviděla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Dobrý den, chtěl bych navrhnout ještě zdravotní výbor, protože si myslím, že to tam spadá zcela určitě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě někdo chce přikázat dalšímu jinému výboru? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázat tento tisk zdravotnímu výboru k projednání, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Prosím, abyste se znovu všichni přihlásili svými kartami.

Tak a znovu zahajuji hlasování o návrhu přikázat tento tisk zdravotnímu výboru. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 72, do kterého je přihlášeno 124 přítomných, pro 43, proti 17. Konstatuji, že návrh byl zamítnut. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

134.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - prvé čtení

Jenom vás informuji, že projednávání tohoto bodu bylo přerušeno 21. 5. před otevřením rozpravy. Do rozpravy v tu dobu byl přihlášen pan poslanec Stanjura a paní poslankyně Fischerová. U stolku zpravodajů prosím, aby své místo zaujal pan poslanec Šrámek, a měl by tam být i pan ministr financí, který je omluven z dnešního jednání. Tak já poprosím někoho z vlády, zda by zaujal jeho místo – pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím.

Takže pan kolega Stanjura dává přednost paní poslankyni Fischerové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Paní místopředsedkyně, děkuji vám za slovo a přeji vám, vážené dámy, vážení pánové, příjemné dopoledne.

K této smlouvě, která opravdu byla již v obecné rozpravě přerušena, se stručně vyjádřím. Protože jsme naskočili v tomto bodě do rozjetého vlaku, tak navážu na to, co už bylo řečeno minule. Chci jenom říci, že sice tak jak je napsáno v důvodové zprávě, že soulad této smlouvy je s právním řádem ČR, právem EU a také mezinárodními závazky ČR a obecně závaznými uznávanými zásadami mezinárodního práva – a teď řeknu to ale. S ohledem na to, že ČR se neúčastní v současné době ještě bankovní unie, nepovede ratifikace IGA sice k přímým rozpočtovým dopadům, ale vzhledem k silné hospodářské provázanosti zejména ČR s eurozónou a zejména faktu, že asi 70 % bilančních aktiv českého bankovního sektoru je pod kontrolou vlastníků ze zemí eurozóny, je pravděpodobné, že IGA bude

mít také dopad na hospodářství ČR, i když se nebude sama účastnit, a to vše se prolíná vlastně v této smlouvě.

Já jsem řekla jenom ve stručnosti konkrétní dopad do současné doby, že tímto chci vyjádřit: nedoporučuji postoupit tuto smlouvu do druhého čtení, ale doporučuji ji zamítnout. Takto stručně mé vyjádření. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já podporuji návrh na zamítnutí a zkusím to zdůvodnit. Včera, když jsme vedli dlouhou rozpravu k EET, tak v jednom ze svých vystoupení pan ministr financí k mé radosti se přidal k našim programovým principům a říká, a to trošku parafrázuji, pokud do toho bude hnutí ANO mít co mluvit, euro nepřijmeme. A já myslím, že je to dobře. My to říkáme dlouhodobě. A tento návrh smlouvy je zase kousek skládačky v té salámové metodě, abychom nakonec neměli vyhnutí, a se zdůvodněním, že například v roce 2015 už český Parlament schválil tuhle dohodu o převádění a sdílení příspěvků do fondu pro řešení krizí, pak už naši nástupci nebudou mít žádný prostor, jestli ano, nebo ne. V důvodové zprávě je správně popsáno, že se to týká zemí eurozóny. My to samozřejmě můžeme ratifikovat, nemusíme. My důrazně doporučujeme, abychom to neratifikovali, protože si myslíme, když se podíváme – archaický jazyk je fakt zajímavý – když si přečtete, že smluvní strany, teď je všechny nebudu číst, jsou odhodlány dosáhnout vytvoření integrovaného finančního rámce v EU, jehož je bankovní unie základní součástí. To není triviální věc, to není standardní smlouva, kterých tady řešíme desítky. To znamená, že pokud bychom to ratifikovali a přijali euro, tak se naše banky budou podílet na ztrátách bank v jiných státech. Nic menšího to není. A já se chci zeptat, zda jsme opravdu připraveni hlasovat pro to, aby ztráty bank v jiných zemích eurozóny, a můžeme sledovat už roky problémy jižního křídla eurozóny, kdy se neúspěšně snaží EU řešit problémy v Řecku, a částka, která do té doby byla do Řecka investována, je mnohonásobně vyšší než tolikrát chválené evropské fondy, mnohonásobně vyšší, tak opravdu vy, kteří byste chtěli hlasovat pro, jste odhodláni dosáhnout vytvoření integrovaného finančního rámce? Zase by došlo ke snížení suverenity ČR. Škoda, že tu není pan ministr. Chápu, že je omluven.

Já dám nejdřív procedurální návrh na přerušení do doby přítomnosti pana ministra a není to žádný truc, protože po tom včerejším vyjádření předpokládám, že také patří k odpůrcům ratifikace této smlouvy, že nemůžu jeden den říkat jsem proti přijetí eura a druhý den dělat nějaký krok, který se týká bankovní unie a zemí, které jsou v eurozóně, což jsou ty, které mají euro. A protože to nejsme schopni náležitě ověřit v diskusi, zda tato má logická úvaha je správná, tak navrhuji přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny, protože pan ministr je řádně omluven, takže nebudu navrhovat do jeho příchodu, protože bezesporu kdyby nebyl řádně omluven, tak je tady a mohl by se vyjádřit. Pokud to Sněmovna neodsouhlasí, tak samozřejmě trváme na svém procedurálním návrhu na zamítnutí tohoto tisku již v prvém čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já zde eviduji přihlášku pana poslance Votavy, ale tohle je procedurální návrh, tak já o něm musím dát hlasovat bez rozpravy. Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými kartami. Pane poslanče Stanjuro, já se jenom zeptám, je to návrh na přerušení projednávání tohoto bodu. Není tam žádná podmínka? (Souhlasí.)

Dobrá. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno 131 přítomných, pro 128, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat, a já v tomto bodě přerušuji jednání.

Dalším bodem je

135.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. září 2014
/sněmovní tisk 343/ - prvé čtení

Poprosím někoho z vlády, zda by se ujal role pana ministra, který zde není přítomen. (Krátká pauza.) Táži se pana ministra kultury, zda se ujme této úlohy. Ano, takže předložený návrh uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, dne 25. září 2014 byla v Praze podepsána smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní. Vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním těchto dokumentů usnesením č. 718 ze dne 3. září 2014.

Rozvoj všestranných a vzájemně výhodných hospodářských vztahů je jedním z cílů české zahraniční politiky. Možné dvojí zdanění je nežádoucí, neboť snižuje příjmy, které fyzickým a právnickým osobám jednoho státu plynou ze státu druhého. Může se jednat zejména o příjmy z provádění stavebních, montážních, výzkumných a jiných činností, z využívání patentů a jiných průmyslových práv, technických znalostí a zkušeností, výrobně-technických poznatků, z úroků, majetkových účastí, výrobní a technické kooperace a z jiných zdrojů. Dvojí zdanění postihuje také například příjmy z využívání autorských práv k dílům literárním, uměleckým a vědeckým, penze, příjmy ze zaměstnání a příjmy výkonných umělců a sportovců. Rovněž tak vlastnictví majetku rezidentem jednoho státu na území státu druhého může dávat vzniknout mezinárodnímu dvojímu zdanění tohoto majetku.

Protože příčinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění je kolize daňových zákonů dvou suverénních států, může být takovéto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením těchto států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní

daňovou smlouvou. Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím existuje v současné době bezesmluvní vztah.

Předkládaná daňová smlouva byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN s tím, že samozřejmě vychází především z vnitrostátních právních předpisů obou zemí a přispěje k objektivnímu rozdělení práva na daň z jednotlivých druhů příjmů a majetku mezi oba státy. Sjednání této smlouvy o zamezení dvojímu zdanění zvýší právní jistotu případných investorů obou států. Její uzavření ani provádění nebude mít přímý dopad na státní rozpočet. Celkový přínos plynoucí z aplikace této smlouvy bude v praxi záviset na budoucím rozvoji jednotlivých forem hospodářské spolupráce.

Děkuji vám za pozornost a podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec René Číp. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že alternativní pan ministr představil zdánlivě zevrubně tuto předmětnou smlouvu. Nicméně bych se rád zeptal na vzájemnou obchodní výměnu, jaký je objem vzájemné obchodní výměny. Ze strany předkladatele by tato informace, myslím, mohla zaznít, než budu pokračovat ve své zpravodajské zprávě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji za tento dotaz, ale vzhledem k svému resortnímu zaměření se mohu vyjádřit spíše ke kulturní výměně mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím, která je velmi bohatá. Jak víme, tak Lichtenštejnové vlastnili celou řadu nemovitých i movitých památek především na jižní Moravě a řada zámků obsahuje velmi významný mobiliář. Dochází tam ke kulturní výměně velmi praktické i v tom smyslu, že některé obrazy, které se ztratily z těchto objektů, tak alespoň ve velice zdařilých fotokopiích díky vstřícnosti Lichtenštejnského knížectví byly navráceny na původní místa. Došlo rovněž k obnově lichtenštejnské hrobky na Vranově, to znamená, že po této stránce lze hodnotit spolupráci jako velmi dobrou. Domnívám se, že per analogiam lze takto hodnotit i spolupráci ekonomickou, ač nemám všechny informace teď v tuto chvíli pohromadě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji zde přihlášku s přednostním právem pana poslance Stanjury. Jen panu poslanci Čípovi. On je jako zpravodaj pro prvé čtení a byla bych ráda, aby tu svou zpravodajskou zprávu přečetl a nezneužíval svého práva jako zpravodaje. Dám panu zpravodaji slovo a potom přizvu pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo .

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo. Jen bych v podstatě zopakoval velmi stručně to, co tu zmínil již náhradní pan ministr, že možné dvojí zdanění je nežádoucí, neboť snižuje příjmy, které fyzickým a právnickým osobám, rezidentům jednoho státu, plynou ze státu druhého. Může se jednat zejména o příjmy z provádění stavebních, montážních, výzkumných a jiných činností, z využívání patentů a jiných průmyslových práv, technických znalostí a zkušeností, výrobně-technických poznatků, z úroků majetkové účasti, výrobně a technické kooperace a z jiných zdrojů. Dvojí zdanění postihuje také např. příjmy z využívání autorských práv k dílům literárním, uměleckým a vědeckým, penze, příjmy ze zaměstnání a příjmy výkonných umělců a sportovců.

Protože příčinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění je kolize daňových zákonů dvou suverénních států, může být takovéto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením těchto států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní daňovou smlouvou. Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím existuje v současné době bezesmluvní vztah.

Předkládaná daňová smlouva byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN s tím, že samozřejmě vychází především z vnitrostátních právních předpisů obou zemí a přispěje k objektivnímu rozdělení práva na daň z jednotlivých druhů příjmů a majetku mezi oba státy. Sjednání této smlouvy o zamezení dvojímu zdanění zvýší právní jistotu případných investorů obou států.

Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuj. Pan poslanec Stanjura svou přihlášku stáhl, tudíž otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nevidím žádného přihlášeného, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Pane ministře, máte zájem o závěrečné slovo? Prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, paní předsedající. Já bych jen dodal, že lze konstatovat, že text smlouvy plně odráží vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti. Tato daňová smlouva umožní koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a v neposlední řadě umožní relevantní výměnu informací, a to v souladu s existujícími mezinárodními standardy.

Na základě již řečeného tedy navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala zmíněné skutečnosti v úvahu při projednávání této mezinárodní smlouvy a aby tato smlouva byla v prvém čtení přikázána příslušným sněmovním výborům, které ji jistě detailně posoudí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Kdo tedy souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 74, do kterého je přihlášeno 132 přítomných, pro 123, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Táži se, zda má ještě někdo jiný návrh na přikázání výborům? Není tomu tak. Končím tedy čtení tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu programu, a to je bod číslo

136.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014
/sněmovní tisk 389/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré stále ještě dopoledne. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych k projednání předložil smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. V tomto konkrétním případě se jedná o protokol k již existující smlouvě o zamezení dvojího zdanění s Kazachstánem, která byla podepsána 9. dubna roku 1998 v Almaty a vstoupila v platnost dnem 29. října 1999. Tato smlouva byla vyhlášena v České republice ve Sbírce mezinárodních smluv pod číslem 3/2000. Protokol, který vznikl z iniciativy české strany, zajišťuje především rozšíření možnosti výměny informací v rozsahu všech daní, tedy např. i daně z přidané hodnoty, na niž se dle smlouvy výměna informací v současné době nevztahuje.

Je třeba zdůraznit, že text protokolu včetně tzv. rozšířené výměny informací plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti, a to zejména v rámci práce Evropské unie a OECD. Protokol, který bude tvořit nedílnou součást existující smlouvy, zcela jistě přispěje k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků. Jistě přispěje také k bezproblémovému provádění smlouvy, a to dalšími úpravami jejího textu, např. problematika stálé provozovny, dividend, úroků a další.

Na základě již řečeného tedy navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala zmíněné skutečnosti v úvahu při projednávání tohoto protokolu k mezinárodní smlouvě a aby tento smluvní dokument byl v prvém čtení přikázán příslušným sněmovním výborům, které ho detailně posoudí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Děkuji panu ministrovi, že se tohoto tématu zhostil dle mého názor, s úspěchem, a vřele této Sněmovně doporučuji tuto smlouvu pustit do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru. Chci jen upozornit, že tato smlouva je iniciována českou stranou a reflektuje na rostoucí obchodní spolupráci s Kazachstánem. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj? Také ne. Budeme se tedy nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tedy tak.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 75, do kterého je přihlášeno 136 přítomných, pro 122, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

137.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Cookovými ostrovy o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Aucklandu dne 4. února 2015 /sněmovní tisk 434/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr životního prostředí Richard Brabec.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tentokrát si vám dovoluji odůvodnit vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Cookovými ostrovy o výměně informací v daňových záležitostech.

Ministerstvo financí od roku 2010 sjednává ve spolupráci s Generálním finančním ředitelstvím s jurisdikcemi s preferenčním daňovým režimem dohody o výměně informací pro daňové účely. Prozatím tato jednání vyústila ve čtrnáct konečných návrhů textů, které následně procházejí legislativním procesem vedoucím k ratifikaci prezidentem republiky. V platnost doposud vstoupilo již osm dohod, které jsou vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv, a v nejbližší budoucnosti bude vyhlášena dohoda s Bahamským společenstvím.

Sjednávání dohody proběhlo na základě vzorového návrhu Směrnice pro expertní jednání o dohodách o výměně informací v daňových záležitostech a návrhu dohody o výměně informací v daňových záležitostech, které byly schváleny usnesením vlády č. 227 ze dne 22. března 2010. Navrhovaná dohoda plně vyhovuje standardům OECD pro mezinárodní výměnu daňových informací.

Předmětem dohody jsou vybrané daně, na kterých se smluvní strany dohodly při expertním vyjednávání, tj. v České republice daně všeho druhu a pojmenování a na Cookových ostrovech daně z příjmů fyzických a právnických osob, srážkové daně a daň z přidané hodnoty. Informace poskytnuté na základě této dohody podléhají daňové mlčenlivosti.

Uzavřením dohody získá Česká republika možnost dožádání příslušného orgánu smluvního státu o informace, které jsou významné pro zjištění, stanovení a zabezpečení úhrady daní, popř. k vyšetřování nebo k trestnímu stíhání daňových trestných činů. Nicméně vzhledem k právním omezením daným tuzemským právním řádem mohou být poskytnuté informace použity v trestním řízení pouze jako operativní informace.

Schválení dohody, na jejímž základě se bude uskutečňovat mezinárodní výměna daňových informací s jurisdikcemi doposud považovanými za daňové ráje, je velmi žádoucí. Dá se tedy očekávat pozitivní dopad především na daňové výnosy státního rozpočtu České republiky, a to vlivem efektivního snížení daňových úniků. Dohoda působí také jako preventivní opatření k posílení platební morálky českých daňových poplatníků. Doporučuji proto vyslovit s ratifikací této dohody souhlas.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Cookovými ostrovy o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Aucklandu dne 4. února 2015. Doporučuji přikázat tento návrh zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a otevírám rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já nemám nic proti smlouvě s Cookovými ostrovy, ale chtěl bych požádat vedení Sněmovny. V § 57 odst. 2 našeho jednacího řádu je napsáno: Bod jednání zařazený na pořad schůze Sněmovny uvede zpravidla navrhovatel. Za Senát, vládu (s důrazem) a zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku mohou jednat jen její členové, kteří byli takovým jednáním zvlášť pověřeni... Takže prosím vedení Sněmovny, aby si s vládou

v tomto případě vyjasnilo, jakým způsobem budou předkládány byť smlouvy v této Sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jako obvykle jsem dneska ráno nevěděl, že budou smlouvy. Ale někdo to vědět musel, když to někdo navrhoval, a ten měl zajistit, aby tady byli příslušní ministři nebo ti, co mají pověření. Já se chci zeptat pana ministra Brabce a pana ministra Hermana, zda mají pověření vlády k tomu, aby tyto body tady představovali a uváděli a plnili roli navrhovatele. Pokud ne, tak podle mě – a děkuji panu poslanci Koníčkovi – nemůžeme pokračovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem pan ministr Mládek. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych k tomu chtěl dodat, že pevně doufám, že převáží názor, že nebude striktně vyžadován psaný mandát. Ale pokud by náhodou převážil, tak je stále ještě možné projednat ty smlouvy, kde ministři přítomní jsou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně Němcová se hlásí do rozpravy.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěla pouze připomenout praxi, která tady dlouhá léta panovala nejenom v minulém volebním období, ale též před ním. Tehdejší opozice, převážně sociální demokraté, vyžadovali v každém případě, aby bylo ono písemné pověření. Vzpomínám si na to jako předsedkyně Poslanecké sněmovny i místopředsedkyně, kdy jsme od předsedy vlády toto písemné pověření pro projednávání těchto bodů měli k dispozici. To za prvé.

Za druhé. Rozumím tomu, že Poslanecká sněmovna občas mění svůj program. Ty důvody mohou být různé, zažíváme je tady i v tomto volebním období. Ale i pro ten případ tehdy jsem rozhodla, aby vedení Sněmovny mělo zde přítomného nějakého administrativního pracovníka na jednání Sněmovny. Sedávala tamhle paní dr. Čechová, která měla za úkol v každém okamžiku, kdy se měnil program, okamžitě kontaktovat příslušného ministra, zajistit zpravodaje, aby prostě Sněmovna nebyla blokována v tomto bodě. Nevím, proč se v této praxi, která se ukázala jako užitečná, nepokračuje, proč tyto zmatky podmiňují dysfunkci Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, ale neeviduji tady žádný návrh. Prosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já plně souhlasím s názorem pana ministra průmyslu a obchodu, tak jsem to vůbec nemyslel. Ministr, který uplatňuje svoji agendu, tak to je samozřejmě jasné. Ale při vší úctě k panu ministru kultury, a padá to na jeho hlavu, ale on tady byl, mně nepřipadá důstojné projednávat v Poslanecké sněmovně ekonomické zákony pouze za přítomnosti ministra kultury. My ho tady přece z toho nebudeme zkoušet. On má naprostou pravdu, že to není jeho resort. Není to ani příbuzný resort. Jsou přece – nevím, jestli pořád pokračují porady ekonomických ministrů. Nebo ten ministr tu není, protože on je vlastně neformální... Ale to prostě není normální. A jestli pan poslanec Koníček upozornil na ustanovení jednacího řádu, což je zákon, tak já předpokládám, paní místopředsedkyně, že budete konat sama a já nemusím nic dělat. Tím pádem je to veřejná informace a já myslím (Předsedající: Pane poslanče...), že vy byste si měla to, co řekl pan poslanec Koníček, vyžádat. A v případě, že to není, tak tento bod přerušit a postoupit k dalšímu bodu. (Předsedající chce přerušit poslance Stanjuru, ale ten neslyší.) To je velmi jednoduché. Pokud tak nečiníte, tak já navrhnu přerušit tento bod do přítomnosti buď – (Předsedající chce promluvit.) Ano?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já samozřejmě teď budu konat. Jenom jsem vás chtěla pustit k mikrofonu, protože máte přednostní právo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se ale nehlásil. Vy jste říkala, že nikdo nic nenavrhuje, tak jsem šel, to se omlouvám. Moc se omlouvám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já myslím, že se tady nemusíme dohadovat. Chci jenom, aby sněmovna běžela v klidu dál. V tuto chvíli na pět minut přerušuji jednání. Prosím předsedy klubů, aby přišli za mnou na empire, abychom se mohli dohodnout, co bude dál. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 11.50 do 11.55 hodin.)

Čas pro přestávku vypršel, budeme pokračovat v jednání. Prosím k mikrofonu s přednostním právem vicepremiéra vlády Pavla Bělobrádka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já si z titulu své funkce místopředsedy vlády dovoluji tady na mikrofon říci, že páni kolegové, členové vlády, mají pověření, aby tyto mezinárodní smlouvy projednávali. Nemáme na to usnesení vlády, ale je otázka, jestli je potřeba.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem navrhoval poměrně jednoduchou věc, abychom projednali smlouvy, kde je ministr, ať se nedohadujeme. Takhle budeme ztrácet čas, minuty a desítky minut dohadováním o proceduře. Zbývá nám 64 minut do ukončení dopoledního programu. Podle mě návrh, abychom projednali smlouvy,

kde je přítomen ministr, je racionální. Ničemu nebrání. Vzpomeňte si vy, kteří spěcháte, co jste chtěli dneska projednávat. Nebyli jsme to my, kteří svolávali mimořádnou schůzi! Já jsem se dozvěděl dneska v devět, že má být blok smluv. My tady jsme. Třeba jste to ministrům neřekli, já nevím. Ale žádné zpoždění nehrozí, když jsme dneska měli jednat původně o něčem jiném. Proč to takhle komplikujeme, proč se dohadujeme k proceduře? Pan ministr průmyslu je připraven. Jestli i pan ministr životního prostředí má nějaké smlouvy, nevím. Můžeme je udělat úplně v pohodě, pustit je do druhého čtení a nemusíme tady ztrácet čas nějakou procedurální hádkou.

Jenom připomínám, že podle toho, jak jste v úterý hlasovali, a já jsem nehlasoval ani pro program, protože jsem ho považoval za chybný, tak dneska neměl být jednací den.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Laudát, pak pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Padl procedurální návrh, tak o něm pojďte hlasovat – za prvé. Za druhé. Vyzývám vládu, aby začala fungovat i v technické části jako mašinérie. Neříkejte, že nejste schopni si vyřešit, aby někdo měl formální mandát předkládat tyto body, protože tím riskujete, že se najde nějaký blázen a zpochybní to někde u Ústavního soudu a zpětně nemusí být něco platné. Já nevím. Takový chaos tady ještě nebyl, co se týká předkládání materiálů. A radši neříkejte, že ani v minulosti jste tento mandát neměli.

Jenom upozorňuji, a poslední věta, že body 139 a 130 avizoval předseda klubu sociální demokracie v úterý jako naléhavé, a pak sem pověřený předkladatel nepřijde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan vicepremiér Bělobrádek.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, my jsme tady většinově za KDU-ČSL členy vlády, takže jsme tady připraveni. Pan ministr zemědělství je k dosažení, kdyby bylo potřeba.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Abychom pokročili, pane poslanče Stanjuro, můžu to brát jako váš procedurální návrh. Prosím, jestli to můžete zopakovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Navrhuji přerušení tohoto bodu, protože podle mě nemůžeme pokračovat. (Neklid v sále.) Bodu 137, který zrovna projednáváme. Nic jiného v této chvíli nenavrhuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Tohoto bodu 137. Ano, svolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o předloženém návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 76, do kterého je přihlášeno 149 přítomných, pro 55, proti 42. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě, do které mám přihlášku pana poslance Stanjury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chápu to jako obstrukci. I vládní kluby mají nárok na obstrukci. Já jsem ten poslední, kdo by jim upíral obstrukční chování. Velmi často nás takhle nespravedlivě ovlivňují. Tak se chci zeptat pana ministra životního prostředí, jestli by nám mohl ukázat pověření, že zde může vystoupit. To za prvé.

Za druhé zopakuji dotazy, které padly v jiném bodě, když jsme se pak rozhodli, že s panem ministrem kultury tuhle tu hru hrát nebudeme. Myslím, že jsme udělali dobře. Jaká je obchodní výměna mezi Českou republikou a Cookovými ostrovy? Kolik firem, které mají své daňové sídlo a jsou z Cookových ostrovů, má sídlo v České republice? Kolik českých firem má sídlo v Cookových ostrovech? Jaký je trend obchodní výměny? A takových otázek můžu položit panu ministrovi padesát. Stojí to za to? Hlavou proti zdi? Já myslím, že nestojí. Ale pokud chcete jít hlavou proti zdi, tak budeme 60 minut diskutovat o smlouvě s Cookovými ostrovy a ministři, kteří jsou přítomni a chtěli by, aby se projednávaly jejich smlouvy, se prostě ke svým bodům nedostanou.

Tak abych z toho našel cestu ven, navrhuji, abychom hlasovali o něčem jiném – přerušení tohoto bodu do čtvrtka 22. října do 11. hodiny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Prosím, abyste se usadili. (Mnoho poslanců postává v hloučcích a debatuje. V sále je hluk.) Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přerušením do příštího čtvrtka, tak jak to navrhl předseda Stanjura. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 77, přihlášeno je 152, pro 125, proti 4. Tento návrh byl přijat. Tento bod byl přerušen.

Budeme pokračovat bodem

139.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015 /sněmovní tisk 484/ - prvé čtení

Tento návrh by měl uvést pan ministr Babiš, který zde není. Předpokládám, že zde platí stejný problém. Takže já otevřu rozpravu. (Hlas z pléna: Není úvodní slovo.) To je pravda. V tom případě bych asi požádal o nějaký návrh někoho s přednostním právem, aby přednesl procedurální návrh, abychom se dostali z této situace. Kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dávám procedurální návrh na přerušení, ale teď jsem zapomněl, do kdy dával Stanjura ten předchozí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Do čtvrtka 22.

Poslanec František Laudát: Takže do čtvrtka 22. října.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 78. Přihlášeno je 153, pro 122, proti 4. Tento návrh byl přijat. Přerušuji bod 139.

Mám zde faktickou poznámku pana poslance Koskuby, ale není rozprava, pane poslanče, takže vám nemohu umožnit vystoupit.

Otevírám bod

140.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000, podepsaná dne 28. dubna 2015 v Praze /sněmovní tisk 492/ - prvé čtení

Tento návrh měl uvést pan ministr Chovanec, který je omluven. (Ministr Mládek se postavil k mikrofonu.) Ptám se pana ministra průmyslu a obchodu, zda chce vystoupit. (Ano.) S přednostním právem. Ano. (Ministr Mládek od mikrofonu odešel.) Kolega Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dovolím si dát procedurální návrh, abychom se tady z té nedůstojné situace dostali. Myslím si, že by to šlo dvěma hlasováními, abychom se domluvili fakticky na tom, že projednáme body těch ministrů, kteří jsou v tuto chvíli fyzicky přítomni v jednacím sále, abychom nemuseli otvírat a přerušovat jeden bod po druhém. Myslím si, že kdybychom si odhlasovali,

že nastala situace, abychom mohli tímto způsobem rozhodnout, a poté takto rozhodli, tak se můžeme pak rovnou přesunout k bodům těch ministrů, kteří jsou zde v sále.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to pokládám za procedurální návrh, se kterým se vypořádáme ve dvou hlasováních.

V prvním tedy konstatujeme, že nastala situace, která umožňuje změnu programu mimo vyhrazenou lhůtu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přihlášeno 153, pro 130, proti 5. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o tom, že upravíme pořad schůze tak, že budou projednávány body z bloku smluv v prvém a druhém čtení u ministrů, kteří nejsou omluveni z dnešního jednání schůze. Je takto souhlas? Ano. Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci.

Zahájím hlasování. Kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem, prosím, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 136, pro 124, proti 3. Tento návrh byl přijat.

V tom případě jelikož jsem otevřel bod 140, přeruším tento bod.

Vezmu si k ruce omluvy, prosím o strpení. Bod 141 má uvádět paní ministryně Marksová, ta je omluvena. Bod 142 má uvádět pan ministr dopravy, ten je také omluven. Bod 143 má uvádět pan ministr životního prostředí. Ten je zde.

V tom případě otevírám bod

143.
Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014 /sněmovní tisk 584/ - prvé čtení

Prosím pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby se ujal úvodního slova. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Cítím příjemné chvění, že jsem se konečně dostal k bodu, který mi náleží. Také se ho pokusím tímto způsobem zhostit.

Dovolte mi tedy, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, abych vám představil vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince loňského roku, tedy roku 2014. Česká republika převzala závazky smluvní strany Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států s účinností od 10. září 2000. V současné době má úmluva 41 smluvních stran, včetně Evropské unie.

Úmluva podporuje spolupráci státu při přípravě a zavádění vnitrostátních právních předpisů v oblasti prevence závažných průmyslových havárií a vzájemnou výměnu informací o zkušenostech získaných při hodnocení rizik havárií a jejich následcích.

Změna přílohy I se provádí za účelem harmonizace klasifikace nebezpečných látek v příloze I uvedených s globálně harmonizovaným systémem OSN pro klasifikaci a označování chemických látek a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. 7. 2012, o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, tj. tzv. směrnice SEVESO III. Nové znění přílohy I podpoří harmonizaci úmluvy a legislativy Evropské unie. Změna přílohy I úmluvy je v souladu s právem EU a novým zákonem č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií, a její přijetí nebude mít dopad na veřejnou správu, podnikatelský sektor ani na státní rozpočet ČR. Iniciátorem návrhu byla EU a její členské státy, které jeho přijetím prosadily své standardy na úroveň Evropské hospodářské komise. V podmínkách ČR jde o změnu smlouvy prezidentské kategorie, proto je ke schválení této změny potřebný souhlas PČR a ratifikace prezidentem republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Pavel Holík.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014. Doporučuji přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Pan poslanec Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedo. Tak když to kolegové chtějí, ať to mají. Průmyslové havárie jsou věci, které se řeší nejen z hlediska bezpečnosti a integrovaného záchranného systému, ale i z hlediska hospodářského. Navrhuji, aby to byl výbor pro bezpečnost, výbor hospodářský a výbor pro životní prostředí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano – hospodářský, bezpečnostní a výbor pro životní prostředí. Další návrhy neregistruji, budeme tedy hlasovat.

V prvním hlasování rozhodneme o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování 81 přihlášeno 137, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat.

V druhém hlasování, to už je návrh pana poslance Klučky, výbor pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 82, přihlášeno je 137, pro 109, proti 5. Návrh byl přijat.

Další návrh byl na hospodářský výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 83, přihlášeno je 139, pro 92, proti 12. Návrh byl přijat.

A posledním výborem, který zde byl navržen, je výbor pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 84, přihlášeno je 140, pro 118, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali čtyřem výborům, a to zahraničnímu, bezpečnostnímu, výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému. Tím končím bod 143.

Bod 144 projednávat nemůžeme, protože pan ministr Babiš je omluven. Bod 123 rovněž ne, 124 – to je bod pana ministra Ťoka, také ne.

Bod 125 je bod pana ministra Mládka, který je přítomen, takže otevírám bod

125.
Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 25. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení

Prosím pana ministra průmyslu a obchodu.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím konstatovat, že Poštovní unie měla dnes štěstí, protože jinak hrozilo, že ratifikace bude probíhat snad celé volební období, tak jsem velmi rád za to, že máme možnost ji projednat.

Dovolte mi, abych po proběhlém prvním čtení a po jednání v zahraničním výboru stručně představil vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 25. kongresu této mezinárodní vládní organizace. Hlavním posláním Světové poštovní unie je zajistit mezinárodní poštovní styk mezi 192 členskými zeměmi. Pravidla tohoto styku jsou upravena mnohostrannými smluvními dokumenty, které se souhrnně nazývají akta unie. Akta stanoví podmínky pro výměnu listovních zásilek, balíků a poštovních poukázek a odpovědnost v případě ztrát a poškození zásilek. Praktickým naplňováním obsahu akt je v ČR pověřena Česká pošta, s. p., na základě zákona o poštovních službách, který ukládá držiteli poštovní licence mj. zajišťovat i

mezinárodní poštovní služby v souladu s Akty Světové poštovní unie jako jednu ze základních poštovních služeb. Uzavřené smlouvy mají charakter mezinárodních prezidentských smluv a zplnomocněným představitelem ČR tedy byly podepsány s výhradou jejich ratifikace.

Obsah změn projednaných a schválených na 25. kongresu byl podrobně představen při jednání zahraničního výboru. Zahraniční výbor doporučil Poslanecké sněmovně dát souhlas s ratifikací Akt Světové poštovní unie. Proto věřím, že i vy, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, podpoříte dnes svými hlasy toto usnesení garančního výboru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Leo Luzara, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo doručeno jako tisk 356/1.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, jsem také rád, že Světová poštovní unie bude na dnešním jednání schválena. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru ze dne 3. září 2015:

Po odůvodnění náměstka ministra průmyslu a obchodu Mgr. Karla Novotného a zpravodajské zprávě poslance Leo Luzara a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Akt Světové poštovní unie, podepsaných na 25. Kongresu Světové poštovní unie;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Tolik má zpravodajská zpráva.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, rozpravu končím.

Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem, v tom případě budeme hlasovat o usnesení tak, jak jej navrhl zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování. Ptám se kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 85, přihlášeno je 141, pro 121, proti 1. Tento návrh byl přijat a já děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Bod 126 je bod pana ministra dopravy, bod 127 je bod pana ministra vnitra, bod 128 je pan ministr dopravy, taktéž bod 129.

Bod 130 je pana ministra životního prostředí, to znamená, otvírám bod

130.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Islandem na straně druhé o účasti Islandu na společném plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu ve druhém kontrolním období Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 474/ - druhé čtení

Prosím pana ministra životního prostředí o úvodní slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající, jménem svým i jménem Islandu, že i na něj se dnes dostalo. Dovolte mi tedy, abych vás stručně seznámil s obsahem předkládaného materiálu.

Na 8. zasedání smluvních stran Kjótského protokolu, které se konalo na přelomu listopadu a prosince v roce 2012 v Dauhá v Kataru, smluvní strany přijaly změnu Kjótského protokolu, na jejímž základě se Evropská unie a její členské státy společně s Islandem zavázaly snížit své emise skleníkových plynů o 20 % v porovnání s referenčním rokem, kterým je rok 1990. V souladu s článkem čtyři odstavcem jedna Kjótského protokolu a na základě prohlášení učiněného v souvislosti s přijetím změny Kjótského protokolu na klimatické konferenci v Dauhá budou Evropská unie, její členské státy a Island uvedený redukční závazek plnit společně. Island není členem Evropské unie, a proto Evropská unie a její členské státy s ním uzavírají samostatnou mezinárodní dohodu o účasti Islandu na společném plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu ve druhém kontrolním období Kjótského protokolu, v níž se vymezují podmínky pro plnění redukčního závazku v letech 2013 až 2020.

V navrhované dohodě se Island mimo jiné zavazuje zajistit, aby úhrnné antropogenní emise skleníkových plynů vyjádřené v ekvivalentu oxidu uhličitého a vymezené ve změně Kjótského protokolu nepřekročily ve druhém kontrolním období přidělené množství emisí skleníkových plynů stanovené v dohodě. Má rovněž povinnost dodržovat právní předpisy Evropské unie, které souvisejí s prováděním změny Kjótského protokolu, a plnit další technické podmínky. Prováděním dohody a kontrolou plnění dohodnutých závazků se bude zabývat tzv. výbor společného plnění. Jeho členy budou tvořit zástupci Evropské unie, členských států Evropské unie a Islandu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím pana poslance Robina Böhnische, který je zpravodajem zahraničního výboru, aby se ujal slova a odůvodnil usnesení výboru.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Zahraniční výbor se zabýval touto materií na své 20. schůzi 3. září a já si vás dovolím seznámit s usnesením zahraničního výboru.

Po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Vladislava Smrže, zpravodajské zprávě poslance Robina Böhnische a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Islandem na straně druhé o účasti Islandu na společném plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu ve druhém kontrolním období Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocnil zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova – o která zájem není.

V tom případě budeme hlasovat o usnesení, tak jak je navrhl pan zpravodaj, respektive jak reprodukoval pan zpravodaj návrh zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 86. Přihlášeno je 143, pro 127, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dalším bodem je bod 133, který je ovšem ale bodem pana ministra financí, tudíž rovněž nemůže být projednán.

Kolegyně, kolegové, jsou dvě možnosti. Podle pořadu schůze by teď mělo dojít na projednávání zákonů ve druhém čtení, které jsou dalšími body v tom seznamu, a první je tedy návrh zákona z dílny pana ministra průmyslu a obchodu, což je bod 13. Pana ministra zde nevidím. V tom případě mi nezbývá nic jiného než přerušit jednání Poslanecké sněmovny, a to do zahájení ústních interpelací na předsedu vlády.

Děkuji vám za účast na dopoledním jednání.

(Jednání přerušeno ve 12.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušené 33. schůzi. Ještě než zahájíme bod číslo 206, ústní interpelace, dovolte mi, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 15.30 paní poslankyně Golasowská, od 14.30 do 17 hodin paní poslankyně Šánová, od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů Helena Válková a pan poslanec Kolovratník, mezi 16. a 19. hodinou, od 14.30 se také omlouvá pan poslanec Pavel Čihák. To je vše z omluv.

Přistoupíme k bodu

206.
Ústní interpelace

Ústní interpelace, tak, jak byly podány poslanci Poslanecké sněmovny, byly vylosovány v následujícím pořadí, které vidíte na tabuli a které jste dostali na své lavice. První interpelující je paní poslankyně Vlasta Bohdalová, která interpeluje pana předsedu vlády. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážený pane premiére, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Pane premiére, v posledních týdnech a měsících máme plná média a hlavně i mezi lidmi se hovoří o problému především migrace a dalších mezinárodních problémech a jaksi byl zakryt jeden velký problém, který řeší desítky a možná i stovky lidí v naší společnosti, a to je problém samoživitelek a samoživitelů, kteří se nemohou domoci svého práva na soudně vyměřené výživné od svého partnera, který je jim už dlouhé měsíce toto výživné dlužen. Pokud vím, tak my jako sociální demokracie jsme toto měli v programu, a pokud vím, tak i vláda má zavedení této legislativní normy v koaliční smlouvě.

Chtěla bych se tedy v tuto chvíli zeptat, jestli již došlo k dohodě o úpravě této problematiky, jestli se v rámci koalice o této problematice jedná a jak je celý problém daleko. Děkuji vám předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni. Slova se ujme v odpovědi na tuto interpelaci pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dobrý den, vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení poslanci.

Věcný záměr zákona o zálohovaném výživném byl zpracován na základě uzavřené koaliční smlouvy. Ta koaliční smlouva deklaruje podporu rodičů s dětmi v těch případech, kdy druhý rodič neplatí řádně stanovené výživné, a to formou zákonné úpravy řešící zálohované výživné, které bude poskytováno za jasných a státem předem stanovených podmínek. Musím říci, že my jsme jako jedna z koaličních stran, sociální demokracie, ten návrh dali do koaliční smlouvy a dohodli jsme se na tom, že bude v koaliční smlouvě i na základě toho, že jsme v uplynulých letech opakovaně tady na půdě Poslanecké sněmovny zkoušeli prosadit zákon, který by zálohované výživné řešil, protože já jsem si vědom faktu, že skupina samoživitelů nebo samoživitelek, které se starají o děti, a ten druhý rodič neplní svoji zákonnou povinnost – a teď se můžeme bavit o celé škále důvodů, které k tomu vedou – je případ, kterému bohužel společnost téměř nevěnuje pozornost, ačkoliv je to velmi četná situace. Je to tak jakoby zvláštně ve stínu. Zatímco řada témat, která jsou možná mediálně atraktivnější, plní diskuse i v této Poslanecké sněmovně, tak téma situace osamělých samoživitelů a samoživitelek s dětmi, kde ten druhý rodič se prostě

odpovědně vůči dětem v žádném případě nechová, je stranou hlavního proudu veřejné debaty.

Bohužel, situace v koaliční debatě není úplně jednoduchá, protože v okamžiku, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo věcný záměr zákona, tak se ukázalo, že koaliční partneři na to mají poněkud odlišný názor, to znamená, v rámci koalice se diskuse zadrhla. Já bych možná popsal, jak přesně v tuto chvíli budeme postupovat.

Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo věcný záměr zákona. Obdobně, jako je tomu v ostatních zemích, připravilo opatření v oblasti sociálního zabezpečení, to znamená, je navržena dávka, v tomto případě dávka, u které se předpokládá, že její výše bude vymáhána po povinném rodiči. Ten návrh ministerstva byl zpracován v pracovní skupině, kde byly všechny dotčené resorty a byli tam také zástupci odborné a laické veřejnosti. Návrh věcného záměru zákona prošel vnějším připomínkovým řízením. Jak už jsem řekl, přípravu a projednávání návrhu provázely rozdílné reakce, pokud jde o nalezení vhodného způsobu řešení problematiky rodičů s dětmi, kde druhý rodič řádně neplatí stanovené výživné.

Často byla navrhována řešení, která ne zcela souvisí s úpravou zálohovaného výživného a týkají se spíše primární úpravy vyživovací povinnosti a jejího vymáhání dle předpisů práva občanského hmotného a procesního, úpravy v oblasti práva trestního, případně aplikace těchto předpisů příslušnými institucemi. Ovšem podle mého názoru toto ta cesta není, protože snaha, řekněme, intenzivněji kriminalizovat neplacení výživného neřeší okamžitou sociální situaci rodin s dětmi, které jsou tímto postiženy.

My jsme o té věci opakovaně jednali na půdě koalice. Já jsem požádal paní ministryni práce a sociálních věcí a také ministry financí, spravedlnosti a vnitra, aby vyslali své kompetentní zástupce do speciálně ustavené pracovní skupiny. Tam už byly zaslány nominace, připravuje se jednání této skupiny a cílem by mělo být vypořádat připomínky, které se objevily vůči věcnému záměru zákona, tak aby mohl být následně projednán na vládě.

Já určitě budu usilovat o to, aby ta věc byla co nejdříve vypořádána na úrovni vládní koalice, aby věcný záměr mohl být projednán a mohlo být připraveno paragrafované znění příslušného návrhu zákona. Souhlasím s tím, co jste zde řekla. Je to vážný sociální problém a já bych byl rád, kdyby naše vláda byla schopna v rámci svého mandátu přijít s naprosto konkrétním řešením, které pomůže matkám samoživitelkám, popřípadě otcům samoživitelům v jejich tíživé sociální situaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Ptám se, jestli paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Ano. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já velice děkuji za odpověď, pane premiére. Byla bych ráda, a teď mluvím k celé koaliční vládě, aby tento problém byl pro ni tak strašně důležitý jako elektronická evidence tržeb nebo zdanění hazardu, protože já si osobně myslím, že když se dostávají lidé na dno ne vlastní vinou, ale tím, že přestala

fungovat rodina, je to přesně ta chvíle, kdy má zafungovat stát. A rozhodně to nevyřeší tím, že si někdo založí nadaci a dává osamělým matkám půl milionu ročně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér nemá zájem o odpověď. Děkuji paní poslankyni Bohdalové.

Nyní na řadu přišla paní poslankyně Nytrová s obdobnou interpelací. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážený pane premiére, vážené kolegyně a kolegové, i já považuji problematiku zálohovaného výživného za velmi závažnou, a proto i já jsem měla interpelaci na tuto problematiku, ale protože si myslím, že pan premiér dostatečně zodpověděl, jaké kroky byly do dnešního dne udělány, tak svoji interpelaci stahuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nytrové. Budeme mít více času na další kolegy a kolegyně. Můžeme pokračovat. Nyní je interpelujícím poslancem pan poslanec Josef Zahradníček, který interpeluje předsedu vlády ve věci vlajky na Pražském hradě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, příjemné a dobré odpoledne.

Není to tak dávno, co se stalo a co se stát nemělo. Téměř celá naše občanská veřejnost odsoudila a byla pohoršena jednáním skupiny tzv. umělců, kteří se dostali pro nás nepochopitelným způsobem po lešení na střechu Pražského hradu, sídla našich králů a prezidentů, na střechu symbolu, ke kterému s úctou, láskou a pokorou vzhlíží každý návštěvník Prahy, a doufám, že i každý občan Prahy. Sám jistě víte, že ze stožáru sundali standartu prezidenta republika a vyvěsili tam obří červené trenýrky. Co si dovolila tato, doufám, malá skupinka tzv. umělců, nemá obdoby. V současné době jsme svědky, jak padají hlavy, v uvozovkách, těch, kteří měli být hrdí na to, že mohli dělat to, co jim ostatní příslušníci v tichosti záviděli, tj. být součástí ochrany Pražského hradu, sídla našich prezidentů.

Velice se omlouvám, ale nikde jsem nečetl, nebo jsem asi hledal na špatných místech vaše stanovisko k této politováníhodné události. Proto se vás tímto ptám, vážený pane premiére, i ústy mnoha občanů České republiky na váš názor, nebo kde se dá dohledat vaše oficiální stanovisko k této události. Dále se vás ptám, zdali by byla taková benevolence všech odpovědných i v případě, kdyby místo toho, co tam ta skupina dala, s jejich pomocí aby zavlála nad Pražským hradem, a tím nad celou Českou republikou např. vlajka tzv. Islámského státu či vlajka někoho či něčeho podobného. Děkuji poslancům za pozornost a vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníčkovi. Pan premiér odpoví. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, já jsem na tu věc reagoval. Myslím si, že každý, kdo to viděl, určitě musel přemýšlet o tom, jestli neselhala ochranná služba, jestli neselhala hradní stráž při ostraze areálu Pražského hradu. Myslím si, že zvláště naléhavé je to v situaci, kdy už se delší dobu diskutuje vůbec třeba i o riziku zvýšení možnosti bezpečnostních incidentů v Evropě, a tohle samozřejmě do značné míry byl bezpečnostní incident, takže chápu reakci Kanceláře prezidenta republiky, její kritickou reakci jak vůči ochranné službě, tak vůči hradní stráži.

Pokud jde o to věc samu, musím říci, že policie se tou věcí začala bezprostředně zabývat a celou záležitost vyšetřuje, a je nepochybně na orgánech Policie ČR, aby ve vhodnou chvíli vhodnou formou o výsledku vyšetřování veřejnost informovaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi a ptám se pana kolega Zahradníčka, jestli má doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji. Děkuji, pane premiére, za velice krátkou odpověď, ale přesto věřím, že bude záležitost řádně vyšetřena a že ta skupina bude potrestána, aby se něco podobného nemohlo opakovat i na ostatních budovách nebo na jiných budovách v České republice, kde vlaje např. vlajka České republiky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli pan premiér chce doplnit – nechce doplnit svou odpověď. Budeme tedy pokračovat interpelací pana poslance Jiřího Zlatušky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane premiére, politika ČR směrem k uprchlíkům, kteří přicházejí na naše území nebo přes ně procházejí, je zjevně postavena na chování se k běžencům způsobem, který pro ně bude co nejpotupnější a povede k tomu, aby o naší zemi šířili dojem země k cizincům z jiných zemí či víry zásadně nepřátelské. Extrémní stránkou tohoto chování je nakládání s běženci v zařízeních pro zajištění cizinců, které, jak jsem měl možnost se osobně přesvědčit, vcelku zjevně naplňuje znaky, které jsou v rozporu, např. s Úmluvou Rady Evropy pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1987, resp. konkrétně Standardy CPT z roku 2004, což se týká i elementárních požadavků typu přístupu k právní pomoci nebo informovanosti, nemluvě o prostředí, které je v řadě prvků horší než prostředí ve vězení, což se specificky týká internovaných dětí, u kterých Česká republika zjevně porušuje článek 3 uvedené úmluvy a kde znepokojení nad podmínkami dětí, konkrétně v zařízení Bělá-Jezová vyjádřil již dříve za podmínek, které byly méně dramatické prostorově i kapacitně, Výbor pro práva dítěte Organizace Spojených národů v červnu 2011.

Chápu, že bezcitné zacházení s běženci je v souladu s většinovým postojem málo konkrétně informované české veřejnosti a koneckonců i většiny politické reprezentace. Tyto postoje by však dokázalo naplnit uplatňování naší poměrně přísné

azylové legislativy, aniž by bylo nutné budovat pověst země, která získání utečeneckého statusu klade všemožné právní překážky, a kombinovat je s postupy, které negativní obraz ČR pěstují tak, že daleko přerůstá obraz země s přísnými a vymáhanými zákony. Tyto postupy v gesci Ministerstva vnitra jsou však dnes realitou a de facto vládní politikou, byť nebyla přijata na formální úrovni, již proto, že by odporovala lidskoprávním závazkům ČR.

Rád bych proto vznesl otázku, jak vnímáte –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, budete muset tu otázku doplnit až později, protože uplynuly vaše dvě minuty. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Česká republika v žádném případě neklade překážky žadatelům o azyl. Když se podíváte na to množství žádostí o azyl, které byly podány v ČR v uplynulých letech, tak ve srovnání se zeměmi, jako je Polsko, Slovensko nebo Maďarsko, ve vztahu k počtu obyvatel patříme mezi země, kde je podáváno poměrně velké množství žádostí o azyl. Také ty žádosti o azyl nejsou podávány zcela v přesné vazbě na současné migrační proudy, které míří do Evropské unie. Žádosti o azyl, když se podívám na strukturu, tak jak byly v ČR podány, tak zatím stále největší skupinu žadatelů o azyl tvoří občané Ukrajiny, na druhém místě jsou to občané Sýrie a aktuálně v letošním roce na třetím místě jsou to občané Kuby, kteří podali žádosti o azyl v ČR, a já si nejsem vědom toho, že by kdokoli kritizoval ČR za to, že by kladla překážky žadatelům o azyl.

To malé množství žadatelů o azyl ze Sýrie v ČR je podle mého názoru dáno podobnými faktory, jakými je dán nízký počet těchto žádostí v dalších zemích, které jsou na té tranzitní ose migračního proudu, který dneska směřuje do Evropy přes Balkán. My jsme tranzitní země. Jsme tranzitní země, která je na okraji hlavního migračního proudu. Od začátku letošního roku, tuším, že Ministerstvo vnitra zaregistrovalo zhruba 3 000 nelegálních přechodů naší hranice, tzn. různý režim zacházení striktně podle zákona o azylu se dotkl zhruba 3 000 osob. Žadatelů o azyl ze stran lidí ze Sýrie je někde kolem 70 až 80 žádostí o azyl a předpokládám, že vzhledem k tomu, že se jedná o uprchlíky před válkou, nebude nějaký zásadní problém, aby tito lidé mohli azyl v ČR získat.

Nesouhlasím s tvrzením, že ČR tady klade nějaké překážky žadatelům o azyl, a myslím si, že postupujeme v souladu jak se standardy EU, tak především s platnými zákony na území ČR.

Samozřejmě problém je tam, kde na území ČR vstupují lidé, kteří se dopouští porušení zákona, tzn. vstoupí na území ČR bez platných dokladů a buď už požádali o azyl v jiné zemi, např. v Rakousku nebo v Maďarsku, kam by měli být podle zatím stále platných schengenských pravidel vraceni, anebo neposkytují žádné informace a nechtějí případně zahájit azylové řízení tady v ČR a usilují o to, aby se bez registrace dostali do nějaké další země.

Tady musíme postupovat, a teď říkám vládu, protože vláda garantuje zákonnost v zemi směrem k občanům, musí Ministerstvo vnitra postupovat v souladu s našimi zákony. Jenom připomínám, že teď aktuálně Sněmovna řadu měsíců projednávala novelizaci legislativy, která upravuje otázku udělování azylu v ČR a těch podmínek, které jsou stanoveny. Existují zákonné limity pro pobyt uprchlíků v detenčních zařízeních, existují zákonné důvody pro pobyt uprchlíků v detenčních zařízeních a já nemám žádné signály o tom, že by Ministerstvo vnitra jednalo v rozporu s těmito důvody.

V okamžiku, kdy jsou zákonné důvody pro ukončení pobytu v detenčním zařízení, pak jsou uprchlíci buď tedy propouštěni, nebo jsou vraceni do států, kam by měli být vraceni podle schengenských pravidel. Bohužel ta praxe vracení prochází v posledních měsících těžkými zkouškami, ne vždy se to daří, ale mohu potvrdit, že neustále fungují tato pravidla mezi námi a Slováky, fungují mezi námi a Rakouskem. To znamená, dochází k tomuto. Anebo pokud jsou vážné důvody, tak samozřejmě tito uprchlíci zůstávají v detenčním zařízení. Vesměs těmi vážnými důvody mohou být důvody, které se týkají bezpečnostních hledisek. Jistě jste zaznamenali také statistiku, která je zveřejňována ze strany Ministerstva vnitra. V posledních měsících klesá počet uprchlíků, kteří jsou umístěni v detenčních zařízeních, což potvrzuje fakt, že se snažíme, aby tam ti lidé nebyli zbytečně v okamžiku, kdy samozřejmě nejsou žádné zákonné důvody pro to, aby tam byli zadržováni.

Nicméně myslím si, že máme právo na to, abychom u lidí, kteří nelegálně překročí hranice, je podrobili našemu režimu, který v České republice definují zákony. Tyto zákony nejsou v rozporu s pravidly platnými v Evropské unii. Já jsem také jedno z těch detenčních zařízení navštívil a nesetkal jsem se s tím, že by podmínky, které tam jsou, byly podmínkami nedůstojnými.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane premiére, i vám musím vzít slovo. Děkuji. Můžete dokončit potom po té doplňující otázce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane premiére, myslím si, že máte věcně chybné informace: malé děti se dvěma plínkami na den nebo méně než 4 % skutečně navrácených do Maďarska za tři měsíce.

Ale mně se jednalo o jiný aspekt tady tohoto a tím je negativní dopad na obraz České republiky. Česká republika jako země obecně nepřátelsky naladěna k cizincům může znamenat výrazný hendikep při získávání zahraničních pracovníků na naše univerzity nebo vědecká pracoviště, kdy k těžkostem pracovního uplatnění jejich rodin, často etnicky i nábožensky smíchaných, může přibýt i aktivní pocit ohrožení. Potíže mohou snadno nastat i ve snaze diverzifikovat složení studentů našich univerzit o studenty ze zemí mimo Evropskou unii, ke kterým se zprávy o naší zemi přes negativní referování v mezinárodních médiích mohou dostávat ve velmi špatné podobě. Zavírání se České republiky do sebe, které je tímto způsobem podporováno, jde daleko za otázky migrační legislativy či bezpečnostně-právních norem a může znamenat poškození, které bude zpočátku latentní –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, minuta skončila.

Poslanec Jiří Zlatuška: – nicméně – já dokončím větu – pokud se na úrovni kulturní či civilizační percepce v mezinárodním měřítku ujme, bude velmi těžké s jeho následky bojovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budu kritizován ostatními poslanci, že jim ubíráte čas. Tak prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane poslanče, to byla hodně dlouhá věta k dokončení. Nicméně chci konstatovat, že já jsem o Maďarsku vůbec nemluvil z hlediska vracení. Mluvil jsem z hlediska vracení o Slovensku a Rakousku, protože mám přesně informaci o tom, jaká je statistika vracení směrem k Maďarsku. Proto jsem ho neuváděl jako příklad funkčních vztahů. Funkční vztahy zůstaly zachovány vůči Slovensku zejména a vůči Rakousku. Ten počet migrantů, který k nám přechází z Polska a byli zadrženi, je minimální. Čili tolik tedy k této záležitosti.

Jinak já si myslím, že nikdo nemůže označovat Českou republiku jako za zemi, která by byla obecně nepřátelská vůči cizincům. V naší zemi žijí přes 4 % cizinců, čili více než 4 % naší populace jsou cizinci. Opět máme mnohem větší procento cizinců, než má třeba Slovensko nebo některé další země ve střední Evropě. Máme tady – největší naše národnostní menšina, kolem 110 tisíc lidí, jsou Ukrajinci, pak jsou Rusové, jsou Vietnamci, samozřejmě nemluvím o Slovácích, kteří jsou také v této statistice uváděni jako významná národnostní menšina. Ale Ukrajinci, Rusové, Vietnamci – významné národnostní menšiny, více než 4 % obyvatel tvoří cizinci.

A nemyslím si, že by naše země byla známa v zahraničí jako stát, kde dochází ke konfliktům mezi majoritní populací a těmito národnostními menšinami. Já si myslím, že u naprosté většiny z těchto lidí došlo k jejich dobré integraci do naší společnosti, a bych byl velmi rád, kdyby tomu bylo i nadále. To napětí vzniká samozřejmě v okamžiku, kdy dneska do Evropy ve velkém množství přicházejí lidé, kteří přicházejí z oblastí, které jsou velmi kulturně a nábožensky odlišné. Jsou velmi kulturně a nábožensky odlišné od těch zkušeností, které zatím máme s těmi cizinci, kteří k nám přišli například za posledních 25 let, usadili se tady a integrovali. Současně vedle této odlišnosti vidíme, jak často se nepovedla integrace těchto lidí v zemích západní Evropy. Tohle jsou dva faktory, které myslím stojí za to, abychom o nich dále diskutovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane premiére, já vím, že otázka byla delší, ale také musím být spravedlivý na ten čas.

Ještě před dalším interpelujícím budu konstatovat došlou omluvu z dnešního jednání: od 14.30 do 19.30 hodin, a to paní místopředsedkyně Jaroslavy Jermanové.

Pokračujeme interpelací pana poslance Petra Bendla, ale nevidím ho tady, takže jeho přihláška propadá. A postupujeme tedy k interpelaci pana... (Jmenovaný přibíhá

do sálu.) Ne, už je tady. Už je tady, takže stihl jste to. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, dovolte mi, abych se na vás obrátil s ústní interpelací týkající se uprchlických kvót. Podle existující analýzy Ministerstva vnitra bylo hlasování kvalifikovanou většinou v této věci na úrovni ministrů vnitra v rozporu s evropským právem. Ministr vnitra tady tvrdil, že má jasnou analýzu v tom, že Evropská unie jednala v rozporu s právem. V důsledku toho možná i premiér Slovenska řekl, že se v tomto ohledu obrátí na Evropský soud. Chci vědět, zdali tak učiní i Česká republika, anebo nikoliv. V případě že nikoliv, prosím o odpověď proč, jestliže jsme byli poškozeni na právech a takováto analýza na Ministerstvu vnitra existuje, proč tak nechcete učinit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, i za dodržení času, a pan premiér odpoví panu poslanci Bendlovi. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Jak jsem byl informován, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, panem ministrem vnitra, dnes se uskutečnila další jednání evropských ministrů vnitra. Předmětem jednání nebylo zavedení trvalých kvót v rámci přerozdělovacího mechanismu v Evropské unii a zdá se, že debata, která se vede v Evropské unii, směřuje k tomu, že by diskuse o permanentních kvótách měla být otevřena teprve tehdy, až budou vyhodnoceny zkušenosti z toho mimořádného relokačního mechanismu, který byl schválen.

Já myslím, že je potřeba odlišit dvě věci: mimořádný mechanismus, který byl projednáván už dvakrát. V tom prvním případě bylo dohodnuto, že státy nebudou mít povinné příspěvky, a byly vyzvány, aby se dobrovolně přihlásily k solidaritě. A u toho prvního mechanismu Česká republika dobrovolně nabídla, že se postará o zhruba 1 500 uprchlíků na našem území. Pak se jednalo o druhém mimořádném mechanismu přerozdělení. My jsme navrhovali opět, aby tady nebyly povinné kvóty, aby jednotlivé země měly možnost dobrovolně a svobodně se vyjádřit ke svému příspěvku. V tom druhém případě tento náš názor nebyl přijat a došlo k hlasování na Radě ministrů vnitra a Česká republika hlasovala proti, společně se Slovenskem, Maďarskem a Rumunskem. Z těchto čtyř zemí pouze jedna země, a to Slovensko, avizovala, že podá žalobu na toto rozhodnutí Evropské rady. Zatím žádná jiná země takovýto postup neavizovala.

To, co pokládám za důležité, je, abychom byli schopni v té evropské debatě, která se vede, prosadit racionální, kvalifikovaný přístup k řešení příčin migrační krize. My ztrácíme i tady v České republice obrovské množství času debatou o kvótách, ale bohužel to se dělo i v uplynulých měsících na evropské úrovni, místo toho, aby se řešily příčiny, nikoliv následky toho obrovského migračního proudu, který tady je.

Česká republika bude postupovat v příštích měsících tak, abychom si udrželi maximálně silný vyjednávací potenciál pro to, abychom buď vytvořili blokační menšinu proti zavedení permanentních kvót, nebo přesvědčili naše partnery v Evropské unii, že to není správná cesta, tak aby takovýto návrh vůbec na jednání

ministrů vnitra předložen nebyl. Ta diskuse jednoduchá nebude. My jsme přesvědčeni o tom, že jsou tady věcné důvody, proč by kvóty neměly být zaváděny, zejména proto, že země, které jsou tranzitními zeměmi migrace, nebo vůbec ani nejsou tranzitními zeměmi migrace, tak nemají status cílových zemí, do kterých se chtějí uprchlíci dostat. Cílovou zemí je dneska Německo a asi některé další bohatší státy Evropské unie a my nevíme, jaký mechanismus by vůbec Evropská komise chtěla zvolit pro to, aby tyto lidi zřejmě násilím přesunula do států, kam oni nechtějí.

Ona samozřejmě celá ta diskuse se také týká ekonomické složky současné migrační vlny, protože část těchto lidí neprchá před válkou, ale využívá té velké migrační vlny k tomu, aby snáze mohli migrovat v rámci svých ekonomických důvodů. A tam už vůbec kvóty nedávají smysl v případě, že by tito lidé byli součástí azylového řízení, tam už vůbec nedává smyslu nějaká relokace.

Čili postup naší vlády bude takový, že teď budeme jednat. Nechceme používat jako vyjednávací argument hrozbu žalobami tak, jak to učinilo Slovensko.

A dovolte mi ještě jednu věcnou poznámku. V případě, že by Slovensko v té žalobě uspělo, tak ty důsledky se týkají všech členských zemí Evropské unie bez ohledu na to, jestli žalobu podal jeden stát, nebo jestli tu žalobu podalo několik států. Výsledky a důsledky by se týkaly všech členských zemí. Tady není možné se domnívat, že tím, že jeden stát podá žalobu, že si vysoudí nějakou výjimku pouze sám pro sebe. Ta věc bude hodnocena a důsledky toho hodnocení se promítnou stejně pro všechny členské státy, ať už podaly žalobu, nebo nepodaly.

Čili my nepatříme mezi ty země, které by se rozhodly jít touto cestou. O to intenzivněji budeme jednat s našimi partnery v rámci Evropské unie a budeme se snažit je přesvědčit o tom, že kvóty řešení nejsou, že řešení je společná ostraha schengenských hranic. A i tady chceme podniknout konkrétní krok. Česká republika se bude podílet velmi intenzivně na pomoci Maďarsku při vnější ochraně schengenské maďarské hranice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Ptám se, jestli je zájem o doplňující otázku. Ano, je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Pane premiére, vy jste premiér Slovenska, nebo České republiky? Čí vlastně jste tedy premiér? Vy se schováváte za soudní řízení nebo za rozhodnutí premiéra jiné země, když máte prokazatelnou informaci, o které tady mluvil ministr vnitra, že Česká republika byla sice přehlasována, ale zcela v rozporu s evropským právem. Vy se nechováte jako premiér České republiky, ale chováte se jako náměstek premiéra Slovenska. Já bych od vás očekával, že budete hájit zájmy České republiky, a je evidentní, že se vám do toho z nějakých důvodů pro mne naprosto nepochopitelných prostě nechce. Nechcete, přestože víte, že Česká republika byla poškozena, a vy jste její premiér.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Premiér se chystá odpovědět na otázku. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Naopak já odmítám to, co zde navrhuje pan poslanec Bendl z ODS, abychom slepě sledovali politiku Slovenska. My přece máme vlastní zahraniční politiku. My nemáme politiku Slovenska. A Slovensko se rozhoduje na základě svého vlastního uvážení a také česká vláda se rozhoduje na základě svého vlastního uvážení v tom nejlepším zájmu České republiky. Naším cílem není dostat Českou republiku do izolace v rámci Evropské unie, ale naopak zajistit, abychom byli schopni naše argumenty prosazovat. Jaký by mělo smysl, abychom jednali způsobem, který nám znemožní komunikaci s dalšími členskými zeměmi prostě proto, že argumenty České republiky už nebudou poslouchány a nebudou brány vážně?

Naše vláda patřila mezi jediné čtyři vlády v celé Evropské unii, které hlasovaly proti povinnému mechanismu přerozdělení. Patřili jsme mezi čtyři vlády, které hlasovaly proti tomuto, a byli jsme součástí menšiny. To znamená, že většina rozhodla o tom, že bude realizován jednorázový relokační mechanismus. Nebyla poškozena Česká republika, ale nebyl prosazen názor, který prosazovala Česká republika a česká vláda a který prosazovala koneckonců i tato Poslanecká sněmovna, protože my jsme tam nejednali jenom sami za sebe, ale měli jsme i podporu v usnesení orgánů Poslanecké sněmovny.

To, co je ale klíčové, není 1 500 nebo 3 000 lidí, kteří budou do České republiky eventuálně navrženi k tomu, aby tady absolvovali azylové řízení v rámci jednorázové relokace. To, co je klíčové, je trvalý přerozdělovací mechanismus, o kterém se teď povede debata v Evropské unii a který by schválen být neměl. Na to musíme nasadit všechny síly. Jednorázový mechanismus je něco, co odezní. Trvalý přerozdělovací mechanismus by tady zůstával dlouhé roky (upozornění na časový limit.) a byl by mimo pravomoc české vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat další interpelací pana poslance Reného Čípa ve věci krádeže prezidentské standarty. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, interpeluji vás ve věci krádeže standarty prezidenta republiky neznámým pachatelem, resp. jistou skupinou, která sama sebe považuje za rádoby umělce. Dle mne se jedná jednoznačně o trestný čin, neboť byla způsobena škoda vyšší než 5 000 korun. Nechci zde spekulovat o další hypoteticky způsobené škodě, ke které tímto činem došlo, neboť tento akt nepochybně poškodil dobré jméno jak prezidenta, tak České republiky i orgánů, které mají zajišťovat bezpečnost Pražského hradu.

Žádám vás o informace, zda byla přijata taková opatření, aby se podobná věc v budoucnu již neopakovala ani na Hradě či v jiných budovách spojených s reprezentativní funkcí státu, jako je sídlo vlády, ministerstva, Poslanecká sněmovna či Senát apod. Je třeba vzít také v potaz, že příště by nemuselo jít jen o krádež státního symbolu, ale někdo by mohl selhání bezpečnostních složek využít případně i k jinému, horšímu činu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než dám slovo panu premiérovi, dovolte mi, abych přivítal na galerii pracovní delegaci Česko-indonéské obchodní komory, jmenovitě paní Ivy Li. Pěkně vás vítám. (Poslanci povstávají a potleskem zdraví delegaci.)

Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen o tom, že politici ani když mluví v parlamentu, tak tady nejsou od toho, aby určovali, kdo spáchal trestný čin a kdo trestný čin nespáchal. Takže se omlouvám, ale já se tady skutečně nebudu vyjadřovat k tomu, co se odehrálo na Pražském hradě, a nebudu se snažit to kvalifikovat z pohledu trestního zákona. Od toho je tady policie, od toho je tady státní zastupitelství. Oni musí posoudit, jestli došlo ke spáchání trestného činu, nebo ne a jestli tedy v této věci bude zahájeno trestní řízení, nebo ne.

Jak jistě víte, Policie České republiky informovala o tom, že se touto věcí zabývá. To znamená, policie jedná, koná a je na jejích orgánech, aby poskytly veřejnosti dostatečné informace, protože já jako předseda vlády nejsem informován o průběhu jednotlivých trestních řízení, která jsou vedena v České republice. Takže tu kvalifikaci musí učinit policie, musí učinit státní zastupitelství o tom, jestli je to trestný čin, nebo přestupek. V případě, že tady bude trestní řízení, tak o vině či nevině musí v konečném důsledku rozhodnout nezávislý soud.

Už jsem tady mluvil dnes na interpelacích o reakci ze strany Kanceláře prezidenta republiky. Myslím, že ta reakce byla v zásadě adekvátní vzhledem k tomu, že skutečně šlo o čin, který narušil bezpečnostní opatření na Pražském hradě. Myslím si, že každý z nás si mohl klást otázku, jak je vlastně zajištěna bezpečnost prezidenta České republiky, když lze realizovat takovouto akci, jakou jsme viděli s vlajkou prezidenta republiky.

Myslím si, že lze tento krok interpretovat různým způsobem. Lze ho podle mého názoru interpretovat jako drsnou recesi. Myslím, že to je téma pro diskusi, kde končí svoboda slova a kde už nastává něco, co poškozuje symboliku státu, se kterou se většina občanů České republiky identifikuje. Domnívám se, že když se podíváme na tento čin, tak jde skutečně o drsnou recesi, která je pravděpodobně na hraně toho, co je běžně v České republice představitelné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan kolega Číp se hlásí o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Můj dotaz nebyl v podstatě směřován na nějakou právní kvalifikaci nebo zda se jednalo o trestný čin či přestupek, to necháme skutečně orgánům činným v trestním řízení. Můj dotaz byl jednoznačně směřován na to, jestli a jaká byla učiněna opatření, aby k takovým činům už nedocházelo. A to na vládních i jiných oficiálních budovách, aby nedocházelo ke znevažování těchto státních symbolů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér se chystá odpovědět na doplňující otázku. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Myslím, že i Úřad vlády se čas od času setkává s podobnými pokusy o demonstraci politického postoje například tím, že aktivisté se snaží vylézt na střechu Úřadu vlády nebo je snaha rozvinovat různé transparenty atd. Myslím, že my jsme země, která velmi dbá na svobodu slova a na svobodu projevu. A já bych nechtěl zase, aby přehnaná bezpečnostní opatření vedla k tomu, že tato svoboda slova a projevu standardním způsobem nebude moci být v České republice realizována.

Myslím, že určitě ochranná služba, hradní stráž i vzhledem k tomu, že muselo dojít k personálním výměnám, bude věnovat mnohem větší pozornost ostraze areálu Pražského hradu, a předpokládám, že tam, kde funguje ochranná služba v rámci státní správy, tak sledují ten vývoj, sledují, co se stalo, a přijmou příslušná – a zdůrazňuji adekvátní – opatření. Myslím, že zase by ta reakce neměla být příliš přehnaná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády a budeme pokračovat interpelací pana poslance Martina Lanka ve věci ochrany českých státních hranic. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Hezké dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Vážený pane předsedo vlády, já bych vás chtěl interpelovat ve věci ochrany českých státních hranic. Pravděpodobně se asi shodneme na tom, že imigrační krize jen tak neskončí. Já rozhodně nevěřím Evropské unii, že bude schopna zabezpečit vnější hranice Schengenu proti nelegálnímu pronikání imigrantů. V takovém případě je ale nutné, aby ochranná opatření přijala samotná Česká republika. Zvláště když okolní státy už to dělají. Já vítám, že se armáda připravuje posílit policisty při ochraně státní hranice. Před 14 dny jsme ale pořádali ve Sněmovně seminář k ochraně státních hranic za účasti všech příslušných ministerstev. Padl tam jeden důležitý závěr. Armáda není schopna bránit a chránit hranice dlouhodobě. Na hranice může být nasazena maximálně půl roku. Pak už by to ohrožovalo její schopnost plnit závazky NATO nebo výcvik. Ohrozilo by to i její schopnost pomáhat například u povodní. Navíc armáda tu zkrátka není primárně od toho, aby hranice chránila. Má jiné úkoly, a ochranu hranic proto musíme řešit jinak.

Pokud tedy existuje vysoce reálné riziko, že imigrační krize bude pokračovat, budeme na ochranu hranic potřebovat dlouhodobé opatření, které je ochrání permanentně. A na to bychom se měli připravovat už teď. My například navrhujeme, aby byla opět zřízena pohraniční policie České republiky o síle přibližně 3000 příslušníků a aby je doplnila technická ochrana hranic například pomocí dronů a elektronických technologií pro monitoring pohybu osob.

Teď k mé otázce. Jaká systémová opatření přijme vláda na dlouhodobou ochranu státních hranic? Tato jsou podle našeho názoru nutná, pokud nemáte, pane premiére,

nějaké exkluzivní informace, že tu imigrační krize už příští rok nebude. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci a pan předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka odpoví. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především je potřeba rozlišit opatření na vnějších schengenských hranicích a na hranicích mezi jednotlivými členskými zeměmi, které jsou součástí schengenského prostoru. Já jednoznačně pokládám existenci Schengenu za velkou výhodu zejména pro země, jako je Česká republika. My jsme stát, který je ve střední Evropě, sousedíme s celou řadou dalších zemí schengenského prostoru. To, že máme volný pohyb, je výhoda nejenom pro občany, ale je to samozřejmě velká výhoda i pro podnikatele. Naše země, která je orientována na export, to znamená, potřebujeme vyvážet zboží a služby, které u nás vytváříme, tak životně potřebuje schopnost rychle, levně překračovat hranice mezi státy, do kterých to zboží vyvážíme. Jakékoliv zhoršení situace uvnitř Schengenu, jakékoli budování bariér, kontrol, prohlídek uvnitř schengenského prostoru je něco, co poškodí jak naše občany, tak to poškodí dlouhodobě i naše podnikatele a zaměstnanost v České republice. Takže Schengen je pro nás výhoda a bude zájmem České republiky a je to jednoznačně priorita české vlády udržet schengenský prostor uvnitř plně prostupný pro občany Evropské unie, kteří mají právo se po schengenském prostoru pohybovat. Čili udržet Schengen, nezadrátovat vnitřní hranice Schengenu, nenastavět tam znovu pohraniční kontroly, které by brzdily život uvnitř schengenského prostoru.

Druhá věc je vnější hranice schengenského prostoru. Naopak, tam ta situace se musí změnit. V celé řadě zemí není dostatečně zajištěna ochrana vnější schengenské hranice. To je jeden z důvodů, proč migrační proud způsobil takový chaos v Evropské unii v uplynulém roce.

Jednoznačně souhlasím s tím, že migrační krize letos neskončí. Určitě se můžeme setkat a setkáme se s ní i v roce 2016 a musíme společně v Evropě udělat všechno pro to, aby ten migrační proud v příštím roce byl slabší. Máme na to několik měsíců, kdy se dá očekávat, že přes zimu se tlak na migraci sníží, a my musíme připravit opatření pro příští rok tak, aby ten migrační tok byl slabší. Mimo jiné to zahrnuje posílení vnější hranice Schengenu. A já jsem strašně rád, že Evropská unie spustila druhou fázi námořní operace mezi Itálií a Libyí, která už je přímo zaměřena na zasahování proti lodím pašeráků lidí. To je krok správným směrem. Stejně tak si myslím, že je pozitivním krokem z hlediska ochrany vnější hranice Schengenu i to, že se domlouváme s Maďarskem na tom, že Česká republika pomůže při ostraze vnější hranice Schengenu v Maďarsku.

Pokud jde o situaci u nás, v České republice, my jsme v průběhu migrační krize posílili ochranu naší hranice. Posílili jsme ji primárně zdroji Cizinecké policie a samozřejmě i prostřednictvím zdrojů dalších příslušníků Policie České republiky. Ukazuje se, že pro takováto opatření v příštích letech budeme potřebovat větší množství příslušníků Cizinecké policie. A vzhledem k tomu, že skutečně problém

s migrací není řešitelný v horizontu několika měsíců a je spíše řešitelný v horizontu několika let, tak vláda schválila koncepci posílení počtu příslušníků Policie České republiky. Každý rok budeme zvyšovat o několik set počet příslušníků a dojde i k navýšení počtu členů Cizinecké policie tak, abychom na situaci zvládání migrace byli lépe připraveni. Protože zase je rozdíl mezi kvalifikací, připraveností, znalostmi příslušníka Cizinecké policie nebo příslušníka pořádkové části policie, protože tam musí být určitá speciální výbava, speciální výcvik. Třeba i posílení jazykových dovedností apod.

Takže potřebujeme větší množství cizineckých policistů, ale samozřejmě v případě, že budeme realizovat mimořádná opatření na našich hranicích, a opět říkám, budeme je realizovat tehdy, pokud budou potřeba, nebudeme je realizovat jenom jako plané politické gesto, ale budeme je realizovat tehdy, pokud by došlo k zintenzivnění migračních toků přes naše hranice, jsme připraveni posílit ostrahu a jsme vzhledem k tomu, že není dostatek policistů České republiky, museli bychom příliš omezit služby policie uvnitř státu a to by zase mohlo zvýšit riziko kriminality, takže chceme posílit ostrahu hranic i příslušníky Armády České republiky. A já velmi oceňuji cvičení, ke kterému došlo, společné, policie a armády, protože ukázalo, že jsme schopni velmi efektivně a rychle posílit ostrahu hranice. Ale je to pouze dočasné opatření. Z dlouhodobého hlediska se musíme soustředit na vnější hranice Schengenu, nikoliv na uzavírání uvnitř Unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Lank se hlásí k doplňující otázce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Já jsem se v první chvíli lekl z toho vašeho projevu, že nemáte v plánu dělat v zájmu zachování volného pohybu osob na Schengenu a kvůli podnikatelským aktivitám vůbec nic. Tak to jsem rád, že jsem pak pochopil, že alespoň něco se dít bude. Nicméně to, co se děje teď, včetně toho společného cvičení, za které jsem rád, tak to je jenom taková ta reakce na imigranty, kteří tu jsou. A řeší se důsledky, a nikoli příčiny.

Já naprosto chápu to, že ta situace se musí prioritně řešit mimo hranice Schengenu, na té vnější hranici. Ale jsem rád, že jsem i slyšel, že je v plánu nabírat, zvyšovat počty policistů, a proto se zeptám ještě jednou, a opravdu konkrétně: Podle odborníků by bylo třeba obnovit skutečně pohraniční policii, a to o síle minimálně tří tisíc příslušníků. Chci se zeptat, jestli něco podobného je v plánu a jestli se případně zvažuje i technická ochrana státní hranice pomocí elektronických zařízení a případně dronů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to byla doplňující otázka. Slovo má pan premiér. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já určitě nevylučuji, vážený pane poslanče, že Policie České republiky zlepší své vybavení různými mobilními kontrolními prostředky, ale rozhodně se nechystáme na hranicích České republiky,

my nemáme žádnou vnější hranici Schengenu, čili nechystáme se na hranicích České republiky budovat nějaká trvalá technická opatření. Chceme ale zlepšit připravenost, počty a vybavení příslušníků Cizinecké policie. Myslím, že to, co se teď odehrává, je jasná pobídka k tomu, abychom nepodceňovali roli Cizinecké policie. Nechystáme se budovat nějaké speciální složky pohraniční stráže. Znovu zdůrazňuji, takováto opatření mají smysl na vnější hranici Schengenu. Tam jsme už navrhli jako Česká republika, podpořili jsme návrh na to, aby vzniklo něco jako společná evropská pohraniční strážní služba, a jsme připraveni do takovéto strážní služby vyslat své experty nebo tam vyslat naše policisty či vojáky, pokud by to bylo potřeba. Takže speciální složky nikoliv, posílení Cizinecké policie, zlepšení jejího vybavení ano, trvalá technická zařízení nikoliv, ale je potřeba, aby se posílila ochrana vnější schengenské hranice.

A pokud jde o tu orientaci na příčiny řešení migrační krize, to, co teď je potřeba nejrychleji, tak je zlepšit potravinovou pomoc lidem, kteří jsou v uprchlických táborech, poskytnout jim lepší péči, zejména když víme, že nás čeká další zima a že v těch uprchlických táborech je v tuto chvíli několik milionů lidí. Je 10,5 milionu lidí, kteří utekli ze svého domova v rámci války v Sýrii, z toho zhruba 6 milionů lidí je vystěhovalých v rámci Sýrie, 4 miliony Syřanů jsou v uprchlických táborech v Jordánsku, v Turecku a v Libanonu. Čili o tyto lidi se musíme postarat. A jestliže OSN docházejí peníze na potravinovou pomoc, tak jsem rád, že Evropská unie se dohodla, že tam ty finanční prostředky významně navýšíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi a budeme pokračovat další, již osmou interpelací pana poslance Jiřího Valenty ve věci odpovědnosti vlády k Poslanecké sněmovně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, opravdu vám nevadí tristní míra neúčasti ministrů vaší vlády nejen na poslaneckých interpelacích? Padlo to zde ve Sněmovně již několikrát, avšak skutečně mi nedalo, abych se vás jako hlavy exekutivy nezeptal přímo a před veřejností také nepožadoval vaši přímou odpověď.

Rozumím tomu, že ministři mohou mít v ojedinělých případech závažné důvody k neúčasti, ale např. jejich dnešní masová absence se již vymyká zdravému rozumu a poměrně přesně ilustruje přístup koaliční vlády k zákonodárnému sboru. Domnívám se, že v jistém smyslu paralyzuje i činnost Sněmovny a nabourává principy Ústavy, na kterých je náš státní systém s přesně vyváženou dělbou moci vybudován. Fakt, že na začátku projednávání odmítnutých písemných interpelací zde seděl osamocený ministr Jurečka, byl smutnou ilustrací úvodu dnešního jednacího dne. Následně chyběli ministři i u dalších bodů jednání Sněmovny, které měli garantovat, a schůze tak musela být přerušena. Jak tragikomické, ale i trestuhodné. O ústních interpelacích raději ani nemluvě. Býváme připraveni interpelovat, neboť ke své práci často potřebujeme okamžitou ministerskou reakci. Sněmovní aparát také pracuje, ale vše vychází nazmar. Hodina činnosti Sněmovny, běžně absencemi ministrů promarněná, vychází daňového poplatníka přibližně na 560 tisíc korun. Když už je ale dotazy poslanců, a dokonce ani vlastní body jednání nezajímají, není důležitým alespoň ten

ekonomický aspekt? Jindy jsme totiž nuceni na občanech často až nesmyslně šetřit, o čemž by mohl pohovořit ministr Babiš, ale ten tady ostatně není a také by zde býti měl.

Pane premiére, zkuste prosím s tímto nelichotivým stavem pracovní morálky ministrů vaší vlády něco udělat, ať už zde nemusíme řešit jejich despekt ke Sněmovně, potažmo k občanům, ústavnímu pořádku či hospodárnosti. Jde ale také o prostou slušnost ke kolegům, kteří chtějí pro lidi skutečně něco nikoli deklaratorně udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan premiér se chystá odpovědět na interpelaci. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane poslanče, já se snažím, abych na interpelacích nechyběl, nicméně svou přítomností nemohu nahradit potenciální neúčast dalších členů vlády na interpelacích na ministry. Nicméně určitě jsem připraven na nejbližším zasedání vlády, která se sejde v pondělí, to téma otevřít. Čili budu mluvit s kolegy a určitě je požádám, aby věnovali mnohem větší pozornost interpelacím na ministry. Já jsem tu byl také v pozici opozičního poslance v této Sněmovně a také mě štvalo, že když jsem chtěl interpelovat ministra a byl jsem vylosován, to znamená, měl jsem to štěstí, že na mě došlo v nějakém pořadí, tak ten ministr tady nakonec nebyl. Takže určitě jsem připraven o tom s ministry mluvit a požádám je, aby tady byli častěji přítomni na jednání Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi, pan poslanec Valenta se hlásí k doplňující otázce. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Pane premiére, děkuji vám za odpověď. Vaše odpověď mi prozatím stačí a budu tedy rád, jestli to dopadne ve prospěch nejen Sněmovny, ale i občanů České republiky, kteří opravdu přes své poslance některé informace nezbytně potřebují, zejména tu okamžitou reakci kompetentních ministrů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Valentovi, pan premiér nebude dále hovořit. Pokročíme k interpelaci č. 9 a to je interpelace paní poslankyně Strnadlové ve věci cesty do USA. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane předsedající. Pane premiére, v uplynulém měsíci jste již podruhé navštívil Spojené státy americké. Vzhledem k tomu, že ve sdělovacích prostředcích jsou vždycky zprávy spíše jen kusé, chtěla bych vás požádat, jestli byste nás mohl o výsledcích této své cesty informovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi efektivně přednesenou interpelaci. Pan premiér jistě rád využije svého času, aby informoval o výsledku cesty. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem navštívil Spojené státy podruhé v rámci roku a půl, kdy zastávám funkci předsedy vlády. Nebyla to bilaterální návštěva, ale zúčastnil jsem se dvou summitů, které organizoval prezident spojených států ve spolupráci s generálním tajemníkem OSN, a to vlastně na pozadí konání Valného shromáždění Organizace spojených národů.

Chtěl bych především poznamenat, že pravděpodobně i v důsledku toho, že letos OSN oslavilo 70 let od svého založení, tak zastoupení hlav států ať už na úrovni premiérů, nebo prezidentů na Valném shromáždění OSN a na doprovodných akcích, které ho provázely, jako byly ty dva summity, kterých jsem se zúčastnil já osobně, tak bylo skutečně velmi významné a skutečně reprezentativní. Mě to potěšilo, protože si myslím, že to ukazuje, že roste, přece jenom o něco roste prestiž Organizace spojených národů, a pokud poroste také její význam, tak to pro stabilitu ve světě je dobrá zpráva. Pevně věřím, že silné zastoupení bude i na dalších Valných shromážděních OSN, a my jsme připraveni jako vláda České republiky přípravě naší účasti a naší reprezentace věnovat v příštích měsících zvýšenou pozornost tak, abychom ta Valná shromáždění OSN dokázali diplomaticky maximálně využít ve prospěch České republiky.

První summit, kterého jsem se zúčastnil, byl summit, který se týkal boje proti ISILu, proti Islámskému státu. Česká republika je součástí koalice států, které se daly dohromady proto, aby bojovaly s Islámským státem. Těch zemí je něco přes 60. Na tom summitu byly přijaty tři další země, které rozšířily tuto koalici, ale především ten summit byl možností, jak slyšet názory nejenom Spojených států a dalších zemí, ale především zemí z arabského světa, ze severní Afriky, z těch zemí, kde přímo Islámský stát působí, kde mají zkušenosti s bojem proti terorismu, které jsou koneckonců, ty země, velmi často také zdrojem současné migrační vlny. Já to setkání pokládám za velmi užitečné, protože tam došlo i k určité koordinaci států, které jsou součástí této koalice.

Měl jsem možnost diskutovat o příspěvku České republiky s viceprezidentem Spojených států panem Bidenem. Musím říci, že Spojené státy ocenily fakt, že Česká republika dodává munici do Iráku, a to kurdským bojovníkům a také irácké vládní armádě. Náš příspěvek rozhodně není zanedbatelný. My jsme už dodali jednu dodávku munice v loňském roce, další dodávka je v letošním roce připravena k transportu a v tuto chvíli Ministerstvo obrany zvažuje možnost, že bychom dodali bojovníkům proti Islámskému státu do Iráku pravděpodobně naše samopaly, tzn. byla by to řekněme třetí forma pomoci, kterou bychom v krátkém čase poskytli. Irácká strana – měl jsem možnost mluvit také s iráckým premiérem – ocenila fakt, že Česká republika realizuje prodej letounů L-159 do Iráku, že se podílíme na školení iráckého personálu. Irák má zájem o to, abychom se podíleli na školení jejich policistů, čili i tato složka naší pomoci je vnímána pozitivně.

A koneckonců je tady ještě třetí forma pomoci. Česká republika se intenzivněji zapojila do ochrany vzdušného prostoru těch zemí NATO, které nemají vlastní nadzvukové letectvo, a nahrazujeme při ochraně vzdušného prostoru země, které přímo zasahují na Blízkém východě při náletech proti Islámskému státu. Takže teď

jsme se mimořádně účastnili air policingu nad Islandem a umožnili jsme tím, aby tato kapacita byla využita právě v boji proti bojovníkům Islámského státu.

To druhé setkání bylo také velmi důležité. Týkalo se účasti České republiky v misích OSN. Jsem rád, že jsem mohl informovat o tom, že Česká republika poté, kdy byla v minulých letech v této věci hodně pasivní, je připravena se do misí OSN vrátit. Konkrétně chceme vyslat naše vojáky do mise OSN v Mali a tam velmi úzce spolupracujeme s holandskou armádou, tzn. budeme součástí jednotky společně s holandskými vojáky. A já pevně věřím, že návrat do misí OSN bude také pozitivní zprávou o České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Ptám se, jestli je zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: To ani nebude doplňující otázka. Já jen s povděkem a velmi ráda slyším, že se OSN zapojuje do bojů proti Islámskému státu, protože ve sdělovacích prostředcích to tak jasné nikdy není. A pokud to skutečně nebudeme dělat, tak by mohlo být nebezpečí, že už se 71. narozenin OSN třeba ani nedožije. Takže můžeme jenom držet palce. Děkuji. Nepotřebuji odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Strnadlové. Pan premiér tedy nebude doplňovat svou odpověď.

Přejdeme k 10. interpelaci, to je interpelace pana poslance Radima Fialy ve věci referenda o vystoupení z Evropské unie. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, kolegové, kapitulace vaší vlády v Bruselu byla stejně tak hanebná jako předvídatelná. To, že diktát Bruselu vůči naší republice přesáhl všechny meze, bylo jasné již před časem. Proto hnutí SPD již od svého vzniku opakovaně žádalo vaši vládu a Poslaneckou sněmovnu o vypsání referenda o vystoupení z Evropské unie. Občané této země by měli mít právo rozhodnout o naší budoucnosti, o tom, zda se staneme multikulturní provincií Bruselu, anebo zda si zachováme svou vlastní identitu, zda chceme ochránit naši státnost a svobodu před bruselským o nás bez nás a invazí ilegálních imigrantů.

Protože se vaše vláda a vaši poslanci postavili proti svobodě volby českých občanů a protože jste opakovaně hlasovali proti tomuto referendu, spustilo hnutí SPD před několika dny petici za referendum o vystoupení z Evropské unie. Tuto petici již podepsalo mnoho desítek tisíc občanů. Proto vás, pane premiére, tady žádám, abyste na její znění reagoval. Cituji: Schválení povinných kvót pro přerozdělení imigrantů Evropskou unií představuje zásadní porušení suverenity a nezávislosti České republiky. Jde o akt srovnatelný s událostmi z března 1939 a nebo srpna 1968. Po tomto násilí k právům naší země bude následovat útok na demokratická práva a svobodu občanů. Půjde především o znemožnění referenda jako projevu vůle občanů. Je dnes zřejmé, že probíhá cílená destrukce českého státu. Politické hnutí SPD již

třikrát prosazovalo v Parlamentu České republiky přijetí ústavního zákona o referendu o vystoupení z Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, vypršel vám čas k položení otázky a tu můžete doplnit v té další části.

Poslanec Radim Fiala: Dobře, děkuji. Doplním v další části. Já, protože, jak už jsem řekl, na tu petici reagovalo několik desítek tisíc českých občanů –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, nezlobte mě. (S úsměvem.) Musím vás vést k věci. Pan premiér jistě odpoví, ale požádám ho o strpení, než přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Vilímec, dále se omlouvá paní poslankyně Lorencová, pan poslanec Plíšek, pan poslanec Vyzula a pan poslanec Pražák. Tolik tedy další omluvy z dnešního odpoledního jednání.

Na položenou otázku může pan premiér nyní odpovědět.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já si nemyslím, že by docházelo k nějaké destrukci státu. Naopak stát konečně po roce a půl obnovuje své funkce. My se snažíme, abychom zlepšili fungování veřejných služeb, aby se lidé mohli spolehnout na policii, aby tady fungovalo stabilně zdravotnictví, aby se zlepšovaly sociální služby. Já myslím, když se zeptáte občanů, tak vám těžko mohou tvrdit, že by se stát v naší zemi rozpadal. Možná před třemi čtyřmi lety, kdy byly realizovány plošné škrty, které do značné míry destruovaly schopnosti státu, tak se stát skutečně rozpadal, erodoval, v řadě funkcí nebyl schopen plnit to, co od něj občané očekávají. To, že v souvislosti s rostoucími riziky v okolí Evropy posilujeme třeba i armádu, bezpečnostní služby nebo policii, je signálem naopak toho, že stát je vědom si své odpovědnosti, např. za tu oblast bezpečnosti občanů.

Nemyslím si, že bychom naše občany měli poškozovat tím, že budeme vystupovat z Evropské unie. Členství v Evropské unii nám dává velké možnosti pro hospodářskou a sociální stabilitu. Já nevím o tom, že by kromě Velké Británie v nějaké zemi Evropské unie byla vedena vážná diskuse o tom, že by měla vystoupit z Evropské unie. Naopak vím o tom, že v našem okolí, ať už na východě, nebo na jihovýchodě, existuje řada států, které usilují o to, aby se členy Evropské unie staly a posílily tím svoji stabilitu a zlepšily tím své vyhlídky na prosperitu.

Jak už jsem tady zmínil v jedné z interpelací, naše země je státem a byli jsme jím i za první republiky mezi válkami, státem, který byl hodně orientován na obchod, na export svého zboží a služeb. To, že jsme a máme možnost být součástí evropského trhu, výrazně zvýšilo možnosti našich firem vyrábět a zaměstnávat lidi. To, že jsme se stali součástí Evropské unie, tak podle všech dostupných analýz zvýšilo množství investic, které přicházejí do České republiky. Já tady nechci mluvit o takových věcech, které už pokládáme za samozřejmé, jako je možnost volného pohybu po celém schengenském prostoru nebo třeba možnost studentů z České republiky za recipročních podmínek studovat v zahraničí apod. Ale chci zmínit ty klíčové faktory,

které jsou důležité pro život našich lidí a pro kvalitu života našich lidí, a tím je podle mého názoru otázka zaměstnanosti, hospodářského růstu, sociálních standardů. Řadu z těch věcí, které dnes v České republice máme, máme díky tomu, že můžeme prosperovat, vyrábět, obchodovat volně po celé Evropské unii. Takže je myslím zřejmé – a pokud mám reagovat na tuto iniciativu – že tuto iniciativu jednoznačně odmítám.

Byla by to cesta nikoliv k prosperitě, ale byla by to cesta ke stagnaci a úpadku. Byla by to cesta do izolace České republiky. My naopak potřebujeme, abychom byli otevření, abychom byli společností, která je schopna komunikovat, vyměňovat si informace a argumenty, ne se uzavírat sama do sebe, ne se izolovat od zbytku světa.

Poslední poznámka. Já myslím, že je trošku paradoxní, jak reagují některá radikální hnutí na současnou krizi kolem migrace. Je přece jasné, že receptem na zvládnutí migrační krize není posílení nacionalismu, není uzavírání jednotlivých zemí a to, že se každý bude starat jenom sám o sebe. To prostě k ničemu nepovede. To, že se Evropa starala sama o sebe, nestarala se o to, co se děje v Sýrii, tak po čtyřech letech tahle metoda vedla k současné migrační vlně. Ne uzavírání se do sebe, izolace a růst nacionalismu, ale naopak větší spolupráce evropských zemí na řešení společných problémů, které máme.

Já jsem přesvědčen o tom, že migrace není jenom problém Německa, není jenom problém České republiky nebo Řecka, je to problém, který má celá Evropa, a celá Evropa musí hledat společné řešení, tak aby to mělo nějaký smysl. My jako Česká republika sami o sobě migrační krizi nevyřešíme, ale můžeme se podílet na společné evropské akci a tam má znovu naše členství v Evropské unii smysl. Už nemluvím o všech dalších aspektech, které se týkají zahraniční politiky, bezpečnosti, ale pokládám za důležité, že jsme členy Evropské unie. Myslím, že patříme do Evropy. Neměli bychom se z ní vydělovat. Jsme země ve střední Evropě a celá naše historie to potvrzuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Doplňující otázku pan poslanec Radim Fiala avizoval. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, pane premiére, za částečnou odpověď. Chci vás požádat ještě o doplňující odpovědi. Je jasné z toho, jak mluví hlavní představitelé Evropské unie, například paní Merkelová, že Evropská unie tuto migraci podporuje. Řekla dnes i včera, že nehodlá migrační vlnu řešit vůbec nijak jinak, než jak ji Evropská unie řeší. Nevím tedy, a to bych vás chtěl požádat, jaké se dovoláváte akce Evropské unie, protože Evropská unie jenom dělá to, že nám sem uprchlíky posílá a přerozděluje je, nic jiného. To je podle mě všechno.

K tomu vašemu vyjádření, že státy se snaží vstoupit do Evropské unie, já mám informace jiné, kdy Norsko a Turecko svou přihlášku do EU stáhly, to znamená, že si nejsou jisty výsledkem a tím, co Evropská unie dnes dělá, stejně jako já. Co se týká volného pohybu, to bylo jenom to minimální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas pro doplňující otázku. Pan premiér, jestli chce odpovědět. Ano. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že je zřejmé, co to je společná akce Evropské unie. Aktivity, které budeme schopni koordinovat pro to, aby se zlepšila situace v bezprostředním okolí Evropy, aby odsud lidé nemuseli takhle masivně utíkat do Evropy, aby tam mohli zůstat, a to jsou společné akce v oblasti zahraniční politiky. To je společné jednání s Tureckem, přes které prochází velká část uprchlíků do Evropy. To jsou společné iniciativy vedoucí ke smíru v Sýrii. To jsou opatření, která pomohou uprchlíkům v uprchlických táborech zlepšit jejich životní situaci. To jsou opatření, která budou zaměřena na to, aby se postavily na nohy ekonomiky zemí v severní Africe. Prostě všechna tato opatření, která můžeme realizovat tehdy, když spojíme síly, zkoordinujeme rozvojovou pomoc, zkoordinujeme diplomacii, zkoordinujeme aktivity v bezpečnostní oblasti, tak tohle všechno má potom smysl, abychom dělali na společné evropské úrovni a zaměřili se na severní Afriku, na východní Evropu, zaměřili se na Blízký východ a stabilizovali tam situaci. Tím míním společnou akci Evropské unie a míním ji taky ve smyslu operací proti pašerákům lidí, míním ji také ve smyslu společné ochrany vnější schengenské hranice, ale tam, pokud jde o společnou ochranu vnější schengenské hranice, tam jsme se bohužel ještě nedostali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Pokračujeme interpelací pana poslance Adolfa Beznosky ve věci omezování podnikání. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane premiére, krátký dotaz. Ve Sněmovně leží senátní návrh omezení otevírací doby v obchodech. Mělo by se to týkat některých vybraných svátků a prodejen, které mají více jak 200 metrů čtverečních, a pak nějaké výjimky. Koaliční rada v lednu 2015 toto projednala a rozhodla, že tento senátní návrh podpoří. V pondělí tento týden Občanská demokratická strana představila svůj podzimní program Rozbal to, ve kterém jsme se také věnovali otevírací době v obchodech s tím, že jedině majitelé mají mít právo rozhodnout o tom, kdy bude v jejich obchodě otevřeno.

Velmi mě těší, že sociální demokracie velmi pozorně sleduje aktivity Občanské demokratické strany a reagovala na to odpovědí, ve které se ovšem objevilo, že sociální demokracie bude prosazovat zavření obchodů i v neděli. Mé dotazy jsou jednoduché. Za prvé, jestli tento návrh tedy sociální demokracie jako pozměňovací návrh opravdu podá, toto rozšíření na neděli, případně jestli už jste o tom jednali v koalici a připravíte v tomto duchu vládní pozměňovací návrh. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Pan premiér odpoví na vaši otázku. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, ne. V neděli nechystáme žádné zavírací hodiny. Já myslím, že je to vcelku jednoduchá a jednoznačná odpověď.

Jednotlivé evropské země v tomto mají rozdílný režim. Jsou státy, kde je třeba v neděli převážně zavřeno, to se týká Rakouska. Jsou země, které mají jiná omezení. Je řada zemí v Evropě, které mají skutečně omezení prodejní doby, které se týká tamních svátků. Já osobně podporuji návrh, který tady leží v Poslanecké sněmovně bohužel už strašně dlouho, který předložil Senát. Je to návrh, který řeší zavírací dobu u státních svátků. Myslím si, že tam je regulace vhodná jak s ohledem na život zaměstnanců, kteří pracují v maloobchodní síti, tak i s ohledem na kulturu a život občanů České republiky. Myslím si, že tato regulace by nás spíše přiblížila civilizovaným zemím. Chápu, že jsou na to v Poslanecké sněmovně rozdílné názory, ale já osobně budu hlasovat pro to, aby byla omezena prodejní doba ve státní svátky. Myslím si, že omezení prodejní doby v neděli nikdo nenavrhuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Pan kolega Beznoska se hlásí k doplňující otázce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji pěkně, pane premiére, za odpověď. Jenom připomínám, že ve vašem materiálu Komentář ČSSD ke kampani ODS Rozbal to je uvedena v závorce i neděle, to znamená sociální demokracie ve svém materiálu píše, že zaměstnanci by měli mít volno o svátcích, pro které budete hlasovat, a v závorce i v neděli. Rozumím tomu tak, že to je jenom vzkaz, který nemá opodstatnění a nebude tedy realizován ve Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se, jestli pan premiér bude mít doplňující odpověď. Není tomu tak. Dostáváme se ke 12. interpelaci paní kolegyně Černochové.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane premiére, v úterý na zahájení jednání Poslanecké sněmovny jsem vyjádřila znepokojení nad postupem, který zvolil pan ministr Chovanec ohledně záležitosti, která se týkala fotomontáže, kterou jsme všichni viděli ve sdělovacích prostředcích. Bohužel jeho vyjádření, které bylo ve smyslu toho, že pan ministr sám zaúkoloval tajné služby, aby se jeho záležitostí zabývaly, ve mně vyvolalo pocit, že jednak nedůvěřuje jako každý jiný smrtelník Policii České republiky, která k tomu je příslušná, a jednak tedy, že zneužil svou pravomoc.

Chci se vás jako premiéra České republiky zeptat, jestli o této věci víte, že se obrací přímo jeden z ministrů přímo na zpravodajské služby, případně jestli vláda České republiky tuto záležitost projednávala. A třetí otázka. Jestli vy sám jste o této věci byl od pana ministra informován.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Černochové. Pan premiér se chystá k odpovědi. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, úkoly tajných služeb stanoví svým usnesením vláda, čili to jsou úkoly, které se týkají jejich zaměření, jejich působení. Nemám žádné informace o tom, že by pan ministr Chovanec úkoloval tajné služby ve věci, kterou zmiňujete, čili nemohu potvrdit, že by tady docházelo k něčemu, co vy jste nazvala porušování zákona. Mám informaci o tom, že pan ministr Chovanec dal podnět Policii České republiky, čili předpokládám, že to bylo ve formě příslušného trestního oznámení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Doplňující otázka paní poslankyně Černochové. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane premiére. Tak v tom případě vás ministr vnitra neinformuje o velmi podstatných věcech, protože včera za mnou pan ministr přišel do lavice, byli tam i další kolegové, kteří to slyšeli, a před těmito i přede mnou řekl, že se písemně obrátil s vaším souhlasem na Bezpečnostní informační službu. Takže někdo nám tady lže a já doufám, že to není premiér České republiky, ale jenom ministr vnitra.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda vlády odpoví na doplňující otázku. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, to, že se někdo písemně obrátí na bezpečnostní službu nebo kohokoliv jiného, ještě neznamená, že úkoluje bezpečnostní službu nebo kohokoliv jiného. Myslím, že je v tom podstatný rozdíl. A pokud má paní poslankyně jakékoliv informace o tom, že by pan ministr Chovanec úkoloval bezpečnostní službu nad rámec oprávnění, která vyplývají z příslušných zákonů a usnesení vlády, může dát podnět kontrolnímu orgánu BIS nebo nějaké jiné bezpečnostní službě, aby se tou věcí zabýval. Ale pokud je zde uváděn jako údajný důkaz výrok pana ministra Chovance, že se písemně obrátil na službu, tak to nelze interpretovat jako úkolování služby. Byl bych rád, kdybychom byli v této věci přesní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Budeme rekordmani v interpelacích na předsedu vlády a to je třináctá interpelace – pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Věřím, že jsem nečekal, že na mě přijde řada.

Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, chtěl bych vás upozornit na další prodlužování a odklady při dostavbě rychlostní komunikace R7 Praha – Louny – Chomutov. V minulých dnech jsme se společně zúčastnili zahájení výstavby výrobního závodu společnosti Nexen, klíčového investora pro Ústecký kraj, který trpí výraznou nezaměstnaností. Opakovaně zde bylo slíbeno ze strany vlády, že dostavba rychlostní komunikace R7 je pro vládu prioritou. Chtěl bych se vás tedy zeptat, proč

dochází k dalším odkladům, proč vaše sliby nejsou přetaveny ve skutečnost a prioritní dostavení této klíčové rychlostní komunikace R7 Praha – Louny – Chomutov.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Slova se ujme pan předseda vlády Bohuslav Sobotka, aby odpověděl na tuto záležitost. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, především jsem rád, že se podařilo zaplnit žateckou průmyslovou zónu díky investici, která je skutečně hodnotnou investicí pro Českou republiku. A nejde jenom o tuto investici, ale jde i o další firmy, které dneska v žatecké průmyslové zóně působí a vyrábějí tam. Měl jsem možnost také některé v minulých měsících navštívit a vím, že poptávka po tom, aby se dořešila výstavba rychlostní komunikace R7 je skutečně velmi silná.

Investice Nexenu je důležitá v tom, že během pěti let bude investováno více než 22 miliard korun. Vytvoří se kolem více než tisíce pracovních míst a bude skutečně vybudován velmi moderní výrobní závod na výrobu pneumatik. Je to investice zajímavá. Bude tam i výzkumné centrum. Bude to kvalifikovaná práce pro naše lidi, čili je to určitě dobře, že se tuhle investici podařilo získat navzdory tomu, v jakém stavu je teď aktuálně výstavba této komunikace.

My jsme také při jednání o investicích obecně, které získáváme, tak vždycky je ta otázka dopravní infrastruktury zmiňována, není to součást konkrétních smluv, které uzavíráme o investičních pobídkách, ale jsou to věci, na které se nás investoři vždycky ptají podobně, jako se ptáte vy.

Jestli mohu tady k té záležitosti R7, informace, které jsem získal z Ministerstva dopravy. Podle Ministerstva dopravy by se úseky R7 na Slánsku měly začít budovat v roce 2020 a dokončené by měly být v letech 2022 a 2023. Zároveň jsou v plánu některá zlepšení, jako například zkapacitnění obchvatu Panenského Týnce s realizací do roku 2017, zkapacitnění obchvatu Loun s výstavbou rovněž do roku 2017. Dále se počítá se zkapacitněním úseku R7 u Chlumčan, které by mělo začít v roce 2018. A realizace tříkilometrového úseku mezi Postoloprty a křižovatkou Bitozeves by měla být zahájena už příští rok. To je stručná informace o tom, jak vypadá situace na R7.

Samozřejmě bych zde mohl zmiňovat jednotlivé úseky tak, jak jsou připraveny. Jenom chci říci, že samozřejmě Ministerstvo dopravy tuto věc sleduje. Je to jedna z priorit vlády a Ministerstva dopravy. A chtěl bych především říci, že naším cílem je, abychom zajistili dostatek finančních prostředků na přípravu výstavby v jednotlivých úsecích tak, aby zbytečně příprava nevázla, a jakmile se dostaneme do fáze, kdy budou stavební povolení, tak abychom mohli v jednotlivých úsecích začít stavět.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Pan kolega Kučera položí doplňující otázku. I na to máme čas. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuju za odpověď panu premiérovi. Chtěl bych tuto otázku rozdělit na dvě části. Musím říct, že Ústecký kraj, samosprávy v Ústeckém kraji, jednotlivé obce skutečně dělají maximum pro to, aby dostavba rychlostní komunikace na území Ústeckého kraje byla v maximální možné míře uskutečněna co nejrychleji. Bohužel stejnou prioritu dostavby rychlostní komunikace R7 neklade Středočeský kraj. Skutečně bych tady chtěl požádat pana premiéra, aby se zaměřil zejména na tuto oblast. Když se pan premiér podívá, zaznělo to i v jeho odpovědi, je vidět naprosto výrazně odlišná připravenost právě na území Ústeckého kraje a na území Středočeského kraje, kde termíny jsou skutečně za zhruba deset až patnáct let. Poprosil bych pana premiéra, aby se zaměřil právě na Středočeský kraj a pomohl dostavbě rychlostní komunikace zejména na tomto úseku. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Pan premiér se chystá k doplňující odpovědi. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuju. Určitě i na základě dnešní interpelace si vyžádám od Ministerstva dopravy, vážený pane poslanče, podrobnější informaci o přípravě jednotlivých úseků po celé trase R7 a obrátím se na základě této informace na hejtmany jak Ústeckého, tak Středočeského kraje a požádám je o jejich vyjádření a stanovisko v tom, jak by se dala zlepšit spolupráce mezi vládou a těmito dvěma kraji, pokud jde o přípravu R7. Využiji této možnosti a upozorním při této příležitosti i na to, že to je důležitá priorita i ve vztahu k těm novým investicím, které získáváme do žatecké průmyslové zóny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi za doplňující odpověď. Vzhledem k tomu, že už nemáme dostatek času ani na položení poslední otázky, i tak jsme rekordmani v interpelacích na předsedu vlády, vyřídili jsme jich třináct, což nebývá zvykem za oněch devadesát minut, a budeme se po necelé minutě věnovat interpelacím na ministry vlády České republiky.

Požádám pana místopředsedu Gazdíka, aby se připravil, abychom nezdržovali ostatní kolegy, k položení otázky.

Pan ministr Němeček jako první interpelovaný ministr je připraven, už poslouchá a pan kolega Gazdík může. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo k první interpelaci poslanců na členy vlády ČR. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře zdravotnictví, i doslechl jsem se zvěsti o novele zákona č. 95/2004 Sb., o vzdělávání ve zdravotnictví. Z mého pohledu jde v tomto případě o nedomyšlenou redukci počtu tzv. základních lékařských oborů. Dovoluji si vás proto otázat se, pane ministře: Proč se vytváří systém, který je odlišný od většiny zemí Evropy a na jedné straně opomíjí jako základní některé specializační obory, které jsou standardně základními obory v rámci EU, a současně uvádí jako základní ty obory, které nejsou takto zakotveny ve většině zemí Evropy či EU? To je první otázka.

Druhá je, proč text zákona neodpovídá původnímu záměru zkrátit vzdělávání. Bude-li dosavadní základní obor definován prováděcím předpisem jako nadstavbový, dojde místo možného zkrácení vzdělávání z pěti na čtyři roky k prodloužení vzdělávání z šesti na sedm let. Děkuji vám za vaši odpověď, pane ministře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Sněmovny za položené otázky, a to ještě v limitním čase. Pan ministr má právo na odpověď. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za otevření tohoto tématu, a protože čas, kdy zákon, kterým se vnáší pořádek do systému dalšího vzdělávání, se pomalu, ale jistě blíží do Poslanecké sněmovny, tak já předpokládám, že řekněme těchto iniciativ bude přibývat, protože v okamžiku, kdy jsme se rozhodli, ne že ten systém chceme odlišit od toho, co je v Evropě – bohužel ten systém tak, jak se mezitím, v mezidobí za posledních mnoho, mnoho let rozkošatěl, tak jsme se stali my evropským unikátem, kdy máme prakticky nejvyšší počet lékařských oborů v Evropě, a když se to pokusím zjednodušit tak, aby i nelékaři a nezdravotníci jaksi si představili, o čem hovořím, tak jsme se dostali do situace, kdy máme skoro specialisty na palec na pravé noze, kteří už nesmí léčit palec na levé noze. A tady je třeba férově říct, že to nebyla jenom chyba bývalých garnitur Ministerstva zdravotnictví, které jaksi podléhaly poměrně účinnému tlaku odborných společností, slovutných pánů profesorů a docentů, kteří měli představu, že jejich obor musí být tím základním oborem, kteří se domnívali, že i když v něm pracují, když to přeženu, čtyři lékaři v republice, tak musí jít o základní obor, a v konečném výsledku to vedlo k tomu, že odborníci, kteří mají takto úzkou specializaci, tak v okamžiku, kdy k něčemu dojde a oni by třeba chtěli svou specializaci změnit, tak je to velký problém.

Další problém je samozřejmě se vzděláváním v rámci tohoto oboru, protože pracovišť, která jsou schopna je erudovat, není mnoho, a proto jsme se rozhodli do toho tzv. říznout a zkusit ten obor přiblížit tomu, co je ve většině evropských zemí, nicméně je třeba říct, že každá země to má trošku jinak, a chtěli jsme to trochu vrátit k systému, který jsme tady měli a který podle mého názoru byl skoro optimální, k systému první a druhé atestace. A došli jsme k tomu, že vracíme základní obory zhruba na tu úroveň, kde byly obory, z nichž se atestovalo jako z první atestace. Samozřejmě úplně to nešlo, protože medicína mezitím pokročila, a jsme si vědomi toho, že to samozřejmě vyvolává odpor, protože ti slovutní páni profesoři a docenti, kteří si svůj obor zafixovali, kteří donutili všechny lékaře z celé republiky chodit stážovat jenom na to jedno pracoviště, pokud možno stovky kilometrů od jejich bydliště, tak samozřejmě těm to bude vadit a ti budou využívat přirozeného respektu, který lékařská profese má, budou oslovovat jednotlivé poslance, senátory, aby s tím něco udělali a aby nedopustili, aby k něčemu takovému došlo.

Takže já chci za sebe říct, že povedeme určitě jak ve zdravotním výboru, tak na půdě této ctěné Sněmovny určitě poměrně dlouhé diskuse k tomuto, jsme připraveni naslouchat argumentům, které mají nějaký základ a nějaké ratio, na straně druhé ale

pokud chceme systém zjednodušit, pokud ho chceme udělat přátelštější pro lékaře v rámci vzdělávání, tak prostě musíme ke změnám dojít a vždycky bude někdo, kdo s tím bude nespokojen. Toho jsme si vědomi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví. Pan kolega Gazdík se hlásí s doplňující otázce. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře, za velmi jasnou a takřka úplnou odpověď. Využiji toho ještě k jedné otázce, která mě trápí, a to je nedostatek zejména obvodních a zubních lékařů na území ČR, a jak jsem viděl analýzu, v příštích pěti až deseti letech se to dostane do velmi smutných čísel a velkých problémů. Ptám se, jestli i s tímto je nějak v té novele zákona počítáno, jestli i tady s tím se počítá, jak to změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr rád odpoví na doplňující otázku. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Já chci poděkovat. Musím říct, že strašně děkuji a že hrozně rád chodím na interpelace, protože tady dostávám otázky z témat, kterými se teď zabýváme a která považuji za důležitá.

Začnu postupně těmi dvěma tématy, která pan poslanec otevřel. U praktických lékařů podle dat a čísel nemáme pocit, že by počet lékařů, kteří získají atestaci z praktického lékařství, byl sám o sobě nedostatečný. Myslíme si, že ten počet je v pořádku, nicméně problém je v tom, že mnozí z nich chtějí zůstat pokud možno v největších městech, chtějí zůstat v Praze, v Brně, event. v dalších městech, a zaznamenáváme skutečně problém, že není úplně jednoduché je dostat do odlehlejších regionů, pohraničních regionů, kde si naopak myslíme, že důležitost praktického lékaře je velmi významná. Samozřejmě naše možnosti jsou trošku omezené. Pryč jsou doby umístěnek a my se k tomu určitě vracet nechceme a musíme je nějakým způsobem pozitivně motivovat. Proto jsme se v letošním roce dohodli s VZP, že zkusíme podpořit právě fungování ambulancí praktických lékařů v těchto regionech. A kromě toho, že funguje v rámci smluvní politiky VZP termín tzv. malé praxe, což je tam, kde je menší počet pojištěnců, který by lékaře neuživil, a ti jsou dlouhodobě placeni lépe takzvaně z hlediska jednotkové ceny, tak jsme se domluvili ještě na tom, že i když tam bude dostatek obyvatel, a přesto to nebude atraktivní pro toho lékaře, tak když dvakrát proběhne tzv. výběrové řízení na tu praxi a nebude úspěšné, tak VZP navýší úhradu tomuto lékaři o 30 % ještě navíc oproti tomu, co teď je. Netvrdíme, že to bude dostatečné... (Uplynul čas.) Pardon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, musím vás přerušit, nedá se nic dělat. Musíte to jedině individuálně dopovědět panu místopředsedovi Gazdíkovi.

Další interpelace je pana poslance Jana Zahradníka na ministra zemědělství Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací ve věci ochrany podzemních vod. Minule jsem se s tímto tématem obrátil na pana ministra Brabce, týkalo se to deficitu mezi podzemní a povrchovou vodou a disproporce mezi poplatky. Na vás se chci obrátit s otázkami týkajícími se toho, že v orných půdách se prokazatelně na základě údajů Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy snižuje vinou špatného hospodaření množství organické hmoty, přitom obsah organické hmoty v půdě přímo souvisí se schopností půdy jímat srážkové vody. Zároveň je také známo, že zemědělci nepříliš rádi, je to pro ně administrativně komplikované, přijímají a zpracovávají do půdy komunální komposty. Přitom Ministerstvo životního prostředí neustále podporuje výstavbu dalších a dalších kompostáren, přitom mnohdy na produkty v nich vyrobené není odbyt.

Mám dvě otázky, vážený pane ministře, na vás: Bude Ministerstvo zemědělství spolu s Ministerstvem životního prostředí řešit problém zvyšujícího se deficitu organické hmoty v orné půdě? A za druhé, jak se Ministerstvo zemědělství bude snažit motivovat zemědělce, aby hospodařili na polích tak, aby voda zůstávala na polích a neodtékala do recipientů a zároveň také aby byly využity vody drenážní?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Zahradníkovi a poprosím pana ministra zemědělství Mariana Jurečku o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne, děkuji, vážený pane předsedající, milé poslankyně, vážení poslanci. Vážený pane poslanče, já se s dovolením pokusím v té krátké lhůtě odpovědět, protože to je téma, o kterém bychom tady mohli diskutovat celé odpoledne.

Na tu první otázku, zdali budeme řešit problém deficitu organické hmoty – to je samozřejmě otázka, kterou se zabýváme, kterou se snažíme řešit už teď v reálném čase. My jsme udělali mnoho kroků v nastavení společné zemědělské politiky, kde se zvýšily nároky na řekněme minimální zatížení dobytčí jednotky na trvalé travní porosty v České republice, abychom podpořili živočišnou výrobu, to znamená potom i návrat organické hmoty do půdy zpět. Dále se snažíme motivovat zemědělce, aby pěstovali meziplodiny. V letošním roce podle prvních srovnání máme meziroční nárůst o 30 tis. hektarů meziplodin. Ta přesná čísla budeme mít na konci roku, ale je vidět, že pozitivní trend se tady daří nějakým způsobem nastavovat. Musím říci, že se snažíme také podporovat plodiny, které jsou zlepšující, jako jsou bílkovinné plodiny typu vojtěška, jetel, přes takzvanou bílkovinnou platbu, která je zase navázána na minimální zatížení dobytčí jednotkou. To jsou všechno podpory, které vznikly nově teď v roce 2015 a jsou nastaveny zhruba na příštích pět let.

Musím říci, že druhá otázka, jak zemědělce motivovat, aby se řekněme tou záležitostí více zabývali a více se snažili hospodařit podle zásad správné zemědělské praxe a udržet vodu v krajině a především zvýšit retenční potenciál půdy, tak my se teď snažíme připravovat novelu nařízení vlády právě ke společné zemědělské politice. My chceme zase zvýšit nároky na zemědělce a jejich způsob pěstování, ať už jde

o střídání plodin, o velikost půdních bloků, třeba vyhodnocení délky půdního bloku po svážnici, abychom tam udělali nějaké přerušení jinou plodinou, abychom nepodporovali erozi. Pak samozřejmě plánujeme v příštím roce v rámci výzev umožnit zemědělcům také podporu nákupu mechanizace, která podpoří zvýšení retenční kapacity půdy. Jde nám především o nástroje, jako jsou hloubkové kypřiče, hloubkové podrývání, protože spousta zemědělců dělá minimalizaci, ale nedělá ji celou, dělá jenom tu část, která je jednoduchá, ekonomicky pro ně přijatelná, ale tady toto už neřeší řekněme do konečného finále, jak se to správně má dělat.

Snažíme se také motivovat zemědělce, aby hospodařili v souladu s přírodou, to znamená otázky zadržení vody v krajině, pokud jde o malé vodní nádrže, rybníky. Na příští rok otevíráme nový dotační titul, který právě bude podporovat ať už zemědělce, tak obce, případně samozřejmě privátní osoby, aby realizovali výstavbu nových rybníků. Neomezujeme to velikostí toho rybníku. Samozřejmě i podpora odbahnění a těchto záležitostí tam bude nastavena. A pro podniky povodí budeme mít nachystán dotační titul na obnovu infrastruktury právě po zemědělské vodohospodářské správě, pokud jde o drenáže a centrální systémy odvodu od drenáží, které jsou v dost špatném stavu, protože dnes to podniky povodí nemají z čeho financovat. Potom co se zrušila zemědělská vodohospodářská správa, tak ta půlmiliarda korun, která tam byla určena na tuto údržbu, už nepřešla žádným způsobem na podniky povodí. I to je další věc, kterou se snažíme pro příští rok systémově nastavit, aby se to dařilo.

Já musím říci, že téma, které jste zvedl, a to je i téma kompostů a dodání organické hmoty do půdy přes komposty, je téma, které není úplně dobře systémově vyřešeno, protože sice Ministerstvo životního prostředí motivuje obce a jiné podnikatelské subjekty, aby zpracovávaly kompost, jenomže už tam potom chybí přenos té koncovky pro to, aby byla motivace pro zemědělce kompost případně nakoupit nebo za určité náklady ho aplikovat na pole. To je věc, kterou si budeme muset mezi sebou vyřešit. Je to hlavně problém pro obce, které nemají kompostárny. Zemědělec, který má kompostárnu, ten to v rámci svých kalkulací udělá, ale pro obce je to opravdu velký problém, co s tím kompostem vlastně dělat, když už tedy biologicky rozložitelný komunální odpad sesbírají, ale jak ho potom uplatnit ekonomicky, to je dnes opravdu problém, který není úplně dobře vyřešen. To uznávám.

Pokusil jsem se udělat výčet některých opatření, která realizujeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Zahradník má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Karel Havlíček to trefně popsal veršem: Točíme-li ze sudu nedolévajíce, zůstanou nám naspodu brzy jen kvasnice.

O té živočišné výrobě, o tom ubývání krav mluvit nebudu. To je obrovský problém sám o sobě. Jenom se chci zeptat, jestli se chystáte nějak regulovat vysévání, pěstování širokořádkových plodin, tedy zejména kukuřice, pro bioplynové stanice.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poprosím pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: My jsme v trošku složité situaci, kdy tady zhruba před sedmi osmi lety Ministerstvo zemědělství ne úplně dobře nastavilo podporu bioplynových stanic, nepodvázalo to živočišnou výrobou a adekvátní velikostí osevních ploch, které by ten zemědělský podíl na bioplynovou stanici měl. My tudíž těžko můžeme odlišit, kterou plochu ten zemědělec využívá na bioplynovou stanici a na krmivovou základnu, protože se to každý rok proměňuje, není to konstantní hodnota.

Nicméně my pro příští rok máme nachystáno, že zemědělci v systému LPIS vidí dnes středně a silně ohrožené půdy, erozně ohrožené půdy, s tím, že dnes se na ně vztahuje systém GAEC, kde se jasně říká, jak mají hospodařit, co mohou a nemohou. My do té vrstvy systému LPIS jim překreslíme a zvýrazníme i 51 % potenciálně erozně ohrožených půd, s tím, že jim legislativně řekneme: vážený zemědělče, pokud na těchto plochách, které ty vidíš a které můžeš ovlivnit, ti nastane erozní událost, automaticky ti ten půdní blok překlápíme do režimu pod GAEC, kde jsou dnes středně a silně ohrožené erozní půdní bloky. Zemědělec bude vědět dopředu, u kterých ploch to může nastat, a je v jeho rukou, aby se rozhodl, zdali tam bude sít širokořádkovou plodinu, nebo ne, protože ta hrozba, která mu tímto hrozí, je poměrně velká. Snažíme se tady o pozitivně negativní motivaci, aby to měl zemědělec v rukou a rozhodnutí mohl sám ovlivnit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i panu poslanci. Přejdeme ke třetí interpelaci, kde pan poslanec Rom Kostřica bude interpelovat nepřítomného pana ministra Dana Ťoka ve věci harmonogramu oprav u dálnice D1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vzhledem k nepřítomnosti pana ministra Ťoka nechci udělat nic jiného než stáhnout svoji interpelaci a doufat ve šťastné vylosování v příštím týdnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Přejdeme ke čtvrté interpelaci. Paní poslankyně Miroslava Němcová bude interpelovat nepřítomného ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci diplomatických pasů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Na žádost Pražského hradu udělalo Ministerstvo zahraničních věcí diplomatický pas panu Martinu Nejedlému. O této osobě se toho příliš neví. Na dotazy ohledně jeho osoby Hrad neodpovídá a z toho mála, co jsme se dozvěděli, tak z veřejných zdrojů lze citovat pouze toto: Martin Nejedlý je externím poradcem prezidenta republiky od roku 2014. Na Pražském hradě má přiděleny tři kanceláře, ale protože nezastává žádnou oficiální funkci, není v žádné oficiální struktuře zaměstnanců Pražského hradu, nemá zapotřebí žádat

o bezpečnostní prověrku a za to, co pro pana prezidenta dělá, nebere také žádný plat. Co víme ale bezpečně, je to, že podle rozhodnutí prvoinstančního soudu má společnost Lukoil, kde byl pan Martin Nejedlý jednatelem, zaplatit České republice 27,5 mil. korun kvůli porušení smlouvy při skladování leteckého paliva.

Důvod, proč Ministerstvo zahraničních věcí udělilo pas, je tento. Prý doprovází pana prezidenta při zahraničních cestách. Dotázán bývalý ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda, řekl, že toto udělení pasu považuje za krajně problematické, protože pan Nejedlý žádné oficiální diplomatické poslání nemá a účast v delegaci z něj ještě diplomata nedělá.

Mé otázky znějí: Co dělá pan Martin Nejedlý pro Českou republiku? Za druhé, zda všichni účastníci, kteří kdy byli v delegaci prezidenta republiky Miloše Zemana, mohou také požádat o diplomatický pas a dostanou jej. A pokud ne, proč oni jej nedostanou. Připomenu, že se to týká jak novinářů, tak sportovců, tak umělců, tak podnikatelů. Na tyto odpovědi budu čekat velmi netrpělivě vzhledem k tomu, že pan ministr nepřišel, byť tady dopoledne byl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové, bude jí odpovězeno písemně. Přikročíme k páté interpelaci, taktéž na pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka. Ptát se bude pan poslanec Martin Novotný, taktéž ve věci diplomatických pasů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji za slovo. Otázka bude podobná, samozřejmě takhle na dálku s čekáním na písemnou odpověď. Já jsem z veřejných zdrojů zjistil, v různých místech médií se píše, že diplomatických pasů zhruba koluje mezi populací ČR nějakých 6 700. Příslušný zákon číslo 329/1999 Sb. definuje přesně kategorie lidí, kteří na ně mají nárok, obecně to jsou ústavní činitelé jako jedna kategorie a naši diplomaté a jejich rodinní příslušníci v místě mise, a pak je tam odst. 2, který má takovou formulaci, která umožňuje ho dát v podstatě každému, jiným osobám, u nichž to odpovídá mezinárodním zvyklostem, může být diplomatický pas vydán se souhlasem ministra zahraničních věcí.

Můj dotaz směřuje k tomu, kolik z těch 6 700 přibližně zaokrouhleně diplomatických pasů patří do té kategorie ústavních činitelů, diplomatů a jejich příbuzných a kolik pro změnu do té kategorie dle toho odstavce 2, tj. oněm jiným osobám, bylo vydáno a jaké jsou ty mezinárodní zvyklosti a jaká kritéria jsou při tom vydávání nejčastěji posuzována. Dotaz je motivován jednoduše. V tuto chvíli zavládla v české veřejnosti nejistota, nakolik je to skutečně transparentní proces a nakolik by mohl být zneužit k vydávání pasů kamarádům a osobám, které z objektivního hlediska by na ně neměly mít nárok. Rozkrytí těch čísel by nám mohlo pomoci situaci pochopit. Věřím, že v písemné odpovědi pana ministra se tyto informace dozvíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Taktéž věřím, že se dozvíme tyto informace v písemné odpovědi.

Dalším interpelujícím bude pan poslanec Zdeněk Ondráček, který taktéž pana ministra zahraniční Lubomíra Zaorálka bude interpelovat ve věci migrantů v Německu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Když jsem ráno, dopoledne tady mluvil o tom, že jsem chtěl odpověď od pana ministra Chovance, nebyl, tak jsem zase byl přerušen. Pak když jsem viděl pobíhat tady pana ministra zahraničí, tak jsem se zaradoval, že aspoň někdo mi třeba odpoví, tak jsem si na něj napsal dvě interpelace, ale bohužel zase zde není. Chtěl jsem od něj vědět, jaká je současná situace v některých zařízeních v Německu, kde vlastně máme možnosti vidět velké soustředění migrantů a nepokoje v městech, jako Lipsko, Drážďany, Kassel, Hamburk, Heidenau atd., ale vzhledem k tomu, že tady není, tak tuto interpelaci stahuji, protože než by mi za měsíc odepsal, tak ta situace už nebude aktuální. Tím pádem stahuji i interpelaci číslo 37. Nebudu interpelovat někoho, kdo nechodí do práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Sedmou interpelaci přednese pan poslanec Radek Vondráček, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Dana Ťoka ve věci zpoplatnění obchvatu města Kroměříž. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře dopravy, srdečně zdravím do Lucemburska, kde se nacházíte. Tady tato interpelace není prvním krokem, který činím v souvislosti se zpoplatněním obchvatu města Kroměříže. Už jsem se obracel na předchůdce pana Prachaře, obracel jsem se na ministerské úředníky, na pana náměstka.

Situace je jednoduchá. Nebudu zdržovat technickými detaily. Město Kroměříž obchvat mělo. Následně se vedle postavil druhý pás asfaltu, vznikl úsek dálnice D1 a město Kroměříž o nezpoplatněný obchvat přišlo. Způsobuje to nemalé problémy v našem městě, kdy převážně průmyslová část na jedné straně Moravy je spojena jedním mostem s obytnou částí a každý den v pravidelný čas dochází k velkým a problematickým zácpám. Občané města Kroměříže tuto situaci vnímají jako velmi závažnou a je to velmi časté diskusní téma v mé obci. Na můj dotaz mi ministerští úředníci už v minulosti řekli, že nemůžeme mít výjimku, neboť se jedná o nekoncepční řešení takovéto situace. (Poznámka mimo mikrofon směrem k předsedajícímu: Mně možná neběží čas. Já se nezlobím, jenom že mi neběží čas.)

Dobře. Přijal jsem tento argument, a následně jsem začal komunikovat s Ministerstvem dopravy v tom smyslu, aby všechna podobná města, aby s nimi bylo zacházeno stejně, aby měla šanci na nezpoplatněný obchvat, což bude mít vliv na kvalitní životní prostředí ve městech a zvýšení bezpečnosti na cestách uvnitř města. Poslední signál, který mám z ministerstva, je, že snad byla zpracována analýza, že by se to týkalo přibližně 30 obcí v této zemi a výpadek z rozpočtu za nezpoplatněné kupóny by mohl činit až půl miliardy korun. Opravdu jsou to pouze informace z doslechu.

Pane ministře, chtěl bych vědět konkrétní informace, zda tato analýza existuje, chtěl bych skutečně vědět, jestli je reálná šance, že moje město bude mít nezpoplatněný obchvat, který už jednou mělo a který si zaslouží. V případě, že nám postavíte nový, na nezpoplatnění úseku D1 netrváme, ale opravdu nevím, kde bychom ho stavěli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně. A my se dostáváme k osmé interpelaci, kterou přednese pan poslanec Radim Holeček, který bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci problematiky migrace na Ústecku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený nepřítomný pane ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci převážně mužského detenčního zařízení v Drahonicích na Lounsku, které toto pondělí zahájilo provoz. Jako poslanec zvolený za Ústecký kraj s tímto naprosto nesouhlasím. Ústecký kraj musí mít jiné priority než se starat o 240 uprchlíků. Náklady pro daňové poplatníky jsou vyčísleny na 2,5 mil. korun měsíčně. Náš kraj se potýká s celou řadou jiných problémů, převážně sociodemografických a socioekonomických. Zatím se situaci ve vyloučených lokalitách daří poměrně slušně stabilizovat. Tak nám prosím do kraje nepouštějte další migranty, kteří se po propuštění z detenčního zařízení mohou volně pohybovat po okolí. Žádám vás tedy o zrušení tohoto detenčního zařízení.

A pro písemnou odpověď připojuji ještě následující dotazy. Za prvé, dle analýzy Ministerstva vnitra hlasování kvalifikovanou většinou ve věci kvót odporuje evropskému právu. Proč se tedy ČR neobrátí na soud? Za druhé, už vláda ví, kolik uprchlíků bude přijímat, v jakých letech a z jakých zemí? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holečkovi, i jemu bude odpovězeno písemně. Dalším interpelujícím bude pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci uplácení lékařů za odesílání pacientů do speciálních center. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obdržel jsem podněty zakládající podezření, že některé soukromé specializované kliniky uplácejí lékaře za odesílání pacientů na zákroky cíleně právě do těchto klinik. To je ale v přímém rozporu s etickým kodexem České lékařské komory, který přikazuje lékařům řídit se při doporučování péče výhradně medicínskou potřebou a prospěchem pacienta, a nikoli zištnými pohnutkami. Taková praxe je zřejmě ke škodě zdravotních pojišťoven, které následně hradí mnohdy zbytnou péči, a také ke škodě pacientům. Pacientům mnohdy ze zbytečných či nevhodných zákroků vznikají poškození zdraví či zdravotní rizika. Problém je závažnější, pokud jde o zákroky nehrazené ze zdravotního pojištění a pacienti platí desetitisícové, někdy stotisícové částky v dobré víře, že jim lékaři doporučují to nejlepší.

Dostupné informace naznačují, že se jedná o desítky lékařů a tisíce pacientů, přičemž mnozí z nich již utrpěli na některých klinikách vážnou zdravotní újmu

použitím léčiva v neschválené indikaci, např. u přípravku Avastin. Lékařům jsou na základě smluv zasílány částky za zákroky nehrazené ze zdravotního pojištění, které provádí klinika v rámci své podnikatelské činnosti. Lékaři se smluvně zavazují pro konkrétní kliniku informovat své pacienty o možnostech zákroků nehrazených ze zdravotního pojištění, které nabízí klinika, zejména doporučovat provedení nehrazených zákroků právě na této klinice.

Současně se lékaři zavazují tyto služby zajišťovat výhradně pro tuto konkrétní kliniku, která pak takovému lékaři vyplácí za tato služby stanovenou odměnu. Podle dostupné smlouvy poskytuje klinika takovému lékaři odměnu 10 tisíc korun měsíčně.

Tento popsaný případ se týká očních klinik. Podobná finanční motivace lékařů se týká například gynekologů odesílajících do klinik asistované reprodukce a podobné náznaky existují i v jiných oblastech péče. Nejedná se pouze o problém etický, ale i právní. Tyto platby jsou v rozporu se zákonem o regulaci reklamy, a to zvláště jsou-li klinikami a smluvními lékaři nabízeny laické veřejnosti neregistrované léčivé přípravky nebo přípravky mimo schválenou indikaci. (Hlasy z pléna: Čas.) Současně se jedná o problém nekalé soutěže, která poškozuje nejen pacienty, ale také další poskytovatele lékařské péče, kteří se takto neeticky nechovají. Tímto způsobem dochází rovněž k výraznému poškození státních fakultních nemocnic, které mnohdy poskytují daleko kvalitnější a bezpečnější péči než některé kliniky.

Vážený pane ministře, prosím o odpověď, jak s těmito případy naložíte a jakou zjednáte nápravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mě v tuto chvíli nejsou známy podrobnosti a okolnosti vámi uvedených skutečností. Mohu tedy odpovědět víceméně především obecně. Mohu tedy uvést, pokud je zde podezření na jakékoliv nezákonné jednání, je nutné obrátit se na příslušné orgány, a to v případě podezření na trestný čin na orgány činné v trestním řízení, v případě porušování zdravotnických předpisů pak na příslušný krajský úřad. Zde je možné učinit příslušná oznámení podložená konkrétními skutečnostmi, které zakládají takové podezření. V případě, že je zde podezření na porušení právních předpisů o regulaci reklamy v oblasti poskytování zdravotní péče, je možné se obrátit přímo na Ministerstvo zdravotnictví, které je k řešení těchto záležitostí příslušným správním orgánem. To znamená, chci zopakovat, že jsme samozřejmě připraveni řešit jakýkoliv podnět, ale zatím jsme nebyli osloveni ani žádným z poškozených ani jakoukoliv jinou nemocnicí. V případě, že jakýkoliv podnět tohoto typu dostaneme, tak se tím určitě budeme zabývat, případně ve spolupráci s orgány, kterým tyto záležitosti náležejí z pohledu zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím pana poslance o jeho doplňující otázku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď. Já jsem samozřejmě připraven předat vám podklady, které se týkají konkrétně dvou očních klinik. A chtěl bych nyní ocitovat něco z motivačního dopisu, který posílá jedna tato klinika lékařům.

Společně s vámi se nám podařilo jenom v roce 2012 zbavit více než deset tisíc pacientů šedého zákalu a pomoci jim opět lépe vidět. Nově nastavený standard Ministerstva zdravotnictví platný od 1. 1. 2013 není v souladu s vnitřními standardy naší kliniky v oblasti moderní léčby šedého zákalu a je důvodné se domnívat, že nebude v souladu se standardy navrženými odbornými společnostmi. Rádi bychom, aby pacienti přicházeli již z vašich ordinací informováni o výhodách moderní léčby šedého zákalu, díky kterému mohou řešit spolu se šedým zákalem další potíže s viděním. Ceníme si vašeho času věnovaného pacientům vysvětlováním problematiky moderní léčby šedého zákalu, a pokud pacient takovou léčbu u nás absolvuje, jsme připraveni vám tento čas kompenzovat nově částkou 800 korun včetně DPH za jedno oko. Podmínkou je rozhodnutí pacienta pro doplatek ve výši nad 10 tisíc korun za jedno oko a zároveň záznam v odesílající dokumentaci, že je pacient odeslán k operaci k naší klinice. (Upozornění na čas.) Uvedený záznam je nutný pro rekonciliaci vaší kompenzace a také z účetního hlediska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Já bych chtěl jenom poděkovat panu poslanci a určitě převezmu, pokud tam jsou konkrétní doklady, že něco takového se děje, a budeme se snažit maximálně něčemu takovému zabránit, samozřejmě i ve spolupráci s ostatními. Děkuji za to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nic víc řídícího nepotěší než jedna konkrétní úspěšná interpelace.

Desátou interpelaci přednese pan poslanec Simeon Karamazov, který bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci vyrovnaného státního rozpočtu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, v pořadu Václava Moravce v červnu roku 2014 jste prohlásil – cituji: "Jsem přesvědčen, že v roce 2017 budeme mít vyrovnaný rozpočet vzhledem k tomu, co máme připravené. K tomu směřujeme. Ale samozřejmě musíme udělat opatření z hlediska výběru daní." Konec citátu. Předseda vlády Bohuslav Sobotka poté koncem července tohoto roku uvedl, že státní rozpočet by mohl být vyrovnaný v příštím volebním období. V této souvislosti se vás ptám, který z těchto názorů platí. Pokud neplatí ani jeden, sdělte mi, kdy budeme dle aktuálních předpokladů vašeho ministerstva mít skutečně vyrovnaný rozpočet. A bude to vůbec někdy? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci za jeho interpelaci, bude mu odpovězeno písemně.

Nyní přikročíme k interpelaci pana poslance Karla Šidla, který bude interpelovat nepřítomného ministra dopravy Dana Ťoka ve věci obnovení tratě Dobkovičky – Oparno. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, v průběhu dostavby dálnice D8 došlo po deštích k sesuvu svahu na nově budované těleso dálnice D8. Kromě zavalení dálnice došlo k přerušení železniční tratě Řetenice – Lovosice v úseku mezi stanicemi Dobkovičky a Oparno v délce cca 200 metrů. Stalo se tak vlastně po více než sto letech od uvedení trati do provozu, že trať je přerušena. Protože nyní probíhá odstranění sesuvu a sanace svahu, dovolte mi položit následující otázky. Za prvé: počítá se při sanaci svahu s obnovením železničního svršku? Za druhé: máte již k dispozici seriózní kalkulaci nákladů obnovy tratě? Za třetí: v jakých termínech předpokládáte provedení této stavby? A za čtvrté: je už vůbec dnes známa příčina sesuvu půdy?

Vážený pane ministře, v současnosti koluje několik petic na podporu obnovy tratě. Text nejstarší z nich mám k dispozici u sebe. Očekávám od vás věcnou a písemnou odpověď. Děkuji předem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Přejdeme k dvanácté interpelaci, kdy paní poslankyně Markéta Adamová bude interpelovat nepřítomného ministra Jiřího Dienstbiera ve věci Agentury pro sociální začleňování. Prosím, paní poslankyně. (Ministr Dienstbier sedí ve vládní lavici.) Pardon, pan ministr, je tak nenápadný, že jsem ho opomněl. Omlouvám se mu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pan ministr vám proklouzl.

Vážený pane ministře, děkuji, že jste aspoň jeden ze statečných, kteří se přišli na interpelace podívat a podílet. Chtěla bych vám tedy položit několik dotazů, které se týkají Agentury pro sociální začleňování, kde nastala na jaře tohoto roku taková nepříjemná situace, kterou asi nemusím připomínat: odvolání tehdejšího ředitele, odchod 24 z celkových 70 zaměstnanců a následné jmenování nového ředitele. No a ty dotazy: Připojili se k těm dvaceti čtyřem zaměstnancům další, kteří opustili agenturu dobrovolně? Dle mých informací končily v srpnu některým zaměstnancům pracovní smlouvy. Kolika zaměstnancům tedy nebyla smlouva prodloužena, ať už z podnětu těch zaměstnanců, nebo přímo zaměstnavatele? Další dotaz by byl, jestli k dnešnímu dni je všech 24 uvolněných pozic obsazeno pracovníky s odpovídající kvalifikací a praxí. Jestli se tedy podařilo personálně stabilizovat Agenturu pro sociální začleňování a kolik je tedy k dnešnímu dni zaměstnáno v této agentuře lidí. Jestli se daří agentuře po tomto personálním zemětřesení zajistit plnění jejích povinností, jestli třeba nedošlo k rozvázání spolupráce s nějakou obcí kvůli této situaci. A poslední dotaz je, v jaké míře ovlivnila nastalá situace spolupráci právě s obcemi, které spolupracovaly do té doby, a jestli se vůbec rozšiřuje spolupráce s novými obcemi a vyloučenými lokalitami, kde by byla potřebná. Předem děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni za její otázky a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, k dotazu paní poslankyně Adamové bych shrnul, že agentura v letošním roce spolupracuje intenzivně a dlouhodobě s 36 obcemi, z toho počtu jich 28 realizuje nebo je připraveno k realizaci takzvaného koordinovaného přístupu k sociálně vyloučeným lokalitám, z 8 obcí mimo koordinovaný přístup v letošním roce 2 ukončily spolupráci s agenturou na vlastní žádost. Jednalo se o Jaroměř a Frýdek-Místek. Důvodem nebyla personální situace v agentuře, ale částečně již ukončená míra spolupráce a naplnění uzavřeného memoranda a částečně rozdílný pohled na řešení místních problémů.

Teď k té personální stránce věci. Agentura se v podstatě už personálně stabilizovala. V období od května do srpna letošního roku odešlo 27 úvazků, tedy o tři více než ten původně avizovaný počet, ne všichni jenom z těch důsledků situace, která na jaře vznikla, a to z celkového počtu 70 zaměstnanců. V současné době právě probíhají výběrová řízení na jednoho odborníka na projektové poradenství, tam koncem minulého měsíce proběhly pohovory, a na dva plné úvazky, resp. čtyři poloviční, tam je to variabilní, na lokální konzultanty pro čtyři obce. To jsou tedy ty pozice, které doposud nebyly zcela nahrazeny. A nyní i nově na místo vedoucího jednoho z oddělení, oddělení řízení a organizace. Tedy to jsou čtyři pracovní úvazky, které jsou v této době ještě v řešení. Samozřejmě že odchod dvanácti lokálních konzultantů, kteří byli mezi těmi pracovníky, kteří odešli, zkomplikoval práci agentury, že některé procesy se na čas zpomalily. Na druhou stranu díky obětavosti zbývajících zaměstnanců se to z velké části podařilo nahradit. V rozsahu čtyř obcí, kde ještě chybí obsadit čtyři poloviční úvazky, tak jiní pracovníci agentury tuto činnost nahrazují, takže si myslím, že k žádným zásadním problémům ve vztahu k obcím, se kterými agentura spolupracuje, nyní nedochází. I nový ředitel agentury pan Jiránek tam, kde ten lokální konzultant není v těch čtyřech případech, tak se snaží o nějaký nadstandardní způsob řešení situace i v osobním nasazení.

Dne 24. září se uskutečnilo setkání moje a mých spolupracovníků se zástupci všech obcí, resp. pozváni byli všichni, téměř všichni dorazili, těch obcí, které spolupracují v koordinovaném přístupu k sociálně vyloučeným lokalitám, což je věc, kterou jsme zástupcům obcí na jaře slíbili, že zintenzivníme tento způsob setkání. Možná bych zmínil, že chystáme na příští týden ještě širší setkání za účasti premiéra a pěti dalších resortů, které řeší agendy, které souvisí se sociálním vyloučením, tedy zintenzivňujeme i komunikaci se zástupci obcí, na jejichž území jsou ty takzvaně sociálně vyloučené lokality, na základě studie, která byla v květnu letošního roku publikována.

Ještě mám chvilku času, tak ho využiji. Podle momentálního stavu je schváleno deset strategických plánů sociálního začleňování z první vlny obcí, které začaly spolupracovat, i když v tuto chvíli možná to není aktuální, protože pokud vím, tak včera další byl schválen v Bruntále, takže už asi jedenáct. Během listopadu 2015 bude schváleno v druhé vlně dalších 15 až 18 strategických plánů. To se týká například Litvínova, Děčína nebo Kolína z těch větších měst a do konce roku 2020 by se do

tohoto koordinovaného přístupu, kde se vytváří to lokální partnerství strategický plán a následně se realizují projekty, mělo zapojit minimálně 70 obcí. Do konce letošního roku by měla být vybrána třetí vlna obcí, které se do toho procesu zapojí. (Upozornění na časový limit.) Z těch měst, která avizují zájem, je tady například Most, Chomutov, České Budějovice nebo Varnsdorf.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za odpověď. Ještě bych měla doplňující dotaz, který se týká více filozofie fungování agentury, protože to byl jeden ze sporů, který tam vlastně právě na jaře hýbal těmi zaměstnanci, a to je tedy větší důraz na pomoc z hlediska cílových klientů z hlediska etnicity. Jestli tento přístup opravdu převáží v novém personálním složení především pod novým panem ředitelem Jiránkem a jestli jej podporujete, tedy aby byla více zaměřená ta činnost právě vůči vyloučeným Romům, když to řeknu opravdu tak, jak se to nabízelo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Prosím, pane ministře, o vaši doplňující odpověď.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Tento spor, který tady byl zmíněn, nikdy neexistoval. Ten byl virtuální. Celou dobu jsem zdůrazňoval, že základní strategické zaměření se nemá nijak měnit v agentuře, že cílem je pomáhat s řešením sociálně vyloučených lokalit bez ohledu na etnicitu, na složení obyvatel v sociálně vyloučených lokalitách. Samozřejmě ta činnost není zaměřena pouze na lidi, kteří žijí v sociálně vyloučených lokalitách, ale na tu obec jako celek, kde cílem je překonat důsledky sociálního vyloučení, existence sociálně vyloučené lokality, případně více lokalit, a pomoci vlastně jak lidem v té lokalitě, tak i těm ostatním, protože samozřejmě přítomnost té lokality a patologické jevy, které s tím souvisí, zhoršují kvalitu života všech lidí v obci. Čili na té strategii se nikdy nic měnit nemělo, to jsem tvrdil od začátku, a také se na ní nic nezměnilo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho odpověď. Přikročíme k další třinácté interpelaci, kdy pan poslanec Leoš Heger bude interpelovat taktéž pana ministra Jiřího Dienstbiera ve věci činnosti pracovní skupiny pro porodnictví. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dámy a pánové, při Radě vlády pro rovné příležitosti žen a můžu byla ustavena pracovní skupina pro porodnictví, která zahájila svou činnost v lednu roku 2015. Její složení a zápis z prvního jednání byly zveřejněny na webových stránkách vlády České republiky. Od té doby nebylo zveřejněno nic dalšího, ale objevily se protesty z odborné veřejnosti lékařské, konkrétně dopisem České neonatologické společnosti si stěžoval její

předseda na nerovnoměrné složení komise, kde je zastoupení porodníků a neonatologů velmi minoritní. Proto bych se rád dotázal, proč byla jednak tato problematika zařazena pod Radu vlády pro rovné příležitosti žen a mužů, protože tradičně byl gestorem této oblasti, která je považovaná za odbornou, ministr zdravotnictví nebo Ministerstvo zdravotnictví. Tolik můj dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře. Máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, pane poslanče Hegře, rád bych tady sdělil, že tato pracovní skupina byla vytvořena při Radě vlády pro rovné postavení žen a mužů a tato rada podle svého statutu může iniciovat vznik různých pracovních skupin pro různé problémy, které se týkají problematiky, kterou se rada zabývá jako poradní orgán vlády. A proto z iniciativy členů této rady byla také ustavena tato skupina, protože to považovali za vážné téma.

Po ustavení pracovní skupiny v dubnu tohoto roku se na jejím zasedání její členky a členové dohodli, že by bylo dobré rozšířit její složení o zástupce či zástupkyně dalších odborných společností, které se zabývají různými aspekty péče v souvislosti s porodem, a vždy bylo deklarováno, že pracovní skupina rozhodně není uzavřeným subjektem. Dne 24. června 2015 Česká neonatologická společnost zaslala námitku mně jako předsedovi rady a předsedovi vlády proti zřízení odbornosti a práci pracovní skupiny, kde mimo jiné žádá právě o vytvoření orgánu tohoto zaměření pode Ministerstvem zdravotnictví, což mně nepřísluší posuzovat, zdali ministr zdravotnictví v rámci svého resortu takovou pracovní skupinu vytvoří.

Nicméně v mezidobí mezi dubnem a červnem bylo tajemnicí pracovní skupiny kontaktováno Ministerstvo zdravotnictví s žádostí o doporučení konkrétních subjektů, které by bylo vhodné do pracovní skupiny donominovat, a také na základě odpovědí a doporučení Ministerstva zdravotnictví bylo vybráno následujících pět subjektů, a sice Česká neonatologická společnost, Česká pediatrická společnost, Odborná společnost praktických dětských lékařů a Česká společnost porodních asistentek a Svaz zdravotních pojišťoven. Dne 30. června byl těmto pěti uvedeným subjektům mým jménem zaslán dopis s žádostí o nominace zástupce do pracovní skupiny. Do současnosti jsme obdrželi dvě nominace. V souladu s těmi nominacemi byla skupina rozšířena. Dne 28. července mi byl doručen dopis České neonatologické společnosti s odmítavým stanoviskem k nabídce členství v pracovní skupině z důvodu údajně neproporcionálního složení pracovní skupiny, vynechání osob s lékařskou odborností a údajné dehonestace práce odborných společností. Mimo jiné mi bylo vytýkáno, že tam nejsou zástupci právě těch odborných společností, které jsem předtím oslovil, aby donominovaly své zástupce. Další dopis jsem si vyměňoval s neonatologickou společností. V minulém týdnu jsem podepisoval odpověď, ve které jsem vysvětloval důvody postupu zhruba ve stejném duchu tak, jak jsem je vysvětloval teď zde. Ta nabídka platí samozřejmě, i tato odborná společnost může do té pracovní skupiny vyslat svého zástupce.

Možná na závěr bych zdůraznil, že tato pracovní skupina se z iniciativy rady zabývá ne čistě tím čistě medicínským pohledem na věc, ale širšími souvislostmi týkajícími se otázky porodu, způsobu, místa, pomoci v této souvislosti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za to dovysvětlení. Ta interpelace vůbec není nějaké agresivní napadení celé struktury, jenom jaksi to, co to vzbuzuje zejména v lékařských kruzích, je velmi napínavé. A ten boj mezi porodními asistentkami, relativně minoritní skupinou žen, které si přejí rodit doma, a lékaři je dlouhodobý a opravdu velmi závažný. Nehledě k tomu, že se k tomu vyjadřoval i Ústavní soud, nepřímo. Takže ta problematika je složitá. Já jsem si toho vědom, ale přesto bych se vás zeptal, co si myslíte o argumentu, že je snaha chránit nejenom práva žen, které chtějí rodit doma, ale také práva dítěte. Protože přece jenom to riziko je o něco větší při porodech domácích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za doplňující otázku. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane poslanče, samozřejmě si myslím, že chránit se mají práva každého. Tedy jak ženy rodičky, tak i dítěte. Já předpokládám, že také ta pracovní skupina by měla vzít v úvahu všechny souvislosti, a já sám v tuto chvíli neumím předjímat, k jakým závěrům dojde, protože na rozdíl od lidí, kteří tam byli nominováni a kteří jsou odborníky na různé oblasti, které s touto otázkou souvisí, tak to předjímat tedy nemohu ani nechci. Očekávám, že tato skupina by mohla dát nějaká doporučení, která jednak samozřejmě zajistí to, že bude poskytována kvalitní péče, ale že zároveň bude zajištěn i určitý jiný rozměr věci, možná i určitá možnost volby těch, kterých se to dotýká, z hlediska způsobu péče, aniž by to právě mělo jakékoliv negativní dopady na zdraví ať už žen rodiček, anebo novorozenců.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za doplňující odpověď. Přikročíme ke 14. interpelaci. Paní poslankyně Jana Černochová bude interpelovat nepřítomnou ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci rozsahu přímé pedagogické činnosti pedagogických pracovníků. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Musím říct, že mě velmi mrzí, že si nová paní ministryně na ty nekalé praktiky jiných ministrů zvykla tak hrozně rychle. A nevím, jestli za tu dobu, co je ve funkci, tak se účastnila jediných interpelací. Myslím si, že tady nebyla ani minule. A moc mě to mrzí, protože v ni vkládám nějaké naděje na to, že by se pod jejím vedením skutečně resort školství mohl někam dále posunout, a jsem tedy zklamaná z toho, že se nemohu paní

ministryně zeptat na věci, které mě tíží, a budu muset podávat interpelaci písemnou. Takže využívám těchto svých dvou minut k tomu, abych poprosila nepřítomného pana premiéra, aby skutečně v rámci své vlády apeloval na všechny ministry, aby nedocházelo k tomu trapnému omlouvání 90 % ministrů jako dnes. Ty interpelace nejsou tak často, a vědí a v jednacím řádu, v zákoně jsou určeny časy, kdy interpelace jsou. Takže si v rámci svého programu a harmonogramu mohou všechno zařídit tak, aby tady mohli být.

A v tuto chvíli tady není, pane místopředsedo, vůbec nikdo! Takže já, musíme... Kde to jsme!?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já to vidím, paní poslankyně, ale nechtěl jsem vás přerušovat. Takže hned jak domluvíte, jednání Sněmovny budu muset přerušit do přítomnosti alespoň jednoho člena vlády.

Poslankyně Jana Černochová: To je opravdu arogance nejvyšší! Ne vaše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To doufám. (Do sálu se vrací ministr Němeček.) Už vidím jednoho ministra, takže nebudu muset přerušit. Alespoň jednoho jsme našli. Myslím, že i potlesk si zaslouží, že přišel.

Poslankyně Jana Černochová: Mě vždycky mrzí, že ty naše kritiky a připomínky zrovna slyší ti ministři, kteří tady už konečně zase sedí. Tím samozřejmě neříkám, že je v pořádku, že tady v jednu chvíli nebyl nikdo. Ale opravdu moc prosím, aby pan premiér a zejména členy vládní koalice, aby toto tlumočili i na svých poslaneckých klubech a trvali na tom, abychom si tady měli jednou za dva týdny možnost ministry či pana premiéra zainterpelovat. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Přikročíme k 15. interpelaci, kde paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat nepřítomného pana ministra financí Andreje Babiše ve věci dotačního programu na výstavbu škol. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, rozhodla jsem se vás interpelovat ve věci dotačního programu Ministerstva financí č. 298213, který nese název Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálních škol v okolí velkých měst. Vedou mě k tomu dva důvody. Za prvé, v odpovědi na moji starší interpelaci týkající se tohoto programu jste uvedl, že další výzva bude vypsána nejpozději v září tohoto roku. Máme za sebou téměř třetinu října a na stránkách Ministerstva financí není o vypsání nové výzvy ani čárka. Od jednoho ze starostů zvoleného za hnutí ANO jsem se dozvěděla, že v rozporu s původní ideou má dojít k úpravě podmínek tohoto dotačního podprogramu, když podporovány mají být nadále už jen menší projekty.

Vážený pane ministře, můžete za prvé splnit svůj slib a vypsat výzvu? A za druhé, vyvrátit spekulace o změnách podmínek tohoto dotačního programu? Děkuji za písemnou odpověď.

Jen podotýkám, chápu, že někteří ministři jsou omluveni z pracovních důvodů. Ovšem když podáme ústní interpelaci a ministr může odpovědět hned, máme odpověď hned. Na takovéto závažné věci, jako je kapacita základních škol, dostávám poněkolikáté odpověď pouze písemně a to mě mrzí, protože aktuálnost tohoto problému je veliká. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. I jí bude odpovězeno písemně.

Šestnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Marta Semelová. Bude interpelovat taktéž nepřítomnou paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci vyhlášky o stravování ve školách a ve školkách. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní ministryně, novela školského zákona, kterou jsme zde v Poslanecké sněmovně schválili v polovině února letošního roku, upravuje mj. omezení dostupnosti a reklamy na zdravotně rizikové potraviny ve školách a školských zařízeních. Přes toto legislativní opatření však zůstávají potraviny nabízené v prodejních automatech a školních bufetech i nadále bez regulace. Přitom od 1. září 2015 měla platit vyhláška Ministerstva školství, jež by na základě limitů stanovených Ministerstvem zdravotnictví obsahovala instrukce, které potraviny a nápoje se ve školách nabízet mohou a které nikoliv. Podle informací z tisku však není tato vyhláška stále dokončena a Ministerstvo školství nedokáže říci, kdy bude hotova a kdy vstoupí v platnost. Chtěla jsem se proto zeptat, jaký je současný stav projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Snad se to dozvíte písemně, paní poslankyně. My přikročíme k další interpelaci. Pan předseda Zbyněk Stanjura bude interpelovat pana ministra Dana Ťoka ve věci mýtného systému. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to sleduji, že chodí jeden poslanec za druhým a ministři tady prostě nejsou. Protože tu problematiku považuji za závažnou, tak interpelaci přednesu a budu požadovat písemnou odpověď.

V úterý jsme se dozvěděli z médií a pak z tiskové zprávy Ministerstva dopravy, že Ministerstvo dopravy v úterý ráno ještě před jednáním řídicího výboru pro mýto uzavřelo rámcovou smlouvu na činnost technicko-organizačního poradce pro mýto, zjednodušeně. Bylo to z ruky, bez výběrového řízení, za 52 milionů, údajným důvodem je časová tíseň. Tak se pojďme na tu časovou tíseň společně podívat.

Ministr dopravy za hnutí ANO nastoupil na ministerstvo v lednu roku 2014. To je před 19 měsíci, dokonce 21 měsíci. Bývalý ministr dopravy Prachař vypsal výběrové řízení na poradce pro mýto, ta soutěž proběhla, z tisku vím, že vítězná nabídka nebo nejlepší nabídka byla v hodnotě 23 milionů, po nástupu pana ministra Ťoka nový pan

ministr dopravy prohlásil, že poradce nepotřebuje, že je to zbytečné, a soutěž zrušil, aby po – nastupoval v prosinci, to znamená aby po deseti měsících, kdy on sám funguje jako ministr dopravy, řekl, že je v časové tísni, a uzavřel zakázku v hodnotě 52 milionů.

Tak chci položit panu ministrovi položit tyto dotazy: Kdo zavinil časovou tíseň? Jak vznikla tato časová tíseň? Co dělal těch deset měsíců na Ministerstvu dopravy, že nebyl on ochoten a schopen vypsat výběrové řízení? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Osmnáctou interpelaci přednese pan poslanec René Číp, který bude interpelovat přítomného pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci církevních restitucí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci konkrétního problému jednoho občana, ale jak jsem se dozvěděl, není to problém, který by se týkal pouze jeho.

Tento občan koupil od Pozemkového fondu ČR v roce 2012 dva pozemky v katastru obce Bílovec. Jednalo se o ornou půdu. Řádně zaplatil cenu stanovenou kupní smlouvou a pozemky se staly jeho majetkem. Zároveň s tím dostal potvrzení, že pozemky nebyly podle podkladů katastru nemovitostí a předchozích evidencí majetkem církve, náboženské společnosti, řádu nebo kongregace. Pozemek tedy získal a začal užívat v dobré víře. Jaké proto asi bylo jeho zděšení, když v roce 2015 na něj a také na Pozemkový fond podala římskokatolická farnost Bílovec trestní oznámení ve věci určení vlastnictví.

Proč se musí bezúhonný občan dostat najednou na stranu žalovanou a mít co do činění se zákonem, když on přece chtěl jen investovat do orné půdy a nic špatného neudělal? Když už tu tedy ty restituce jsou, a nejsou jen o nemovitém majetku, ale i o peněžním plnění, proč musí k takovým případům docházet a někteří naši občané se bez svého přičinění ocitají na straně žalovaných? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra zemědělství o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane poslanče, musím říct, že situace, ve které se nachází tento občan, a těchto případů je víc, je velice nepříjemná. Já plně rozumím, že je to stav, který není v rozporu, řekněme, s dobrými mravy a s předvídatelností toho, že někdo nabude něco v dobré víře a pak se dostane do této situace. Nicméně zatím není legislativní mechanismus, který by na tyto případy pamatoval. Musím říct, že se budeme muset tím intenzivně zabývat, jak pomoci tuto situaci vyřešit. Vidím tady, že by se případně nabídl nějaký jiný, náhradní, alternativní pozemek v tomto případě církvi nebo řádu, já nevím, kdo tam přesně byl, jestli je to biskupství nebo řád, jak jste zmiňoval, a pokusili se zachovat ten majetek, který ten dotyčný, co to odkoupil, nabyl, asi s ním už nějakým způsobem hospodaří,

možná tam utvořil nějakou investici, budeme se snažit tu situaci řešit ať už prakticky v tom režimu, který jsem popsal, ale spíše budeme muset vytvořit nějaký legislativní právní rámec, kterým tyto situace pokryjeme. Musím říci, že to je věc, se kterou předkladatelé zákona o majetkovém vyrovnání nepočítali, musím říci, že se to dost často také stalo, tento stav, i chybou úředníků Pozemkového fondu, následně Státního pozemkového úřadu. Takže tady opravdu vinu nese stát a musí se k této problematice postavit. Já vám dnes nejsem schopen říct jasné definované řešení, kterým to vyřešíme, ale tu zodpovědnost, kterou tady vnímám, k ní se hlásím a budu chtít v rámci svého resortu to řešení najít.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec René Číp: Já tedy budu věřit, že pan ministr, jak tu zmiňoval, ten legislativně právní rámec se ošetří v nějakém, řekněme, rozumném časovém horizontu a tady ty poměrně smutné a tristní situace dojdou k nějakému logickému vyústění, které bude i v právu občanů, kteří v této situaci se ne svým zaviněním a v dobré víře ocitli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci i panu ministrovi. Přicházíme k 19. interpelaci. Nevidím paní poslankyni Ninu Novákovou, tudíž její interpelace propadá, a pokročíme k 20. interpelaci. Paní poslankyně Jana Pastuchová bude interpelovat pana ministra Svatopluka Němečka ve věci hospodaření nemocnic. Už se řítí pan ministr. Ano.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, už jsem se lekla, že jste mi odešel. Takže vážený pane ministře, praní špinavého prádla jednotlivých poslanců – členů vlády, do Poslanecké sněmovny nepatří. Přesto se mu nyní budu věnovat, a to v souvislosti s nemocnicemi. Každá nemocnice totiž dává prát prádlo za jinou cenu a dle mých zjištění suverénně nejvíce platí Fakultní nemocnice Ostrava, a to přes 120 milionů korun ročně. Srovnatelně velká nemocnice, např. Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, platí ročně kolem 50 milionů korun. Jako objednatel služeb praní prádla ve fakultní nemocnici figurujete i vy. Klepnout sebe přes prsty dost dobře nejde, resp. to u nás není zvykem. Nacházíme se tady ve velice paradoxní situaci. Chápu, že Fakultní nemocnice v Ostravě je možná výjimečná, má oddělení náročná na praní a dezinfekci prádla, ale myslím si, že v České republice je těchto nemocnic tohoto typu víc, třeba Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, Fakultní nemocnice v Plzni, a přesto perou za mnohem méně financí.

Já bych vás tedy prosila o jasné, ideálně čísly podložené vysvětlení, proč právě Fakultní nemocnice v Ostravě platí za praní špinavého prádla nesrovnatelně více než ostatní nemocnice v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se samozřejmě nebráním vysvětlit a stát si za všemi kroky, které jsem jako ředitel Fakultní nemocnice Ostrava činil. Nicméně byl bych hrozně rád, kdyby kritika, která tady zaznívá na adresu mou nebo nemocnice, byla pravdivá, kdyby čísla byla pravdivá a kdyby nešlo o účelové dezinformace a dezinterpretace.

Já tady nechci říct, že původcem těchto dezinterpretací je paní poslankyně. Musím říct, že před nějakou dobou jsem měl možnost se seznámit s výstupy – nevím, jak to slušně nazvat, skoro to ani výstupy nelze nazvat – tzv. obecně prospěšné společnosti Kverulant – myslím, že ten název je poměrně výstižný, já bych po seznámení se s tou tzv. analýzou spíše řekl ignorant –, která na základě zákona o svobodném přístupu k informacím oslovila nemocnice a zeptala se jich: za kolik perete prádlo? Tečka. Neptala se, v jaké struktuře, jestli v tom mají i servis, co se týče tohoto prádla, nákup tohoto prádla, jestli v tom mají personál apod. Zhruba polovina nemocnic jim odpověděla v této struktuře, jak hovořím, a oni to setřídili, vyhodnotili. A ještě tady musím uvést, jak to vyhodnotili. Oni to nepočítali na kilogram prádla, tak jak běžně se srovnávají tyto ceny, ale na lůžko a rok. Takže když to dovedu ad absurdum, nemocnice, která bude mít málo pacientů, malý obrat na lůžkách, nebude tím pádem tak často to prádlo měnit, bude mít strukturu řekněme méně infekčně náročných oddělení, tak vyjde mnohem lépe než nemocnice, která na stejném počtu lůžek bude mít třeba třikrát větší obrat pacientů, bude tam mít náročnější strukturu a bude více prát a vyjde drahá podle této tzv. analýzy. Když jsme tedy toto porovnali v rámci možností, kterou ta společnost vytvořila, a dostali jsme se i k té tabulce, nejen k tomu výstupu, kde si řekli, že je cílem trošku si aspoň plivnout na ministra zdravotnictví, tak jsme přepočetli jenom praní prádla, nikoliv už nákup, a tam se Fakultní nemocnice Ostrava dostala zhruba na 18 korun na kilogram prádla a rázem nevyčnívala, byla v průměru apod.

Takže já musím říct, že si těžko zvykám na některé věci, které takzvané některé neziskové organizace, které se živí nevím úplně čím, produkují. Zřejmě to má nějaký cíl – a já nechci říct, že to bylo záměrem, mohlo to být opravdu jenom z blbosti, ale tady toto mě hodně vytočilo, protože to považuju za hodně nefér.

A řeknu konkrétní věc, která z toho plyne a kde jsme se i domluvili s kolegy z ostatních fakultních nemocnic, že musíme velmi opatrně sdělovat informace podle zákona 106. Ne že bychom jich zmínili méně, ale naopak více. Musíme se zeptat, v jaké struktuře. Tam, kde se to dá přetočit a zneužít to jedno číslo, tak je třeba to dodat komplexně tak, aby se to nedalo otočit proti nám. Protože jiný kolega z jedné fakultní nemocnice, když se ho na toto zeptali, tak řekl, za kolik perou, dal tam náklady na prášek a vodu, nedal tam náklady na zaměstnance, nedal tam náklady na odpisy, na technologii a samozřejmě vyšlo jim, že perou zázračně levně. Takže mrzí mě, že se tady s těmito tzv. analýzami setkávám. Pořád si na to nějak nemůžu zvyknout, ale to už asi k veřejnému prostoru v České republice patří, bohužel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych tedy, když rozporujete analýzu těchhle průzkumů, požádala o předložení vlastní analýzy a zveřejnění, která bude založena na tvrdých datech, aby to bylo transparentní pro všechny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane předsedající, takovou analýzu za přímo řízené organizace samozřejmě máme. Nemáme je tedy za všechny nemocnice v České republice, protože ty nejsou povinny ministerstvu sdělovat zrovna náklady na praní prádla, které nepatří úplně k tomu nejpodstatnějšímu, co nemocnice, které neřídí ministerstvo, řeší. Nicméně za přímo řízené nemocnice takovouto analýzu máme a není tam nic, co by nás opravňovalo k podezření, že něco u některé konkrétní nemocnice není v pořádku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi, paní poslankyni. 21. interpelaci přednese pan poslanec Antonín Seďa, který bude interpelovat nepřítomného ministra obrany Martina Stropnického ve věci neproplacených přesčasů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, v minulosti jsem několikrát interpeloval vaše předchůdce kolem neproplacených přesčasů. Dokonce v minulém roce jsem interpeloval i vás, a to přesto, že jste problém zdědil. Sám jste ve své odpovědi přiznal, že ministerstvo hledá formální nedostatky, aby prodlužovalo řešení. Nicméně dnes je jasné, že soud přiznal čtyřicítce armádních pilotů 50 mil. korun. Tím dal za pravdu názoru, že velitelé nesprávně propláceli 24hodinové služby. Podle mého názoru ani tak nejde o ty peníze, ale o spravedlnost, kdy stěžující si piloti museli odejít ze služby a stali se vyvrheli. Šlo a stále jde o to, že se vláda stala pro tyto příslušníky i jejich rodiny nedůvěryhodným tělesem.

Z tohoto pohledu se ptám, pane ministře: Omluví se naše armáda nebo vy přímo těmto pilotům, kteří se pouze domáhali spravedlnosti? Souhlasím, že pro službu vlasti je důležitá atmosféra důvěry a slušné zacházení. Naše armáda postrádá několik tisíc profesionálních vojáků a nedaří se zastavit odchody vojáků ani novými nábory. Jsem totiž přesvědčen, že i atmosféra v armádě může přispět k zájmu o tuto službu. To je pouze můj stručný komentář k této po mnoho let se vlekoucí kauze, na které se podepsalo mnoho vašich předchůdců. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Seďovi, bude mu odpovězeno písemně.

Další interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude přítomného pana ministra zemědělství Mariana Jurečku interpelovat ve věci zákazu prodeje o svátcích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na veřejnost se dostaly informace o snaze vládní koalice omezovat prodejní doby v obchodech v České republice. Pominu, že to je poměrně zásadní zásah do svobody podnikání v České republice, ale na to si možná lidé od této vládní koalice budou muset zvykat čím dál tím víc, není to jediný případ. Stejně jako si lidé v obchodech budou muset zvyknout na to, že když vláda zakáže podnikatelům podnikat, tak že asi nedostanou zaplaceno za dobu, za kterou zaplaceno dostávali, protože mohli chodit do práce a mohli dostávat tím pádem vyšší mzdu. Ale toto opatření by postihlo i producenty zejména potravin, které se prodávají jako čerstvé. To znamená, když se některé dny nebude moci prodávat, budou tím omezeni i naši potravináři nebo producenti potravin. Proto se vás chci, pane ministře, zeptat, zda s tímto navrženým opatřením souhlasíte a zda jej podporujete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Ještě jednou dobré odpoledne, nebo podvečer. Já musím říct, že nejsem asi ten nejpovolanější, kdo by se měl vyjadřovat tady k tomuto návrhu. Mimo jiné se jedná o senátní návrh zákona, nikoliv o vládní legislativní iniciativu. Nejsem předkladatel ani iniciátor tady tohoto záměru. Musím říct obecně, že já nejsem příznivcem velkých zásahů do jakéhokoli tržního prostředí. Obecně říkám, že stát má být ten, kdo lajnuje hřiště, seče to hřiště a dohlíží na to, aby (nesrozumitelné) byla férová pravidla. To říkám dlouhodobě a to stále platí.

K vašemu dotazu musím říct, že si to dokážu představit, pokud jde o omezení prodejní doby. Řeknu konkrétně jeden příklad, kde si myslím, že to má logiku, například 24. prosinec. Já si nemyslím, že je úplně normální, že maminky a obecně lidé, kteří pracují v maloobchodě, jsou ve tři hodiny na Štědrý den ještě v provozu. To si myslím, že většina normálních lidí uváží, že asi na Štědrý den by měla být nějakým způsobem vymezena prodejní doba. Tohle je konkrétní příklad. Já si dokážu představit, že by se tam dal nějaký časový limit, dokdy ještě prodejny otevřeny budou a odkdy už ne. Není potom šťastné, když tito lidé s vyplazeným jazykem, lidově řečeno, přiběhnou domů a mají prožívat vánoční svátky.

Tolik asi moje odpověď. Já se spíše držím principiálního přístupu k této věci. Nejsem schopen vám tady definovat konkrétní přesné normativy, jak by to mělo vypadat, protože opakuji, že nejsem předkladatelem tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, s doplňující otázkou.

Poslanec Petr Bendl: Pan premiér tady dnes při interpelacích potvrdil, že takováto jednání existují. Zaráží mě, že první místopředseda KDU-ČSL nic takového neví. Nicméně děkuji vám za odpověď a počkám si na to, jak se zachováte, až tady norma bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. 23. interpelaci přednese pan poslanec Jiří Zlatuška, který bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci podmínek detence. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Při návštěvě zařízení Bělá-Jezová jsem viděl stav přinejmenším ponižujícího a z mého pohledu i nelidského zacházení s běženci v detenci. Přeplněné zařízení fungující jako horší vězení, bez adekvátního zajištění podmínek pobytu, a vzhledem k tomu, že drtivá většina zajištěných je po uplynutí lhůty propouštěna a odvedena na vlak, kterým pokračují původním směrem své cesty, tak i bez skutečného důvodu pro takové omezení svobody.

Detence dětí v takových podmínkách odporuje čl. 5 Úmluvy Rady Evropy o zabránění mučení a nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání z roku 1987, je způsobilá tyto děti poškodit a jako taková je nezákonná.

Zadržovaní jsou výrazně kráceni na právech přístupu k právní pomoci a přinejmenším u osob žádajících mezinárodní ochranu jde přímo o porušování čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 604/2013.

Nezákonnost některých zajištění na základě nařízení Dublin III vyslovilo již několik soudů mimo jiné proto, že ani v § 129 zákona o pobytu cizinců ani jinde není stanovena definice kritéria vážného nebezpečí útěku, jak ji vyžaduje toto nařízení. Přesto jeho praxe pokračuje bez naplňování požadavku posouzení každého případu jednotlivě ani možnosti účinného využití mírnějších donucovacích opatření. Zavírány jsou osoby, které se vstupem na území ČR mohly dopustit nejvýše přestupku, oproti tomu omezování osobní svobody a nelidské zacházení je u nás trestným činem.

Jakým způsobem je v gesci Ministerstva vnitra řešena právní odpovědnost za toto konání, kdo konkrétně v linii rozhodování za ni nese odpovědnost a kdo ponese trestní odpovědnost, až bude nezákonnost omezování osobní svobody nebo působení duševního trýznění pravomocně konstatována?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Jako učitel bych řekl interpelace jedna, čtení čtyři. Bude panu poslanci odpovězeno písemně.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Marie Benešová, která bude interpelovat nepřítomného ministra dopravy Dana Ťoka ve věci nároku na náhradu škody. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Ministerstvo financí České republiky v poslední době deklarovalo jako jednu ze svých priorit dokončení dálnice D8 v roce 2016. Tento záměr určitě všichni vítáme. Poněkud stranou však zůstala problematika sesuvu, ke kterému došlo na stavbě této dálnice, zejména pak problematika odpovědnosti za tento sesuv, ke kterému došlo v noci z 6. 6. na 7. 6. 2013. Existuje supervizorský znalecký posudek z roku 2014 č. 12 z 20. 12. 2014, který zpracovalo Vysoké učení technické Brno, Fakulta stavební, Ústav geotechniky se sídlem Veveří. Tento posudek byl objednán Ing. Josefem Kačírkem a Ministerstvo dopravy i Ředitelství silnic a dálnic jej má plně k dispozici. Z tohoto posudku lze dovozovat, že uvedený sesuv byl důsledkem porušení

zákonných povinností těžební organizací dobývající výhradní ložisko Dobkovičky nacházející se v těsné blízkosti trasy dálnice D8, která umístila deponijní drtě a kameniva nevhodně na vrcholu sesuvného území a nezajistila dostatečné odvodnění lomu, když právě kombinace těchto dvou pochybení byla podle uvedeného posudku příčinou předmětného sesuvu. Jelikož k této události došlo již před více než dvěma lety, nelze vyloučit, že případný nárok České republiky bude promlčen, na náhradu škody tedy myslím. K promlčení nároku na náhradu škody přitom zcela jistě dojde, pokud bude realizována nejprve sanace sesuvu a až potom bude řešeno, kdo za sesuv odpovídá.

Mám tedy v této souvislosti dvě otázky. Učinilo nebo plánuje-li učinit Ministerstvo dopravy České republiky nebo Ředitelství silnic a dálnic právní kroky k vymožení náhrady škody způsobené touto těžební organizací? A v případě, že tak neučiní a bude uvažovat o vymáhání až poté, co tedy zjistí ostatní, jak se zachová a jak tedy naloží s výše uvedeným posudkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí odpovězeno písemně.

Přikročíme k 25. interpelaci, nicméně paní poslankyni Nytrovou nevidím, takže její interpelace propadá. 26. interpelaci přednese pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat přítomného pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka ve věci kalů v ostravských lagunách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, ve věci likvidace ekologické zátěže v areálu lagun OSTRAMO jste rozhodl o tom, že bude okamžitě zahájena příprava na vyhlášení otevřeného výběrového řízení na dekontaminaci zemin a příprava na vyhlášení otevřeného výběrového řízení na dekontaminaci vod. Myslím si, že se samozřejmě jedná o správný krok, nicméně bych chtěl upozornit, že způsob likvidace kalů z ostravských lagun, tedy skládkování jedovatých kalů na skládce nebezpečného odpadu CELIO u Litvínova a následné pálení kalů v cementárně v Čížkovicích u Lovosic, vyvolal v nedávné minulosti obrovské protesty u obyvatel Ústeckého kraje.

Vážený pane ministře, chtěl bych vás vyzvat, aby uvedený způsob likvidace jedovatých kalů z Ostravska, tedy spalování v cementárnách v Ústeckém kraji, nebyl již dále ve výběrovém řízení uvažován. Chci se vás zeptat, zda učiníte kroky, aby tento způsob nebyl již dále ve výběrovém řízení uvažován. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra průmyslu o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, k vašemu dotazu bych rád uvedl, že usnesení vlády ze dne 25. září 2013 č. 732 ke Zprávě o možných způsobech řešení krizové situace ve vývoji hospodaření klíčových průmyslových podniků a negativního výhledu vývoje zaměstnanosti v Moravskoslezském kraji a k návrhu opatření uložilo v příloze 1a

Ministerstvu financí ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem životního prostředí zajistit finanční prostředky pro konečné řešení likvidace ekologické zátěže laguny OSTRAMO s případným předložením materiálu na jednání vlády, který upraví celkovou garanci státu. Ministerstvo financí je tedy gestorem této ekologické akce, hradí náklady na základě ekologické smlouvy se státním podnikem DIAMO, schvaluje technickou dokumentaci a provádí kontrolu účelnosti nákladů.

Ministerstvo životního prostředí stanovuje technické podmínky realizace zakázky a termíny sanace. Ministerstvo průmyslu a obchodu z pozice zakladatele Diamo, státní podnik, je zprostředkovatelem mezi ním a výše uvedenými resorty a účastní se čtvrtletních kontrolních dnů.

Již byly uzavřeny rámcové smlouvy s pěti uchazeči na odstranění nadbilančních kalů z lagun. Nyní probíhá druhé kolo soutěže veřejné zakázky na odstranění nadbilančních kalů z lagun v množství 71 360 tun surových nezavápněných kalů a 20 202 tuny zavápněných kalů. Uchazeči byli povinni zajistit kladné stanovisko odborného garanta, Ministerstva životního prostředí, k realizačnímu projektu. Na nadbilanční kaly je pohlíženo po celou dobu manipulace s nimi, to je od jejich odtěžení až po konečné využití nebo odstranění, jako na odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění. Kaly budou energeticky využity ve spalovnách a cementárnách, konkrétní místa budou známa až po vybrání vítězného uchazeče. Kaly budou vymístěny z lagun do tří let od podpisu prováděcí smlouvy s vybraným zhotovitelem a nejpozději do dalších dvou let budou využity na koncových zařízeních.

Dále státní podnik Diamo připravuje zadávací dokumentaci pro vyhlášení veřejné soutěže na dodavatele dekontaminace zemin, které se nacházejí v podloží a v bezprostředním okolí lagun. Předpokládaný termín předložení dokumentace ke schválení Ministerstvu financí a Ministerstvu životního prostředí je listopad 2015. Rovněž se připravují podklady pro vyhlášení veřejné soutěže na opatření v rámci rozptylu kontaminovaných podzemních vod, takzvaných solanek. Realizační projekt bude zpracován v nejbližší době.

Závěrem bych chtěl na tomto místě zdůraznit, že věnuji dokončení této ekologické zakázky zvýšenou pozornost od doby nástupu do funkce a byl jsem tuto oblast již několikrát osobně navštívit. Co se týče konkrétního spalování nebo určení těch míst, soutěž je tak komplikovaná, že každý z těch řešitelů nebo uchazečů v tomto výběrovém řízení musí předložit finální řešení, jak se všeho zbaví, aby to nezůstalo v nějakém meziskladu u třetí firmy, jak už se nám to v minulosti také stalo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Chtěl bych říct, že pokud dojde k tomuto způsobu, o kterém jste tady hovořil, tedy skládkování na skládce nebezpečného odpadu Celio a potom spalování v (nesrozumitelné) cementárně, že to

vyvolá obrovské protesty v Ústeckém kraji. Ústecký kraj je nejen region s nejvyšší nezaměstnaností v České republice, ale je i region, kde je nejnižší věk dožití, kde je nejvyšší kojenecká úmrtnost. A oprávněně se někteří lidé domnívají, nebo mnoho lidí z Ústeckého kraje se domnívá, že tímto děláte z Ústeckého kraje popelnici České republiky.

Chtěl bych položit doplňující otázku, zda v případě, že dojde k tomuto způsobu likvidace v Ústeckém kraji, proti kterému důrazně protestuji, přesto pokud dojde k tomuto způsobu likvidace, zda plánujete nějaké finanční kompenzace směrem k obyvatelům Ústeckého kraje a dotčených regionů, kde k tomuto spalování dojde. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr má zájem o doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: K doplňujícímu dotazu bych rád sdělil, jak už bylo zřejmé z mého předchozího slova, v tuto chvíli není určeno místo, kde eventuálně dojde k finálnímu spalování. To musí předložit žadatelé o zakázku. Součástí tohoto návrhu musí být také zajištění toho, že ke spálení eventuálně musí být souhlas okolí provozu, ať už se nachází v Ústeckém kraji, nebo v některém jiném kraji České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další interpelaci přednese pan poslanec Radim Holeček, kterého ale nevidím, tudíž jeho interpelace propadá, a pro velký úspěch si interpelaci zopakuje pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci evropsky významných lokalit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jak jste říkal, pro velký úspěch podruhé.

Vážený pane ministře životního prostředí, chtěl bych se vás zeptat na termín, kdy předložíte na vládu návrh na doplnění soustavy Natura 2000. Jak jistě víte, Česká republika má dluh v tomto doplnění, má dluh samozřejmě a povinnost vůči svým závazkům v Evropské unii. K doplnění soustavy Natura 2000 vás vyzval svým usnesením i podvýbor pro ochranu přírody a krajiny, který zasedal v letošním roce a přijal usnesení na urychlené doplnění. To znamená, otázka je: V jakém termínu předložíte onen návrh na doplnění? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové. Jak jste správně uvedl, skutečně je tady povinnost pro Českou republiku doplnit do konce roku 2015 nařízením vlády tyto evropsky významné lokality. Rozjeli jsme proces mezi resorty v červenci. V současné

době dokončujeme vypořádávání připomínek. Těch zásadních připomínek přišlo celkem víc jak 200. Není tajemstvím, že jsou tam samozřejmě sporné lokality, které vyvolávají poměrně kontroverzní reakce u řady resortů, a je to řekněme pět až šest lokalit týkajících se například Labe a dalších oblastí. V současné době jsme vlastně na konci vypořádávání připomínek na úrovni náměstků ministrů. Tento proces by měl být ukončen příští týden. Následně budeme ještě vypořádávat na úrovni ministrů. Takže očekávám, že ten materiál předložíme do vlády do konce listopadu letošního roku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Chtěl bych poděkovat za konkrétní termín. To je myslím velice důležité, že existuje listopad letošního roku. Jenom bych chtěl upozornit, že i v případě těchto sporných, nebo dle slov ministra Brabce sporných lokalit v případě, že nedojde k doplnění nebo splnění toho závazku, může to znamenat ohrožení čerpání operačního programu Životní prostředí. To znamená, pokud nedoplníme soustavu v termínu, o kterém se tady bavíme, tak to čerpání může být ohroženo. Jestli si tohle uvědomujete, případně jestli máte připravenou nějakou záložní variantu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ano, takové ohrožení tady skutečně minimálně v teoretické rovině je. Dokonce je s Českou republikou už v této chvíli vedeno řízení zvané EU Pilot, což je první stupeň před případným nebezpečím infringementového řízení. Pevně věříme, že se nám podaří dohodnout s resorty takový kompromis, a koneckonců i s Evropskou komisí, který bude vyhovovat všem stranám. A nebude to jednoduché. Teď bych nechtěl hovořit o nějakém záložním řešení, protože je to předčasné, ale pevně věřím, že k dohodě dojde, a samozřejmě mezitím už průběžně jednáme i s Evropskou komisí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dalším interpelujícím bude pan poslanec Antonín Seďa, který bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci regulace hazardu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo vlády, v úterý proběhl jednací maraton kolem zákona o změně zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, který předkládá kolega Jan Volný. Vaše ministerstvo připravilo návrh zákona, který se odlišuje, a po pravdě řečeno po dlouhé diskusi na plénu se stále noří otázky, proč byly podány dva návrhy, proč vaše ministerstvo nepředložilo vládní návrh včas. Dokonce hrozí, že kvůli obstrukcím vůbec nedojde ke zvýšení zdanění hazardu. Dnes bylo rozhodnuto, že vaše ministerstvo urychleně připraví vládní návrh zákona, který vláda projedná a

který tento poslanecký návrh nahradí. Slyšel jsem dokonce i spekulace, že jste se sešel s majitelem holdingu firmy Synot a že poslanecký návrh je nějakým kompromisem s hazardním průmyslem.

Vážený pane ministře, z těchto důvodů vás chci požádat, abyste reagoval nejen na tyto spekulace, ale abyste vysvětlil zejména důvody, proč vyšší zdanění a regulaci hazardu řešíte nikoliv vlastním návrhem zákona, ale návrhem poslaneckým. Také se chci zeptat na informace, které osobně považuji opět za minimálně zkreslené, že i vy či vaše firmy máte podíly ve firmách působících v loteriích, či obecně hazardu. Chci se prostě ujistit, že silné lobby tohoto hazardního průmyslu neřídí či neovlivňuje vaše rozhodnutí. Závěrem se chci zeptat, pane ministře, jak reálně vidíte postup vašeho ministerstva ve věci regulace hazardu včetně harmonogramu přijetí vlastního zákona. Děkuji za vaše otevřené odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já také děkuji panu poslanci Seďovi, kterému bude odpovězeno písemně.

Další interpelaci by měla předložit paní poslankyně Pavlína Nytrová, která ale není přítomna, tudíž její interpelace propadá. Dostáváme se k interpelaci paní poslankyně Věry Kovářové, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou ve věci čerpání evropských peněz. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, ráda bych se zeptala, jaký je současný odhad výše prostředků z programového období 2007 až 2013, které Česká republika nevyčerpá. Současně bych se ráda zeptala, jaké kroky činí tato vláda, aby se situace, kdy značné množství evropských peněz zůstane nevyužito, v případě programového období 2014 až 2020 neopakovala. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí písemně odpovězeno. 32. interpelaci přednese pan poslanec Jan Zahradník, který bude interpelovat nepřítomného ministra obrany Martina Stropnického ve věci změny území v Boleticích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážený pane ministře, na konci roku 2014 schválila Poslanecká sněmovna Parlamentu zákon ze dne 14. ledna 2015 o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů neboli zákon o hranicích vojenských újezdů. Paragraf 2 tohoto zákona, ve kterém se mění také hranice vojenského újezdu Boletice, obsahuje odstavec 3 písm. c) ve znění: Hranice vojenského újezdu Boletice se mění tak, že se připojuje dosavadní katastrální území vojenského újezdu Boletice, Houbový vrch a Maňávka u Českého Krumlova k území obce Horní Planá. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2016.

Kladu vám otázku, vážený pane ministře, jak se Ministerstvo obrany a Armáda České republiky připravují na předání zmíněných katastrálních území pod civilní

správu a na to, aby tato území byla od uvedeného dne volně přístupná pro návštěvníky.

Ještě mám další otázku. V roce 1950 byla do vojenského újezdu Boletice zabrána i severní část katastru města Horní Planá, například oblast kolem Houbového vrchu, a to včetně pozemků, jež byly k 31. 12. 1949 ve vlastnictví města. K 1. 1. 2016 bude tato část katastru Horní Plané z VÚ Boletice vypuštěna a bude připojena zpět ke katastru Horní Plané. V tomto případě se už ale neřeší majetkové poměry. Horní Planá sice bude mít podle současného návrhu zákona pozemky, jež vlastnila k 31. 12. 1949, zpět ve svém katastrálním území, nicméně zůstanou ve vlastnictví státu. Uvažuje stát o navrácení těchto pozemků městu Horní Planá? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. 33. interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat přítomného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci nahrazení vyšetření OCT. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Státní ústav pro kontrolu léčiv stanovuje v indikačních omezeních některých léčivých přípravka jako podmínku úhrady ze zdravotního pojištění zdravotní výkon, takzvané ošetření OCT na očním tomografu. Toto ošetření však není hrazeno ze zdravotního pojištění. Pojištěnci tak jsou nuceni hradit je z vlastních prostředků, čímž je omezena i dostupnost léčivého přípravku tímto vyšetřením podmíněného. Zdravotní pojišťovny dlouhodobě odmítají vyšetření OCT hradit z prostředků veřejného zdravotního pojištění, a to na základě argumentace, že se jedná o výkon ze zdravotního pojištění nehrazený, jelikož jako takový není uveden v seznamu zdravotních výkonů, který je stanoven vyhláškou, kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami. Vzhledem k tomu, že vyšetření zcela odpovídá kritériím definujícím péči hrazenou ze zdravotního pojištění, pak odmítají-li zdravotní pojišťovny hradit vyšetření ze zdravotního pojištění, podle mého názoru jednají protiprávně a zřejmě v rozporu s Ústavou České republiky.

Já si dovoluji požádat o odpověď na otázku a vysvětlení, z jakých důvodů není v praxi zdravotních pojišťoven vyšetření OCT hrazeno ze zdravotního pojištění, o informaci, jaký zvolit postup ve vztahu ke zdravotní pojišťovně, aby jednala v souladu se zákonem a vyšetření OCT z prostředků veřejného zdravotního pojištění pacientům hradila, a vysvětlení, proč není vyšetření OCT dosud obsaženo v seznamu zdravotních výkonů stanoveném vyhláškou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vyšetření OCT neboli optická koherentní tomografie je poměrně nová vyšetřovací metoda. Aby byla taková péče

hrazena z veřejného zdravotního pojištění, musí splňovat podmínky úhrady podle § 13 zákona č. 48 o veřejném zdravotním pojištění. Nicméně příslušná odborná společnost zatím nepředložila pracovní skupině k seznamu zdravotních výkonů Ministerstva zdravotnictví návrh k posouzení a k rozhodnutí o způsobu a výši úhrady z veřejného zdravotního pojištění. Vyšetření OCT proto zatím nemohlo být zahrnuto do seznamu zdravotních výkonů. Pokud s takovýmto podnětem příslušní odborníci do komise přijdou, komise jistě racionálně posoudí potřebnost tohoto výkonu a nic nebude bránit jeho zařazení do nejbližší novely seznamu zdravotních výkonů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, děkuji za odpověď. Chci jenom upozornit, že pokud by ty zdravotní pojišťovny chtěly, tak samozřejmě mohou toto vyšetření hradit na základě vlastního výkonu, podobně jako hradí třeba výkony na gama noži nebo na cyber knife jako vlastní výkony zdravotní pojišťovny.

Je tady ještě jeden problém. Když praktik nebo jiný lékař, oftalmolog, pošle pacienta s předpokládanou makulární degenerací do soukromé oční kliniky, tak přihraje tomuto zařízení kromě úhrady od pojišťovny také platbu za velice drahé léčivo. Zůstává otázkou, kolik platí pacienti takové kliniky za toto léčivo, například za Avastin nebo Lucentis. Dá se předpokládat, že ještě více, než je doporučená cena. Pokud by se ale takový pacient léčil v centru specializované péče, byl by Avastin nebo jiné potřebné léčivo hrazené z veřejného zdravotního pojištění. Je otázkou, zda je etické, že lékař odesílá pacienta do konkrétní kliniky, a nikoliv do specializovaných center schválených jak Ministerstvem zdravotnictví, tak i zdravotními pojišťovnami. Navíc je tady ten moment, že v některých případech došlo k použití například Avastinu v neindikované péči a došlo k poškození zraku pacientů na konkrétní klinice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, já to vnímám tak, že je to trochu pokračování nebo doplnění první interpelace pana poslance Hovorky týkající se řekněme minimálně velmi podezřelých praktik některých soukromých očních klinik. Nezbývá mi než to, co jsem řekl už předtím, že děkuji za tento podnět, že se tím budeme zabývat. Zkusíme všechny ty informace od pana poslance a řekněme i od dalších doplnit, dát dohromady a postupovat potom na základě těch zjištění, pokud budou znepokojivá, ve všech možnostech, jak nám zákon umožňuje. Děkuji ještě jednou za ten podnět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. 34. interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat nepřítomnou paní

ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci organizace veřejně prospěšných prací. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Vážená paní nepřítomná ministryně práce a sociálních věcí, na pracovním jednání se Svazkem obcí Rakovnicka jsem se dozvěděl, že úřady práce vypovídají obcím smlouvy, na základě kterých jsou podporovány tzv. veřejně prospěšné práce, a lidé, kteří by normálně byli v evidenci úřadu práce, tak vykonávají i činnosti ve prospěch veřejnosti nebo ve prospěch obcí. Úřady práce tyto smlouvy vypovídají. Lidé, kteří ty veřejně prospěšné práce vykonávali, jsou povinni se zaregistrovat na úřadu práce a nesmí se minimálně šest měsíců vrátit zpět na to, aby vykonávali veřejně prospěšné práce. To považuji za jednak mrhání státními prostředky a jednak absolutně nelogické chování z hlediska fungování toho, jestli se ti lidé do pracovního procesu budou chtít vrátit apod. Obce mají obrovské potíže vůbec někoho přesvědčit a dostat je na činnost veřejně prospěšných prací a tohle je absolutně protisměrné.

Můžete mi vysvětlit, co to má znamenat a proč nutíte lidi, kteří vykonávají veřejně prospěšné práce, být povinně zaregistrováni minimálně půl roku na úřadu práce a nemoci se vrátit v novém finančním období Evropské unie zpátky do pracovního procesu ve prospěch veřejnosti, když jsou placeni na úřadech práce? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, bude mu odpovězeno písemně.

Já stahuji svoji interpelaci, byť bych interpeloval, až bych plakal, ale nemá mě tady kdo nahradit.

Další interpelující je paní poslankyně Jana Černochová, kterou taktéž nevidím. Její interpelace tudíž propadá. Pan poslanec Zdeněk Ondráček – také ho nevidím. Také jeho interpelace propadá. Pan poslanec Simeon Karamazov dvakrát po sobě – také ho nevidím. Také jeho interpelace propadá. Paní poslankyně Věra Kovářová, ta přítomna je, ale stahuje interpelaci. A pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat pana ministra Richarda Brabce přítomného (ohlasy v sále) ve věci posunu termínu dokončení staveb. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře – děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já se chci jenom dotázat ve věci poslední výzvy z operačního programu Životní prostředí na stavbu kanalizací. Došlo k tomu, že Státní fond životního prostředí uvolnil poměrně značné prostředky na dočerpání prostředků v rámci tohoto operačního programu na období 2007 až 2013. Byly tam poměrně šibeniční termíny, protože stavby se zahajovaly a musely se dokončit v letošním roce. Ale jsou signály z různých staveb, že je problém ty stavby do konce roku dokončit. Dochází k tomu, že se termíny neplní, že nastává zimní období, během kterého z technologických důvodů nelze některé práce dokončit.

Tak jsem se chtěl zeptat, jestli je možné v rámci dodržení technologický postupů a dodržení kvality vykonávaných prací posunout tyto termíny, aby nedošlo

k poškození nebo nedodržení kvality těchto staveb. Já vím, že jsme vázáni předpisy programu příslušného, vázáni zřejmě i smlouvami, dohodami s Evropskou unií. Přesto si dovoluji požádat, aby tyto stavby měly termín prodloužený, pokud je to možné, aby nedocházelo k nekvalitním pracím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře. Říká se, že to nejlepší na konec, tak dnes jste nejlepší vy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, jak říká Karel Gott, to jsem opravdu nečekal, že se ještě na mě dostane s touto interpelací.

Já vás zklamu, ale myslím si, že vy to čekáte, že vás trochu asi zklamu, protože bohužel, České republice se nepovedlo přes veškerou snahu na různých úrovních vydobýt si pravidlo N+3 pro závěr programového období. My jsme tušili, že celá řada projektů bude mít velké problémy, také proto jsme, myslím, že velmi intenzivně, společnou prací Ministerstva životního prostředí a především Státního fondu životního prostředí řídili ty projekty především v té prioritní ose číslo 1, tedy ty vodohospodářské projekty, které mají velmi dlouhou dobu realizace a byly značně zanedbány, s cílem v podstatě zrušit ty projekty nebo odstoupit od těch projektů, kde hrozilo akutní riziko, že nebudou dokončeny. V současné době řídíme doslova individuálně stále ještě několik set, nebo dokonce první tisíce těchto projektů, byly jich desítky tisíc, myslím, celkově těchto projektů jsou stále ještě desítky, a některé z nich využily možnost tzv. fázování, tedy rozdělení, částečně přenesení do nového programového období 2014 až 2020. Někde už to opravdu nešlo, ale skutečně to pravidlo způsobilosti výdajů stanoví zcela nekompromisně, že platby ze strany příjemce musí být uskutečněny do 31. 12. 2015.

My jsme tam, kde skutečně jsme měli podezření nebo indikaci toho rizika, tak tam řídicí orgán operačního programu Životní prostředí odstupoval od registračních listů, a všem ostatním příjemců je poskytována maximální podpora včetně práce na fondu v sobotu a v neděli, nebo do pozdních večerních hodin, tak abychom minimalizovali riziko, že ty projekty nebudou dokončeny. Ale skutečně nelze vyloučit, že některé projekty nebude možno dokončit, např. z důvodu výběrového řízení nebo stížností na ÚOHS, do konce prosince, ale já doufám, že to budou jednotky projektů. Ještě před rokem nám hrozilo, že těch projektů budou stovky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď. Přesto ještě na základě zkušeností, které jsou, si dovolím poprosit Ministerstvo životního prostředí a státní fond, aby případně v rámci projednávání zákona o zadávání veřejných zakázek reagoval na podněty z některých realizací. Dochází k tomu, že je soutěž na dodávku

třeba kanalizací soutěžena na cenu. Jenom na cenu. A firma nebo investor, který má šibeniční termín, se bojí v případě nejnižší dodávky, i když je to, řekněme, firma bez nějaké historie, neuzavřít smlouvu a dochází k tomu, že potom se třeba účastní stavby konsorcium, které je zaštítěno nějakou firmou, která se pak na stavbě ani neukáže, a ve výsledku to dělá firma, která nemá autorizaci, má třeba jednoho technika, má pět zaměstnanců a zadává to jiným firmám, které se tam potom po té stavbě potulují. (Předsedající: Čas.)

Čili toto je vážná věc, která by se měla řešit do budoucna, aby nedocházelo k tomu, co se dnes na stavbách děje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, závěrečné slovo je vaše.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ani to jsem nečekal, ale o to víc si toho vážím. Já vás chci ujistit, pane poslanče, že tomu věnujeme velkou pozornost. A víte dobře, že ona to je samozřejmě společná odpovědnost především na základě zákona o veřejných zakázkách nebo zadávání veřejných zakázek, který teď brzy bude ve Sněmovně v projednávání, a někde bohužel ta možnost posuzovat to jinak než na cenu nebyla. Nový zákon určitý nový prostor na toto vytvoří. Máte pravdu, k těm případům skutečně docházelo, a v řadě případů dokonce byly i předmětem korekcí. Dokonce některé projekty na základě toho byly i zrušeny a v některých případech v tom obce byly nevinně, ale přesto bohužel ten řídicí nebo auditní orgán musel rozhodnout o zrušení projektu. Nic jiného mu nezbylo, protože by se jinak sám vystavoval sankci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi, to byla poslední dnešní interpelace. Přerušuji jednání Sněmovny do zítřejší 9. hodiny ranní a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. října 2015
Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane místopředsedo vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými hlasovacími kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Oznamuji, že já hlasuji s kartou č. 6.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adamec – bez udání důvodu, pan poslanec Andrle Sylor – rodinné důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová od 11.30 hodin – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek – zdravotní důvody, pan poslanec Beznoska – pracovní důvody, pan poslanec Brázdil – bez udání důvodu, pan poslanec Fiala – pracovní důvody, pan poslanec Grebeníček – pracovní důvody, paní poslankyně Halíková – pracovní důvody, paní poslankyně Hnyková – pracovní důvody, pan poslanec Holík do 10. hodiny – pracovní důvody. (V sále je velký hluk.)

Kolegyně a kolegové, já neslyším sám sebe. Prosím, usaďte se na svá místa, ztište se prosím a až potom budeme pokračovat. Pokud to nepomůže, budu žádat adresně.

Pan poslanec Klaška – osobní důvody, paní poslankyně Matušovská – osobní důvody, pan poslanec Nekl – zahraniční cesta, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Pleticha – pracovní důvody, pan poslanec Plzák – osobní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody, pan poslanec Seďa – zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Šrámek – zahraniční cesta, pan poslanec Vilímec – pracovní důvody, pan poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, pan poslanec Vozdecký – zdravotní důvody, pan poslanec Ženíšek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Brabec – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová – zdravotní důvody, pan ministr Pelikán – zahraniční cesta, paní ministryně Šlechtová – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek od 10.30 hodin – rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednací den bychom měli věnovat pevně zařazeným bodům a to bodům 132, 131, 5, 7, 8, 3, 20, 63, 62, 61 a 59.

V této chvíli dám slovo panu předsedovi Černochovi. Potom pan předseda Sklenák.

Poslanec Marek Černoch: Hezké dopoledne, dámy a pánové, pane předsedo. Rád bych navrhl předřazení bodu č. 105. Jedná se o návrh na změnu zákona o církvích a náboženských společnostech. Je to sněmovní tisk 453 a požádal bych vás, abychom ho dnes zařadili jako sedmý bod, tedy zařadit ho za již zařazené

smlouvy a druhá čtení tak, abychom ho mohli projednat jako první zákon z bloku prvních čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, jako sedmý bod, to znamená za bod 20? První bod prvních čtení. Dobře. To tak bude asi. Dobrá. Pan poslanec Dolejš Richard hlasuje s kartou 13 a slovo má pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji si navrhnout, abychom zrušili pevné zařazení bodu 3, zákona o pojišťovnictví, tisk 414, v dnešním dni. Nenavrhuji vyřazení ze schůze, pouze zrušení pevného zařazení dnes.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tomu rozumím. Zeptám se, zda jsou další návrhy. Pokud tomu tak není, tak budeme hlasovat. Přivolám ještě kolegy z předsálí a máme zde dva návrhy.

První návrh je návrh pana poslance Černocha, abychom bod 105, tisk 453 zákon o církvích, zařadili za bod 20, tedy jako první v bloku prvních čtení. O tom rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 87, přihlášeno je 130, pro 57, proti 31. Tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda Sklenák navrhuje, aby u bodu 3 bylo zrušeno jeho pevné zařazení na dnešní den. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. To je pojišťovnictví. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 88, přihlášeno je 132, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se změnami pořadu a nic nám nebrání, abychom se věnovali jednotlivým bodům. Prvním bodem bude

132.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte zavádějící postup předkládání oznámení /sněmovní tisk 505/ - druhé čtení

Prosím pana ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, aby se ujal slova.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové, vážení kolegové, pane předsedo. Já bych rád vás požádal o vyslovení souhlasu s ratifikací –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se omlouvám, ale je to asi potřetí, kdy žádám sněmovnu o klid, a stále bezvýsledně.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Aha. Já bych vás chtěl požádat také kolegové, abyste chvilku jenom poslechli několik slov na úvod k uvedení této smlouvy, kterou bychom měli ratifikovat. Jedná se o smlouvu, která se týká ochrany práv dítěte.

Protokol, jeho podstata je v tom, že on stanovuje postup. Jakmile je předloženo oznámení o porušení, jakým způsobem se má dále postupovat. Je to prostě další krok k posílení práv v oblasti ochrany dětí. Takové oznámení bude moci podat jednotlivec, skupina lidí, smluvní strana této úmluvy, stát, který zjistí nějaké podobné porušení.

Vás by mohlo napadnout, jestli se to týká také norských dětí vzhledem k tomu, jak je to aktuální. Informuji vás rovnou, že Norsko není smluvní stranou tohoto protokolu, a i kdyby se stalo Norsko smluvní stranou, tak by se případy mohly stát součástí šetření až po vstupu. To znamená, nedá se to zpětně. To vám říkám jenom pro zajímavost vzhledem k tomu, že téma je tady aktuální.

Co se týče také toho, jak je rozhodnutí výboru pro ochranu práv dítěte závazné, tak bych vás chtěl informovat, že stát, když přistoupí ke smlouvě, tak se zavazuje zvažovat závěry výboru, nebo zvažovat závěry učiněné výborem v posuzovaných případech údajného porušování práv dítěte. Stát je povinen s výborem spolupracovat při projednávání podání a výbor také může poskytnout služby při nalezení smírného řešení. Výbor ale nemá soudní povahu. Není to tak, že by výbor sám mohl potom věc rozhodnout. Tak to tedy není. Je to posílení práv dítěte, je to možnost otevřít to na mezinárodním fóru, neznamená to ovšem ale nějaké automatické vyřešení tím, že výbor něco rozhodne. Takto tento protokol bohužel nefunguje.

Jak už jsem řekl, je možné podávat až ta porušení, ke kterým dojde až po tom, co ratifikace proběhnou mezi státy, které se k němu přihlásí. My podobný stížnostní mechanismus vlastně v České republice známe. Například je to úmluva proti mučení, kterou máme v ČR. Proti mučení nebo proti ponižujícímu zacházení, trestání lidí. To je opční protokol k úmluvě.

Tady už podobný způsob fungování takového protokolu je zažit. A pak je ještě jedna úmluva, která je podobná jako tady tato, která se týká ochrany dětí, a to je úmluva k odstranění forem diskriminace žen. To je další taková varianta podobné úmluvy, která funguje stejným způsobem.

Já vás ještě informuji o tom, že Senát už s touto úmluvou vyslovil souhlas 23. září 2015. Doufám, že se to podaří i ve Sněmovně.

Co se týče zátěže administrativní a finanční, tak počet oznámení podaných proti České republice u výše zmíněných mezinárodních stížností – třeba v případě žen je to 24 podání, abyste měli představu, jaký je asi rozsah. Žádné z těch podání nebylo podáno proti České republice z těch, které výbor rozhodoval od prosince 2000.

Já věřím, že je dost dobrý důvod, abychom se k této úmluvě přihlásili a posílili tím možnosti ochrany práv dětí, jakkoliv to samozřejmě nebude znamenat revoluční zvrat, který by nám vyřešil případy, kterými se dnes zabýváme, ale je to krok vpřed.

A je vidět, že problém ochrany práv dětí je velice aktuální, a myslím si, že je třeba se mu věnovat a podobných iniciativ se účastnit a stávat se jejich součástí. To je můj názor. Doufám, že Sněmovna bude mít podobný.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než dám slovo paní zpravodajce, tak přečtu další omluvy. Paní poslankyně Adamová se omlouvá dnes od 9 do 9.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Chalánková dnes po celý den z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Fiala se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Adam se omlouvá od 12 hodin ze zdravotních důvodů.

Nyní prosím zpravodajku paní poslankyni Janu Fischerovou, aby nám odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 505/1.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedo, děkuji vám velice za slovo. A vám všem, dámy a pánové, popřeji příjemné páteční dopoledne.

Navážu na slova pana ministra. Dne 3. září byl tento sněmovní tisk projednáván v zahraničním výboru a byla tam k tomu celkem rozsáhlá diskuse. Vše ale bylo objasněno, konečné hlasování bylo doporučit schválení tohoto opčního protokolu. Já k tomu ještě řeknu jako zpravodajka pár informací, kterými jen doplním slova pana ministra, protože zde například nepadlo, že k této úmluvě už v roce 2000 byly schváleny a Česká republika ratifikovala dva opční protokoly týkající se dvou specifických oblastí. Jednak se to týkalo opčního protokolu o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů, jinak se tomu říká první opční protokol, jímž se jeho smluvní strany zejména zavázaly, že osoby mladší 18 let nebudou povinně povolávány do ozbrojených sil a neúčastní se přímo bojových akcí. Čili to byl ten první opční protokol. Druhý opční protokol se týká prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie. Tento druhý opční protokol ukládá stranám zakázat prodej dětí, jejich prostituci a dětskou pornografii.

Nyní jsme tedy u třetího opčního protokolu. Česká republika oba první dva opční protokoly ratifikovala, jak jsem řekla už předtím. Bylo to jednak v roce 2001, to byl ten první opční protokol, a druhý byl v roce 2013.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, jsou dvě možnosti. Buď vás budu neustále napomínat, nebo přeruším schůzi a dám vám prostor, abyste se uklidnili. Chápu, že opozice by to uvítala. Pravda je, že hluk jde spíše z levé strany sálu. Nemyslím si, že to by bylo ideální řešení. Prosím, vezměte to v potaz. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedo, já vám moc děkuji. Já sleduji, že někdo mě pozorně poslouchá, jak vidím z pohledu na obličeje, někdo méně, tak já se tady snažím zaujmout všechny. Děkuji.

V pořadí třetí opční protokol, tentokrát zavádějící postup předkládání oznámení, vytváří nový mechanismus zasílání individuálních oznámení, který umožní upozornit na konkrétní případy porušování úmluvy nebo některého z prvních dvou opčních protokolů. To bylo ještě vysvětlení k historii těchto prvních opčních protokolů a nyní na to navazuje ten třetí, vlastně ta úmluva.

Ještě zde zmíním, že smlouvu již ratifikovalo šest států Evropské unie a jedenáct států se k ní zavázalo. Pokud vím, tak Česká republika jednala o dosavadních zkušenostech s tímto opčním protokolem s Německem a Slovenskem. Tyto dva státy již ratifikovaly tuto úmluvu. V našem případě v České republice by mělo zajišťovat realizaci tohoto protokolu Ministerstvo práce a sociálních věcí, samozřejmě ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti. Po prvních třech letech účinnosti tohoto protokolu by mělo dojít vládou k vyhodnocení celkové situace, jak to vypadá, protože zatím v prvních letech by neměly být ani přímé dopady do státního rozpočtu, protože než to nabude účinnosti a dojde k vyhodnocení, jsou tam ještě určité doby, kdy má výbor povinnost vyhodnotit stížnost, má na to šest měsíců, a dalších šest měsíců je zase na daném státu, aby na to měl možnost odpovědět.

Já nyní přistoupím k přečtení usnesení zahraničního výboru ze 3. září tohoto roku.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí pana dr. Martina Smolka, Ph.D., zpravodajské zprávě poslankyně Jany Fischerové a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

1. dává souhlas k ratifikaci Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte zavádějící postup předkládání oznámení, s tím, že při uložení ratifikační listiny bude učiněno následující prohlášení:

V souladu s článkem 12 odst. 1 Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte zavádějícího postup předkládání oznámení prohlašuje Česká republika, že uznává působnost výboru pro práva dítěte k přijímání a projednání oznámení podle tohoto článku.

2. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

3. Zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Já tedy doporučuji schválit tento opční protokol. Jedná se o nejvyšší práva dítěte. Děkuji vám všem za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování o usnesení, jak bylo navrženo zahraničním výborem a jak bylo předneseno paní zpravodajkou.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 89, přihlášeno je 158, pro 146, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání bodu 132.

Přistoupíme k bodu

131.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi státy CARIFORA na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 479/ - druhé čtení

Prosím ve druhém čtení pana ministra zahraničních věcí, aby se ujal slova.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji ještě jednou. Vážené dámy a pánové, jak už řekl pan předseda, jedná se o dohodu mezi Evropským společenstvím na jedné straně a sdružením CARIFORA. CARIFORA je sdružení států Karibiku. Aby bylo zřejmé, o čem jednáme, dovolím si ty státy vyjmenovat, aby bylo zřejmé, s kým vlastně tu dohodu uzavíráme. Státy CARIFORA jsou: Antigua a Barbuda, Bahamské společenství, Barbados, Belize, Dominické společenství, Dominikánská republika, Grenada, Guyanská republika, Haiti, Jamajka, Svatý Kryštof a Nevis, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Surinam, Trinidad a Tobago.

To je tedy to společenství těch karibských zemí, se kterými se tady uzavírá dohoda, která v podstatě je obchodně ekonomická, rozvojová spolupráce, je to něco, co pomáhá posilovat to regionální uskupení a zároveň to posiluje vztahy mezi evropskými státy a Karibikem. A zdůraznit bych chtěl, že ta dohoda by, pokud ji uzavřeme, byla i možná určitým předělem ve vztazích mezi Českou republikou a těmi státy Karibiku, protože by mohla znamenat docela výrazný podnět, incentiva, i pro ekonomický rozvoj mezi Českou republikou a těmi státy.

Já vás informuji, že tu dohodu v této chvíli už podepsalo nebo ratifikovalo 17 členských států Evropské unie. Předjímám, že byste se mohli zeptat co Kuba. Tak vám řeknu, že Kuba tedy ještě k této dohodě nepřistoupila, nepodepsala ji, ona se neúčastnila tedy ještě při dojednávání této dohody. Teoreticky by Kuba se k tomu mohla přidat dodatečně. To by potom musela být ta přístupová dohoda i unijní stranou schválena v souladu s těmi obvyklými pravidly. Ale Kuba v této chvíli v součásti tady této karibské dohody není.

Takže v druhém čtení věřím, že to stačí na to, abychom věděli, co projednáváme, a bude asi podána zpráva, jak to proběhlo ve výborech. Z mé strany je to všechno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana zpravodaje zahraničního výboru, kterým je pan poslanec Karel Rais, aby nám odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako tisk 479/1.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Usnesení zahraničního výboru z 20. schůze ze dne 3. září zní následovně: K vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi státy CARIFORA na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé jsme vyslechli odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí PhDr. Lukáše Kauckého, náměstka průmyslu a obchodu pana Mgr. Novotného a zpravodajské zprávě a po rozpravě zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o hospodářském partnerství mezi státy CARIFORA na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, která byla podepsána v Bridgetownu v Barbadosu 15. října roku 2008. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí, tak rozpravu končím.

Pokud není zájem o závěrečná slova, přistoupíme k hlasování. Návrh usnesení, tak jak jej navrhl zahraniční výbor a přednesl pan zpravodaj, jste slyšeli.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 90, přihlášeno je 158, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání bodu 131. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem

5.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 460/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento tisk uvede pan místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, projednávaný návrh zákona směřuje k dílčím úpravám dosavadního obecného režimu hospodaření

s majetkem státu. Soustřeďuje se na vytvoření podmínek pro efektivnější využívání zejména nemovitého státního majetku a pro urychlení postupu při nakládání s nepotřebným majetkem, reaguje na některé aktuální potřeby aplikační praxe a současně řeší základní přizpůsobení změnám, které přinesl nový občanský zákoník. Novela by měla zahájit postupný proces soustřeďování vybraného majetku státu, v této fázi konkrétně nemovitých věcí, u specializované organizační složky státu, Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, a to s ohledem na jeho rozsáhlou praxi a odborné vybavení, kterými na úseku hospodaření s majetkem státu disponuje. Přehled o stavu a využívání vybraných nemovitostí sloužících k výkonu státní správy by měl poskytovat Centrální registr administrativních budov, jehož uzákonění by tak završilo dosavadní exekutivní etapu jeho budování a provozu.

Návrh zákona prošel poměrně složitým a dlouhým procesem přípravy a jednotlivé změny v samotném zákoně o majetku státu i dalších vybraných zákonech představují propojený celek, jehož jednotu by bylo žádoucí zachovat. Jde přitom o opakovaný pokus vlády o novelu zákona o majetku státu za situace, kdy projednávání původního vládního návrhu nebylo v předchozím volebním období dokončeno. Proto velmi vítám, že gesční rozpočtový výbor projednal návrh bez věcných výhrad a doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení. Dílčí navržené legislativně technické úpravy mohu jen plně podpořit, protože v principu sledují pouze dosažení vzájemného souladu s dalšími změnami, které buď už byly nedávno Parlamentem schváleny, anebo jsou nyní souběžně projednávány.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu místopředsedovi vlády. V prvém čtení jsme tento tisk přikázali rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako tisk 460/1 a prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Zdeněk Syblík, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil i pozměňovací návrhy. Prosím.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 25. schůze ze dne 10. června 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 460.

Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra financí Ondřeje Závodského, zpravodajské zprávě poslance Zdeňka Syblíka a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 460, schválila ve znění legislativně technických připomínek. Nyní následují čtyři legislativně technické připomínky, které bych si s vaším souhlasem dovolil nečíst a které jsou součástí tohoto usnesení, sněmovní tisk 460/1 a máte jej v systému. Za

druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, ve které mám zatím jednu přihlášku, a to je přihláška pana poslance Jana Farského.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych zde chtěl nastínit jeden problém, který se pokusím vyřešit potom tím, že se přihlásím k jednomu z pozměňovacích návrhů.

Krátký exkurz do historie s možná pro vás neuvěřitelným závěrem, ale s výsledkem, který je ve vašich rukou. Města a obce napříč republikou vzniklá ke dni 24 listopadu 1990 nabyly velkou část nemovitého majetku zákonem č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. V tu dobu stačilo, že splnily tři podmínky. Dotčená věc musela být ve vlastnictví státu, druhou podmínkou bylo, že k dotčené věci muselo k 23. listopadu 1990, to jest ke dni zániku národních výborů, muselo příslušet právo hospodaření národním výborům, jejichž závazky a práva přešly na obce. Třetím bodem bylo, že s dotčenou věcí musela obec hospodařit.

A tady se zvláště v poslední době dostáváme do zásadních potíží. Soudy postupně upravují své rozhodování a dochází až k postupně absurdnějším a absurdnějším výkladům. A tak na konci 90. let dvacátého století rozhodovaly soudy o tom, že pokud je napadeno vlastnictví obcí, tak obce musí dokázat, že v rozhodnou dobu, v ten rok 1991, s majetkem skutečně hospodařily. Už to vzhledem ke skartačním lhůtám a činnosti se samozřejmě dělá dost složitě. Přesto obce v mnoha případech uspěly, někdy neuspěly a dokázaly státu, případně nedokázaly, že pozemky sekaly, staraly se o ně, zacházely s nimi jako s vlastními, v mnoha případech, že se stát choval k obcím jako k vlastníkům, i to pomohlo.

Bohužel v poslední době dochází k naprosto extenzivnímu výkladu tohoto pojmu hospodaření. Soudy zašly dále a v pravomocných rozsudcích vynesly úsudek, že ta podmínka hospodaření je naplněna, pouze pokud dotčená věc sloužila k plnění úkolů národních výborů, které přešly na obce. To znamená, že i v případě, že obce dokážou, že se o pozemky před 25 lety staraly, že 25 let se k pozemkům chovaly jak stát, tak vlastník, tak třetí subjekty jako k vlastnictví obcí, dokonce 25 let tyto pozemky, tyto nemovitosti byly zapsány na listech vlastnictví obcí, tak aktuálně dochází k výmazu vlastnictví obcí, místo obcí tam je zapsán stát s odůvodněním, že tyto pozemky nesloužily k výkonu státní správy. A teď je mezi vámi mnoho aktivních, případně zasloužilých komunálních politiků, a představte si ty hektary pozemků pro bytovou výstavbu, pro průmyslové zóny, což v žádném případě není státní správa, u všech těch pozemků, pokud stát zažaluje obec, tak podle judikátů, které jsou k dispozici a které každému z vás rád poskytnu, je získá zpátky stát. A s rozsudkem, že obec nabyla tyto pozemky neprávem, bez právního důvodu, a to znamená, že se nikdy jejich vlastníkem nestala.

Přesně s tímhle případem jsme se setkali v Semilech a o prázdninách v odvolacím řízení, byť okresní soud rozhodl, jak by asi rozum žádal, že to skutečně je nesmyslný výklad, tak Krajský soud v Hradci Králové rozhodl způsobem, který jsem tady právě popsal. Je to pravomocné rozhodnutí, sice se město dovolalo, určitě půjdeme až k Ústavnímu soudu, ale aktuálně to znamená, že po 25 letech staraní se o pozemky, vlastnictví těchto pozemků, tyto pozemky jsou připsány státu.

Proto jsem se rozhodl navrhnout pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 2951, v podrobné rozpravě se k němu ještě přihlásím, který má za snahu zabránit druhému znárodnění. Protože pokud by Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových z moci úřední jednal takovým způsobem, jakým jednat má, a zažaloval všech těch 6 250 obcí České republiky o majetek, který v roce 1990 nesloužil výkonu státní správy, tak podle už dneska už pravomocných rozhodnutí všechen tento majetek dostane zpátky. A proto, aby tento obrovský průšvih nenastal, tak jsem připravil tento pozměňovací návrh, ke kterému se ještě v podrobné rozpravě přihlásím.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Je tady jedna faktická poznámka pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já bych ve stručnosti chtěl podpořit myšlenku, s kterou přišel pan poslanec Farský. Setkal jsem se s ní již před několika lety v minulém funkčním období. Vznikla tady pracovní skupina poslankyň a poslanců, která se s tehdejším ministrem financí snažila řešit tuto situaci. Bohužel se to nepovedlo a myslím, že teď je unikátní příležitost se nad tím návrhem zamyslet. Je to věc, která skutečně může mít až nedozírné následky, a to v tom smyslu, že skutečně obce počítají s nějakým majetkem a ten výklad, který teď je většinový na ÚZSVM, a nejpodstatnější je, jak je u soudů, může vést k tomu, že bude zpochybněno vlastnictví obcí. V tomto smyslu nejsem přesvědčen o tom, že v těch jednotlivých případech by stát byl lepším vlastníkem než obce. Mnohdy stát bude logicky uvažovat o tom, že ten majetek prodá. Nezíská jej obec, získá jej nějaký soukromý vlastník a to samozřejmě může bránit rozvoji obce.

Takže nechci teď debatovat nad tím konkrétním legislativním řešením, ale myslím si, že ta myšlenka je velmi důležitá, a byl bych rád, aby se tím velmi vážně zabýval gesční rozpočtový výbor, případně i pan ministr financí, protože to je věc, která by mohla teď vyřešit řadu problémů a předešla by desítkám a stovkám soudních sporů, které samozřejmě obce v těch konkrétních případech povedou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem pan místopředseda Sněmovny pan Petr Gazdík. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych také chtěl navázat na kolegy Tejce a Farského. Ten problém je skutečně závažnější, než si v této chvíli dokážeme představit ve všech jeho

důsledcích, a prosím, aby tato Sněmovna i Ministerstvo financí na tento problém upnuly svoji pozornost. Já jsem původně chtěl předložit pozměňovací návrh, který by zrušil Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, protože jako dlouhodobý starosta vím, že tento úřad je, když to řeknu slušně, na houby. Jsou s ním jenom problémy a se státním majetkem tento úřad rozhodně nenakládá dobře a s péčí řádného hospodáře z mého pohledu. Nicméně se domnívám, že je to velmi závažný skutek, který není na pozměňovací návrh, ale na samostatný zákon. A já na něm začnu pracovat. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dále do rozpravy pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dobrý den. Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si nemyslím, že ten zákon by byl úplně špatný, ale domnívám se, že tam je řada věcí, které by se daly napravit i ve smyslu toho, co tady říkal pan kolega Farský. Já jsem obdržel jeden podnět od právníků, kteří na úřadu pracovali dlouhou dobu, který se týká odměňování zástupců státu nebo právních zástupců tohoto úřadu. Já si dovolím ocitovat z tohoto podnětu, který se týká návrhu na doplnění vládního návrhu zákona, sněmovní tisk 460, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupováním v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Jedním ze zákonů, který se shora uvedeným návrhem mění, je i zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů. Novelizován je v zákoně č. 201/2002 Sb. mimo jiné jeho § 16, avšak nedůsledně. Vládním návrhem se zde vypouští odstavec 6 a upravuje text odstavce 1. Pomíjí se zde neaktuálnost odstavce 5, který nyní nerespektuje nový právní stav, který nastal přijetím a účinností služebního zákona a novelami zákoníku práce. Z tohoto důvodu je odkaz pod bodem 14 na již zrušený zákon č. 143/1992, o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, nicneříkající a chybný. Vládní návrh zákona přitom v § 16 odst. 4 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ponechává naprosto nesystémové a zásadám odměňování zaměstnanců státu odporující ustanovení, které stanoví, že zaměstnancům ÚZSVM uvedeným v předchozím odstavci 2 náleží plat jako státnímu zástupci krajského státního zastupitelství do ukončení pátého roku praxe a generálnímu řediteli ÚZSVM náleží plat jako náměstkovi nejvyššího státního zástupce podle zvláštního zákona. Z odkazu 13 k tomuto ustanovení odst. 4 vyplývá, že zvláštním zákonem je zde zákon číslo 201/1997 Sb., který upravuje plat a další náležitosti státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů.

Stávající úprava odměňování dotyčných zaměstnanců Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v terminologii ÚZSVM se používá jejich označení "právní zástupci", zakotvená v ustanovení § 16 odst. 4 vůbec nepřihlíží k délce odborné praxe těchto "právních zástupců" a neumožňuje přihlédnout při jejich odměňování k jejich pracovní výkonnosti. Plat je zde stanoven paušálně jako pevný bez ohledu na délku odborné praxe a pracovní výsledky. Nelze stanovovat osobní ohodnocení a přiznávat odměny. Taková právní úprava je doslova neřízeným

výstřelem v odměňování zaměstnanců státu. Právní zástupce s 30letou odbornou praxí a s vysokou výkonností má v důsledku tohoto ustanovení stejnou výši platu jako právní zástupce s praxí tříletou a podstatně nižší pracovní výkonností.

Na rozdíl od platu státních zástupců, z jejichž platové úpravy dané zákonem č. 201/1997 Sb., o odměňování právních zástupců a generálního ředitele ÚZSVM, vychází se zde pro úřad vůbec nevyžaduje specializační zkouška, to je zkouška státního zástupce, zkouška justiční, notářská, zkouška exekutorská a vzhledem k pracovní náplni státních zástupců zejména zkouška advokátní. V ustanovení §16 odst. 4 bylo při přijetí zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, do tohoto zákona zakotveno účelově, a to proto, že v té době na pracovním trhu existoval nejen nedostatek kvalitních úředníků, kvalitních právníků, ale právníků z majetkoprávní oblasti vůbec. Jednalo se tehdy o snahu motivovat z platového hlediska právníky k nástupu do úřadu. Kritéria odměňování ostatních zaměstnanců státu však byla opomenuta.

S tímto konstatováním se ztotožňují i příslušní odborníci Ministerstva práce a sociálních věcí. Situace na pracovním trhu právníků je však nyní diametrálně zcela odlišná. V současné době dochází k podstatnému paradoxu, když v zásadě na naprosto stejnou činnost jsou právní zástupci na ÚZSVM oproti právníkům v ostatních organizačních složkách státu, přičemž i tito právníci zastupují stát v majetkoprávních sporech, o 30 až o 50 % ve výši platu zvýhodněni. Tento nevyhovující stav nebyl dosud po celou dobu účinnosti zákona č. 201/2002 Sb., o úřadu, řešen. Jedním z důvodů neřešení je mj. i to, že stávající právní úprava § 16 odst. 4 zvýhodňuje rovněž generálního ředitele Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. V případě jeho další praxe výše jeho platu převyšuje např. výši platu náměstků jednotlivých ministrů. Všichni dosavadní generální ředitelé zůstali v tomto směru naprosto nečinní.

Tady se nabízejí dvě řešení. Ze zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů, vypustit jeho ustanovení § 16 odst. 4. Takovéto řešení by přineslo státnímu rozpočtu finanční úsporu. Nebo je druhá možnost – řešit tuto věc novou právní úpravou celého § 16 tak, aby zvýhodněný plat právních zástupců úřadu byl podmíněn specializační zkouškou a byl odstupňován alespoň podle délky právní praxe. Při zachování výše platu pro právní zástupce s krátkou praxí by však toto řešení znamenalo navýšení výdajů státního rozpočtu. V případě zvolení řešení toho prvního je dále nezbytné ze stávajícího ustanovení § 16 odst. 5 vypustit slovo "ostatních".

Já se omlouvám, dostal jsem tento podnět, nemohl jsem zpracovat tu druhou variantu, která je složitější. Proto si dovolím v podrobné rozpravě načíst ten první pozměňovací návrh. Myslím si, že to je bez ohledu na to, že tento zákon je potřebný, že by se mělo přihlédnout k tomu, aby skutečně zásluhovost a kvalita lidí byla náležitě odměněna, aby nezůstala taková významná nerovnost. Proto si v podrobné rozpravě dovolím načíst tento pozměňovací návrh, ten první, který jsem vám tady ocitoval.

Děkuji za pozornost a tímto se současně hlásím do podrobné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou poznámkou k mikrofonu paní poslankyni Válkovou, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, pozměňovací návrh kolegy pana poslance Farského je třeba podpořit z hlediska věcného jistě, byť bych nepoužila tak dramatického obratu, jaký je zde použit, že by jinak došlo ke znárodnění majetku obcí a rozvrácení důvěry. Je smysluplný a rozhodně bychom měli využít této možnosti, když už tedy je otevřen vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o majetku České republiky. Ale mám trochu problém s tím zněním, které je zde navrhováno, protože si myslím, že jak po stránce legislativně technické, tak věcné by bylo třeba některé věci ještě upřesnit a přihlédnout i k novému občanskému zákoníku. Teď nejsem s to říci přesné znění, nicméně myslím, že navrhované znění celý problém, tak jak je zde předestřen a jak byl i komentován, nevyřeší. Takže jenom upozorňuji na tuto věc, že zde ještě bude třeba zřejmě některých změn. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bendla. Taktéž s faktickou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem chtěl věcně podpořit návrh pana kolegy Farského, protože si myslím, že je třeba zabránit tomu, aby docházelo k zpětvzetí majetku státu z obcí, zvlášť pokud s ním hospodařily více než deset let. V minulosti existoval jakýsi termín vydržení, kdy i fyzické osoby, pokud hospodařily s nějakým majetkem a neměly dokonce zapsán ve svém majetku nějaký pozemek, ale prokázaly státu, že se o něj deset let staraly a vlastníka tam nebylo, tak stát zapisoval tyto pozemky do vlastnictví konkrétních osob. My bychom šli 25 let zpátky a myslím si, že bychom tím ohrozili možné financování obcí, protože často při úvěrech, které si braly na významné investice, kanalizace, čističky, školy a podobně, všechny ty větší investice, vždy musely ručit nějakým majetkem. Tady bychom se mohli dostávat do konfliktů, které, věřím, by si nikdo nepřál. A tak jak jsem cítil napříč politickým spektrem, že to má šanci projít, tak chci říct jenom, že my to podpoříme také. Jenom pokud má někdo pocit, jak tady říkala paní kolegyně Válková, že tam je něco ještě k dodělání, tak bych prosil, aby se na podívali pan předkladatel případně s paní doktorkou a upravili věci tak, aby se pak nestalo, že ve třetím čtení už to nebudeme moci schválit nebo tam bude nějaká technická chyba.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou k mikrofonu pana poslance Farského. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Chtěl bych poděkovat za vstřícnost a za to, že sněmovna naslouchala a uvědomovala si vážnost situace. K vydržení jenom bych chtěl uvést, že bohužel v tomhle případě nelze aplikovat, protože soudy rozhodují tak, že vlastně nikdy se obec vlastníkem nestala. A ještě bych jen doplnil, než silové

zákonné řešení, tak vždycky se snažím upřednostnit dohodu. A tak už jsem několik měsíců jednal se šéfkou Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ale bohužel tam jsem se zastání nedočkal. Ona plní svoji zákonnou roli a tohle není v zájmu Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, protože on tak přirozeně toho majetku spíše chce více než méně. Takže z toho pohledu zkoušel jsem i tuto cestu a žádal jsem o možnost přípravy pozměňovacího návrhu. Bohužel jsem byl odmítnut.

Ten pozměňovací návrh jsem připravil v tomto znění. Jsem přesvědčen o tom, protože on vychází ze změny, kterou jsme tady udělali v roce 2012, kdy se dělala jakási tečka za tím, že se obce vyzvaly, že musí do určitého dne požádat stát o majetek. A pokud do toho dne nepožádají, tak se automaticky počítá, že ten majetek je státu. Stejným způsobem jsem to použil, jenom v opačném znění. Jsem přesvědčen, že to navržené znění je správné, ale samozřejmě je to otázka legislativy. A pokud bude vyhodnoceno jako toto nepoužitelné, po tom, co tady zaznělo, věřím tomu, že i v devadesátce jsme schopni se na rychlé změně případně dohodnout. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Má. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. My se určitě na Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových návrhem pana Farského budeme zabývat, s tím nemám problém.

Já bych ale zásadně nesouhlasil s tím, co tu říkal pan poslanec Gazdík, že úřad je na nic. To jste možná mluvili o době, když tam byl ředitel pan Vaněk, který tam skutečně toho asi moc neudělal. Když jsme převzali ten úřad, tak tam byl nějaký CRAB, do kterého se investovalo 260 milionů, a ministerstva tento CRAB ignorovala, nebyla schopna ho ani naplnit daty pro nemovitosti a ten úřad pracuje dnes velice efektivně, protože ten úřad samozřejmě zjistil, jak stát nakládá s majetkem. Stát s majetkem nakládal asi tak, že každý ministr si škudlil své majetky, které nechtěl dát centrálně k dispozici, a potom je prodával, aby si vylepšil rozpočet. A my se snažíme to změnit. Až po několika urgencích jsme konečně dostali data do CRABu a řešíme věci, kde jsme zjistili, že stát pronajímal plochy za 190 milionů a stejné plochy si pronajal za 400 milionů, takže levá ruka nevěděla, co dělá pravá. Zjistili jsme 25 tisíc nemovitostí, které patří ještě federálním ministerstvům, která už dávno neexistují. Zjistili jsme různé zajímavé nemovitosti, jako chatu na Úřadu vlády, 14 let prázdná, atd. Zjistili jsme také absurdnosti jak v paláci Hybernia, na základě rozhodnutí vlády seděl úřad v Brandýse nad Labem. Super místo, že. Úředníci z Brandýsa nad Labem sedí naproti Obecňáku, kam chodí na kafe, a nakupují v Palladiu. Tak rok jsme pracovali na tom, abychom tu nemovitost vyklidili a prodali jsme ji v dražbě, poprvé v historii, za 790 milionů korun. To jsou peníze, které půjdou do rozpočtu. Takže skutečně ten úřad pracuje velice dobře a já bych strašně rád, abyste neříkali, že ten úřad je na nic. Měli jsme několik prezentací, několik konkrétních věcí, vyřešili jsme pro kolegy ve vládě sezení pro ministry, pro pana

Bělobrádka a pro další a ten úřad se snaží organizovat nemovitosti pro ministerstva, tak jak je to obvyklé v zahraničí, jako v Rakousku mají centralizované všechny nemovitosti nebo v Polsku. Takže ten úřad pracuje efektivně, vydělává peníze a snaží se samozřejmě přesvědčit ten systém, že je potřeba dát všechny nemovitosti na jedno místo.

Co se týká platu ředitelky, já jsem to vůbec nepochopil, ten příspěvek pana Hovorky. Pravda je, že právníci jsou placeni bídně nejen na úřadu, ale i na ministerstvu a sehnat dobrého právníka je skutečně velký problém. Takže si myslím, že plat paní ředitelky není vůbec přehnaný za to, že vlastně organizuje a přesouvá majetky za miliardy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pan zpravodaj... Teď ne, pane poslanče. Děkuji za pochopení. Ještě přečtu omluvu od pana poslance Pavla Holíka, který se omlouvá z dnešního dne z pracovních důvodů. Po závěrečných slovech po obecné rozpravě... Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Po závěrečných slovech po obecné rozpravě otevírám rozpravu podrobnou a do ní mám tři přihlášky, nejprve pana poslance Farského.

Poslanec Jan Farský: Já se chci pouze přihlásit k pozměňovacímu návrhu načtenému v systému pod číslem 2951.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Lorencová.

Poslankyně Jana Lorencová: Já toho mám trochu více v ruce. Já se přihlašuji s pozměňovacím návrhem ke sněmovnímu dokumentu 2819, je to zákon 460, který projednáváme. Protože se jedná o vzájemně propojené pozměňovací návrhy, navrhuji panu zpravodaji, aby bylo hlasováno ve třetím čtení společně o obou těchto pozměňovacích návrzích. Předám v tištěné podobě.

Mám tu ještě jeden pozměňovací návrh a ten se týká potřeby nově schválených informací, především na vybraná právní jednání Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Je to sněmovní tisk 2927.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže vy se přihlašujete i k tomuto sněmovnímu dokumentu, resp. pozměňovacímu návrhu. Pokud je to vše, tak prosím pana poslance Ludvíka Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, jak jsem tu uvedl v obecné rozpravě, dovolím si přednést tento pozměňovací návrh k zákonu č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů. Tento pozměňovací návrh má dvě části.

Za prvé: Ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje a ostatní odstavce se přečíslují.

Za druhé: V ustanovení § 16 odst. 5 zákona č. 201/2002 Sb. se slovo "ostatních" zrušuje.

Vzhledem k tomu, že tyto dvě části spolu úzce souvisí, prosím, aby se o těchto dvou částech jednoho pozměňovacího návrhu hlasovalo současně.

Já jsem objasnil ten důvod, proč předkládám tento pozměňovací návrh, v obecné rozpravě. Jen abych to shrnul, tak chci říci, že pokud se postavili právní zástupci státu na úřadu na úroveň státních zástupců platově, myslím si, že na tom není nic špatného, já jim to osobně přeji, ale současně by pak mělo platit, že musí splňovat takové kvalifikační předpoklady nebo podobné kvalifikační předpoklady, jako mají státní zástupci. To je základní myšlenka, kterou jsem tu chtěl sdělit. Ale protože toto se vlastně v tom návrhu nikde neobjevuje a tento pozměňovací návrh já nejsem schopen rychle vytvořit, proto jsem navrhl pozměňovací návrh tak, jak je.

Druhá varianta, o které jsem mluvil, která by znamenala, že by ti právní zástupci státu k tomu současnému stavu dostali podmínku, kterou by museli splnit, tzn. exekutorské, notářské, justiční a jiné zkoušky, to si myslím, že by bylo na ministerstvu, aby takovýto pozměňovací návrh připravilo a v nějaké zrychlené novele tady předložilo.

Takže to je krátké zdůvodnění. Říkám, nemám nic proti platům, ale pokud se dávají platy, pak je třeba, aby byla zásluhovost a aby tito lidé měli stejnou kvalifikaci jako ti, na jejichž platovou úroveň se mají tito zástupci státu dostat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se – ano, pan zpravodaj se hlásí do podrobné rozpravy.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo. Já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému jako sněmovní dokument 2823 (2783) Tento pozměňovací návrh obsahuje tři návrhy legislativně technických připomínek, které vyplynuly v návaznosti na projednávání zákona o Hasičském záchranném sboru.

Dále se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému jako sněmovní dokument 2823, jehož cílem je vynětí majetku zákonodárného sboru z rozhodovací pravomoci vlády. To je obdobně, jako jsou vyňaty běžné rozpočty, kde je toto ošetřeno zákonem o rozpočtových pravidlech. Moc výkonná by neměla být nadána ve vztahu k moci zákonodárné takovými oprávněními.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, také děkuji. Další přihlášky do podrobné rozpravy nemám, takže podrobnou rozpravu končím. Zeptám se pana předkladatele popř. pana zpravodaje, zda si přejí závěrečná slova po podrobné rozpravě. Ano, prosím pan ministr.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Já bych ještě dodal, že jsem zapomněl říct, že ten úřad poprvé ve své historii vypracoval i mapu majetku státu. To nikdo neudělal 25 let. 25 let tady nikdo nezmapoval majetek státu. Takže my jsme ho zmapovali. Stát má 1,6 mil. nemovitostí a z toho, jak jsem říkal, je 25 tis. zapsaných na státní subjekty, které neexistují nebo které jsou v likvidaci, např. Federální ministerstvo národní obrany ještě stále vlastní majetek. Nebo Ministerstvo pracovních sil, které zaniklo v roce 1957. Nebo JAS, národní podnik Gottwaldov, vlastní stále nemovitosti. Nebo národní podnik Gramofonové závody. Státní podnik Šohaj, výroba prádla a konfekce. Takže je v tom nepořádek a my v tom děláme pořádek.

Samozřejmě, když jsme dražili tu nemovitost, tak jsem se ptal paní Arajmu, proč na to potřebujeme cizí firmu – dražitele. No protože to je zákon. Tak teď navrhujeme, že si to vydražíme sami. Ušetříme. Naši zaměstnanci to budou dražit. Takže jsou to všechno opatření, která jdou směrem k úsporám, a já myslím, že je to pozitivní, takže jsem rád.

A co se týká vystoupení pana Farského, tak tady mně píše paní Arajmu, že jste s ní jednal jednou a že žádné žaloby podávat nebudeme. Problému obcí rozumíme a souhlasíme s tím, nebude s tím problém. Budeme k tomu pozitivní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To bylo závěrečné slovo pana ministra. Pan zpravodaj si nepřeje závěrečné slovo. Nic, o čem bychom teď měli hlasovat, zde nepadlo, tudíž končím druhé čtení tohoto tisku a děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Budeme pokračovat, a to bodem

7.
Vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 493/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Babiše, aby tento tisk uvedl.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, návrh zákona o ukončení důchodového spoření a s tím související návrh tzv. doprovodného zákona, o kterém budu mluvit později, byly projednány v prvním čtení 7. července 2015. Návrhy byly přikázány k projednání rozpočtovému výboru, který je doporučil schválit bez připomínek.

Hlavním cílem navrhovaného zákona je zastavení snižování objemu prostředků vybíraných v rámci pojistného na důchodové pojištění na výplatu důchodů. Ukončení důchodového spoření se navrhuje realizovat tak, aby byla plně respektovaná vlastnická práva účastníků a byly minimalizovány dopady na státní správu, penzijní společnosti a zejména účastníky. Z těchto důvodů se může účastník při likvidaci důchodových fondů rozhodnout buď o využití možnosti převedení všech jeho prostředků na jím určený účet nebo poštovní poukázkou, nebo převedení prostředků

jako příspěvku do třetího pilíře. Ukončení důchodového spoření je dále navrženo tak, aby byl respektován roční cyklus placení pojistného na důchodové pojištění. Návrhy jsou proto koncipovány tak, že jednotlivé kroky jsou stanoveny vždy ke konkrétnímu datu. Tedy od 1. ledna 2016 se navrhuje ukončení placení pojistného na důchodové spoření. Důchodové fondy budou zrušeny k 1. červenci 2016. Prostředky budou účastníkům vyplaceny v posledním kvartálu 2016 a likvidace důchodových fondů bude ukončena převedením prostředků, které se nepodaří vyplatit účastníkům na účet určený správcem pojistného, tedy nejpozději v prvních dnech ledna 2017.

Na základě těchto informací a předloženého návrhu zákona si vás dovoluji požádat o jeho projednání. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru a usnesení tohoto výboru vám bylo doručeno jako tisk 493/1. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Roman Kubíček, aby nás informoval o projednání návrhu výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych vás seznámit s usnesením rozpočtového výboru z 27. schůze ze dne 2. září 2015 k vládnímu návrhu zákona o ukončení důchodového spoření, sněmovní tisk 493. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření schválila bez připomínek; za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku, a to je přihláška pana poslance Václava Votavy, který má tedy slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně a kolegové, tady jsem našel nějaké papíry někoho...

Předseda PSP Jan Hamáček: To jsou, předpokládám, dokumenty paní poslankyně Lorencové. Tak prosím někoho z klubu ANO, aby jí to předal. (Děje se.)

Poslanec Václav Votava: Já bych se ještě s dovolením chtěl vyjádřit právě k tomuto tisku ukončení důchodového spoření, neb jsem v prvním čtení k tomu podrobněji nevystupoval a myslím si, že je potřeba některé věci opět zdůraznit a říct.

Je třeba říci, že přes masivní kampaň, která byla vedena do druhého pilíře, se do něj přihlásilo pouze 83 tis. účastníků. Nebyl prostě zájem ze strany občanů. Nebyl to produkt, který by byl výhodný pro stát, a samozřejmě nebyl výhodný především pro většinu občanů této země, aby si do něj spořili na své stáří. Přes argumenty pravicové

opozice byl vlastně tento druhý pilíř neschopný života již v době svého vzniku. A není vůbec pravda, že to bylo proto, že sociální demokracie avizovala, že ho po volbách zruší. To je naprostý nesmysl. Já myslím, že lidé umějí přemýšlet a také počítat. Myslím, že potenciální klienti tohoto pilíře právě dobře vnímali jeho nevýhodnost, na kterou poukazovala nejen sociální demokracie, ale i řada dalších stran a také řada ekonomů. Druhý pilíř byl výhodný spíše pro lidi s nadprůměrnými příjmy. Ti mají určitě jiné možnosti, jak investovat své prostředky tak, aby se zajistili na stáří. Je ale třeba motivovat ke spoření na důchod především nízko- a středněpříjmové skupiny, kterým nezbývá příliš volných prostředků, a jedinou šancí, jak si přilepšit k důchodu, je tedy spořit menší částky, ale spořit samozřejmě dlouhodobě.

Koneckonců i některé finanční instituce byly k nabízení tohoto produktu velice zdrženlivé. Pro udržení licence a vůbec pro rentabilnost penzijního fondu měla každá pojišťovna povinnost získat minimálně 50 tisíc klientů a některé správně odhadly, že to asi nebude reálné, proto se také do poskytování tohoto produktu nezapojily. Za zmínku stojí i nulová garance státu za prostředky vložené do soukromých fondů a problematická likvidita naspořených peněz, a to třeba i pro dědice.

Opozice, konkrétně Občanská demokratická strana a TOP 09, kritizuje, že rušíme něco, co podle nich fungovalo – ono to tedy nefungovalo, nemohlo ani fungovat – a že tento pilíř také ničím nenahrazujeme. Já bych ani jinou reakci samozřejmě od nich nečekal, bylo to přece jejich dítě a logicky brání své dítě, brání zachování tohoto nefunkčního zbytečného druhého pilíře. Poukazují také na to, že průběžný pilíř garantovaný státem se díky demografickému vývoji dostává do deficitu. Ano, to pravda jistě je. Je třeba reformovat důchodový systém, je to nezbytné. Je jasné, že to není po pokusech, které tady byly, vůbec jednoduché.

Chtěl bych zdůraznit, že směřování musí být ale dlouhodobé a ekonomicky samozřejmě udržitelné a smysluplné jak pro stát, tak samozřejmě pro budoucí důchodce. A tady nehovoříme o létech, ale o desetiletích a musí vzniknout na základě celospolečenského konsenzu, být stabilní, neměnné, předvídatelné, aby se neměnilo po každých volbách, abychom se prostě domluvili a trvání bylo dlouhodobé a neměnilo se.

Nyní rušený druhý pilíř důchodového spoření nesplnil tedy ani jednu ze základních podmínek. Nebyl výhodný pro většinu občanů, nebyl výhodný ani pro stát, protože odčerpával prostředky z tradičního průběžného pilíře, nevznikl tedy ani na základě celospolečenské dohody, jak jsem před chvílí řekl. Nesouhlasili s ním ani zaměstnavatelé, ani odbory, ani opozice, samozřejmě mluvím o tehdejší opozici, ve které byla sociální demokracie a některé další strany, nenadchl ani střadatele. Navíc zde velmi dobře funguje třetí pilíř, penzijní připojištění – dnes se to jmenuje trošku jinak, doplňkové důchodové spoření, myslím, že jsem to řekl správně. V tomto třetím pilíři, který je velice oblíbený, je dneska 5 milionů klientů. Pět milionů klientů důvěřuje tomuto pilíři. Tento pilíř je podporován státem, je o něj jistě zájem a je určitě výhodné v něm také ukládat své prostředky.

Já si myslím, že je třeba se podívat právě na třetí pilíř a zatraktivnit třetí pilíř, to si myslím, že je jedna z cest. Ne že nic nenabízíme. Nabízíme zatraktivnění třetího

pilíře, aby to byl produkt ještě atraktivnější, aby do něj lidé více spořili a abychom také zainteresovali zaměstnavatele, aby přispívali svým zaměstnancům do tohoto třetího pilíře a aby i pro zaměstnavatele to bylo výhodné, aby si mohli část prostředků odečíst z daní.

Já se potom v podrobné rozpravě, ale až k bodu 8, což je tedy důchodové spoření a související zákony, přihlásím k souboru pozměňovacích návrhů, který svým způsobem zatraktivňuje právě třetí důchodový pilíř.

Takže dámy a pánové, druhý důchodový pilíř byl vlastně mrtvý dříve, než se narodil, a není tedy jiné cesty, než aby byl zákonem zrušen. Ti, kteří do něho vložili své prostředky, určitě o své prostředky nepřijdou a bude několik možností, jak tyto prostředky budou moci použít – buď si je tedy samozřejmě vybrat, anebo je právě do atraktivnějšího třetího pilíře vložit a zajistit si tak prostředky na svoje stáří.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vaše vystoupení vyvolalo tři faktické poznámky. První je paní poslankyně Adamová, potom paní poslankyně Langšádlová a potom pan předseda Stanjura. Po faktických jsou zde dvě přednostní práva – pana předsedy Kalouska a pana předsedy Fialy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Mě to opravdu nadzvedlo ze židle, protože to, co tady teď říkal pan předseda rozpočtového výboru Votava, samozřejmě obsahovalo celou řadu velmi demagogických úprav toho, jak to ve skutečnosti s druhým pilířem bylo. Nechci tuto debatu dále extendovat, protože už jsme ji tady zažili mnohokrát a všichni si to jistě pamatujete. Ale určitě se také pamatujete, že nejenom já, ale řada mých kolegů se tady dotazovala koalice, jakým způsobem tedy budeme dlouhodobě udržovat systém funkční, aby současný, který je postaven především na tom prvním pilíři, opravdu byl udržitelný a byl schopen zajistit penze, dá se říci, nám všem, co tady sedíme, a aby jej i děti, které se na nás dívají z galerie, byly schopny v produktivním věku utáhnout. To jsme se stále ještě nedozvěděli a opravdu netušíme, jakým způsobem si tato vláda představuje, že náš důchodový systém bude fungovat. Jestli spoléháte jenom na třetí pilíř, tak jste úplně vedle. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Langšádlová.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ta situace je opravdu vážná! Vy vůbec neberete naše připomínky v potaz, ale faktem je, že vy rušíte alternativu, se kterou jsme přišli, a opravdu nepřicházíte vůbec s ničím, co by učinilo náš důchodový systém dlouhodobě udržitelným. Nevím, jestli si uvědomujete, jak závažné rozhodnutí se chystáte učinit! Znamená to, že budoucí generace nebudou mít zajištěný důstojný důchod? Znamená to, že nejste schopni přijít s alternativou? Tato situace je opravdu mimořádně vážná. Jsou věci, na které můžeme mít rozdílné názory, ale podívejte se opravdu do čísel. Zde se prodlužuje délka dožití, a to je bezvadné, zde se však bude výrazně snižovat

počet lidí, kteří budou přispívat do systému. Já si myslím, že máme právo znát odpovědi na naše otázky.

Je to velmi naléhavá záležitost, pane premiére, abyste v tuto chvíli, když chcete rušit druhý pilíř, současně a srozumitelně vysvětlili, jak budete zajišťovat udržitelnost našeho důchodového systému. Neodkládejte toto řešení, protože budoucí generace vám to nezapomenou!

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Stanjuru s další faktickou poznámkou. Protože zde byly dotazy, jak je to s přihláškami dál, ještě zrekapituluji: po faktických dvě přednostní práva, pan předseda Kalousek, pan předseda Fiala, a potom dvě řádné, pan poslanec Kučera a pan poslanec Laudát. To jsou zatím všechny přihlášky, které zde mám. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl položit panu předsedovi Votavovi vaším prostřednictvím několik otázek, když říká, jak je třetí pilíř úspěšný.

On je úspěšný tím, že je oblíbený a má hodně klientů. Abych nebyl obviněn, že jsem nenahlásil střet zájmů, já jsem klientem ve druhém i třetím pilíři, protože to je výhodné, ve třetím pilíři od roku 2000, už patnáct let jsem klientem třetího pilíře. Já myslím, že rádi v rozpočtovém výboru debatujeme fakta a čísla. Kdyby nám pan předseda řekl, kolik prostředků dal stát za dobu existence třetího pilíře do tohoto pilíře a kolik z nich přibližně opravdu použili občané v penzi. Přece známe ten problém, že ty peníze se vybírají před penzí, a to, jak říkáte, že třetí pilíř funguje pro penze, to prostě není pravda. A byl to jeden z bodů, který jste nám vyčítali, že ze druhého pilíře se nedají vzít peníze předtím, než jde člověk do penze.

Když tak hájíme ten pilíř, tak nějaká fakta. Kolik tam dal stát? Kolik si tam přispěli občané za dobu existence? A kolik z těch peněz se vybralo předtím, než klienti do penze skutečně odešli? A budeme se divit. Ta částka, kterou tam dal stát, je bezesporu vyšší než 100 mld. korun. Bezesporu vyšší. Ale já nejsem takový vášnivý obhájce, je to podobné jako u stavebního spoření. Je to spoření se státním příspěvkem, proto je to výhodné. Nazývejme věci pravým jménem.

A je jasné, že když je to výhodné, tak si občané umějí spočítat, že výtěžek ať už u stavebního spoření, nebo penzijního připojištění je vyšší, než kdyby ty peníze nechali v komerčních subjektech, protože tam jsou úrokové míry mnohem nižší. Navíc ve třetím pilíři jsou výnosy penzijních fondů poměrně malé, protože jsou tam velmi striktní pravidla pro to, co s penězi penzijní společnosti mohou dělat a kam je mohou investovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To byla poslední faktická poznámka a nyní máme na řadě dvě přednostní práva – pan předseda Kalousek a připraví se pan předseda Fiala.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, vážené dámy a vážení pánové.

Pan předseda Votava řekl, že byla mimořádně masivní kampaň. Ano, byla. Byla mimořádně masivní a účinná antikampaň. Po celou dobu, kdy bylo možné se přihlašovat do druhého pilíře, vedla sociální demokracie, komunisté a odborový svaz skutečně masivní, účinnou antikampaň, kde v podtextu byl zastrašovací pocit: kdo tam vstoupí, ten o ty peníze přijde. Ta kampaň se vám povedla, to zase klobouk dolů. A také díky tomu, a to si nikdy nepřestanu vyčítat, že když už nebylo možné prosadit povinný druhý pilíř, tak jsem měl alespoň prosadit aktivní projev nesouhlasu. Tady byl aktivní projev souhlasu, to znamená ten, kdo chtěl vstoupit do druhého pilíře, musel udělat některé aktivní administrativní kroky. Kdybychom to otočili a pilíř by byl dobrovolný, ale ten, kdo by tam nechtěl, by musel udělat některé aktivní kroky, jsem přesvědčen, že by ten poměr byl výrazně jiný a že dnes už byste si ho zrušit netroufli.

Díky vaší masivní kampani a díky naší ne možná úplné důslednosti nebo promyšlenosti dostatečně zjednodušit vstup a naopak mírně zkomplikovat nevstup to dopadlo tak, jak to dopadlo. V tom pilíři opravdu není příliš mnoho lidí, to znamená je technicky i politicky možné ho zrušit. Ale co místo něj? Vy vždycky řeknete: A třetí pilíř. Ale třetí pilíř nemá nic společného s reformou povinného pojištění. Hovoříme-li o reformě povinného pojištění, hovoříme o tom, co musíme platit povinně, a ne o tom, co platíme dobrovolně.

Když vezmu to, co kdo platí z nás nejvíc, to znamená daň ze závislé činnosti a příslušné odvody, tak každý z nás povinně odvádí – povinně, ať chce, nebo nechce – 28 % z ceny své práce po zrušení druhého pilíře zase jenom do prvního pilíře, do toho přerozdělovacího pytle, ze kterého se vyplácí tím podle mého názoru nejméně spravedlivým způsobem téměř na celém světě, protože bez ohledu na to, že někdo tam celý život platil opravdu hodně, protože 28 % z vysokého platu je hodně, bude pak brát skoro tolik jako ten, kdo platil těmi 28 procenty opravdu málo. Princip rovnostářství mnohonásobně převažuje svou vahou v pilíři nad principem zásluhovosti, že ten, kdo hodně platil, by měl také hodně brát. Nemyslím si, že to skončí tak, že nebudou v budoucnu žádné důchody. Nějaké důchody budou vždycky, ale bude to velmi malá, řekněme chudinská a zcela rovnostářská dávka vzhledem k demografické křivce. A bude úplně jedno, kolik tam každý zaplatí, všichni dostanou stejně, protože víc peněz tam nebude.

Druhý pilíř byl pro mě jediným známým instrumentem, jak zajistit, a teď se bavme o tom, v jakém poměru, že určitou část z těch 28 %, což u velkých platů je hodně a u malých platů je málo, nedáme do toho přerozdělení, ale budeme si spořit sami sobě. Jsem přesvědčen, že v budoucnu nelze princip solidarity, do závorky rovnostářství, a princip zásluhovosti dostatečně jednoznačně a srozumitelně odehrát v jednom jediném pilíři. Tam to nepůjde. Tam to prostě vždycky bude rovná chudinská dávka a princip nespravedlnosti, že někdo tam celý život platil opravdu hodně a bude brát málo, skoro stejně jako ten, kdo velmi málo celý život platil, ten tam bude převažovat. To nemůže jinak dopadnout.

Ve druhém pilíři se alespoň zčásti mohl odehrát princip spravedlnosti, že když povinně musím odvést určitou část, tak ta část je také celá pro mě, a když jsem hodně zaplatil, tak mi také hodně zůstane. Tohle vy rušíte, aniž tomu dáváte jakoukoli náhradu. Rušíte to systémově. A když se vás zeptáme, co místo toho, říkáte: Třetí

pilíř. Ale to mluvíte o něčem úplně jiném. To mluvíte o penězích, které už nemusím povinně odvádět. Reforma povinného penzijního pojištění by měla umět zvážit míru zásluhovosti i v povinném odvodu. Anebo to řekněte otevřeně a řekněte: My jsme přesvědčeni že ne. My chceme takový penzijní systém, že bez ohledu na to, kolik lidé do systému povinně platí, budou brát všichni stejně. Protože to zavádíte. A pokud chce někdo brát někdy víc, tak si musí zaplatit nad povinné pojištění. Jinými slovy v podstatě říkáte: Kdo se chce mít ve stáří trochu lépe, musí platit mnohem větší odvody celý svůj život, než platí povinně.

To není systém, který bych pokládal za fér. Ale kdybyste ho aspoň přiznali. Ale vy když mluvíte o třetím pilíři, tak se tváříte, jako že je to ekvivalent toho druhého. Není. Ten je mimo to povinné pojištění. A to je to, čemu já nevěřím, že tomu nerozumíte. Vy tomu nechcete rozumět. Prostě nechcete, aby si tohle lidé uvědomili, že vy jim připravujete rovnou chudinskou dávku bez ohledu na to, kolik kdo do systému zaplatí.

Dělal jsem si rešerši naší diskuse v roce 2012, kdy jsme se snažili zavést tento první nesmělý krůček penzijní reformy, a kromě celé řady pozoruhodných výroků, které pronesli tenkrát i moji dnešní kolegové, kteří tu sedí, mě zaujalo, že opozice na toto téma dokázala vést diskusi v Poslanecké sněmovně 55 hodin. Nevím, jestli jste v tu chvíli dělali obstrukce, nebo jestli jste mluvili opravdu k věci. Ale mluvili jste 55 hodin. Je mi líto, ale jistě chápete, že my nemůžeme být méně pracovitou opozicí, než byste byli vy. To by nám lidé neodpustili. Takže máme za sebou šest, tak padesát je ještě před námi. (Rozpaky v sále.) To byl žert. Nebojte se. (S úsměvem.) V tomto případě to dělat nebudu. Ale až nám budete někdy vyčítat, že některý bod zdržujeme, tak vy jste vážně dokázali na tohle téma mluvit 55 hodin. Můžete si to po mně přepočítat. Já vás tak dlouho zdržovat nebudu.

Mám pouze jeden dotaz na pana ministra financí a prosil bych o jeho odpověď. Když jsme na tohle téma vedli diskusi v dubnu, pan ministr financí, a říkal jsem, není tady náhrada, není tady žádná varianta, pan ministr vystoupil a řekl: Do konce června to předložím, vy jste 20 let nedělali nic, já to do konce června předložím. Já jsem si dovolil vyjádřit jisté pochybnosti nad tímto konstatováním a po těchto pochybnostech se pan ministr mírně rozhorlil a řekl, že to je celý Kalousek, který umí jenom škodit a lhát, že když něco Babiš řekne, tak on říká že ne, a on tedy že Babiš, tvrdí, že do konce června to tady je. Já jsem to zřejmě přehlédl, protože máme říjen a ono to tu není. A jestli to tu je, tak já to neviděl.

Takže prosím, pane ministře, jak to tedy bylo? Lhal jsem a škodil, když jsem pochyboval, že sem do konce června nějakou reformu dáte, anebo jste lhal a škodil vy, když jste sliboval něco, co jste jako vždycky nesplnil? Myslím si, že tuto odpověď bychom si zasloužili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Eviduji zde tři faktické poznámky. První má pan premiér Sobotka, po něm pan poslanec Votava, po něm pan ministr Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, cítím povinnost vystoupit jako zástupce tehdejší opozice, která zde byla v dobrém zmiňována ve vystoupení předřečníků. Myslím si, že byla by skutečně vážná věcná chyba svádět neúspěch druhého pilíře pouze na tehdejší varování opozice s tím, že lidé, protože očekávali, že opozice zruší druhý pilíř, tak se do něj nehlásili. Já myslím, že chyba, problém druhého pilíře je úplně někde jinde. Tak jak byly zvoleny jeho parametry, tak druhý pilíř se ukázal být výhodný jenom pro nejvyšší příjmové kategorie. A já se ptám, když tady mluvil pan poslanec Kalousek o zásluhovosti, tak já se ptám, jestli jste přemýšleli o tom, kde je největší problém našeho důchodového systému. Ten skutečně není u těch, kdo mají nejvyšší příjmy v naší zemi, protože ti, kdo mají nejvyšší příjmy – a jenom upozorňuji, že na rozdíl od ostatních vyspělých států u nás nemáme progresivní daňový systém –, jsou schopni investovat do nemovitostí, jsou schopni investovat do finančních instrumentů. Oni mají obrovské jiné možnosti, jak se na stáří zajistit. A vy jste tady nadimenzovali druhý pilíř, který ale parametricky odpovídá poptávce nejvyšších příjmových kategorií. Nedivte se, že lidé, kteří mají problém, aby vyšli s výplatou, potřebují primárně uživit svoji rodinu, ošatit děti, zaplatit nájem, tak že se tam nehlásili. Proto je tam jenom 80 tisíc lidí. A zeptejte se, jaká je to příjmová kategorie a co to je za lidi. Druhý pilíř byl špatně navržen. A to, že opozice řekla, že ho zruší, tak byla jenom předvídavost a byl to od samého počátku správný postoj. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vád děkuji, pane premiére. A nyní faktická poznámka pana poslance Votavy, potom pan vicepremiér Babiš. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych chtěl reagovat na svého kolegu Stanjuru, vaším prostřednictvím samozřejmě. Pane kolego, já vám neumím odpovědět. Já nenosím všechna čísla v hlavě. To bych snad byl potom i ředitel zeměkoule, kdybych tohle všechno věděl. Teď mám na mysli, že jste říkal, kolik lidí opustilo předčasně třetí pilíř nebo kolik prostředků i ze státní podpory to dělalo. Fakt to neumím, takhle z hlavy to neumím. To se nezlobte. Ale třeba řada lidí určitě vystoupila z toho pilíře předčasně proto, aby si zajistila své vlastní bydlení, a to je i zajištění na stáří – mít své vlastní bydlení. Ale fakt čísla nedokážu.

K panu kolegovi Kalouskovi. Já myslím, že odpověděl pan premiér. To nebyla žádná masivní kampaň z naší strany. Ano, to bylo varování, vysvětlování jak na půdě parlamentu, tak samozřejmě i mimo parlament o tom – a myslím, že jsem to řekl jasně, že lidé nejsou hloupí, že lidé si umějí sami spočítat, kolik jim to přinese. A jestliže jim to nic nepřinese a navíc mají riziko, jestli se vůbec někdy za 30 let sejdou se svými prostředky, tak to by byli hlupáci, kdyby do toho spořili! Vy byste do toho spořil, pane kolego? Já určitě ne tedy, to se nezlobte!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan vicepremiér Babiš, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já budu stručný. Ano, to je pravda. Já jsem si nechal udělat nějakou analýzu a faktem je také to, že jsme důchodový účet tady nevyřešili za ta léta – různé ty komise. A když jsem tady zmínil nějaké myšlenky, tak okamžitě jsem byl napaden, dokonce že chci snižovat důchody, což je samozřejmě nesmysl, a následně jsem byl upozorněn koaličními partnery, že to nemáme v koaliční smlouvě a že to není můj byznys, tak samozřejmě jsem to nepředložil a ani to nepředložím, protože stávající... (Smích a potlesk zprava.) Já nevím, co je na tom spěšného. Za stávající koalice určitě nedospějeme ke stejnému názoru na řešení důchodů. To řešení je velice snadné, jak jsem to vlastně uvedl hned na začátku, že buď budeme mít na důchody peníze, nebo nebudeme mít. Takže pokud dosáhneme vyrovnaného rozpočtu někdy a důchodový účet anebo to saldo se snižuje, teď je asi 36 mld., tak samozřejmě je otázka, jestli tady bude někdy nějaká politická garnitura, která bude schopna se domluvit na nějakém jiném způsobu, jako je dneska třetí pilíř, který je nejpopulárnější. Takže to jenom na vysvětlení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má paní poslankyně Langšádlová a připraví se pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Ještě jednou, dámy a pánové. Pan kolega Votava tady říkal, že pan premiér odpověděl, ale já bych chtěla zdůraznit, že pan premiér neodpověděl! Naprosto neodpověděl na otázky, které zde byly vzneseny! My samozřejmě víme, že vaše levicová vláda může mít jiný pohled na udržitelnost důchodového systému a přinášet jiné alternativy řešení, ale ještě jednou prosím, předložte nám alternativu udržitelného důchodového systému. Tak zní ta otázka!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu omluvenku, než udělím slovo. Dnes od 11.15 se z pracovních důvodů do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec David Kádner.

Dále vystoupí s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura a připraví se pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Můj kolega předseda poslaneckého klubu ČSSD mi mezitím řekl číslo. Škoda, že si to neřeknou v tom klubu. 99 % prostředků z třetího pilíře se čerpá před dosažením věku odchodu do důchodu. Devadesát devět procent! Takže pravdu mám já, když říkám, že je to spoření s podporou státu, a proto je výhodné, a nemá pravdu pan poslanec Votava, který říká, že to je výborné zabezpečení pro důchod. Není! 99 % končí jinde. Je to jako u stavebního spoření, kdy říkáme stavební spoření a je to zase spoření s podporou státu.

K panu premiérovi Sobotkovi. Říká, že jsme se neptali, tak já se ho zeptám. Jaký je průměrný plat účastníka druhého pilíře? A to si stát může spočítat velmi jednoduše, protože tam jsou striktně daná procenta, která se odvádějí. Vy víte podle mikrofonu, že to jsou ti bohatí. Tak nám řekněte, jaký je průměrný měsíční příjem účastníka

druhého pilíře. To bezesporu máte, když říkáte, že těm bohatým tu možnost musíme vzít, oni si takovou možnost nezaslouží, oni mají jiné možnosti, aby si mohli spořit. A i kdybyste měl částečně pravdu a já to nevylučuji, tak vy neměníte parametry druhého pilíře, aby byl třeba atraktivnější i pro jiné sociální, věkové, příjmové skupiny, ale žádnou takovou analýzu jsme se z té vaší Potůčkovy komise, což byla komise pro zrušení druhého pilíře, nedozvěděli – kromě toho, že se má zrušit. Tak zkuste přinést nějaká fakta a třeba máte pravdu. Já nemám informace na rozdíl od Ministerstva financí, kolik je průměrná platba jednoho klienta a zda to jsou skutečně ti bohatí, anebo tam jsou i jiní. Také jsem tady v debatě v prvém čtení chtěl, abychom dostali průměrný věk účastníka druhého pilíře, jestli to jsou ti mladí, střední věk nebo ti, kteří mají třeba už jenom pár let do důchodu. Nic z toho tady není, žádná analýza, ale hlavně to musíme ukončit, protože my to tak chceme!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, připraví se pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Jandák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jsem položil dotaz a děkuji panu ministru za odpověď. Já jsem skoro s jistotou počítal, že řekne, že za to, že nesplnil svůj slib a nepředložil nám nic, jak koncem června sliboval, že za to můžu já. On řekl, že za to může jeho koaliční partner. Tím mně udělal opravdovou radost, to se mi ulevilo. Že by za to mohla jeho vlastní neschopnost, to samozřejmě nikoho z nás nemůže ani napadnout, protože pokud by to někoho napadlo, tak ho zavřeme. Když ne dnes, tak zítra. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Fiedler a připraví se pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Za náš poslanecký klub Úsvit jenom krátce řeknu to, co by mělo být známo. Bylo to v našem volebním programu jako bod – my toto podporujeme. Podporujeme zrušení druhého důchodového pilíře. Tady je naše shoda s tím, co je předloženo, a je vidět, že ne vždycky úplně v opozici máme všichni na všechno stejný názor. To je přeci normální.

Ale proč jsem chtěl vystoupit, ne abych tady toto konstatoval, jen to připomínám. Zazněla tady ovšem také výtka, že současná vládní koalice nepředkládá alternativu, nebo nepředkládá způsob řešení toho, jak by se to mělo řešit. A tady se obracím i na koalice bývalé, z minulé Sněmovny, i na tu současnou, a já doufám, že k řešení přistoupíme. Až k tomu přistoupíme, tak jsem přesvědčen o tom, že řešit důchodový systém nemůže jenom koalice, ale musí to řešit napříč celým politickým spektrem ve Sněmovně, aby zase v dalším volebním se nestávalo to, čeho jsme svědky nyní, že jedna vládní koalice toto ruší, to, co ustanovila nebo navrhla jiná vládní koalice. To vás vyzývám všechny, co tady jsme, až k tomu dojde, a hlavně neodpustím si

současnou vládní koalici, protože jsme svědky toho, že řadu věcí řeší bez toho, aniž by vyslechla názory opozice.

Zaslechl jsem tady také to, neodpustím si to okomentovat, že to není předmětem koaliční smlouvy a že tady řekl pan ministr financí, že to není jeho byznys a že se tím nebudeme zabývat. Ve vztahu k důchodovému systému mně tady konečky vlasů se oblily potem, když jsem toto slyšel, že to tedy není byznys a tímto se nebudeme zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Jandák a připraví se pan předseda Fiala.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Vidím, dámy a pánové, že jsme se trochu zasekli. Nejsem optimista jako můj předřečník. Bojím se, že se nehneme z místa, a proto bych rád prostřednictvím předsedajícího poradil Mirkovi Kalouskovi. Mirku, my tu nebudeme věčně, tato koalice. Je tu šance teoretická, že to můžete být i vy v budoucnu, a proto bych tě poprosil, abys tady z toho místa slíbil národu, že až se dostanete k moci, že opět systém zavedete. Já myslím, že se vám zvednou preference. Děkuji vám. (Potlesk napříč sálem a mírný smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní dvě přednostní práva. První pan předseda Fiala a po něm pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pan poslanec Jandák říkal, že jsme se na tématu trochu zasekli. Myslím, že ještě chvilku na něm zaseknuti budeme, protože to téma je mimořádně důležité. Myslím, že je jedním z negativních symbolů činnosti této vlády a že tím negativním symbolem zůstane. I když si to teď třeba vy ostatní nemyslíte. Rušení druhého důchodového pilíře právě přesně symbolizuje tuto vládu a to, co tato vláda reprezentuje. To je nedůvěra v občany, neexistence nějaké vize a dobrých řešení a také pokrytectví. Já vám na několika příkladech ukážu, že tato svoje tvrzení mohu doložit.

Vláda ruší opatření, která jsou možná nedokonalá, to jsme nikdy netvrdili, že to je dokonalé, ale která fungují. Pan poslanec Votava, který tady jediný z vládní koalice vystoupil s nějakým příspěvkem, který měl aspoň trochu obsahu v sobě, mě nepřesvědčil o tom, že druhý důchodový pilíř nefungoval. Samozřejmě, můžeme se na to dívat tak, a to je to pokrytectví, že řekneme: ono to nefunguje. My jsme předtím udělali všechno pro to, aby to nefungovalo, aby tam lidi nevstoupili. Pak jsme tady ve Sněmovně zastavili vstup do druhého pilíře a pak řekneme: druhý důchodový pilíř nefunguje. To přeci není žádná pravda. Není to žádný argument. A i kdyby druhý důchodový pilíř nefungoval dokonale, tak vláda ho ruší, aniž by nabídla cokoliv, co by ho jakkoliv nahradilo. Prostě žádné řešení tady vláda nenabízí.

Za druhé vláda bere zodpovědnost za vlastní životy, za péči o vlastní důchod z občanů a přenáší na stát. Na stát, který si s tím ale neví rady a který na to nemá dostatek finančních prostředků.

Za třetí, a to já shledávám opravdu pokryteckým, vláda kritizuje minulé vlády, kritizuje řadu opatření, která minulé vlády přijaly, ale ruší jenom ta, která se ji hodí, a jiná, která také kritizovala, tak prostě nechává být, protože jim vyhovují. Za chvíli o tom budu mluvit podrobněji.

Dovolte mi teď, abych svá tři tvrzení o tom, jak druhý důchodový pilíř, resp. jeho rušení charakterizuje tuto vládu, abych je doložil na několika konkrétních příkladech.

Za prvé. Zavedení třípilířového penzijního systému bylo po mnoha letech, a to podle mě nemůže popřít ani tehdejší opozice a dnešní vládní koalice, konkrétní krok k vyřešení negativního demokratického trendu, o kterém doufám, že nikoho z vás nemusím přesvědčovat. To jsou fakta, která leží na stole. Populace stárne a průběžný důchodový pilíř není schopen penze platit. Musíme to doplácet z ostatních příjmů, ale postupně na to nemáme dostatek finančních prostředků a bude to ještě horší. Stačí se podívat na jakékoliv prognózy populačního vývoje.

Dámy a pánové, já se za ta slova omlouvám, ale jenom opravdu velmi neinteligentní člověk si může myslet, že to takto necháme. Necháme vedle průběžného pilíře běžet nějaký třetí a že se to prostě samo vyřeší. Nevyřeší. Druhý důchodový pilíř byl pokus to řešit ze strany tehdejší vlády. Vy to rušíte, dobře, já tomu rozumím, ale očekával bych, že nám předložíte nějakou svoji verzi, nějaké svoje řešení. Žádné řešení tady není.

Za druhé. I přes ujišťování ze strany tehdejší opozice, což byli sociální demokraté, že druhý důchodový pilíř ihned zruší – a to je také potřeba říci, tady nebyla jenom masivní kampaň proti druhému pilíři. Tady bylo také od začátku slibováno, že druhý důchodový pilíř bude co nejdříve zrušen, jakmile se dostane opozice ke vládě. Tak i přesto se do něj přihlásil osmdesát tisíc lidí. To není zas tak málo. To nelze bagatelizovat a nelze říci, že to je neúspěch. Vláda nyní těmto lidem říká: Chtěli jste se o své důchody postarat sami, byli jste zodpovědní, tak máte smůlu. O vašich důchodech budeme zase rozhodovat my, protože my nejlépe víme, co je pro vás dobré. My o tom chceme rozhodovat, my, stát, akorát na to nemáme peníze.

Dámy a pánové, tohle není žádné řešení a žádný vzkaz odpovědným občanům, jak si chcete poradit s jejich penzemi.

A za třetí, a to je ten nejlepší příklad pokrytectví, o kterém mluvím. S důchodovou reformou souviselo ještě jedno opatření. Vzpomeňte si jaké. To bylo zvyšování daně z přidané hodnoty. Ano, to mělo bezprostřední souvislost s druhým důchodovým pilířem. Ministerstvo financí tehdy očekávalo výpadek příjmů a vzhledem k rozpočtové odpovědnosti tehdejší vlády nechtělo zvyšovat deficit, a tak se přistoupilo ke zvýšení DPH. A tehdejší opozice v čele v Bohuslavem Sobotkou nekritizovala jenom zavedení druhého důchodového pilíře, ale stejně ostře kritizovala i zvýšení daně z přidané hodnoty. Nyní vláda ruší druhý pilíř a logickým krokem, který bych očekával je, že se bude snažit vrátit, nebo vrátí, ještě navíc v době ekonomické konjunktury, vrátí úroveň daně z přidané hodnoty na původní úroveň. Když rušit kritizovaná opatření, tak samozřejmě rušit všechna. Ale to se vládě nehodí. Nehodí se jí to z hlediska jejích cílů, z hlediska jejích úmyslů, nehodí se jí to proto, že získané peníze z vyšší daně z přidané hodnoty ráda využívá pro navyšování počtu úředníků, pro zvyšování provozních výdajů ministerstev a pro další neproduktivní

výdaje, které jsou pro tuto vládu typické. Takže tady vidíte typický příklad pokrytectví. Rušíte jenom to, co se vám z nějakých důvodů hodí, ale nerušíte to, co jste v minulosti kritizovali. Tak nám tady neříkejte, jak jednáte konzistentně a rozumně.

Ještě si neodpustím jednu poznámku, která je do jisté míry korekcí toho, co jsem říkal. Já jsem vládě opakovaně vyčítal, že nepředkládá žádné řešení, že nemá návrh žádné reformy, penzijního systému, že nemá vůbec žádné řešení penzijního systému. Musím se trošku opravit. S jedním jakýmsi návrhem takzvaná Potůčkova komise, což je jakýsi diskusní klub, který má dát punc odbornosti socialistickým návrhům, s nějakými takovými řešeními Potůčkova komise přišla. A tím nejpodstatnějším, jenže to jsou řešení, která nejsou řešením, to nejpodstatnější, co z toho návrhu Potůčkovy komise si můžeme zapamatovat, je zvýšení odvodů na sociální pojištění většině občanů, čemuž se v té rétorice Potůčkovy komise říká prorodinná politika. Hlavní myšlenka, se kterou tato vládní komise přichází, je to, že lidem, kteří nevychovávají děti, stoupnou o jeden procentní bod odvody na sociální pojištění a rodičům se dvěma a více dětmi naopak oproti dnešnímu stavu klesnou.

Kdo jste neměli možnost se seznámit podrobněji s logikou tohoto návrhu, tak teď prosím chviličku přemýšlejte se mnou. Problém je v tom, že ten návrh se vztahuje pouze na rodiče, kteří vychovávají nezaopatřené děti, to znamená během jejich školní docházky. Jakmile se dítě postaví na vlastní nohy, tak rodičům podle toho návrhu odvody zase stoupnou jako bezdětným. Takže když si to propočítáme, tak každý pracujeme nějakých 40 až 45 let, o nezaopatřené dítě se staráme 18 až 25 let, takže jinými slovy půl produktivního života budete platit méně a druhou půlku produktivního života budete platit více. To samozřejmě nemluvím o lidech, kteří z nějakého důvodu, třeba ze zdravotních důvodů, ani děti mít nemohou.

Dámy a pánové, jestli si myslíte, že tento systém, který tady jako jediné řešení – vůbec nějaké, byť úplně špatné – navrhuje Potůčkova komise, že toto řešení je nějaké nové, originální, tak se velmi mýlíte. Takový návrh už tu byl, a byl dokonce i uveden do praxe. Podobný systém zavedl ve 20. letech italský diktátor Mussolini. A Mussolini chtěl tehdy, to jsou historická fakta, být v zemi, kde bude 60 miliónů obyvatel, tak předložil sérii opatření, která měla zvýšit porodnost a která byla založena na penalizaci těch, kteří děti nemají, a naopak se měly nějak podporovat rodiny. A víte, jaký byl výsledek tohoto Mussoliniho snažení? Porodnost klesla z 29 dětí na tisíc obyvatel na 23,5 dítěte na tisíc obyvatel a žádný efekt prorodinné politiky ani zvýšení porodnosti se nedostavil. A když se podíváte na analýzy toho, proč tomu tak bylo, tak závěr je logický a měl by být varující i pro současnou vládu, resp. Potůčkovu komisi. Samozřejmě když penalizujete bezdětné, tak penalizujete i ty, kteří si chtějí vytvořit podmínky pro založení rodiny. Penalizace bezdětných má právě ten efekt, že v době, kdy se na založení rodiny chystají, tak jim seberete peníze. To není žádná prorodinná politika, to je historicky dokázaná hloupost, která není žádným řešením.

Na tomto příkladu jsem vám chtěl ukázat, že vláda sice možná v rámci nějakého diskusního klubu, kterým je ta Potůčkova komise, o nějakých změnách přemýšlí, ale jde naprosto špatnou cestou, a hlavně to nejsou –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám kolegyně a kolegy o ztišení, aby bylo dobře slyšet, co říkáte.

Poslanec Petr Fiala: A hlavně to nejsou věci, které by byly v praxi uplatnitelné a které by opravdu vyřešily problémy, které s penzijním systémem, s průběžným pilířem a s budoucím vývojem stárnutí populace v České republice máme.

Takže dámy a pánové, jednoduše řečeno, důchodový pilíř pravděpodobně zrušíte, to při té většině, kterou tady máte, já zpochybňovat nebudu, ale ve vzduchu zůstane jedna otázka – zůstanete dlužni veřejnosti odpověď na jednu základní otázku. Zrušíte druhý pilíř, dobře. Ale co uděláte s těmi důchody potom?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, mě osobně v mém věku se tahle diskuse zdánlivě netýká, ale rozhodně se mě týká jako poslance. Je zřejmé z těch příspěvků, že k tomu, aby došlo k racionální a hlavně trvalé změně důchodového systému, je třeba konsenzu všech politických stran. Je tedy zbytečné poněkud demagogicky útočit na ministra financí, že v současném složení Poslanecké sněmovny zřejmě takový konsenzus je nedosažitelný.

Na druhé straně musím reagovat na příspěvek pana předsedy vlády, ze kterého mi jasně vyplynulo, že pokud něco neuděláme, tak se společnost rozdělí na dvě části. Jedna z nich rezignuje na důchody a postará se sama o sebe, ta druhá bude brát žebračenky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámku má pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na slova svého předřečníka. Tak já, tehdy, když vystoupil pan ministr financí s tím, že za dva měsíce přinese návrh reformy, tak jsem byl skeptický. To nebyl žádný útok. Byl jsem skeptický a říkal jsem tehdy na mikrofon, že podle mého názoru to není možné. A můžete říkat skepticky, že se nedomluvíme. My vyčítáme vládě, že se ani nepokusila o to s nám hledat nějaké řešení. Nepokusila.

Dobře. Bereme jako fakt, že zrušíte druhý pilíř. Všimněme si, že na ty silné výroky, které padají z úst premiéra či předsedy rozpočtového výboru, když se zeptám na čísla, tak neběží k mikrofonu, aby mi řekli, kolik bohatých nebo středněpříjmových nebo nízkopříjmových je ve druhém pilíři. 99 % peněz ze třetího pilíře končí jinde.

Pan předseda Votava předložil zajímavé a podnětné pozměňující návrhy ke třetímu pilíři. Na můj vkus je odůvodnil poměrně málo, že ten samotný pozměňovací návrh má dvanáct stran. Chci říci, že většina z nich bude mít naši podporu, ale my vylepšujeme, my vylepšujeme spoření se státní podporou v těch pozměňujících návrzích. A proč ne? Například se tam říká, že zvýšíme částku, kterou zaměstnavatel může přispívat. Proč to ti zaměstnavatelé dělají? No protože z toho neplatí sociální a zdravotní, řekněme si to úplně otevřeně. Vysoká cena práce, tudíž ty mzdy se navyšují tímto nepřímým způsobem, že zaměstnavatel může 30 tis. ročně a příště to bude 50 tis. ročně, a je to dobře. Ale vůbec to neřeší systém penzí, jenom to zatraktivní spoření se státní podporou. Ti klienti – já mezi ně patřím – třetího pilíře, kteří platí přesně tolik, aby měli maximální státní podporu a současně maximálně využili daňovou úlevu, tak po změně parametrů to upraví a budou čerpat zase maximální státní podporu a maximální daňový odpočet. To je naprosto logické. Ale se systémem penzí přitom, že ty peníze končí někde jinde, to neudělá vůbec nic.

Pak se přihlásím s přednostním právem a budu se ptát na DPH, protože o tom také vládní koalice velmi cudně mlčí, i když ty dva kroky spolu souvisely.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegové, kolegyně, já si dovolím zareagovat na některé věci, které tady zazněly. Já bych pochopil, kdyby se opozice čertila, že rušíme funkční reformu. Ale ona funkční příliš nebyla. Jenom bych chtěl připomenout, kolik poslanců a senátorů vládní koalice se v době, kdy tento instrument zavedli, přihlásilo do druhého pilíře. Výsledky byly velmi tristní. Bylo to asi 30 lidí. Já si to z hlavy nepamatuji, klidně to dohledám. Bylo to velmi málo na to, že koalice měla 120 hlasů a měla velký počet senátorů. Bylo to absolutní minimum. To znamená, že ani vlastní koaliční zákonodárci nevěřili druhému pilíři.

Co se týká toho, že se tam přihlásilo málo lidí, může to samozřejmě být ovlivněno tím, že opozice říkala, že to zruší, ale mohu stejně ptát, jaká máte tvrdá data, jak ovlivnila tato kampaň, jak byla masivní antikampaň? Považujete za antikampaň, že někdo něco řekne ve Sněmovně nebo na tiskové konferenci?

To je prostě úplně spekulativní a myslím si, že chcete-li tvrdá data, tak nám dejte nějaký průzkum, jak to lidi ovlivnilo. Já si to úplně nemyslím. To, že třetí pilíř má svoje výhody i nevýhody, je evidentní. Já se domnívám, že zcela racionální úvaha je mluvit skutečně o nové důchodové reformě. Takzvaná Potůčkova komise, nebo jak jste to tady nazvali, no, tak to bychom mohli říct, že Bezděkova komise byl nějaký diskusní klub, který v podstatě byl k ničemu a na základě něj vznikl druhý pilíř. Já myslím, že bychom neměli snižovat snahu debatovat na odborné úrovni o některých věcech a jaksi tím snižovat a urážet lidi, kteří se snaží, aby se tyto věci pohnuly dopředu.

To, co je velmi důležité, myslím si, že bychom měli vést skutečně debatu napříč politickým spektrem. Chápu opozici, že do Potůčkovy komise nechce příliš chodit a

nechce se jí věnovat, protože je to opoziční strana, to chápu. Na druhou stranu myslím, že by stálo za to se o tom skutečně bavit, například i o tom, do jaké míry a jakým způsobem by mělo pokračovat nejenom důchodové připojištění, ale i stavební spoření, a o tom, zda tyto dva produkty nesloučit, ještě k němu nepřidat například peníze, aby z těchto peněz mohlo být čerpáno i na vzdělání, a pokusit se tímto způsobem racionalizovat tyto peníze se státním příspěvkem.

Celý problém je v tom, že náš systém je založen na zdanění práce a DPH. To jsou zásadní částky a příjmy do našeho systému. To znamená, my říkáme těm nejchudším včetně dětí a těm, co nechodí do práce, tak vás zdaníme DPH, tyto peníze vezmeme a dáme je těm středně- a výšepříjmovým na to, abychom jim dali státní příspěvek, protože ti nejchudší prostě na to nemají, mají-li dvě děti, tak dát po pětistovce čtyři, ty dva tisíce prostě nenajdou. A já myslím, že je racionální se o tom bavit, jestli tímto, že zdaníme i ty nejchudší a pak to vrátíme těm bohatším, tak jestli to je úplně správné. Ale to se týká v podstatě i druhého pilíře, protože druhý pilíř v podstatě byl založen na tom, že část těch odvodů, které jste měli, se nedaly do průběžného solidárního pilíře, ale že se vlastně vyvedly z tohoto pilíře, nevyvedly se z důchodového systému, to bylo velmi často zmiňováno jako lež. Já si nevzpomínám, že by to někdo z tehdejší opozice tvrdil, že se vyvádí z důchodového systému, ale že se vyvádí z toho průběžného solidárního systému. A vyváděla se tam procenta ven a k tomu si přidávali svoje vlastní peníze. A to je ten princip, který je velmi podobný v tom, že vlastně ty peníze potom chyběly v tom solidárním průběžném systému, navíc vlastně se zase do něj dostávaly s tím zdaněním pracujících.

Myslím si, a to bych chtěl poděkovat panu Kalouskovi, panu předsedovi, že říká, že důchody budou, protože bohužel jsme v té kampani, kdy se zaváděl druhý pilíř, slyšeli dosti často, že pak už nebudou žádné důchody. Takže jsem rád, že významný zástupce opozice nynější a tehdejší koalice už správně používá ten termín "důchody budou" a budou možná menší, budou asi zřejmě v jiných relacích než dneska.

Já jsem přesvědčen, že tento pokus, druhý pilíř, který vláda učinila, a myslím si, že to bylo správné, že se pokusila učinit důchodovou reformu, se prostě příliš nepovedl, byl to pokus, který nefungoval ani v době vládní koalice, a to je důvod, proč se ruší. Prostě nefunguje a peníze, které tímto pádem si odvádíme z průběžného systému, tam potom chybí.

Co je ale důležité, uvědomit si, vlastní důchodový pilíř, ten první a solidární, z něj se neplatí pouze důchody. Pokud bychom z něj platili pouze důchody, tak je přebytkový. Ale my z něj platíme mateřskou, my z něj platíme invalidní důchody, my z něj platíme sirotčí a další. Pokud se nepletu, tak je tam celá řada položek, což jsou sociální dávky. (Nesouhlasné hlasy z pravé části jednací síně.) No, určitě se platí z průběžného pilíře i věci, které nejsou na důchody. Minimálně invalidní důchody se z toho platí a dále. To neznamená, není to jen výplata starobních důchodů, ale jdou tam i invalidní důchody a další. To znamená z tohoto hlediska, pokud by se platilo z důchodového pilíře jen to, na co si to hraje, tedy důchody jako takové a nikoliv invalidní důchody například, tak pak to bylo něco trošku jiného. (Nesouhlasné hlasy, šum z pravé části jednací síně.) Takže pokrytectví, o kterém tady mluvil pan předseda Fiala, tak to je samozřejmě na straně ODS, protože přece tam se spousta problémů dostala tím, že byl přebytkový důchodový účet, ten se neoddělil od státního rozpočtu,

ty přebytky se rozpustily a teď nám chybí. Pak došlo ke snížení odvodů v minulosti, což také je jeden z důvodů, proč tam ty peníze nyní chybí. A je velmi důležité si uvědomit, že velmi podstatnou složkou těchto příjmů je prostě, ať chceme nebo ne, zdanění práce. Takže o tom se bavit v tomto smyslu určitě má cenu.

Co se týká DPH, tak já na to odpovím. Ano, zvýšili jste DPH kvůli tomu, aby se vlastně nahradil ten výpadek, který byl převodem z toho průběžného pilíře do druhého pilíře. Já tomu moc nerozumím, když se to mohlo udělat napřímo, tak aspoň takové bylo zdůvodnění, že se navyšuje DPH kvůli tomu, aby se sanovaly výpadky, které jsou v prvním pilíři. Ale na druhou stranu je potřeba si uvědomit, že my jsme také DPH snížili, my jsme dost daní také snížili, ne úplně, ale něco se snížilo. Ale ten výpadek na straně státního rozpočtu tady bezpochyby je. A zase se vrátím k DPH. Problém je, že se zase tím DPH zdaňují ne ti, kteří nechodí do práce, protože nechtějí, ale zdaňují se i děti – za to, že jedí, za to, že chodí do plenek, tak DPH zdaní i je. A to je ten problém.

Takže nemyslím si, že je Bezděkova komise diskusní klub, jako si to nemyslím o Potůčkově komisi, a myslím si, že je to velmi urážlivé.

Co se týká srovnání s Mussolinim a tím, že by měli mít slevy lidé, kteří vychovávají děti... (Nesouhlasné hlasy i výkřiky z pravé části jednací síně.) Bylo. (Z pléna: Nebylo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, poslanci, abyste po sobě nepokřikovali, a nechte toho, kdo mluví, domluvit a diskutujte na mikrofon.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vy jste řekl, že něco podobného dělal Mussolini, což je pro mě srovnání s Mussolinim, nejsem sémantik, ale já to tak chápu a myslím si, že to je nefér, protože něco jiného je uplácet, něco jiného je trestat a něco jiného říci si, pokud vychovávám děti, mám tam nějaké objektivní náklady, tak po dobu, kdy je vychovávám, tak bych měl mít menší náklady, protože peníze, které mám, tak ty do těch dětí investuji. Pokud je nemám, no, tak tyto náklady nemám a mohu si víc ušetřit. Je to samozřejmě bráno i pro ty, kteří děti mít nemohou, je to i pro ty, kteří děti mít nechtějí, ale v tomto případě přece platí to, že nemají náklady. Tak nemám-li náklady, tak si víc ušetřím sám, mám-li náklady, tak jsou mi zohledněny. Já myslím, že na tom není nic nenormálního, naopak si myslím, že to je konzervativní přístup. A to, že mladé rodiny budou platit závratné částky, vždyť si to spočítejte, kolik to je. To nejsou tak závratné částky a myslím si, že to, že mladí lidé nezakládají rodiny tak brzo, jak by měli, rozhodně nebude toto. To jsou úplně jiné důvody, které je k tomu vedou. Osobně se domnívám, že bychom mohli pomoci zakládání rodin obnovením novomanželských půjček. Myslím, že to by mělo smysl daleko větší, a tím bychom pomohli, než že nebudou platit o něco větší sociální pojištění.

Co se týká – rozhodně nehodlám nikdy podpořit to, abychom upláceli někoho za to, že má děti. Co má smysl, zohlednit toho, kdo děti vychovává, vychovává je řádně, to znamená, aby v průběhu, kdy se o ty děti stará, tak ať má nižší pojištění. Nechat mu více peněz v kapse. To já myslím, že je racionální.

Na druhou stranu to, co tady zaznělo, pan předseda Babiš říkal, že Ministerstvo financí skutečně přijde s nějakým návrhem. Já jsem tím byl trochu překvapen, protože jsme to předtím neslyšeli. Já bych uvítal, kdyby s tím návrhem přišel, snad ne ani jako ministr financí, ale jako předseda koaliční strany, tak abychom nad tímto návrhem mohli diskutovat, a pokud tento návrh má připraven nebo ho hnutí ANO připravuje, já ho velice rád uvítám.

Zároveň bych chtěl odmítnout to, co tady zaznělo, že jsme se nepokusili diskutovat. Do Potůčkovy komise jsou jaksi pozváni všichni zástupci stran zastoupených ve Sněmovně, takže nevidím k tomuto tvrzení žádný důvod.

Děkuji. (Ojedinělý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane vicepremiére. Eviduji tři faktické poznámky. První má paní poslankyně Adamová, pak pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Dobré dopoledne. Vy jste, pane vicepremiére, projevil v tom svém příspěvku celkem svoji nekompetenci tady v této oblasti. Takže bych vás chtěla upozornit, že některá fakta, která tady uvádíte, jsou zcela mylná. Třeba co všechno se z toho důchodového účtu platí. Rozhodně to není mateřská atd. Takže vy byste si tu situaci, respektive ten současný stav mohl možná lépe nastudovat.

Co se týče toho srovnání Potůčkovy komise a Bezděkovy komise, tak ta Potůčkova za ten asi rok a půl, co funguje, tak opravdu přinesla pouze kosmetické úpravy toho systému, nikoliv nějaké zásadní řešení, které by bylo dlouhodobě udržitelné. Změny, které navrhuje, se týkají především třetího pilíře a týkají se především toho dobrovolného spoření, které pokud se ti lidé do toho nepřihlásí, tak stejně nemá šanci se jejich důchodu v budoucnu samozřejmě týkat. Takže to je už z podstaty této věci jasné, že není řešením, které by bylo pro celou společnost.

A jenom taková jízlivá poznámka k tomu, že pan Babiš nepředložil svůj návrh, protože to není jeho byznys. Možná kdybyste si, pane ministře, pořídil nějaký penzijní fond, tak už by vás to mohlo zajímat víc. (Potlesk některých poslanců v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Po něm pan poslanec Hájek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já věřím, že mám s panem vicepremiérem osobně dobré vztahy, ale na to se velmi těžko reaguje, protože tam bylo tolik omylů – jak můžete říct, že z důchodového systému se platí mateřská nebo nemocenská? (Reakce na poznámku.) Ani mateřská ne. To prostě není pravda. To jsou základní fakta. Já nechci po nikom, aby sypal čísla, a ještě vůbec, když to není z jeho resortu. Ale to jsou systémové přístupy.

Malé edukativní okénko – první, druhý, třetí pilíř. Druhý pilíř zachovával všechny peníze pro penze. Můžeme si říkat, já teď nechci rozebírat, jestli mohly být jiné parametry. Ale druhý pilíř z penzijního systému jako takového nevyváděl ani korunu, na rozdíl od třetího pilíře, kde jsme si dneska ověřili společný názor i s vládní koalicí, že jedno procento z třetího pilíře zůstává pro penze. Jedno procento! A nikdo nemluví o vyvádění, ani my ne, protože to je jiný nástroj. Říkám, je to spoření s podporou státu, nic víc, nic míň.

Ale chtěl bych ocenit třeba návrh pana poslance Votavy, který řeší i občanský zákoník a nakládání s prostředky, které rodiče šetří pro nezletilé děti. Chci jenom připomenout, že my máme obdobný návrh u stavebního spoření a věřím, že společně podpoříme oba dva, protože ten princip je úplně stejný, aby nakládání s těmi penězi nemusel rozhodovat opatrovnický soud. To já myslím, že je dobře.

Ale mně to nedá. Já prostě nevím, kolik poslanců a senátorů uzavřelo smlouvu v druhém pilíři. Ani to nemohu vědět, protože nemám přístup k datům. A také jsme nikdy neříkali, že to je pro všechny. A když je možnost, tak říkat "ale vašich 52 poslanců, z nich se přihlásilo jenom 36, tak vidíte, jak je to špatně" – co je to za argument! Já bych chtěl vědět od pana premiéra, odkud ta čísla má a kde si je mohu ověřit. Já jsem na mikrofon řekl, že já osobně jsem klientem druhého i třetího pilíře, u obou od doby, kdy ta možnost byla mně jako občanovi umožněna, od roku 2000 či 2013. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale odkud se ta čísla berou? Třicet! Jak jsme na to přišli!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Hájek, připraví se pan poslanec Zavadil s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Dobré dopoledne, pane předsedající, dámy a pánové. Já jsem ještě za ty dva roky nějak neztratil, aspoň si myslím, ten normální pohled na život. Co se týká druhého pilíře, mě napadají dvě taková přísloví. Jedno musím modifikovat, aby nemusel odejít pan předsedající, to je z lejna bič neupleteš. A to druhé je lepší vrabec v hrsti nežli holub na střeše. A proč 80 tisíc lidí? Osmdesát tisíc lidí šlo pro to, protože opravdu vydělávají tolik, že si mohou jenom odložit na třetí pilíř, kde mají de facto stoprocentní jistotu, že ty peníze dostanou zpátky. To je ten vrabec v hrsti. Holuba na střeše jste slibovali vy, to znamená ne pojištěný fond. Ne pojištěný fond! To znamená, já budu spořit, ten občan bude spořit v době, kdy tady byly kauzy Kožených, kdy tady byly kauzy H-Systemu, desítky tunelových fondů. A já mám věřit, že najednou tady je nová pravice, která tady bude říkat "přátelé, my jsme se za těch 24 roků poučili a nyní nám věřte, teď je tady něco nového". Proto bylo jenom těch 80 tisíc lidí, proto bylo jenom 30 poslanců a senátorů. Proto lidé preferují třetí pilíř. Děkuji. (Potlesk v levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Zavadil, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký, dobrý den. Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, pár čísel k tomu, abychom tady říkali věci tak, jak skutečně jsou.

Pokud se týká důchodového systému a plateb z důchodového systému, tak se z tohoto systému platí pouze tyto věci – samozřejmě důchody, invalidní důchody, sirotčí důchody a vdovské důchody. To je všechno. Tato částka, respektive to rozdělení na vdovské, invalidní a sirotčí, dělá zhruba asi 20 procent z celkového objemu. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Ještě jedno číslo, které by bylo dobré vědět, že 100 tisíc nezaměstnaných, a to je možné si ověřit, ta čísla mám naprosto správná, dělá zhruba 26 miliard, asi 26,9 miliardy. Takže pokud bychom o 100 tisíc snížili nezaměstnanost, tak samozřejmě deficit důchodového účtu nám klesne o těchto 26,9 miliardy. To je druhá poznámka.

Třetí poznámka. Abychom tady zbytečně nevytvářeli jakékoliv zbytečné euforie o tom druhém pilíři, já si myslím, že jsem oprávněn k tomu, abych tady leccos k tomu řekl, protože jsem byl v těch počátcích a vedl jsem spoustu debat okolo toho druhého pilíře. Já si myslím, že druhý pilíř skončil hlavně pro jednu věc – že se nedokázala prosadit povinnost toho důchodového spoření. A ta spořivost, respektive ta povinnost, ta se nedokázala prosadit proto, že byl obrovský odpor. Já si pamatuji, když se na serverech jaksi lidi ptali, nebo chtěli jsme znát odpověď lidí, jestli by byli ochotni povinně, nebo nebyli povinni – tady to někdo řekl, že vlastně – myslím, že to řekl kolega Hájek – na to skutečně nebyli ti občané připraveni finančně, aby do toho povinně vstoupili a povinně platili. To je jiná debata. Ale to byl hlavní důvod toho, proč se v tomto pilíři nakumulovalo jenom, v uvozovkách, těch 80 tisíc lidí.

A pokud se týká okolo toho B (upozornění na čas), tak k tomu se pak dostanu, až budu u té osmičky, kde mám sedm pozměňovacích návrhů, které souvisejí s tím, co jsem řekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Připraví se pan poslanec Stanjura. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já i v rámci faktické tentokrát jenom velmi krátce. Zaznělo tady od mě i od jiných poslanců, aby až se bude konečně připravovat nějaký rozumný konsenzuální návrh, nebo široký, aby to bylo konsenzem napříč všemi politickými stranami zúčastněnými ve Sněmovně. Mluvil o tom myslím i pan místopředseda Bělobrádek. Ale to je právě důvod, proč jsem přišel reagovat, že tam mě zaujalo právě jeho sdělení, že tady slyšel něco, že chystá Ministerstvo financí, nebo pan ministr Babiš, a že to slyšel až tady. Tak to mě trošku vyděsilo, že když už i ve vládní koalici vázne komunikace a ta vzájemná informovanost, tak mám opravdu obavy, jak to tedy bude vypadat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Laudát.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Hájek zase říká 30 poslanců. Kde jste to číslo vzal? Říkal ho tady jeden člen Poslanecké sněmovny, a když jsem se ptal, odkud má to číslo, tak jsem zatím odpověď nedostal. Tak nepracujme s tím jako s faktem. Není to vůbec důležité. To fakt není důležité. Nicméně přece ten systém v druhém pilíři byl postaven na procentech a ani ne mzdy. Tak já nevím, jestli všichni tady tak říkají, že si někdo nemohl dvě procenta ze svého důchodového spoření, což je 21,5 %, odkládat. A pokud má někdo nízkou mzdu, tak ta 2 % z 21 není tolik. Fakt používejme čísla a fakta. Kdyby vládní koalice přišla s návrhem na povinný druhý pilíř, určitě bychom vedli vážnou debatu. Jenomže v okamžiku, a řekněme otevřeně, je to řešení, je to model, který by se mohl použít, ale pak to má charakter daně. To si musíme říct. Pak už to není žádný druhý pilíř, nějaké spoření, ale má to charakter daně, je to sice v jiné kolonce na výplatní pásce, ale všichni to budou odvádět, pojede to prostě přes ty účtárny, není tam žádná – my jsme chtěli ty lidi motivovat.

A když se vrátím k vystoupení pana místopředsedy vlády Bělobrádka. My přece hlavně kritizujeme ne ten fakt, že přicházíte se zrušením druhého pilíře, my kritizujeme, že místo druhého pilíře nepřinášíte nic. A jestli řekneme, že Potůčkova komise byla diskusní klub, tak mně to nepřipadá urážlivé. Pokud ano, někdo (nesrozumitelné), tak to se omlouvám. Já na diskusním klubu nevidím nic špatného, opravdu ne, podle mě to není urážlivé. Jenom říkám, že my jsme si tam tak jedině mohli říct, co si myslíme. Nikdo neargumentoval proti, zadání bylo jasné. Ale my to respektujeme, my si nestěžujeme. Disciplinovaně jsme tam chodili. A opravdu, jestli diskuse byly urážlivé, tak to se omlouvám, ale nebylo to vážné politické jednání, nebyla to vážná snaha politických stran ve Sněmovně pokusit se nalézt řešení. A je to velmi komplikované to řešení najít. A když se to této vládě nepovede, tak jí to nebudu vyčítat, protože nám se to taky nepovedlo. (Upozornění na čas.) Ale tato vláda se o to nepokusila a to je to, co jí vyčítáme. To je velký rozdíl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Laudát a po něm pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Když to tady tak poslouchám, zejména pana vicepremiéra, tak ti, co o penzijním systému něco vědí, tak vidíte, jací šílenci řídí tuto zemi v tuto chvíli. Lidé o tom nevědí. A kolegovi Hájkovi bych vzkázal prostřednictvím pana předsedajícího: Vy jste zjevně tu stávající legislativu kolem penzijního systému nečetl, protože pak byste tady nemohl říkat to, co říkáte. A víte, když tedy vy tolerujete třetí pilíř a říkáte a vyčítáte druhému pilíři, že snad není pojištěn a podobně, tak přečtěte si ty zákony, srovnejte si, jak tvrdé podmínky jsou, jaké je jištění druhého a třetího pilíře, a pak tady přijďte něco vykládat. (V sále je trvalý hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan vicepremiér Bělobrádek a připraví se paní poslankyně Šánová. Ještě než začnete, poprosím vás, kolegyně a kolegové, opět o ztišení. Jestli máte něco důležitého, co si potřebujete říct, jděte do předsálí, ať je rozumět, co se zde říká. Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, nejsem si vědom, že jsem řekl, že se platí zdravotní pojištění z důchodového. Pokud to tak je, tak to bylo přeřeknutí se. A pokud jsem tam řekl i něco jiného, tak za to se omlouvám, nejsem skutečně odborníkem stoprocentně vzatým. Konečně co mám dělat, když tady není ministryně práce a sociálních věcí? Snažím se aspoň s opozicí diskutovat. (Potlesk některých poslanců z pravé části sálu.)

Co se týká těch dat, tak aspoň ta fakta, která jsem já viděl, tak v případě, že by se skutečně platily starobní penze, tak je důchodový systém v přebytku. Aspoň taková čísla já mám.

Co se týká otázky, kde jsem přišel na to, kolik lidí z tehdejší koalice vstoupilo, tak my jsme si tehdy nechali udělat dotazník, který jsme poslali všem členům vládní koalice, všem zákonodárcům. A podle toho, jak nám odpovídali, tak podle toho. Já se to snažím dohledat, nemůžu, ale pak vám to, pane předsedo, klidně dodám. Nemůžu to najít v mailu, tak jak to dohledám, tak vám to předám. Mimochodem to dělal tehdy náš pracovník pan Čižinský, který vyhrál přes 50 % volby na Praze 7 a je tam starostou. Takže to určitě dohledáme.

Co se týká hledání vlády a konsenzu, tak tady kolega je zděšen, jak se ve vládě můžeme domluvit. Já jsem zděšen, jak se domlouváte v Úsvitu. Myslím si, že váš poločas rozpadu je daleko větší než naší vlády, takže já myslím, že byste měl začít u sebe, pane kolego.

A musím přiznat a beru to, pokud pan předseda klubu ODS říká, že to nebylo myšleno urážlivě, tak já to beru. Mně to tak přišlo, že je snižována snaha skutečně diskutovat o této zásadní věci.

Nicméně to, co předvedl pan kolega Laudát a řekl, že tuto zemi vedou šílenci, tak za prvé si myslím, že to je velmi znevažující označení pro psychotiky. Myslím si, že – (Předsedající: Omlouvám se, pane vicepremiére, váš čas na faktickou poznámku vypršel.) Dobrá, mohu se přihlásit – máte tam nějakou jinou, že bych se přihlásil s přednostním právem?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je tam pan předseda Stanjura, takže po něm. Takže ještě jednou dvě minuty s vaší faktickou poznámkou.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Považuji to za neadekvátní a napadnout takto vedení vlády, že ji řídí šílenci – pane kolego Laudáte, když jsem sem přišel, jsem tady jenom krátce, necelé dva roky, tak mně bylo řečeno, že Laudát je diagnóza. Teď jsem to pochopil. Děkuji. (Oživení v sále, smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní přečtu omluvenku. Dnes se z důvodu nemoci omlouvá pan poslanec Radek Vondráček.

Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak abych přispěl, ať se vždycky netváříme tak vážně, tak pan vicepremiér mi odpověděl tím typickým churchillovským, jak to mám rád: Věřím jenom těm statistikám, které jsem si sám zfalšoval. Jestli to byla anketa vaší strany, tak já jsem určitě neodpovídal. Tak minimálně vám chybí jeden respondent, protože já na takové ankety opravdu neodpovídám. Ale proč ne? I kdyby to byla pravda. Pracujme s tím, že to číslo je dobře. 281 členů zákonodárného sboru, sněmovny, z toho 30 se přihlásilo, to je více než 10 %. Bezesporu mezi poslanci a mezi našimi kolegy v Senátu je mnoho členů a členek, kteří už jsou v penzi. Ti se do žádného pilíře nepřihlásí. Logicky. Mnoho z nich se blížilo penzi, ti se taky logicky nepřihlásí, protože je tam určitě nějaká minimální doba. A nikdy jsme netvrdili, že když máte rok do důchodu, že si máte založit druhý pilíř, že je to výhodné. Ale i kdybych řekl, že byli všichni v produktivním věku a že byli ti mladí, senátoři nemohou být pod 40, všem senátorům je 40, a 10 %. Tak si vezměte kolik, kdyby bylo stejné procento mezi populací, kolik by bylo účastníků, kolik účastníků druhého pilíře. Ale o tom opravdu nevedeme debatu. Nikdy jsme neřekli, že to bylo bez chyb. I ten malý počet účastníků je kvůli tomu, že jsme nějaké chyby anebo parametry nedomysleli tak, aby byl atraktivnější, než jsme si mysleli. A to vždycky ukáže až ta praxe.

Vy jste ovšem ten pilíř zavřeli a teď ho rušíte. A ta naše výhrada, to jste nám neodpověděli. Co přinášíte místo toho? Nejsou to ty parametrické změny třetího pilíře, o kterých já říkám úplně (nesrozumitelné) na mikrofon, že většinu z nich, a možná všechny, protože u některých se ještě budeme radit, podpoříme. Ale to systému penzí nepřináší třetí pilíř nic! Jedno procento! A jen tak mimochodem, roční státní příspěvek na třetí pilíř je stejný nebo vyšší než to, co chcete dostat ze 100 tisíců živnostníků díky EET. Porovnejte si ta čísla a porovnejte si ten efekt a tu námahu, kterou s tím chcete mít spojenu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Kučera, připraví se paní poslankyně Šánová. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane vicepremiére, já můžu říct, že jsem si vás donedávna vážil jako uvážlivého politika. Nicméně dnešním projevem, který jste tady předvedl, pane vicepremiére Bělobrádku, vy jste předvedl snůšku nekompetence a fabulace, jste skutečně ukázal, že kolega Laudát měl v mnohém pravdu. A pokud by tato vláda hrála hru Nejslabší, máte padáka!, tak vy byste byl jedním z horkých kandidátů, pane vicepremiére Bělobrádku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní poslankyně Šánová, připraví se pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím.

Poslankyně Zuzana Šánová: Pane předsedající, vážení kolegové, já bych se jenom chtěla trochu stručně vrátit do minulosti, abychom si uvědomili, že možná ta dnešní debata by ani nebyla tak důležitá, kdybychom tuším v roce 1994, nevím,

nesloučili sociální účet se státním rozpočtem. V té době na tomto účtu bylo 300 mld. korun! 300 mld. Dneska tam máme cca minus 40 mld. Víme, kdo ho pustil do státního rozpočtu, a víme, na co se použil. Pokud to někdo neví, tak to byla naše pravice a těchto 300 mld. se použilo na sanaci bank. (Potlesk poslanců ANO.)

A pak bych ještě chtěla říct, že pokud máme problémy a máme nedostatek peněz v sociálním účtu, tak bychom mohli zrušit zastropování. Jestli někdo v této Sněmovně neví, co to je zastropování, to je to, že ti bohatí neodvádějí. Odvádějí do určité výše, a tuším, že je tam částka milion dvě stě, milion tři sta za rok, a pak už neodvádějí. A víte, ono když si vezmeme deset tisíc pro skromného občana a odvod, dejme tomu, to jsou příklady, tisíc pět set, bude to asi to samé jako ten, kdo má sto tisíc, odvede sto padesát. Nebo patnáct tisíc, pardon. Takže pokud, tak já bych navrhovala, ať zrušíme to zastropování. Pojištění je přece chápáno jako solidární systém, a nazýváme-li to pojištěním, tak musí ti bohatší přispět na ty chudé.

Děkuji za pozornost. (Potlesk převážně z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan vicepremiér Bělobrádek, po něm pan poslanec Laudát. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, ano, byla to anketa, nemusí být vypovídající. To, že na ni někteří neodpověděli, je pravda, ta čísla jsem měl, takže uznávám, neargumentujete s mým, beru to zpátky. Ano.

Co se týká pana kolegy Kučery, vaším prostřednictvím, tak výborně. Já jsem se snažil diskutovat a místo toho mě urážíte. To je opravdu vynikající! To jste se předvedli! Urážky jsou vašimi argumenty. Zatímco s ODS mohu diskutovat a můžeme se nějakým způsobem přít, udělal jsem chybu, ano, projevil jsem nekompetenci v tom, že jediné, co jsem řekl špatně, jednou jsem se přeřekl a špatně jsem řekl tu mateřskou, tak to bylo celé. Co se týká DPH atd., tak myslím si, že to kompetentní bylo. Takže to je jasné, ale myslím si, že nechat bez odezvy, aby tady člen parlamentu urážel členy vlády do šílenců, to se nezlobte, to jsem nemohl nechat bez komentáře. Navíc to, co jsem říkal, byla pravda a byl jsem na to upozorněn záhy potom, co jsem byl zvolen. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále jsou dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Laudát a po něm pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Myslím si, že kdo zná penzijní systém nebo alespoň se ho nějakým způsobem dotkl v životě, tak jinak než to, co jsem řekl k panu vicepremiérovi, vzít nemůže. Samozřejmě, když nemá argumenty, tak sáhne k urážkám, což v jeho případě... Pro mě je to velké zklamání, ale učí se od pana Babiše velice rychle. To je prostě realita. Já ho urážet nebudu a nebudu se dotýkat. No to bych vám předvedl, jaké urážky bych mohl já směřovat k vám, ale já to neudělám, protože za to mi nestojíte.

Ale chci říci, že se to netýkalo jenom toho, co je a není placené z penzijního systému. Vy jste tady nemluvil pravdu, nebo nevíte, na co měly fungovat a jak měly fungovat ty peníze, které se vybraly z toho zvýšeného, nebo měly vybírat z toho zvýšeného DPH, jaké byly náklady na zavedení druhého pilíře, když se počítalo pro nějaké penzum lidí, kteří by do něj vstoupili. I v tom jste neměl pravdu, to nebyla žádná lehkomyslná záležitost raz dva tři, prostě neměl jste pravdu. Kdybyste věděl nebo znal ty prognózy demografického vývoje, jaké peníze, tak vrhat se do toho, že ruším nějakým systém, který ve standardních demokraciích je zaveden, bez toho, že vím řešení, tak já to považuji za šílené. Stejně tak jako když tady vystoupí pan premiér, který má za sebou řadu ekonomických lapsů ještě z éry Ministerstva financí, a řekne, že to je naprosto správný krok. Kdo zná ta čísla, demografický možný vývoj, to, jaká jsou rizika ekonomiky, tak přece jinak se chovat nemůže než zodpovědně. A vy zatím tady něco rušíte, aniž víte cokoliv.

Ještě mám jedno vystoupení, tak tady i připomenu nějakou minulost, jaké znalosti byly pana vicepremiéra Babiše k druhému penzijnímu systému.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Gabal s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: K paní poslankyni Šánové. To byl názor, který mohu respektovat, ale se kterým naprosto nesouhlasím. A pak se divíte, že říkáme, že jste levicová vláda. Také ti vám tleskali. Logicky, protože to je jejich světový názor, že těm bohatým musíme sebrat ještě víc. A ještě víc. A když chybí peníze, tak ještě víc. Vy jste de facto navrhovala zvýšení sociálních odvodů. Nic jiného. A to není řešení. Zaznělo tady: Když chybí peníze, podívejme se na ty bohaté. To je názor, s kterým my dlouhodobě nesouhlasíme. Vím, že takových názorů není málo, kteří si myslí něco opačného, a my s tím opravdu dlouhodobě nesouhlasíme. Já říkám, že to není řešení. Není řešení. Navíc stropy jak na zdravotním, sociální odvody atd. jsou běžné v západní Evropě. A platí se procentem. Takže když někdo zaplatí z tisícikoruny sto padesát, tak z těch deseti tisíc nezaplatí tisíc pět set, počítat umíme tady všichni. Takže to opravdu není řešení systému.

Ale přece jen jsem se dozvěděl něco nového, docela mě to překvapilo. Za dnešní debatu, kterou vedeme ve Sněmovně, může Václav Klaus. Já nevím, kam se ještě v těch debatách vrátíme, když hledáte důvody pro to, proč jste nic nepředložili, s ničím jste nepřišli, jenom rušíte.

K tomu, co proběhlo v osobních útocích. Jsem na straně pana vicepremiéra. Za prvé. Na druhé straně bych chtěl požádat, a teď je to čirou náhodou stranický kolega, aby zasahovali řídící schůze hned, bezprostředně a bez výjimek, protože sem nepatří slovo "šílenec", ale sem taky nepatří slova jako "všechno jste rozkradli a nakradli jste si miliardy". Tak buďte přísní od řídicího pultu, ať my pak nemusíme běhat a bránit se těmto osobním útokům. Myslím, že to bude mít podporu naprosté většiny členů a členek Poslanecké sněmovny, a zkusme se toho vystříhat. Rozumím tomu, že se to někdy nedá – (Předsedající: Váš čas, pane předsedo.) No já vás kritizuji, tak to je jasné, že hlídáte čas, ale já to plně respektuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Sám jste volal po tom, abych měřil všem stejně, takže snažím se o to a věřte tomu, že diskuse o tom, kdo kde kradl, ta se tady vede dlouho a nevidím důvod, proč třeba v tomto konkrétním případě zasahovat, protože to je téma, které se v této Sněmovně neustále přetřásá, a nepovažuji to za sprosté slovo. Samozřejmě v případě vulgarit platí to, co jsme se usnesli, že v případě, že ten, kdo mluví vulgárně, tak přerušíme schůzi do té doby, než ten, kdo mluví, neupraví svůj slovník. To je samozřejmě úzus, který budeme ctít a respektovat.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den. Vážený pane předsedající, pane premiére, vládo, kolegové a kolegyně, potřetí o tom jednáme, potřetí tak trochu donucen atmosférou k té věci vystupuji, potřetí zopakuji, že nejsem nijak nadšený z toho, že děláme tento krok a rušíme ten systém, ale také chci zopakovat, že ti, kteří ho zakládali, opomněli prostě zajistit si pro tu dlouhodobou věc konsenzus, nezjistili si a neověřili si skutečný zájem veřejnosti o celý systém a v podstatě se nepokusili překonat endemickou nedůvěru vůči fondovému systému hospodaření s jakýmikoli prostředky v této zemi, který samozřejmě vzešel z privatizace. Nebylo to doprovozeno patřičnou demografickou rozvahou, politikou nebo strategií. To pochopitelně vede k situaci, kdy se nejenom objeví neúspěch k tomu návrhu, ale nedostatek konsenzu k tomu, abychom s tím cokoliv udělali a přinesli sem jakýkoli koncept, který by měl šanci na přijetí.

Velmi bych se přimlouval o to, abychom nepoškozovali přesto setrvalou tendenci českých domácností spořit. My tu schopnost máme, je to jeden z pilířů stability ekonomiky a finančního systému této země, tak s ním zacházejme velmi opatrně. Pokud by se nám podařilo zregenerovat důvěru českých domácností v kapitálové spoření, udělali bychom velký krok směrem k předpokladům, abychom se konečně pohnuli směrem k modernějšímu penzijnímu systému. A nechci ponechat stranou úvahu o demografickém chování, protože pokud to nedoprovodíme analýzou, návrhem a rozvahou o demografické dynamice této země, pak vždycky budeme končit na půl cesty.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. Přečtu dvě omluvenky, které dorazily. Dnes se omlouvá na celý den z důvodu nemoci paní poslankyně Jana Černochová a dále od 12 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Vlastimil Gabrhel.

Dále je přihlášen s faktickou poznámkou pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, můžu být nekompetentní, můžu být hloupý, ale to neznamená, že mě někdo musí označovat za šílence. Kdyby bylo řečeno, že to, co vláda předvádí, je šílené, tak to chápu. Ale ne že tuto zemi vedou šílenci. Toť vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Neeviduji žádnou faktickou poznámku a přistoupíme k těm, kteří jsou přihlášeni řádně do rozpravy. První z nich je pan poslanec Kučera, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jenom krátkou repliku na pana premiéra (vicepremiéra). Kdo dělá šílené věci? Ale v každém případě uznávám, že některá slova sem nepatří a ta debata je potom zbytečně vyhrocená. S tím taky souhlasím.

Vážené dámy, vážení pánové, když jsem se připravoval na dnešní jednání, procházel jsem některé studie, procházel jsem některá data s tím, abych našel argumenty, kvalifikované argumenty pro to, abychom aspoň část poslanců přesvědčili o tom, abychom nerušili druhý důchodový pilíř. Při hledání podkladů a materiálů jsem narazil na novinový článek, který mi připadal velmi zajímavý tím, že vlastně výborně vystihl a shrnul veškeré argumenty, proč nerušit –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, vstoupím vám do vašeho projevu. Opět požádám kolegy a kolegyně o ztišení. A v případě, že chcete diskutovat, jděte do předsálí a nerušte! Děkuji.

Poslanec Michal Kučera: Jsem narazil na novinový článek staršího data tedy, zhruba 2,5 roku starý, který výborně vystihuje, proč nerušit druhý důchodový pilíř. A já si dovolím tady z něho citovat. Myslím, že by to zejména mohlo zajímat poslance hnutí ANO.

Tedy cituji: "Politická reprezentace si dvacet let pohrává s budoucností obyvatel naší země. Věčné experimenty s tzv. penzijními reformami jsou jen důkazem toho, že naši dosavadní volení zástupci nenesou za kvalitu života občanů pražádnou odpovědnost. Penzijní systém a stárnutí obyvatelstva je přitom jedním z klíčových problémů budoucnosti, vlastně v podstatě už přítomnosti. Už dnes totiž platíme jedny z největších sociálních odvodů na světě, ale na penzijním účtě ročně chybí desítky miliard...

Chceme podporovat pokračování průběžného důchodového systému, jehož cílem bude vyrovnaná bilance na straně příjmové a výdajové. Je nám jasné, že tohoto cíle při stále zvyšujícím se deficitu dosáhneme jedině tehdy, pokud do systému zapojíme aktivní občany, kteří mají možnost si dobrovolně na svoji budoucnost spořit." – S tím by se mnou určitě souhlasil i pan ministr Babiš, kdyby zde byl.

"Souhlasíme s principem druhého pilíře, ale nechceme nikoho obtěžovat tím, že by se do něj musel někde hlásit. Navrhujeme naopak, aby účast ve druhém pilíři byla automatická po nástupu do práce. Tím zajistíme jeho robustnost. Člověk tento pilíř bude moci kdykoli opustit, takže v našem podání druhý pilíř nebude povinný.

Sociální demokracie se chystá udělat to, o čem již psala na začátku. Opět si bude pohrávat s důvěrou obyvatel, kteří se do druhého důchodového pilíře zapojili, a jeho zrušením zde kvůli pár politickým bodům znovu zboří už beztak nabouranou důvěru obyvatel v tento systém.

Důchodová reforma by měla být výsledkem celospolečenské diskuse politiků a také odborníků. Recepty existují. Stačí se podívat do zemí, kde být seniorem neznamená živořit. Nepovinný druhý pilíř funguje např. ve Spojených státech amerických, Velké Británii, Dánsku či Nizozemí. Jsem přesvědčena, že tamní senioři neživoří."

Citoval jsem paní poslankyni Radku Maxovou z hnutí ANO. (Potlesk zprava.) Je to z jejího novinového článku z 14. září 2013. Já musím říct, že ve stejném tisku vystupuje i pan premiér Sobotka, který konzistentně říká, proč důchodový pilíř zrušit. Je konzistentní samozřejmě.

Musím říct, že já budu stejně jako paní poslankyně Maxová hlasovat proti zrušení důchodového pilíře. A věřím, že se ke mně a k paní poslankyni Maxové připojí i ostatní pravicově smýšlející poslanci z hnutí ANO. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Zlatá slova, která řekla paní Maxová, já bych je podepsal také. Problém je v tom, že specificky pro hnutí ANO – říkáte velice často sympatické věci směrem k veřejnosti a děláte přesný opak. Mně je to hrozně líto. Pro takovéto teze bych v žádném případě neřekl, že paní Maxová je šílená. Pravý opak. Podepsal bych se pod to. Prosím chovejte se podle toho, co veřejnosti říkáte.

Já jsem byl velice na rozpacích. Vzpomínáte si, že byla předvolební debata v Kongresovém centru Praha, kde pan Babiš řekl, že by zrušil důchodový pilíř – běžel tam dotaz. Druhý den – někdo mu zřejmě řekl, co je druhý penzijní pilíř, tak zase že by ho zásadně nezrušil. Dneska je předkladatelem materiálu, který ho ruší.

Já jenom chci říci – a on tady o tom mluvil pan kolega Gabal. Je to otázka důvěry občanů. A vy jste tuhle důvěru dokonce podkopali.

Možná si vzpomínáte, zhruba před nějakými dvěma třemi měsíci vyšla v ekonomických časopisech data, a celkem bez povšimnutí, že začíná klesat počet lidí, kteří jsou ve třetím pilíři, v tom dobrovolném. Vy to tady vzýváte. Ono to je výhodné, velice výhodné, dokonce je to jako nástroj, jak s podporou státu spořit. A nikdo si nevšiml – a přesně, když jsem si tak analyzoval, proč vlastně lidé odcházejí, a nevím, jestli to je jenom trend první poloviny tohoto roku, anebo to bude trend setrvalý, vy svým chováním jste nalomili důvěru občanů v jakýkoli systém. Jestliže z vlády od ministrů se ozývalo vždyť to udělali Maďaři, udělali to Poláci, tak ono samozřejmě pak to má konsekvence, kdy sáhnou třeba i na ten třetí pilíř. Já nevím, jestli by to právně šlo, možná je to o něco komplikovanější než rušit druhý penzijní pilíř, nicméně lidé to takto nevnímají. A žádný racionální důvod pro to, aby odcházeli ze třetího pilíře, nebyl. A říkám, budu se zajímat o to, zda se jedná o setrvalý trend, nebo nikoliv. Na to by asi měla odpovědět paní ministryně Marksová, ale opakovaně, když jsme i při předchozích projednáváních vyžadovali její přítomnost, že by měla říci něco k té diskusi, tady zase není. To už je úplně typické. Tak jestli vám přijde, že

takto se má chovat zodpovědná vláda – změkčím tedy to vyjádření – tak já nevím, já bych použil pro to to, co jsem použil v tom předchozím.

Už to tady také padlo, protože ta diskuse už je dlouhá, jestliže rušíte, tak zrušte všechno, co souviselo se zavedením druhého penzijního pilíře, tzn. vraťte DPH v plném rozsahu na původní sazby, protože to bylo určeno skutečně na vykrývání schodků a bylo to určeno především na dosypávání do prvého průběžného pilíře, aby tam ty prostředky nechyběly. A jestliže ho dneska rušíte, tak to vraťte zpátky, protože jinak to není férové chování vůči občanům.

Co se týká povídání KDU o porodnosti, tak odborníci ze světa vám řeknou, že největší porodnost je tam, kde neexistuje žádný penzijní systém a nebo velice slabý k zabezpečení na stáří. Francie má velice rozsáhlý sociální systém včetně obrovské podpory, mám pocit, že v Evropě zřejmě největší, neřkuli na světě, co se týká porodnosti. Když jsme tam byli kolem migrace a s petičním výborem, tak pod čarou říkali, že systém funguje skutečně velice úspěšně až na to, že se nám tady prostě zvětšují problémy v jiných oblastech podle toho, kdo děti má. To už je trošku na hraně toto zmiňovat, ale můžete si přečíst v různých statistikách, jaké nejčastější jméno je ve Francii. Ale z hlediska toho, že by to zásadně změnilo atmosféru a chování většinové společnosti, aby to bylo jaksi udržitelné, to není.

Já skutečně považuji za velice hrozivé, protože jak byla čísla od různých společností, a nevím, kolik desítek analýz bylo zpracováno, problém je v jednom. Já si troufám dokonce odhadovat, že kromě kosmetických úprav do konce volebního období s žádným návrhem udržitelného systému nepřijdete. Výsledkem bude, že tedy jenom standardní pokus, který je v celém světě, tak ten zrušíte, to znamená, že v takto zásadní věci vrátíte naše občany do bodu nula. Problém je, že nenabízíte budoucnost. Já jsem kdysi od jednoho sociálního demokrata slyšel, protože to bylo krátce před vypuknutím krize v roce 2008, teď problém není, a jestli tehdy byly analýzy a předpovědi, co bude za patnáct let, problém začne být jaksi poměrně výrazný, tak to tady budou jiní politici, ať si to řeší nějakým způsobem. Přišla ekonomická krize, půl roku poté vypukla, co toto říkal, a najednou penzijní systém poprvé od roku 1990 a zřejmě i v dlouhodobé historii před rokem 1990 byl v deficitu a dneska už ten deficit existuje.

Upozorňuji vás, že v okamžiku, kdy skončí cyklický růst a dojde ke krizi, zvýší se počet nezaměstnaných, tak deficit vám skokově během několika málo měsíců naroste do opět obrovských rozměrů. A vykrýt to nějakým financováním z veřejných prostředků musíte, to je prostě princip průběžného systému. Musím říct, že v tomto směrem do minulosti je konzistentní pouze KSČM, která od začátku odmítala princip vícefondového financování penzí, nebylo tomu tak u sociálních demokratů a lze snadno dohledat, že z Bezděkovy komise odcházel jakýsi konsenzus s tím, že bude diskuse pouze o dílčím parametrickém nastavení druhého pilíře. Najednou došlo k názorovému zvratu a pak už nebyla žádná chuť ze strany sociálních demokratů se na čemkoliv domlouvat. Prostě došlo k obratu o 180 a tím to skončilo.

Když tady pan kolega Pilný vyzývá k nějakému konsenzuálnímu řešení, tak jednak první bod, že musíte mít před sebou nějaký nástin projektu, nad kterým se dohadujete, a za druhé nikoliv televizní zkratky pana předsedy komise Potůčka, a za

třetí nevím, nad čím se lze dohadovat, když není jistota, že partner zase neudělá názorový obrat. Vím, že ještě v éře vlády Topolánka bylo celé množství pokusů domluvit se. Výsledkem bylo, i když to byl zejména tlak odborářů, že druhý pilíř nebude povinný. Pak bylo argumentováno Slovenskem, kde bylo nastavení z pohledu české cesty velice tvrdé, povinný a 10 %, nikoliv 2 % vyvádění z průběžného systému nebo překlopení do druhého systému pilíře, takže když někdo dneska říká, že to nefunguje, tak jestliže vy jste vzali jistotu těm 85 tisícům občanů, kteří ve druhém pilíři byli, pokud byste neříkali v antikampani, že to zrušíte, a v zemi, kde je levice a pravice zhruba 50 na 50, tak samozřejmě jestliže jakýkoliv produkt tímto způsobem zpochybníte, tak je velice účinné očekávat, že lidé nebudou tomuto produktu věřit.

Na závěr chci říci, že skutečně za zodpovědné považuji, že měly jít dva kroky. Dobře, domníváte se, že druhý pilíř nemůže fungovat, že je špatně, přineste ufinancovatelnou alternativu. Zatím jste nepřinesli vůbec nic a troufám si říct, že zřejmě ani kromě nějakých kosmetických úprav, aby se neřeklo, nepřinesete. Jako je to u nezaměstnanosti, znovu opakuji, u penzí to budou jednou horentní sumy. Když mluvíte o tom, že první pilíř je garantován, je to státní jistota, tak se optejte ve Španělsku, v Řecku, možná v Portugalsku, jaká že jistota v dnešní době to je.

To, o čem se nemluví, tím, že jste zpochybnili vůbec princip fondového financování čehokoliv, tak se obávám, že i těmi kroky, které už udělal novelou daní pan vicepremiér Babiš před časem poměrně rychle, tak vy odsuzujete naši zemi potenciálně ke kapitálové chudobě. Udělali jste to i dnešním předkladem.

My jenom upozorňujeme na to, že tady jsou politické strany a poslanci, kteří si jsou vědomi stavu, abyste pak neříkali: vždyť přece celá Sněmovna mlčela, nikdo nic neříkal. Na druhou stranu říkám na rovinu, že až krize vypukne, co si kdo na vás vezme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Neeviduji nikoho dále přihlášeného do obecné rozpravy. Pan poslanec Benda se hlásí. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane místopředsedo vlády, předkladatelé, vážené dámy, vážení pánové, já jsem čekal, že aspoň ve druhém čtení, pozorně jsem poslouchal, zazní nějaké představy s tím, co tedy vládní koalice plánuje s důchodovým systémem. Už jsme se tady opakovali, že v prvním čtení vystoupil pan ministr financí, řekl nám, že do tří měsíců představí svůj návrh důchodové reformy. Pak se nechal trochu možná rozčilit a začal číst z nějakých předběžných materiálů, což nebylo úplně povedené, protože podklady byly opravdu lehce nešťastné a vedly by k důsledkům pro naše důchodce zcela nechtěným, tak to vzal zpět a řekl, že něco dalšího předloží.

Zdá se, že on zřejmě nepředloží nic, protože již prohlásil, že toho není schopen, že není možné tady nějakou novelu předložit. Ministryně práce a sociálních věcí, která by měla být za důchody zodpovědná, tady pro jistotu ani nesedí, nevím, možná je někde na důležitém jednání v zahraničí, já to nezpochybňuji, ale čekal bych, že přece jenom ministryně zodpovědná nejenom za sociálně znevýhodněné děti, ale také

za důchodový systém tady bude a půjde nám něco říct. Někteří poslanci vládní koalice, jako pan kolega Votava, který to tady říká, předkládají nějaké dílčí návrhy na zlepšení třetího pilíře. To je asi vcelku užitečné, já pana poslance Votavu chválím veřejně, myslím si, že řada z návrhů je rozumných, jenom si myslím, že to vůbec neřeší situaci. Ano, jsou to návrhy, které zlepší jeden způsob spoření, ale mám dojem, kdo vidí ta čísla, tak ví, že třetí pilíř dramatické výpadky prvního pilíře nenahradí. Tam je dnes naspořen jedenapůlnásobek toho, co se ročně na důchody vyplatí.

To znamená, že třetí pilíř v dnešní situaci, ani kdyby došlo k jeho dílčímu zvýšení, a teď opomenu to, co říká pan poslanec Stanjura, že velmi často jsou peníze vybírány na začátku důchodu v podstatě na to, aby si lidé nějak přilepšili, ale třetí pilíř vám opravdu jako systém nespasí.

Já spořím ve třetím pilíři maximálním daňově výhodným způsobem nějakých cca 14 nebo 15 let a mám napsáno, že v důchodu budu mít o 4 tisíce více. Nevím, jestli si to dokážete představit, co to bude za těch cca 20 let, co do důchodu půjdu, jestli ještě vůbec nějaká důchodová horní hranice bude, ale obávám se, že při přece jenom postupné inflaci, která probíhá, tak mě to nijak zvlášť nevytrhne.

To, co my vyčítáme vládní koalici – pan premiér tady vystoupil a řekl "druhý pilíř byl špatně dimenzován". Tak se bavme, jestli byl špatně dimenzován, nebo jestli to bylo dáno tím, že celá opozice řekla "okamžitě ho zrušíme". Ale proč tedy vládní koalice nepřijde s tím, že parametry druhého pilíře mají být v něčem jiném? O tom bychom se samozřejmě dokázali bavit, to by byla rozumná teze, kdybyste řekli: povinný, méně, více, má být výhodnější pro jiné příjmové skupiny. To jsou všechno věci, kterým dokážu rozumět. Takhle jenom říkáte "přihlásilo se jenom 90 tisíc lidí". Upřímně řečeno, jenom 90 tisíc lidí se zdá strašně málo z hlediska počtu důchodců. Z hlediska počtu obyvatel této země a řešení jejich životních situací je 90 tisíc lidí zdaleka ne tak málo. Většinu zákonů, které tady přijímáme, většinu novel, které tady přijímáme, děláme pro desítky až stovky lidí, kteří se ocitnou v nějaké složité situaci. 90 tisíc lidí, když už bychom kvůli nim přijímali zákon, je poměrně slušný počet. A těmto lidem říkáte "vy jste si pokoušeli spořit, teď si to buď můžete někam přelít, nebo si to vyberete".

Já jsem účastníkem jak třetího pilíře, tak druhého pilíře. Jsem v obojím ve střetu zájmů, i když tady spíše lehce pozitivním, protože jestli mi řeknete, že druhý pilíř zrušíte, co jsem si měl spořit na státním, si převedu zpátky do třetího pilíře a zbytek si mohu vybrat, tak si to asi příští rok vyberu a budu mít přilepšení na Vánoce. Nijak moc jsem si tím ale do důchodu nepomohl.

To, co nám vadí, je, že nepřichází žádná teze a že jste evidentně v půlce volebního období a říkáte "nás už to nezajímá, my si holt tady ty dva roky tak nějak užijeme, a co bude v příštím a v dalších volebních obdobích, už je starostí někoho jiného". Takhle se ale důchodová reforma podle mého názoru fakt nedá dělat. A jestli se volá po tom pojďme najít konsenzus, tak ho ale hledejme na pozitivních bodech a ne na tom, že něco odmítáme. Jestli se komise od začátku bavila jenom o tom, jak co nejrychleji zrušit druhý pilíř, protože to sociální demokracie slíbila, tak to přece byla chyba zadání oné komise. Ta komise měla říct "máme takové a takové představy, tam a tam chceme jít a hodí se nám tam druhý pilíř, nebo nehodí, má být parametricky

změněn, máme říct podmínku, že je povinný vstup nebo že je vstup, ze kterého mám opt-out". Ale ne jedinou představu, kterou jste přinesli: zrušíme druhý pilíř. A těm podle vašich tezí bohatším, já myslím, že jsou to spíš ti středněpříjmoví, protože upřímně řečeno, jestli jste se tady bavili o poslancích, tak to určitě nejsou, všichni to víte, ti bohatší z této země, ale maximálně středněpříjmoví, ti bohatší si spoří jiným způsobem, ti kupují nemovitosti ať už tady, nebo někde v zahraničí, nebo někde investují do úplně jiných věcí, než že by si spořili ve druhém a třetím pilíři, ale těm středněpříjmovým tu šanci našetřit si na vlastní důchod, kterou jsme dávali, berete, říkáte jim naopak "my vám ty peníze teď takhle zpátky vrátíme a užijte si je". A nikomu žádnou další alternativu nepřinášíte.

Jestli si fakt myslíme, že parametrické změny spoření ve třetím pilíři nám dramaticky pomohou k tomu, abychom vylepšili důchodový systém do budoucnosti, tak to myslím, že i pan předseda Votava uzná, že to tak není. Je to docela dobré spoření. Ano, chtějí se tam zavést prvky i pro nezletilé nebo malé děti, pro které to ale bude mnohem spíše spoření na školu nebo nějaký doplněk stavebního spoření. Ale představa toho, že těmito parametrickými změnami opravdu dokážu zlepšit deficit na důchodovém účtu, který je dneska poměrně vysoký, a to máme poměrně vysokou zaměstnanost, až se znovu dostaneme do roku 2008, 2009 s dramatickým propadem a s dramaticky stoupající nezaměstnaností, jsem opravdu zvědav, kdo to bude schopen ufinancovat.

Myslím, že tady chybí základní konsenzus na tom, co se musí říct. Tady se pořád říká "on to někdo vyřeší, ono to nějak dopadne, nějací zaměstnavatelé, nějaký stát vám tam dodá nějaké peníze a na důchody bude". Pokud neřekneme tezi, kterou jsem tady říkal v prvním čtení a budu ji opakovat vždy znovu a znovu zrovna u důchodového spoření. Jsme nejbohatší generací v dějinách České republiky. A to myslím všechny obyvatele. Samozřejmě každý někde jinde, ale jsme nejbohatší generací v dějinách České republiky. Máme nejméně dětí v dějinách České republiky. Pokud si nepřipustíme tezi, že tato generace si bude muset něco malinko ze svého užívání odepřít – odepřít (s důrazem) – a že bude připravena zaplatit důchody svým rodičům a ještě si našetřit na svoje, pak nemáme šanci celým problémem projít. Pak jediným řešením je řešení německé. Přijmeme sem všechny uprchlíky ze Sýrie nebo Afghánistánu nebo odkudkoli jinde a budeme doufat, že na nás budou pracovat. Já tomu moc nevěřím. Vím, že tohle byla teze, kterou před lety, cca patnácti nebo sedmnácti, hlásal tehdejší premiér Špidla, který říkal "nemusíme se bát demografického poklesu, nahradíme to přistěhovalci". Myslím, že tehdy myslel přistěhovalce spíše ze zemí bývalého Sovětského svazu, dneska už i tam je demografický pokles tak vysoký, že nevím, jestli jich bude dost, tak to asi budou muset být přistěhovalci z Blízkého východu.

Ale jestli nechceme přistoupit na toto řešení a nejsme schopni donutit lidi k tomu, aby měli více dětí, a byly tady opakovaně říkány světové příklady, pan předseda Fiala mluvil o Mussoliniho případu, světové příklady toho, jakým způsobem pokusy o zvýšení porodnosti málokdy fungují, pokud prostě o to lidé sami nemají zájem, tak pokud nejsme schopni zvýšit porodnost, musíme říct lidem: "Musíte si na své důchody naspořit sami za svého života. Nebude dost mladých, aby vám na ně vydělávalo." A jestli tuto tezi neřekneme upřímně všichni a poctivě v této Sněmovně,

tak podle mého názoru jenom odkládáme problém a všechny šidíme a za dvacet let řekneme "teď jsme v průšvihu, protože nemáme dost mladých lidí, kteří by na důchody starších vydělávali". A jediná možnost řešení bude posouvat dále a dále věk odchodu do důchodu. Jinak musíme říct lidem "musíte si spořit".

Myslím, že byla samozřejmě fatální chyba tehdejší vládní koalice, ale bohužel jsme to v ní prohráli, že jsme připustili, že druhý pilíř nebude povinný, že bude dobrovolný, a dokonce ještě se vstupem, to myslím, že byla fatální chyba, ale kdyby mi dnešní vládní koalice přinesla změnu, která říká "uděláme druhý pilíř povinný, pojďte se dohodnout, jestli to není příliš zvýhodněno, příliš málo zvýhodněno, pojďme ho udělat povinný, pojďme říct lidem musíte si sami spořit", tak bych to pokládal za férové a čestné řešení, o kterém je opozice připravena se bavit. Když jenom splníte program sociální demokracie, zrušíme druhý pilíř, přestože my jsme s tím nesouhlasili, tak podle mě neřešíme pro nikoho nic a jenom odkládáme problém a nepoctivě ještě říkáme občanům "ono to nějak dopadne". Já tvrdím, že pokud si nezačneme spořit velmi rychle, tak to dopadne špatně.

Děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Gabal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo. Já jenom krátce vaším prostřednictvím ke kolegovi Bendovi, protože tu blbost s Mussolinim tady zopakoval znova. Prostě jestliže se nám věk prvorodičky pohybuje pomalu přes 30. rok, přes 40 % dětí se rodí mimo manželství a často tedy neúplným rodinám, svobodným matkám, a v Praze chybí 12 tisíc míst ve školkách a ve středních Čechách 10 tisíc, tak prostě jenom tahle okolnost mně stlačí porodnost dolů úplně zbytečně, jakkoliv bychom toto měli řešit. Prostě já nevím, co tady furt mluvíte o Mussolinim a takovýchhle kravinách! My přece demografickou dynamiku můžeme jenom uvolnit a respektovat to, jak se společnost vyvíjí, a ne tady plácat ideologické blbiny!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bendu s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já se tedy omlouvám, ale přeci jenom bych na ctěného kolegu vaším prostřednictvím rád zareagoval. Možná, že jsem plácal ideologické blbiny, to nijak nevylučuji, ale vy si, pane poslanče, myslíte, že opravdu jste schopen dnešní mladé lidi donutit k tomu, aby měli dítě před 30. rokem? Že existují nějaká opatření, kterými jim řeknete, že to tak bude? Kde žijeme? To je pořád představa, že stát je schopen ovlivnit všechno. Tohle je přece dnešní trend, který nejsme schopni změnit. Můžeme je možná přemlouvat osobně, ale nejsme schopni ho změnit. Nemůžeme přikázat mladým lidem, aby měli do 25 let první dítě a do 30 druhé a do 35 třetí.

Problém míst ve školkách. To záleží na tom, jak si to jednotlivé Prahy umí zorganizovat. Praha 4, na které dlouhodobě funguji, měla vždycky místa ve školkách

pokrytá, protože je nikdy neprivatizovala. Ale to už je úplně jiný příběh a myslím, že místa ve školkách vůbec nesouvisí s tím, jestli se rodičky nebo rodiče rozhodují mít dítě, nebo nerozhodují mít dítě. Jestli máte nějaký recept na to, jak zajistit, aby lidé měli více dětí, tak sem s ním. Pokud ho nemáte, pak si myslím, že mám pravdu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Gabala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo. Holt na některých právnických fakultách chybí úvod do demografie a sociologie. Prostě to, co řešíme v demografii, a já jsem to tady zmiňoval, je bitva o druhé dítě. Nikdo nebude nutit nikoho, aby byly prvorodičky dřív, když dokončují vysoké školy, kariéry a všechno, ale jde o to, abychom dokázali vytvořit podmínky, v kterých je vyšší pravděpodobnost rozhodnutí se pro druhé dítě, a to prostě mateřské školky ovlivňují, protože ty ovlivňují možnost pokračovat v pracovněprofesní kariéře i za předpokladu, že je to jednočlenná domácnost. Samozřejmě je rizikově finančně z hlediska příjmů i sociálně napjatá, proto ta otázka, zda se vrátí, nebo nevrátí do zaměstnání a školky jsou podmínkou, je prostě strašně důležitá. Tady nejde o to tlačit někoho, aby snížil věk porodnosti. Dobře, kdyby se to povedlo, ale to nikdo neumí, ale jestli dokážeme usnadnit rozhodnutí především o druhém dítěti, o tom je demografická debata. A tam ty školky rozhodují. Je potřeba si studovat základní literaturu toho, jak se společnost vyvíjí. Vždyť ji máme spravovat a vytvářet ji podmínky, tak ji musíme znát a ne tady prostě... Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které také neeviduji žádnou přihlášku, tudíž podrobnou rozpravu končím a tím také končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přikročíme k projednávání bodu

8.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 494/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, jak jsem už uvedl u sněmovního tisku číslo 493, návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření, tj. tzv. doprovodný zákon, obsahuje nezbytné změny u ostatních dotčených předpisů. Součástí předkládaných návrhů na

změny zákonů v souvislosti s ukončením druhého pilíře jsou i návrhy na dílčí změny ve třetím pilíři. Ty se zejména týkají umožnění vstupu do systému i pro děti a uvolnění některých investičních limitů za účelem umožnění vyššího zhodnocení prostředků účastníků. Další změny ve třetím pilíři se budou realizovat na základě pokračující práce odborné komise pro důchodovou reformu.

Dovoluji si vás tedy požádat o projednání předloženého návrhu zákona ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 494/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Roman Kubíček, informoval nás o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás seznámím s usnesením rozpočtového výboru z 27. schůze ze dne 2. září 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření, sněmovní tisk 494.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí paní Lenky Juroškové, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření schválila bez připomínek, za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám dvě přihlášky – pana poslance Zavadila a poté pana poslance Votavy.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo částečně, dovolte mi, abych pár slov řekl k sedmi pozměňovacím návrhům, které jsem připravil už někdy v červnu a kterých se laskavě ujal předseda rozpočtového výboru kolega Votava a který je zanesl do systému, a abych vysvětlil nějakou tu genezi.

V žádném případě těchto sedm pozměňovacích návrhů nemělo ambici, abychom systém dostali do úplně jiné roviny. Ambice těchto sedmi pozměňovacích návrhů je částečně zatraktivnit třetí pilíř. To je naprosto jasně řečeno a to zatraktivnění potom z jednotlivých pozměňovacích návrhů vyplývá. Já se pokusím o velice krátké expozé do toho.

První návrh znamená komplexní úpravu limitu nezdanitelné části základu daně z příjmu fyzických osob ve vztahu k tvorbě úspor na stáří a metody výpočtu částky – v současné době je tam 30 tis., my navrhujeme 50 tis. s tím, že tento pozměňovací návrh by měl platit až od 1. 1. 2017, aby nedopadl do státního rozpočtu, který už je

vlastně připraven na rok 2016. Jinak dopad do státního rozpočtu pro rok 2017 by byl zhruba asi 150 mil. Kč. To jenom pro upřesnění.

Ty ostatní už nemají žádný vliv na státní rozpočet. Je tam jedna z věcí, která vrací fixní věk 60 let, dneska je tam 65. Ono to nemá logiku, protože jestliže je dneska fixní věk postaven na 65 let a ve stejném věku dneska vzniká nárok na dávku, myslím ve stejném věku 60 let, to je nárok u penzijního připojištění, tak by ten člověk ve své podstatě musel pět let čekat, než by si na ty peníze sáhl. Proto ta úprava 60 let.

Je tam třetí věc, která umožňuje dítěti, kterému je umožněno už, aby mu rodiče střádali na penzijní připojištění od nula věku, tak aby v 18 letech si mohlo částečně vybrat, je tam navrhováno 30 %, finanční prostředky, které ovšem budou spočívat jenom v jeho prostředcích, které tam vkládá, protože prostředky do systému jdou ze tří zdrojů. Jeden zdroj jsou zaměstnavatelé, pokud přispívají, státní příspěvek, ten je, a pak je tedy vklad klienta. Tady se navrhuje, aby to byl jenom vklad klienta a jenom tedy výše 30 %, přičemž nárok nebo spoření tam probíhá dál, ale umožní se mu v 18 letech, dejme tomu na studium nebo na takovéto věci, prostředky vybrat.

Pak je tam úprava zákonného limitu pro provize. Tady je zajímavost. Ti z vás, co se zabývají provizemi dealerů u různých typů produktů, tak vědí, že s výjimkou právě tohoto produktu všechny ostatní nemají žádný strop. Tam není žádný strop, tam si můžou dealeři nasmlouvat s pojišťovnou jakoukoliv odměnu. Tady u tohoto produktu je v současné době částka 880 korun a tady se navrhuje 1 760. Chci říct, že se to týká jenom vztahu dealer a pojišťovna.

Takže jestliže máme chtít, aby nám neubývali klienti, jestliže máme mít zájem na tom, aby dealeři také tento produkt nabízeli, vedle těch ostatních, stavební spoření a životní pojištění atd., tak samozřejmě asi by bylo vhodné, a pojišťovny tomu také tak rozumějí, aby se uvolnila ta částka na tu částku, kterou jsem tady definoval. To znamená částka, která se rovná číslu 1 760 Kč. Naopak je tady ještě další pozměňovací návrh. Pro osoby oprávněné nabízet a zprostředkovávat penzijní připojištění a doplňkové penzijní připojištění se navrhuje administrativní úleva ve formě prodloužení platnosti registrace ČNB. Dnes je to dvanáct měsíců a vlastně každých dvanáct měsíců se registrace musí obnovovat, což zase není u žádného jiného doplňkového spoření. Tak tady se navrhuje na 24 měsíců. Myslíme si, že by to mělo být částečné srovnání s ostatními produkty.

Pak je tam šestý pozměňovací návrh, který upravuje zákonné limity pro úplatu z transformovaného fondu. Tady je jediná věc, která se trošičku dotkne klienta. Pro naprostou objektivitu, klienta by to stálo, ta úprava, zhruba asi 80 Kč za rok. Ale zase to rozvolní jakoby ruce fondům v jejich možnosti hospodařit s penězi a posílit jakousi obezřetnost a výnosnější investice pro klienty v transformovaných fondech. Takže jestliže na jedné straně říkáme ano, dotýká se to částkou osmdesáti korun, tak pokud by se skutečně potvrdila výnosnost, tak by se jim to vrátilo zpátky tímto.

A pak je tady už jedna věc, která tady byla zmíněna, myslím, kolegou Bendou, že se navrhuje oprávnění zákonného zástupce k uzavření nebo ke změně smlouvy za nezletilého účastníka bez souhlasu soudu. Což má logiku, protože samozřejmě to je vazba i na občanský zákon a tam si myslím, že by s tím snad neměl mít vůbec nikdo problém.

Udělal jsem víceméně několik jednání s různými kluby zde přítomnými, s předsedy klubů, jednal jsem s Ministerstvem financí. S tím jsem jednal dokonce třikrát. Musím říci, že první jednání nebylo úplně nejšťastnější. Po jednání s panem ministrem Babišem došlo ještě k dalšímu jednání, kde se to posunulo. Doufám, že i tam nakonec dojdeme ke shodě, že naplníme to, co je ve vládním prohlášení, že by se měl třetí pilíř zatraktivnit. Nic jiného tam není. Takže znovu říkám, není to ambice, aby se prostě zlepšil výrazným způsobem důchodový systém, to chci předejít. Ale určitými kroky se dá skutečně podle mého názoru zatraktivnit třetí pilíř, aby byl více atraktivní pro naše klienty a pro mladé lidi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Také děkuji. Jenom pro stenozáznam, pan poslanec Votava vystoupí v podrobné rozpravě. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj také ne. Tudíž zahajuji podrobnou rozpravu a prosím k mikrofonu pana poslance Votavu, připraví se pan poslanec Uhlík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl především přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem podal a je v systému pod číslem 2898. Pan kolega Zavadil, který byl jedním z autorů toho pozměňovacího návrhu společně s některými experty a i s příslušnou komisí to bylo projednáno, tak tady odůvodnil v podstatě soubor pozměňovacích návrhů. Detailně to asi nebudu znovu odůvodňovat, možná připomenu jenom, že se samozřejmě jedná o zatraktivnění třetího pilíře, nikoliv tedy, jak možná vyplynulo z předchozího vystoupení pana kolegy Bendy, já jsem nikdy neřekl, že ten třetí pilíř nás spasí, že prostě spasí ten důchodový systém, že nahrazuje průběžný pilíř – to v žádném případě ne. Řekl jsem, že je třeba reformovat průběžný pilíř, to ano, že to je úkol, který stojí nejenom před touto vládní reprezentací, ale možná i před další vládní reprezentací, která přijde poté, že je třeba s průběžným pilířem něco udělat, tak aby byl nadále životaschopný a byl to hlavní prvek v našem důchodovém systému. Takže jedná se pouze o takový krok, kterým je zatraktivnění třetího pilíře. Jsou tam samozřejmě nějaké daňové úlevy. I to by mělo zatraktivnit ten pilíř. Je tam, jak říkal pan kolega Zavadil, návrat k fixnímu věku šedesáti let, což si myslím, že je také velice důležité. Pan kolega se zmínil i o možnosti, aby mohli do systému vstupovat nezletilí a jejich zákonní zástupci nemuseli žádat při založení smlouvy nebo změně smlouvy soud, aby k tomu přivolil.

Je tam i možnost zvýšit dnes regulovanou výši provize pro zprostředkovatele tohoto penzijního připojištění. Tady bych se možná mírně zastavil, protože toto je jediný produkt, který je nějakým způsobem regulován ve smyslu regulace provize. My chceme samozřejmě, aby byla ta provize regulována i například u životního pojištění, protože tam je opravdu velice vysoká. Nechci říkat nehorázně vysoká, ale opravdu vysoká. Je třeba ji také nějakým způsobem regulovat. Takže to bude, až budeme projednávat zákon o pojišťovnictví, tak to bude i jedním z návrhů, aby nedošlo přímo k zastropování, ale k rozložení provize do více let, aby se nepřetáčely smlouvy. Takže tady z úrovně 880 korun to zvyšujeme na dvojnásobek – 1 760

korun. Rychle jsem to nespočítal, dvojnásobek. Vidíte, že provize v podstatě není až tak horentní, ale měla by napomoci k tomu, aby zprostředkovatelé prostě tento produkt nabízeli a aby měli větší snahu nabízet, protože z toho také budou mít větší, o něco větší provizi.

Tolik asi k pozměňovacím návrhům. Jak říkám, pan kolega Zavadil, který je tím tahounem, který vlastně inicioval jednání ohledně pozměňovacích návrhů, tak to tady již dávno zmínil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu dalšího přihlášeného a tím je pan poslanec Uhlík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Přihlašuji se k sněmovnímu dokumentu 2941. Činím tak za kolegu Klašku, který je řádně omluven a který tímto pozměňovacím návrhem už reaguje na pozměňovací návrh, nebo parametricky mění nebo navrhuje jiná čísla, jiné parametry k pozměňovacímu návrhu, který tady byl načten přede mnou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vrátit ještě k rozpravě v předchozím bodě, kdy tady kolegyně opakovala mýtus, jak byl kdysi důchodový účet, jak to někdo sloučil. Myslím, že si musíme říci fakta. V minulém režimu byl průběžný systém a vždy příjmy, které se platily na důchod, byly součástí státního rozpočtu. V roce 1993 se pouze změnil způsob, zavedlo se důchodové pojištění. Do té doby to bylo v dani ze mzdy. To je jediný způsob navíc. Dramaticky se ptala, kam se poděly peníze. Zákon říká jednoznačně, co se může. Zákon platí v zásadě od devadesátých let, co se s vybranými penězi může, na jaké účely se mohou použít. Pouze se mohou použít na důchody, na nic jiného.

Jediná změna je, že od roku 2008 se může vytvářet rezerva na důchodovou reformu. To znamená, vybrané peníze i v těch letech, kdy byl nějaký přebytek, se mohly použít pouze k navýšení důchodů, k ničemu jinému se použít nemohly. Ale už se tady v té veřejné rozpravě bere jako fakt, že tady byly naspořeny nějaké peníze, které někdo převedl někam jinam, a ty se utratily někde jinde. Ten fakt není a potvrdí vám to Ministerstvo financí, ať je tam kdokoli jako ministr financí, protože to je jednoduchá věc, dá se podívat, jaké platily zákony, dá se podívat, jaké byly zůstatky, ale i když tam byl přebytek, tak se nemohl utratit na nic jiného než na důchody.

Tak já bych poprosil, abychom tady od mikrofonu ty mýty dál nešířili, spíš abychom si řekli, jak to bylo, změnil se způsob placení, žádné přebytky se nerozpustily na nic jiného. Navíc v těch letech, o kterých se bavíme, devadesátých, ty přebytky nebyly zdaleka tak velké jako ty deficity, které jsou v posledních letech.

A je pravda, a o tom mluvil pan předseda Zavadil, že deficit je závislý na hospodářském cyklu. V okamžiku, kdy se ekonomice daří, jsou vyšší mzdy, je nižší počet nezaměstnaných, tak logicky, protože důchodové pojištění se stanuje z hrubé

mzdy procentem, tak je logické, že příjmy rostou, takže v těch letech je deficit nižší než v letech, kdy je bohužel hospodářská stagnace nebo recese, kdy nerostou platy a kdy roste počet nezaměstnaných. A to tak bude pořád. Hospodářský cyklus prostě bude fungovat, ale my nejsme schopni – a můžeme to vidět letos, máme masivní ekonomický růst a parametry jsou nastavené tak, že ani v letošním roce nemůže být systém vyrovnaný nebo přebytkový. Uvidíme, jestli to budou ta 4 % příští rok, nebo nebudou.

Je pravda, že bychom mohli u jedné kategorie důchodů, a to jsou invalidní důchody, že bychom je mohli převést do sociálního systému. Myslím, že by to bylo i logičtější, protože v zásadě je to sociální dávka a ten invalidní starobní důchod není až v okamžiku dosažení důchodového věku. Nicméně to na té nerovnováze v celém systému nic neudělá. Prostě budou vyšší výdaje v sociálním systému, nižší v důchodovém, ale vstupy se nějakým způsobem nezmění. Ale bylo by to logické a bylo by to čistší, protože to má charakter sociální pomoci a ne důchodu. Naopak si myslíme, že sirotčí a vdovské důchody by měly zůstat v kategorii penzí a nevyvádět je z toho systému, že právě stát jim deklaruje, že o tyto lidi se chce postarat více než o ty ostatní, a to je naprosto v pořádku. A pokud přijde ať už skupina poslanců, nebo vláda s tou změnou já bych řekl spíše formálního charakteru, že invalidní důchody se přesunou do sociálního systému, tak na tom se určitě dohodneme. Ale to na té nerovnováze příjmů a výdajů v penzijním systému nic neudělá. Ale bylo by to logičtější. Já si myslím, že to je bezesporu pravda. V tom okamžiku by byl sice nižší deficit důchodového účtu, nicméně byl by vyšší tlak na výdaje v sociálním systému. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím a táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? (Ne.) Pan zpravodaj? Také ne. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dříve než přistoupíme k dalšímu bodu, dovolte mi načíst dvě omluvy, a to pana poslance Šarapatky, který se omlouvá z dnešního jednání od 11.45 do 14 hodin z pracovních důvodů, a pan ministr Stropnický se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne také z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

20.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 471/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh novely zákona o silničním provozu a zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel v sobě sdružuje témata vzešlá z vyhodnocení předchozích novelizací těchto zákonů od roku 2011 a z odborných diskusí, které Ministerstvo dopravy vedlo zejména v letech 2013 a 2014 s řadou subjektů, na něž úprava těchto zákonů dopadá, například sdružení automobilových dopravců Česmad Bohemia, Svaz dopravy, hlavní město Praha, zástupci odborné veřejnosti z řad dopravních psychologů a cyklistických sdružení, Ministerstvo vnitra, dopravní policie a další.

Vymezeno bylo několik oblastí týkajících se bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, které vyžadují změnu nebo doplnění. Jedná se zejména o otázky provozu samohybných osobních vozítek typu segway, zadržení osvědčení o registraci vozidla při špatném technickém stavu vozidla, kaucí, viditelnosti chodců na pozemních komunikacích a další dílčí úpravy směřující ke zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, jeho kontrole a řízení. Vedle cílů v oblasti zvýšení bezpečnosti silničního provozu byly zohledněny cíle k podpoře cyklistické dopravy, odstranění nadbytečné administrativní zátěže profesionálních řidičů a dopravců a částečně i zabezpečení slučitelnosti s právem Evropské unie. Předkládaný návrh zákona tedy dále obsahuje změny a návrhy v nové úpravě, v dopravně psychologickém vyšetření, profesní způsobilosti řidiče, zejména úpravu pravidelného školení, opravu transpozice směrnice Evropské unie o řidičských průkazech a úpravu některých aspektů cyklistické dopravy.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky svým usnesením ze dne 2. září 2015 doporučil návrh zákona projednat a schválit ve znění pozměňovacích návrhů, s nimiž Ministerstvo dopravy souhlasí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 471/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Martin Kolovratník, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já vám přeji, dámy a pánové, milé kolegyně, milí kolegové, dobré teď už odpoledne.

Protože ta debata asi bude delší, je nás hodně přihlášených do obecné i podrobné rozpravy, tak se pokusím být velmi stručný. Jen připomenu, že první čtení proběhlo 7. července, hospodářský výbor po přerušení zákon projednal 11. září a přijal usnesení 471/2 s pozměňovacími návrhy. Těch pozměňovacích návrhů se už v září urodilo hodně, hospodářský výbor jich nakonec přijal 18. Zopakuji to, co říkal pan

ministr Ťok – všechny, které byly hospodářským výborem přijaty, byly zároveň vypořádány kladně Ministerstvem dopravy. Pokud budete souhlasit, já je v tuto chvíli nebudu všechny číst, protože jsou obsaženy v usnesení hospodářského výboru. Ale já jsem si je v přípravě rozdělil aspoň zkráceně do čtyř skupin a budu konstatovat, že body 1, 3, 4 a 5 hospodářského výboru řešily právě jízdní pruhy vyhrazené pro cyklisty. Tady bych rád připomenul, že v bodě takzvaného cyklobalíčku jsme nakonec hlasovali zvlášť o jiném pozměňovacím návrhu, který byl také mnou navržen, který tyto cyklopruhy zavádí, a zatím ho nepřijal. Já jsem ho do systému opět zadal v trochu mírnější verzi po dohodě s ministerstvem a vysvětlím to později v obecné rozpravě, do které už jsem přihlášen. V bodu 2 hospodářský výbor zavádí institut takzvaných cyklistických zón a potom body 6 až 11, 13 a 17 zjednodušují pro občany proces vydávání řidičských průkazů. Konečně v té druhé části se věnujeme zákonu 247/2000, zkráceně o autoškolách. Jsou to body 12, 15 a 16, které se právě věnují autoškolám.

Urodilo se nám poměrně bohatě teď do druhého čtení i po hospodářském výboru. Do dneška jsem napočítal 14 dalších pozměňovacích návrhů, takže já teď dále nebudu zdržovat a prosím, pojďme se do nich pustit. Předpokládám, že jednotliví autoři je teď budou vysvětlovat a obhajovat. Já pamětliv, diskuse z úterka o SFDI, nebudu si brát až závěrečné slovo, ale zkusím průběžně krátce vždycky na ně reagovat, sdělit svůj názor i během té obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Prosím k mikrofonu prvního přihlášeného a tím je pan poslanec Junek, připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, paní předsedající, já jsem si dovolil předložit – a v podrobné rozpravě se k němu přihlásím – pozměňovací návrh k tomuto zákonu a ten se týká článku 1 § 5. Tento pozměňující návrh by zavedl toleranci hladiny alkoholu v krvi u řidičů nemotorových vozidel, a to do úrovně půl promile, což zhruba odpovídá asi dvěma desetistupňovým pivům. V této chvíli bych uvedl důvody, které mě k tomuto pozměňujícímu návrhu vedly.

Tak za prvé je to určitě ta skutečnost, že ve velké části evropských zemí, řekl bych ve většině, tato tolerance již existuje. Je to samozřejmě dáno tím, že ta tolerance platí i pro řidiče motorových vozidel, ale jsou země, kde ty hranice jsou odděleny, kdy nižší je pro řidiče motorových vozidel a ta vyšší pro řidiče nemotorových vozidel. Jako příklad mohu uvést Rakousko, Finsko, Dánsko. V Německu se to řeší úplně jinak, kdy řidič nemotorového vozidla, respektive cyklista, nemá stanovenou žádnou hranici, pouze musí prokázat bezpečnou jízdu na svém stroji. Takže to je jeden z těch důvodů. Tím bychom vlastně přiblížili naše právní předpisy většině evropských zemí.

Tím dalším důvodem a myslím si, že tím hlavním, je skutečnost, že v dnešní době budujeme velké množství cyklostezek a budujeme je s tím, že to jsou cíle výletů, slouží k relaxaci atd., a tam asi logicky předpokládáme a čekáme to, že dotyčný se tam i nějakým způsobem občerství. Koneckonců kdo jste po těch cyklostezkách jeli,

tak víte, že tam je veliké množství různých bufetů a stánků, a notabene máme i na jižní Moravě přímo vinné cyklostezky, které si na tom vlastně staví svůj obchod a svůj byznys. Bohužel ten přístup je v tomto směru takový dvojí. Někde se tváříme, že na těch cyklostezkách žádné občerstvení není, asi to je příklad jižní Moravy, děláme, jako že tam nikdo alkohol nepožije. No a pak je druhý extrém a druhý případ, kdy naopak na konci cyklostezky stojí hlídka Policie České republiky a dává těm cyklistům dýchnout. Já si myslím, že ani jedno není dobře a že je potřeba s tím něco udělat.

Tím třetím důvodem, který mě k pozměňovacímu návrhu přivedl, je fakt, že už dnes u nás je tolerovaná určitá míra alkoholu v krvi, je to hladina 0,24 promile a je to dáno tím, že 0,2 promile je považováno za jakousi fyziologickou hladinu alkoholu u jednotlivých lidí a těch 0,04 je odchylka přístrojů. Není to samozřejmě nikde ukotveno v zákoně, ale jakási tolerance tady je.

Takže to jsou ty hlavní důvody, které mě k předložení tohoto návrhu vedly. Ano, já jsem tento návrh už předložil na hospodářský výbor, který ho zamítl, byť to bylo o jeden jediný hlas. Z toho důvodu jsem si řekl, že se o to pokusím ještě jednou přímo na plénu. Obdobně k tomu dalo zamítavé stanovisko i Ministerstvo dopravy, už na ten hospodářský výbor. Já už jsem to tam říkal, že ty argumenty mě moc nepřesvědčily, respektive se opíraly o dvě statistiky, nebo o dva statistické údaje, přičemž jeden hovořil o tom, že 30 % veškerých nehod, které cyklisté zaviní, je právě pod vlivem alkoholu. Nicméně už tam nikde nebylo uvedeno, jaká ta hladina alkoholu byla, jestli 0,2, 0,5 nebo 1 promile. Čili nic moc tento údaj nevypovídal. Druhý statistický údaj hovořil o tom, že největší meziroční nárůst usmrcených osob v dopravě, čili sedm, je právě u řidičů, kteří požili alkohol, ale do té hranice 0,24. Čili to je ta hranice, která už je dneska tolerovaná.

Já jsem se podíval na jiné statistiky. Uvedu jenom dva příklady, které hovoří trošku o něčem jiném, nebo mají jinou vypovídající hodnotu. První statistika hovoří o tom, že ti cyklisté, kteří způsobí dopravní nehodu pod vlivem alkoholu, celkové množství těch nehod je 17 %, tak 87 % z nich mělo v sobě více než 1 promile. Čili tady vidíme, že to je věc, kterou neovlivní ani nulová tolerance, ani těch půl promile, že to jsou zkrátka lidé nebo cyklisté, kteří možná kolo používají jako dopravní prostředek do hospody. Druhá statistika, kterou jsem zachytil před několika dny, hovoří o tom, že v Evropské unii je na 1 milion obyvatel průměr usmrcených osob v silničním provozu 51. U nás, kde platí nulová tolerance, je 61 a v Polsku, kde platí téměř také nulová tolerance, je to 84. Čili tady absolutně nevidíme žádnou souvislost mezi tím, jestli je nulová tolerance, nebo není, a tím, jaký je počet usmrcených osob v silničním provozu. Takže to jenom stručně k těm statistikám.

Já čekám, že ten můj návrh určitě vyvolá diskusi a možná i bouřlivou diskusi. Očekávám to, nicméně byl bych rád, aby v té diskusi zaznívaly fér argumenty a relevantní věci, nikoliv třeba argumenty typu, že když dnes máme nulovou toleranci, tak si cyklista dá jedno nebo dvě piva, a když povolíme 0,5, tak že si dotyčný dá čtyři nebo pět. To nepovažuji za argument, to není ničím podložené, je to spíš nějaká jenom tucha, předtucha. Není to realita, ale k tomu se dostaneme v diskusi. A už vůbec si myslím, že nejsou fér argumenty, jaké jsem slyšel v televizní reportáži od pana plukovníka Lercha, když říkal, že tu nulu, kterou tady máme, tak mu většina

kolegů z ostatních zemí, kde tu nulu nemají, závidí. Tak já nevím, že už ji tam tedy dávno nezavedli.

Jeden z těch argumentů, který v diskusi zazníval a který je třeba brát v potaz, je to, proč tedy pro jednu skupinu účastníků silničního provozu zavádíme jakousi toleranci a pro druhou nikoliv. No tak už jen ten samotný zákon nám vytváří dvě skupiny účastníků silničního provozu: řidiče motorových vozidel a řidiče nemotorových vozidel. Jedni musí mít řidičský průkaz, druzí nemusí atd. Ale to, že se jinak pohlíží na řidiče nemotorového vozidla a motorového vozidla, i na to, zda požil, nebo nepožil, o tom mluví i komentář trestního zákoníku, konkrétně k trestnému činu podle § 274, ohrožení pod vlivem návykové látky. Já bych ho s dovolením ocitoval.

Takže tento komentář hovoří následujícím způsobem: "Ohrožení naznačené intenzity naproti tomu obecně nevyplývá z jízdy podnapilého cyklisty, jehož vozidlo bez motorické síly a v důsledku své konstrukce i malé hmotnosti nemá značnější kinetickou energii. Toto ohrožení sice může za určitých okolností vzniknout, avšak v takovém případě vyplývá jen z dané konkrétní situace, nikoliv ze samotné povahy vozidla a jízdy na něm v podnapilém stavu. Nebezpečnou situaci v tomto smyslu může v konkrétním případě vytvořit podnapilá osoba jinou činností, například tažením vozíku, přenášením břemene i závadnou chůzí. Dojde-li zaviněním podnapilého cyklisty ke vzniku poruchy vykazující znaky některého trestného činu, je třeba skutek posoudit podle povahy následku jen jako poruchový trestný čin, tedy nikoliv v souběhu s trestným činem podle § 274." K tomuto komentáři existují i judikatury soudů, takže je to podpořeno i rozhodnutím soudů.

Takže to je, jak se říká, ve stručnosti k mému návrhu vše, ale pro tuto chvíli si myslím, že to asi stačí, a případně se těším na další diskusi i na to, že můj návrh ve třetím čtení podpoříte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Eviduji dvě faktické, už tři faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Kasala, připraví se pan poslanec Huml, potom pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, já jsem se zájmem vyslechl příspěvek svého kolegy z regionu, ale musím s ním zásadně nesouhlasit. Nejen jako lékař, ale jako dětský lékař musím říct, že zrovna dneska v rozhlase se probíralo to, jakým způsobem se zvyšuje alkoholismus, a myslím si, že v tomto máme obrovskou tradici nejenom v dospělé populaci, ale i v té dětské populaci. A měli bychom se na to koukat z globálu, nejenom vyloženě z hlediska dopravy.

Když řeknu ještě jeden příklad, pamatuji si, kdy existovaly tzv. pivní maratony, a můžu říct, že ten výsledek byl fakt nehezký, když jsem jako student na pitevně viděl šest těl a otázka byla toho, jestli jsem tam cítil opravdu víc tu becherovku, anebo jestli tam bylo něco jiného. Takže já si opravdu myslím, že zavádět něco takového není vůbec možné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Humla. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Dobrý den. Já bych si také dovolil nesouhlasit s kolegou Junkem a předložit možná trošku jiný argument. Já jsem přesvědčen o tom, že je důležité posoudit, zda když někdo pojede pod vlivem alkoholu na kole, může způsobit nějaký následek, nebo nemůže. Uvedu příklad z praxe. My jsme na dopravních nehodách na Benešovsku jednou vyšetřovali dopravní nehodu, kdy nám na silnici ležela dvě těla a mezi nimi jízdní kolo. Mysleli jsme si, že tam někoho porazilo auto, a výsledkem vyšetřování bylo to, že cyklista jel pod vlivem alkoholu na kole, srazil chodce, jeden z nich byl mrtvý a druhý z nich byl těžce zraněný. Takže ono jde o to, že řízení jakéhokoliv prostředku, který je v dopravě, vyžaduje určité psychické vypětí, určitou soustředěnost a alkohol, ať chcete nebo nechcete, vám ty možnosti snižuje. Máte pocit, že jste neomylní, že jste neodvolatelní, prostě je to o tom, že ta rozlišovací schopnost je snížena. To je prostě fakt.

Navíc druhý příklad, velmi podobný. Chodec vychází z baráku, přejde pět metrů, má tam kolmo chodník a na chodníku jede cyklista, a když se střetli, tak tam bylo to dítě zase opět zraněno a cyklista ujel. Nechci tím polemizovat s vámi nad ničím jiným, než nad tím, že i tím jízdním kolem jste schopni způsobit následky na zdraví, dokonce i na životě. Takže to omezení na to, aby lidé, když jedou na kole, jedou vyšší rychlostí než pěší chůzí, byli střízliví, si myslím, že je opodstatněné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji za dodržení časového limitu a prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci podpořit pozměňující návrh pana kolegy, pana poslance Junka, protože je rozumný – i v tom oblíbeném Chorvatsku je 0,5 povolená hladina alkoholu pro řidiče. Mluvím o motorových vozidlech. Když to funguje v naprosté většině západoevropských zemí, a teď nemluvíme jenom o cyklistech, ale mluvíme i o řidičích, tak já na rozdíl od jiných se nedomnívám, že jsme horší. My velmi často, nebo někteří z nás budeme říkat "nejsme tak vyspělí, nejsme tak dobří, oni si to mohou dovolit, my si to nemůžeme dovolit". Já si to prostě nemyslím. Nemyslím, že jsme horší řidiči či cyklisté než v Rakousku, v Německu, v Andoře, v Belgii, v Bosně Hercegovině, v Bulharsku, v Černé Hoře, v Dánsku, Finsku, Francii, Chorvatsku, Irsku, Islandu, Itálii, Kypru, Litvě, Lotyšsku, Lucemburku, Makedonii, Maltě, Monaku, Německu, Nizozemsku, Norsku, Polsku, Portugalsku, Rakousku – můžeme udělat kompromis – v Rakousku je 0,49. Já myslím, že i pan poslanec Junek by na to mohl přistoupit, jestli 0,5 nebo 0,49. Je to náš blízký soused, mají tam podobné tradice, vinaři o tom jistě vědí své. Skončil jsem u "r", takže ještě je to v Řecku, Slovinsku, Srbsku, Španělsku, Švédsku, Švýcarsku, Turecku, Ukrajině, Velké Británii. Z ostatních zemí statistiky nemám. A s tou nulou je to Bělorusko, Česká republika, Estonsko, Maďarsko, Maroko, Moldavsko, Rumunsko, Rusko, Slovensko a Ukrajina (?). Takže i ten jednoduchý aritmetický

výčet, a mluvil jsem o povolené hladině alkoholu u řidičů motorových vozidel a ne nemotorových vozidel.

Ale vy, kteří tak vášnivě říkáte nulu – a co ti chodci? Neměli by mít také nulu? Máme statistiku, kolik chodců bylo pod vlivem alkoholu? A nemusí jít rychle, stačí, když vám skočí pod auto, a jste v průšvihu jako řidič. Dlouho se to vyšetřuje, taková tragická nehoda. Odeberou vám oprávnění k řízení. Takže zamyslete se, jestli byste nechtěli být ještě tvrdší. Já myslím, že ten návrh je rozumný a že stojí za podporu, a my ho ve třetím čtení podporovat budeme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní mám další tři faktické poznámky – pana poslance Junka, Jakubčíka a Hegera. Jako prvního prosím k mikrofonu pana poslance Junka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji. Já jenom budu reagovat na ta dvě vystoupení kolegů.

Kolega Kasal. Já úplně nevím, jak dětský alkoholismus souvisí s tím, že pro cyklisty zavedeme toleranci 0,5. Tomu úplně nerozumím. Buď tady máme, že alkohol je od 18 let, nebo – já tomu fakt nerozumím, tomu argumentu. A ten argument o tom, že jste zažil pivní maratony a že to nebylo hezké, tomu já věřím, ale tam určitě z těch účastníků nikdo neskončil u toho 0,5 promile a u těch dvou piv. Tam určitě měli daleko, daleko víc. Takže tam úplně ten argument – také nevím.

Pan poslanec Huml. Rozumím, co tím chcete říct, určitě i ta srážka cyklisty s chodcem může být fatální, ale tu zaviní, ať má tu nulovou toleranci, nebo nemá. Hlavně při těch vašich příkladech – tam mi zase chybělo to, že vy jste tady neřekl, jestli ten cyklista, který tam někoho porazil nebo se srazili, jestli měl v sobě nulu nebo do půl promile, nebo jestli naopak byl úplně opilý.

Já říkám, pořád se bavíme o tom, že já chci jenom toleranci, která se rovná dejme tomu nějakým dvěma desetistupňovým pivům, a nechci toleranci pro ty, kteří by měli používat kolo jako dopravní prostředek do hospody. Jak jsem mluvil o té statistice – 80 % cyklistů, kteří způsobili dopravní nehodu, mělo víc než jedno promile. Pro ně ta novela snad nic neřeší, ti prostě jedou do hospody na čtyři, na pět, na šest piv. To je spíš jako běžný provoz. Řekněte mi, když jedete na cyklostezku nebo jste doma po obědě, kdy si běžně dáte po obědě čtyři piva! To asi ne. Dáte si jedno, dvě. A o tom se tady bavíme, abyste nemuseli přemýšlet, jestli po nedělním obědě, když jste si dali pivo, dvě, můžete vyjet za půl hodiny nebo za dvě. To je smysl té novely. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Jakubčíka a připraví se pan poslanec Heger. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mně tady ta argumentace připadá ve stylu 17 % dopravních nehod způsobí opilí řidiči, tak musíme vyhnat těch 83 % střízlivých. Já si myslím, že vyjmenovávat státy, kde je, kde není povolena určitá hladina alkoholu – nejsem si jist, jestli je to ta pravá argumentace. Pokud ty státy, kde je povolená určitá hladina, určité promile alkoholu, pokud v těch

státech všichni skočí do vody, my budeme také skákat do vody? Já si myslím, že my jsme Česká republika a že my máme svůj vlastní rozum. A proč bychom se nemohli řídit vlastním rozumem! Pokud se u nás osvědčila ta nula, proč ji nenechat, proč prostě se snažit o něco, co si myslím, že hlavně v České republice by mohl být trošku problém. Pokud u nás povolíme 0,1, tak se bude tolerovat 0,2. A všichni budou pít, aby měli 0,5. Stejně jako je to s omezením rychlosti. Víme všichni, jak to funguje. Proto já osobně jsem pro to, abychom nechali tu nulovou hranici a tento pozměňovací návrh nepřijali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Hegera, připraví se pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Členové vlády, páni poslanci, paní poslankyně, musím složit velký hold kolegovi Stanjurovi prostřednictvím paní předsedající. To bylo skvělé marketingové představení, to čtení zemí, kde se alkohol může. Škoda, že se u toho nemohlo promítat, jak jezdí ta auta 150 po dálnici. To by se docela hodilo.

Tak jenom vážně. Já jsem samozřejmě proti. Ta otázka není jenom otázkou argumentů. Já bych dodal proponentům zvýšení hladiny alkoholu, že by mohli ještě říkat, že ten rozdíl mezi řidičem, který má pár setin nebo desetinek promile, a řidičem, který je nachlazen nebo rozčilen, že není vůbec velký. Že těch faktorů, které způsobuje řízení ve špatném stavu a zvyšuje jeho riziko, je hodně. Ale říkám to proto, že si myslím, že ty, které vznikají spontánně při řízení nebo před ním, jsou dostatečné a není k tomu potřeba přidávat ještě riziko dalšího zhoršujícího krůčku, a to je hladina alkoholu.

Poslední, co bych dodal k argumentu pana kolegy Junka, je, že to lze opravdu obtížně prokázat, kdo má pravdu v tom, jestli by se to jedno pivo tolerované dnes víceméně neformálně překračovalo nebo nepřekračovalo. Já osobně si myslím že ano, že kdo je trošku závislý na alkoholu, při tom absolutním zákonu odolá, jestliže si bude moci dát jedno pivo, tak to ho naladí k tomu, aby si dal to další. To je velmi pravděpodobné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Máme před sebou ještě čtyři faktické poznámky. S prvním prosím k mikrofonu pana poslance Pilného, připraví se pan poslanec Novotný, poté pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, byl bych nerad, aby se opakovala stejná situace jako na hospodářském výboru. Probíráme novelu důležitého zákona, kde je mnoho bodů, které je potřeba nějakým způsobem se k nim postavit a prosadit je. Diskuse na hospodářském výboru se protáhla o tři čtvrti hodiny k tomuto bodu, zaznívaly tam naprosto stejné argumenty. Bylo by špatné, kdyby se to tady nějakým způsobem opakovalo. Je to

jako obvykle souboj mezi právem a odpovědností. Hospodářský výbor dal přednost odpovědnosti a zmíněný pozměňovací návrh zamítl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Novotného. Připraví se pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Černoch. To jsou zatím všechny faktické. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, chtěl jsem jenom upozornit, že tohle je ta krásná situace, kdy si můžeme číst, jaká je v tom či onom praxe v různých zemích Evropské unie, a zároveň se můžeme sami rozhodnout, jaká praxe bude v České republice. Je to ta jiná situace vůči těm převažujícím situacím, kdy tady říkáme, že něco přijmout musíme. A protože jsme povinni to tu transponovat, tu implementovat do našeho právního řádu. Já jsem v debatě, kterou tady připomněl pan kolega Pilný, na hospodářském výboru jenom upozornil na svoji zkušenost spíše občasnou jakožto notorického nealkoholika z návštěvy jižní Moravy. Mně přijde, že bychom neměli tak úplně pustit a mávnout rukou nad tím, že máme poměrně podstatnou část území České republiky, která je praxí různých orgánů vyňata z naší jurisdikce. A tam je zcela zjevné, že na těch cyklostezkách, do jejichž vzniku byl investován velký objem peněz z Evropské unie, tak tam všichni vědí, že v tom regionu probíhá tolerance de facto, ačkoli de iure není. Já si myslím, že je to o citu a přístupu každého z nás, a já mám mentálně v tomhle blíž k zemím, kde ta tolerance mírná je, než k zemím, kde je ta nulová, a proto ten návrh podpořím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana poslance Stanjuru. Připraví se pan poslanec Černoch a po něm pan poslanec Koskuba. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív mám dobrou zprávu pro pana poslance Hegera, svého váženého kolegu. O stopadesátce dneska určitě mluvit budeme, je to součástí jednoho našeho pozměňovacího návrhu. O tu debatu nebudeme ochuzeni, to bezesporu ne. Ale podle mě odpůrci tohoto pozměňovacího návrhu jsou v argumentační tísni. Najednou zahraniční zkušenosti nejsou důležité. Čirou náhodou to jsou ty samé země, o kterých jsem tady včera kvůli EET slyšel, jak jsou to skvělé země. Tak když se to hodí, tak to Chorvatsko, Švédsko a Rakousko se nám předhazuje, jak to dělají výborně. A když se nám to nehodí, tak nebudeme se na ně přece ohlížet, oni nám to vlastně závidí! Kdyby to byla pravda, tak to zavedli, to říkal pan poslanec Junek. Ale hlavně ta argumentace: když povolím 0,5, tak ti naši lidé – říkáte vy, já si to nemyslím – si místo jednoho piva dají čtyři! A když povolíte 150 jako v Německu, tak ti naši lidé budou jezdit 180! Co to jsou za názory? To jsou takové jako vy všichni si dáte víc piv! No to není pravda! Co my, co pivo nepijeme, že jo? Jak k tomu přijdeme, k takové argumentaci? A už vidím, jak tito zastánci té nuly se chtějí v neděli projet na kole, mají amatérskou foukačku a čekají, jestli mohou vyjet o půl třetí nebo ve tři, aby je náhodou...

Ale co je důležitější a to je mnohem horší! Co bude dělat Policie České republiky? Je toto klíčové, aby stála na těch cyklostezkách nebo aby hlídala reflexní vesty, jak se taky navrhuje v tomto zákoně? Nebo jsou jiné, podstatnější věci? Já myslím, že jsou jiné, podstatnější věci. Nicméně tyhle se zase poměrně jednoduše plní: postavit se někam na cyklostezku a nechat nafoukat 50 cyklistů a pak zveřejnit zprávu: Dneska jsme chytli 10 % cyklistů, kteří měli více než nula promile. A jak jste tím přispěli k bezpečnosti silničního provozu? Neměli by být radši někde, kde je nebezpečná jízda? Kde se předjíždí v nepřehledných situacích, kde chybí třeba cyklopruh nebo cyklostezka? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Černocha. Připraví se pan poslanec Koskuba, poté pan poslanec Huml a poté pan poslanec Laudát. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo a hezké odpoledne, dámy a pánové. Jenom v rychlé reakci na mého předřečníka. Určitě by nebylo dobré, aby policie trávila svůj čas tím, že bude čekat na cyklisty na cyklostezkách a vybrala co nejvíce pokut. S tím souhlasím. Na druhé straně, je to možná selský názor, ale myslím si, že alkohol nepatří ani za řidítka, ani za volant, ani za kormidlo, ani za knipl letadla, prostě nikam. Protože na někoho i to malé množství alkoholu může mít vliv – ani do Sněmovny. (Reaguje na hlas z pléna.) Na někoho může mít vliv. A ve chvíli, kdy ten vliv má a něco se stane, tak to odnese člověk, který za to opravdu reálně nemůže. Proto je to možná tvrdé, ale já osobně a myslím si, že můžu mluvit za celý klub Úsvitu, tak jsme pro nulovou toleranci alkoholu v jakémkoliv dopravním prostředku. Protože je to zbytečné. Pokud si prostě chci dát alkohol, tak nebudu řídit. A pokud mám řídit, tak si ten alkohol nedám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím k mikrofonu pana poslance Koskubu, připraví se pan poslanec Huml. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já reaguji skutečně na vystoupení řady předřečníků. A hlavně musím vyslovit nesouhlas s mým ctěným kolegou panem Pilným, že bychom o tom diskutovat neměli. Ve vší úctě, po dvou úmorných týdnech v této Sněmovně si myslím, že je to jedna z prvních zajímavějších debat, která se týká dokonce opravdu života našich lidí. To za prvé.

Za druhé chci vyslovit poklonu kolegovi Junkovi za to, jakou formou svůj pozměňující návrh přednesl. Myslím, že bychom se z toho měli poučit, protože bylo to věcné, podepřené argumenty a i mě donutil k zamyšlení.

Navážu ještě na kolegu Pilného. Řekl tam jednu velkou moudrost. Je to o právu a odpovědnosti. Ano, s tím já musím souhlasit a mně najednou připadá, že tou záplavou zákonů v této zemi vlastně naznačujeme, že ti lidé vůbec odpovědní nejsou. (Potlesk z pravé části sálu.) To je totiž ta věc, kterou my zde produkujeme. A jsem zvědav,

jestli stejně budeme postupovat, až budeme zakazovat to, že někdo chce mít vůbec jednu kuřáckou restauraci ve městě, že někdo chce mít otevřený obchod atd.

Navážu na kolegu Stanjuru. Ano, my bereme příklady z ciziny, ale jelikož, vaším prostřednictvím, si Zbyňka vážím, milý Zbyňku, zde je paradox jeden, že pouze jedna jediná země nemá rychlost omezenou. To jenom na okraj.

Nicméně Holandsko kupříkladu toleruje přibližně 0,5 % alkoholu, ale způsobí-li někdo nehodu, ta jeho odpovědnost je daleko větší, než když je střízliv. A to je o právu a o odpovědnosti.

Budu o návrhu kolegy Junga, ač jsem lékař, přemýšlet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Humla, připraví se pan poslanec Laudát. Stále ještě faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Já bych také rád navázal na kolegu Stanjuru a na jeho příklad mezinárodního porovnání a naši nulu a jejich 0,5 promile, 0,8. My jsme tu dokonce jeden čas měli alkohol jako polehčující okolnost a bylo to podobné v celém světě. Dával jste příklad postupným snižováním. U nás se to zastavilo na nule, v některých státech na 0,8, v některých na 0,5. A je to jenom zase otázka toho, zda naše nula v hodnotě 0,25 promile, když to takhle musím přiznat, že my tu určitou toleranci opravdu máme, jestli je důvod ji zdvojnásobovat. Nic víc a nic míň. Myslím si, že vědecky lékaři potvrzují, je prokázáno, že člověk by měl být střízlivý za volantem i řídítky, takže tam ten vývoj od toho polehčující okolnost a dnes nějaké omezení šel klesající tendencí. Ta u rychlosti jízdy, o které se také dohadujeme, tam je to naopak. Bylo povoleno nejdřív běhat s praporkem, potom se světlem, pak někdo dal osmdesát, pak byl někdo statečný a dal sto deset, pak byl ještě statečnější a dal sto třicet a vy navrhujete zvýšit rychlost v některých úsecích a jenom se souhlasem policie, a nevím, koho všeho, na sto padesát. Takže tolik moje úvaha. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jestli tady kolega Koskuba říkal, že bude přemýšlet o tom návrhu, já tedy přemýšlet o tom návrhu nebudu vůbec. Rychlosti se zvyšují, a kdyby cyklista nebo kdokoliv, řidič, nakonec způsobil újmu sám sobě, tak tomu ještě rozumím, ale fyzika je jasná, takže prostě já jsem vždy pro držení nulové tolerance. Srovnávat to s kázní řidičů v Německu a v Rakousku bohužel nemůžeme, protože každý vidí na první pohled, že v Německu se jezdí jinak, a není to zřejmě jen o výchově v autoškolách a o kvalitě výcviku, ale je to také o kázni lidí. Je zajímavé, že když Češi přijedou do Německa, tak patří mezi nejukázněnější. Zase nesouhlasím, zřejmě pan ministr se domnívá, že je to tím, že jsou tady malé sankce, já s tím nesouhlasím, je to o nějaké atmosféře té země, společnosti. Dneska se dramaticky začíná... Nevím, co se děje, já sám pro to žádné vysvětlení kromě nějakého rozvolnění mravů zase nemám, ale pozoruji to a

čísla o nejvážnějších nehodách tomu nahrávají, že se stalo něco někdy na přelomu roku 2013/2014, ta morálka na silnicích se zase dramaticky vrací do doby někdy první poloviny minulé dekády. Kdo jezdí dramaticky hodně na D1, ale všude, tak prostě vidíte, že něco se zase děje, vrací se to do té šílenosti, kdy si říkáte, že snad v této zemi se neučí fyzika. Takže za této situace, a když se ptám, jestli jsou tolerovány někdy nějaké lapsy vůči zákonům, tak je to na zamyšlení se pro policii, to ať se na mě nikdo nezlobí, ale jako proč, když by jako byly vinné stezky, proč ne pivní stezky, už každá obec bude mít za chvíli svůj pivovar zpátky nebo soukromníci tam dělají, regionální pivovary. Prosím, čím dál víc lidí jezdí zfetovaných, čím dál víc lidí jezdí zpátky zase opilých. Tak já bych tohle nedoporučoval.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím s další faktickou pana poslance Urbana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, debata je sice zajímavá, ale podle mého názoru naprosto akademická. Je totiž úplně jedno, jestli projde pozměňovací návrh pana kolegy, nebo neprojde, z hlediska toho, jak se bude ve skutečnosti ten život odvíjet. Já si myslím, že když je dneska nula, tak všichni víme, jaká je realita. Když bude 0,5, tak ta realita se moc nezmění a bude přibližně stejná, přestože je fakt, že alkohol nějakou pozornost toho cyklisty nebo motoristy snižuje. Když si to vyzkoušíte sami, já jsem to zkoušel na, řekněme, bezpečném úseku, zkoušel jsem to i na motorce a tam je to, řekl bych, nejvíc znát. Takže to musí být znát i na tom kole. Já bych to nikomu nedoporučoval. Nicméně my se bavíme o něčem, jako jsou takové ty cestičky, jak bývaly na sídlištích. Udělal se ten chodník, po kterém se má chodit, a protože to bylo delší, tak lidé chodili úhlopříčkou, tak tohle je něco podobného. Prostě jestli je tam zákaz nebo není zákaz a jede po té cyklostezce a má chuť na to pivo, tak když je zodpovědný, tak si možná, podle mého názoru, může dát i jedno. A jestli to něco v současné době změní.... A to mě zarazilo, že policajti prostě vedou tu statistiku, co máme nulu, a jestliže v nějakém daném místě a okrese najednou vykazují málo pokut za to, kolik kontrolovali cyklistů, no tak jsou za to kritizováni. Jak jsou prostě zvyklí žít podle statistik, kontrolujeme a statistiky se pak někde hodnotí na té centrále, tak momentálně jediné, co existuje ohledně cyklistů, jsou statistiky, že málo pokutovali a kontrolovali cyklisty, jestli něco pili nebo nepili. Takže prosím, veďme tu debatu, ale ne zase už tak dlouho, protože ať se rozhodneme jakkoliv, tak ten reálný život to zase tolik nezmění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Novotného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem chtěl jen poznámku ze své letité zkušenosti onoho řidiče na těch dálnicích, který nedávno, už asi definitivně, přešel na spojení s Prahou vlakem, tj. ze stejně negativní zkušenosti, jakou má pan kolega Laudát, a přesto člověka, který by si dovedl představit a byl by rád, aby na některých úsecích českých dálnic byla povolena rychlost 150 km/h.

Já jsem přesvědčen, že jádro neschopnosti zrealizovat u nás podobný systém jakési vnitřní společenské dohody o chování na dálnicích léta u nás spočívá v neschopnosti i Poslanecké sněmovny udělat něco s chováním kamionové dopravy na českých dálnicích. Pro české řidiče je to, jak se chová kamionová doprava na českých dálnicích, symbolem této nedohody a možná jakýmsi akcelerátorem i té agresivity a netolerance ve smyslu neschopnosti realizovat ten německý model skutečně zodpovědného ježdění pomalých aut v těch pruzích a rychle jedoucích aut v jiných pruzích. Jestli nepřekonáme tuto naši neschopnost a letitou neochotu, kde si asi skoro všichni klademe otázku, jaký je za ní lobbing a nikoliv politická nevůle, pak jsem přesvědčen, že se z toho dilematu nikdy nedostaneme. Já si prostě dovedu 150 na našich dálnicích představit, myslím si, že to v tom Německu funguje, ale kamiony nám v tom dělají neskutečný nepořádek.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a další s faktickou je pan poslanec Votava, připraví se pan poslanec Pilný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, stran alkoholu a pití alkoholu a jízdy automobilem už tu padala řada návrhů. Už jsem poměrně pamětníkem v této Poslanecké sněmovně a jen tak možná pro zasmání a odlehčení si vzpomínám na jeden pozměňovací návrh, myslím, že ho podával pan kolega Pleva, který chtěl, aby nulovou toleranci nemuseli mít faráři, protože pijí mešní víno. Takže vidíte, jak někdy se mohou dávat poměrně absurdní návrhy. Já osobně jsem pro nulovou toleranci, protože si myslím, jak povolíme něco jiného, tak samozřejmě z 0,5 to pak nebude jedno pivo, ale budou to hned dvě piva atd. Jenom pro odlehčení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Pilného. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já už k tomu bodu opravdu vystupuji naposled. Jenom bych chtěl říct na adresu pana poslance Koskuby prostřednictvím paní předsedající, že to, co mě opravdu překvapilo u jeho příspěvku, že je lékař. A rozhodl jsem se tedy, že při výběru svých lékařů budu velmi opatrný, protože pojem odpovědnosti u lékařů je zřejmě někde jinde. Diskutovalo se tady o mešním vínu. Možná že budeme diskutovat o tom, kde začíná a končí odpovědnost v této oblasti u lékařů. A to bych tedy opravdu nerad. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Koskubu. Prosím máte slovo. Ale vydržte ještě chviličku. Poprosím kolegy, aby nekřičeli nahlas, protože opravdu je to velmi slyšet a ruší to při projevu. (Hluk zejména vpravo.) Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já musím na svého předřečníka reagovat. Já jsem zde kromě jiného pochválil kultivovanost projevu

poslance Junka. To, co jste prostřednictvím paní předsedající teď předvedl vy, kolego, má ke kultivovanosti hodně daleko. A jinak vás mohu ujistit, že české zdravotnictví díky věčným reformám funguje jenom díky zodpovědnosti jak lékařů, tak sester a díky tomu si s výběrem nemusíte lámat příliš hlavu. Ano, český národ by měl být očividně opatrnější při výběru svých zástupců, ale já ho v tom omezovat nemíním a ani jeho výběr nemíním kritizovat. To je vše, co mohu dodat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Černocha s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Padlo tady, že alkohol byl polehčující okolnost. Alkohol za volantem nemá být a nesmí být polehčující okolnost, protože je na vůli každého člověka, jestli si ten alkohol dá před řízením, nebo nedá. A v případě, že způsobí nějaké zranění nebo úmrtí, tak naopak ty tresty by tam měly být ještě vyšší.

Já bych se rád zeptal možná kolegů, kteří sloužili u policie –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám. Já vám váš čas nastavím. Ale ten hlouček u těch levých dveří je opravdu hlasitý.

Poslanec Marek Černoch: Tam zrovna jeden bývalý policista je... Ve chvíli, kdy přijedeme – ať už je to Německo, Rakousko nebo Spojené státy, tam si někdo půjčí auto a najednou se ti řidiči chovají daleko odpovědněji, mají daleko větší respekt před policií, dodržují rychlost. Dodržují striktně rychlost. Jestli je to dáno tím, že policie nemá takový respekt tady u nás v České republice, nebo jestli ty tresty v případě, že dojde k porušení, jsou natolik nízké, že se jich naši řidiči nebojí... Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášeného pana poslance Karamazova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi přeorientovat pozornost k již zmíněným reflexním vestám. Skoro ani nemohu uvěřit, že se také budeme vážně zabývat tak bizarním opatřením, jako je nová povinnost pro občany nosit reflexní vesty. Ta přitom nově vyplývá ze zákona o silničním provozu, podle kterého bude muset každý chodec za tmy mimo obec obléci reflexní prvky, např. vestu. Těžko soudit, kde se předkladatelé tohoto návrhu inspirovali – snad v Severní Koreji nebo v jiné diktatuře, která si potrpí na nošení uniforem. Každopádně se zdá, že Česká republika opět přispěje světu něčím novým, tentokrát módním trendem, který by asi nevymyslel ani extravagantní návrhář. Legrace jde ale stranou, pokud si představím, jak se ve večerních hodinách loučí mladá dvojice, on obléká oranžovou vestu, ona slušivou svítivě žlutou a oba odcházejí do tmy. Snad aspoň pokud jde o barvu nového kusu oblečení, ponechá velký bratr občanům na výběr.

Již delší dobu jsme všichni svědky neblahého trendu omezování osobních svobod po záminkou vyšší bezpečnosti – od stále důkladnějších kontrol na letišti přes snahu omezit otevírací dobu až po zásah do něčeho tak intimního, jako je oblékání. Vzpomínám si na minulý režim, který nám přikazoval, nejen co si vzít na sebe, ale i správnou délku účesu. V roce 1989 jsem si myslel, že tato doba je definitivně pryč. Ačkoliv se socialismus tolikrát ukázal jako totálně nefunkční, stále o sobě dává vědět odněkud ze záhrobí, příp. z Bruselu, aby nás zbavoval lidské důstojnosti a jednotlivce přetvářel v beztvarou masu. Všem rozumným lidem musí být jasné, jak absurdní je zabývat se takovou záležitostí, jako jsou reflexní vesty, ve chvíli, kdy čelíme opravdovým problémům, jako je např. imigrační krize. Příliv ilegálních imigrantů je totiž rozhodně větší hrozbou než noční chůze bez reflexní vesty.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bendla s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já chci posloužit jedním příkladem, na který teď poukazoval pan kolega Karamazov. Jsem z malé vesnice, která spadá pod jinou obec. Jsme spojení silnicí, nikoliv chodníkem. Všechny svoje úřední věci si musíme chodit vyřizovat tam a jede nám tak čtyřikrát za den autobus. Tímhle opatřením, povinným nařízením, že každý musí mít reflexní vestu, by si u nás ve vesnici každý, kdo jde pěšky z jedné vesnice do druhé, tu reflexní vestu musel koupit (s úsměvem) a mít ji preventivně s sebou, aby když mu ujede autobus, buď šel lesem domů, protože tam ta cesta pořádná není, nebo bude muset mít každý občan u nás, a myslím, že to není jeden jediný případ, strčenou v kapse reflexní vestu, a pozor, aby mu ji náhodou někdo nevzal, aby ho za to někdo nechytil. Já si myslím, že zákonem se všechno vyřešit nedá.

Použiji ještě dva příklady chycení lidí s alkoholem za volantem, kde pokaždé se policista zachoval jinak. Jednou jsme jeli s kamarádem na motorce. Zastavili nás policajti, dali nám dýchnout. Já jsem nenadýchal nic a on nadýchal 0,02. Toho kluka sebrali, odjeli s ním do Rakovníka do nemocnice, sebrali mu papíry a sebrali mu krev. On dal krev a teprve za tři nebo za čtyři týdny mu vrátili řidičák, protože se v krvi nic nenašlo. Nic se tam nenašlo, ale byl tři nebo čtyři týdny bez papírů, což byla pro něj životně důležitá záležitost.

A druhý příklad. Byl jsem u toho, kdy policisté zastavili člověka, který nadýchal 0,1. Policistka mu řekla – tamhle si sedněte, za dvacet minut nám znovu nadýcháte a on měl v krvi asi 0,03. (Předsedající upozorňuje na čas.) A nakonec ho pustili. To je jenom tak, když se používá mozek, protože to zákon ne vždycky je schopen zařídit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Kudelu s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Paní předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, přeji vám krásný den, krásné poledne.

Projednáváme zákon o provozu na pozemních komunikacích, jehož významnou složkou je také zajištění bezpečnosti a příp. tresty za porušení pravidel proti bezpečnosti silničního provozu. Za posledních několik let se stále zvyšuje počet nehod na železničních přejezdech. Nárůst počtu mrtvých je přitom více než zarážející, protože pokud by řidiči, a nejen oni, skutečně respektovali všechna pravidla, je střet s vlakem na železničním přejezdu zcela vyloučen.

V drtivé většině nehod na železničních přejezdech jsou viníky účastníci silničního provozu, kteří vejdou na železniční přejezd v době, kdy to zákon zakazuje. Riskantní chování řidičů automobilů potvrzuje i dlouhodobá statistika drážní inspekce. Možná by nám pan ministr dopravy mohl referovat, jak ministerstvo usiluje o to, aby bylo co největší množství železničních přejezdů doplněno závorami. Tento způsob řešení úrovňového křížení silnice a dráhy je jistě nejméně rizikový, a přestože na přejezdu se závorami platí stejně důležitá pravidla, dochází k neštěstím i na nich, a to ne zrovna v malé míře a vždy s velmi vážnými následky. Vláda shodou okolností o letošních prázdninách důsledky jednoho takového neštěstí nepřímo zažila. Myslím tím vážnou dopravní nehodu ve Studénce.

Chování řidičů i chodců na železničním přejezdu nejen že upravuje zákon, ale také vyplývá ze zdravého rozumu. Zákon také pamatuje na sankce uvalené, pokud se účastník silničního provozu podle zdravého rozumu a zákona nechová. Stávající úprava říká, že za přestupek vjíždění na železniční přejezd v době, kdy je to zakázáno, lze uložit pokutu do tří tisíc korun a zákaz činnosti do šesti měsíců tomu, kdo se v době dvanácti měsíců po sobě dopustí takového přestupku opakovaně. Proto vláda přichází s novelou a navrhuje, aby se za přestupek vjezdu v době, kdy je to zakázáno, uložila pokuta od dvou a půl do pěti tisíc korun. Tomu, kdo spáchal přestupek vjíždění na železniční přejezd v době, kdy je to zakázáno, se uloží zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců, pokud tak učiní více než dvakrát a vícekrát od doby jednoho roku.

To musíme pořád čekat, až se něco stane? (V sále je velký hluk.) Česká televize měla reportáž o tom, v kolika případech řidiči přejeli přes železniční přejezd, byť museli vidět, že bliká červené světlo, zvoní signál, také ukazovali případy, kdy řidič prokličkoval přes závory. Malé viny je potřeba trestat hned, to je skutečně preventivní a výchovné. Pokuta dva a půl, tři tisíce nebo pět tisíc korun je skutečně nic –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se moc omlouvám. Znovu vyzývám kolegy v levé části, aby ztišili své hlasy, abyste je nemusel překřikovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Já to vezmu jak pan kolega Kalousek od začátku. (Veselost v sále.)

Malé viny je potřeba trestat hned. To je preventivní a výchovné. Pokuta pět tisíc korun není skutečně nic ve srovnání s nebezpečím a ohrožením životů a majetku osob, které takovým jednáním hrozí. Proto navrhuji, aby se za přestupek vjíždění na železniční přejezd v době, kdy je to zakázáno, udělil vedle pokuty také zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců. Tady pan kolega Bendl říkal, že pán byl bez

řidičského průkazu několik dní, než se prokázalo, že neoprávněně. Zadržení řidičského průkazu na jeden měsíc nikoho existenčně neohrozí. A myslím si, že bude nesmírně výchovné. Vezme si několik dní dovolenou a ve své podstatě, než se vzpamatuje, tak ten jeden měsíc uběhne. (Veselost v sále.)

Malé přestupky je potřeba trestat hned a oni si to všichni uvědomí, jestli budou na železniční přejezd skutečně vjíždět a takhle riskovat. Měsíc bez řidičského průkazu skutečně není tak vážný trest.

A vedle toho chci upozornit na jeden nešvar. Sankce působí výchovně a je zde nějaká část řidičů, nevím přesně statistiku, jak velká, kteří ignorují pravidla silničního provozu i pravidla slušného chování a svým chováním na silnicích ohrožují jiné účastníky, a na ně dnes není metr. Našel jsem si na internetu návod, kterak se vyhýbat správnímu řízení. Velice praktický a věřím, že i funkční metr. Přebírat obsílky v poslední den lhůty, odpovídat poslední den lhůty, několikrát se omluvit ze zdravotních důvodů, použít k tomu lékařské zprávy, pak se na jedno řízení můžeš dostavit a navrhnout provedení co nejvíce důkazů, jednou za tebe přijde zmocněnec bez správně vyplněné plné moci a takovým způsobem se dá správní řízení tak dlouho prodlužovat, až nakonec vůbec nebude přestupek projednán. Tyto přestupky jsou takovým způsobem projednávány i v případech, kdy konkrétně v Ostravě řidič naboural do tramvaje a byl v takovém stavu, že nebyl schopný pořádně říct své jméno, ale odvolal se pro podjatost úředníka, který jeho přestupek vyšetřoval, projednával ve správním řízení, odvolal se až k Ministerstvu dopravy, protože ta tramvaj, do které naboural, byla města Ostravy, tudíž celý magistrát města je v jeho případě podjatý. A takovým způsobem se účelně vyhnul správnímu řízení.

Takže v mém druhém pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím, navrhuji, aby u přestupků, u kterých se ukládá zákaz činnosti na dobu větší než půl roku, měli policisté na místě právo odebrat řidičský průkaz. A věřím tomu, že se přestupci rádi ke správnímu řízení dostaví.

To jsem to o půlku zkrátil. (V sále je stále velký hluk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Kolovratník. Pane kolego, než vám dám slovo, opět ten samý kroužek poprosím, aby, pokud si mají co sdělit, tak udělali v předsálí. Počkáme, až se uklidní a budeme pokračovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: My sice spěcháme, ale já budu trpělivý.

Kolegyně a kolegové, my stále máme ambici, abychom zvládli tento zákon, druhé čtení, kde se nehlasuje, do konce dnešního jednacího dne. Já se tomu pokusím pomoct a budu fakt stručný. Slíbil jsem postupnou reakci zpravodaje na vaše návrhy. Teď v čase odzadu bych to mohl vzít, jak jste je podávali.

Pan poslanec Petr Kudela: návrhy 28, 21, 29, 31 – určitě se k nim nebudeme moci přiklonit. Za prvé je potřeba říci, že vjezd na železniční přejezd už je dneska trestným činem obecného ohrožení, a byť chápu motivaci neštěstím ve Studénce, a to by asi za mě lépe upřesnil pan ministr, ministerstvo se tomu věnuje, bude vyvíjet tlak na

SŽDC, aby maximum přejezdů skutečně bylo mimoúrovňových. Debatuje se o infračervených laserových čidlech a tak dále a tak dále.

U prvního pozměňovacího návrhu pohnutky pana kolegy chápu. On pochází ze severní Moravy a Moravskoslezský kraj sám toto už navrhoval letos v lednu v tisku 377, kde vláda vydala jasné nesouhlasné stanovisko a i my jako Sněmovna jsme zamítli tento návrh už v prvním čtení. Tam jde o to, že bychom skutečně řidičům a občanům popřeli právo na spravedlivý proces. Lze to pochopit u alkoholu, kdy řidič evidentně řídí pod vlivem a je nebezpečný, ale v momentech, kdy je podezřelý z vysoké rychlosti a tak dále, tak mu okamžitě odebrat řidičák, je to symbolické, poslat ho do vazby bez nabytí právní moci rozsudku, protože by snad mohl něco provést. Myslím si, že to není dobré, byť chápu argumenty o odkládání a vyhýbání se správnímu řízení.

Pak jsem zaznamenal asi v náznaku anonce kolegů z Občanské demokratické strany o té stopadesátce. Ona je v pozměňovacích návrzích Ivana Adamce zmíněna dvakrát. Asi to bude vysvětlováno. Mně ten druhý návrh 2963 ani nedává logiku. Myslím si, že je chybný, protože pan kolega tam navrhuje vložit do § 18 odst. 7 za slova "jízdními pásy" slova "a na dálnici". Ten paragraf jsem si několikrát četl a žádná slova "jízdními pásy" v něm ani nejsou. Ale v návrhu 2831 skutečně kolega Adamec opět jiným způsobem zkouší podle § 18 odst. 3 možnost zvýšit v určitých úsecích onu mediálně zajímavou rychlost 150 km/h. Tady jenom připomenu, že Sněmovna se nakonec přiklonila k názoru Senátu a i avizovanému názoru prezidenta Zemana, a věřím, že naše stanovisko zůstane konzistentní.

Teď se trochu bojím reagovat na pana poslance Junka, na onen alkohol, abych nerozpoutal další sérii faktických poznámek. Opravdu budu stručný a omezím se na to, že statistika mluví jasně o 30 % z celkového počtu nehod u cyklistů právě díky alkoholu. A jedno číslo, které nezaznělo, bylo to šest mrtvých v loňském roce. U chodců to byla nula. Chodci pod vlivem alkoholu zavinili 193 nehod s žádným usmrcením. U cyklistů to bylo šest mrtvých. Myslím, že tohle číslo mluví samo za sebe. Opravdu, kolegyně, kolegové, prosím, abychom tady vzali rozum do hrsti a nic neměnili a zůstali u takového nastavení, jaké je.

V tuto chvíli děkuji a těším se na další příspěvky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dávám procedurální návrh, abychom doprojednali dneska tento bod, a vyzývám všechny, aby přednesli své příspěvky bez zbytečné redundance, jen zásadní věci, abychom skončili co nejdříve. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vy jste to vznesl jako procedurální návrh. Já si nemyslím, že je nutné ho hlasovat, protože oficiální jednání Sněmovny je do 19 hodin. Pokud na tom ale trváte, nechám to hlasovat. (Část poslanců žádá o hlasování, část poslanců tvrdí, že je zbytečné o tom hlasovat.) Dobře.

Předpokládám, že je to na základě dohody předsedů klubů. Budeme tedy pokračovat i přes 14. hodinu. (Rozruch v sále.)

Ptala jsem se pana předkládajícího, jestli to chce odhlasovat. Samozřejmě to odhlasuji. Chce to. Dobrá. Zavolám kolegy z předsálí. Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu jednat do konce projednání tohoto bodu i po 14. hodině. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 91, do kterého je přihlášeno 93 přítomných, pro 58, proti 8. Konstatuji, že návrh byl přijat. Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. (Velký hluk v sále. Poslanci stojí v hloučcích.)

Prosím k mikrofonu pana poslance Korteho. Dříve než mu dám slovo však poprosím sněmovnu, aby se ztišila. Prosím o klid. Děkuji. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, budu stručný, neb se připozdívá. Obávám se, že problematika spojená s provozem vozítek nazývaných segway většina z vás, členů tohoto ctihodného sboru, vnímá jak –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, velice se omlouvám, dělám to velmi nerada a musím vás znovu přerušit a prosím všechny kolegy, jestli si mají co říct, aby to udělali v předsálí, ať můžeme tenhle bod projednat v co nejkratší době.

Poslanec Daniel Korte: Paní předsedkyně, já mám poměrně mocný hlas. Já ho klidně zvýším.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: V pořádku. Už jsem zjednala pořádek.

Poslanec Daniel Korte: Tím chci říci, že problematiku provozu vozítek segway vnímá možná většina z vás jako problematiku ryze pražskou a týkající se výhradně Prahy 1, neboť tam se s nimi setkáváte, v historickém centru zde na Malé Straně. Je přitom zřejmé, že chodníky na provoz těchto vozítek nejsou dimenzovány a že představují závažné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, zejména například matek s kočárky, popřípadě osob hendikepovaných. Připomínám, že tady na Malé Straně v Loretánské ulici máme Školu Jaroslava Ježka pro zrakově postižené. Na Maltézském náměstí je Konzervatoř Jana Deyla a Střední škola pro zrakově postižené. Tito lidé, kteří se zde pohybují ve zvýšeném počtu, jsou samozřejmě ohroženi na prvním místě, protože při střetu s těmito vozítky je prostě v uličním ruchu ani neslyší.

Zdání, že to je problém výhradně Prahy 1, je zdání mylné, protože cena těch zařízení prudce klesá, a to se nebavím o tom, kolik asi budou stát čínské padělky. Začátkem tohoto týdne jsem byl v Českém Krumlově. Když jsem pozoroval

turistickou klientelu, která je evidentně vyšší ekonomické úrovně, a tudíž náročnější, dovedu si bohužel před svým duševním zrakem představit, že se tato morová rána rozšíří brzo i tam. Popřípadě jinam. Pak si toho všimnete a bude pozdě.

Proto jsme s Františkem Laudátem usoudili, že vzhledem k této potenciální expanzi je třeba věc řešit systémově a komplexně. Náš společný pozměňovací návrh zahrnuje pět bodů. Já vám je stručně obecně pojmenuji a odůvodním.

Bod první je definice tohoto vozítka v § 2. Ona tam původně byla a v textu zákona se s ní pracuje, ale během legislativního procesu se ráčila nějak vytratit, takže ji tam vracíme. (V sále je obrovský hluk.)

Za druhé doplňujeme do vyjmenovaných komunikací, kde se tato vozítka mohou pohybovat, doplňujeme tam pěší a obytné zóny, čili rozšiřujeme a zpřesňujeme ten...

Paní předsedající...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já to slyším, ale vidím pana kolegu Sklenáka, že se snaží ten hlouček uklidnit. A pokud se mu to nepovede, tak prostě počkáme. (Předseda Sklenák volá na své kolegy: Nekřičte, prosím vás.)

Poslanec Daniel Korte: Je to marný. Je to marný. Je to marný.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jako opravdu jste hrozně slyšet. Vy si to neuvědomujete... Není to marný. Můžete pokračovat. Děkuji.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. A zároveň doplňujeme také do dalšího odstavce, kde je zákaz ohrozit chodce či cyklistu, také ty pěší a obytné zóny. Tento paragraf mi přijde takový trošku zvláštní, protože domyšleno do důsledku, tak to znamená, že mimo vyjmenované zóny ohrozit cyklistu nebo chodce mohou. Ale vycházím z předloženého návrhu.

Bod třetí je naprosto zásadní a klíčový. Dává možnost obci, aby vymezila místa, kde bude provoz zakázán. Řečeno jinak, znamená to možnost vyhlásit zónový zákaz, který vychází ze zásady, že obce jsou lépe s to posoudit místní podmínky a adekvátně na ně reagovat než při vší úctě vzdálené ministerstvo.

Na to navazují poslední dva body, to jest povinnost obce označit tyto lokality obecně srozumitelnou značkou tak, aby byla srozumitelná i pro nečesky mluvící. Kdo jste šel někdy v poslední době přes Malou Stranu, přes Kampu, víte, že taková značka tam je. Já jsem rodilý mluvčí, ale nerozumím jí.

A posléze poslední z našich pozměňovacích návrhů je výjimka ze zákazu zónového vjezdu pro Policii České republiky a obecní policii.

Musím říct, že tyto návrhy byly projednány s navrhovatelem a jsou v souladu s filozofií této novely, neboť vycházejí ze záměru, ze zásady deklarované v důvodové zprávě, totiž poskytnout obcím možnost reagovat na místní problémy, a zároveň představují důležité nástroje pro posílení bezpečnosti silničního provozu. Tyto návrhy jsou zaneseny v systému. Já se k nim přihlásím v podrobné rozpravě.

Jenom úplně na okraj. Nalezl jsem zajímavé slovo retroreflexní vesty, či materiály z retroreflexních vest. Retroreflexní materiály, je to velmi těžké slovo a já se přiznám, že jsem z něj trošku zmaten. Je to slovo původu latinského. Reflecto znamená ohýbám, otáčím, re – zpět. Jak bych přeložil retro reflecto nevím, asi zatáčím, ohýbám zpět, zpětně. Nebo zatáčím, ohýbám zpět dozadu. Zajímalo by mě, v čí chytré hlavě se tento termín zrodil.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím dalšího v pořadí přihlášeného do rozpravy a tím je pan poslanec Berkovec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny, vážení členové vlády, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, přeji vám příjemné odpoledne. Dovolte několik slov k mému pozměňovacímu návrhu, ke sněmovnímu tisku 471.

Pokud vám teď položím otázku, vám všem, zda je dovoleno na křižovatkách předjíždět, tak mnozí z vás si odpovědí že ano. Pokud vám položím otázku, zda je zakázáno u nás na křižovatkách předjíždět, mnozí z vás si odpovědí také ano. Obě skupiny v podstatě mají pravdu. Je to tím, že v naší právní normě, která se zabývá provozem na komunikacích, ve znění zákona č. 361/2000 Sb., jsou dvě vzájemně kolizní ustanovení, § 17 a § 21, která vedou k objektivní právní neřešitelnosti situací, kdy je nasnadě otázka, kdo zavinil nehodu střetu řidiče, který odbočuje a předjíždí. Předjíždějící auta, která jedou většinou rychleji, bourají velmi často do aut, která odbočují a která jedou pomaleji.

Dovolte ještě jednu malou retrospektivu. Píše se rok 2009, kdy už se to projednávalo v této Sněmovně. Je to komentář k bodu 6 sněmovního tisku 679. Dovolte, abych citoval: Vypuštění výjimek ze zákazu předjíždění na křižovatce a v těsné blízkosti před ní je motivováno snahou ustanovení jasného pravidla pro chování řidiče v křižovatce. Splnění podmínek pro užití výjimek z předjíždění dle stávajícího § 17 bod 5, respektive odst. 5 bod 2 až 4, se podle poznatků z praxe obtížně dokazuje a dané přestupky patří k nejčastěji odkládaným v rámci správního řízení.

Tedy namísto dosavadního znění § 17 je nutno najít takovou formulaci zákonného ustanovení, aby nebezpečí bylo výrazně sníženo, tam nám zůstanou jenom nehody z nerespektování zákazu, a aby se zároveň zcela odstranila zmíněná právní neřešitelnost a aby se nekomplikoval provoz tam, kde předmětně nebezpečí nehrozí. Tady ovšem nejde jenom o to, označit viníka, ale zamezit také nehodám. Když to vezmu z filozofického hlediska tak odbočování a předjíždění je vlastně ve vzájemné kontradikci. Ve vzájemném kolizním stavu. Dovolím si to přirovnat k tomu, kdybychom například při řízení dopravy na železnicích pustili dva vlaky na stejnou kolej.

Ještě dovolte jeden výlet do minulosti. Je to 8. listopad roku 1968, tzv. Vídeňská úmluva, tehdejší Československo je jejím signatářem, později Česká republika, a

která – opět cituji: "V článku 11 Předjíždění a jízda v proudech dává výslovně možnost právě v otázce předjíždění na křižovatkách upravit pravidlo, vypustit negaci zákazu předjíždění na křižovatkách."

Jsem přesvědčen, že přijetím pozměňovacího návrhu, který upřesním v podrobné debatě, zamezíme tomu, aby neměli řidiči nejasno, aby bylo zcela jasné jejich rozvažování a chování při vjetí na křižovatku.

Ještě dovolte, abych dodal, že tomuto návrhu předcházely konzultace na legislativním oddělení Ministerstva dopravy, konzultace s Dopravní fakultou Českého vysokého učení technického, s Ústavem soudního znalectví a také s pánem, se kterým už dlouho spolupracuji a kterého si velmi vážím, je to pan profesor docent inženýr Jindřich Šachl, CSc., a také mé skromné zkušenosti ve spolupráci s Mobility clubem jako signatáře Evropské charty bezpečnosti silničního provozu a praxe od roku 1993, kdy se této mobilitě bezpečnosti silničního provozu věnuji.

Dámy a pánové, děkuji za vaši vzácnou pozornost, přeji vám dobré cesty, čímž už míním cesty, ve kterých bezpečně dojedete do svého cíle. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Novotný. Připraví se pan poslanec Koubek.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, jsme stále v obecné rozpravě, takže se budu snažit i vyslyšet výzvu ke stručnosti. Navážu nejprve na kolegy, kteří z ideového hlediska hodnotili onu ideu reflexních vest jako povinnosti pro chodce, pakliže se ocitnou v situaci, že se pohybují v prostoru mimo obec tam, kde není veřejné osvětlení. Chci tady avizovat, že tento příslušný paragraf, který nás jako mnoho jiných aktů dnešní vládní koalice chce pozvat do krásného nového světa, kde bude všechno úplně dokonalé, kde se všichni budou chovat naprosto dokonale a zodpovědně, akorát se v něm nebude dát už vůbec žít a svět je mimo realitu a mimo naplnitelnost podmínky něčeho, co bychom mohli v reálném životě skutečně zrealizovat, tak chci tady jenom avizovat, že pan kolega Adamec, který je dnes řádně omluven a jehož já tady v tuto chvíli zastupuji, připravil pozměňovací návrh, který máte ve sněmovním dokumentu pod číslem 2928 a který jednoduchým opatřením z tohoto zákona, příslušný paragraf, který tuto novou povinnost stanoví, tak ji z ní vyjímá.

Jak tady bylo avizováno, určitě k vaší velké radosti se nám vrací zároveň na stůl i problematika oné nejvyšší povolené rychlosti na výjimečných, vybraných, pečlivě posouzených úsecích českých dálnic. Nebudu už provádět nějaké zásadní názorové zdůvodnění tohoto návrhu kolegy Adamce, ale jenom se vyjádřím k tomu důležitému technickému aspektu, který se týká toho, jak příslušný návrh, který máte ve sněmovních dokumentech pod dvěma čísly – jedno je číslo 2831 a druhý je sněmovní dokument 2963. Tak jak je to, proč jsou dva? Pan kolega Kolovratník tady upozornil před chvílí na to, že když se asi díval, předpokládám na internet, do nějakého znění zákona, tak že tam v příslušném paragrafu nenašel ona slova, na která pan poslanec navazuje. Skutečně jsme se ocitli v situaci, že jsme ve dnech, kdy na internetu najdete ještě v naprosté většině případů nějakou verzi zákona, ale pan prezident v době,

kterou lze počítat na hodiny, už podepsal nové znění, takže pan kolega Adamec v podstatě připravil dva návrhy – ke starému znění a k novému znění. Aby nevznikla jakákoliv legislativní pochybnost, oba dělají totéž, návrhy ale řeší tu situaci z hlediska legislativy v různých časech, tak se potom v podrobné rozpravě přihlásím k oběma mnou uvedeným číslům těchto pozměňovacích návrhů, aby legislativa tento problém vyřešila. Meritorně už asi o tom padlo tady tolik argumentů a názorů, že se k tomu nebudu dále rozšiřovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A jenom mám dotaz na pana poslance Kučeru, zda se hlásí k faktické poznámce, nebo do rozpravy. Do rozpravy, děkuji. Takže prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, teď to bude opravdu faktická poznámka. Věřím, že nevyprovokuji další reakci. Hovoří se o těch reflexních vestách, tak chci jenom upozornit – v tom návrhu slovo vesty vůbec není použito. Jsou to reflexní nebo retroreflexní prvky. Hovoří se o prvcích a jsou tím myšleny ty pásky na bundě, na kalhotách. V žádném případě vesty. To tam není.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Koubka, řádně přihlášeného do rozpravy, a poté pana poslance Kučeru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené dámy a pánové, dovolte mi k tomuto zákonu jenom dvě věci.

První. Podrobně jsem to četl, zejména záležitost, která se týká segwayů, která je obecně záležitostí, která hodně Prahu a její historické centrum trápí. Dovolil bych si upozornit na důvodovou zprávu, se kterou se rozhodně nemohu ztotožnit. Dovolte mi citovat str. 32: "Chodci jakožto majoritní uživatelé chodníků a pěších zón ve městech a obcích jsou skupinou potenciálně ohroženou jízdou uživatelů segway po chodnících/pěších zónách, jíž hrozí riziko střetu a vzniku úrazů. Ačkoli dle dostupných informací k žádnému úrazu či obdobnému incidentu doposud nedošlo, např. na území větších měst či turistických destinací se hromadí stížnosti na uživatele vozítek segway... atd."

Já bych si dovolil polemizovat, ačkoliv nemám v ruce žádnou statistiku, ale přece jenom pokud projednáváme takovýto zásadní zákon – a já děkuji navrhovatelům, že počítají s omezením nebo vůbec s vymezením toho, jak segwaye vůbec budeme v zákoně mít –, abychom se nebalamutili tím, že nejsou žádné úrazy. Já jsem si jednak lehce – když jsem si to zadal do Googlu, tak můžete nalézt případy lékařů, kteří dali rozhovory, z Nemocnice na Františku a podobně, jak ošetřují úrazy, které jsou způsobeny segwayi. To znamená, jenom to nepodceňujme. Já to nijak nerozporuji, ale pokud tyto případy nejsou zaznamenány, možná to v důvodové zprávě mělo být nějak rozšířeno a vysvětleno. To je první věc.

Druhá věc. V podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňujícímu návrhu, který jsem si podal. Týká se to právě segwayů. Já se osobně domnívám, že je potřeba najít

nějakou rovnováhu mezi chodci a segwayi. Nechci být úplně v té rovině, že bychom měli snad segwaye úplně zakázat.

Velice oceňuji pozměňovací návrh poslanců Korteho a Laudáta dát obcím možnost, aby si mohly upravit provoz segwayů na svých územích, resp. městským částem. Osobně bych doporučil ještě jednu věc, která se týká pozměňovacího návrhu, který podávám, a to je, že osoba na osobním přepravníku by měla mít povinně výstražnou reflexní vestu. Teď myslím opravdu vestu, nemyslím ten retroaktivní materiál, tedy jenom nějaký proužek. Vycházím z obecné zkušenosti. Pokud jdete po ulici nebo jedete autem, tak pokud vidíte skupiny školáků, kteří mají na sobě reflexní vesty, tak přirozeně zpozorníte. Prostě najednou uvidíte v dáli skupinu někoho v reflexních vestách, skupinu, kterou byste možná normálně přehlédli nejen tou výškou těch školáků, ale prostě je to najednou shluk reflexních barev, který vidíte v dáli. Myslím si, že vzhledem k tomu, jak je správně v celém zákoně psáno, segwaye se týkají spíše turistů a týkají se hromadných skupin, tak si myslím, že pro jakési upozornění se vzájemné je, že i ten chodec a podobně uvidí najednou tuto skupinu segwayistů. Dávám k úvaze tento pozměňující návrh. Není finančně náročný pro nikoho a už vůbec ne pro uživatele segwayů. Pokud Ministerstvo dopravy plánuje informační kampaň v souvislosti s povinností pro chodce nosit reflexní nebo retroreflexní materiály, tak není jistě problém potom do této kampaně zahrnout i povinnost pro uživatele segwayů používat tyto reflexní vesty. Pochopitelně by se to netýkalo integrovaného záchranného systému.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím s faktickou pana ministra. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych tady prostřednictvím paní předsedající rád reagoval na pana poslance Koubka. Má pravdu v jedné věci. V důvodové zprávě je napsáno, že neevidujeme žádné kolize segwayů s chodci. Je to míněno tak, že z policie jsme takovéto zprávy oficiálně nedostali. Na druhé straně musím říci, že jsem dostal informace z Nemocnice na Františku, že těchto nehod evidují poměrně hodně a některé z nich jsou závažné. Já se tímto omlouvám za nepřesnost. Pravda je, že takové nehody jsou a jsou i prokázány.

Jinak k označování segwayistů reflexními prvky nebo vestami – s tím zásadní problém nemáme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych tady chtěl říci jednu věc. My tady v tomto zákoně řešíme i jednotlivosti poměrně účelově směrem právě k oněm vozítkům segway. Samozřejmě s tím souhlasím a podporuji to. Vím, že návrh tam je a je důležitý. Nicméně chci upozornit, že problematika omezení právě těchto typů

různých vozítek a vozidel se nedá zúžit právě na vozítka segway. Já už jsem tady, nemyslím ve Sněmovně, ale už jsem někde upozorňoval, že s problematikou poměrně podobnou se setkávají například v našich národních parcích, kde se snaží omezit používání motorových kol, kol a koloběžek se spalovacím motorem. Možnost současné právní úpravy, současného zákona, jim to nepříliš umožňuje. Vím, že například v národním parku Krkonoše jsou cyklostezky, kde je povolen vjezd kol, je tam logicky povolen také vjezd elektrokol, ale podle současné právní úpravy tam tudíž smějí i koloběžky s benzinovým spalovacím motorem, což samozřejmě pro národní parky je poměrně zásadně špatně a samozřejmě správa národního parku se to snaží omezit. Uživatelé těch koloběžek s benzinovým spalovacím motorem se odvolávají právě na zákon o silničním provozu, kde podle platného znění jsou motorové koloběžky považovány za motorové vozidlo, neboť motorovým vozidlem se mimo jiné rozumí i nekolové vozidlo poháněné vlastní pohonnou jednotkou. To je argumentace právě národního parku. Nicméně protiargumentace zaznívá, že –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se omlouvám, pane kolego – teď je to zase hlouček před řečnickým pultem. Děkuji za pochopení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Michal Kučera: Nicméně uživatelé koloběžek se spalovacím motorem se odvolávají na osvědčení Strojírenského zkušebního ústavu, který údajně potvrzuje splnění všech bodů. Tam se říká: "Jízdní kolo může být vybaveno dodatečně pomocným motorkem, jestliže nadále bude zachován původní charakter jízdního kola, pomocný motorek bude přiměřeně plnit podmínky, jeho výkon nepřesáhne 1 kilowatt a v případě použití spalovacího motoru nebude mít takový motor, jehož objem válců bude větší než 50 kubických centimetrů, maximální konstrukční rychlost nebude vyšší než 25 kilometrů za hodinu... atd." To znamená, že ta koloběžka víceméně spadá do této kategorie, a pokud vozidlo splňuje všechny výše uvedené požadavky, považuje se pro potřeby této vyhlášky nadále za jízdní kolo. To znamená, že skutečně správa národních parků nemá pak možnost je nějakým způsobem omezit. Hovoří se tady dále i o vyhlášce, že jízdním kolem se dále rozumí jízdní kola s pedály, která jsou vybavena přídavným elektrickým motorem.

Na co bych tady chtěl upozornit. Já vím, že v této novele zákona to pravděpodobně nestihneme, ta případná úprava této novely by byla asi poměrně náročná, kdybychom ji činili pozměňovacími návrhy. Chci ale upozornit, že tady je jistá nejednoznačnost jak v zákoně, tak ve vyhlášce. Tyto případy se budou nadále množit, protože těchto typů vozítek či vozidel bude přibývat. Problém nebude pouze v národních parcích, ale bude pravděpodobně i v některých účelových zařízeních, v některých obcích. A skutečně samospráva i státní správa by měly mít možnost, jak v případě potřeby právě tato různá vozítka regulovat.

Tento případ, konkrétní případ v národních parcích, se budu snažit řešit v novele zákona číslo 114, který je teď ve Sněmovně, to znamená zákona o ochraně přírody a krajiny, kde se tato možnost naskýtá. Ale tím se vyřeší zase účelově pouze ty spalovací motory v národních parcích. Nevyřeší se to obecně. To znamená, já bych tady chtěl v tuto chvíli vyzvat Ministerstvo dopravy, aby se touto tematikou zabývalo

i do budoucna a v příští novele zákona o provozu na pozemních komunikacích přišlo s takovým návrhem, který umožní právě tato různá vozítka regulovat obecně, nejenom účelově nějakými pozměňovacími návrhy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Ještě zde mám jednu faktickou poznámku pana poslance Zahradníka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedají, děkuji za slovo. Pan kolega zmínil provoz motorových zařízení v národních parcích Šumava. Já jenom chci upozornit, že v Národním parku Šumava existuje aktivita, která provozuje elektrická kola, elektrické skútry, elektrické malé automobily, které jsou napájeny z chytrého energetického bodu nedaleko Hartmanic. Výbor pro životní prostředí pořádá 5. listopadu tohoto roku zde ve Sněmovně v místnosti 205 seminář, kde také mimo jiné další referenty vystoupí právě představitel této aktivity provozující tato elektrická kola. Ten název semináře je Decentralizovaná energetika. A opakuji, koná se 5. listopadu od 13 hodin v místnosti 205 tady u nás ve Sněmovně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Já už se omlouvám, jenom velice krátce na kolegu Zahradníka. Já jsem hovořil o motorových koloběžkách v Národním parku Krkonoše. Právě ten problém není s elektrokoly a koly s elektrickým pohonem, ale právě s pohonem se spalovacím motorem a nemožností oddělit od sebe tyto dvě skupiny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se nikdo již do obecné rozpravy nehlásí, obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pak pan zpravodaj? Také ne. Otevírám podrobnou rozpravu a do ní mám prvního přihlášeného pana poslance Junka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo. Takže já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 2802.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Kudelu, připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Petr Kudela: Já se hlásím ke svým dvěma pozměňujícím návrhům, které jsou vloženy pod jedním číslem v systému, a to 2931. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana poslance Kolovratníka, připraví se pan poslanec Huml. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, já se hlásím ke svým čtyřem pozměňovacím návrhům. První je v systému pod číslem 2815, je to zavedení jízdního pruhu pro cyklisty, dále 2817 – řešení odstranění překážek na dálnicích, dále 2924 – zavedení nebo zpřísnění odpovědnosti za náklad na odesílatele. A poslední můj pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, má číslo 2926, ten bude nově navrhovat vypustit povinnost držitele řidičského průkazu oznamovat změnu bydliště. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Humla, připraví se pan poslanec Korte.

Poslanec Stanislav Huml: Tak ještě jednou dobrý den. Já se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, respektive dvěma, který mám pod číslem 2797.

Krátké odůvodnění jenom. Mluvili jsme tady o těch reflexních páscích nebo vestách. To, že jsou lidé zmateni, pane ministře, je kvůli tomu, že jste nepopsali, jak velké to má být. Když to budu mít na knoflíku, tak to splňuji v podstatě. Takže já jsem vám to upřesnil a myslím si, že ten můj návrh ještě navíc mluví o tom, že baterka, tedy světlo, je víc než odražené světlo. To je poprvé. A ten druhý návrh je o tom, že když je v přepravním řádu napsáno, že je povinnost se v autobuse držet, tak zákonem musíme ukládat povinnosti, nikoliv v přepravních řádech, které někdy ani v těch autobusech nejsou. Je to požadavek řidičů MHD, aby cestující, který cestuje v autobuse, kde se může stát, tak aby byla stanovena povinnost se za jízdy držet. A zákon jedině může ukládat lidem povinnosti. Takže si myslím, že oba ty návrhy by Ministerstvo dopravy mohlo akceptovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Korteho, připraví se pan poslanec Čihák.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Já se hlásím k pozměňovacím návrhům, které jsem přednesl v obecné rozpravě. V systému jsou zavedeny pod číslem 2902 a využívám této příležitosti, abych opravil tiskovou chybu. Prosím v bodě 24, kde do § 60a doplňuji odstavec 7. Je to to vynětí z toho zákazu pro Policii Českou republiku, čili zákaz se nevztahuje na – text praví – Policii České republiky, má tam být samozřejmě Policii, nikoliv regál (?). Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Čiháka, připraví se pan poslanec Novotný.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 2964. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Novotného, připraví se pan poslanec Berkovec a po něm pan poslanec Kudela. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, v návaznosti na to, co jsem řekl v obecné rozpravě, se hlásím k pozměňovacímu návrhu kolegy Adamce, který je v systému pod číslem sněmovního dokumentu 2963 a týká se oněch retroreflexních prvků, a potom ke dvěma pozměňovacím návrhům téhož autora, které jsou v systému pod čísly 2831 a 2928 a týkají se oné rychlosti 150 kilometrů na dálnici.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Berkovce, připraví se pan poslanec Kudela. Pan Kudela stahuje svoji přihlášku do podrobné rozpravy. Ano, výborně, a hlásí se do ní pan poslanec Koubek. Výborně, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku číslo 471, který byl vložen do systému pod číslem sněmovního dokumentu 2809. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Koubka.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu, se kterým jsem vystoupil a odůvodnil v obecné rozpravě. Je pod číslem 2966 a děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji, že ho zváží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak, pan zpravodaj také ne. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dříve než přeruším schůzi, dovolte mi načíst omluvy, a to pana poslance Farského, který se omlouvá z dnešního jednání od 14 hodin z rodinných důvodů, pan ministr Jurečka od 13.45 z resortních důvodů, od 13.30 z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Karel Fiedler, od 13.15 se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Štětina, paní poslankyně Válková se omlouvá od 12.30 do konce dnešního jednacího dne a pan poslanec Vácha se z dnešního dne omlouvá z důvodu nemoci.

V tuto chvíli přerušuji 33. schůzi do 20. října, kdy se sejdeme ve 14 hodin. Děkuji vám za spolupráci a přeji hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 14.19 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. října 2015
Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno v 14.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím zde eviduji, že pan poslanec Rykala hlasuje s náhradní kartou č. 11, pan poslanec Klučka s kartou č. 6 a paní poslankyně Nohavová s č. 17.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Adamec Ivan – zdravotní důvody, Adámek František – zahraniční cesta, Adamová Markéta – zahraniční cesta, Birke Jan – bez udání důvodu, Černý Alexander – osobní důvody, Farský Jan – do 15.30 hodin – pracovní důvody, Fischerová Jana – zahraniční cesta, Grospič Stanislav – zahraniční cesta, Chalánková Jitka – pracovní důvody, Janulík Miloslav – pracovní důvody, Karamazov Simeon – do 16.00 hodin – osobní důvody, Langšádlová Helena – zahraniční cesta, Lobkowicz Jaroslav – pracovní důvody, Matušovská Květa – osobní důvody, Maxová Radka – pracovní důvody, Nykl Igor – zdravotní důvody, Pleticha Lukáš – pracovní důvody, Plzák Pavel do 15.00 hodin – osobní důvody, Šarapatka Milan – zahraniční cesta, Šenfeld Josef od 14.30 do 18.00 hodin – osobní důvody, Vondrášek Josef – zdravotní důvody, Vozdecký Josef – zdravotní důvody, Zavadil Jaroslav – zahraniční cesta, Ženíšek Marek – pracovní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Sobotka Bohuslav od 17.30 hodin – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel od 15.30 do 17.30 hodin – pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Pelikán Robert – osobní důvody, Valachová Kateřina od 16.30 hodin – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – pracovní důvody. To byly omluvy.

S náhradní kartou č. 31 hlasuje též pan poslanec Bronislav Schwarz.

Nejdříve bych vás chtěla informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. V tomto týdnu navrhujeme postupovat následovně. (Neustálý hluk v sále.)

V úterý 20. října: Pevně zařazený bod 14 – sněmovní tisk 538, energetický zákon, druhé čtení, to znamená vrátit tento zákon do bloku druhého čtení – zákony, příslušné výbory přerušily projednávání tohoto tisku. Poté projednat body v následujícím pořadí: Bod 121 – první čtení – zákon o prodejní době, sněmovní tisk 275. Bod 21 – druhé čtení – zákon spotřební daně – sněmovní tisk 418. Bod 19 – druhé čtení – zákon jednorázový příspěvek důchodci – sněmovní tisk 526. Bod 11 – druhé čtení – zákon řešení krize na finančním trhu – sněmovní tisk 536. Bod 12 – druhé čtení – zákon řešení krize na finančním trhu – související – sněmovní tisk 537. Bod 3 – druhé čtení – zákon pojišťovnictví – sněmovní tisk 414. Bod 59 – prvé čtení – zákon Státní

pozemkový úřad – sněmovní tisk 575. Dále bod 49, je to první čtení – zákon sdružování v politických stranách – sněmovní tisk 569. Bod 48 – první čtení – zákon volební zákony – sněmovní tisk 568. Bod 52 – první čtení – zákon posuzování shody stanovených výrobků – sněmovní tisk 565. Bod 53 – první čtení – zákon technické požadavky na výrobky – sněmovní tisk 566. Poté bychom případně projednávali body z bloku druhé čtení – zákony.

Středa 21. října: To je projednat bod 157 – sněmovní tisk 454 – třetí čtení. Poté bod 1 – sněmovní tisk 617. Dále tzv. opoziční okénko, jedná se o body: bod 80 – první čtení – sněmovní tisk 225. Poté bod 77 – první čtení – sněmovní tisk 167. Bod 102 – první čtení – sněmovní tisk 425. Bod 112 – sněmovní tisk 533. Bod 95 – sněmovní tisk 403.

Ve čtvrtek 22. října po bodu 205, což jsou písemné interpelace, zařazení bodu 204, sněmovní dokument 2883. Projednávali bychom tedy body v pořadí 205, 204, 192, 193 a 194, písemné interpelace, sněmovní dokument 2883, sněmovní tisky 519, 528 a 562. Poté případně neprojednané body z bloku zprávy, návrhy a další. Případně neprojednané body z bloku smlouvy – prvé a druhé čtení. Ve 14.30 hodin následuje bod 206, to jsou ústní interpelace.

Pátek 23. října: Před již pevně zařazený bod 91, sněmovní tisk 378, zařadit body 63 a 62 – jsou to sněmovní tisky 614 a 589. Poté bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení v tomto pořadí: Bod 148 – sněmovní tisk 416, bod 150 – sněmovní tisk 461, bod 167 – sněmovní tisk 465, bod 151 – sněmovní tisk 493, bod 153 – sněmovní tisk 513, bod 154 – sněmovní tisk 514. Projednávali bychom tedy body v pořadí: 63, 62, 91, 148, 150, 167, 151, 153 a 154.

Dále by schůze pokračovala i v úterý 27. října. Tehdy by bylo zahájeno jednání již ve 12. hodin. Tam bychom pevně zařadili body 67 a 66, je to sněmovní tisk 611 a sněmovní tisk 590.

Poté bychom ukončili 33. schůzi Poslanecké sněmovny.

To je z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů vám byl rozdán na lavice. Já zde eviduji přihlášku, a to pana poslance Miholy.

Poslanec Jiří Mihola: Hezké odpoledne. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, já bych chtěl Sněmovnu požádat o zařazení bodu č. 108, sněmovní tisk 491, což je návrh zákona na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, a to na středu 21. 10. jako první bod po projednání zákona o státním rozpočtu na rok 2016. Děkuji vám za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Dále eviduji přihlášku pana poslance Černocha.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Rád bych navrhl předřazení bodu č. 105, jedná se o návrh na změnu zákona o církvích a náboženských společnostech, sněmovní tisk 453. Chtěl bych ho zařadit jako třetí bod v úterý 27. 10.,

tedy příští týden. Jedná se o návrh, který má zavést povinnou bezpečnostní prověrku pro církve, které žádají o tzv. druhý stupeň registrace, která umožňuje náboženskou výuku na školách či duchovní službu v armádě a věznicích. Udělení tohoto privilegia by mělo být povinně podmíněno prověrkou BIS, policie, Vojenského zpravodajství a dalších bezpečnostních složek, že daná církev nepředstavuje riziko pro Českou republiku.

Děkuji za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, promiňte, že budu zdržovat. Nic nenavrhuji, jenom pokládám za nutné, aby tady něco zaznělo a nebylo opět uváděno, aby opět nebyl někdo uváděn v omyl, že snad opozice něco brzdí nebo opozice provádí nějaké obstrukce.

Slíbili jsme, že pokud novela zákona týkající se hazardu bude předložena podle pravidel, jednou z možností je tedy vládní novela, že opravdu nebudeme zdržovat, že sice § 90 není možný, protože také chceme předložit nějaký svůj pozměňující návrh, ale jakékoliv zkrácení lhůt až na vysloveně superkrátkou míru blokovat nebudeme. Očekávali jsme samozřejmě, že v pátek bez problému projednáme první čtení. Neprojednáme. Koalice svolává mimořádnou schůzi a opět jsem zaslechl v kuloárech, že je to proto, že my snad něco brzdíme. Ne, mimořádnou schůzi svoláváte proto, že zaměstnanci nebo přímo účastníci vládní koalice prokázali mimořádnou tupost, lenost a neschopnost a nebyli schopni sem tu vládní předlohu dopravit včas. Tím, že ji sem nedopravili včas, neproběhly lhůty, nemůžeme ji tedy projednávat tento týden. Není to naše vina. Je to vaše neschopnost a lenost a prosím, nesvádějte ji na nás. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Věřím, že jménem volební komise neprokážu hloupost, tupost a lenost a k volebním bodům bych vás chtěl požádat na tento týden o pevné zařazení nakonec pouze jednoho bodu. Je to bod číslo 179 – Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Prosil bych zařadit tento bod zítra, tedy ve středu, pevně ve 12 hodin a 45 minut jako poslední bod před obědovou pauzou.

Připomenu, že to není tajná volba, ale bude to volba veřejným hlasováním tady v sále. Takže volební bod 179, středa 12.45. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Plíšek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážení kolegové, milé kolegyně, před časem se vládní strany zejména předháněly v tom, která z nich předloží dříve tzv. protikuřácký zákon. Nyní v návrhu programu z grémia se ovšem na tento týden v bloku zákonů ministra zdravotnictví, kde jsou zákon o zdravotních službách a zákon o biocidních přípravcích, k mému překvapení neobjevuje návrh zákona takzvaně protikuřáckého. Mám tady na mysli sněmovní tisk 508, tzn. vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.

Celou dobu předchozích měsíců žijeme v tom, že máme různé anketní otázky, dotazy novinářů i veřejnosti, kdy už konečně tento zákon projednáme, a nyní tedy vládní koalice nenavrhla zařazení tohoto bodu na program této schůze. Já proto navrhuji, aby tzv. protikuřácký zákon byl zařazen na tento pátek 23. 10. za bod 62, to znamená jako třetí bod, pevně zařazený bod pátečního jednání.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo další hlásí k programu. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly podány.

Nejprve tedy návrhy z grémia.

V úterý 20. října body 121, 21, 19, 11, 12, 3, 59, 49, 48, 52 a 53. Poté bychom případně projednávali body z bloku druhého čtení – zákony.

Středa 21. října body 157, 1, 80, 77, 102, 112, 95.

Ve čtvrtek 22. října body 205, 204, 192, 193 a 194. Poté případně neprojednané body z bloku zprávy, návrhy a další, případně neprojednané body z bloku smlouvy, prvé a druhé čtení. Ve 14.30 hodin bychom se věnovali bodu 206, což jsou ústní interpelace.

V pátek 23. října bychom projednávali body 63, 62, 91, 148, 150, 167, 151, 153 a 154.

Pokud není námitek, nechám o návrzích grémia hlasovat najednou. Neeviduji žádnou námitku.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 92, do kterého je přihlášeno 156 přítomných, pro 146, proti 1. Konstatuji, že návrh grémia byl přijat.

Pro stenozáznam – s náhradní kartou číslo 81 hlasuje pane předseda – je to číslo 81? – 61, omlouvám se, s číslem 61 pan předseda Hamáček.

Dalším návrhem, se kterým se musíme vypořádat, je návrh pana poslance Miholy – zařazení bodu 108, sněmovní tisk 491, na středu 21. 10. jako první bod po projednávání státního rozpočtu, to je tedy po bodě jedna.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 93, do kterého je přihlášeno 158 přítomných, pro 138, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Další návrh je pana poslance Černocha a to je zařazení bodu 105, sněmovní tisk 453, jako třetí bod na úterý 27. října.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 94, do kterého je přihlášeno 158 přítomných, pro 136, proti 4. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Dále se vypořádáme s návrhem pana poslance Kolovratníka a to je zařazení bodu 179, změny v orgánech Poslanecké sněmovny, pevně na tuto středu 12.45.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 95, do kterého je přihlášeno 158 přítomných, pro 150. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poslední návrh, se kterým se vypořádáme, je návrh pana poslance Plíška, který navrhuje zařazení sněmovního tisku 508 na pátek 23. 10. za bod 62.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 96, do kterého je přihlášeno 159 přítomných, pro 40, proti 66. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Tímto jsme se vypořádali s programem schůze.

Nyní mi dovolte načíst ještě jednu omluvu, a to pana poslance Schwarzenberga, který se omlouvá ze schůze od 20. 10. až do 23. 10. z důvodu pracovní cesty.

Nyní tedy budeme pokračovat podle schváleného programu. Bodem, kterým se budeme zabývat, je bod

121.
Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali 9. prosince 2014 na 23. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele pan senátor František Bublan a zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Květa Matušovská. Paní poslankyně Matušovská je z dnešního jednání omluvena. Jelikož je to první čtení, Sněmovna musí hlasovat o změně zpravodaje.

S přednostním právem pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, dobrý den. Podle mých informací je tam navržena změna zpravodaje za kolegu Karla Šidla. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Budeme nyní hlasovat o změně zpravodaje. Novým zpravodajem tohoto tisku by měl být pan poslanec Karel Šidlo.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 97, do kterého je přihlášeno 160 přítomných, pro 147, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím tedy nového zpravodaje, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů.

Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 275/1. Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě a já prosím první v pořadí paní poslankyni Kailovou, aby se ujala slova. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobrý den, dámy a pánové. Máme teď možnost schválit dlouho odkládaný zákon o prodejní době, který navrhli naši kolegové ze Senátu. Obsahem tohoto návrhu je omezení prodejní doby ve stanovených prodejnách velkoobchodů a maloobchodů v zákonem určených státních svátcích. Záměrem tohoto zákona je také změnit praxi v České republice a přiblížit ji tak k poměrům v zemích Evropské unie, které lépe chrání své zaměstnance. Hlavním cílem tohoto návrhu je tedy omezit prodejní dobu v maloobchodě a velkoobchodě, aby se neprodávalo v době sedmi státních svátků a byl zkrácen prodej na Štědrý den do 12 hodin. Pokud se podíváme na naše sousedy, tak tam platí striktnější omezení. Například v Německu mají obchody v neděli i o svátcích zavřeno, podobná situace je i v Rakousku. V Polsku je zavřeno během svátků a na Slovensku je zavřeno během vymezených svátků.

Tento zákon podporují také odbory, a sociální demokracie vždy hájila práva zaměstnanců. Pracovníci v obchodních řetězcích leckdy nemají ani možnost si zřídit odbory a prosazovat tak své zájmy. Proto jsme se rozhodli jejich zájmy bránit i tímto způsobem. Naším cílem je vytvořit sociálnější podmínky pro naše občany pracující v těchto obchodech. Jedná se ve velké míře o ženy, matky, které mají právo býti více se svými rodinami.

Provozovatelé zmíněných obchodů jsou proti a argumentují ztrátou tržeb i pracovních míst. Tento argument je podle mého názoru lichý, protože lidé mají stále stejnou sumu peněz, kterou mohou v daném měsíci utratit.

Domnívám se ale, že v tomto návrhu zákona jde o víc. Jde o to, zda se budeme řídit jen zákony trhu a člověk zůstane v pozadí, nebo se pokusíme do tržních zákonitostí vpravit i lidský rozměr. Vy, kteří nevěříte, že schválením návrhu přispějeme ke sladění rodinného a pracovního života zaměstnanců, o čemž jsem přesvědčená, uznejte alespoň to, že zákazem prodeje ve významné dny naší historie přispějeme ke kultivaci společnosti jako takové, že už i malé děti budou vědět, že v tyto dny se nenakupuje, a že až vyrostou, přijde jim to jako samozřejmost, a tím se zařadíme k většině vyspělých evropských zemí, kde už to samozřejmostí je.

Doufám, že tento návrh podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky, první pana poslance Kučery a po něm se připraví pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, paní předsedající, dámy a pánové. Já bych jenom krátce zareagoval na paní kolegyni Kailovou. Vážená paní kolegyně Kailová, samozřejmě prostřednictvím paní předsedající, víte, proč v těchto zemích, které jste jmenovala, jsou ve státní svátky také zavřeny obchody? Ty důvody jsou ne proto, že mají silnou odborářskou lobby, se kterou jste argumentovala vy, ale protože ty svátky jsou katolické a katolická církev v těchto zemích má velmi silnou podporu. Takže ty důvody, které jste tady uváděla, jsou naprosto odlišné od důvodů v těch zemích, které jste tady jmenovala, to znamená Polsko, Slovensko, Rakousko. Ty důvody jsou církevní svátky, nikoliv oslavy odborářů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak to je zase jeden z plejády zbytečných návrhů zákona. To, že dlouho čekal, žádná škoda. Doufám, že se dneska s ním vypořádáme už v prvém čtení a nebudeme touto agendou zatěžovat výbory ve druhém a ve třetím čtení ani plénum, protože kdybychom vzali vážně ten návrh, který nám ne kolegové ze Senátu, protože moji kolegové v Senátu, moji straničtí kolegové v Senátu, to nepodporují, tak aby nevznikl dojem, že všichni senátoři stojí o tento návrh zákona. Je to návrh senátní většiny, bezesporu prosazovaný sociální demokracií, to je naprosto v pořádku.

Ale jeden skromný dotaz na pana předkladatele. Jak jste přišli na těch 200 metrů prodejní plochy? Kdo to bude měřit? Zda očekáváte, že se třeba zvýší skladové plochy na úkor prodejní plochy, a co v těch obchodních centrech, kde možná zavřete, pokud by to prošlo, jeden, možná největší obchod, ale ty ostatní nebo mnohé z nich přizpůsobí velikost prodejní plochy. Tak já se chci zeptat, proč ne 150, proč ne 250, proč ne 300, z jakých zkušeností, z jakých analýz, z jakých tvrdých fakt jste vycházeli, když jste určili 200 metrů prodejní plochy, ale hlavně kdo to bude chodit přeměřovat. V okamžiku, kdy se o něco zvětší skladová plocha na úkor prodejní, tak už bude povoleno, nebude povoleno, kolik těch lidí bude v těchto obchodech zaměstnáno.

A ten argument, jak naši sociálně demokratičtí senátoři chtějí vychovávat společnost a tímto návrhem zákona ji vést k tomu, aby uctívala státní svátky jinak než nákupem, je opravdu zavádějící. My jsme dneska říkali, náš pan předseda to říkal na tiskové konferenci, vychovávat mají rodiče a ne senátní většina.

Dávám návrh na zamítnutí toho zákona. Určitě nebudu sám a věřím, že až skončí rozprava, tak návrh na zamítnutí najde většinu a nebudeme se k tomu muset nadále vracet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova s řádnou přihláškou. Pan poslanec Karamazov je omluven, tudíž poprosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Soukup. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Paní předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl položit jednu základní otázku. Komu vlastně pomůže omezování prodejní doby ve velkoobchodech? Jistě pomůže části kmenových zaměstnanců, kteří se spokojí s minimálním platem, který tam mají. Pomůže studentům, důchodkyním a důchodcům, kteří si o svátcích chodí brigádně přilepšovat? Těm určitě ne. Nepomůže ani kmenovým zaměstnancům, a to těm, kteří ke svým nízkým platům vítají každý příplatek navíc. O práci na víkendy a svátky si říkají většinou ti nejpotřebnější, mladé rodiny a podobně. Je to jejich volba. Neměli bychom je vychovávat, v uvozovkách vychovávat, nejrůznějšími omezeními.

Jako slabý bych viděl i argument předkladatelů zákona, že se tržby přesunou na všední dny a stát tak nebude tratit na DPH a na dani z příjmů. Tak to prostě v obchodě nefunguje. Jako poslanec z příhraničí vám musím v této souvislosti říci, že je velice zajímavé, jak se o svátcích, těch četných německých svátcích, k nám právě zákazníci z Německa hrnou. To je čas od času úplná invaze. V té souvislosti také musím říci a odmítnout, že prodejem o svátcích nepatříme jaksi do kulturní Evropy. A když to podtrhnu a sečtu, vychází mi, že by to chtělo zasadit se namísto omezování prodeje o svátcích například o důsledné dodržování fondu pracovní doby, resp. o nezákonném vynucování přesčasové práce.

V argumentech těch, co podporují omezování provozní doby supermarketů o svátcích, dominují srovnání s Německem a dalšími vyspělými státy. I to kulhá. I oni si prošli obdobím, kdy museli na svou současnou životní úroveň pořádně zamakat, a to o svátcích. To je to slůvko ano. My jsme zatím podle Eurostatu za rok 2014 na 80 % evropského průměru v HDP na hlavu. V kupní síle obyvatelstva jsme na 22. místě v Evropě. Ale pojďme na kompromis. Já bych z těch vyjmenovaných dnů, kdy bychom mohli omezovat prodejní dobu, viděl jako možné Velikonoční pondělí, 25. prosinec jako první svátek vánoční a také omezení od dopoledního prodeje na Štědrý den. Všechno ostatní pokládám za luxus, který si prostě v současné době nemůžeme dovolit.

Jak se zachovám? Bude-li se hlasovat o zamítnutí v prvním čtení, budu hlasovat i pro to, jinak mi nevadí, když se zákon dostane do druhého čtení, kde bych ho v duchu toho, o čem jsem mluvil, o tom kompromisu, doplnil pozměňovacími návrhy. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a dříve než pozvu dalšího pana poslance přihlášeného, dovolte mi načíst jednu omluvu, a to pana poslance Radka Vondráčka, který se omlouvá z dnešního jednání mezi 15. a 17. hodinou. A pan poslanec Radek Vondráček hlasuje s náhradní kartou číslo 68.

Nyní prosím pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi jen pár slov, protože víc si tento návrh zákona nezaslouží. Jde o klasický návrh, kdy se zase stát snaží vstupovat mezi obchodníky a zákazníky a snaží se jim vnucovat nějaká pravidla hry, která stejně, tak jak zde naznačil pan předseda Stanjura, budou mít tendenci k tomu, aby byla obcházena. Nejenom že nebude pořádné kontroly, ale stejně si ta situace na trhu vytvoří svůj prostor. To ad 1. Poškodí to v oblasti produkce potravin zejména ty firmy, které prodávají své výrobky každý den a nabízejí je každý den čerstvé. A je potřeba k tomuto návrhu zákona také říct těm, kteří ho chtějí prosazovat tzv. v zájmu zaměstnanců, že ty zaměstnance postihnou i na platech. Protože je přeci naprosto logické, že jestliže firma vydělává nějaký objem finančních prostředků a lidé budou takto nuceni pracovat, méně peněz, dokonce, protože o svátcích je to často lépe placené, právě proto, že jsou to svátky, tak ti lidé přijdou o příležitost si vydělat. To jim chcete sebrat? Já si myslím, že to je špatně. A pro ty z vás, kteří budou litovat těch, kteří jsou na Vánoce v práci – jsou jich tisíce, kteří v práci být musí. Ať už jsou z oblasti dopravy, energetiky, oblasti bezpečnosti a podobně. Nevím, proč bychom měli vytrhávat jeden takovýto subjekt. Může nám jich být všech líto, ale koneckonců když se musí do práce, tak se prostě musí. A organizovat to tady z Poslanecké sněmovny mi nepřijde jako moudré.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu dalšího v pořadí... (Ještě chce vystoupit poslanec Bendl.) Tak poslanec Holeček vás pustí. Určitě. Tak s faktickou, pane poslanče, prosím, máte slovo. Jsem vám to domluvila.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Úplně jsem zapomněl navrhnout zamítnutí v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, eviduji váš návrh. Prosím pana poslance Radima Holečka.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tak tu máme další z návrhů v duchu dnešní doby znovuobjeveného a znovuzavedeného sociálního inženýrství. Státní recepty na šťastný život, zákazy, příkazy a pokuty před svobodnou vůlí rádi upřednostňují zvláště kolegové ze sociální demokracie. Není žádný rozumný důvod, proč by měla státní moc takto striktně nakazovat otevírací dobu obchodům. Je ve věci jejich uvážení, jestli mají v předmětné dny otevřeno, nebo ne. Navíc kategorizace podle metrů čtverečních je velice sporný zásah do fungování trhu, pravděpodobně i z hlediska práva Evropské unie. Argumenty předkladatele o sladění rodinného a pracovního života znějí naším uším velmi hezky. Ale trh se v praxi chová vždy podle svého. Zaměstnanec sice nebude muset o dnech, které jste určili, pracovat, ale také dojde jistě ke snížení jeho platu, neboť doposud zaměstnavatel s výkonem jeho práce a s tím spojeným užitkem počítal. V horším případě nebude muset pracovat ani v jiných dnech, protože o práci prostě přijde vzhledem k tomu, že díky chybějícím tržbám bude chtít zaměstnavatel ušetřit na pracovní síle.

Zkrátka řečeno, nesnažte se furt montovat do svobodného rozhodování lidí. Já jsem otec dvou malých dětí a sám vím nejlépe, kdy mám jít se svou rodinou na hřiště a kdy na nákup. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Vondráčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nestává se příliš často, abych plynule navázal na příspěvky spíše z pravé strany. Nicméně rád bych doplnil dotazy, které už tu padly, na předkladatele, o další zdvořilý dotaz. Stává se i mně, že do toho nákupního centra dorazím autobusem, protože je to jednodušší, z města někam na okraj. A protože nemám kdy jindy, tak se svými dětmi, přiznám se, já přiznávám tu pokleslou kulturu, chodíme do kina. Chodíme do kina, které je zpravidla v tom nákupním centru, které by potom mělo být z velké části zavřeno. Ale ta kina jsou otevřena, pokud vím, i v některé ty časy, o kterých se zmiňuje váš návrh. A tady potom se musím zeptat: A co ti zaměstnanci autodopravy? Ti by si taky zasloužili volno, ale na ty nepamatujete. Co zaměstnanci toho multikina?

Takže když k tomu přidám tu nejasnou hranici 200 metrů čtverečních, tak se ptám opravdu zdvořile, jakou cestou se ubíraly vaše úvahy při vytvoření zrovna tohoto návrhu, který podle mě není zakotvený a není legislativně šťastný, a zřejmě tím v rámci své poznámky předjímám, i jakým způsobem budu hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Beznosku. Připraví se pan poslanec Seďa.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já se zařadím do plejády těch, kteří tento zákon chtějí odmítnou hned v prvním čtení, protože je to typický příklad zákona, který je naprosto zbytečný. Těch pokusů, plánů, jak pořád máme někteří ambici regulovat život lidí, upravovat podmínky jejich života, prostě to je klasický případ, toto, já s tím ztotožněn rozhodně nejsem. Každý z obchodníků v této republice by měl mít svaté právo rozhodnout o tom, kde a v jakých časech bude své zboží prodávat. Návrh zákona je i diskriminační, protože rozděluje zaměstnance do dvou skupin. Ti, kteří budou zaměstnávat v prodejnách s prodejním prostorem do 200 metrů čtverečních, a na ty, kteří budou v prodejnách větších. Jak tedy k tomu přijdou? Nehledě k tomu, že to má i ty platové dopady, o kterých jsme hovořili. Já jenom připomenu, že v těch velkých prodejnách se pracuje na směny velmi často, kdežto ti malí tam budou muset být pořád. Protože tam se na směny nepracuje. Čili a priori i to vaše zaměření je z logiky věci nespravedlivé.

Dále by mě zajímalo, kdo rozhodl, protože v zákoně je taxativně vymezeno pouze sedm svátků, proč jsme vybrali zrovna tyto svátky.

A poslední poznámka. Pokud se podíváte na otevírací dobu obchodníků například o Vánocích, tak je vám jasné, že otevírací dobu umějí obchodníci vyřešit i bez

přispění jakéhokoli zákona. Čili český právní řád má zbytečností, a to tady opakuji pravidelně, strašně moc. Nepřidávejme tam jednu další. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Seďu.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, stejně jako mnozí z vás, tak i já nemám rád přílišné regulace, na straně druhé na rozdíl od mnohých z vás vím, proč návrh omezit prodejní dobu senátoři pokládají.

Vzpomínám si, jakým způsobem se rozšiřovala prodejní doba po listopadu 1989, kdy se nejprve rozšířila na soboty odpoledne, posléze na neděle a poté na svátky. Proto vítám tento návrh zákona. Hospodářská komora a zejména Svaz obchodu a cestovního ruchu nesouhlasí s výše uvedeným názorem, nicméně já nemohu souhlasit s jejich tvrzením, že zákon je neodůvodněným zásahem státu do soukromoprávních vztahů podnikatelských subjektů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, ti z nás, kteří navštěvují pravidelně sousední země, zejména Rakousko, Německo, by pak museli opovrhovat těmito demokratickými zeměmi právě vůči jejich regulaci trhu. Dámy a pánové ze Svazu obchodu a cestovního ruchu, prosím, nedívejte se na své zaměstnance pouze pod drobnohledem vašich obratů a vašich zisků a přestaňte strašit poklesem hrubého domácího produktu či propouštěním zaměstnanců. Realita je totiž taková, že právě z důvodu nízkých mezd máte dlouhodobé problémy kohokoli, a zejména mladou generaci, vůbec zaměstnat a na tuto vaši politiku doplácejí právě vaši kmenoví zaměstnanci.

Vláda i zákonodárci, tzn. Parlament České republiky, mají právo, a myslím si, že dokonce povinnost, hájit zájmy zaměstnanců, a to i zaměstnanců ve službách a v obchodě. Z tohoto důvodu podporuji tento návrh zákona a jeho propuštění do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní s faktickou pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, já doplním svého kolegu Seďu v jedné věci. V Německu se nikdo nezabývá tím, proč se nechodí v neděli do krámu, do velkoobchodu, proč jsou markety zavřené. Myslím si, že to je prosperující ekonomika, a když se podíváte na chování lidí v Německu, tak zjistíte, že celá řada věcí, vztahů mezi zaměstnanci a zaměstnavateli je mnohem lepší a na vyšší úrovni. Já si myslím, že je potřeba stále krok po kroku napravovat ty věci, které tu vznikly v 90. letech, kdy někteří mí kolegové z ODS nás tady kritizují z regulace. Ano, vy jste začali budovat ten komsomolský kapitalismus bez jakýchkoli zákonů. Měli jste takové heslo, že je potřeba, aby právníci byli na krok před ekonomy, že na chvilku je potřeba zhasnout, no a teď je zase na chvilku potřeba rozsvítit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou poprosím pana poslance Beznosku, připraví se pan poslanec Kučera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Já opravdu jen kratičkou reakci na pana kolegu Foldynu. Výchova k tomu, aby se lidé o svátku či v neděli věnovali rodině, aby rozjímali, aby si užívali společného života, nespočívá přece v tom, že jim ty obchody zavřeme. Nechte tu svobodnou volbu na lidech. V momentě, kdy se ukáže, že společnost je vychovaná, vyspělá, tak prostě o svátcích a nedělích nebude chodit do těch obchodů a obchodníci přirozeně otevírací dobu zkrátí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou poprosím k mikrofonu pana poslance Kučeru. Dříve než vám dám slovo, pane poslanče, poprosím kolegy, aby se ztišili. Děkuji. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já rovněž děkuji. Jen krátká reakce na mého předřečníka pana poslance Foldynu. Vážený pane poslanče Foldyno prostřednictvím paní předsedající, vy tu prosazujete novelu zákona, kterou si probojovali vaši kolegové odboráři v Senátu. Já si myslím, že kdyby odboráři plnili to, co skutečně mají plnit, tak by nemuselo k této novele vůbec dojít. Odboráři si přece mohou vyjednat ochranu zaměstnanců, o které tady mluvíte, u zaměstnavatelů v kolektivních smlouvách. Já toto skutečně považuji za nadbytečnou novelu, která se opět soustředí na jednu úzkou skupinu zaměstnanců, a myslím si, že schvalovat novely na základě lobbingu, i když to jsou odboráři, tak na základě lobbingu odborářů, mi připadá velice nešťastné. Nechť se odboráři věnují tomu, k čemu odbory jsou skutečně založeny, tzn. k ochraně práv zaměstnanců u svých zaměstnavatelů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášenou paní poslankyně Černochovou, připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně, krásné odpoledne, dámy a pánové. Myslím, že už se trochu v těch argumentech opakujeme. Padla tu řada slov o tom, že je to zásah do svobody podnikání, že o tom, kdy bude mít kdo otevřeno, by si měl podnikatel, obchodník rozhodnout sám a nepatří to do rozhodovací praxe státu.

Tady i z těch zkušeností, které už v České republice máme, tak můžeme si přece potvrdit to, že omezená pracovní doba např. o Vánocích se obejde bez zákona. Existuje celá řada obchodních řetězců, které o vánočních svátcích svou dobu zkracují nebo mají zavřeno. A jde to bez zákona, takže proč se tady zase stavíme do role nějakých sociálních inženýrů? Navíc návrh zákona rozděluje obchodníky do dvou kategorií podle rozměrů prodejní plochy, a zavádí tak nerovné podmínky na trhu, stejně tak do dvou kategorií logicky rozděluje i zaměstnance obchodů.

Tady mě velmi pobavilo vystoupení paní kolegyně Kailové, které si jinak poměrně vážím, a máme spolu velmi dobré vztahy, ale ta její věta o tom, co tady budou dělat ty matky, že nebudou, aspoň jejich děti, vidět ty vzory v rodičích, kteří chodí nakupovat, tak bych se jí chtěla zeptat prostřednictvím paní místopředsedkyně, jestli tedy jde o to, aby byli zaměstnanci o svátcích se svými rodinami, tak se chci zeptat paní poslankyně, jestli jsou pro ni snad zaměstnanci obchodů do 200 metrů méněcenní, nebo by proto neměli mít tedy stejné nároky, jako ti, na které by měl mít tento zákon dopad?

Zákon nadále vyčleňuje z navrhované regulace benzinové stanice, lékárny, prodejny na letištích a nádražích – opět nerovné postavení obchodníků a zaměstnanců. Hodně se v této souvislosti mluví o potravinových obchodech, ale nejde jenom o ně, jde i o hobbymarkety, a jak víme, Češi jsou národem kutilů a umíte si představit, kdy v letní sezoně budete potřebovat si pro svou práci na zahradě pro něco dojet a nebudete moct, protože ten obchod bude zavřený. Nebo na jaře.

Stejně tak mě překvapuje, že tento návrh předkládá zrovna pan senátor Bublan, kterého já pamatuji v tom minulém volebním období, kdy byl mým kolegou i ve výboru pro bezpečnost, kde jsme častokrát diskutovali situaci v pražské tržnici Sapa. A chci se zeptat, jestli mi pan senátor umí odpovědět na otázku, jakým způsobem se bude podle tohoto zákona posuzovat Sapa, když tam je několik provozovatelů, několik podnikatelů na samostatná IČ. Takže zavřeme teska, zavřeme bauhasy, baumaxy, ale Sapa bude ve všech těch dnech, které tady navrhujete omezit, tak Sapa bude fungovat dál. Nezdá se vám to podivné?

Úroveň mezd prodavačů je spíše nižší a jsou to právě sváteční dny, kdy si řada z nich může přivydělat. A já skutečně nevěřím tomu, že by v tomto ohledu tito zaměstnanci měli chuť a vůli k této změně, tak jak nám tady tvrdili někteří kolegové, kteří projednávali tuto záležitost s odbory. Vůbec není také z toho návrhu zřejmé, a já v tom nespatřuji žádný důvod, proč by se v tom případě neměly omezovat činnosti i jiných podnikatelských subjektů.

O svátcích funguje mnoho dalších institucí. Jsou to televizní stanice, rádia, novinové redakce, řidiči hromadné dopravy už byli zmiňováni, jsou to bezpečnostní agentury, elektrárny, ale zákon taxativně vybírá pouze některé, omezené plochou 200 metrů, což je opět něco, co tady netvoří rovné podmínky pro podnikání v České republice.

Opět další nesmysl, který v návrhu je: Zákon taxativně vybírá pouze sedm z dvanácti státních svátků. Asi se shodneme na tom, že lze pochopit Vánoce a Velikonoce. Ale není nikomu z nás jasné, podle jakého klíče byly určovány další svátky.

Už tady také zaznělo, a nechci se opakovat, že zákon by neměl určovat lidem, co mají a nemají dělat ve svém volném čase. Bylo by krásné, kdyby svůj volný čas trávili odpočinkem, se svými dětmi, rodinou. Ale to tento zákon nikomu nezařídí, nezajistí. Jde o další projev sociálního inženýrství a snahy státu o převýchovu návyků a morálky občanů. Realisticky vzato lidé nebudou sice v obchodech, ale to neznamená, že se budou věnovat těm činnostem, kterým bychom si možná přáli, aby se věnovali, nebo by si to přál pan senátor Bublan.

Navíc hraje poměrně důležitou roli, a nevím, jestli o tom víte, že podle posledních statistik i podle informací z veřejných zdrojů zájem veřejnosti o nakupování o víkendech upadá, takže i na tomto se ukazuje, že si trh v těchto otázkách spoustu věcí umí vyřešit sám, stejně jako podnikatelé, kteří za to, že státu platí daně, za to, že tady vykonávají činnost, která je potřebná pro nás všechny, tak by si měli o tom, co budou prodávat a v jakých časech, rozhodovat pouze oni sami. Ne my, při vší úctě k parlamentarismu v České republice.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím s faktickou pana poslance Fiedlera. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, děkuji za slovo, paní předsedající. Nebudu uvádět argumenty, které tady zazněly už od řady předřečníků, já se jen dívám na tabuli. Teď tam přibyl kolega Kolovratník a kolega Koskuba. Byl tady několikrát vznesen dotaz, jak to vlastně je s plochou 200 metrů čtverečních. Já se přiznám, že mě poněkud překvapuje, že předkladatel, který tady je, nemá potřebu nám to vysvětlit, obhajovat zákon, obhajovat to, proč to tam je. Nevím, jestli čeká na závěrečné slovo. Já bych čekal, že k tomu trošku bude debata, ať si to tedy vyjasníme, jak je to s tím omezením plochy. Domnívám se, že vyjádřit se k tomu až v závěrečném slově je poněkud pozdě, a tím tedy vyzývám předkladatele, jestli by se k tomu vyjádřil zavčas, abychom ještě o tom v rámci diskuse mohli vést nějakou debatu a polemiku, jak to vlastně je s argumentem, proč se to týká provozoven nad 200 metrů čtverečních, proč ne těch malých. Nebudu opakovat argumenty, které už tady zazněly. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické, teď už tři faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Váchu, připraví se pan poslanec Kučera a poté pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych na těch 200 metrech možná ilustroval absurditu zákona. Já vám vysvětlím, proč je to 200 metrů. 200 metrů je to proto, že máme deset prstů. Kdybychom měli šest prstů, tak je to 180 nebo 240 metrů. To je jediný důvod, proč je to 200 metrů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych se s dovolením připojil k svému předřečníkovi kolegovi Fiedlerovi a chtěl bych vyzvat předkladatele, aby odpověděl na otázky, které tady zazněly. Aby na ně odpověděl v obecné rozpravě, protože chci upozornit, a myslím si, že to i pan předkladatel vnímá, že tady zazněly návrhy na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení. Jeden z takových návrhů jsem předložil já společně s klubem TOP 09 v projednávání před dvěma třemi měsíci, kdy jsme tady už jednali. To znamená, umožněte nám, pane předkladateli prostřednictvím

paní předsedající, abychom mohli na vaše odpovědi také reagovat v prvním čtení a předtím, než zákon zamítneme, a vystupte v obecné rozpravě. Ty otázky tady jsou jasné, nebudu je opakovat, od těch nejabsurdnějších až po pragmatické, případně ještě rád doplním. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu další faktickou. S tou přichází pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, viděl jsem, že se pan senátor Bublan hlásí.

Jenom doplním otázky, které tady zazněly, ještě o jednu. Proč tam nejsou hospody? Já si myslím, že na státní svátek je mnohem horší z hlediska výchovy dětí jít do hospody než do nákupního střediska.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Miholu, připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážení kolegové, nechci nějak jitřit atmosféru, protože naslouchám projevům zleva, zprava – skutečně jsou pohledy diametrálně odlišné. Je zřejmé, že se nedokážeme shodnout napříč Sněmovnou. A nedokáže se shodnout ani Evropa. V některých zemích prodejní doba omezená a regulovaná je, v některých není. Řekl bych, že je to tak zhruba napůl. Jsou ale také země, kde se to omezení nevztahuje pouze na státní svátky, ale také na neděle a také tyto země fungují normálně a neřekl bych, že jsou méně tržní než Česká republika nebo jiné země, které tuto regulaci odmítají.

V této spleti názorů bych chtěl říct, že KDU-ČSL vnímá tento návrh jako příspěvek k lepšímu skloubení pracovního a rodinného života. Byla tady řeč o prodavačkách. Já jsem si dal tu práci, protože si rád ověřuji teorii s praxí, vyrazil jsem do nejbližšího Tesca v Brně-Královo Poli. Obešel jsem věnec obchodů a ptal jsem se těch dam, které tam prodávají, jestli jsou spokojené, jestli je to baví, naplňuje a nebo jestli se jim ty neděle vyplácejí. Naprostá většina, vlastně skoro všechny kromě jedné říkaly, že by tam v neděli nejradši nebyly, že je rozhodně nikdo nepřeplácí. A jedna, která měla jiný názor, tak ho bez nějakého dalšího rozebírání vysvětlovala rodinnou situací, rodinnými důvody, asi tušíme jakými. Země jako Německo, Rakousko, Francie, země Beneluxu se mi skutečně nejeví jako méně tržní nebo nějak omezené proti České republice. Mluvím s těmi lidmi, když jsem tam na návštěvě. Nikdo nemluvil o nějakém jhu omezování osobní svobody nebo konci liberalismu a podobně.

Co se týká předkladatelů, vždycky někdo předkládá a někdo se připojuje. Já bych jenom lehce podotkl směrem ke kolegům napravo. Opravdu chci jenom decentně. Nechci to jitřit. Před pár lety se tady chystal, nevím, jestli byl podán, návrh ze strany TOP 09 a Starostové. Je mi jedno, kdo se k tomu víc klonil, která část této strany, ale dá se to dohledat i na internetu. Je to prostě faktum.

Co se týká kritických postojů k tomuto názoru, i já se připojuji k některým předřečníkům, poněvadž ani mně není jasný klíč výběru svátků, proč některých se to týká a některých nikoliv. Svatého Václava se to má týkat, Jana Husa ne. Tam to skutečně není řádně vysvětleno a ani plocha 200 metrů čtverečních, která je hraniční, tam není nějak analyzována nebo vysvětlena, což bych rád v návrhu viděl.

V každém případě jsme připraveni podpořit tento návrh do druhého čtení, ale jsem si jist, že bez další práce na něm návrh není hotový a není dobrý, jak bychom si ho my představovali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Váchu. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuju. Musím na to reagovat. Já jsem si samozřejmě taky obcházel obchody a ptal jsem se prodavačů a moje zkušenost je zase úplně jiná. Mně prodavačky v těch obchodech říkaly, že dostanou víc peněz za to, když jdou do práce v neděli, že dostanou dvakrát tolik peněz. Takže pane předsedo poslaneckého klubu TOP 09 (správně KDU-ČSL), skrzevá něžná ústa naší paní předsedající, možná že v tom Tescu jste obcházel právě ty obchody do 200 metrů čtverečních, to jsou ty malé obchody, kde prodavači příplatky nedostávají.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Semelovou. Jenom pro informaci panu senátorovi, jeho přihlášku mám v pořadí, ale nemůžu vám dát přednostní právo podle jednacího řádu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Dovolte, abych i já zareagovala na některé poznámky, které tady zazněly. V České republice je zhruba 800 tisíc lidí, kteří jsou zaměstnáni v obchodě, a řady z nich se týká navržená úprava, která by se měla vztahovat na zlepšení jejich pracovních podmínek s tím, že jde i o sladění pracovního a rodinného života. Toto je tedy jeden ze způsobů, jak tomu napomoci. Měli by mít tím pádem nárok na volno i o svátcích i v těchto profesích a věnovat se tedy rodině.

Upozorňuji, že velká část těchto zaměstnanců jsou právě ženy. Podle průzkumů by volno o svátcích přivítalo 70 % zaměstnanců supermarketů. Stěžují si na to, že nemají čas na vlastní nákupy, že pracovním vytížením trpí jejich rodiny a zejména děti. Argumenty, které tady zaznívají především ze strany ODS, že má návrh zákona, resp. stát lidi vychovávat, určovat, co mají a nemají dělat, že občané už mají i tak dost komplikací. Vždyť ale právě ty komplikace tady způsobily vlády ODS a TOP 09, které by nejradši určovaly, co musí zaměstnanci dělat, že musí dělat od nevidím do nevidím za pár šupů a nemají mít žádné volno.

Zároveň mi tady zní velice úsměvně z jejich strany to, že se tímto zákonem zamezuje vydělat pracovníkům. Prosím vás, oni by měli mít především takový plat, aby nebyli nuceni pracovat o svátcích, o nedělí, o přesčasech. A říkám, že to zní úsměvně ze strany ODS, případně TOP 09 už z toho důvodu, že právě tyto strany

tady zavedly všechny možné škrty, které donutily zaměstnance k tomu, že musí dělat v době, kdy by mohli mít svoje volno.

Je tady argument, že tady jsou povolání, kdy musí být zaměstnanci v práci. Ano, já to uznávám. Jsou to lékaři, jsou to řidiči autobusů, tramvají atd. Ale proč kvůli tomu nutit zaměstnance, kteří nemusejí být v této době v práci, proč je nutit, aby museli v té době pracovat?

Pokud jde o argument ODS: Nechte jim svobodnou volbu. Ale tady jde právě o to, že oni nemají svobodnou volbu. Oni jsou nuceni právě o těch svátcích, o nedělích být v zaměstnání, v těch supermarketech, ve velkoobchodech. Osobně si myslím, že by měly být i ty svátky rozšířeny, kdy nebudou muset být v těchto obchodech, a měly by to být i soboty a neděle.

Pokud jde o další argument, že odboráři si mohou vlastně vymoci vyjednat v kolektivní smlouvě omezení pracovní doby, díky vašim vládám se na mnoha místech, na mnoha velkoobchodech vytvořila taková situace, že lidé měli strach zakládat vůbec ty odbory, protože by mohli být vyhozeni z práce. A bohužel ten strach přetrvává dodneška.

Takže udělejme společně něco pro to, aby se pracovní podmínky těmto lidem, kteří jsou zaměstnáni v obchodech, alespoň trochu zlepšily. (Potlesk několika poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, paní místopředsedkyně. Paní Semelová nás teď chce poučovat. Myslím, že oni zase zaváděli pracovní soboty, to si všichni pamatujeme, to je nezajímalo, jestli lidé můžou odpočívat, nebo nikoliv.

K tomu pracovnímu úvazku. Každý pracovník přece vědomě a svobodně podepisuje pracovní smlouvu se svým zaměstnavatelem a může se rozmyslet, zdali bude chtít vyhovět klauzulím té smlouvy a přijmout nařízení pracovat o svátku, nebo nikoliv. Za druhé – rozloha 200 metrů čtverečních, to je asi tak tři čtvrtiny téhle té místnosti.

A pak tedy k výčtu těch svátků. Je tam leccos, je tam dokonce i Pondělí velikonoční. Ale proboha, proč tam není Hod Boží velikonoční, největší z křesťanských svátků v roce? Proč tam není Boží hod? To mi tedy nejde na rozum a to nemůžu pochopit. Asi socialisté a s nimi i komunisté nás tady zase chtějí regulovat. A tady se hodí výrok Ronalda Reagana: Když se něco hýbe, musí to být zdaněno. Když se to ještě pořád hýbe, musí to být zregulováno. A když se to konečně přestane hýbat, tak se to musí dotovat. Tak to doufám, pánové socialisté a komunisté, snad nechcete. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího řádně přihlášeného a tím je pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Původně jsem chtěl říci něco jiného, ale ke změně toku myšlenek mě pomyslně vyprovokovala paní kolegyně Marta Semelová, krásně rudě oblečená. To odlehčím. (Poslankyně Semelová má červené sako.)

Paní kolegyně prostřednictvím paní předsedající, proboha, jak můžete obviňovat pravicové strany ODS a TOP 09, že nutí lidi, aby museli být v zaměstnání? Už jsem tady byl několikrát s kolegy v ideovém střetu, ale tady jsem jednoznačně na jejich straně. Vy nevíte, že máme zákoník práce, že máme jasná ustanovení o příplatcích, o tom, jak velké množství přesčasů za rok může být? Nevím jak vy, ale já sám jsem asi 12 let zaměstnával relativně malý tým zhruba 20 lidí a všechna tato ustanovení jsem sakra dobře musel dodržovat právě kvůli odborům. Takže nezlobte se na mě, ale vaše argumenty musím jednoznačně odmítnout.

A obecně k debatě, kterou teď k tomu zákonu vedeme, chci vyjádřit svůj převažující liberální názor na tuto věc. Myslím, že mohu mluvit i za své kolegy a kolegyně v hnutí ANO. Když jsme tuto věc diskutovali u nás na klubu, tak tam ten názor převažoval. Prosím, nechme lidem svobodu a svobodné rozhodnutí, ať se sami rozhodnou, kdy a kam chtějí zajít, jestli chtějí nakupovat, nebo nechtějí. A argumenty o tom, že by měly být spíše rodiny spolu, že by měly sportovat nebo chodit za kulturou, přeci jim to nebudeme nařizovat a nutit je nějakými omezeními a regulacemi. Dobře, pojďme se bavit o podpoře kultury, o podpoře sportu atd. Ale nezakazujme, kdy kam mají chodit, a nerušme jim jejich svobodná rozhodnutí. O tom jsem bytostně přesvědčen.

Myslím si, že návrh na zamítnutí zákona je správný a rozumný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Koskuba. Připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, v krátkosti mohu navázat na to, co jsem zde řekl před drahnou dobou, kdy začala obecná debata o tomto návrhu zákona, a nestydím se za to, že jsem zde naznačil, že ho podporovat, ač se opět nálepkujeme, levice, pravice, tak ač jsem zleva, tak že ho podpořit nehodlám. Prostě nemohu. Důvody jsem zde řekl. Navíc mi dost usnadňuje roli můj předřečník, pan ctěný kolega Kolovratník, který přesně naznačil pohled, který já na tuto věc mám. A nemyslím si, že by to bylo proti levicovému smýšlení.

Ono by to vůbec nemělo být proti smýšlení poslance této země. Protože často před volbami diskutujeme o tom, že hlavní je, aby lidé měli práci, a já se přiznám, že v žádném případě nemíním brát lidem práci, pakliže ji mají a chtějí-li ji vykonávat. Skutečně kolega Kolovratník mi vzal část myšlenek, protože zde naznačil to, co zde řekla předpředřečnice, ctěná kolegyně Semelová.

My, vážení, v tomto parlamentu na řádných a mimořádných schůzích přijímáme hory zákonů. Nevím, jestli jste viděli poslední statistický přehled, kde jsme rekordní sezónou v počtu projednaných zákonů za polovinu volebního období. Bohužel my si myslíme, že těmi zákony děláme dobro. Někdy si ale připusťme, že tím děláme jen a pouze právní chaos v této zemi. A zde jsou opravdu zákony, jako je zákoník práce,

zákony o odborech, takže když musíme přijímat zákony o tom, aby někde si mohli v rámci odborů, kolektivní smlouvy dohodnout, zda budou, či nebudou mít otevřeno, tak bychom ale současně měli přiznat, že je asi špatný zákoník práce a že asi je špatný zákon o odborech, a měli bychom nejdřív změnit tyto zákony, a ne něco nařizovat, a to ještě úzké části našich obyvatel.

Padla tu řada otázek na předkladatele zákona. Já tedy nebudu už dlouze hovořit a vysvětlovat, proč nejsem přívržencem podobných polovičatých kroků, a omlouvám se, on to polovičatý krok je, protože jak řekla paní kolegyně Černochová, ono se to opravdu týká jenom někoho. Takže já se chci zeptat, proč se to netýká jiných. Zmiňoval jsem tu zaměstnance v městské hromadné dopravě, zmiňoval jsem tu ten klasický příklad, kdy já koukám na opuštěný noční autobus, který se stromečkem projíždí na Štědrý den naší ulicí a nikoho neveze. Proč tedy neřekneme, když tady operujete tím, že musíme našim rodinám něco nařizovat "rodiny, budete od tolika a tolika sedět na zadku doma a nebudete nikam jezdit, protože je ten a ten svátek"? To všechno zde zaznělo. Proč se to pak netýká jiných prodejen, jiných profesí? A tak bych mohl pokračovat.

Též mě zaujalo, jak někdo došel k numeru 200 metrů čtverečních. Když už jste k tomu došli, vážení předkladatelé, musel jsem se zasmát, když jsem slyšel, že se to nebude týkat prodejen ve zdravotnických zařízeních. Chápu proč. Protože někteří odboráři, kteří se pak stali politiky, pochopitelně jiné profese nazývají, což je v kapitalismu dost paradoxní, posláním. A víte, že to je zvláště o profesi, kterou zastupuji, jako by to nebylo povolání jako každé jiné. Nicméně je to tak, tak ano, my máme poslání, tak budeme bez regulace fungovat 365 dní do roka, a tak je logické, že tam budeme mít otevřeny prodejny. Já vás však mohu ujistit, že znám jen málo nemocnic, kde by se nacházela vzhledem k situaci našeho zdravotnictví prodejna převažující 200 metrů čtverečních. To v té diskusi asi pak pochopíte, že je zcela zbytné.

Na tom mě zase zaujalo, že hovoříte o tom, že prodejny mohou fungovat na letištích. My zase mezinárodních letišť tolik nemáme, ale čestně se přiznám, že bych, když už ten zákon připravujete, uvítal naprosto jinou změnu. Kdybyste na ruzyňském letišti mohli nařídit, aby ty prodejny fungovaly 24 hodin denně. Já nevím, jak kolegové senátoři, jakou létají třídou a zda chodí přes VIP salonek, ale my prostší občané, kteří létáme i charterovými lety, chodíme na Ruzyni tak po půlnoci a já vás mohu ujistit, že tam nefunguje skoro nic. A to podotýkám, že na Ruzyni každý cestující platí navíc letištní poplatek. Tak jak vidno, a prodejny tam též patří soukromníkům, některé prodejny otevřeny nejsou, i když by mohly. Pak tedy nechápu, proč to jiným musíme nařizovat.

Hovořilo se tu o Baumaxu, Baumarktu apod. Chtěl bych předkladatele uklidnit a doufám, že nejsme v televizi, v rozhlase, abych nedělal reklamu, že má prodejna, kde už bych měl mít právo, kdyby ji měli, na diamantovou či platinovou kartu Hornbach, má v určité sváteční dny zavřeno, aniž by mu to kdokoliv nařídil. Tak to prostě je a já jsem tomu vděčen a těm lidem to přeji, ale chápu, že to je na jejich vzájemné dohodě.

Na druhé straně mě zaujalo, když tedy podlehnu tomu naléhání, že máme jako rodina žít a rozjímat, tak mě docela překvapilo, když jsme loni na Vánoce

šestadvacátého brouzdali Starým Městem pražským a Malým Městem pražským, tak mě překvapilo – vždycky jsme měli ve zvyku navštěvovat jesličky – a světe div se, krom jednoho všechny kostely na naší obvyklé trase byly uzavřeny. Já to tu nechci rozpitvávat, jestli tedy už církev má omezenou pracovní dobu, nebo se bojí zlodějů, to nemíním zpochybňovat, ale nebylo, kde rozjímat. Tak jsem byl vděčný, že jsme si aspoň mohli koupit buřta. Chápu, že není buřťárna s 200 metry čtverečními, ale děsí mě, jestli ji také někdo nezavře. A tak bych mohl v podrobnostech pokračovat.

A prosím vás, proč se na mě asi můj klub bude zlobit, že já budu ochoten hlasovat i pro zamítnutí tohoto zákona v prvém čtení, je další důvod. Mně tam nepřipadá skutečně vyrovnanost těch vybraných svátků. Třeba nám to zde předkladatelé, kteří s tím zákonem sem přišli, aniž bychom to konzultovali alespoň uvnitř nás dopředu, tak prostě třeba nám to vysvětlí. Ale pokud je mi známo, chystáte další státní svátek a ten se má nazývati Velkým pátkem. Já vám to přeji. Já vám dopředu hlásím, že pro ten svátek nebudu, a to z prostého důvodu, že už vám tu roky, co zde jsem, stále říkám, že už ubývá tolik zdravotnického personálu, že budeme stát v nemocnici před problémem, kdo vlastně bude sloužit a z čeho to zaplatíme, protože on každý svátek pro ty provozy, které nejsou takto regulované, znamená i finanční náklady. Nicméně to pak ten zákon budeme opět novelizovat, protože někoho napadne, že tam zařadíme Velký pátek? Dámy a pánové, já bych byl daleko raději, kdybyste tedy nejdřív vyřešili, zda bude, či nebude Velký pátek, a bude-li Velký pátek, zda je hodný být zařazen v tomto regulačním zákoně, či není, a bude-li, tak pak asi než to novelizovat je lepší to odsunout a říci si pak, budeme hlasovat o osmi omezených dnech.

A to je asi vše, co jsem k tomu chtěl říct. Předkladatelům se omlouvám, ale dokud se to nebude týkat většiny lidí – a já bych asi nehlasoval ani pro to, aby se to týkalo většiny lidí, protože jsme lidé, kteří se svobodně rozhodují, a myslím si, že stát má dělat regulace pouze tam, kde to vyžadují skutečné zájmy většiny lidí, a ne jenom jisté malé části. To je vše, co jsem k tomu chtěl říct, a přeji vám příjemné rozhodování.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta, připraví se pan poslanec Kalousek a poté pan senátor Bublan. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, až zase budete ztrácet trpělivost nad tím, že se vám nedaří projednat důležité body této sněmovny anebo to, co máte jako skutečné priority, a ne tyto pseudopriority, kterých jsme tady svědky, tak pak si stěžujte sami na sebe. Jestli pro vás je opravdu prioritou nakazovat lidem, kdy mají chodit nakupovat, a podnikatelům, kdy můžou mít otevřeno a kdy nemůžou mít otevřeno, a to ještě selektivně, tak potom skutečně s touhle vládou je to už velice špatné. Ještě jste tam měli zařadit významnou tržní sílu. To je také další hit vaší koalice, a pak se nedivte. Doufám, že aspoň zítra to neopepříte a že se budeme věnovat důležitému zákonu, a tím je státní rozpočet.

Tady musím zareagovat na pana kolegu Miholu. Víte, vždycky argumentovat tím, co se mně hodí, nebo to, co někde je... Na světě najdete vždy celé spektrum, jak k nějaké problematice přistupují. Já mám obavu, že vlastně vždycky někdo něco někde uvidí a řekne si, že tohle tady musíme za každou cenu aplikovat. Samozřejmě desetkrát posbírané plusy ve zcela jiných kulturách, ve zcela jiných systémech, nikdy nemusí ve výsledku být plus, ale naopak minus. Obávám se, že Benelux je trošku jinak nastaven, má jiný systém služeb, lidé mají také jiné zvyklosti. A nechápu, proč něco, co tady dneska funguje, chcete tímto způsobem ohýbat.

Teď přesně vezmu větu pana předsedy Miholy, kdy se ptal, koho to baví být o víkendu v prodejnách. Tak samozřejmě by mě docela překvapilo, kdyby jediná prodavačka nebo prodavač v těch velkoprodejnách řekl, že je to baví. Nebaví to nikoho, protože každý samozřejmě má nějaké rodiny, nějaké koníčky apod. Nicméně není většího důkazu než tento předklad a podpora zejména z řad sociální demokracie toho, jak hluboce jste odtrženi od reálného světa, od skutečných potřeb lidí. Moje zkušenost velí, že v těch prodejnách jsou velice často lidé, kteří obracejí každou korunu. Příplatky a vůbec i základní mzdy, příplatky o víkendech a svátcích jsou pro ně poměrně důležitou součástí jejich příjmů. A oni nepřehazují to, zda mají, nebo nemají čas se někomu věnovat. Pro ně zásadní otázka je, jestli peníze vydělané mají, nebo nemají. Já nevím, jestli víte, že v téhle zemi je narůstající skupina sociálně slabých, a vy se této skupiny vlastně dotýkáte. A to nejen v oblasti toho, kdo chodí do prodejen pracovat, ale i těch, kdo tam zrovna do těchto prodejen zřejmě stále více budou chodit nakupovat levnější potraviny. Tak je to nastaveno ve vyspělých zemích a docela bych se divil, pokud by u nás i v budoucnosti to bylo nějak jinak.

Předkládaný návrh je o to z mého pohledu směšnější, že lidí v menších obchodech pod 200 metrů tedy nelitujete a nad 200 metrů litujete. Zjevně zase bude chodit nějaký zaplacený orgán, rozšíříte zřejmě řady dalších a dalších kontrolorů na stále se zmenšující skupinu těch, kteří vytvářejí hodnoty, kteří platí daně, a budete přeměřovat. Něco obdobného jak jeden městský policista na Barrandově přeměřoval metrem, zda skutečně je vzdálenost parkujícího auta od přechodu pět metrů či pět padesát. Tak jestli na tohle máte, je to úplně zvrácená představa o tom, jak má svět vypadat a fungovat. Takže nevím, ve jménu koho vy toto tady předkládáte. Útočíte na sociálně slabší skupiny lidí. Multimilionáři zřejmě k pokladnám a k zásobování velkoprodejních prostor rozhodně nechodí pracovat.

Nevím, zda předkladatelé si říkají, že lidé nakupují podle skutečných představ. Nebyli jsme to my, kdo jásal nad tím, že spotřeba domácností roste. A pokud by k tomu předkladatelé nebo zpracovatelé zákona přistupovali zodpovědně – možná že je podceňuji a dostane se nám tady odpovědi – tak by z obchodů zaslechli něco o impulzivních nákupech. To jsou nákupy, které člověk uskuteční v daný okamžik na daném místě. A budete se divit, je oslněn např. reklamou, momentální náladou nebo na rozměry prázdnějším nákupním vozíkem. Všechno tohle funguje a funguje velice efektivně. A on v danou chvíli tu věc koupí, i když ji k životu nutně nepotřebuje, a víckrát ji, když nebude mít zrovna v daný okamžik čas, náladu, peníze nebo poloprázdný nákupní košík nebo ten pocit, že ho má ještě prázdný, už nekoupí. Samozřejmě dneska máte pocit, že jste za vodou, že růst ekonomiky je nekonečný, ale ono to tak nebude. A zase potom budete vykládat, jak něco nefunguje. Možná vás

potká to štěstí, že se zase ocitne při poklesu ekonomiky nějaká středopravicová nebo pravicová vláda, a zase budete vykládat, jako tomu bylo v minulosti, jak to za vás všechno báječně fungovalo.

Celkem rozumím argumentům paní kolegyně Semelové. Vy se tady snažíte sice modernějšími metodami vychovat nového člověka, nevím, jaké éry, kapitalistické nebo současné postglobalizační, postmoderní to rozhodně není. Oni se více jak čtyři desetiletí pokoušeli vychovat socialistického uvědomělého člověka a pak víte, jak to všechno skončilo. Nevím, že dnes jim vadí, že si lidé za mzdu a svým způsobem, pokud pominu sociální aspekty, dobrovolně chodí vydělávat peníze do obchodů. Nevím, jak se to rovná s tím, že komunisti již od prvních měsíců své vlády šturmovali a honili lidi jak dobytek na různé brigády, honili je, aby dělali tzv. v akci Z, honili je k tomu, aby odcházeli do těžkého průmyslu, a nevím, na soboty se nekoukalo, protože tahle vymoženost, kterou měli v kapitalistických zemích již dlouhou dobu, se k nám dostala myslím někdy na začátku 70. let minulého století. Rozhodně ne předtím. Tudíž pracovní úsilí, víkendy nevíkendy, svátky nesvátky, na to nehleděli. A to nebylo o prodávání, to byla často otrocká fyzická dřina. A nebyli to ti, které poslali do lágrů. Takže zrovna dojemná péče ze strany této politické strany mě vůbec nedojímá.

Divím se, že tady zástupci KDU říkají, že chtějí propustit ten zákon do druhého čtení. Nevadí jim zřejmě, že tam některé významné náboženské svátky nejsou, kdežto jiné jo. Já se domnívám, že ještě logické by bylo to, že náboženské svátky se mají ctít, tudíž pro věřící by bylo volno, ateisté by mohli pracovat, pro ně to přece žádné svátky nejsou. Tomu bych ještě rozuměl. A nechápu, proč ateisti prostě volnem i některými aktivitami tyto svátky slaví.

Já bych moc doporučoval, abychom pokus o tento zákon zamítli už v prvém čtení. Nevím, proč se takovýmito návrhy mají zabývat výbory, trávit tím zbytečně čas, hledat nějaké pozměňující návrhy, jestli se to ještě rozšíří, nebo ne. Chuť sociálních demokratů programovat zřejmě sociálního člověka 21. století je tak neodolatelná, že jestliže tuhle nohu strčenou do pootevřených dveří schválíme, tak je jen otázka času, než přijdou s tím, že chtějí zavřít o všech nedělích. Nevím, jestli už tuto představu ze svých internetových stránek stáhli, nebo se tam ještě vyskytuje. Nejsem běžným návštěvníkem stránek sociální demokracie.

Proto vás vyzývám, abychom s tímto zákonem zametli v co nejkratší době a co nejefektivněji. Vedle toho, že zkomplikujete život těm, kteří potřebují vydělat každou korunu, a je to na jejich volbě, často podmíněné sociálním tlakem, zkomplikujete ho spoustě lidí, kteří mají nějaký životní rytmus, pracují někde, kde skutečně pro ně je docela zásadní z hlediska času, komfortu nakoupit si právě kvůli svým pracovním aktivitám o svátcích. A nevím, z jakého důvodu jim chcete jejich život komplikovat.

Takže stručně bych vás chtěl vyzvat: Nechte prodejce, nechte lidi na pokoji a obtěžujte je co nejméně. Pokud byste chtěli lidem hodně ušetřit, pojďme se domluvit, že napíšeme zákon, který zakáže vyvíjet politickou činnost o víkendech, aby alespoň v tomto čase lidé od nás měli pokoj.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní je zde jedna faktická poznámka pana poslance Kučery.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Navázal bych na kolegu Laudáta víceméně ve dvou věcech. Ta první je, když se tady kolega Laudát rozhovořil o tom, co nám přinesli komunisté v těch akcích Z a v těch pracovních sobotách, tak oni nám ještě přinesli krásnou věc, jakým způsobem tu prodejní dobu regulovat. V úterý přijela masna, ve čtvrtek smíšené zboží. Takže to bylo úplně jasné. Nicméně to není úplně ten důvod, proč jsem vystoupil, nebo proč jsem chtěl vystoupit. Já bych navázal také na to, už to tady řekl pan kolega Laudát, jaké jsou priority této vládní koalice. My tady řešíme bod, u kterého bylo jasné, že se za prvé u něj rozpoutá poměrně velká debata. Za druhé je to skutečně socialistický – s dovolením – nesmysl. Nevím, jestli toto je skutečně priorita této vládní koalice, patrně je, když to zařadí jako první bod dnešního jednání. A chtěl bych upozornit, že my jsme před 14 dny přerušili v prvním čtení naprosto zásadní novelu zákona č. 114, zákona o ochraně přírody a krajiny, která je pro tu oblast ochrany přírody v tomto volebním období to nejzásadnější. A tento bod programu, tato novela se v tomto týdnu vůbec nedostane na program projednávání. Zato tady řešíme ten socialistický nesmysl – prodejní doba v maloobchodě a velkoobchodě. Takže bych ještě jednou vyzval vládní koalici, aby si srovnala své priority, a až se příště bude odvolávat na obstrukce opozice, tak aby si uvědomila, že ty obstrukce spíše vyvolává ona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky prosím – pan poslanec Šidlo. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Já chci upozornit pana kolegu Kučeru, že za nás masna přijela v úterý a ve čtvrtek potraviny. Za vás za 25 let na vesnici nepřijede nikdo! A ti lidé jsou úplně bez potravin!

A tady chci reagovat ještě na jednu věc. Honili jsme lidi do práce, to je pravda, a oni šli také svojí iniciativou, chtěli si vybudovat novou republiku po válce. Ale situace je taková, že dneska v podstatě ti lidé nemají práci. A to, co oni vybudovali, tak za 25 let jste si šikovně rozebrali!

Děkuji za pozornost. (Hlasitý potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo s řádnou přihláškou pan poslanec Kalousek, po něm pan senátor Bublan.

Poslanec Miroslav Kalousek: To je moc hezké slyšet, že někomu přece jenom bylo líp.

Dovolte, dámy a pánové, abych se velmi krátce vyjádřil k tomuto návrhu zákona. Jistě znáte ten příběh z Knihy knih, kdy Mojžíš schází ze Sinaje a v rukou drží Archu Úmluvy a říká: Izraelité, mám pro vás celkem dobrou zprávu, těch dvacet božích přikázání jsem s Hospodinem usmlouval na deset, například jsem mu rozmluvil ten nesmysl, že tam bude "světiti budeš den sváteční nad 200 metrů prodejní plochy", tak

to tam není. Na druhou stranu se omlouvám, "nesesmilníš" tam zůstalo. Tak nějak je to v Písmu.

Uběhlo šest tisíc let a přichází pan poslanec Bublan a říká: To je škoda, prostě tahle regulační norma neměla vypadnout a já myslím, že bychom ji měli dát do moderního právního řádu, a dáme ji tam, protlačíme ji tam, i když ji vlastně nikdo nechce.

Je tedy otázka, kdo to chce. Tak zákazníci to nechtějí, ti se chtějí svobodně rozhodnout, kdy budou chodit nakupovat. Obchodníci to také nechtějí, protože ti se chtějí svobodně rozhodnout, kdy chtějí mít otevřeno nebo kdy chtějí mít zavřeno, to je prostě jejich rozhodnutí. Zaměstnanci to kupodivu také nechtějí, protože přijdou o docela dobré možnosti slušného přivýdělku za mimořádné směny s příplatkem. Koneckonců i brigádníci přijdou o některé možnosti dobrého přivýdělku, brigádníci většinou z řad studentů. Komu to tedy zásadním způsobem prospěje? Hledejme alespoň někoho, pro koho to bude znamenat jednoznačný prospěch.

Já doufám, že nebudu obviněn z paranoie, když řeknu, že jednu takovou skupinu nalezneme. To jsou velké pekárenské kapacity. Na tom jednoznačně vydělají pekaři, protože jak známo, tak řetězce a prodejny nad 200 metrů prodejní plochy chtějí každé ráno čerstvé pečivo. Svátek nesvátek. Takže když bude otevřeno ve svátek, tak ta pekárenská linka musí noc předtím zaplatit mimořádnou směnu s příplatky, aby druhý den ráno bylo na pultech čerstvé pečivo. Když bude zavřeno, tak holt ten zákazník si koupí to pečivo na dva dny a pekař ušetří tu mimořádnou směnu s příplatky na mimořádné lince.

Takže pokud chceme podpořit velké pekárenské kapacity, tak hlasujme pro. Já si myslím, že je podpořit nechci, proto podporuji návrh na zmítnutí. Nechci být obviněn z paranoie, nechci říkat, že si pan ministr financí tenhle návrh objednal, ale minimálně by se měl tady přihlásit ke konfliktu zájmů a říct: Ano, já tady mám konflikt zájmů, protože bude-li tento zákon schválen, já ušetřím několik směn s nočními a mimořádnými příplatky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Opálka, potom pan poslanec Hájek.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, on je ještě někdo, komu by to vyhovovalo. To jsou ti menší podnikatelé, které ty velké řetězce zatlačily, v některých případech zcela zničily. Ten paradox je v tom, že naše pravice horuje pro živnostníky a malé a střední podnikatele, ale vstup velkých řetězců v podstatě umrtvil nejenom malé obchody, ale i domácí produkci. Protože se dováží cizí pracovní síla prostřednictvím zboží, které bylo vyrobeno úplně někde jinde, a nám to komplikuje situaci. Toto se samozřejmě už vrátit nedá, takový je svět, tak to jde dál. Ale pak si ta pravice musí rozmyslet – podporuje domácí živnostníky, nebo nadnárodní řetězce? Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČ.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Hájek. Po něm ještě dvě faktické poznámky, pan poslanec Laudát a pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych jenom krátce zareagoval na kolegu Kalouska. Mně se líbí, jak začal u Mojžíše a skončil u Babiše. To je hezké. To se musím také ještě tady naučit, že skutečně za všechno může Babiš.

Ale co se týče těch pekáren, já také chodím nakupovat a musím konstatovat, že asi pan kolega Kalousek už nechodí nakupovat, protože si myslím, že 80 procent pečiva se dneska dělá z mražených polotovarů a ty obchody si to pečou samy. Takže pane Kalousku, až půjdete – prostřednictvím pana předsedajícího – někdy nakupovat, tak se podívejte, z čeho tu housku máte, jestli je to mražený polotovar, nebo houska z Penamu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. V logice toho, co tady zaznělo, tak to bychom měli zlikvidovat velká zemědělská družstva, protože také tím by se vytvořil větší prostor pro drobné zemědělce. Mohli bychom zlikvidovat velké řetězce například prodejen elektroniky, aby se uživili malí. Skutečně tohle vážně myslíte? Kde je ta hranice, kam půjdete? Copak i do těch velkých prodejen nedodávají čeští výrobci? Já nevím, já když jdu do Teska, tak tam vidím téměř všude celé baterie regálů, kde jsou kostelecké uzeniny. Tak já nevím. Já si myslím, že v dnešní době rozlišovat a vnucovat lidem kolikrát něco, co dokonce ani na tom trhu není. Vy jste tak dlouho měli plánovanou ekonomiku, až jste nezvládli ani plánování toaletního papíru. Jak říkal kdysi nebožtík herec a komik Dvořák, možná to bylo tím, že jste ho plánovali na hlavu, nikoliv na – tři tečky.

Takže nechápu, co tady chcete tímto říkat. Ale opravdu je to až skoro komický návrh. Opravdu pojďte ten návrh zamítnout. Škoda času.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím, pan poslanec Kalousek, faktická poznámka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručnou odpověď k drobným živnostníkům. Můj strýc je drobný živnostník, antikomunista, jehož rodinu komunisté likvidovali včetně jeho živnosti dlouhá léta, a prodává na 203 metrech čtverečních prodejní plochy, takže já tady hlásím konflikt zájmu, protože on by se už samozřejmě dostal do té regulace. Ale dokonce i ti živnostníci hluboko pod 200 metrů jsou proti. A víte, proč jsou proti, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego? Protože tohleto jsou lidé, kteří vyznávají lidskou svobodu, a není lidské svobody bez ekonomických svobod. A je samozřejmě spousta norem, které nutně některé ekonomické chování musí regulovat. Ale každá zbytečná regulace každé ekonomické svobody ve svém důsledku omezuje svobodu lidskou. A to vadí i těm živnostníkům, kterých by se to netklo. To nevadí jenom komunistům ve všech politických stranách této Sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan senátor Bublan, po něm pan poslanec Karamazov.

Senátor František Bublan: Vážené dámy, vážení pánové, jenom abych možná trošku zkrátil tu debatu týkající se těch 200 metrů čtverečních a potom možná i těch vybraných svátečních dnů. Já vím, že je to takový neuralgický bod. I v Senátu kolem toho byla velká diskuse, proč zrovna 200 metrů čtverečních, kde jsme to vzali. My jsme to vzali ve francouzském zákonodárství. Ve Francii to tak mají. Tam to mají stanoveno na těch 200 metrů a tam se skutečně liší ten zákaz – nezákaz. Takže je to opsáno ze zákona francouzského. Samozřejmě bychom mohli zvolit i počet zaměstnanců nebo nějaké jiné kritérium. Ale je to velmi obtížné, a možná pokud to pustíte do druhého čtení a budete mít nějaký lepší nápad, tak se k němu rád přikloním. Ale těžko hledat nějaké řešení.

Tady jde o to, že ty malé prodejny, těm ten zákon nepřikazuje, aby měly otevřeno. Ony mohou mít také zavřeno. Ale většinou jsou to prodejny rodinné, kde si ti lidé sami zvolí, jestli chtějí mít volno, nebo jestli chtějí mít otevřeno. Takže ta volba tam stále zůstává, kdežto u velkých prodejen si to zaměstnanci zvolit nemohou. Ti mají smůlu, ti zkrátka musí do práce a jsou případy, že když odmítnou, tak jsou potom bez práce úplně.

Potom ještě k těm svátkům. Já také nejsem nakloněn tomu, ale nakonec to bylo prohlasováno, že je tam Velikonoční pondělí, což je pohanský svátek, ten nemá s Velikonocemi jako s křesťanským svátkem příliš mnoho společného. Ale i tento zákon byl tak trošku koncipován za nějakého možná tichého nebo slabého souhlasu představitelů supermarketů a oni se spíš přikláněli k tomu Velikonočnímu pondělí. Nevím proč, mají to asi nějak spočítáno, že je to pro ně lepší. Ale i tady je určitý prostor abychom – nebo abyste vy měli možnost ty svátky nějak změnit, zredukovat na ještě menší počet, nebo ještě možná zvýšit na těch jedenáct nebo dvanáct státních svátků, kolik jich máme. Je to taková těžká volba. My jsme se snažili, aby tam byly zastoupeny takové ty klasicky křesťanské svátky a potom aby tam byly svátky, které zdůrazňují nebo připomínají českou státnost. Takže tyto dvě kategorie jsou tam částečně zastoupeny.

Takže to jenom k tomu, potom možná ještě ten zbytek bych řekl v závěrečném slovu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kučera, faktická poznámka.

Poslanec Michal Kučera: My jsme celou řadu odpovědí neslyšeli od pana senátora. Já bych možná připomenul další bod, který je poměrně důležitý, a myslím si, že pro menší města naprosto zásadní. Tady v návrhu zákona se zmiňuje to, že to neplatí pro lékárny, což je samozřejmě správné. Lékárna dnes plní v sobotu a v neděli v menších městech, tam, kde nejsou velké nemocnice, tam plní tu službu lékárenské pohotovosti minimálně od osmi od rána do osmi do večera, kdy je otevřeno to nákupní centrum.

Zeptal bych se pana senátora, pokud mi bude věnovat chvíli (obrací se ke stolku zpravodajů) – pravděpodobně ne, asi ho moc nezajímá tohleto pojednávání – jak to bude tedy s těmi lékárnami v nákupních centrech. Nákupní centrum tedy bude zavřeno, protože je nad 200 metrů, a jestli v tom objektu bude otevřena pouze ta jedna lékárna, nebo jestli ta lékárna se taky zavře. Myslím, že to je naprosto zásadní věc. Ono to v tuto chvíli zní jako věc triviální, ale když si představíte situaci na malém městě – desetitisícové město, tak v sobotu a v neděli lidé chodili do lékárny do toho Kauflandu, do Teska či jiných obchodů. Dneska zavřeme tento hyperkrám – co se stane s lékárnou? Zavřeme ji taky? Nebo to máte vymyšleno nějak jinak, pane senátore? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Koskuba.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Opravdu velmi krátce. Opravdu napjatě jsem čekal, jaké bude zdůvodnění pana senátora Bublana jako předkladatele. Mně to, co tady bylo sděleno, pouze přesvědčilo o tom, že sám není tak úplně přesvědčen o tom, o správnosti a argumentech této novely. Nemusí samozřejmě se mnou souhlasit.

Přiznám se, že až nyní jsem si trošku podrobněji pročetl důvodovou zprávu, která provází sněmovní tisk 275. Doporučuji to, kolegyně a kolegové, vám všem. Tam snad není žádné zdůvodnění. Je to velice strohé, neztratíte s tím moc času.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Koskuba a po něm ještě jedna faktická – paní poslankyně Černochová. Než dorazí pan poslanec, tak omluvím pana poslance Farského – prodloužím jeho omluvenku až do 16. hodiny. Pan poslanec Černoch se omlouvá od patnácté až do konce jednání ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, už jenom ve stručnosti.

Jsem rád, že tady opakovaně zazněl problém velkých nákupních center, která nyní tvoří často centrum satelitních měst, a je tam spousta drobných podnikatelů z tohoto pohledu, kteří, nebude-li mít otevřeno ten gigant, přijdou o práci, protože zákazníci nebudou. To je pohled, který bych rád slyšel, jak to bude řešeno. A jsem třeba upřímně rád, že u nás v nákupním centru vyrostla i pobočka České pošty, takže kromě lékárny má člověk v sobotu, v neděli, protože – neurazte se – řada z nás má povolání, kdy se prostě domů dostaneme až ve svátek, kdy můžeme vyřídit své věci.

Ale já bych měl, dámy a pánové, takový obyčejný návrh. Jestliže projde tento zákon a budete ho řešit v druhém čtení, co kdyby ti, kteří ho prosadí, a pak my jako celek šli cestou, že příklady táhnou. Připomenu takovou maličkost. My se zde často nemůžeme dohodnout, o některých bodech diskutujeme velmi dlouho a já si třeba zde nemyslím, že to je na škodu, ale s námi tady dlí řada obyčejných, v uvozovkách obyčejných zaměstnanců Poslanecké sněmovny. Takže jestli míníme chránit jiné, tak

já mám takový návrh: Až si tu zase zvednete ruce, že budeme jednat po 21. a 24. a 6. hodině ranní, co kdybychom ve večerních hodinách propustili alespoň, jak říkal kolega Kalousek, ty zaměstnance z bývalých náleven domů a zbyli tady jenom s těmi, co jsou zde zcela nezbytní k provozu Sněmovny? Možná si pak uvědomíme, o co přicházíme. Ale těm našim zaměstnancům bych to z duše přál. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Nevím, jestli ten můj dotaz na pana senátora Bublana zapadl, každopádně odpovědi jsem se nedočkala. Ptala jsem se, jakým způsobem se bude v případě, že bude tento zákon přijat, posuzovat tržnice Sapa, kde je na jednom místě několik desítek, možná stovek podnikatelů s různými identifikačními čísly. Jak se bude posuzovat zákon na tuto tržnici? Myslím si, že i pan senátor Bublan ví, proč se na to ptám, protože jako bývalí kolegové v minulém volebním období v bezpečnostním výboru jsme se opakovaně právě i bezpečnostní situací ve vietnamské tržnici Sapa zabývali. Moc pěkně prosím pana senátora, aby mi odpověděl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Karamazov, který je zatím posledním přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh na omezení prodejní doby je dalším ze série opatření, které má jasný cíl – omezit naši svobodu. Levice ráda reguluje osobní život lidí. Teď si usmyslela, že bude nařizovat, jakým způsobem máme trávit volný čas, když o některých svátcích má být ve větších obchodech zavřeno.

Osobně nejsem velký příznivec trávení volného času nakupováním. Sám raději vyrazím za sportem nebo do přírody. Nikdy by mě ale nenapadlo nutit ostatní, aby do přírody chodili se mnou, když raději dělají něco jiného. Ano, třeba nakupují. Možná je to jejich koníček, možná ale nemají jinou možnost, možná mají čas si v klidu rozmyslet co koupit a porovnat nabídky jen ve dnech volna. To ale senátory, kteří pro návrh hlasovali, zjevně nezajímá. Asi mají času na nákupy ve všední dny dostatek.

Tento návrh je samozřejmě nebezpečný z principu. Vláda přestává oddělovat veřejný život a soukromý život. Stále častěji nám nyní chce stát nařizovat, jak se chovat v soukromém životě. Do toho ale instituce nemají strkat nos. Jedná se totiž o prostor každého člověka, na který stát nemá nárok. Pokud si tento prostor stát uzurpuje, svoboda se mění v totalitu. Zatím nám někteří politici chtějí nařizovat, co ve volném čase nedělat – nenakupovat. Jsme ale jen krůček od toho, kdy nám budou chtít přikazovat, co ve volném čase dělat. Nerad bych se vracel do doby vynucených účastí na takzvaně spontánních oslavách Svátku práce či k povinnému vyvěšování vlajek, ať už mají barvu rudou, či modrou.

Stát by měl omezovat a postihovat takové jednání, které je škodlivé nebo nebezpečné. Co je ale nebezpečného na nakupování o státním svátku? Čemu

koupěchtiví občané škodí? Snad ekonomice, která díky vyšší spotřebě roste? Snad zaměstnancům obchodu, kteří si obvykle berou směny o svátcích dobrovolně –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi odmlouvám. Prosím levou část sálu, aby se usadila a nediskutovala.

Poslanec Simeon Karamazov: Snad zaměstnancům obchodu, kteří si obvykle berou směny o svátcích dobrovolně, protože jsou spojeny s lepším finančním ohodnocením? Proč je to levice, která škodí zaměstnancům a má záměr zrušit pracovní místa? Protože k rušení pracovních míst dojde. Na menší počet prodejních hodin bude logicky zapotřebí méně zaměstnanců. Proč se zabýváme neexistujícími problémy, místo abychom hovořili o výzvách dneška a čelili jim?

Vyzývám proto členy Sněmovny, aby si tyto otázky položili a zbytečně nebrali občanům svobody, které tak těžko získávali. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych navázal na pana kolegu Fiedlera. Chtěl bych požádat pana senátora, našeho bývalého kolegu, protože on přesně ví, jak to tady chodí, aby trošku rozvinul tu důvodovou zprávu, protože kdyby to nebylo skutečně v tisku, v oficiálním tisku, tak bych měl podezření, že je to pokus o ironii či satiru. A já vám to klidně odcituji, abychom věděli, co nám tady ctěná horní komora poslala za odůvodnění:

Co se týká výdajů ze státního rozpočtu a jiných veřejných rozpočtů, budou spočívat v nákladech na správní dozor nad dodržováním zákona. – Tečka, žádné číslo.

Příjmy státního rozpočtu budou sníženy o zdanění zisku z tržeb z prodeje ve svátek. – Žádné číslo. Co tak DPH? Já myslím, že je evidentní, že to není jenom zisk z tržeb, ale zní to tak jako hezky, že někomu snížíme ten podezřelý zisk z tržeb. Žádné číslo.

Lze však předpokládat – to je předpoklad většiny senátorů –, že větší část tržeb se přesune do menších prodejen a do standardní prodejní doby, a proto k výpadku z daní nedojde. – Všimněme si té argumentace. V první větě říkají naši ctění kolegové, že dojde k výpadku daní, i když to nespecifikují, a ve druhé větě říkají, že k žádnému výpadku daní nedojde. Tak buď platí věta první, nebo druhá. Obě tyto věty nemohou platit současně.

Na druhé straně lze předpokládat vyšší příjem v oblasti turismu a služeb poskytovaných v oblasti volnočasových aktivit. –Tak zřejmě budeme platit za ten vstup do přírody, jinak nevím, argumentují tak hezky, jak lidé budou chodit do přírody, když nebudou nakupovat, ale když se předpokládá zvýšení příjmů a tržeb, a tím pádem i daní, tak se za to zřejmě bude platit. Zase žádné číslo.

Takže potom po pravdě, a to je třeba ocenit, říkají: Nároky na státní rozpočet jsou předem neodhadnutelné, avšak minimálního rozsahu. – To je také hezká věta, velmi nelogická. Odhadnout to neumíme, ale víme, že to bude minimální rozsah. Když někdo tvrdí, že to bude minimální rozsah, tak podle mě už to je odhad. Ale senátoři říkají, že to není odhad, ale přitom autoritativně tvrdí, že to je v minimálním rozsahu.

A to je všechno. Ale nemluvíme o těch příjmech z toho turismu, to už není nic. To byl první odstavec.

Dopad na hospodářské subjekty, dotčené podnikatele, bude spočívat na jedné straně v omezení tržeb z prodejů ve svátek, na druhé straně v úspoře mzdových nákladů a části režijních nákladů. To se však týká jen velkých podnikatelů. Dopad na malé a střední podnikatele bude kladný, neboť zákon nepřímo omezí konkurenci od velkých podnikatelů. – Tak já nevím, jestli je to podpůrné stanovisko k tomu návrhu zákona, nebo naopak věta, kdy bychom měli být obezřetní, že někdo chce zákonem omezit konkurenci a sám se k tomu hlásí. To byl druhý odstavec důvodové zprávy.

A přijde poslední: Sociální dopady budou příznivé, neboť lidé budou mít více volného času, aby se mohli věnovat své rodině a koníčkům, na což klade – pozor: kdo? – Evropská unie zvýšený důraz. Pracovní život by neměl negativně zasahovat do rodinného a osobního života. Konec důvodové zprávy.

A teď bez legrace. Je to důvodová zpráva, nebo je to pokus o satiru či ironii? Já si opravdu nejsem jist. Ale dozvěděli jsme se, že 200 metrů je opsáno z Francie. Tak když tady pan kolega poslanec Junek říká, že třeba by cyklisté mohli mít 0,5 promile, protože mimo jiné ve Francii, tak vláda říká ne, to nám závidí, že to nemáme. Když tady my něco navrhujeme třeba ohledně rychlosti, tak se zase řekne – ve Francii to není. Takový argument, že my jsme dali 200, protože 200 mají Francouzi, a pokud chcete, kolegyně a kolegové, tak si to v těch výborech změňte, svědčí o té kvalitě návrhu více než nějaká sofistikovaná kritika z řad opozice.

Když si přečtete důvodovou zprávu a uslyšíte, že to je stejné jako ve Francii, tak my nemůžeme hlasovat jinak než pro zamítnutí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pana předsedy Kalouska a potom ještě pan poslanec Fiedler.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já vzhledem k těm zahraničním autoritativním vzorům bych chtěl poprosit předkladatele, jestli by nám nemohl říci, jak je to v Chorvatsku. (Smích zprava.) Žádná větší autorita tady není.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Přiznám se, že před dnešním projednáváním jsem neměl tak úplně jasno, jak se tady k této novele zákona postavíme. A říkali jsme to i na naší tiskové konferenci, že náš poslanecký klub v tomto není jednotný a budeme hlasovat volně. Ovšem po tom, co jsem tady slyšel tuto diskusi a argumentační smršť a sílu, jsem nabyl přesvědčení, že tak jak říká

stranický kolega pana předkladatele, tento legislativní paskvil je třeba zamítnout. A dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení. (Potlesk části poslanců z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Stejně tak učinilo již několik vašich předřečníků, takže ten návrh je tady evidován. Pokud se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu končím a zeptám se na závěrečná slova. Pan senátor, prosím.

Senátor František Bublan: Vážené dámy, vážení pánové, ten spor je skutečně ideologický. Ono to tady zaznělo, bylo tady několik poznámek o svobodě, o hrozbě sociálního inženýrství a o tom, že se to liberálně tržní hospodářství s tím vypořádá samo, s tou poptávkou a nabídkou. Já nejsem nepřítel tržního hospodářství, ale i ono musí mít nějaká pravidla a nějakou základnu. A o té základně, a tady bych chtěl možná ještě nějakou větu říct – záleží, na čem to budeme mít postaveno. Tady se mluví o těch prodejnách: zavřeme, otevřeme. Ale ty prodejny, to není nějaká věc, nějaký předmět. V těch prodejnách jsou lidé. A kvůli těm lidem, kvůli těm zaměstnancům, kvůli těm prodavačkám, skladníkům, kvůli těm je tento zákon koncipován. Nejde o ty prodejny, ale jde skutečně o ty lidi. Nejde o ty nakupující nebo nenakupující, ale o ty, kteří tam musí ty svátky trávit.

Já bych si dovolil jeden citát –

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím kolegy, aby nevykřikovali. Pokud někdo má co sdělit, tak ať se přihlásí.

Senátor František Bublan: "Ekonomika a ekonomická základna je základem společnosti, který determinuje vše ostatní včetně morálky a kultury. Vše ostatní je jenom nadstavbou ekonomického základu, případně falešným svědomím a celospolečenskou iluzí." Pokud budeme mít jako základnu ekonomiku, tak skutečně můžeme tady hovořit, tak jak jsem tady slyšel z té pravé strany. Ale tento citát je z Karla Marxe. Tak to jenom na to, abyste věděli, jaké myšlení nebo jakou základnu chceme pro naše další směřování společnosti mít.

Mám tady několik poznámek k tomu, co tady zaznělo. Pan poslanec Kučera říkal, že je to záležitost katolických zemí. Skutečně ty okolní země možná vycházejí z katolické tradice, ale třeba taková Itálie nebo Irsko, a to jsou hodně silné katolické země, tak tam to regulováno není. Tam žádný zákon nezakazuje mít otevřeno. Tam to dělají sami od sebe. Tak v tom je ten rozdíl. A když se podíváme na mapu Evropy, jak je to v jednotlivých zemích, tak tam, kde není žádná regulace, tak kromě naší republiky jsou to ještě balkánské země, potom Pobaltí a Švédsko. A samozřejmě Irsko, o kterém jsem mluvil. Jinak ostatní země mají buď plnou regulaci, jako je Německo, Rakousko, Maďarsko, Belgie, Nizozemsko, Lucembursko, Portugalsko, anebo částečnou, přičemž náš zákon by skutečně patřil do kategorie částečné regulace. A to mají země, jako je Španělsko, Francie, Švýcarsko a další. Takže bychom se jaksi příliš nelišili od těch ostatních zemí.

Pan poslanec Stanjura říkal, že v Senátu to vyšlo z dílny sociální demokracie. Není tomu tak. Bylo to schváleno napříč politickým spektrem, a dokonce jeden senátor za Občanskou demokratickou stranu tento zákon podpořil. Nebudu ho jmenovat, abyste ho nevyloučili z vaší strany.

O výběru svátků už jsem mluvil. Skutečně je to věc trošku takového posouzení. Pokud nabudete nějakého jiného dojmu, myslím si, že pozměňovací návrh v tomto směru by nebyl příliš obtížný.

Víte, tady se straší tím, že lidé přijdou o práci. Jedná se o sedm dnů v roce. Sedm dnů. Je to skutečně malý výčet. Nehledě k tomu, že tak jak jsem pozoroval v posledních dvou nebo třech letech, tak velké obchodní řetězce už mají zavřeno na Boží hod vánoční, dokonce i na ten druhý vánoční svátek anebo na Nový rok. Takže tím by se to trošku zmenšilo, pokud k tomu přidáme ještě nějaké státní svátky, tak nějaký velký zásah do té ekonomiky nebyl. A stejně tak by to nemělo vliv na zaměstnanost.

Já jsem několik let pracoval i v potravinách, v zásobování, tak vím, jak to chodilo. Když byl nějaký svátek, tak samozřejmě nákupy v předchozích dnech byly větší, to znamená i tržby byly větší. On ten ekonomický dopad, pokud nějaký bude, tak bude naprosto minimální nebo možná i žádný. Protože víme, jak u nás se nakupuje, když je nějaké volno, tak lidé nakoupí možná třikrát tolik, než potřebují. Ale už jenom vidina volných dnů je žene k tomu, aby si nakoupili více. Takže v tomto směru se ničeho neobávám.

A paní poslankyni Černochové, jak to bude se Sapou. To skutečně nevím. To záleží na tom, jak ten zákon bude vypadat, jestli tam bude 200 metrů, nebo tam bude počet zaměstnanců, nebo tam bude nějaké jiné kritérium. Ale určitě těch sedm dnů v roce, pokud bude Sapa otevřená, tak to nebude mít vliv na bezpečnost, to je záležitost daleko hlubší a problematičtější.

Já bych, dámy a pánové, k tomu už nechtěl více mluvit. Pokud se rozhodnete propustit tento návrh do druhého čtení, tak určitě tam bude prostor na velkou diskusi, případně na možná i lepší řešení některých problematických míst. Věřím tomu, že k tomu přistoupíme, jako že je to zákon pro zaměstnance, nikoliv pro nás, kteří nakupujeme nebo chceme svátek strávit nějakým jiným způsobem, ale je to skutečně pro ty ženy, většinou ženy, které jsou v těch obchodech a které po tom volají. A já, co jsem viděl nějaký průzkum veřejného mínění, tak většina zaměstnanců je pro to, aby se omezení, aspoň takové částečné, uskutečnilo. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Já si skutečně splním jenom roli zpravodaje. V první části projednávání v obecné rozpravě 9. prosince 2014 vystoupilo 14 poslanců s faktickými poznámkami, někteří potom opakovaně, a zazněl jeden návrh na zamítnutí návrhu zákona již v prvním čtení. V dnešní obecné rozpravě vystoupilo 16 řádně přihlášených poslanců a 24 vystoupilo s faktickými poznámkami.

Během této diskuse zazněly čtyři návrhy na zamítnutí návrhu zákona již v prvním čtení. Takže to je vše ke zpravodajské informaci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji a přikročíme tedy k hlasování. Padl zde několikrát návrh na zamítnutí. Já vás všechny odhlásím, prosím o novou registraci. A budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Kvorum se ustálilo.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 98, přihlášeno je 157, pro 67, proti 74. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě se budeme zabývat návrhem na přikázání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému a já tedy navrhuji, abychom v souvislosti s novelizací zákona o jednacím řádu přikázali návrh zákona k projednání výboru hospodářskému jako garančnímu. Zeptám se, zda je zde jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 99. Přihlášeno je 161, pro 155, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Žádné další návrhy zde nejsou. Nyní je tedy prostor pro jejich přednesení. Prosím, pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já navrhuji výbor sociální a rozpočtový.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to jsou tedy dva návrhy. Dále? (Nikdo se nehlásil.) Budeme tedy hlasovat.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání výboru sociálnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 100. Přihlášeno je 161, pro 153, proti 3. Návrh byl přijat.

Ještě byl návrh na přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro rozpočtový výbor, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 101. Přihlášeno je 161, pro 50, proti 58. Tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechna hlasování. Pan poslanec Volný? Moment. Já pouze konstatuji, že jsme tento návrh přikázali výboru hospodářskému jako garančnímu a dále sociálnímu. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Než otevřu bod 21, dám slovo panu poslanci Volnému.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, kolegové, nyní musím splnit jednu povinnost, musím říci, že je to velice milá povinnost. Sděluji s velkým ulehčením: Chtěl bych požádat tuto Sněmovnu, aby vzala

na vědomí, že podle § 86 odst. 6 beru zpět návrh novely zákona 202 o loteriích, tedy sněmovní tisk 437. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Sněmovna byla informována a můžeme tedy pokročit k bodu

21.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 418/ - druhé čtení

Prosím pana ministra zemědělství, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobrý den, vážený pane předsedající, milé dámy, vážení pánové. Dovolte, abych uvedl na dnešním jednání Poslanecké sněmovny ve druhém čtení tisk číslo 418. Jak již jsem zmiňoval, tak tento tisk tady byl projednáván opakovaně, dovolím si přesto mít tu úvodní slovo, které shrne některé nové skutečnosti, které se v průběhu prázdnin odehrály.

Cílem tohoto materiálu je implementovat víceletý program podpory dalšího uplatnění udržitelných biopaliv v dopravě na období 2015 až 2020, který byl dne 12. 8. 2015 schválen Evropskou komisí. Víceletý program podpory byl vypracován Ministerstvem zemědělství a schválen vládou České republiky dne 6. 8. 2014 usnesením číslo 655. Podpora, která je poskytovaná v současné době podle stále ještě platné nenovelizované legislativy, je založena na předchozím víceletém programu podpory, jehož platnost skončila dne 30. 6. 2015. Od té doby až do okamžiku, kdy nabude účinnosti předložená novela zákona o spotřebních daních, bude v České republice v důsledku významného prodloužení projednání návrhu v Poslanecké sněmovně poskytována překompenzovaná podpora. Ta je nyní nejen nepřiměřeně vysoká, ale je čerpána také ve prospěch biopaliv, která jsou využívána k plnění povinnosti nízkoprocentního přimíchávání.

Evropská komise uložila České republice přijmout nápravná opatření nejpozději do 1. 1. 2016 a zároveň zajistit, aby Česká republika po přechodnou dobu stanovila navýšené sazby spotřební daně tak, aby došlo ke zpětné kompenzaci neoprávněně poskytnuté podpory. V případě, že by nedošlo k zajištění příslušných nápravných opatření, tedy přijetí tisku 418 a souvisejících požadovaných úprav dle rozhodnutí Evropské komise do 1. 1. 2016, vystavuje se Česká republika riziku sankcí ze strany Evropské komise. Od 1. 1. 2016 vstoupí v platnost nové znění evropských pokynů pro státní podpory, jejichž článek 114 jasně deklaruje, že nadále není přípustné započítávat do plnění povinností nízkoprocentního přimíchávání vysokoprocentní biopaliva s podporou. Proto je nutné stoprocentní oddělení povinnosti přimíchávat od podporovaných biopaliv. Tím dojde k značnému poklesu objemu dotovaných biopaliv a k předpokládané úspoře státního rozpočtu.

V souladu s rozhodnutím Evropské komise by dále v období od 1. 1. 2016 do 30. 6. 2017 měly být sazby spotřební daně následující: Pro FAME B100 4,59 Kč/litr a pro

směsnou motorovou naftu 9,263 Kč/litr. Výše vratky spotřební daně u lihu využitého pro výrobu etanolu E85 by měla činit 10,229 Kč/litr. Po skončení tohoto přechodného období by měly být sazby spotřební daně následující: U FAME B100 2,19 Kč/litr, u směsné motorové nafty 8,515 Kč/litr a vratka u lihu E85 by měla být 10,97 Kč/litr. Úroveň přiměřenosti podpory bude každoročně vyhodnocována a v případě zajištění další překompenzace dojde k příslušné úpravě sazeb spotřební daně.

Kromě daňového zvýhodnění biopaliv obsahuje předložený návrh zákona také zavedení průběžného sledování plnění povinnosti dodavatele pohonných hmot přimíchávat do pohonných hmot, které uvádí na český trh, biosložku. Pokud dodavatel pohonných hmot stanovenou povinnost v průběhu kalendářního roku nesplní, bude povinen poskytnout jistotu z nedodaného objemu biopaliv. Tato jistota se v případě nesplnění roční povinnosti tohoto dodavatele započte na pokutu z nedodaného objemu biopaliv. Zkrácení stanoveného období významným způsobem přispěje k omezení nakládání s biopalivy v rozporu se zákonem o ochraně ovzduší. Zároveň dojde ke snížení výše případného nedoplatku na pokutě z nedodaného objemu biopaliv v případech, kdy dodavatel pohonných hmot dlouhodobě uvádí na českých trh pohonné hmoty, aniž by zákonem stanovenou povinnost ve sledovaném období splnil.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme v prvém čtení tento tisk přikázali rozpočtovému výboru jako garančnímu a dále ještě zemědělskému a výboru pro životní prostředí. Příslušná usnesení vám byla rozdána jako tisky 418/1 až 5. Prosím tedy nejprve zpravodaje garančního výboru, tedy rozpočtového, pana poslance Kalouska, aby nás informoval o projednání tohoto tisku ve výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jen připomenu, že tento tisk novelizuje dva zákony: zákon o spotřební dani a zákon na ochranu ovzduší. Rozpočtový výbor tento tisk projednal a doporučuje ho Poslanecké sněmovně schválit ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Podotýkám, že tento pozměňovací návrh, který rozpočtový výbor přijal, je v podstatě reflexí novelizačního schválení, tzn. dodatečně se vlastně dodává to, co bylo dojednáno a notifikováno s Evropskou komisí.

Nad rámec této zpravodajské zprávy si dovoluji podotknout, že já jsem byl v menšině, já s tímto usnesením osobně nesouhlasím, hlásím se proto do obecné i do podrobné rozpravy, abych vyjádřil svůj názor a předložil svůj avizovaný pozměňovací návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Turečka. Připraví se pan poslanec Kučera, který je zpravodajem výboru pro životní prostředí.

Poslanec Karel Tureček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, rád bych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru z 23. schůze tohoto výboru. Zemědělský výbor 14. října 2015 projednal návrh sněmovního tisku 418 a přijal následující usnesení. Zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, schválit ve znění pozměňovacích návrhů.

Pozměňovací návrh je reakcí na notifikaci Evropskou komisí. Tolik k usnesení zemědělského výboru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já tady pana poslance Kučeru nevidím. Vidím. Vybavím ho i příslušným dokumentem. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám přednesl 75. usnesení výboru pro životní prostředí z 26. schůze ze dne 14. října 2015. Výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby ho schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, jejichž obsah máte ve sněmovním dokumentu. Současně pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s Legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku nejprve pana poslance Kalouska a potom dalších. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já se pokusím být velice stručný, protože diskuse proběhla dlouze a vášnivě, nicméně je přece jenom některé věci po čase třeba zopakovat.

Jako zákon zvaný šrotovné, který přijala celá řada evropských států, vstoupil do historie jejich právních řádů jako zákon na podporu automobilového průmyslu, tak nepochybně tento zákon, až bude schválen, vstoupí do historie našeho právního řádu jako zákon na podporu skupiny Agrofert. Ten jediný rozdíl v tom je ten, že nikde v zemích, kde bylo přijato šrotovné, vlastník automobilového koncernu nebyl současně ministrem financí a prvním místopředsedou vlády. Jinak se jedná o to samé.

Já si dovolím jenom připomenout, jak mechanismus využívání biopaliv funguje teď a jak bude fungovat, až bude tato norma přijata. Nyní je to tak, že máme povinné přimíchávání, které je dáno evropskou směrnicí, která nám nařizuje přimíchávat zhruba 6 % bionafty do nafty a 4,2 % biolihu do lihu, a tyto přimíchávané složky nejsou nijak daňové zvýhodněné. Vedle toho probíhá prodej vysokoobjemových biopaliv, které jsou zcela oproštěny od daně, to znamená, že je tam významná veřejná podpora, protože jsou daňově zvýhodněné. Distributor má povinnost prodat během kalendářního roku na objem fosilních paliv určitý objem biopaliv, který odpovídá

povinnému přimíchávání, a má podle současného práva právo to, co prodá jako čistou, daňově zvýhodněnou složku, odečíst si od toho povinného přimíchávání. Velcí distributoři něco odečtou, něco přimíchají, něco prodají volného. V extrémním případě si lze představit, a skutečně k tomu dochází u celé řady distributorů, že prodají tolik čistých biopaliv, že už vůbec nemusí přimíchávat, protože povinnost splnili prodejem daňově zvýhodněného čistého biopaliva. Prostě se to může stoprocentně od sebe odečíst.

Teď dochází k novele, která mírně snižuje veřejnou podporu a ta dosud nezdaněná vysokoobjemová čistá biopaliva zdaněná budou, ale budou zdaněná natolik vlídně, že na trhu budou stále cenově velmi konkurenceschopná a budou stále levnější než fosilní biopaliva, ale o 70 % se snižuje ono dobrodiní možnosti si odečíst. To znamená bez ohledu na to, kolik jsem jako distributor prodal čistých biopaliv, tak jsem povinen míchat v minimálním objemu těch 70 %, to znamená ne už 6 % bionafty, ale 4 % bionafty, ne už 4,2 % biolihu, ale 2,8 % biolihu, ale míchat musím, kdybych čistých biopaliv prodal desetkrát víc, než je moje povinnost. Jinými slovy o 70 % tahle novela snižuje možnost stoprocentního odečtu, z čehož logicky vyplývá, že v extrémním případě až o 70 % vzroste poptávka biopaliv na trhu, neboť ta čistá biopaliva vzhledem k tomu, že budou cenově konkurenceschopná díky té veřejné podpoře, budou levnější než fosilní, se budou se prodávat dál. Zeptejte se třeba předsedy Svazu podnikatelů v dopravě a průmyslu pana Hanáka, který provozuje velkou logistickou firmu. On říká: "Ano, já na to jezdím, protože to je šest korun na litr. Kdo mi to dá?" Já se mu nedivím. Kdyby to nebylo šest korun na litr, tak na to samozřejmě nejezdí.

Jinými slovy tenhle kšeft pojede dál, protože to bude výhodné a cenově konkurenceschopné ne proto, že výrobce něco dodává konkurenceschopné, ale že to je podpořeno veřejnou podporou. A vedle toho bude stejně, ať už se toho čistého prodá jakékoliv množství, existovat nově povinnost přimíchat aspoň 70 %, to znamená objektivně odbyt vzroste ve prospěch výrobce. Na tom samozřejmě nevydělá nikdo jiný než výrobce. Zrovna tak jako na veřejné podpoře nevydělá nikdo jiný než výrobce. Já jsem slyšel řadu vládních činitelů, kteří se dívali do kamery, skoro to vypadalo, jako že to myslí vážně: Výrobce z toho nic nemá, protože daňová úleva jde k distributorovi. To účtuje distributor. To je samozřejmě pravda. A distributorovi je úplně jedno, jestli prodává daňově zvýhodněné biopalivo, nebo drahé fosilní palivo, ale není jedno výrobci, jestli jeho biopalivo bude díky veřejné podpoře konkurenceschopné, nebo nebude.

To je úplně stejné jako se šrotovným, které občas uvádím jako příklad. Příspěvek na nákup nového auta nikdy nebyl formulován jako příspěvek chudým automobilistům, aby si mohli koupit auto, protože oni čerpali tu výhodu, ale vždy to bylo zcela správně prezentováno jako podpora automobilovému průmyslu. Protože díky příspěvku šla auta na odbyt. Kdyby tady nebyla veřejná podpora, kdyby tady nebyla daňová úleva pro čisté biopalivo, tak to prostě výrobce neprodá, protože nebude konkurenceschopný. Protože mu na to všichni přidáme ze svých kapes miliardy, tak to výrobce prodá, protože díky naší veřejné podpoře výrobce bude dodávat cenově konkurenceschopný výrobek. Je to jednoduché, čisté jako facka, myslím, že tomu všichni rozumějí, jenom prostě někdo nechce pravdu slyšet.

Úplně stejné je to s tím objemem. Komu a v jakém objemu alokujeme veřejnou podporu? Jestliže tu veřejnou podporu odhaduje tisk, který máme v ruce, 418, na celkem 9 miliard korun a jestliže RIA tohoto tisku tam přesně uvádí jednotlivé výrobce bionafty, biolihu a říká, že skupina Agrofert má na tomto trhu více než 50 %, no tak více než 50 % z 9 miliard je 5 miliard. 5 miliard směřujících z kapes daňových poplatníků skupině Agrofert. To je trojčlenka a myslím, že srozumitelná a že tomu všichni rozumíte.

Je to shodou okolností zajímavé – nesedí tady paní ministryně Marksová, ale půvabné na tom je, že ta částka, kterou z veřejných prostředků každý rok budeme směřovat skupině Agrofert na její zisky, přesně odpovídá té částce, kterou žádala pro nevidomé, zdravotně postižené na zvýšení jejich sociální dávky. On vám to, paní ministryně, dát nemůže, protože sám má málo a ty peníze by mu chyběly pro ty jeho Preoly a pro ty jeho fabriky. Buď jedno, nebo druhé. To je otázka rozpočtových priorit.

Tohle jste připraveni schválit, kolegyně, kolegové. Samozřejmě když to schválíte, je to vaše právo. Moje ostuda to nebude. Já pro to hlasovat nemohu. Historie to prostě jednou zhodnotí, protože povinné přimíchávání je skutečně náš závazek vůči Evropské unii. Daňové zvýhodnění náš závazek není. To po nás nikdo nechce. To po nás chce jenom Agrofert. Fakt je, že jsme to znotifikovali. Fakt je, že to máme povolené, protože o to pan ministr Jurečka, a jistě dobře věděl, proč to dělá, mnoho měsíců v Bruselu usiloval. Takže povoleno to máme, ale nemáme to nařízeno. Máme nařízeno pouze to povinné přimíchávání.

To znamená, ona novela spotřební daně je skutečně potřebná, ale potřebná tak, aby se k těm vysokoobjemovým čistým biopalivům přistupovalo úplně stejně jako k palivům fosilním nebo k těm biopalivům, která jsou přimíchávána, a byla prostě plně zdaněna. Pak to bude fér. Pak tady bude jenom povinné přimíchávání. To je povinné. Distributoři budou odebírat od toho, kdo jim to dodá nejlevněji v odpovídající kvalitě. A nikdo nemůže říct, že bude někdo protežován.

Ale bude-li to schváleno v této podobě, nelze to nazvat jinak než zákon o veřejné podpoře skupině Agrofert. Je na vás, zda to tak chcete schválit. Já opravdu ne, a proto si dovolím v podrobné rozpravě předložit pozměňující návrh – a tady se přiznávám zcela otevřeně, nikdo z nás není expert úplně na všechno, takže se omlouvám svému kolegovi. Je to pozměňující návrh, který jsem doslova a do písmene opsal od pana poslance Raise z hnutí ANO, který když ho předkládal v tisku 417, kdy osvíceně pan poslanec Rais navrhoval zrušit tu daňovou výhodu pro všechna vysokoobjemová biopaliva. Ministerstvo financí tento návrh podpořilo. Vzpomínám si, že pan poslanec Faltýnek velmi apeloval na to, aby se o tomto návrhu hlasovalo jako o prvním, neboť měl podporu Ministerstva financí. A já jak hledám ten politický konsenzus, tak jsem to prostě od pana poslance Raise opsal, poctivě se přiznávám. Doufám, pane profesore, že mi to prominete. Pevně doufám, že Ministerstvo financí zůstane konzistentní ve svém postoji a tento pozměňující návrh bude dále doporučovat, tak jako ho doporučilo. A pevně doufám, že všichni budeme mít rozum.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tu je jedna faktická poznámka – pan poslanec Rais. Potom přednostní právo pana předsedy Stanjury a potom řádná přihláška pana poslance Pavery. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Chci ujistit pana poslance Kalouska, že i pan poslanec Rais se vyvíjí, takže jsem se posunul ve svých pozměňovacích návrzích kousek dál a v rozpočtovém výboře jsme projednali můj nový pozměňovací návrh. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická – pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuju moc, pane předsedající. Nechtěl bych zdržovat. Jenom bych chtěl reagovat na pana kolegu Kalouska. Mám pocit, že jsme si tady už dostatečně řekli, že v podstatě nemáme jinou šanci než dostát tomu, co po nás chce Evropská unie – tímto krokem abychom podpořili to stoprocentní biopalivo. Nechci tady možná už poněkolikáté zmiňovat, že tento návrh zavádí daň, neříkám, že nějak závratnou, ale ne zase tak malou, ale vláda předcházející, kde byl pan Kalousek ministrem financí, to schválila absolutně bez jakékoliv daně.

Ale já mám spíš jeden takový dotaz a nevím, jestli na něj bylo odpovězeno. Ale doufám, že mi pan kolega prostřednictvím pana předsedajícího odpoví. Když tady – pan Faltýnek to tady četl, stenozáznam – do poslední kapky krve a do posledního muže před pěti lety obhajoval tu dotaci, resp. to zvýhodnění a nulovou daň. Kde se to stalo, že se takhle úplně o sto procent otočil a dnes je to pro něj absolutně nepřijatelné? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě faktická poznámka pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpověděl jsem desetkrát a rád odpovím pojedenácté, prostřednictvím pana předsedy. V roce 2009 nebylo povinné přimíchávání. V roce 2009 jsme tedy schválili daňovou úlevu pro čistá biopaliva. Když přišlo povinné přimíchávání, schválně jsme udělali možnost stoprocentního odečtu, aby to neznamenalo nárůst, a logicky jsme počítali s tím, že až skončí notifikovaná daňová úleva, že to bude plně zdaněno. Notifikovaná daňová úleva skončila v roce 2015. Protože my jsme chtěli buď jedno, nebo druhé. Ale vy chcete obojí. A obojí už je nemravnost. Já chci pořád to samé: buď jedno, nebo druhé. Chci dál povinné přimíchávání, ale ne už daňovou úlevu. Anebo má zůstat daňová úleva, ale pak by nesmělo být povinné přimíchávání. Ale to nejde, protože to po nás Evropská komise chce.

Vy nemáte pravdu, pane kolego, když říkáte, že daňovou úlevu po nás chce Evropská komise. Evropská komise chce po nás jenom to povinné přimíchávání. Tu daňovou úlevu chce už jenom skupina Agrofert. A já chci jedno, nebo druhé. A protože radši vyhovím Evropské komisi než skupině Agrofert, chci povinné přimíchávání, ale nechci daňovou úlevu. Je to srozumitelné, prosím pěkně?

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní tedy s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tak nejprve se musím vrátit k předchozímu bodu. Nedělám to rád, ale musím pro stenozáznam.

Pan senátor Bublan tady prohlásil, že jeden člen klubu senátorů ODS hlasoval pro návrh senátního návrhu zákona, minulý bod. Nechal jsem to ověřit. Nebyly to stránky Sněmovny. Není to pravda. Ani jeden. Aby bylo jasno. Věřím, že to bylo neúmyslné pochybení ze strany pana senátora. Ale aby bylo jasno, aby zase potom ve druhém nebo třetím čtení nepoužíval, že i váš jeden kolega v Senátu pro to hlasoval. Není to pravda. Kdo si chce má slova ověřit, může to udělat stejně jako já: senat.cz. Oni mají trošku složitější než my najít to hlasování, ale najdete to. Jsou tam výsledky, je tam sjetina. Tolik k tomu minulému bodu.

Teď k tomuto bodu. Debatovali jsme tento tisk s panem ministrem zemědělství na rozpočtovém výboru. Já jsem mu kladl konkrétní dotazy, na které jsem nedostal odpověď, což jsem i chápal a rozuměl jsem tomu tak, že odpovědi se dozvím dneska. Pan ministr se v úvodním slově o tom nezmínil, tak já ty otázky zopakuji.

Za prvé jsem se ptal, kolik členských zemí Evropské unie bude od 1. ledna 2016 používat kombinaci povinného přimíchávání a daňových úlev. Rozumím, že tehdy pan ministr nemohl z fleku. Ale přece jenom od jednání rozpočtového výboru už nějaký den uplynul, takže věřím, že dostaneme přesné informace. A ne jak to bylo v roce 2013. Já jsem se ptal, jak to bude od 1. ledna 2016.

A druhý dotaz, který jsem kladl, jaký je kvalifikovaný odhad Ministerstva zemědělství, o kolik se zvýší potřeba přimíchávané nafty. Protože kromě toho, že je tam daňová úleva a současně povinné přimíchávání a daňová úleva je atraktivní pro dopravce z důvodů, o kterých mluvil pan zpravodaj, a je to logické, tak do celkového objemu toho, co musí ČR splnit, se nově nebude moci započítat celý objem těch vysokoobjemových. Je tam omezení, to znamená, logicky, a to je ta trojčlenka nebo jedna z trojčlenek, o kterých se bavíme a o kterých dlouhodobě hovoříme, musí vzrůst spotřeba povinného přimíchávání, spotřeba pohonných hmot. A já jsem chtěl slyšet odhad Ministerstva zemědělství či pana ministra samotného. Nejprve jsme se dozvěděli, že dneska je to jedna třetina ku dvěma třetinám ve prospěch vysokobsahových, těch stoprocentních. Pak to pan ministr upřesnil, že je to naopak, že jedna třetina jsou ta stoprocentní a dvě třetiny povinného přimíchávání. Nicméně pokud zavedeme limit do celkového součtu, tak logicky, abychom splnili celkové zadání, musí vzrůst složka povinného přimíchávání. A mě by zajímalo, jaký je odhad. A to je ten benefit pro všechny dodavatele. Nechci tady rozlišovat, kdo to bude dodávat, jestli domácí, zahraniční, kdo to vlastní, kdo to nevlastní. O tom jsme tady mluvili poměrně dlouho. Ale to je ten benefit pro dodavatele.

A vrátím se k tomu, co tady říkal pan poslanec Volný. Prostě to není pravda, co říká – nemáme vlastně co řešit, musíme vyhovět EU, tak to pojďme rychle schválit. Když si podrobně přečtete notifikaci, a dostali jsme jak originál, tak český překlad, tak zjistíte, že ano, povinné přimíchávání plnit musíme a u daňové úlevy Evropská komise nám to dovoluje. Ne že to po nás vyžaduje! A to je opravdu úplně jiný

princip. Takže neříkejme si, že uděláme všechno to, co po nás chce Brusel. To, co po nás Brusel chce, uděláme a k tomu si dáváme něco jiného. Tak to argumentujte jinak, třeba tím, že to je atraktivní pro dopravce, protože mají nižší náklady na pohonné hmoty. To je argumentace, se kterou souhlasím.

Za nás chci říct, za občanské demokraty, my nepodporujeme ani jedno – ani povinné přimíchávání, ani daňové úlevy. A víme, co chce Evropská komise, ale jsme si takřka jisti, že za pár let, tak jak se reviduje v této chvíli přístup EU k biopalivům první generace, tak za pár let se bude kriticky hodnotit i to, co se děje od roku 2016 do roku 2020. Myslím, že výsledky prvního období, a teď nemluvím o České republice, ale mluvím obecně o tom, co to dělá s krajinou, jak se preferuje nějaký typ plodiny, protože je to ekonomicky výhodné, ta fakta už dneska máme na stole, ty studie máme na stole, jenom ti ekologičtí aktivisté, kteří to v Bruselu prosazovali tehdy a prosazují to znova, a bohužel tomu Evropská komise jako celek podlehla, takže nikdo nezpochybňuje, že ten závazek máme, jenom říkám, že kdybychom se mohli svobodně rozhodnout, tak my bychom byli proti i tomu povinnému přimíchávání. To je realita a to je nevýhoda toho neustálého přesunu kompetencí z ČR do Bruselu a tyto argumenty a tato stanoviska se bohužel budou velmi často opakovat, protože Brusel řeší to, co by řešit nemusel, a přesně naopak.

Tak já bych poprosil, jestli by pan ministr na ty dvě otázky odpověděl, protože si myslím, že je dobré znát kvalifikovaný odhad, případně mezinárodní srovnání s ostatními zeměmi, které mají stejné povinnosti jako ČR.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde jsou tři faktické poznámky: pan poslanec Volný, potom pan poslanec Bendl.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já už opravdu velice krátce. Samozřejmě že nám Brusel nenakazuje dotovat biopaliva, nicméně co já o tom vím, možná nevím tolik jako pan kolega Stanjura, tak máme povinnost do nějakého data přimíchávat až deset objemových procent do paliv, a pak je tam velice důležitý paragraf splnění emisí CO2 a nevím, jestli bez stoprocentní bionafty jsme schopni toho dosáhnout. Ale stejně jako pan kolega Stanjura pro stenozáznam, aby tady nebyly říkány bludy, tak povinné přimíchávání je již od roku 2007 a 2008, to znamená v roce 2009, kdy o tom rozhodovala minulá vláda, už povinné přimíchávání bylo. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Bendl a připraví se pan poslanec Borka. Ten stahuje, takže pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem přesvědčen o tom, že budoucnost ukáže, že bude potřeba tuto novelu zákona výrazným způsobem změnit, nebo lépe zrušit, protože se přijde na to, že to škodí po všech stránkách. Nepadl tady například fakt, že to bude přimícháváno i do paliva, do kterého to doteď přimícháváno není, a že to odskáčou obyčejné motory jednotlivých osobních aut, které na tento typ paliva nejsou zvyklé. A všichni z vás, kteří pro to zvednete ruce, myslím si, že až ti lidé

budou chodit do servisů, nezapomeňte jim připomenout, že jste to byli vy, kdo je do toho servisu poslal.

Ale chtěl jsem tady připomenout ještě jednu otázku, kterou jsme pokládali panu ministrovi zemědělství, a poprosil bych, zdali by aspoň ve druhém čtení na ni odpověděl: kde přijdou ty tisíce nových pracovních příležitostí? Když tady pan ministr zemědělství prosazoval tento návrh zákona, mluvil o tom, že to přinese tisíce, 16 tisíc pracovních příležitostí. Kde tedy vzniknou, když, a to znovu opakuji, víme, že více řepky už se do ČR nevejde a bude ji potřeba dovážet a že to nepřinese českému zemědělství opravdu nic. To jenom pro ty zemědělce, kteří se těší na to, jak řepka bude ještě výhodnější. Nebude. Bude se dovážet a bude se zpracovávat pouze v našich možná zpracovatelských fabrikách, které v ČR jsou. I to číslo do budoucna bude zajímavé, kolik jsme řepkového oleje, případně komponentů, které bylo potřeba využít na přimíchávání, museli dovézt místo toho, abychom je tady vypěstovali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Pavera.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já bych chtěl jenom zareagovat na svůj pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému pod číslem 2177. Ale než se k němu dostanu, jenom bych chtěl říci, že samozřejmě biopaliva jako taková vlastně jsou sice podporována v Evropě, ale jsou tam podporována i biopaliva druhé generace. Vím, že na zemědělském výboru i myslím, že tady v Poslanecké sněmovně pan ministr Jurečka říkal, že budou podporována i biopaliva druhé generace a třetí generace, pokud budou nějakým způsobem v budoucnu vůbec podporována, a mně trošičku vadí, že v důvodové zprávě bylo napsáno, že u nás vůbec tato biopaliva druhé generace nejsou. Možná nejsou podle české normy, ale podle evropské normy jsou. Jsou to biopaliva, která se vyrábějí v jedné liberecké firmě z kafilerních tuků. Podle evropského práva jsou to biopaliva druhé generace. Podle českých norem bohužel nevyhovují. Takže věřím, že v souladu s evropskou normou se to dá nějakým způsobem do pořádku.

Ale chtěl jsem zareagovat na svůj pozměňovací návrh a jenom vysvětlit některé věci, proč jsem ten pozměňovací návrh podal. Pozměňovací návrh zní, který je vložen za § 43g, kde ten odstavec je označen jako jedna a je za něj vložen odstavec dvě, který zní: Za ekonomicky stabilního se pro účely tohoto zákona považuje provozovatel daňového skladu minerálních olejů uvedených v § 58 odst. 8 písm. a) a b), který poskytuje zajištění daně způsobem a ve výši stanovené tímto zákonem. Pro provozovatele daňového skladu uvedeného v předchozí větě neplatí povinnost stanovená v § 43j odst. 2.

Jenom pro vysvětlení, co to je § 43j odst. 2. V tomto paragrafu 43j odst. 2 se píše mj.: Držitel povolení je povinen ve lhůtě pro dodání daňového přiznání k dani z příjmů oznámit správci daně údaje potřebné pro posouzení ekonomické stability. To znamená, že daňový sklad, který obchoduje s biopalivy nebo vyrábí biopaliva, tak

musí ještě na základě nějakých požadavků celního úřadu vyplňovat nějaké další podmínky, které po něm celní úřad vyžaduje.

Když chce ten daňový sklad vyrábět biopaliva, musí nahlásit množství vyrobeného paliva. Na to množství vyrobeného paliva musí zaplatit předem daň na speciální účet celního úřadu, popř. musí složit bankovní garanci u finančního ústavu, který je celním úřadem odsouhlasený. Podobně to je, když chce biopalivo vyvézt ze závodu, rovněž musí nahlásit množství vyváženého paliva a na základě množství vyváženého paliva musí zase složit předem kauci ve výši daně odpovídající množství vyváženého biopaliva nebo může zajistit i bankovní garanci zase u finančního ústavu předem odsouhlaseného celním úřadem. A poukazuji na jeden fakt, proč bychom měli tento pozměňovací návrh přijmout: Je částečně diskriminační pro tyto firmy. Zároveň se také na ně zbytečně navazuje nějaká byrokracie. Když jsem byl na zemědělském výboru a projednávali jsme pozměňovací návrh, tak samozřejmě nebyl v zemědělském výboru podpořen. A velice mě zaujalo to, co tam říkala paní náměstkyně ministra financí paní Hornochová, že kdybychom náhodou tento pozměňovací návrh schválili, že by hrozilo nějaké korupční prostředí. Já si myslím, že spíše bude hrozit korupční prostředí tam, kde bude rozhodovat člověk. A právě tím, že úředník z celního úřadu rozhoduje o tom, jestli je firma ekonomicky stabilní, nebo nestabilní, může způsobit další korupční prostředí.

Takže tolik tedy na vysvětlenou, proč jsem podal ten pozměňovací návrh, a věřím, že zvážíte jeho případnou podporu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Teď je tady faktická poznámka pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jsem chtěl jenom doplnit ty dotazy na pana ministra. Zazněly v řeči pana poslance Stanjury – ony tisíce pracovních míst. My jsme se teď s panem ministrem dohadovali, jestli 14 tis., nebo 16 tis. To není až tak podstatné. Podstatné je, že v tom materiálu, který máme schvalovat, vláda uvádí, že byť se tam počítá s 9miliardovou veřejnou podporou, tak ten dopad bude fiskálně pozitivní, protože ty tisíce pracovních míst a jejich daně a odvody na zdravotní a sociální bohatě těch 9 mld., z nichž 5 mld. je pro Agrofert, vyváží.

Já bych se chtěl pana ministra zeptat, jestli tomu opravdu věří. Jestli skutečně věří tomu, co je psáno v tom materiálu, že to bude znamenat takové zvýšení zaměstnanosti, že to vyváží, dokonce převáží tu veřejnou podporu. Protože to nám ta vláda píše. A já si myslím, a dokonce si myslím, že si to myslí třeba i pan předseda klubu hnutí ANO, že si z nás vláda dělá legraci, že je to prostě nesmysl. Ale zajímal by mě váš autoritativní názor, pane ministře, abyste řekl – já tomu věřím, že vám píšou pravdu!

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášku do obecné rozpravy nemám, takže obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda pan zpravodaj nebo pan ministr chtějí teď po obecné rozpravě závěrečné slovo nebo až po podrobné. (Zpravodaj Kalousek nechce.) Pan ministr ano, tak prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Diskuse byla poměrně bohatá na jednáních všech tří výborů, které byly minulý týden, nicméně já pro ostatní poslance, kteří toho jednání nebyli účastni, shrnu s dovolením několik faktů.

Je potřeba si uvědomit, že my jsme se dobrovolně zavázali, že v roce 2020 budeme mít podíl obnovitelných zdrojů v dopravě na úrovni 10 %. I po všech různých znovu uvažovaných kritériích Evropská komise i Evropský parlament tento rok potvrdily, že 9 % z těchto 10 % je možné naplnit a mělo by být naplněno biopalivy. V období před rokem 2010 se měly tehdejší vlády rozhodnout, jakou strategii zvolí k naplnění tady tohoto cíle, jestli to bude elektromobilita, nebo zdali to budou nějaké jiné alternativní pohony. Nicméně tehdejší vláda výrazným způsobem nasměřovala to směřování, že se opřeme o plnění tohoto cíle především prostřednictvím biopaliv.

Já bych chtěl zdůraznit, že biopaliva není pouze metylester řepkového oleje. Biopaliva jsou i veškeré jiné možné látky, které můžeme identifikovat jako biopalivo, které můžeme potom použít jako palivo do pohonných hmot. Je tady bioetanol z výroby cukrové řepy a jsou tady i jiné látky označované jako biopaliva druhé a třetí generace. A rád bych chtěl podotknout, že tento návrh zákona s těmito biopalivy druhé a třetí generace, příp. i jinými, která v budoucnu věda a výzkum přinese, počítá. Počítá s nimi v duchu možného plného stoprocentního zvýhodnění nebo případně, pokud ta biopaliva se budou blížit parametrům těch vysokoprocentních známých dnes, tak bude asi sazba podobná, jako je u těch biopaliv teď po notifikaci u Evropské komise.

Dál bych připomněl, že v tom prvním pětiletém období, tehdy ještě vlastně zahajoval notifikaci myslím pan ministr financí Kalousek, bylo notifikováno zhruba, že ta podpora bude možná až do výše něco málo přes 11 mld. korun. Reálně byla podpora poskytnuta v částce 5,6 mld. korun. To znamená zhruba něco okolo poloviny původně alokované předpokládané možné částky toho stropu, o kterém se tehdy notifikace zmiňovala. Dnes v té notifikaci máme částku okolo 9 mld. korun. Počítáme, že reálně podpora nebude ani v úrovni 5 mld. korun i s ohledem na to, že teď na to přechodné jedenapůlleté období spotřební daň u vysokoprocentních biopaliv zvyšujeme, a s ohledem na aktuálně velice nízké ceny pohonných hmot se ta vysokoprocentní biopaliva na ten rok a půl budou stávat velice problematicky konkurenceschopná a uvidíme, jestli vůbec budou provozovatelé v autodopravě ochotni tato vysokoprocentní biopaliva kupovat v takové míře jako doposud.

Je potřeba si uvědomit, že z celkového objemu biopaliv 45 % v současnosti tvoří biopaliva vyrobená z cukrové řepy. To znamená, ta často zmiňovaná trojčlenka, o které pan ministr často hovořil, v tom případě úplně zdaleka neplatí, pokud bychom vůbec chtěli přistoupit na její logiku, že ta podpora je vyplácená distributorům pohonných hmot, kteří nakupují podle nejlepší nabídky a poptávky v daný okamžik.

Bylo tady zmiňováno buď jedno, nebo druhé. Tak já si kladu otázku, proč daleko dříve se vláda nerozhodla – buď jedno, nebo druhé. A připomněl bych jednu důležitou věc. My jsme v situaci, kdy podle technických norem, které v České republice máme, jsme schopni plnit povinným přimícháváním zhruba 5,6 % biopaliv v dopravě. A je potřeba si položit otázku, čím doplníme ten zbytek do těch 10 %, těch

4,4 %. Máme dneska rok 2015. Nikdo tady reálně neřekl a ani v minulosti žádná vláda nezadala výzkum, který by se tímto zabýval, abychom tady pokročili kupředu. Takže jedna z variant, jak naplnit těchto 4,4 %, je právě přes vysokoprocentní biopaliva. Proto je tam ponecháváme. Proto to není jedno, nebo druhé. A zároveň jsou to vysokoprocentní biopaliva, která mohou být právě biopaliva, která tady byla zmiňována panem poslancem Herbertem, pokud se nepletu, která se třeba v České republice už vyrábí. A u nás se budou vyrábět ve větším objemu. Budou možná využitelná. Ale to už není otázka na mě jako ministra zemědělství, ale tato biopaliva musí kvantifikovat a uznat Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Přiznám se panu kolegovi poslanci Stanjurovi, nejsem vám dneska schopen dát, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, informaci, kolik států bude v Evropské unii od 1. 1. 2016. Nemáme to ještě na ministerstvu dohromady a děláme maximum, abychom vám minimálně ve třetím čtení tyto informace mohli předložit. A o kolik se zvýší spotřeba biopaliv tím, že bude povinné přimíchávání, to dneska není schopen nikdo přesně kvantifikovat, protože nevíme, jak se budou prodávat ta vysokoprocentní biopaliva. Neznám aktuální výhled ceny, jestli za půl roku nebo za tři čtvrtě roku bude stát jeden barel ropy tolik a tolik, jestli se ta cena zvýší, nebo sníží. To jsou velké proměnné, které dnes není schopen nikdo přesně označit nebo říct.

A jenom bych chtěl říci, že pokud se nepletu, tak v důvodové zprávě se nehovoří o 16 tis. pracovních místech, ale hovoří se o necelých 14 tis. pracovních místech v celém daném sektoru, která tam už dneska částečně jsou. A nějaká v případě přibližování se k hodnotě těch 10 % obnovitelných zdrojů v dopravě, nějaká v rámci výroby a distribuce ještě nějakým způsobem vzniknou.

Takže asi tolik ještě stručný dokumentář k té diskusi, která zde byla. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To bylo závěrečné slovo po obecné rozpravě. Otevírám rozpravu podrobnou. Přihlášku mám na pana poslance Böhnische, potom pan zpravodaj a pan poslanec Pavera. Nejprve tedy pan poslanec Böhnisch. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já se jdu jen přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je nahrán do systému jako sněmovní dokument 3037 včetně písemného zdůvodnění. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan zpravodaj.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dříve než se přihlásím ke svému pozměňujícímu návrhu, tak bych rád podotkl, že pan ministr, byť nám to napsal a byť se pod to podepsal, tak se teď k tomu nechce přihlásit, s tou zaměstnaností a s tím – opravdu vám není, pane ministře, trošku žinantní, nám neříkat pravdu? Pane ministře, máme-li pana poslance Herberta, tak máme pana ministra Mariana. Pane ministře Mariane (se smíchem:), ne – ne – doufám, že jsem se vás nedotkl, Marian jste. (Hlas: Já se omlouvám.) Ale nás by opravdu zajímalo, jestli věříte tomu nesmyslu, který je

napsaný ve vašem dokumentu, že tou zaměstnaností se vyváží ta veřejná podpora. Takže fakt – myslím, že bychom si to zasloužili slyšet, že by nás třeba jenom potěšilo, kdybyste řekl "to mi tam napsali nějaký úředníci a já, když jsem se nad tím zamyslel, tak si myslím, že je to nesmysl". Rozhodně by to bylo čestnější než se té odpovědi vyhýbat.

Jinak dovolte, abych se v rámci pozměňujícího návrhu – v rámci podrobné rozpravy přihlásil ke svému pozměňujícímu návrhu, který jsem vložil do systému, má číslo 3031. Jak již jsem avizoval, není to můj pozměňující návrh, je to návrh, který s veškerou odbornou péčí před časem napsal poslanec ANO pan profesor Rais. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Budeme pokračovat v podrobné rozpravě. Další přihlášený – ještě malý moment, faktickou poznámku má pan poslanec Bendl, dává vám přednost, pane poslanče Pavero, takže můžete vystoupit. Poté s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Ještě jednou dobrý podvečer. Já se vůbec na pana ministra nezlobím, on není první, který spletl moje jméno, je takové neobvyklé, takže vůbec nic se neděje. Spletla to už i paní místopředsedkyně Jermanová přednedávnem.

Já se jenom chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden jako sněmovní dokument číslo 2177. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem chtěl jenom fakticky podpořit pozměňovací návrh pana kolegy Pavery, přestože se domnívám, že nebudou biopaliva, nebo ta vysokoprocentní paliva příliš konkurenceschopná té řepce. V čase se to myslím ukáže, uvidíme, jak ta čísla budou vypadat.

Jinak jsem chtěl poradit panu ministru zemědělství, že možná opravdu vzniknou ty tisíce pracovních příležitostí, a to při opravách v autoservisech těch osobních aut, která se potom budou, řeknu, prát s tou biosložkou v té naftě. Myslím, že si na to ještě vzpomeneme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní neeviduji další přihlášené do podrobné rozpravy. Je-li tomu tak, tak končím podrobnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že nezazněl návrh na vrácení nebo na zkrácení lhůty, tak v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych si dovolil udělat procedurální návrh jménem dvou poslaneckých klubů, sociální

demokracie a ANO, abychom dneska jednali a procedurálně a meritorně hlasovali a jednali i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Eviduji vaši žádost, abych vás odhlásil, já tak činím. Požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Počet se ustálil.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 102. Přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro návrh 115, proti 9. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Budeme pokračovat dále v programu, tak jak byl schválen. Otevírám bod a tím je

19.
Vládní návrh zákona o jednorázovém příspěvku důchodci /sněmovní tisk 526/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Já vás požádám, paní ministryně, abyste se ujala slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, je zde návrh zákona, který předložila vláda s cílem poskytnout každému důchodci jako jednorázovou finanční pomoc příspěvek v jednotné výši 600 Kč jako částečnou kompenzaci za snížení životní úrovně důchodců, které bylo způsobeno zejména minulými nedostatečnými zvýšeními důchodů a také tím, že automatická valorizace pro příští rok vyšla extrémně nízká. Myslím, že nemusím tento zákon nijak podrobně uvádět. My jsme původně chtěli, aby to prošlo v jediném čtení. Toto bylo pravicovou opozicí zamítnuto. Proto teď pokračujeme v projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 526/1 a já prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro sociální politiku poslanec Miroslav Opálka a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, výbor pro sociální politiku se tímto návrhem zabýval 14. října na své 31. schůzi a přijal k němu usnesení pod číslem 144, které jste obdrželi, jak už bylo uvedeno, pod sněmovním tiskem 526/1. Debata byla vcelku bouřlivá. Usnesení, které bylo prohlasováno většinou, za prvé zvyšuje částku z původních 600 Kč na 1000 Kč. Za druhé posouvá účinnost zákona na dobu vyhlášení. A za třetí, výbor se

obrátil s žádostí na paní ministryni, aby informovala výbor o připravovaných změnách ve valorizacích pro rok 2017 a další. Tolik k jednání výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než otevřu rozpravu, přečtu omluvenku. Od dnešního dne do čtvrtka 22. 10. se z důvodu nemoci omlouvá pan poslanec Karel Pražák.

Nyní otevírám obecnou rozpravu a eviduji přihlášku pana poslance Vilímce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, v tomto sněmovním tisku vláda přišla s jednorázovým příspěvkem důchodci, respektive s jakousi finanční výpomocí mimo stávající důchodový systém, a to ve výši 600 korun na každého důchodce, tedy v jednotné výši bez jakékoliv vazby na výši důchodu. V součtu se zvýšením důchodu v pravidelném lednovém termínu dle zákona o důchodovém pojištění by to hypoteticky dělalo částku 90 korun měsíčně – 50 korun, pokud to propočtu nebo vydělím, na jeden měsíc z pohledu finanční výpomoci a 40 korun je ona valorizace, takže celkově by to bylo 90 korun měsíčně.

Dámy a pánové, ani se nedivím, že se to nelíbí Radě seniorů České republiky a přirozeně ani důchodcům. Vláda totiž na jedné straně uvádí a paní ministryně to dnes také připomněla, že ta dočasná úprava z roku 2012, která byla vynucena probíhající ekonomickou recesí a hlavně nutností zabránit prohlubování schodku státního rozpočtu, měla nepříznivý vliv na reálnou hodnotu důchodu. V lednu letošní roku proto došlo na základě novely zákona o důchodovém pojištění číslo 183/2014 Sb. k mimořádnému navýšení důchodů a bylo rovněž obnoveno dřívější pravidlo z roku 2011, tedy zvýšení částky důchodu odpovídající stoprocentnímu růstu indexu spotřebitelských cen. Ono mimořádné zvýšení beztak nezabránilo poklesu relace důchodu k hrubé mzdě a v zásadě dle uvedených čísel, která jsou uvedena v důchodové zprávě ke sněmovnímu tisku 526, toliko vyrovnalo reálnou hodnotu důchodu s rokem 2011.

Dovolím si upozornit, že i v návrhu státního rozpočtu na letošní rok v důvodové zprávě pak bylo vládou avizováno, že se vlastně ve srovnání s minulým rokem reálná hodnota průměrného vypláceného starobního důchodu sníží o 0,8 %. Vláda si je zřejmě vědoma, že za její existence dochází a dojde ke snížení reálné hodnoty důchodu, a to jak v roce 2016, tak i v roce 2017 v porovnání s rokem 2011, a nadto dojde k dalšímu reálnému snížení relace důchodu k hrubé mzdě. Místo toho, aby se vláda snažila tento problém řešit systémově a s nějakou perspektivou do budoucnosti, tak co dělá? Přichází s finanční pomocí v podobě jednorázového příspěvku důchodci. Takový postup přece nepovažuji za příliš seriózní. Ten příspěvek, a už to bylo vzpomenuto i v prvním čtení, totiž nemá žádnou vazbu na základ pro příští valorizaci důchodu. V tomto ohledu je to sice finanční výpomoc, ale z hlediska valorizace důchodu do budoucnosti takové plácnutí do vody.

Původně, a dobře to víme, se spěchalo, aby se to stihlo před Vánocemi. Mělo se to vyplatit v prosincovém termínu. Vláda předložila návrh zákona dle mého soudu

velmi pozdě a měla by vlastně poděkovat pravicové opozici za zavetování takzvaného zrychleného čtení. To totiž umožnilo vůbec podat nějaké pozměňovací návrhy. Samotná vláda nebo vládní koalice pod tíhou argumentů přišla prostřednictvím pana poslance Sklenáka na výboru pro sociální politiku s navýšením finanční výpomoci důchodcům na 900 korun. V součtu s pravidelnou valorizací by to tedy bylo 115 korun. +

Pak došlo k dalším návrhům. Zástupci Komunistické strany Čech a Moravy navrhli 1 200 korun, paní poslankyně Hnyková také v nějaké alternativě 1 200 korun a na sociálním výboru prošel nakonec návrh, který inicioval pan předseda výboru pro sociální politiku pan předseda Zavadil, na částku 1 000 korun.

Vím, že důchodci nesli také náklady spojené se stabilizací našeho rozpočtu v těch krizových letech, to všichni víme, tedy v době zhruba čtyřprocentního růstu by jim stát tyto náklady měl dorovnat. Bohužel návrhem tohoto zákona, tak jak ho předložila vláda, tak nečiní a pouze zvyšováním tohoto příspěvku beztak nedojde ke kýženému výsledku. Spokojen tedy může být pouze ministr financí, který dosáhl svého, poněvadž tento jednorázový příspěvek nemá žádnou vazbu na další valorizaci důchodů v příštích letech. Že na tom nakonec budou tratit důchodci, kupodivu vládu, socialistickou vládu, příliš nezajímá.

My jsme v prvním čtení, teď mluvím za klub Občanské demokratické strany, ústy pana předsedy klubu avizovali, že nechceme pouze systém finanční výpomoci a budeme usilovat o prosazení valorizace zhruba v té podobě, jak zněl původní návrh nebo původní předpoklad Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato finanční výpomoc, která se dnes vládou předkládá, totiž neřeší nezbytnou valorizaci důchodů nejen pro letošní, ale ani pro příští rok. My jsme přesvědčeni, že určitý systémový přístup se musí do valorizace promítnout.

Ano, pohybujeme se v době, kdy v zásadě nerostou spotřebitelské ceny, a tím by reálné důchody ve vztahu k průměrné mzdě dále klesaly. Proto jsme připravili vlastní návrh. Nechceme a nebudeme se teď přetahovat o výši jednorázového příspěvku, o tom rozhodne Sněmovna hlasováním, protože dle našeho názoru se stejně beztak jedná o nestandardní záležitost. Chceme ale a navrhujeme zvýšit valorizaci důchodů od 1. dubna tak, aby součet navýšení základní výměry a procentní výměry důchodu u důchodů přiznaných k 31. 12. 2015 byl vyšší o 1,2 % v porovnání s valorizací provedenou v pravidelném lednovém termínu.

Upustili jsme od původního záměru navýšení v rámci důchodového pojištění o 1,8 % vzhledem k onomu avizovanému jednorázovému příspěvku důchodci. Původní ideou bylo provedení této mimořádné valorizace, alespoň tak jsem to pochopil z tisku a z vyjádření paní ministryně, v pravidelném termínu, již tedy v lednu. Respektovali jsme také skutečnost, že vlastně vinou pozdního předložení této normy se technicky tato věc dle stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí nedá připravit k 1. lednu 2016. Náš návrh, pokud bychom to sečetli s návrhy na schválení příspěvku, té finanční výpomoci, důchodcům, by tak zvýšil průměrný nárůst důchodů od 1. dubna zhruba na úrovni 190 až 200 korun, čímž by se zabránilo reálnému poklesu důchodů v letošním roce.

Podobně dříve, musím pouze podtrhnout, uvažovala i paní ministryně Marksová, pouze svůj záměr nedokázala úplně na vládě prosadit. Dnes tedy můžeme v tomto zhruba jejím záměru s valorizací důchodů rozhodnout i na základě našeho pozměňovacího návrhu.

Vážené kolegyně a kolegové, nechci protahovat své vystoupení, protože hodně bylo řečeno již v prvním čtení. Věřím, že takový návrh, který jménem mým a pana poslance Beznosky z našeho klubu, že takový návrh podpoří nejen předkladatelé, pravicová opozice, ale o to více a tím spíše i levice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Zdeňka Soukupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já obvykle nevyvolávám spory. Jsem známý tím, že ve mně nejsou žádné antagonismy. Nicméně musím reagovat vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, na to, co tady říkal zástupce pravicové opozice.

Skutečnost je taková, že v podstatě si musíme připomenout, že v první polovině 90. let, tak jak je zřejmé z veřejných zdrojů, odčerpaly vlády pod Klausovým vedením z důchodového systému 50 miliard korun. Tyto prostředky, které patřily důchodcům, byly přerozděleny a ve státních rozpočtech věnovány například na sanace bank vytunelovaných spekulanty apod. Já bych chtěl říci, že vláda teď, když jsme se trošku nadechli a ekonomika se začíná trošku rozbíhat, nedělá vůbec nic jiného, než začíná pomalu ale jistě splácet jistý úvěr, který tady je z minulých dob. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přečtu omluvenku, která ke mně dorazila. Z dnešního jednání od 18 hodin se omlouvá pan poslanec Jan Farský.

Táži se, zda se ještě někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda si paní ministryně nebo pan zpravodaj chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu. Eviduji zde dvě přihlášky. První přihlášený do podrobné rozpravy je pan poslanec Vilímec. Připraví se pan poslanec Opálka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, s odkazem na vystoupení v prvním čtení se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 3036.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy v podrobné rozpravě vystoupí pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se také ve svém vystoupení přihlásil k pozměňovacímu návrhu výboru, který je

evidován v systému pod číslem 2986. Chci jenom opravit, že se jedná o pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 526/1, ne 2, jak je uvedeno v systému.

Dovolím si krátké zdůvodnění. Jde o to, že se znovu stejně jako na výboru pokouším zvýšit částku na 1 200 Kč, to je 100 Kč na měsíc. To je částka, se kterou přišlo Ministerstvo práce a sociálních věcí do vlády, když se předpokládala zákonná valorizace 100 Kč a k tomu mimořádná valorizace dalších 100 Kč. Účel toho byl vyrovnat propad reálných důchodů čili snížení kupní síly důchodců, které vzniklo v letech 2010, 2011, 2012 a 2013, čili za pravicových vlád, které snížily valorizační vzorec, a tím samozřejmě i příjmy důchodců. Nejde z mého pohledu o populismus a přetahování se, jestli 600, 900, 1 000 či 1 200 Kč. Dle Českého statistického úřadu měřená spotřeba důchodců dlouhodobě nerostla. V letech po propadu přišel rok 2014, kdy byla nízká inflace, takže ten propad se zastavil, a v roce 2015 se vláda snažila ten problém řešit mimořádnou valorizací, která tehdy prošla.

V roce 2016, kdyby prošla tato mimořádná valorizace, tak jsme mohli stabilizovat starobní, invalidní i pozůstalostní důchody tak, že nebude klesat jejich reálná hodnota a nebude se vzdalovat či rozevírat nůžky mezi průměrným důchodem a průměrnou mzdou. Tato valorizace však byla vládou odmítnuta a zkušenost ukázala, že inflace byla nízká, růst reálných mezd také, a dopracovali jsme se k zákonné valorizaci 40 Kč. To samozřejmě muselo pohnout i se všemi koaličními partnery ve vládě, takže přišla s tímto návrhem.

Na druhé straně musíme říci, že tento návrh nezabezpečuje stabilizaci v rámci reálných příjmů. U učitelů se zvedají platy o 3,3 %, knihovníků, sociálních služeb, policistů, hasičů o 3 %, u zdravotníků o 5 %, celkem na úřadech u státních úředníků o 5,8 % a v privátním sektoru o 4,6 % předpokládá Česká národní banka. Víme, že rostou v příštím roce platy státních zástupců, soudců, ústavních činitelů, jenom u důchodců se v podstatě dorovnává něco, což nezabezpečí ani stabilizaci v reálných příjmech.

Důchodci to vnímají jako křivdu a já si myslím, že když se nad tím zamyslíme, tak jako křivdu to musíme uznat všichni, že se tady nepoměrně rozděluje nově vytvořená hodnota. A tak se pokouším znovu načíst ve druhém čtení zvýšení příspěvku na 1 200 Kč a věřím, že ve třetím čtení získá podporu. Osobně bych byl i pro návrh, který zde načítal kolega Vilímec, protože jde o systémový krok, žel, jak mám informace z legislativy ministerstva, tak je svým způsobem nehlasovatelný, ale k tomu se vrátíme v garančním výboru a pak ve třetím čtení. Proto jako rezerva je tu i můj návrh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nikoho dalšího nevidím, že by se hlásil do podrobné rozpravy. Je tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se paní ministryně a pana zpravodaje, zda si chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že nezazněl návrh na vrácení návrhu nebo na zkrácení lhůty, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji jak paní ministryni, tak panu zpravodaji.

Budeme pokračovat dalším bodem, který je zařazen na naše jednání. Otevírám další bod, kterým je

11.
Vládní návrh zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu /sněmovní tisk 536/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, důvodem předložení vládního návrhu zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a souvisejícího vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů, který je evidován jako sněmovní tisk číslo 537, je implementace evropské směrnice o ozdravných postupech a řešení krizí na finančním trhu a evropské směrnice o systémech pojištění vkladů. Vzhledem ke vzájemné provázanosti obou sněmovních tisků považuji za vhodné pohovořit o nich současně.

Vzhledem k tomu, že jsem oba sněmovní tisky podrobně představil v úvodu prvního čtení, zopakuji dnes pouze základní fakta.

Cílem evropské směrnice o ozdravných postupech a řešení krizí na finančním trhu je nastavit pravidla pro předcházení a řešení případných krizí úvěrových institucí a obchodníků s cennými papíry. Základním principem je, aby náklady případné krize těchto institucí byly neseny v prvé řadě akcionáři a věřiteli prostřednictvím odpisů a konverze jejich majetku.

Evropskou směrnicí o systémech pojištění vkladů dochází ke sjednocení výběru příspěvků do národních fondů pojištění vkladů, zkracuje se lhůta pro výplaty náhrad pojištění vkladů, v případě České republiky ze stávajících 20 na 7 pracovních dnů, upravuje se rozsah pojištění vkladů a posiluje informovanost vkladatelů.

S ohledem na to, že transpoziční lhůty již uplynuly a v této souvislosti již bylo zahájeno řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie, považuji za zásadní, aby došlo ke schválení předložených návrhů zákonů pokud možno co nejdříve. V opačném případě se zvyšuje riziko finančního postihu České republiky.

Potřeba rychlého přijetí předložených návrhů zákonů má však i praktické důvody. Česká národní banka v současné době nemá zákonné zmocnění, které by jí umožnilo zahájit výkon nově svěřených pravomocí vybírat pravidelné příspěvky do fondu pro řešení krize či vystupovat vůči zahraničním partnerům jako orgán příslušný k řešení krize, což s sebou nese reputační riziko a riziko právní nejistoty.

S ohledem na výše uvedené vás žádám o vyslovení souhlasu s návrhem těchto zákonů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena na sněmovní tisky 536/1 a 536/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Roman Kubíček a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, rozpočtový výbor přijal usnesení ze 29. schůze konané 19. října 2015 v následujícím znění: K vládnímu návrhu zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, sněmovní tisk 536, druhé čtení. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové, viceguvernéra České národní banky Mojmíra Hampla, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, sněmovní tisk 536, schválila ve znění pozměňovacích návrhů. – Pozměňovací návrhy, které jsou obsaženy v tomto tisku, jsou vesměs legislativně technické opravy kromě bodu 80. V bodě 80 v § 255 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou: "Při prvním jmenování členů správní rady jmenuje ministr financí jednoho člena na tři roky, dva členy na čtyři roky a dva členy na pět let." K tomu odůvodnění: Znamená to, aby byl průběžně funkční tento orgán.

2. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, pan poslanec Kubíček, pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená sněmovno, dovolil bych si vás požádat o zkrácení termínu mezi druhým a třetím čtením na sedm dní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a táži se pana ministra nebo pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak, v tom případě zahajuji podrobnou rozpravu. Táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě podrobnou rozpravu končím a táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Pan zpravodaj, pan ministr – není tomu tak.

V průběhu obecné rozpravy padl návrh na zkrácení lhůty na sedm dnů. Zkrácení na sedm dnů je možné pouze se souhlasem pana předkladatele, takže se táži pana ministra, zda souhlasí se zkrácením na sedm dnů na projednání. Vidím, že souhlasí. Já tedy zazvoním a požádám kolegy, aby se dostavili k hlasování. Eviduji žádost

o odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím a požádám, abyste se opět přihlásili do systému. Počkám, až se počet ustálí.

Zopakuji o čem budeme hlasovat. Je zde návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh zkrácení lhůty na projednání. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 103, přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 79, proti 10. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas, a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu. Otevírám bod

12.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů /sněmovní tisk 537/ - druhé čtení

I zde z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi znovu uvést, že sněmovní tisk č. 537 úzce souvisí se sněmovním tiskem č. 536, neboť jde o vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony také v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu. Platí tedy vše, co jsem zmínil v rámci úvodního slova ke sněmovnímu tisku 536. Rád bych znovu zdůraznil, že vzhledem k uplynutým transpozičním lhůtám je potřeba, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti co nejdříve. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 537/1 a 537/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Roman Kubíček a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, dovoluji si přednést usnesení rozpočtového výboru z 29. schůze ze dne 14. října 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů, sněmovní tisk 537, druhé čtení.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové, viceprezidenta České národní banky Mojmíra Hampla, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a v souvislosti s úpravou systému pojištění vkladů, sněmovní tisk 537, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů. – Pozměňovací návrhy v tomto tisku jsou pouze legislativně technického charakteru.

2. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Ve druhé fázi bych chtěl opět požádat o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na sedm dní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otvírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho neeviduji. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Není tomu tak, děkuji. Zahajuji podrobnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Ani zde se nikdo nehlásí do podrobné rozpravy. V tom případě končím podrobnou rozpravu.

Padl návrh na zkrácení lhůty na projednání na sedm dnů. Táži se pana předkladatele, zda souhlasí se zkrácením. Je tomu tak, souhlasí. V tom případě opět zazvoním a přivolám kolegy z předsálí. Opět eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím. A požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na projednání ve třetím čtení na sedm dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 104. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 9. Konstatuji, že byl vysloven souhlas se zkrácením lhůty na sedm dnů pro třetí čtení, a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Než budeme pokračovat, přečtu tři omluvenky, které ke mně dorazily. Od 17.20 se z osobních důvodů omlouvá pan ministr Marian Jurečka, od 18 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam a dnes od 19.00 do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr obrany Stropnický.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

3.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 414/ - druhé čtení

Dne 18. září na 31. schůzi Poslanecké sněmovny jsme souhlasili s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Prosím, aby místa u stolku

zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, který zde již je, a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jiří Dolejš.

Táži se pana místopředsedy vlády a ministra financí Andreje Babiše, zda chce vystoupit v úvodu tohoto druhého čtení. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, cílem novely zákona o pojišťovnictví je především transpozice nové právní úpravy pojišťovnictví Evropské unie do našeho právního řádu, která povede k dalšímu sjednocování pravidel přístupu a provozování pojišťovací a zajišťovací činnosti v rámci jednotného evropského trhu, posílení finanční stability pojišťoven a zajišťoven a transparentnosti jejich činnosti a zefektivnění výkonu dohledu. Návrh zákona byl dne 16. září 2015 vrácen do druhého čtení. Dovoluji si vás tedy požádat o opětovné projednání předkládaného návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní se táži zpravodaje rozpočtového výboru. Ano, pan poslanec Jiří Dolejš chce vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji. Kolegové a kolegyně, nechci příliš zdržovat, ale přece jen věnujme projednání toho opakovaného druhého čtení trochu pozornosti. A dívám se zejména do koaličních řad.

Tento tisk 414 spolu s tiskem 415, který byl o pojišťovacích zprostředkovatelích, dorazil do Sněmovny někdy, tuším, v únoru. A původně dokonce s žádostí, aby byl projednán podle § 90 u tohoto tisku, se zdůvodněním, že doháníme harmonizační lhůty a že je to strašně důležité. Pochopitelně u takovýchto tisků bývá devadesátka zavetována, stalo se, ale v řádných termínech jsme si mysleli, že proplujeme tímto úskalím bez větších problémů. Také během jara byly načítány pozměňovací návrhy, které ale, protože obnažily určité problémy, o kterých se přímo v tom zákoně nemluvilo, popř. předkladatel o nich nemluvil, tak vyvolaly určité spory. Ty spory nejsou zdaleka nové, pokoušelo se je řešit už minulé parlamentní období, a ty spory jsou věcně vážné, proto je třeba tomu trochu věnovat pozornosti, protože se domnívám, že pojišťovny obhospodařují nemalý objem peněz, z těch nemalých objemů peněz jsou částky, které jdou na distribuci těch pojistných produktů, tedy tzv. zprostředkovatele, a snaha toto nějak odregulovat, aby to bylo ve prospěch klienta, samozřejmě je logická. Přitom pochopitelně zase nechceme podříznout distribuci těch produktů, tedy zkrátka aby to fungovalo, lidově řečeno.

A co se nestalo? Načetly se pozměňovací návrhy do obou tisků, tedy 414 i 415, a byly to pozměňovací návrhy z dílny koaličních poslanců. Důsledek byl, že tisk 415, který byl speciálně zaměřen na distribuci pojišťovacích produktů, tak ten byl stažený, aby náhodou nezablokoval jednání toho naléhavějšího případu, a to je tato harmonizační novela. Ale protože to téma bylo venku, šídlo z pytle venku, a načetl se podobný pozměňovací návrh i do tohoto tisku, tak vznikl problém, o to víc problém, když na zasedání rozpočtového výboru vlastně ten pozměňovací návrh byl původně

podpořen. Byl podpořen a stal se součástí pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru. Ex post se zjistilo, že tam není shoda, že to problém je, a tak se mírně upravený tento pozměňovací návrh načetl z pléna. Pak už jsme měli dva obdobné, nikoli stejné, způsoby řešení tohoto problému. Pominu ty vztahové věci kolem toho, na jaře byly, to by si možná vzpomenete, ale opravdu to nechci oživovat. Ale co považuji za podstatné, že ani na jednom se nevytvořila shoda. Proběhly prázdniny, začali jsme v září třetí čtení a měli jsme jedinou možnost. Hlasovat pro první, pro druhý nebo žádný návrh. Takže cítíte asi, jaký problém to je. A teď buď nebudeme řešit nic, tedy zůstaneme ve stavu neregulovaném, tedy tak, jak to bylo doposud, anebo se tedy tato složitá problematika nějakým způsobem ošetří, samozřejmě návrhem, který by nalezl v této Sněmovně určitou většinovou podporu. A protože je to téma tak citlivé a nejde o malé peníze a malé zájmy, tak pochopitelně asi nepředpokládám, že by se to mohlo podařit, pokud se nedohodnete vy tady uprostřed, zejména koaliční řady.

Tak to jsem chtěl jen upozornit, protože možná v návalu jiných povinností vám už unikla tato souvislost. Jinak nechci samozřejmě zdržovat načítáním pozměňovacích návrhů ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. V tento moment nikoho nevidím, v tom případě obecnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova? Pan ministr nebo pan zpravodaj. Není tomu tak. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První je přihlášen pan poslanec Votava, připraví se pan poslanec Sedlář. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, resp k návrhu, pod kterým jsem podepsán společně s kolegou Šinclem a který je v systému pod číslem 3015. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy v podrobné rozpravě pan poslanec Martin Sedlář. Prosím.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi tímto se přihlásit k pozměňovacímu návrhu kolegy Jiřího Holečka, který je veden v systému pod číslem 3028. Jde o jednoduchou potřebnou technickou úpravu, kde v části I článku 1 bodu 150 § 82 se doplňuje odst. 7, který zní: Před sjednáním pojištění spadajícího do pojistných odvětví životního pojištění musí pojišťovna sdělit zájemci o pojištění konkrétní odkaz na zprávu o její solventnosti a finanční situaci. Tato informace musí být poskytnuta jasně, přesně, písemně a v jazyce členského závazku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. O závěrečné slovo se hlásí pan zpravodaj. Prosím, máte závěrečné slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Já se přiznám, že jsem sice už na to byl upozorněn minulý týden, vlastně předminulý týden, kdy jsme se pokusili tuto věc projednat, ale teď mi to legislativní odbor připomněl. On totiž ten zákon, jak sem byl předložen v únoru, tak tam byly účinnosti, které vážou na termín leden 2016. Obávám se, že jsme nyní v situaci, kdy se tato účinnost nedá stihnout, tzn. že by to předpokládalo načíst jako legislativně technickou poznámku, legislativně technický návrh, jiný termín. Já na to upozorňuji, abychom se nedostali do situace, kdy bychom to museli řešit už ve třetím čtení. Nejsem připraven takto zasuplovat hlavní předkladatele.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Rozumím dobře vaší poznámce. Každopádně vzhledem k tomu, v jaké fázi je projednávaný bod, se pouze táži, zda budou následovat závěrečná slova. Není tomu tak. Děkuji. Vzhledem k tomu, že nezazněl návrh na vrácení návrhu nebo na zkrácení lhůty, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přečtu omluvenku, která ke mně dorazila. Dnes se od 18 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Gabrhel. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

59.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 575/ - prvé čtení

Z pověření vlády měl předložený návrh předložit Marian Jurečka, kterého dnes zastoupí pan ministr Daniel Herman. Prosím, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych v zastoupení ministra zemědělství uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Cílem předkládaného návrhu je zajistit řádné a hospodárné nakládání se zemědělskou půdou v majetku státu. Za tímto účelem se v zákoně č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, ve znění pozdějších předpisů, navrhuje nový způsob vymezení a členění rezervy státní zemědělské půdy a úprava podmínek, za nichž Státní pozemkový úřad tuto rezervu spravuje. Nově tvoří rezervu státní zemědělské půdy všechny pozemky, s nimiž je Státní pozemkový úřad příslušný hospodařit a jsou

potřebné k výkonu jeho působnosti, přičemž celková minimální výměra těchto pozemků nesmí klesnout pod 50 tisíc hektarů.

V rámci výkonu své působnosti Státní pozemkový úřad provádí zejména pozemkové úpravy, které jsou nutné v návaznosti na uskutečněné změny v právních vztazích k pozemkům po restituci a privatizaci. Za tímto účelem bude Státní pozemkový úřad rezervu státní zemědělské půdy doplňovat nákupem, směnou a využíváním předkupního práva státu. Rezerva státní zemědělské půdy zahrnuje rovněž pozemky potřebné pro uskutečňování rozvojových programů státu, které jsou podle dosavadní úpravy vymezeny nařízením vlády č. 218/2014 Sb. Tato část rezervy by nově měla být průběžně upravována podle budoucích potřeb státu, respektive ministerstev v rámci správního řízení, na jehož základě pak budou u dotčených pozemků prováděny zápisy v katastru nemovitostí.

V zákoně č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, se s ohledem na aktuální výměru státní zemědělské půdy, se kterou je Státní pozemkový úřad příslušný hospodařit, a omezenou možnost nabízet do veřejných nabídek pozemky k uspokojení zbývajících restitučních nároků formou poskytnutí náhradních pozemků navrhuje omezit možné formy náhrad pouze na peněžitou náhradu. Tato změna v příslušných ustanoveních zákona č. 229/1991 Sb. má odloženou účinnost o dva roky. Důvodem odložené účinnosti je potřeba vyčerpat veškeré možnosti, které stát má k uspokojení nároků oprávněných osob, to je formou poskytnutí náhradních pozemků. K uplatnění zbývajících nároků na peněžitou náhradu se současně navrhuje stanovit lhůtu deset let.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, moje zpravodajská zpráva k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 575.

Vláda předložila Sněmovně návrh zákona dne 25. 8. letošního roku. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 575 dne 25. 8. letošního roku. Organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil dne 3. 9. 2015 pod číslem usnesení 188. Určil zpravodaje Ing. Petra Kudelu a navrhl zemědělský výbor jako garanční.

Cílem návrhu zákona je zajistit řádné a hospodářské nakládání s pozemky ve vlastnictví státu a v příslušnosti hospodaření pro Státní pozemkový úřad. Navrhuje se zavedení nové kompetence Státního pozemkového úřadu jako správce rezervy státních pozemků, který je oprávněn s těmito pozemky nakládat v rámci vytváření a udržitelnosti rezervy státních pozemků. Přijetím navržených změn zákona č. 503/2012 Sb., zákona o půdě, zákona č. 139/2002 Sb. a zákona č. 92/1991 Sb. bude zachována výměra státních pozemků nezbytná pro uskutečňování rozvojových programů státu schválených vládou a pro pozemkové úpravy nutné v návaznosti na

změny v právních vztazích k pozemkům po restituci a privatizaci. Ze státních pozemků v příslušnosti hospodaření Státního pozemkového úřadu bude vytvořena rezerva určená pro uskutečňování rozvojových programů státu schválených vládou, kterou bude Státní pozemkový úřad spravovat, doplňovat a podle budoucí potřeby v rámci správního řízení měnit.

Státní pozemkový úřad bude mít možnost, respektive povinnost rezervu doplňovat k udržení potřebné výměry nákupem, směnou a využíváním předkupního práva, aby byly omezeny náklady na výkup pozemků pro potřebu státu. Realizace speciálního předkupního práva vázaného výhradně k prodeji státních pozemků od roku 1999 bude zprůchodněna zpřísněním podmínek pro postup vlastníků směřující k urychlení převodu vydaných pozemků zpět do vlastnictví státu. Z důvodu nemožnosti nabídnout oprávněným osobám, z nichž asi polovina má dosud právo na převod náhradního pozemku v ceně do tisíce korun, náhradní pozemek odpovídající ceny a dále z důvodu stále se zmenšujícího rozsahu nabídek vhodných pozemků při stejné nákladovosti budou zbývající náhrady zásadně poskytnuty výhradně v penězích.

Dalším důvodem předložení tohoto návrhu je, že ve veřejné soutěži o nejvhodnější nabídku budou po složení kauce prodávány zbývající nepotřebné budovy, stavby nebo jejich soubory, které jsou nemovitou věcí, takže proces bude zkrácen a dojde k finančním a administrativním úsporám. S výjimkou pozemků pro stavby pro bydlení budou obcím bezúplatně převáděny pozemky v zastavěné nebo zastavitelné části obce pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejnou zeleň a podobně. Podmínky převodu silničních pozemků na obce a kraje se měnit nebudou. Pozemky určené pravomocným rozhodnutím o umístění stavby ve prospěch obce budou obcemi převáděny za úplatu. Podmínky převodu pozemků na zemědělské podnikatele zůstanou zachovány. Podmínky bezúplatných převodů silničních pozemků na obce i kraje zůstanou také nezměněny.

V zákoně č. 139/2002 Sb. dojde ke zpřesnění několika ustanovení s ohledem na zkušenosti z praxe. Státní pozemkový úřad bude i nadále předkladatelem privatizačních projektů, ale realizace již bude probíhat v gesci Ministerstva financí. V této souvislosti je vyřešen i přesun přijatých prostředků na účtu Státního pozemkového úřadu na zvláštní účet Ministerstva financí.

Závěrem. Přijetím navrhované právní úpravy bude zajištěna potřebná rezerva státních pozemků pro splnění úkolu Státního pozemkového úřadu a pro rozvojové programy státu schválené vládou.

Návrh tohoto zákona již byl v otevřené debatě projednán na zemědělském výboru za účasti představitelů Státního pozemkového úřadu a náměstků Ministerstva zemědělství. Tolik moje zpráva.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než otevřu rozpravu, přečtu omluvenky. Dnes od 19 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Milan Urban. Dnes od 19.15 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Nytrová a pan poslanec Šincl.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, abyste se ujal slova. Připraví se pan poslanec Pavera.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte i mně říct pár slov k tomuto návrhu zákona, který vlastně řeší dvě věci. Řeší, co dál s restitucemi. A řeší, v materiálu a v důvodové zprávě máte rozepsáno, kolik asi lidí, v jakém objemu finančních prostředků se jich restituce týká. Je pravda, že to číslo se postupně zmenšuje, a v tomto ohledu máme spět k nějakému závěru.

Ale je spíš otázka pro právníky, kteří se pohybují v oblasti ústavního práva, zda je možné, ti, kteří mají své legitimní restituční nároky a stále nejsou z různých důvodů, často třeba nezaviněně z jejich strany, nejsou naplněny, zda obrátí-li se na Ústavní soud, zdali nedojde k nějaké redukci nebo napadení tohoto zákona z pohledu ústavního práva, protože už říkáme, že ačkoliv stát má náhradní pozemky a je tam stále několik desítek lidí, kteří mají restituční nároky v řádech milionů korun, zdali toto nemůže být využito ve prospěch zrušení některých pasáží tohoto návrhu zákona. Tomu já tolik nerozumím, ale myslím si, že by tady měla být jistota, že nedojde ke zpochybnění tohoto návrhu zákona. Rozumím tomu, že pan ministr kultury a jako v tuto chvíli předkladatel, zástupce státu zastupující ministra zemědělství, kterého tu nemáme, na to nebude umět odpovědět, a naprosto to respektuji. Přesto bych prosil aspoň ve třetím čtení ujištění ze strany předkladatele, že z tohoto nejsou obavy.

Druhá část je daleko složitější a z hlediska budoucnosti také důležitější. Na zemědělské výboru jsme tomu věnovali poměrně hodně času, protože co vlastně stát chystá? Státní pozemkový úřad se má stát jakousi pozemkovou bankou, kde si ústřední státní orgány, případně ministerstva zablokují na území České republiky pozemky a řekou: My je v budoucnu budeme potřebovat na to či ono. Otázka – kdo to bude kontrolovat? A v případě, že se bude chtít tento pozemek, který jakýkoliv státní úřad zablokoval, použít na cokoli, bude v režimu správního rozhodování a správního řízení rozhodnuto, zda ano, či ne.

To znamená, že když zjednoduším, bude chtít Česká republika pokračovat na rozšíření nebo výstavbě rychlostní komunikace R35 nebo na rozšíření dálnice D1, bude jednat se zemědělci, případně s vlastníky půdy, kteří jsou podél těchto silnic, nebo by měli pozemky v území, kde tyto silnice povedou, stát jim prostřednictvím pravděpodobně Ředitelství silnic a dálnic nebo Ministerstva dopravy nebo některého jiného ústředního státního orgánu nabídne pozemky, a protože je nemusí mít v takovém objemu na tom místě, kde bude probíhat stavba, budou například tomu vlastníkovi půdy území řekněme Královéhradeckého kraje nabízeny pozemky například na Karlovarsku nebo Plzeňsku a to všechno v režimu správního řízení, to znamená v režimu, kdy se do toho správního řízení může dotčená osoba vždycky přihlásit.

Podotýkám, že má jít o prioritní projekty vlády, to znamená projekty, které by neměly trvat příliš dlouho. V okamžiku, kdy se vrhneme do systému, že budou pozemky odblokovávány v režimu správního řízení, vystavujeme se tím velké naději, že tyto vládní priority, ať už bude do budoucna vládnout kdokoliv, jejich realizace potrvá opravdu velmi dlouho. A to už vůbec nemluvím o tom, že se bude spekulovat,

jestli jako náhradní pozemek nepoužít atraktivní pozemek na Karlovarsku, Brněnsku, to je úplně jedno kde, protože tam už některý konkrétní úředník bude chodit a nabízet konkrétnímu vlastníkovi, skrzevá kterého by měla vést třeba komunikace nebo by měly být dělány pozemkové úpravy, že s ním začne vyjednávat a bude říkat: Hele, ještě máme pěkné pozemky tamhle či onde, nechceš je radši tady nebo tamhle?

Jsem hluboce přesvědčený o tom, že jakkoliv byl v minulosti Státní pozemkový úřad vláčen některými kauzami, že tady si nabíháme na situace, kdy to bude mnohem horší, ještě to bude zaštítěno režimem takzvaného správního řízení a budou se všichni tvářit, že to je spravedlivé, přičemž to, co půjde tímto způsobem jakoby odblokovat státní pozemek, nebude zcela evidentně jasné a nebude to mít pevná pravidla hry.

Jsem hluboce přesvědčený o tom, že jde o systém, který bude velmi nepružný. Jde spíš o to, jak ještě zajistit nějakou personální budoucnost Státního pozemkového úřadu, protože podotýkám, že stát má na správu svých nemovitostí ještě další organizaci, a to je Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Spíše bych podporoval to, aby má-li stát ještě nějakou půdu k zemědělskému podnikání, ať ji zemědělcům nabídne, ať nedává zemědělskou půdu k podnikání tomu, kdo podniká v jižních Čechách, jako náhradu v Karlovarském kraji nebo ostravském a podobně, ať ji nabídne tam, kde podniká, a ať v případě, že má stát nějakou prioritu v rámci svého vládního programu a podobně, ať ji řeší v souladu s legislativou, kterou Česká republika má, to znamená, dohodne se s konkrétním vlastníkem a jedná s ním podle legislativy tak, jak ji máme v souladu s územními plány atd., atd.

Myslím si, že tímhle návrhem zákona si Česká republika z hlediska projektů, které chystá, nepomůže, spíše vládní priority dostanou velkou ránu tím, že bude jejich realizace neustále oddalována. Vytváříme tím poměrně zajímavé prostředí pro spekulanty, protože si budou vybírat pozemky, které se hodí v rámci celé České republiky. S tím není dobrá zkušenost z minulosti a tady se tomu dává ještě pouvoir, že takhle je to správně.

Jsem hluboce přesvědčený, že máme jít spíše cestou do vyčištění pozemků, protože nejde jenom o zemědělské pozemky ve vztahu ke Státnímu pozemkovému úřadu. Jde o pozemky pod komunikacemi, pozemky pod chodníky a podobně, které budou najednou takto zablokovány. A v případě, že tam bude chtít proběhnout jakákoliv, řeknu, rekonstrukce, bude potřeba ve správním řízení toto celé odblokovávat. Zkrátka zkomplikujeme tím stavby projektů v jednotlivých městech a obcích.

Poslední poznámka. I sám předkladatel přiznává v důvodové zprávě, že vzhledem k samosprávě a obecní správě – nebo obcím, městům a krajům ubude bezúplatných převodů na jejich projekty, že naopak přibude požadavků státu, aby města a obce na cokoli veřejně prospěšného budou chtít nějaké pozemky či objekty, tak za to budou muset zaplatit.

Zase budeme tady podporovat systém, kdy na jedné straně dáváme obcím dotace, aby mohly například postavit školy či mateřské školky apod., a všichni říkáme, jaký máme silný program, ale znám třeba konkrétní obec, kde už se takto Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových zachoval, kdy řekl obci: pokud chcete tento prázdný a zdevastovaný objekt, který už nikomu nepatří, my vám ho převedeme

zadarmo, ale už na to nikdy nedostanete a nesmíte použít žádnou dotaci. Což mi přijde hloupé, ale jsem připraven případně doložit čeho a které obce se to týká.

Moc prosím, abyste přemýšleli o tom, že takto vytvářet systém nakládání s pozemky v majetku státu není dobré, protože není pružný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavera. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Hezký večer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové. Dovolte mi, abych také řekl několik postřehů k navržené novele zákona o Státním pozemkovém úřadu. Já jenom bych navázal na kolegu Petra Bendla, který tady říkal o tom, že existuje ještě jeden úřad, který zastupuje stát ve věcech majetkových, a je to Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, to znamená, také spravuje pozemky a spravuje i nemovitosti. To znamená, tady směrem k vládě možná by stálo za to přemýšlet, jestli nesloučit oba dva tyto úřady, zvláště když se u Státního pozemkového úřadu sníží množství spravovaných pozemků na zhruba 50 tisíc hektarů.

Já bych třeba s panem kolegou moc nesouhlasil s tím, že všechny pozemky bychom měli prodat, a já jako starosta obce také se snažím, abychom všechny pozemky obce neprodávali, protože nikdy nevíme, kdy je budeme ještě v budoucnu potřebovat. Jsou to třeba zaorané cesty v současné době, může tam v budoucnu vzniknout také cesta apod. A novela stanoví minimální rezervu státních pozemků ve výši zhruba 50 tisíc hektarů. Když jsem si to spočítal, kolik vychází v průměru na jednu obec nebo město v ČR, je to asi 8 hektarů, což není žádná velká plocha, pokud se tam má realizovat nějaká veřejně prospěšná státní stavba nebo i jiná. Nově umožňuje také převod pozemků na obce i kraje, pokud jsou určeny k realizaci veřejné zeleně, a také nově umožňuje převod pozemků s trvalým porostem na zřizovatele trvalého porostu. To vidím celkem jako takové klady.

V čem vidím trošku zápory, a tady to řeknu naplno, upravuje působnost Státního pozemkového úřadu a umožňuje čerpat informace z registru a evidence obyvatel. Já chápu, že musí úředník vědět určité informace, ale potom nechápu, proč má tyto informace k dispozici nějaký úředník z nějakého úřadu a nemá je k dispozici starosta obce. Nevím, jestli víte, že starosta obce vůbec neví anebo nemá vědět a nemůže vědět, pokud o to milostivě nepožádá pověřený úřad nebo někoho dalšího, kolik se mu narodilo občanů, kolik lidí zemřelo apod. a další informace. Takže úředník má přístup do registru, starosta ne. Takže tam si myslím, nejsem proti, ale bylo by dobré, aby se i ministr vnitra zamyslel nad tím, zda by neměl tuto situaci nějakým způsobem řešit ve prospěch starostů obcí.

Novela také neřeší převod pozemků neziskovým subjektům, jako jsou spolky, organizace. Existuje řada spolků a organizací, které mají na pozemcích státu, a to se týká i Úřadu pro zastupování státu, své stavby nebo sídla nebo zahradní domky, které si vybudovaly samy a za své peníze nebo brigádnicky, bohužel novelou občanského zákoníku se stává, že stát se stává kromě pozemků i majitelem těchto staveb, což by se mělo také nějakým způsobem řešit ve prospěch těch spolků a organizací.

Novela ruší bezúplatný převod státních pozemků na obce určených na výstavbu rodinných domů. Zdůvodňuje se to tím, že pozemky na výstavbu rodinných domků nejsou obcemi využívány. Tady by mě zajímalo, jestli má stát nějakou studii, kde to má nějakým způsobem zmapováno, protože jsem starostou obce a jsem předsedou Sdružení obcí Hlučínska, tak jsem v kontaktu se starosty Hlučínska a vím, že všechny převedené pozemky, které mají jednotlivé obce, tak jsou hojně využívány k tomu, aby se na nich stavělo, takže nevím, odkud čerpal stát nebo Ministerstvo zemědělství, tvůrci této novely, tyto informace. (V sále je velký hluk.)

Také mě trošičku zarazilo to, že v novele je napsáno, že Státní pozemkový úřad může převést zemědělské pozemky veřejnou nabídkou. To slovo může. A ono samozřejmě může a nemusí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do řeči, ale poprosím vás, kolegové a kolegyně, v případě, že máte něco důležitého, co potřebujete řešit, jděte do předsálí, ať je rozumět, co zde řečníci říkají. Děkuji vám, že to budete respektovat. Prosím, pokračujte.

Poslanec Herbert Pavera: Já se vrátím jenom k tomu slovíčku může. Jenom bych chtěl říct, že určitě by tam mělo být napsáno, že Státní pozemkový úřad musí převést státní zemědělské pozemky veřejnou nabídkou. Ne že může převést. Samozřejmě kromě těch převodů, které jsou určeny k převodu jiným způsobem v daném zákoně.

To je z mé strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Mám zde další omluvenku. Dnes od 19.15 do 20.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Václav Zemek. A táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan ministr nebo pan zpravodaj si chcete vzít závěrečné slovo. Chcete si vzít závěrečné slovo? (Ano.) Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Dámy a pánové, pane předsedající, členové vlády, návrh zákona, který jsme teď projednávali v prvním čtení, uvedl pan ministr Daniel Herman, v rozpravě vystoupil pan Bendl, který upozorňuje, že si stát nepomůže a jen zkomplikuje situaci v oblasti staveb státu. Dále v rozpravě vystoupil pan poslanec Pavera, který doporučuje sloučit Státní pozemkový úřad a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a upozorňuje na v zákoně definovanou rezervu 50 tis. hektarů, že to může být málo. Dále upozorňoval na rozpor možnosti přístupu úředníků Státního pozemkového úřadu do evidence obyvatel, zatímco starostové obcí toto nemají. Myslím si, že tyhle připomínky se dají vypořádat ve druhém čtení. Pan poslanec Bendl měl ještě dotaz, který je přímo na pana ministra, a těší se, že mu ho pan ministr odpoví nejpozději ve třetím čtení.

Osobně doporučuji propustit tento návrh do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru, přičemž organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Já se táži, zda navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru. Žádný návrh nevidím, v tom případě přivolám kolegy z předsálí. Eviduji žádost o vaše odhlášení, takže tak činím, odhlásím vás a požádám, abyste se opět přihlásili.

Přečtu návrh usnesení, o čem budeme hlasovat: Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 105, kdy přihlášeno poslankyň a poslanců je 128, pro návrh 127, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a táži se, jestli má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání. Hlásí se pan poslanec Bendl. Prosím, váš návrh.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já bych si dovolil navrhnout, aby tento materiál projednal i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Někdo další s návrhem přikázání? Nikoho nevidím.

V tom případě dám hlasovat, aby tento návrh byl přikázán ještě k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 106, přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro návrh 64, proti 46. Konstatuji, že tento návrh byl zamítnut.

Žádné další návrhy nezazněly a já končím prvé čtení tohoto zákona. Děkuji panu zpravodaji a panu ministrovi.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

49.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o sdružování v politických stranách a v politických hnutích a další související zákony.

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je zavedení transparentnější kontroly financování politických stran a politických hnutí. Stanoví se nově povinnosti těchto politických subjektů, zejména povinnost využívat ke svému financování tzv. transparentní účty. (Hluk v sále.) Dále se nastavuje finanční limit pro dary od fyzických i právnických osob. Strany a hnutí nesmí přijmout v jednom kalendářním roce od téže osoby dary, které by převyšovaly souhrnnou částku 3 mil. korun. Za dar bude považován i členský příspěvek v částce převyšující 50 tis. korun. Zavádí se také povinnost vykazovat podrobnější přehled příjmů a výdajů ve výročních finančních zprávách včetně výdajů na volby. Strany a hnutí budou povinovány zveřejňovat výroční finanční zprávy na internetu. Auditora pro účetnictví bude muset strana nebo hnutí minimálně po pěti letech obměňovat.

Návrh zákona umožňuje straně nebo hnutí založit nebo být členem politického institutu. Politický institut je podle návrhu zákona veřejně prospěšná právnická osoba zaměřená na podporu výzkumné, publikační, vzdělávací nebo kulturní činnosti v politickém a veřejném životě. Zavádí se též možnost poskytnutí státního příspěvku na podporu činnosti politických institutů.

Na základě doporučení organizace GRECO je obsahem návrhu zákona rovněž i zřízení nezávislého úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí. Úřad bude nezávislým orgánem tvořeným předsedou, čtyřmi členy a dalšími zaměstnanci státu. Předseda úřadu bude jmenován prezidentem republiky ze dvou kandidátů – jednoho navrhne Poslanecká sněmovna a jednoho Senát. Funkční období předsedy je šest let a předseda nesmí být jmenován na více než dvě po sobě jdoucí období. Členy úřadu jmenuje prezident republiky z kandidátů zvolených Senátem. Kandidáty navrhuje Senátu prezident NKÚ, Poslanecká sněmovna a senátoři. Funkční období člena úřadu je šest let a člen může být jmenován opakovaně.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr ve svém úvodním vystoupení řekl o navrhovaném zákoně skoro všechno. Já se vám pokusím jako zpravodaj říct, co vám zamlčel.

Podíváte-li se do sněmovního tisku 569/0 na úplný konec, tak na poslední straně tisku na straně 86 najdete návrh vyhlášky o vzoru průkazu a o vzoru formuláře pro výroční finanční zprávu politické strany a politického hnutí. V § 2 vyhlášky se praví: "Vzor formuláře pro výroční finanční zprávu je uveden v příloze k této vyhlášce." A v § 3: "Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017." Bohužel žádný vzor formuláře není v příloze uveden a já si vás dovolím seznámit se zněním § 86 odst. 4

našeho jednacího řádu: "Má-li být k zákonu vydán prováděcí předpis, může si organizační výbor vyžádat od navrhovatele jeho návrh. Návrh takového předpisu předloží navrhovatel vždy, má-li nabýt účinnosti současně se zákonem." Jak jsem uvedl, v návrhu vyhlášky je uvedeno, že nabývá účinnosti dne 1. ledna 2017 stejně jako zákon. Jako zpravodaj jenom konstatuji, že tento návrh zákona nebyl předložen v souladu s naším jednacím řádem, a hlásím se do rozpravy, abych až v ní mohl podat procedurální návrh.

Řeknete si – nějaká příloha nějaké vyhlášky, co na tom. Ale právě tato vyhláška bude stanovovat ne to, co budeme jako politické strany předkládat, to stanovíme zákonem, ale jakým způsobem to budou politické strany předkládat. A z vlastní desetileté zkušenosti posuzování úplnosti výročních finančních zpráv politických stran a hnutí vám říkám, že vím, jak je důležité každé slůvko, každá položka ve vyhlášce, která stanoví, co a jak strany předkládají podle stávajícího znění zákona.

Vaší pozornosti bych chtěl také doporučit časový sled událostí, jak je popsán v návrhu zákona. Někdy na jaře 2016 přijmeme návrh zákona s účinností od 1. ledna 2017. Paragrafy o vzniku úřadu nabývají ale účinnosti dnem vyhlášení, takže poté bude možná zvolen předseda úřadu a členové úřadu. To může být tak polovina roku 2016. V přechodných ustanoveních je, že politické strany předkládají svou výroční finanční zprávu za rok 2016 podle nyní platného zákona a poprvé budou strany předkládat výroční finanční zprávy až za rok 2017, tedy k 1. dubnu 2018. Co bude dělat předseda a členové úřadu a s nimi celý úřad skoro dva roky od poloviny roku 2016 do 1. dubna 2018, kdy budou posuzovat první předložené výroční finanční zprávy? Maximálně spotřebovávat 15 mil. korun, jak uvádí důvodová zpráva.

Tolik mé krátké vystoupení zpravodaje a hlásím se do rozpravy, pane předsedající, až ji otevřete. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, děkuji. Já tedy otevírám obecnou rozpravu a jako zpravodaj máte přednostní právo. V tom případě vám rovnou udělím slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dávám tedy podle § 54 odst. 8 návrh na přerušení projednávání tohoto bodu a odročení do doby, než předloží vláda kompletní návrh vyhlášky, jak to požaduje § 86 odst. 4 našeho jednacího řádu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jedná se o procedurální návrh, dám o něm hlasovat tedy bez rozpravy. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Eviduji zde žádost o odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím a požádám, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Pro úplnost zopakuji, budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do té doby, než vláda předloží kompletní materiál včetně prováděcí vyhlášky tak, aby se respektoval jednací řád Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 107, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 49, proti 45. Tento návrh byl zamítnut.

S faktickou poznámkou – není tomu tak. Pane poslanče, dobře, vidím, že jste si ji smazal. S přednostním právem se hlásí pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já opravdu vážně nerozumím vašemu hlasování. Zpravodaj vás upozorní, že jednáme v rozporu se zákonem o jednacím řádu, a vám to nevadí. Kdybychom jednali o zákonu, který nemá tak výrazný dopad na konstrukci ústavních institucí státu, teď nemyslím pouze českého státu, ale na konstrukci toho, jakým způsobem se tvoří základní instituce, tak bych to možná nebral tak vážně. (S důrazem:) Ale vy jste opravdu přesvědčeni, že místo parlamentní demokracie si tady zavedeme byrokratický systém, kdy politické strany, tedy právo občana svobodně se sdružovat v politických stranách, a tak vytvářet politický režim státu, a teď promiňte, jestli tu teorii vezmu z 18., 19., 20. nebo 21. století, a necháte se řídit pěti nebo sedmi byrokraty, kteří budou kontrolovat to, co ty politické strany dělají, a budou postaveni nad celý ústavní systém? A vám to opravdu nevadí? No, v tom případě já tedy navrhuji jiný procedurální návrh, a to přerušení do doby jednání předsedů politických stran zúčastněných v této Poslanecké sněmovně, kdy se dohodneme na tom, jak dál postupovat v tak vážné věci, jako je zákon o politických stranách. Nezlobte se na mě, ale jestli si nevážíte své ústavní přísahy jako poslanců tohoto parlamentu, tak je mi opravdu líto, ale nemohu pokračovat s čistým svědomím nad takovým projednáváním! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký, dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. Ještě než dám slovo panu ministrovi, tak je tady procedurální návrh na přerušení tohoto bodu. (Několik poslanců před řečnickým pultem.) Omlouvám se, pane místopředsedo, jednací řád i tady musíme ctít. Do doby jednání předsedů poslaneckých klubů zastoupených v této Poslanecké sněmovně o tomto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení tohoto bodu do doby jednání předsedů poslaneckých klubů o tomto návrhu zákona, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 108, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 70, proti 28.

Já přerušuji tento bod do doby jednání předsedů parlamentních stran zastoupených v této Poslanecké sněmovně. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat dalším bodem, což je bod číslo 48, vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony. Nacházíme se v prvém čtení. Z pověření vlády tento návrh – pardon, ještě než k tomu dojdeme, s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, já bych navrhoval, abyste vyhlásil pět minut přestávku, ať se poradíme, protože ty body logicky na sebe navazují. V tomhletom bodě, který jste přerušil, já jsem pro to přerušení nebyl, se nějaký úřad má zřídit, teď v tomhle návrhu zákona se má postupovat. To jsme vlastně přerušili na neurčito, ten bod. Tak já bych poprosil o pětiminutovou přestávku z vašeho rozhodnutí, ať se to nepřipisuje k tíži mého klubu, ať se poradíme, jak budeme postupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane předsedo, něco takového mě taktéž napadlo, vidím, že uvažujeme velmi podobně, a těší mě to, protože ty body spolu skutečně souvisejí. Přerušuji tedy jednání Sněmovny na pět minut a prosím předsedy poslaneckých klubů sem nahoru, abychom se poradili. Pokračovat budeme v 18.39 hodin. Přerušuji jednání Sněmovny.

(Jednání přerušeno v 18.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.39 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je 18.39 a my budeme pokračovat v našem přerušeném jednání. Probíhá tady kontrola hlasování. Vidím paní místopředsedkyni Černochovou. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Moc se omlouvám váženým kolegům a kolegyním, ale hlasovala jsem ne, a na sjetině mám ano", takže vznáším námitku a zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady zpochybnění hlasování, které bylo hlasováno. Dám hlasovat o námitce paní poslankyně Černochové.

Zahajuji hlasování o námitce paní poslankyně Černochové. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko.

Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 109. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 4. Návrh byl přijat.

Vrátím se tedy. Zpět se vracíme do bodu číslo 49 a budeme – pardon, pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Než budeme znovu hlasovat, tak podle mého názoru pan předsedající nechal hlasovat o jiném návrhu, než jej přednesl pan místopředseda Filip. Tak jenom ať si to ohlídáme. Já jsem přesvědčený, že jsme hlasovali o jednání předsedů poslaneckých klubů, ale návrh zazněl předsedů politických stran.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám. Opravdu jsem špatně slyšel a zle jsem to řekl. Skutečně jsme hlasovali o návrhu na předsedy politických stran, nikoliv klubů. Omlouvám se, jestli jsem přeslechl pana kolegu Filipa.

Pardon – pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Aby to nevypadalo, že bychom chtěli ostrakizovat pana předsedu Babiše, tak si dovolím navrhnout "předsedů politických stran a hnutí". (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tuto zcela jasnou formulaci.

Budeme tedy hlasovat znovu po námitce paní poslankyně Černochové, která byla přijata, o přerušení tohoto bodu do schůzky předsedů politických a hnutí zastoupených v Poslanecké sněmovně.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu kolegy Filipa. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 110. Přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 58, proti 54. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat dalším řádně přihlášeným s přednostním právem a to je pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, my jsme přesvědčeni o tom, že ten tisk je v pořádku, že formulář vyhlášky je pouze formulářem pro výroční zprávu. Vlastní vyhlášku bude stanovovat a zpracovávat až úřad, který vznikne de facto za rok. To znamená, z našeho pohledu je ten proces tak, jak byl připraven, v pořádku, ale veďme o tom debatu. Jsme připraveni ještě případně ty formuláře dodat do příslušných výborů, až dojde k projednávání této normy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Faktická poznámka pana poslance Jandáka. Pane poslanče, máte zájem o faktickou poznámku? Ne. Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, děkuji za slovo.

Myslím, že ten návrh zákona je velmi potřebný. Potřebujeme ho skutečně už dlouho a jsem rád, že se podařilo najít shodu, doufám, že nejen v koalici, ale že budeme schopni shodu najít i s opozicí. Ten zákon má samozřejmě řadu přínosů. Myslím si, že je důležité omezit skutečně hotovostní platby. Návrh je na 5 tisíc korun. Myslím si, že to je částka rozumná, která nebrání tomu, aby politické strany fungovaly v běžném životě.

Stejně tak si myslím, že je potřeba zřídit transparentní účty a zvláštní účty. Chtěl bych poděkovat kolegům z Ministerstva vnitra, že jsme byli schopni v té debatě skutečně rozlišit dva typy účtů, protože původní návrhy směřovaly k tomu, že by byl přístup veřejnosti ke všem, což by například způsobilo ne úplně zřejmě záměrně očekávaný důsledek, a to že by byly přístupny všechny informace o příjmech včetně

členských příspěvků, a tedy na webu by si každý mohl vyhledat každého člena politické strany a hnutí, což si myslím, že by neměl být důsledek, který byl zamýšlen, to znamená, abychom v zásadě zveřejnili na internetu členy všech stran a hnutí, které jsou v České republice. Já se za to určitě nestydím, že jsem členem sociální demokracie, nicméně si myslím, že tohle je věc, která by byla bohužel i zneužitelná a mohla by v určitých případech vést i k diskriminaci v zaměstnání. Takže tohle je podle mého názoru věc, která byla dobře vyřešená.

Občané samozřejmě uvidí účty, které budou na internetu, a na těch budou vedeny jak veškeré prostředky na volební kampaně, ať už její příjmy, nebo výdaje, tak samozřejmě veškeré příjmy politických stran a podstatné výdaje. Nicméně nebudou zde například informace o pracovních smlouvách nebo právě o placení příspěvků členů stran a hnutí, myslím tím těch řádných. Samozřejmě pokud by byly příspěvky mimořádné nad rámec minimální částky, tak by tam byly zaznamenány a byly by samozřejmě zveřejněny.

Přiznám se, že se velmi těžko smiřuji s tím, že bude zřízen úřad pro kontrolu. Nikoli proto, že by nebylo potřeba kontroly, ale proto, že zase zřídíme jeden nový úřad. Já bych raději uvítal, kdybychom pověřili touto kontrolou Nejvyšší kontrolní úřad, který už funguje, a myslím si, že důvěru má nejen Poslanecké sněmovny, Senátu, politických stran, ale především veřejnosti. Nicméně debaty, které se o tom vedly, nakonec vyústily v to, že zřídíme úřad samostatný, a já argumenty včetně skupiny GREKO vnímám jako určitě důležité a jde jen o to, abychom ten úřad udělali velmi úsporný. Jsem rád, že původní návrhy na odměňování členů tohoto úřadu se radikálně po připomínkách snížily a nebudou na té původně navrhované, podle mého názoru velmi vysoké úrovni.

Pokud se týká limitů na dary, myslím, že jsou nejvíce důležité. Osobně bych chtěl otevřít debatu o tom, abychom limit 3 miliony korun ročně snížili. Myslím, že limit by mohl být klidně 150 tisíc korun ročně na fyzickou osobu, která by se rozhodla podpořit stranu, protože si myslím, že strany by neměly být závislé na firmách, na podnikatelích, ale na voličích. A je otázkou, zda bychom neměli stanovit úplný zákaz darů od firem, to znamená, zda by například neměli lidé, tedy vlastníci firem, tyto své prostředky darovat přímo, nikoliv jako firmy, protože bohužel u některých firem se velmi těžko dohledává vlastnictví a to je samozřejmě způsob, jak mohou na účet strany plynout peníze, které mají podivného vlastníka nebo které mohou být přes vlastníka, který se snaží pouze zakrýt jejich původ.

To jsou drobné výhrady, které bych k návrhu měl. Jinak jako celek návrh podporuji a myslím si, že jsme schopni debatu vést na půdě výboru, a proto doporučuji, aby návrh postoupil do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jeronýmu Tejcovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Borka? To je omyl, v pořádku. Přikročíme k dalšímu řádně přihlášenému a tím je pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Přeji pěkný podvečer, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych se také vyjádřil.

Na úvod dovolte určitou poznámku k předchozímu hlasování. Právě proto, že vládní koalice o tak důležitém zákoně, který se týká fungování politických stran, dosud oficiálně nejednala s politickými stranami, je velmi škoda, že k tomuto jednání ještě před prvním čtením nedošlo, protože samozřejmě tento způsob projednávání potom je určitě problém v tom, že jsme mohli nebo měli sdělit některé výhrady ještě předtím, než jsme vůbec projednávali tento návrh v Poslanecké sněmovně. Takže je škoda, že jsme nedali prostor k jednání předsedů politických stran.

A teď dovolte konkrétní připomínky, které tedy můžeme sdělit na plénu, či případně ve výborech k zákonu, který se týká sdružování v politických stranách. Máme samozřejmě tu základní připomínku, a to je vytvoření úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran. Já jsem obecně odpůrcem vzniku zbytečně nových úřadů, protože teď už máme určité nástroje, jak kontrolovat činnost politických stran. Je zde kontrolní výbor Poslanecké sněmovny, kde jsou zastoupeny všechny poslanecké kluby, a nedá se hovořit o tom, že by kontrola z jeho strany probíhala nějakým způsobem špatně, netransparentně a podobně. Právě naopak. Nebyly na to žádné stížnosti, a proto vytváření úřadu coby nového, řekněme, byrokratického orgánu, který bude kopírovat činnost některých již existujících orgánů, a to také územních finančních úřadů a vnitrostranické audity a auditorské kontroly. Provoz této instituce by měl podle návrhu každý rok stát 15,5 mil. Kč, v prvním roce to má být 20,5 mil. Kč. Tato částka však může být podhodnocena, jelikož pouze na platech má úřad vydat okolo 8,5 mil. Kč ročně. Důvodová zpráva odhaduje počet nově vzniklých pracovních míst na 15, prý 10 zaměstnanců a 5 volených členů, avšak upozorňuje, že nelze vyloučit nutnost nárůstu jejich počtu. Když si vezmete situaci, která je teď, kdy kontrola dejme tomu výročních zpráv politických stran ze strany kontrolního výboru probíhá docela bez problémů, tak je otázka, zda skutečně takový nový úřad potřebujeme. Je iluze si myslet, že bude zachován počet zaměstnanců v tom rozsahu, jak je uvedeno.

Také navíc ten zákon příliš nevyjasňuje, jak to bude s postavením tohoto úřadu ve vztahu ke služebnímu zákonu, takže tam vidím také docela velký problém.

Stejně tak nastavení procedury výběru předsedy toho úřadu posiluje postavení prezidenta z hlediska i návrhu jednotlivých komor. Může samozřejmě docházet k různým licitacím a politickým handlům a diskusím o tom, kdo tam bude navržen. Bude to předmětem politického jednání, takže proto je iluze si myslet, že to bude skutečně nezávislý úřad, nezávislejší, než je dejme tomu kontrolní výbor Poslanecké sněmovny. Nemusí tomu tak být. Nespokojenost s vybranou osobou může vést také předsedu vlády k tomu, že nebude prezidentovo jmenování kontrasignovat.

Zdlouhavý proces nominace dalších volených členů úřadu třemi institucemi, a to NKÚ, Poslaneckou sněmovnou a Senátem a schvalování v Senátě může vést k tomu, že tento úřad bude často nekompletní. Tato možnost není v zákoně nijak ošetřena, to znamená, nebudou-li obsazena všechna místa v úřadě, jak se bude postupovat?

Zprávy o hospodaření stran mají být odevzdány úřadu do 1. dubna a ten již 31. května musí Ministerstvu financí ohlásit, které strany nemají účetnictví v pořádku.

V případě nalezení nesrovnalostí má strana navíc právo nesrovnalosti opravit ve lhůtě, která nesmí být kratší než 15 dní. Vzhledem k tomu, že v České republice je okolo 200 politických stran a hnutí, není příliš reálné, aby úřad zvládal prověřit všechny zprávy během dvou měsíců. V důsledku špatného nastavení termínu tak některé strany mohou přijít také o svůj nárok na finanční příspěvek ze státního rozpočtu. Vůči rozhodnutí úřadu ohledně některých přestupků, které mohou být pokutovány až částkou 500 tis. Kč, se nelze odvolat.

Jak vyplývá z návrhu novely zákona o státní službě, úřad je zamýšlen jako svébytná instituce, jejíž organizační strukturu určuje jeho předseda. To znamená, jak už jsem zmínil před chvílí, určitá výjimka ze služebního zákona, kterou ovšem ostatní regulátoři nemají. Pravomoci a činnosti ostatních volených členů úřadu se však v praxi neliší od pravomocí a činností běžných zaměstnanců úřadu, i přestože jejich plat je nepoměrně vyšší, takže je tam skutečně velký nesoulad ve vztahu k činnosti ostatních nezávislých institucí či regulátorů.

V tomto zákoně dochází dokonce paradoxně k navýšení příspěvků pro politické strany, protože zákon počítá s finanční podporou takzvaných politických institutů, think tanků, zřizovaných politickými stranami. Výše této podpory bude 45 mil. Kč ročně. Zákon však není schopen zamezit těmto institucím ovlivňovat průběh volební kampaně, jelikož nelze zamezit vlivu jejich aktivit v době před volbami, takže samozřejmě státní rozpočet může paradoxně prostřednictvím těchto politických akademií, řekněme politických institucí, ovlivňovat a preferovat některé strany z hlediska volební kampaně, což je otázka, jestli na to ty prostředky mají být vynakládány.

Dále chybí opatření a zákonná možnost, která by zabránila rozložení příspěvku, který překračuje 3 mil. Kč ročně, mezi více fyzických či právnických osob. To by také mělo být v zákoně ošetřeno. Dalším opatřením limitujícím příspěvky je sčítání daru člověka a jím vlastněné firmy. Toto opatření však nelze vymáhat, pokud majitele firmy nebude možno určit, což je možné u akciových společností. Navíc zákon nepočítá s možností, že během roku dojde ke změně majitele, což by pro nového vlastníka znamenalo i omezení při darování peněz politickým stranám.

Připomínek, které máme, je více. Zákon rozhodně neřeší účinné kontrolní mechanismy a nástroje ve vztahu k činnosti politických stran a hnutí, zavádí zcela zbytečný úřad, u něhož je iluzorní si myslet, že bude nezávislý na politické reprezentaci. Jak jsem zmínil, dokonce zvyšuje v podobě politických akademií příspěvky státu politickým stranám. Já proto v této souvislosti i z hlediska vyjasnění, aby byl dán prostor pro jednání parlamentních politických stran, navrhuji vrácení tohoto tisku k dopracování předkladateli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Eviduji jeho návrh na vrácení předkladateli k přepracování.

Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. Ne, nejste přihlášen. Omlouvám se, to bude omyl.

Dalším řádně přihlášeným je tedy pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rozdělil tuto novelu, nebo pokus o novelu zákona o sdružování v politických stranách a hnutích, na dva okruhy. Ten jeden okruh je oficiální, to, co dneska politické strany předkládají ve svých uzávěrkách. To si myslím, že v dostatečné míře kontroluje kontrolní výbor. Myslím si, že k tomu není třeba zřizovat speciální úřad. Ta druhá část, která je neoficiální a o které se mluví, to je problematika řekněme sponzorování kampaní politických stran a to je věc, která by zřejmě měla být předmětem kontroly toho úřadu. Ovšem zde si myslím, že také k tomu není třeba zřizovat speciální úřad, protože si myslím, že to je poměrně luxusní záležitost. To, co stojí skutečně za úvahu, je zakázat možnost sponzorovat politické strany a volební kampaně těm firmám, které mají nejasnou majetkovou účast, a podle mě i firmám s majetkovou účastí státu, případně veřejných prostředků.

Skutečně si myslím, že pokud chceme transparentní systém financování, bylo by dohledatelné, kolik například konkrétní média, konkrétní tiskoviny, uveřejnily reklamních kampaní, kolik za to inkasovaly peněz, a to by mělo být potom porovnatelné s údaji, které jsou například v účetních uzávěrkách politických stran. Myslím si, že to je největší problém.

Pokud se týká financování politických stran, tak si myslím, že současná úroveň je velmi nadstandardní v porovnání s tím, co je v Evropě a v Evropské unii, takže bych rozhodně nešel cestou zvyšování příspěvků jednotlivým politickým stranám a hnutím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Nyní s přednostním právem pan ministr Jiří Dienstbier. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych tedy zareagoval na některé z těch prvních diskusních příspěvků, které tady zazněly.

V první řadě bych chtěl reagovat na diskusi k úřadu, protože tady opakovaně zní, že zřizování nového úřadu je zbytečná záležitost, že to bude drahé, že v zásadě stačí stávající mechanismus, kdy činnost vykonává kontrolní výbor Sněmovny. V první řadě, a už to tady zmiňoval myslím Jeroným Tejc, tak je to jeden z požadavků GRECO, to je skupiny členských států Rady Evropy pro boj proti korupci, která poměrně důrazně a opakovaně doporučuje, aby byla zřízena nezávislá kontrolní instituce pro tuto oblast.

Možná pro srovnání se stávající kontrolní činností je dobré zmínit, že tento úřad kromě kontrolní činnosti může také ukládat sankce. Je otázka, jestli by bylo vhodné svěřovat ukládání sankcí za přestupky a správní delikty jednomu z výborů Poslanecké sněmovny, například. To by asi nebylo úplně šťastné. Co se týče nového úřadu, diskutovaly se také možnosti svěřit toto nějakému už existujícímu úřadu, například Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, kde ovšem to odporuje povaze jeho činnosti, protože

Nejvyšší kontrolní úřad nic nerozhoduje. Ten vydává kontrolní nálezy a nemůže vést s nikým správní řízení, natož vydávat nějaké sankce. Proto na základě mezinárodních doporučení tohoto vyhodnocení povahy činnosti vláda dospěla k tomu, že je potřeba, aby vznikl takovýto nezávislý úřad. Jeho podoba je navrhována velmi útle. Otázka je, jestli ne až moc útle. A s tím souvisí i další věc, proč vlastně jeho rozhodování má být jednoinstanční a nepřipouští se odvolání, resp. rozklad, aby vůbec měl kapacitu ta řízení vést, s tím, že samozřejmě je tady možný přezkum ve správním soudnictví. Čili další v uvozovkách instance jsou tady k dispozici.

Padla tady zmínka o zneužívání právnických osob pro rozepisování darů a otázka limitů. Ten limit 3 miliony je určitým kompromisem, dosažením toho, co bylo možné. Já osobně se domnívám, že mnohem přísnější limity na finanční dary by tady byly namístě. Jeroným teď zmiňoval částku 150 tisíc. Já si umím představit 50 tisíc, 100 tisíc, 150 tisíc, někde v tomto řádu. V některých zemích taková úprava je, vychází z nějakého násobku, zpravidla průměrné mzdy. S tím, že se vychází z toho, že tak jako máme každý jeden hlas ve volbách, tak bychom měli mít stejnou možnost i svými finančními příspěvky ovlivňovat politické dění. A že jenom to, že někdo je výrazně movitější, by mu nemělo dávat privilegium, že ovládne celou politickou scénu.

Já už jsem dnes na protikorupční konferenci zmiňoval reportáž České televize myslím z minulého týdne, která referovala o tom, že pravděpodobně o nominaci republikánského kandidáta na prezidenta ve Spojených státech rozhodne několik miliardářů, na čí stranu se přikloní, tak u něj bude zjevné, že bude mít největší šanci uspět v následném politickém střetu s demokratickým kandidátem. Myslím si, že podle těchto principů by se nemělo rozhodovat, kdo získá volený úřad na základě toho, že několik bohatých lidí bude moci ovlivňovat politické dění takto zásadním způsobem. Z tohoto hlediska si myslím, že by samozřejmě bylo ideální, kdyby v tom zákoně byl i nulový limit pro dary od právnických osob, protože to neodpovídá tomu občanskému principu a skutečně tam i určitý prostor pro zneužití je. Ale to je otázka samozřejmě politického rozhodnutí, jak limity budou nastaveny. Toto riziko se v návrhu zákona do jisté míry omezuje tím, že se dohromady počítají limity pro ovládající a ovládanou osobu. To znamená, pokud nějaká jedna osoba, dárce politické strany, ovládá x dalších subjektů, tak se jim ten limit počítá dohromady.

Podle mého osobního názoru je tady velký prostor samozřejmě pro zpřísnění této regulace tak, aby se ještě více vyloučila možnost zneužití, ale už ten třímilionový limit je samozřejmě obrovský posun proti stávající situaci, kdy není limit vůbec žádný.

A poslední věc, ke které bych se v tuto chvíli vyjádřil, je zneužitelnost politických institutů, o které tady mluvil pan poslanec Plíšek. Myslím si, že ve vztahu k politickým institutům je ten zákon velmi přísný. Jednak finanční podpora je zlomkem toho, kolik stát vydává na podporu činnosti politických stran, to znamená, asi to není nějaká zásadní částka, která by mohla zlepšit financování politických stran na politickou činnost. Navíc ta pravidla jsou doopravdy velmi striktní, protože návrh zákona vyžaduje, aby politický institut měl zapsaný statut veřejné prospěšnosti, to už dává velmi značnou míru veřejné kontroly. Pak výslovně zakazuje politickým institutům dávat jakékoli prostředky politickým stranám, tedy dar od politického

institutu straně je zcela vyloučen. A nad rámec veřejné prospěšnosti musí zveřejňovat veškeré výsledky své činnosti, kde to povaha umožňuje.

Je pravda, že si umím představit, že politický institut v době blízké před volbami uspořádá nějakou konferenci nebo seminář, což samozřejmě umožňuje tematizovat něco, co je blízké té které politické straně. Ale na druhou stranu to není prvoplánová politická kampaň a je pravda, že asi omezovat politický institut v takovém typu činnosti by nedávalo žádný smysl. Musím říct, že všechno, co se těm politickým institutům přičítá jako možnost pro obcházení, tak už existuje dnes. Naopak tím, že nějaký subjekt bude označen za ten politický institut, tak se mu ta pravidla velmi zpřísní. Protože takových organizací, nějakých think tanků nebo podobných, už může dnes existovat spousta, mohou dostávat dary a ty dary, které dnes dostávají v zásadě bez jakýchkoliv omezení a s minimální transparentností, už dnes mohou být využívány pro politickou činnost. To, že se nějaký takový subjekt stane politickým institutem, ho velmi značně omezuje v možnosti zneužitelnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Dienstbierovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. A než pan poslanec přijde, ještě přečtu omluvenky. Pan poslanec Antonín se omlouvá z dnešního jednání od 19.15 z pracovních důvodů, pan ministr Andrej Babiš se omlouvá dnes od 19 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Adam taktéž od 19 hodin z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Jsem rád za ta ujištění, jak vláda byla vedena tím, jak nejlépe vyhovět připomínkám, které směřovaly k větší transparentnosti politického prostředí v České republice a zamezení korupce. Přesto bych ještě rád slyšel nějaké ujištění, že ten úřad se nemá stát nějakým dočasným nebo trvalým úložištěm pro vysloužilé politiky, a případně, jak se má efektivně zabránit tomu zneužívání nebo kamuflování využívání prostředků státních, polostátních firem a dalších firem třeba s tou nejasnou majetkovou účastí při financování politických stran. To si myslím, že je naprosto stěžejní. A potom také zdůvodnění, proč se navrhuje zvýšení příspěvku politickým stranám a hnutím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, vím, že je už relativně pozdě, ale přesto vás ještě chvilinku zdržím, protože jsem u různých snah modelovat financování volebních kampaní, už jsem jich tady zažil poměrně hodně. A vždycky se ukáže, že ono to nakonec nefunguje. Kdo trochu studuje historické dějiny, tak ví, že se ve Spojených státech o to pokouší asi tak 200 let a jsou s tím stále nespokojeni. V Evropě podle toho, jak dlouho ty země demokracie mají, tak někdy stovky let, někdy jenom desítky let od druhé světové války. A také nikde s tím nepanuje úplná spokojenost.

Já rozumím tomu, že si vládní koalice předsevzala, a my jsme se to v minulém volebním období pokoušeli dělat také, tehdy hlavně pod tlakem Věcí veřejných, že si předsevzala nějaký úkol zprůhlednit financování politických stran a politických kampaní, a omlouvám se, že budu mluvit k oběma tiskům zároveň, ale myslím, že jsou spolu nerozlučně spjaté a že by měly být v podstatě projednávány skoro bych řekl v jedné rozpravě, a rozhodně budu pak navrhovat, aby byly projednávány oba ve stejných výborech. Protože nedává vůbec smysl, aby politické strany byly jenom v kontrolním výboru a volební zákony jenom v ústavněprávním výboru. Že oba tisky mají být projednávány v obou výborech. Dokonce bych doporučoval, aby měly jeden garanční výbor, ale není to nic tak zásadního.

Pokud se týká úřadu, v diskusi minulé vládní koalice jsme právě o úřadu mnohokrát mluvili. Myslím, že to není nezbytnou podmínkou. Upřímně řečeno, doporučení GRECO členských států Rady Evropy, kdo tušíte, co to je Rada Evropy, tak myslím, že jsem zažil málo zbytečnějších organizací v životě, než je Rada Evropy, takže že by toto mělo být rozhodující kritérium, mně nepřipadá. V tomto směru velmi souhlasím s panem místopředsedou Filipem, jako s ním většinou nesouhlasím, že představa toho, že pár byrokratů kontroluje fungování politického stranického ústavního systému, se mi zdá opravdu mimořádně, mimořádně problematická. Já si myslím, že buď to má zůstat v nějaké podobě ve Sněmovně, nebo ty návrhy, které tady byly v minulém volebním období, ano, dejme kontrolní funkce Nejvyššímu kontrolnímu úřadu. Ano, není možné, aby Nejvyšší kontrolní úřad se stal zároveň sankčním místem. Tak vymysleme na to nezávislé sankční místo, kterému by pouze Nejvyšší kontrolní úřad předával takové podněty. To může být např. nějaký finanční úřad, který by pak vyhodnotil, a tam by bylo teprve odvádění. Nevidím důvod, proč kvůli tomu zřizovat zvláštní úřad a opravdu vytvářet zase instituci, která si usedne a bude modelovat politický systém v této zemi. To je první poznámka stran úřadu.

Druhá poznámka stran toho, jestli se domnívám, že něco zásadního vyřešíme. Víte dobře, že jsme přijali jakási omezení pro prezidentské volby, zejména omezení dárců, průhlednosti transparentních účtů, minimálně transparentních darů a výdajů na kampaň. Máte pocit, že prezidentské volby byly o to férovější? Nebo jejich výsledky, ve kterých někteří kandidáti zůstávali s velkými dluhy, které pak někdo za ně zázračně zatáhl, když se připojili svou podporou k vítěznému kandidátovi, nám ukazují, že to k něčemu je? Já se obávám, že zrovna prezidentské volby jsou pro nás velkým příkladem toho, jak limity transparentnosti účtů a další věci fungují minimálně složitě a v okamžiku, kdy už ty volby proběhnou, už není boha, který by je zpochybnil.

Stejně tak poslední věc, kterou bych chtěl, abychom si vyjasnili. Pokud chceme modelovat politické kampaně a politické strany, tak musíme – a to je přesně problém, který se stále řeší ve Spojených státech. Já se domnívám, že pan ministr Dienstbier nemá pravdu, pokud tady cituje, že republikánské primárky ve Spojených státech rozhodne pár miliardářů, protože tam je velmi tvrdé omezení na individuální dary, které smějí přijít na volební kampaň. Problém je ten, že ty peníze pak nechodí přímo těm politickým stranám, ale chodí různým subjektům, které daného kandidáta podporují. A chceme-li tady zférovatět soutěž, a pokoušejme se o to, pak nemá smysl

regulovat jenom politické strany, ale také ostatní subjekty vstupující do politické kampaně.

Abych to řekl na příkladu minulých voleb. Pokud kandiduje hnutí ANO, dává nějaké své peníze, je to naprosto v pořádku. Pokud ale současně jeho předseda má zaplacenou kampaň Vodňanského kuřete, do které já nevím, kolik Agrofert peněz, a je mi to jedno, je to právo Agrofertu, ale ve které se jeden z čelných kandidátů objevuje každý večer v televizi, tak je to přece naprosto jasný a drsný zásah do předvolební kampaně, který, pokud nedokážeme zregulovat vedle toho, jak se smějí dělat politické kampaně, tak jak se smějí dělat ty hospodářské kampaně na podporu jednotlivých kandidátů, tak jsme nezregulovali vůbec nic, tak to akorát vyvedeme z průhledného systému politických stran a pojedeme nějakým systémem úplně jiných subjektů, které z těch či oněch důvodů, ať už proto, že ten člověk je vlastník, nebo že ho mají třeba rádi, budou podporovat jednotlivé kandidáty nebo možná i jednotlivé strany, strany a hnutí.

Myslím, že tohle je největší problém, který se řeší opravdu všude na světě. Ve Spojených státech se velmi přesně ví, co jsou to ty tzv. tvrdé peníze a co jsou to ty měkké peníze. Čím víc se regulují ty tvrdé peníze přímo určené na kampaň, tím více mi peněz teče v těch měkkých, v těch podporovatelích. Takže chceme-li vůbec nějak problém vyřešit, musíme současně...

A teď abych nemluvil jenom o hnutí ANO a jeho kampani. Různých jiných subjektů, které vstupovaly do politického boje, někdy, řekněme, podporujíce někoho, ale někdy také někoho pomlouvajíce, včetně těch subjektů, které si nám dneska dovolují psát, jako je Rekonstrukce státu a další vyděračské organizace, které si nám dnes dovolují psát, jak ten zákon máme upravit, a tehdy se snažily ty volby, a já nevím, za čí peníze, ale bylo by zajímavé vědět, za čí peníze a v jakém rozsahu, tehdy se snažily ty volby dramaticky ovlivnit, tak pokud nevyjasníme tyto toky, které směřují do politického systému, pak sebevětší regulace politických stran jenom omezuje ten politický život a skutečně nezlepšuje strukturu demokracie v zemi.

Tak jen bych prosil, abychom, až se budeme nad těmi zákony zamýšlet, přemýšleli i o tom, jaké další a jiné smějí být vstupy do politických kampaní ať už komerčních subjektů, nebo dalších tzv. nezávislých, tzv. apolitických hnutí nebo sdružení, které se stejně snažíte ovlivnit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Mám tu tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Leoš Heger, po něm pan poslanec Chalupa, po něm pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Heger se odhlašuje. Pan poslanec Chalupa s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý večer, děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já navážu, ta diskuse určitě bude dál, jistě všichni vnímáme závažnost celé problematiky, nicméně jenom určitý postřeh. Ráno jsme tady řešili svátek a v podstatě jsme se k tomu postavili tak, že určitě nechceme vychovávat občany této země tím, že uděláme nějaký zákon, který v podstatě těm lidem řekne, že nemají chodit v sobotu a v neděli do obchodních center, protože podle

některých je to nesprávné. Měli by se věnovat třeba sportu nebo hrát s dětmi hry, nechceme je tímto způsobem vychovávat.

V souvislosti s tímto zákonem – já se domnívám, že občan-volič není hlupák, a pokud sám je schopen posoudit, že to, jak ta strana se politicky financuje, kdo ji financuje, jestli je to darebák, nebo jestli je to normální sponzor, že ten občan je schopen to posoudit a podle toho bude volit. Já osobně jsem zastáncem toho, že bych to zase úplně tak neomezoval, protože volič je svéprávná osoba, která posoudí, jestli ta strana, volební program, její financování, to, jak se projevuje, jestli odpovídá jejímu naturelu a půjde ji volit, nebo ne.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, vaším prostřednictvím ke kolegovi Bendovi. Já souhlasím s většinou věcí, co řekl, že to má být dokonce víc regulace sponzorů a sponzoringu než těch politických stran, ale s ohledem na sílu těch sponzorů je možná skutečně důležité uvažovat o tom úřadu. A nemůže to být NKÚ z jednoduchého důvodu: Pokud Sněmovna volí jeho board a zároveň v kontrolním výboru projednává jeho zprávy, tak tam nemůže dojít k tomu, že NKÚ bude řešit tu kontrolu. To je prostě konflikt úplně klasický a založili bychom si jenom o jeden problém navíc. Ale já nechci odhadovat, kolik proteče nepřiznaných peněz těmi kampaněmi, ale z tohoto hlediska si myslím, že by ten úřad mohl přinést docela slušnou úsporu.

Ještě vaším prostřednictvím ke kolegovi Dienstbierovi. Já jsem rád, že u nás nemáme ten problém, který mají američtí republikáni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi za jeho faktickou poznámku. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Filip, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, já si dovolím citovat Ústavu a Listinu základních práv a svobod, abyste věděli, že to myslím docela vážně s tím, jestli chceme, nebo nechceme pohnout naším ústavním systémem. Ústava v článku 5 říká, že politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy odmítající násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů. V článku 20 v zásadách sdružovacího práva v odst. 2 Listiny základních práv a svobod je napsáno, že občané mají právo zakládat též politické strany a politická hnutí a sdružovat se v nich. V článku 3 je, jak se může omezit výkon tohoto základního lidského politického práva. Přitom článek 22 Listiny říká, že zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad k používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

Když si to přeložím do toho, jakým způsobem budeme fungovat, tak tady si zřídíme úřad, zcela zbytečný, který bude shánět budovu a peníze ze státního rozpočtu. Přitom máme v ústavním systému zakotveno, jakým způsobem se kontroluje výroční finanční zpráva z té stránky formální a z té stránky, která má odpovídat tomu jednání. Máme tady finanční úřady, které mohou kontrolovat kteroukoliv politickou stranu z pohledu jejich daňového systému, to znamená, jestli platíme daň z příjmů, daň z přidané hodnoty z té nikoliv hlavní činnosti, protože samozřejmě to ostatní podléhá zdanění a taky je poctivě platíme. To na výročních finančních zprávách na kontrolním výboru snadno zjistíte. Ještě jsem neslyšel, že by finanční úřady říkaly, že nesmí do politických stran. Nakonec auditoři, kteří ověřují výroční finanční zprávy, také popisují, jakým způsobem to nebo ono bylo realizováno.

Máme tady Nejvyšší kontrolní úřad. Já chápu jeho prezidenta, že se mu nechce do další povinnosti zatahovat Nejvyšší kontrolní úřad, ale v každém případě, a zase bych odkázal na Ústavu a Listinu, pokud jde o nějakou pochybnost, tak tady v ústavním systému ve třech složkách moci je způsob, jak postupovat ve chvíli, kdy politická strana není ochotna respektovat ústavní systém, a to buď z finančních nebo jiných důvodů, které, jak jsem citoval, mohou vést k tomu, že politická strana bude omezena na svých právech ve svobodné soutěži politických stran, a to je právo vlády navrhnout Nejvyššímu správnímu soudu, aby rozhodl o rozpuštění takové politické strany. Jestliže budeme brát hierarchii základních lidských práv a svobod, a v tomto ohledu si myslím, že přece jen se tím zabývám dost dlouho na to, abych znal jednotlivé postupy, tak v každém případě zjišťuji, že tento systém dělby moci je funkční. A neříkejte mi, že není.

Vláda na základě usnesení Poslanecké sněmovny, těch, kteří nebyli ochotni se podřídit zákonu o politických stranách, předložila Nejvyššímu správnímu soudu na základě toho našeho usnesení návrh na zrušení takové politické strany, pokud ona sama sebe nehodlala zrušit a nerozhodla se pro to. V tomhle ohledu je jasné, že tím, že bychom vytvářeli zvláštní úřad, posuneme náš ústavní systém od toho, že je tady někdo ještě víc než občan, který volí, a Ústava říká, že veškerá moc pochází z lidu, a tady veškerá moc bude pocházet z toho, jakým způsobem se bude chovat úřad. Já jsem to při chvilce, kdy jsme mluvili s kolegou předsedou klubu ČSSD, přirovnal k tomu, že takové oprávnění ve státech, které známe, mají málokde a málokdo. Musel bych to přirovnat k tomu, jakým způsobem se postupuje vůči politickým stranám v současném režimu na Ukrajině.

Chcete-li nějaký stabilizovaný stát, tak můžu říct, že takové oprávnění má Rada starších, neboli vlastně skupina šesti duchovních, kteří tvoří takzvaný Ústavní soud v Íránské islámské republice a kteří rozhodují, jestli někdo smí po svobodném rozhodnutí, že se bude angažovat v nějaké politické straně, vůbec kandidovat, nebo nesmí kandidovat. Jestli toho chcete dosáhnout, tak to neobcházejte líbivými slovy, že by se to možná hodilo, aby ten úřad k něčemu byl. Tak řekněte, že máte zájem likvidovat nějakou politickou stranu. Budu tomu rozumět, jak říká kolega Kalousek. Je to legitimní názor, ale nezakrývejte ho něčím jiným. Řekněte rovnou, že máte zájem na omezení politické svobody v České republice a zejména politické svobody sdružovat se v politických stranách.

Já nevidím žádné místo pro další úřad, který by byl nad politickými stranami v českém ústavním systému. A jestli chcete, abych to komentoval nikoliv tak dlouhým edukativním výkladem, jak se tady pokusil kolega Kalousek z ohledu zákona o hazardu, tak samozřejmě mohu citovat velmi krátké pasáže od Montesquieua přes různé teoretiky českého ústavního systému, československého ústavního systému, rakouského a německého, případně francouzského. A já si nemyslím, že je to potřeba. Všichni umíme číst. Když se nad tím zamyslíme, tak si ten konkrétní text, co to je ústavní systém, co to je politický režim státu, jak se tvoří a z čeho vychází v systému dělby moci, který je mimo jiné základem i české ústavy, tedy našeho ústavního zákona č. 1/1993, nemám žádnou důvěru po tom, co jste tady předvedli v hlasování, o tom, že ve druhém čtení se tady dohodneme na tom, že bude zákon o politických stranách odpovídat Ústavě České republiky.

Jsem z toho velmi znepokojen, jakým způsobem jste ochotni změnit hlasování v politických klubech jenom kvůli tomu, že chcete za každou cenu projednat normu, která není napsána v souladu s českou ústavou. Proto se připojuji k návrhu, který tady padl, myslím, od kolegy Plíška, aby se vrátila norma vládě k přepracování. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Eviduji jeho návrh na vrácení vládě k přepracování. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal, poté s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Já to nechci zdržovat, já už jsem se viděl na bluesovém koncertu v Lucerna music baru, ale ocituji Karla Schwarzenberga, který tady není: "To už jsem dlouho neviděl, aby komunista obhajoval velkokapitalistu."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi za jeho faktickou poznámku. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem mírný optimista. Věřím, že společně najdeme znění zákona, pro které by mohla hlasovat naprostá většina členek a členů Poslanecké sněmovny. Proto jsme také neblokovali to, že ta jednání nezačnou před prvním čtením. Myslím, že pokud to dneska projde prvním čtením, tak jednání mohou začít.

Já bych měl nejdřív první poznámku o absolutní nezávislosti. My říkáme, že NKÚ není nezávislý, protože volíme prezidenta, případně členy kolegia, které ovšem navrhuje zvolený prezident NKÚ. Říkáme, že kontrolní výbor Poslanecké sněmovny není nezávislý, protože tam jsou politické strany. Ale budeme mít nezávislého šéfa úřadu, kterého si vybere prezident, který případně půjde do obhajoby svého prezidentského mandátu – a to už nám připadá, že je nezávislý. A ty dva kandidáty pošle jedna i druhá komora Poslanecké sněmovny – a najednou se tváříme, že to je ta nezávislost. A osvědčená instituce jako kontrolní výbor nezávislá není.

Podle mého názoru v kontrolním výboru je výhoda ta, že tam sedíme všichni a hlídáme se navzájem, což bezesporu všichni nebudeme mít šéfa zamýšleného úřadu ani členy toho úřadu a budeme muset důvěřovat. Ten politický vliv tam prostě být musí. Kdybychom si chtěli hrát na takovou absolutní nezávislost, tak do osudí vložíme nějaké osobní údaje občanů starších 18 let, kteří jsou způsobilí k právním úkonům, a vylosujeme. A to sami uznáte, že asi není ta metoda, kterou bychom měli takovýhle úřad vybírat.

U těchto dvou zákonů, a já budu mluvit taky k oběma, bychom se měli všichni shodnout na tom, aby byl vymahatelný, aby to nebyla jenom deklarace, pokud tam nějaké sankce budou, aby vymahatelné byly. A teď si modelujme případy. Vezměme si třeba většinovou volbu – například senátní okrsky, kde jsou stanovené výdaje volební kampaně. A když to někdo flagrantně poruší a vědomě, zůstane mu mandát, nebo ne? S tím se ten návrh vůbec nevyrovnává.

Můj kolega Marek Benda správně řekl, a vzpomeňte si, jak se účtovala prezidentská kampaň, když se poprvé zavedly limity. Podle mě to byla fraška, a ne že to bylo transparentní. Byla to fraška. Takže pokud chceme, aby ty zákony byly účinné, tak musíme mít vymahatelné, přiměřeně sankcí, teď neříkám, jestli mají být vyšší, nebo nižší. A musíme si říct, že například ve volbách, kde je poměrný systém, třeba sněmovních, jsou strany několikrát bonifikovány ze strany státu. Já neříkám, že je to špatně, protože současně tady někteří členové vládní koalice říkají: Je třeba omezit příspěvky od soukromých sponzorů. A jiní členové vládních stran říkají: Je třeba omezit příspěvky od státu. No tak jako nakonec si můžeme říct, že politické strany nebudou mít žádné příspěvky. Zakážeme příspěvky státu i příspěvky sponzorů a budeme hledat vodňanská kuřata a jiné projekty, ve kterých se budeme prezentovat, protože politické strany nebudou mít ani korunu. Možná bychom mohli zrušit i členské příspěvky, protože když je máme všechny identifikovat, tak to zase není úplně dobré.

Ale já chci mluvit vážně. Nechci to ironizovat. To znamená, debata, která nás čeká, bude o vymahatelnosti, o přiměřenosti sankcí. Věřím i z dnešních vystoupení, že se shodneme, že ten úřad je zbytečný, že ho zavádět nebudeme, a pak najdeme i mechanismy, jak ten zákon vymáhat.

Letos jsme si to vyzkoušeli, jak to funguje dneska. Přijali jsme tady usnesení v květnu, když jsme projednávali výroční zprávy, narazili jsme na inovativní přístup kolegů z hnutí ANO, kteří jednak do příjmů už napsali jakoby příjem od státu příspěvky poslanců a nedanili je. A Poslanecká sněmovna požádala premiéra, ať tu otázku vyjasní. A doporučuji všem, aby si přečetli alibistickou odpověď šéfa daňové správy. Jsem si skoro jist, že kdyby se nejednalo o vládní, ale o opoziční stranu, že tam finanční úřad provede kontrolu a nějak dopadne. Šéf daňové správy nám píše, resp. píše panu premiérovi a ten nám postoupil odpověď panu předsedovi Hamáčkovi a k dispozici je bezesporu všem členům Poslanecké sněmovny, cituje nám zákon, pak nám říká, že daňová správa není schopna rozhodnout, zda byl, nebo nebyl porušen zákon o politických stranách, a že vlastně pokud nebyl a je to hlavní činnost, tak se to nedaní, a pokud byl a je to vedlejší činnost, tak se daní. Ale konkrétní případ nijak neřešil.

Já jsem to usnesení navrhoval proto, abychom věděli my ostatní, zda tento postup je hodný následování a je v souladu s předpisy, nebo není. Nedozvěděli jsme se vůbec nic. Předpokládal bych, že daňová správa řekne: u takové činnosti to podléhá dani z příjmu, ano, nebo ne, případně zkontroluje, zda daná strana či hnutí daň zaplatily, a současně se vyjádří k tomu, když to překročilo zákonný limit, jak je možné, pokud je to legální, že k tomu nebylo DPH, a zase že to buď doměří, nebo nedoměří. Takhle jsme se nedozvěděli od naší milé daňové správy vůbec nic. Asi se furt chystají na EET a nemají čas řešit problémy, které reálně vznikly.

A čirou náhodou, když my jsme měli nějaký problém před rokem, který jsme i zveřejnili, v řádu dnů přišla kontrola. A je to v pořádku. To znají i podnikatelé, pokud se objeví nějaký problém, o kterém třeba vědí, z hlediska cash-flow, někde se s nějakou platbou zpozdí, velmi často nastupují kontrolní orgány. Tady vůbec nic.

Tak se bavme do budoucnosti, ať už přijmeme jakýkoliv, a já tedy doufám, že opravdu vymahatelný zákon, aby se to nemohlo stát, že to sice přijmeme, ale pak se budeme po volbách tvářit: volby skončily, mandáty platí, nevíme, co s tím, pokud to budeme řešit, tak se k tomu někdy dostaneme apod.

A k tomu Vodňanskému kuřeti, a prosím kolegy, aby to nebrali osobně jako útok na jedno hnutí. Kdo chce, tak si najde ve výroční zprávě velké rady, to znamená Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, za rok 2013 poměrně rozsáhlý právní rozbor. Na volebním výboru jsme o tom docela seriózně debatovali. A je to věc, kterou prostě musíme upravit. Jinak, souhlasím s kolegou Markem Bendou, to nemá žádný smysl. A pak to skončí tak, že ty strany nic a ti podporovatelé všechno. Žádné limity. Žádná kontrola. Žádná transparentnost.

A pak se bavme, a jsme na to připraveni, o těch praktických věcech. My, kteří máme opravdu tisíce členů a v městech stovky členů, tak víme, jak se vybírají členské příspěvky. Velmi často člověk, který to má na starosti, shromáždí více než 5 tisíc korun hotově, protože mu to lidi prostě nosí. Jsou tak roky zvyklí, ne všichni platí z účtů. A najednou je s tím problém. Musí se to někam odnést. A teď aby kvůli takovým drobnostem, které taky musíme vidět, nebyly poměrně drakonické sankce.

Když se bavíme o vyváženosti sankcí, tak pokud je napsáno, že pokud se zapomene, a teď pomiňme, že je to úmyslné, neúmyslně uvést v bankovním příkazu účel platby, a teď já nevím, jestli tam má být účel platby volební kampaň, nebo volební kampaň za billboardy, anebo volební kampaň za billboardy firmě A, anebo volební kampaň za billboardy firmě A v období říjen příslušného roku, tak ty sankce jsou statisícové. Já nevím, jestli je to věc, na kterou by se mělo jenom upozornit. Spíš by ty věci měly být podle mě uvedeny ve výroční zprávě, ať se dají zkontrolovat. Když budou účty transparentní, tak se dá zkontrolovat, zda souhlasí odevzdaná veřejná zpráva s realitou toho, co se dělo na tom bankovním účtě.

Takže debata bude podrobná. Za nás chci v zásadě říct, že jsme připraveni se na té práci podílet, najít nějaké smysluplné řešení, ale současně říkám, že to musí být provázáno i s tím obchodním sdělením, které má politický podtext. Ale rovnou říkám, abychom to nepřehnali. V komunálních volbách kandiduje napříč republikou množství drobných podnikatelů, živnostníků. Těm asi nechceme zakázat, aby v místním tisku inzerovali: Kupte si u mě okna. Nechte si ode mě opravit pračku nebo

televizor. Podle mě bychom se měli soustředit na to nejmocnější médium a to jsou televize. Ať zase nemáme pocit, že musíme vyřešit všechno, mají s tím problém i jiné státy. A pak o tom budeme přemýšlet pět, osm, deset let a bude jedna, druhá, třetí, čtvrtá kampaň. Jediné, kde to bude regulované, bude prezidentská kampaň a ty tristní výsledky s vyúčtováním kampaně jsme všichni viděli.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vzal jsem si pouze faktickou, pane předsedající. Jsem přesvědčen, že to stihnu. Chtěl jsem jenom reagovat na pana poslance Gabala, který se podivil, jak je možné, že komunista obhajuje velkokapitál. Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Gabale, čemu se divíte v zemi, kde se komunista s pozitivním lustračním osvědčením stal velkokapitalistou, a nejenom velkokapitalistou, on se díky vašemu hlasu, vaší důvěře stal i prvním místopředsedou vlády a ministrem financí. To jsou poměry, které vy jste tady nastavil. Promiňte, pane poslanče Gabale, připomínáte mi Škvoreckého románovou postavu, která říkala: Všechny komunisty potrestám, nikdo mi neunikne, já mám v naší stranické organizaci na starost vybírání známek. Tohle jsou poměry, které vy jste nastavil. Vy za ně odpovídáte tím, že jste vyslovil této vládě důvěru. Přitom jste věděl, že je to v rozporu se zákony České republiky. Tak se teď nedivte. To už je možné úplně všechno. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Přede mnou tady vystupovali všechno předřečníci, kteří jsou zkušení političtí matadoři, kteří mají většinou, jak si vybavuji ty, co byli předřečníci, dlouholetou praxi, prošli několika volebními kampaněmi a určitě s tím mají své zkušenosti. Víte, že my tady jsme první volební období, patříme navíc mezi malé politické subjekty. To mě možná trošku ponouklo k tomu, abychom tady řekli i náš názor na tuto problematiku.

Ale nejdříve bych si dovolil samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Bohuslavu Chalupovi z hnutí ANO, který mluvil o moudrosti voličů. Já vůbec nechci zpochybňovat jejich moudrost, jak volí, ale víme, že lidé jsou ovlivnitelní. Víme, že jsou ovlivnitelní na základě marketingu a reklamy. Když si představíme, co dělají naši občané, jak kolikrát a opakovaně naletí šmejdům na základě reklamy, agresivní reklamy, tak tady trošku jinak bych vnímal to vaše vyjádření. Já ho nerozporuji, vůbec, ale mám na to pohled, že ti lidé jsou ovlivnitelní.

A teď, odpusťte mi, budu konkrétní. Přece když vaše hnutí uspělo tak, jak uspělo, tak si vybavuji, že předseda vašeho hnutí řekl: teď jsem jim ukázal, jak se dělá

marketing a píárko, protože – a teď směřuji tam, kam jsem chtěl směřovat – politická soutěž se u nás posunula poněkud k marketingové soutěži, k reklamním kampaním, není to až tolik o politických programech, není to až o vizích, o věrohodnosti, je to o množství reklamních předmětů kolikrát, o množství gulášů, levného piva nebo nějakých smažených výrobků, ať to neříkám úplně konkrétně, a politická soutěž ne že by se úplně vytratila, ale není podle mě, nemusíte se mnou souhlasit, úplně na tom prvním místě. To k vaší poznámce.

Já jsem před nějakou dobou vzpomínal i to, co tady ještě nezaznělo. Bylo zmiňováno, že by se to mělo týkat sponzorů, což jsou firmy s majetkovou účastí státu. Já si myslím, že to vůbec nemusí být jen sponzoři s majetkovou účastí státu, mohou to být naprosto privátní subjekty, které prostřednictvím různých dotací získávají peníze ze státního rozpočtu. A já se ptám, jak ty firmy, dárci, oddělí dotace, které získali od státu, od vyplácených sponzorských příspěvků politickým stranám. To je přece neoddělitelné! Já nevím, jak by se to oddělilo. Takže jestliže nějaký subjekt dostává dotace a pomocí nich podniká, vytváří svůj zisk a z toho potom sponzoruje některé politické subjekty, tak potřebuje tedy ten zisk, když ho zase jinými slovy utrácí za politickou angažovanost? To je také velmi složité.

Poslanec Marek Benda tady hovořil o tom, že to není jednoduché. Na tom se určitě shodneme. Vzpomínal tady prezidentskou kampaň, ale já jsem z jeho slov – naštěstí jsem to tak nepochopil, nemůžeme na tento problém rezignovat a určitě bychom se měli pokusit to posunout. Já nejsem optimista takového rázu, abych řekl, že to vyřešíme, nebo že věřím tomu, že se to vyřeší, to je asi velmi obtížný oříšek, který máme před sebou, ale abychom to posunuli někam k reálnějšímu stavu. Proto my budeme navrhovat, resp. já určitě a už jsem to zmiňoval dříve, i nějaké opatření, které by zamezovalo nebo snažilo se řešit to, aby i subjekty, které pobírají ze státního rozpočtu příspěvky, dotace, měly omezenu tu možnost, jak s tím nakládat. Určitě by přispívalo k řešení této problematiky to, že příspěvky budou omezeny.

Zaujalo mě to, co říkal – on tu momentálně není, aspoň ho nevidím, pana ministra Dienstbiera – ten politický institut. To mě jen navedlo k tomu, že ta problematika je daleko širší a že se to vůbec nemusí týkat jen těch politických stran, jen jejich sponzorů, ale i jiných institucí, těch politických institucí, které tady byly zmíněny.

Také tady zaznělo, že je první čtení, začne diskuse. Já řeknu upřímně, že jsem si představoval, že diskuse na toto téma začne mnohem dříve než před prvním čtením, mnohem dříve, než tato novela zákona dopluje do Poslanecké sněmovny. Bohužel se tak nestalo. Nemám informace o tom, že by s námi někdo tohle téma konzultoval. Samozřejmě jsem si vědom naší velikost, ale to přece není argument. O to více věřím, že po prvním čtení začne diskuse napříč všemi stranami zúčastněnými v této Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S faktickou poznámkou pan kolega Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chci jen ujistit pana poslance Fiedlera vaším prostřednictvím, pane předsedající, že byť my jsme přece jenom o něco větší, a souhlasím, že to není argument, tak s námi se také nikdo nebavil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi za jeho faktickou poznámku. Pan poslanec Fiedler byl posledním řádně přihlášeným do rozpravy. Nyní s přednostním právem ještě pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já cítím trošku střet zájmů z toho pohledu, že vlastně jsem předseda orgánu, který teď kontroluje výroční finanční zprávy politických stran. Musím potvrdit slova pana předsedy Stanjury, že letos jsme narazili na velký problém a já nevím, jak ho mám řešit. Řešil jsem ho prozatím dvakrát interpelací na pana ministra financí a v mém případě se to týkalo DPH, ale logika pana ministra financí, když mně písemně odpověděl na poslední interpelaci, je neochvějná. Hnutí ANO fakturovalo, ale protože podnikání zakazuje zákon o sdružování v politických stranách, tak prostě to není podnikání a nic platit nebudeme. To je logika. Politická strana to nesmí dělat, my to sice děláme, ale protože se to podle zákona nesmí, tak se to tak nepočítá.

Měl bych nějaké dotazy na pana předkladatele. V přehledech – právě proto jsem chtěl vidět přehledy, které budou politické strany předkládat. Představte si, že jako představitel politické strany budete potom vykazovat všechny služby, které jste nakoupil, od koho jste nakoupil tu službu, a budete tam uvádět, i jestli ten, kdo vám tu službu poskytl, je členem strany, nebo není členem strany. Vy to uvedete špatně a dostanete sankci. Sice nevím, jak ten úřad nově konstituovaný bude zjišťovat, kdo je, nebo není členem politické strany, ale už vidím, jak nakupuje kolega Chalupa někde v papírnictví pro kancelář hnutí ANO ve svém kraji dvě propisky a bude se ptát toho živnostníka, jestli není náhodou členem strany, že by to musel vykázat potom do výroční finanční zprávy politické strany. Až do takových podrobností to ministerstvo naplánovalo. Proto jsem chtěl, co se všechno bude vykazovat, aby nám to Ministerstvo vnitra řeklo.

My se tady bavíme o velkých politických stranách. To jsou ty, které jsou tady v Poslanecké sněmovně. Zaznělo tady, že je nějakých 200 politických stran. Není to tak. Je 250 politických stran! O 100 politických stranách nemáme vůbec žádné informace, protože ty v letošním roce neodevzdaly výroční finanční zprávu, takže o těch nevíme, co se týká financování, vůbec nic. Z těch 150, které odevzdaly, jsou jich desítky, které vykazují nulové příjmy, nulové výdaje. Už vidím, jak budou všechny tyto politické strany s nulovými příjmy, nulovými výdaji se podřizovat tomu zákonu a budou zřizovat x transparentních účtů. Jak to budou vykazovat? Nedovedu si to prostě představit.

Podle mého názoru tento návrh zákona je, jak to kolega Filip konstatoval, na omezení soutěže politických stran – já nevnímám těch velikých, ty ať vykazují, ale těch malých.

A ještě bych měl jednu poznámku k tomu, s čím jsme se letos setkali. Rozmohlo se, a v tom návrhu to je, že nesmí poskytovat dary právnické osoby vlastněné více než

deseti procenty státem, obcemi, sdruženími obcí. No jo, ale my jsme letos zaznamenali nárůst darů od vnuček, tzn. od společností, které zřídila třeba organizace zřízená obcí. A tam podle názoru právníků už to neplatí. Byl to záměr zákonodárce, aby vnučky mohly poskytovat dary politickým stranám a hnutím? To jsou mé dotazy na pana předkladatele. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím pan ministr a jeho závěrečné slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl poděkovat za debatu, která se tu rozproudila. Za Ministerstvo vnitra mohu slíbit, že teď v rámci jednání ve výborech budeme připraveni na debatu se všemi politickými subjekty. My jsme velice zdlouhavě a složitě vydiskutovávali tento kompromis v rámci koaličních rad. A to, co dnes předkládáme, je kompromis, se kterým jsme byli schopni se všichni ztotožnit a s nímž přicházíme před vás. Samozřejmě že to neznamená, že ho nemůžeme parametricky upravovat a že i opozice nemá právo přijít s názorem, který může prostě převládnout. Standardní demokratický postup.

Co se týká jednotlivých politických subjektů, budeme hledat cestu, aby co nejméně obtěžovaly politickou scénu. Na druhou stranu směřujeme jednoznačně k tomu, aby financování politických stran, a to všech, bylo transparentní a únosné pro všechny politické subjekty na české politické scéně a neomezovalo to politickou soutěž. Takže jsme připraveni na debatu ve výborech, jsme připraveni na debatu se všemi politickými stranami v této Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Pan zpravodaj a jeho závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, vážený pane předsedající. Já bych to jenom shrnul. Nebudu říkat, kolik vystoupilo poslanců, protože jsem je nepočítal. Akorát jsem zaznamenal v rozpravě slib pana ministra, že dodá kontrolnímu výboru před jednáním ve výboru návrh kompletní vyhlášky. To za prvé. Pak v rozpravě padl dvakrát návrh na vrácení k přepracování a jeden návrh na přikázání ještě ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a o těchto návrzích nyní budeme hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrzích pana poslance Plíška, pana místopředsedy Filipa na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o návrhu pana kolegy Plíška a Filipa na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 111, přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 64. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančního výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo jiné přikázání výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Já tedy zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 112, přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Hezký večer. Děkuji za slovo. Já si myslím, že zákon souvisí s tím zákonem, který bude po něm, tzn. s volebním zákonem, takže si myslím, že by měl být stejně jako ty volební zákony ve výboru ústavněprávním. Takže navrhuji postoupení do ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ústavněprávní výbor. Má ještě někdo jiný návrh? Pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Petiční výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Petiční výbor. Jestliže nikdo nemá jiný návrh, dám hlasovat o návrzích pana poslance Chvojky a Laudáta.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu na přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání ústavně právnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 113, přihlášeno je 131 poslankyň a poslanců, pro 131 poslankyň a poslanců, proti nikdo.

Dále pan poslanec Laudát navrhl přikázání petičnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání petičnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 114, přihlášeno je 131 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 50. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán kontrolnímu výboru jako garančnímu a dále ústavněprávnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

48.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - prvé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony. Cílem předkládaného návrhu zákona je zajistit vyšší míru transparentnosti financování volebních kampaní a to především v souvislosti s finanční, veřejnou a věcnou podporou třetími osobami. Předložený návrh zákona je v souladu s programovým prohlášením vlády České republiky.

Podstata tohoto návrhu spočívá v jednotné úpravě pravidel volebních kampaní a jejich financování zákonem upravujícím volby do Parlamentu, volbu prezidenta republiky, volby do zastupitelstev krajů a volby do Evropského parlamentu. Zavádí se definice volební kampaně a její časové vymezení, stanovuje se povinnost kandidujících subjektů zřídit si transparentní účet určený pro financování volební kampaně a kontrola nad financováním volební kampaně se svěřuje Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí. Tento úřad by měl být zřízen novelou zákona o sdružování v politických stranách, který jsme projednávali před tímto bodem.

Vedle navrhované právní úpravy pravidel volebních kampaní a jejich financování se u voleb do Poslanecké sněmovny a voleb do Evropského parlamentu navyšuje příspěvek politických stran na volební náklady z 15 tis. na 19 tis. korun. Navýšení odpovídá inflaci za dobu od zavedení tohoto příspěvku v minulosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, jímž je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. On to v zásadě věcně všechno představil pan ministr, takže možná jenom zopakuji za prvé, že tento tisk souvisí s tím předcházejícím, protože ten předcházející upravuje nějakým způsobem politické strany obecně a tento se zabývá volbami a volebními kampaněmi, nějakým způsobem sjednocuje volební kampaň, zavádí transparentní účet ve volební kampani, zavádí – a to je podle mě velmi důležité, že propagace a agitace v médiích a na billboardech musí obsahovat info o zadavateli a zpracovateli. Politické strany by měly vést účetnictví o financování volební kampaně, do 90 dnů ode dne vyhlášení výsledků voleb by politické subjekty či kandidující subjekty měly podat zprávu

o financování volební kampaně a samozřejmě by měly mít také internetové stránky, na kterých by mělo být dostupné financování, tzn. příchozí či odchozí platby, které politické straně přijdou či odejdou. Také se tisk zabývá dohledem Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a hnutí, který nějakým způsobem bude kontrolovat průběh volební kampaně a to, zda kandidující subjekty dodržují to, co mají podle zákona. A samozřejmě ten úřad není koncipován jako bezzubý, tzn. může ukládat sankce za přestupky a správní delikty. Tyto sankce nejsou úplně nízké, takže i tam je určitá vymahatelnost těch povinností, které zákon ukládá.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Chvojkovi a otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, přeji vám pěkný večer. Kdyby byla rozprava k obou tiskům sloučena, jak se asi mělo stát, tak už zde nevystupuji podruhé. Někteří mí předřečníci samozřejmě hovořili k oběma tiskům najednou. Já tady zmíním tři základní problémy, pro které i v tomto tisku logicky jako v tom předchozím navrhnu vrácení tisku k dopracování předkladateli.

Za prvé je to o tom, že seznam sponzorů politických stran nebude možné prověřit před volbami, i když nám ten vládní návrh říká něco trochu jiného. Protože zákon určuje, že strany musí zveřejnit všechny své sponzory tři dny před volbami, což má údajně voliči umožnit rozhodnout se i na základě tohoto faktu o své preferenci. Tento čas samozřejmě nemusí stačit k prověření pravdivosti a kompletnosti seznamu sponzorů. Větší transparentnosti by přitom bylo dosaženo, pokud by politická strana měla povinnost zveřejnit dar už po jeho obdržení. To znamená, tady my vidíme jasně snahu tuto věc posunout až za samotný volební termín a ta třídenní lhůta je skutečně velmi krátká a tu věc neřeší.

Dále, že definované období volební kampaně podle tohoto návrhu nemusí zahrnovat a zdaleka nezahrnuje všechny náklady na volební kampaň. Podle tohoto zákona, nebo návrhu volební kampaň začíná dnem vyhlášení termínu voleb, což umožní nezahrnout do účtu za volební kampaň služby, které byly sjednány či zaplaceny před tímto dnem. Samozřejmě například objednávky billboardů a dalších reklamních ploch na kampaň je nutné zajišťovat i více než rok dopředu. To znamená, je zde celá řada výdajů a prostředků, které tento zákon vůbec nepostihuje.

A pak je zde samozřejmě to už mými kolegy v předchozím tisku zmiňované možné používání prostředků, které nelze vůbec označit za součást volební kampaně podle tohoto zákona, byť na volební kampaň mají velký vliv a tu volební kampaň ovlivňují. Zákon neomezuje prezentaci kandidátů či výrazných představitelů politických stran a hnutí v době před volbami prostřednictvím médií a prostředků komunikace, které nelze označit podle tohoto zákona za volební kampaň. Náklady za použití těchto prostředků se pak nepromítnou do částky na volební kampaň, kterou zákon limituje. Několikrát zde skloňovaným příkladem je samozřejmě reklama na

vodňanské kuře, v níž před volbami do Poslanecké sněmovny figuroval současný ministr financí Andrej Babiš.

Takže pokud tento tisk nepostihne doprovodné reklamy politiků, podnikatelských skupin, které sponzorují politické strany a představitelů těchto firem, tak je to jenom hra na větší transparentnost. Proto samozřejmě dávám i v tomto případě návrh na dopracování a vrácení k dopracování předkladateli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, budeme o vašem návrhu hlasovat po ukončení rozpravy. Já se táži, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne.

Takže nyní přistoupíme k hlasování o návrhu – vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Dříve než zahájím hlasování, všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 115, do kterého je přihlášeno 120 přítomných, pro 42, proti 64. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování a já ho zahajuji. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 116, do kterého je přihlášeno 124 přítomných, pro 123. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání. Ano, pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Abychom zůstali konzistentní s rozpravou k předcházejícímu bodu, navrhuji projednání v kontrolním výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Je ještě další návrh? Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování o přikázání dalšímu výboru, tentokrát kontrolnímu. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 117, do kterého je přihlášeno 124 přítomných, pro 122. Konstatuji, že byl tento tisk přikázán jako dalšímu výboru výboru kontrolnímu. Končím prvé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat je bod číslo 52, to je

52.
Vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 565/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmysl a obchodu Jan Mládek. Prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, důvodem pro předložení návrhu zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich uvádění na trh je zajištění řádné implementace právních předpisů Evropské unie, které budou uplatňovány v rámci jednotného evropského trhu. Zákonem je částečně transponováno 12 směrnic a jedno nařízení Evropského parlamentu a Rady. Jde o sektory jako výbušniny, jednoduché tlakové nádoby, elektromagnetická kompatibilita váhy s neautomatickou činností, měřidla, výtahy, zařízení k použití v prostředí výbuchu, elektrická zařízení, rádiová zařízení, tlaková zařízení, lodní výstroj, rekreační plavidla a osobní ochranné prostředky.

Předkládaný zákon upravuje obecné požadavky na stanovené výrobky uváděné na trh, práva a povinnosti osob, které je uvádějí na trh nebo na trh dodávají stanovené výrobky, dále podmínky a způsob vymezení stanovených výrobků a stanovování technických požadavků, které musí tyto výrobky před uvedením na trh splňovat. Zákonem je rovněž upraven výkon správních činností pro výrobky, které jsou upravené přímo použitelnými předpisy EU v oblasti uvádění výrobků na trh.

Na závěr si vás dovoluji požádat o podporu pro přijetí zákona už v prvním čtení dle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a to z důvodu, že se jedná o technický předpis, na jehož základě budou nařízeními vlády přejímány do českého právního řádu směrnice EU. Dalším důvodem pro nejbližší nabytí účinnosti zákona je možnost včasného zahájení řízení umožňujícího oznámeným subjektům vykonávat činnosti potřebné při posuzování shody.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. S přednostním právem pan poslanec Laudát. Pan zpravodaj přijde po vás, máte přednostní právo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání v režimu § 90 odst. 2. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, eviduji vaše veto. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Šrámek.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, cílem úpravy je výhradně plnění legislativních závazků plynoucích pro Českou republiku z členství v Evropské unie. Splnění harmonizovaných technických požadavků je podmínkou pro volný pohyb výrobků na jednotném evropském trhu. Zajištění kvalitního regulatorního rámce na národní úrovni má tudíž zásadní význam pro konkurenceschopnost domácích výrobců v rámci tohoto trhu. To platí obdobně rovněž pro dovozce ze třetích zemí a v omezené míře pro distributory výrobků z jiných členských států. Nepřijetím této právní úpravy by vzniklo riziko, že Česká republika může být vystavena možnosti zahájení řízení pro neplnění povinností na základě článku 260 Smlouvy o fungování Evropské unie. S tím by současně vznikalo nebezpečí, že ostatní členské státy Evropské unie budou u stanovených výrobků uváděných na trh podle nedůsledně implementovaných směrnic EU oprávněně bránit v jejich pohybu po vnitřním trhu Unie.

Protože bylo vysloveno veto na doporučení souhlasu hned v prvém čtení... Důvodem snahy pro zrychlení tohoto procesu je to, že tato směrnice by měla platit od dubna příštího roku. Pokud se tento zákon nebo návrh zákona nezprocesuje, tak je riziko, že naše zkušební ústavy nebudou moci pro české výrobce tyto výrobky certifikovat a čeští výrobci budou muset tuto certifikaci provádět v certifikovaných zařízeních v zahraničí. Proto tedy doporučuji, aby projednávání zákona bylo zkráceno alespoň o 30 dnů. To je můj návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a váš návrh eviduji a budeme o něm hlasovat až na konci prvého čtení. Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj? Pan zpravodaj chce závěrečné slovo? Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Táži se, zda někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 118, do kterého je přihlášeno 125 přítomných, pro 116. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání. Není tomu tak.

Tudíž se budeme zabývat návrhem pana zpravodaje na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech o 30 dní, tzn. na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 119, do kterého je přihlášeno 125 přítomných, pro 113, proti 3. Konstatuji, že návrh byl přijat. Končím prvé čtení tohoto zákona.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je bod číslo

53.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 566/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, byl zpracován v souvislosti s novým zákonem o posuzování shody stanovených výrobků při jejich uvádění na trh. Předkládaným zákonem dochází kromě zpřesnění některých ustanovení taktéž k odstranění ustanovení, která souvisí s tímto novým zákonem, aby nedocházelo k jejich duplikaci.

A protože mám mandát, pokusím se o návrh, aby byl schválen již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání v režimu § 90 odst. 2. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Šrámek.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, tento návrh se předkládá v návaznosti na návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich uvádění na trh na základě nového legislativního rámce. Současně s přijetím zákona o posuzování shody je třeba zákon č. 22 upravit tak, aby neduplikoval ustanovení o oznámených subjektech, ale odkazoval na zákon o posuzování shody, který komplexně upraví problematiku subjektů pověřených k výkonu činností posuzování shody, takzvaných oznámení subjektů.

Implementace předpisů EU prosperujících s institutem oznámených subjektů nebude zajištěna prostřednictvím zákona č. 22/1997 Sb. a nařízení vlády vydaného k jeho provedení, ale zákonem o posuzování shody. Vzhledem ke skutečnosti, že je nutné co nejdříve zajistit provedení notifikace subjektů Evropské komise dle zákona o posuzování shody, a není tedy možné na základě veta to odsouhlasit v prvém čtení, navrhuji opět zkrácení o 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Táži se, zda navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování (pořadové číslo 120) končím a konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Není tomu tak.

Tudíž se budeme zabývat hlasováním o návrhu pana zpravodaje na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 121, do kterého je přihlášeno 128 přítomných, pro 116, proti nikdo. Končím prvé čtení tohoto zákona a konstatuji, že návrh na zkrácení lhůty k projednání byl přijat.

Na základě dohody předsedů klubů přerušuji dnešní jednání do zítřejšího rána 9 hodin, kdy budeme pokračovat jednáním dle schváleného programu.

Děkuji vám za spolupráci a přeji hezký večer. (K mikrofonu ještě přistupuje poslankyně Černochová.)

Poslankyně Jana Černochová: Dovolila bych si jenom pro záznam. (Předsedající: Ano.) Paní poslankyně Němcová hlasovala proti. Vy jste řekla, že nikdo nebyl proti. Teď jsem si to ověřila na sjetině. Nezpochybňujeme hlasování, jenom procedurálně pro to, aby to bylo v zápise. Děkuji. (Předsedající: Ano, určitě.)

(Jednání skončilo ve 20.20 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. října 2015
Přítomno: 177 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Adamec Ivan – zdravotní důvody, Adámek František – zahraniční cesta, Adamová Markéta – zahraniční cesta, Birke Jan – bez udání důvodu, Farský Jan – do 10.00 hodin bez udání důvodu, Fiala Radim – do 12.30 hodin pracovní důvody, Fischerová Jana – zahraniční cesta, Gabrhel Vlastimil – dopolední jednání, pracovní důvody, Grospič Stanislav – zahraniční cesta, Hovorka Ludvík – do 13.00 hodin pracovní důvody, Komárek Martin – od 12.00 hodin pracovní důvody, Langšádlová Helena – zahraniční cesta, Lobkowicz Jaroslav – pracovní důvody, Matušovská Květa – osobní důvody, Maxová Radka – pracovní důvody, Nykl Igor – zdravotní důvody, Pražák Karel – zdravotní důvody, Putnová Anna – od 14.30 hodin do 20.00 hodin pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Šarapatka Milan – zahraniční cesta, Vondrášek Josef – zdravotní důvody, Vozdecký Josef – zdravotní důvody, Ženíšek Marek – pracovní důvody. Z dnešního jednání do 12.30 hodin se též omlouvá předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček.

Dále se omlouvají tito členové vlády: Bělobrádek Pavel – zahraniční cesta, Marksová Michaela – odpolední jednání, pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Pelikán Robert – osobní důvody, Ťok Dan – pracovní důvody, Valachová Kateřina – od 14.30 do 15.30 hodin pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – zahraniční cesta. Tolik k omluvám. (V sále je velmi silný hluk.)

Dnešní jednací den bychom měli zahájit pevně zařazenými body 157, 1, dále bychom pokračovali bodem 108, 80, 77, 102, 112 a 95. Jsou to sněmovní tisky 454, 617, 491, 225, 167, 425, 333, 403. Připomínám, že ve 12.45 hodin máme pevně zařazený volební bod 179, což jsou návrhy na změny ve složení orgánů.

Eviduji zde jednu přihlášku k návrhu na změnu schváleného pořadu, a to pana poslance Martina Kolovratníka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, milí kolegové, přeji vám dobré jitro, resp. dopoledne, a obracím se na vás s prosbou, s žádostí volební komise o nové zařazení jednoho volebního bodu a pak pevné zařazení celého bloku volebních bodů dnes před obědem. Má informace se rozchází od návrhu volební komise ze včerejšího odpoledne.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane kolego, moc se omlouvám, ale je tady vysoká hladina hluku. Prosím kolegy, aby se ztišili, abychom následně věděli, o jaké změně programu budeme hlasovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za zmírnění hladiny hluku ve sněmovně, aby kolegové věděli, co budeme volit.

Nejprve mám prosbu na zařazení úplně nového bodu na pořad této schůze. Je to bod, který se jmenuje Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí. To je jedna žádost.

Druhá žádost je pevné zařazení všech tří volebních bodů na pevnou hodinu 12.45 hodin, a to v následujícím pořadí: nejprve bod 179, což je Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny veřejným hlasováním na plénu, a poté dvě tajné volby ve Státních aktech – nejprve bod 180, Návrh na jmenování členů Kontrolní rady technologické agentury České republiky, a poté nově zařazený bod Návrh na volbu předsedy stálé komise pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru. Nejprve jeden nový bod, a potom všechny tři ve 12.45 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do programu? Není tomu tak. Dvěma hlasováními rozhodneme o návrhu pana poslance Kolovratníka.

První je žádost o zařazení nového bodu, a to je návrh na volbu předsedy komise FAÚ.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 122, do kterého je přihlášeno 132 přítomných, pro 127. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o dalším návrhu pana poslance Kolovratníka, a to je zařazení všech tří volebních bodů 179, 180 a nově zařazeného bodu volby předsedy FAÚ na 12.45 hodin dnešní jednací den.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 123, do kterého bylo přihlášeno 136 přítomných, pro 132. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k projednávání bodů dle schváleného programu. První bod, kterým bychom se dnes měli zabývat, je bod

157.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj garančního výboru, kterým byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jiří Petrů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 154/2, byly doručeny dne 2. října 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 154/3.

Vidím, že pan navrhovatel má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, s tímto návrhem jsem vás povšechně seznámil v prvním a ve druhém čtení. S pozměňovacím návrhem pana kolegy Petrů souhlasím. Toť vše na úvodní slovo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. V tuto chvíli otevírám rozpravu. S přednostním právem se do ní hlásí paní poslankyně Černochová. (V sále je trvalý hluk.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobré ráno, dámy a pánové. Dovolím si panu ministrovi navrhnout –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, moc se omlouvám, že vám skáču do řeči, ale je tady velký hluk. Myslím si, že je to nekolegiální. Pokud si kolegyně a kolegové vyřizují své věci v sále, učiňte tak v předsálí, ať můžeme v klidu jednat. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych si dovolila požádat pana ministra, aby byla novela zákona o obcích, sněmovní tisk 454, vrácena zpět do druhého čtení. K tomu mě vedou nalezené chyby, které byly bohužel v rámci projednávání návrhu novely v minulosti přehlédnuty a jejichž úprava je potřebná k tomu, aby se sjednotila úprava v oblasti samospráv.

První chybou lze označit stav, kdy vlastníci budov zkolaudovaných do 1. července 2010, to znamená před účinností zákona č. 227/2009 Sb., kterým nebylo přiděleno číslo popisné ani evidenční a kterým se toto číslo přiděluje, nemají povinnost požádat o přidělení tohoto čísla. Pokud tedy vlastník takové budovy z nějakého důvodu o číslo nepožádá, budova zůstává bez čísla popisného či

evidenčního. Tato situace platí pouze v hlavním městě Praze, protože pro ostatní obce bylo zákonem č. 227/2009 Sb. zajištěno přechodné ustanovení, které situaci řešilo. Cituji: Vlastníci... (Velký hluk v sále. Poslankyně Černochová: Chlapi... Smích, potlesk.) Pokud tedy by to bylo citováno z toho původního tisku, tak tam to zní: "Vlastníci stavebních objektů, kterým podle dosavadní právní úpravy nebylo přiděleno číslo popisné ani evidenční a kterým se toto číslo přiděluje, požádají o přidělení čísla do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto zákona." Konec citace ze zákona.

Nám předkládaná novela o obcích tento stav nenapravuje ani dnes, a proto by bylo užitečné spíše tedy nyní zjednat nápravu tím, že vrátíme tuto normu do druhého čtení. Jelikož důvodová zpráva k této novele uvádí, že primárně je důvodem předložení návrhu řešení problematiky sporných hranic obcí, jež vznikly nesouladem území obce s katastrálním členěním či absencí vlastního katastrálního území obce, souhrnně též územní anomálie, a které v současnosti výrazně komplikují výkon nejenom územní samosprávy, ale i státní správy, je tedy vhodné napravit stav nejen u obcí, ale i u hlavního města Prahy. Neharmonizačním prvkem je možné vnímat neexistenci povinnosti majitelů nemovitostí před rokem 2010 o udělení evidenčních ukazatelů. Ačkoli k nápravě u obcí v minulosti došlo přechodným ustanovením, u zákona o hlavním městě Praze se tak bohužel nestalo. Předkladatel asi opomněl, že nestačí harmonizovat evidenci na území obcí, ale i v hlavním městě Praze a v městských částech hlavního města Prahy.

Druhou chybou, která je v rozporu harmonizace úprav samospráv, je patrná v pozměňovacím návrhu novely zákona o obcích části první bodu 6. Opět cituji: V § 31 odst. 4 se za slovo "čísla" vkládají slova "nebo evidenčního čísla". § 31 odst. 4 by pak zněl takto: "K usnadnění orientace mohou být v jednotlivých ulicích a na jiných veřejných prostranstvích označeny budovy vedle popisného čísla nebo evidenčního čísla ještě číslem orientačním."

V důvodové zprávě je k tomuto bodu uvedeno: Stávající znění tohoto ustanovení vylučuje možnost označit budovu s číslem evidenčním zároveň číslem orientačním, což není pro praxi žádoucí. Například tato situace komplikuje územní orientaci složkám integrovaného záchranného systému, což může mít fatální důsledky. Jestliže skutečně toto komplikuje složkám IZS územní orientaci v obcích, tak samozřejmě to není výjimka ani v hlavním městě Praze, kde naopak to je ještě složitější. S ohledem na důvodovou zprávu bych mohla zmiňovat ještě § 14 odst. 4 zákona o hlavním městě Praze, kde opět by se to analogicky mělo změnit tak, aby to bylo stejně v zákoně o obcích a podle zákona o hlavním městě Praze.

Dovoluji si vás s odůvodněním toho všeho, co jsem vám tady teď řekla, požádat, protože dnes máme opravdu jedinečnou možnost se to pokusit napravit, a mám pocit, že všichni, co tady sedíme, chceme tvořit kvalitní zákony a nepřijímat zákony, o kterých už dopředu víme, že tam je něco, co je špatně, a že bude muset následovat novela. Bohužel nelze toto zařadit do kategorie těch legislativně technických chyb tak, abychom to mohli ještě opravit v rámci třetího čtení. Jiná možnost než vratka do druhého čtení bohužel není.

Děkuji vám za pozornost a děkuji i těm z vás, kteří podpoříte můj návrh.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, a prosím k mikrofonu pana zpravodaje s přednostním právem, poté se připraví pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, tak tedy nacházíme se ve třetím čtení. Ve druhém čtení, které proběhlo 2. října 2015 na 31. schůzi, jsem jmenoval tři pozměňovací návrhy. Můj pozměňovací návrh, pozměňovací návrh kolegy Fiedlera a pozměňovací návrh kolegy Vondráčka. Protože předkladatelé těch dvou pozměňovacích návrhů nebyli přítomni, přihlásil jsem se k pozměňovacímu návrhu svému pouze sám a také v tomto stavu šla ta materie do výboru pro veřejnou správu. Výbor pro veřejnou správu se na 31. schůzi dne 20. října, tedy včera, usnesl na tomto znění:

1. Doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona sněmovní tisk 454/2 v následujícím pořadí: za prvé hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích A1, A2 a A3, za druhé hlasovat o návrhu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. b) Zaujímá následující stanovisko k projednávaným pozměňovacím návrhům A1, A2, A3 a doporučuje je.

Čili já jsem považoval za důležité sdělit tu skutečnost, že všechny věci, které tady zazněly od kolegyně Černochové, mohly proběhnout již v prvním nebo ve druhém čtení a to třetí čtení víceméně, to, co navrhuje, vrátit se do druhého čtení, přišlo z toho důvodu, protože předkladatelé pozměňovacích návrhů se k nim ve druhém čtení nepřihlásí.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, z příspěvku paní kolegyně Černochové aspoň můžeme jasně vidět, že právní řád České republiky je poměrně nepřehledný a ne vždy se podaří vyřešit všechny záležitosti okamžitě a reagovat na praxi. To je spíš úvaha do budoucna, zjednodušit právní úpravy tak, aby byly přehledné a jasné. (V sále je stálý hluk.)

Primárně problém, který tady byl nastíněn, neměla tato novela řešit. Ta novela měla poměrně snadnou cestu naší Poslaneckou sněmovnou, nevzbudila nějaké větší debaty.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale prostě přestaneme jednat do té doby, než se sněmovna uklidní... (Posl. Vondráček: A samozřejmě –) Ještě vydržte... Děkuji.

Poslanec Radek Vondráček: Takové ticho jsem snad ani nechtěl.

Samozřejmě že v rámci obecního zřízení se vždycky najdou nějaké problémy, které je zapotřebí řešit. Já bych v tomto okamžiku, protože jsem tam měl dva pozměňovací návrhy, které nakonec nebyly načteny ve druhém čtení řádně a které vlastně také řeší nějaké praktické otázky, které ale nebyly úkolem té novely původně řešit, ale můžeme té novely využít v současném okamžiku, a vzhledem k tomu, že ta cesta bude hladká, i kdybychom to vrátili do druhého čtení, protože jsou to změny vyvolané praktickou potřebou, tak bych podpořil návrh paní kolegyně Černochové, protože i já bych tedy potom připojil nějaké praktické pozměňovací návrhy. Využijme toho, že máme ten zákon otevřený, že ho máme ve druhém čtení, diskutujme transparentně a otevřeně ve druhém čtení, ale poprosím vás také o to, abychom tento tisk 454 svým hlasováním vrátili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. I já chci potvrdit, že výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj prošel tento materiál poměrně bez emocí a byli jsme a jsme připraveni ten zákon podpořit. Přesto bych poprosil, pokud k tomu nejsou nějaké vážné důvody, tak bych se zeptal pana ministra, zdali by podpořil i on vrácení do druhého čtení s tím, že by myslím potom měl zákon velkou naději na to, aby byl přijat bez problémů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana ministra. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si teď ověřil, že není problém zákon vrátit do druhého čtení z časového hlediska, neexistuje tam tedy nebezpečí z prodlení, a pokud ve lhůtě dejme tomu šesti týdnů se nám ho podaří vrátit na pořad schůze ve třetím čtení, tak se nic zásadního nestane.

Také jsem si ověřil, že pozměňovací návrhy pana kolegy Vondráčka, tak jak byly načteny ve druhém čtení, bychom podpořili ve třetím čtení, a asi je potřeba i prozkoumat to, co říkala paní kolegyně Černochová. Nelze samozřejmě teď na plénu odpovědět na to, co tady byla načetla, je to problematika, kterou je potřeba hlouběji prozkoumat, takže i já se kloním k tomu, abychom zákon vrátili do druhého čtení a podrobili ho ještě debatě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Já se táži, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, dámy a pánové. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, děkuji panu ministrovi, že je vstřícný k tomu, že se může vrátit tento zákon ještě do druhého čtení. Protože asi mnohým z nás utekly některé věci, kterých jsme si nevšimli. Třeba § 85m – nabytí a převod práva stavby a

smluvní zřízení práva stavby k pozemku ve vlastnictví obce má být dáno do gesce zastupitelstva obce. To by znamenalo, že každý občan, nebo někdo, kdo bude chtít zřídit věcné břemeno nebo právo stavby nějaké přípojky přes obecní pozemek, bude to projednávat zastupitelstvo, což je určitě nedobré, bude to trvat strašně dlouho, což si myslím, že to asi někomu ulétlo. Takže věřím, že i tento bod trošičku pozměníme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem paní poslankyně Černochové i ostatních na vrácení do druhého čtení. Svolám kolegy v předsálí.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 124, do kterého je přihlášeno 162 přítomných, pro 137. Konstatuji, že návrh byl přijat a tento návrh zákona se vrací do druhého čtení. Končím projednávání tohoto bodu.

Dříve než otevřu další bod – pro stenozáznam: pan poslanec Rykala hlasuje s náhradní kartou číslo 20. Mám tady ještě omluvy, které načtu: pana poslance Benešíka od 9 do 11 hodin, pana poslance Petra Fialy dnes do 13 hodin bez udání důvodu. Já se omlouvám z dnešního jednání od 11 do 13.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 1. Tím je

1.
Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 /sněmovní tisk 617/ - prvé čtení

Z pověření vlády návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (V sále je opět hluk.)

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych vás seznámit s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016, který byl vládou schválen dne 23. září 2015.

Základní údaje předloženého návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2016 jsou předkládány v této podobě –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, já vás přeruším a poprosím ten hlouček na pravé straně, aby se přesunul do předsálí, protože jsme ve státním rozpočtu, budete chtít potom k tomu diskutovat a v tomhle hluku se neslyšíme. Myslím si, že to je škoda.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: To nevadí, já to přečtu. (Předsedající: Děkuji.)

Takže příjmy státního rozpočtu jsou 1180,9 miliardy Kč, výdaje státního rozpočtu 1250,9 miliardy Kč, to znamená, saldo státního rozpočtu je 70 miliard Kč.

Pro rok 2016 je navržen deficit státního rozpočtu ve výši 70 miliard Kč, což je o 30 miliard Kč méně, než činí schválený deficit pro rok 2015.

Saldo vládního sektoru se snižuje z minus 1,9 % v roce 2015 na minus 1,2 % HDP v roce 2016 a strukturální saldo vládního sektoru se snižuje z minus 1,8 v roce 2015 na minus 1,4 % HDP v roce 2016. Střednědobý rozpočtový cíl České republiky, který činí minus 1 % HDP, by měl být tak dosažen v roce 2018.

Nyní mi dovolte, abych vás seznámil se základními makroekonomickými charakteristikami návrhu státního rozpočtu na příští rok.

Makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2016 byl sestaven na základě dat a informací známých do poloviny srpna t. r. České ekonomice se daří. Její výkonnost se během 1. pololetí letošního roku dynamicky zvýšila především vlivem růstu spotřeby a investic. Další udržení a intenzita růstu budou záviset jak na vnitřních, tak i vnějších faktorech.

Vně naší ekonomiky záleží na stabilitě a ekonomickém vývoji obchodních partnerů. Na domácím poli to znamená přiměřené hospodářské politiky, které respektují hospodářský cyklus. V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že neplánujeme zvyšování daňové zátěže kromě již oznámených daní na tabákové výrobky.

Světová ekonomika pokračuje v růstu, ten však zůstává regionálně velmi nerovnoměrný. Navíc v posledních týdnech se výrazně zvýšily obavy ze zpomalování růstu čínského hospodářství a jeho vlivu na zbytek světa, což se projevovalo značnými výkyvy na finančních trzích a na trzích s komoditami. Ceny energetických komodit proti dřívějším předpokladům nerostou, ropa Brent se obchoduje pod 50 dolarů za barel, což je pro nás jednoznačně pozitivní.

Ekonomický vývoj eurozóny v 1. pololetí odpovídal očekáváním. Oživení je ovšem stále křehké a napříč jednotlivými zeměmi nerovnoměrné. Státy jako Francie, Nizozemí, Rakousko jsou blízko stagnace. Jiné země, mezi které patří Česká republika, Polsko, Slovensko, Estonsko, Lotyšsko, rostou dynamicky. K podpoře ekonomik přispívají nízké úrokové sazby a politika Evropské centrální banky. Na druhou stranu zde dále přetrvávají podstatné nerovnovážné faktory, zejména vysoké zadlužení vládního sektoru. Navíc vzrůstá riziko stupňování nepříznivých geopolitických událostí, které by případně mohly narušit průběh globální konjunktury.

Česká ekonomika v 1. pololetí výrazně zvýšila svůj výkon o 4,2 %. Tento vývoj je však do značné míry ovlivněn jednorázovými a dočasnými faktory. Jedná se hlavně o propad ceny ropy na polovinu, silné zlepšení čerpání prostředků z fondů Evropské unie a fiskální podpora ekonomického růstu zejména v oblasti investic. Za celý rok 2015 reálný HDP vzroste zhruba o 4 %. Růst bude tažen domácí poptávkou. V roce 2016 očekáváme obdobnou strukturu růstu založenou na domácí poptávce.

Jednorázové faktory, jako meziroční propad ceny ropy a masivní dočerpávání alokace evropských fondů z prostředků z minulého programového období, však vyprchají a ekonomika se vrátí k svému normálnímu výkonu, proto očekáváme růst HDP kolem 2,5 %.

Nízká inflace v roce 2015 zrychlí v roce 2016. Rok 2015 je pod vlivem meziročního poklesu ceny ropy. Vliv administrativních opatření na inflaci bude téměř neutrální. Proti zvýšení spotřební daně z tabákových výrobků jde zavedení druhé snížení sazby DPH a zrušení většiny poplatků ve zdravotnictví. Průměrná míra inflace by tak mohla dosáhnout asi 0,5 %. V roce 2016 by proinflačně měly působit domácí poptávka a patrně i vyšší ceny ropy. Vliv regulovaných cen bude neutrální. Dopad snížení DPH ve stravovacích službách by měl být přibližně vykompenzován očekávaným zvýšením cen v reakci na zavedení elektronické evidence tržeb. Průměrná míra inflace by měla vzrůst o 1,5 %.

Na trhu práce růst zaměstnanosti a pokles míry nezaměstnanosti v roce 2015 i 2016. Spolu s vzrůstem ekonomiky očekáváme také zlepšování na trhu práce. V zaměstnanosti v souvislosti s hospodářským růstem očekáváme v roce 2015 nárůst kolem 1 %. V roce 2016 by měl být nárůst pomalejší.

V oblasti vývoje míry nezaměstnanosti předpokládáme rovněž pozitivní vývoj. V ročním průměru by za rok 2015 měla dosáhnout 5,7 % a dále klesnout v roce 2016 na 5,5 %. Pomalejší zlepšení na trhu práce v roce 2016 souvisí jednak s mírnějším růstem ekonomiky, jednak s narůstajícím kvalifikačním a regionálním nesouladem mezi nabídkou a poptávkou po práci, což lze dokumentovat narůstajícím počtem neobsazených pracovních míst.

Vývoj běžného účtu platební bilance pro českou ekonomiku nepředstavuje žádná rizika. Zde očekáváme zvýšení růstu jak exportních trhů, tak exportní výkonnosti. Z tohoto důvodu předpokládáme v roce 2015 i 2016 mírný přebytek salda běžného účtu.

Ministerstvo financí nepřetržitě sleduje prognózy a názory institucí převážně soukromé sféry a mezinárodních institucí, které se zabývají makroekonomickou analýzou a prognózou. Na základě porovnání s těmito nezávislými prognózami lze konstatovat, že makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2016 je velmi blízký konsenzuální makroekonomické předpovědi vycházející z názoru těchto institucí.

Nyní bych vás rád podrobně seznámil s některými tituly příjmové stránky státního rozpočtu v návrhu v roce 2016.

Příjmy z daní a poplatků se odhadují ve výši 619,7 mld. korun. Daňové příjmy na rok 2016 oproti rozpočtu 2015 rostou o 44,6 mld. korun a v porovnání se schváleným výhledem na rok 2016 dochází k růstu téměř o 30 mld. Jednoduchá daňová kvóta, která zahrnuje pouze daňové příjmy veřejných rozpočtů, činí 18,9 %. Složená daňová kvóta, která činí 33,5 % HDP.

V daňových příjmech je zahrnuto: kontrolní hlášení, tam je dopad 6,3 mld. korun plus. Elektronická evidence tržeb – dopad 2 mld. plus. Snížení sazby DPH pro segment služeb v oblasti restaurací a pohostinství na 15 % místo současných 21 % je dopad 400 mil. minus. Zavedení tříletého harmonogramu zvyšování sazeb spotřební

daně z tabákových výrobků, spotřební daně s dopadem 3,3 mld. korun plus. Úprava povinného vzniku revaluačních fondů ve finančním sektoru s dopadem minus 300 mil. Zvýšení slevy na druhé a další dítě oproti roku 2015, a to o sto korun na druhé dítě a o 300 korun na třetí a další dítě, s dopadem minus 500 mil. korun. Znovuzavedení slev pracujícím důchodcům a školkovné, to je pokračování z roku 2015, je dopad minus 1,1 mld. korun. Navýšení podílu krajů na celkovém hrubém výnosu DPH, tzv. RUD, a to z 7,86 % na 8,92 %, dopad minus 3,7 mld. korun. To je v současné době projednáváno v parlamentu s navrhovanou účinností od 1. ledna 2016.

Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 422 mld. a představují meziroční nárůst proti schválenému inkasu v letošním roce o 21,3 mld., tzn. 5,3 %.

Příjmy z rozpočtu Evropské unie a finanční mechanismy jsou do rozpočtu zapojeny částkou 94,5 mld. korun. Jedná se zejména o příjmy ze strukturálních fondů Evropské unie a Fondu soudržnosti na realizaci společných programů Evropské unie a České republiky a příjmy určené na realizaci opatření v rámci společné zemědělské politiky. V porovnání s letošním rokem došlo k nárůstu o 5,8 mld. korun.

V návrhu rozpočtu na rok 2016 jsou rozpočtovány příjmy od státních podniků v objemu 6,9 mld. korun v kapitolách Ministerstva zemědělství, Ministerstva obrany a Ministerstva dopravy a dále příjmy z privatizačních účtů na kompenzaci deficitu důchodového systému ve výši 11,7 mld. korun.

Nyní mi dovolte vás seznámit s výdaji státního rozpočtu.

Celkové výdaje jsou pro rok 2016 navrženy ve výši 1250,9 mld. korun. Na výdajové straně rozpočtu patří k nejdůležitějším sledované mandatorní výdaje státního rozpočtu. Pro rok 2016 jsou rozpočtovány ve výši 708,2 mld. korun a tvoří 56,6 % celkových výdajů státního rozpočtu. Mezi nejdůležitější mandatorní výdaje patří sociální mandatorní výdaje, jejichž limity jsou následující:

Výdaje na důchody se rozpočtují ve výši 400,7 mld. korun s meziročním růstem o 1,5 % v porovnání s očekávanou skutečností 2015. Valorizace důchodů k 1. lednu 2016 bude v souladu s platným právním stavem daným zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. To znamená, při valorizaci bude zohledněn stoprocentní nárůst spotřebitelských cen a jedna třetina mezd. Dále je uvažováno s jednorázovým příspěvkem k důchodu ve výši 900 korun v měsíci únoru 2016.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění nadále porostou v souvislosti s růstem mezd, od kterých je jejich výše odvozena, a vývojem nemocnosti, a to na odhadovanou výši 24,7 mld. korun. Na platbu státu do systému zdravotního pojištění jsou rozpočtovány prostředky v objemu 63,1 mld. korun. Měsíční platba státu za státního pojištěnce do systému veřejného zdravotního pojištění se zvýší z částky 845 korun na částku 870 korun na osobu a měsíc.

Výdaje na neinvestiční nedávkové transfery z prostředků Evropské unie se rozpočtují ve výši 10,9 mld. korun v roce 2016. Byly posíleny dotace na sociální služby a ostatní dotační a podobné systémy. Pro rok 2016 byly posíleny investiční výdaje na domovy důchodců v působnosti krajů. Dále jsou v rozpočtu zapracovány výdaje na dávky státní sociální podpory, na dávky pomoci v hmotné nouzi, na

příspěvek na péči, na výplatu podpor v nezaměstnanosti a aktivní politiku zaměstnanosti.

Nyní bych se chtěl zmínit o dalších výdajových oblastech státního rozpočtu.

Na výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci rozpočtované v organizačních složkách státu a z příspěvkových organizací jsou pro rok 2016 rozpočtovány v objemu 149 mld. korun, což představuje zvýšení o 10 mld. oproti roku 2015. Růst platů státních zaměstnanců o 3 % a zaměstnanců ve státní službě plus další 2 %. Příděl do fondu kulturních a sociálních potřeb byl zvýšen pro rok 2016 o půl procenta na celkový příděl ve výši 1,5 %. Pro další léta je rozpočtován nárůst o 1 %, to znamená příděl ve výši 2 %.

Růst platů soudců a státních zástupců – nárůst činí 9,2 % bez vlivu nově stanovené platové základny dle rozhodnutí Nejvyššího soudu o 2,4 %. Růst platů ostatních ústavních činitelů činí 14,1 % bez vlivu nově stanovené platové základny dle rozhodnutí Nejvyššího soudu o 7 %.

Růst počtu funkčních míst oproti rozpočtu na rok 2015 je 13 329, z čehož 7 065 míst v organizačních složkách státu a 6 264 míst ve státních příspěvkových organizacích. Uvedené meziroční navýšení je tvořeno především vlivem navýšení 5 811 míst v regionálním školství v souvislosti s růstem počtu žáků, 1 083 míst na řešení otázky migrace a uprchlictví, 1 257 míst na řešení koncepce Armády České republiky a zajištění kybernetické obrany, 354 míst v Generálním finančním ředitelství na řešení EET, 168 míst u Generálního ředitelství cel na rozšíření kompetencí v oblasti trestního řízení a agendu EET, 444 míst u Úřadu práce a Státního úřadu inspekce práce na problematiku nelegálního zaměstnávání, 300 míst zaměstnanců soudů, asistenti soudců a vyšší soudní úředníci v kapitole Ministerstva spravedlnosti, 49 míst ve Státní zemědělské a potravinářské inspekci vlivem rozšíření kompetencí, 105 míst ve Státním pozemkovém úřadu, 93 míst z důvodu zřízení tří nových příspěvkových organizací – hřebčíny Písek, Tlumačov a Zemědělský servis, 80 překlenovacích míst pro diplomaty, 25 míst v České inspekci životního prostředí na rozšíření kontrolní činnosti, 18 míst v České obchodní inspekci – novela zákona o ochraně spotřebitele, 40 míst v Energetickém regulačním úřadu – rozšíření kontrolní činnosti, 12 míst Úřad vlády na posílení oblasti výzkumu, vývoje, inovací.

Výdaje na výzkum, vývoj a inovace jsou zahrnuty v celkovém objemu 35,7 mld. korun včetně prostředků z Evropské unie. Podíl těchto výdajů na HDP pro rok 2016 dosáhne 0,77 %.

Výdaje na podporu exportu včetně navýšení základního kapitálu České exportní banky jsou rozpočtovány v celkovém objemu 4,7 mld. korun určením pro Českou exportní banku a pro EGAP.

Ve vazbě na projednávaný zákon o loteriích byly posíleny výdaje o 500 mil. korun v roce 2016 a v letech 2017 a 2018 o jednu miliardu na podporu činnosti v oblasti sportu.

V oblasti kultury na financování programu péče o národní kulturní poklad jsou v letech 2016 a 2017 rozpočtovány prostředky ve výši 1 miliardy korun každoročně. Na filmové pobídky je rozpočtována částka 800 milionů korun. Posíleny byly výdaje na záchranu a obnovu kulturních památek a investice příspěvkových organizací na

obnovu státních kulturních zařízení a regionálních kulturních zařízení, na podporu živého umění, na podporu kultury národnostních menšin a na kulturní dědictví ve vlastnictví státu podporované evropskými fondy.

V oblasti dopravy dotace pro Státní fond dopravní infrastruktury je rozpočtována ve výši 208 miliardy korun pro rok 2016. Na kompenzace slev na jízdné v roce 2016 jsou určeny výdaje ve výši 260 milionů korun. Výdaje na úhradu ztráty ze závazku veřejné služby ve veřejné drážní osobní dopravě jsou rozpočtované ve výši 7,14 miliardy korun ročně v letech 2016 až 2018, z toho pro kraje a hlavní město Prahu 2,77 miliardy korun ročně.

Výdaje na volitelné programy Evropské kosmické agentury ESA byly navýšeny o 200 milionů korun.

Výdaje kapitoly Ministerstva obrany jsou navrženy v letech 2016 až 2018 ve výši 47,8 miliardy korun pro 2016, ve výši 52 milionů korun pro rok 2017 a 57,2 miliardy korun pro rok 2018. Podíl těchto výdajů na HDP činí cca od 1 % až do 1,14 %. Byly navýšeny prostředky na opatření v souvislosti s migrační situací v České republice v objemu o 1,1 miliardy korun. Byly posíleny výdaje na bezpečnostní opatření v České republice. Byly posíleny výdaje na financování činnosti dobrovolných hasičů o 250 milionů korun.

Dotace na obnovitelné zdroje energie jsou pro rok 2016 rozpočtovány ve výši 20,4 miliardy korun. Byly posíleny výdaje na zahlazování následků hornické činnosti, technický útlum, na podporu strategických investičních akcí a budování průmyslových zón, na technologická centra a centra strategických služeb.

V kapitole Český telekomunikační úřad jsou rozpočtovány prostředky na úhradu čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž držiteli poštovní licence pro Českou poštu ve výši 700 milionů korun.

Výdaje na společnou zemědělskou politiku jsou navrženy na rok 2016 ve výši 36,3 miliardy korun, přičemž největší položku tvoří přímé platby s objemem 24 miliard korun. Na podporu rozvoje venkova je rozpočtovaná částka 11,5 miliardy korun, z toho 4 miliardy korun představují prostředky státního rozpočtu České republiky určené na spolufinancování a 7,5 miliardy korun jsou prostředky státního rozpočtu, které budou následně kryté příjmy z Evropské unie. Financování programu se zvýší z 25 na 35 %.

V kapitole Ministerstva pro místní rozvoj byly posíleny výdaje na podporu cestovního ruchu, podporu bydlení, na územně plánovací činnost obcí do 3 tisíc obyvatel, výdaje byly zvýšeny o 1,5 miliardy korun v roce 2016 na spolufinancování integrovaného regionálního operačního programu.

V kapitole Ministerstva životního prostředí jsou rozpočtované příjmy z prodeje emisních povolenek ve výši 5,7 miliardy korun a současné výdaje, a to v poloviční výši těchto rozpočtovaných objemů. Druhá polovina je rozpočtována v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu na podporu obnovitelných zdrojů energie.

V kapitole Ministerstva spravedlnosti kromě platových úprav byly aktualizovány kapitálové výdaje a posíleny provozní výdaje Vězeňské služby a výdaje na znalecké posudky v návaznosti na nový občanský zákoník. Rozpočtované jsou prostředky na

zajištění novely zákona, kterým se mění zákon číslo 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a na pořízení a provoz elektronického monitorovacího systému na trestní justici. Vládní rozpočtová rezerva je navržena ve výši necelých 3,8 miliardy korun, tj. 0,3 % výdajů státního rozpočtu.

Výdaje kapitoly státní dluh jsou pro rok 2016 navrženy v objemu 52,8 miliardy korun. V roce 2016 se očekává relativní stabilizace podílu státního dluhu na HDP, ke konci roku 2016 se očekává státní dluh na úrovni 1 733,7 miliardy korun, podíl státního dluhu na HDP ke konci roku 2016 by měl činit 37,3 %, tzn. že nadále klesá, poměrově koncem roku 2013 jsme měli 41,3 %.

Na závěr bych chtěl říct, že ten rozpočet sleduje naši strategii snižování deficitu s cílem mít vyrovnaný deficit. Je to rozpočet, který podporuje růst naší ekonomiky, je to rozpočet proticyklický, který, i když to vypadá, že se nám daří, a daří se nám, otázka je udržitelnosti toho růstu, je odpovědný, odpovědný vůči příštím generacím a zároveň odšpuntovává nadále ekonomiku, investuje a motivuje spotřebu.

Takže já si vás dovolím požádat o podporu tohoto státního rozpočtu a děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane ministře. Předseda Poslanecké sněmovny předložený návrh zákona přikázal k projednání rozpočtovému výboru. Je to rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny číslo 39. Rozpočtový výbor předložil usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 617/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, pane premiére, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil vás seznámit s usnesením rozpočtového výboru číslo 316 ze dne 14. října 2015 k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016. Bude to možná o něco delší, takže prosím o trpělivost.

Rozpočtový výbor na své 29. schůzi ze dne 14. října 2015 k prvému čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016, sněmovní tisk 617, po úvodním slově ministra financí, zpravodajské zprávě předsedy výboru a po rozpravě rozpočtový výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 v prvém čtení přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna:

1. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 podle sněmovního tisku 617, kterými jsou

výše příjmů stanovená částkou 1 bilion 180 miliard 856 milionů 787 tisíc 167 korun,

výše výdajů stanovená částkou 1 bilion 250 miliard 856 milionů 787 tisíc 167 korun,

rozdíl mezi příjmy a výdaji, což je saldo stanovené částkou 70 miliard korun.

B. Způsob vypořádání salda těmito financujícími složkami

a) zvýšením stavu státních dluhopisů do výše 70 miliard 635 milionů 100 tisíc korun,

b) změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 635 milionů 100 tisíc korun.

C. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 miliarda 69 milionů 972 tisíc 700 korun.

D. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí s výjimkou hlavního města Prahy v úhrnech po jednotlivých krajích, a to dotace a příspěvky v celkové výši 7 miliard 517 milionů 337 tisíc 044 korun.

E. Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 833 milionů 725 tisíc 300 korun,

F. Zmocnění ministru financí v § 2 odst. 1, 2, 3, včetně možnosti změnit výši celkových příjmů, celkových výdajů a dalších ukazatelů zde uvedeným postupem a v daném rozsahu, zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvků na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze podle § 1 odst. 10 příloha číslo 8, vše ve vládním návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016, podle sněmovního tisku 617.

II. Bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu České republiky na rok 2016

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 92 909 566 387 Kč a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 40 500 000 000 Kč,

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a.s., ve výši 230 000 000 000 Kč a výši dotace pro doplnění jejích pojistných fondů 2 200 000 000 Kč.

III. Přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR na rok 2016 takto – to s dovolením nebudu číst. Jsou zde vyjmenovány jednotlivé výbory a jim přikázané kapitoly.

Za druhé. Zmocňuje zpravodaje výboru poslance Václava Votavu, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem si tímto dovolil učinit.

Vážená paní místopředsedkyně, jinak se hlásím do rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana premiéra, po něm se připraví s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Hezké dopoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Státní rozpočet nepochybně patří k nejdůležitějším zákonům, které v daném roce projednává Poslanecká sněmovna, a nepochybně to patří také k nejdůležitějším věcem, na kterých se dokázala dohodnout naše současná vláda a vládní koalice. Já jsem přesvědčen o tom, že debatu o státním rozpočtu, kterou dnes

začínáme oficiálně vést na půdě Poslanecké sněmovny, nelze vést a organizovat jako účetní cvičení. Já si myslím, že debatovat na téma má dáti – dal má smysl tehdy, když parlament projednává státní závěrečný účet. Tohle je návrh zákona o státním rozpočtu a rozpočet je v každé zemi, v každém demokratickém státě klíčovým nástrojem vlády, pokud jde o hospodářskou politiku, a klíčovým nástrojem vlády, pokud jde o řešení těch problémů, které vláda řešit chce a pro jejichž řešení se rozhodla.

Česká republika zažívá velmi silný hospodářský růst. Dá se očekávat, že letos ekonomika poroste zhruba o 4 %. Naštěstí klesá také nezaměstnanost. Nezaměstnanost dosáhla zhruba 6 % a je to skutečně velmi dobrý výsledek. Na druhou stranu je důležité si uvědomit, že takto masivní hospodářský růst zažíváme v letošním roce mj. proto, že máme poslední možnost dočerpat peníze z evropských fondů. Já bych rád na tomto místě řekl to, že tento silný hospodářský růst je tady jenom díky chytré politice současné vlády, ale není tomu tak. (Smích zprava.) Není tomu tak. Já jsem přesvědčen o tom, že naše vláda k tomu hodně přispívá (smích zprava), ale rozhodně nemá odpovědnost za to, že ekonomika letos roste takto raketově, s výjimkou jediné věci, a to je urychlení čerpání evropských fondů. To, že letos dočerpáváme evropské fondy, je klíčový ukazatel, který podporuje růst ekonomiky a podporuje zaměstnanost.

Já na to poukazuji právě proto, že je dobré si uvědomit, že v příštím roce už tady takto silný impuls nebude. My jsme udělali všechno možné i nemožné pro to, abychom letos začali čerpat evropské prostředky. Víte, že jsme museli udělat řadu těžkých kompromisů s Evropskou komisí, abychom dosáhli schválení operačních programů. V létě se to povedlo, ministerstva vypisují výzvy, hlásí se uchazeči. Celý ten těžkopádný proces čerpání evropských fondů se začíná rozjíždět. Ale příští rok určitě nebude vrcholem z hlediska finanční perspektivy, ve které se nacházíme. Naším cílem je, abychom příští rok vyčerpali co nejvíce, ale nebude to rok vrcholného čerpání. Letošek je rok vrcholného čerpání a má to samozřejmě i silný vliv na ekonomiku. Proto je velmi důležité, aby státní rozpočet, tak jak je předložen, počítal s podporou hospodářského růstu. Protože příští rok nám jenom evropské fondy hospodářský růst nezajistí. Je velmi důležité, aby tady aktivně přispěl státní rozpočet. Říkám to proto, že velmi často slyšíme kritiku zprava – měli byste škrtat odvážněji, ekonomika rekordně roste, tak proč potřebujete schodek 70 mld. korun. Právě proto, že je důležité se dívat nejenom na statistiku, na ta čísla hospodářského růstu, ale je důležité se také dívat na strukturu, jak velká část toho růstu je tažena např. tím, že jednorázově dočerpáváme evropské fondy, které se prostě nestihly z různých důvodů v minulých letech vyčerpat. Proto je důležité, aby rozpočet měl svůj prorůstový charakter, a proto zdůrazňuji, že debata o rozpočtu není účetní cvičení, ale je to debata o klíčovém nástroji hospodářské politiky vlády.

Já jsem rád, že v příštím roce klesne v České republice deficit veřejných rozpočtů. Jestliže vláda očekává, že ten deficit letos bude někde kolem 1,9 % HDP, příští rok se očekává deficit někde kolem 1,2 %. To je výrazně pod 3% limit, na kterém se dohodla vládní koalice jako na maximu deficitu veřejných rozpočtů. Čili deficity se příští rok přiblíží 1 % hrubého domácího produktu. Nepochybně budeme patřit mezi tu lepší polovinu Evropské unie z hlediska hospodaření státu a z hlediska tempa zadlužování.

Ale naším cílem je, nejenom abychom měli dobré parametry rozpočtového schodku. Cílem vlády je, aby růst ekonomiky pokračoval i v příštím roce. Cílem vlády je, abychom i v příštím roce udrželi nízkou nezaměstnanost. Když se podíváme na čísla nezaměstnanosti, ta letošní jsou velmi dobrá. Trend je pozitivní. Počet nezaměstnaných klesá. Ale máme tady obrovské disproporce. Máme tady na jedné straně ještě pořád v evidenci úřadů práce 440 tis. lidí. Na druhé straně tady máme 110 tis. volných pracovních míst v české ekonomice, která avizují podnikatelé a která avizují podniky. Tady je velký rozpor. A jedním z cílů politiky vlády v příštím roce, a i na to potřebujeme využít finanční prostředky, je pokusit se mobilizovat maximum z těch více než 400 tis. lidí v evidenci úřadů práce tak, aby využili této příznivé situace na trhu práce a své pracovní místo si našli. Tohle je jedna z největších výzev, která před naší vládou stojí – využít hospodářského růstu a ještě udělat hodně pro to, aby se snížila nezaměstnanost zejména ve strukturálně postižených regionech, jako je Moravskoslezský kraj a jako je Ústecký kraj.

Rád bych zmínil hlavní priority, na kterých jsme se dohodli a které návrh rozpočtu obsahuje. První, kterou chci zdůraznit, je otázka podpory investic. V minulých letech se často škrtalo. Často se škrtalo plošně a musím říci, že se škrtalo na těch nejhorších místech. Klasickým případem je dopravní infrastruktura a investice státu do dopravní infrastruktury. Byl tady ve vládě tuším Petra Nečase ministr dopravy, který se jmenoval Bárta. A ministr dopravy Bárta zastavil přípravu všech dálničních staveb a všech rychlostních komunikací v České republice. Tím pádem jsme získali obrovské zpoždění z hlediska celé řady těchto staveb a bohužel nám to díky těm škrtům tehdejšího ministra Bárty zkomplikuje i posuzování staveb teď podle novely zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Prostě mělo to bohužel velmi negativní následky, se kterými se budeme potýkat i v příštích letech.

Naše vláda tuhle chybu opakovat nebude. Cílem vlády je, abychom na přípravu dopravních staveb vyčlenili dostatečné množství finančních prostředků, abychom mohli projektovat, abychom mohli vykupovat pozemky, a jakmile budou stavby připraveny, aby bylo možné reálně zahajovat výstavbu. Čili i v oblasti investic klíčová priorita je investice do dopravní infrastruktury.

Druhá klíčová priorita je spolufinancování evropských fondů. Jestliže jsem mluvil o tom, že zahajujeme čerpání z nových fondů, tak je důležité, aby v rozpočtu byl dostatek peněz na kofinancování, aby se skutečně čerpání fondu rozjelo.

Pokud jde o investice, chci zmínit ještě třetí důležitou prioritu, a to jsou investice do kapacit mateřských a základních škol. Tam, kde jejich kapacita nestačí, tam, kde nastupují silnější populační ročníky, tam je vláda připravena podat obcím pomocnou ruku a pokračovat v investičních programech, pokud jde o základní školy a pokud jde o mateřské školy.

Čili priorita číslo jedna – podpora investic v příštím roce.

Priorita číslo dvě je otázka sociálních aspektů státního rozpočtu. Nejde jenom o to, že to je politická priorita, že jsme se na tom v koalici dohodli, že budeme dělat sociálně spravedlivou politiku, že se budeme vůči lidem chovat slušně, ale je to také ohled na spotřebu domácností. Když jsme ve státním rozpočtu na letošní rok navrhli zvýšení platů, když jsme na letošní rok prosadili zvýšení důchodů, tak jsme si od toho

také slibovali určité oživení spotřeby domácností. Já jsem rád, že oživení se dostavilo. Letos vedle evropských fondů a samozřejmě exportu našeho průmyslu je dalším důležitým tahounem ekonomiky právě spotřeba domácností. Podařilo se probudit určitý spotřebitelský optimismus a i to pomáhá k těm dobrým číslům ekonomického růstu. Byl bych rád, kdybychom v podpoře spotřeby domácností formou sociálních opatření vlády pokračovali i v příštím roce.

Zvyšují se platy zaměstnanců veřejného sektoru. U lidí, kteří pracují ve veřejném sektoru, jako jsou učitelé, policisté nebo hasiči, vláda rozhodla o zvýšení platů o 3 % už od letošního 1. listopadu. Přirozeně zvýšení zůstane zachováno i v příštím roce.

Jsem rád, že rozpočet obsahuje navýšení plateb za státní pojištěnce, protože to nám umožní, abychom od 1. ledna příštího roku zvýšili platy zdravotníků, lékařů, sester o 5 %. Možná se ptáte, proč je rozdíl mezi zvýšením platů pro zaměstnance veřejného sektoru a zvýšením platů lidí ve zdravotnictví. Doporučuji rozjet se do venkovských nemocnic. Doporučuji rozjet se do nemocnic, které jsou na německých hranicích. Zjistíte, že začínáme mít velmi silný problém mzdové konkurence, a to nejenom vůči Německu, ale už dneska i třeba vůči Slovensku, kde se platy například sester zvýšily, a už není taková možnost získávat zdravotnický personál ze Slovenska, jaká byla třeba před pěti lety. Potřebujeme zvýšit platy ve zdravotnictví rychleji, aby vůbec měl pacienty v České republice kdo léčit. Proto zvýšení platů od 1. ledna o 5 %.

To, co pokládám za velmi důležité kromě toho, že vracíme zaměstnancům veřejného sektoru část peněz, které jim sebrala Nečasova vláda, když snižovala platy, tak za další důležitou oblast sociální politiky pokládám valorizaci penzí v příštím roce. Situace je následující. Naše vláda, když přišla k moci, tak jednu z prvních změn, kterou jsme tady prosadili v Poslanecké sněmovně, byla změna valorizace penzí. Podle starých pravidel se důchody valorizovaly z jedné třetiny podle inflace a podle jedné třetiny růstu reálných mezd. My jsme to změnili, to znamená důchody se nově valorizují podle inflace ze 100 %. To znamená, že jsme více zohlednili vývoj cen, než tomu bylo za předcházejících vlád.

Problém ale je, že inflace je extrémně nízká. Problém je, že mzdy v minulých letech téměř vůbec nerostly. I na tom se podílely politiky předcházejících vlád. Toto valorizační schéma znamená, že důchody v příštím roce porostou v rámci této valorizace pouze o částku kolem 40 korun. To je velmi nízká valorizace, a proto jsme se rozhodli jako vláda, že poskytneme kompenzaci starobním důchodcům a v únoru bude vyplacen jednorázový příspěvek penzí, který je navržen ve výši 900 korun. V únoru bude vyplacen proto – my jsme původně chtěli vyplatit příspěvek ve výši 700 korun v prosinci, ale bohužel pravice tady v Poslanecké sněmovně zablokovala zrychlené projednávání tohoto návrhu a nejbližší termín, kdy budeme moci jednorázový příspěvek vyplatit, je únor roku 2016. Čili bude nižší valorizace, vláda to nemohla ovlivnit, valorizujeme na maximum to, co nám zákon umožňuje, ale abychom kompenzovali starobním důchodcům tu situaci, poskytneme jednorázový příspěvek k penzi v únoru příštího roku ve výši 900 korun.

Chci také zmínit další důležitou věc, která se týká sociální stability, a to se týká sociálních služeb, zejména pokud jde o péči o naše seniory, pokud jde o péči

o zdravotně postižené. Je strašně důležité, aby kraje, které podle nového systému už dneska odpovídají za rozdělování dotací na sociální služby, měly dostatek peněz na spolufinancování těchto sociálních služeb. To se týká domů pro seniory, to se týká různých pobytových a odlehčovacích center, ale samozřejmě se to týká sociálních služeb, které jsou poskytovány přímo v domácnostech. Já jsem velmi rád, že nakonec jsme se dohodli ve vládě a že mohu informovat Sněmovnu o tom, že na sociální služby v příštím roce byl zachován stejný objem finančních prostředků, jaký je poskytován letos. To znamená, že nedojde k žádným škrtům v dotacích na sociální služby a kraje budou moci rozdělit stejný objem finančních prostředků, jako rozdělovaly v letošním roce. To je myslím další z důležitých parametrů tohoto návrhu zákona o státním rozpočtu.

Když už mluvím o krajích a o veřejných službách, jsem rád, že rozpočet také zohledňuje změnu rozpočtového určení daní. Zákon tady budeme v krátké době hlasovat. Rozpočtové určení daní je něco, co pomůže také zlepšit veřejné služby. To, že vrátíme krajům 3,5 mld., které jim byly sebrány v minulosti, to, že je vrátíme krajům, znamená, že kraje budou mít více peněz na zdravotnictví, na sociální služby, na opravu komunikací dvojek a trojek, konkrétně pozitivně se to projeví vůči občanům v jednotlivých regionech. Já si myslím, že když se mluví o RUDu a říká se, že peníze dostanou kraje, tak klíčové je si uvědomit, že peníze dostanou občané prostřednictvím veřejných služeb, které se k nim dostanou.

A poslední věc. V oblasti sociální stability je otázka školství. Objevila se v minulých měsících kritika, že údajně vláda zvyšuje počty úředníků a že o několik tisíc zvyšujeme počty úředníků. Vážené dámy, vážení pánové, učitel není úředník, policista nebo voják není úředník. To, že zvyšujeme počet učitelů v příštím roce, souvisí s tím, že nám přibývá dětí na prvním stupni základních škol a je potřeba, aby děti měl kdo učit. Proto z rozpočtu budeme financovat více učitelů, než financujeme v letošním roce. Ne úředníci, ale primárně učitelé přibudou v příštím roce na výplatní pásce našeho státu.

Třetí důležitá priorita, kterou chci zmínit, a neměli bychom na ni zapomínat, je bezpečnost. My jsme tady ve Sněmovně trávili v letošním roce desítky hodin debatou o bezpečnostní situaci, desítky hodin jsme diskutovali o migrační krizi. Přece není možné, aby na to vláda nereagovala. Rozpočet je rozpočtem posílení bezpečnosti. Říkám to jasně a na rovinu. Ano, navyšujeme výdaje na obranu o několik miliard korun. Navyšujeme výdaje na policii, navyšujeme výdaje na tajné služby. To jsou oblasti, kde vláda má povinnost garantovat občanům bezpečnost. Já bych byl rád, kdyby si všichni kritici rozpočtu vzpomněli na atentát v Paříži. Co jste říkali po atentátu v Paříži? Že se má zvýšit kapacita bezpečnostních služeb. Co jste tady říkali, když přišla migrační krize? Že potřebujeme více policistů v cizinecké policii. Co jste říkali, když přišla krize na Ukrajině? Že musíme zvýšit výdaje na obranu. My jsme to v rozpočtu udělali. Tohle je rozpočet, který má bezpečnost jako svoji prioritu. Musíme reagovat na migrační krizi, reagujeme. Musíme reagovat na hrozbu terorismu, v tomhle rozpočtu na to vláda reaguje.

Dovolte mi ještě poslední prioritu, ono se o tom příliš nemluví, ale je důležité, že skutečně konsolidujeme veřejné rozpočty. Já jsem velmi rád, když se podíváte na srovnání České republiky s ostatními státy, my patříme mezi země, které snižují podíl

veřejného dluhu na hrubém domácím produktu. Tohle tady řadu let nebylo. My se zlepšujeme, to znamená od těch 44 % veřejného dluhu vůči HDP, který jsme měli, se snižujeme a blížíme se ke 40 % podílu veřejného dluhu. V Evropě není mnoho zemí, které by byly schopny postupovat tímto způsobem, aniž by to znamenalo drastické škrty vůči občanům. A my žádné drastické škrty nerealizujeme, ale konsolidujeme veřejné finance.

Je také dobré si uvědomit, že s výjimkou vyšší spotřební daně na tabák a s výjimkou vyššího zdanění hazardu my nezvyšujeme daně. Naopak jsme daně snížili. Letos jsme snížili daň z přidané hodnoty na léky a na knihy, také se zvýšily slevy na dani pro rodiny s dětmi a příští rok by měly vzrůst, pokud se nám včas podaří schválit příslušný návrh zákona. Vrátili jsme pracujícím důchodcům, už tady o tom hovořil ministr financí, vrátili jsme jim slevu na dani. To znamená, my jsme řadě skupin obyvatel snížili daňové zatížení, zvyšujeme daňové zatížení škodlivých věcí, ať už je to tabák, nebo je to hazard, a jinak v zásadě daňová zátěž stagnuje. To si myslím, že je také důležité si uvědomit, když debatujeme o výši schodku.

A jsem také rád, že toto je rozpočet, který už navazuje na aktivitu vlády v oblasti boje proti daňovým únikům. Tohle je tady těžká bitva v Poslanecké sněmovně, zčásti už ji vláda vybojovala, od příštího roku budou fungovat kontrolní hlášení, pokud jde o plátce daně z přidané hodnoty. Zčásti ta bitva tady ještě trvá – mám na mysli elektronickou evidenci tržeb. Já pevně věřím, že nakonec se podaří elektronickou evidenci tržeb schválit, a že pomůže vládě v příštím roce zvýšit výběr daní a omezit daňové úniky.

Takže jdeme cestou aktivních opatření proti daňovým únikům. A chci říci, že pro vládu se ten arzenál a rozsah opatření nevyčerpal, že jsme připraveni vést debatu o tom, jak ještě zefektivnit boj proti daňovým únikům tak, aby v naší zemi nedocházelo k daňovým podvodům. To, co přispěje k příjmům rozpočtu, budou nejenom ta opatření proti daňovým únikům, ale také zrušení druhého pilíře. Pevně věřím, že se to podaří v letošním roce také tady v Poslanecké sněmovně definitivně schválit.

Vážené poslankyně, vážení poslanci. Na závěr svého vystoupení bych vás chtěl požádat o podporu zákona o státním rozpočtu. Je to rozpočet, který Česká republika potřebuje. Je to rozpočet, který přinese v neklidné době, kterou dneska zažíváme kolem nás, přinese České republice potřebnou stabilitu. Je to rozpočet, který podpoří růst a zaměstnanost, podpoří dobré fungování veřejných služeb – mám na mysli školství, zdravotnictví, sociální služby. Je to rozpočet, který posílí bezpečnost občanů a našeho státu. Je to rozpočet, který snižuje schodek, a je to rozpočet, který umožňuje, aby pro řadu skupin občanů klesalo daňové zatížení.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za vaši pozornost a ještě jednou si dovoluji apelovat na vaši odpovědnost a požádat vás o to, abyste pro tento návrh zákona o státním rozpočtu zvedli svoji ruku a přidali k němu svůj hlas. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a s přednostním právem prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážený pane ministře financí, milý dlužníku mých deseti milionů, vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych na začátku svého projevu se vypořádal s tvrzením pana premiéra, že vláda konsoliduje veřejné rozpočty.

Jistě se mnou budete souhlasit, že ten parametr, který ukazuje skutečnou vůli vlády konsolidovat veřejné rozpočty a šetřit či nešetřit, je takzvaný strukturální deficit, tedy deficit očištěný od hospodářského cyklu a od mimořádných příjmů. My jsme odevzdávali strukturální deficit, podle aktuálních čísel Ministerstva financí jsme odevzdávali strukturální rozpočet v plusu, nebo chcete-li na nule. Prostě aktualizované číslo Ministerstva financí uvádí údaj plus 0,2. Přebírali jsme ho na minus 3,7, tedy ve výši vyšší než 150 miliard korun, a odevzdávali jsme ho ne vyrovnaný, ale dokonce v mírné nule.

Bylo to poměrně rychlé tempo konsolidace. Pro to rychlé tempo jsme měli řadu důvodů a za to tempo konsolidace jsme byli velmi kritizováni, že to bylo příliš rychlé a podlamovalo to hospodářský růst. Dobrá. Já si to nemyslím. Já si myslím, že ta rychlost měla svůj důvod, ale nepokládám se za nositele jediné pravdy a rád přijmu kritiku, nebo budu brát za relevantní kritiku, že to bylo tempo příliš rychlé. Ale i vyznavači této kritiky, tedy vyznavači keynesiánské teorie, že v dobách recese má vláda se dopouštět fiskálních impulzů i za cenu deficitů, tak by si měli vzpomenout, že tato teorie má také to své B, že v dobách hospodářského růstu se mají vytvářet přebytky, aby se vytvořily rezervy pro možné další fiskální impulzy, až nějaká recese přijde, jako že zcela nepochybně přijde.

My jsme v době velmi slušného hospodářského růstu, jak už tady zmínil pan premiér, a vy přesto vytváříte deficit. A kdy jako, prosím pěkně, chcete dělat ty přebytky? A porovnejme to s tím, kde jste přebrali veřejné rozpočty, a znovu odpovídám, znovu zdůrazňuji, to jsou čísla současného ministra financí, my jsme předávali strukturální deficit na mírné plusové nule, a vláda plánuje strukturální deficit na rok 2016 ve výši minus 1,4, a ten rozdíl mezi naším předáním a vaším plánem na příští rok a to je rozdíl 1,6 procenta strukturálního deficitu, což shodou okolností je zhruba těch 70 miliard korun nominálního deficitu, který plánujete na příští rok. Kdybyste skutečně konsolidovali, tak jste ve vysokém strukturálním přebytku. Kdybyste nekazili naši práci, tak jste na nule. Ale vy jste to o 70 miliard zhoršili. Takhle konsolidujete veřejné rozpočty.

Souhlasím, že není pouze otázka výše deficitu, ať už strukturálního, nebo nominálního, ale že velmi důležitá je ona vnitřní struktura, o které tady hovořil pan premiér, a zdůrazňoval, jak je rozpočet prorůstový. Nezmínil se o tom základním strukturálním problému, kterým je zatížen český státní rozpočet, vždycky byl a upřímně řečeno má to společné se všemi státy Evropské unie, a to je výše mandatorních výdajů. I tady samozřejmě vláda dosahuje smutného primátu, protože rozpočet na rok 2016 bude mít historicky nejvyšší číslo a nejvyšší podíl mandatorních výdajů, aniž by měla vláda v průběhu těch již dvou let, co vykonává svůj mandát, snahu cokoliv se strukturálními výdaji udělat. Opak je pravdou. Těch několik reformních krůčků, které se podařilo prosadit v oblasti nemocenské, sociálního pojištění, spoluúčasti u zdravotního pojištění, jste zrušili, tento strukturální problém

jste ve veřejných rozpočtech zhoršili a nemáme sebemenší signál o tom, že byste tento základní strukturální problém ve veřejných rozpočtech chtěli řešit.

Prostě mandatorní výdaje tady jsou, my je budeme zvyšovat a on si s tím někdo po nás poradí. Někdo po nás opět bude muset zase zavádět vyšší spoluúčast ve zdravotním pojištění, více odpovědnosti, více spoluúčasti, protože bez více odpovědnosti a více spoluúčasti se tento problém vyřešit nedá. Ale vy ho necháváte na těch, co přijdou po vás. Vy neděláte vůbec nic kromě toho, že jste zrušili těch pár kroků, které jsme udělali my!

Nemá smysl teď žádat, abychom cokoliv změnili na skladbě mandatorních výdajů v rozpočtu na rok 2016. Možná vás to překvapí, ale i my, ač opozice, si přejeme, aby byl státní rozpočet schválen k 1. 1. 2016, protože země bez schváleného státního rozpočtu je nestabilní země s celou řadou nevýhod, včetně snížení důvěry zahraničních investorů, a veškeré změny mandatorních výdajů jsou možné pouze na základě změny zákonů a legislativní proces, jsme-li teď v polovině října, už naprosto vylučuje příslušné změny zákonů tak, aby se mohla změnit struktura mandatorních výdajů. Takže já se tady omezím pouze na konstatování, že s tím se nedá nic dělat, tyhle peníze v historicky nejvyšší výši mandatorních výdajů prostě budeme příští rok muset vyplatit, protože jsou ze zákona, a pouze zdůrazňuji, že vláda tuto situaci zhoršila a nemíní ji zlepšit. Rozhodně tedy v žádném kroku, kterým by chtěla legislativně řešit výši mandatorních výdajů. Nevíme, veřejnost to také neví.

Pojďme tedy k výdajům fakultativním, tedy k těm, které vláda skutečně může ovlivnit svým rozhodnutím během několika dnů či několika týdnů, a zastavme se u tvrzení, že rozpočet je prorůstový, uvolňuje investice a podporuje vědu a výzkum. No, v roce 2011, v dobách recese a v dobách kritiky dnešních vládních stran, že velmi málo investujeme, jsme investovali 119 mld. korun, v roce 2012 jsme investovali 114 mld. korun – a vy rozpočtujete na rok 2016 77,7 mld. korun. Opravdu jsou tou vaší prioritou investice? Znovu opakuji, v roce 2011 v době hluboké recese jsme investovali 119 mld., v roce jsme investovali 114 mld. a vy plánujete na rok 2016 77,7, tedy 78 mld., a říkáte tomu, že je to vaše vládní priorita a že oproti nám uvolňujete investice.

Tato čísla jsou součtem prostředků z EU i národních zdrojů, takže je fér ukázat si to na národních zdrojích – tedy stejné porovnání, ne ukázat si to, ale stejné porovnání provést na národních zdrojích, kdy v roce 2011 naše vláda investovala 48 mld., v roce 2012 z národních zdrojů investovala 48 mld., a vy na rok 2016 plánujete investovat 44,5 mld. Tady to porovnání není tak dramatické, ten rozdíl není tak dramatický, ale pořád, přestože jste v době růstu a přestože tvrdíte, že oproti nám uvolňujete investice, tak plánujete investovat méně, než jsme investovali v dobách recese a v dobách, kdy jste se mohli strhat kritickými větami, že jsme investovali málo.

Dámy a pánové, pro ty, kteří třeba začali poslouchat až po začátku, znovu opakuji, necituji jiné zdroje než otevřené zdroje Ministerstva financí. Všechna tato čísla jsou ověřitelná jak z návrhu státního rozpočtu, který projednáváme, tak z jiných otevřených a veřejně dostupných zdrojů Ministerstva financí.

Tedy vypořádal jsem se s vaším tvrzením, že konsolidujete veřejné rozpočty. Oproti nám jste zhoršili strukturální deficit o 1,6 %. Vypořádal jsem se s vaším

tvrzením, že rozpočet je prorůstový a proinvestiční, a dovoluji si vám na vašich vlastních číslech dokázat, že plánujete investovat příští rok méně, než my jsme jak z národních zdrojů, tak ze zdrojů smíšených – národních a EU – investovali v době nejhlubší recese, a to přesto, že jsme v období docela slušného hospodářského růstu. Kde jsou tedy ty priority? Jsou ve vědě a výzkumu, jak také říkal hrdě pan premiér? Asi ne! Vědecká obec už poměrně dlouho usiluje o to, aby výdaje na vědu a výzkum přesáhly alespoň 1 % HDP. My jsme se k tomu blížili, a protože byla recese, tak se nám to nepodařilo. V roce 2012 jsme na vědu a výzkum dokázali vyčlenit z rozpočtu 0,97 % HDP – v roce 2012 – a vy plánujete na rok 2016 0,77 % HDP. Samozřejmě v absolutních číslech se to téměř rovná, protože jsme v době růstu, takže dnešní procento HDP je víc, než bylo naše procento HDP, ale nemůžete tvrdit, že je to vaše priorita, když snižujete procento HDP na vědu a výzkum. To je prostě nesmysl, to je výsměch!

Tak kde to doopravdy je? Byl rok 2013, bylo před volbami a tehdejší ministr financí Miroslav Kalousek na půdě Hospodářské komory vedl s řadou dalších kandidátů do voleb diskusi o úsporné či neúsporné politice vlády, a tehdejší lídr hnutí ANO vystoupil a provedl kritiku zcela opačnou, než mě kritizovala sociální demokracie, a říkal: Netvrďte nám, že šetříte! Vy vůbec nešetříte! My podnikatelé na personálních nákladech, na provozu musíme ušetřit daleko víc než vy a vy jste ušetřil jenom 15 %! Jste k smíchu! Tam jsou o desítky miliard víc. Já bych dokázal ušetřit o desítky miliard víc a vy neumíte šetřit. Tato slova byla pronesena a jsou zaznamenána. Já jsem tu kritiku pokládal za nespravedlivou a příliš nepoučenou, ale trochu jsem ji chápal jako spravedlivé rozhořčení podnikatele, který zaměstnává lidi, který skutečně musí šetřit na personálních nákladech a který se domnívá, že stát je pořád moc rozjedený a že bych mohl ušetřit o desítky miliard víc, než jsem šetřil tenkrát. Vy jste to také slibovali – budeme makat, budeme šetřit, budeme snižovat personální náklady. To slibovaly koneckonců všechny vlády od roku 1990, že budou šetřit na objemu, na státních zaměstnancích a že se budou snižovat personální náklady, a vždycky, když byly deficity a zeptali jste se před volbami každého lídra politické strany: na čem chcete ušetřit? Samozřejmě na státních úřednících, na státních zaměstnancích, aby bylo víc peněz pro lidi. Tak jak se to vyvíjelo? My jsme odevzdávali počet státních zaměstnanců – ano, tam jsou všichni: učitelé, hasiči, policisté, ale také úředníci – na 413 600 lidech. Rusnokova vláda si dovolila ten přepych, podle mého názoru úplně zbytečný přepych, protože nové úkoly se mají zvládat efektivitou systému. Jestli potřebuji víc lidí u bezpečnosti, jako že potřebuji, tak je musím ušetřit jinde, tak jako se chová každý podnikatel ve svém ranku, tak my jsme... tak Rusnokova vláda si dovolila ten přepych, že vytvořila další 3 000 pracovních míst a odevzdávala to na 416 600 lidech. Tato vláda to rychle zvýšila o dalších 8 000 na 424 000 a na příští rok plánujete zvýšení o dalších téměř 13 500 na 437 000 lidí. Ten graf vypadá takhle. (Ukazuje.) To už není přímka, to je exponenciála!

Až vám zase pan premiér bude říkat, že to jsou hlavně ti hasiči a ti učitelé, tak se třeba, vážení kolegové z ANO, podívejte na kapitolu svého vlastního pana ministra financí. Já jsem celkem bez problému dokázal snížit personální náklady zhruba o 15 % a efektivita toho systému byla celkem uspokojivá i v rámci všech zemí EU.

Současná efektivita Ministerstva financí klesá, o tom není pochyb, ten nepořádek je tam mimořádný, už jen to, že nedokáže přinést včas vládní návrh do Poslanecké sněmovny, o něčem svědčí, a plánuje ministr financí na příští rok – a to nejsou učitelé, to nejsou hasiči, pane premiére – přijmout nových 638 lidí do své kapitoly s personálními náklady většími než 1 mld. – 1,1 mld.! Já jsem nikdy žádnou firmu neřídil, ale byl jsem přece jenom v představenstvu několika společností a vím, že kdyby můj generální ředitel za mnou přišel a řekl by: naše efektivita klesá a já chci přijmout nových 630 lidí a přes miliardu personálních nákladů zvýšit v rozpočtu a v cash flow na příští rok, tak bychom ho jako představenstvo vyhodili obloukem z okna. Nepochybuji o tom, že majitel Agrofertu Babiš by takhle vyhodil svého šéfa, pan bývalý ředitel, dnes ministr životního prostředí Brabec, mi určitě potvrdí, že by vás také vyhodil, kdybyste za ním přišel, že chcete 638 lidí do Lovochemie navíc a 1,1 mld. personálních nákladů navíc. Tady ovšem z cizího krev neteče, tady to zaplatí daňoví poplatníci.

Tady je ta skutečná vládní priorita, dámy a pánové! Na personálních nákladech státu! Od roku 2012 jste to dokázali zvýšit o 20 mld. Kč. Až zase budete přesvědčovat veřejnost jak šetříte, tak na personálních nákladech, na té absolutně nejméně prorůstové položce, na té naopak projídací položce, jste zvýšili nároky na daňového poplatníka o 20 mld. Kč! Investujete méně, než jsme investovali my, nebo aspoň to pro příští rok plánujete, investovat méně, než jme investovali my, ale zato o 20 mld. Kč budete vyplácet personální náklady více. A máte odvahu tomu říkat prorůstový rozpočet. Máte odvahu říkat, že šetříte.

Slyšíme také spoustu mediálních úspěchů o tom, jak jsme koupili levnější papír ať už do tiskáren, či toaletní, jak lítáme levněji a nakupujeme levnější služby. No tak si to porovnejme s čísly, která jste nám předložili a u kterých chcete, abychom je schválili.

Nákup materiálu roste. Roste proti loňskému roku o víc než 1 mld., oproti vašemu projídacímu roku roste víc než o miliardu nákup materiálu, i když tvrdíte, že šetříte. Proti našim nákladům na nákupy materiálu je to víc než 2 mld.

Nákup služeb roste. Celkové výdaje rostou proti vašemu loňskému projídacímu roku na nákup služeb, rostou o 1,8 mld., proti našemu rozpočtu rostou o 3,8 mld.

Energie. Já jsem si nevšiml, že se zdražuje energie. Včera v novinách čteme, jak je energie zaplať pánbůh levnější. Nákup paliv, vody a energie roste! Proti vašemu projídacímu loňskému roku roste pouze o 160 tisíc, proti nám roste téměř o miliardu. Ale všude v novinách čteme, jak šetříte energie. Nešetříte vůbec nikde! Nákupy materiálů, služeb, energií, všude chcete na příští rok víc peněz, než jste dokázali utratit letos, a to vůbec neporovnám s námi. Chcete o miliardy víc, než jsme utráceli my v době, kdy pan ministr Babiš chodil po České republice a říkal: hlavně aby nám nevládli balíci, jsou úplně neschopní, my budeme šetřit. Ale ty náklady rostou! Proč rostou? Protože je to v zásadě panu ministru Babišovi jedno. Protože nejdůležitější je další položka, kterou opravdu nepokládám také za prorůstovou, a ta akceleruje nejvíc. A ta položka se v rozpočtu jmenuje neinvestiční dotace podnikatelským subjektům, to znamená to, co státní rozpočet dává soukromým podnikatelům. "Neinvestiční dotace podnikatelským subjektům" je velmi dlouhé, odborná veřejnost si to běžně zkracuje

v hovorovém slangu jako položku "Babiš sobě". Proti loňskému roku tuto položku chcete zvýšit o 8 mld. Kč. V roce 2015, ještě ten rok neskončil, ale lze předpokládat, že budou poskytnuty neinvestiční dotace ve výši 44 mld. a na příští rok plánujete 52 mld., o 8 mld. Kč víc. Hrdlíte se tady s paní ministryní Marksovou, že nemáte miliardu pro zdravotně postižené. Já bych vás i chápal, kdybyste dokázal také šetřit na nákupu materiálu, paliv, energií a zejména na těch dotacích. Od roku 2012 jste tuhle položku dokázali zvýšit o 46 %. Ano, jsou tam i přímé platby zemědělcům, jistě, jsou tam i dotace pro fotovoltaiku, jistě, a je tam řada dalších položek. Ty přímé platby jsou samozřejmě vyjednávány na půdě EU tak, aby vyhovovaly těm největším podnikatelům v agropotravinářském komplexu. A kdo je ten největší podnikatel v agropotravinářském komplexu?

Jinými slovy, dámy a pánové, nešetříte nikde. Jestli ano, tak mi řekněte. Možná pan ministr řekne "koupil jsem levnější papír". Ale když sečtete nákup materiálu za celou vládu, tak prostě chcete utratit víc. Mnohem víc, než jsme utráceli my, a mnohem víc, než utratíte letos! Říkáte, že investujete, a chcete investovat méně. Jak z národních zdrojů, tak ze součtů chcete investovat méně, než jsme my investovali v letech 2011 až 2012.

A to, co je skutečnou vládní prioritou – protože prosím pěkně politické priority jsou rozpočtové priority. Když vám kterýkoliv ministr nebo správce kapitoly bude říkat "tohle já podporuji, tohle je moje priorita", tak se mu nejdřív podívejte do té rozpočtové kapitoly. Jestli tam na to dává opravdu hodně peněz, tak je to skutečně jeho priorita. Pokud říká, že je to jeho priorita, a dává na to málo peněz, tak klame, možná i sám sebe, v každém případě veřejnost a v každém případě nás, po kterých chce, abychom ten rozpočet schválili. Protože těmi skutečnými prioritami rozpočtu jsou personální náklady, které akcelerují naprosto neodpustitelným způsobem v rozporu se všemi předvolebními sliby, a neinvestiční dotace podnikatelským subjektům.

Znovu opakuji: Jsme konstruktivní opozice. Nemohu žádat snížení mandatorních výdajů, jsme-li v polovině října. Jen upozorňuji, že jste situaci zhoršili a neděláte nic. Mohu žádat pouze alespoň trochu odpovědnosti a trochu méně rozjedenosti v těch výdajích, kde se skutečně šetřit dá během několika dní či týdnů, protože o tom může vláda rozhodnout. Jsou to provozní výdaje státu a neinvestiční dotace podnikatelským subjektům. Jsem přesvědčen, že v provozních výdajích státu a v neinvestičních dotacích podnikatelským subjektům se dá nalézt daleko víc peněz, než navrhnu. Slyšel ve veřejných zdrojích, že kolegové z ODS navrhnou 30 mld.

Já si myslím, že to je i víc, ale respektuji nějaké politické limity a alespoň těch dvacet, které dokázal pan ministr rozdat přes prázdniny oproti svému původnímu návrhu z června, alespoň těch dvacet by bylo milých. Jak jistě víte, podle zákona o jednacím řádu se rozpočet v prvním čtení nezamítá. Buď se propouští do druhého čtení, nebo se vrací s doporučením, jak ho přepracovat, proto si dovolím jménem poslaneckého klubu TOP 09 předložit následující návrh usnesení:

Poslanecká sněmovna vrací návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2016 vládě k přepracování. Doporučuje vládě následující změny:

1. výdaje a deficit snížit minimálně o 20 mld. korun,

2. úspory nalézt zejména v provozních výdajích států a v neinvestičních dotacích podnikatelským subjektům.

Lhůta pro předložení nového návrhu 20 dní od doručení usnesení Sněmovny předsedovi vlády.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu předsedovi Kalouskovi a poprosím ho o ten návrh usnesení. Děkuji.

Protože nebyla otevřena zatím rozprava, tak já otevírám... Omlouvám se, paní kolegyně mě informovala, že ještě nebyla, ale já ji teď otevírám. Otevírám rozpravu a do ní se jako první přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Dolejš. Po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura a pan zpravodaj Votava. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Skutečně faktická, protože vzhledem k mému pořadí se možná do oběda nebo po obědě na mě dostane, ale když jsem slyšel ten příval argumentů, které jsou samozřejmě velice precizní, ale pouze tam, kde se to hodí, tak jsem se neovládl, nevzal jsem si tedy tu tabulku z rozpočtu a nepodíval jsem se, jak je to s těmi mandatorními výdaji, a marná sláva, ale stojí to za to připomenout, jestliže je navržen podíl 56,6 % mandatorních výdajů v roce 2016, tak v roce 2012 – pamatujeme, kdo byl ministr financí – to bylo 56,7 %, čili o jednu desetinu procenta víc, než se navrhuje v roce 2016. Takže nominálně byly mandatorní výdaje za předchozích vlád, a dokonce ještě za vlád kolem roku 2006 na nižší úrovni. Takže asi takto bychom argumentovat nemuseli. Ty mandatorní výdaje nejsou ani vyšší ani nižší, čímž nezpochybňuji debatu na téma strukturálního deficitu, ale ta čísla jsou prostě taková.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nezpochybňuji čísla pana poslance Dolejše, jsem přesvědčen, že jsem mluvil o nominální výši. Pokud ne, tak se omlouvám, nicméně samozřejmě 57 % v době recese a 57 % v době růstu je trochu jiná káva a naprosto jasná informace o tom, že vláda ten strukturální problém neřeší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu celkem rychlá, protože když tady už přišla řeč na mandatorní výdaje, tak bych chtěla říci, že zrovna v oblasti kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí, kde máme příjmy celkem 423 mld. korun, ale výdaje 544 mld. korun, tak tam nám meziročně

narůstají právě mandatorní výdaje o 7,930 mld. korun a je to podíl v kapitole z celkových výdajů 94,48 %. Opravdu celkový objem mandatorních výdajů v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí je 94,48 %. A meziroční nárůst, a na to chci upozornit, meziroční nárůst právě mandatorních výdajů v této kapitole jako časovaná bomba je 1,57 % – meziroční nárůst.

A jinak na dokončení, v této kapitole máme výdaje 544 mld., ale příjmy 423. Této kapitole chybí v rozpočtu 121 mld. korun.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové za její faktickou poznámku. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Po něm pan předseda Votava.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. V té záplavě čísel, kterou jsme slyšeli jak ve vystoupení pana ministra financí, pana premiéra, pana předsedy klubu TOP 09 poslance Kalouska, bychom se mohli ztratit. Kdo z vás měl čas, a věřím, že mnozí z vás už čtou i jednotlivé kapitolní sešity, tak debata o jednotlivých kapitolách, podrobnější, bude bezesporu ve druhém čtení. Já se za nás vyjádřím pouze k těm základním parametrům rozpočtu a tam, kde my vidíme největší chyby, které vláda předkládá.

Na druhé straně nejsme překvapeni. Když si vzpomenete, jak fungovaly, jaké výsledky státního rozpočtu byly v době, kdy byl dnešní pan premiér ministrem financí, tak kdo by očekával radikální změnu v okamžiku, kdy se stane z ministra financí premiérem, tak ten by samozřejmě byl zklamán. Je to pokračování politiky zdroje jsou, odkládání, neustálé odkládání snahy mít vyrovnaný či přebytkový rozpočet. Samozřejmě je lepší říkat v roce 2014 – nula bude v roce 2017, v roce 2015 říkat – nula bude v roce 2018. Dovolím si prognózovat, až přijde tato vláda s příštím návrhem rozpočtu, tak tam bude napsáno, že nula bude v roce 2019. No kdo by nebyl rád, že už za tři roky bude mít vyrovnaný státní rozpočet, až na to, že to datum, výchozí datum, od kterého se ty tři roky počítají, se neustále odkládá.

Letos zažíváme poměrně silný ekonomický růst. Velmi často vedeme debatu s panem ministrem financí na rozpočtovém výboru, co je hlavní příčinou. Myslím, že ta debata neskončila a že ji povedeme i nadále, až budou finální čísla za celý rok 2015, nadále povedeme debatu o tom, které faktory nejvíce ovlivňují růst HDP, zda je to růst zásob, logické masivní čerpání evropských peněz v posledním roce. Vzpomeňme si, když byly zadržovány peníze, tak se v tom posledním roce vyplatí, a bylo by to tak za každé vlády. Nechci zpochybňovat ovšem úsilí vlády, aby se vyčerpalo co nejvíc. To určitě ne a myslím si, že to je i povinnost a že v tomhle bodě si vláda vede relativně dobře. Musíme také říct, že když připočítáváme ty nedočerpané peníze, tak musíme vzít v potaz jakoby dramatickou změnu kurzu zhruba před dvěma lety, kdy ta původní alokace byla v eurech, a když najednou máte o dvě koruny na euro více, tak v těch českých korunách roste ten celkový objem, který máme čerpat. A jsem rád, že i v té veřejné debatě ze všech stran slyším, že už není klíčové heslo "musíme vyčerpat každé euro, nesmí tam zůstat ani koruna", a

stává se klíčovým heslo "musíme mít dobré projekty". Myslím, že to je dobrý postoj a měli bychom si ho udržet i po celé nové programovací období a říkat si, že důležitější jsou dobré projekty, než za každou cenu vyčerpat ty zdroje, protože velmi často evropské peníze směřují do oblastí, které pak automaticky generují provozní výdaje v dalších letech, zejména v tom veřejném sektoru, ať už je to na úrovni obcí, krajů, či státu.

Bubu muset zopakovat ty základní parametry. My kritizujeme zejména fakt vysokého navrženého státního schodku 70 mld. v období, kdy vláda prognózuje – a já musím říct, že ty prognózy sedí, to znamená ty základní parametry 2,5 % růst HDP, 5,5 % nezaměstnanost, inflace 1,5 %, to jsou data, na kterých se shoduje převážná většina institucí, nejenom vládních, ale i nezávislých, takže nebudeme zpochybňovat čísla. Já chci ocenit i kvalitu toho materiálu. Kdo chce, tak tam najde všechny informace. My vedeme debatu o politickém zadání toho rozpočtu, což je vlastně věc, kterou za prvé může vláda a my ovlivnit legislativními změnami jak na straně příjmů, či výdajů, a potom o tom, jak se rozdělují ty výdaje, do kterých kapitol jsou soustředěny a které rostou.

Bohužel je pravda, že ty základní příjmy a výdaje jsou rekordní v historii České republiky, nejvyšší příjmy a současně i nejvyšší výdaje. Zkusme si říct, že jenom v oblasti příjmů je nárůst o 62 miliard korun a převážná většina toho je tvořena příjmy z daní. V okamžiku, kdy my jako opozice přicházíme s návrhy na zrušení nesmyslných daní, které jsou příliš administrativně náročné a přitom mají poměrně nízký výnos, ať už je to zhruba 5 miliard u silniční daně nebo 9 miliard u daně z nabytí nemovitostí, vláda standardně ve svém stanovisku říká: nemůžeme si to dovolit, státní rozpočet na to nemá. V okamžiku, kdy navrhujeme vrátit sazby DPH na 19 a 14 %, jak to bylo před zavedením druhého pilíře, ve stanovisku vlády se dozvíme, že státní rozpočet na to nemá zdroje. Pak se podíváte do návrhu státního rozpočtu a zjistíte, že v té jediné kolonce DPH je nárůst proti letošnímu roku podle očekávané skutečnosti letošního roku plus 17,5 miliardy korun, což je číslo přibližné, které odpovídá našim návrhům, a na tom se shodujeme i s Ministerstvem financí, když jsme odhadovali, jaký dopad by mělo snížení daní, které navrhujeme, do příjmů státního rozpočtu. Takže pokud bychom pracovali se současným inkasem DPH, máme prostor těch 17 miliard, nebo 15, nechat daňovým poplatníkům. A vláda se rozhodla, že ne.

Takže za prvé není pravda, že není prostor pro snižování daní, ba právě naopak. V letech, kdy roste ekonomika, tím automaticky rostou daňové příjmy, je prostor pro to nechat peníze daňovým poplatníkům. A to je první ideový, či chcete-li ideologický střet s vládou, která říká: Pro podporu ekonomiky je nejlepší, že budeme zvyšovat výdaje státu, ať už v oblasti – a na to se vláda zaměřuje zejména – mezd, platů, počtu úředníků. A my říkáme, a to je ten ideový či ideologický spor, že je lepší nechat ty peníze daňovým poplatníkům, a pak je velice pravděpodobné, že oni ty peníze sami dobrovolně vloží do ekonomiky podle toho, co budou považovat za potřebné, ať už to budou firmy, které mohou na jedné straně investovat, na druhé straně mohou zvyšovat platy, anebo jednotliví občané, kteří utratí peníze, které jim vláda nechá. A tato vláda nepřekvapivě, protože realizuje především program sociální demokracie, věří tomu, že je lepší ty peníze vzít a pak je moudře přerozdělovat. To je ten základní

střet mezi pravicí a levicí, který je věčný, který se stále opakuje a který se podepsal i v tom návrhu rozpočtu.

Když vláda říká – říkal to pan premiér ve svém úvodním vystoupení k tomuto bodu, že vláda zvyšuje investiční aktivitu, tak zase, díky materiálu, který máme všichni k dispozici, máte porovnání minimálně od roku 2012. Všichni se můžete podívat jednak, jak to bylo rozpočtováno, za roky 2012, 2013, 2014 už máme skutečnost, za rok 2015 máme rozpočet, a kdo chce, se podívá na plnění za 9 měsíců, to jsou zase čísla, která jsou známá. A když se podíváme do návrhu rozpočtu, tak zjistíme, že investice proti návrhu roku 2015 v zásadě stagnují – 77 ku 75 proti loňskému návrhu, a proti období let krizových, kdy ekonomika stagnovala či mírně klesala, jsou dramaticky nižší v porovnání s některým rokem tu o 30, tu o 40 miliard. Kde je ta investiční aktivita?

Když se podíváme, a pan premiér mluvil o investicích do dopravní infrastruktury, tak vedlejší materiál, ne státní rozpočet, vezměte si návrh rozpočtu SFDI na rok 2015, číslo 94 miliard, vezměte si návrh rozpočtu SFDI na rok 2016 - zhruba o 30 miliard nižší. My tomu rozumíme, proč to tak je, že v letošním roce, nebo v příštím roce budou mnohem nižší příjmy i na dopravní stavby z evropských zdrojů. To nikdo nezpochybňuje. Ale místo toho – když už chceme mít tak vysoký schodek – abychom tenhle výpadek, logicky, podotýkám, to by se stalo každé vládě, vlastně de facto to bude první rok, kdy se dá čerpat, zejména u těch dopravních staveb to není tak jednoduché, ty většinou mají delší období, tak místo toho, aby vláda to doplnila z národních zdrojů, tak nechala de facto i národní zdroje do dopravy na úrovni předchozích let a ten výpadek evropských zdrojů – na to není.

Kromě toho, a to velmi správně řekl pan premiér, tady vzniká komplikace s novým zákonem EIA. Vzpomeňme si na debatu, kterou jsme tady vedli, jak jsme upozorňovali nejenom my občanští demokraté, ale mnozí další, že přijetí toho zákona může zpomalit budování dopravní infrastruktury. Pokud máte správné informace, tak nám reálně hrozí zpoždění klíčových staveb o roky. Ať už je to D11, R35, nebo D3. Pro ty, kteří s tím nepracují denně, v zásadě ty dopravní stavby se chystaly v režimu tří zákonů. První zákon, který jsme přijali ještě před naším vstupem do Evropské unie, kdy jsme vlastně žádnou povinnou EIA mít nemuseli, a právě některé ty klíčové stavby, o kterých jsem mluvil, R35, D11 nebo D3, například obchvat Českých Budějovic, mají EIA z doby tohoto prvního zákona. Pak platil druhý zákon, který už nějakým způsobem reagoval na povinnosti, které má Česká republika, letos platí nový zákon. Podle zpráv, které mám k dispozici, tak se někteří úředníci v Bruselu rozhodli, že pokud máme platnou EIA, a tím pádem platné například územní rozhodnutí nebo stavební povolení podle toho úplně prvního zákona, a to je u těch tří klíčových staveb, a to si myslím, že není spor mezi koalicí a opozicí, že R35, D3 a D11 jsou klíčové stavby, že u nás budou požadovat úplně nové posouzení EIA podle nového zákona. Optimisté říkají to bude zpoždění dvou let, pesimisté, že to bude zpoždění čtyři roky. Ale i to dvouleté je hrozné. Takže i naše rozhodování v jiných zákonech má samozřejmě dopad jak do státního rozpočtu, tak do reálného čerpání těch zdrojů.

Když jsme loni kritizovali rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury, tak jsme říkali ne že by nebylo hezké mít 95 miliard, ale považovali jsme za nereálné je vyčerpat. Říkali jsme, že to je marketingové číslo, kterým se pan premiér a někteří

ministři chválí – my jsme to letos zlomili, z roku na rok jsme o desítky miliard zvýšili výdaje. No, počkáme si. Já jsem viděl poslední materiál, který měla vláda k dispozici, mám pocit, že to bylo v polovině září, čerpání prostředků SFDI, a žádnou radost z toho nemá nikdo. Ani vláda, ani opozice, protože zrovna dopravní stavby nejsou věc klasického politického střetu. Je to věc řekl bych společného zájmu, společných priorit, možná se někdy dohadujeme o nástrojích. Mimochodem – protože tady vidím i kolegy z vládních lavic – podali jsme návrh novely zákona o výkupech. Vzpomeňme si, jak oslavně o nich mluvil pan premiér, jak jsme varovali, že ta zvolená metoda není šťastná a že může přinést komplikace, a dneska se to společně, koaliční a opoziční poslanci, snažíme napravit. Proto zmiňuji, že někdy je dobré poslouchat názory opozice, zejména v těch věcech, které nepředstavují klasický politický střet, ať už to jsou daně, sociální či zdravotní systém, a možná to vyřešit včas, ne to pak řešit nějakou novelou do roka a do dne.

Je to sice nad rámec té dnešní debaty a ještě budu mít příležitost, ale věřím, že vláda svým vyjednáváním nepřipustí interpretaci toho, že ty staré EIA nebudou platit a bude muset postupovat podle nové. Protože kdo to někdy zažil i u menších staveb na obci, na kraji nebo i na státu, tak ví, jak dlouhý proces to je, jak mnohdy z ideologických důvodů ti ideologičtí odpůrci staveb to uměle blokují a prodlužují, a tím samozřejmě trpí nejenom občané dotčených lokalit, ale ekonomika jako celek, dopravní obslužnost, zvýšení konkurenceschopnosti toho území, pokud je dobré dopravní napojení apod.

Zopakuji: Vláda, místo aby nahradila výpadek z evropských zdrojů, který je logický, tak na to ty zdroje nenašla. Zato našla zdroje na dramatické zvýšení o 9 % ve dvou položkách – dotace privátním subjektům a platy. A když mluvíme o těch mandatorních výdajích, tak na jedné straně máme mandatorní výdaje, jsou povinné ze zákona, a zase děkuji, tam ten vývoj je naprosto jasný, někdo může používat absolutní čísla, někdo může používat relativní čísla, že to je o desetikorunu nižší, na druhé straně říkat ale o miliardy je to vyšší, ale pak máme něco, čemu my říkáme pseudomandatorní výdaje, a k tomu musíte připočítat ty platy. Připomínám rozpočet na rok 2015, kdy na provozní výdaje ministerstev jste si vy, vládní koalice, zvýšili výdaje z roku na rok o 10,5 miliardy, a jak jsme varovali, to nebylo jednorázové, mimořádné, ale pravidelné. Máme novou základnu plus 10,5 miliardy a k tomu bude v příštích letech nějakou indexovou metodou tu jedno, tu dvě, tu tři procenta. A kdybych vyšel z teorie, která neplatí, že už se to nenavýší ani o korunu, tak za čtyři roky vládnutí, nebo za tři roky, 2015, 2016, 2017, to je 31,5 miliardy na běžných provozních výdajích našich ministerstev. A pak říkáte, že tu není prostor ke snižování schodku, resp. rychlejšímu snižování schodku, a že tu není prostor pro snižování daní.

Podobnou debatu vedeme u výdajů na vědu a výzkum. Opět můžeme použít nějaká kritéria. Buď absolutní číslo, nebo, a to je zase velmi oblíbený parametr, kterým vždy zdůvodní ty resorty, které chtějí navýšit, a bylo to za každé vlády, podíl těchto výdajů na HDP. V každém resortu najdete zemi v Evropské unii, která v tom konkrétním čísle má víc. Takže se dozvíme, že tu ve zdravotnictví je větší procento výdajů na HDP, tu v sociálním systému, a když se podíváme na podíl výdajů na vědu a výzkum vůči HDP, tak vidíme, že přestože vláda tvrdí, jak to podporuje a že to je její priorita, z 0,98 % to klesá na 0,77 %. A kdybych chtěl použít nějaké dramatické

číslo a jestli mi dovolíte nějaké zaokrouhlování a řeknu že to je z 1 % na 0,75 %, tak vidíme, že ten propad za čtyři roky je o 25 %. Tady sami vidíte, jak s těmi čísly, na kterých se shodujeme, jak různá může být interpretace. Někdo řekne: Je to o miliardu víc než loni. Někdo řekne: Je to o dvě desetiny méně než loni nebo předloni. A my můžeme říct: Za čtyři roky to kleslo v poměru k HDP o 25 %. A všechna ta čísla jsou správná. Jak říkal velmi úspěšný britský politik Winston Churchill: Věřím jen těm statistikám, které si sám zfalšuji. Nebo které si sám vyberu – kdybych nechtěl používat tak silná slova.

Další oblíbenou položkou, a vláda tím tvrdí a pan premiér zejména, že podporuje ekonomiku tím, že zvyšuje platy ve státní sféře. A já bych chtěl, abychom v té debatě o platech ve státní sféře rozlišili dvě veličiny. Průměrný plat a celkové mzdové výdaje. Za sebe říkám a za nás, že není problém zvyšovat platy těm ve státní sféře, kteří odvádějí výborné výkony. A není jich málo. Co kritizujeme, že roste celkový objem. Nebavíme se o jednotlivém platu, průměrném platu. Přece lepší, a například jsme to měli ve volebním programu nejenom my, ale i kolegové z hnutí ANO, že chtějí malý, štíhlý, efektivní stát. Na tom se shodujeme. Aspoň s některými. Jiní z levice si myslí, že čím větší stát, tím lepší. To je ten ideologický spor, který já plně respektuji. Nejhorší na tom je, vždycky říkám, když to chci odlehčit, že ne že to říkají, ale že tomu i fakt věří. To je ještě horší, než že tomu říkají. Protože takhle to nefunguje. Potom ten produktivní sektor, ta reálná ekonomika, která vyrábí ty hodnoty, ze kterých inkasuje potom stát, ať už to jsou daně, odvody za sociální a zdravotní pojištění, tak počet lidí v tomto sektoru se zmenšuje a zvětšuje se počet lidí v tom neproduktivním.

Takže my říkáme: Ano, platy se mají zvyšovat, to je v pořádku, zejména když ekonomika roste, ale ne tak, jak si představují odbory a naše levice. Všem stejně! To vždycky slyšíte. Vždycky se zvyšují tarify! Teď vláda zvedla tarify od 1. listopadu. Kdyby to bylo aspoň jenom pro ty státní zaměstnance. Ale mnozí z nás mají kolegy na městech, obcích a krajích. I tam jste zvedli úředníkům tarify. Ale těm obcím jste nepřidali ani korunu! Tak k čemu to vede? Zákon se dodržovat musí, tarif je nároková složka, to znamená všichni dostanou plus tři procenta. V okamžiku, kdy ty peníze nemám a nemohu je mít vůbec v listopadu, kdy se blíží konec rozpočtového roku, tak co udělají tajemníci obecních úřadů, ředitelé krajských úřadů? No sníží složku, která není nároková. Osobní ohodnocení a odměny. A zas je to na úkor těch lepších, pracovitějších, těch, kteří si zaslouží plat vyšší. A objem prostředků roste: 9 procent. Ekonomika o 2,5. Porovnejte jenom tato dvě čísla. Ale kdybychom si řekli: Rostou platy o 10 %, ale celkový objem zůstal stejný, co to znamená? Budeme mít kvalitní zaměstnance, ti budou kvalitně odměněni a budeme se blížit tomu, o čem mnozí mluvíme: malý, štíhlý, efektivní stát.

Nevím, kdo z ministrů, členů vlády či vládních poslanců je připraven přijít sem a říct: My dnes máme efektivní stát. Já si to nemyslím. A cesta je snižování počtu regulací, zákazů, kontrol, výkazů, neustálé komunikace. Stát má všechna data, nepředává si je. Zase to je problém, který se týká všech vlád. Vy byste možná řekli: Vy jste to taky nedělali! To je oblíbená (nesrozumitelné) vy jste to taky nedělali. Ano, přiznávám, v tomhle se mnohým nedařilo. My jsme aspoň ten objem celkových mezd snižovali, nebo aspoň drželi na stejné úrovni. Snižovali jsme počet pracovních pozic,

tím pádem byla šance k tomu, aby rostla průměrná mzda nebo mzda pro ty, kteří jsou skutečně výkonní.

Pan ministr financí velmi rád říká, že snížil celkové zadlužení České republiky. Zase vedeme spor, podle mě je to účetní operace, kdy se snižují rezervy, které se do toho počítají. V tomto materiálu ovšem sám přiznává, že zadlužení České republiky se zhruba o ten schodek zvýší. Je to logické. Rezervy, které byly vytvořeny, jsou zrušeny, tudíž generovaný schodek se připočte ke stávajícímu schodku.

Možná bychom mohli vést, a to proto, že je to agregované číslo, debatu, jak vláda přišla na těch plus 63 mld. příjmu proti letošnímu roku. To číslo je poměrně masivní a vzniká tady riziko, že se rozpočet nenaplní. Protože ten schodek nižší o 30 mld. se vytvořil tak, že se zvedly výdaje o 33 mld., omlouvám se, zaokrouhluji, ale příjmy se zvýšily o 63 mld. A stát sám nic negeneruje. To znamená, zaplatí to daňoví poplatníci. Plus 63 miliard. A vy říkáte: Není prostor pro snižování schodku, není prostor pro snižování daní. Opak je pravdou.

Mohl bych tady porovnávat jednotlivé kapitoly, k tomu určitě vystoupí i mí kolegové, kteří se tím zabývají ve výborech, a ta podrobná debata nás určitě čeká. My navrhneme usnesení vrácení tohoto materiálu k přepracování vládě s doporučením snížit to o 30 mld. korun. Na druhé straně jsme političtí realisté a předpokládáme, bohužel, že ani náš návrh ani návrh jiné části pravicové opozice neprojde. Tudíž se budeme věnovat podrobné debatě.

Tak když už jsem mluvil o těch dvou částkách, protože když říkáte snížit schodek, tak musíte ukázat kde. Určitě vám těch 30 mld. ve druhém čtení přineseme. A budeme říkat: Tohle si myslíme, že je částka, kterou by stát mohl ušetřit. Budeme hledat to snížení schodku na straně výdajů. Nepřijdeme s návrhem, že příjmy zvýšíme o 20, a tím (nesrozumitelné) schodek. To jsme viděli v tom létě. Pan ministr financí je postupně přijímal, ostatní kolegy z vlády, a najednou se během července a srpna našlo 20 nebo 22 mld. plus. Takže není žádný problém, aby se v průběhu října a listopadu zase těch 22 mld. vrátilo zpátky do toho původního návrhu, se kterým šel pan ministr financí, myslím že v červnu, na první jednání vlády. Tím pádem se dá snížit ten schodek. Když už necháme ty příjmy, můžeme o těch 22 mld. výdajů, ke kterým se našlo krytí v průběhu léta, v průběhu podzimu zase vzít zpět, a to bez toho, že vláda vůbec neplní tu část ze svého programového prohlášení.

Mně to nijak netrápí, protože já jsem nehlasoval pro důvěru vládě, tudíž jsem nehlasoval, protože věřím, že vláda splní své programové prohlášení, ale je tam věta, že vláda pečlivě posoudí a prověří všechny mandatorní výdaje. Už loni u rozpočtu jsme říkali, že bychom chtěli nějakou zprávu. Ale zpráva je jedna věc, druhá věc je konkrétní legislativní návrh. A ten je za dva roky od voleb nula! Žádný návrh nepřinesla vláda na snížení mandatorních výdajů. Vláda se, a je to zase v souladu s její ideologií a přesvědčením, soustředí na to, jak co nejvíc vzít, co nejvíc přerozdělovat. Tím, že přerozdělujete, si samozřejmě zavazujete ty, kteří jsou příjemci peněz ze státního rozpočtu, a je to na úkor těch, kteří do toho státního rozpočtu přispívají.

Velmi často, když vláda chce podporu pro nějaký svůj legislativní návrh, vychází ze stanoviska Hospodářské komory. Tentokrát jsem tu neslyšel, co říká Hospodářská

komora České republiky k návrhu rozpočtu. Myslím, že všichni víme proč. Hospodářská komora tvrdí: Místo toho, aby vláda využila období ekonomického vzestupu České republiky ke konsolidaci veřejných financí, fakticky ho promarňuje. Hospodářská komora České republiky je také nespokojena s vývojem výdajů na podporu výzkumu, vývoje a inovací. Dále Hospodářská komora tvrdí, že by peníze měly jít spíše na investice než na narůstání počtu zaměstnanců státní správy. Když tak často argumentujete poměrně vstřícným stanoviskem Hospodářské komory k EET, tak zkuste vzít v potaz stanovisko Hospodářské komory i k návrhu státního rozpočtu. Říká jinými slovy totéž co my: Ekonomika roste, dluhy nesnižujete, promarňujete příležitost, nedáváte dostatek peněz na vědu, výzkum a inovace, nedáváte dost peněz na investice. Tak pokud vám to připadá, že to je pouze názor opozice, vidíte, že v tom nejsme daleka sami, že je to i ze strany, kde byste možná takovou kritiku neočekávali.

A úplně poslední poznámka, protože jsem říkal, že nechci zacházet do podrobností. Dávky v hmotné nouzi. To je systém, který má podporovat ty nejchudší. Jak se vláda chová k těm nejchudším podle návrhu rozpočtu? Zvyšuje výdaje na tyto dávky těm nejpotřebnějším o 7 %. O 7 %! A přitom vláda tvrdí, jak podporuje zejména ty, kteří tu pomoc potřebují nejvíce. Ta rétorika vůbec neodpovídá tomu návrhu a samozřejmě zejména v tom druhém čtení kolegové v sociálním výboru tuto položku budou velmi podrobně debatovat. Tak jak je to s tou sociální politikou vlády? Jak je možné, že se zvyšují dávky pro ty nejpotřebnější o 7 %? To bych rád slyšel.

Ale závěrem. Mohl bych parafrázovat stanovisko Hospodářské komory, ale ty základní výhrady, které slyšel pan ministr financí i na rozpočtovém výboru, a chci říct, že např. od ministra spravedlnosti, kterého na ÚPV ještě neviděli, tak pan ministr k těm nejdůležitějším zákonům chodí na rozpočtový výbor, máme možnost tam debatovat, tak my jsme mu říkali, že nepůjdeme do podrobností, ale že ty hlavní výhrady jsou: příliš vysoký schodek, příliš vysoké provozní výdaje, příliš vysoké zvedání platů, nízké výdaje na investice, nízké výdaje na vědu, výzkum a inovace. To jsou důvody, pro které nemůžeme hlasovat pro propuštění rozpočtu do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj a předseda rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážené pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych se také rád vyjádřil k návrhu rozpočtu na rok 2016, a to nejen jako poslanec za sociální demokracii, tedy koaliční poslanec, i jako předseda rozpočtového výboru. Nebudu asi tak dlouhý jako pan kolega Stanjura, který samozřejmě nesl ten svůj projev v kritice návrhu rozpočtu, je to legitimní, od toho je opozice, aby kritizovala rozpočet, i když ne vždycky ta pravda v tom musí být, samozřejmě.

Chtěl bych říci, že ten státní rozpočet je především nástrojem, který umožňuje vládě provádět hospodářskou politiku, a úvodem k procesu přípravy rozpočtu bych si dovolil také pár slov.

Chtěl bych zdůraznit, že prakticky po celou dobu projednávání státního rozpočtu, resp. jeho přípravy, se s postupem prací seznamovali a byli konzultováni i sociální partneři, a to zástupci jak podnikatelských svazů, tak i odborů. Myslím si, že to je významné. Ne vždy tomu tak v předchozích letech bylo. Předložený návrh rozpočtu v sobě zahrnuje samozřejmě výsledky v podstatě půlroční diskuse ve vládní koalici, je to tedy rozpočet kompromisní, protože samozřejmě i strany vládní koalice mohou mít při přípravě, nebo mají při přípravě rozpočtu na některé věci odlišný názor, ale samozřejmě důležitý je potom konsenzus. Dovedl bych si představit někdy i více prostředků do zdravotnictví, do sociální sféry, to je věc jiná. Jak říkám, je to rozpočet kompromisní a myslím si, že je to rozpočet dobrý.

První etapa probíhala tedy v podstatě již na jaře, v létě potom došlo k určitým parametrickým změnám, kdy se výrazně rozpočet restrukturalizoval mezi jednotlivými kapitolami, jako příklad mohu uvést výrazný pokles výdajů na dluhovou službu, ale znamenal i určité rozšíření celkového rozpočtového rámce. A právě o proti těm červnovým východiskům byl návrh rozpočtu na příjmové a výdajové straně navýšen o 94,5 miliardy korun z prostředků Evropské unie a finančních mechanismů a dále pak o dalších necelých 18 miliard korun domácích zdrojů, to souviselo především se zlepšenou ekonomickou situací a pozitivním vývojem v oblasti výběru daní. To vše samozřejmě při zachování schodku státního rozpočtu ve výši 70 miliard korun. A my směřujeme k vyrovnanému rozpočtu, to je třeba si říci, samozřejmě postupnými kroky a strukturální deficit, na který se neustále poukazuje, tak je pro rok 2018 plánován ve výši, ve schodku tedy, 0,9 % hrubého domácího produktu a podle bruselských pravidel vyrovnaný rozpočet v podstatě je vyjádřen ve strukturálním deficitu minus 1 %, takže my v podstatě směřujeme k vyrovnanému rozpočtu.

Návrh státního rozpočtu je tedy založen, jak jsem řekl, na postupném snižování deficitu, a to z 1,2 % v roce 2016 na 0,6 % v roce 2018 v metodice ESA 2010, vychází z předpokladu konzervativního předpokladu růstu HDP v roce 2016 o 2,5 %.

Možná bych se zde dotkl, nebo bych se chtěl vyjádřit k tomu, co říkal jako předřečník pan kolega Kalousek. Ono strukturální deficit, to je jeho taková mantra. On neustále zdůrazňuje rok 2013, kdy ten strukturální deficit činil v podstatě 0,2 plus, nebyl to tedy deficit, ale v podstatě jsme se pohybovali na nule. Chtěl bych říci, že on ani nemohl mít nějaký výrazný vliv na to, jak ten strukturální deficit v roce 2013 vypadal, protože tam šlo především o to, že ekonomika se nacházela poměrně v hluboké produkční mezeře, zhruba o 3 % hrubé přidané hodnoty, byl tam výrazný přebytek v hospodaření územních rozpočtů, byl tam také přebytek v hospodaření zdravotních pojišťoven, nečerpaly se investice v objemu zhruba 17 miliard korun. To všechno na to mělo samozřejmě vliv. Takže já si myslím, že se tak trochu pan ministr Kalousek tady chválí cizím peřím, že v podstatě ani tak velký vliv na to mít nemohl. Paradoxní je dokonce, že on v květnu 2013, a to ve fiskálním výhledu, plánoval deficit pro rok 2016 ve výši minus 2,4 % hrubého domácího produktu a rozpočet na rok 2016, který předkládá současná koaliční vláda, tak počítá s tím deficitem 1,4 % hrubého domácího produktu, tzn. o 1 % níže. Takže to mi připadá dosti zvláštní.

V souvislosti s návrhem státního rozpočtu na rok 2016 bývá často vládní koalici opozicí vytýkáno, že při současném vysokém růstu hrubého domácího produktu je deficit příliš vysoký a že by se měl pohybovat minimálně okolo 50 mld. nebo ještě

níže. Já si myslím, a jsme o tom přesvědčeni, že je třeba tyto úvahy také silně odmítnout. Jsme přesvědčeni, že prudké snížení plánovaného schodku na polovinu či snad ještě více, tak jak navrhuje opozice, by ekonomický růst České republiky spolehlivě brzdilo. Ten ekonomický růst prosím nespadl z nebe. Ve skutečnosti je vysoký růst hrubého domácího produktu v letošním roce naprosto zřetelným a jasným důsledkem hospodářské politiky této vlády a Česká republika je druhou nejrychleji rostoucí zemí Evropské unie. To je fakt, to je skutečnost.

Fiskální konsolidace a ekonomický růst jsou samozřejmě spojené nádoby a příliš velký tlak na jedné straně působí problémy také na straně druhé. Hospodářská politika státu proto musí opatrně vyvažovat obě dvě tyto strany. Podle našeho názoru si nelze dosavadní vývoj ekonomiky a růst hrubého domácího produktu vykládat tak, že je tedy třeba mnohem rychleji, překotněji snižovat deficit. Jsou tady poměrně výrazná rizika budoucího vývoje, která se začínají projevovat v posledních měsících, to signalizované zpomalení světové ekonomiky, je to jistě příliv uprchlíků, se kterými se potýkáme, a to nám určitě radí spíše se držet při zemi. Myslím si, že pro nás bylo dostatečným ponaučením, kdy předchozí pravicová vláda přemrštěnou restrikcí zahnala ekonomiku tam, kam ji zahnala, a my teprve nabíráme dech právě po dopadech celosvětové recese. A určitě bychom nechtěli, aby ten hospodářský růst, který byl tak dobře nastartován, byl brzděn a poklesl. Chceme samozřejmě konsolidovat naše rozpočty. Chceme se přibližovat k vyrovnaným rozpočtům, ale ne skokově bez uvážení všech rizik. To chci znovu zopakovat. Protože prudké skoky a přemety patří především do tělocvičny.

Rozpočet na rok 2016 stejně jako předchozí rozpočet na rok 2015 je jistě zaměřen na podporu ekonomického růstu, a to na podporu jak v oblasti investic státu především do dopravní infrastruktury, do budování průmyslových zón především v oblastech, které trpí vysokou nezaměstnaností, tak i na podporu kapacity škol, školek – mluvil tady o tom i pan premiér – a především i na podporu spotřeby obyvatel jako výrazný faktor, který posiluje růst.

Co se týká investic, tak si určitě uvědomujeme, že příští rok nebude lehký především pro náběh nového programového období 2014 až 2030. O to více je potom nezbytné se zaměřit na maximálně možné využití právě těch rozpočtovaných prostředků tak, aby byly dobře využity.

Já bych se v této souvislosti zastavil i u toho, co říkal pan kolega Kalousek ohledně investic. No, on vždycky, když hovoří o investicích, tak samozřejmě říká jenom A a neříká B. On počítá u sebe v podstatě, když to takto nazvu, do investic vše, a u současné vlády započítá jen to, co je rozpočtováno nebo co je na investice uvedeno ve státním rozpočtu, 77 mld. On už nepočítá s tím, že samozřejmě se tam zahrnují i prostředky z Evropské unie, že se tam zahrnují nároky z nespotřebovaných výdajů, že se tam zahrnují i fondy třeba SFDI atd. Takže pak samozřejmě jestliže on u sebe sčítá hrušky s jablky, tak u nás sčítá jenom hrušky. Takže myslím si, že to je velice nekorektní.

Je třeba také říci, jak to bylo dříve, když on byl ministrem financí. Jedna věc byla naplánovat investice do rozpočtu a pak ty investice využít. Tam to je naprosto zřetelné, jak to bylo. Řada prostředků se prostě nevyužila. Nevyužila proto, že byla

totální nepřipravenost třeba v dopravní infrastruktuře atd. To není blbost, pane kolego (dívá se směrem vpravo), to je pravda, to je naprostá pravda. Já vím, že máte svůj graf, který ukazujete vždycky. Ukazujete neustále. Vy umíte dobře manipulovat s grafy a s čísly, to umí každý samozřejmě. Takže já si myslím, že pravda je samozřejmě někde jinde a tu vy už nechcete říct.

Já jsem tady hovořil o spotřebě domácností. Tak nárůst spotřeby domácností bude jistě podpořen především růstem platů v rozpočtové sféře, ale také dalším nárůstem daňového zvýhodnění třeba rodin s dětmi. Pan premiér tady hovořil o tom, že bohužel příští rok podle valorizačního klíče nevychází pro naše seniory, pro naše důchodce vyšší nárůst důchodu, vychází pouze o 40 korun. Také proto počítáme s tím, že bude jednorázová kompenzace v únoru asi o 900 korun. Ale koalice se ještě zamýšlí nad tím, jak právě upravit valorizační klíč tak, aby i v případě, kdy je velmi nízká inflace, která má výrazný vliv v tom valorizačním klíči, to zvýšení důchodů bylo vyšší.

Na příjmové straně státního rozpočtu počítá státní rozpočet také s prvními pozitivními přínosy souvisejícími s programem boje proti daňovým únikům. Boj proti daňovým únikům je jistě prioritou této koaliční vlády, nejenom tedy boj s daňovými úniky, ale boj s šedou ekonomikou jako takovou, a proto i na příjmové straně státního rozpočtu se již počítá např. s dodatečnými příjmy od již schváleného kontrolního hlášení, které prošlo legislativně a které od 1. 1. 2016 bude zavedeno. Počítá i s příjmy z připravované elektronické evidence tržeb, a to na rok 2016 ve výši 2 mld. korun. V dalších letech, pokud se ten náběh podaří, by to mělo být kolem 10 až 12 mld. korun. Myslím si, že jsou to výrazné prostředky do státního rozpočtu.

Je nutno také ocenit, že při té závěrečné fázi projednávání státního rozpočtu byl výrazně posílen rozpočet Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ale byly posíleny i prostředky pro Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany. Samozřejmě víme, jaká je situace v současné době i s migrací a je třeba i prostředky pro bezpečnost a obranu země zvýšit.

Závěrem. Jsme přesvědčeni, že pro příští rok byl předložen velmi dobře zpracovaný rozpočet, rozpočet, který vyváženě propojuje prvky směřující k další nápravě veřejných financí s opatřeními výrazným způsobem napravujícími celkové ekonomické a sociální prostředí a s rozpočtem podporujícím růst příjmů a zaměstnanosti občanů České republiky. A znovu bych zdůraznil, že tento rozpočet byl již ve své přípravné fázi, prakticky po celou dobu té přípravné fáze, konzultován se sociálními partnery, a byť tedy byly určité dílčí připomínky od nich, tak návrh rozpočtu pro rok 2016 v té své základní koncepci zástupci zaměstnavatelů a odborů také podporují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Votavovi. Nyní tu mám několik faktických poznámek. S první faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nebudu dlouho zdržovat a také bych nepovažoval za fér předskakovat. Nicméně rozpočet je nejdůležitějším zákonem, který je. Mohli jsme kritizovat v minulosti neúčast vlády, ale to, co se teď tady odehrává, už je nedůstojné. Aby tady seděl premiér, už tady neseděl ani předkladatel zákona... To proboha považuji za pohrdání touto Sněmovnou. Tudíž dávám procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do příchodu alespoň dvou třetin členů vlády.

Pane premiére, nevím, co vám na tomhle je k smíchu. (K premiéru Sobotkovi, který jako jediný sedí v lavici členů vlády a usmívá se.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, se kterým se vypořádáme hlasováním. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Laudáta, který – pane poslanče, kontrolujte mě – navrhuje přerušení projednávání prvního čtení státního rozpočtu do doby, než zde budou přítomny alespoň dvě třetiny členů vlády. Je to tak správně.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 125, přihlášeno je 111 poslankyň a poslanců, pro 46, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Další s faktickou poznámkou je poslanec Adolf Beznoska. Po něm pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, hezké dopoledne. Jenom krátká reakce na pana předsedu rozpočtového výboru Votavu.

Chtěl bych zdůraznit, že hospodářský růst, a všichni se z něj těšíme a je poměrně robustní, a i odhad pro příští rok 2,5 % růstu si myslím, že je velmi střízlivý. Ale v žádném případě to není zásluha téhle vlády, nakonec to potvrdil ve svých slovech v úvodním projevu i premiér této vlády. Takže to je první poznámečka.

Druhá poznámečka. A také to budu kvitovat – ano, podařilo se vám zastabilizovat nárůst mandatorních výdajů. Tomu rozumím. Je to z krátkého pohledu v pořádku. Vy jistě budete přemýšlet o tom, abyste mandatorní výdaje i do budoucna snižovali. Letošní jsou v absolutní výši opravdu rekordní. Souhlasím, že jsou zastabilizovány, ale zase k tomu, že se mandatorní výdaje zastabilizovaly, přispěla minulá vláda, protože minulé vlády dělaly taková legislativní opatření, která způsobila, že se postupně mandatorní výdaje a jejich nárůst stabilizovaly.

A třetí krátká poznámečka k podpoře spotřeby domácností přes vyšší počet úředníků ve vládě. Těch 13 329 je opravdu dramaticky vysoké číslo. Jakkoliv rozumím slovům pana předsedy i pana premiéra o tom, že strukturálně budeme souhlasit s nárůstem počtu kantorů, s nárůstem počtu vojáků, s nárůstem počtu hasičů, či policajtů, s tím problém nemám, ale ptám se, jestli jste si jisti, že děláme dobrou personální politiku ve všech státních úřadech, na všech státních organizacích a jestli

tento extenzivní nárůst je opravdu nutný. Protože dopady do rozpočtu, teď mám na mysli mzdové, jsou v řádech miliard korun.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Občas se to stane každému, že se rozhovoří u mikrofonu a sám sebe usvědčí, že materiál, ke kterému vystupuje, nečetl. To se stalo panu předsedovi Votavovi před chvílí. Já bych opravdu žádal prostřednictvím pana místopředsedy Poslanecké sněmovny svého ctěného kolegu, aby nepoužíval tak silná slova, že manipuluji s grafy. Jestli někdo, tak váš kolega po pravé ruce. Grafy jsou z materiálu, který se jmenuje Zpráva k návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016. Tuto zprávu, tyto grafy nám předložilo Ministerstvo financí. A nepoužiji na hodnocení vašeho vystoupení k investicím oblíbené slovo pana ministra financí lež, ale budu předpokládat, že se mýlíte.

Takže strana 27, pane předsedo rozpočtového výboru prostřednictvím pana místopředsedy, vládního materiálu. Vy jste říkal, že jedna věc byla skutečnost, a pak jste investice nečerpali. Kdybyste ten materiál četl, tak byste věděl. 2011 – rozpočet, investice 104,9 mld. proti 77, skutečnost 118,9. Kde jsme nedočerpali? Rok 2012 – rozpočet 96,9 mld. zase proti 77, skutečnost 112,6. Kde jsme nedočerpali? Rok 2013 – poslední naděje pana předsedy rozpočtového výboru – rozpočet 97, plnění 102,3 – zase vedle. Tak nám prosím neříkejte vaše smyšlenky. Neobviňujte mě, že manipuluji s grafy: "Vy tam máte nějaký svůj graf." Je to graf vlády, usvědčil vás z neznalosti či chyby, věřím, že ne úmyslné, a věřím, že se omluvíte za tato slova, protože to není pravda. Strana 27, sešit B ke státnímu rozpočtu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi i za kultivaci diskuse a nepoužívání silných výrazů.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, k věčné debatě o tom, co je zásluhou nebo vinou příslušné vlády. Já myslím, že ekonomicky korektní je říct, že když jsme byli v recesi, tak jsme se mohli podívat na Německo. To je ekonomika, se kterou dýcháme, a každý pohyb díky tomu, že jsme exportní a průmyslovou zemí, v Německu je znatelný i v České republice během pár hodin symbolicky. Když jsme padali k recesi minule, tak Německo na tom bylo o trochu lépe. Čili bylo vinou té předchozí vlády, že jsme padali rychleji do hlubin, tedy ten rozdíl mezi průměrem Německa a Českou republikou? No bylo! Protože vláda dělala špatnou hospodářskou politiku. Ekonomicky korektní je říct, že teď rosteme rychleji než Německo, a tedy ten rozdíl mezi německou, nebo chcete-li průměrnou evropskou ekonomikou, tedy růstem, a Českou republikou, která roste rychleji, je podle mého názoru zásluhou této vlády a její hospodářské politiky.

Čili si myslím, že opravdu stojí za to, když tady vedeme tyto argumenty z opozičních nebo vládních lavic, snažit se být korektní. Podle mého tedy to, co je rozdílem nad růst průměrný v Evropské unii, tedy řekněme hlavně německým růstem, je zcela určitě nějakou zásluhou stávající vlády a její hospodářské politiky, zrovna tak jako když jsme padali v recesi a padali jsme rychleji než německá ekonomika, tak to bylo zásluhou, chcete-li vinou, tehdejší vlády. To je myslím ekonomicky korektní pohled. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. I jeho příspěvek vyvolal smršť faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Stanjura, a tak dále. Prosím pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já jen krátce navážu na to, co před chvílí říkal kolega Stanjura. Já jsem se taky díval na ty tabulky – investice, už jsme to řešili v minulém návrhu státního rozpočtu. Je to zmiňovaná strana 27 zprávy k návrhu zákona, sešit B, to je tabulka, o které se tady teď vede polemika. Já jsem se díval i na stránky Ministerstva financí, kdy byl nějaký komentář k výhradám, výtkám. Tam je doslova psáno, že předpokládané celkové investice v letošním roce budou o 88 mld. korun vyšší než investice v roce 2013. Čili předpokládám opět celkové investice. Když si to započítám tedy do této tabulky, kdy skutečnost v roce 2013, celkové investice byly 108 mld., tak to bychom tedy investice za letošní rok měli mít 190 mld. A tady, prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Stanjurovi, rozdíl mezi tím, co bylo v návrhu rozpočtu, a tou skutečností by tedy za letošní rok 2015 měl být několikanásobně větší než veškeré rozdíly, které tady uváděl kolega Stanjura.

Proč o tom mluvím? Jestliže ve vládním materiálu na straně 27 je uvedeno, že celkové investice na letošní rok jsou rozpočtovány 75 mld., a podle toho, co je napsáno na stránkách Ministerstva financí, by tedy měly být někde okolo 190 mld., což je opravdu drastický rozdíl, jestli to správně počítám, a myslím si, že ano, tak čemu tedy máme v těch údajích věřit, která čísla platí? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych ke ctěnému kolegovi Milanovi Urbanovi prostřednictvím pana předsedajícího, protože on dobře ví, když tady sám tvrdil, že česká ekonomika z významné části dýchá s německou, tak v okamžiku, kdy se Německo dostávalo do krize, respektive silné společnosti, které v České republice jsou, tak své problémy řešily jejich mateřské společnosti na úkor svých výsadků, které po Evropě mají, tím pádem i na úkor České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak pan poslanec Urban vlastně potvrdil má slova, že oni tomu fakt věří. S tím se nedá nic dělat. Víra tvá tě uzdraví. Sociální demokraté věří tomu, že vláda může významným způsobem ovlivňovat ekonomiku směrem nahoru nebo dolů. Ale v té debatě o těch ekonomických parametrech, a říkal jsem to v minulém volebním období, nevybírejme si jenom jeden parametr, a to je růst HDP. Bezesporu je zajímavý, je i důležitý, ale není jediný a není klíčový.

V té debatě ti, kteří, HDP se jim hodí, zapomínají například, v tom období recese a stagnace jaká byla průměrná nezaměstnanost v Evropské unii a jaká v České republice. Ambiciózně je samozřejmě správné porovnávat se s nejsilnější evropskou ekonomikou, Německem, nic proti tomu, máme být ambiciózní, ale jestli zavedeme nové ekonomické kategorie typu "pokud je růst vyšší než průměr v EU, vláda to dělá dobře, a pokud je růst HDP nižší než průměr v EU nebo v Německu, vláda to dělá špatně", tak proč to samé neříkáme například u nezaměstnaných? Pro naše občany je klíčovější, než jestli roste HDP o 0,1, 0,2, 0,3 procenta, jestli roste počet nezaměstnaných, nebo ne. A jaký v těch krizových letech byl tento parametr, průměrná míra nezaměstnanosti, v Evropské unii a nezaměstnanosti v České republice? Nebo jiný parametr: jaká v těch krizových letech byla průměrná úroková míra, kterou platily státy Evropské unie za své státní dluhopisy, a jaké my? Tak nevytrhávejme jedno číslo, růst HDP, a pokud chceme popsat ty roky 2009, 2010, 2011, 2012, v pořádku, dneska můžeme ta čísla analyzovat, ale musíme mít všechna čísla, ne pouze jeden parametr.

Díky naší politice jsme měli nízké úroky a z toho těží i tato vláda a to je dobře. Čím méně platíme za ty staré dluhy, tím lépe pro všechny, a díky tomu jsme udrželi velmi nízkou nezaměstnanost v rámci EU. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem tady opakovaně slyšel argument o tom, že když se dobře daří, má se šetřit. Vy ta čísla určitě dobře znáte, já jsem je tedy neznal, takže jsem se schválně podíval, jak to vlastně vypadalo s tím hospodářským růstem a s tím šetřením v minulých letech. Sami přiznáte, že v letech 2006 až 2008 se nám vedlo dobře, že naše ekonomika zřejmě prosperovala, však také ten procentuální růst na HDP byl 7 procent v roce 2006. A jaká tady byla sekera – 97 miliard, nic se neušetřilo! V roce 2007 – 5,7 růst, sekera 66 miliard atd. A v té krizi to bylo 192 miliard, 156 miliard, 142 miliard.

A ještě mě napadla taková jedna polemika – jestli ta miliarda tenkrát, před těmi deseti lety, nebyla jiná než ta miliarda dneska, protože tenkrát za tu miliardu se dalo určitě nakoupit víc věcí než dneska, to znamená, my ještě srovnáváme ekonomicky nepoměřitelné údaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Urban. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych se chtěl naopak pana kolegy Urbana zastat. Velmi vás prosím, abyste se podle jeho apelu všichni podívali na Německo. Skutečně v době krize, v těch letech 2008, 2009, Německo se dopustilo několika neuvěřitelných fiskálních impulzů, dokonce takových, na kterých jsme vydělali my, například ono šílené šrotovné, které pan poslanec Urban chtěl zavést i u nás, zaplať pánbůh se mu to nepovedlo.

A v době růstu, jako teď a loni, Německo velmi tvrdě trvá na vyrovnaných rozpočtech. Dokonce když teď jako nejohroženější stát Evropské unie imigrační krizí skutečně nese obrovské náklady, tak zatímco tady na 85 – slovy osmdesát pět – žádostí o azyl pan ministr Babiš přijímá třináct a půl tisíce nových zaměstnanců, tak Wolfgang Scheuble naprosto tvrdě říká "ne, byť máme tento problém, musíme se s ním vypořádat sami, bylo by to nefér přenášet to na příští generace", a trvá dál na vyrovnaném rozpočtu na příští rok.

Prosím, pane poslanče Urbane, spolu s vámi ano, chci se dívat na fiskální politiku Německa, a velmi bych si přál, aby to dělala i vaše vláda. Ale ta si bere příklad z Chorvatska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Urban, po něm pan předseda Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dvě věci. První. Já bych poprosil pana premiéra, aby skutečně alespoň tedy po odpolední pauze s přítomnosti ministrů něco udělal. Mně to opravdu přijde nedůstojné. Potom se nestačíme divit... Já bych rád, aby si tady tu diskusi vyslechl pan Ťok, který pokračuje v neblahé praxi svého předchůdce, co se týká stavu resortu, a další a další. Takže nebudu dávat další procedurální návrhy, třeba že by vás tady mohla být aspoň polovina, třetina a podobně, nebudu, ale prosím vás, po obědě ať sem aspoň pár lidí přijde. Jestli to poslancům klubu ANO a sociální demokracie nevadí, mně to tedy vadí.

A druhá věc. Já jsem moc rád, že pan kolega Urban tady přiznal, že na nás zásadním způsobem dopadá to, co se děje v sousedním Německu. Protože oni tady sedm roků vykládali a pouštěli do světa, to lze dohledat v tisících, v tisících, a nepřeháním, výrocích, jak oni by i za světové krize zajistili ekonomický růst a že vlastně to, že tady je ekonomický propad, oni to zajistí. Teď nejsou schopní zajistit

vyrovnaný rozpočet, nebo alespoň důstojný rozpočet ani v době růstu, který zřejmě už ani příští rok se nemusí opakovat.

Korelace mezi Českem a Německem – já si tu analýzu udělám, protože pořád se bavíme o nějakých pocitech. Ale docela jedna věc se změnila. Předchozí vláda, nebo předpředchozí, i přes velké propady dávala na podporu inovací, podporu vzdělávání v technických vědách, vy tímto rozpočtem teď lámete tu trajektorii na přesně opačnou cestu. A to jsou přesně ty firmy, které dávají tu přidanou hodnotu, a vy dneska tvrdíte, prostě že vy to zajišťujete a že ta vláda to potlačila. V žádném případě. Teď ztrácíte dech z nějakých důvodů oproti třeba Slovensku.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji pan poslanci Laudátovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, to není o tom, čemu věřím nebo nevěřím a jaké mám pocity, to je prostě realita, že naše ekonomika díky tomu, že je exportní ekonomikou, že průmysl tvoří více než 31 procent HPD, tak naše ekonomika je spjata s tou německou, průmyslovou. Vždyť to přece víme, to není otázka, jestli si to myslím,věřím tomu nebo je to nějaký pocit. Samozřejmě že je spjata s Evropskou unií a samozřejmě že je dobře že se snažíme diverzifikovat ty směry, obchodovat nejen s Evropskou unií, ale rozšířit to na jiné kontinenty, tedy v tom smyslu BRICS, ale o tom nechci hovořit. To je přeci jasné a polemizovat o tom nedává žádný smysl.

Faktem je, že prostě bývají rozdíly. Někdy padáme na dno rychleji než Německo, někdy rosteme rychleji než Německo. A já tady říkám, že to je vždy vinou nebo zásluhou vlády, ten rozdíl. A tato vláda, můžeme se bavit o detailech, ale jedno udělala a to jí upřít nemůžete. Vytvořila tady pozitivní ekonomickou atmosféru pro investice. Tím pádem domácnosti se nebojí utrácet, nebojí se investovat firmy, a díky této atmosféře samozřejmě můžeme možná růst rychleji – nejenom díky tomu, ale i díky této atmosféře můžeme možná růst rychleji než to Německo.

Tedy není to o pocitech. A kdyby vláda neměla vůbec žádný význam, jak tady říkáte, tak nemusí být. Na co tady máme potom vládu, na co tady máme ministry průmyslu a obchodu, na co tady máme ministry financí, které jste nominovali v minulých obdobích s velkou radostí a rozhodností? Čili pak tady by nemuseli být tito lidé. Pak by to nějak běželo, nějakým provozem, jakoby zrcadlo Evropské unie, a nemusela by tady žádná vláda být. To přeci uznáte, že také není pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Votava, po něm pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Pilný. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jenom ke kolegovi Stanjurovi – teď odchází. (Posl. Stanjura zůstává v sále.) Ano. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, jednak nevím, proč bych se měl

omlouvat. Omlouvat se nebudu, nepovažuji to za nutné. Já jsem jenom říkal, že vy při té argumentaci vždycky vytrhnete z celkového objemu investic to, co se vám hodí. Vytrhnete jenom to, co je rozpočtováno ve státním rozpočtu, a to porovnáváte zase na celkové výdaje jiné za vaší éry. Neříkal jsem nic jiného.

Říkal jsem také, že v roce 2013 se nedočerpalo 17 mld. na investicích vzhledem k tomu, že nebyla připravenost. Jedná se o dopravní infrastrukturu. Já čerpám z čísel Ministerstva financí – korektně. Já jsem to nepočítal. Ale čísla Ministerstva financí hovoří o tom, že nebylo dočerpáno 17 mld. korun. A pokud si dobře pamatuji, tak když jsme byli v opozici, tak jsme toto velice kritizovali, že něco naplánujete a samozřejmě výsledek potom je jiný, že nedokážete investice vyčerpat, protože to prostě není připraveno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Miroslav Kalousek, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Pilný, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího dej Bůh, pane poslanče Urbane, abyste měl pravdu, aby tady ta pozitivní atmosféra vydržela. Vy jste přesvědčen, že ji vytváří tato vláda, ta vláda určitě také vydrží, kdyby nedej Bože se příští rok něco stalo, což se může v Evropě kdykoliv stát, tak se vás zeptám, co ta vaše vláda dělá, ale nepřeji si to. Přál bych si, byť je váš argument pokrytecký a nepravdivý, aby to tak zůstalo.

Ale přihlásil jsem se k faktické poznámce z jiného důvodu. Pane premiére, nijak mě netěší to, co teď řeknu, ale já už jsem fakt starý rozpočtový bard. Déle než 20 let pracuji na veřejných rozpočtech a státním rozpočtu ČR. Pracoval jsem s Hejdukem, s Havlem, s Janotou, pravděpodobně jenom jedno z těch jmen už si pamatujete, a za Klause i za Zemana blahé paměti, když se projednával státní rozpočet v Poslanecké sněmovně, tak tady ti ministři byli takhle vyrovnaní na hřadě! Všichni! Neumím si představit, že Václav Klaus nebo Miloš Zeman by dovolili, aby tady neseděli, když vláda žádá Poslaneckou sněmovnu o bilion korun.

Já teď jménem poslaneckého klubu žádám o 10 minut přestávky na poradu poslaneckého klubu. Nejsem ani Klaus ani Zeman a netrvám na tom, aby tady byli všichni, ale jestli jich tady nebude aspoň půlka, tak po 10 minutách budeme pokračovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Eviduji jeho procedurální návrh a přerušuji jednání Sněmovny do 12.02 hod. pro přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09.

(Jednání přerušeno v 11.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.02 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené kolegyně a kolegové, dobré poledne. Budeme pokračovat po přestávce na jednání klubu TOP 09. Mám tady tři faktické poznámky... Procedurální... (Po převzetí řízení schůze studuje přihlášky poslanců do rozpravy.) Pan kolega Laudát vám dal přednost, ještě kolega Stanjura, který tady není, takže mu propadá přihláška a pan poslanec Pilný tady je. Takže pan poslanec Pilný s faktickou poznámkou. Prosím sněmovnu o klid!

Pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, jako předseda hospodářského výboru bych vás rád zbavil jednoho mýtu. Výkon české ekonomiky závisí na lidech, kteří vytvářejí, to znamená na lidech, jako jsou OSVČ, malé a střední podniky a velké průmyslové podniky. Základní strategií vlády podle mého názoru by mělo být nepřekážet. Když se podíváme na to, že česká ekonomika za minulé vlády klesala pod průměr okolních států EU a za současné vlády vysoce převyšuje výkon ekonomik okolních států, sami si uděláte úsudek, která vláda překáží víc a která méně. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane premiére, velmi se omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího, ale ještě jednou. Tohle je vládní návrh zákona o státním rozpočtu. To není zákon jako každý jiný. To je svým charakterem exekutivní norma, kdy legislativa ingeruje do exekutivy. Proto také vládní návrh zákona o státním rozpočtu schvaluje pouze Poslanecká sněmovna, protože vláda se zodpovídá pouze Poslanecké sněmovně, nikoliv Parlamentu jako celku. Vy tady teď po všech lidech v České republice chcete více než 1 bilion korun. Jeden bilion korun je poměrně hodně peněz na to, aby vláda, která to chce po lidech v České republice, kteří jsou tu zastoupeni, byla tady zastoupena alespoň svou většinou. Ještě jednou připomínám, že za pánů ať již Klause, nebo Zemana, když některý ministr nebyl ve Sněmovně, když se projednával vládní návrh zákona o státním rozpočtu, omlouvala jen těžká nemoc. (Velmi důrazně:) Já chápu, že časy se mění, mně stačí většina. Před deseti minutami jsem chtěl osm, teď chci devět! Jestli tady může být většina Poslanecké sněmovny, tak tady musí být většina vlády! A jestli tady není většina vlády, tak nemá nárok na těch více než 1 bilion korun, protože jí na tom asi vůbec nezáleží, když tady nesedí. To je váš problém, pane premiére!

Takže já vám dám šanci. Ve 12.45 hodin jsou volby. Žádám o přestávku poslaneckého klubu do 12.45 hodin, pak budou volby, pak by mohla být polední pauza a do té doby by tady snad mohlo sedět devět ministrů. Opovrhujete Poslaneckou sněmovnou a protestuji proti tomuto chování! (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě předtím, než jsem stačil vyhlásit přestávku na poradu klubu TOP 09, o slovo požádal s faktickou poznámkou pan předseda vlády. (Hlas z pléna.) Já vás mám poznamenaného, pane...

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, já už jsem vystupoval k zákonu o státním rozpočtu tady v Poslanecké sněmovně. Vystoupil jsem poté, kdy návrh zákona uvedl ministr financí. Ministr financí je ministr, který předkládá za vládu takovýto návrh zákona v Poslanecké sněmovně. Já pokládám za důležité, aby při projednávání zákona o státním rozpočtu tady byl přítomen předseda vlády. Proto jsem také přišel a účastním se diskuse, která se zde vede. Nicméně nepokládám za nezbytné, aby se projednávání zákona o státním rozpočtu tady účastnili všichni členové vlády včetně těch, kteří nemají poslanecký mandát, a nemohou se tedy přímo podílet na rozhodování o zákonu o státním rozpočtu. Já nechci brát právo opozici, aby zde vznášela směrem k vládě jakékoliv požadavky. Obeslal jsem samozřejmě všechny členy vlády, kteří jsou v budově a kteří jsou přítomni a mohou se účastnit projednávání rozpočtu přímo tady v sále. Požádal jsem je, aby se do sálu dostavili a aby sledovali rozpravu, která tady je. Nicméně vycházím z toho, že členové vlády mají svůj program, řada z nich je řádně omluvena na dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Myslím si, že jsou tady přítomni ti členové vlády, kteří primárně za státní rozpočet odpovídají, to je především ministr financí a to je především předseda vlády. Pak je také důležité, aby tady byla přítomna vládní většina, to znamená poslanci všech tří koaličních klubů. Já předpokládám, že vládní většina tady v sále je a že vládní většina je schopna zajistit, aby návrh zákona o státním rozpočtu postoupil do druhého čtení. Tím jsme povinováni občanům. Návrh zákona o státním rozpočtu jsme řádně předložili, přesně ve lhůtě, která je stanovena zákonem. Návrh zákona tady hájíme, budeme ho hájit do samotné konečné, poslední fáze projednávání rozpočtu. Jsme připraveni pro rozpočet hlasovat. Nelovíme přeběhlíky tady na poslední chvíli. Vládní koalice má dostatek hlasů, je schopna garantovat včasné schválení rozpočtu. Zemi nehrozí rozpočtové provizorium. A souhlasím s vámi, že by členy vlády mohlo projednávání rozpočtu více zajímat, nicméně si nemyslím, že to, že tady není přítomna celá vláda, je důvod k tomu (předsedající se snaží vstoupit do řeči), aby bylo přerušováno projednávání rozpočtu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane premiére, nenuťte mě porušovat jednací řád, protože pan kolega Kalousek navrhl přestávku na poradu klubu a ta se vyhlašuje bez dalšího. Evidoval jsem ale dvě přihlášky k faktickým poznámkám. Dal jsem slovo předsedovi vlády, musím dát tedy slovo k faktické poznámce i předsedovi klubu ODS. Potom vyhlásím přestávku. Pane premiére, to není o tom, jestli budeme, nebo nebudeme hlasovat o přerušení, ale jde o to, že klub řádně požádal na protest proti chování vlády o přestávku na poradu klubu. Takže to budu muset učinit.

Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejprve ke slovům pana premiéra. Má jich tady sedm, členů vlády. Nikdo nechtěl celou vládu, takže nemůžete argumentovat: nepovažuji za potřebné, aby tu byla celá vláda. Nikdo nic takového neříkal. Ten požadavek zazněl: naprostou většinu. Kdybych chtěl obstruovat, tak navrhnu, abychom přerušili projednávání státního rozpočtu do přítomnosti pana ministra Pelikána, který medituje v Indii. Ale já to nenavrhnu, obstruovat nebudu. Možná by

se to i některým koaličním poslancům líbilo. Ale to, že jste tady doposud byli sami s ministrem financí, svědčí o tom, že vaše ministry ten rozpočet skutečně nezajímá. Taky jsme měli většinu od roku 2010 pohodlnou, taky jsme ten rozpočet vždycky schválili, nikdy tu neseděl sám premiér a samotný ministr financí. Vy tady jste, to je v pořádku, vystoupil jste, jinak zatím nikdo rozpočet nehájil kromě ministra financí, který musí, a premiér. Je dobré zvykové právo, že ho hájí, ostatní nevystoupili, nehájí to.

Ale já jsem se přihlásil k vystoupení pana předsedy Votavy, který se zase mýlil, bohužel. On říkal: To jsou čísla ministra financí. Nevím, z čeho čerpal. Tak já jsem si našel na stránkách Sněmovny závěrečný účet SFDI za rok 2013. Ne 17 mld. nedočerpáno, ale 8,5. A za rok 2014, to už byla vaše vláda, ne? Kolik myslíte, pane předsedo – to je řečnická otázka – kolik myslíte, že to bylo? 15,9 mld. Takže pane předsedo rozpočtového výboru, řekl jste: Vy jste nedočerpali 17 mld. v roce 2013 a my to děláme lépe. Nám se povedlo 8 mld. nedočerpat, nejsme na to nijak pyšní, vám skoro 16. A vsadím se s vámi – nevsadím se s vámi, to je řečnická otázka zase – letos to bude víc než těch 15. Uvidíme. A ta čísla, ta čísla (nesrozumitelné) jste řekl, že manipuluji grafem. Je to graf vlády, Ministerstva financí. Já jsem ho jenom citoval a vás jsem kritizoval za to, že jste ho nečetl a že ho neznáte. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji. Nyní tedy, protože přihláška k faktické poznámce od kolegy Laudáta byla až po žádosti o poradu klubu TOP 09, tak vyhlásím... Přečtu nejdříve omluvy, abych to měl vyřízeno, a budeme mít přestávku do 12.45. Omlouvá se z dalšího jednání paní ministryně Šlechtová, pan poslanec Pavel Havíř, omlouvá se paní poslankyně Nina Nováková, omlouvá se paní poslankyně Miroslava Němcová a pan poslanec Stanislav Berkovec od 11.15 do 14.30. To jsou omluvy a vyhlašuji přestávku do 12.45.

(Jednání přerušeno ve 12.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.45 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Já tady vidím několik kolegů z TOP 09, takže už snad přestávka na poradu klubu skončila. Budeme pokračovat v rozpravě ke státnímu rozpočtu, respektive nebudeme, protože slova se ujme předseda volební komise, kterému jsem zkrátil o pět minut jeho šanci na provedení všech druhů voleb. Takže předseda volební komise pan Kolovratník. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji. Přeji dobré odpoledne a konstatuji, že předsedovi volební komise zkrácení nevadí, protože víte, že naše komise je vždy výkonná a efektivní, snažíme se vás volbami provést co nejrychleji a nejúsporněji z hlediska času.

Vážené kolegyně a kolegové, bez zbytečného povídání okolo bych vás rád teď provedl třemi volebními body. Ten první z nich, číslo 179, navrhneme provést veřejným hlasováním tady na plénu a věřím, že ho zvládneme.

179.
Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Jsou to návrhy na změny ve složení orgánů Sněmovny. Pak tam máme připravené dva body na tajnou volbu, ty by měly proběhnout ve Státních aktech. Pan předsedající teď tedy otevřel první bod, je to číslo 179. Návrh na změny ve složení orgánů. (Předsedající souhlasí.) Děkuji.

Než se pustíme do hlasování, tak kvůli stenozáznamu vás přece jenom poprosím zhruba o dvě minuty trpělivosti, kdy jsem povinen provést krátkou rekapitulaci tohoto bodu. On je de facto otevřen od 27. schůze Sněmovny z 30. dubna letošního roku. Tehdy jsme tento bod přerušili s tím, že jsme na žádost poslaneckého klubu Úsvit odvolali některé naše kolegy, bývalé členy klubu Úsvit, z orgánů Sněmovny a navržené nominace tehdy nebyly schváleny, neboť byl vznesen nový požadavek, a to je uloženo i ve stenoprotokolu, přepočítat tu pracovní tabulku, která reflektuje jednací a volební řád Sněmovny na snížený počet v té době 10 členů klubu Úsvit. Tajemnice volební komise poté chystala tabulku, nejdříve na 10, poté na 9 členů klubu Úsvit. Ale pak došlo ještě k několika změnám u našich kolegů, bylo to 15. 7., kdy vystoupil pan poslanec Holík, a následně 15. 9. pan poslanec Petr Adam. Takže ve finále nakonec jsme přepočítali a pracujeme s tabulkou pracující s 8 členy poslaneckého klubu hnutí Úsvit.

Podle té nové tabulky, toho nového poměrného zastoupení, došlo ke změnám především v 25členných orgánech a v 15členných orgánech Poslanecké sněmovny, kde nově ta místa připadají v jednom případě u těch velkých orgánů 25členných klubu ČSSD a u těch 15členných klubu KSČM. My jsme tuto situaci diskutovali ve volební komisi, nechali jsme si zpracovat i stanovisko legislativního odboru Sněmovny. Většina z vás, nebo vaši kolegové v komisi s ním byli seznámeni. Já teď krátce okomentuji.

Legislativa řekla, že jsou vlastně možné oba dva přístupy, to znamená, buď striktně trvat na tom, že vždy při každé změně budeme přepočítávat, ale také že může být dohoda, politická dohoda jednotlivých klubů, že zachováme to ustavení a ten poměr tak, jak byl použit po volbách v roce 2013, a vlastně k této poměrně složité situaci za dobu existence tohoto jednacího řádu od roku 1995 opravdu dochází poprvé. To je komentář k tomu výkladu legislativy. A budu pokračovat.

Na 31. schůzi 18. září Poslanecká sněmovna po dohodě provedla změny pouze v orgánech, kde ty změny byly možné, to znamená klasicky párově proti sobě rezignace proti nominaci, případně nominace na neobsazená místa v orgánech, bylo to usnesení č. 878, a tím jsme toho 18. září tento bod ukončili.

A co se dělo teď v říjnu, to si asi budete začerstva pamatovat. Na žádost poslaneckých klubů komise vyhlásila novou lhůtu, nejdříve to bylo do 5. října, pak jsme ji ještě posunuli na 19. října a do té doby byly volební komisi doručeny rezignace a nominace poslaneckých klubů, ale také nominace na místa v orgánech Sněmovny, která jsou zatím, a to až do této chvíle, stále obsazena poslanci současnými či bývalými poslaneckého klubu Úsvit.

Nakonec jsme se na komisi dohodli včera, v úterý, přijali jsme usnesení č. 120, které máte rozdáno na lavicích a které konstatuje za prvé bezproblémové návrhy na rezignace, proti tomu v tom prvním bodu návrhy na nominace, které jsou odsouhlasené a v pořádku, to znamená, jsou to nominace na místa, která budou po rezignacích uvolněna nebo už jsou uvolněna a odpovídají i poměrům podle oné přepočítané tabulky, a potom ve třetím bodu toho usnesení konstatujeme další návrhy poslaneckého klubu KSČM, kde však, jak jsem již řekl, tato místa jsou zatím personálně naplněna a v tuto chvíli tu změnu nebude možné uskutečnit.

Připomenu, že v souladu s jednacím řádem Sněmovny tyto volby vždy provádíme formou veřejného hlasování pomocí hlasovacího zařízení, takže já i v tuto chvíli, nebo za malou chvíli doporučím, abychom po rozpravě k navrženým kandidátům – ještě jednou se odvolávám na usnesení č. 120 volební komise ze dne 20. října, které jsme vám distribuovali, takže pokud souhlasíte, nebudu zdržovat a nebudu ho v tuto chvíli číst, tak abychom nejdříve hlasovali en bloc o rezignacích, pokud budou schváleny, tak poté abychom pomocí hlasovacího zařízení provedli volbu u těch bezproblémových nominací, a nechávám to na vašem názoru v rozpravě, aby ty nominace také byly provedeny en bloc, tedy jedním hlasováním, samozřejmě pokud někdo z vás navrhne jiný způsob, například hlasování po jménech, tak i to je možné.

Takže to je teď ode mě úvodní slovo, a pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise Martinu Kolovratníkovi. Otevírám rozpravu a první je přihlášen pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám protinávrh. Já jsem slyšel o těch nominacích, že klub KSČM nominuje pana poslance Holíka, který není členem klubu KSČM. Takže navrhuji, protože je to velmi nezvyklé a podle mě se to tak dělat nemá, navrhuji oddělené hlasování o té jedné jediné nominaci, o těch ostatních můžeme hlasovat en bloc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu končím a můžeme tedy hlasovat, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže já registruji protinávrh vlastně k proceduře hlasování. Poznačím si tedy, že u nominací budeme zvlášť hlasovat o návrhu KSČM. Je to návrh nezařazeného poslance Jaroslava Holíka do výboru pro životní prostředí. Zatím pokud není jiný návrh, tak ostatní nominace bychom hlasovali dohromady. Je s tímto souhlas? Je s tímto souhlas, dobře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jiný návrh nepadl, můžeme tak hlasovat. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže můžeme. A nyní tedy, pane předsedající, si vás dovolím poprosit, abyste nejdříve en bloc nechal hlasovat o navržených rezignacích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já vás nejdřív odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O rezignacích na jednotlivá místa ve výborech budeme hlasovat v hlasování 126, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí těch rezignací. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 138 pro 138, nikdo proti, návrh byl přijat, můžeme pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže děkuji. Nyní poprosím, pane předsedající, abyste nechal hlasovat. A budou to tedy dvě hlasování o volbě poslanců do orgánů Poslanecké sněmovny. Začněme tedy návrhem pana poslance Stanjury, to znamená hlasování o návrhu, který podal poslanecký klub KSČM. Je to návrh na volbu Jaroslava Holíka, nezařazeného, do výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 127. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 127, z přítomných 138 pro 79, proti 32. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Vypořádali jsme se s tímto jedním návrhem a nyní prosím o hlasování en bloc všech ostatních nominací. Pokud je souhlas, máme je v usnesení, takže je nebudu číst.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Vyžaduje někdo přečíst ty návrhy? Není tomu tak.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 128. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 128, z přítomných 139 pro 136, nikdo proti. Návrh byl přijat. Prosím, můžeme pokračovat, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V poslední větě k tomuto bodu se odvolám na zmíněné usnesení č. 120 bod 3, kde volební komise konstatovala, že obdržela od poslaneckého klubu KSČM návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Tyto orgány však v tuto chvíli jsou personálně naplněny, a proto nebylo možné změny uskutečnit. Ten návrh jste obdrželi pouze pro informaci a samozřejmě za volební komisi budu avizovat, že do dalších schůzí, předpokládám tedy do řádné schůze v listopadu, vyhlásíme na změny v orgánech standardně novou lhůtu a můžeme i s touto záležitostí pracovat nadále.

V tuto chvíli konstatuji, že tento bod končí. Poslanecká sněmovna provedla změny ve svých orgánech, jak je navrhly poslanecké kluby. A poprosím, pane předsedající, o zahájení volebního bodu č. 180.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já ho hned zahájím, ale předtím mám přihlášku s přednostním právem předsedy klubu TOP 09 pana Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Jenom zdvořilou poznámku. Kolegyně, kolegové, vy se na mě občas zlobíte, když použiji obrat "komunisté ve všech politických stranách v této Sněmovně". Já to budu dál občas používat a prosím, jako indikátor vezměme hlasování, kdy jste hlasovali o nominaci klubu KSČM pana poslance Holíka, který vůbec není z KSČM. A já to respektuji. Ale prosím, aby tato sjetina byla historicky uložena, aby bylo zřejmé, kdo všechno jsou ti komunisté napříč všemi kluby v Poslanecké sněmovně, aniž bych tomu dával znaménko plus nebo minus. Prosím pěkně, já to nekritizuji. Já jenom chci, abychom si toho byli vědomi. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik, poté pan poslanec – no ale to bude složité s Radimem Fialou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já si myslím, že tohle vůbec není o členství v politických stranách. Je to o dodržování principu poměrného zastoupení, o kterém tady převážná většina z nás mluví jako o principu, který respektuje a uznává. A já jenom tvrdím, že pan kolega Holík není a nestává se komunistou, je členem výboru pro životní prostředí z titulu své odbornosti. Naši členové výboru pro životní prostředí, oba dosavadní členové, se za něj jako za odborníka zaručili. Nominace byla s naprosto čistým svědomím, aniž se jakkoli posouvalo politické stranictví jak pana kolegy Holíka, tak těch z vás, kteří jste pro tuto nominaci hlasovali a kterým za to odpoutání se od přísně politického posuzování moc děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mám ještě přihlášku pana poslance Kalouska a pana poslance Fialy. A protože jsme mimo body, tak mohu učinit jenom to, že pana kolegu Fialu budu mít v rozpravě k Technologické agentuře, kde se k některým věcem může vyjádřit. Protože tam bude rozprava, já ho nepovedu k věci, vím, že se chce vyjádřit k tomu, co proběhlo, pravděpodobně. Ale udělám to takto, jestli se na mě nebudete zlobit.

Pan poslanec Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se už vskutku naposledy a nechci se přít ani nechci, aby to znělo jakkoliv konfrontačně. Jenom protestuji proti tomu, že bych tady snad řekl, že pan poslanec Holík stal se teď komunistou. Já jsem jenom

chtěl říct, že to hlasování o jeho účasti jednoznačně identifikuje ty, kteří jsou komunisté ve všech poslaneckých klubech v této sněmovně. To je fér, to si myslím a to si může z toho hlasování každý přečíst. Například bohužel členové KDU-ČSL, pokud vím, to byli v zásadě všichni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Kováčik. Vy my to neulehčujete dneska. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Ostatně nejsme tady od toho, abychom vám to, pane předsedající, ulehčovali, ale od toho, abychom si vyřídili, co vyřídit třeba jest, a posunuli se dále k tajné volbě, která nás čeká. Ale jen krátce. Pane předsedo poslaneckého klubu TOP 09 prostřednictvím pana předsedajícího, správně jste mluvil ve všech politických stranách, mám pocit, že i od vás pro to kdosi hlasoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já sice vnímám faktickou přihlášku pana poslance Ludvíka Hovorky, ale my jsme mezi body a nemohu. Tady mohu dát slovo předsedovi klubu KDU-ČSL panu poslanci Miholovi. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Tak za prvé, pan předseda klubu TOP 09 by se měl podívat, jestli opravdu všichni, když tedy používá to slovo. A za druhé. Já si myslím, že jsme hlasovali pro člověka, který je tam psán jako nezařazený. Odmítám jako člověk, který, zdůrazňuji, si s komunisty nikdy nezadal, nikdy ani nebyl pionýr ani nijak jiným způsobem s režimem nebyl spjat, tak abych tu slyšel mravokárné řeči od pana Kalouska, který naopak plánoval s komunisty koalici. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Eviduji přihlášku pana poslance Miroslava Kalouska. Jsme mezi body, hovoří jenom ti, kteří mají přednostní právo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem slíbil minule, že vystoupím naposledy, ale myslím, si, že na upřímnou omluvu se vždycky prostor najde.

Já bych se vám chtěl prostřednictvím pana předsedajícího, pane předsedo Miholo, hluboce omluvit. Já jsem se také podíval na tu sjetinu. Máte pravdu, nehlasovali jste stejně. Ne všichni členové klubu TOP 09 jsou komunisté. Omlouvám se vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Protože nemám žádnou... (Smích a pokřiky v sále. Potlesk.)

Poslanec Miroslav Kalousek: To bylo takové hezké freudovské přeřeknutí. Členové klubu TOP 09 hlasovali jednotně. (Výkřiky: Ne.) Členové KDU-ČSL

nikoliv, takže ještě jednou se omlouvám, pane předsedo Miholo, ne všichni lidovci jsou komunisté. Trvám na této omluvě a prosím, abyste ji přijal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Já myslím, že můžeme tuto mimoběžnou rozpravu ukončit a začít bod

180.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

který zahájím, přeruším atd. Nemohu dát faktickou poznámku. Pro stenozáznam vám dám slovo v rozpravě, jestli mohu požádat, abych neporušoval jednací řád. Já vám udělím slovo, já si vás budu pamatovat, pane poslanče.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Přátelé, já děkuji. Trochu jsem se tohoto bál, nakonec jsme to zvládli poměrně rychle. Konstatuji, že já jsem byl pionýrem a nestydím se za to, i já jsem své hlasování zvládl.

Teď ale pojďme k bodu 180 a prosím, vraťme našemu jednání trochu důstojnosti. Pustíme se tedy do oněch dvou voleb, které proběhnou tajným způsobem, ve Státních aktech máme vše připraveno. (V sále je rušno.)

Nyní u návrhu na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky se pustíme do druhého kola první tajné volby, kde stále k dnešnímu dni v této kontrolní radě jsou neobsazena dvě místa. Připomenu, že první kolo této volby proběhlo 16. září a oba nominovaní kandidáti tam postoupili do druhého kola v souladu s výsledkem našeho hlasování. Byl to prof. Václav Havlíček, který získal 63 hlasů, a prof. Ivan Ohlídal, který měl 75 hlasů. O navržených kandidátech hlasujeme na základě výsledku předchozího kola, poté – prosím o klid, kolegyně a kolegové – předseda Poslanecké sněmovny zašle jmenovací dopis a jim začne jejich čtyřleté funkční období přijetím usnesení Poslanecké sněmovny.

Budeme tedy hlasovat o dvou návrzích v druhém kole na dvě místa a já vás, pane předsedající, prosím, abyste tento bod přerušil a otevřel bod číslo 207, návrh na volbu předsedy stálé komise pro kontrolu FAÚ.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, přerušuji bod číslo 180 a zahajuji bod

207.
Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru ministerstva financí

Žádám vás, pane předsedo, abyste bod uvedl.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak tento bod se jmenuje Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí. 2. října 2015 na 3. schůzi jsme tuto komisi zřídili na základě zákona číslo 166/2015 Sb., následně jsme 7. října na své 33. schůzi tuto komisi personálně obsadili. Volební komise mými ústy vyhlásila lhůtu na doručení návrhu na volbu předsedy do tohoto pondělí, do 19. října do 13.00 hodin. Ve vyhlášené lhůtě jsme obdrželi dva návrhy, ale na jedno jméno. Je to návrh poslaneckých klubů ODS a Úsvit – národní koalice na volbu předsedy komise v podání poslance Adolfa Beznosky. Tyto dva návrhy volební komise přijala do svého usnesení číslo 121 z 20. října. Takže ještě jednou budu konstatovat: Máme dva návrhy dvou klubů – ODS a Úsvit – národní koalice. Oba dva tyto kluby navrhují pana poslance Adolfa Beznosku.

V tomto případě konstatuji, že jednací řád Poslanecké sněmovny konstatuje, že předsedové komisí, stálých komisí, se volí většinovým způsobem a tajným hlasováním a volba se koná nejvýše ve dvou kolech.

Takže prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu, ale připomenu, že o návrhu na tajné hlasování nebudeme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, otevírám rozpravu. Eviduji přihlášku pana poslance Pavery a ptám se, jestli se hlásí pan kolega Radim Fiala. Ne. Tak jen pan poslanec Hebert Pavera, pravděpodobně k předchozímu bodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Ano, děkuji, pane předsedající. Omlouvám se, při předchozím hlasování jsem hlasoval ne, ale podle stenozáznamu mám ano, ale nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pro stenozáznam. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím a přerušuji tedy i bod 207 – pardon, ještě ne. Rozpravu končím a ptám se pana předsedy, co navrhuje nyní.

Poslanec Martin Kolovratník: Já prosím ještě o stanovení lhůt. Na vydávání volebních lístků si dáme 15 minut, ta volba bude rychlá, takže od 13.07 do 13.22 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili do 13.22 hodin je lhůta pro volbu. Prosím, abyste respektovali, že bude zasedat organizační výbor, a umožnili členům organizačního výboru přednostní hlasování v tajné volbě.

Vyhlašuji přestávku do 14.30 hodin k provedení tajné volby a na polední přestávku a zároveň svolávám na 13.15 hodin organizační výbor. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání a prosím nejprve předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Je to bod 180 a bod 207. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. V rychlosti vás seznámím s oněmi výsledky dvou tajných voleb. Konstatuji, a jsem za to jménem volební komise rád, že jsme byli úspěšní v obou volbách.

180.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

V případě volby dvou členů kontrolní rady Technologické agentury České republiky jsme vybírali – bylo to druhé kolo volby – na dvě místa ze dvou kandidátů. Odevzdáno i vydáno bylo 141 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 71 hlasů. Václav Havlíček obdržel 71 hlasů, tedy přesně na jeden, a byl zvolen. Stejně tak Ivan Ohlídal byl zvolen. Ten získal 81 našich hlasů. Konstatuji, že oba kandidáti, Václav Havlíček i Ivan Ohlídal, byli zvoleni členy kontrolní rady Technologické agentury České republiky. Jejich čtyřletý mandát započne dnem přijetí usnesení Poslanecké sněmovny. Tato kontrolní rada je v tuto chvíli kompletní a plně obsazená.

207.
Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru ministerstva financí

V druhém volebním bodu jsme vybírali předsedu nově zřízené stálé komise Sněmovny pro kontrolu činnosti Finančního analytického útvaru Ministerstva financí. I v tomto volebním bodu bylo vydáno i odevzdáno 141 hlasovacích lístků. Vybírali jsme ze dvou návrhů na pana poslance Adolfa Beznosku. Mohu konstatovat, že pan poslanec od nás obdržel 127 hlasů, takže s výraznou podporou celé Sněmovny byl zvolen a stává se tedy předsedou této stálé komise. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Všem zvoleným gratuluji. Tím pádem nám nic nebrání, abychom se vrátili do bodu 1, což je státní rozpočet. Ještě než dám slovo dalším, tak omluvím pana poslance Fialu, který se omlouvá do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Šánová se omlouvá ve dnech 21. až 23. z rodinných důvodů, paní poslankyně Zelienková se omlouvá do 17 hodin ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Putnová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

1.
Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016 /sněmovní tisk 617/ - prvé čtení

Budeme pokračovat. Mám tady poznámku od svého kolegy, který řídil, že s přednostním právem se hlásí místopředseda klubu KDU-ČSL kolega Klaška. Ale přednostní právo mohu obtížně udržet ve chvíli, kdy je zde přítomen předseda klubu... Tak dobrá, teď už to asi půjde. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo. Potom dám prostor pro faktické poznámky. Slovo má pan poslanec Klaška. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení představitelé vlády, kolegyně a kolegové, do probíhající diskuze o státním rozpočtu mi dovolte také sdělit svoje stanovisko. A tak jak tady říkal kolega Stanjura, že rozpočet nikdo nehájí, tak já budu jedním z těch, kteří možná ten rozpočet trošku okomentují kladně.

Chtěl bych říci, že návrh rozpočtu navazuje na letošní proaktivní rozpočet letošního roku a že se vyznačuje třemi základními aspekty: jednak snižuje deficit, je prorůstový a vysílá další pozitivní signály do ekonomiky.

Dovolte mi, abychom se na to podívali spolu trošku podrobněji. Chtěl bych říci, že prožíváme období solidního hospodářského oživení po dlouhodobé masivní a globální recesi, za kterou nemůžeme, ale která poukázala na slabiny, nebo odhalila slabiny naší fiskální politiky stejně jako fiskální politiky ostatních evropských zemí.

Jak jsem už řekl, návrh rozpočtu na příští rok navazuje na letošní rozpočet, který byl proaktivní a měl za úkol podpořit hospodářský růst, měl za úkol podpořit zaměstnanost a třetí věc, kterou bych chtěl zmínit, měl změnit sentiment v ekonomice, tedy náladu, měl změnit z té negativní, která tady ještě panovala v loňském roce, na pozitivní. Myslím si, že se to podařilo, že dnes už se veřejnost a obyvatelstvo dívá na ekonomiku daleko pozitivnějším způsobem než loni, ta nedůvěra je daleko menší.

První z charakteristik rozpočtu, tak jak jsem o nich mluvil, je, že snižuje deficit ze 100 mld. Kč, kterým byl zatížen návrh rozpočtu na letošní rok, na 70 mld., tedy o 30 mld. méně. Je dobře, že v letech, kdy se daří, kdy je hospodářský růst, se buďto šetří, nebo se alespoň snižuje deficit tak jako v minulých letech a podle střednědobého výhledu se bude snižovat ještě dále, nebo je v plánu deficit snižovat ještě dále až do pokud možno vyrovnaného hospodaření. Považuji to za samozřejmý a správný krok.

Když se podíváme do rozpočtů let minulých, tak já vnímám, že byla období, kdy byl hospodářský růst, ale přesto se deficit nesnižoval, naopak se ještě navíc pumpovaly peníze do ekonomiky. Ale znám také období, např. léta 2010 až 2012, kdy v letech hubených, v letech recese, se pod záštitou nebo mantrou snižování deficitu naopak prodlužovala recese, ve které naše země byla, což mělo za následek také mj. to, že se zvyšovala nezaměstnanost a stát vedle toho, že šetřil deficit, tak na druhé straně musel dávat více peněz na podporu nezaměstnanosti nebo na výplatu dávek v nezaměstnanosti a také musel více sanovat zdravotní a penzijní připojištění.

Takže na jednu stranu jsme snižovali deficit, ale na druhou stranu stát musel dávat více peněz, protože byla vyšší nezaměstnanost.

Chci tedy tím říci, že je dobře, že návrh rozpočtu na rok 2016 je pozitivní v tom, že snižuje deficit. Je zde ještě jedna okolnost v této souvislosti hodná zřetele, neboť se oprávněně očekává, že skutečný deficit letošního roku bude nižší, možná podstatně nižší, než je plánovaných 100 mld. korun. Stejně tak tomu bylo i vloni.

Pokud chceme vyšší tempo snižování deficitu, o čemž se tady vede jistě legitimní debata, jestli to má být více, nebo kolik miliard korun, tak můžeme k tomu říci: buďme solidární, plaťme všichni daně, jak máme, tak jak se snaží ve svých krocích Ministerstvo financí na to poukázat. Můžeme také samozřejmě šetřit výdaje. Chtěl bych tady poukázat na věc, na kterou zatím moc nikdo nepoukázal. Šetřit výdaje se také dá tím, že se řádně a včas dělá údržba a opravy movitého i nemovitého majetku, ne až ex post, když už to stojí mnohem více peněz.

K druhému aspektu. Stejně jako vloni návrh rozpočtu podporuje hospodářský růst. Ten dnes, tedy ten hospodářský růst, můžeme klasifikovat nebo charakterizovat už jako stabilní a poměrně masivní, alespoň v tom smyslu, že jde napříč jednotlivými odvětvími národního hospodářství.

Jako prorůstový návrh rozpočtu spatřuji v tom, že podporuje investice, zejména do dopravní infrastruktury, podporuje také investice do vědy, výzkumu, inovací. Mezi další priority vlády patří také obrana, protože plníme spojenecké závazky vůči NATO jenom z padesáti procent, také zvýšené výdaje na naši bezpečnost, to souvisí s celkovou bezpečnostní situací a také s imigrací, s imigrační vlnou. Rozpočet se také zvýšeným způsobem věnuje školství. Už o tom dnes bylo hovořeno.

Musím říci, že letos, i přes kritiku opozice, jsme mohli sledovat na našich dálnicích, silnicích a na železnici velkou aktivitu právě při opravách silnic a komunikací. Tolik výluk a tolik objížděk jsme snad ještě nikdy nezažili, ale také to znamenalo velké zdržení v dopravních zácpách.

To všechno se stalo i přes tristní stav v přípravě nových dopravních investic z let minulých. Bohužel musím říci, že u mnohých oprav se projevil vliv zdecimovaných kapacit tuzemských národních firem, a tím se samozřejmě prodlužují ty opravy. Bohužel je to vliv onoho snižování deficitu v nepravou chvíli.

K tomu ještě přistupuje další záležitost, to je zvyšování platů ve státní sféře, stejně jako letos, a připojila se k tomu soukromá sféra, tak doufejme, že se i na rok k tomu připojí soukromá sféra. Já jsem si nikdy nemyslel, že přiměřené zvyšování platů v mezích možností růstu hrubého domácího produktu – že nikdy není prostě projídání rozpočtu nebo ekonomiky, že to je záležitost spotřeby domácností. Spotřeba domácností je standardní makroekonomický nástroj daleko větší síly a účinnosti, než je celý státní rozpočet. Koneckonců hlavním tahounem dnešního hospodářského růstu v České republice je právě spotřeba domácností.

Chtěl bych tedy říci, že návrh rozpočtu na příští rok vysílá do ekonomiky stále pozitivní signály, stále nabádá k tomu pozitivnímu sentimentu, že není třeba se ekonomiky bát a že je třeba možno investovat a hospodařit, plánovat si věci budoucí.

Závěrem mi dovolte říct, že tedy nesdílím kritiku opozice, že vnímám návrh rozpočtu, který má ty tři aspekty: snižuje deficit, je prorůstový a vysílá stále pozitivní signály do ekonomiky. A doufejme, že to v příštím roce bude stejné jako v roce minulém a letošním, a pokud bude deficit vyšší, než je plánovaný návrhem státního rozpočtu, tak ten přebytek, inkaso případných daní z vyššího hospodářského růstu, než je plánovaný, bude také věnován výrazným způsobem na další snižování deficitu.

Děkuji vám všem za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní zde máme dvě faktické poznámky. Pan poslanec Laudát, po něm nově zvolený předseda pro kontrolu FAÚ pan poslanec Beznoska. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem tady chtěl reagovat, pokud si vzpomínáte na tu diskusi před obědem, na pana kolegu Urbana. Nikdo zprava neřekl, že stát vlastně nemá šanci ovlivnit ekonomický růst a podobně. Zajisté pan ministr financí, jelikož rozumí všemu, by vám tady bryskně řekl, že takovéto tvrzení nemůže člověk znalý říci, protože už jenom to, že v naší republice je 42,6 % v roce 2014 – podíl na HDP – tvořen veřejným sektorem. Pro vaši informaci, v roce 2013 to bylo 42,6 – stejná hodnota procenta. V roce 2012 pak 44,5 %. Tam přesně vidíte, že to modeluje krizi. To znamená, padá privátní sektor díky recesi. To znamená, vzrůstá vliv veřejného sektoru, který má, když je vládně držen, větší setrvačnost. V roce 2011 to bylo 42,9 %. Jenom pro vaši informaci poslední číslo. Průměr Evropské unie, tam už se blíží k socialismu, to znamená 50 na 50, je to 48,2 %. S tím, že tam výrazně ten průměr táhnou nahoru například takové státy, které jsou vzorem pro sociální demokracii, jako Francie, která, sami víte, se ocitá v takové trošku beznaději z hlediska ekonomického pokroku v následujících dekádách. Takže jenom tolik pro vaši informaci.

Jedna věc je ingerovat do toho sektoru, druhá je, že nemůže stát vůbec nic řídit. To není pravda. Až zavedete EET, pokud se vám ho podaří přes naše kroky zavést, tak uvidíte, že může ingerovat. Může ingerovat svobodou, potom pozitivně, anebo kontrolou, šmírováním, potom negativně.

Na pana Klašku předpokládám, že zareaguje kolega z ODS. (Předsedající upozorňuje na čas.) A já zatím nad jeho výroky kolem dopravy ochladnu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Beznosku.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, kolegové, já opravdu zareaguji chviličku na slova pana kolegy Klašky. On tady zmínil čtyři body a tím, že podpořil rozpočet, čemuž samozřejmě rozumím, protože je koaličním poslancem, za prvé hovořil o deficitu státního rozpočtu, že je snížení, což je pravda a všichni jsme tomu rádi. Spor mezi námi je o to, jestli pokles toho deficitu je dostatečný. Z našeho pohledu opravdu při stávajícím poměrně stabilním a robustním růstu ekonomiky není. Připomínám, že poslední vyrovnaný státní rozpočet jsme měli v roce 1995. Kdy chceme přemýšlet o tom, že ty minulé

dluhy začneme postupně odbourávat, než právě v období příznivé ekonomické situace? Takže tady souhlasit nemůžu.

S čím vůbec nemůžu souhlasit, je, že rozpočet je nastaven jako prorůstový. Protože pan kolega Klaška říkal, že se investuje, a k tomu připomenu – to je ta debata, která se tady odehrála dopoledne – že v návrhu státního rozpočtu jsou investice zhruba ve výši 78 miliard Kč, že i z národních zdrojů se dává méně peněz než v období ekonomické krize. Já to jako masivní investování a prorůstovost tedy nevidím. Rovněž nemůžu souhlasit s tím, že se podporuje věda, výzkum a inovace. V absolutních číslech je to poměrně stejná stabilní podpora. Procentuálně vyjádřeno, vztaženo k roku 2013 je pokles z 0,98 % HDP na 0,77 %. Čili procentuálně v poměru k hrubému domácímu produktu podpora vědy, výzkumu a inovací klesá. Takže to, co tady zaznělo, zase nemůže být pravda.

Co se týká zaměstnanosti, ano, souhlasím, zaměstnanost je příznivá. Samozřejmě souvisí s hospodářským cyklem, s hospodářským oživením. (Předsedající upozorňuje na čas.) Je to přirozené, že v době ekonomického růstu dochází k možnosti najití pracovních příležitostí. Více příště. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Klaška. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já se vůbec nechci přít, nebo chápu kolegu Beznosku, že ano, o tom je rozdíl těch názorů, zdali tempo snižování deficitu je přiměřené, nebo ne. Jeden může mít názor takový, druhý onaký, to je samozřejmě naprosto legitimní. Já jsem se tady zmínil, že možností je tady víc, ale co je důležité, co považuji za důležité, je ten trend. Kdy ten trend je v období růstu stále snižující.

A ještě jsem zmínil jednu věc, že jedna záležitost je věcí plánu, to znamená návrhu toho rozpočtu, a potom ex post prostě skutečnost. Takže potom můžeme také posuzovat, jak výše toho deficitu dopadne, nebo dopadnout může s ohledem na predikovaný a potom skutečný růst hrubého domácího produktu.

Na zaměstnanost máme v podstatě stejný názor, protože to je důležitá veličina, buď je nezaměstnanost a někdo to musí doplácet, ty fondy zdravotní a penzijní, a buď do toho přispívají zaměstnanci a jejich zaměstnavatelé, a pokud jsou ti lidé nezaměstnaní, tak musí stát. A pokud nemusí stát, tak logicky ty prostředky může věnovat jinam. Takže já si myslím, že to je naprosto v pořádku.

Jestli můžu, ještě mám 30 vteřin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě máte čas.

Poslanec Jaroslav Klaška: K tomu růstu. Já si myslím, že se stále potýkáme právě s přípravou nových investic, která byla svého času zabrzděna, už tady jednou také o tom bylo hovořeno. Samozřejmě příprava takových liniových staveb, jako jsou dálnice nebo silnice 1. třídy a podobně, jsou věcí, které trvají dlouhá léta v dnešním

investičním procesu. Takže bohužel tady můžeme plakat všichni nad rozlitým mlékem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji také. Pan poslanec Gabal, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážený pane předsedající, vládo, kolegové, kolegyně, já jsem si vzal předsevzetí, že nebudu nějakým způsobem výrazně hodnotit předchozí období, ale jednu věc musím říct. Když už se bavíme o tom deficitu, my jsme některé oblasti převzali prostě tak podfinancované, podinvestované a s takovým velkým vnitřním dluhem, a můžu mluvit jenom o té oblasti, do které trošku nahlížím, že prostě se to musí doplnit. My jsme opravdu zdědili oblast, která z hlediska investic a základních předpokladů k tomu, aby fungovala, byla deset let škrtaná. Tak se do toho musí teď investovat a doplňuje se dluh. Omlouvám se, děkuji. Mluvím o obraně, například.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kučera, rovněž faktická poznámka, tedy dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom zareaguji na pana poslance Gabala. Vážený pane poslanče Gabale prostřednictvím pana předsedajícího, vy přece investujete méně, vy ty peníze projídáte. Podívejte se na ta čísla.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pana ministra financí, prosím. Pokud byste chtěl více než dvě minuty, můžete s přednostním právem. Pokud vám to stačí do dvou minut... (Ministr: Já to zkusím.) Tak já vám dám přednostní právo, to bude jednodušší. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Škoda, že tu není pan Stanjura a pan Kalousek. Já už bych rád konečně ukázal ty investice, protože tady se manipuluje s čísly a pravda je úplně jiná. Totiž stát funguje velice komplikovaně a proč by si nezkomplikoval život i u plánování investic. Toto je ta tabulka, kterou ukázal pan Stanjura. (Ukazuje tabulku.) Tady máme modře státní rozpočet a žluté jsou evropské fondy a fondy. Ten rozpočet se přes rok mění. To znamená, že v 2011 původně rozpočet byl 104,9 mld. a skutečnost byla 118,9 na základě rozpočtových změn a bylo nevyčerpáno 7 mld. V roce 2012 byl rozpočet 96,9 a skutečnost 113,6 a bylo (ne)vyčerpáno (?) plus 2. A teď je ten kritický rok 2013, na který se odvolává pan Kalousek, a tam byl rozpočet 97 a skutečnost byla 102,3 a ve finále vůči rozpočtovým změnám bylo nevyčerpáno 13,7. A teď přicházíme do období nové vlády, to znamená rozpočet 2014, 74,3 mld. a skutečnost 111,5 mld. Takže 2014, 2013 jsme investovali o 9,2 mld. více. No a teď se podívejme na rozpočet 2015, který je 75,8 mld., ale za rok 2015 bylo 8 500 rozpočtových změn. To znamená, že ten rozpočet dneska je v rámci rozpočtových

změn 127,2 mld. a ještě do toho resorty zapojily nároky, takže jsme na 205,7 mld. K 21. 10. 2015 čerpáme 106,5 mld. oproti rozpočtu 75,8.

Tak neříkejte, že neinvestujeme. My investujeme, a masivně. To, že stát takhle nenormálně vykazuje své investice, za to já nemůžu. Ono je to stejně jako s rozpočtem. Rozpočtuji bez evropských peněz, to tam mám nula nula, a potom mám plnění v evropských penězích. Proto dneska ráno byl deficit 25 mld. na plán 100 mld., mimochodem. To jen abychom věděli, kde jsme.

Takže není to pravda, zvyšujeme investice a tady je na to důkaz. To, že je tam nějaká tabulka, kterou samozřejmě každý interpretuje nějakým způsobem, a toto je správný způsob interpretace. Takže k tomu můžu dodat, že dám úředníkům za úkol, aby vám k tomu dodali instrukční blok. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Máme dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Kalousek a po něm pan poslanec Beznoska. Takže prosím, dvě minuty pro pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, nemá cenu pouštět se do detailů, ale vše, co teď řekl pan ministr financí, je asi stejně relevantní informace, jako že jsem byl vyšetřován policií podle trestního řádu. Člověk, který se objektivně dopouští nepravdivých výroků, je schopen se o ně sázet a pak ty prohrané sázky neplatí, je absolutně nedůvěryhodný, nemůžete mu věřit vůbec nic, ani dnešní datum. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Beznoska? Stahuje. V tom případě má slovo pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan poslanec František Laudát.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Milé překvapení, od 9.15 první přihlášený do diskuse. Já věřím, že jste se na mě celou dobu těšili, takže dovolte, abych odpřednášel stanovisko klubu KSČM k návrhu rozpočtu. Já věřím, že stojí za pozornost minimálně z jednoho důvodu, a to, jak jsem poslouchal to dopolední klání pánů s přednostními právy, tak to skoro chvíli vypadalo, jako když je to spor minulých vládnoucích a současných vládnoucích o to, kdo lépe udržuje tento ne zcela uspokojivý stav naší ekonomiky v chodu, jestli ti, co během krize škrty tu krizi zhoršili, anebo ti, kteří vezouce se na vlně konjunktury začali utrácet, a je otázka, jestli utrácí na ty správné věci. My se domníváme, že je možný jiný pohled na ekonomii než pouze rozhodovat se mezi tím, jestli je zralý na diplom kolega Kalousek, nebo pan vicepremiér Babiš, diplom nejlepšího ministra financí. Zkrátka opravdu dnes nevedeme debatu o nějakých účetních vztazích, ale debatu o koncepci hospodářské a zejména rozpočtové politiky.

A tady dovolte ještě jednu poznámku. Občas slýchám zejména od kolegů z pravé opozice, že tato vláda má jakousi hlasovací rezervu v hlasech levicové opozice a že jen oni dostatečně řízně kritizují vládu, protože oni jsou nositelem toho rozumu, který debata s opozicí přináší. Ale nejsilnější opoziční klub je samozřejmě klub KSČM a váha 33 mandátů KSČM, pokud se má někam přiklonit, tak to musí odpovídat jejím

představám, jejímu programu a v tomto případě, jako i v řadě dalších případů, tomu tak prostě není.

Jestli jsme v roce 2014 byli poměrně tolerantní při schvalování rozpočtu, tak to bylo proto, že byly mimořádné volby, že ten rozpočet se stejně příliš předělat nedal a že škody vzniklé rozpočtovým provizoriem by byly daleko závažnější. Když kolegové z pravé opozice spustili kanonádu na vládu, když připravovala rozpočet 2015, nám se ten rozpočet také nelíbil, ale domnívali jsme se, že zkrátka vláda ve svém programovém prohlášení, když slibovala určité věci, tak že potřebuje určitou dobu na rozjezd a že víceméně ještě hasí některé problémy a hendikepy, které způsobily vlády v předchozím období. Teď již ale nemá vláda žádný nárok na naši shovívavost, protože koneckonců bude poločas jejího vládnutí, a pokud chtěli rozhodnout některé podstatné věci, tak rozhodně už je připravit mohli.

Tím se dostávám k podstatě rozpočtové politiky, k tomu, jak je namíchán mix opatření na příjmové a výdajové straně a zda tedy vláda skutečně ten rozpočet sestavila tak zodpovědně, aby mohla bez uzardění opakovat neustále tu svou mantru, že ten rozpočet je jak konsolidační, tak prorůstový atd. atd. Na téma oné fiskální konsolidace tady padlo hodně slov. Problém je, že pravá opozice si tu konsolidaci představuje pouze jednoduchým způsobem – seškrtat výdaje. Ale rozpočtová politika samozřejmě musí plnit určité pozitivní funkce, musí udržet některé systémy v chodu, dokonce je upevnit, prohloubit, zkvalitnit.

Pouhým seškrtáním se můžeme dostat do situace, že v daném roce se nám zlepší některé parametry, ale zhorší se fungování systému a některé výdaje se pouze odloží na méně příhodné období. Tudíž z toho vyplývá, že je třeba si položit základní otázku, zda bychom neměli uvažovat poněkud alternativně. Já už jsem tady od tohoto řečniště párkrát v podobných situacích o alternativním uvažování mluvil. A určitě pro vás nebude tajemstvím, když zdůrazním například ve vztahu k příjmové stránce státního rozpočtu, že onen kompromis, který vláda logicky uzavřela tím, že spojuje obtížně spojovatelné přístupy, že nebude sahat na daně, tak že není šťastný, že jestliže připravila některé normy, které měly zkvalitnit daňový výběr, tak to zkvalitnění se buď dostavuje nedostatečně, nebo se možná dostaví s opožděním.

Nebudu dramatizovat ten fakt, že rozpočet stojí na některých právních normách, které ještě nejsou schválené, ale rozhodně stojí za pozornost, že nemusí, byť by se to stihlo do třetího čtení státního rozpočtu, přinést ten fiskální efekt, jaký se očekává. Koneckonců si všichni pamatujeme, když se objevil návrh zákona o elektronické evidenci tržeb, že se v úvahách objevily kalkulace, že by to mohlo přinést až 10 mld. Kč na výnosu daně. To číslo už se neopakovalo, v podstatě teď už se moc čísla neuvádějí, možná i z toho prostého důvodu, že se rozložil účinek tohoto zákona v čase a že skupina, která to vnímá nejcitlivěji, což jsou drobní podnikatelé a živnostníci, tak se teď mohou kochat jakousi nadějí, nevím, jestli je to oprávněná naděje, že se dočkají účinku možná až v roce 2017, tudíž v příštím roce do erární kasy nepřinese ani korunu.

A takto bych mohl pokračovat. Je dobře, že nepochybně se intenzivněji honí subjekty, které páchají daňovou kriminalitu atd., ale nejsou to efekty takového řádu, aby mohly kompenzovat péči o větší daňový výnos, který bychom potřebovali, pokud

nemáme destruovat nastavené veřejné systémy. A tady, marná sláva, ale je hlavní recept ten, který má řada zemí v Evropské unii, a to daňová progrese. Proč brát peníze od těch malých, proč se zaklínat daňovou správou, když víme, že ty efekty možná dlouhodobě mohou být v řádu větším, ale zatím měřitelné efekty jsou v řádu 1, 2, 3 miliard, takže proč nehledat peníze tam, kde skutečně jsou, a to konkurenceschopným způsobem na úrovni okolních zemí. Já vím, že je to tak trochu tabu Ale rozhoduje v této zemi politická reprezentace zvolená našimi občany, nebo v této zemi rozhodují hlavní korporace, které si to samozřejmě nepřejí? Já si myslím, že odpověď je nasnadě, že žijeme v parlamentní republice a ne v korporativistickém státě.

Čili to pokud jde o alternativní uvažování.

Teď mi dovolte, abych zareagoval na jednu drobnou poznámku, která vám možná poněkud unikla, a to kolegy Kalouska, když obhajoval své přístupy, to znamená, že ekonomika, která se nachází na vzestupné fázi hospodářského cyklu, tak by měla vracet to, co napumpovala do ekonomiky v době recese a že v podstatě takto uvažuje technokrat bez ohledu na to, jestli když chodí k volebním urnám, hledí doprava, či doleva. Použil slovní spojení, že by i keynesiánec musel toto odsouhlasit.

No, ten mechanismus je samozřejmě v makroekonomické teorii známý, ale ono je to trošičku složitější. Za prvé už je otázka, do jaké míry když někoho nazvete keynesiáncem, jestli automaticky patří do levé strany politického spektra, protože dědictví lorda Keynese po druhé světové válce je tak heterogenní, že se najdou i pravicoví keynesiánci, viz novokeynesiánství je dneska součástí praktického mainstreamu, který stabilizuje ekonomiku podobným způsobem, jako to dělá tato nebo předchozí vláda. Ale pokud bychom chtěli hledat skutečně levicové keynesiánce, tak tam asi nejblíže k tomu mají řekněme představitelé cambridgeské školy, což jsou postkeynesiánci typu Joan Robinsonové, která zdaleka neřeší jenom ten konsolidační problém, ale všímá si, že motory ekonomiky jsou také opřeny o mechanismy rozdělování bohatství a že ono přerozdělování je možná daleko důležitější než ono balancování s pomocí anticyklické politiky.

A tady tomuto tématu se vláda příliš nevěnuje, byť jsem z úst pana premiéra slyšel, že se v zemi šíří spotřebitelský optimismus. Ale na čem ten spotřebitelský optimismus je založený? Na tom, že média na nás nechrlí každodenně fakta o hospodářské krizi a že jsme uklidňováni sděleními, jaký ekonomický růst země prožívá. Problém ale je, že z toho ekonomického růstu právě ti spotřebitelé mají daleko menší část, že nárůst platů rozhodně není takový, jaký by mohl být, valorizace minimálních mezd, důchodů a všech těchto záležitostí je na velmi parciální úrovni a občas vám z toho rozdávání drobných dárečků vypadne i věc tak podstatná, jako je náprava křivd směrem k osobám hendikepovaným, osobám invalidním. Já si myslím, že pro spotřebitelský optimismus zdaleka není v této zemi klima a že zejména ti chudší spoluobčané rozhodně optimisty nemohou být.

Pokud jde o ekonomický vývoj a do jaké míry jsme v rostoucí fázi hospodářského cyklu, no, to je otázka, už jenom z toho prostého důvodu, že žijeme v Evropské unii. To je relativně jednotný hospodářský prostor a v tomto relativně jednotném hospodářském prostoru se efekty samozřejmě přenášejí. Takže tu úvahu nemůžeme oddělit od vývoje kolem nás. Když se podíváte na ta čísla, tak pozitivní odchylka

oproti našemu okolí, která je jasná v letošním roce, ať už se stane za ty dva měsíce cokoli, tak asi kolem těch 4 % to skutečně bude, ale ta není přece dána, a koneckonců to tady potvrdili jak opoziční, tak koaliční poslanci, není dána fází cyklu, není dána ani úsilím této vlády, ale prostě je dána tím, že jsme doutratili peníze, které jsme nestihli utratit v rozpočtovém evropském cyklu 2007 až 2014, a tudíž vlastně v dalším roce dojde ke zpomalení růstu. A to zpomalení na 2,5 % navíc nemusí nastat, protože opět když se podíváme do okolí, tak eurozóna odhaduje v letošním roce 1,8 %, v příštím roce 1,9 %.

Na čem je založen předpoklad, že u nás to bude lepší, když nebudeme čerpat evropské peníze? Ta úvaha, o kolik víc investujeme do ekonomiky, ta je skutečně do jisté míry sporná. Nikdo neříká, že nedáváme žádné investice do ekonomiky. Vládní kapitálové výdaje existují a jsou v řádu desítek miliard, ale nelze hovořit o nějakém významném fiskálním impulsu. To v žádném případě, protože kdybychom vzali reálná čísla dosažená v loňském roce, tak ta plánovaná nižší jsou. To je prostě realita, ať si tady ukazujeme jakýkoliv graf. To je fakt.

Samozřejmě, plán je plán a reálná čísla mohou být jiná. To znamená, kdyby se podařilo přeplnit, tak můžeme rozdávat více, ale nedomnívám se, že tentokrát v tomto návrhu rozpočtu je tolik vaty, abychom mohli během roku přijímat poměrně masivní rozpočtová opatření, která by vylepšila tuto stránku věci.

Z prognostických rizik, která v příštím období se mohou zhmotnit, jsem již připomněl onen nepříliš konsolidovaný vývoj v našem evropském okolí. Ten vývoj 1,8, 1,9 v eurozóně může být ještě zhoršen tím, pokud německá ekonomika nebude šlapat tak, jak si představovala. Letošní rok očekává jedno procento plusu. Pokud nejenom reputační riziko, ale samotná kondice firmy Volkswagen bude větší, než jsou si zatím ochotni přiznat, tak samozřejmě může Německo se přiblížit ke stagnačním hodnotám a to se prostě musí promítnout do kondice české ekonomiky.

Dalším takovým parametrem, o kterém se tady příliš ani nehovoří, ale určitě stojí za úvahu, je, že zatím Bankovní rada České národní banky avizovala vůli držet závazek intervenční měnové politiky do poloviny roku 2016. To několikrát zopakovali, věřme tomu. Ale to také znamená, že může dojít ve druhém pololetí příštího roku k odstoupení, k exitu od tohoto závazku. To by také znamenalo, že česká koruna se vrátí k hodnotám, kde kdysi byly, tedy zhruba to je rozdíl o dvě koruny, což nemůže nemít dopad na zahraniční obchod. A to nemluvím o tom, že ztratíme na atraktivitě pro kapitál. A opravdu nechci malovat čerta na zeď, ale abychom ten kapitál udrželi, tak je možné si představit dokonce i švýcarský scénář. Připomínám, Švýcarům se stalo cosi podobného počátkem letošního roku a určitě vkladatelům to nečinilo radost, že museli zaplatit cenu záporného zhodnocení svých peněz.

Takže to je celá řada rizik, která vedou k opatrnosti a která rozhodně nepodporují názor, že vlastně přehřátá ekonomika by mohla daleko víc šetřit. Nepodporují představu, že by se napravil tento rozpočet daleko větším seškrtáním v rozsahu 20, 30 mld., jak o tom hovořili kolegové z pravé opozice.

Co tedy lze udělat se strukturou státního rozpočtu? Já se obávám, že s takto koncepčně nastaveným rozpočtem, kdy daňové zákony jsou v podstatě již

nezměnitelné až na ty tři tituly, které jsou v běhu, mandatorní výdaje jsou také dány legislativou. Takže aspoň si řekněme, v čem ten státní rozpočet strukturálně je opravdu špatně, a oddělme jistou korekci, racionalizaci výdajů, která je proveditelná ve druhém čtení, od řekněme úvahy, jak by ta rozpočtová politika mohla vypadat v budoucnosti lépe, abychom skutečně dosáhli té změny, o které se před volbami tolik hovořilo a teď jaksi není zrovna dvakrát hmatatelná.

Z těch strukturálních požadavků, já si myslím, především, znovu se vracím k otázce příjmové. Obávám se, že pokud ekonomika nebude v příštím roce pokračovat v úspěších letošního roku a některá, neříkám všechna, ale některá prognostická rizika nastanou, tak že nedostatek zdrojů povede k znovuotevření otázky daňové progrese. Zatím to vyháníte jak čerta ze svých úvah. Chápu, že koaliční hygiena, která už je limitována dost narušenými některými vztahy, velí k tomu se o některých věcech nebavit. Je to jak o provaze v domě oběšencově, ale prostě před tím se utéct nedá. Myslím si zkrátka, že bychom se měli v tomto ohledu přiřadit k těm vyspělejším a normálně uvažujícím zemím, které se těchto otázek nebojí. Jiná věc je kalibrace této změny. Ale nevyhánět ji zcela.

Pokud jde o výdaje, už jsem řekl, že než redukovat výdaje je lépe je racionalizovat. Jinak strukturovat. Kromě sociálních výdajů, a tam se odkážu na svou faktickou poznámku, kterou jsem tady měl v dopoledních hodinách, skutečně mandatorní výdaje, pokud vezmeme procento mandatorních výdajů či hrubého domácího produktu, tak jsou navržené na úrovni, která je zhruba stejná jako v roce 2012. To tak prostě je. Takže nevidím důvod, proč redukovat tuto oblast. Ale bavme se o tom, zda je účelně vynaložena. Racionalizovat ano, ale ne redukovat. Protože úroveň mandatorních výdajů se myslím od vyspělých států příliš neliší. A to platí, protože mandatorní výdaje jsou různé, to zejména platí pro sociální výdaje. Kdybychom vzali čistě sociální výdaje, tak tam se pohybujeme opět na úrovni zhruba roku 2012, asi 13 % je to tuším. A ty vyspělejší státy Evropy, kde mají samozřejmě vyšší ekonomickou úroveň, ale přesto je podíl sociálních výdajů na hrubém domácím produktu kolem jedné pětiny. Takže když tedy ekonomika sbírá dech po tom krizovém půstu, tak není důvod, proč sociální výdaje jako významná součást mandatorních výdajů, proč je snižovat.

Ale jak blahobyt, tak ekonomický růst není tažen jenom spotřebou a poptávkou. Pochopitelně že je důležité si položit otázku, jestli lze něco udělat víc pro růst. Růstová politika, samozřejmě pravice víc věří na motivaci soukromého sektoru, soukromého živlu, tedy v podstatě na nepřímé podpoře ekonomického prostředí. Ale i ty nejpravicovější státy si hlídají určitou intenzitu a zejména kontinuitu investování veřejného a samozřejmě u každé investiční položky zvažují multiplikační efekt, to znamená, jak rychle a v jaké intenzitě se dostaví přírůstek z každé takto vynaložené koruny. Čili to pokud jde o racionalizaci výdajů a jistý řekněme jiný pohled na spravování rozpočtu, protože mně připadá jako velmi svazující to nekonečné dohadování dvou vládních garnitur, které se víceméně střídají, ale pro občana venku to připadá, jako že je to čím dál víc stejné, a přitom ekonomická praxe už se dávno pohybuje někde jinde. Například jsem zmínil to tabuizované téma rozpočtové progrese. Když se zeptáte představitelů, nikoli vlastníků, tam asi chápu, ale manažerů z té korporátní sféry, tak oni řeknou, že samozřejmě budou radši, kdy nemusejí platit

tolik daní, ale že pro ně je daleko důležitější otázka investičních příležitostí, otázka podmínek pro podnikání od právní infrastruktury až po infrastrukturu inženýrskou. A to si myslím, že je hodno pozornosti. A byl bych docela rád, kdybychom už z té duální debaty, jestli je lepší Babiš, nebo Kalousek, trošku vybředli a začali si klást strategičtější otázky.

Je jasné, že rozpočet na rok 2016 už koncepčně jinak postaven být nemůže. Ale jestli se nechceme dočkat buď předčasných voleb, nebo nějakých jiných potíží, zkusme aspoň tuto debatu otevřít, vracet se k některým tématům, protože pak těžko vysvětlíte lidem, jak výborný je to a zodpovědný rozpočet, když jedni tvrdí: ano, lepší být nemůže, a druzí tvrdí: akorát bychom víc škrtali. Ale přitom většina venku, ať už jsou to spotřebitelé, nebo jsou to představitelé hospodářské sféry, si myslí, že by se mělo postupovat daleko aktivněji a že by ten problém měl být hledán někde úplně jinde.

Čili tím bych skončil. Zopakuji to hlavní. To, co jsem řekl, je důvod, proč naše skepse, že vláda nemá adekvátní rozpočtovou politiku, je taková, že tentokrát budeme hlasovat k navrženému usnesení jasné ne! Čili žádné zdržení. To za prvé. A za druhé si myslím, že ten lék na takto sporný rozpočet poznamenaný spíše koaličními kompromisy než vizí ekonomické politiky, tak že tím receptem není snaha kolegů seškrtat dalších 20, 30 mld. vem kde vem, nejlépe na dotacích na biopaliva nebo něco takového si dovedu představit. Protože si myslím, že tím bychom se vraceli do dob, kdy necitlivě nastavená fiskální restrikce věci jenom zhoršovala.

Čili rovnou předesílám, že usnesení vrátit k přepracování s tímto zadáním, že náš klub také nepodpoří. Mezi těmito dvěma přístupy existuje skutečně přístup třetí, možná i čtvrtý, ale měli bychom se o něm konečně začít bavit, protože to je to hlavní.

Tolik v kostce jádro pozice naší frakce, tolik pro dnešní sdělení. Já se tady nehodlám, řekněme, kvantitativně zviditelňovat tím, že se budu neustále hlásit s čísílky do faktické debaty, protože to je myslím až to druhotné, ne-li ještě méně podstatné. Ale podstatná je ta strategická úvaha. A opravdu nejsme v situaci, kdy tertium non datur, tedy že žádná třetí možnost neexistuje. Existuje. Jenom jí věnovat pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi za přednesení stanoviska poslaneckého klubu KSČM. Dovolte mi, ještě než dám slovo dalšímu přihlášenému v rozpravě, abych konstatoval omluvy. Z pracovních důvodů se na celý den omlouvá pan Vlastimil Gabrhel, na dobu od 16.35 z pracovních důvodů paní poslankyně Marta Semelová, pozitivní zpráva – pan ministr dopravy Dan Ťok ruší svou omluvu a už je tady přítomen.

Nyní se slova ujme pan poslanec František Laudát, připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem hodně rád, že alespoň chvilku tady byli páni ministři, někteří dorazili zdáli, ale už zřejmě zase nemají trpělivost poslouchat tady ty věci. Možná jim to přijde bagatelní, ale potom z toho vyplývá do budoucna poměrně široká arogance. Beru, že i

já, možná i další tady říkají spoustu často vaty, nicméně mezi tím by si mohli poslechnout i nějaké věci, které by mohly být pro ně inspirací. A jestli jim to nestojí za to, je mi to líto a podle toho také ta práce vlády vypadá.

Původně jsem tady samozřejmě chtěl hodně rozebírat investice, ale při rozpravě, kdy 77 miliard je více než 118, tak já už nevím, co si mám o tom myslet. Pan ministr Babiš tady zareagoval na kolegu Stanjuru z ODS. Prostě nemá pravdu, nemá pravdu a skutečně to začíná připomínat dialog hluchých, protože jednoznačně i ten graf, který on tady ukazoval, tak prostě při propadu ekonomického růstu při záporných číslech ty hodnoty byly větší na investice, než jsou dnes. A já si vzpomínám, jak on říkal, že je potřeba šetřit na výdajích, že se zbytečně plýtvá, že se málo investuje, vy jste neinvestovali do dálnic apod. A co je tedy fascinující, je skutečnost, že lidé mu věří. Je prostě něco jako ta Bílá paní, kde je závěrečná scéna, kdy pochodují s tím, že tam je most, a oni pochodují tou řekou bez mostu. Já prostě už nevím, co na to říct. Ale přece jenom na rozdíl od svého předřečníka se podržím strohých čísel.

Co se týká kapitálových výdajů, tzn. investic:

Rok 2011. Výdaje ze státního rozpočtu ze zdrojů České republiky 40,7 miliardy, Evropská unie 64,2 miliardy, celkem 104,9 miliardy korun.

2011. Když si naleznete statistiky, tak 2011 začala druhá vlna, tentokrát dluhová, krizí evropských ekonomik, kdy došlo ke stagnaci a propadu růstu HDP. Takže 104,9 miliardy. To jsou očištěná oficiální skutečná čísla Ministerstva financí. Takže plánovaných 104,9 miliardy, 118,9 byla skutečnost čerpání. Že se to liší, je dáno tím, že se prostě uvolní někde nějaké projekty a většinou je dofinancuje Evropská unie, tudíž to naskočí, není to tak, že jsou nastřelována nějaká čísla. Opakuje se fakticky dodneška.

2012. Plán 96,9 miliardy, skutečnost 113,6 miliardy.

2012 mám pocit, že gradovala recese.

2013. Plán 97 miliard, skutečnost 102,3 miliardy korun.

2014. Plán 74,3 miliardy, skutečnost 111,5 miliardy. To znamená: proti recesi 118,9 miliardy je podle mého více než 111,5 miliardy.

2015. Plán 75,8 miliardy a myslím, že pan ministr tady říkal 127 miliard. (Nápověda z pléna: 205 miliard.) 205 miliard. Je to zběsilé dočerpávání fondů za uplynulé období. Říkám, až budeme dělat státní závěrečný účet, je to k diskusi.

Snad nepopíráte, pane ministře, že na rok 2016 plánujete 77,7 miliardy korun s tím, že z národních zdrojů to je 44,5 miliardy korun. Jsou to vaše čísla.

Pokud si vzpomínáte na diskusi při minulém rozpočtu, tak veliké penzum příspěvků, a nevím, jestli by to bylo 70, 80 %, nedělal jsem si statistiku, nestíhám to, nicméně bylo k tomu, že stát vydává z veřejných rozpočtů nedostatečné prostředky na vědu, výzkum a inovace. Je mi líto, ale jestli bych tady někoho chtěl vidět při projednávání tohoto rozpočtu, tak by to byl pan ministr Bělobrádek. Pokud si vzpomínám, tak při prvním čtení minimálně na podstatnou část té diskuse, ne-li na celou, tady také nebyl. Potom při nějakém, myslím, že druhém nebo třetím čtení, nevím, tak řekl, že vlastně neví, o čem mluvíme. Předpokládám, že i ve druhém nebo ve třetím čtení, pokud se tady zopakují výtky směrem k nefinancování nebo

k nedostatečným prostředkům na tento klíčový segment ekonomiky, tak že zase řekne, že nám nerozumí, nebo pronese něco osobního, aby tím překryl vlastní schopnosti.

Pan kolega Klaška tady říkal, že roste podpora vědy a výzkumu a že je to pozitivní vývoj. Tak já tedy nevím. Výdaje na výzkum a vývoj v procentech hrubého domácího produktu 2012 0,97 %, 2013 0,98 %, 2014 0,95 %, tudíž to pendlovalo těsně pod 1 %. Na letošek je plánováno 0,78 % a na příští rok 0,77 %, tzn. už se dostáváme na tři čtvrtě procenta, nebo blížíme se tři čtvrtě procentu. Pan kolega poslanec si zřejmě ve stylu vlády – říkejte si, co chcete, píšeme čísla, jaká chceme, my budeme tvrdit, že je všechno OK, tak prostě budeme říkat přesný opak, než je realita. Snad se ještě shodneme, že 100 je 100, 77 je 77. Pokud ne, opět odkazuji na ten film.

Je mi to líto z toho důvodu, že jestliže prostě vláda v krizových letech uměla najít prostředky, a mohu říci, že jestli něco by stát měl dělat, tak je to právě z hlediska budoucnosti, abychom byli měli tak stabilní ekonomiku, aby byl vytvářen sociální potenciál, tak je to právě do podpory inovací.

Nevystačíme si v totálně konkurenčním světě s tím, že on si to soukromý sektor pokryje, vždyť zhruba 80 % nákladů na inovace a vývoj hradí soukromý sektor v naší zemi. A jestliže někdo podsekává těch zbylých 20 %, tak to je přesně ta mezera, která nás zbytečně zbavuje konkurenceschopnosti.

Odboráři, sociální demokraté a lidovci stále dokola opakují, jak jsou tady nízké mzdy, že je to potřeba zvyšovat. Vážení přátelé, dámy a pánové, tohle přece není cesta, stavět zejména privátní podnikatelské subjekty, že jim budeme pomocí odborářských tlaků nařizovat, jaké mají dávat zaměstnancům mzdy. Kdo zná technologické firmy, tak ví, že to je právě ten segment ekonomiky, kde se vytváří sociální potenciál, kde nejenom uživí sebe, ale jsou schopni dát výrazně vyšší platy, již dneska nad standard, než jsou minimální mzdy, než jsou průměrné mzdy. Přece také znáte tu realitu. A vy zrovna tento sektor podsekáváte. Vy skutečně děláte přesně to, co chtějí odboráři. Proto já tomu říkám – nechci rozehrávat válku na mnoha frontách – odborářský rozpočet.

To znamená, není to investiční rozpočet. V žádném případě není. Pokud bych vzal nějakých téměř minus 5 % propadu v době největší krize nebo přes 4 %, dneska plus 4, tak máme rozdíl 10 % nebo 9 nebo 8. Tak prosím neubírejte v těch plánovaných číslech na do budoucna potřebné komodity nebo segmenty ekonomiky a aspoň tam zkopírujte a přidávejte, abyste tu ekonomiku akcelerovali, nikoliv dusili.

Plný rozsah vašeho konání, které si tady dneska tak pochvalujete, lidé pocítí na své kůži, až přijde recese. Co potom někdo bude muset dělat s těmi kvanty státních zaměstnanců navíc, s těmi nabobtnalými mandatorními výdaji? A vždycky je problém překlopit ten rozpočet. Kromě řezníků typu Margaret Thatcherové se toho neodvažuje v dnešní éře už vůbec nikdo, aby udělal razantní škrty ze dne na den, protože každý se bojí a lidé přece jenom se chovají ve stylu co je doma, to se počítá. Mně je jenom líto, že tímto rozpočtem zcela rezignujete na zvrácení toho vývoje, na vytvoření přece jenom většího potenciálu snižováním státního dluhu v absolutní částce, snižováním, že rezignujete na rozpočtovou odpovědnost. Nemusíte vytvářet rezervy, ale čím bude

menší státní dluh, tím vytváříte automaticky prostor v případě krize tuto krizi překlenout za co nejmenších obětí sociálních. Neděláte to.

Úplně přesně se opakuje situace z éry ministra financí Sobotky. Tehdy byl dokonce více než 6% růst a stát hospodařil s deficitem. Nemusíte chodit daleko. Vezměte si příklad z Německa. Německo dvacet roků, ještě za éry socialismu, kdy někdo obchodoval s fosfáty, někdo seděl, úporně, až skoro skepticky, protože ono to neneslo přímo zvýšení efektivity ekonomiky, ale úporně investovalo do vědy, výzkumu, do materiálového inženýrství apod. Někdy v půlce 80. let jsem s jedním z vědců mluvil a on říkal, že v Německu je obrovské rozčarování vlády, že skokově zvýšili a udržují na vysoké úrovni financování a výdaje do výzkumu v přírodních vědách a nenese to výsledky. No za dvacet let se jim povedlo, že to výsledky přineslo. Společnost se překlopila do zcela jiné úrovně. Takové, o které vy dnes sníte, ale politikou děláte přesný opak.

Jak jsem říkal, znovu vracel bych se k tomu, ale jestli mně je něčeho líto, tak je absurdní, že v době, kdy si vláda pořídí vicepremiéra pro vědu, výzkum a inovace, tak podpora tohoto segmentu klesá. Samozřejmě teď už jsem slyšel – a byl to jeden ze dvou důvodů, proč dva dílčí rozpočty v loňském roce z příslušných výborů nebyly schváleny. Jeden byl rozpočet Ministerstva průmyslu a obchodu, a to kvůli položce zacházení s financemi na sanaci starých zátěží po těžbě. Ale ta podstatnější částka byla, že najednou tam vymizela položka, nebo byla tam nula na místě, kde předtím byla jedna miliarda na podporu inovací malých podniků. Teď to překrýváte rétorikou, jaké obrovské peníze jsou pro nás rezervovány v Evropské unii. Já jenom na to chci říct, že ta částka na první pohled ohromí, ale jednak ty peníze se nebudou příliš dynamicky, předpokládám, čerpat v letošním roce. Je to na celé programovací období, tak ať už chtěně, či nechtěně matete veřejnost. Za další, hrnete republiku zrovna v tomto nejdůležitějším segmentu podpory budoucnosti do situace, kterou známe už dneska z resortu dopravy z budování dopravní infrastruktury. Prakticky většina nových investic je tažena ze zdrojů Evropské unie. A kdyby náhodou se Evropská unie rozhodla výrazným způsobem řešit naléhavé problémy a sáhla k nějaké redukci, tak budeme stát před tím, že jsme si na to zvykli.

K panu kolegovi Klaškovi o investicích do silnic. Já souhlasím s tím, a jsem rád, že to slyší pan ministr dopravy. Není pravda, že jste tu situaci poslali na jinou trajektorii. V loňském roce, a to jsou objektivní čísla a můžeme se o tom dohadovat na základě statistik, když vezmu od začátku budování dálnic a rychlostních silnic, a to byl rok 1970, kdy byla samozřejmě logicky nula, tak jsem si nechal udělat celou časovou řadu po létech – měli jste sedmý nejhorší výsledek v celé historii, tzn. to bylo asi 45 roků. Sedmý nejhorší. S tím, že byl uveden z nových investic do provozu pouze jeden úsek rychlostní silnice z Hrádku nad Nisou v délce 7,3 km, jestli si vzpomínám dobře na to číslo, směrem na Žitavu. Jinak nic. Nevím, kolik kilometrů silnic a dálnic bude otevřeno v letošním roce, ale rozhodně to nebude žádná rána, možná že také nula. Já teď skutečně nevím. Statistiku fungování resortu dopravy si připravuji na dvouleté výročí, takže ještě ta čísla nemám a počkám i na uzávěrku roku.

Pan kolega Klaška má pravdu v tom, že občané asi zaznamenali, a skutečně zafungovalo, že se začalo hodně stavět. No, je to rozhazování peněz, ale ne ve zlém

slova smyslu. Každý úsek, každý most, který se vám podaří opravit, je jenom dobře. Každou silnici, kterou opravíte, ať už jedničky, dvojky, trojky nebo dálnice nebo R, je pozitivní. Nicméně tam ty masivní drobné investice na silnicích nižších tříd jsou jen výsledkem toho, že nebyly a nejsou připraveny větší investice na klíčových tepnách této země. To je ten pravý důvod.

Vy se tady neustále, a udělal to i kolega Klaška, odkazujete na to nešťastné období exministra pana Bárty. Já mám pocit, že byl 2010, 2011, nevím, kdy skončila jeho éra. Pak se tam ministři střídali nějaký čas po několika měsících. Nicméně už po něm zase opět byla ta příprava nějakým způsobem obnovená. A kolik roků byste potřebovali na to, abyste to dostali do nějaké regulérní souvislé dynamiky – projektování, příprava, veřejnoprávní projednání a stavění, do nějakého systémového stavu? Kolik let by to trvalo? Já si dovolím dneska tvrdit, že výpadek způsobený panem ministrem Prachařem je v investicích do nové dopravní infrastruktury podstatně výraznější a zásadnější, než tomu bylo v éře pana Bárty. Čísla o zprovozněných kilometrech dálnic a rychlostních silnic o tom mluví zcela jasně.

Jinak co se týká proinvestování nebo neproinvestování peněz, logicky v návaznosti na to jste nezlepšili nic. Je mi líto a sám bych to přivítal. Sami víte, že v resortu dopravy jsem fanda, takže tady žádné dlouhé ciráty. Ale už na váš kabát, na váš vrub jde nefunkční novela zákona o výkupu pozemků, která to měla zrychlit. Už je tedy podán napříč politickým spektrem pozměňovací návrh vašeho pozměňovacího návrhu. Vy jste tady úporně zabránili zbytečně a za každou cenu, aby nebyl přijat náš návrh s kolegou Stanjurou. Potřebovali jste několik měsíců na to, co on sepsal z pondělka na úterý dokonce ve dvou variantách, byť tam je toho trošičku víc, ale na to podstatné potřeboval jeden večer, vy jste na to potřebovali od května, kdy už bylo jasné, že novela nefunguje.

Na hospodářském výboru jsem vašeho ministra životního prostředí, respektive jeho náměstkyni, vyzýval, a všichni to snad nezapřete, aby na povinné novele zákona o posuzování vlivu na životní prostředí vzhledem k tristní situaci, pomalému způsobu projednávání byla přijata minimalistická varianta. Je vaší vinou, respektive vašeho ministra, že nebyla přijata z hlediska časového minimalistická varianta, aby se ten postup na páteřní síti urychlil. Samozřejmě ruku v ruce s tím jde vaše rétorika, vašeho pana předsedy Babiše. Předtím říkal, že za to mohly pravicové vlády. Pokud jste si všimli jednoho jeho výroku, myslím, že minulý či předminulý týden říkal, že za to můžou zákony. Už je tady jistý posun. I my jsme byli v pasti evropské legislativy, v pasti vyvlastňovacích procesů, ale jak vidíte, není to tak jednoduché. A máte zatím horší výsledky, než měly předchozí vlády.

Takže nemluvte o proinvestovávání. Dopravní stavby, co se letos rozjíždějí, a zaplať pánbůh za to, na D3, na R4, tak to jsou všechno věci, které kdyby pan Prachař nezastavoval, neobjednával studie padesátou první a šedesátou či stou na totéž, tak se mohlo zahajovat v loňském či předloňském roce. Padá to na jeho triko v plné výši. A propad, ztráta dvou stavebních sezón, je smutný a tristní o to více, že se domnívám, a byly tehdy připravovány kolegou exministrem Stanjurou projekty na rychlé dočerpávání financí právě ze všech různých resortů na přesuny do resortu dopravy, že pan Prachař je zodpovědný za to, že to se nepovedlo a řadu miliard zbytečně z Evropské unie nevyčerpáme.

Takže jedno lidem říkáte. Bohužel, a říkám bohužel, všichni jezdíme po silnicích, všichni chceme, aby lidé pracovali v technologických provozech, pokud možno aby firmy hodně vydělávaly, ale vy jim prostě jenom zhoršujete prostředí, nebo v lepším případě jim nepomáháte. Některými svými představami naopak budete přispívat ke zhoršení podnikatelského prostředí. Co se týká tohoto rozpočtu, je to jenom hlavně zmarněná šance, která se možná teď naskýtá, přímo se nabízí, abyste vytvořili větší jistotu do budoucna. Jdete cestou, že si koupíte jisté voličské skupiny. Je to politika sociální demokracie. Ale pak aspoň prosím zbytek koalice, nepřesvědčujte, že jste středové, či dokonce pravicové strany. Ono to tady ostatně hnutí ANO předvedlo i včera při hlasování o uzavírkách o významných svátcích v roce hypermarketů, nebo prodejen nad 200 metrů čtverečních. Aby se neřeklo podobně jako v duchu KDU, někteří hlasují pro, jiní se zdrží, někteří proti. Co se nám hodí, tak se zvedne příslušná skupina. Vždyť vidíte, že tam máme takovéhle poslance.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec František Laudát. Vyvolal dvě faktické poznámky, nejdříve pan poslanec Milan Urban, poté pan ministr financí Andrej Babiš a pak ještě třetí. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, moje role určitě není dělat premiérovi Bohuslavu Sobotkovi bodyguarda a nějak za každou cenu ho tu chránit, ale proč ne, když se tady říkají nepravdy. Opakované nepravdy a to je ten rok 2002 a 2006. Ano, to byl hospodářský růst, ano, byly tam deficity. Ale proč tam byly deficity? A to je potřeba říci. Protože jsme v té době, sociální demokracie jako dominantní politická strana ve vládě, museli řešit dluhy, které vznikly z takzvaného bankovního socialismu. Vy jste totiž privatizovali, ale na banky jste nějak zapomněli. Banky byly v podstatě vyloupeny a pak těch nějakých 500 až 600 mld. korun každý rok sanoval stát, každý občan České republiky prostřednictvím státního rozpočtu. Proto byly deficity. Takže prosím, kdykoliv budete tento nesmysl opakovat, já na to budu vždycky nějakým tímto způsobem reagovat. (Potlesk poslance Foldyny.) To je jedna věc.

Ale když už jsem tady, tak využiji času. Myslím, že rozpočet je celkem harmonický. Jestli bych mu něco vyčítal, tak dvě věci. Za prvé formu, způsob vzniku rozpočtu. Mně se prostě nelíbí, páni ministři, že jakoby veřejně se zdá, že musíte chodit na Ministerstvo financí a tam zakleknout na posledním schodu a říct si o nějaké prostředky, kde veřejnost už potom neslyší priority, ale pan ministr financí dal, pan ministr financí nedal, pan ministr financí usoudil a tak dále. Já myslím, že je to koaliční vláda, takže prosím, příště to nedělejte. Vypadá to fakt dost blbě. Buďte trošku v této věci sebevědomější. Vím, že se mi to radí, když ve vládě nejsem, ale nevypadá to dobře ani to nevypovídá o prioritách.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynul vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Poslední věc. Komentujte ten rozpočet –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, nenuťte mě k tomu, abych vám sebral slovo.

Poslanec Milan Urban: Tak mi pusťte tři slova. Komentujte ho jednotně, ne každý zvlášť ve svůj prospěch. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Napínáte mou trpělivost. Faktická poznámka pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo.

Pane poslanče Urbane, já to komentuji za vládu. Nevidím, co je na tom nenormálního, že ministři chodí na Ministerstvo financí, kde se toho účastní vícero úředníků, kteří potom tvoří rozpočet. Já jsem za některými ministry chodil. Nevím, proč ta poznámka.

Já bych se chtěl zastat hlavně pana místopředsedy Bělobrádka, který tady není, a mluvit o vědě a výzkumu. Je to samozřejmě zase interpretace čísel. Pravda je taková, že když porovnám státní rozpočet, věda a výzkum 2016 – 29,1 mld. a 2013 – 26,7, tak rozdíl je 2,4 mld. My navyšujeme vědu a výzkum. My jsme také zdědili nějaká centra, která si některá nevydělají skoro na nic. To taky řešíme. Poměrově se to snižuje vůči HDP, ano, a taky se nečerpají evropské peníze. To jsme také zdědili v nějakém stavu. Věda a výzkum jde nahoru. Můžu říct, že pan místopředseda Bělobrádek velice vehementně bojoval za navyšování vědy a výzkumu. Samozřejmě je potřeba, abychom zavedli nějaká kritéria hodnocení vědy a výzkumu. Naše vláda a pan místopředseda se angažoval, dosáhl dobrý rozpočet.

Potom k tomu růstu. Prosím vás, pane Laudáte, já vám připomenu ten váš růst. V roce 2007 měl váš šéf 5,5 procenta nárůst. Růst 5,5 procenta. To my nemáme. Zadlužil nás o 90 mld. V roce 2008 měl růst 2,7 %. Nasekal dluhy za 108 mld. V roce 2010 růst 2,3 %. Nasekal dluhy za 165 mld. V roce 2011 růst 2 %, dluhy za 155 mld. Takže pan Kalousek je rekordman v zadlužování naší země – 668 mld. nasekal dluhů a je to přepočítané na dny! (Potlesk poslanců ANO.) A Prachař –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo vlády, prosím, respektujte...

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobře. Hlásím se znovu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ale předtím pan kolega Pilný s faktickou poznámkou, potom pan poslanec Laudát a potom... (Posl. Pilný dává přednost min. Babišovi.) To nemohu, protože mám dva přihlášené. Kdybyste byl

jenom vy, tak bych to samozřejmě respektoval. Protože tam je přihlášen kolega Laudát, tak musím dát slovo vám. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, to, co tady představuji, je faktická poznámka, takže na rozdíl od předřečníka pana poslance Laudáta se budu držet faktů.

Není mi známo, že by ministr dopravy předchozí nebo tento nevyčerpával alokované peníze. Sedím ve Státním fondu dopravní infrastruktury a ta data tam prostě nejsou. Není mi známo, že by zákon, který upravil výkup pozemků, zpozdil výkup pozemků. Naopak ho zrychlil, i když určitě není dokonalý.

Pan poslanec Laudát také určitě ví, že když se zastaví nějaká obrovská stavba, tak že její rozjetí projektové a další v legislativní džungli, kterou tady máme v ČR, je opravdu otázka let.

Pak další fakt. Tady se pan poslanec Laudát dotkl hlasování členů ANO k prodejní době ve svátcích. Bylo by dobře, kdyby se podíval do sjetiny o hlasování, než vysloví nějaké věci, které se nezakládají na faktech.

Potom pokud se týká rozpočtu na vědu, výzkum a inovace, tak bych jenom konstatoval, že je to otázka toho, jak efektivně se tyto peníze využívají. Už jsme tady o tom mluvili. Máme teď ve Sněmovně zákon 130 a já předpokládám, že za pomoci opozice se nám podaří do něj prosadit věci, které velmi výrazně ovlivní efektivní čerpání těchto prostředků.

Také bych chtěl podotknout, ačkoliv je to marginální, že tato vláda měla poprvé odvahu založit Národní inovační fond, který bude pracovat na principu venture kapitálu. Na jeho rozjezd je zatím alokováno jenom několik milionů korun, ale je to první vlaštovka, která v této oblasti zejména pro malé firmy a startovací firmy doopravdy něco udělá.

Takže držme se faktů, nikoliv klišé, která tady byla vyslovena. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Nyní faktická poznámka Františka Laudáta a poté pana vicepremiéra a potom pana poslance Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. K panu ministru financí. Až vám bude klesat ekonomický růst do minusu, tak uvidíme, jak se budete chovat, a pak vám bude narůstat deficit v příjmech, jen to bude fičet. Jestli si to dobře pamatuji, doslova po týdnech se propadala ekonomika takovou rychlostí a vy nemáte tuto zkušenost. Vy máte velký růst, který se zřejmě už příští rok možná nebude opakovat. Já bych si přál, aby byl stejný nebo ještě větší, nicméně potom ukažte, jestli budete schopen udržet sociální smír na rozdíl od jiných zemí. Vždycky se musíme porovnávat. Snad už se dohodneme, že jsme příliš malou ekonomikou a my neurčujeme pravidla, to určují silné ekonomiky. To snad ví každý.

A k tomu, co říká pan kolega Pilný. Tak já nevím. Výdaje na výzkum a vývoj v procentech HDP je sešup dolů, tak o čem se bavíme? Co se týká inovačních center, tak místo abyste chytili tuto příležitost, že v tuto chvíli – a já jsem nebyl protagonistou této výstavby a budování z evropských peněz za každou cenu – faktem je, že ale máme teď nejmodernější výzkumnou infrastrukturu v Evropě a vy, místo abyste k tomu aktivně přistupovali, tak děláte audity, co zavřete a co ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec František Laudát. Protože pan vicepremiér změnil svou přihlášku na přednostní právo, nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou, poté pan vicepremiér s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Trošku jsme odběhli od tématu, ale dovolte mi reakci na vystoupení pana předsedy hospodářského výboru, pana poslance Pilného, se kterým naše pře jsou podle mě korektní a snažíme se oba dva držet faktů. Já jsem si našel sněmovní tisk 442, který se jmenuje výsledek hospodaření SFDI za rok 2014. A vy říkáte, že jako člen řídicího výboru fondu SFDI o tom nic nevíte a že to není pravda. Tak já odcituji ze stránky 9, kde jsou výdaje: Národní zdroje – plánováno 50,4 mld., skutečnost 40,3 mld., nedočerpáno 10,1 mld – plnění 80 %. OPD – plánováno 16,6 mld., uvolněno 10 mld., nedočerpáno 5,7 mld. – plnění na 65 %. Pak jsou nějaké komunitní programy, to je v desítkách milionů. Celkem upravený rozpočet: výdaje 68,1 mld., čerpáno 52,2, nedočerpáno 15,9 mld., celkově čerpáno 76,7 %.

Pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, to přece nemůžete myslet vážně, když říkáte, že se čerpaly peníze podle toho, jak tam byly, že tam nic nezbylo! Sněmovní tisk 442, materiál SFDI, žádný opoziční materiál, strana číslo 9. Nijak mě to netěší.

A pokud se bavíme o příčinách, tak určitě přiznám, že to, že zastavil ministr Bárta přípravu, se podepisuje v následujících letech. To je něco jiného. A o příčinách můžeme seriózně debatovat. Já jsem ovšem připravil soutěže za 4 mld. pro přípravu. Bohužel můj nástupce ve vládě Jiřího Rusnoka, a podporovala tuto vládu sociální demokracie, tohle zastavil, takže to časové zpoždění se nedalo zkrátit a mohli jsme ho zkrátit. Ale čerpalo se na 76,7 % v roce 2014 podle sněmovního tisku 442.

To jenom k debatě o tom, jak se čerpalo, nebo nečerpalo, ale rozpočet SFDI bude na jiné schůzi. A letos to dopadne úplně stejně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, i vám vypršel čas k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Raise. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já bych zareagoval na poznámku pana kolegy Laudáta, který říkal, že se budou inovační centra v podstatě zavírat a bude se přemýšlet, které ne. To je naprosto apolitická záležitost. V roce 2006 se začaly chystat projekty na tyto regionální a centra excelence evropské úrovně. Shodou

okolností s předsedou ODS Fialou jsem u toho byl zhruba od roku 2006. Dneska je problém v tom, že je potřeba třeba do Brna dostat kvalitní lidi a ta centra v žádném případě nejsou nachystána na to, aby se zavírala. Čili myslím si, že tady takové svým způsobem demagogické řeči není dobré prezentovat, protože to rozhodně není pravda.

Když se podívám na čísla, do vzdělání oproti loňskému roku, čili do oblasti zase, kde působí ta centra, se letos přidává přes 8 mld. To si myslím, že také je jistý nezanedbatelný údaj. Takže měli bychom se víc držet faktů než tady vykládat nějaké smyšlenky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Raisovi. Faktická poznámka pana kolegy Laudáta ještě a pak konečně s přednostním právem pan vicepremiér. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Poznámka k předřečníkovi. To, co o mě tady říká, já jsem neřekl. Já jsem řekl, že vy jste přemýšleli, tak se podívejte, co říkal v nějakou fázi váš ministr, ale ne tolik intenzivně jako pan vicepremiér Bělobrádek. Já jsem neříkal – místo toho, že jste přemýšleli a přemýšleli jste nahlas, která zavřete a která nikoliv. Pak jsme viděli, v rozpočtu vlády byl 100 mil. nárůst. Když jsme se ptali, na co to je – na audit, jestli některá centra nezavřeme. Tak tam padaly takovéto – ne tedy od Bělobrádka, ale od aparátu, když zdůvodňovali to navýšení rozpočtů nebo finančních prostředků pro Úřad vlády. Tohle jsem neříkal já. Já bych každý z výzkumných ústavů, když stojí, chytil za pačesy, hledal bych i soukromé projekty, které by se tam daly, a samozřejmě každý, kdo se zaobírá evropskými fondy, musí vědět, že kdybychom to udělali, tak musíme všechny peníze vracet. Tak prosím vás, nevkládejte mně, prostřednictvím pana předsedajícího, do úst něco, co jsem neřekl. Já jsem řekl, vy jste přemýšleli, tak se podívejte, co váš vicepremiér říkal. Já jsem to neříkal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní s přednostním právem pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Stále je připraven pan kolega Okamura. Pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já děkuji panu Laudátovi za ty rady. Já nevím, kde se pan Laudát učil rady, jak hospodařit, jestli to bylo v rámci firmy IDS u tunelu Blanka, nebo rekonstrukce Kongresového centra nebo v Obecňáku, takže děkuji za ty rady. Fakt. Já jsem také podnikal a vím také, co je to podnikat a investovat, zaměstnávat lidi. Takže já myslím, že se snažíme podle toho i chovat.

K rezortu dopravy. Prosím vás, já bych jenom připomněl, v jakém stavu jsme to převzali. České dráhy předlužené, ČD Cargo ovládané nějakými soukromými firmami, ŘSD jako symbol korupce, skvělý kontrakt CAPSCH, s kterým se pereme až do dnešního dne. A pan Prachař přišel s tím, že jsme konečně začali vykupovat

pozemky, pokud si pamatuji. Možná dneska je to špatně, ale díky němu jsme začali ty pozemky vykupovat a díky němu jsme začali znovu projektovat.

Strašně rád bych ještě pro pana Stanjuru zopakoval ty investice, neboť tady nebyl... (Posl. Stanjura naznačuje, že je informován.) Takže slyšel jste to, nemusím to opakovat.

Ještě jsem zapomněl na jednu věc. V roce 2014 došlo ke změně metodiky. Vlastně v roce 2014 jsme začali zatřiďovat dotace na SFDI, vlastně z investic přešly do oprav. Takže vlastně ty investice za rok 2014 by měly být 119,8 mld., tzn. o 17,5 mld. více než v roce 2013. To byla vláda, která zdědila rozpočet a která začínala ve špatný čas, v únoru. Je jasné, že už v roce 2015 zase budeme rekordně navyšovat ty investice.

Samozřejmě to výkaznictví, jak to stát vykazuje, nemá moc velkou logiku a potom samozřejmě to dává zavděk vlastně různým interpretacím. Ale pravda je, že investujeme masivně, stále více.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane vicepremiére. Přeji pěkné odpoledne. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Připraví se řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Tomio Okamura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci jenom ujistit pana ministra financí, že jsem to slyšel, těch televizí je poměrně hodně, ta čísla. Já tu debatu vítám, myslím, že je dobře, když se k ní někdy vrátíme třeba na rozpočtovém výboru a budeme mít přehled těch investic, nejen tu sumu. Mně to nijak nevadí, abychom si to řekli, protože samozřejmě v tom hrají roli evropské peníze. A také se nám stávalo, že jsme měli zadržené platby a pak přišly dodatečně. Reálně ty investice byly jindy a pak se (nesrozumitelné) do českého rozpočtu jindy. To do té debaty patří. My se musíme shodnout na těch číslech a pak sem můžeme přidat tu interpretaci čísel. V tom žádný problém není. Já jsem také říkal, když jsem se díval na tu sumu, že se to výkaznictví skládá z českých peněz a z evropských peněz. Je to na té tabulce, kterou připravilo vaše ministerstvo. Já jsem mluvil převážně o českých zdrojích a tam žádný masivní nárůst není. Je to zhruba 44 mld., nemám tu tabulku s sebou, jestli si pamatuji pro rok... , ano, je to ten modrý sloupec a tam přesně vidíme na těch grafech, co jsou evropské peníze. Ale nejsme si jisti, i díky té metodice, jestli to bylo skutečně proinvestováno ten rok, nebo ten rok jsme ty evropské peníze dostali. To je přece rozdíl, tím, že jsme předfinancovali mnohé stavby, a bude to tak nadále.

Takže já jsem připraven na tu podrobnou debatu, myslím, že to není na plénum, ale že je to na rozpočtový výbor, možná hospodářský výbor, abychom věděli, co se v kterém roce udělalo z těch evropských peněz a kdy nám ty peníze přišly do rozpočtu. To samozřejmě pak zkresluje to výkaznictví a ta čísla. V tom žádný problém nevidím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Ještě eviduji, že jste měl nahlášenou faktickou poznámku, tu mohu tedy... Já jsem vám dal přednostní právo, takže... Dobře.

Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Beznoska, připraví se pan poslanec Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Já samozřejmě mám úplně stejnou tabulku. Zbyněk Stanjura to, myslím, velmi dobře okomentoval. Je potřeba se tomu věnovat v podrobné diskusi v rámci rozpočtového výboru, protože takhle samozřejmě každý vedeme svoji pravdu. Jediné, aspoň pro ty, kteří vidí na ten papír (ukazuje), tak to tmavé, já to tady mám jenom černobíle, jsou národní zdroje. Je zcela evidentní, že od roku 2011 národní zdroje se nějak dramaticky nemění a že národní zdroje, které věnujeme na investice, zůstávají setrvalé. Problém je to, že se mění vnější ekonomická situace. To je celý princip naší debaty. A já jsem také připraven, abychom si na rozpočtovém výboru ujasnili, konkretizovali ty investice tak, jako k nim mluvil Zbyněk Stanjura. Ta debata tady už v podstatě nemá smysl. Ale musím popřít, a pravdu mám, slova pana ministra Babiše, že dochází k masivnímu růstu investic, protože to není prostě podle té statistiky, kterou mám v ruce a kterou, stejnou tabulku, trošku hezčí, vám ukázal on, mám k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj a po něm pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. V podstatě jsem chtěl říci skoro totéž co kolega Beznoska. Děkuji panu kolegovi Stanjurovi v podstatě také za to, co řekl, a beru hozenou rukavici. Ano, dáme na rozpočtovém výboru, ať Ministerstvo financí předloží samozřejmě potřebný materiál v tom smyslu, jak se ty investice vyvíjely. Možná že si nerozumíme. Je to možné i tak. Nechci vás úplně obviňovat z toho, že účelově něco chcete zkreslovat, ale možná že si opravdu nerozumíme. Připouštím to.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Na rozdíl od pana ministra financí nebudu poukazovat na jeho minulost. Myslím si, že by se měl starat o sebe, má dost svých starostí a má nějakou minulost a já si myslím, že bych se hrdě na rozdíl od něj k té své minulosti mohl postavit. Přestože on si pořizuje složky na politickou konkurenci, i vás, já to nedělám, v životě jsem to nedělal a dělat to nebudu. Protože je to podlé, ubohé a směšné.

Nicméně dobře, ať dostaneme na rozpočtovém výboru rozbor investic včetně toho, kdy došlo k jejich skutečné realizaci. Ale při tom přístupu pana ministra – prostě je to dialog dvou hluchých, já si nemohu pomoci. Když tady někdo tvrdí jako např. předseda rozpočtového výboru, že směřujete k vyrovnanému rozpočtu, je stejně pravda, jako že Sýrie směřuje k míru. Těch příměrů by se dala najít celá řada. Mně je jen opravdu líto, že nevyužijete té příležitosti a takto nezodpovědně nakládáte s obrovskou šancí, která se nemusí hned tak opakovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní budeme pokračovat těmi, kteří jsou řádně přihlášeni do rozpravy. Nyní má slovo pan poslanec Tomio Okamura, připraví se pan poslanec Radim Holeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vláda České republiky předkládá návrh rozpočtu na rok 2016. Navržený rozpočet je předkládán za situace, kdy se ekonomika České republiky vymanila z krize let 2009 až 2014 a došlo k odrazu ode dna, což ovšem není zásluha této současné vlády. To je potřeba si říci hned a na rovinu. Za této vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL nedošlo k žádné ekonomické reformě ani k zásadním ekonomickým změnám. Česká ekonomika totiž reagovala na oživení světové ekonomiky a ekonomiky Evropské unie. Toto oživení je dočasné, neboť je financováno pumpováním nově tištěných peněz do ekonomik USA a Evropské unie. Toto oživení bylo v České republice podpořeno masivním znehodnocením české koruny, tedy úspor občanů. A vládní návrh rozpočtu využívá takto dočasně vytvořené příznivé podmínky a přináší minusový schodek rozpočtu ve výši 70 mld. korun.

Vláda sice připravila některá sociální opatření, která znamenají zvýšení mezd ve veřejném sektoru a zvýšení minimální mzdy, ale musíme si tady říci, a to je podstatné, co vláda nedělá. Směšná a vůči důchodcům i zároveň sprostá je stávající forma valorizace důchodů. To, že vláda není ani po dvou letech schopna předložit dlouhodobě udržitelnou důchodovou reformu a dělá z důchodců žebráky, je již všeobecně známý fakt. A teď se vláda svoji totální neschopnost snaží jednorázově narychlo zakrýt jednorázovým příspěvkem k důchodu ve výši několik stovek korun, což samozřejmě nejchudší důchodce z dlouhodobé nouze nevytrhne. A to nemluvím o invalidech, kterých máme v České republice přibližně milion, kteří nejen po Kalouskovo-Drábkových šílených reformách dnes často doslova živoří. Tato vláda nepřichází s žádnými dlouhodobě udržitelnými návrhy na zlepšení situace jak seniorů, tak invalidů.

Této vládě chybí i skutečně funkční podpora rodin s dětmi. Žádnou koncepci jsme tady za dva roky neviděli. No, vzpomenu snad jenom slova premiéra Sobotky, který letos v lednu v České televizi řekl, že snižující se porodnost v České republice chce řešit imigrací, což samozřejmě absolutně odmítáme.

Navrhovaný rozpočet také nepřináší žádnou zásadní podporu pro malé a střední podnikání. V této souvislosti chci připomenout naše návrhy zákona, aby se DPH platila až ze skutečně zaplacených faktur, a další náš návrh na snížení DPH o procento. Oba tyto návrhy ale vládní koalice zamítla. To jsou přitom skutečná prorůstová opatření. A místo toho je malé a střední podnikání pod narůstajícím tlakem státní administrativy.

Hnacím motorem současné české ekonomiky je falešné dotační hospodářství, přičemž naopak efektivita malých firem klesá. Činnost současné vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL se vyznačuje absencí skutečné prorůstové politiky a je zde také zcela nepřiměřený počet zaměstnanců státní zprávy. Stát za této vlády nezefektivňuje své fungování, tedy nešetří tam, kde by měl, a naopak utrácí tam, kde by neměl. Typickým příkladem jsou miliardy, které vláda vynaloží na nezákonné imigranty, a

už se je rozhodla vynaložit, proti vůli většiny obyvatel a na úkor lepšího sociálního zabezpečení našich vlastních potřebných občanů.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD trvá na nulové toleranci nezákonných imigrantů do České republiky. Místo toho by vláda měla podpořit naše vlastní potřebné občany a také podpořit řádné zabezpečení hranic a celkově bezpečnost našich občanů v České republice. Důkazem tohoto nehorázného postupu vlády vůči vlastním občanům je například to, že zatím co v Německu bydlí často nezákonní imigranti ve stanech, tak u nás jim vláda připravila vytápěné zděné budovy, kde je třikrát denně výběr ze tří jídel, je tam satelitní televize, posilovna a dokonce místnost pro zájmové kroužky. Takový servis, jako připravila vláda nezákonným imigrantům, nemá značná část českých občanů.

Pro dokreslení stylu práce této vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL uvedu příklad na návrhu na vyšší zdanění hazardu, kde se počítá v rozpočtu s vyšším příjmem o 2 miliardy Kč. Přičemž vláda zamlčuje, že současný rozdíl mezi příjmem státu z hazardu a výdaji státu na sanaci důsledků závislosti na hazardu, například formou sociálních dávek, je přibližně 7 miliard Kč v minusu. Takže i po zvýšení zdanění je stát stále v mnohamiliardovém deficitu, na který doplácejí všichni občané České republiky, samozřejmě většina těch nezúčastněných. Jediným funkčním řešením tohoto problému je úplný zákaz výherních hracích automatů a jejich internetových obdob. Tento návrh mi tady ve Sněmovně leží již rok a vláda ho odmítá projednat. A to pominu fakt, že parazitovat na něčí chorobné závislosti se příčí všem morálním normám.

Uvedl jsem mnoho různých důvodů a výhrad, které má naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD k vládnímu návrhu rozpočtu České republiky na rok 2016, a mohl bych samozřejmě pokračovat ještě dlouze. A toto všechno je důvodem našeho nesouhlasu s tímto rozpočtem a naše hnutí SPD ho nemůže v této formě podpořit.

A ještě dodám, že směšné jsou postoje ODS a TOP 09 k návrhu rozpočtu. Tyto takzvaně pravicové strany si udělaly dávno ze svých programů slibotechnu pro naivní voliče. V okamžiku vstupu do vlády by dělaly stejnou politiku jako dnešní vláda. Ostatně všichni vzpomínáme na to, jak voličům tyto dvě strany slibovaly, že nezvýší daně, ale hned jak se chopily vlády, tak voliče podvedly a daně zvýšily.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pouze pro pořádek, projednáváme státní rozpočet a žádám řečníky, aby se drželi daného projednávaného tématu.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Laudát, po něm je pan poslanec Holeček řádně přihlášen do rozpravy.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já si opravdu připadám trošku jako na jiné planetě, protože vždycky tady někdo něco řekne naprosto suverénně a já se nechám zviklat. Tak jsem si našel sněmovní tisk 442, který je už tady ve Sněmovně. To je výroční finanční zpráva SFDI za rok 2014. Vy jste nedočerpali 15 miliard 873 milionů 778 tisíc. A jestli statutár této organizace neví, co se mu tam děje, tak přesně to je charakteristika vašeho

chování. Ale já se vždycky nechám zviklat, já vím, že jsem si nějak myslel, že je to kolem 15 miliard nebo něco takového, určitě minimálně 11 a více. A vy mi tady úplně bez hnutí řeknete zcela suverénně, že to tak není, že o tom nevíte. Já opravdu nevím – je to sněmovní tisk 442.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Dámy a pánové. Vážený pane místopředsedo, já bych vás chtěl požádat, abyste mě přestal cenzurovat, já vím, že jste zástupcem vládní koalice, a umlčovat mě tady. Já jsem jasně uvedl, že hovořím k rozpočtu na rok 2016. Začal jsem, říkám, trošku, ne tak do hloubky, ale rozebírat jednotlivé pasáže a argumentovat ohledně výdajů a příjmů. A vy mi tady naznačujete, že snad nehovořím k věci. Já vím, že jste zástupcem vládní koalice, ale jste také místopředsedou Sněmovny, tak se laskavě chovejte tak, abych se já jako opoziční politik mohl vyjádřit. Hovořil jsem krátce, hovořil jsem k věci, hovořil jsem asi desetkrát méně času než ostatní opoziční politici i vládní, takže se prosím vás chovejte tak, abych se tady v klidu mohl vyjádřit a necenzurujte mě!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Každý v této Poslanecké sněmovně se může v klidu vyjádřit podle jednacího řádu. Já jsem pouze upozorňoval, abychom příspěvky, které zde zaznívají, vedli k projednávanému bodu.

Nyní poprosím do rozpravy pana poslance Holečka, řádně přihlášeného. Prosím.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, když koukám na hodinky, máme týden sázek, já si myslím, že jsem to měl dneska vsadit, že se svou řádnou přijdu na řadu až po 16. hodině, vyhrál bych, ale nesázím se. Nebudu zdržovat. Vrátím se od migrantů k projednávání rozpočtu.

Při projednávání rozpočtu na rok 2015 jsem z tohoto místa kriticky komentoval celkovou plánovanou výši, respektive plánovanou níži výdajů na výzkum, vědu a inovace. A opravdu upřímně jsem se těšil, že teď, když naše ekonomika roste, budu se moci u návrhu rozpočtu na rok 2016 nad podporou výzkumu, vědy a inovací upřímně radovat a překladatele rozpočtu upřímně chválit. Bohužel radovat se nemohu, poněvadž není zač chválit.

Je sice pravdou, že loňských 34,9 miliardy Kč, které byly do této kapitoly rozpočtovány pro tento rok, je na příští rok o 800 milionů více, 35,7 miliardy. Ale je rovněž skutečností, že v roce 2012 šlo do této oblasti 39,1 a v roce 2013 dokonce 39,8 miliardy Kč. A podíl výdajů na výzkum, vědu a inovace se v těchto letech pohyboval v rozmezí 0,97 až 0,98 % HDP. Z hlediska podílu na HDP ale výdaje na výzkum, vědu a inovace neustále klesají, a to až na v současnosti vládou navrhovaných 0,77 %. Přitom kdy jindy než v době ekonomického růstu, a dnes ráno to pan premiér Sobotka nazval jako silný, nebo do konce i masivní hospodářský růst na 4 %, kdy jindy bychom měli tuto oblast masivně podporovat a investovat do naší budoucnosti? Namísto toho vláda potenciál ekonomického vzestupu rozpouští v neinvestičních

výdajích. Jenom v platech a neinvestičních transferech soukromoprávním a veřejnoprávním subjektům činí nárůst oproti schválenému rozpočtu na rok 2015 neuvěřitelných 35,8 miliardy Kč.

Mimochodem, v této souvislosti bych rád požádal pana ministra financí, aby napříště ve výdajové části návrh státního rozpočtu v kapitole neinvestiční transfery v soukromoprávním subjektům přidal subkapitolu Transfery do Agrofertu, kterou tady dnes kolega Kalousek nazýval Babiš sobě, lépe by se nám to rozklikávalo. Děkuji.

Kromě absolutní výše navrhovaného deficitu, který je s ohledem na míru hospodářského růstu ekonomicky neobhajitelný, tedy stejně jako v loňském roce na tomtéž místě protestuji proti nízké podpoře, výzkumu, vědy a inovací a za sebe říkám, že projídací rozpočet ani v tomto roce nepodpořím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji, pane poslanče, a požádám dalšího řádně přihlášeného a tím je pan poslanec Karamazov a připraví se pan poslanec Fiedler. Omlouvám se, s přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Asi budu teď trochu dlouhý, protože mě fakt nebaví poslouchat ty lži tady. Takže já vám budu číst z té takzvané kapitoly, co je další megalež pana Kalouska, to jsou tzv. neinvestiční transfery podnikatelským subjektům pod seskupením položek 5.2.1.

Takže začneme od Ministerstva zdravotnictví. Specializační vzdělávání lékařů, návrh 20 mil. Speciální zdravotní péče 4 mil. Technologická agentura České republiky, dotace podnikatelským subjektům, fyzické osoby, 20 mil. Dotace podniku, právnickým osobám 1 mld. 580 mil. Operace státních finančních aktiv, transfery do Ministerstva zemědělství, vodohospodářská sekce 40 mil. Všeobecná pokladní správa, dotace na podporu exportu, Česká exportní banka 1 mld. 270 mil. Dotace na podporu exportu, doplnění pojistných fondů EGAP 2 mld. 200 mil. Dorovnání úrokových rozdílů vývozních úvěrů 250 mil. Realizace státních záruk za úvěry přijaté ČMZRB 1 mld. 711 mil. Ministerstvo kultury, výdaje na... Státní podpora profesních divadel 2 mil. Kulturní aktivity, festivaly, vydavatelská činnost, výstavní činnost, spolupráce v kultuře, další kulturní akce 129 694 000. Program na záchranu a obnovu památek 17 960 000. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, volný čas dětí a mládeže 2 040 000, podpora výzkumu a vývoje 439 mil., dotace právnickým osobám 444 mil. Vzdělávací aktivity 1 075 000. Ministerstvo zemědělství, národní podpory. Podpora včelařství 80 mil., genetika zvířat a ryb 225 mil., ozdravení polních plodin, národní hřebčín, genetické zdroje, nákazový fond, poradenství. Ministerstvo dopravy, příspěvek na dopravní cestu neuhrazený SFDI 550 mil. Úhrada poplatků za letové provozní služby poskytované ve vzdušném prostoru ČR 77 mil. Výdaje na programy spolufinancování Evropské unie 22 mil.

Takže já nevím, jestli někdo má pocit toho, co tady říkal pan Kalousek. Ministerstvo zahraničních věcí, transformační spolupráce 600 000, veřejná diplomacie 300 000. Ministerstvo práce a sociálních věcí, aktivní politika zaměstnanosti 7 mld. Společensky účelná pracovní místa 3 mld. 872 mil. Podpora zaměstnanosti zdravotně postižených občanů 145 mil., ostatní podpora zaměstnanosti 180 mil. Cílené programy řešení zaměstnanosti 575 mil. Neinvestiční nedávkové transfery 20 mil. Ministerstvo vnitra, státní příspěvky akreditovaným nestátním archivům 270 000. Podpora zapojení do programu EO 3 mil. Ministerstvo životního prostředí, program péče o krajinu 15 mil.

Takže já bych byl strašně rád, abyste přestali lhát. To není žádný program, jak si pan Kalousek zase vymyslel, Babiš sobě. Ne, toto jsou ty neinvestiční transfery podnikatelským subjektům, které jsou v rozpočtu navrhovány ve výši 51 mld. 959 mil. 534 tisíc. Takže laskavě si to nastudujte a nemluvte tady nesmysly. Jsou to i výdaje na obnovitelné zdroje 4,7 mld., půlka z toho jsou soláry. Vaše soláry, které jste tady kdysi schválili. Takže bych byl rád, kdybychom to skutečně nazývali pravými jmény. Nastudujte si to. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Já jenom, vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, tady neustále zaznívá ze strany opozice, že tento rozpočet je projídací. To tady slyším ze všech stran. Já nevím, kde je projídací, kde je rozežraný, jak se vyjádřil pan kolega Kalousek. Jestli tím máte na mysli, že jsme zvýšili platy lidem ve veřejné sféře – já myslím, že my jim vracíme to, co vy jste jim sebrali. Že vracíme peníze policistům, hasičům, lidem, kteří pracují ve veřejné sféře. A my chceme přece, aby státní správa také fungovala, fungovala dobře, aby ti lidé měli patřičnou motivaci a za svůj plat, za svůj odpovídající plat také odváděli ten výkon, který se od nich čeká. Tak jestli myslíte tohle, tak to jste myslím velice vedle a urážíte ty lidi, přímo je urážíte.

Já si myslím, že i kdyby ten rozpočet byl pozlacený, tak vám se prostě líbit nebude. Ale jste opozice, já chápu, samozřejmě musíte dělat a činit svoji opoziční práci. Kdyby ten rozpočet byl přebytkový, tak by podle vás měl být ještě více přebytkový. Já to chápu, ale myslím si, že je třeba také občas trošku o tom více zapřemýšlet a úplně nestřílet, viz ty investice a další věci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámku má pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, jen pro upřesnění. Já jsem tady neslyšel, že by padlo od našeho prvního místopředsedy slovo prožírací. Řekl to jinak, to za prvé.

Za druhé, byl bych opatrný s tím přemýšlením a pan ministr financí, vy jste tady – běží čas a nechci zdržovat, doufám, že dneska dokončíme první čtení – slyšeli, co

tady říkal k neinvestičním transferům. Tak si to můžete přečíst, sešit B strana 64 návrhu rozpočtu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Karamazov a připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, že ekonomika České republiky roste, slýcháme z úst vládních představitelů neustále. Toto prosté konstatování je ale pohříchu tím jediným, co nás může těšit. Podíváme-li se totiž blíže na předkládaný rozpočet, zjistíme, že vláda z ekonomického růstu nedokáže vytěžit vůbec nic. Naopak jsme i nadále svědky trendu, který se za dnešní levicové vlády stává již tradicí, a sice že s růstem ekonomiky rostou i státní výdaje. Vláda přijala tisíce nových úředníků, na žádost odborů zvedla platy ve státní sféře a neustále dochází k dalšímu nekoncepčnímu zvyšování všech forem sociální podpory. Tohle jistě nejsou ty pověstné investice, kterými se předseda vlády neustále zaklíná. Vláda totiž žádnou koncepci, kam a jak investovat, nemá. Současná vláda umí pouze přerozdělovat z resortu na resort, přesněji řečeno z méně oblíbených resortů na ty oblíbenější, nejčastěji ovládané hnutím ANO. Pan ministr financí rozhodně není superman. Naplánovat při očekávaném ekonomickém růstu 2,5 % schodek ve výši 70 mld. by zvládl i žák základní školy. Ten ale na rozdíl od pana ministra ví, že pokud má týdenní kapesné 50 korun, nemůže utratit rovnou stovku. A tak se stane, že zatímco Česká republika i v období konjunktury bude hospodařit s vysokým schodkem, podnikatelské uskupení Agrofert bude lámat rekordy, hlavně co se týče daňových úlev.

Dámy a pánové, máme-li přece jen na předkládaném rozpočtu nalézt alespoň nějaká pozitiva, a věřte mi, dá to zabrat, hodnotím kladně mírné odvětvové navýšení výdajů na vzdělávání. To je jistě jak pro pedagogy, tak pro žáky alespoň drobnou náplastí. Nejde ovšem o lék na skutečnost, že našemu školství zoufale chybí koncepce, strategie a vize jeho rozvoje. Apeluji proto na vládu, aby se začala zabývat tím, jak české školství opět vrátit na konkurenceschopnou úroveň. Obávám se, že zaváděním inkluzivního vzdělávání či různých pochybných rad pro vnitřní hodnocení vysokých škol nedocílíme. Ani mírné zvýšení výdajů na vzdělávání nemůže zacelit rány, které při sedmdesátimiliardovém schodku vzniknou.

V polovině minulého roku ministr financí Andrej Babiš prohlásil, že vyrovnaný rozpočet budeme mít již v roce 2017. Je zřejmé, že tento termín nebude splněn. Předseda vlády posléze v červenci tohoto roku uvedl, že státní rozpočet by mohl být vyrovnaný v příštím volebním období. Ano, to by být mohl, ale za jiné než této levicové vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám pana poslance Karla Fiedlera a připraví se poslanec Vilímec, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Až mě překvapilo, že nenaběhly žádné faktické poznámky. Pojďme se opravdu držet tohoto tématu, projednávání rozpočtu, a nechme uprchlíky a hrací automaty bokem.

Dneska tady hodně rezonovalo téma investic. Já už jsem se k tomu vyjádřil v jedné své faktické poznámce. Jinak jsem ještě dnes nemluvil, takže už tohle téma nebudu tady donekonečna omílat, ale zaměřím se na jinou věc, která tady možná ještě nezazněla, ne možná, ale určitě. Já už jsem ji zmiňoval loni na rozpočtovém výboru. Je to to, že když došlo ke změně složení Poslanecké sněmovny a byla jmenována nová vláda, tak řada z nás očekávala, že dojde k pozitivním trendům, začne lepší výběr daní, snižování výdajů a křivky a trendy se prostě zlomí. Dnes už víme, že to očekávání bylo bohužel plané.

Já jsem si během dnešního dopoledne vzal sešit Střednědobý výhled na léta 2017 a 2018, což je součástí předložených materiálů k tomuto projednání státního rozpočtu, a trochu jsem si do těch tabulek doplnil vypočtená procenta.

Příjmy státního rozpočtu mezi rokem 2013 oproti roku 2012 vzrostly o 1,17 %. Já jsem si z čísel, která jsou v tabulkách, dopočítával procenta nárůstu. Rok 2014 oproti roku 2013 je plus 3,57 %. To jsou skutečnosti.

Rozpočet na rok 2015 – tady ještě skutečnost nemáme, takže vycházejme z předpokládaných údajů z návrhu státního rozpočtu – je plus 1,79 %.

Návrh na rok 2016 – to je to, co nyní projednáváme, tam vždy bývá zvykem dávat optimističtější číslo – je plus 5,5 %, ale ono to může odpovídat i současnému příznivému ekonomickému růstu.

Výhled na rok 2017 je plus 3,26 %.

Když se na tato čísla podíváme, 1,17 – 3,57 – 1,79 – 5,5 – 3,26 – já tam marně hledám nějaké to zásadní vybočení, nějakou tu radikální změnu, která měla přijít.

Pojďme dále. Výdaje státního rozpočtu. Opět rok 2013 oproti roku 2012, výdaje rostly tempem 2,16 %.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vás přeruším, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o klid. Jako obvykle, máte-li něco na srdci a potřebujete si to říci, jděte do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Karel Fiedler: Já také děkuji, pane předsedající. Já přece jen ještě počkám, než kolegové vyslyší vaši výzvu.

Rok 2014 oproti roku 2013 rostly výdaje plus 1,62 %.

Návrh rozpočtu na rok 2015 – pozor, tady nám ty příjmy nerostly tak výrazně, ale rostly nám předpokládané výdaje o 5,02 %.

Návrh rozpočtu na rok 2016 plus 2,36 %.

Výhled na rok 2017 plus 2,19 %.

Ať se podívám opět na tuto číselnou řadu 2,16 – 1,62 – 5,02 – 2,36 – 2,19 – opět tam marně hledám nějakou tu radikální změnu ve snižování výdajů státního rozpočtu.

To je to, co já už dlouhou dobu říkám, že nám ty křivky rostou. Tak jak nám rostly, nám rostou i nyní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, že vám vstoupím do vašeho projevu, ale dovolte, abych přivítal na galerii delegaci výboru pro zemědělství a životní prostředí Národního shromáždění Arménské republiky, kterou vede předseda výboru Martun Grigoryan. Prosím o přivítání delegace. (Poslanci povstávají a vítají delegaci potleskem.)

Já vám děkuji. Prosím, pokračujte ve svém projevu.

Poslanec Karel Fiedler: Predikce příjmů. Byli jsme mnohokrát svědky toho, jak budeme lépe vybírat daně, jak nyní to půjde lépe. Já si pamatuji ta předvolební prohlášení, jak prostě těch 100 miliard, které se nevyberou, se najednou vyberou a bude to všechno lépe fungovat. Zdůrazňuji, že vycházím z údajů, které předložila vláda, Ministerstvo financí, v materiálech, které všichni máme k dispozici. Je to ten sněmovní tisk 617.

Daňové příjmy. Rok 2012 oproti roku 2011 rostly o 0,33 %.

Další rok 2013 oproti roku 2012 plus 1,74 %.

Rok 2014, kdy jsme poprvé mohli zaznamenat výrazné zlepšení výběru daní proti roku 2013 pouze plus 0,35 %.

Rozpočet na rok 2015, kdy by měl pokračovat zlepšený výběr daní, je předpoklad pouze plus 0,096 %.

Návrh rozpočtu na rok 2016 plus 0,77%.

Výhled na rok 2017, vždycky oproti předcházejícímu roku, plus 0,41 %.

Výhled na rok 2018 oproti roku 2017 plus 0,38 %.

Tak já nevím. Buď tedy nevěříme, nebo si vláda nevěří v tom, že bude růst výběr daní lépe a že to všechno bude fungovat, nebo jsou prostě ta čísla holt jiná. Já tady vidím, že nejvyšší nárůst výběru daní oproti předchozímu roku byl v roce 2013. To je určitě rok, kdy to tato vláda nemohla ovlivnit. Jinak plánované růsty výběru daní a další roky ta čísla kolísají kolem půl procenta, což je asi třetina oproti roku 2013.

To je to, co my na tomto rozpočtu také kritizujeme. Kritizujeme na tom to, že při současném ekonomickém růstu, to už tady zaznělo, pokládáme navržený deficit 70 mld. za neodpovídající, ale to jsem chtěl hlavně zdůraznit ve svém vystoupení, že marně očekáváme ty slibované úspory, jak budou výrazné. Já bych tedy čekal, že to najdu v těch předkládaných číslech, že tam najdu výraznou změnu v tabulkách, že najednou od roku 2014, nebo řekněme musí být nějaký náběh do roku 2015 nebo 2016, že pak ty výdaje už neporostou stejně, jako rostly, se stejnou mírou. Já to v těch návrzích rozpočtu, které nám předkládá tato vláda už podruhé, marně hledám. Stejně se to týká příjmů, to znamená daňových příjmů. To je ta naše hlavní kritika. V podstatě, když to řeknu jednou větou, nic moc se nezměnilo.

Nebudeme předkládat vlastní usnesení, abychom dublovali to, co už tady zaznělo, ale pokud se týká vrácení rozpočtu k přepracování a navržení s nižším deficitem,

podpoříme jeden z návrhů opozičních kolegů, buď jeden, nebo druhý. Jsou si poměrně podobné. To jsou určitě naše představy o tom, jak by měl vypadat rozpočet.

Já jsem si ještě během dnešního dopoledne dělal poznámky z toho, co tady zaznělo od pana premiéra Sobotky. Řekl ve svém projevu: Letošek je vrcholem čerpání fondů EU. A teď se zase trošku, promiňte mi to, vrátím k těm investicím, kdy jsme si to dneska snad, tedy já nevím, jestli vyjasnili, nebo nevyjasnili, že ta míra investic je výrazně dána tím, kolik je peněz z evropských fondů. Také tady zaznělo od premiéra Sobotky, že příští rok už nebude vrcholem, a bude tedy nutno více dát ze státního rozpočtu v tom čerpání z těch fondů evropských. Ale když se podíváme do toho předloženého rozpočtu na tu tolik zmiňovanou tabulku, ať je žluto-modrá, nebo šedo-černá, tak tam to nevidíme.

Jestliže momentálně se nacházíme v období, kdy to tady také dneska zaznělo, že tento ekonomický růst se už asi nebude opakovat, nebo s velmi malou pravděpodobností, kdy jindy přistoupit k zásadnímu výraznému snížení deficitu státního rozpočtu než v takovém období? Někdo z předřečníků, nevím, který to byl, tady řekl, že bylo řečeno, že původně byly sliby této vlády nebo pana vicepremiéra, že v roce 2017 bude vyrovnaný rozpočet. Ono se to odsouvá, odsouvá, tak jak se odsouvá na neurčito zlepšený výběr daní. Z tohoto důvodu my navržený deficit nemůžeme podpořit.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí pan vicepremiér Babiš. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane místopředsedo. Já nevím, k jakému rozpočtu teď pan Fiedler mluvil, ale zkuste si vyměnit už ten projev. Fakt jako. Já vám dám tuhle tabulku a tam poznáte, že od nástupu naší vlády do konce roku 2016 je výběr daní, zdravotního pojištění a pojistného vyšší o 175 miliard. (Ukazuje tabulku.) A do konce roku 2018 o 302 miliard, pane poslanče Fiedlere. Takže já vám to ofotím a zkuste si to vyměnit v tom vašem projevu, protože je skutečně neaktuální.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Pane vicepremiére, promiňte, ale pro mě jsou materiály, ze kterých vycházím, ty, které vy předkládáte. Je to strana 27 současných materiálů, které se týkají státního rozpočtu, střednědobý výhled na léta 2017, 2018. Tabulka 7, tabulka 7.2, tam je to jasně uvedeno. Citoval jsem z těchto vašich údajů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní další řádně přihlášený do rozpravy je pan poslanec Vilímec. Připraví se pan poslanec Seďa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, hodně tady již bylo řečeno. Já jsem se díval do stenozáznamu i přípravy svého vystoupení před rokem k letošnímu návrhu rozpočtu. A musím říci, že hlavní témata, která byla předmětem mé kritiky v minulém roce, se ani návrhem toho rozpočtu na příští rok významně nemění. Já tady nechci debatovat o tom, zda předpověď růstu HDP ve výši 2,5 % je přiměřená. Víme dobře, že v letošním roce pravděpodobně růst HDP bude 4 %. A když jsme schvalovali letošní rozpočet, tak ta předpověď, ta predikce, byla 2,5 %. Takže vidíte, že ty predikce a ta skutečnost se různě mění. Asi je možná namístě určitá opatrnost, takže tu nechci teď kritizovat.

Vláda tedy očekává snížení růstu HDP oproti letošnímu roku zhruba o 1,5 procentního bodu. Ano, oproti letošnímu roku přichází vláda s nižším schodkem. Ne 100 mld., ale 70 mld. Přesto, považte, 70 mld. je velmi velké číslo. A víte, navíc vláda stále počítá se schodkovým strukturálním saldem vládního sektoru. Z hlediska ekonomických teorií, a na tom se snad shodneme, je evidentní, že v době růstu ekonomiky bychom měli usilovat o vyrovnaný, spíše přebytkový rozpočet, což tento návrh samozřejmě nečiní.

Vzpomínám si, v roce 2010, kdy se projednával ve velmi krizovém období návrh státního rozpočtu a tehdy fungovala nepolitická vláda, pan ministr Janota tehdy předkládal návrh státního rozpočtu a už tehdy mluvil a varoval, že samozřejmě v období, kdy se ekonomice nedaří, pokud vycházím z nějakých keynesiánských teorií, tak ano, je možné nějakými vládními výdaji se snažit podporovat ekonomiku. Tím vzniká samozřejmě schodek a dluh státního nebo veřejných rozpočtů. Ale v dobách, kdy se ekonomice daří, je potřeba ten dluh uhradit, ten dluh zaplatit. A tehdy si pamatuji, že ale k tomu dodal, bohužel většinou se ty dluhy vytváří, a pak když přijde příznivá ekonomická doba, tak se to bohužel nesplácí. Měl pravdu. Nechci se dovolávat pana ministra Janoty, ale měl v tomto naprosto pravdu.

Já jsem slyšel dnes a i v dalších předcházejících dnech vyjádření z tábora vládní koalice, že tento rozpočet vlastně pumpuje potřebné prostředky do ekonomiky. Pořád tedy vycházíme z nějaké teorie, že schodkové rozpočty nám dlouhodobě zajistí prosperitu. To je bohužel osudový omyl.

Když si vzpomenu na projednávání státního rozpočtu v minulém roce, tak pan ministr Andrej Babiš častokrát zmiňoval, že sice vytváří rozpočtové schodky, ale jestli si pamatujete, tak vždycky dodával: Ale státní dluh přitom neroste. Dokonce mluvil o jakémsi zázraku a jeho nevídané manažerské schopnosti. A když se podíváte na rok 2016, tak vidíte, že i pan ministr Andrej Babiš usoudil, že žádný zázrak se konat nebude, a státní dluh se zhruba zvýšil o onen plánovaný schodek hospodaření. On to totiž žádný zázrak nebyl a není. Pan ministr pouze používal rezervní prostředky z vydaných dluhopisů podle zákona o rozpočtových pravidlech. A když tato rezerva významně poklesla, tak začal používat tzv. krátkodobých zdrojů státní pokladny. Protože tento potenciál se zřejmě již vyčerpal, tak mimochodem přichází i s novelou zákona o rozpočtových pravidlech a žádá pod státní pokladnu podřadit okamžitě nejen všechny příspěvkové organizace, ale třeba i zdravotní pojišťovny a původně chtěl i vědeckovýzkumné instituce.

Samozřejmě, že by to byla další finanční injekce pro státní pokladnu umožňující předstírat, že vlastně schodkový rozpočet k žádným novým dluhům nevede. Nicméně v rámci tohoto rozpočtu, a to je mi sympatičtější, než tomu bylo v minulém roce, raději už ten zázračný příběh o snižování státního dluhu v době velkých schodků neopakuje a počítá protentokrát se zvýšením státního dluhu zhruba o navrhovaný schodek.

Co je průvodním znakem tohoto návrhu rozpočtu na rok 2016? Nejen samozřejmě ten schodek ve výši 70 mld. Je to určitě, a nechci o tom debatovat, zda je ta výše přiměřená, nebo není, je to určitě zvýšení mzdových nákladů a stejně tak dochází k celkovému navýšení počtu funkčních míst v organizačních složkách státu i příspěvkových organizacích. Už tady bylo zmíněno, že proti roku 2015 dochází ke zvýšení výdajů na platy o 10 mld. korun a zvýšení funkčních míst o 13 329 míst. Koneckonců, zmiňoval to zde pan ministr financí.

Průvodním znakem, a musím trochu otevřít, ale nechci u toho zůstat dlouho, i tu debatu o kapitálových výdajích, průvodním znakem tohoto návrhu rozpočtu je v zásadě další stagnace kapitálových výdajů. Alespoň v minimálně navrhovaných rozpočtech. Když tady pan ministr financí, a já nemám důvod mu nevěřit, mluvil o tom, že sice na letošní rok byl schválen rozpočet v kapitálových výdajích ve výši 75 mld., ale skutečnost bude 202 mld., tak já ale musím položit otázku: Jaká čísla tady vlastně schvalujeme? To schvalujeme jenom torzo nějakého rozpočtu? Protože mám za to, že schvalujeme nejen výsledek hospodaření, resp. saldo, ale že schvalujeme také příjmy a výdaje. A prostě není normální, aby se zvýšila v položce kapitálových výdajů částka ze 75 mld. na 202 mld. To tady pak vůbec nemusíme vůbec být. Ať si to dělá Ministerstvo financí a vláda sama a nemusí to mít asistenci Poslanecké sněmovny.

Vládní koalice se neváhala také pochlubit tím, že stabilizuje mandatorní výdaje, nebo podíl mandatorních výdajů státního rozpočtu na celkových výdajích státního rozpočtu, a ten podíl snižuje o 1,9 procentního bodu. Jedná se o tzv. mandatorní výdaje ze zákona. Pak jsou ještě ostatní mandatorní výdaje a pak mandatorní výdaje, které se oficiálně jmenují kvazimandatorní výdaje. A když jsem si to všechno spočetl, tak zatímco v roce 2015 se kvazimandatorní výdaje včetně mandatorních výdajů ze zákona i těch ostatních navrhovaly ve výši výdajů 928 mld., tak v roce 2016 je to 940 miliard, takže je to o 12 mld. více.

Co mi vadí teď na rozpočtu coby členovi výboru pro sociální politiku, byť o tom budeme jednat na výboru a určitě ve druhém čtení. Především nedostatečná valorizace důchodů. O tom tady již také mluvil především pan předseda vlády Sobotka, který zmiňoval onu valorizaci v tom pravidelném lednovém termínu ve výši 40 korun plus jakýsi jednorázový příspěvek, o kterém jsme diskutovali včera a který pravděpodobně v nějaké historicky dostupné době bude schvalován. Já jsem se poctivě díval na kapitolu Ministerstva práce a sociálních věcí, a pokud se uvádí, a to bude určitě můj dotaz především adresovaný paní ministryni Marksové, ministryni práce a sociálních věcí, pokud se uvádí, že tento návrh rozpočtu zohledňuje tu výši, dokonce těch 900 korun toho jednorázového příspěvku, tak věřte, že jsem ani zmínku o jednorázovém příspěvku v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí nenašel. Ani zmínku. Takže se zohledňuje nějak tajně, je to možné, já se určitě na to zeptám

paní ministryně práce a sociálních věcí. Určitě se ta kapitola Ministerstva práce a sociálních věcí bude tak jako v letošním roce potýkat i s některými nedostatečnými výdaji v oblasti sociální péče, to se pravidelně opakuje, nespokojeni, jak víme, jsou zdravotně postižení. Těch problémových míst v té kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí je hodně, je to kapitola, která tradičně pracuje s největším rozpočtovým výdajem 544 miliard korun.

Nemohu být spokojen s rozpočtem ani jako komunální politik. Víte dobře, že vláda na jedné straně prozatím nechce upravit rozpočtové určení daní obcím, možná že v pátek se to prohlasuje, ale zatím upravit nechce, a v návrhu rozpočtu přichází s tzv. valorizací příspěvku na výkon státní správy zajišťované obcemi, tzn. to, co si vlastně stát u obcí objednává, ve výši 1 %. To je skutečně úsměvná valorizace. Ten příspěvek, starostové dobře vědí, byl před lety v důsledku nezbytnosti úsporných opatření v letech ekonomického poklesu snížen o 17 %, pak došlo sice k nějaké částečné úpravě u trojkových obcí, tam, kde to znamenalo skutečně velké problémy, ale v té dřívější výši státního příspěvku jsme stále v uctivé vzdálenosti. A teď vláda a pan ministr financí přicházejí s valorizací o jeden procentní bod, a to v situaci, kdy ekonomika roste a kdy je poctivé to těm obcím vrátit.

Je pravda, a pochlubil se tím pan předseda vláda, že v kapitole Všeobecné pokladní správy pan ministr zvýšil výdaje na program podpory, rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálního školství, a to na 831 milionů korun, z čehož je však 758 milionů rozpočtováno pouze na školy v okolí velkých měst postižených rezidenční suburbanizací. Tady musím říci, že to již měl učinit při projednávání rozpočtu v minulém roce, jak jsem ho k tomu vyzýval. Neudělal to, resp. zřejmě to udělal v průběhu roku nějakým rozpočtovým opatřením, aby náhodou nedal za pravdu oprávněnému návrhu ze strany opozice. Skutečně mě bude zajímat, kolik těchto prostředků nakonec pan ministr v letošním roce na tento podprogram vyčlenil. Nemyslím, že je správné schvalovat 100 milionů korun, zhruba tak, jak bylo v minulém roce, a pak rozpočtovými opatřeními to navýšit na 500, 400, nevím kolik to v tom letošním roce bylo navýšeno. Opět pak tady nemusíme vůbec být a projednávat návrh státního rozpočtu. Podotýkám však, že základní školy jsou nejen v blízkosti velkých měst, ale také na venkově. I tam jsou základní školy a obce v zásadě nemohou nijak výrazněji používat v novém plánovacím období prostředky na nezbytnou rekonstrukci budov těchto škol.

Když jsem tady viděl postávat paní poslankyni Kovářovou, tak také musím říci, že se vlastně opět opakuje problém s nedostatkem peněz na památkovou péči. Dostal jsem v té souvislosti velmi pěkný dopis od starosty města Klatovy pana Mgr. Salvetra, který vyzývá, asi nejen mě, myslím, že to poslal všem poslancům, minimálně zvoleným v Plzeňském kraji, aby se snažili navýšit tuto oblast v souladu s usnesením výboru pro veřejnou správu zhruba minimálně na částku 1 miliardy korun. Ocituji pouze z tohoto dopisu dvě věty, které jsou, myslím, velmi vypovídající. Cituji: Památky neprosí poníženě o příspěvek. Památky žádají o vrácení spravedlivého podílu z jejich ekonomického přínosu do rozpočtu České republiky. Turistický ruch založený na poznávání našeho bohatého kulturního dědictví přináší do státního rozpočtu totiž desítky miliard korun ročně. Ale to, samozřejmě, bude předmětem debaty druhého čtení.

Na závěr chci říci, že tento rozpočet skutečně nepovažuji za investiční a o tom, myslím, je zbytečné vést další debatu, protože ta čísla to jasně ukazují. Ani bohužel nereflektuje v dostatečné míře sociální témata. Zůstává především u nárůstu nákladů na platy zaměstnanců státu a státních orgánů, to je zřejmě to pumpování peněz do ekonomiky s nějakou vidinou, že se to projeví více ve spotřebě domácností. Není to ani rozpočet, který by v době faktického ekonomického růstu snižoval výrazně deficit, snižoval nějak výrazně strukturální deficit ani výrazněji schodek hospodaření. Je to takový rozpočet bez jasného příběhu a každý si v tom najde kus pravdy, kus toho, na co chce poukázat.

Co mi vadí, a také už to tady zaznělo, že rozpočet vychází někdy i z velkých, z mnoha nerealistických očekávání na straně příjmů a slepě spoléhá na zavádění nových šikanózních opatření pro podnikatele. Klasickou otázkou je elektronická evidence tržeb. U ní navíc je velmi pochybné, jestli bude schválena, nebo nebude, kdy a vůbec bude fungovat, přesto pan ministr financí plánuje, že na zavedení elektronické evidence tržeb vyinkasuje dvě miliardy korun na dani z přidané hodnoty. A ten zákon ještě vůbec není schválen.

Z těchto a jiných důvodů tedy nemohu podpořit takový schodkový rozpočet, nemohu podpořit rozpočet, který evidentně postrádá snahu alespoň některé věci řešit, nebo řešit aktuální problémy, a plně se ztotožňuje s návrhem, ať už jedním, nebo druhým návrhem, na vrácení rozpočtu k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji jednu faktickou poznámku, pana poslance Vozky. Rušíte faktickou poznámku? Dobře. V tom případě řádně přihlášený do rozpravy je pan poslanec Seďa, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, v diskusi již padlo mnoho výtek, připomínek k tomuto nejdůležitějšímu zákonu roku. Přesto mi dovolte několik komentářů.

Předně rozumím výhradám kolegyň a kolegů z opozičních lavic týkajícím se navrhované výše schodku státního rozpočtu. Nicméně pokud myslí opravdu snížení schodku vážně, pak je vyzývám k tomu, aby podpořili návrhy těch zákonů, které mají snížit šedou ekonomiku a které slouží ke snížení daňových úniků a ke zvýšení výběru daní. Připomínám, že podle evropské statistiky dosahuje míra šedé ekonomiky v naší zemi 18 %.

Dále je legitimní, když pravice podporuje penzijní fondy, finanční instituce, podnikatele a osoby samostatně výdělečně činné. Nicméně tato podpora se nemůže odehrávat na úkor těch nejpotřebnějších, a to seniorů, zdravotně postižených, nemocných či rodin s dětmi, takovým způsobem, jak se to stalo v rámci reforem bývalé vládní koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Pouze připomenu, že tyto škrtreformy zatížily zaměstnance s průměrnou mzdou ročně 11 tis. korunami. To je také údaj Českomoravské konfederace odborových svazů. Proto si myslím, že je legitimní i logické, že sociální demokracie prosazuje politiku, která zlepšuje postavení a životní úroveň zaměstnanců a těch nejpotřebnějších.

Třetí poznámkou je připomenutí, že stát zvyšuje v rámci státního rozpočtu pro příští rok příspěvek na výkon státní správy. Sice jenom o 1 %, ale zvyšuje. Tady si dovolím jednu prosbu na pana ministra, ale i na jiné členy vlády. Podle informací Svazu měst a obcí tento příspěvek pokrývá průměrně náklady na přenesenou působnost 65 % a to je málo. Proto doporučuji provést analýzu těchto nákladů na výkon státní správy, a to jak pro obce, města, tak pro kraje i hlavní město Prahu tak, aby stát v dalších letech hradil tímto příspěvkem ne současných 65 %, ale 100 % těchto nákladů. Myslím si, že by to bylo fér nejenom vůči samosprávám, ale zároveň by skončily stále se opakující a dlouhodobé diskuse a spory kolem financování státní správy. Dokonce si myslím, že by to bylo vhodnější než navyšování příjmů obcí a měst pomocí neustálých změn rozpočtového určení daní.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, moje poslední poznámka směřuje k financování české vědy, výzkumu, vývoje a inovací. A omlouvám se, že už tady padly některé informace, ale já věřím, že se nebudu opakovat. Já si také dovedu představit navýšení těchto výdajů. Ale pro připomenutí, v minulém roce dosáhly tyto výdaje celkem 85,1 mld. korun, což byl nárůst o téměř 10 %, což poprvé dosáhlo úrovně 2 % hrubého domácího produktu, a tyto výdaje byly dokonce vyšší než průměru v zemích Evropské unie. Nutno ovšem zdůraznit, že nejvyšší zásluhu na tom mají soukromé podniky, což je z pohledu inovací a konkurenceschopnosti určitě dobrá zpráva. Nicméně je nutno upozornit na problémy související s aplikovaným výzkumem a zejména na problémy se zaváděním základního výzkumu do praxe. Rezervy vidím i ve spolupráci vědeckých center, vysokých škol s podnikatelským sektorem. A protože podniky investovaly v posledních letech dvakrát více než vysoké školy a dokonce třikrát více než veřejně výzkumné instituce, je důležité, aby byla věda podporována ze státního rozpočtu ještě více, než je tomu v současném návrhu rozpočtu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy s řádnou přihláškou pan poslanec Bendl a připraví se paní poslankyně Soňa Marková. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vážená prořídlá vládo (v lavici vlády sedí momentálně jen ministr Brabec, u stolků zpravodajů ministr Babiš), dovolte i mně, abych řekl pár vět k rozpočtu. Pokusím se neopakovat to, co už tady padalo v ranních nebo dopoledních hodinách, chcete-li, ale spíše některá potvrzení toho, že to, co opozice tady říkala, je pravdou.

Nemohu se alespoň částečně, byť vím, že na detailní věci dojde ve druhém čtení, věnovat obecným číslům více jak 40miliardového rozpočtu kapitoly Ministerstva zemědělství, kde přes avizované priority, které tady napříč politickým spektrem říkáme a věnujeme se jim a říkáme, že pro nás je priorita udržení vody v krajině, že je pro nás priorita podpora živočišné výroby apod., tak na těch číslech rozpočtu kapitoly Ministerstva zemědělství je vidět, že to prioritou není. Kapitola Ministerstva zemědělství patří k těm, kde, když Milan Urban prostřednictvím pana předsedajícího

tady říkal – páni ministři, nechoďte za tím ministrem financí prosit, abyste to potom říkali před Úřadem vlády, že jste uspěli, či neuspěli, tak ale tohle je klasický příklad toho, kdy ministr zemědělství neuspěl, a to přesto, že ministr financí má z let minulých bonus právě z resortu Ministerstva zemědělství, který pravidelně čerpá státní rozpočet. V letošním roce už to bude – nebo v příštím roce už to bude více jak 22 mld. korun, které stát vybral z Budvaru a z peněz, které měly Lesy ČR nastřádané z let minulých. Na příští roku už v Budvaru nic není, v letošním roce stát čerpal půl miliardy, na příští rok počítá stát s tím, že si vezme ze zisku Lesů ČR už z minula 6,6 mld., v tom letošním roce to bylo něco přes 8 mld., no celkem je to více jak 22 mld. korun, které jdou na účty státního rozpočtu, ale vznikly za hospodaření vlád minulých. A přesto se tedy rozpočet Ministerstva zemědělství snižuje o zhruba 5 mld. korun, přičemž, světe div se, snižují se především investice, neinvestiční výdaje zůstávají prakticky stejné, a to i ty transfery do tady dneska diskutovaných podnikatelských sfér. Nevím, jestli to pan ministr financí říkal, ta částka více jak 2 mld. korun, které jdou jako neinvestice do podpory podnikatelského sektoru v resortu, a našel bych i další, prostě tam je. Takže neinvestiční výdaje zůstávají, investiční samozřejmě klesají, klesá celkový rozpočet.

Co mně ale vadí nejvíc, je, že na priority oblasti, jak jsme tady mluvili, že ji chceme řešit – povodně a sucho, ze kterého máme všichni obavu a vidíme, co s námi každý rok příroda dělá –, tak v oblasti vodního hospodářství Ministerstvo zemědělství výdaje snižuje, a to třeba i na podporu investic v lesním hospodářství, v obnovení lesa. Poměrně výrazně, byť třeba z hlediska státního rozpočtu to nejsou žádná kvanta peněz, ale je zde vidět, kde jsou priority a že nejsou tam, kde bychom je potřebovali, přestože tady, když se o tom bavíme na zemědělském výboru nebo na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak se na tom všichni shodujeme. Pak sem přijdou čísla a ta ukazují, že podpora do oblasti vodního hospodářství se snižuje o 300 mil. korun.

Pan předseda zemědělského výboru, vážený kolega, který mě teď neposlouchá (k poslanci Faltýnkovi, který je otočený zády), se mi tady smál v minulém roce... Pan kolega Faltýnek se mi tady smál v minulém roce, když jsem navrhoval zvýšení finančních prostředků do závlah. A říkal: to není potřeba, on o to nikdo nestojí. (Poslanec Faltýnek nesouhlasí.) Nepodpořili jste můj pozměňovací návrh, který říkal: dejme do závlah víc, protože závlahy jsou potřeba vzhledem k tomu, jaké máme sucho. Tak to jste se mně spíš smáli, nepodpořili jste můj pozměňovací návrh. A teď tady ministr zemědělství přichází s tím, že finanční prostředky najednou potřeba jsou a pravděpodobně je budeme umět utratit. Tak to jenom tak na postesknutí, že už jsme v tom ledacos mohli udělat. Ale pravdou je, že do oblasti vodního hospodářství jde méně jak 300 mil. korun, což si nemyslím, že je do budoucna správně.

Je tam 200 mil. na retenci rybníků. To je, jako když si děláme legraci. Jestli to tedy má být priorita, pak si prostě neumím představit, že tam nebude o nulu víc. Jestli to tedy opravdu chceme řešit, jestli budeme řešit retence rybníků nebo retenční schopnost neprodukčních rybníků tímto způsobem, tak to budeme řešit sto padesát let. Musíme najít nějaké větší finanční zdroje. Podotýkám tady, ne silně, ale bouchám do stolu a říkám, že resort produkuje významné množství peněz, měl by mít šanci ministr zemědělství, respektive resort zemědělství z prostředků, které produkuje,

vracet zpátky do zemědělství, z mého pohledu zejména do produkce lesů a udržení vody v krajině. Tahle priorita se tady bohužel, musím říct, vytrácí a velmi mně to vadí.

Mluvili jsme tady ráno o tom, jak není dobře, když vznikají nové úřady a nové organizace. Ministerstvo zemědělství si založilo novou příspěvkovou organizaci s názvem Zařízení služeb MZE. Nenašel jsem nikde v podkladech nějaký smysl této organizace. Našel jsem jenom, kolik desítek milionů korun stojí, ale co vlastně dělá, kdo to tam dělá a podobně, to jenom předesílám, že se na to budu ptát jak na zemědělském výboru, tak při druhém čtení tohoto zákona. Materiál zároveň přiznává, a to je otázka na pana ministra financí, jak to vidí, že chybí v národních dotacích potřebných na dokrytí potřeb zemědělského sektoru na vyvážení konkurenčního prostředí, ve kterém se bohužel pohybuje Česká republika, kde okolní země velmi subvencují zemědělský sektor, my ač neradi, tak musíme v tomto ohledu zemědělcům pomoct, a říká, že chybí na národních dotacích 1 mld. a půl miliardy chybí v PGRLF. Tak se ptám pana ministra financí, zda umí odpovědět na to, jestli se tato finanční částka najde, nebo jestli je to jenom postesknutí nad tím, že zkrátka zemědělci tyto finance neuvidí.

Ještě mi dovolte pár poznámek k některým ostatním kapitolám, už možná ne tolik podrobných.

U kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj – několikrát jsem tady vystupoval k tématu nevyváženého vybavení infrastrukturou jednotlivých měst a obcí. Bylo tady mým kolegou, panem poslancem Vilímcem, konstatováno, že vláda vlastně využívá činnosti měst a obcí při výkonu státní správy a tak trochu zneužívá toho, že toto je laciné, neboť kdyby si to stát měl dělat svými silami, bude to mnohonásobně dražší. Z tohoto pohledu rozumím alespoň já osobně tomu, že spojený model výkonu státní správy a samosprávy je správně, protože je to pro stát výhodné. Ale stát by neměl neustále na obce a města klást další a další požadavky – mimochodem když vláda, a vypadá to velmi sympaticky, řekne, že přidá úředníkům, rozhodne zvýšit tabulkové ocenění, tak to neplatí ze svého, platí to města, obce a kraje a my jim přitom nic nepřidáme, ale vypadá to strašně sympaticky, když vláda říká: Milí úředníci na krajích, městech a obcích, dostanete přidáno. Nebo v příspěvkových organizacích těchto samospráv, ale zaplatí to města a obce ze svého rozpočtu. A k tomu jim tedy řekneme, že dostanou přidáno 1 % na výkon státní správy. Super kšeft! To se zkrátka dělá super účet bez hostinského, nehledě na to, že tady každou chvíli máme nějaký zákon, který bude život obcí do budoucna komplikovat. Nepřistoupila Poslanecká sněmovna na to, že například odpustíme na rozdíl od státu placení poplatků ze zemědělského půdního fondu obcím a krajům, přestože půjde o veřejně prospěšné stavby, ale v tomhle případě platí "tlusťochu, zaplať". A ministr financí má zřejmě pocit, že města a obce za to, že dobře hospodaří, musí být potrestány. Další – Státní pozemkový úřad. Uvidíte, co bude vylézat, až se schválí novela zákona o Státním pozemkovém úřadu, a za co všechno budou muset obce do budoucna platit.

Je tam ještě jedna oblast, která je podle mě časovanou minou, a ta se projeví v čase, vzpomenete si na mě. Ta se týká neziskového sektoru. Uvnitř předkládaného státního rozpočtu, který třeba v oblasti sociálních věcí navenek vypadá možná sympaticky, vypadá, že na všechno bude a jsou tam některé konflikty, o kterých

mluvil pan kolega Vilímec, ale já jsem už mluvil s některými představiteli neziskového sektoru v oblasti sociálních věcí, kteří v okamžiku, kdy se dostali k těm formulářům a podmínkám, za kterých mohou žádat o to, aby mohli dál poskytovat služby v oblasti sociální péče, a podotýkám a zdůrazňuji, že v oblasti neziskového sektoru to často pomáhá státu šetřit, protože oni si třeba přivydělávají na svoji činnost ještě někde jinde, takže státu se to vyplatí, a zároveň i kvalita služeb je velmi vysoká, tak stát začíná vytvářet takové podmínky, aby si neziskový sektor na finanční zdroje nesáhl. Vytváří takové podmínky, kdy neziskovému sektoru začíná bránit ve vícezdrojovém financování. To myslím, že je určitě pro debatu ve druhém čtení, případně na výboru, který má sociální oblast na starosti. Moc bych prosil, abyste toto vzali vážně a pokusili se domluvit paní ministryni sociálních věcí, aby tuto diskriminaci nespouštěla. Protože se to projeví nejenom ve vyšších nákladech, ale i ve snižování kvality péče o občany, kteří si jinak pomoct nemohou. Říkáte, že jste vláda, která má sociální cítění, pak tedy prosím, abyste nevytvářeli podmínky pro neziskový sektor, který už vlastně, byť po desítkách let, nebude moci poskytovat sociální péči, nebo bude muset uvažovat o její poměrně výrazné redukci.

O čem tady nebyla řeč a je to zvláštní kapitola, byť se to možná přímo státního rozpočtu netýká až do okamžiku, kdy peníze dojdou, to je oblast zdravotnictví. Vláda dělá málo pro to, aby existovala motivace žít zdravě, málo pro to, aby ti, kteří žijí zdravě, se měli lépe. Za každou cenu tady říkáme, že zdravotnictví musí být zadarmo. Ti z vás, kteří jsou ve zdravotním výboru nebo v některých orgánech ať už různých pojišťoven a podobně, musí vidět evidentně, že vlak potřeby peněz jednou narazí, začnou vznikat fronty lidí, jako je to v řadě zemí na západ od nás. Už vznikají, jenom to není ještě pořádně vidět. Čeká se na operace čím dál tím déle, protože finanční prostředky nejsou, a výsledkem bude, že se začne předhánět ve frontě, že se začne hledat způsob, jak se dostat tam či onde, lékaři se ocitnou v situaci, kdy na ně budou tlačit ti či oni. A nechci dál říkat, co se může stát, nebo možná už i někde děje. To není dobrá situace a myslím si, že by v oblasti zdravotnictví a tématu státního rozpočtu to mělo padnout, že bychom měli začít vytvářet systém, který začne motivovat, ne demotivovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za váš příspěvek do rozpravy. Přečtu dvě omluvenky. Dnes od 17.30 z resortních důvodů se omlouvá pan ministr zemědělství Marian Jurečka a dnes od 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Zlatuška.

Nyní další přihlášená do rozpravy je paní poslankyně Soňa Marková a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Přeji vám všem, kolegyně a kolegové, hezký večer a dovolte mi, abych se velmi krátce zmínila o tématu, které tady už předeslal můj předřečník kupodivu, ovšem z úplně jiného pohledu, než to vidí on, protože dovolím si krátce zareagovat jenom na jeho slova, že tady prohlásil, že chceme zdravotnictví zadarmo. My všichni dávno víme, že

zdravotnictví nikdy zadarmo nebylo, že vždycky to bylo z veřejného zdravotního pojištění, tedy nikdy ne zadarmo. To je jedna věc.

A druhá věc. Myslím si, že tato společnost už jednou odmítla asociální zdravotnický experiment, který nám tady předváděly minulé pravicové vlády, takže si myslím, že to není zrovna cesta, kterou bychom v oblasti zdravotnictví měli jít.

Jak už jsem předeslala, je známo, že zdravotnictví financováno především z veřejného zdravotního pojištění. Já bych se věnovala právě a pouze kapitole zdravotnictví v dnešním projednávání rozpočtu na rok 2016. Státní rozpočet se samozřejmě podílí na financování zdravotnictví, a to částkou 63 mld. korun prostřednictvím plateb za státní pojištěnce, a to z kapitoly Všeobecná pokladní správa Ministerstva financí. (Poslanci poukazují na fakt, že v lavicích ministrů nikdo nesedí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nezlobte se, paní poslankyně. Prosím, pokračujte ve svém projevu. Pan ministr je přítomen. (U stolku IT.)

Poslankyně Soňa Marková: Asi bychom měli být rádi, že je přítomen alespoň jeden ministr, ale tak jak tady předeslali moji kolegové již na začátku projednávání, myslím si, že projednávání státního rozpočtu je věc celé vlády, nebo aspoň velké části vlády, takže i já bych si přála, aby tomu, co tady říkáme, byla věnována větší pozornost, nicméně zdá se, že je to jenom volání na poušti, takže bych si dovolila pokračovat.

Celkové příjmy ve zdravotním pojištění se odhadují na více než 258 mld. korun s tím, že se počítá samozřejmě s tím, že by mělo dojít k růstu výběru pojistného o 1,3 až 1,5 mld. korun. Samotné Ministerstvo zdravotnictví tedy v celém rozpočtu hospodaří asi se 7 mld. korun podle toho, jak tedy jsem si četla tyto informace z připraveného rozpočtu na rok 2016. Tyto peníze jdou na státní správu – asi 2,3 mld. korun, výzkum a vývoj ve zdravotnictví – asi 1,5 mld. korun, na fakultní nemocnice, odborné léčebné ústavy a zařízení ústavní péče – asi 1,2 mld. korun, na zdravotnickou záchrannou službu a leteckou záchrannou službu, plus řešení mimořádných situací – asi 1,1 mld. korun, na zdravotnické programy, pod kterými se skrývá třeba prevence HIV, AIDS, národní program zdraví, grantová podpora nestátních neziskových organizací, jde celkově pouze 617 mil. korun, na mezinárodní spolupráci, doškolovací zařízení, rezidenční místa, která jsou důležitá pro přípravu lékařů, přípravu krizových situací – pouze 240 mil. korun.

Po jednání o rozpočtu na rok 2016 ve vládě prý odcházel pan ministr zdravotnictví spokojen poté, co došlo k navýšení toho, co bylo původně řečeno, o 400 mil. korun. Původně ale pan ministr požadoval na svém koaličním kolegovi navýšení o 1,2 mld. korun, především na nutné investice, a přesto odcházel spokojen. Přitom rozpočtované výdaje Ministerstva zdravotnictví na investice klesly v minulých letech dle oficiálních údajů z průměrně 3,1 mld. korun v letech 2004 až 2010 na 1 mld. ročně v letech 2011-15. Hodnota dlouhodobého majetku nemocnic tak trvale klesá a u státních nemocnic, dokonce výrazně rychleji. Ostatně podle nedávno provedeného průzkumu mezi řediteli 156 nemocnic v ČR za největší problémy českého zdravotnictví jsou vlastně považovány investice do kvality zdravotní péče a do

kvality nemocnic, to si myslí 95 % ředitelů, a samozřejmě problém s mzdami. Tento problém jako významný vidí 91 % ředitelů.

Připomenu ještě jednu důležitou věc. Ministr zdravotnictví žádal i o navýšení odvodů státu za tzv. státní pojištěnce, a to o 4,3 mld. korun, aby vůbec mohlo dojít ke slibovanému růstu platů a mezd. Nakonec dostal pouze 1,8 mld. Přitom podle vyjádření předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče hrozí kvůli odmítnutí požadavku odborů na potřebné navýšení platů ve zdravotnictví, že se nemocnice skutečně vylidní, a to se nemyslí, že tam nebudou pacienti, a dojde k omezení a zhoršení kvality poskytované zdravotní péče. Už dnes se mnohá zdravotnická zařízení potýkají s nedostatkem lékařů a sester, a dokonce někde hrozí i uzavírání oddělení. Ostatně to, že se nepodařilo prosadit výraznější navýšení plateb za státní pojištěnce a jejich pravidelnou valorizaci, považuji za velmi vážnou chybu a porušení volebních slibů současné vládní koalice, a dokonce i řekněme určitým způsobem i koaliční smlouvy současných vládních stran.

Na nedávném jednání výboru pro zdravotnictví se o činnosti současného Ministerstva zdravotnictví v oblasti financování pochvalně vyjádřili nejen poslanci vládní koalice, což je samozřejmě pochopitelné, tak také opoziční pravicoví zástupci. Nad tím už by se asi měl pan ministr Němeček hluboce zamyslet.

Připomenu ještě některé další problémy, které je třeba řešit akutně ve zdravotnictví, a na co jsou ale také nutné třeba finanční prostředky, které nyní stále i poté, co vidíme, jak vypadá státní rozpočet, stále chybí. Takže jenom z těch nejvýznamnějších bych se dotkla toho, že stále nedošlo ke zpřísnění personální vyhlášky, tedy k potřebnému navýšení počtu zdravotnických pracovníků, přitom problém s nadměrnými přesčasy právě u lékařů přetrvává a neřeší se. Podobně je to i s nedostatkem a následným přetěžováním zdravotních sester. Právě zde je významným limitujícím faktorem dosavadní nevyhovující systém postgraduálního vzdělávání lékařů a vzdělávání a kompetence středního zdravotního personálu. Pomalý postup práce na těchto řekněme životně důležitých změnách je způsoben právě i nedostatkem finančních prostředků v systému zdravotnictví.

Na velmi vážnou situaci upozorňuje také Asociace českých a moravských nemocnic v oblasti financování následné péče. Nastavení financování následné péče na jeden lůžkoden je pod reálnými náklady, a navíc zde nebyly ani kompenzovány regulační poplatky.

Asociace krajů a Svaz měst a obcí upozorňuje na pomalu fatální nedostatek praktických lékařů pro dospělé, ale i pro děti a dorost. Průměrný věk těchto lékařů pro děti a dorost je 58 let a polovina z nich je starší 60 let. Podobný problém se týká i stomatologů.

Nedostatečné financování pociťuje také oblast dlouhodobé geriatrické domácí a hospicové péče. Přitom potřeba této péče s pokračováním stárnutí populace neustále stoupá. Spoléhat se pouze na různé projekty financované z evropských peněz trvale není možné.

Výrazně také chybí finanční prostředky určené na prevenci, především na všechny druhy screeningů. Nestačí pouze kampaně, ale musí jít o trvalou součást zdravotní péče.

Postrádám i vyšší rezervy na řešení případných rizik, myslím tím zdravotnická rizika, která souvisejí se současnou migrační a uprchlickou krizí. Právě zde, pokud bude narůstat počet žadatelů o azyl, bude třeba vyšších příjmů z plateb za státní pojištěnce.

Abychom tedy mohli bezezbytku naplnit ústavní nárok všech občanů České republiky na potřebnou a kvalitní zdravotní péči na úrovni 21. století, je třeba zvýšit finanční prostředky vkládané do systému zdravotnictví, a to i ze státního rozpočtu. Jsem si vědoma toho, že situace v oblasti zdravotnictví není po destruktivní a asociální politice minulých pravicových vlád vůbec jednoduchá. Vždyť díky zmrazení plateb za státní pojištěnce přišel systém zdravotnictví o 18 mld. korun, zvýšením DPH v letech 2012 až 2014 přišel systém zdravotnictví o 10 mld. korun a devalvací koruny o 2 mld. korun. Právě proto považuji finanční prostředky, které jsou obsaženy v rozpočtové kapitole zdravotnictví, ale i v dalších kapitolách, které mají vliv na financování zdravotnictví, za nedostatečné. Z tohoto důvodu nemůže poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy návrh rozpočtu na rok 2016 podpořit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji paní poslankyni Markové. Nyní s faktickou poznámkou Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezký dobrý večer. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k paní poslankyni Markové a ke všem ostatním poslancům: Rozpočtová kapitola zdravotnictví má samozřejmě veliký problém, tak jak to tady paní poslankyně popsala, těch požadavků je více, než kolik zdravotnictví dostalo. My si musíme uvědomit, že jsme přednedávnem zrušili všechny regulační poplatky a z toho systému jsme vzali nejen peníze, ale i možnost regulace čerpání těch prostředků.

Dnes měl ministr zdravotnictví tiskovku. Tu tiskovku zahájil slovy "šetříme, až se z nás kouří". Já mu dávám za pravdu. My v těch nemocnicích šetříme tak, že kupujeme tak levné a mizerné rukavice, že jsou propustné, lepí se na ruku a obsahují mikrodírky. V chirurgii krvácení stavíme koagulací, tedy elektrickým proudem. Ty rukavice jsou tak mizerné, že vám velmi často probíjí do ruky a chirurgovi se z té ruky zakouří. Je to pravda, šetříme, až se z nás kouří – bohužel kouří se z chirurgů.

Já bych byl velmi rád, kdybychom všechny tyto věci zvažovali, protože nejde o mé ruce, teď mám jednu spálenou ruku, to není tak vážné, ale jde o všechny ty pracovníky, kterým to přináší problém. A budeme-li přenášet tíži státního rozpočtu za zdravotnictví jenom na stát a nepokusíme se to regulovat přímo u pacientů, přímo u těch poživatelů zdravotní péče, bude situace čím dál tím horší a ten rozpor mezi tím, co zdravotnictví potřebuje a co dostává, bude stále větší. To je tak vážná chyba rozpočtu, že pro mě to vytváří jeden z důvodů, proč takovýto rozpočet se nedá podporovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Další s faktickou poznámkou pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych připomenout slova, která zde dnes zazněla minimálně dvakrát, od pana poslance Urbana a od paní poslankyně Markové.

Mnozí se tváří, že rozpočet a výdaje dává ministr financí a ne vláda jako celek. Proto naše kritika směřuje na premiéra, protože ten zodpovídá za rozpočet jako celek, za vládu jako celek. Je chybou těch ministrů, že jak na orloji se v té Letenské střídají a říkají jsem spokojen, co mi dá ministr financí, nejsem spokojen... Ale jsou na chybné adrese. To se má řešit na Úřadu vlády, na zasedání vlády jako celku. Je celkem jedno, jestli ministr zdravotnictví je, nebo není před těmi kamerami. Co mají točit ty televizní stanice? Tak jsou pořád na tom Ministerstvu financí. Paní ministryně Marksová, myslím, ta už přišla v šest. Možná někdo i v pět ráno. Takhle se přece rozpočet nedá dojednávat. Dávám za pravdu oběma, každý je z jiného politického tábora, koalice versus opozice, ale to není chyba nás, to je chyba těch ministrů, že chodí žadonit na špatné místo. Místo aby to brali v celku, jako celek, tak si chodí a říkají: Já jsem spokojen s tím, co mi dnes pan ministr financí dal nebo nedal, to je těch zázračných 20 mld., které se našly. Ty se našly v průběhu těch návštěv. Nevím, jestli tam byli všichni ministři, nebo skoro všichni. To bylo tak dramatické! Přišel ministr za ANO za ministrem financí z ANO. Kdo očekával, že odejde s nulou, musel být zklamán. Zcela překvapivě ti ministři, co odcházeli, říkali: No, není to úplně přesně, co jsem chtěl, ale musím ocenit snahu pana ministra financí. Takže rostly výdaje, rostly výdaje, ale schodek byl pořád 70 mld.

Takže proto je v rozpočtu o 63 mld. příjmů více než v roce 2015. Protože rostly výdaje, 70 se stalo mantrou, číslo, které se nesmí překročit, takže to šlo pěkně nahoru na obou dvou stranách a my se tomu usmíváme. První rok byla ještě jedna disciplína, to byla tour ministerského předsedy po ministerstvech. Všechna pochválil. Trošku se spletl, že dva ministry těsně poté, co je pochválil, musel vyměnit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Dalším řádným přihlášeným je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, když pan ministr Babiš monotónním hlasem četl návrh státního rozpočtu a když pak po pravdě pan premiér Sobotka o poznání barvitějším projevem tento návrh obhajoval, tak mi z toho utkvěly v paměti dva základní číselné údaje, a to je to, že ekonomika roste o 4,1 %, HDP zmiňoval pan premiér o 2,5 %. To jsou velmi potěšitelné údaje a zdálo by se, že ekonomika se dostává opět nahoru. Po pravdě na vzdory těmto potěšitelným prognózám předkládáte opět státní rozpočet se schodkem. Příjmy 1 180 mld. Kč, navrhovaný schodek je 70 mld., tedy 6 % příjmů tvoří ten schodek. Ty peníze si musí vláda na to vypůjčit, což, vidíme v návrhu hned z prvního bodu usnesení, činí formou vydání státních dluhopisů.

Příjmy státního rozpočtu převážně pocházejí z daní vybraných od občanů. Ti občané si stále myslí, že jsou to jejich peníze, že se na stát jaksi víceméně nedobrovolně složili. Samozřejmě to není pravda. Tady máme na mysli to s tím vlastnictvím 1,18 bilionu korun. O těchto penězích teď plně rozhoduje vláda, samozřejmě s vydatným přispěním vládní koalice. Bilion korun, to je obrovská částka, jednička a dvanáct nul. To se vymyká představám velké většiny občanů a ti si možná myslí, že se jedná o částky z jiného světa. Že to nejsou nějaké opravdové peníze, jsou to jenom čísla napsaná na papíře, že schodek státního rozpočtu, o kterém slyší z televize, z rádia, o kterém možná čtou v novinách, to že není dluh, a že když nakonec poznají, že státní dluh existuje, tak že se ten státní dluh nebude muset nikdy splácet.

To také samozřejmě není pravda. Nakonec teď vidíme příklad Řecka, kde státní dluh snad činí 177 % HDP, takovou astronomickou částku. Snad příklad Řecka by mohl mnohým otevřít oči. Ale po pravdě zadlužovat se nemá ani občan, ani stát, i když s tím Řeckem – ono zas tak úplně hrozné to není, oni snad teď v této době řeší takový zásadní úkol, zdali by se neměli zabývat nějakým snížením těch nejvyšších důchodů, které jsou u nich 1 000 eur. To jsou ty jejich starosti.

Občan, když se zadluží, tak je to s ním jinak. Pokud by dluh občana dosáhl výše 39 % celkového hromadného rodinného produktu, tak by určitě jeho věřitelé na tu rodinu, na toho občana po právu poslali exekutory. To si ale socialistická vláda zřejmě nemyslí, a tak tedy pokračuje v zadlužování.

Já bych ještě chtěl zmínit něco, co je blízké resortu, který je díky mé příslušnosti k výboru pro životní prostředí pro mě blízké. Tedy kapitolu 315. K podrobnějším věcem se budu vyjadřovat pak ve druhém čtení. Ale chtěl bych jenom připomenout dvě věci. Navrhoval jsem tady v minulém projednávání státního rozpočtu, aby výdajový blok ochrana přírody a krajiny, položka program péče o krajinu, ze kterého obce z velké části realizují údržbu zeleně na svém území, byl zvýšen o 50 milionů korun, což jste tenkrát neschválili. Musím s pochvalou říci, že nyní tedy už v tom návrhu je částka ve výši 126 milionů korun, tedy o 50 milionů vyšší, než byla schválena loni.

Za druhé. Chtěl bych zmínit položku neinvestiční dotace neziskovým organizacím poskytované převážně v rámci hlavních oblastí státní dotační politiky vůči nestátním neziskovým organizacím. Ta byla v roce 2014 10 milionů korun, v roce 2015 20 milionů korun. Já jsem tenkrát ten nárůst o 10 milionů kritizoval. A pro rok 2016 je v návrhu státního rozpočtu, který projednáváme, částka 32 milionů korun. Roste to tedy vůčihledně. Prostředky, jak je uvedeno v komentáři k této položce, by měly být směřovány zejména do oblasti environmentálního vzdělávání a osvěty. To je tedy s podivem, když by tuto oblast z převážné části měla mít na starosti škola, školský systém. Jak si máme vysvětlit tento dramatický nárůst podpory ekologickým aktivistům? Nejedná se nakonec o peníze na další šíření zelené ekologistické ideologie? Anebo, nedej bože, nejde o skrytou podporu té nesmírně vlivné lobbistické organizace Rekonstrukce státu, která, jak víme, je součástí sdružení Frank Bold? A Frank Bold, už jsem to tady uváděl, je poměrně často dotováno právě ze státního rozpočtu. To je otázka, kterou by si tady měli položit všichni, kteří se

upsali Rekonstrukci státu, v okamžiku, kdy se bude o návrhu rozpočtu, zejména o položce podpora nevládním neziskovým organizacím, tady ve Sněmovně hlasovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já to nechci zdržovat, ale taková malá poznámka na základě toho, co tady říkal pan kolega Zahradník, kterého si velmi vážím. On nám tady dával za příklad občana a jeho rodinný rozpočet. Já bych řekl, že musí rozdělit pravděpodobně, když už to dělá – tak se na to podívat tak, že jsou zodpovědní, méně zodpovědní a nezodpovědní občané. A když bych je tedy zprůměroval a přepočetl dluh občana na hlavu, tak věřte, že je větší v poměru deficit státního rozpočtu k hrubému domácímu produktu. Pokud bych tedy bral to, že průměrný občan si vydělá nějakou částku za rok a průměrný dluh průměrného občana je x, takt to je větší číslo, než je dluh státního rozpočtu k hrubému domácímu produktu, tedy ten podíl. Ale to snad jenom proto, že já si myslím, že většina občanů je zodpovědných, a když dáváme ty rodinné rozpočty jako příklad, že tak by se asi měl chovat stát, tak že bychom měli říkat rodinné rozpočty těch zodpovědných občanů. Protože ne všichni jsou úplně stejní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Urbanovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec František Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Už se blížíme ke konci. Já to nebudu protahovat. Většinu toho podstatného jste slyšeli z mého názoru tady z pravé strany. Nicméně bych chtěl upozornit, že během projednávání vládního zákona o státním rozpočtu na rok 2015 při druhém čtení, což bylo 3. prosince 2014, jsem předložil usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, usnesení číslo 77 z 10. schůze, které žádá Poslaneckou sněmovnu, projednávat závazné ukazatele – aby výbor mohl projednávat závazné ukazatele vývoje a inovací všech kapitol státního rozpočtu, ve kterých se tato položka vyskytuje. Já bych chtěl poprosit pana předsedu vlády, nebo možná pana zpravodaje, pana ministra financí asi ne, ale prostě někoho, kdo by nařídil ministrům, v jejichž resortu se vyskytuje věda a výzkum, aby tady tu položku z těch rozpočtů nějakým způsobem zpracovali a předali do výboru, který se vědou zabývá, protože doposud se k nám do výboru dostává jenom 5 kapitol – Akademie věd, GAČR, TAČR, Ministerstvo kultury a Ministerstvo školství. Nicméně ta věda a výzkum se objevuje samozřejmě i v dalších kapitolách, jako je Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zdravotnictví apod. Tak abychom ve výboru odvedli správnou práci a nějakým způsobem se dokázali se všemi těmito kapitolami vyrovnat. Rád bych, aby se to tam dostalo alespoň před druhým čtením, tak abychom se tím mohli zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Váchovi. Poslední zatím řádně přihlášenou je paní poslankyně Věra Kovářová. Po ní s přednostním právem pan místopředseda Filip. A s přednostním právem pan předseda Stanjura. A pan předseda Kalousek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, ráda bych reagovala na některé výroky, které zazněly v řeči pana premiéra Sobotky. Jsem ráda, že zde pan premiér hovořil o vztahu státního rozpočtu a evropských fondů. Těší mě, že toto téma nastolil. Mám totiž určitou pochybnost, zda byla v návrhu státního rozpočtu dostatečně zohledněna podoba Dohody o partnerství a jednotlivých operačních programů. V situaci, kdy se zacílení evropských peněz mění, a uvedu svůj oblíbený příklad 40 tisíc kulturních památek, na které nebude moci být čerpáno z evropských peněz, měl by na to podle mého názoru dostatečným způsobem reagovat návrh státního rozpočtu. Reaguje? A jak? Vzala vláda v úvahu, že některé projekty, které dosud z evropských peněz mohly být financovány –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní poslankyně. Nevím, jestli státní rozpočet reaguje, ale já musím reagovat na neklid, který tady ve sněmovně je, a poprosit ctěné kolegy, aby vzhledem k dámě byli uctiví a nebavili se, případně své hovory přenesli do kuloárů. Děkuji.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Chápu, že otázky pokládám panu premiérovi a panu ministrovi financí, tak možná to kolegy nezajímá, ale bude to určitě zajímat starosty a starostky měst a obcí.

Ptám se tedy, jakým způsobem vláda reaguje na to, že z evropských peněz nebude možné financovat některé položky, jako např. kulturní památky. A přizpůsobila tomu vláda návrh státního rozpočtu? Panu premiérovi i panu ministru financí děkuji za odpověď.

Druhou věcí, o které bych se chtěla zmínit a kterou zmínil i pan premiér, jsou samozřejmě investice. V prvním čtení návrhu státního rozpočtu se nechci věnovat záležitostem dílčího charakteru, které patří spíš do dalšího čtení, ale nemohu jinak. Pan premiér uvedl, že prioritou státního rozpočtu jsou právě investice, a konkrétně jmenoval do výstavby základních a mateřských škol. Není priorita jako priorita, zdá se. Pan ministr financí Babiš včera po dlouhé době vypsal další výzvu v dotačním programu na výstavbu základních škol v okolí velkých měst, který jsme spolu s kolegy prosadili před dvěma lety. V současné výzvě ale oproti výzvám předchozím se o dotaci budou moci přihlásit jen projekty, v jejichž případě výše spoluúčasti státu nepřesáhne 30 mil. korun. Účast státního rozpočtu na financování akce přitom činí maximálně 70 % z celkových nákladů. Maximální celkové náklady dotované akce tedy činí 43 mil. korun. Ptám se: Je možné postavit plnohodnotnou školní budovu za 43 mil. korun? A je pak možné hovořit v případě výstavby základních škol o prioritě této vlády? Alespoň na Ministerstvu financí to tak opravdu nevypadá. Myslím, že to stojí za vyjádření minimálně od pana ministra financí, a předem mu děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Kovářové. Pardon, s faktickou poznámkou je nejprve přihlášen pan poslanec Bendl, po něm pan ministr financí. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího říci paní kolegyni Kovářové, aby když hledá peníze na obnovu památek, tak ministr zemědělství zavádí nový dotační titul obnova kulturního dědictví venkova. Třeba tam se najde.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já se vždy bavím, když paní poslankyně Kovářová tady vystoupí, protože ještě jsem nebyl ani ministr financí, když jsme tady seděli na rozpočtovém výboru a přišla za mnou a říká: Potřebuji peníze na výstavbu škol. Že bychom to dali z kapitoly zemědělství, těch 300 milionů? Já říkám: A proč vám to ten Kalousek nedal? Říká, že nechtěl.

Takže paní Kovářová, prosím vás, říkejte pravdu. Já jsem nastoupil do funkce 29. ledna 2014 a v červnu 2014 na Ministerstvu financí byl vyhlášen program Rozšíření kapacity základních škol a mateřských škol, který je úspěšný a už jsme tam rozpočtovali asi 1,1 mld. Převis na příští rok je 760 mil. Tak zkusme být fakt korektní. Spolu jsme i otevírali teď nějakou školu, tak buďte tak hodná, fakt myslím, že bychom tady měli mluvit korektně. Pokud jste řekla, že jsme to spolu prosadili, tak my dva jsme to prosadili, protože ten Kalousek vám na to peníze nedal, a víte to dobře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl a po něm s faktickou poznámkou paní poslankyně Kovářová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já k té podpoře základních a mateřských škol musím říct, a využiji toho, že tady v tuto chvíli pan ministr financí je: Naše obec žádala ministerstvo, resp. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, o objekt, který je naproti škole nebo naproti mateřské škole a je prázdný. Občan, kterému objekt patřil, zemřel a neměl žádné dědice. A tak obec požádala o bezúplatný převod tohoto majetku, který chátrá a který by mohl být takto prospěšný k veřejným účelům. Ale bylo jim sděleno, nebo paní starostce bylo sděleno, že jestli to chce zadarmo, tak už nesmí nikde požádat o žádný dotační titul, anebo si to musí koupit za odhadní cenu, aby potom mohli někde požádat. Podotýkám, že jde o více než 2 mil. korun v obci, která má rozpočet zhruba 9 mil. korun ročně. To si tedy nemyslím, že je zrovna velká podpora základních škol. A nestálo by vás to nic, pane ministře financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Kovářová, po ní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, máte pravdu v tom, že mně pan ministr Kalousek nic nedal. Nedal proto, že dotační titul, který připravil a který byl k vyhlášení, nemohl zrealizovat a nemohl podat ani ve Sněmovně, protože padla vláda. Já jsem tento nápad pouze převzala a dala jsem ho jako návrh do rozpočtového výboru.

A ještě upřesním jednu informaci. Peníze na tento dotační titul neměly být brány a ani jsem nenavrhovala, že by se vzaly zemědělcům, ale ze všeobecné pokladní správy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Zahradník. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak je to podobné jako u vyjednávání o rozpočtu. Jestli si dobře pamatuji, tak ty peníze schválila Poslanecká sněmovna. Poslanecká sněmovna hlasováním o pozměňovacím návrhu v rámci rozpočtu na rok 2015. Takže není pravda, že dal ministr financí Babiš. Dala je Poslanecká sněmovna. A já samozřejmě nevím, kdo hlasoval pro a proti, ale musela to být většina přítomných poslanců. Já vždycky říkám neříkejme já jsem dal, já jsem dal. Poslanecká sněmovna schválila pozměňovací návrh.

Ale všimněte si, jak naše úřednictvo pro tento dotační titul vymyslelo krásný evropský název. Všimli jste si toho? Dotační titul pro řešení regionální suburbanizace. No není to hezké? Potřebovali jsme stavět školy ve středních Čechách, já mám jistou pochybnost o tom, jestli ten program je potřebný ve smyslu, co s těmi budovami bude za deset let, ale budiž, mám pocit, že jsem hlasoval pro ten pozměňovací návrh, ale naše úřednictvo vymyslelo, že řešíme regionální suburbanizaci. To zní přece tak hezky! Já bych chtěl poděkovat, nevím, kdo to vymyslel, jestli na financích, nebo na MMR, ale opravdu, kdybychom řekli řešíme problém chybějících základních škol, každý tomu rozumí, ale nezní to tak vznešeně jako regionální suburbanizace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pardon, pane ministře, s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník, po něm pan poslanec Volný, poté pan ministr financí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem to s tím příkladem ne úplně celé dořekl a myslel jsem to trochu jinak. Ono to zadlužení státu 7 nebo 6 % ročně z příjmů se dá přirovnat k rodině, která třeba bere 35 tis. měsíčně, tedy 420 tis. korun za rok, a to je její hrubý rodinný produkt. Ona už si nikde moc jinde žádné peníze nevydělá. Bydlí v paneláku, nemá žádnou zahrádku, nemá kde si

další peníze vydělat, čili to je její "hrubý rodinný produkt", z toho 6 %, to je za rok zhruba 25 tis. Když si tedy chce dopřát něco víc, než umožňuje její příjem, půjčí si těch 25 tis. ročně, což kdyby činila po dobu šesti let, dosáhne zhruba částky 150 tis. korun, což je oněch 39 % ročního hrubého rodinného produktu.

A tady jsme my s naším státním dluhem. To ten občan musí vědět. Tohle je porovnání státního zadlužování a rodinného zadlužování. Zatímco státní zadlužování lidé vnímají spíše jako politický pojem, jakousi politickou hru, s těmi miliardami a biliony se nedokážou tak úplně dobře srovnat, tak s tím, co je blízké jim, to jsou ty tisíce, desetitisíce, možná pak v ročním objemu statisíce, tam už ten příklad je pro ně přijatelnější. To si musí každý rozmyslet. Je samozřejmé, že lidé si půjčují, mají k tomu výhodné podmínky, dneska jsou hypotéky nejlevnější, jako kdy byly, a tedy zadlužení jednotlivců je v souhrnu i v přepočtu na hlavu vyšší, nežli je tomu u státu, ale tomuhle příkladu musí každý rozumět. Prostě zadlužovat se nemáme, není to dobře. Měli bychom bez dluhů dokázat žít a to by měl dokázat jak občan, tak i stát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Volný, po něm pan ministr Babiš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegové, paní Kovářová mi utekla, nicméně vaším prostřednictvím. Já jsem u toho vyjednávání tenkrát při nástupu vlády shodou okolností byl také a musím potvrdit, že opravdu to bylo složené ze dvou částek. Jedna částka, ta větší, byla navržena paní Kovářovou ze SFDI, to znamená opravdu ze zemědělského projektu, nehledě na to, že když jsme se dohadovali, nebo ze zemědělského podpůrného fondu, ale když jsme se dohadovali o tom, proč jí nedal pan kolega Kalousek ty peníze, tak to vůbec nevysvětlovala tím, že to bylo připraveno a spadlo to spolu s vládou. Říkala to daleko jinými slovy, ale nechtěl bych ji teď kompromitovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. No, dneska už naposledy, protože vidím, že to nemá smysl. Před chvílí jsme byli kritizováni, že neinvestujeme, teď jsme kritizováni, že investujeme, dali jsme tomu špatný název. Já si myslím, že těch čtyřicet nebo padesát obcí, které dostaly peníze, aby měly děti kam chodit do školy, jsou asi spokojené. Tak já fakt nevím, pane Stanjuro, o co jde. Investujeme, tak jsem myslel, že nás pochválíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s přednostním právem pan kolega místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, paní a pánové, já nezvykle pro sebe odcituji na začátek svého vystoupení věc,

která se týká materiálu, který předložila vláda v makroekonomických rámcích na léta 2016 až 2018. Prosím, pozorně poslouchejte. Věřím, že jste to četli, ale pro úvod mého vystoupení je to důležité.

Česká ekonomika se na počátku roku 2015 nacházela ve fázi dynamického ekonomického růstu. Vývoj v roce 2015 je však do značné míry mimořádný, protože v jeho průběhu působí synergický efekt několika příznivých jednorázových faktorů. Za prvé jde o pozitivní nabídkový šok v podobě nízkých cen ropy. Průměrná korunová cena ropy Brent byla v roce 2015 o čtvrtinu nižší než v roce 2014. Dalším pozitivním faktorem je fiskální stimulace, jejíž vliv na hrubý domácí produkt odhadujeme okolo 0,4 %. Efekt expanzivní fiskální politiky je dále prohlubován čerpáním z fondů Evropské unie z programového období 2007 až 2013, které je možno využít do konce roku 2015. Od roku 2016 by měly výše uvedené jednorázové faktory odeznít a ekonomický růst by měl odrážet normální podmínky a možnosti české ekonomiky. Intenzita růstu bude kriticky závislá – podotýkám kriticky závislá – jak na stabilitě vnějšího okolí české ekonomiky a její ekonomické dynamice, tak i adekvátních hospodářských politikách, respektujících průběh ekonomického cyklu.

Nebudu dál citovat, ale je důležité, abychom si tohle uvědomili.

Je tedy jasné, že vláda České republiky, když se chlubí svými výsledky, využívá toho, jaká byla situace, a zapomíná na to, že ten synergický efekt není úplně věcí jejího působení. Je pravda, že zdědila šílené dědictví. Deforma – podotýkám deforma – ekonomických procesů v roce 2006 až 2013 byla obrovská. To, jakým způsobem se škrtaly veřejné výdaje, jakým způsobem se prohlubovala krize právě působením bývalých vlád zejména od roku 2008, byl katastrofální výsledek vlád, které působily, změněn tím, že v roce 2013 byly mimořádné volby a vláda mohla nastoupit.

Pro Komunistickou stranu Čech a Moravy jako nejsilnější opoziční stranu bylo ještě v roce 2014 pochopitelné, že na začátku ekonomických reforem musí dojít k nějaké stabilizaci. K tomu, aby bylo jasné, jak velký dluh je, jak se bude odstraňovat, k tomu byla potřeba určitá analýza, ale také kroky, které mohou vést k tomu, že se řekl bych vyčistí některé peněžovody, které vedou k prohlubování dluhu. Ale otázka rozpočtu roku 2016 je přece jiná. Ta už není ani o stabilizaci ani o tom, jestli někde ušetříme více, nebo méně a jestli snížíme o 10 mld. rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj a dáme je někam jinam, ale je o tom, jakým způsobem vláda zásadními kroky změní příjmovou stránku státního rozpočtu, protože bez zajištění příjmů není možné, aby se zmenšoval státní dluh, a to výrazným způsobem, abychom, jak tady říkal kolega Zahradník, vlastně nezůstávali na zadlužení státu v úrovni, která je kritická pro vývoj státního dluhu, ale i možností, které má stát v ekonomickém rozvoji, aby vůbec takový dluh kdy v budoucnosti splatil.

Problém je v tom, že vláda se v roce 2015 utápěla v administrování některých problémů, které tady ve státě existovaly. Já to mohu dokladovat třeba jenom těmi faktickými poznámkami, které tady nastaly po vystoupení paní kolegyně Kovářové. Všimli jste si té debaty, která tady byla? To jsem zařídil já, to jsem zařídil já, já jsem u toho byl. Ale to, jaký je efekt, jestli jsme napravili ten stav, o tom tady nebylo.

Problém je tedy v tom, že nemáme žádný nový stimul, který by vedl k zajištění příjmů státu. A přitom připomínám, že v době volební kampaně v roce 2013, kdy to

bylo téměř všem zcela zřejmé, je nutné udělat něco s daňovou soustavou. Problém tohoto státního rozpočtu je přece v tom, že kromě jedné drobné změny, nebo možná pro někoho významné změny, daně z přidané hodnoty, se daňová soustava zavedená Miroslavem Kalouskem a Mirkem Topolánkem nezměnila. A to je ten hlavní problém, že nerostou příjmy státu a že pan ministr financí a vláda tedy předkládají deficitní státní rozpočet, ve kterém horko těžko hledají nějaký nový stimul, který by nahradil ty příznivé ekonomické podmínky, o kterých mluví. Čili vláda to ví, že se nebude ocitat v tak příznivém prostředí v roce 2016, jako byla v roce 2015. Ale protože ten materiál psala někdy v květnu, tak přece měla šanci změnit daňový systém, přihlásit se k tomu, co bylo předmětem volebního programu sociální demokracie, přihlásit se tedy k daňové progresi a zajistit vyšší příjmy státu.

Já nevím, jestli to mám opakovat donekonečna, ale prosím vás, můžete mi vysvětlit úplně jednoduchou úvahou, jakým způsobem se rovná malá akciová společnost, nebo dokonce rodinné s.r.o., které má roční obrat milion až 10 milionů korun, s takovými podniky – teď si nebudu vybírat žádnou nadnárodní korporaci, ale vyberu si ČEZ – jako je ČEZ s jeho obratem. Prosím vás, jak můžete srovnávat daně u malého soukromého podniku s tímto podnikem jako akciovou společností? Přece není možné, aby měly stejnou výši daně. Ta daň se musí rozdělit, protože jestli nezavedeme daňovou progresi u těch, kteří mnohem více zatěžují potřeby státu, společenskou potřebu, tak se prostě k žádnému vyššímu příjmu nedostaneme.

A odpusťte mi to, ještě jednou to zopakuji: Jestliže malá akciová společnost s obratem okolo 10 milionů za rok zatěžuje silnice, policii, státní zastupitelství, soudy nějakým způsobem, tak přeci to její zatížení odpovídá její ekonomické aktivitě a také tedy podle toho má odvádět daně. Zatížení takového velkého podniku, který má obrat v miliardách korun, přece zatěžuje celý státní aparát, celou společenskou potřebu mnohem víc. Proč tedy nepožadovat od těch právnických osob vyšší daň?

Já nemluvím o daňové progresi pouze u fyzických osob. Mohl bych tady mluvit o tom, že ta deforma přeci nastala ve chvíli, kdy jsme zavedli společné zdaňování rodin, nebylo to spočítáno, když jsme zavedli jiné částky v těch paušálech, a z výběru 26 mld. korun ročně ještě v roce 2008 jsme na výběru 2,2 mld. ročně. U těchto ekonomicky aktivních lidí. Ano, je to výpadek cca 24 mld. Můžete říct, že 24 mld. není mnoho, ale nikdo s tím nic nedělá.

Vláda rezignovala na to, aby se zabývala pozitivními kroky v příjmu státního rozpočtu. To je ten důvod, pro který nemůžeme říct, že s tím státním rozpočtem se dá něco udělat. Určitě není cesta, že tady je škrtneme a budeme tzv. znovu škrtit ekonomiku, jako to navrhuje pravicová opozice. Vždyť je to k smíchu! Proč tak špatně skončily ODS a TOP 09? Protože dělaly špatnou ekonomickou politiku a lidé jim to v roce 2013 ve volbách sečetli! A vy chcete pokračovat v jejich politice, v jejich daňové politice? Proč to děláte jako vláda? Proč nevyužijete toho, že můžete nastartovat ekonomiku? Jestliže nechcete, tak prosím neříkejte, že máte aktivní ekonomickou politiku, že dobře řídíte tuto zemi a že jste kromě administrování pokročili v řízení státu k tomu, že se ten dluh jednou zaplatí. Ten dluh jste nezpůsobili. Alespoň ti, kteří tady sedí poprvé za některá hnutí. Ale způsobily ho vlády od roku 1993, pokud tedy si vezmu Českou republiku, nebudu vzpomínat na federaci. A jestliže to chceme odstranit, tak se přeci musíme poučit z tohoto období a

ty dluhy a ty chybné kroky pravicových vlád přeci napravovat tím, že odmítneme jejich politiku a vrátíme se k těm ekonomickým krokům, které zavádí ty pozitivní impulsy, které vedou k tomu, že státní rozpočet bude nejen vyrovnaný, ale bude v zisku a budeme schopni zaplatit chyby, které udělali ti, kteří vás předcházeli.

Prosím, nezlobte se na nás, ale v tomhle ohledu, protože jste neudělali ani přes roční pauzu, kterou jsme vám nechali jako levicová opozice, a nepředložili jste žádné daňové zákony, nemůžeme tolerovat takto předložený státní rozpočet. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Andrej Babiš, po něm pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Já bohužel s tím nemůžu vůbec souhlasit. Pan kolega Filip zapomněl na situaci, kdy my jsme nastoupili. Co všechno nebylo. Nebyl zákon o státní službě, nečerpali jsme vůbec peníze z Evropy. A my jsme jasně řekli, že nejdřív chceme vybrat daně a potom se podíváme na tu daňovou soustavu. My zavádíme tady věci, které měly být zavedeny už dávno! Boj proti šedé ekonomice, elektronická evidence tržeb, kontrolní hlášení, Kobra, prokazování původu majetku. Poprvé zákon o hazardu za 25 let! Tak vy říkáte, ano, máte pravdu, mimořádný růst je 2015, ano, ale na 2016 my přece očekáváme rekordní daňové příjmy. A proč? Protože bude to kontrolní hlášení, protože nastoupí ty mechanismy, které my jsme předložili. Tak já nevím, jak jsme měli ještě stihnout daňovou reformu. Ta přece se dělá tři čtyři roky, jak dobře víte. Takže já si myslím, že to není korektní a myslím si, že to máme dobře naplánováno. Že tento rok ano, je mimořádný růst, příští rok bude zase asi normální růst. Ale už nastoupí ty mechanismy, které zavádíme. Kontrolní hlášení, to je nejdůležitější. Prokazování původu majetku, elektronická evidence tržeb, reverse charge, Kobra, vlastně zrušení daňového ráje Praha! A tahle všechna opatření. Takže znovu opakuji, že za roky 2014, 2015, 2016 příjem do veřejných rozpočtů, daně, odvody je 176 miliard. A do konce roku 2018 je to 300 mld. Tak prosím vás buďte objektivní a zkuste se podívat na to, co všechno tahle vláda musí řešit, všechny ty resty, které jsme zdědili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Plzák, po něm pan místopředseda Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já jsem byl pokárán kolegy, že zdržuji s faktickou poznámkou, takže budu velmi stručný. Já nemůžu nereagovat na pana kolegu Filipa. No proč neděláme ty pozitivní kroky? Proč nezatěžujeme firmy většími daněmi? Já mám totiž velkou obavu, že se nám začnou přesouvat do těch míst, kde se ty daně platí menší, do daňových rájů. A nakonec v tom výsledku ještě vybereme na daních méně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Plzákovi. Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já jen fakticky. Já jsem přeci řekl, že jsme čekali, poctivě jsme čekali celý rok 2014, poctivě jsme čekali celé první pololetí 2015. A pokud jde o takové zákony, jako je majetkové přiznání, jako návrhy, které se týkají dalších kroků, tak jsme samozřejmě byli trpěliví. Ale nezlobte se na mě, přeci kromě toho, co se zadministruje, taky musí přijít nějaký nový systém. A při zavádění nové daňové soustavy byste samozřejmě ten systém zavedli a měli byste mnohem vyšší příjem. To je to, co já říkám. Ano, my jsme byli trpěliví, ale ta trpělivost nám prostě došla, pane ministře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to byly zatím veškeré faktické poznámky. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se přihlásil, abych přečetl návrh usnesení a předal ho panu zpravodaji, tak ať o něm pak můžeme hlasovat. Nicméně mi nedá, abych nezareagoval na to, co se tady odehrává v posledních deseti patnácti minutách, nebo co tady slyšíme.

Já jsem se dvakrát podíval na hodinky a zjistil jsem, že fakt není 18.50, kdy běží v televizi Večerníček a posloucháme pohádky. Ale přesto jsme slyšeli pohádku o tom, jak ta naše země byla bohatá v roce 1989 a od té doby jde všechno špatným směrem. Už jsme jenom neslyšeli o tom, že kromě toho, že jsme byli bohatí, že jsme byli i svobodní. To už jako chybělo k tomu.

Pan místopředseda Filip říkal, že by chtěl vysvětlit, proč nejsou progresivní daně a vyšší daně pro firmy, pro občany. Já říkám, že to vzdávám. Vysvětlovat komunistům daňový systém tak, aby to pochopili – oni to moc dobře chápou, ale oni mají toho třídního nepřítele a jedním z nástrojů boje je ta daňová politika. Takže to určitě nebyla upřímně míněná žádost o vysvětlení. Protože kdyby chtěl, tak by to určitě dávno pochopil, v čem je problém.

A teď k čemu jsem se přihlásil původně. Já jsem avizoval ve svém vystoupení, že náš klub navrhne usnesení. Já bych ho přečetl a pak ho v písemné podobě předám panu zpravodaji.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k bodu č. 1 Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2016. "Poslanecká sněmovna dle § 102 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny doporučuje vládě snížit celkové výdaje státu pro rok 2016 o 30 mld. korun, to je na 1 220 856 787 167 korun." Takhle přesně rozpočtujeme. Ten návrh vlády je o 30 mld. vyšší a je to až na 167 korun. Termín pro předložení nového návrhu se stanoví na 20 dní od doručení usnesení předsedovi vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím o předání panu zpravodajovi.

S faktickou poznámkou nyní pan místopředseda Vojtěch Filip, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já vaším prostřednictvím panu kolegovi Stanjurovi jenom řeknu, že normální progresivní sazby jsou v takových zemích, jako je Japonsko. Jestli to neznáte, dojeďte si tam.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Já v rámci výzev k co nejlepším vztahům, ať už jsme na opozici, nebo koalici, tak já spíš chci kolegovi Stanjurovi poděkovat. On nám vlastně přeje. Vždyť kolik států v Evropské unii i jinde na světě má progresivní sazby? Jestli podle něj tam vládnou bolševici, no tak máme hezkou perspektivu před sebou. Ale pokud já vím, tak rovnou daň, kterou navrhovala ODS a která je rovná v tom smyslu technickém, nikoli rovném postavení, tak tu mají, tuším, v Rusku, nebo k ní mají velmi blízko. A hlavní argument pro zavedení této rovné daně byl, že prostě ty daně nemohli od těch oligarchů vybrat. Takže to je otázka, kam směřujeme. Jestli k oligarchům, anebo do vyspělého světa, do vyspělé Evropy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se přihlásil z jiného důvodu, ale nemohu nereagovat na některé poslední věty, které tady zazněly. Já, prosím pěkně, protestuji proti tomu často opakovanému bludu, že tady máme rovnou daň z příjmů fyzických osob. Nemáme. Máme progresivní daň z příjmů fyzických osob, neboť poměrně vysoká sleva na dani ve výši více než 24 tisíc korun na poplatníka samozřejmě tu křivku činí progresivní. A dokonce máme několikerou progresivitu v případě rodin s dětmi, protože slevy na vyživovanou manželku a slevy na dítě v případě rodin s dětmi tu křivku činí i ještě progresivnější. Můžeme vést legitimní diskusi o tom, jestli ta progresivní křivka má být větší, což já si nemyslím, nebo menší, což bych si přál, ale nemůžeme tvrdit, že máme rovnou daň. Nemáme! Máme progresivní daň z příjmů fyzických osob. To je prostě objektivní fakt a jsem schopen to demonstrovat komukoliv graficky i číselně. Přestaňte s tím bludem o rovné dani. Není tady žádná! To je první poznámka.

Druhá poznámka je moje prosba na pana zpravodaje, zda mi uzná usnesení, které jsem tady přednesl kolem 11. hodiny, protože předsedající, který pak střídal, říkal, že nebyla rozprava. Tak já pro jistotu jsem tady vystoupil proto, aby se k tomu usnesení, které jsem tady přečetl a zpravodaji odevzdal...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo, mohu vám na to odpovědět. Já mám vaše usnesení zaznamenáno.

Poslanec Miroslav Kalousek: Hledám očima oporu u zpravodaje i předsedajícího.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: U obou tu oporu máte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, takže jsem se chtěl jen ujistit, že to usnesení bylo správně předneseno.

A pak mi dovolte ještě malou poznámku. Samozřejmě největší a nejhroznější tragédií tohoto projednávaného bodu je kvalita toho materiálu sama, nemyslím technická, ten je zpracován profesionálně, ale jak špatný a jak projídací a jak přerozdělovací je to rozpočet. A jenom o něco méně alarmující je skutečnost, že diskuse odhalila s naprostou jistotou, že předkladatel pan ministr financí opravdu vůbec netuší, co v těch tabulkách má. On se tím před dvěma lety ještě pyšnil a říkal: Přece nebudu číst rozpočet. Teď už se s tím nepyšní, ale ta kvalita je úplně stejná. On prostě neví, co tam má. To je pak těžká diskuse, když předkladatel netuší, co je v obsahu materiálu, který předkládá, když si plete investice s transfery obyvatelstvu, které si tady v diskusi běžně pletl, když si plete základní pojmy rozpočtových pravidel, podle kterých je rozpočet sestavován, tak je to opravdu velmi trapné a pro vládu dehonestující. Hodinky, holínky, Hus, Husák – vsjo rovno. Prostě, to je opravdu pak těžká diskuse.

Ostatně se domnívám, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, že byste měl ochránit zbytky své důstojnosti a zaplatit těch deset milionů, které mi dlužíte, protože to se ve slušné společnosti dělá do tří dnů od prohry. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl doplnit pana kolegu Kalouska. On totiž řekl A a neřekl B. Pokud se sjednotíme na tom, že daňová zátěž jsou i kvazidaně, tzn. sociální a zdravotní pojištění, tak pak musím souhlasit s tím, že díky slevám na dani je tady určitá progrese, která však končí někde u hranice 142 tisíc, a pak jdeme degresivně dolů. Takže progrese do určité částky a pak ti nejbohatší mají samozřejmě ty daně nižší, nižší, nižší a nižší díky stropům na odvody a jiným. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí – není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje. Pane ministře, prosím, máte zájem o závěrečné slovo? Nemá pan ministr zájem o závěrečné slovo.

Přivolám tedy naše kolegy z předsálí a poprosím pana zpravodaje. Budeme hlasovat o přednesených procedurálních a jiných návrzích, které byly předloženy. Já eviduji dva návrhy. Jednak je to návrh poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové a pak je tu návrh na vrácení k přepracování poslaneckého klubu ODS, resp. jeho předsedy pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Ano, dospěli jsme v tom maratonu do závěru. Jak jste správně připomněl, máme tady tedy dva pozměňovací návrhy, nejsou to tedy pozměňovací návrhy TOP 09, takhle je nemůžeme brát, ale pozměňovací návrh podaný panem poslancem Kalouskem a panem poslancem Stanjurou, byť je to za ODS, jak jsem pochopil.

Nejdříve bychom tedy hlasovali o těchto návrzích na usnesení. Já jen připomenu § 102 odst. 3, který říká: Sněmovna základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu schválí, nebo doporučí vládě její změny a stanoví termín pro předložení nového návrhu. Lhůta pro předložení nového návrhu nesmí být kratší než 20 dnů a delší než 30 dnů od doručení usnesení Sněmovny předsedovi vlády.

Ptal jsem se pana kolegy Stanjury, jestli mu nevadí, že budeme hlasovat nejdříve prvně podaný návrh na usnesení od pana kolegy Kalouska, řekl mi, že ne, takže bychom nejdříve tedy hlasovali o návrhu na usnesení, který byl podán panem poslancem Kalouskem, který zní:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vrací návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2016 vládě k přepracování.

Doporučuje vládě následující změny:

1. výdaje a deficit snížit minimálně o 20 miliard korun,

2. úspory nalézt zejména v provozních výdajích státu a v neinvestičních dotacích podnikatelským subjektům.

Lhůta pro předložení nového návrhu: 20 dní od doručení usnesení Sněmovny předsedovi vlády.

Takže tento návrh je hlasovatelný, samozřejmě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme tedy nejprve hlasovat o návrhu pana poslance Kalouska. Je tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kalouska tak, jak je přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 129, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 87. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

(Nejasno zprava.) Tak moment. Panu poslanci Okamurovi nefunguje karta. (Poslanec Okamura hovoří mimo mikrofon.) No, to, že máte náhradní, by nevadilo, to, že nefunguje, je horší. Prosím, jestli chcete dát námitku proti hlasování, budeme hlasovat znovu, nebo pouze... (Poslanec Okamura mimo mikrofon.) Pane poslanče, vy hlavně musíte vědět, co chcete. (Smích a potlesk v sále.) Prosím, řekněte nám, co chcete.

Poslanec Tomio Okamura: Já vím, co chci. Ale mám náhradní kartu a nějak mi to nefungovalo. Takže já jsem byl pro to usnesení. Mně se to ještě nestalo, takže nevím, co teď říct, ale byl jsem pro to usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To vidíme, že nevíte, co říct, ale teď bychom chtěli vědět, jestli zpochybňujete hlasování, nebo nezpochybňujete hlasování a uvádíte to pouze pro stenozáznam.

Poslanec Tomio Okamura: Já bych asi zpochybnil hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Budeme tedy hlasovat o námitce pana poslance Okamury.

Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Okamury. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 130, přihlášeno 158 poslanců, pro 143, proti 3. Návrh byl přijat.

Tady se řeší technické problémy. (Poslanec Okamura dostává novou kartu.) Prosím pana poslance Okamuru, jestli by se zkusil přihlásit jinou kartou, jestli už to bude fungovat. Už to funguje, výborně.

Budeme tedy znovu hlasovat o usnesení tak, jak jej přečetl pan zpravodaj a navrhl pan předseda Kalousek. Ví každý, o čem hlasuje, prosím?

Jestli ano, zahajuji hlasování o usnesení tak, jak jej navrhl pan poslanec Miroslav Kalousek. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 131, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Prosím, pane zpravodaji. Pardon, ještě pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Já se omlouvám. Pouze pro stenozáznam. Měl jsem stejný problém. Takže v tom hlasování o námitce jsem nemohl hlasovat. Hlasoval bych pro námitku. Nezpochybňuji hlasování, jen pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ale teď už se to podařilo, jsme pochopili. Děkujeme. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Druhým návrhem na usnesení je návrh pana kolegy Stanjury. Přečtu jej: Poslanecká sněmovna podle § 102 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny doporučuje vládě snížit celkové výdaje státu pro rok 2016 o 30 mld. korun, tj. na 1 220 856 787 167 korun. Termín pro předložení nového návrhu se stanovuje na 20 dní od doručení usnesení předsedovi vlády. Doufám, že jsem tu částku přečetl správně. (Poslanec Stanjura také doufá.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já taky doufám. A zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení tak, jak jej předložil pan předseda Stanjura.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 132, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 90. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Tak jsme se vypořádali s návrhy na usnesení a nyní bychom měli hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jej předložil rozpočtový výbor. Nevím, jestli budete předčítat vy, pane předsedající, nebo jestli já mám znovu předčítat to celé tak, jak jsem seznámil Sněmovnu v úvodu s tím usnesením.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je předloženo. Myslím, že jste předložil ve své úvodní řeči. Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení rozpočtového výboru tak, jak jej ve své úvodní řeči přednesl pan zpravodaj. Ví každý, o čem hlasuje? Je to tak.

Zahajuji hlasování o návrhu usnesení rozpočtového výboru tak, jak jej přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 133, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro 96, proti 64. Návrh byl přijat.

Končím prvé čtení návrhu státního rozpočtu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. (Potlesk zejména ze střední části sálu.)

Dalším bodem našeho jednání je

108.
Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Bohuslava Sobotky, Andreje Babiše, Karla Schwarzenberga, Petra Fialy, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Je tady žádost, aby tento tisk byl projednán podle § 90 odst. 2. Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 491/1. (Hlásí se poslanec Zahradník.) Není otevřená rozprava, pane poslanče. (Poslanec Zahradník vysvětluje předsedajícímu mimo mikrofon.) Pardon, pro stenozáznam, prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Prosím o omluvu. Já bych nezpochybňoval hlasování, ale hlasoval jsem proti a na sjetině mám pro. Děkuji. Pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, státní a ostatní svátky jsou nedílnou součástí života české společnosti. Odráží více než tisíciletou historii našeho národa a připomínají významné osobnosti, události, kulturní a náboženské tradice. (Neúnosný hluk v sále.) Současný kalendář obsahuje 13 svátků, které jsou stanoveny zákonem č. 245/2000 Sb., o státních svátcích a ostatních svátcích a významných dnech a o dnech pracovního klidu. Nový rok a Den obnovy samostatného českého státu slavíme první den kalendářního roku. Znamená to, že dnů pracovního klidu je tedy pouze 12.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo. Pracovní klid by mohl následovat i tady ve sněmovně, abychom mohli schválit tento zákon. Poprosím hloučky, známé rušiče zprava i zleva, aby se ztišili. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Mihola: Toto číslo nás řadí k evropskému průměru. V některých zemích, jako např. v Norsku, Španělsku, Belgii, mají více svátků, jinde, jako na Slovensku stejně. Část našich státních a ostatních svátků každoročně připadne na sobotu nebo neděli. Dnů pracovního klidu tedy bývá reálně mezi 7 až 10 ročně.

V průběhu 20. století doznaly státní a ostatní svátky několika významných změn. Nejvíce v roce 1990, kdy byl mezi ostatní svátky např. vepsán Štědrý den.

Nepřehlédnutelné místo v našem kalendáři rozhodně náleží velikonočním svátkům, které jsou nejvýznamnějšími křesťanskými svátky a zároveň nedílnou součástí křesťanské kultury na našem území. Cílem tohoto předkládaného návrhu je zařazení Velkého pátku mezi ostatní svátky, stejně jako je tomu v případě vánočních svátků, Nového roku a jiných. Je třeba zmínit, že Velký pátek již náležel mezi tzv. státem uznané svátky podle zákona č. 248/1946 Sb. z 20. prosince 1946. Znovu to potom potvrzoval následující zákon z roku 1948 a 1949, kde se již vedle Velkého pátku objevuje také Velikonoční pondělí. Zákon č. 93/1951 již Velký pátek mezi státními svátky neuvádí, zůstalo tedy pouze Velikonoční pondělí.

V současnosti je Velký pátek státním svátkem v řadě evropských zemí. Zvláštní místo pak zaujímá především v zemích s protestanskou náboženskou tradicí. Význam tohoto dne nelze ohraničovat pouze konfesním pohledem. (Hluk v sále.) Velikonoční svátky vnímá společně s Vánocemi i silně bezkonfesní společnost jako významné svátky především s ohledem na kulturní tradice a zvyky s nimi spojené.

Je třeba vycházet i ze současné společenské a mezinárodní situace, kdy je potřeba jasně podpořit naši křesťanskou identitu, která byla důležitým zdrojem našich humanistických, civilizačních a koneckonců i demokratických tradic. Důležitý je rovněž sociální aspekt klidného prožití velikonočních svátků. Zavedením tohoto svátku podpoříme prorodinnou politiku a přispějeme tak k lepšímu skloubení pracovního a rodinného života. Žáci základních škol a studenti středních škol totiž mají tento den již řadu let prázdniny. Rodičům tak zařazení Velkého pátku mezi dny pracovního klidu pomůže vyřešit problém s hlídáním dětí a umožní rodinám strávit čas společně.

Dopady navrhované právní úpravy na státní rozpočet vyčísluje ekonomická analýza Ministerstva financí. Podle ní by výpadek jednoho pracovního dne bez jakéhokoliv nahrazení výstupu v jiné dny představoval pro ekonomiku ztrátu ve výši asi 0,4 % ročního reálného HDP. (V sále je obrovský hluk.) V podmínkách běžné ekonomické praxe bude dopad podstatně mírnější. Při vyčíslení dopadu byly použity dvě metody – odvětvová analýza přidaných hodnot a statistický odhad.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo, ale teď začnu jmenovat známé rušiče. Ano, pane ministře, i vás myslím.

Poslanec Jiří Mihola: Dopad na podnikatelské prostředí bude stejný jako v případě ostatních dnů pracovního klidu. Podle analýzy, která je zveřejněna v důvodové zprávě, nebude nijak významný.

Navrhovaná změna není ani v žádném rozporu s ústavním pořádkem ani neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána, ani není v rozporu s právními akty Evropské unie.

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl schválení Velkého pátku jako ostatního svátku a je legislativně jednoduchá. Neklade si ambici měnit ostatní svátky nebo významné dny nebo další části zákona. Proto se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvém čtení.

Vážení kolegové, úplně na závěr bych chtěl konstatovat, že vláda vyjádřila s předloženým návrhem souhlasné stanovisko. Pod návrhem je 94 podpisů poslanců. Velmi si vážím skutečnosti, že svůj podpis připojil také premiér této země, dále pan vicepremiér Babiš a pan vicepremiér Bělobrádek. Děkuji rovněž všem předsedům politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, kteří svůj podpis připojili, a všem předsedům poslaneckých klubů, jakožto i všem dalším poslancům a zejména také některým dalším kolegům, kteří se mnou návrh konzultovali. Za všechny jmenuji alespoň kolegu Šincla.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu tohoto návrhu vás všechny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Miholovi. Nyní budeme hlasovat o změně zpravodaje, protože paní poslankyně Nina Nováková je omluvena z dnešního jednání. Navrhuji, aby ji zastoupil v roli zpravodaje pan poslanec František Vácha.

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje na pana poslance Váchu, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 134. Přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 136, proti 2. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Jak jste všichni slyšeli, jde o to, aby se mezi státní svátky dostal i Velký pátek. Tento návrh zákona podepsalo celkem 93

poslanců a slyšeli jste, že je návrh, aby prošel prvním čtením podle § 90 odst. 2. Já tento návrh podporuji. Možná pro zajímavost by bylo dobré říci, že svátek už existoval, ale byl zrušen v roce 1951. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, odpusťte prosím, že zdržuji. Mám potřebu se vyjádřit ke svému postoji k tomuto návrhu zákona. Zdůrazňuji, že můj postoj je v rámci klubu TOP 09 výrazně menšinový, možná zcela ojedinělý. Já ten návrh neumím podpořit. Já prostě hlavní svátek Velikonoc vnímám jinde než na Velký pátek, když spasitel světa visí na kříži a všichni na něj plivou. Pokud moje víra nebo víra mojí rodiny vyžaduje, abych se ten den sebral a nerozptyloval se prací, tak si můžu vzít dovolenou. Pokud mi moje víra nestojí za to, abych si dovolenou vzal, proč bych měl mít volno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 491 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Přivolám naše kolegy z předsálí. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o usnesení, které jsem přednesl. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 135. Přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 8. Návrh byl přijat. Bylo tedy rozhodnuto v jednání pokračovat.

Zahajuji podrobnou rozpravu k tomuto návrhu zákona. Prosím, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo takový není, končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Není zájem. Žádné přednesené návrhy nebyly. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Bohuslava Sobotky, Andreje Babiše, Karla Schwarzenberga, Petra Fialy, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 215/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 491."

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 136. Přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 117, proti 8. Návrh byl přijat. (Potlesk z pravé části sálu.)

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím jeho projednávání. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji. Pan navrhovatel se hlásí s přednostním právem.

Poslanec Jiří Mihola: Já bych vám všem, vážení kolegové, chtěl poděkovat a přeji hezký večer. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším bodem našeho jednání je bod

80.
Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 225/ - prvé čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 225/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, po čtrnácti měsících se dostáváme na tento tisk. Jinak poprvé jsem novelu exekučního řádu a zákona o exekutorech předkládal v roce 2011, ale tam jsme neměli do roku 2013 šanci tento návrh projednat. (V sále je silný hluk.)

Nebudu nějak podrobně odůvodňovat celý text, řeknu záměr.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane místopředsedo, ale opravdu je tu zvýšená hladina hluku. Já chápu, že od rána jsou od rána jsou již kolegové unaveni, ale prosím, abyste pokračoval, až se sněmovna ztiší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Návrh zákona sleduje poměrně zásadní cíl, aby exekuce v ČR, kdy část státní moci byla převedena do soukromých rukou pro soukromé exekutory, sloužila tomu, čemu má, to znamená, aby sloužila k narovnání vztahu mezi věřitelem a dlužníkem a aby bylo ujasněno postavení soudních exekutorů jako těch, kteří vykonávají tuto součást státní moci, a aby se nestala svým způsobem pouze předmětem jejich podnikání, aby byla službou za stát a aby nakonec byli věřitelé uspokojeni a dlužníci aby nebyli sraženi na kolega tak, že by nebyli schopni dál efektivně fungovat.

Samotný návrh se sestává ze tří částí, kdy první část, změna zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti, zahrnuje svým způsobem 53 pozměňovacích návrhů, které slouží k tomu, aby soudní exekutor vykonával tuto činnost ve prospěch toho, co je sledováno samotnou exekucí, tedy narovnáním vztahu mezi dlužníkem a věřitelem. Principiálně jde o to, že se nebavíme o nějaké kosmetické změně nějaké regionalizace, ale toho, jakým způsobem postupuje exekutor, aby chránil práva věřitele, aby dbal zájmů dlužníka, to znamená, aby oprávněné zájmy dlužníka byly takové, že je schopen za určitých okolností splatit dluh, a aby chránil práva třetích osob. Znamená to například, že není možné, aby na exekuci v hodnotě 50 tisíc prodal byt za 1,5 mil., a dokonce ani nevrátil zůstatek z exekuce, což bych mohl doložit soudním rozsudkem.

Druhá část zahrnuje změnu občanského soudního řádu, která je nutná z tohoto pohledu, a třetí část zahrnuje novelu, která se týká insolvenčního zákona.

V důvodové zprávě v obecné části je uveden jak historický vývoj od roku 1989, resp. od přijetí zákona o exekuční činnosti od roku 2001, tak zejména to, jakým způsobem sledujeme cíl. Ve zvláštní části je potom popsán jednotlivý postup, který je navržen jako změna. Jsem připraven, protože jde o normu, kterou jsem připravoval opravdu v roce 2011 a opravoval ji v roce 2013 a 2014, udělat ve druhém čtení všechno pro to, abychom narovnali případné změny, které tam jsou proti současnému stavu právního řádu, protože tam zejména v občanském soudním řádu došlo k určitým posunům.

Pokud jde o moji žádost o postoupení do druhého čtení, odůvodním ji jednoduše. Když tady pan ministr Babiš při bodě číslo jedna naší schůze, to znamená státním rozpočtu, říkal, že vláda neměla šanci projednat toho více a předložit více vládních návrhů zákonů, tak si myslím, že i může využít činnosti opozice a začít projednávat tento poměrně komplexní návrh, který prošel připomínkovým řízením jak ze strany mých kolegů z právnických fakult, tak v advokátní komoře, tak v exekutorské komoře. Neříkám, že se setkal s pozitivním ohlasem u exekutorů samotných, to bych lhal, ale oni chápou, že určitý ústupek ze své současné praxe musí učinit, a jsou připraveni například na to, že by byl uspořádán seminář mezi 1. a 2. čtením tak, abychom se dostali ke sledovanému cíli, to znamená k činnosti, která bude směřovat k uspokojení práv věřitelů a respektování práv povinných a zejména práv třetích osob.

Tolik na krátký úvod mého vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu navrhovateli a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, jímž je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já asi věcně nemám, co bych doplnil k tomu, co říkal pan zástupce předkladatelů, takže věcně zmínil všechno, co novela zákona exekučního a občanského soudního řádu obsahuje. Já spíše jako zpravodaj, jestli si můžu dovolit zde možná i určitým způsobem

zastoupit obrazně pana ministra, který nyní někde medituje a nemá čas, aby reagoval na novelu zákona, který spadá do gesce Ministerstva spravedlnosti.

To, co říkal pan – prostřednictvím vás, pane místopředsedo – zástupce předkladatelů, a byla by to pravda ještě před nějakým rokem, rokem a čtvrt, kdy v zásadě exekuční zákony tenkrát ještě nebyly novelizovány, ale již určité tisky byly ve stadiu legislativního zpracování. Věci, které se novelizovaly, byly v podstatě díky práci poslanců napříč politickým spektrem vyřešeny. Já připomenu vyhlášku, která od minulého roku snížila náklady řízení na tzv. bagatelní spory, a ta vyhláška byla vydána tenkrát za paní ministryně Válkové, ale i díky iniciativě tenkrát poslanců napříč celým politickým spektrem. Připomenu novelu, kterou jako hlavní předkladatel předložil pan kolega Tejc, kde mj. obsahovala to, že se nemůže prodat nemovitý majetek v dražbě, v exekuci, pokud jistina dluhu je menší než 30 tisíc. Byly tam další věci. Samozřejmě další tisk, který obsahoval jasnou definici toho, co se nemůže zabavit, například dětské hračky a další věci. Takže já si myslím, že – a neříkám, že všechny, ale většina věcí se nějakým způsobem vyřešila a bude řešit. Myslím, že na podzim nebo v zimě nás čeká další novela exekučního řádu z pera Ministerstva spravedlnosti, takže těch novel by možná bylo už trošku moc. Určitě nad tím proběhne hluboká, široká, obsáhlá diskuse na ústavněprávním výboru a tam samozřejmě nápady, které pan předkladatel nastínil, můžeme v rámci pozměňovacích návrhů ještě zapracovat.

Takže v kostce jenom opakuji, myslím si, že norem nebo novel, které novelizují exekuční zákony, bylo v poslední době trošičku více. Na podzim se připravuje nová. Ty věci byly v zásadě vyřešeny nebo se řeší. Takže pokud můžu jako zpravodaj z tohoto důvodu dát návrh na zamítnutí, tak takto činím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Eviduji jeho návrh na zamítnutí. (Námitky, že nepadlo v rozpravě.) A otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, takže končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně pana ministra. Pan zpravodaj má závěrečné slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Tady mně kolega z legislativy připomněl, že ten návrh ještě musím podat v obecné rozpravě, takže opakuji, podávám návrh na zamítnutí. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Pan zpravodaj má přednostní právo. (Námitky, že rozprava již byla uzavřena a návrh padl až po jejím ukončení.) Ale on ho podal v rozpravě. (Ne!) Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já zásadně nesouhlasím s návrhem na zamítnutí, protože i když byly drobné novely, tak neřeší ten komplex a vládní návrh podle mého soudu můžeme projednávat současně s návrhem, který předkládám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr se hlásí. Pane ministře, řekněte nám něco hezkého, prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano, kolegyně a kolegové, otevírám znovu rozpravu. Přeji vám hezký večer.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Aniž bych chtěl pana zpravodaje navádět, tak...

Poslanec Jan Chvojka: To je takový, skoro podle filmu Jáchymu hoď ho do stroje, jak tomu říkají, oříšek překladatelský, tak tohle je legislativní oříšek. Děkuji. Takže už potřetí, tentokrát snad už řádně v obecné rozpravě podávám návrh na zamítnutí tohoto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestliže se nikdo další do rozpravy nehlásí, končím rozpravu.

Bohužel je 19 hodin, takže přerušuji tento bod, končím dnešní jednací den a přerušuji jednání Sněmovny do zítřejší deváté hodiny ráno, kdy budeme pokračovat interpelacemi. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. října 2015
Přítomno: 148 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás tady a žádám vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi případně, kdo žádá nebo požádal o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 6 má pan poslanec Rykala.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec ze zdravotních důvodů, Markéta Adamová z důvodu zahraniční cesty, Miloš Babiš do 10.30 z pracovních důvodů, Jan Birke bez udání důvodu, Robin Böhnisch od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů, Jaroslav Borka z osobních důvodů, Jana Černochová ze zdravotních důvodů, Karel Fiedler do 11 hodin z osobních důvodů, Matěj Fichtner z pracovních důvodů na celý den, Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, místopředseda Gazdík z důvodu zahraniční cesty, Pavel Havíř z pracovních důvodů, Olga Havlová z pracovních důvodů, Bohuslav Chalupa z pracovních důvodů, pan Vítězslav Jandák ze zdravotních důvodů, do 16 hodin je omluvena paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová, z pracovních důvodů dále na celý den David Kádner, do 14 hodin Martin Komárek, do 11 hodin Jiří Koubek, z důvodu zahraniční cesty Helena Langšádlová, z pracovních důvodů Jaroslav Lobkowicz, z rodinných důvodů Jana Lorencová, z osobních důvodů Květa Matušovská, ze zdravotních důvodů Igor Nykl, do 16 hodin z pracovních důvodů Ivan Pilný, z pracovních důvodů Lukáš Pleticha na celý den, ze zdravotních důvodů na celý den Karel Pražák, do 11 hodin z osobních důvodů Anna Putnová, z pracovních důvodů na celý den Karel Schwarzenberg, z pracovních důvodů také Bohuslav Svoboda, z osobních důvodů Zuzana Šánová, do 11 hodin pan Milan Urban, Radek Vondráček z pracovních důvodů na celý den, Josef Vondrášek ze zdravotních důvodů také na celý den, stejně Josef Vozdecký, pan poslanec Vlastimil Vozka z pracovních důvodů, do 11.30 z pracovních důvodů Rostislav Vyzula, na celý den Markéta Wernerová, Jiří Zemánek, Marek Ženíšek.

Z členů vlády se do 14.30 omlouvá Bohuslav Sobotka, z důvodu zahraniční cesty Pavel Bělobrádek, Jiří Dienstbier, Michaela Marksová, do 13 hodin Svatopluk Němeček, na celý den Robert Pelikán, do 10 hodin Martin Stropnický, ze zdravotních důvodů Kateřina Valachová na celý den, Lubomír Zaorálek je na zahraniční cestě.

Teď mi byly doručeny další omluvy a to je omluva pana poslance Davida Kasala do 11.30 a stejně do 11.30 se omlouvá pan poslanec Pavel Holík. To byly omluvy, doručené předsedovi Poslanecké sněmovny.

Protože je čtvrtek, začínáme bodem

205.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jsou to odpovědi na písemné interpelace, se kterými nevyslovili poslanci souhlas. Začínáme přerušenou interpelaci podle sněmovního tisku 517 a to je interpelace Zdeňka Ondráčka ve věci ohledání místa činu při násilné smrti muže v Jihlavě. Pan poslanec Ondráček je tady, pan ministra vnitra je také tady. Můžeme pokračovat v přerušené interpelaci. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Jsem zde počtvrté. Třikrát jsme přerušili. Jsem rád, že dnes se můžeme dostat k této interpelaci, kdy jsem interpeloval pana ministra vnitra ve věci ohledání místa činu při násilné smrti muže v Jihlavě. Šlo o konkrétní případ, kdy policie v březnu tohoto roku přijela na místo, provedla určité ohledání, přivolala lékaře, lékař provedl ohledání těla, následně přivolali koronera, provedli ohledání těla a tělo odvezli na Ústav soudního lékařství, kde měla být provedena zdravotní pitva. Při zdravotní pitvě lékař konstatoval, že osoba nezemřela na infarkt nebo na normální chorobu, ale že má prostřelenou hlavu, takže pitvu přerušili, oznámili to Policii České republiky, policie přehodnotila požadavek a nařídila pitvu soudní. Bylo konstatováno, že osoba zemřela násilnou smrtí střelnou ranou do hlavy.

Já jsem se pana ministra dotazoval, zda se domnívá, že postup policie na místě byl profesionální a zda byl v souladu s trestním řádem a se všemi interními akty řízení Policie České republiky, které upravují ohledání místa činu a prohlídku těla, a to s ohledem na to, že při ohledání nebo při prohlídce na místě samém nebylo odhaleno střelné poranění hlavy. Dotazoval jsem se, protože předtím, než jsem pracoval na korupci, tak jsem osm let byl na kraji, kde jsem i vyšetřoval násilnou trestnou činnost a vyšetřoval jsem i několik vražd. Tento postup mi přišel, řekněme, velice nestandardní a hodně neprofesionální.

Pan ministr mi odpověděl, že z údajů poskytnutých službou kriminální policie a vyšetřování vyplývá, že policisté na místě postupovali zcela standardním způsobem, kdy po ohlášení uvedené události a nálezu zemřelého byl na místo přivolán lékař rychlé záchranné služby. Tento lékař v rámci prohlídky těla – podotýkám prohlídky těla, asi neprohlížel také hlavu – ve smyslu § 84 zákona o zdravotnických službách konstatoval, že není schopen sdělit, zda se jedná o přirozené, nebo násilné úmrtí. Nevím, jak prováděl tento lékař prohlídku těla. Vím, že jste někteří z vás tady lékaři. Shodou okolností koukám tamhle na kolegu Štětinu, který byl ředitelem Záchranné služby v Královéhradeckém kraji, takže asi ví, jak takové výjezdy vypadají.

Následně tedy byl přivolán lékař koroner, který dnes vyjíždí k těmto událostem. Koroner, nebo koronerka, pokud bychom chtěli být genderově vyvážení, konstatovala, že smrt byla způsobena chorobou – zajímalo by mě, jak takový lékař koroner prováděl prohlídku těla, když nezjistil, že někdo má střelné poranění hlavy –, která souvisí se zjištěnou předchozí anamnézou zemřelého. Policisté se s tím samozřejmě ztotožnili, nebo řekněme spokojili, a tělo nechali odvézt právě na zmiňovanou pitvu lékařskou, která by asi měla konstatovat, že ta smrt byla v příčinné

souvislosti s tou předchozí anamnézou, to znamená s nějakou nemocí, kterou ten pacient, nebo ta oběť tohoto trestného činu, měl.

Následovalo to, že za dva dny prováděli lékaři z Ústavu soudního lékařství v Brně pitvu a zjistili, že ten člověk má prostřelenou hlavu, takže to oznámili policii. Policie přehodnotila tento postup, nařídila soudní pitvu, soudní pitva prokázala, že příčinou smrti bylo střelné poranění hlavy, které si nemohl způsobit sám, protože předpokládám, že při ohledání nenašli žádnou střelnou zbraň, která by to mohla být. Následně začali pátrat s odstupem několika dní. Vzhledem ke schopnosti policejních orgánů v poměrně krátké době zadrželi podezřelého, který se k tomu trestnému činu následně doznal a byl obviněn z trestného činu vraždy.

Já se nemohu jako bývalý policista, který takovouto trestnou činnost vyšetřoval, ztotožnit s tím, že policie, resp. útvar služby kriminální policie, řekne, že vše bylo v pořádku a že postupovali standardním způsobem. Jestli takto pracuje česká policie teď, v této době, a je to pro ni standardní způsob, tak jsem z toho trochu zděšen a ptám se, kolik takovýchto vražd máme a kolik obdobných podezřelých úmrtí je díky nekvalitní práci policie takto zahnáno do nějakého koutu.

Já jsem kdysi tady pořádal kolokvium Aktuální problémy při vyšetřování podezřelých úmrtí, kde jsme se shodli s odborníky z Ústavu soudního lékařství, s koronery, ale i se státními zástupci a dalšími, že nám to trochu upadá a že se můžeme dostat do problému, který jsme zde měli před řekněme pár lety, a možná vzpomenete kauzu Stodolovi. A já bych byl nerad, abychom zase tady měli mrtvé a odkládali tuto věc.

Já se domnívám, že tento postup policie byl velice neprofesionální. Měla se tím zabývat Generální inspekce bezpečnostních sborů. A chtěl bych vám říct, pro vás, kteří jste řekněme méně znalí trestního práva, že u nás v trestním právu, v trestním zákoníku máme § 330 Maření úkolu úřední osoby z nedbalosti. Budu vám citovat první odstavec: Úřední osoba, která při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmaří nebo podstatně ztíží splnění důležitého úkolu, bude potrestána. Vymezení okamžiku, kdy k takovému zmaření, respektive podstatnému ztížení splnění důležitého úkolu dochází, představuje jeden z nejdůležitějších problémů spojených s tímto trestným činem. V odborné literatuře se za zmaření důležitého úkolu považuje znemožnění jeho splnění v době, kdy měl být splněn. Podstatné ztížení splnění znamená vytvoření takových podmínek, za kterých je ke splnění potřeba vynaložit více energie, času nebo prostředků, než by bylo potřeba za obvyklých podmínek.

Pro nastínění, co platná judikatura považuje za zmaření důležitého úkolu ve smyslu § 330 odst. 1 trestního zákoníku, zmiňuji, že se tím rozumí také porušení povinností oprávněné úřední osoby projednat správní delikt a rozhodnout o něm v zákonné prekluzivní lhůtě. Proto v případě, že úřední osoba způsobí svou nečinností zánik správní odpovědnosti konkrétní osoby, lze vůči ní vyvodit trestní odpovědnost.

Jiný příklad tohoto trestného činu, kterého se dopustil zaměstnanec katastrálního úřadu, který si spolehlivě nezjistil skutkový stav věci, a přesto rozhodl o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí, ačkoliv z předchozího průběhu řízení o povolení tohoto vkladu, například z vyjádření některého z účastníků, bylo patrné, že takové rozhodnutí neodpovídá skutečnostem. Jiný příklad, kdy úřední

osoba z nedbalosti vydala stavební povolení v rozporu s územním plánem obce. V tomto konkrétním případě je třeba konstatovat, že stavební zákon představuje jistě důležitý prvek veřejné správy, ale na druhou stranu určitě nejde o prvek mimořádného významu, který však pro mě, a doufám, nejen pro mě, je trestní řízení. Jestliže tedy i "obyčejné" povolení stavby v rozporu s územním plánem představuje zmaření důležitého úkolu, je tím otevírán velmi široký prostor pro trestněprávní postih zmaření či ztížení dalších úkolů veřejné správy na řadě jiných úseků. Zcela nepochybně proto musí být důležitým úkolem řada úkolů policisty či strážníka městské policie, ať již jde o úkony policistů v rámci trestního řízení, či jiné úkoly, jimiž tyto úřední osoby bezprostředně chrání právo občanů.

A ono takové rozhodnutí již existuje. Například policista v rámci výkonu své činnosti spočívající v kontrole osob umístěných v policejní cele rozhodl o propuštění zadrženého na svobodu, ačkoliv věděl, že v té době již byl u příslušného soudu podán návrh na vzetí do vazby. Učinil tedy takové rozhodnutí, k němuž nebyl oprávněn podle trestního řádu, protože k takovému úkonu je oprávněn toliko soudce. Znemožnil tento policista uvedeným postupem zároveň soudci rozhodnout o návrhu na vazbu a zmařil tím splnění důležitého úkolu v rámci trestního řízení.

Vrátím se zpět. Kdo podstatně ztíží splnění – znamená vytvoření takových podmínek, za kterých je potřeba vynaložit více energie, času nebo prostředků, než bylo potřeba za obvyklých podmínek. A to je přesně tento případ. Kdyby hned na místě zjistili, že osoba má prostřelenou hlavu, mohli pátrat takzvaně po horké stopě, pachatel mohl být odhalen řekněme v rozsahu několika málo hodin. Takto se po takovém pachateli začalo pátrat až po 48, ne-li více hodinách. Mezitím mohly být zmařeny, nebo smazány záznamy kamerových systémů, které nakonec vedly k usvědčení pachatele, ale co víc, taková osoba klidně mohla pokračovat ve své trestné činnosti a dopustit se obdobného jednání vůči další osobě.

Vážené kolegyně, kolegové, nejde mi o kriminalizaci žádného policisty. Jde mi o výkon služby Policie České republiky, o kvalitu práce, kterou někdo odvádí. V případě, že tu práci neodvádí, tak má být také potom náležitě za to odměněn, respektive potrestán. V tomto případě se tak nestalo a já se nemůžu ztotožnit s tím, že odpověď pana ministra zní, že vše bylo provedeno v souladu s právními předpisy, jaké jsou. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Zdeněk Ondráček. Pan ministr vnitra odpoví na jeho výhrady k původní písemné odpovědi na interpelaci. Požádám kolegu Volného, aby umožnil vystoupení pana ministra. (Jmenovaný poslanec hovoří u řečnického pultu s členem vlády.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že ta debata je potřebná, byť s kolegou Ondráčkem nemusím souhlasit, tak jsem rád, že máme možnost se o těchto tématech na půdě Poslanecké sněmovny bavit.

Víte, vážené kolegyně, vážení kolegové, já nevím, co bychom po těch policistech ještě měli chtít. Já jsem se s tím případem velmi detailně seznámil a chci se omluvit panu kolegu Ondráčkovi prostřednictvím pana předsedajícího, že moje odpověď, nebo možnost odpovědět trvala takto dlouho. Ti policisté přijeli na místo, kde našli usmrcenou osobu a nic nenasvědčovalo tomu, že tam došlo k nějakému trestnému činu, protože tam byly klíče od všech zámků v dané provozovně, byly tam finanční prostředky a nejevilo se to jako kriminální trestný čin. Byl přivolán lékař rychlé záchranné pomoci, který ohledal osobu a u té si policisté nebyli jisti příčinou smrti, tak ještě přivolali koronerku. Tedy lékaře, který je pověřený a který je odpovědný za to, aby přezkoumal to tělo. Dokonce policista, když docházelo k přezkoumání celého těla oběti, nebo v té době jsme si ještě mysleli, že ten člověk zemřel přirozenou smrtí, tak dokonce policista držel hlavu té oběti, kterou ta koronerka prozkoumávala, a vzhledem k tomu, že tam byla u té osoby nemoc, která nasvědčuje i tomu, že po úmrtí dochází k určitému výronu tělesných tekutin i krve, tak ta krev, která byla shledána na hlavě, byla definována právě v souvislosti s tou nemocí, kterou ta osoba trpěla. Policisté samozřejmě už v té době se začali bavit s okolím, se sousedy, jestli tam neviděli nějakou podezřelou osobu, a začali standardní postup, tak jako vždy. Ani koronerka při blízkém ohledání té osoby nezjistila, že tam je vstřel v té hlavě, a tady byla použita pistole ráže 6 35, což je velmi malá ráže, to znamená, prostě průstřel té hlavy se nenašel. Bohužel.

Ze zákona o tom, kdo určuje příčinu smrti – ten zákon hovoří jasně, je to lékař. A ti policisté po přivolání lékaře záchranné služby přivolali ještě koronera. Následně tedy byla nařízena zdravotní pitva, ta klasická zdravotní, ne soudní, ale zdravotní. Při omytí těla a při bližším zkoumání přímo na pitevně bylo zjištěno, že ten člověk byl usmrcen právě výstřelem. Takový to byl postup a ti policisté byli kázeňsky potrestáni. Ale oni nebyli kázeňsky potrestáni proto, že by špatně určili příčinu smrti, opět říkám, to je jednoznačně v gesci lékaře.

Oni byli potrestáni snížením pěti procent z platu po dobu jednoho měsíce, a to z důvodu, že při dalším, ještě bližším ohledání toho těla se tam našly nějaké další důkazy. Byly to nějaké písemnosti a finanční prostředky v kapse té dotyčné osoby. A za to byli postiženi. Ale velmi složitě můžeme postihovat policistu za to, že špatně určí příčinu smrti, když to nejsou schopni určit dva lékaři. Já nevím, jak tady máme ty policisty soudit. Policie vyhodnotila ten jejich zásah na místě, zjistila tam vady, ale ty vady nesouvisely s určením příčiny smrti. To je opravdu a jednoznačně v gesci lékaře.

V tomto smyslu jsem váženému panu kolegovi odpověděl, na té odpovědi trvám. S tím případem jsem se seznámil velmi detailně, ještě ráno jsem ho konzultoval s příslušným policistou, než jsem šel na jednání Poslanecké sněmovny. Takže pane kolego, to je naše pozice a samozřejmě k té debatě se můžeme kdykoliv vrátit.

Jinak objasněnost vražd v České republice je poměrně vysoká. Zhruba 91 %. Pro vaši informaci, za letošní rok, tedy podle známé statistiky, kterou zatím máme, bylo na území České republiky spácháno 120 vražd, a pokud se nemýlím, tak 112 bylo objasněno. Takže si nemyslím, že tady policie odvádí špatnou práci. Pokud máte pocit, že to měla řešit Generální inspekce bezpečnostních sborů, tak asi ještě pořád je šance, pokud už tam není ta věc promlčena, se na ni obrátit, aby ještě případně tu věc

prošetřila. Já si nemyslím, že to je potřeba, nemám ten pocit. Ale pokud ten pocit máte, tak samozřejmě je vaší možností a právem tak učinit.

Děkuji za tu otázku a děkuji za tu debatu. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi. Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené dámy a pánové, já jsem tady byl svým způsobem vyzván, abych nějakým způsobem zareagoval. Možná že víte, že dělám lékaře více než padesát let, a já jsem se s podobnými případy setkal také. Musím říct, a to zcela jednoznačně, že v tomto případě se zastávám Policie České republiky, protože mé zkušenosti – a dovolil bych si tu ve stručnosti sdělit svůj první případ, kdy jsem prováděl jako služební lékař Ministerstva vnitra v roce 1966 v červenci jakousi sebevraždu u příslušníka Ministerstva vnitra, protože tam byla povinnost, aby služební lékař byl na místě činu. Takže jsem přijel na jednu z bud do Krkonoš, a protože jsem byl naprosto nezkušený, tak jsem řekl vážení, ale tady mně to nepřipadá jako sebevražda. V tu chvíli ten příslušník – a říkám, je to skoro tedy padesát let – v tu chvíli všichni skončili – a říkal: sem musí přijet výjezdovka z Hradce Králové. A pro mě to bylo veliké ponaučení, protože těch případů úmrtí jsem prostě v terénu zaregistroval možná více než sto, takže nějaké zkušenosti mám. Čili myslím si, že u tohoto případu se Policie České republiky ničeho nedopustila, a jsem rád, že pan ministr to zdůvodnil takovýmto způsobem, že je třeba o tomto hovořit. Ono se totiž jedná o systém zdravotnictví.

Já stále říkám a tvrdím, že zdravotnictví u nás je dobré, kvalitní, že téměř nemá žádné nedostatky, ale jsou. Bohužel. Jako lékař záchranné služby, kterou jsem zakládal, tak vždycky ke všem případům vyjížděl lékařský tým, nebo respektive vozidlo rychlé lékařské pomoci. A bylo na zodpovědnosti toho lékaře, jak tento případ posoudil. A skutečně lékař, který přijede na místo onemocnění, úmrtí, je zodpovědný za to, jestli nařídí pitvu, tu pitvu zdravotní, anebo soudní, tu soudní pitvu samozřejmě nenařizuje, tu pouze doporučí orgánům činným v trestním řízení. Ale musí zjistit, jestli není spáchán trestný čin. Není to vina tedy policistů výjezdové skupiny Policie České republiky, ale je to zásadní pochybení lékařů. Náš systém zdravotnictví je bohužel takový, že dneska lékaře ve výjezdových skupinách většinou nemáme, čili lékař tam teprve vyjíždí na základě doporučení nebo rozhodnutí středně zdravotnických pracovníků. To je v pořádku. Ale my bohužel máme dále systémy – systém koronerů – a já jsem nikdy nevolal žádného lékaře jiného, takzvaného koronera, ale vždycky na místo, kde se stala tato příhoda, byl lékař a tento lékař to prostě musel vyřešit včetně napsání úmrtního listu. To znamená, znovu chci zdůraznit, že nevidím pochybení u Policie České republiky, ale vidím tedy pochybení u zdravotnické záchranné služby a je potřeba tuto věc spíše řešit – a teď hovořím jako soudní znalec v tomto oboru – je potřeba tento jednotlivý případ řešit na úrovni zdravotnictví a nikoliv u GIBS nebo stížností na orgány činné v trestním řízení. To je

můj názor, který samozřejmě vyplývá ze zkušeností. A na závěr: Skutečně jsem přesvědčen o tom, že Policie České republiky se ničeho nedopustila.

Já vám děkuji, že jste mě vyslechli. (Ojedinělý slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Štětinovi. Nikdo jiný zatím není přihlášen do rozpravy. Pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak ještě jednou, pane předsedající, děkuji. Já děkuji panu kolegovi Štětinovi. Já s těmi závěry, které jsou z Ministerstva vnitra, prostě souhlasit nemohu. Za ohledání těla zodpovídá vyšetřovatel a v případě pochybností si má zavolat klidně tu výjezdovou službu. A jestli jste, pane kolego, zmínil – prostřednictvím pana předsedajícího – že jste byl nezkušený a hrozil příjezd výjezdové skupiny, no a co. Tak přijede výjezdová skupina krajského ředitelství. Každé podezřelé úmrtí – a učí se to v kriminalistice, učí se to na Policejní akademii, na každé nástupní policejní škole, každé úmrtí se má od samého začátku vyšetřovat jako vražda. A až pokud prokážeme všechny okolnosti, že se nejedná o vraždu, můžeme tu věc odložit jako sebevraždu nebo jako náhlé úmrtí. Ale prostě tady v tomto případě policie měla zjistit to prostřelení hlavy a to ohledání toho těla bylo špatně provedeno. Bohužel možná měl smůlu, že použili malý kalibr. Budeme muset říct lidem, aby se vyzbrojovali pětačtyřicítkami nebo osmatřicítkami, aby to bohužel bylo více destrukční na tom těle. Ale i kdyby ho zastřelili jateční pistolí, tak povinností policie je provést ohledání za účasti lékaře. A já tam spatřuji i to pochybení lékaře.

A výstup našeho kolegy byl, že chceme, aby koroneři měli víc vzdělání. Chtěli jsme to společně, s Ministerstvem spravedlnosti jsme to doporučili Ministerstvu zdravotnictví. Ale odpověď Ministerstva zdravotnictví byla taková, že není potřeba nikoho školit, že všechno funguje. Ale já se nedomnívám, že všechno funguje, a budu trvat na tom, abychom tuto odpověď vzali jako nedostačující, a já se nemohu ztotožnit s tím, že – máme vysokou objasněnost – ale že všechno proběhlo v tomto případě úplně podle práva a respektive podle všech policejních postupů, které jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, nyní pan poslanec Václav Klučka v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji pěkně. Pane místopředsedo, já jsem se přihlásil proto, že pan kolega Ondráček zmínil Generální inspekci bezpečnostních sborů. Zmínil ji proto, že položil otázku, že to měla šetřit. Já bych strašně rád, abychom si uvědomili, co že v tom zákoně o Generální inspekci bezpečnostní sborů z hlediska zadání, které bylo schváleno, je. Takže mi dovolte, abych vás v úvodu s tím trošku seznámil.

Úkolem inspekce je vyhledávat, odhalovat a prověřovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je – je to prosím § 2 písmeno a) –

příslušník Policie České republiky, celník, příslušník Vězeňské služby České republiky anebo příslušník inspekce – opakuji, příslušník inspekce, který je dále považován v názvosloví jenom za příslušníka.

V písmenu b) zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce v Policii České republiky nebo v inspekci – opakuji, nebo v inspekci. Písmeno c) zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce v Celní správě České republiky anebo Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin byl spáchán v souvislosti s plněním jeho pracovních úkolů.

V odst. 2 téhož paragrafu: Úkolem inspekce je vyšetřovat trestný čin příslušníka Policie České republiky, celníka, příslušníka Vězeňské služby České republiky nebo zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky a b) zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Celní správě České republiky nebo Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin byl spáchán v souvislosti s plněním jeho pracovních úkolů.

V odst. 3: Úkolem inspekce dále je u osob uvedených v odst. 1 a 2 provádět zkoušku spolehlivosti.

Ve čtvrtém odstavci: Úkolem inspekce je sledování a vyhodnocování informací o protiprávní činnosti příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky a příslušníků Celní správy České republiky. Inspekce navrhuje opatření pro předcházení této protiprávní činnosti.

Pak je zde ještě odst. 5: Úkolem inspekce je vydávat metodická doporučení pro činnost jednotlivých bezpečnostních sborů.

Promiňte, že jsem byl tak obsáhlý v tom výčtu, protože o Generální inspekci bezpečnostních sborů právě v současné době se velmi intenzivně hovoří, velmi intenzivně srovnává a je to pojem nesmírné intenzity v mediálních prostředcích, které pochopitelně vycházejí ať už z ověřených, či neověřených informací.

Teď se vrátíme k tomu samotnému případu. Já nevím, proč Generální inspekce bezpečnostních sborů v době, kdy Policie České republiky překvalifikovává tento případ, nebyla oslovena s možností posouzení, zda nejde o trestný čin. Ale z toho, co jsem slyšel, je patrné, že následně poté, po tomto případu a po té překvalifikaci, se stalo to, že někdo byl potrestán pěti procenty nebo kolika z platu, což nasvědčuje tomu, že to bylo řešeno jako přestupek. Proč to bylo řešeno jako přestupek, nebo řekněme porušení pracovních povinností, porušení vnitřních řádů, tu odpověď neznáme. Proč tomu tak je?

Takže to, co říkal kolega Zdeněk Ovčáček, Ondráček – omlouvám se Zdeňku, prostřednictvím pana předsedajícího – to, co kolega říká, je prostě vážná věc. Nikdo nepřizval tu inspekci k posouzení toho, jestli šlo, nebo nešlo v daném okamžiku o trestný čin, který on tady citoval z trestního řádu.

Já chci z tohoto místa prohlásit, že tam není promlčená doba. Není promlčená doba, a jestliže jsem to já jako člen kontrolního orgánu tady slyšel, tak na nejbližším zasedání kontrolní komise zvednu tento podnět vůči Generální inspekci bezpečnostních sborů se žádostí o prověření. Když už nic jiného, když už nic jiného, tak se může podařit to, co jsem vám tady říkal v odstavci 5, že úkolem inspekce je

vydávat metodická doporučení pro činnost jednotlivých bezpečnostních sborů s cílem odstranění těchto rizik. Takto se to kupříkladu stalo u případu, který byl šetřen v Uherském Brodě, ke kterému následně bylo vydáno osm či devět metodických doporučení pro Policii České republiky. I toto je úkol inspekce – preventivně předcházet rizikům, která se vznikem trestné činnosti u bezpečnostních sborů přicházejí.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než budeme pokračovat, dovolte mi, abych v Poslanecké sněmovně přivítal vzácnou návštěvu, nyní na galerii pro novináře – jeho excelence prezident Státu Izrael pan Reuven Rivlin. (Poslanci zdraví pana prezidenta povstáním a dlouhým potleskem.)

Dalším do rozpravy bude pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Já bych z tohoto místa chtěl poděkovat kolegovi Klučkovi za to, že tento případ vezme na komisi, které předsedá, protože i pan ministr vnitra řekl, že policisté byli potrestáni za to, že špatně provedli ohledání. Jak provedli to ohledání těla, když ani nenašli v kapse nějaké materiály, které našli až dodatečně, nebo je našli až na stole, to svědčí o tom, jak provedli ohledání toho těla. A bohužel, já stále opakuji, to tělo neohledali tak, jak je učili na nástupní policejní škole, a pokud mají nějakou vysokou školu policejního směru, tak ani tam je to učit nemohli. To, že tam má své pochybení také lékař, o tom samozřejmě nemůže být žádná řeč. Ano, i ten lékař je za to odpovědný, ale já tady mluvím o Policii České republiky. Ať si prošetří případné pochybení lékařů ministr zdravotnictví, popř. pojďme diskutovat o tom, jak mají fungovat koroneři. My jsme to na našem kolokviu nastínili, přes Ministerstvo spravedlnosti jsme tento problém zvedli. Bohužel Ministerstvo zdravotnictví prostřednictvím svého náměstka je smetlo ze stolu, že u nás je všechno v pořádku. Není to v pořádku. Jestliže prostě lidi jsou stříleni do hlavy a my to nezjistíme, resp. kde není nařízena zdravotní pitva, kdyby nebyla nařízena ani ta zdravotní pitva, protože ani ta není potřeba, aby se dělala u každého těla, a dneska víme, kolik zdravotních pitev se provádí, tak by to skončilo tak, že o té vraždě nikdo nic neví. A je to žalostný stav, ke kterému jsme dospěli, a já se s tím nemůžu smířit, že to takhle je. Mě v policejní škole a při mojí práci učili něco jiného.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr, prosím. (Prezident Rivlin odchází ze sálu za potlesku poslanců.)

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové – teď jsem se skoro lekl, že ten potlesk je pro mě, ale asi nebyl.

Já bych ještě chtěl doplnit některé údaje z této debaty, která tady teď zaznívala. Ten zásah policie a ohledání řešil odbor vnitřní kontroly kraje Vysočina a byl

metodicky dozorován nadřízeným orgánem v rámci policie. Bylo shledáno pochybení, o kterém jsem hovořil, a policistům bylo uloženo snížení platu o 5 % po dobu jednoho měsíce. Za ohledání místa činu opravdu zodpovídá policie, ale za určení příčiny smrti zodpovídá lékař. Ten policista nemůže přece... Nemůžeme po policistovi chtít, aby znal veškeré příčiny a možnosti nemocí a smrti, které připadají v úvahu. To, že tady nedošlo k tomu nálezu – byl to malý kalibr a kulka z té hlavy nevyšla, to znamená zůstala v hlavě té oběti a nález byl velmi složitý. Našel ho opravdu až třetí lékař v řadě při provádění zdravotní pitvy, kdy na to měl klid, dostatek světla, omyl tělo a zjistil opravdu ten malý vstřel, který tam byl. Aby tady nedošlo k dojmu, že to policie podcenila, tak na místě byli čtyři policisté. Vedoucí výjezdové skupiny, technik, vyšetřovatel a kriminalista. Tito čtyři policisté byli na místě činu.

A znovu ještě mi dovolte mé poslední vystoupení k této věci dnes zakončit jedním číslem, které zopakuji. Devadesát jedna procent vražd v České republice je objasněno. Já bych byl nerad, abychom tady paušalizovali a kritizovali práci policie. Není to pravda a ti policisté přicházejí na místa, kde my často nechceme být. Do rvaček, do přestřelek a tam, kde jsou mrtví lidé. Když jsem byl v Uherském Brodě a viděl jsem ta mrtvá těla z velké dálky, musím říct, tak to není příjemný pocit. Práci policistům nezávidím a možná i tady si zaslouží jim za to poděkovat. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ještě jednou pan kolega Štětina v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou děkuji, vážený pane místopředsedo. Já nerad hovořím o věcech, kterým nerozumím. Ale myslím si, že toto je věc, kterou jsem dělal celý svůj profesní život. Já jsem rád, že tady zazněla taková slova, která na jednu stranu kritizují někoho, na druhou stranu je zde i řešení. Skutečně kdybych měl napsat soudněznalecký posudek, tak bych v žádném případě nevinil v tomto případě Policii České republiky, ale zdravotnickou službu. A naprosto správně kolega Ondráček řekl, že je potřeba se zabývat tím, jakou úroveň koroneři mají. To je věc skutečně zdravotnictví a toto by měl být závěr. Ale že bych vinil jakéhokoli policistu, který byl na místě tohoto případu, který nakonec byl vražda, tak rozhodně bych tak neučinil, protože jestliže podepíšu list o prohlídce mrtvého, tak tam musím zaškrtnout jeden chlíveček. Jestli je tato smrt násilná, nebo není. Když to nezaškrtnu a napíšu, že to je náhlá smrt – jednalo se asi tedy o kardiaka – tak nemusí vůbec policie se toho člověka ani dotknout, nemusí konat žádné šetření. Tady by jistě bylo zajímavé, jaká byla tísňová výzva, kdo přijel první na místo tohoto případu, ale já se domnívám, a jsem o tom tedy přesvědčen, že Policie České republiky se v tomto případě skutečně nedopustila zásadního pochybení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě poslanec Zdeněk Ondráček v rozpravě.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Musím reagovat samozřejmě na pana ministra. Já nekritizuji práci policie jako takové, já si jejich práce vážím. Znám mnoho kolegů, kteří na násilné trestné činnosti dělají, a jsem s nimi dodneška v kontaktu. Já tu práci oceňuji. Mrtvol jsem viděl mnoho a mnoho mrtvol jsem také ohledával. A vím, jaké máme statistiky. Tady to je o jednom konkrétním případě, kdy prostě říkám, že to bylo provedeno špatně. A jestli jste řekl, že na místě byli čtyři, ano, byl tam klasický okresní výjezd. Ale když se podíváte do interního aktu řízení, za ohledání odpovídá ten jeden člověk, který je vedoucí výjezdové skupiny, a ten má provést ohledání těla. A můžeme se o tom bavit jak chceme, protože víme, kolik těl se dneska pitvá. Kdyby to byla stará babička a našli jsme ji doma, tak prostě ji nikdo ani pitvat nebude, ani zdravotně ji nebude nikdo pitvat, a prostě nám to unikne pod rukama a unikne nám jedna z vražd. Bohužel, takový je stav.

A ti koroneři, vrátíme se znovu k tomu, já samozřejmě se nemůžu ztotožnit s vyjádřením pana náměstka ministra zdravotnictví, že to u nás všechno funguje. Jsem rád, že to potvrzuje i pan kolega Štětina, a pracujme na tom. Každá trestná činnost násilná, která nám unikne ať nedbalostí policie, nebo lékařů, kteří provádějí ohledání těla, je prostě špatně. Myslím, že jsme se měli poučit z případů z kauzy Stodolových. Myslím, že podobných případů jsme měli i v minulosti už několik. Jde o to, abychom naši práci nebo práci naší policie zkvalitňovali, ale nezavírali oči.

A jestliže je trestné to, že nějaký úředník na katastrálním úřadě něco vloží do katastru nemovitostí, no ano, samozřejmě, je to z nedbalosti trestné. Ale jestliže nebudeme jakýmkoli způsobem – neříkám, že chci jeho hlavu na špalek, že ho má někdo trestně stíhat, ale prostě musíme říct: Tady to bylo špatně. A já jsem vám citoval § 330 trestního zákoníku u trestného činu z nedbalosti, řekl jsem vám i případy, které jsou mimo Policii České republiky, co se podle tohoto paragrafu posuzuje, a jestli tady to vnímáme, že to je všecko OK, tak znovu říkám, já se s tím neztotožňuji.

Práci policie oceňuji, včetně sobot, nedělí. Víte, že jsem vám dával interpelaci teď písemnou, jak fungují naši policisté na hraničních přechodech. Že nemají žádné sociální zázemí, že tam chodí do lesa, když si potřebují odskočit. Že tam stojí 12 hodin v dešti, že nemají ani přístřešek, to jsme spolu řešili a tu interpelaci tam máte. Já práci policie oceňuji. Ale jsem taky ochoten a schopen říct, že prostě když někde se něco nepovede, tak to taky zkritizovat. A v tomto případě to činím. Tento konkrétní jeden případ byl z mého pohledu osoby, která takovou trestnou činnost vyšetřovala, prostě pro mě byl zpackaný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nikdo v rozpravě. Specifikujte svůj návrh, pane poslanče. Usnesení Poslanecké sněmovny, které...

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já jsem to už v rozpravě vyjádřil, že nesouhlasím s odpovědí pana ministra.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili navrhujete, aby Poslanecká sněmovna vyjádřila nesouhlas s odpovědí pana ministra Chovance na vaši interpelaci, ano?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, přesně tak. Děkuju, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 137, které zahajuji a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 137, z přítomných 98 pro 20, proti 32. Návrh nebyl přijat.

Děkuji panu poslanci, děkuji panu ministrovi, a ještě než přikročíme k další interpelaci, seznámím vás s dalšími omluvami. Omlouvá se pan poslanec Martin Novotný do 14 hodin, do 11 hodin pan poslanec Gabal a do 11.30 pan poslanec Kaňkovský.

Další interpelace, se kterou vyslovil nesouhlas poslanec Poslanecké sněmovny, je interpelace pana poslance Jana Farského, který nesouhlasí s odpovědí pana ministra financí Andreje Babiše ve věci rozhovoru v deníku Právo. Je to tisk 551. Jednání bylo přerušeno. Ptám se – pan kolega Farský se hlásí. Otevírám rozpravu a máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, pane místopředsedo vlády, v deníku Právo dne 20. června jsem se v rozhovoru, který poskytl místopředseda vlády Andrej Babiš, dočetl, že ví o minimálně čtyřech pěti zlodějích v Poslanecké sněmovně. Přesně se vyjádřil: Kolik je zlodějů ve Sněmovně? Co vím, tak minimálně čtyři pět.

Vznesl jsem tedy písemný dotaz, kdo jsou ti zloději a jakých činů se dopustili. Odpovědi jsem se dočkal v červenci, kdy mi pan místopředseda vlády zaslal odpověď ve znění: "Na dotaz konkrétního uvedení osob tyto označovat nebudu a stejně jako v rozhovoru pro deník Právo ponechám odpověď v obecné rovině, abyste mou odpověď nezneužil k dalším útokům vůči mé osobě."

Dvakrát jsem zde už předstoupil před Poslaneckou sněmovnu a ani jednou bohužel pan místopředseda vlády nebyl přítomen, aby vysvětlil to, z čehož já nemůžu být než zmaten. Protože pokud si mám představit, že v odpovědi, kde bych se dozvěděl, kdo jsou zloději v Poslanecké sněmovně, bych tuto odpověď mohl použít k dalším útokům vůči panu místopředsedovi vlády, tak si to osobně nedovedu vysvětlit jinak než jako přiznání nebo jako obvinění nejbližších spolupracovníků. Jsem rád, že napotřetí už pan místopředseda vlády dorazil, a věřím, že se dnes dozvíme, kdo ti čtyři nebo pět zlodějů v Poslanecké sněmovně jsou. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému. Dále do rozpravy pan ministr financí Andrej Babiš, místopředseda vlády České republiky. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, děkuji za slovo. Pan poslanec Farský se ptal, kdo jsou ti zloději. Já myslím, že ti, kteří tady dlouho sedí, tak za ta léta si pamatují, kdo co má za sebou, kdo tady co prosadil, a také víme, jak se vlastně budoval ten korupční systém u nás, ta chobotnice, ta hydra. A proto jsme dnes v situaci, kdy vlastně označením těch lidí, teď nejde o mě, teď jde hlavně o ty, kteří měli tu odvahu ukázat prstem a nahlásit korupci, tak mají velké problémy.

Ministerstvo financí zorganizovalo protikorupční konferenci. Přišli lidé z celého světa, bylo to za účasti norských fondů, byla tu státní tajemnice ministra zahraničních věcí. My jsme měli takový večer, kdy jsme se potkali s nevládními organizacemi, a ty dělaly nějakou prezentaci. Byl tam ten koruptur (?). A ten hlavní problém je v tom, že naši spoluobčané, kteří měli tu odvahu pojmenovat tu korupci, tak vlastně nakonec byli sami vyšetřováni, a dokonce někteří obviněni. A zúčastnili se toho večera. Takže my máme nějaký systém a někteří ti státní zástupci nebo policisté, co stáli na svých místech, teď máme nějakou kauzu, olomouckou, máme nějaké spekulace, že šéf GIBS byl dosazen panem Langerem.

Já bych jmenoval jenom jeden příklad z té protikorupční konference a to je příklad paní státní zástupkyně Máchová. Ona dostala od nevládních organizací titul lady Opencard a ona se zasloužila o to, že vlastně ty korupce Homolka, Pragobanka, Srba, Čs. fondy, jízdenková kauza nikdy nebyly vyšetřeny, resp. ona je zamázla. No a ta šéfka té organizace, když to oznámila, tak byla pozvána na výslech. Asi spřízněný policista. Jmenuje se plukovník JUDr. Mgr. Gejza Rakaš. Ten ji vyslýchal 3,5 hodiny. A na tom seznamu těch zastavených kauz paní Máchovou ještě chybí jedna kauza, pane kolego, a to je kauza vašeho předsedy. Protože byla to právě paní Máchová, která zařídila, aby podezření z korupce pana Kalouska bylo předáno těm správným policistům, tedy to zamázli. Ten systém stále ještě funguje. A představte si teď, taková náhodička, že ten Rakaš vyšetřuje pseudokauzu pana Pelikána, teď se píše v novinách, je to problém, je to smyšlená kauza, je to nesmysl. Vyšetřuje to stejný člověk. Není to divné? Se o tom píše v novinách. Pan ministr nebyl ani pozván na podání vysvětlení.

Takže tady je vybudován nějaký systém, který stále funguje. Tak když chcete ode mě ta jména, tak já vám je nebudu říkat. Proč bych je říkal? Ti čtyři tady včera vehementně diskutovali o rozpočtu. Poslal jsem vám knížku. (Ukazuje knížku Dvacet let úřednických a politických her.) Tady máte plno kauz. Není důkaz. Když tady byla justiční mafie pod vedením paní Vesecké, Kučery a ta korupční hydra, která tady byla vybudována, tak potom se nedivím, že lidé mají strach. A pro mne by to byla jenom ztráta času. To vidím v té kauze, co jsem se, jako pan Kalousek tady se vsadil o deset milionů. Slovíčkaření. Vyšetřován, prošetřován, tak teď jsem se už díky České televizi naučil, že nebudu říkat "prů..", ale budu říkat "průšvih" a "malér". Tak teď máme vyšetřování, jsou to samé titulky. (Ministr je poněkolikáté poslanci žádán, aby mluvil na mikrofon.) A byla to právě paní Máchová, která zařídila pátek 15.30. A dokonce mi psali ti policisté, kteří to vyšetřovali nebo prošetřovali, to je úplně jedno. Takže já jsem se vyjádřil, je to můj názor, já si za ním stojím. V té Sněmovně v minulosti jsme měli plno velice kontroverzních záležitostí. Soláry, církevní restituce atd., takže já z tohoto titulu ta jména nebudu říkat, protože za prvé by to bylo použito

proti mně a za druhé je to můj názor a já jen říkám, že ta korupční síť, která tu nějakým způsobem byla vybudována, to vypadá i v rámci olomoucké kauzy, kde byli obviněni nebo vyšetřováni nebo nevím, kdy byli zapleteni do odposlechů nějací vysoce postavení policisté, tak je z toho vlastně divná pachuť.

V rámci té protikorupční konference hlavně, co my potřebujeme, je ošetřit ten whistleblowing. Vy jste tu v minulosti měli strašně moc těch protikorupčních komisí, hlavně o tom mluvili a málo prosadili. A dneska ty nevládní organizace na to poukazují. Ano, lidé, kteří poukazují na korupci, tak následně měli problémy. Někteří byli obviněni. Dneska ráno jsem četl, že někdo dostal 7,5 let za ProMoPro. Kdo to rozhodl, to ProMoPro? Nebyl to nějaký politik, náhodou? Nebo to byl ten chudák úředník? Takže se o tom můžeme takhle bavit. Takže v našem státě to vypadá, že máme jeden policejní útvar, který se nebojí jednoho státního zástupce, a když si něco dovolí proti politikům, no tak ten GIBS, který měl zasahovat v různých kauzách, i v kauze 4,5 miliardy Zadeh, o které jsme přišli díky celníkům asi, tak tam nezasahuje. Včera zasahovali náhodou, nevím, co tam je, jestli tam zneužil někdo auto nebo co.Takže já jsem vyslovil nějaký názor. To obvinění se určitě netýká mých nejbližších spolupracovníků. Já ta jména říkat nebudu. Ti lidé zbohatli díky tomu, že jsou v politice, pravděpodobně mají majetky, které asi těžko mohu prokázat, a to je můj názor. A podávat trestní oznámení je úplně zbytečné, protože za těchto nějakých systémů, které tu stále fungují, by to pro mě byla skutečně ztráta času. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Pokračujeme v rozpravě. S faktickou poznámkou paní poslankyně Věra Kovářová, potom pan poslanec Farský. Prosím, paní poslankyně, máto slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Pane ministře, jak jsem vás poslouchala a jak jsem poslouchala vaši analýzu posledního čtvrtstoletí, nedá mi to a musím se zeptat: Jak jste to dokázal, že jste se v tom zamořeném korupčním prostředí posledních 25 let jistě čistými způsoby dokázal propracovat na pozici jednoho z nejzámožnějších lidí v zemi? To je prosím jen řečnická otázka. Prostě konstatuji, že vás obdivuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Farský, potom pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Pane místopředsedo vlády, když jste v minulosti z pozice majitele Agrofertu prskal jako Pepa z hospody, jak o vás psal pan novinář Martin Komárek, současný poslanec ANO, když jste plácal v předvolební kampani, jak jste sám nazval svoje vyjadřování pro Hospodářské noviny, tak to byla vyjádření soukromé osoby. Jestliže jako místopředseda vlády řeknete, že ve Sněmovně víte o čtyřech až pěti zlodějích, tak máte jenom dvě možnosti – buď je označit, nebo se celé Poslanecké sněmovně omluvit. Jiné čestné a přijatelné řešení neexistuje. Takže já vás ještě znovu vyzývám v této fázi: Prosím řekněte ty čtyři nebo pět osob, jmenujte.

Pokud jste do rozhovoru pro deník Právo 20. června 2015 letos řekl, že o nich víte, tak nás se svým zjištěním seznamte. Jste místopředseda vlády, který dostal důvěru Poslanecké sněmovny, tak si myslím, že Poslanecká sněmovna si takovou urážku nemůže nechat líbit, ať je to ze strany koalice, nebo opozice. (Potlesk zleva a zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Michal Kučera, poté pan místopředseda vlády. (Poslanec Kučera dává přednost.) Dobře. Nyní tedy pan ministr financí, místopředseda vlády Andrej Babiš. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: No, paní Kovářová, já jsem to dokázal tak. Když jsem začal tady podnikat, tak všechny státní banky byly samozřejmě pod vlivem politiků, tak jsem nedostal ani úvěr. Tak jsem vsadil na americkou Citibank a dá se to všechno dokázat. Dokázal jsem to hlavně prací a mám čistý stůl. Můžu jen zopakovat, že moje firmy odvedly za posledních devět let do státních rozpočtů 19,6 mld., dostaly necelou desetinu dotací, o kterých vy tak často mluvíte a jejichž pravidla jsou pro všechny. Takže jenom k tomu.

No a panu poslanci Farskému můžu říct jenom to, že jsem velice zaneprázdněný člověk a skutečně nemám čas se o tom dohadovat. Protože samozřejmě ty důkazy nejsou. Platí jedenácté Kalouskovo přikázání – neprokážeš. To platí. Tak to funguje u nás. Neprokážeš. To je to jedenácté, Kalouskovo. Tady je něco. Tady to máte, 20 let vašeho šéfa, pane Farský. Tady to máte. Četl jste to? (Ukazuje modrou knihu.) Četl jste to? A viděl jste, jak to dopadá? Proč ten Čunek reklamoval těch 10 mil. v tom týdnu v rámci toho povolení internetového hazardu? Já tomu nerozumím. Co to říkal v tom týdnu ten Čunek? Že Kalousek dluží KDU 10 mil.? Co to říkal? Já to nechápu. Ne, já jsem řekl, že byl vyšetřován. A co se z toho stalo? No on je génius na to, aby to otočil. Nebyl vyšetřován nebo prošetřován... A ta Máchová to zamázla. A když se paní ministryně Válková ptala na paní Máchovou, no tak to bylo – zasahuje do nezávislého... státní zástupkyně. No tak se zeptejte těch nevládních organizací někdo. Pane Farský, navrhněte whistleblower, zákon potřebujeme. Aby se lidi nebáli a chodili skutečně na policii a říkali ty nepravosti, tu korupci. To my potřebujeme.

Vy máte velkou zásluhu, že jsme přijali zákon o registru smluv. Sice je to takový produkt, kde jste neakceptovali živé smlouvy, když je to teda antikorupční produkt... Tak uvidíme jen ty nové smlouvy možná... Škoda, že nevidíme ty staré, ty historické. Já je zveřejňuju na webu. Takže já vám rozumím. Je to můj názor a já to nebudu říkat. Ti, kteří tady sedí dlouho, to dobře vědí. Jo? To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Mně se velice těžce reaguje na ty lži a pomluvy, které tady přednesl bohužel místopředseda vlády. Ale nicméně musím na některé věci přesto nějaký krátký komentář.

Pan místopředseda Andrej Babiš řekl, že ti čtyři nebo pět zlodějů jsou ti, kteří jsou tady údajně dlouho. Tak díky bohu, já tady dlouho nejsem, jsem tady první

volební období, takže o mně patrně nemluví. Ale taky řekl, že jsou to ti, kteří něco prosadili. Pane ministře Babiši, vy tady prosazujete pět miliard z biopaliv pro svůj Agrofert! Jste jeden z těch zlodějů tedy vy? Patrně ano.

A já bych byl rád, kdybyste skutečně řekl, o koho se jedná. A přikláním se tady ke slovům pana kolegy Farského. Dneska nejste na ulici, dneska nerozdáváte koblihy. Dneska jste místopředseda vlády a vznesl jste závažné obvinění. Tak ho prosím doložte. Pokud nemáte důkazy, pokud nemáte pádné argumenty, tak se omluvte.

Všichni si pamatujeme, jak jste vy nosil ty kabely v těch 90. letech a jak jste lobboval pro svá biopaliva a pro svůj Agrofert. Tak nám tady nemluvte něco o zahraniční Citibank.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pan poslanec Vácha a potom pan ministr financí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane ministře, takových knih je. Já jsem jednu dostal na stůl, není modrá, je bílá. Takže já nevím, jestli máme brát důkazy, které jsou v knihách, které někdo nechá úmyslně napsat, aby pomluvil toho druhého, nebo jestli budeme používat opravdu ověřené argumenty.

Já mám pocit, že tohle byl váš nejslabší výkon, který jste kdy podal ve Sněmovně. Možná proto, že jste byl opravdu zahnán do kouta a nemáte argumenty a nejste schopen vyargumentovat to, co jste o domnělých čtyřech nebo pěti kolezích tady ve Sněmovně řekl.

Mě zarazila jedna věc – nejenom mě, ale i mé kolegy. Já jsem se zděsil toho, že v průběhu vyšetřování vám volají policisté a informují vás o tomto vyšetřování. To jste tady řekl ve Sněmovně. A já si myslím, že by se tím měl zabývat GIBS. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie a zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr financí Andrej Babiš, poté pan poslanec Volný. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: To je klasická debata o ničem. Pět miliard je lež vašeho Kalouska a dobře to víte. Tak zase lžete. Nebo kabely. Žádné kabely jsem nenosil. V životě jsem tady nebyl v Poslanecké sněmovně předtím, než jsem se stal politikem. Tak zase lžete. Tak to je zbytečná debata. A rozdíl mezi těma dvěma knížkami, že jednu napsal Nadační fond proti korupci a tu druhou napsal nějaký novinář na objednávku, to je všechno. A já jsem řekl můj názor a já se nikomu omlouvat nebudu. Já si za tím stojím. A to je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Jan Volný, potom pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl vaším prostřednictvím k panu kolegovi Kučerovi. No, je to hodně odvážné říct – všichni si

pamatují, jak nosil kabely. Prosím vás, kdo je to všichni? Vždyť je to úplně to samý, co tady kritizujete pana ministra. Všichni si pamatují... Co to je za výrok? Děkuji. (Šum v sále, někteří poslanci se hlásí, že si to pamatují.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec František Vácha. Prosím, mluví ten, komu bylo uděleno slovo. Nevykřikujte tady, pokud máte jiné téma k diskusi v předsálí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Teď jsme byli svědky, opravdu svědky toho, o čem ta debata je. Vy jste řekl – ta debata je o ničem. To není pravda. Ta debata je o lžích, které tady ve Sněmovně dnes a denně pronášíte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, pan poslanec Michal Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Pan poslanec Volný řekl "všichni si pamatujeme". Je to stejný termín, který předvedl a zde u tohoto pultíku řekl váš pan majitel Andrej Babiš. Tehdy jste nereagoval, u něho vám to zřejmě nevadí, pane poslanče Volný prostřednictvím pana předsedajícího. (Ukazuje knihu.) U mě vám to vadí. Takže když všichni, tak všichni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dobré ráno.

Pane ministře, zkusme vyjednávat. Normální člověk, když někoho sprostě a lživě osočí, tak se omluví. Vy to udělat nechcete. Pokusme se najít nějaký logický politický kompromis. Kdybyste třeba místo omluvy zaplatil těch prohraných 10 milionů. (Veselost v sále.) Ty dobročinné organizace, kterým jsem ty peníze slíbil, už na ně čekají. Nepochybuji o tom, že jste gentleman a prohranou sázku zaplatíte, a pořád se mě ptají, kdy jim to pošlu. To je tedy pro dobročinné organizace za prohranou sázku, za nepravdivý výrok.

A potom nám kdybyste místo omluvy do stranického archivu věnoval svoji fotografii ze svatby Ivana Langera s podpisem. A to by nám stačilo místo omluvy. To je přece slušná nabídka. Pane ministře, prosím, vyjádřete se. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Ještě k živé kauze. Nevím, kde jste to vzal. Nemluvil jsem o živé kauze. Já jsem mluvil o tom, že policistka, která vyšetřovala Kalouska za korupci v hazardu, internet, to bylo ložené, a jak jí to Máchová vzala, aby to dala těm správným policistům, aby Kalouska neobvinili, tak odešla od policie, psala mi. To není živá kauza. Ta je zavřená. Já se na

to těším, na těch 10 milionů. Pan Kalousek byl vyšetřován za korupci, jak povolil internetové sázení českým firmám a zahraničním nepovolil. Proč ten Čunek od něj vlastně chtěl ty prachy? Já to nechápu. Co to ten Čunek povídal? Já se na to těším, jak se budeme soudit o 10 milionů. Taky by bylo dobré před soudem asi prokázat původ těch peněz.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vylhanou story komentovat nebudu. Nicméně prosím každého z vás, ať si klepne na Wikipedii, na slovo vyšetřování. Když na vás kdokoliv podá trestní oznámení, a jistý Jarolím z Věcí veřejných jich psal sedm týdně, neboť nesvětil ani den sváteční, tak jste zavoláni k podání vysvětlení. Policista zjistí, že je to nesmysl, a odloží to. To se skutečně odehrálo, ale to se nejmenuje vyšetřování. A každý si může přečíst, co to je vyšetřování ve smyslu trestního řádu. Já jsem nabídl panu ministrovi sázku, že mu zaplatím 10 milionů, nebo on mně za předpokladu, že se prokáže, že jsem byl vyšetřován ve smyslu trestního řádu – je to na zvukovém záznamu – a on řekl "ano, sázku přijímám". Není pochyb o tom, že ji prohrál, protože jsem nikdy v životě nebyl vyšetřován ve smyslu trestního řádu a každý z vás si tu definici může přečíst. Koneckonců je to § 161 trestního řádu.

To není slovíčkaření. Podání vysvětlení není výslech a prověřování není vyšetřování. Holínky nejsou hodinky. A transfer obyvatelstvu nejsou investice. To není slovíčkaření. Vy dobře víte, pane ministře, že já tu sázku nemohu vymoci soudně, protože je to naturální obligace, která se soudně podle občanského zákoníku vymáhat nedá. Já ani nepochybuji o tom, že si radši provrtáte obě dvě kolena, než byste dostál svému závazku. Nemůže být žádný soud o sázku. Jenom jste prostě lhář, který se navíc ještě vsází, a když jednoznačně prohraje podle stanoviska všech právních kapacit včetně šéfa katedry trestního práva Univerzity Karlovy, tak nejenom že lžete dál, ale neumíte ani přiznat prohru a zaplatit tu sázku. Pro takové lidi mají všichni jenom opovržení. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já bych jenom krátce a přesně zopakoval, co v rozhovoru zaznělo. V pozici pana místopředsedy vlády pan Andrej Babiš 20. června do Práva řekl: "Kolik je zlodějů ve Sněmovně? Co vím, tak minimálně čtyři, pět."

Opakovaně odmítá říct, kteří to jsou, a tím pádem z mého pohledu uráží celou Poslaneckou sněmovnu. Dokud pan ministr Babiš mluví o 200 mld. rozkradených a vyplýtvaných, dokud rozkolísává svými vyjádřeními akcie ČEZu, jde jenom o peníze. Ale když začne tímto způsobem znevažovat parlament, tak jde pan vicepremiér proti základům demokracie. Proto si myslím, že je namístě, aby Poslanecká sněmovna, a tímto si dovolím navrhnout usnesení, které není zcela tradiční, ale věřím, že poslanci v rámci zachování důstojnosti své i tohoto sboru ho podpoří: Poslanecká sněmovna

vyzývá místopředsedu vlády Andreje Babiše k omluvě za vyjádření v rozhovoru pro deník Právo dne 20. června 2015 na adresu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane kolego, znáte jistě jednací řád stejně dobře jako já, že toto usnesení v bodu odpovědi na písemné interpelace není možné. To bohužel nemohu učinit. Ale samozřejmě vám nic nebrání, abyste to navrhl mimo tento bod, to znamená odpovědi na písemné interpelace. Poslanecká sněmovna může hlasovat pouze o tom, jestli odmítá nebo přinutí pana ministra nebo kohokoliv z vlády, aby odpověď udělal znovu, že je nedostatečná. V tomto ohledu mi dovolte, abych vás tedy vyzval k případně jinému návrhu, to znamená k nové odpovědi. To tady jistě odhlasovat můžeme, ale znalci jednacího řádu mi potvrdí, že o tom hlasovat dát nemohu, i když nezpochybňuji vaše právo navrhnout cokoliv, ale v tomto bodu to opravdu není možné. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Nevyšlo mi to. (Veselost v sále.) Byl jste na mě příliš připraven. Potom ale navrhuji, aby Poslanecká sněmovna odmítla odpověď, kterou získala od pana místopředsedy vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr financí Babiš má problém s pochopením ještě i jiných slov než jenom vyšetřování.

Ve svém čestném prohlášení, které podal jako ministr na mandátový a imunitní výbor, uvedl, že obdržel mzdu po zdanění od Agrofertu, a. s., 20 926 998 korun. Mzda se prosím pobírá z pracovněprávního či obdobného poměru. Problém je ten, že v zákoně o střetu zájmů č. 159/2006 Sb. je § 4 odst. 1: Veřejný funkcionář uvedený v § 2 odst. 1 písm. c) – to je ministr – nesmí c) být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu nebo ve služebním poměru, nejde-li o vztah nebo poměr, v němž působí jako veřejný funkcionář.

Takže pane ministře, chci se zeptat: Opravdu jste v pořádku vykázal mzdu z pracovněprávního nebo obdobného poměru z Agrofertu?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Kalousek, potom pan ministr financí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane ministře, já jsem trpělivost sama a zkouším najít nějaké východisko. Nabídl jsem, abyste místo omluvy zaplatil těm dobročinným organizacím, kterým jsem vaše peníze slíbil, plus jestli byste nám nedal do stranického archivu svoji fotku s podpisem ze svatby Ivana Langra. Pokud to pro vás není akceptovatelné, tak zkusím ještě jednu možnost.

Když vezmu ty vaše skandální výroky, tak vy jste řekl, že ve Sněmovně, co vy víte, je nejméně čtyři až pět zlodějů, odmítl jste je jmenovat, ale řekl jste, že jsou to ti,

kteří jsou tu nejdéle. Nejdéle jsou tady Sobotka, Zaorálek a Vojtěch Filip (delší veselost ve Sněmovně) a pak už nás tu je hodně, těch dalších. Takže to máme tři – Sobotka, Zaorálek, Filip. (Z pléna zaznělo: Grebeníček.) Grebeníček. (Z pléna zaznělo "Benda") a Marek Benda. Tak jenom potvrďte, že to tak je, protože vy jste řekl: to jsou ti, co jsou tu nejdéle. Neříkejte, že jste to neřekl, je to napsané. To vy vždycky říkáte – i svá vlastní čísla označujete za lež. I své vlastní výroky označujete za lež. Tak řekněte "ano, potvrzuji, že to jsou ta jména, která jsou tady nejdéle", a můžeme to skončit. Odpověď je uspokojivá. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: K panu kolegovi Koníčkovi. Nevím, proč to tady otevíráte, když jsem to jasně vysvětlil. Já jsem poslední mzdu dostal v lednu 2014 před nástupem do funkce ministra financí. Dobře to víte. Takže žádnou další mzdu jsem neměl. A to nebyla mzda, ale bylo to poslední vypořádání s mou firmou. Takže jsem to vysvětlil vašemu výboru a nechápu, proč to otevíráte.

A tady samozřejmě pan Kalousek znovu lže, protože já jsem řekl: ti, kteří tady sedí nejdéle, to vědí. Vědí. Oni to vědí. Dokonce v kuloárech občas jsem se s nimi o tom bavil. A zase se manipulují slova. Vědí, co se tady v této Poslanecké sněmovně stalo od revoluce. Co všechno se tady rozhodlo a co nás to stálo za tisíce miliard.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, budeme hlasovat o návrhu pana poslance Farského podle § 112 odstavec 5, který vyjádřil názor, že by Poslanecká sněmovna neměla souhlasit s odpovědí pana ministra Andreje Babiše na jeho písemnou interpelaci podle tisku 551. Já vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu, kterým Poslanecké sněmovna odmítne odpověď pana místopředsedy vlády Andreje Babiše na interpelaci pana poslance Jana Farského rozhodneme v hlasování číslo 138, který jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 138 z přihlášených 90 pro 50, proti 23, návrh byl přijat. (Potlesk části poslanců.) Pan ministr financí a místopředseda vlády bude muset odpovědět panu Farskému znovu.

Tím byla interpelace vyčerpána. Budeme pokračovat třetí interpelací a to je interpelace Zbyňka Stanjury na ministra dopravy Dana Ťoka, která byla přerušena, budeme v ní tedy pokračovat. Pan poslanec Stanjura je přítomen. Ano, hlásí se do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, prosím, abyste mi pomohl, já si přesně nevzpomínám, který den jsme to projednávali naposled. Určitě to není krátká doba, takže já jenom shrnu základní věci a zkusím zareagovat na debatu a na nové

věci, které se mezitím staly, a poprosím pana ministra... (Odmlka pro hluk v sále. Předsedající: Prosím o klid ve sněmovně.) Prosím o odpovědi.

Já jsem požádal pana ministra o odpovědi na otázky, jak to tato vláda myslí s otevíráním trhu v osobní železniční dopravě. V zásadě jsem dostal jsem odpověď: všechno bude až během příští vlády, dřív to nestihneme. Tam se prostě neshodujeme v tom časování. Já když jsem byl ministrem, už jsem připomínal, tak jsem byl připraven uzavřít smlouvu s nejlepší nabídkou na provozování trati Ostrava – Opava – Krnov – Olomouc, což vlastně bylo doposud jediné výběrové řízení, které řádně proběhlo. Už tehdy České dráhy bojkotovaly tuto soutěž, snažily se přes Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dosáhnout zrušení. To se jim nepovedlo. V té době platný zákon o zadávání zakázek vyžadoval minimálně dvě nabídky, které byly bez problémů. Ministerstvo dopravy dostalo dvě nabídky, z toho ta druhá, horší, měla formální pochybení ve vykázání kvalifikace, teď nevím přesně, na které pozici, tudíž jsme to výběrové řízení museli ze zákona zrušit, to nebylo žádné rozhodnutí na úvaze ať již výběrové komise, či zadavatele. Nicméně zákon umožňuje, a pan ministr to vlastně v odpovědi potvrzuje, že se dá uzavřít smlouva napřímo. Navíc byla podpořena tím, že to byla nejlepší nabídka v soutěži. Pokud se České dráhy do soutěže nepřihlásily, byl to jejich problém, protože odmítly soutěžit. Protože taková smlouva se musí notifikovat, požádal jsem o notifikaci v Bruselu. Potom ovšem za přechodné vlády s podporou sociální demokracie a Strany práv občanů ministr Žák ten proces ukončil. Od té doby se v zásadě nic nezměnilo a je to zhruba – v lednu nebo v únoru to už budou tři roky.

Kromě toho jsem požádal o odpověď na otázky, zda z těch přibližně skoro 13 miliard korun, které ročně obdrží České dráhy z veřejných zdrojů, a to ze dvou stran, to znamená jak z úrovně krajů, tak z úrovně státu, zda nedochází ke křížovému financování, to znamená jediné trati, která sice nesoutěžila, ale kde probíhá konkurenční souboj mezi Českými dráhami a soukromými dopravci, to je ta trať Ostrava – Praha, zda náhodou tady nejezdí České dráhy pod nákladovou cenou a nevyužívají ke krytí ztráty z této linky dotace, které jsou na jiné tratě.

České dráhy panu ministrovi, který po nich chtěl odpovědi, v zásadě vzkázaly "pane ministře, nic vám nedáme, je to naše obchodní tajemství". Pan ministr tu odpověď poslal mně, máme to černé na bílém ve sněmovním tisku 576. Načež jsme tady o tom debatovali. Já trvám na tom, že když poslanec požaduje informace, že je má dostat, a pak se vracíme k včerejší debatě o státním rozpočtu, a pak se můžeme přít o interpretaci a o tom, co ta čísla napovídají, jaké jsou trendy, co s tím uděláme, jestli je to dobře, nebo špatně, ale nemůže se stát, že ty informace nedostaneme.

Proto jsem chtěl, aby se ta interpelace projednávala na plénu, a proto budu navrhovat, nebo to možná navrhnu teď, ale po uzavření debaty o tom budeme hlasovat, abychom vyslovili nesouhlas s odpovědí pana ministra.

V té debatě, kterou jsme vedli minule, řekl pan ministr asi víc upřímně, než chtěl, pro nás podle mě znepokojivou větu: "Nemám pod kontrolou dozorčí radu Českých drah." Já jsem na to reagoval, že to prostě není možné. České dráhy jsou ve stoprocentním vlastnictví státu, i když vím, že všechna akcionářská práva nevykonává Ministerstvo dopravy, ale má tři ze sedmi členů řídicího výboru a řídicí výbor

jmenuje dozorčí radu a dozorčí rada vybírá představenstvo a představenstvo vybírá generálního ředitele. Je to poměrně komplikované, ale kdo to trošku zná, tak je to v zásadě jednoduché. Nedá se udělat nic bez vůle řídicího výboru, minimálně dlouhodobě. Ano, může rozhodnout generální ředitel nebo představenstvo jinak, než si v té chvíli myslí stát, může se to dozvědět stát později, ale stát má dostatečné páky na to, aby řekl tak takhle ne, my si to jako vlastník představujeme jinak.

Že to bude setrvalý stav, mně nasvědčují vyjádření pana ministra k dalšímu ožehavému problému Českých drah a SŽDC a to je převod nádražních budov z Českých drah na SŽDC, podotýkám úplatný převod. Dočetl jsem se ve vyjádření pana ministra, že prostě notifikoval v Bruselu, to se muselo, Brusel dal nějaké limity, na základě toho došlo k nějakému ocenění a pan ministr říká, já to lehce parafrázuji, nevzal jsem si přesně tu citaci, my si myslíme, že je to dobře, udělali jsme, co jsme udělat museli, nejsem si jist ovšem, zda to schválí orgány obchodní společnosti České dráhy. A to je znova to, že o tom stát jako vlastník – má jít o úplatný převod mezi dvěma státními organizacemi, není to žádná privatizace, je to věc, která je pod kontrolou Bruselu, zda nedochází k nedovolené veřejné podpoře. Já si vůbec neumím představit, že by orgány Českých drah, ať už řídicí výbor, dozorčí rada, představenstvo, nebo generální ředitel, to nebyly ochotny akceptovat. A pokud ne, tak mají jedinou normální možnost: odejdou. To se může stát, že vlastník má jiný názor než představenstvo, dozorčí rada nebo management. To se stává ve státní sféře, veřejné sféře, ale také v privátní firmě. Ale naprosto normální je, že vlastník má pravdu, a pokud se s tím někdo neumí ztotožnit, tak odchází. Nic osobního, nic ve zlém, tak to prostě je. Nikomu není třeba brát právo na jeho názor, postup, jak má firma podnikat, strategické plány, ale v tomto naštěstí se nedá hlasovat, v tomto má pravdu vlastník.

Takže takový doplňující dotaz, jestli je to pravda, nebo České dráhy budou poslouchat, a jestli už pan ministr má pod kontrolou dozorčí radu, a pokud ne, tak mu ji doporučuji vyměnit, protože to je pro každého ministra dopravy špatné, aby se nemohl spolehnout na to, že vůle vlastníka – a veřejnost vnímá, že vlastně Ministerstvo dopravy ovládá České dráhy. Veřejnost nezná detaily, že 4 ze 7 členů řídicího výboru nominují další ministerstva. A je to logické – je to oblast dopravy, tak kdo jiný než ministr dopravy a jeho ministerstvo by to řídil.

A další věc, na kterou bych se chtěl zeptat, a ta už souvisí zase s otevíráním trhu. Já jsem se dočetl, omlouvám se, nevím, ve kterém to bylo médiu, jestli to bylo v tištěném, nebo na serverech, že proběhla schůzka, kterou inicioval pan ministr financí na Ministerstvu financí, které se zúčastnil ministr financí, ministr dopravy, generální ředitel Českých drah a jeden z privátních subjektů, který podniká v osobní železniční dopravě. Pokud je to pravda a pokud je pravda, že se debatovalo o tom, jak se bude soutěžit a co se případně udělá s evropskými penězi na pořízení vozů apod., tak by mě zajímalo, pane ministře, kdo to inicioval, co bylo předmětem jednání. Existuje z toho jednání zápis a považujete to normální? Já považuji za normální tady politický střet ve Sněmovně, kdy já vám říkám: otevíráte pomalu osobní železniční dopravu. Vy říkáte, abych byl spravedlivý, s ohledem na svého největšího koaličního partnera: oni to nechtějí. Oni se tím také netají roky. Já tomu rozumím, že sociální demokracie otevírat železniční trh prostě nechce, a kdyby takhle byla odpověď, tak já

tomu rozumím, protože když se nenajde shoda a ještě kupodivu je to větší koaliční partner – a říkám, oni se v té debatě k tomu přihlásili, ale nepřipadá mi normální, aby se takhle setkali dva. Kdyby to byli aspoň všichni tři ti hráči, kteří dneska jezdí, ti velcí, ale pak máme i další menší tratě, kde i velké firmy provozují dneska spoje.

Já trvám na tom, abychom ty údaje dostali, abychom se v tom mohli zorientovat. Pan ministr se právem pyšní, že zveřejňuje všechny smlouvy na webu. V pořádku. Takže my jsme schopni se dočíst, a teď to trošku ironizuji, za 5 tisíc, co Ministerstvo dopravy nakoupilo – dneska, loni, předloni, před třemi lety. Nic proti tomu. Ale když se zeptáme, co dělají České dráhy s 13 miliardami veřejných zdrojů, tak nám České dráhy napíšou: toto je naše obchodní tajemství. Já jsem byl pár dnů ve funkci, když jsem podepisoval rozhodnutí o tom, když jeden ze soukromých dopravců požadoval podrobné informace o tom, jak vykazují linky a ztrátovost linek po Českých dráhách. České dráhy se bránily zuby nehty, dokonce to pak následně daly k soudu. Já jsem to podepsal a ty informace jsem podal, protože si myslím, že to je správné, když tam jsou veřejné zdroje. A soudní spor podle mě nedopadl dobře pro České dráhy, protože i soud usoudil, že informace, které dávají České dráhy Ministerstvu dopravy a krajům, na základě kterých dostávají veřejnou podporu, jsou prostě veřejné. Na tom podle mě není nic špatného. Tohle je podobný případ. Pokud nám to nedají České dráhy dobrovolně, tak to nakonec u toho soudu stejně skončí, bude to stát státní organizaci nějaké právní zastoupení a já jsem si takřka jist, že je donutí tyto informace zveřejnit. Pokud tam není nic, jak tvrdí České dráhy, že žádné křížové financování neexistuje a všechno je v pořádku i na lince Ostrava – Praha, tím spíš tam mohou informace poskytnout. Takovéto zneužití obchodních informací – tady byli jiní hlavní praporečníci registru smluv. A když se zeptáme na konkrétní údaje, tak akceptujeme, a já doufám, že to Sněmovna neakceptuje, že nám management Českých drah říká: toto je naše obchodní tajemství, po tom vám nic není.

Na závěr podám návrh na to, abychom vyslovili nesouhlas – ne s tím, co mi napsal pan ministr k otevírání trhu, to vnímám jako politickou realitu, ale s tím, aby i s usnesením Sněmovny měl pan ministr větší páku na dozorčí radu, představenstvo, management Českých drah, abychom ty informace dostali, a až je dostaneme, můžeme pak vést debatu o interpretaci těch dat, co to znamená, co to neznamená. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Já vám také děkuji, pane poslanče, a pan ministr se hlásí o slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já děkuji prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Stanjurovi za jeho otázky. Já bych tady chtěl říct na začátek zcela důrazně, Ministerstvo dopravy v žádném případě této Sněmovně ani prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Stanjurovi žádné informace, které má k dipozici a které jsou u nás dostupné. (?) Takže není to tak, že bychom my chtěli něco před touto Sněmovnou tajit a nechtěli jsme odpovídat na věci, které mají být.

Já bych se tady pokusil krátce, snad výstižně odpovědět na všechny věci, které tady zazněly.

Co se týče otevírání trhu, chtěl bych říct, že není pravda, že bychom chtěli nechat otevírání trhu až na příští vládu. My máme schválen postup otevírání trhu. První soutěž je vysoutěžena. První problém je v tom, co nazval pan poslanec, že České dráhy se proti této soutěži odvolaly. V současné době máme předběžné opatření od ÚOHS a já věřím s plnou důvěrou v Úřad pro hospodářskou soutěž, že potvrdí, že naše soutěž je v pořádku, že budeme pokračovat a že tuto soutěž vysoutěžíme a začneme jezdit.

Co se týče dalších soutěží, další soutěže jsou pozastaveny z jediného jednoduchého důvodu. My prostě chceme dát možnost jak do budoucna krajům, tak ale na těchto soutěžích dopravcům, aby si byli schopni pořídit soupravy z OPD2. Tento program je v mezirezortním připomínkovém řízení a bude projednán vládou. V okamžení, kdy projde, a já věřím tomu, že to bude brzy, tak to posuneme a v těchto soutěžích se bude pokračovat. Jsem přesvědčen, že budou v příštím a dalším roce nebo koncem tohoto roku otevřeny nebo zahájeny další tři až čtyři soutěže. Takže není to tak, že bychom nechtěli. My chceme a budeme v tom pokračovat.

Co se týče křížového financování, já bych tady rád deklaroval, že Ministerstvo financí jedná s Českými dráhami. My respektujeme fakt, že České dráhy jsou akciovou společností podle zákona. Jsou samozřejmě na otevřeném trhu a jsou informace, které oni označují jako obchodní tajemství. Na druhé straně my máme dostatek informací k tomu, že víme, jakým způsobem jsou konzumovány dotace. Tyto informace jsou k dispozici. Pokud je bude kdokoli z poslanců chtít, tak je od nás dostane. Na základě těchto informací docházíme k závěru, že ke křížovému financování nedochází a hospodaření s dotacemi je v pořádku.

Já bych jenom chtěl říci jednu věc. Tady se trošku hovořilo o mém výroku, že nemám dozorčí radu pod kontrolou. Já jsem to mínil jinak. Možná jsem se ne úplně správně vyjádřil. Já tady nechci tahat za slovíčka, jenom chci říci to, co je bohužel pravda, a to je fakt, že jednotliví členové dozorčí rady v současně době jsou plně zodpovědní za své rozhodnutí a já na ně nemám žádný špagát, že bych dupl, zahrál si na supermana a řekl: Vy to musíte udělat! Já mám samozřejmě onu možnost, o které mluvil velmi obšírně pan poslanec Stanjura. Mohu, pokud se dozorčí rada bude chovat v rozporu s ideou, jak chceme, aby vypadala další obchodní politika a další chování Českých drah, provést rekonstrukci dozorčí rady. Tady bych ale upozornil na jeden fakt, a ten fakt je, že musíme dojít k dohodě na řídicím výboru. Řídicí výbor má sedm členů, tři členy nominuje resort dopravy a další členy tohoto řídicího výboru jmenuje vláda na základě doporučení jednotlivých resortů, které jsou vyjmenovány. To znamená, musíme najít shodu v řídicím výboru o tom, jaká je strategie a jak pokračovat.

Já tady přeskočím k těm nádražím. Ano, řekl jsem výrok, že mám indikace, že současná dozorčí rada má problémy se schválením onoho převodu. Já bych tady jenom chtěl upozornit na jeden fakt. Ta cena a ten posudek neprošel celou notifikací. My máme závazné stanovisko DG Competition dopisem, kdy nám říkají, že cena, která je navržena a je v posudku, který jsme získali a předložili, nepředstavuje

veřejnou podporu. Na základě toho jsme se dohodli, že tento materiál předáme do vlády. Dnes je v meziresortním připomínkovém řízení. Chceme nádraží převést v co možná nejkratší době. Jsou tady jiné názory členů dozorčí rady. Já jsem jim při jednání rovněž navrhl, že pokud se s tím nemohou ztotožnit, tak mají svaté právo odejít. Ten výrok, že mám ty indikace, tady nebyl řečen celý. Já jsem ale také řekl dovětek, že pokud k tomu nedojde, tak za prvé budu chtít slyšet jak od dozorčí rady, tak od představenstva, jakou představu mají s těmi nádražími. Nebudu-li spokojen, tak přistoupím k rekonstrukci dozorčí rady. Myslím si, že ten krok, kdy by měla být transformace Českých drah dokončena tím, že se převedou nádraží, by prostě měl pokračovat.

Tyto věci bych rád uvedl na pravou míru. Není to tak, že bych já nějakým způsobem akceptoval, že dozorčí rada má chuť řídit České dráhy jinak, než je to ve strategii a v tom, jak by to chtělo Ministerstvo dopravy.

Ještě bych se rád vyjádřil k otázce pana poslance Stanjury ohledně schůzky s nejmenovaným soukromým provozovatelem. Na tu schůzku jsem byl pozván, já jsem ji neorganizoval. Onen dopravce nám na té schůzce sdělil, jakou má představu, že by měly České dráhy, potažmo Ministerstvo dopravy dělat liberalizaci a pokračovat v dalších věcech. Nebylo to žádné domlouvání, co se udělá nebo co se neudělá. To, že on měl potřebu prezentovat nebo interpretovat tu schůzku jinak – byla to schůzka, kdy my jsme si vyslechli, co chce, a řekli jsme mu právní důvody našich kroků. Jak budeme dále postupovat, je záležitostí Ministerstva dopravy a v žádném případě nešlo o žádnou konspiraci. Myslím, že zvukový záznam z této schůzky není, ale můžu dát podrobnější informace z toho, co tam padlo. V každém případě bych chtěl odmítnout, že tady šlo (řekl nešlo o žádnou) o dohodu někoho s někým. Že někdo na takové schůzce říká kategorické vyjádření a vyhrožuje, na to už jsem si zvykl. Těch výhrůžných SMS od tohoto nejmenovaného dopravce mám dostatek.

Ještě poslední věc k tomu soudu. Jestli jsem se dobře informoval, tak soudní řízení bohužel dalo za pravdu v tomto případě Českým drahám, nikoliv Ministerstvu dopravy ohledně zveřejňování těch věcí. Rád bych zopakoval jednu věc. Ministerstvo dopravy má veškeré informace, které požadovalo pro kontrolu kvality vykonávání dohledu nad fondy, které dává. Já bych rád řekl, že to není jenom Ministerstvo dopravy, ale samozřejmě je to záležitost i krajů pro jejich součást, takže ty si dělají kontrolu samy. Tyto informace jsou k dispozici a veškeré informace, které my máme k dispozici, rádi předáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan ministr už je zkušený politik. Já jsem žádný zvukový záznam nechtěl. To zní tak konspirativně, že jsem žádal nějaký zvukový záznam. To bych byl zděšen, kdybyste z takové schůzky pořizoval zvukový záznam a ještě kdyby se někde objevil v médiích. Byl to bývalý první náměstek ministra financí, který si nahrával telefonické hovory a pak je zveřejňoval. A je to stejně nepřijatelné, když se to děje politikům ANO, jako když se to děje našim

politikům. Nebudu se radovat, když někdo zveřejňuje soukromý rozhovor jenom proto, že se to děje konkurenci. Prostě je to špatný přístup, který musíme podle mne společně odmítnout.

Já jsem si – panu ministrovi to nepřipadá divné, že takové jednání je na financích. Mně to divné připadá. To, že se jedná s hráči na trhu, debatuje, jaké mají představy, to je naprosto legitimní, nic proti, ale takové schůzky jsou většinou naplánované, jsou v programu ministra dopravy, většinou je tam víc lidí než sám ministr, protože když už má nějaké detailní informace, tak samozřejmě k tomu jsou ti podřízení, aby byli schopni – mně to připadalo jenom zvláštní, ale nic proti. Já nijak nenapadám, říkám, mám to z tisku, využil jsem té příležitosti, že se to týká té liberalizace.

Já jsem neříkal, že Ministerstvo dopravy nechce dát informace. To opravdu ne. Ale říkal jsem, že České dráhy. Ale pan ministr říká, že mají všechny informace, které jsou potřebné pro kontrolu. Dobře. Tak pak se zeptám, proč mi Ministerstvo dopravy neřeklo, jaké jsou průměrné celkové náklady na jeden ujetý kilometr. Já bych si to asi mohl najít ve výročních zprávách, že si načtu celkové náklady, počet ujetých kilometrů a budu to dělit. To je předmětem obchodního tajemství? To byl první údaj, který jsem chtěl. Pak jsem chtěl průměrné celkové náklady na jednu jízdenku. To určitě najdeme zase ve výročních zprávách a mělo by to vědět i Ministerstvo dopravy. A nedostal jsem tu informaci. Pak jsem chtěl počet ujetých kilometrů, což je údaj, kterým se dělí u toho prvního. Zase jsem to nedostal. Určitě bych to našel ve výroční zprávě, ale my tu nejsme od toho, abychom prozkoumávali výroční zprávy a dělali si výpočty, když na to máme aparát Ministerstva dopravy v tomto případě. Ani k tomu jste nepotřebovali České dráhy. Ani tento údaj jsem neměl. Počet přepravených cestujících. No to přece nemůže být předmětem obchodního tajemství. A to by Ministerstvo dopravy mělo vědět, a já si myslím, že to ví. Ani tento údaj v odpovědi nenajdete. To už jsou čtyři ze čtyř.

Průměrná cena jízdenky. Tak mám tržby za jízdenky, počet prodaných jízdenek, vydělím, mám průměrnou cenu. Toto je obchodní tajemství? Tuto informaci nemá k dispozici Ministerstvo dopravy? Podle mě ví celkové tržby, počet prodaných jízdenek a ten výpočet možná nemá, ale to já věřím, že by na odboru drah nebo na ekonomickém odboru zvládli. A zase jsem tu informaci nedostal! Celkové tržby na lince. Pokud je pravda, a já myslím, že ano, že Ministerstvo dopravy kontroluje, co vykazují České dráhy, tak se to kontroluje po linkách, a musí vědět na každé lince, jaké jsou náklady či tržby. Jak to jinak zkontroluje? Jestli ten rozdíl, to je ta veřejná služba, to je to, co doplácí stát nebo kraje, sedí. A zase tu informaci nemám. A pan ministr říká – všechno, co máme, jsme vám řekli. A evidentně to není úplně pravda. Jak se může dělat kontrola, když Ministerstvo dopravy říká: nevím, kolik jsou celkové tržby na lince. Pak se ta kontrola té linky nedá udělat. Nedá! Protože musíte vzít náklady, tržby, a ten zbytek je veřejná služba, kterou hradí stát, že si to objednává. To je ten závazek veřejné služby. Protože kdyby si to stát neobjednal, nezaplatil, tak ten dopravce by to pravděpodobně neprovozoval.

Jediné, co by mohlo – i když já nevidím žádný důvod, celkové náklady na linku v členění, protože celkové náklady musíme vědět kvůli té kontrole. A já jsem tam dal nějaké věci. Ale zejména hnutí ANO si pochvaluje registr smluv. Já jsem pro něj také hlasoval. Všechny smlouvy Českých drah, kdy budou kupovat trakční elektřinu,

poplatky za užití cesty, údržbu, úklid, marketingové náklady, pojištění, provozování, catering, wifi, to všechno bude zveřejněno. Já jsem jenom chtěl, ať to sečtou. Já jsem nechtěl jednotlivé smlouvy, nechtěl jsem říkat tohle dodává firma A za korunu, protože pro konkurenci by to mohlo být, že tu firmu A osloví a že to chtějí za devadesátník nebo za korunu deset. Chtěl jsem sumu. Stejně to za rok bude všechno venku. Tak si budeme muset asi někoho zaplatit z našeho expertovného, který to projde, sečte nám to. Není na tom nic, co by se podle mého názoru nemohlo – a vyjmenoval jsem několik linek, o kterých si myslím, že jsou zajímavé, na kterých bychom to mohli porovnat.

Protože já jsem zažil jednu zajímavou věc. Ta kontrola linek probíhá kontinuálně. Ty náklady. Stala se jedna věc. Na lince, která byla vybrána k první soutěži, z roku na rok, poté, co byla ta soutěž vyhlášena, dramaticky klesly náklady. Tudíž dramaticky klesl požadavek na vyrovnání té ztráty z veřejné osobní dopravy. Co je zajímavé, o tyto peníze neklesly celkové náklady. Převedly se z linky na linku. Ani korunu jsme neušetřili v tom celoročním závazku, přestože na té lince, která se čirou náhodou soutěžila, na této lince opravdu dramaticky klesly náklady. A pokud uvažujete o tom, že tu linku soutěžíte na 15 let, tak to prostě není malá částka. Ono to vypadá – no, tak jezdí o 50 Kč na kilometr méně. Ale když vezmete počet kilometrů, počet dnů a 15 let, tak jste v miliardových částkách, nebo nejméně u stamilionových. A jestli se u rozpočtu dohadujeme o nějaké peníze, tak tady tím, že stát nesoutěží, o ty peníze přichází.

Pane ministře, já věřím, že nám alespoň ty údaje, které určitě máte, poskytnete, že nám České dráhy poskytnou i ty ostatní. Chceme sumy. Mě ani nezajímá, kdo to dodává, opravdu ne. To je jejich rozhodnutí, rozhodnutí manažerské, tam se určitě soutěží, takže mě nezajímá souhrn smluv. Mě zajímá celková částka.

A teď se ještě vrátím k té politické odpovědnosti. Pan ministr má pravdu, já jsem to zažíval také, že vlastně on navrhuje pouze 3 ze 7 členů řídicího výboru. Ale má hroznou politickou výhodu, že 6 ze 7 navrhují ministři za hnutí ANO. A jednoho ministr za ČSSD. Já jsem takovou výhodu neměl, já jsem to měl mnohem komplikovanější a musel jsem hledat shodu i s koaličními partnery. Vy nemusíte. Šest nominací si uděláte vy, 3 doprava, 1 finance, 1 obrana, 1 MMR, a ten sedmý, který nepatří k hnutí ANO politicky, je MPO. Takže to se dá udělat. A pak si neumím představit – neumím si fakt představit, že 4 ministři za hnutí ANO řeknou svým 6 členům řídicího výboru, že chtějí změnit dozorčí radu a že s tím bude problém. To je pohádka! To prostě být nemůže. Navíc, jak jste říkali, vy jste tam žádné svoje lidi neposílali, to jsou ti odborníci, a ti mají rozhodovat dobře. Já si naopak myslím, že to mají být lidi, kteří mají nějakou zodpovědnost a nějakou vazbu, to je jiná debata, na jiné místo, já na tom nevidím nic špatného, když tam ministr vyšle člověka, kterému věří, než dělat nějaké výběrové řízení, kdo bude reprezentovat Ministerstvo dopravy v řídicím výboru. To mi přijde úplně absurdní. Je to na zodpovědnosti toho ministra. Ministr musí vědět, že to zvládne, že mu věří, že má nějakou morální integritu a že bude prosazovat zájmy majitele. Tady si vůbec nemusíme hrát na žádné výběrové řízení. To mi přijde opravdu úsměvné. Něco jiného je výběr generálního ředitele, ale i tam si myslím, že když vlastník osloví napřímo někoho, o kom je přesvědčen, že tu firmu povede, proč ne. Hovořit mají výsledky, ne způsob výběru. Je mnohem

důležitější, jaké jsou výsledky, a ne jestli ten člověk byl dosazen do funkce přímo, nebo na základě malého konkursu, nebo velkého konkursu. To nám vůbec nezaručuje kvalitu té manažerské práce.

Přestože je tomu tak dlouho, tak my se s panem ministrem zas tolik nelišíme v tom, co jsme řekli, možná jinými slovy. Děkuji za to vysvětlení, jak jste myslel, že nemáte kontrolu. Já jsem to ale říkal také, že na momentální rozhodnutí dozorčí rady ministr žádný vliv nemá, ale má vliv na to, aby to rozhodnutí zvrátil a čí prosadil vůli. Takže po tom vysvětlení pana ministra si rozumíme, je to prostě stejný přístup, mně přijde rozumný. Všichni dnešní i budoucí členové dozorčích rad a představenstev ve státním podniku musí vědět, že budou prosazovat vůli majitele. A pokud ne, pokud se jim to nezdá, a na to mají plné právo, tak musí odejít. Nic jiného v tom není. Neumím si představit v privátní firmě, že přijde na valnou hromadu management a valná hromada řekne "tak, letos nebudeme investovat, stáhneme si dividendy", a ten ředitel řekne "ne, ne, ne, nic takového, já potřebuji peníze na investice". Říct to samozřejmě může, nic proti tomu, ale jak dlouho zůstane generálním ředitelem? Já myslím, že moc dlouho ne, jenom se svolají příslušné orgány, aby se naplnily lhůty, které odpovídají stanovám či obchodnímu zákoníku, a je to hotovo.

Končím, abychom stihli hlasovat, ať se k tomu nemusíme vracet potřetí, protože tehdy také z časových důvodů jsme to přerušili, nebylo to pro neúčast ministra. Já navrhuji Sněmovně vyslovit nesouhlas. Věřím, že kdyby hlasoval pan ministr, že hlasuje s námi a že ty informace, které tam chybí, dostaneme dostatečně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan ministr nebude reagovat. Já tedy v případě, že už se někdo další nehlásí do rozpravy, končím tuto rozpravu, a tak jak jsem zaznamenal, pane předsedo, návrh vaší odpovědi je, že nesouhlasíte se zaslanou odpovědí. Mám vnímat, že chcete, abych odhlásil přítomné a znovu zaregistroval? Dobře. Tak já vás všechny odhlásím, požádám vás o opětovnou registraci do systému. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Ještě zopakuji, navržené usnesení je, že pan poslanec Zbyněk Stanjura nesouhlasí s odpovědí na svou písemnou interpelaci.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 139, přihlášeno je 91 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 25. Tento návrh usnesení byl zamítnut.

Než budeme pokračovat, tak přečtu omluvy, které ke mně dorazily. Dnes mezi 11. a 13. hodinou z důvodů pracovních se omlouvá pan poslanec Jiří Skalický. Dále dnes se z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová. Dnes mezi 10.30 a 13. hodinou z důvodu jednání se omlouvá paní poslankyně Jana Hnyková. Dále dnes mezi 9.00 a 13.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Rom Kostřica. Od 12 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Miroslav Kalousek, dnes od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů pan poslanec František Vácha a dále od 16 do 18 hodin z osobních důvodů také pan poslanec František Vácha.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 204, 192, 193 a 194 a poté bychom se zabývali neprojednanými body z bloku zprávy, návrhy a další a dále body z bloku smlouvy, první a druhé čtení. Odpoledne projednáme bod 206, což jsou ústní interpelace.

Hlásí se pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, promiňte, nebudu vás zdržovat, jenom chvilku, ale chci to mít rychle za sebou. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik se před chvílí v kuloárech ostře ohradil proti mému vyjmenování potenciálních zlodějů, které označil pan ministr financí Andrej Babiš, s tím, že nejdéle jsou tady pánové Sobotka, Vojtěch Filip a Zaorálek. Pan poslanec Kováčik uplatnil námitku, že je tady stejně dlouho, a žádá po mně omluvu, anebo milion korun (Smích z levé části jednací síně.). Myslím si, že to je naprosto přiměřená žádost, a proto zejména z vrozené lakoty se panu poslanci pokorně omlouvám. (Potlesk z levé a pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Táži se, zda chce někdo vystoupit a navrhnout změnu programu. V případě, že... Pan předseda Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já nemám přesnou informaci, je to moje chyba, jestli už organizační výbor schválil harmonogram na první pololetí příštího roku. Pokud to ovšem budeme dělat tak, jak to děláme letos na podzim, tak ho ani neschvalujte, je úplně k ničemu.

Minulý týden jsem poměrně intenzivně komunikoval s kolegou předsedou klubu sociální demokracie, kdy mi napsal představu vládní koalice – já jsem si tehdy myslel vládní koalice – o tom, jak bude probíhat sněmovna tento týden a další tři týdny. My jsme velkoryse vyšli vstříc, dokonce ten plán se daří. V úterý se udělalo to, co chtěla vládní koalice, ve středu se udělalo to, co chtěla vládní koalice, dneska uvidíme, máme tam jenom tři nebo čtyři body. A včera jsem obdržel jako vy všichni ostatní pozvánku na mimořádnou schůzi. Už zase mimořádná schůze. Původní informace byla: uděláme hazard, první či druhé čtení. Já jsem si myslel, že první čtení můžeme udělat na řádné schůzi, budiž, legislativa zatvrzele trvá na svém, i když nemá pravdu. Tak jsme řekli, dobře, rozumíme tomu, my jako ODS jsme nijak nebránili projednávání zákona o hazardu, proč ne. Pak ještě uděláme jeden bod a teď tady máme návrh na 17 bodů mimořádné schůze. Nemáme žádný harmonogram, víme, že skončíme v úterý, že ta schůze začne někdy večer, protože dovolím si prognózovat, že debata o školském zákonu nebude na třicet minut. To znamená, deset minut po skončení 33. schůze začne ta mimořádná. Vůbec nevíme, jak budou probíhat další týdny, které jsou výborové a poslanecký. Kolegové mají nachystané semináře, mají objednané prostory, my máme jiné věci v programu. Pak se hrozně rozčilují předsedové poslaneckých klubů, když říkáme, že je tady chaos. Je tady chaos!

Znovu: Co bude příští týden? Co bude popříští týden? Budeme jednat ve výborových týdnech? Bude to pátého? Budeme jednat pátého, to jsem akceptoval. Naplánovali jsme si velkou politickou akci na šestého, abych se dozvěděl za týden, že

nebudeme jednat jenom pátého, ale i šestého, protože musíme na mimořádné schůzi například projednávat nějakou smlouvu. Tak to se na mě, milí kolegové, nezlobte, já vám avizuji, že ta mimořádná schůze tak hladce tedy nepůjde. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Přijdu v úterý na jednání grémia s tím, že všechny opoziční strany vlastně říkají: dobře, ten návrh tedy s námi komunikovali, jsme rádi, že ho akceptujeme, abychom byli svědky velké roztržky mezi dvěma největšími koaličními kluby. Tak to bude, tak to nebude, tak to bude, tak to nebude. Je tady chaos, nebo není tady chaos? Je tady pořád chaos. Jak to bude v tom týdnu – prvním výborovém? Jak to, že bude plénum v prvním výborovém týdnu? A když se zasedne ten čtvrtek, tak já říkám: já chci interpelace, když už tady máme být ve čtvrtek ve výborovém týdnu, ne 17 bodů. Takhle se fakt domlouvat nedá. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S přednostním právem pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl původně k programu, ale budu reagovat na vystoupení kolegy Stanjury. Vy nám říkáte, že využijete všech možností, které vám dává jednací řád, abyste blokovali některé body, které Sněmovna má projednávat. Například avizujete půl roku, že nechcete a nepřipustíte, abychom projednávali zákon o elektronické evidenci tržeb ve třetím čtení. Byli jsme tady svědky blokování zákona o loteriích a dalších. A když tedy my využijeme jednací řád a svoláme mimořádnou schůzi, což je standardní nástroj, který jste i vy v minulém volebním období využívali, a velmi často, tak to považujete za nějaký chaos. V úterý ten program bude přesně tak, podle mého názoru, pokud nebudete tomu blokovat, tak jak jsme se o tom bavili. To znamená, že bude zahájena mimořádná schůze, projedná se první čtení vládního návrhu zákona o loteriích, což je ostatně cesta, kterou nám opozice doporučovala, abychom neprotlačovali poslanecký návrh. A je předpoklad, že pak se ta schůze přeruší, protože druhým bodem té mimořádné schůze je druhé čtení tohoto zákona, tak je jasné, že mezitím musí proběhnout jednání ve výborech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dále s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Sklenák se tváří tak, jako by to bylo vždycky. Není to pravda. Opravdu si pamatujete mimořádné schůze ve výborových týdnech? Opakovaně? Nemluvím o institutu mimořádných schůzí. Mluvím o tom, že k tomu využíváte výborové týdny, kdy si logicky... Naplánovat seminář přece není jen tak. A vy to těm kolegům – kolegovi Zahradníkovi minule, který dlouhodobě chystal výjezdní zasedání podvýboru, jste to zrušili, jeho práci jste zahodili. Teď to chystáte úplně stejně. Mí poslanci nevědí, co se bude dít ve výborových týdnech. Vycházíme z harmonogramu, že budou výbory. A vy si tam dáte 17 bodů. Ne tři body k hazardu, se kterými bychom neměli problém. A pak budete říkat: to jsou obstrukce. Jaké obstrukce? Přineste nějakou statistiku. My jsme řekli, že budou obstrukce, když bude služební zákon. No a byly asi 90 minut. To jsou obstrukce? Vy jste se hlásili

k té dohodě. To, že říkáme u jednoho zákona, že budou obstrukce, zatím jsme se k tomu nedostali. Tak uvidíme, jak dlouho budou a jak to bude probíhat. Jeden jediný zákon. A já nechci opakovat tu debatu o tom, jak dlouho tady leží naše návrhy. Takže vy využíváte všechny možnosti jednacího řádu a řadíte si tu schůzi. Jenom to pořád měníte. K čemu jsme komunikovali minulý týden o tom, jak to bude? Budeme tady 6. listopadu, nebo nebudeme? Máme zrušit semináře, které budou pátého, nebo nemáme? A kdy to máme zrušit? Čtvrtého, když ti lidé jsou nachystaní i zvenku, že sem přijedou? Protože vy jste předpokládali, že debata bude trvat hodinu, a trvala dvě nebo tři, tak chápejte, že to musíme dojednat. Na to jsou schůze Poslanecké sněmovny a ne výborové týdny. Na druhé straně, když nebudou výborové týdny, nebudeme moct projednávat, tak ta Sněmovna se pak zastaví úplně, protože nebudou usnesení výboru, nebude to projednané. Tak si vyberte. Nakonec vás to stejně doběhne.

Tak se nedivte mému rozčilení, když tady týden vyjednáváme, v úterý si to de facto potvrdíme. Včera jsem žádal, abych viděl ten návrh předem, pak jediné, co jsem udělal – ani jsem ho nedostal, najednou. Jediné, co jsem dostal, že jsem si ho našel na internetu. A to je vyjednávání! Tady říkal pan předseda Faltýnek: Na každé schůzi je opoziční okénko. Tak já jsem si tu statistiku nechal... Prostě neříkáte pravdu, pane předsedo. Nebudu říkat jak váš šéf, prostě se mýlíte. Těch schůzí bylo – máme 34, vy jste svolali 35., tak si spočtěte z těch 35 schůzí, na kterých byl nějaký opoziční návrh zákona. Ale my noví na rozdíl od těch starých, i těch sociálních demokratů a KDU, to jsme my, kteří na každé schůzi prosadíme opoziční okénko. Škoda, že to není pravda, byl bych rád.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já rozumím této debatě. Je pravda, že se snažíme v rámci všech klubů ve Sněmovně hledat nějaký kompromis. K těm opozičním okénkům. Přece všichni, kdo jsme seděli na grémiu a dávali jsme dohromady program tohoto týdne, tak jsme se dohodli a akceptovali jsme vlastně požadavek opozičních stran, aby každá ze stran si tam zařadila jednu svoji prioritu, což se stalo. Předpokládali jsme třeba, že ta debata ke státnímu rozpočtu bude trošku kratší a že se stihnou ty zákony projednat. Bohužel se to nepodařilo. Můžeme si udělat statistiku těch vystoupení a i obsahy, jestli se tam některé věci neopakovaly desetkrát, patnáctkrát, ale to není podstatné, každý má právo samozřejmě říct svůj názor a já to nechci kritizovat. Ale jenom bychom byli objektivní v této debatě.

Pokud se týká té statistiky, o které hovořil pan předseda Stanjura, já řeknu pouze dvě čísla. Není to žádná statistika, je to pouze srovnání stejného období za minulé volební období a stávající volební období. Pokud se týká mimořádných schůzí, tak v minulém volebním období za stejné časové období jich bylo 16 a v tomto volebním období 13, takže to není nějaký dramatický rozdíl a je to zhruba podobné číslo. Minule toho bylo o tři víc.

K tomu času, přestávkám a obstrukcím. Myslím, že nemá smysl to nějak komentovat. Já bych spíš řekl, že pokud se týká té mimořádné schůze, tak z programu, který je navržen, vyplývá, že by se mělo jednat v podstatě 27., kde je vlastně ta priorita, ten vládní návrh, tisk 626, pracovně řečeno "hazard Volný", a potom tedy 5., 6. a 13. Vychází to z toho navrženého programu. Je asi pravda, že jsme to neřekli explicitně, nicméně při podávání té žádosti to takto z toho vyplývá.

Takže tolik jenom velmi stručně moje reakce k těm mimořádným schůzím a té statistice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Laudát.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nevím, jestli se mám smát, nebo plakat. Taková statistika je k ničemu, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy. Aby k něčemu byla, tak musíte říct, jestli ji vyvolala vládní koalice, nebo opozice, tu mimořádnou schůzi. Mimořádná schůze je jedním z nástrojů opozice, legitimních, aby se aspoň o bodech, o kterých chce, debatovalo v návrhu programu. Takže 13 (nesrozumitelné). A hlavně, a o tom jsem mluvil, kolik z těch mimořádných schůzi bylo ve výborových týdnech? Já neprotestuji proti mimořádným schůzím. Je sice úsměvné, když si je svolává vládní koalice – teď nám běží tři, že, a od úterka nám poběží čtyři schůze, jestli se nepletu. Ale dobře. Ale ani jednu z těch čtyř schůzí nesvolala opozice. Dobře, může je svolat koalice, je to nezvyklé, ale abych měl statistiku, musel bych říct, kolik vyvolala opozice, kolik koalice, protože spíš je to nástroj pro opozici docela logicky, protože koalice má většinu a prosadí si na program, co potřebuje, to je taky logické, a kolik z těchto schůzí bylo ve výborových týdnech. To je to, co já kritizuji, ne že... Ale já už vím, jak to bude – pátého a šestého. No pátého to musíme udělat za tři hodiny, abychom šestého mohli skončit. A když to nestihneme pátého ani šestého, no tak budeme hledat zase jiný termín než třináctého. Protože vy tam ta data nemáte. Takže vy jste to svolali a ani jste nám to neřekli. Teď děkuji pěkně, že jsem se to dověděl oficiálně alespoň na mikrofon. Ale to taky nemusí být pravda, vždyť víme, jak to tady funguje.

Takže když budete svolávat mimořádné schůze do sněmovních týdnů, je to sice úsměvné, když si je svolává vládní koalice, to svědčí o tom, že něco nezvládá organizačně, ale proč ne. Nesahejte poslancům, ale i vašim, i vládním poslancům, i ti chystají semináře a mají naplánované akce. A vy, protože něco... Tu jednou zapomene někdo přinést návrh – vždyť to řekněme celé. Kdybyste avizovali tu mimořádnou schůzi k hazardu, vláda byla v pondělí, odsud je to tak 400 metrů. Kdyby to přinesli včas, tak jsme mohli mít první čtení hazardu na této schůzi. Je to tak. Takže někdo pochybil. Dobře, my jsme to akceptovali, mimořádná schůze. A podívejte se, jak narostla ta mimořádná schůze. Já vám jenom říkám dopředu, abyste nečekali, že když už sem přijedeme, tak budeme chtít rychle odjet. Budeme debatovat velmi důkladně a velmi podrobně. Ale to samé budeme chtít v těch výborech. A když výbory nebudou schopny projednat kapitoly rozpočtu, tak zase budeme pod tlakem, budeme obviňováni, že jsou nějaké obstrukce. Ale debatovat o rozpočtu nějakých šest nebo sedm hodin, jestli to vůbec bylo, to mi nepřijde (nesrozumitelné). Jestli někdo

opakoval svoje vystoupení, tak to byli představitelé vlády a je to logické. Na tom není nic špatného, já nebudu říkat: to už jste řekl jednou, tak zas můžete přijít k mikrofonu za čtrnáct dní, my už jsme to jednou slyšeli. Já jenom říkám, že jsme přišli v úterý a neplatilo to, co jsme si řekli, pak jsme (nesrozumitelné) týdny a dneska to zase neplatí a oznámili jste nám to stylem – najděte si to na webu, je svolána schůze. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní v pořadí, tak jak se přihlásili, nejprve pan poslanec Laudát a po něm pan poslanec Faltýnek.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych byl rád, aby se grémium domluvilo skutečně na nějakých asi zřejmě zásadních změnách. Protože čemu jsme vystaveni? Koalice není schopná se domluvit na skutečných prioritách a pak si tady dělá i věci, že i to, co je domluvené, pak se ještě individuálně snaží protlačit svoje body. Tím pádem ty dohody velice komplikují celkový jízdní řád.

Za druhé není možné, nebo je velice špatné, když... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, kolegové a kolegyně, ale prosím o ztišení, aby bylo rozumět, co se zde říká. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Za další, na grémiu padlo upozornění, že je krajně nevhodné, aby byly svolávány různé akce, semináře, do Sněmovny, projednávání některých věcí s odbornou či laickou veřejností v době, kdy běží sněmovna. Přináší to nejen technické a organizační komplikace, ale i bezpečnostní rizika. Sněmovna je nastavená, že v době, kdy zasedá Sněmovna, se tady nic neděje. Všichni předsedové klubů to na grémiu slyšeli. Jestliže takto zcela nekoordinovaně a přepadově svoláváte do výborových týdnů schůze, tak v tu chvíli vystavujete organizátory akcí ať už ve Sněmovně, tak i mimo Sněmovnu, výjezdní zasedání apod., obrovskému hazardu a ztrátě serióznosti. Obrovským způsobem tímhle poškozujete pověst poslanců, pověst Sněmovny jako seriózního partnera. Ani v regionech různé firmy, různí krajští politici, obecní, komunální politici nejsou zvědaví na nějaké šachy, které tady předvádějí dva, tři, čtyři šéfové klubů. Spíše dva. A to, co zkomplikovalo život, a je potřeba asi se nad tím zamyslet, je nový jednací řád, a to je zpětné projednávání dalších návrhů znova, to znamená, že ten zákon, ty návrhy se vlastně do každého výboru vracejí dvakrát. A do tohoto výborového týdne, jestliže vy začnete do toho dělat ještě akce, i bez toho je to svým způsobem chaos, časově se to zcela začíná vymykat, tak prostě působíte obrovský problém.

Problém projednávání opozičních návrhů, předpokládám nebo si myslím, že se nevyřeší dříve, dokud nebude vždy pevně stanoven např. jeden den, a pojďme se bavit o tom rozsahu, kdy bez ohledu na projednávání vládních návrhů nebo koaličních návrhů bude stanoveno, že tento den se prostě budou projednávat opoziční návrhy.

Já jsem už na to upozorňoval pana předsedu klubu Miholu, že jiné řešení nevidím. A pojďme se bavit o tom, kolik to bude. Bude to na každé schůzi jeden celý den? Budou to dva dny? Ale jinak asi se toho nedobéřeme, pokud nezačnete v koalici se chovat tím způsobem, že si budete dávat skutečné priority, že sem nebudete nosit povídavé zákony, které si myslím, že ani k jednání Sněmovny nepatří. A pokud si neuděláte ten jízdní řád tak, aby u bodů, které zjevně víte, že ne tak snadno projdou, tak abyste s nimi nezačínali. Naposledy se vám to zcela zbytečně povedlo v úterý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášený s přednostním právem je pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Kolegyně, kolegové, já jsem tady nic nekritizoval. Já jsem pouze konstatoval nějaká fakta a ani nechci v té debatě se dohadovat. K té statistice, omlouvám se, pane místopředsedo, vaším prostřednictvím kolegovi Stanjurovi, že jsem to nedopověděl. Těch 16 mimořádných schůzí byl poměr 9 vládní koalice, 7 opozice. Za to časové období srovnatelné. A v tomto volebním období 7:5. Takže je to stejný poměr, zhruba.

Ale ještě jednu poznámku na to si možná většina z vás, kteří tady sedí delší dobu, vzpomene, abychom byli objektivní. Dne 3. 11. 2011 proběhly v jeden den čtyři schůze Poslanecké sněmovny a mimo to byly rozjednány ještě dvě další schůze. Takže to byl asi hezký podzim. A k tomu chaosu ve Sněmovně, když si děláme statistiku z toho chaosu, který tady byl v minulém volebním období, a všichni víme, jak ten chaos nakonec skončil, tak ty poznámky jsou celkem úsměvné. Ale to si myslím, že uděláme lepší statistiku, abychom mohli tedy být konkrétnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, dále pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To, že jsme byli úplní beránci, jsem nikdy netvrdil. Ale zeptejte se tehdejších předsedů opozičních klubů, jestli jsme s nimi konzultovali časový rozvrh. Aby všichni věděli, ale všichni poslanci, nejenom část vybraných vládních, jak to bude. To jsou dvě různé věci. To, že jsme měli ostré politické střety, já si to nepamatuji, 3. listopadu 2011, no ale tak jsme to udělali, to byl určitě sněmovní týden, tak jsme udělali šest schůzi za jeden den. Už nevím, kdo je svolal, podívám se na to, to si skutečně v hlavě nenosím. Ale já jsem hlavně kritizoval, a vy jste se zase vyhnul odpovědi, to, že to je ve výborových týdnech. Kdyby to bylo dneska, zítra, tak budiž. Víme, jak dopadla ve sněmovním týdnu schůze o poště a k Volnému a nevím, co tam ještě bylo. Ale to bylo ve sněmovním týdnu, tak nic proti. Žádné jiné akce než to, že budeme ve Sněmovně, jsme naplánovány neměli a jsme připraveni jednat o bodech,které se dostanou na program. A víme, že to nebude podle nás.

A k tomu včerejšku. Tak já nevím, to asi budou vědět spíš kolegové z KSČM, že byli první, logicky z těch čtyř. Sedm minut nebo devět? Už nevím. Myslím, že 18.51 se začalo. A takové ty řeči, mohli jste jednat do půlnoci – no nemohli! Protože jsme

dělali rozpočet těch šest nebo sedm hodin. A to je vážná debata. A pokud se jí někdo vážně zúčastní, tak těžko má sílu potom věcně argumentovat další čtyři hodiny u čtyř návrhů zákonů, z nichž ani jeden není úplně jednoduchý.

A to jsme ještě zcela vstřícně vyšli vstříc, že mezi rozpočet a ty opoziční jsme dali takový společný, poslanecký návrh k Velkému pátku byl v zásadě společný. Myslím, že s výjimkou členů klubu KSČM to podepsali poslanci ze všech klubů.

Tak nám nechte výborové týdny na výbory, poslanecké týdny nám nechte na jednání v našich regionech, variabilní týdny, když bude sněmovna, to je běžné, to nikdo nemůže být překvapený, že ve variabilním týdnu jedná Sněmovna. Nesahejte do těch ostatních týdnů! To je všechno, co chceme. Nic víc nekritizujeme. Jenom aby se dodržoval harmonogram. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já ještě poslední reakci vaším prostřednictvím panu kolegovi Stanjurovi, s tím čtvrtkem. Máte pravdu, nicméně pokud se týká pátku, tak statistika z letošního roku od začátku letošního roku v pátek byl jenom jednou jeden výbor a konkrétně výbor pro veřejnou správu. Jinak v pátek nikdy žádný výbor v letošním roce nezasedal.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda se někdo hlásí s přednostním právem, případně chce navrhnout změnu programu nebo úpravu programu. Nikoho nevidím. Vnímám to tedy tak, že začneme s projednáváním bodů tak, jak jsme si naplánovali. Předtím přečtu ještě omluvy, které dorazily. Od 12 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Dále dnes od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Martin Sedlář. A dále dnes od 9 do 12.30 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Plzák.

Otevírám první bod dnešního jednání a tím je

204.
Žádost vlády o vyslovení souhlasu s navýšením výdajového limitu Státního fondu životního prostředí (SFŽP) podle usnesení vlády č. 734/2015 /sněmovní dokument 2883/

Tento materiál projednal rozpočtový výbor a návrh usnesení rozpočtového výboru Poslanecké sněmovně je součástí tohoto sněmovního dokumentu pod označením SD 2883. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Václav Votava a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Nevidím zde pana poslance Votavu. Případně tedy bych požádal, aby některý z členů rozpočtového výboru odprezentoval usnesení. Pan poslanec Klaška.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych v zastoupení předsedy rozpočtového výboru odprezentoval usnesení rozpočtového výboru z 28. schůze ze dne 23. září 2015.

Po úvodním výkladu náměstka ministra životního prostředí Landy, zpravodajské zprávě poslance Václava Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor

1. bere na vědomí žádost vlády o vyslovení souhlasu s navýšením výdajového limitu Státního fondu životního prostředí podle předloženého materiálu – následuje číslo jednací.

2. Konstatuje, že uvedená žádost není předkládána postupem podle § 24 zákona o rozpočtových pravidlech a že schválení navýšení výdajového limitu Státního fondu životního prostředí není v kompetenci rozpočtového výboru. Podle § 2a zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí v platném znění podléhá takové schválení rozhodnutí Poslanecké sněmovny.

3. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby

a) přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje navýšení výdajového limitu Státního fondu životního prostředí České republiky pro rok 2015 o 974 500 000 korun."

b) zařadila tento bod urychleně na pořad jednání říjnové schůze Poslanecké sněmovny.

4. Pověřuje předsedu rozpočtového výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu a ministra životního prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodaje. Zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, v tom případě všeobecnou rozpravu končím. Pardon, omlouvám se, přehlédl jsem vás, to znamená, že jsme stále v rozpravě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé chci říct, že jsem hlasoval pro to usnesení v rozpočtovém výboru, budu hlasovat i dnes pro to usnesení. Ale řekněme si, proč o tom jednáme. Čerpám z informací jednání rozpočtového výboru, kde pan ministr nebyl, byl tam myslím že náměstek. Ministerstvo životního prostředí vědělo už v roce 2014, že ty peníze bude potřebovat. Nárokovalo si je. Ministr financí Andrej Babiš je škrtl, protože spoříme, aby se v září nebo kdy objevil problém, že ty peníze reálně potřebujeme na to spolufinancování, ty důvody jsou reálné, tudíž se tím samým musí zabývat jak rozpočtový výbor, tak Poslanecká sněmovna. Protože já jsem samozřejmě jako kriticky opoziční poslanec zaútočil na reprezentaci Ministerstva životního prostředí: To jste nevěděli dříve? To k nám chodíte v říjnu, kdy rozpočet je dávno schválen? Proč jste to nedělali loni, když jste chystali rozpočet? A k mému překvapení byli připraveni a říkali: Ale my jsme to dělali, my jsme to věděli, my jsme to chtěli, jen ty finance nám to nedaly.

Tak jenom abychom věděli celý příběh. Je to věc, kterou víme rok, není to věc, která vznikla v průběhu roku, nezavinil to nikdo na MŽP, jsou to peníze, které tam jsou potřeba, a my to podpoříme. Jenom až se budeme bavit v rozpočtu ve druhém a třetím čtení, tak se pak ptejme těch resortů, co už vědí, že budou potřebovat, a co jim bylo škrtnuto. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo – pan ministr nebo pan zpravodaj? Není tomu tak.

Přistoupíme k rozpravě podrobné a táži se, kdo se hlásí v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda pan zpravodaj nebo pan ministr si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě bych dal hlasovat o návrhu usnesení a táži se, zda má tento návrh usnesení být znovu přečten, nebo můžeme to brát tak, že víme, o čem hlasujeme, tak jak to přednesl pan zpravodaj. Vznáší někdo námitku proti tomuto postupu? Není tomu tak. Vzadu eviduji žádost o odhlášení, já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. Přivolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak byl přečten, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 140, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 123, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas, byl schválen, a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Pan poslanec Laudát s přednostním právem. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jelikož jsme obdrželi informaci, že v Moskvě byla zadržena česká delegace v čele s místopředsedou Sněmovny Petrem Gazdíkem, tak avizuji i nepřítomnému ministrovi zahraničí, že zítra budeme požadovat jako první bod Sněmovny informaci o incidentu v Moskvě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A my budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu a tím je bod

192.
Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2014 (ve srovnání s rokem 2013) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2014 /sněmovní tisk 519/

Tuto zprávu uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych stručně představil dva výroční materiály z oblasti vnitřní bezpečnosti České republiky. Jedná se o Zprávu o činnosti v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2014, a to ve srovnání s rokem předchozím, a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality České republiky na léta 2012 až 2015, a to za rok 2014. Oba materiály byly vzaty na vědomí výborem pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a to na jeho schůzi 2. září 2015.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky podává souhrnnou informaci o stavu a vývoji kriminality a opatření směřující k jejímu snižování. V České republice bylo v roce 2014 zjištěno celkem 288 660 trestných činů. Meziročně došlo k poklesu o 11,3 % a po roce tak i k návratu trendu poklesu kriminality. Pro trestnou činnost bylo stíháno a vyšetřováno 114 611 osob, což představuje meziroční pokles o 2,6 %. Ačkoliv meziročně klesl počet stíhaných a vyšetřovaných recidivistů, jejich podíl na celkovém počtu pachatelů, to je tedy na čísle 114 611, se zvýšil na historicky nejvyšších 53,2 %, tedy počet recidivistů je větší než polovina celkového počtu skutků. Podíl cizinců na celkovém počtu pachatelů této trestné činnosti se stabilně pohybuje okolo čísla 6,5 %. Nadále ovšem platí, že strmě narůstá počet vietnamských státních příslušníků, kteří páchají drogovou trestnou činnost. To je trend, který bohužel stále pokračuje.

Celková míra objasněnosti vzrostla na 49 %, zjištěné škody poklesly o 1,2procentního bodu na 28 miliard, v rámci trestního řízení zajistila policie celkem 7,78 miliardy korun.

V roce 2014 bylo na silnicích v České republice usmrceno 629 osob, což byl druhý nejnižší počet od roku 1961. Nejnižší počet usmrcených osob byl zaznamenán v roce 2013, to bylo 583 osob, jenom pro připomenutí.

Nejvýznamnějším bezpečnostním incidentem v roce 2014 byl výbuch muničního skladu ve Vlachovicích-Vrběticích na Zlínsku. S tímto problémem se vypořádáváme ještě v letošním roce a budeme se s ním vypořádávat ještě v roce následujícím, kdy zkraje roku, v lednu, nejpozději však v březnu dojde k vývozu veškeré munice z tohoto areálu. Zároveň po tomto výbuchu vláda přijala celý seznam legislativních opatření a změn, které jsou teď právě realizovány v rámci legislativního procesu.

Pro doplnění uvádím aktuální informace o vývoji zjištěné kriminality za první pololetí 2015, kdy došlo k dalšímu poklesu. Policie České republiky registrovala celkem 130 tisíc trestných činů, tj. zhruba o 15,6 % méně než ve srovnatelném období předchozího roku, tedy meziroční pokles 15,6 %.

Druhým materiálem, o kterém jsem dnes hovořil v úvodu a který máte k dispozici, je zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze strategie. Mezi priority v roce 2014 patřila problematika ohrožených dětí a jejich rodin, bezpečnostní situace v sociálně vyloučených lokalitách, prevence předlužování, prevence recidivy nebo pomoc obětem trestné činnosti. Na celostátní úrovni pokračovala metodická a finanční podpora meziresortních specifikovaných preventivních programů a projektů. Na krajské a místní úrovni pokračovala realizace programu prevence kriminality. Celkem bylo v roce 2014 podpořeno 265 projektů z oblasti sociální prevence, situační

prevence a informování občanů, které se realizují ve 146 obcích v rámci krajů České republiky. Tady bych chtěl vyzvednout především projekt Asistent prevence kriminality, který byl v roce 2014 realizován v 53 obcích, a zpětná vazba od starostů těchto obcí je velmi pozitivní. Já doufám, že tento projekt se bude nadále rozšiřovat. Podpora aktivitám tohoto druhu z Ministerstva vnitra činila v roce 2014 částku 51 milionů 350 tisíc korun.

Prioritou v oblasti prevence kriminality i v roce letošním je přijetí vládní strategie prevence kriminality na léta 2016 až 2020. Tato strategie zahrne i priority programového prohlášení vlády, jako např. bezpečí v sociálně vyloučených lokalitách. To je věc, která nás nenechává spát a kde je potřeba ještě přijmout řadu legislativních a nelegislativních opatření. Myslím, že tady velice dobře i po debatě v Ústeckém kraji funguje legislativní opatření směrem k výkupu kovů a k fungování výkupen těchto druhotných surovin.

Dále chceme pokračovat v projektech zaměřených na prevenci kriminality dětí a mladistvých, v prevenci recidivy a ochraně ohrožených a zvlášť zranitelných skupin obětí trestné činnosti. Podporovat více projektů prevence kriminality v roce 2015 nám umožní mj. rozhodnutí navýšit prostředky na prevenci kriminality v obcích, krajích, a to na projekty prevence kriminality o částku 5 mil. korun. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro bezpečnost bylo doručeno jako sněmovní tisk 519/1 a já prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová, informovala nás o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Výbor pro bezpečnost na své 19. schůzi uskutečněné 2. září 2015 přijal usnesení číslo 83, kterým za prvé vzal na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2014 ve srovnání s rokem 2013 a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2014, za druhé pověřil předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Sněmovny, a za třetí uložil mně jako zpravodajce výboru, abych vás s tímto usnesením seznámila, což jsem právě učinila. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Je tomu tak. V tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táži se, zda si chce vzít závěrečné slovo pan ministr nebo paní zpravodajka. Není tomu tak. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Táži se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Táži se, zda nyní si chce pan ministr nebo paní zpravodajka vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tom případě přistoupíme k hlasování o usnesení tak, jak bylo přečteno.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 141, přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat dalším bodem a tím je

193.
Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2014, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 /sněmovní tisk 528/

I tuto zprávu uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vám představil materiál Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2014, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015.

Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2014 popisuje loňské významné události a trendy. Důležitou informací je, že se neopakovala série protiromských pochodů z roku 2013. Veřejnost přestala slyšet na populistické argumenty extrémních politiků, příp. jiných aktivistů. Pozitivní vliv měla opatření státní správy a samosprávy směrem ke zvýšení bezpečnosti v těchto sociálně vyloučených lokalitách.

V roce 2014 se významněji začaly prosazovat islamofobní subjekty, ze strany anarchistické scény byly zaregistrovány přímé akce, tedy žhářské útoky, tzn. primárně nás tedy trápilo v těchto letech narůstání tzv. protiuprchlické rétoriky a zároveň některé aktivity levicových extremistů. Jak jsem již říkal, především se jednalo o žhářské útoky. V roce 2014 se jednalo o pět prokázaných žhářských útoků, v roce 2015 jich zatím přibylo 8.

V první části jsou uvedeny informace o počtu a charakteru akcí, o struktuře a počtech příznivců. Na pravicové extrémní scéně to jsou zejména Dělnická strana sociální spravedlnosti, Dělnická mládež či nově formovaný blok bývalých neonacistů. Z hlediska levicových extremistů jsou k dispozici poznatky o scéně anarchistické i marxisticko-leninské.

V roce 2014 bylo Policií České republiky v této oblasti zjištěno 201 trestných činů s extremistickým podtextem, což představuje 0,07 % z celkové kriminality. Meziročním srovnáním došlo k poklesu zjištěných extrémních činů o 10.

Poslední pasáž reflektuje významné zahraniční události a trendy, které měly dopad na tuzemskou scénu.

V samotném dokumentu je obsaženo vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014. Těžiště aktivit se soustředilo na zvládání extremistických shromáždění a jejich předcházení. Jednalo se např. o záležitosti, jako je policejní trénink vzdělávání, využívání antikonfliktních týmů či právní opatření, jakým byla např. novela o právu shromažďovacím. V řadě opatření je potřeba dále pokračovat. Objevily se i nové výzvy. Nová Koncepce boje proti extremismu na rok 2015 tak zadává další úkoly pro ústřední orgány státní správy.

Z našeho pohledu bude nadále důležité za prvé předcházet projevům extremismu, eliminovat sociální napětí především v sociálně vyloučených lokalitách, pomáhat obětem extrémní trestné činnosti a chránit je. Za další pak držet extrémní scénu v mantinelech, kdy nebudou ohrožovat demokratické uspořádání země. Důsledně postihovat jakékoli porušování zákonnosti ze strany extremistů. Za další pak vyvíjet nástroje a opatření k eliminaci individuálních excesů ze strany extremistů, např. – a to je oblast, kde opravdu je tomu třeba věnovat zvýšenou pozornost – otázka tzv. osamělých vlků. A také se zaměřit na nové platformy na extrémní scéně, protože se samozřejmě vyvíjí svět a s tím se vyvíjí i extremistická scéna, která dnes spolu komunikuje na široké bázi na celoevropské, příp. celosvětové úrovni.

Koncepce boje pro extremismu pro rok 2015 nemá žádné dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Materiál byl vzat na vědomí 2. září 2015, a to výborem pro bezpečnost Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro bezpečnost bylo doručeno jako sněmovní tisk 528/1. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru poslanec Martin Lank a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro bezpečnost projednal tuto zprávu na své 19. schůzi dne 2. září 2015 a přijal usnesení č. 84, se kterým bych vás rád teď seznámil.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova prvního náměstka ministra vnitra Jiřího Nováčka, po zpravodajské zprávě zpravodaje výboru Martina Lanka a po obecné a podrobné rozpravě za prvé bere na vědomí Zprávu o extremismu na území České republiky v roce 2014, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 a Koncepci boje proti extremismu pro rok 2015. Za druhé pověřuje předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Za třetí ukládá zpravodaji výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což jsem tímto učinil.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a eviduji do ní zatím jednu přihlášku – pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych měl otázku na pana ministra, zdali by ji mohl tady zodpovědět. Protože když se dívám na definici extremismu, tak extremismus je termín, jímž bývají označována jednání, ideologie či skupiny mimo hlavní, tzn. střední proud společnosti. Já když se dívám na přijímání nelegálních imigrantů touto vládou do České republiky – a jenom připomenu, že již v červenci jste odsouhlasili mimo kvóty, zcela dobrovolně, to kvóty ještě nebyly, 1 500 nelegálních imigrantů do České republiky a následně jste bez odporu kývli na kvóty Evropské unie, a podle průzkumů tady více než 90 % občanů České republiky žádné nelegální imigranty nechce... Takže podle definice extremismu – a já vím, že tato zpráva je podávána za rok 2014 – tak by se měla ve zprávě na rok 2015 objevit jako extremistická nebo jako extrémní jednání této vaší vlády nebo Evropské unie.

Já bych vás, pane ministře, poprosil, zdali byste na mikrofon mohl definovat, co je to tedy názorový hlavní střední proud společnosti, když 90 % lidí podle mnoha a mnoha průzkumů, nebo 80, 85, 95 %, to je jedno, tedy nechce do České republiky nelegální imigranty. Co je to tedy podle vlády definice názoru středního proudu společnosti? Prosím o odpověď, zdali se náhodou vláda, to je otázka č. 1, a za druhé, jestli se Evropská unie neodklání od tohoto středního proudu společnosti. V případě že ano, tak je tato vláda tím pádem extrémní a jedná extrémně a jedná tedy i Evropská unie extrémně. Prosím tedy na toto odpověď. Jestli máte nějakou jinou definici než definice, které jsou všude ke zveřejnění a jsou všude veřejně dohledatelné.

Já jenom dodávám, že považuji jednání této vlády za zcela extrémní a jednání Evropské unie také za extrémní, protože je zcela proti vůli většiny obyvatel České republiky. Z mého pohledu je zcela mimo hlavní a střední proud, proto se vás ptám na tu definici tohoto termínu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě – pan ministr, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vaším prostřednictvím odpověď panu Okamurovi. Samozřejmě extremistická hnutí jsou hnutí, která z větší části svou činností i porušují zákony České republiky. Co je extremismus a překročení hrany zákona, definuje právní pořádek České republiky. To, že někdo má jiný názor, přece není trestné.

Co se týká vašich vyjádření, já se je pokaždé pokouším uvádět na pravou míru. Česká republika se snažila v první fázi předejít tomu, aby tady byly nastaveny stálé povinné kvóty. Proti tomu se bráníme stále a bránit se stále budeme. Přijetí 1 500 lidí – ono je to 1 100 lidí, kteří mají přijít v rámci vyřízení procedury a případně získat azyl, a 400 lidí, kteří mají být přesídleni. Já bych jenom poprosil, abychom v rámci politické debaty říkali pravdu. 1 100 lidí má být realokováno do České republiky, aby zde byla dokončena jejich azylová procedura. Pokud získají azyl, tak ještě stále není jasná metodika, jakým způsobem mají být udrženi na území kterého členského státu.

Ministerstvo vnitra právě z těchto důvodů a právě z toho, že si myslíme, že kvóty bez nastavení jasných pravidel, bez nastavení stejného azylového systému, případně stejných podmínek azylu v členských zemích Evropské unie, kdy já si osobně nemyslím, že můžeme jít na čísla sociální podpory, jako jsou v Německu a jiných zemích, protože ti lidé nejsou na území evropských zemí udržitelní, a celou dobu říkáme, že systém kvót nemůže fungovat.

Z 1 500 lidí, o kterých hovoříte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, je 400 lidí, kteří mají být přesídleni z táborů mimo Evropskou unii do České republiky. A tady jsme samozřejmě deklarovali, že jsme připraveni přihlédnout ke skupinám, jako jsou nemocné děti, případně jsme připraveni to řešit ve spolupráci s charitou, s církvemi, aby do České republiky byli přivezeni i syrští křesťané. Takže z 1 500 lidí, které jsme přijali, to bylo na začátku debaty v Evropě, kdy se Česká republika snažila tímto opatřením odejít a odsunout debatu a zrušit debatu o takzvaných povinných kvótách, o kterých debata stále bohužel pokračuje.

To, že si dnes většina lidí myslí, že není potřebné přijímat, já to naprosto chápu. Já tomu rozumím, ale jsme dneska v nějaké situaci. Naše některé okolní země přijaly migrační politiku, která nás ovlivňuje, a my se tomu musíme postavit. Ze 7 tisíc nelegálních migrantů, kteří byli zachyceni za letošní rok v České republice, jich v současné době máme na území necelých 500. Všechny ostatní a větší část z nich jsme efektivně vrátili v rámci readmisí do okolních států. Část jsme vrátili v rámci Dublinu, a to především do Itálie. Zbytek těchto lidí už není v našich pobytových zařízeních. To znamená, že Česká republika je velmi úspěšná jak v návratové politice, tak ve formátu detencí. A samozřejmě slýchám kritiky o tom, jak vypadají naše detence. I tam se stav výrazně zlepšuje. Samozřejmě dnešní stav, kdy je tam necelých 500 klientů, se dramaticky zlepšil díky nižšímu počtu lidí. Když tam bylo 1 500 lidí v rámci krizového scénáře, a dneska jich je tam 500, otevřeli jsme další zařízení, tak i kvalita ubytování a služeb pro lidi je prostě lepší.

Extrémní pro mě znamená primárně to, co porušuje platné zákony České republiky. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, extrémní určitě není to, že si myslíte názor, který je v menšině. To není určitě extrémní. Extremista je ten, kdo porušuje zákon, kdo se snaží prosazovat svoji vůli násilným charakterem, kdo porušuje pravidla, etiku a především právní řád České republiky. Já doufám, že jsem byl srozumitelný. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj poslanec Lank.

Poslanec Martin Lank: Nechci zneužívat svého postavení zpravodaje, nechtěl jsem využít přednostní právo, přihlásil jsem se řádně jenom s mojí krátkou poznámkou k projednávané zprávě, protože tam bylo několik věcí, které mě zaujaly.

Jedna z nich bylo to, že za rok 2014 zaznamenala policie výrazný nárůst trestných činů s antisemitským podtextem, a to 45, což se nemusí zdát mnoho, ale je to nárůst o 200 %. Jenom mě to zaujalo. Pouze dva trestné činy byly motivovány nenávistí proti muslimům, což mě taky zaujalo. Jedna z mých výhrad, kterou jsem přednesl i na

projednávání této zprávy v rámci výboru, přišlo mi zvláštní, že zatímco islamofobní scéna je ve zprávě obsažena a je zřejmě a evidentně velice důkladně monitorována, tak příznivci radikálního islámu ve zprávě prakticky chybí, přestože to, že by žádní takoví v republice nebyli, je extrémně nepravděpodobné. Tento dotaz jsem vznesl na přítomného náměstka ministra vnitra a byl jsem ujištěn, že příznivci radikálního islámu jsou obsaženi ve zprávě o terorismu, což je svým způsobem taky zajímavé a o něčem vypovídající. Já na tu zprávu budu velice zvědav.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Fiedlera.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, děkuji panu ministrovi za odpověď.

Dovolte mi ocitovat článek 2 Ústavy České republiky:"Lid je zdrojem veškeré státní moci. Vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní." Já se ptám, jestli, pane ministře, máte jako zástupce vlády pocit, že vaše vláda vykonává ohledně přijímání nelegálních imigrantů do České republiky svůj mandát v souladu s tím, co si přeje lid. Říká jasně, že většina občanů České republiky je proti přijímání nelegálních imigrantů. Kdybyste aspoň bojovali, kdybyste se tomu aspoň bránili všemi možnými prostředky. Ale jenom kývnout a konat proti vůli občanů České republiky v takto závažné a nevratné věci je problém.

Dále mi dovolte zareagovat na to, co jste říkal. Vždyť i vy jste minulý týden potvrdil to, co já už říkám asi dva roky, že v případě, že přijmeme legálně, a vy už jste to udělali, odsouhlasili a budete to dělat, byť jednoho nelegálního imigranta, tak jako krok dvě už přichází druhá vlna, takzvaná legální vlna, a to na základě zákona o slučování rodin. Proto říkám od začátku – nulová tolerance nelegální imigrace. Přestaňte tolerovat porušování zákonů České republiky, protože nelegální překročení státní hranice České republiky je trestným činem v České republice. Tato vláda již dlouhodobě toleruje trestné činy na území České republiky. Tito lidé mají být okamžitě vráceni a nemají tady být vůbec ani tolerováni, a už vůbec ne aby se jim tady legalizovaly pobyty.

Znovu říkám, druhá vlna na základě zákona o slučování rodin znamená, že když přijmeme byť jednoho nelegálního imigranta a vy jeho pobyt legalizujete, což znovu říkám, že jste se rozhodli dělat a děláte to, tak on si sem pozve své rodinné příslušníky a další, a potom už to roste geometrickou řadou. Oni samozřejmě, když se podíváme na statistiky i v západní Evropě, demografická křivka, jejich průměrná porodnost, těchto lidí, kteří jsou vyznavači islámu, je násobně větší než našich.

To znamená, tady směřujeme k extrémnímu jednání, a proto o tom hovořím, že v podstatě to jednání vlády nejenom v současnosti, kdy jedná v podstatě z mého pohledu extrémně, protože jedná proti vůli většiny obyvatel, ale v podstatě tady dochází k nevratným krokům, které budou směřovat k dalším extremistickým tendencím a k velkému sociálnímu pnutí ve společnosti, protože prostě ta kultura toho islámu, jak víme, není kompatibilní s demokracií a se svobodou. Všude jsou s tím

velké problémy a neexistuje, a to bych se také rád zeptal, například jediná vyspělá západní demokracie, kde došlo k přijatelné integraci vyznavačů islámu do majoritní společnosti. Takový příklad v západní Evropě ve vyspělých zemích neexistuje ani jeden.

To znamená, já na to upozorňuji, proto o tom hovořím při příležitosti této zprávy o extremismu, protože to má dokonce dvě polohy, jak jsem říkal. Je to současné jednání vlády, které je extrémní a proti vůli drtivé většiny obyvatel, a následně jsou to i ty důsledky tohoto jednání, které jenom ten extremismus budou na našem území posilovat, protože samozřejmě lidé se potom budou chtít bránit, a naopak toto jednání proti vůli občanů České republiky posiluje potom chování extremistických skupin na území České republiky, a potom bude muset takovému jednání čelit i více občanů České republiky, protože holt ty problémy tady budou, a vy je sem nastěhováváte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr se hlásí o slovo. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, kde jinde než na půdě Poslanecké sněmovny bojovat proti mýtům?

Žijeme v mediokracii, žijeme v mediálních zkratkách, kdy ten svět vypadá trošku jinak, když u něčeho jste a jednáte a trávíte tam několik hodin, a pak si přečtete titulky a zjistíte, že jste byli úplně někde jinde.

Já si myslím, pane poslanče Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, že Česká republika je jednou z výrazných zemí, které bojují proti systému povinných kvót. Ale my jsme se rozhodli před lety vstoupit do Evropské unie a právo Evropské unie je nám v tom nadřazeno. My jsme prostě vstoupili do systému Evropské unie, která nám pomáhá, pomáhá nám ekonomicky, a když se podíváte jenom na situaci, když se krátkodobě omezil průjezd česko-německou hranicí z německé strany, tak to znamenalo výrazné finanční dopady například na přepravce. Pak je legitimní debata, jestli z té Unie vystoupit, jestli tedy opevnit naše hranice, ale pak musíme říct veřejnosti, co to bude znamenat, jaké to bude mít dopady, že to nezůstane bez odezvy. Že ti partneři, jako jsou Němci a další, ty hranice uzavřou.

Pak je otázka, co bude chtít veřejnost. Já si myslím, že bude legitimní, abyste s těmito názory oslovil veřejnost v rámci volebních kampaní, a pokud v této zemi jednou převládne názor, že politická uskupení, která chtějí vystoupit z Evropské unie, mají navrch, tak se můžeme o ten výstup z Evropské unie pokusit. Já si ovšem myslím, že to nebude bez dopadů do finanční stability a prosperity České republiky. To si prostě myslím, že se nemůže na tom nepodepsat. To je můj osobní dojem.

Co se týká migrace. My jsme zastánci toho, aby Evropa jednoznačně, jednoznačně hájila svá práva, chránila své hranice, řešila to posílení vojenských operací, a jednoznačně jsme deklarovali na veřejnost a do celého světa, že pomáháme potřebným, ale ti, kteří tady nemají co dělat, tedy ekonomičtí migranti, že nemají šanci se sem dostat jinak než přes ambasádu ve své vlastní zemi. Nechť přijdou, podají žádost, a evropské země, případně evropské orgány posoudí, jestli toho člověka do Evropy přijmou, nebo nepřijmou.

To není ovšem otázka uprchlíků. Podle mě je legitimní debata, které země jsou bezpečné. Podle mě je legitimní debata, jestli pokud migranti projdou tři čtyři bezpečné země, jestli jsou stále ještě uprchlíky. To jsou všechno témata, která tam zvedáme v té Evropě v těch hodinových debatách. Jsme velmi dynamičtí, jsme možná mimo ten hlavní proud Evropy, ale myslíme si, že postupně tou svojí debatou otevíráme oči zemím, které si dříve myslely, že migrační krize pomine. Ona nepomine. My jsme si velice dobře vědomi, že to je problém na léta a na léta. A nedej bože, aby se ještě zvedla migrace klimatická. A my do té doby musíme být připraveni. Protože migrační vlna, která tu dneska je, se může opakovat, může být vyšší a my musíme být připraveni.

To znamená, my říkáme jasně povinné stálé kvóty bez toho, abychom chránili vlastní hranici, bez toho, abychom nevysílali do celého světa signál, že jsou všichni vítáni, mimo těch, kteří to potřebují, samozřejmě, tak bez těchto opatření nemá Evropa šanci se s touto migrační krizí vyrovnat a ani s těmi, co přijdou, a oni prostě přijdou.

Když se podíváte na nárůst populace, a to je ten rozdíl bohužel mezi Evropany a třeba Egypťany, za posledních dvacet let se zvedl nárůst jejich populace o 45 %, tak samozřejmě to jsou oblasti světa, kde ti lidé žijí hůře než v Evropě a můžou mít ambici z těch ekonomických důvodů se chtít přestěhovat. A tam musíme jasně vyslat signál, že cesta je přes ambasády evropských zemí, žádost o přestěhování, a Evropa se rozhodna, jestli ano, nebo ne.

To je ta debata, kterou vedeme. To je ta debata, o kterou se pokoušíme v Evropě. Nezlobte se na mě, ale ta kritika české vlády, že jsme farizejští, že snad chceme té Evropě na všechno naskočit, to není pravda. Ty debaty jsou velmi složité, velmi vzrušené a u mnohých z nich jsem byl, tak opravdu vím, o čem mluvím. Ale koneckonců jsme součástí Evropské unie a jsme tím, že jsme přijali i ty evropské fondy, i ty evropské peníze – ty nové silnice a ty nové výdobytky, které nám ty evropské peníze zaplatily – , za to jsme se zavázali k tomu, že budeme implementovat evropské právo. To děláme. To ovšem neznamená, že budeme mlčet. To ovšem neznamená, že budeme na všechno kývat. To ovšem neznamená, že nebudeme prosazovat své české národní zájmy. A věřte tomu, že to děláme, pane poslanče. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Okamura, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane ministře, děkuji za odpověď, ale vy jste víceméně potvrdil to, co já říkám celou dobu. Ještě letos do ledna vaše vláda tvrdila, že žádná imigrační vlna nehrozí, byl jsem různě médiích napadán, byl jsem zesměšňován, dělali jste ze mě xenofoba a populistu, když jsem upozorňoval už dva roky na to, že tady ta imigrační vlna nelegální migrace hrozí a že bychom se na ni měli již loni – já si vzpomínám, když jsme tady projednávali i tuto zprávu před rokem, ale tam jsem hovořil o něčem jiném, tak jsem vyzýval k legislativnímu řešení

a přípravě. Zaspali jste a vůbec jste se nepřipravili. Naopak jste ještě ty lidi, co na to upozorňovali, bagatelizovali a ještě jste je zesměšňovali. To je přeci ten problém.

To, že jste začali dělat něco teď a pozdě, a ještě výsledek je tristní, co se týče jednání v Evropské unii, tak to je také fakt. Rozhodně nesouhlasím s tím, co jste říkal, že se snažíte tady bránit proti té imigrační vlně. Pak mi tedy vysvětlete, proč většina vládních europoslanců v Evropském parlamentu letos v dubnu, včetně europoslanců ČSSD, hlasovala pro kvóty pro nelegální imigranty do Evropské unie. Z tohoto hlasování potom vyšla ta následná činnost, kdy byly ty kvóty přijaty.

To znamená, vy jste ještě v dubnu, většina europoslanců této vládní koalice a někteří i další, například za TOP 09, hlasovali pro kvóty. Poté jste zjistili, že veřejnost je proti, došlo na české přísloví "kam vítr, tam plášť", a když jste viděli, že to začalo být populární, tak najednou premiér Sobotka otočil a říká nám, že jakoby naoko žádné imigranty vlastně nechce, a za našimi zády je samozřejmě přijímáte a vždy na úkor sociálního zabezpečení našich českých potřebných občanů, našich seniorů, našich hendikepovaných občanů a podpory rodin s dětmi. To je fakt!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Jakubčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovídáme se tady, co se dělo v lednu 2015, v únoru 2015, v březnu 2015, v dubnu 2015, v květnu 2015, možná se dozvíme, co se dělo v červnu a červenci. Ale tento bod se jmenuje Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2014. Tak bych vás chtěl prosím všechny vyzvat k tomu, abychom neodbíhali od tématu a zabývali se tímto bodem, a ne tím, co se děje v tomto roce, bude se dít v příštím roce a bude se dít za deset let. Prosím, držme se tématu! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, dobré poledne, paní a pánové, i za dodržení času kolegovi Jakubčíkovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji panu kolegovi Jakubčíkovi vaším prostřednictvím. Já tedy pouze odpovím na slova, která tady padla od pana ministra, protože si myslím, že v té reakci pan ministr nějakým způsobem reagoval a ta reakce na to si myslím, že je správná.

My jsme několik měsíců zpět říkali, že je potřeba chránit hranice ČR, a Maďarsko, které bylo zavrhováno, tak kdyby se nepostavilo k té situaci tak, jak se postavilo, tak ty proudy, když se podíváte na mapu, by šly přes ČR, protože ti lidé, i pokud by šli do Německa, tak by šli přes ČR. Proto to, co udělalo Maďarsko, které bylo zavrhováno, byla jediná správná volba, kterou mohlo udělat, a fotografie, které jsme viděli z Maďarska, mohly být i od nás. To byla slova, která jsme chtěli. Navrhovali jsme ochranu hranic už několik měsíců zpátky.

Další. Ano, vláda se postavila, a samozřejmě je to chvályhodné, proti povinným kvótám, ale ten bohužel krok dva už tam nebyl, a to že ve chvíli, kdy jsme byli

přehlasováni, tak jsme se měli postavit a žalovat toto rozhodnutí u Evropského soudního dvora. Já jsem se několikrát ptal pana premiéra jak tady ve Sněmovně, tak na výboru. Ani jednou mi neodpověděl, z jakého důvodu ve chvíli, kdy je ČR jako suverénní stát přehlasována, se neodvolá proti tomuto rozhodnutí, ačkoliv podle zprávy Ministerstva vnitra, podle vaší analytické zprávy, pane ministře, by šance na to vyhrát tuto žalobu byla relativně velká. A myslím si, že toto bude následovat i v dalších měsících, o kterých hovořil kolega Jakubčík, v případě, že se bude mluvit o dalších povinných a dlouhodobých mechanismech, a mluvit se o nich bude, protože když pan premiér odjížděl na Evropskou komisi, tak říkal nebude se tam o tom jednat a samozřejmě se tam o tom jednalo, aniž by se sice rozhodlo, ale jednalo se o tom. Bude to tady do budoucna.

V rámci azylového zákona nelegální překročení státní hranice je čin, za který by imigrant neměl dostat azyl v ČR, protože dodržovat zákony má a musí každý. Chce se to po nás a musí to dodržovat i lidé, kteří přicházejí. A na diskusi, jestli utíkají před válkou, nebo jestli přicházejí z jiných důvodů, to už je jiná věc. Pokud utíkám před válkou, zůstanu ve státě, který mi poskytne bezpečnost, kde se nebude střílet. Nebudu se snažit za každou cenu dostat a vybírat z katalogu zemí, která mi dá největší sociální dávky. Prostě tak to je. A pokud ti lidé překročí nelegálně státní hranici, je to důvod k tomu, aby azyl v ČR nedostali. To je to, co říkáme, to je to, co vyčítáme vládě, aby postupovala tímto způsobem. Když Úsvit předkládá tento návrh, tak je hlasováno proti. Proto se ptáme i proč. Ve chvíli, kdy lidé, kteří se snaží s tímto bojovat, protože stát, který nemá svoje hranice, není státem, stát, který se nebije o bezpečnost svých občanů, tak není státem, proto označovat lidi, kteří se o to snaží, označovat extremisty, není správné. Samozřejmě jsou lidé, kteří toho využívají, ale všeobecně to není správné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Černochovi. Nyní dvě faktické poznámky. Nejdřív paní poslankyně Helena Válková, poté pan kolega Soukup. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: Pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já jsem díky jednomu volnému místu v petičním výboru měla možnost se podívat do Bělé-Jezové a bylo to velice poučné. Naše vláda v takovém tom trošku přeneseném smyslu slova proplouvá mezi Skyllou a Charibdou, protože ji ostřelují jak zleva, tak zprava a zčásti naše veřejnost si bude myslet že oprávněně. Takže nejdříve tedy zprava, chcete-li. Osobně se nedomnívám, že by byly nedodržovány platné právní předpisy v ČR, naopak jsou dodržovány. A teď zleva, když pod tím pomyslným zleva budu myslet nestátní neziskové organizace, jako je třeba Liga lidských práv – jsou dodržovány až moc. Příklad – těhotná žena za doslova drátem připomínajícím věznice, které znám velmi dobře, když se jí zeptám, kdy bude rodit, říká: Doufám že v polovině listopadu. Prosím vás, čekáme na vyhoštění a velmi rádi bychom naše dítě přivedli na svět s manželem v Německu, kde mám půlku svých příbuzných. I tady jsme aplikovali platné právní předpisy, protože neměli platný vstup, vízum na území ČR, do písmenka. Myslím, že nelze nikomu nic vyčítat,

nevím, jestli to bylo z humanitárního hlediska v pořádku a v souladu s čl. 3 Úmluvy o základních lidských právech a čl. 3 Úmluvy o právech dítěte.

Na druhé straně by mě zajímalo, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, pane poslanče Okamuro, jak byste si představoval konkrétní důsledky ještě důslednějšího dodržování platných právních předpisů, konkrétní opatření –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, přihlásila jste se k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: Ano. Já se omlouvám a končím. Já si myslím, že vláda dodržuje někdy platné právní předpisy až příliš. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Soukup, poté také s faktickou poznámkou pan ministr Chovanec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, musím se zastat vlády. Já si myslím, že vláda se v tomto případě současné situace s imigrací chová velice dobře. Já sám jsem osobně poděkoval panu ministrovi vnitra. Na druhé straně se musím tak trošku pozastavit nad tím, že v té zprávě se v podstatě jmenuje islamofobie, a nikoliv tedy fobie jiné. Já bych vám chtěl odcitovat, co řekli o islámu lidé, které v žádném případě nemůžeme obviňovat z toho, že by byli xenofobní. Například Mahátma Gándhí řekl o islámu: Náboženství, které neumělo uzavírat žádné kompromisy, vždycky stálo stranou ostatních a je to islám. Třebaže zastávám názor, že násilí nezaujímá v Koránu převládající místo, vytvořilo 13 století imperialistické expanze a z muslimů jako celku válečníky, proto jsou muslimové útoční. Winston Churchill: Na světě neexistuje žádná mohutnější zpátečnická síla, než je mohamedánství. A teď ještě jeden výrok německého spisovatele, cestovatele a badatele, jednoho z nejuznávanějších znalců islámu: Civilizaci a právní stát je nemožné vytvořit u národů, které se řídí ustanoveními Koránu. Zničující vliv islámu na lidskou mysl, fanatismus, domýšlivost, s níž je islám považován za jedinou pravou víru, vylučují ovšem jakékoliv zlepšení tohoto stavu.

Já si myslím, že by stálo za úvahu minimálně radikální islám a jeho stoupence v této zprávě také nějakým způsobem označit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr vnitra, poté faktická poznámka Tomia Okamury a potom pana poslance Jakubčíka. Prosím. (Min. Chovanec si přeje vystoupit s přednostním právem.) Pane ministře, já chápu, ale jestli chcete přednostní právo, tak se musíme domluvit na tom, že necháte vyčerpat faktické poznámky. (Ano.) Dobře. Prosím. V tom případě pan poslanec Tomio Okamura, poté pan poslanec Jakubčík s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Já bych tady zareagoval na paní bývalou ministryni Válkovou vaším prostřednictvím, a co se má udělat v rámci právních zákonů. Tak to

si snad děláte legraci! Vy jste vláda, vy máte veškerou legislativní iniciativu ve svých rukou, jste dva roky u vlády, a já chápu, že když jste vedla Ministerstvo spravedlnosti a vede ho i další ministr hnutí ANO, že jste ani za dva roky nedokázali předložit vládní návrh zákona o lichvě, ani za dva roky jste nedokázali předložit vládní návrh zákona o exekutorech, tak že ta vaše legislativní iniciativa je velmi slabá a v podstatě jsou tady i na tato témata jenom poslanecké návrhy, protože vy ten vládní se svým aparátem nejste schopni předložit. Takže chápu, že se mě jako opozičního politika ptáte, co máte dělat jako vláda v rámci právních zákonů. Já vám rád poradím, ale dobré by bylo nejprve odstoupit z vlády a dát prostor opozičním politikům, aby to trošku ukázali, jak se to má dělat, a já vám potom v praxi poradím. Já ty zákony mám napsány, už tady byly, vy jste je zamítli a rád budu spolupracovat.

Ale konkrétně k našemu návrhu. My jako jediné hnutí a strana v Poslanecké sněmovně, naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD, prosazujeme nulovou toleranci nelegální imigrace do ČR. My návod máme: nulová tolerance. My chceme rovná práva a povinnosti pro všechny lidi na území ČR v tom smyslu, aby byly dodržovány zákony ČR. Vy tolerujete nezákonné jednání a naopak jste vyčlenili několik miliard korun na podporu nezákonného jednání a nezákonných imigrantů na úkor sociálního zabezpečení pro české občany. S tím my nemůžeme souhlasit. A skutečně znovu opakuji, připadá mi úplně tristní, že se mě bývalý ministr spravedlnosti a vysoký činitel této vlády ptá, co máte dělat v rámci současných zákonů. Já na to tady upozorňuji dva roky a musím říci, že to už je snad otázka jako z Kocourkova. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Igor Jakubčík také s faktickou poznámkou. Poté faktická poznámka pana poslance Černocha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Dvě věci. První věc – navrhuji nulovou toleranci, nulovou toleranci, nulovou toleranci vůči SPD a představitelům SPD, kteří porušují jednací řád a mluví o něčem jiném, než se má jednat. To je věc číslo jedna.

Věc číslo dva, věc týkající se kvót. Já osobně si myslím, že kvóty jsou nesmysl. Žaloba vůči kvótám je nesmysl. Žaloba nemá odkladný účinek. To, že Slovenská republika podala žalobu na kvótu, je čistě vnitrostátní záležitostí Slovenské republiky. Za chvíli tam mají volby, nějakým způsobem se musí postavit vůči voličům. Povinné zavedení kvót je to samé v zemích, které to prosazují. Snižuje se v Německu obliba Angely Merkelové. Samozřejmě. Co uděláme? Chceme se ukázat u voličů, přeneseme povinnost na jiné státy.

Jinak se omlouvám, že také mluvím mimo téma, ale myslím si, že na ty věci, které zde zazněly, se musí nějakým způsobem zareagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Černocha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Já bych se jenom velmi rád ohradil proti lži, kterou tady pronesl pan kolega Okamura, vaším prostřednictvím.

Jediná strana nebo jediné hnutí, které tady prosazuje nulovou toleranci – není to pravda. Myslím si, že Úsvit – národní koalice také prosazuje nulovou toleranci nelegálním imigrantům, nelegálním přechodům hranice. To je jedna věc.

Druhá věc je, že bych tedy, když tak velmi bojujete a vehementně bojujete, tak z jakého důvodu jste nepodpořili projednání zákona o církvích, které brání šíření radikálního islámu? Jak zde přesně řekl vaším prostřednictvím pan kolega Soukup, ano, tady se nejedná o to, jaké to je náboženství, tady se jedná o to, jakým způsobem je to náboženství prosazováno, jakým způsobem je vykládáno a jestli respektuje nebo nerespektuje jiné náboženství, jiné zvyky, jiné tradice. Pokud je z náboženství vytvořena politická zbraň a klacek, v té chvíli by mělo být zahrnuto také mimo terorismu ještě do extremismu a radikální islám postaven mimo zákon, protože některé části tohoto náboženství, pokud jsou vykládány radikálně, tak potlačují lidská práva, potlačují ženská práva, potlačují věci, které si myslím, že by lidé, pokud se označují za lidi, nikdy v životě nemohli udělat. To, co je třeba dnes vidět v rámci Islámského státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra. Pane ministře, dočkal jste se. Můžete hovořit k tématu.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych tu strašně rád debatoval o tom, o čem chce debatovat, a správně to říká pan kolega Jakubčík vaším prostřednictvím, ale je potřeba na informace, které tu zaznívají, prostě reagovat, byť se to té zprávy netýká. Následující bod je zpráva o migraci za rok 2014, takže možná by se ta debata mohla odehrát tam, ale je samozřejmě na rozhodnutí poslanců, kde se debatovat rozhodnou, byť to není úplně k tématu.

Víte, já si, paní kolegyně Válková prostřednictvím pana předsedajícího, nepřipadám vůbec jako Odysseus, ale spíš tančím mezi vejci. Takže ta skvělá Charybda je sice hezké přirovnání, ale tady je to tanec mezi vejci, protože levicová část politického spektra mě nazývá pravicovým radikálem a fašistou, pravicově zaměření politici zase levicovým populistou. A my se pouze snažíme dodržovat zákon.

Takže konkrétní věci, kolegové a kolegyně. Byl jsem v Bavorsku, které je dotčeno velmi významně migrační krizí. Má na svém území více než 160 tisíc, nebo 170 tisíc migrantů oficiálně, a vzkaz od Bavorska je: Děkujeme české vládě za dodržování platných evropských a českých zákonů. To je vzkaz Bavorska, kde jsem mluvil se svým bavorským kolegou, ministrem vnitra, a oni říkají: Hlavně neudělejte to co jiné evropské země, neudělejte koridor, kterým budou migranti proudit do České republiky.

To znamená, kdybych měl parafrázovat vaše vystoupení, kolegové, ten, kdo tady řeší nulovou toleranci porušování zákonů, je vláda České republiky i ve vztahu

k migraci. Každý, kdo je zachycen na území České republiky a nemá platné dokumenty, je zadržen, je v detenci. I za to jsme mnohdy kritizováni. Je v detenci.

Tam, kde to neplatí, a tady jsme trošku v nějaké komunikační disharmonii, když to řeknu nadneseně, s Evropskou komisí, je to jejich zpráva o návratové politice České republiky. Ale oni tam zahrnují i lidi, kteří přijíždějí do České republiky legálně, přijíždějí s turistickým vízem a poruší podmínky toho víza. Tito lidé jsou zachyceni Policií České republiky, dostanou lhůtu na opuštění území – ale vstoupili jako turisté. Samozřejmě pokud jsou po té lhůtě zachyceni podruhé, i ti jsou v detenci. Ano, je pravda, že jsme jedna z mála evropských zemí, které přistupují k takto tvrdému postihu přestupku. To překročení státní hranice bez platného dokladu je, prosím pěkně, v českém právním řádu přestupek. I za tento přestupek, tedy de facto bagatelní trestný čin, nebo dejme tomu porušení zákona nižšího řádu, když to řeknu laicky, tak v České republice tito lidé jsou v detenci. V té detenci jsou z prostého důvodu. My potřebujeme vědět, koho si na území České republiky pouštíme. Nemáme ambici ty lidi držet déle, než je potřeba, nemáme ambici je mučit, to bezesporu ne, chceme jim dát podmínky pro 21. století, ale chceme vědět z bezpečnostního hlediska, kdo vstoupil na území České republiky a jestli nepředstavuje hrozbu pro Českou republiku.

Co se týká těch trestných činů v rámci antisemitismu, to byly jednotky případů na internetu, je to tam popsáno.

Otázku náboženského extremismu tato zpráva neřeší. To je ve vztahu k islámu. Já si nemyslím, že vedeme boj s islámem. Vedeme boj s porušováním zákona jako takového. A pro nás je prioritní v té Evropě, vážený pane kolego Okamuro, myslím, že jsme se vždycky v této Poslanecké sněmovně k sobě uměli chovat korektně i dejme tomu na nějaké informační bázi, kterou poslanci potřebují, snažíme se z Ministerstva vnitra vybavit tak, aby měli argumenty, aby znali naše stanoviska dopředu, tak já si prostě myslím, že my jsme přece vázáni nadnárodními mezinárodními smlouvami a jsme vázáni evropskou legislativou. To je to, o čem jsem hovořil ve svém prvním vystoupení. My nemůžeme na území České republiky přijímat zákony, které jsou mimo tento rámec, mimo právní rámec Evropské unie. Prostě jsme vázáni mezinárodními smlouvami, jsme součástí nějakého společenství a nežijeme ve vakuu. A my přesně do písmene tyto mezinárodní dohody, český právní řád a právo Evropské unie dodržujeme. Dodržujeme je možná v nějaké té výkladové praxi trošku razantněji a tvrději než jiné země, ale já si myslím že efektivně.

Nejsme na hlavní migrační trase. Můžeme se bavit o tom, jestli je to proto, že tady ty lidi zadržujeme, nebo z geografického důvodu, to je asi otázka na odbornou debatu a nepatří to k tomuto bodu.

Na závěr svého vystoupení vy jste nás tady vyzýval, abychom se jako vláda rozhodli to tedy složit a předat to do rukou opozice. Mám pro vás špatnou zprávu prostřednictvím pana předsedajícího: zatím se k tomu nechystáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi. Pan poslanec Tomio Okamura ještě stále v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jsem rád, že jsme se v té debatě trošku posunuli dále a zjistili jsme tedy závěrem, že vláda vlastně brečí nad rozlitým mlékem, protože jsou tady nějaké smlouvy Evropské unie, které jsme se tedy nedozvěděli, jestli se vládě tedy líbí, nebo ne, jestli s nimi souhlasí, nebo ne, ale v každém případě, protože jsou tady mezinárodní závazky Evropské unie, tak tedy vlastně vláda nemůže prý dělat vůbec nic.

Takže já bych se chtěl na závěr svého vystoupení zeptat přímo pana ministra. Značná část českých občanů chce hlasovat v referendu o vystoupení či setrvání v Evropské unii. Umožní vaše strana, vaše vláda, vaše koalice, aby občané mohli sami v demokratickém hlasování rozhodnout, zda Evropské unii věří a chtějí v ní setrvat? Ano, nebo ne? Souhlasíte s tím, že občané sami by měli mít možnost a právo rozhodnout o své budoucnosti ve své vlasti, o tom, s kým budou žít? Stačí mi odpověď ano, ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo vystoupení pana poslance Tomia Okamury. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Pan ministr – ještě stále v rozpravě, myslel jsem si, že mu dám závěrečné slovo, ale v rozpravě. Tak prosím, v rozpravě.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem tady hovořil ne o smlouvách Evropské unie, hovořil jsem o tom, že právo Evropské unie je nám nadřazeno a takto jsme se k tomu zavázali. Jedná se samozřejmě o mezinárodní smlouvy dejme tomu v rámci OSN, pane kolego Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího. Protože o problematice uprchlictví se jedná i v rámci OSN, to není čistě jenom politika Evropské unie. Tam jsme vázáni mezinárodními smlouvami a ty mezinárodní smlouvy jsou dejme tomu některé z 50. nebo 60. let. Notabene ta naše argumentace směrem k Evropě právě k těmto smlouvám se vztahuje. Jsou to smlouvy o uprchlících. Je to primárně základní listina práv a svobod a na té definujeme, proč povinné kvóty nebudou fungovat, protože dotčená osoba bude realokována proti své vůli. To je ta jednoduchá právní argumentace a tady chceme od Evropské komise stále odpověď. Včera v médiích problesklo, že jsme nějakou obdrželi, my jsme žádnou nedostali. To znamená, nevíme, o jakou odpověď se jedná. Notabene žádost Evropské komisi o poskytnutí informací jsme poslali minulý pátek. Já nepředpokládám, že v tom složitém právním prostředí a při té právní filipice, která nás čeká, ta odpověď už tady bude. Tak spíš to beru za nějaký šum.

K otázce referenda. Ta odpověď je strašně jednoduchá, já jsem o tom hovořil. Pokud v této zemi politické strany a subjekty, které si dají do svého volebního programu vystoupení z Evropské unie jako svou prioritu, vyhrají, tak pravděpodobně k tomu procesu jednou dojde. Tato vláda je proevropská, sociální demokracie je proevropská, my nemáme důvod na tom postoji cokoli měnit. (Potlesk části poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi. Do rozpravy nikoho nevidím, rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se tedy, kdo se chce přihlásit do podrobné rozpravy s návrhem usnesení. Pokud se nikdo nehlásí, požádám o to zpravodaje, aby přednesl návrh usnesení k tomuto bodu.

Poslanec Martin Lank: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás ještě jednou seznámil s návrhem usnesení, protože po té diskusi už možná někteří z nás si nebudou úplně jisti, o čem by hlasovali, takže si myslím, že je poměrně dobrý nápad to zopakovat.

Text usnesení, nebo návrh textu usnesení zní: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o extremismu na území České republiky v roce 2014, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 a Koncepci boje proti extremismu pro rok 2015."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se ještě jednou, jestli někdo chce vystoupit v rozpravě. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat, ale nejdřív vás všechny odhlásím. A protože jsem vyzval hlučící, aby se odebrali do předsálí, tak vás požádám o novou registraci. Spustím gong, aby v předsálí věděli, že budeme hlasovat, a jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme se věnovat usnesení.

O návrhu usnesení rozhodneme v hlasování číslo 142, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 142, z přítomných 115 pro 109, proti nikdo. Návrh byl přijat. Zprávu o extremismu za rok 2014 jsme vzali na vědomí.

Budeme pokračovat bodem 194. Pan ministr je na místě. (K panu poslanci Stanjurovi:) Já jenom požádám, pane předsedo, aby přišel pan kolega Bezecný, který bude náhradním zpravodajem za paní kolegyni Janu Černochovou, která je dnes řádně omluvena.

Prosím pana předsedu Stanjuru, aby si vzal slovo jako s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli pan předseda Faltýnek by ještě vydržel ty tři metry – já jsem proto požádal mezi body, abych tím nezatěžoval. Já jsem se podíval, co se dělo toho 3. listopadu 2011, jak říkal, jak tady byl chaos v té Sněmovně, když jsme to řídili my. Tak to byly čtyři schůze, všechny čtyři svolalo 51 poslanců sociální demokracie, každá z nich měla jeden bod, takže klidně mohla být jedna schůze se čtyřmi body. Jediným řečníkem byl v zásadě Bohuslav Sobotka, šéf vaší vlády, abychom věděli. Bylo to v období těch slavných obstrukcí sociálních demokratů, kdy jsme tady byli šest dnů a šest nocí v kuse, tak mezi tím jsme tři hodiny věnovali čtyřem mimořádným schůzím, za tři hodiny jsme to vyřídili. Je to plně legitimní právo zejména opozice svolávat mimořádné schůze, tak jenom na vysvětlenou. Bylo to v řádném týdnu, a když budete hledat stenozáznamy, tak jsou fakt hezké. Například jsem se podíval, co přesně se 3. listopadu řeklo, tak v 00.00 přišel za toto řečniště

tehdejší jeden z nejhlavnějších řečníků sociální demokracie David Rath, který měl tehdy, jestli si vzpomínáte, noční služby, takže tady chodil mezi nultou a šestou hodinou ranní. Tak to jenom k tomu institutu mimořádných schůzí.

A kdyby to byly mimořádné schůze, které svolávala opozice, tak o tom v žádném případě nemluvím. Koalice má jediný nástroj, když je požádáno o mimořádnou schůzi, že předseda Sněmovny určí do deseti dnů, kdy to bude, jak to dělala paní předsedkyně Němcová a teď to dělá pan předseda Hamáček. Takže ten chaos jsme tehdy nedělali my, ale vaši dnešní koaliční partneři, měli na to plné právo. Já jsem to tehdy nijak nekritizoval, nezpochybňoval, ale skutečně to byly čtyři body na čtyřech schůzích, mohlo to být na jedné schůzi. Ono to pak vypadá, že zasedáme pořád, ale začali jsme v 9 ráno a čtvrtá schůze skončila ve 12.07 hodin. Za 3 hodiny a 7 minut jsme zvládli čtyři schůze, mezitím třikrát byla technická desetiminutová přestávka na změnu, nebo na přeprogramování typu schůze, mezitím jednou nebo dvakrát si vzal malou přestávku klub sociální demokracie. Tak jenom pro pořádek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi, který využil své přednostní právo, aby hovořil mezi body.

Nyní se budeme zabývat bodem

194.
Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2014
/sněmovní tisk 562/

Pan ministr vnitra Milan Chovanec je na místě, pan zpravodaj výboru je také na místě. Požádám pana ministra vnitra Milana Chovance, aby Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2014 podle sněmovního tisku 562 uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, k otázce této zprávy, k otázce migrace za rok 2014 mi dovolte krátkou předkládací zprávu.

Tuto předkládací zprávu vzala vláda České republiky svým usnesením č. 548 ze dne 1. července na vědomí. Má informativní charakter. Popisuje situaci v oblasti ilegální a nelegální migrace i té legální migrace, mezinárodní ochrany, integrace cizinců na území České republiky v roce 2014 v porovnání některých profilových ukazatelů v roce předchozím, případně některých dalších předcházejících let, a to především s přihlédnutím k sestavení analýzy migračních trendů. Současně poskytuje informaci o legislativních aktivitách týkajících se zákona o pobytu cizinců, zákona o azylu, zákona o zaměstnanosti, které byly zaměřeny zejména na transpozici některých nových unijních předpisů. Mezi legislativní aktivity je rovněž nezbytné zahrnout zpracování návrhu nové právní úpravy k ochraně státní hranice České republiky.

Zpráva se věnuje také hodnocení schengenské spolupráce, oblasti vízové politiky, problematice provádění readmisních dohod a dobrovolných návratů, zahraniční rozvojové pomoci České republiky, které zahrnují projekty Ministerstva vnitra zaměřené na specifické kategorie cizinců. Dále pak na humanitární projekty, migrační projekty. Rovněž podává informaci k přesídlování cizinců s prokázaným českým původem, tedy krajanů žijících na Ukrajině, to je informace, která je podávána v rámci této zprávy, to je de facto převod našich krajanů z oblastí na Ukrajině, kde probíhaly válečné operace.

Ze skutečností ve zprávě uvedených vyplývá, že situace v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2014 – zdůrazňuji – nedoznala zásadních změn oproti vývoji v letech předchozích a migračně bezpečnostní situaci v České republice je možné s ohledem na rok 2014 hodnotit jako stabilní a uspokojivou.

Ke dni 31. prosince 2014 mělo na území České republiky povolen trvalý pobyt 451 923 cizinců. Jedná se tedy o nárůst proti stavu k roku předchozímu, a to o 10 387 osob.

Cizinci tak tvoří přes 4 % populace České republiky. Rád bych vám tu řekl, že průměrné číslo v rámci Evropské unie je 4,1 % cizinců na území jednotlivých členských států a Česká republika i z tohoto hlediska je zemí, která je plně v trendech Evropy. Nejsme zemí xenofobní – 4 % populace oproti 4,1 %, která jsou dnes v Evropě. Dlouhodobým trendem zaznamenaným v souvislosti s cizineckou populací je zájem o trvalé usídlení v České republice. Stejně jako v předchozím roce, tedy v roce 2013, jsme zaznamenali vyšší počet osob, které mají v České republice povolen trvalý pobyt, oproti osobám, které mají pobyt přechodný.

I když to není předmětem zprávy, dovolte mi nyní pár aktuálních dat i k roku letošnímu. K 30. září 2015 bylo evidováno 461 880 cizinců s povoleným přechodným či trvalým pobytem na území České republiky. Jedná se tedy opět o nárůst o 9 957 osob oproti roku 2014. Při nelegální migraci na území České republiky bylo v roce 2014 zadrženo 4 822 osob. ve srovnání s rokem 2013 došlo tedy k nárůstu o 669 osob. Pro letošek, tedy letošní číslo jsem tady již říkal, to bylo číslo 7 000 bez posledního čtvrtletí letošního roku.

Cizinci byli zajišťováni především pro nelegální pobyt na území České republiky, to je 96,2 % z celkového počtu, který souvisí s nelegální migrací na území České republiky; 96,2 %, tedy drtivá většina, bylo zajišťováno právě z důvodu nelegálního pobytu. Takto bylo nejvíce zajištěno občanů Ukrajiny, kterých bylo 1 000, občanů Kuvajtu 450, občanů Libye 406. Pořád jsme, dámy a pánové, v roce 2014. Z hlediska tranzitní nelegální migrace Česká republika nebyla součástí hlavních migračních tras a není ani v letošním roce.

Rád bych vám ještě řekl k tomu, jak česká vláda byla nebo nebyla připravena na migrační krizi. Já bych vám chtěl říct jedno číslo, že průměrně v našich detenčních zařízeních v roce 2014 bylo v České republice 60 osob – 60 osob v roce 2014. Tam byl strmý nárůst. Dramaticky strmý nárůst byl v letošním roce, kdy jsme krátkodobě v těchto zařízeních měli více než 1 200 osob, také krátkodobě 1 500. Dnes jsme na

čísle 500 s tím, že počítáme, že 40 osob bude velmi brzo tedy převezeno, takže jsme zhruba na čísle 450 lidí oproti průměru 60 v roce 2014.

Děkuji za pozornost a těším se na debatu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi a konstatuji, že usnesení výboru pro bezpečnost bylo doručeno jako sněmovní tisk 562/1. Požádám tedy zpravodaje výboru pana Zdeňka Bezecného, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, páni ministři, kolegyně a kolegové, výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny jednal o tomto materiálu na své 19. schůzi uskutečněné 2. září roku 2015 a přijal následující usnesení.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova prvního náměstka ministra vnitra dr. Jiřího Nováčka, po zpravodajské zprávě zpravodajky výboru Jany Černochové a po obecné a podrobné rozpravě za prvé bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2014, za druhé pověřuje předsedu výboru pro bezpečnost, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a za třetí ukládá zpravodajce výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Neb zpravodajka výboru je řádně omluvena, tak tento úkol tedy připadl mně a splnil jsem tedy to, co mi výbor uložil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Bezecnému za zpravodajskou zprávu. Zahajuji všeobecnou rozpravu, mám do ní přihlášku pana poslance Tomia Okamury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, děkuji za slovo. A já bych se chtěl zeptat, tady vidím v té zprávě pod bodem II, 2.3 na straně 19 – právě tady zmiňujete ten zákon o zaměstnanosti s ohledem na migraci. To je to, pane ministře, na co jsem vás upozorňoval v podstatě už loni na jaře, sešli jsme se na to tady v Poslanecké sněmovně, a já bych se rád zeptal, co jste v tomto ohledu udělali nebo jestli máte v plánu něco udělat. Současný stav je totiž takový, že když někdo má někde volné pracovní místo, tak to nejprve nahlásí na úřad práce a čeká, tuším měsíc, jestli se na toto volné pracovní místo přihlásí nějaký český státní občan. A pakliže se nepřihlásí, tak v podstatě může na toto pracovní místo nabrat cizince, cizího státního příslušníka, který nemá povolení k pobytu v České republice v té dané chvíli. Nicméně problém, na který jsem upozorňoval, a to je taková právní skulinka, na základě které ovšem do České republiky přiteklo minimálně desetitisíce, možná i statisíce cizích státních příslušníků a legalizovaly se jim ty pobyty, je, že si ten zaměstnavatel může uvést do počítače, respektive do té žádosti takové podmínky, které a) nejsou vůbec relevantní pro tu danou pozici a b) vlastně neumožní zaměstnat

českého státního občana. Vidíme to právě u těch různých večerek. Vidíme to i jinde, protože oni do těch podmínek napíší například, že na žadateli žádají maturitu ve vietnamštině, nebo žádají vietnamštinu rodilého mluvčího. Přitom je to prodavač v obchodu v centru Prahy se suvenýry nebo prodavač ve večerce nebo možná i třeba číšník. To znamená, že přestože obsluhujete vlastně české klienty, možná i nějaké jiné, tak dneska zákon umožňuje, je to taková skulinka tam, která je hojně využívána, a už jsem na to upozorňoval vloni, proto se na to chci zeptat, že v podstatě ti zaměstnavatelé, to jsou ty různé cizí firmy těch lidí, co tady mají ty pobyty a co tady mají legálně firmy, ať jsou to arabské firmy, ruské firmy, vietnamské firmy, čínské firmy, tak si tam dají tyto pro českého občana, pro českého nezaměstnaného občana nereálné podmínky. Paní pracovnice úřadu práce nemá jinou možnost než to do toho počítače vložit, takže se logicky nemůže český státní občan přihlásit na to místo, přestože by prodavače dělat mohl, zvláště třeba když se ve večerce prodává českým státním občanům, takže by měl umět hlavně česky nikoliv vietnamsky, a v podstatě i na základě tohoto dochází tady k nabírání cizích státních příslušníků, ovšem v tomto případě na úkor volných pracovních míst pro české občany. A vzniká tady v podstatě souběžně takový dublovaný systém, kdy mi vlastně český stát platí podporu v nezaměstnanosti a různé sociální podpory českým státním občanům, z nichž mnozí z nich by mohli bez problémů třeba tu funkci prodavače dělat, ale v podstatě souběžně s tím my tady nabíráme cizí státní příslušníky na volná pracovní místa, která mohou vykonávat čeští státní občané.

Takže já se vás chci, pane ministře, zeptat, protože už je to asi rok a půl, co jsme o tom hovořili, zdali tedy v tomto ohledu vláda hodlá něco podniknout, protože tento systém je tedy velmi drahý pro Českou republiku, když souběžně platíme českým občanům, kteří by mohli pracovat, chtějí pracovat, ale jsou na sociálních podporách a souběžně s tím tedy na ta místa se tady nabírají cizí státní příslušníci pod nějakými pseudopodmínkami, které vůbec už úplně z logiky věci nejsou pro tu danou pozici potřeba, protože na prodavače v centru Prahy nebo ve večerce logicky potřebujete hlavně češtinu, asi ne rodilou vietnamštinu a podobně. Takže jestli v tomto ohledu hodláte nějak upřesnit ten zákon nebo v tomto ohledu co tedy vlastně hodláte dělat. A zmiňuji to v tom smyslu, že to tady je v té zprávě zmíněno, protože já už jsem na to upozorňoval vloni, i tady pana ministra, že to má souvislost s problematikou té migrace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Ivana Dobešová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, byť diskuse k migraci proběhla v podstatě už v minulém bodu, já bych si dovolila zhodnotit zprávu za rok 2014, která se migrace skutečně týká. Já jsem si podrobně prostudovala údaje, které byly uvedeny v této zprávě, a jednoznačně, byť už v té době můžeme mluvit o migrační vlně, vyplývá z této zprávy, že nejčastějšími žadateli o azyl v České republice nebyli syrští uprchlíky, ale byli to Ukrajinci. To znamená, myslím si, že to přesně koresponduje s tím, co naše republika zastává, a to

je: musíme vycházet z geopolitického hlediska naší republiky. To znamená musíme počítat s migrací z východu.

Konflikt na Ukrajině není stále ukončen a myslím si, že náš postoj odmítat kvóty, které stanovují pouze počty uprchlíků z oblasti Sýrie a z oblastí severní Afriky, nezahrnuje v sobě uprchlíky z Ukrajiny, a já si myslím, že postoj České republiky je v tomto naprosto správný.

To, co zpráva také uvádí, anebo to, co je dané v minulém období, je, že Česká republika provádí proaktivní politiku zastavení migrace, to je investuje velké množství finančních prostředků do oblastí, kde uprchlíci nacházejí své první místo záchrany, a to v roce 2012 a 2014 bylo 140 mil. korun a v rámci regionálního programu ochrany a rozvoje Evropské unie bylo investováno dalších 10 mil. korun do Jordánska, Libye a Iráku. Tento program v sobě zahrnoval prvky ochrany uprchlíků jak po ekonomické, tak po stabilizační stránce. Já se domnívám, že současný postoj vlády ke kvótám, které jsou nám z Bruselu vnucovány, je naprosto správný, protože my v podstatě ani v historii nemáme velké zkušenosti s integrací lidí, kteří přicházejí z naprosto jiného kulturního prostředí. My naopak, jak z té zprávy vyplývá, máme zkušenosti s integrací lidí z příbuzného kulturního prostředí, a proto se domnívám, že bychom si měli rozdělit v Evropě úkoly a měli bychom nechat západní země, aby integrovaly uprchlíky z oblasti Sýrie, protože s tím zkušenosti mají, a my bychom se opravdu měli soustředit na možnou potenciální vlnu uprchlíků z Ukrajiny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Ivaně Dobešové. Dovolte mi před pokračováním rozpravy načíst omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 14.30 paní poslankyně Pavla Golasowská, z odpoledního jednání se omlouvá pan ministr a místopředseda vlády Andrej Babiš a také se omlouvá od 12.40 do 14.30 pan ministr Daniel Herman.

Pokračujeme v rozpravě. Pan poslanec Karel Fiedler, který se přihlásil k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych navázal na to, co tady přede mnou před chvilkou řekla právě paní poslankyně Dobešová, a velmi správně tady připomněla podle mého názoru tu věc, že pokud se mluví o uprchlících, mluví se o kvótách, tak se zapomíná na to, že Česká republika přijala značné množství migrantů z oblasti Ukrajiny a z východní části, a bylo to velmi správně zmíněno a je to připomínka.

Já bych měl dotaz na pana ministra, jestli při jednáních, která absolvoval v Evropském parlamentu v Bruselu, tato problematika, že není jen ta hlavní migrační vlna aktuální z oblasti Sýrie, jestli tam vůbec je toto bráno v potaz, jestli se berou tyto naše nediskutovatelné kvóty, že my jsme tady vlastně přijali velkou část lidí z Ukrajiny, kteří se, nutno říci bez problémů, nebo ne bez problémů, ale s minimálními problémy, že to není problém, aby se zapojili do naší společnosti, jestli toto se vůbec na půdě Evropského parlamentu diskutuje, že jsou nám vnucovány kvóty jen uprchlíků z oblasti Sýrie, a jestli je bráno v potaz vůbec to, že my jsme

značnou část lidí přijali oproti třeba státům jako Francie, Německo právě z Ukrajiny. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi i za dodržení času k faktické poznámce a ptám se, kdo dál do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Ano, pan ministr chce odpovědět na otázky, které padly v rozpravě. Takže závěrečné slovo pana ministra Milana Chovance. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, začnu od konce, vaším prostřednictvím panu poslanci Fiedlerovi. My jsme z té Ukrajiny v rámci systému příchodu našich krajanů z oblasti Ukrajiny, kde se bojuje, přijali zhruba 300 lidí zatím, což není žádné velké číslo. My jsme samozřejmě tu debatu vedli o tom, že migrační vlny nemusejí být jenom z oblasti Sýrie, Libye, Afriky, ale že to může být i Ukrajina, kde stále je 1,5 milionu lidí vnitřně vysídleno. Tu debatu vedeme.

Evropa začíná postupně chápat, že balkánská cesta přes Maďarsko je stejně důležitá jako ta italská a řecká, což v minulosti také nebylo. Předpokládám, že postupně dojdeme i k debatě k Ukrajině a možným migračním vlnám z těchto částí světa. Samozřejmě můžu tady spekulovat, ale trošku si myslím, že i postoj Polska v rámci hlasování o tom příchodu další části migrantů, těch 120 000 lidí, byl trošku evokován tím, že Polsko si uvědomuje, že v případě zhoršení konfliktu na Ukrajině právě Polsko bude tou zemí, kam bude mířit většina migrantů z Ukrajiny, a samozřejmě zaznívaly tam i debaty, že potom zafungují ty povinné kvóty, ty stálé kvóty pro jakýkoli region, odkud migranti přijdou, ať to bude Sýrie, Libye, jiné části Afriky, anebo třeba Ukrajina. To potom ve své podstatě vize Evropy je při těch stálých kvótách, že to bude řešit problémy tam, kde se vyskytnou. My říkáme, že jsou potřeba jiná opatření. O tom jsem tady hovořil a nechci se k tomu vracet.

K té otázce, k panu kolegovi Okamurovi prostřednictvím pana předsedajícího. Mně přijde naprosto legitimní, že si někdo chce přivézt thajského kuchaře nebo indického kuchaře jako specifickou profesi, to znamená, že si toho člověka přiváží ze zahraničí. On není na území České republiky, ale přiváží si ho ze zahraničí. V otázce večerek a dalších s vámi souhlasím, že by ti lidé měli umět primárně česky. Já myslím, že získat živnostenský list dneska už znamená i mít znalost českého jazyka. A u těch zaměstnanců – víte, já si myslím, že pokud si nějaký zaměstnavatel přijme zaměstnance, který neumí jazyk svých zákazníků, tak že jich moc mít nebude v konci konců. Notabene ta pozice, pokud je obsazena cizincem, je vyvěšena tedy pro české občany. Vy tam rozporujete ty podmínky, dejme tomu maturita ve vietnamštině. Já jsem se s tím ještě nesetkal. Seznámím se s tím problémem a případně jsem připraven o tom s vámi debatovat.

K otázce Sýrie, spolupráce s OSN a dalšími organizacemi. My dlouhodobě spolupracujeme v rámci dejme tomu Medevacu. Dneska máme v Sýrii lékaře, vysíláme do těch zemí svoji pomoc, ať je humanitární, nebo lidská. V Sýrii velice dobře a efektivně fungovaly týmy lékařů, které pomáhaly pacientům na místě.

Takže to je asi k vašim otázkám vše, co mohu uvést. Děkuji za pozornost i za debatu k této zprávě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo pana ministra. Ptám se pana zpravodaje – nemá zájem o závěrečné slovo. Otevírám tedy podrobnou rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku a požádám jenom pana zpravodaje, aby zopakoval návrh na usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Děkuji za slovo. Tedy budeme hlasovat o usnesení ve znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2014."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme o tom rozhodovat v hlasování pořadové číslo 143. Já jsem vás všechny odhlásil. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme o návrhu na usnesení v hlasování pořadové číslo 143, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro vzetí této zprávy na vědomí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 143 z přítomných 96 pro 93, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Návrh usnesení byl schválen, končím bod číslo 194 a také přeruším jednání do 14.30 na ústní interpelace, protože tady už není šance, abychom další bod projednali. Navíc pan ministr obrany je řádně omluven z jednání od půl jedné, takže by nebylo ani možné bez předkladatele ty jeho body projednávat.

Takže dobrou chuť k obědu a těším se s vámi na setkání ve 14.30 při ústních interpelacích na předsedu vlády.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dalším bodem našeho pořadu jsou

206.
Ústní interpelace

Jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na pana předsedu vlády, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, a na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy vám byly rozdány do lavic.

Ještě než dám slovo prvnímu, tak rychle přečtu omluvy. Omlouvá se pan ministr Mládek, omlouvá se pan ministr Němeček, omlouvá se pan ministr Chovanec, všichni do konce jednacího dne. Dále se omlouvá pan poslanec Farský od půl třetí do půl čtvrté. Omlouvá se pan ministr obrany od 12.30 do 14, tak to už bylo. Omlouvá se pan poslanec Heger, a to 22. a 23. 10. z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Holeček mezi 12. a 18. hodinou, pan poslanec Urban od půl třetí do konce jednacího dne. Pan ministr životního prostředí od 16.45 hodin, pan poslanec Gabal od 14.30 hodin, pan poslanec Zlatuška od 12 do 18 a pan poslanec Votava od 16 do ukončení jednání.

Tolik tedy omluvy a já už prosím pana poslance Ladislava Velebného, který byl vylosován jako číslo 1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane předsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážený pane premiére, významnou prioritou vládní koalice je mimo jiné boj proti korupci. Jedním z hlavních opatření je nový zákon o veřejných zakázkách. Takže se, pane premiére, ptám, co tento zákon přinese. Co bude znamenat pro zadavatele, kterých jsou na úrovni měst a obcí tisíce? Mým zájmem je, aby připravovaný zákon o veřejných zakázkách byl kvalitně připravený a zadavatelé jasně věděli, jak mají postupovat. Co je povolený a co zakázaný postup. Věřím, že nová pravidla budou známa s dostatečným předstihem tak, aby zadavatelé měli šanci se na ně připravit. Takže pane premiére, ptám se, jak se vláda na tento úkol připravila. Děkuji

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Hezké odpoledne, vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Jsem rád, že se opět můžeme setkat v tomto sále při interpelacích na předsedu vlády, a děkuji všem poslancům a poslankyním, kteří se dostavili do sálu. Není nás mnoho, to cítím podle toho, jak se tady rozléhá hlas a zvuk mikrofonu.

K interpelaci pana poslance Velebného mi dovolte několik poznámek. Je to naprosto klíčová věc. Nový zákon o zadávání veřejných zakázek. Já jsem velmi rád, že vás mohu informovat o tom, že vláda 5. října letošního roku splnila jednu ze svých hlavních priorit, kterou je přijetí zákona o zadávání veřejných zakázek. Nový zákon po několika letech zpřehlední a ulehčí zadávání zakázek, které, jak pevně věřím, rozhýbou investice a podpoří ekonomický růst a zaměstnanost v naší zemi, což je, jak už jsem tady říkal, když jsme projednávali návrh zákona o státním rozpočtu, klíčová priorita naší vlády. Nově bude moci zadavatel vyloučit dodavatele, který se mu dříve neosvědčil. Sám si stanovit mimořádně nízkou cenu nebo kontrolovat jen nejvýhodnější nabídku. Nebude muset také vyloučit nejvýhodnější nabídku kvůli formalitám. Podle nových pravidel bude mimo jiné také možné využít zjednodušený režim pro zakázky na sociální služby.

Dovolte mi tedy, abych zmínil hlavní přínosy nové právní úpravy, kterou vláda připravila. Návrh zákona vychází ze tří nově přijatých evropských směrnic a bude tak odrážet moderní evropské trendy v oblasti veřejného zadávání. Měl by obsahovat

zjednodušení procesu zadávání veřejných zakázek, zkrácení lhůt pro zadání veřejné zakázky, snížení administrativní zátěže zadavatelů i dodavatelů, větší flexibilitu zadavatele, širší spektrum hodnoticích kritérií, nové důvody pro vyloučení uchazeče, jak už jsem zmínil, například pokud se při předchozí zakázce neosvědčil či se dopustil závažných profesních pochybení. Možnost stanovení vzorce pro identifikaci mimořádně nízké nabídkové ceny. Zachování národní úpravy zjednodušeného podlimitního řízení. Zůstávají v tom návrhu, který předložila vláda, zachovány současné limity pro povinný postup režimu zákona, tzn. dva miliony u služeb a dodávek, šest milionů u stavebních prací. A nová úprava bude také doprovázena širokou metodickou činností Ministerstva pro místní rozvoj, která bude samozřejmě naprosto nezbytná.

Pokud jde o ještě podrobnější informace, které se týkají tohoto návrhu zákona. Ten zákon je klíčový pro další čerpání evropských dotací, ale jsem přesvědčen o tom, že také zkultivuje a zjednoduší zadávání veřejných zakázek. Platí, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže bude i nadále přezkoumávat všechny zakázky, které jsou spolufinancovány z evropských fondů. Vítězové veřejných zakázek budou muset prokazovat svoji vlastnickou strukturu. Na to chci upozornit. To je věc, která je nová a je zcela legislativně systémově v tomto návrhu řešena. Plníme tak jeden ze závazků naší vládní koalice, že chceme rozkrýt ty, kdo získávají peníze na základě veřejných zakázek. Limit dodatečné zakázky bude ve stávající výši 30 % zachován. Čili tam navazujeme na stávající legislativu.

Zákon přináší zadavateli řadu možností, jak dosáhnout kvalitního plnění veřejné zakázky. Smyslem navrhovaného zákona, jak už jsem řekl, je zjednodušení zadávání zakázek a myslíme přitom zejména na ty veřejné zadavatele, kteří pocházejí z menších subjektů, například z menších obcí.

Mohl bych tady samozřejmě pokračovat a popisovat dále parametry tohoto zákona, ale předpokládám, že budeme mít čas se o tom pobavit tady na půdě Sněmovny. Chtěl bych požádat o jeho podporu a chtěl bych jenom zmínit, že předpokládáme, že zákon bude předložen k prvnímu čtení teď ještě během podzimu. Počítáme s tím, že zákon by mohl nabýt účinnosti v souvislosti se stanovenou transpoziční lhůtou. Ta je stanovena na duben 2016, takže vláda se bude snažit, aby datum účinnosti bylo co nejblíže této transpoziční lhůtě. Ale tady už to bude hodně záviset také na tempu jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana poslance, zda si přeje položit doplňující dotaz. Je tomu tak.

Poslanec Ladislav Velebný: Moc děkuji panu premiérovi, že nám řekl osobně tady, že jde o jasnou, pochopitelnou a srozumitelnou normu. Ale přesto se musím zeptat. Běžná v Evropě je jedna věc, a to je 50 % víceprací. Vy jste teď řekl, že tam bude pouze 30 % víceprací. Tak pane premiére, chci se zeptat, proč nastala změna v tomto bodě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Evropská směrnice stanoví horní limit. Ten horní limit je ve výši 50 %, to znamená, pokud máme mít pravidla v souladu s tím, co stanoví evropská pravidla, tak bychom neměli být výše než 50 %. Po pravdě řečeno, předkladatel, to znamená Ministerstvo pro místní rozvoj, navrhl do vlády, abychom se drželi toho horního limitu evropských pravidel, ale po diskusi na jednání vlády vláda nakonec rozhodla o tom, že zůstaneme na té úrovni, která je stanovena v současné platné legislativě. Jak asi víte, na ten limit 30 % to je navýšeno oproti tomu, co platilo v minulosti. Na ten limit jsme se dostali v rámci novelizace zákona. Šlo o takzvanou technickou novelu zákona o zadávání veřejných zakázek. Tehdy tedy parlament nakonec souhlasil s tím, že ten limit se navýší na 30 %, a vláda ho pokládá za dostatečný.

Já se domnívám, že v budoucnu bychom mohli přistoupit i ke zvýšení tohoto limitu, ale říkám záměrně v budoucnu, protože podle mého názoru je potřeba dopracovat v našem právním řádu další pojistky. Raději bych byl, kdybychom dopracovali ještě i další pojistky. Všechny problémy nemůže vyřešit zákon o zadávání zakázek. Já myslím, že to po něm nemůžeme chtít, ale je důležité, aby tady platila i další pravidla, která zajistí transparentnost veřejného sektoru, a pokud všechna tato pravidla budou platit, pak si myslím, že si v budoucnu můžeme dovolit i vyšší limit. V současné době bych se přimlouval za to, aby parlament zůstal na té úrovni, kterou stanovila vláda, ale přirozeně jsem připraven respektovat vůli parlamentu, pokud jde o tuto otázku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Budeme pokračovat další interpelací. Je to interpelace paní poslankyně Jitky Chalánkové ve věci křesťanské rodiny v Erbilu.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den, vážený pane premiére, vážení kolegové. Ráda bych vás a kolegy seznámila se snahou zachránit životy 152 iráckých rodin křesťanských. Většina z nich dlí již mnoho měsíců v uprchlickém táboře v iráckém Erbilu, na území ovládaném Kurdy. Tito lidé živoří v otřesných podmínkách a v podstatě čekají na smrt.

Podporuji projekt Generace 21, který získal jak podporu České biskupské konference, tak Ekumenické rady církví. Mnohokrát jednali s představiteli Ministerstva vnitra a dodávali vyžadované údaje, a mnozí vyjádřili podporu. V Erbilu v těchto dnech vypukly nepokoje a hrozí další kolo genocidy křesťanů. Situace beztak již děsivá se může změnit k horšímu v řádu dnů. Volají tedy o pomoc v naději, že se tyto lidi nakonec přece jen podaří zachránit. Připomínáme, že máme pro tyto lidi zajištěné ubytování i příslib finanční úhrady jejich letecké dopravy do České republiky a máme i prostředky a nabídky aktivit nezbytných k začlenění těchto lidí do naší společnosti, píše nadační fond Generace 21. Obáváme se, že jediným uváděným důvodem pro nepřijetí těchto lidí je, že nebudou započítáni do kvót, na kterých se dohodla Evropská unie. Nepovažujeme to za důvod, proč se nesnažit zachránit životy těchto lidí.

A tady zdůrazňuji další bod. Podotýkáme, říká nadační fond, že není pravda, že k nám nikdo z těchto lidí nechce. Tito lidé k nám chtějí. Jedná se o lidi, z nichž

minimálně třetina má vyšší odborné vzdělání. Podotýkáme, že není pravda, že církve nic nedělají. Církve jsou připraveny na přijetí těchto lidí. Prosíme vás, abyste nám pomohli tyto lidi zachránit.

Ještě doplňuji, že na jednání na Ministerstvu vnitra dne 19. 10. se o tomto problému také hovořilo a mám z dnešního rána i některé pozitivní informace, tak se chci zeptat, jaké další kroky vláda směrem k těmto žadatelům o pomoc hodlá učinit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než vystoupí pan premiér, omluvím pana poslance Šrámka z dnešního jednání. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, především chci poděkovat za zvýraznění tohoto problému, resp. této žádosti, která tady objektivně existuje. Chci potvrdit, že vláda o této otázce byla informována. Chci potvrdit, že o této žádosti je informováno Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra realizuje jednání, které souvisí s vyjasněním statusu těchto lidí v situaci, kdyby jim byla nabídnuta možnost pobytu v České republice.

Já jsem přesvědčený o tom, že situace v regionu Blízkého východu je velmi komplikovaná. Obávám se, že tady není žádný jednoduchý rychlý recept na řešení blízkovýchodní krize. Po pravdě řečeno, v situaci, kdy jenom pokud jde o válku v Sýrii, tak je v pohybu 10,5 mil. Syřanů a tito lidé jsou buď vysídleni uvnitř Sýrie, nebo jsou v Turecku, nebo jsou v Libanonu, nebo jsou v Jordánsku. Pak máme 2 mil. uprchlíků z Afghánistánu, kteří jsou většinou v Íránu, a máme 3 mil. lidí, kteří utíkají uvnitř Iráku před Islámským státem, před boji, které souvisejí s Islámským státem. V regionu Blízkého východu je v tuto chvíli 15 mil. lidí na útěku.

My jsme požádali státní správu, aby připravila určitou mapu pro představitele vlády, která se týká situace uprchlických táborů, množství a rozmístění uprchlických táborů a počtu lidí, kteří jsou dneska na Blízkém východě v uprchlických táborech. Uprchlických táborů je několik desítek. V těch uprchlických táborech jsou stovky tisíc až miliony lidí. Nejsou výjimkou uprchlické tábory, kde je na jednom místě koncentrováno v provizorních podmínkách několik desítek tisíc lidí. Čili já rozumím tomu, zejména pokud jde o obnovení bojů nebo zintenzivnění bojů v některých oblastech, že roste tlak na to, aby se tito lidé mohli dostat do bezpečné oblasti. Oni samozřejmě vnímají Evropu jako bezpečnou oblast.

Paní poslankyně, chci slíbit jednu věc. Já tuto otázku v posledních dnech velmi intenzivně řeším s panem ministrem vnitra, protože ti lidé, o kterých vy jste mluvila a kteří se na nás obrátili prostřednictvím nadačního fondu Generace 21, je to tedy konkrétně 152 uprchlíků, tak tito lidé mají status vnitřně vysídlených osob. To znamená, my jsme se obrátili na Evropskou komisi a také UNHCR s žádostí o vydání stanoviska ke statusu těchto osob. V okamžiku, kdy jejich status bude potvrzen, pak já budu chtít, aby ministři příslušní v této věci předložili tuto věc k rozhodnutí vládě a aby se vláda k této otázce vyjádřila bez ohledu na to, jestli bude možné tyto lidi započítat do takzvaných kvót v rámci Evropské unie, či nikoliv. Já si myslím, že ta žádost je velmi naléhavá. Situace těchto lidí není jednoduchá, čili rozumím tomu, že

roste tlak na to, aby ze strany českého státu došlo k rozhodnutí, a vláda bude muset posoudit všechny aspekty, včetně toho aspektu, že pokud se rozhodneme těmto lidem pomoci, tak to nutně neznamená, že budou započítáni do kvót, které Česká republika má realizovat v rámci takzvaného přesídlení lidí z regionu Blízkého východu do České republiky. Myslím si, že kromě toho aspektu kvót musíme zvažovat také aspekt humanity, aspekt solidarity, aspekt konkrétního ohrožení těchto lidí, kteří se zcela konkrétně obrátili na Českou republiku. Čili chci vám slíbit, že vláda se tím bude zabývat, a budu chtít, aby příslušní ministři tuto věc vládě v krátkém čase předložili k rozhodnutí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Doplňující dotaz? Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já velmi děkuji, pane premiére, za tuto odpověď. V podstatě jste mě předběhl, protože jsem chtěla právě o tohle požádat, aby tito lidé nemuseli být započítáváni do těch kvót, takže vzhledem k času a k těm povinnostem, které k nim máme, nebo k té situaci, ve které se nacházejí, vám za to velmi děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády nechce vystoupit. Třetí interpelace je pana poslance Fialy, a to věci rozpočtu ve školství. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane premiére, v souvislosti s projednáváním rozpočtu jste vy a pan ministr financí opakovaně zdůrazňovali, že výdaje na vzdělání, výzkum a vývoj neklesají, naopak rostou, a že nějak nerozumíte tomu, na co se stále ptáme. Já mám pocit, že si skutečně v této věci nerozumíme, protože výdaje podle všech srovnatelných ukazatelů, které jdou právě do těchto pro budoucnost důležitých oblastí, v mnoha směrech skutečně klesají. Naše obavy se netýkají pouze investic do výzkumu a vývoje, které v poměru k HDP klesají na 0,77 %, zatímco za vlád, na kterých se podílela ODS, se pohybovaly někde zhruba kolem 1 %. Ale to, co nám dělá opravdu vážné starosti, jsou také výdaje do oblasti vysokých škol a k tomu směřuje můj dotaz.

Já vím, že v úterý, aspoň pokud jsem dobře informován, proběhla schůzka za vaší účasti s některými rektory, ale myslím, že ani tam se nepodařilo dobře vysvětlit, proč vysokým školám v době ekonomického růstu nejen není přidáváno, ale proč je jim odebíráno, a to dokonce hodně peněz. Ono to vychází na 1,3 mld. korun, když srovnáme schválený rozpočet pro rok 2015 s navrhovaným rozpočtem na rok 2016.

Vy jste 15. září na Fóru 2000 doslova uvedl: Vzdělání musí být prioritou, jinak stát hazarduje. S tím já souhlasím, jenomže podle tohoto rozpočtu to vypadá, že vzdělání, alespoň terciární vzdělání, v žádném případě prioritou této vlády není.

Takže moje otázka, pane premiére, kdybych parafrázoval vaše slova, by zněla: Proč tímto způsobem hazardujete s Českou republikou?

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, tak především pokud jde o rozpočet Ministerstva školství, tak rozpočet Ministerstva školství meziročně roste o 4,4 miliardy korun. Když porovnáme výdaje v rezortu v letošním roce a výdaje v příštím roce, tak je to 4,4 miliardy korun. Čili rozhodně nemůžete obviňovat vládu z toho, že by snižovala výdaje do oblasti školství nebo že by se snažila na školství šetřit. Nejsou tam žádné škrty, je tam navýšení výdajů ze státního rozpočtu.

Pokud jde o otázku, kam ty finanční prostředky jdou v rámci rezortu ministerstva školství. 2,4 miliardy korun jdou na zvýšení platů v regionálním školství. Jak jistě víte, rozhodli jsme se k tomu, že od 1. listopadu letošního roku navyšujeme o 3 % platy pracovníků ve školství, těch, jejichž platy se řídí tarifními tabulkami. To jsou tedy nejen pedagogičtí pracovníci, ale jsou to také ostatní zaměstnanci v našem regionálním školství. Tady mluvím o lidech, kteří pracují v základních školách a kteří pracují ve středním školství – 3,33 procenta.

Dalších 1,5 mld. korun z toho navýšení jde na nárůst výkonů v regionálním školství se kterým souvisí nárůst počtu zaměstnanců v regionálním školství. Jak jistě víte, vážený pane poslanče, prostřednictvím pana předsedy, v důsledku nerovnoměrného populačního vývoje teď zažíváme období, kdy děti, které předtím velmi silně plnily mateřské školy, přicházejí na první stupeň základního školství. To si vyžaduje také posílení úvazků na těchto základních školách v prvním stupni a bude to fakticky znamenat potřebu zhruba 3,9 tisíce učitelů, kteří by nastoupili ať už na prvním stupni, nebo v mateřských školách. To znamená, tady musíme reagovat na populační vývoj a musíme reagovat na to, co se dneska ve školství reálně odehrává. Pokud vláda byla kritizována za to, že nabírá příliš mnoho nových státních zaměstnanců, pak musím říci, že naprostou většinu z těch nových tvoří potenciální noví učitelé, kteří přijdou zejména na první stupně základních škol. Po pravdě řečeno, není to špatně, pokud udržíme kvalitu vzdělávání nebo ji zlepšíme i v důsledku toho, že budeme mít dostatek učitelů.

Další priorita, která tady je, je výzkum, experimentální vývoj a inovace, kde se posílí výdaje v příštím roce o 1,3 miliardy korun. Na sport a tělovýchovu půjde navíc v příštím roce zhruba 500 milionů korun.

Pokud jde o vysoké školy, skutečně ten problém, který tam je, je v rozsahu zhruba 1,2 miliardy korun. Já jsem se sešel s paní ministryní Valachovou, s předsednictvem České konference rektorů. Na tomto jednání jsem byl ujištěn paní ministryní školství, že ještě v letošním roce bude schopna řešit ten schodek v rozsahu zhruba 800 milionů korun. To znamená, jsou předjednána opatření, která by ten schodek 1,2 miliardy korun měla redukovat o částku zhruba 800 milionů korun a pro jaro příštího roku tady zůstane problém zhruba 400 milionů korun. To znamená meziroční pokles, který hrozí v roce 2016 pro vysoké školy, je celkem částka 400 milionů korun. A mluvíme o dotaci, která je poskytována na provoz bez nějakého konkrétního určení, na základě počtu studentů.

Ta částka 400 milionů korun, u ní bude snaha ze strany vlády, a já v tom paní ministryni podpořím, abychom během prvního pololetí příštího roku našli finanční prostředky, jak restrukturalizací výdajů Ministerstva školství, tak i restrukturalizací

výdajů státního rozpočtu, a pokusíme se ještě během prvního pololetí příštího roku najít co největší část z těch 400 milionů korun, abychom výdaje na vysoké školství posílili.

Myslím, že tady není mezi námi žádného sporu. Já pokládám za důležité, aby neklesal objem prostředků, který je poskytován pro vysoké školy. Jestliže dochází k určitému poklesu studentů, opět v rámci výkyvů, pokud jde o demografický vývoj, pak by ty peníze měly vysoké školy eventuálně použít na zlepšení kvality vzdělávání a zlepšení kvality výuky. Čili ambicí vlády je, abychom všemi těmito opatřeními zajistili, že vysoké školy budou mít v příštím roce stejný objem finančních prostředků, jako mají letos, ale bude potřeba ještě pro to vyvinout značné úsilí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec má prostor pro doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Pane premiére, já samozřejmě s vámi souhlasím, pokud jde o výklad toho, proč je potřeba navýšit peníze do regionálního školství. Na konci toho vašeho dlouhého vystoupení jsem se dočkal i drobné odpovědi na to, co se bude dít s vysokým školstvím. Já jsem rád, že tam navýšíte prostředky o 400 milionů korun, ale stále nechápu, proč v době ekonomického růstu mají právě vysoké školy, které jsou důležité z hlediska naší budoucnosti i z hlediska rozvoje výzkumu, vývoje a inovací, proč mají právě vysoké školy takto dramatický pokles. Když se podíváme na ta čísla, která vy nerad slyšíte, a to je podíl na hrubém domácím produktu, a já se omlouvám, tak se to počítá všude ve světě a je to jeden z klíčových ukazatelů, tak výdaje na vysoké školství v roce 2013 tvořily 0,53 procenta a to, co navrhujete pro rok 2016 je 0,43 procenta HDP, a ještě je to navíc faktický pokles. Tak přece nemůžete tvrdit, že vědu, výzkum, vzdělání jsou prioritou této vlády. Ta čísla vás usvědčují z toho, že to žádná priorita není.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já už od dob, kdy jsem byl ministrem financí, tak po pravdě řečeno nemám rád kvantifikaci výdajů ve vztahu k hrubému domácímu produktu. A řeknu vám proč. Ono je to totiž z hlediska mezinárodního srovnání velmi ošidné. Jsou země, které mají mnohem vyšší míru přerozdělování, než má Česká republika, a jsou schopné tedy z veřejných zdrojů poskytnout mnohem více finančních prostředků. Jsou země, kde firmy platí daň 30 nebo 35 %. V České republice platí firmy 19 %. Jsou země na západ od nás, kde ti nejbohatší platí daně 40, 45 %, nebo dokonce 50 %. V České republice je to něco kolem 20 %. Prostě pokud máte menší objem rozpočtu ve vztahu k hrubému domácímu produktu, tak logicky také máte menší schopnost poskytovat ve vztahu HDP veřejné zdroje na financování takovýchto aktivit.

Podle mého názoru to, co je mnohem objektivnější, je podíl výdajů ve vztahu k objemu státního rozpočtu. To je mnohem přesnější a nepodléhá to i těm problémům, které máte v okamžiku, kdy ekonomika velmi rychle roste, což pro naši

vládu je určitě dobrá vizitka, že za naší vlády roste ekonomika, že klesá nezaměstnanost, že máme nezaměstnanost 6 %, ale v okamžiku, kdy používáte statistiky poměr výdajů k hrubému domácímu produktu, tak logicky, když vám ekonomika roste, tak ta čísla se zhoršují. A když nezvyšujete zdanění, tak nemáte prostředky, abyste ten růst do ekonomiky dohnali.

Takže tohle podle mého názoru není objektivní mezinárodní srovnání, podíl výdajů ve vztahu k HDP, a mělo by se používat srovnání podíl výdajů ve vztahu k objemu státního rozpočtu. Protože to je to, ten objem přerozdělování, který je v každé zemi jiný ve vztahu k HDP právě na základě výšky zdanění, která se tam uplatňuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším bude pan poslanec Holík, a to ve věci situace Čechů na Volyni a v Podkarpatské Rusi. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane premiére, dne 31. srpna letošního roku se na naši parlamentní frakci, hnutí Strana přímé demokracie, v písemné formě obrátila Světová rada podkarpatských Rusínů. Je to organizace, která představuje mimo jiné i bývalé občany Československé první republiky. V daném dokumentu vyzývá všechny poslance České republiky, aby se zastali svých bývalých občanů, kteří se cítí ohroženi fašistickými polovojenskými ozbrojenými organizace uctívajícími Stepana Banderu, jako například Pravý sektor. Jedná se o stejné obavy, jaké zcela oprávněně projevují i představitelé volyňských Čechů na střední Ukrajině. V této věci jsme okamžitě napsali písemnou žádost o vyjádření na ministra zahraničních věcí pana Zaorálka. S překvapením konstatuji, že dříve slibovaná podpora našich bývalých občanů nebyla pochopena. Cituji: V obecné rovině lze říct, že ukrajinský stát své menšiny nijak štědře nepodporuje, ale ani jim nijak nebrání v kulturní či vzdělávací činnosti a sdružování. Konec citátu.

Vážený pane premiére, nevím, zda se s představitelem naší vlády bavíme o stejném ukrajinském státu. Mám na mysli stát, který prohlásil Stepana Banderu za svého národního hrdinu. (Předsedající upozorňuje na čas s tím, že pan poslanec může dokončit větu.)

Dobře. Pane premiére, podpoříme naše občany a umožníme jim návrat, nebo zůstaneme dále u slibů?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, nejprve k té situaci národnostních menšin na Ukrajině. Já bych vás tedy seznámil s podkladem, který jsem k této věci aktuálně dostal od ministerstva zahraniční, a pak bych se věnoval konkrétně otázce té podpory českých krajanů na Ukrajině a co pro ně ještě můžeme udělat.

První věc. Zastupitelské úřady na Ukrajině dodržování práv národnostních menšin na Ukrajině pečlivě monitorují. Občané Ukrajiny mají ze zákona právo si svobodně vybrat svoji národnost bez jakékoli podpory v dokumentech. Uznání

národnosti není kompetencí státu, ale je osobní záležitostí každého ukrajinského občana. V obecné rovině se dá tedy říci, že ukrajinský stát své menšiny nijak štědře nepodporuje, ale ani jim nijak nebrání v jejich kulturní čí vzdělávací činnosti a ve sdružování.

V případě rusínské menšiny není v kontextu případného deficitu co do dodržování jejich práv zaznamenáno nic mimořádného. Nejvíce Rusínů žije ve Svaljavském okrese a pak ve městech Užhorod a Mukačevo. Na Zakarpatí působí 17 rusínských národnostně kulturních spolků. Největší organizací Rusínů je Národní rada Rusínů Zakarpatí, která sdružuje zhruba 90 % rusínských spolků. V rusínském jazyce tam vycházejí noviny, knihy, funguje cca 27 večerních škol. Česká republika zatím nemusela podnikat žádné diplomatické kroky, kterými by se zasazovala o zajištění práv a bezpečnosti rusínské menšiny na Ukrajině. Ministerstvo zahraničí ale celkovou situaci v Zakarpatí sleduje, včetně postavení rusínské menšiny. Chci informovat o tom, že na podzim 2014 byl otevřen honorární konzulát České republiky v Užhorodě. Při té příležitosti region navštívil osobně ministr zahraničí České republiky a setkal se mimo jiné i tam s českými krajany. V závislosti na možnostech našich diplomatických nástrojů budeme situaci rusínské menšiny sledovat.

A teď pokud jde o české krajany na Ukrajině. Jak jistě víte, pro rok 2015 byly vyčleněny finanční prostředky na realizaci přesídlení krajanů. Letos jsme v rozpočtu na tuto věc vyčlenili 66 milionů korun a počítáme s tím, že maximální počet těch podpořených osob bude 250. Tito lidé tedy budou mít, mají nárok a měli nárok během letošního roku na ubytování, stravování v zařízení Ministerstva vnitra po dobu šesti měsíců, nárok na výuku češtiny, pomoc při hledání zaměstnání a bydlení. Tuto pomoc smluvně zajišťovala Arcidiecézní charita Praha. Měli nárok na jednorázovou finanční výpomoc 50 tisíc korun na dospělého a 20 tisíc korun na dítě. Tohle nám umožnilo zahájení rozsáhlé přesídlovací akce, do které se přihlásili krajané z Ukrajiny. Důraz v té první fázi přesídlovací akce jsme položili na přesídlení krajanů z východních oblastí Ukrajiny, které byly aktuálně ohroženy probíhajícím válečným konfliktem, ale dali jsme také možnost zájemcům z jiných částí Ukrajiny, které drtí zejména současné ekonomické problémy. Ten program přesídlení krajanů je otevřen pro všechny zájemce, pro české krajany, ale v současnosti je v zásadě registrován výhradní zájem našich krajanů z Ukrajiny.

Já jsem požádal v předcházejících dnech pana ministra vnitra Chovance, aby pro vládu připravil zprávu o tom, jaké jsou výsledky v letošním roce tohoto přesídlovacího programu, kde jsme měli připravenu kapacitu zhruba 250 osob a velká část té kapacity byla během letošího roku reálně využita. Já sám jsem měl možnost se s částí krajanů sejít poté, kdy dorazili do České republiky, a musím říci, že oni tuto pomoc ze strany České republiky vnímají velmi, ale velmi pozitivně. Požádal jsem ministra vnitra, aby poté, kdy proběhne na úrovni vlády vyhodnocení celé této akce, tak aby Ministerstvo vnitra připravilo návrh na pokračování pomoci při přesídlování krajanů na rok 2016. Předpokládám, že současné kapacity a finanční zdroje, které máme k dispozici, by nám měly umožnit, abychom přesídlili zhruba dalších 250 českých krajanů z Ukrajiny. Ten počet žadatelů je větší, o kterých v tuto chvíli reálně ví Ministerstvo vnitra, to znamená, nebudeme schopni v roce 2016 uspokojit všechny

zájemce, ale předpokládám, že bychom zhruba na těch 250 lidí v letošním roce mohli navázat stejným počtem v roce 2016.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane premiére, jistě se mnou budete souhlasit, že obavy obyvatel Podkarpatské Rusi jsou stejně oprávněné jako obavy na východě. Protože i v Mukačevu byly ozbrojené konflikty. Vážený pane premiére, bavíme se tady teď o pomoci imigrantům ze zcela odlišných náboženských zemí. Dokažme, že potomci našich občanů, kteří žijí v zahraničí také v tristních podmínkách, nám nejsou lhostejní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, dovolte mi tedy ještě krátkou reakci na vaši reakci na moji odpověď na vaši interpelaci. Tak, abych to popsal zcela přesně. My přece krajanům pomáháme. V letoším roce bylo v rozpočtu 66 milionů korun konkrétně na program, který se dotkl téměř výhradně našich krajanů z Ukrajiny. Já myslím, že to není malá finanční částka, 250 lidí je myslím slušné množství a chceme v tom programu pokračovat.

Ten program, jak už jsem řekl, je otevřen pro všechny české krajany, kteří splní určité podmínky, a samozřejmě se týká na Ukrajině i našich krajanů ze zakarpatské oblasti, pokud budou mít zájem se tohoto programu účastnit. Ale myslím si, že nelze vládě vyčítat, pokud v tom letošním roce, který byl zejména v první polovině velmi dramatický, pokud šlo o události na východě Ukrajiny, tak pokud jsme zohlednili zejména žádosti z těch oblastí, které byly reálně ohroženy válkou, která na východě Ukrajiny probíhala. Takže tam jsme položili prioritu. Šlo o to dát možnost přesídlení zejména rodinám z válkou ohrožených oblastí na východě Ukrajiny a já doufám, že se nám podaří, aby program pokračoval i příští rok. A pokud bude zájem, tak by mohl pokračovat i v dalších letech. Já myslím, že naši krajané z Ukrajiny, potomci Čechů, kteří tam odešli před sto, dvěma sty lety, tak tito lidé jsou velmi dobře integrovatelní v naší společnosti. A myslím si, že to je i pozitivní program, ve kterém by podle mého názoru měla pokračovat i vláda, která přijde po příštích parlamentních volbách. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a další bude paní poslankyně Aulická Jírovcová ve věci rozhodnutí o limitech na Dole ČSA. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Tak já děkuji. Vážený pane premiére, interpeluji vás dnes ve věci nového usnesení vlády o posunutí rozhodnutí o územně ekologických limitech na Dole Československé armády do roku 2019. V podkladu vlády Řešení dalšího postupu územně ekologických limitů těžby hnědého uhlí v severních Čechách jsou uvedeny veškeré dopady a přínosy při rozhodnutích u všech čtyř předložených variant. V podkladu je uvedeno – cituji: "Z hlediska sociálního i

ekonomického, příjmů a výdajů státu, příjmů obcí se nejvýhodnější jeví varianta čtyři, tedy plné prolomení na Dole Bílina i na Dole ČSA. Závažným problémem je ale otázka nevyřešení střetu zájmů a přesídlení obcí. Tento problém však naopak přináší nemalé množství možností ke zvyšování podnikatelských, a tak i pracovních příležitostí." Zde bych jen podotkla, že občané Černic a Horního Jiřetína vědí již od 70. let, že ke stěhování z důvodu těžby uhlí dojde. Otázka byla jen kdy a hlavně za jakých podmínek pro dotčené občany.

Také bych vám, pane premiére, chtěla připomenout, že prolomení limitů na Dole ČSA podporovala především vaše strana, respektive vaši straničtí kolegové. Oni stáli na dolech před horníky a slibovali, že pokud dostane strana ČSSD hlasy, bude Armáda prolomena. Dnes už jste jen potvrdili, že ČSSD v Ústeckém kraji se zařadila mezi strany, které jen slibují, ale sliby neplní. Myslím, že voliči vám to v dalších volbách vrátí. Je mi opravdu smutno z přístupu této vlády k občanům nejen našeho kraje, ale i celé České republiky. Uvést do rizik, destabilizace energetické sítě v České republice připraví tímto rozhodnutím plánovanou likvidaci centrálního zásobování teplem, například i z důvodu neúnosnosti zvýšení cen pro konečné spotřebitele až o 30 %, a řešit sociální dopad až po vašem rozhodnutí neudělá dle mého soudu vláda, která je odpovědná vůči svým občanům. A jen podotknu, že veškerá rizika, která uvádím, jsou obsažena ve vašem podkladu.

Vážený pane premiére, ptám se vás tedy (upozornění na čas), jak je tedy možné, že vláda rozhodla o variantě číslo dvě, a není nově platné usnesení v rozporu zájmů prosperujícího sociálně a ekonomicky stabilního státu? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené dámy, vážení pánové, přirozeně že těžba hnědého uhlí a zejména jeho spalování má negativní vliv na životní prostředí. Důraz bych položil na spalování uhlí, protože když se podíváte na ty negativní externality, tak mnohem menší jsou spojeny s těžbou a mnohem větší jsou spojeny se spalováním hnědého uhlí na našem území v rámci naší energetiky.

My jsme se v koaliční smlouvě zavázali k tomu, že pokud jde o prolomení těžebních limitů v severních Čechách, je třeba vést další diskusi, a to jako součást definování naší energetické a surovinové politiky s definitivním řešením horizontu příštích dvou let. Na tomhle jsme se dohodli na konci roku 2013, kdy současná vládní koalice vyjednávala koaliční smlouvu. Já jsem přesvědčený o tom, že ten postup, který jsme avizovali v koaliční smlouvě, naše vláda naplnila. My jsme totiž nerozhodovali izolovaně pouze o územně ekologických limitech v Ústeckém kraji, ale rozhodovali jsme nejprve o energetické koncepci státu. Vláda nejprve v letošním roce schválila energetickou koncepci a ta energetická koncepce není primárně založená na využívání uhelných zdrojů pro výrobu elektrické energie v České republice. Energetická koncepce počítá s tím, že tady budou dva hlavní pilíře energetiky. Ten první pilíř budou jaderné zdroje, které budou rozvíjeny v lokalitě stávajících dvou jaderných elektráren, to znamená Dukovany a Temelín, a tím

druhým pilířem budou obnovitelné zdroje v celém spektru, které jsme schopni reálně, za rozumných podmínek i z hlediska přírodních zdrojů v České republice využívat. Čili pilířem naší energetiky podle schválené koncepce už nebude uhlí, ale bude jádro a budou obnovitelné zdroje. Pokud jde o pozici uhlí v energetice, jeho váha bude nadále položena do oblasti teplárenství a do oblasti užití uhlí pro vytápění domácností. Pokud jde o podíl na výrobě elektrické energie, bude uhlí na třetím, čtvrtém místě společně s využitím plynu.

Čili první rozhodnutí, které vláda učinila, je schválení energetické koncepce. Pak jsme také schválili koncepci využívání jaderných zdrojů v České republice a rozhodli jsme o tom, že vláda bude podporovat rozšíření a obnovu bloků v elektrárnách Dukovany a v elektrárnách Temelín. To bylo druhé důležité rozhodnutí, které jsme učinili. A to třetí rozhodnutí v kontextu surovinové politiky je otázka prolomení, nebo spíše posunu, posunu územně ekologických limitů. Já nemám příliš rád, když se používá slovo prolomení, protože to navozuje situaci, jako by už potom žádném limity neplatily. Ony samozřejmě ty limity platí i nadále, ale posouvají se v rámci příslušného území. My jsme se rozhodli posunout limity pouze na Dole Bílina a rozhodli jsme se neměnit územně ekologické limity na Dole ČSA. Já jsem přesvědčený o tom, že je to správné rozhodnutí, protože my jsme schopni v tuto chvíli garantovat potřebu využití uhlí na Dole Bílina, ale panuje velká nejistota o tom, jestli vůbec bude potřeba uhlí, které by se vytěžilo na Dole ČSA. Čili ta jistota tady není a spíše ty informace, které má vláda k dispozici, hovoří o tom, že toto uhlí by v takovém rozsahu potřebné nebylo.

Navíc na ČSA přece všichni víme, že tam je velký a zásadní střet zájmů. V případě, že by tam pokračovala povrchová těžba za limity, tak by to vyžadovalo bourání obcí nebo částí obcí. Teď mluvím o Horním Jiřetíně a Černicích. Tyto obce včetně i města Litvínova se stavěly a staví negativně k posunu územně ekologických limitů na ČSA. Pro vládu je ale klíčová i otázka zaměstnanosti. Rozhodnutí o tom, že posuneme limity na Bílině, neposuneme na ČSA, vláda doprovodila úkolem pro ministry, abychom připravili program, sociální program pro Mostecko tak, abychom v příštích letech kompenzovali pracovní místa, která eventuálně zaniknou na Dole ČSA. Současně také budeme chtít zapojit i Severočeské doly, které jsou ve vlastnictví společnosti ČEZ, aby nově vytvářená pracovní místa na Dole Bílina byla využitelná i pro lidi, kteří budou odcházet z Dolu ČSA. Čili nejenom rozhodnutí o územně ekologických limitech, ale také o sociálním programu pro Mostecko. A vláda je připravena podporovat investice na Mostecku, které povedou k tomu, aby tam vznikala alternativní pracovní místa. Takže v žádném případě nám není lhostejné, co se bude dít na Mostecku, zejména v situaci, kdy ten region je dlouhodobě postižen velkou nezaměstnaností.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně má prostor pro doplňující dotaz.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Tak já děkuji panu premiérovi za odpověď, ale nemám tolik času. To znamená, že nemohu tady položit těch otázek, nebo spíš mu rozporovat tvrzení, která tady říkal. Ale samozřejmě dneska mám

interpelaci ještě na pana ministra Mládka, kde budu tedy konkrétnější, i na paní ministryni Marksovou, kde tedy dostala i úkol v rámci té nezaměstnanosti. To znamená, že se možná dostaneme i více do jádra té problematiky. A jenom bych chtěla říci, že v současné době je spotřeba pro teplárny přes 7 milionů tun uhlí za rok, plus elektrárna Ledvice, která potřebuje minimálně 3 miliony tun uhlí za rok. Ale v koncepci, která je připravena, bude se snižovat vlastně těžba uhlí po roku 2030 na Dole Bílina na nějakých – z 8 na 4,5 milionu tun uhlí, to znamená, že to uhlí tady chybět prostě bude. A myslím si, že ta tvrzení nejsou prostě všechna pravdivá a dochází tam k velkým rozporům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi ještě, abych tedy doplnil svoji odpověď. Primárně by uhlí, které se v příštích letech vytěží na Bílině – a samozřejmě to, že vláda posunula na Bílině územně ekologické limity neznamená, že zítra je možné začít těžit ve větším rozsahu. Samozřejmě tady bude muset podle zákona nastat příslušný proces a budou tady muset být všechna potřebná povolení pro to, aby těžba mohla být rozšířena. Ale to uhlí, které bude vytěženo na Bílině, by primárně mělo být směřováno do tepláren a mělo by být k dispozici domácnostem. Podle analýz, které máme k dispozici, tak pro teplárny a domácnosti bude uhlí vytěžené na Bílině nezbytné. Jinak bychom se dostali do situace, že by Česká republika spalovala dovážené hnědé uhlí.

Pokud bychom vyhověli těm požadavkům a neposunuli limity nikde, tak bychom se v příštích letech mohli dostat do téhle situace do doby, než by eventuálně teplárny a domácnosti našly nějaký jiný zdroj, ale já se obávám, že pokud bychom začali dovážet uhlí pro teplárny a domácnosti, tak by to pro ně znamenalo výrazné zdražení. A právě tomuhle negativnímu sociálnímu dopadu vláda chtěla předejít.

A pokud jde ještě o Bílinu, chci zdůraznit, že tam na rozdíl od ČSA obce – Braňany, Mariánské Račice, Most, Bílina – souhlasí s tím, aby se na Bílině pokračovalo. Požadavek obcí byl, aby územně ekologické limity nekončily blíže než 500 metrů od zastavěného území. A tam vláda na základě návrhu ministra Dienstbiera schválila to, že ty limity blíže než 500 metrů nebudou. Takže i tady si myslím, že vláda vyhověla požadavkům obcí, které jinak souhlasí s tím, aby se na Dole Bílina dále těžilo.

Čili tolik jenom ještě na upřesnění k tomu, co vláda rozhodla. Já nepředpokládám, že bychom se v té druhé polovině volebního období k tomuto rozhodnutí ještě vraceli, nicméně bude záležet v příštích letech na vyhodnocení toho, jak bude fungovat státní energetická koncepce.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další interpelací bude interpelace pana poslance Antonína Sedi ve věci odborného vzdělávání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážený předsedo vlády, dlouhodobým problémem naší ekonomiky je nedostatek zaměstnanců s odborným a

technickým vzděláváním. Nejedná se pouze o nedostatek techniků, konstruktérů, technologů, ale i obráběčů kovů, svářečů či klempířů. Dokonce v souvislosti s migrační krizí se Hospodářská komora vyjádřila, že klidně přijme 5 000 migrantů pro náš průmysl. S nedostatkem pracovníků se potýká snad každá průmyslová firma. Problémem dneška a blízké budoucnosti je, že rostoucí export i výroba naráží na nedostatek zaměstnanců zejména s odborným a technickým vzděláním. To může omezit růst hrubého domácího produktu, což by mělo obrovské negativní dopady na státní a veřejné rozpočty, ale i na celou společnost.

Proto se chci zeptat, pane premiére – tato vláda se zavázala k podpoře odborného a technického školství. Podle mého názoru i názoru odborníků jedině praxe studentů středních odborných škol na pracovištích zaručuje kvalitu odborné přípravy. Proto se ptám, jaké konkrétní kroky připravuje vaše vláda, aby byli zaměstnavatelé dostatečně motivováni k poskytování praxe studentům, popř. na další opatření. Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano a slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, věc odborného vzdělávání, kvalitního odborného vzdělávání, je myslím neuralgickým bodem všech debat o reformě školství. Školství reformu potřebuje, vzdělávání reformu potřebuje a je evidentní, že musí dojít k tomu, aby se alespoň některé části a patra naší vzdělávací soustavy propojily s potřebami praxe. To, co jsme zažívali v minulých letech, bylo, že se náš školský systém rozvíjel poněkud mimoběžně s tím, jak se měnila struktura zaměstnavatelů v České republice. Ta se nějakým způsobem ustálila a nyní se ukázalo, že školský systém, zejména pokud jde o střední odborné školství, učňovské školství, tak není založen na principech, které by umožňovaly vysokou míru úspěšnosti absolventů. Takže se setkáváme s určitým paradoxem – nevhodně nastavené struktury vzdělávání, v některých regionech nevhodně nastavené struktury oborů v rozporu s tím, jaká je potřeba praxe. A tohle všechno je umocněno demografickým poklesem, ke kterému v posledních letech dochází, pokud jde o absolventy středních odborných škol a učilišť. Čili snižuje se nám počet absolventů těchto škol celkově a ještě i to menší množství absolventů učilišť a středních odborných škol tak nemá úplně vhodnou strukturu vzdělání z hlediska potřeb praxe.

Já jsem velmi rád, že tady byl realizován projekt, který je myslím důležitý pro budoucí debatu, a to je projekt Pospolu, který byl realizován mezi Svazem průmyslu a dopravy a Ministerstvem školství a byla to vlastně podpora spolupráce škol a firem se zaměřením na odborné vzdělávání v praxi. Cílem toho projektu, který vlastně byl finalizován, a už jsou k dispozici závěry, je navrhnout systémové změny včetně legislativních, které povedou k efektivnější a snadnější spolupráci mezi školami a firmami. Mimo jiné otázka usnadnění přechodu absolventů ze školy do praxe, podpora jejich uplatnění v oboru, zvýšení kvalitativní úrovně kompetencí absolventů tak, aby odpovídaly potřebám zaměstnavatelů, o tom už jsem mluvil, slaďování nabídky odborného vzdělávání se změnami kvalifikačních potřeb na trhu práce a zvýšení atraktivity odborného vzdělávání pro mladé lidi. Čili ten projekt byl realizován, máme k dispozici závěry a teď je velmi důležité, aby na základě těchto

závěrů Ministerstvo školství postupovalo při změnách, které se v oblasti odborného školství připravují.

Ministerstvo školství také zveřejnilo v lednu letošního roku metodické doporučení k výuce vzdělávacího oboru Člověk a svět práce na druhém stupni základních škol, kde doporučuje základním školám věnovat zvýšenou pozornost technické výchově v rámci tohoto vzdělávacího oboru. S účinností k 1. lednu roku 2014 se změnil zákon o daních z příjmů a ten poskytuje nyní daňové zvýhodnění zaměstnavatelů, kteří umožňují praktické vyučování ve svých zařízeních. Novela školského zákona stanoví povinnost středních škol využívat jednotně stanovených zadání závěrečných zkoušek v oborech středního vzdělávání s výučním listem od školního roku 2014–2015. A Ministerstvo školství také od roku 2014 pravidelně vyhlašuje rozvojový program na podporu odborného vzdělávání, který finančně podporuje střední školy při zvyšování kvality vzdělávání v oborech podle poptávky na trhu práce. Samozřejmě že je snaha, aby se taky v rámci operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost využily evropské peníze pro projekty technického vzdělávání včetně kariérního poradenství, jazykového vzdělávání, a je tady celá řada konkrétních projektů, které byly podpořeny.

Pokud jde o další aktivity, které Ministerstvo školství připravuje, a tady si myslím, že by určitě podrobnější informace podala paní ministryně Valachová, tak je to otázka rozvoje dalších prvků polytechnického vzdělávání, využití výzev v rámci operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, vzdělávání pedagogů, podpora spolupráce škol a zaměstnavatelů, rozvoj mimoškolních vzdělávacích aktivit spojených se začleňováním dětí, které jsou ohroženy předčasným odchodem ze vzdělávání, to je také důležitá věc, a samozřejmě pravidelná analýza oborové soustavy ve spolupráci se zástupci resortů a zaměstnavatelů tak, aby se ta struktura pružněji přizpůsobovala potřebám trhu práce v příštích letech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec má doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane premiére, za vaši odpověď. Já souhlasím s nutností propojit školský systém s požadavky pracovního trhu, o tom se diskutuje hodně dlouho. Ten projekt Pospolu také znám a podporuji jej, protože také vidím spolupráci firem se školami jako tu správnou cestu. Nicméně problémem je i skutečnost, že si podniky někdy navzájem přetahují zaměstnance, že ten podnik je vychová, má tu praxi a potom je ti druzí, kteří se na tom nepodílejí, přetahují. Také systém technického vzdělávání je náročný, a to nejen odborně, ale i finančně. Řada krajů to řeší různými stipendii či přímou podporou technických škol.

Pane premiére, nemyslíte si, že je třeba začít v rámci školského systému podporovat technické školství daleko razantněji? Osobně si myslím, že řada firem to již pochopila, pochopila svoji roli a zajišťuje si na vlastní náklady budoucí zaměstnance. Přiznám se osobně, že vidím rezervy i v neefektivních rekvalifikacích, protože nezaměstnaných v naší zemi je stále hodně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády odpoví.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já se nedomnívám, že by firmy měly suplovat řekněme teoretickou výuku v rámci odborného vzdělávání, v rámci středního odborného školství nebo technického školství. My jsme samozřejmě velmi blízko Rakouska a Německa, kde probíhá ten systém duálního vzdělávání, ale on je velmi silně založen na tom, že rakouské nebo německé podniky jsou schopny velmi efektivně spolupracovat v různých svazech a hospodářských komorách. A třeba v Rakousku tu odpovědnost na straně zaměstnavatelů za vzdělávání zčásti nese i tamní hospodářská komora, která má mj. povinné členství. Něco takového u nás není a je zejména problém pro malé, střední podniky a pro začínající podniky, aby participovaly nějak dlouhodobě na odborné přípravě a vzdělávání.

Jiná situace je u velkých firem, stabilizovaných, které mají třeba tisíc, tisíc pět set zaměstnanců a mají prostor pro to, aby poskytly možnost odborného vzdělávání praxí, a něco jiného je otázka nějakého startupu nebo malé firmy, která na to nemá administrativní ani finanční kapacity. Takže potřebujeme, aby stát, resp. kraje poskytovaly veřejné vzdělávání, ale to, co je důležité, je, aby to veřejné vzdělávání z hlediska struktury oboru bylo v kontaktu s reálným životem, aby si prostě nežilo samo pro sebe. Čili potřebujeme kontakt s reálným životem, a pokud školy nejsou schopny toto vyhodnotit samy, tak je k tomu musí motivovat zřizovatel nebo je k tomu musí motivovat Ministerstvo školství, a o těch nástrojích se určitě budeme bavit. Ministerstvo školství vede debatu o reformě regionálního školství a musí tam být také nástroje, které prostě umožní silnější propojení mezi školstvím a potřebami praxe.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším bude pan poslanec Tomio Okamura ve věci referenda o vystoupení z EU 1. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, dovolte mi přímou stručnou otázku. Čeští občané chtějí hlasovat v referendu o vystoupení či setrvání v Evropské unii, jelikož dochází k nevratným krokům poškozujícím zájmy většiny obyvatel a poškozujícím suverenitu České republiky. A brzy může být pozdě. Umožní vaše strana, vaše vláda a vaše koalice, aby občané mohli v demokratickém hlasování sami rozhodnout, zda Evropské unii věří a chtějí v ní setrvat, nebo ne?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, na rozdíl od doby, kterou já si ještě dobře pamatuji, to byl rok 1992 a tehdy se dělilo Československo, tak tehdy jsme nedostali možnost, abychom se k tomu jako občané vyjádřili v referendu. Nikdo se nás na to nezeptal. Když jsme se ptali, proč nemůžeme hlasovat a nemůžeme se přímo vyjádřit k otázce rozdělení státu, tak nám tehdy, tuším, Václav Klaus vzkázal, že jsme přece hlasovali ve volbách a že to stačí.

V okamžiku, kdy jsme se rozhodovali o vstupu do Evropské unie, tak to přece bylo jinak. O vstupu do Evropské unie rozhodli v přímém hlasování občané České

republiky. Bylo referendum o vstupu do Evropské unie. A je to dobře, že to referendum bylo, že o tom nerozhodovala jenom tehdejší politická reprezentace, protože to byl zásadní krok, který Česká republika podnikla. A já ten zásadní krok vnímám jako krok v logice našich dějin. V logice našich dějin, které vůbec nebyly jednoduché. Víte, že my ležíme ve středu Evropy, bloky se různě vždycky podělily o střed Evropy. Jednou jsme patřili k jednomu uskupení, podruhé k jinému. A Česká republika je země, která podle mého názoru patří do vyspělé Evropy, patří na Západ, a já vnímám vstup do Evropské unie jako krok, který je v logice našich dějin a našeho místa, které v Evropě máme. A velice děkuji občanům České republiky, že když bylo referendum před více než deseti lety, tak že se rozhodli hlasovat výraznou většinou pro vstup České republiky do Evropské unie. Na rozdíl od rozdělení Československa lidi nikdo neobešel a každý měl možnost říct "ano" nebo říci "ne". Já jsem šel hlasovat v referendu a řekl jsem "ano".

Dnešní migrační krize otevírá otázku, kterou i pan poslanec Okamura tady nastolil, jestli by tedy nebylo lepší v rámci řešení migrační krize vystoupit z Evropské unie. Já jsem přesvědčený o tom, že by to lepší nebylo. Žádná země sama o sobě, dokonce ani Německo, ale ani Česká republika, není schopna řešit migrační krizi. Žádná země sama o sobě, podívejte se dneska na Slovinsko nebo Chorvatsko, není schopna zvládat migrační krizi. Ten pohyb je tak velký, ty příčiny jsou tak zásadní, že čelit tomu jako jednotlivý, individuální osamocený stát, i kdybychom se obehnali dvojitým plotem, tak stejně ta migrační krize Českou republiku zasáhne. Je lepší takto vážné krizi čelit v rámci Evropské unie.

Druhý důvod, proč si myslím, že je dobře, že je tady Evropská unie nebo že řada zemí má naději na to, že vstoupí do Evropské unie, je fakt, že kdyby tady Evropská unie nebyla, podívejte se třeba dneska, co se odehrává na Balkáně, ta migrační krize prudce zhoršuje vztahy mezi jednotlivými státy. A Evropská unie je ta nejlepší prevence toho, že ty zhoršené vztahy mezi jednotlivými státy nepřejdou ve válečný konflikt. My jsme tady v Evropě už války měli a víme, jak velmi snadno války vznikají. Migrační krize zhoršuje vztahy mezi státy, ale Evropa je schopna tyto věci řešit. Proto je dobře, že tady máme Evropskou unii i jako prevenci eventuálního konfliktu, který by na základě migrační krize mohl vznikat.

Já nebudu podporovat myšlenku na referendum o vystoupení z Evropské unie. Myslím si, že pro to nejsou ani ekonomické, ani sociální, ani právní důvody. Kdybychom vystoupili z Evropské unie, tak bychom zhoršili sociálně-ekonomickou situaci našich občanů. A vůbec tady nejde o evropské peníze. To je věc, která jednoho dne skončí. Nebudeme věčně dostávat evropské dotace a musíme se připravit na to, že ta doba se začíná reálně blížit. Ale jde o investice. Nejsou důležité dotace, ale jsou důležité investice. Země, která je součástí Evropské unie, tak garantuje určitý standard zacházení s investory. Jde o bezpečnost, jde o stabilitu. Tohle jsou všechno věci, které si myslím, že tvoří významnou součást výhody toho, že jsme členy Evropské unie. A nikdo se na mě nemůže zlobit, že jako předseda vlády nedoporučuji cestu, která by pro Českou republiku byla cestou ke zhoršení životní úrovně občanů, cestou do nejistoty, cestou do bezpečnostního rizika. Já myslím, že v dnešním světě není radno, aby země zůstávala na řešení těch vážných problémů sama. Je dobře, že máme partnery, je dobře, že máme spojence.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, neříkáte pravdu. Například Švýcarsku se imigrační krize vyhýbá a není členem Evropské unie. Velká Británie také chystá referendum o vystoupení z Evropské unie a není tam například ani Norsko a další země. A potvrdil jste, že opovrhujete názorem občanů a nechce jim umožnit, aby sami rozhodli o své budoucnosti ve své zemi, přestože značná část veřejnosti si členství v EU nepřeje.

Jednací řád Sněmovny mi bohužel neumožňuje na vás mluvit déle než jednu minutu, stejně jako cenzura v českých médiích mi neumožňuje svobodně říkat pravdu o dění v této republice. Proto vás vyzývám na souboj. Po ukončení dnešního jednání, tzn. interpelací, jsem připraven si stoupnout společně s vámi před kameru, kterou tady máme v zákulisí připravenu v aktech, a oba řekneme občanům v přímém názorovém souboji, co si myslíme o přijímání nezákonných imigrantů do České republiky. Jestli nemůžete dnes, domluvíme se tento týden na jiném termínu. Video zveřejníme na sociálních sítích a já vám garantuji, že to bude bez cenzury a manipulativního střihu. Ať občané sami svobodně a na základě úplných informací rozhodnou, kdo z nás dvou má pravdu a jakou budoucnost pro svou zemi demokraticky zvolí. (Předsedající upozorňuje na čas.) Přijímáte můj návrh na takový přímý názorový souboj se mnou? Ano, nebo ne?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády odpoví.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já myslím, že tohle jsou interpelace Poslanecké sněmovny na předsedu vlády a já budu vystupovat v rámci toho, co jsou interpelace Poslanecké sněmovny na předsedu vlády, nebudu tady propagovat Okamura TV nebo jakýkoli jiný mediální projekt. Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším bude pan poslanec Marek Benda ve věci ministr Pelikán. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den. Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo vlády, já bych se vás rád chtěl zeptat na vašeho ministra, kterému se již obecně ve Sněmovně přezdívá paní Columbová. Všichni o ní slyšeli, ale nikdo ji nikdy ještě neviděl. Ministr, kterého by se normálně člověk asi ptal tady přirozeně, ale vzhledem k tomu, že na interpelacích byl jenom jednou, tak je těžko možné se ho ptát. A dobře víte, že už i na ústavněprávním výboru, a to napříč politickým spektrem, zdaleka ne jen z iniciativy opozice, došla trpělivost s tím, jak ministr Pelikán nechodí nikam, nebaví se s nikým a jediné, co umí, je dělat tiskové konference, na kterých představuje návrhy, které nemají šanci projít.

Kdyby to bylo jen tak, tak člověk řekne dobře, jeden ministr. Přesto je jasné, že práce na Ministerstvu spravedlnosti se zcela zastavily, trestní řád nebude, dokonce ani jeho teze nebudou v tomto volebním období, zákon o státním zastupitelství je

předložen v podobě, která je zcela zjevně nepřijatelná, a já pevně věřím tomu, že vy ji jako předseda vlády v této podobě nepustíte, protože by to znamenalo naprosto bezuzdnou moc pro skupinku vyvolených, atd. atd. Pokud jsme se bavili o nějaké reformě soudnictví a ministerští úředníci nám řeknou "no píšeme bílou knihu soudnictví", a když se jich předsedové soudů zeptají: "A kdy se k ní budeme moci vyjádřit?" – "No, až ji napíšeme a dostaneme to povolené od ministra, tak vám ji ukážeme." No tak to už mi připadá, že si někdo dělá legraci.

V současné chvíli běží zprávy o tom, že ministr je buď na dovolené v Dillí, nebo se ukrývá v České republice, aby mu nemohla být doručena obálka s pruhem. Já nevím, co je na tom pravdy. Takže moje otázka na vás je jednoduchá. Pustil jste v době projednávání rozpočtu ministra Pelikána na dovolenou v Dillí, nebo se ukrývá i před vámi? Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda vlády odpoví.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. (S úsměvem.) Vážený pane poslanče, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem se snažil zjistit, jak je to s neúčastí pana ministra Pelikána na té stávající schůzi Poslanecké sněmovny. Informace, kterou jsem obdržel, je, že pan ministr čerpá dlouhodobě plánovanou dovolenou. Ta dovolená by podle informací, které jsem obdržel, měla trvat zhruba čtrnáct dní. Po pravdě řečeno, není mi známo místo, kde pan ministr Pelikán tuto dovolenou čerpá, a ani to nemám ve zvyku zjišťovat u ostatních členů vlády. Já jsem byl panem ministrem Pelikánem informován o tom, že se chystá na podzim letošního roku čerpat takto delší dovolenou, ale po pravdě řečeno jsem si neuvědomil, že se to bude protínat právě se schůzí Poslanecké sněmovny, kde bude tak striktně vyžadována účast všech členů vlády. Čili tolik tedy k dovolené pana ministra Pelikána.

Nicméně já asi nebudu polemizovat s tím, že pan ministr Pelikán má před sebou spoustu práce, a určitě mu vyřídím poptávku z řad poslanců a poslankyň Poslanecké sněmovny po jeho intenzivnějším zapojení do debat, které se na půdě Poslanecké sněmovny vedou. Takže určitě s panem ministrem Pelikánem budu mluvit po jeho návratu z dovolené. Vyřídím mu, že by se měl účastnit intenzivněji jednání orgánů Poslanecké sněmovny, a samozřejmě budu chtít, aby Ministerstvo spravedlnosti plnilo úkoly, které má na základě legislativního plánu vlády, tak jak to chceme i po ostatních členech vlády.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane premiére, já vím, že to je koaliční ministr, takže ho nemáte úplně ve své moci. Ale přece jenom jste předseda vlády, a když někdo přestane úplně fungovat, tak je nezbytné, aby i předseda vlády, pokud se jedná o koaličního partnera, ho vyměnil. Ten problém zdaleka není jen ve Sněmovně. Já se obávám, že ani už v odborné veřejnosti neexistuje nikdo, kdo by ještě věděl, jak pan ministr Pelikán vypadá a kdo by znal jeho názory dřív, než je řekne na tiskové

konferenci. To je prostě věcný problém, který si myslím, že vy jako předseda vlády musíte vnímat a musíte řešit. A já vás vyzývám, aby se pan ministr z dovolené už nevracel. (Úsměv v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, především chci říci, že nemohu souhlasit s vaším tvrzením, že si nikdo nepamatuje, jak pan ministr Pelikán vypadá. Já si to ještě pamatuji. A navíc musím říci a potvrdit, že pan ministr Pelikán velmi pečlivě a pravidelně dochází na jednání vlády. Čili rozhodně si nemůžu stěžovat na to, že by se jednání vlády pan ministr Pelikán neúčastnil. A to je řekněme jedna věc, kterou chci poznamenat.

Druhá věc. Já chápu, že opozice má tendenci vidět práci ministrů černě a kritizovat ji. Je to úkolem opozice. Na druhou stranu jsem rád, že se daří některé věci, které i v resortu spravedlnosti jsme chtěli, aby se realizovaly. A teď zmíním třeba otázku novely zákona o konkurzu a vyrovnání, insolvenčního zákona, kde ten návrh už byl předložen do Legislativní rady vlády a je to věc, po které byla poměrně silná poptávka, a jsem rád, že legislativní práce v této oblasti pokročily. Takže jenom jeden konkrétní příklad toho, že přece jenom na Ministerstvu spravedlnosti se ledacos děje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další bude paní poslankyně Strnadlová ve věci zvýšení platů ve... státním sektoru, předpokládám. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já doufám, že já nebudu mluvit o paní Columbové, ale budu mluvit o něčem, co nakonec skutečně všichni uvidíme.

Pane premiére, vláda nedávno rozhodovala o zvyšování platů pro státní zaměstnance. Jde mi především o učitele, hasiče a policisty. Jsou to profese s vysokým společenským kreditem, a proto se vás chci zeptat, co konkrétně mohou od slibovaného zvýšení platů očekávat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda vlády má prostor.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já myslím, že rozhodnutí o zvýšení tarifních platů je jedním z nejdůležitějších rozhodnutí, které vláda v posledních měsících učinila, protože řeší otázku vývoje mezd pro zaměstnance veřejného sektoru, kterých je v České republice několik set tisíc. Já chci především požádat o to, abychom když se vede debata o zvýšení tarifních platů, důsledně používali pojem zaměstnanci veřejného sektoru a neříkali úředníci. Protože úředníci, to jsou zejména lidé, kteří jsou pod zákonem o státní službě, těch je něco kolem 70 tisíc. To jsou skutečně úředníci, kteří mají klotové rukávy a pracují zejména na ústředních orgánech státní správy. Ale když mluvíme o zaměstnancích veřejného sektoru, tak jsou to zejména učitelé, těch je nejvíc, pak jsou to hasiči a policisté, těch je také hodně, ale jsou to samozřejmě i další

lidé, např. ti, kteří pracují na finančních úřadech a starají se o výběr daní, nebo lidé, kteří pracují na úřadech práce a starají se o fungování sociálního systému. Takže jsou to zaměstnanci veřejného sektoru.

Já jsem velmi rád, že se nám podařilo letos najít peníze, tzn. že zvýšení platů nebude až od 1. ledna, ale že se nám povedlo dohodnout se v koalici a zvýšení platů bude od 1. listopadu letošního roku. Chci vás informovat o tom, že vláda už schválila příslušné tarifní nařízení. Schválili jsme ho po cestě do Ústí nad Labem, tzn. všechna rozhodnutí byla přijata. Je zajištěno financování. Finanční prostředky budou restrukturalizovány v rámci výdajů státního rozpočtu, tzn. resorty dostanou navýšení peněz tak, aby mohly přidat k tarifu 3 % od 1. listopadu letošního roku. A to zvýšení tedy bude pokračovat v příštím roce.

Samostatná kapitola je otázka zvýšení platů lidí, kteří pracují ve zdravotnictví. My jsme se dohodli na tom, že to zvýšení platů nebude o 3 tarifní procenta, ale bude o 5 %. Souvisí to s tím, jaký máme dneska problém ve zdravotnictví, a ten se týká zajištění personálního zabezpečení. My samozřejmě máme zdravotní systém převážně financovaný ze všeobecného zdravotního pojištění a logicky pacienti – a kontrolují to pojišťovny – vyžadují, aby byly určité standardy, a ty se týkají také počtu personálu ve zdravotnických zařízeních. Začínáme mít problém, protože na Slovensku se zvedly platy zdravotních sester. Zavedli tam euro. Koruna oslabila vůči euru v tom uplynulém období. Existuje velmi silná poptávka po našich lékařích a zdravotním personálu v Německu, tzn. čelíme dnes odlivu kvalifikovaných pracovních sil ve zdravotnictví na západ. Část těch lidí se vrací na Slovensko. A pokud nebudeme mzdově konkurenceschopní, tak nebudeme schopni garantovat občanům kvalitní zdravotní péči. Proto ne 3 % ve zdravotnictví, proto 5 % ve zdravotnictví.

Nařízení vlády bylo schváleno a úhradová vyhláška by měla zajistit navýšení plateb ze systému zdravotního pojištění. A v rozpočtu, který tady teď projednáváme v Poslanecké sněmovně, tak je zvýšení plateb za státní pojištěnce, tzn. jakýsi příspěvek k tomu, aby v tom systému zdravotního pojištění na navýšení platů byly finanční prostředky.

Já bych rád požádal o podporu tohoto opatření, protože bez toho, aniž bychom byli schopni zvýšit platy lidem, kteří pracují ve zdravotnictví, nebudeme schopni zajistit dostatek kvalifikovaných lékařů, kvalifikovaných zdravotních sester, aby mohli zajišťovat kvalitní zdravotní péči pro naše občany. Dvě důležitá platová rozhodnutí. Já jsem přesvědčen o tom, že vláda tím vydává i určitý signál do privátního sektoru, a to je poslední věc, kterou bych chtěl zmínit.

Když jsme řešili extrémně nízkou valorizaci penzí, tak jeden z důvodů, proč je valorizace penzí tak nízká, je, že v minulých letech vůbec nerostly platy. My jsme přestali dohánět západní země z hlediska ekonomiky, přestali jsme je dohánět z hlediska životní úrovně. Jeden z důvodů je fakt, že nerostly mzdy. Vláda zvýšením tarifních platů vydává signál i do zbytku ekonomiky, vydáváme ho také tím, že zvyšujeme minimální mzdu, a vydáváme signál, že zaměstnanci si zaslouží, aby se platy zvedaly. Zaslouží si, aby se platy zvedaly. Ty zisky, které díky hospodářskému růstu firmy mají, tak by se o ně měly podělit také se svými zaměstnanci. Je to samozřejmě věc, kterou vláda nemůže rozhodovat. Je to otázka vyjednávání. Je to

otázka kolektivního vyjednávání odborů, působení zaměstnanců. Ale já jsem přesvědčený o tom, že platy by i v privátní sféře měly v příštím období růst.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně si nepřeje dále vystoupit. Šanci má pan poslanec Klučka. Prosím. Pardon, pane poslanče. Omlouvám se, ještě omluvím pana poslance Junka od 15.30. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedo. Děkuji paní poslankyni, že ještě umožnila mé vystoupení s interpelací.

Zároveň mi úvodem dovolte, pane premiére, takovou malou noticku. Já jsem většinou obviňován z toho, že mám nachystané interpelace na pana premiéra, abychom využívali času. Tentokrát přesvědčím všechny přítomné, že tomu tak není, protože těžební limity už tady proběhly a byly předneseny paní kolegyní Aulickou, takže mě nikdo nemůže podezřívat z toho, že bych se s ní domlouval na tom, aby odpověděla i na moji interpelaci. Já tedy změním téma a předpokládám, že jako premiér na něj budete umět zareagovat.

V České republice roste ekonomika a klesá nezaměstnanost, ale zároveň roste počet sociálně vyloučených lokalit. Zvyšují se rizika bezpečnosti v této lokalitě. Zvyšují se sociální rizika. Následkem toho jste se tedy minulý týden sešel se starosty měst z vyloučených lokalit. Mě by zajímalo, jaká témata a jaké závěry jste na této schůzce se zástupci samospráv projednal.

Předseda PSP Jan Hamáček: Změna tématu interpelace. To je celkem unikátní, ale pan premiér rád odpoví.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené dámy, vážení pánové, pokusím se využít ten čas, který snad ještě zbude do konce interpelací, abych odpověděl. Otázka sociálně vyloučených lokalit je opravdu vážná. Je to samozřejmě zase paradoxní, protože podle studie, která byla zveřejněna nedávno a která zahrnuje několik uplynulých let, vzrostl počet sociálně vyloučených lokalit.

Víte, že na Úřadu vlády funguje Agentura pro sociální začleňování. O této agentuře se mluvilo zejména v okamžiku, kdy došlo k výměně jejího vedení. Tehdy to nebyla jednoduchá situace. Já jsem se osobně účastnil jednání a mým zájmem bylo, aby se agentura nerozpadla, aby tam pokud možno zůstali schopní zaměstnanci, a jsem velmi rád, že nový ředitel agentury, který byl vybrán v rámci výběrového řízení, je člověk, který je schopen zajistit, že agentura teď připraví využití poměrně velkého množství peněz z Evropské unie, které můžeme využít pro stabilizaci situace v sociálně vyloučených lokalitách. Pro integrované projekty, které koordinuje Agentura pro sociální začleňování, bude k dispozici zhruba 10 mld. korun v příštích letech. Je to myslím veliká příležitost, a já to říkám i tady při interpelacích, abych to zdůraznil, pro všechny obce, které se do projektů chtějí zapojit. Je to šance získat zdroje na projekty právě v těchto lokalitách.

Já jsem strašně rád. Já jsem se schválně chtěl sejít se starosty měst a obcí, abych od nich slyšel, jak vnímají činnost Agentury pro sociální začleňování, jak vnímají

aktivity vlády, kde vidí problémy. Mohu říci z hlediska porady, kterou jsme měli, že za prvé agentura není problém. V minulosti si řada obcí stěžovala na to, že agentura nefunguje, že nemá žádný přínos. Zdá se mi z té debaty, že agentura přestává být problém jako instituce a že se teď všichni soustředí na to, aby skutečně došlo ke koordinování aktivit a bylo možné efektivně využít projekty, které je možné v příštím období realizovat.

Druhý závěr, který mám, je, že velký problém je sociální bydlení a bydlení jako takové. V sociálně vyloučených lokalitách máme problém s kriminalitou, máme problém i s kriminalitou mládeže, máme problém s nezaměstnaností a máme problém se sociálním bydlením. Pokud jde o bydlení, podařilo se novelami, a děkuji i Sněmovně za to, že novela byla schválena, omezit zneužívání sociálních dávek na ubytovnách, ale problém se nám přesouvá do bytů. To znamená, že podnikavci využívají nízké ceny bytů v sociálně vyloučených lokalitách, místo ubytoven si pořídí skupinu bytů, pronajímají tyto byty za částky, které neodpovídají obvyklému nájemnému. Čili tady potřebujeme ještě legislativu doplnit a potřebujeme, abychom měli cenovou mapu, která zajistí stropy pro poskytované sociální dávky na bydlení. Máme tady stále problém v bydlení, přesouvá se nám postupně z ubytoven do bytů. Ubytovny jsme zregulovali, byty jsou problém.

Další zpětnou vazbu, kterou mám, je, že zafungovalo to opatření vlády, které realizovalo Ministerstvo životního prostředí, a to je omezení výkupu kovů ve sběrnách. Vedlo to k výraznému snížení kriminality, která v minulosti právě s tímto fenoménem byla spojená. I toto opatření zafungovalo. Ukázalo se, že to bylo dobře, že jsme omezili a vlastně znemožnili hotovostní platby v této oblasti. Pomohlo to. Určitě to, co funguje velmi dobře, jsou různé programy preventistů v těchto lokalitách – program domovníků, opět velmi dobrá věc. Ministerstvo práce a sociálních věcí je schopno poskytovat finanční prostředky i do této oblasti v rámci programu aktivní politiky zaměstnanosti.

Ještě k aktivní politice zaměstnanosti. Já jsem rád, že Ministerstvo práce provedlo určité změny, které se týkají podmínek pro zaměstnávání lidí na veřejně prospěšné práce. To znamená, že je možné tyto lidi zaměstnávat nejenom rok, ale třeba dva roky. To je důležitá věc. Volají starostové obcí, které mají sociálně vyloučené lokality, po obnovení institutu veřejné služby. Další poznatek. Vím, že legislativa teď leží v Poslanecké sněmovně. Požádal jsem paní ministryni Marksovou, abychom už jako vláda tlačili na dokončení projednávání, protože to, co se stalo v minulosti s veřejnou službou, tento institut zdiskreditovalo. Ukazuje se, že pro část lidí je to aktivizační nástroj, který je skutečně může aktivizovat. Nesedí doma, nepobírají jenom dávky, ale účastní se veřejně prospěšných prací, ale nemůže to být veřejná služba, která byla šita za ministra Drábka, ale musí to být veřejná služba, která lidi bude motivovat. Budou tam mít šanci si něco přivydělat v rámci této veřejné služby k dávkám, které by jinak dostávali bez toho, aniž by měli pracovní aktivitu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec si nepřeje doplňující dotaz. Zeptám se paní poslankyně Válkové, jestli ve zbývajících dvou minutách chce položit dotaz panu premiérovi. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane premiére, musím omezit dotaz jenom na jednu větu a dám vám svoje podrobnější písemně zpracované otázky k zodpovězení.

Mě by zajímalo, zda vám někdy v minulosti pan Bílek jako ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů vysvětloval například, jakým způsobem zajišťuje nezávislost kontrolního oddělení GIBS, jaké jsou výsledky činnosti tohoto odboru, jestli někdy předložil komparaci informací shromážděných specializovaným odborem, který shromažďuje poznatky o trestné činnosti policistů na území České republiky, s vyšetřovacím spisem pana Netušila, zda reagoval GIBS na činnost a aktivity a doporučení ombudsmanky paní Besserové, která upozorňovala na odchody řady kriminalistů z Krajského ředitelství policie v Olomouckém kraji, a vůbec, zda pan Bílek vám jako orgánu, kterému je odpovědný, premiérovi České republiky, předložil zprávu o tom, jakým způsobem a s jakými výsledky spolupracuje GIBS se specializovanými celorepublikovými útvary: Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu, Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se velmi omlouvám, ale tento dotaz zůstane v rovině řečnické, protože už pan předseda vlády nebude mít prostor vám odpovědět.

Poslankyně Helena Válková: Dobře. Takže já končím a předám písemné vyhotovení panu premiérovi. Budu doufat, a jak ho znám, tak mohu věřit, že se určitě dočkám konkrétní a přesné odpovědi. Děkuji, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Děkuji i panu premiérovi a požádám o vystřídání. Budeme pokračovat v interpelacích na jednotlivé ministry.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne. Já poprosím prvého vylosovaného a tím je pan poslanec Kučera, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v pondělí tohoto týdne vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL rozhodla o prolomení ekologických limitů těžby, a co je naprosto bezprecedentní, rozhodla také vaším hlasem, hlasem ministra životního prostředí. Ekologické limity těžby byly stanoveny v roce 1991 a limity se zabývaly takové kapacity na poli ochrany přírody, jako je pan Ivan Dejmal, Bedřich Moldan nebo pan Josef Vavroušek. Vy jste, pane ministře životního prostředí Brabče, s dvouletou zkušeností z výkonu funkce ministra životního prostředí, a pokud je mi známo, s nulovou vědeckou činností v oblasti ekologie práci těchto českých vědců a osobností absolutně popřel. Své rozhodnutí hlasovat pro prolomení limitů následně obhajujete i v médiích, kde tvrdíte, že z pohledu ochrany přírody je prolomení ekologických limitů těžby zanedbatelné a že hlavním problémem je pouze spalování uhlí v teplárnách, což by patrně nevyslovil žádný evropský ministr životního prostředí.

Chtěl bych vás, pane ministře, požádat o odborně vyargumentované stanovisko Ministerstva životního prostředí, jak je možné, že povrchová těžba o rozloze 5 x 5 km nemá negativní dopad na krajinu a zdraví lidí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji za položení otázky a poprosím pana ministra o reakci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče Kučero, vážené kolegyně, vážení kolegové, samozřejmě, já jsem to řekl, bylo to jedno z nejobtížnějších, ne-li nejobtížnější rozhodnutí, které jsem zatím ve své kariéře ministra životního prostředí udělal, a také jsem řekl, že kdybych se chtěl zakrýt alibisticky, tak už jsem podle orientačního hlasování věděl, že pro to budou hlasovat ostatní členové vlády, a nemusel jsem svůj hlas připojit. Nakonec jsem to udělal, protože převážily ostatní zájmy, a protože jsem se velmi intenzivně dlouho a myslím, že velmi obsáhle, seznámil s danou problematikou v té oblasti, tu oblast jsem několikrát navštívil, mluvil jsem se starosty obcí, mluvil jsem s lidmi z okolních obcí, ať už tedy Braňany, Mariánské Radčice, Horní Jiřetín, Černice a další, a samozřejmě jsem četl veškeré podkladové studie, včetně studie takzvaných externalit. A tak jak jste správně řekl – ale jenom koriguji vaše vyjádření, že je bezvýznamná. Není významná, vy jste ji jenom nazval drancováním krajiny. A pro mě drancování krajiny, kdybychom brali drancování krajiny, tak ona každá těžba může samozřejmě takový zásah mít, ale pak se můžeme bavit o těžbě kameniva, můžeme se bavit o těžbě všech nerostných surovin. A já jsem zde řekl – pro mne jako pro ministra životního prostředí samozřejmě žádná povrchová těžba nemůže mít příznivý dopad na životní prostředí. V tomto konkrétním případě vzhledem k tomu, co bylo získáno tím rozhodnutím, za prvé těžba, resp. prolomení limitů neznamená těžbu, ad a). Těžba bude možná za deset let. Říkám možná. Také se může stát, a já bych tomu byl velmi rád, kdyby k žádné těžbě nedošlo. Česká republika si ale tímto rozhodnutím koupila čas, koupila si čas pro rozhodování o energetické bezpečnosti, o zajištění uhlí pro domácnosti a pro sociálně únosnou cenu tepla.

Z pohledu dopadů na životní prostředí a zdraví, a to víme oba, skutečně relativně nejmenší, zásadně nejmenší dopad má vlastní těžba. Ta dělá přibližně 2 % těch externalit. A při dostatečně zvládnutých ochranných opatřeních nejen hygienického pásma těch 500 metrů, které jsme prosadili, ale také dalších ochranných opatřeních typu zkrápění a dalších, která budou součástí EIA, hlukové studie a rozptylové studie, se relativní dopad na zdraví a životní prostředí dá minimalizovat. Nikdy nebude nulový, vždycky nějaký bude, ale i s tímto vědomím jsem to rozhodnutí udělal. A znovu říkám, nebylo to rozhodnutí jednoduché. Určitě budu za to kritizován, už jsem kritizován byl. Ale když jste si zase všiml reakce celé řady lidí, tak byly relativně umírněné. Byly umírněné, protože ti lidé prostě věděli, co jsme tím získali a co jsme tím obětovali. S tímto vědomím jsem to rozhodnutí udělal. Věřte, že kdyby okolní obce – nemyslím si, že jsou prostě zlobbované těžaři, protože to by se stalo to samé v případě Horního Jiřetína a Černic, a tam se to zjevně nestalo – kdyby ty obce se tak

zásadně bály poškození životního prostředí, tak by vystupovaly mnohem razantněji v případě Bíliny.

Ale já jsem přesvědčen, že ta rizika lze minimalizovat, a 98 % externalit z těžby je ze spalování uhlí a tam musíme napřít pozornost. Pokud budeme uhlí spalovat ekologicky v moderních, byť menších kotlících nebo v ekologizovaných teplárnách anebo elektrárnách, tak ten dopad na životní prostředí se dá zásadním způsobem snížit. Nejhorší je uhlí dovážet, a tedy nezachovat pracovní místa, a přitom mít zásadní dopad ze spalování na životní prostředí. Toto je menší zlo. A já jsem volil menší zlo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Vážený pane ministře, na základě vašeho vyjádření a vašeho hlasování, které jde přímo proti ochraně přírody a krajiny, bych vás chtěl vyzvat, abyste nepůsobil další škody na životním prostředí a zvážil svoji rezignaci na pozici ministra životního prostředí. Pane ministře, věnujte se spíše oblasti, která je vám evidentně bližší, tedy průmyslu a obchodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr bude reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Já tu výzvu určitě zvážím, pane poslanče. Myslím, že v příštím volebním období mě můžete nahradit na tomto postu. Bude vám to slušet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím dalšího v pořadí, a tím je pan poslanec Bendl. Se svou interpelací bude oslovovat pana ministra dopravy Daniela Ťoka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Moje otázka je velmi jednoduchá. Pane ministře, proč jste bez výběrového řízení uzavřel smlouvu s firmou Deloitte na činnost projektového manažera mýtného systému, když jste před několika měsíci výběrové řízení sám zrušil a označil je za nepotřebné, přičemž podotýkám, že podle mých informací společnost Deloitte si najala švédská nebo mateřská společnost Skansky ve Švédsku a u společnosti Deloitte si nechala vypracovat forenzní audit společnosti Skanska Česká republika. Vzhledem k tomu, že jste byl vysokým manažerem společnosti Skanska, nabízí se otázka, jestli se nedostáváte do významného konfliktu zájmů.

Tentokrát bych to vzal opravdu bez smíchu. Myslím si, že byste měl, pokud se prokáže, že společnost Deloitte dělá forenzní audit pro Skansku ve Švédsku a forenzní audit Skanska Česká republika, že byste měl zvážit další setrvání ve své funkci, protože je to navýsost politováníhodné a je to za hranicí nechci říci slušnosti, ale nechci používat silné výrazy, každý ať si udělá o tom obrázek sám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem rád, že už v této, už v druhé interpelaci pan poslanec Bendl mě vyzval k rezignaci nebo k opuštění ministerstva. Já bych tady rád vysvětlil, co nás vedlo k uzavření smlouvy s firmou Deloitte. Chtěl bych tady říct jenom, že to není smlouva s firmou Deloitte, ale je to Deloitte a CGI dohromady, protože my jsme nehledali firmu, my jsme hledali lidi, kteří nám mohou pomoci. Ještě než se budu zabývat tím vysvětlením, bych ale se rád ohradil, proti některým věcem.

Za prvé si myslím, že to absurdní obvinění z konfliktu zájmů je natolik absurdní, že snad ani nestojí za odpověď. Já nevím, jestli si prostřednictvím paní předsedající pan poslanec Bendl všiml, že ve společnosti Skanska už téměř rok nepůsobím a nemám vůbec žádný vliv na její aktivity, a upřímně řečeno, ani jsem si nebyl příliš vědom, koho si Skanska pro interní audit, nebo pro forenzní audit objednala, jestli to udělala centrála, nebo neudělala centrála. To jsou věci, které mě ne příliš zajímají. Já jsem slíbil při svém nástupu, že se Skanskou přeruším kontakty, a to jsem udělal. Takže bych chtěl deklarovat, že mi to přijde jako naprosto neuvěřitelná konstrukce. Když jsem ji slyšel poprvé, tak jsem nevěřil, že ji někdo bude ochoten opakovat. Nicméně je to bohužel pravda.

Já bych se chtěl vrátit k meritu věci. Obrátili jste se na mě i na pana premiéra s otázkami souvisejícími s některými aktuálními kroky Ministerstva dopravy v přípravě provozu mýtného systému po konci roku 2016, kdy vyprší účinnosti smlouvy o službách uzavřené s konsorciem Kapsch.

V reakci na povinnosti uložené v srpnu vládou se Ministerstvo dopravy pustilo do všech pro věc relevantních činností, ovšem za nových výchozích, či lépe řečeno určujících propozic. Jejich podstatné prvky jsou za prvé připravit a zrealizovat zadávací řízení na provoz stávajícího mýtného systému, a to na provoz po dobu tří let, připravit a zrealizovat zadávací řízení na projektového manažera, jež pro období roku 2019 zpracuje novou koncepci zpoplatnění a pomůže státu zrealizovat zadávací řízení na výběr dodavatele mýtného systému a služeb jeho provozu. To vše pro období roku 2020 až 2030. Za třetí zrealizovat, jak jsem již uvedl, zadávací řízení na posléze uvedené.

Úspěšné realizaci zadávacího řízení na provoz stávajícího mýtného systému nezbytně předchází uskutečnění jednoho kroku: dosažení dohody s Kapschem o tom, kdy stát získá autorská práva a technickou dokumentaci k aktuální podobě mýtného systému, stejně jako dohoda o tom, jakou podporu z hlediska kvantitativního i kvalitativního bude poskytovat Kapsch subjektu, jenž bude v zadávacím řízení vybrán jako nový dodavatel služeb stávajícího mýtného systému.

A nyní se dostávám, vážené paní poslankyně a páni poslanci k meritu otázek. Ministerstvo dopravy počínaje dubnem vede náročná jednání s Kapschem. Na řadě stěžejních témat bylo dosaženo věcné shody. Bohužel jsme však na ministerstvu byli

nuceni konstatovat, že tato jednání nejsme svými silami schopni dotáhnout do konce, byť to tak z počátku vypadalo. Uvedené je fakt, byť bude kýmkoliv jakkoliv zpochybňován.

A nyní si položme otázku, co bylo správné, legitimní a legální v tu chvíli učinit. Byl jsem to až já se svými lidmi v lednu a v únoru tohoto roku, kdo upozornil na fatální nedostatky ve smlouvě stran technické dokumentace, autorských práv k mýtnému systému v jeho aktuální podobě, a také jsme se pustili do toho to řešit, protože už nic jiného nezbývá. Jinak se za leden 2017 už žádné mýto nevybere. Proto jsme se v situaci, kdy jsme zjistili, že bez vnější pomoci věc neposuneme dál, snažili zabezpečit to, co je potřeba. Platný zákon o veřejných zakázkách zná způsob zadání, jež v těchto situacích je využitelný a tedy současně zcela zákonný. (Předsedající: Pane ministře, já se moc omlouvám, ale vašich pět minut uplynulo.)

Takže jenom jestli můžu jednu větu nebo dvě věty. To, co jsme udělali, bylo, že jsme zabezpečili výběr mýta po roce 2016 a udělali jsme to zákonným způsobem. Obviňovat nás z toho, že jsme to udělali nezákonně, je zcela liché. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě budete mít evidentně možnost dvě minuty se vyjádřit, protože pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Nezlobte se, pane ministře, to jsou jenom řeči. Vy jste zadal z ruky zakázku za 52 milionů korun na předmět činnosti, jejíž výběrové řízení jste zhruba deset měsíců předtím zrušil. Zrušil jste výběrové řízení a po deseti měsících jste zjistil, že jste pod časovým tlakem, a dal jste z ruky zakázku na 52 milionů korun společnosti, která pravděpodobně bude řešit nebo řeší forenzní audit Skanska Česká republika a všechny kauzy s tím v minulosti spojené. Jestli se to prokáže, pak zkrátka, nezlobte se, ale jako ministr už nadále funkci vykonávat byste neměl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci. Prosím, pane ministře, máte dvě minuty.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já jsem to bohužel nestihl přečíst úplně celé, ale já odpovím jednoduše.

Vážený pane poslanče Bendle prostřednictvím paní předsedající, já jsem nezadal zakázku společnosti Deloitte na stejný předmět, na který jsem zrušil zakázku. To je zcela jiná činnost, než o které se bavíme. Činnost projektového manažera. Když budete říkat, že není, tak to je možná váš názor, já vám to prokážu. Činnost projektového manažera na tohleto byla dohoda, že zakázka bude, a tu vypíšeme do konce tohoto roku. Já jsem neříkal, že ji nepotřebujeme, já jsem říkal v lednu minulého roku, že ji musíme zrušit proto, protože má závažné nedostatky a jinak by nám ji zrušil ÚOHS, to je hrozně jednoduché. Tohleto co dnes mají dělat specialisté, kteří jsou shodou okolností ve firmě Deloitte a CGI, ti nám mají pomoct napravit věci, které v té smlouvě prostě v pořádku nejsou. A každý ministr přede mnou měl

možnost je napravit. Já se jenom ptám, proč to neudělal. A já když to dělám opravdu způsobem, kterým jsem musel, to znamená z krajní nouze, pro mě je mnohem důležitější, že dám zakázku někomu, kdo to spraví a kdo nám pomůže vybírat mýto, protože dva dny nevýběru mýta je víc než těch 52 milionu korun.

Ještě bych rád řekl jednu věc. Smlouva uzavřená se společnosti Deloitte je koncipovaná tak, že jejím uzavřením nezískal Deloitte právo na vůbec nic, jakoukoliv činnost bude vykonávat až na základě písemných pokynů ministerstva. Tento postup jsme zvolili právě proto, abychom nemohli být úspěšně obviňováni z toho, že jsme někomu něco přihráli, nějakou pevnou částku a nic se s tím nedá dělat. Proto bude-li kompetence a kondice Ministerstva dopravy dostatečná, lze služby technicko-organizačního poradce nevyužívat. A já tady zdůrazňuji, toto je smlouva na technicko-organizačního poradce, smlouva na mýtného manažera bude teprve vypsána. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, vaše dvě minuty jsou pryč. Nastává čas pro další interpelaci, se kterou přichází pan poslanec Ondráček, který chce interpelovat nepřítomného pana ministra Pelikána. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní předsedající. Vážený nepřítomný – tradičně nepřítomný – pane ministře. Podle mých informací v současné době Vězeňská služba České republiky má personální podstav cca 400 příslušníků. Nedávno jste půjčili bývalou věznici v Drahonicích, objekt věznice v Drahonicích, Ministerstvu vnitra, kde vzniklo zařízení pro uprchlíky. Nevím, kdo přesně, nebo vím, kdo přesně, ale to není součástí této interpelace, se dohodl s Ministerstvem vnitra, že poskytnete cca 80 nebo 90 příslušníků vězeňské služby na to, aby střežili toto pobytové zařízení.

Chci podotknout, že v současné době při nedostatku příslušníků vězeňské služby dochází k tomu, že justiční stráž z okresů jezdí vypomáhat do pražských věznic. Takže otázka zní: Kde těch 80 nebo 90 příslušníků vězeňské služby vezmete, abyste neomezil výkon služby ve věznicích? Jakou představu máte o tom, že budou vykonávat službu? Zda to považujete za důležitý zájem služby, to znamená, že jim to takzvaně naperete do zelených a ti chlapci tam budou sloužit zadarmo, nebo zda máte připraveny finanční prostředky a budete schopen tu službu, kterou ti příslušníci vězeňské služby tam vykonají, jim plně zaplatit podle rozsahu odsloužených hodin. Toto bych od vás rád slyšel, tuto odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní mi dovolte, abych načetla omluvu paní poslankyně Válkové, která se omlouvá z dnešního dne od 16 hodin do konce z pracovních důvodů.

Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Korteho, aby interpeloval pana ministra Hermana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, příjmem Státního fondu kultury ČR je částka 13 121 920 korun z pronájmu Národního domu na Vinohradech, historicky známého jako Kulturní dům železničářů. Současný nájemce Společnost Národní dům, Kulturní dům železničářů, s. r o., nyní požaduje snížení nájemného z důvodu poklesu zájmu o pronájem prostor v budově a z důvodu celkového poklesu cen nájmů v Praze. V důsledku toho údajně nájemci poklesly zisky z nájmu, takže pronájem je pro něj, chudáka, prodělečný. Odbor investic a veřejných zakázek Ministerstva kultury si nechal zpracovat znalecký posudek na výši nájemného znaleckou kanceláří Jokl Appraisal, která mimochodem v minulosti podobný posudek pro nájemce již byla vypracovala. Tedy in claris, aby bylo jasné o čem mluvím, tato společnost pracuje v žoldu, a tudíž v zájmu nájemce, nikoli v zájmu Ministerstva kultury. Na základě tohoto posudku navrhuje dotyčný odbor žádosti o snížení nájemného vyhovět, a to na částku 10 milionů 500 tisíc korun, to je o celých 20 %.

Vážený pane ministře, snížením nájemného pečujete o zisk komerčního subjektu. Jak se to srovnává s vaší povinností pečovat jako řádný hospodář o státní majetek? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážený pane poslanče, s Národním domem na Vinohradech, který je majetkem státu, je příslušný hospodařit Státní fond kultury ČR. Státní fond kultury pronajímá Národní dům na Vinohradech jako celek společnosti Národní dům, Kulturní dům železničářů, s. r. o., na základě nájemní smlouvy ze dne 24. června 2011. Celkové roční nájemné, tedy za dům a pozemky, je sjednáno ve výši 13 121 920 korun ročně, tak jak bylo uvedeno. V roce 2013 požádal jednatel nájemce mého předchůdce ministra kultury Jiřího Balvína o snížení nájemného z důvodu prokazatelného poklesu obvyklé výše v daném místě a čase. Na podporu svého tvrzení přiložil znalecký posudek vypracovaný společností Jokl Appraisal ze dne 2. prosince 2013. Žádosti nájemce bylo vyhověno a dne 31. prosince 2013 byl uzavřen dodatek k nájemní smlouvě, podle nějž nájemné pro kalendářní rok 2014 činí 11 621 920 korun, tedy sníženo o 1,5 milionu korun.

V roce 2015 požádal jednatel nájemce opětovně o snížení nájemného o 20 %, případně o odprodej celé nemovitosti. Žádost byla přidělena ekonomické sekci Ministerstva kultury. Odbor veřejných zakázek nechal aktualizovat znalecký posudek za účelem stanovení obvyklého nájemného budovy stejným znaleckým ústavem, který vypracoval předchozí znalecký posudek pro nájemce v roce 2013. Na základě tohoto nového posudku ze dne 11. září 2015 doporučil ekonomický odbor nájemné snížit o 20 %, tak jak bylo uvedeno. Věcně příslušný odbor dostal stanovisko ekonomického odboru k posouzení.

Vzhledem k tomu, že příjmy z nájmů jsou zdrojem Státního fondu kultury, byl návrh na snížení nájemného předložen k projednání Radě Státního fondu kultury jako

orgánu, do jehož kompetence dle § 5 zákona 239/1992 Sb., v platném znění, spadá posuzování zásadních otázek tvorby a užití prostředků fondu. Rada Státního fondu kultury jednomyslně snížení nájemného nedoporučila a navrhla, aby byl vypracován nový, nezávislý znalecký posudek. O dané problematice budu jednat s Radou Státního fondu kultury dne 11. listopadu letošního roku. Ještě jsem tedy v této věci nerozhodl a každopádně děkuji za váš zájem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec – táži se, chce položit doplňující otázku. Vypadá to, že ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Pane ministře, já bych rád, abyste se při tom rozhodování zamyslel nad jistým paradoxem, který ta věc obnáší, koneckonců sám jste se o tom zmínil. Chudák nájemce prodělává, ale zároveň opakovaně vznáší nabídku na odkup té nemovitosti, s jejímž hospodařením prodělává. Já tomu nerozumím a doufám, že při svém rozhodování tuto otázku zohledníte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, chcete reagovat? Ano. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, vaším prostřednictvím děkuji panu kolegu Kortemu za tento zájem i za to, že skutečně se snaží, aby věci byly v pořádku. Je to i mým zájmem a mohu přislíbit, že skutečně při jednání s Radou Státního fondu kultury zohledním tyto věci, protože je třeba s maximální odpovědností a péčí řádného hospodáře k této otázce přistupovat. Takže ještě jednou děkuji za zájem, podporu i za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu dalšího v pořadí. Tím je pan poslanec Adam, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Svatopluka Němečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Vážený nepřítomný pane ministře. Obracím se na vás ve věci zásobování lékáren některými léky. Jedná se o přípravky z oboru neurologie a některé ORL přípravky. Výpadky jsou dlouhodobé a distribuce není narušena na dny nebo týdny, ale dokonce měsíce. Výrobce GlaxoSmithKline měl výpadek ukončit koncem září, potom v polovině října a poslední zpráva hovoří o tom, že by to mělo být koncem listopadu. Teoreticky lze sice lék nahradit generikem, ale náhrada není zcela rovnocenná.

Má otázka je jednoduchá a zní: Lze s tím, pane ministře, něco udělat, tedy aby výrobce dodržoval to, co sám ve farmaceutických informacích signalizuje? Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka, který bude interpelovat paní ministryni školství, kterou tady nevidím, ale podle mě je tady někde přihlášena. Pojďte svoji

interpelaci načíst. Pojďte, prosím, já to nemůžu udělat jinak, pokud tady není, tak ji načtěte, nemůžu vás prostě posunout v pořadí někam jinam. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní místopředsedkyně, já nechci na paní ministryni Valachovou nijak tlačit, nebo teď, nedej bože, odněkud sem chvátala. Já dám přednost tomu, abych jí mohl položit tu otázku přímo osobně. V tuhle chvíli tu interpelaci stahuji a v naprostém klidu a pohodě ji předám někdy v příští interpelační den. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já děkuji. Dalším, kdo by měl přednést svoji interpelaci, je pan poslanec Zdeněk Soukup, který bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Paní předsedající, dámy a pánové, já nebudu jízlivě se obracet na nepřítomnou paní ministryni Marksovou, protože vím, že ona je patrně u pana prezidenta kvůli klokánkům, tudíž vyšší bere, tak to beru. Nicméně přesto načtu, co jsem měl na srdci.

Zaměstnavatelé v západním pohraničí mají vážný problém. Firmy ze Spolkové republiky Německo jim přetahují kvalifikované pracovníky. Mohou nabídnout nesrovnatelně vyšší platy, nabízejí i českým zaměstnancům řekl bych přednosti svého sociálního systému. Jenom pro zajímavost, na jedno dítě se tam berou přídavky 190 eur. To je objektivně dané a v podstatě to odpovídá principům a těm výhodám a nevýhodám, které nám dává členství v Evropské unii. Co je ovšem horší, je, že čeští zaměstnanci odcházejí za lepším, aniž by dodrželi platné pracovní smlouvy, aniž by respektovali náš český zákoník práce, někdy prakticky ze dne na den. Včera nebo předevčírem si mi jeden z českých speditérů stěžoval a vyprávěl mi o jednom takovém neuvěřitelném případu, kdy poslal svého zaměstnance, do kterého investoval do řidičského průkazu a do proškolení asi 350 tisíc korun, do Německa s kamionem, a on mu za pár dní zavolal zpátky, aby si pro kamion kamsi přijel na jakési místo s tím, že mu tam předá klíčky, že si našel jiné zaměstnání. Jak je to možné? Němečtí zaměstnavatelé většinou nepožadují zápočtové listy, to pro mě bylo naprosto neuvěřitelné, doklady o odhlášení z pojistného v Česku ani další dokumenty, jako například dohodu o ukončení pracovního poměru v posledním zaměstnání. A to neplatí jenom pro řidiče, ale i pro strojaře, zdravotnický personál a jiné pracovníky. Pravda, je možné se soudit, ale to bývá na dlouhé lokte a většina zaměstnavatelů to raději vzdá. Oni totiž musí po dobu, co probíhá to soudní řízení, platit za ně sociální a zdravotní pojištění a tvářit se tak, že v podstatě jsou i nadále českými zaměstnanci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, vaše dvě minuty jsou pryč.

Poslanec Zdeněk Soukup: Paní ministryně, otázka zní: Víte o této situaci? Je možné ji nějakým způsobem řešit?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím dalšího v pořadí a tím je paní poslankyně Pěnčíková, která chce interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, děkuji za slovo.

Vážená paní ministryně, 14. října 2015 to byl rok od incidentu, který se odehrál na žďárské střední škole, kde byl tehdy psychicky nemocnou ženou ubodán student Petr Vejvoda. Bývalý pan ministr Chládek v reakci na tuto tragédii slíbil, že se zasadí o lepší zabezpečení škol. Ministerstvo dle mých informací za tímto účelem rozdělilo 6 milionů mezi 64 škol. Stále ale zbývá více než tři tisíce, které o zabezpečení údajně projevily zájem. Co bude tedy s nimi? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím paní poslankyni Chalánkovou, kterou zde nevidím, tudíž její interpelace propadá. Poprosím pana poslance Šidla, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, letošní rok byl pro obyvatele Šumavy a Pošumaví jasným příkladem o nutnosti zajistit racionální hospodaření s vodou. Šumava začala být od roku 1963 chráněna pro své přírodní a krajinné hodnoty formou chráněné krajinné oblasti a její ústřední část od roku 1991 jako národní park. V současné době uskutečňovaný způsob ochrany přírody je v rozporu s celosvětovou vědeckou biotopovou asistenční ochranou. Uplatňováno je ideologicky extrémní pojetí bezzásahových přírodních procesů, k nimž patří i sucho, povodně, epidemie škůdců, vichřice a požáry, a to k výrobě virtuální divočiny ve zkulturněných biotopech suchou revolucí. Realizovaným omezením zásahů proti epidemii kůrovce došlo k rozsáhlému odumření hřebenových smrčin u státní hranice v délce 40 kilometrů. Ideologům bezzásahovosti vůbec nevadí, že Šumava byla také vyhlášena jako chráněná oblast přirozené akumulace vod. Výsledkem jejich činnosti je, že její vodohospodářská funkce byla katastrofálně degradována vysušováním Šumavy a zejména jejích rašelinišť, která jsou nejcennějším přírodním potenciálem. Spolehlivými a nezpochybnitelnými indikátory reálné vodní bilance jsou vlhkomilné rostliny a vodní živočichové včetně mihulí a stav vody v jezerech a vodních tocích. Dosud odumřely lesy na ploše 20 tisíc hektarů a škody na lesích činí více než 100 miliard korun.

Nyní mi dovolte položit otázky. První: Jak novela zákona č. 114/1992 Sb. vytvoří podmínky pro řádnou funkci akumulace vod na Šumavě. Druhá: Může rozšiřování bezzásahovosti zabránit vysušování Šumavy? A třetí: roč Ministerstvo životního prostředí neakceptuje dlouhodobé vědecké i praktické poznatky, že mrtvý les nemůže být lepší než zelený les pro šumavskou přírodu?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, váš čas, omlouvám se. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za dotaz. Vážený pane poslanče, je to téma, o kterém už tady diskuse byla i v rámci interpelací a nesporně bude i v rámci toho, až se dostaneme k přerušenému projednávání novely zákona 114. Já na tom začátku řeknu to, co jsem již řekl, a to, co platí.

Máte pravdu, Šumava opravdu vysychá. Šumava vysychá dramaticky. A tam, kde se lišíme v tom názoru – a já se k tomu za chvíli krátce vrátím – je, čím je to způsobeno. Určitě kůrovcová kalamita, respektive orkán Kyrill a následující kůrovcová kalamita a samozřejmě i rozsah bezzásahových území není, co by pozitivně ovlivnilo vysychání Šumavy, respektive co by tomu zabránilo. Ale jsem přesvědčen, že to není ani faktor, který byl rozhodující pro vysychání Šumavy. Už jsem tady o tom hovořil, těch důkazů je několik.

Z celé řady dostupných odborných studií, např. z povodí Modravského potoka, vyplývá, že rozpad stromového patra horských smrčin, to je takzvaný suchý les, prakticky neovlivňuje odtok srážkových vod v rámci povodí, což prokazují data Českého hydrometeorologického ústavu, která jsou k dispozici od roku 1931. Před ponecháním řady území samovolnému vývoji byla totiž na mnoha místech prováděna revitalizace v minulosti narušeného vodního režimu už dříve a v podstatě dnes, respektive v současné době jsme v situaci, kdy víc jak 3 tisíce hektarů rašelinišť vlastně bylo odvodňováno. Nově samozřejmě toto odvodnění bylo přerušeno, respektive přibližně na 600 hektarech v minulosti odvodněných rašelinišť, a podle aktuálních měření poklesla hladina vody v těch revitalizovaných rašeliništích v průběhu letošního suchého léta v průměru o 15 centimetrů, zatímco u těch ostatních až o metr. Takže prostě je zřejmé, že významnou měrou se na tom samozřejmě podílelo to odvodňování, což byl cílený krok. A je naším záměrem a šumavský národní park to má za jeden ze svých prioritních úkolů, aby pokud možno co nejrychleji, ale ono to bude trvat řadu let, vlastně přerušil a zabránil tomu odvodňování rašelinišť právě tím přerušením řekněme těch odvodňovacích rýh a dalších opatření, která tenkrát byla dělána. A dneska samozřejmě se chováme zcela jinak, logicky.

Ta stočtrnáctka nebrání nebo nevytváří žádné překážky pro možnost akumulace vod v regionu a naopak, také jsem o tom hovořil, že v rámci plánu péče a i v rámci tedy teď momentálně projektu EIA bude posuzována možnost obnovení těch klauz, těch splavovacích nádržek, minimálně ve dvou nebo ve třech případech. A já bych byl osobně rád a uděláme všechno pro to, aby těch nádrží, které bychom mohli obnovit, a nebylo to v příkrém rozporu třeba v těch prvních zónách s předmětem ochrany, bylo co nejvíc.

To znamená, na vaši otázku – ta novela nevytváří žádné překážky pro možnost akumulace vod a jsou tam další dokumenty, které k tomu budou přispívat.

K otázce, proč neakceptujeme dlouhodobé vědecké i praktické poznatky, že mrtvý les nemůže být lepší než zelený les. To je ta základní filozofická debata, nebo já si troufám říct i vědecká debata, která se dneska vede mezi mnoha vědci, a ty názory jsou opravdu různé. Já ale z vlastní zkušenosti a vy určitě také ze Šumavy víte, že on ten les, byť vypadá suchý v tom horním stromovém patře, tak on mrtvý není.

Ono se už dole něco děje a teď jsou různé oblasti, kde se něco děje rychleji, kde to přirozené zmlazení a ta obnova probíhá rychleji, a jsou tam oblasti, kde to probíhá pomaleji. Souhlasím s tím, že i ty řekněme suché epizody, jejichž počet se pravděpodobně v budoucnosti bude zvyšovat, tak přirozeně budou tu obnovu zpomalovat.

Já nejsem ideologickým zastáncem bezzásahovosti, několikrát jsem to řekl. Také jsem řekl, že bychom měli dát přírodě čas – a to je to patnáctileté moratorium, jsem za to kritizován z mnoha stran –, aby ukázala na těch bezzásahových územích, co dokáže, a po těch patnácti letech se k té věci vrátit. Takže nejsem příznivcem teď zásadního rozšiřování bezzásahovosti, rozhodně ne v dohledné době na těch 50 %, jak chce určitá část veřejnosti. Jsem ale přesvědčen, že vysychání Šumavy daleko více souvisí s nedostatkem sněhu, s teplými zimami a s nedostatkem vody, která doplňuje během jarního tání podzemní vody.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, omlouvám se, váš čas vypršel. (Ministr Brabec: Omlouvám se.) Prostor pro doplňující otázku pana poslance. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji. Já vidím, pane ministře, že se tady asi neshodneme. Já jsem měl na mysli tou třetí otázkou např. akceptaci zkušeností, a skutečně vědeckých zkušeností, které dal dohromady pan prof. Jan Čermák z Mendelea v Brně. Jsou to různá biofyzikální a biochemická měření nejen v České republice, ale i ve světě. Já si myslím, že ta dokazují jednoznačně, že je skutečně potřeba, aby byl zachován koloběh vody.

A druhá věc, proč o tom hovořím, je moje osobní zkušenost. Já bydlím v Pošumaví a můžu vám říct, že tři měsíce bez vody je tragédií pro to území na úpatí Šumavy, nikoli pro samou Šumavu. A jestliže nebude zelený les, tak já nevěřím, že někdy vzniknou nové srážky na našem území.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci. Dvě minuty, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Omlouvám se, bude to méně. Jenom pro rychlou reakci. Je zase mnoha jinými vědeckými pracemi dokázáno, že nejlepší pro koloběh vody, pro zasakování vody je paradoxně právě ne to vysoké stromové patro, ale travnaté patro s keři a s menšími stromky. Vím, jsou ty teorie, jak – také jsem to slyšel teď při přednáškách na Šumavě – jak ty vysoké stromy vlastně rozčesávají mlhu a zachytávají mlhu a zachytávají srážky. Víte, ono je to... Já mám plný barák hydrologů i ve Výzkumném ústavu vodohospodářském, tak se s nimi o tom bavím. Věřte, teď není čas na disputaci odbornou, ale věřte, že se budeme snažit udělat nebo se snažíme udělat všechno pro to, aby ten koloběh vody se tam skutečně zachoval. Budeme se snažit minimalizovat ztráty, ke kterým už došlo, rozhodně je nezvětšovat a naopak udělat všechno pro to, aby došlo ke zlepšení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní dovolte načíst jednu omluvu. Od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Ťok, který byl nucen odejít do Senátu obhajovat svoje zákony.

Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Oklešťka, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, máme tady kupodivu zase topnou sezónu. V Moravskoslezském kraji už jsou opět zhoršené rozptylové podmínky a jsou překračovány místní limity. Například toto pondělí bylo ve Věřnovicích na Karvinsku naměřeno množství prachu v ovzduší až 110 mikrogramů na metr krychlový, přitom limit je, jak jistě dobře víte, 50, a byl tak překročen více než dvojnásobně. Smogová situace se opakuje každý rok a situace se lepší jenom pomaličku. Co udělalo letos Ministerstvo životního prostředí pro to, aby se na Karvinsku a i nám všem lépe dýchalo?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o pětiminutovou odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, i za to upozornění. Já jsem si tedy vzal poměrně bohatý materiál včetně obrázků, ale já to potom panu kolegovi Oklešťkovi nějak ukážu v soukromí. Já jsem na podobné dotazy, které obvykle podává pan kolega Šincl, tak jsem říkal, když se mě na rovinu zeptal, kdy očekávám to výraznější zlepšení kvality ovzduší, tak já jsem říkal, že si to umím představit v topné sezóně 2016–2017, až začne fungovat podle mě významný projekt, který jsme rozjeli, a to jsou kotlíkové dotace z evropských zdrojů. Moravskoslezský kraj je krajem, který si už v té první třímiliardové výzvě, která byla vypsána, řekl o největší částku, naprosto logicky. Řekl si o téměř půl miliardy korun na výměny kotlů, takže je šance, že už v té první výzvě by mohlo být vyměněno až 4 000 těch nejvíce – nebo nejméně ekologických kotlů. Takže to je první krok a věřím, že skutečně až dojede tento program, kdy věřím, že v Moravskoslezském regionu by mohlo být vyměněno až 15 000 těch nejvíc znečišťujících lokálních kotlíků, které mají zásadní vliv na prachové mikročástice a ty karcinogeny na ně vázané, takže by opravdu mohlo dojít k významnému zlepšení. Samozřejmě ono to hodně závisí na povětrnostní situaci.

Ale máte pravdu, pane poslanče, že to zlepšení zdaleka není tak rychlé, jak bychom si všichni přáli. Proto jsme udělali další opatření. Teď je v Legislativní radě vlády novela zákona o ochraně ovzduší, která mimo jiné umožní i docela revoluční princip, tedy pokud to projde, ten náš návrh, možnost kontroly – samozřejmě za určitých jasně stanovených podmínek, aby nebyly předmětem šikany – kontroly v domácnosti, které jsou obcemi tak požadovány, kontroly domácnosti, zda nedochází ke spalování třeba odpadů při nějakém opakovaném podezření.

Velmi významným krokem je projekt Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší, kterou jsme připravili a kterou s jednotlivými krajskými úřady dopracováváme do podoby tzv. národních programů snižování emisí, kdy pro

konkrétní aglomerace, např. Ostravsko, Karvinsko a Frýdecko-Místecko krajský úřad bude mít k dispozici daleko silnější nástroje, aby prostřednictvím otevírání těch integrovaných povolení mohl dosáhnout snížení těch emisních stropů, protože pro každou aglomeraci budou vlastně stanoveny tzv. emisní stropy, které potom budou dávat krajskému úřadu větší kompetence např. v případě těch smogových situací.

Dále pokračuje spolupráce s Polskem, kde vlastně fungují společné projekty např. v rámci přeshraničního programu Life a také projekty, které vlastně i polskou stranu motivují, aby i ona vyměňovala ty lokální kotle, které jsou významným znečišťovatelem. Samozřejmě máme připraveny další projekty dopravní, to jsou ty záležitosti obchvatů jednotlivých měst, nízkoemisních zón, máme připraveny další dobrovolné smlouvy s těmi největšími emitenty, když dneska průmysl už se dostává do stavu, že se relativně daří, nebo myslím, že se dařila výrazná ekologizace těch velkých průmyslových celků, a teď osobně vidíme největší problém právě v těch lokálních kotlech, v autodopravě a ve zbytku těch tzv. fugitivních emisí. To jsou ty emise, která nemají nějaký konkrétní výduch, např. komín, ale jsou to odvaly skládek, různé nakládání se sypkými materiály a to jsou všechno věci, které jsou v rámci programu té aglomerace na snížení emisí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Právě ta přeshraniční spolupráce s Polskem, ta mě zajímá, o to šlo, protože když budeme na jedné straně hranice dělat opatření na maximální úrovni, tak pokud je nebudeme dělat na obou stranách, tak jsou nám k ničemu. Takže děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr reagovat nebude, děkuji. A nyní poprosím k mikrofonu pana poslance Holečka, aby načetl svoji interpelaci na omluveného pana ministra dopravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Vážený pane nepřítomný ministře, který jste, a já to chápu, musel odejít do Senátu, jako poslanec volený za Ústecký kraj bedlivě sleduji dopravní situaci ve svém regionu. Dnes si vás dovoluji interpelovat ve věci opravy Tyršova mostu v Litoměřicích. Sám se na Litoměřicku vyskytuji často, takže jsem s problémem plně obeznámen. Oprava tohoto klíčového mostu velmi ovlivňuje dopravní situaci ve městě, motoristé čekají v koloně i více než hodinu. Každodenní kolony jsou již neúnosné, občané Litoměřic se na mě často obracejí. Proto vás žádám o tlak na maximální urychlení této opravy. Jsem přesvědčen, že dokončení oprav by mohlo pokračovat již za plného provozu. V předsálí jsem teď dostal odpověď v písemné podobě, takže prozatím netrvám na další písemné odpovědi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní poprosím k mikrofonu paní poslankyni Novákovou, která bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové. Vážená nepřítomná paní ministryně. Problém, na který já se chci zeptat, jste vy nezavinila, přesto ale nesete odpovědnost za kroky, které teď aktuálně učiníte.

Chci se zeptat na to, jaké kroky děláte v tom, aby došlo k nějakému správnému řešení problému 740 studentů, vesměs absolventů vysokých škol, kteří na základě neustále se měnící legislativy o pedagogických pracovnících se snaží dostát tomu, co mají studovat. Jsou to učitelé, tedy lidé s velmi nízkými platy, tito lidé za každý semestr na Univerzitě Jana Amose Komenského zaplatí 25 tisíc, tzn. za čtyři roky studia si uvědomíme, kolikanásobek to je a kolik platů oni do toho musí vložit. Tento problém se rozpadá na dvě položky. A to je jedna, jestli najdeme řešení pro studenty, resp. učitele, kteří studují tolik dnes potřebný obor speciální pedagogiky, a ten druhý problém je, jestli nějakým způsobem navrátíme vůbec důvěru, atmosféru důvěry do školství. Zase je to další věc, ve které zvikláváme důvěru. Lidé nastoupí na školu, která má akreditovaný obor, tzn. věříme akreditační komisi a oni věří škole, že ten obor má akreditovaný. Pak se po nějaké době zjistí, že je akreditace odebrána, a my zase musíme věřit akreditační komisi – ale komu mají věřit ti uchazeči? (Předsedající: Paní poslankyně, vaše dvě minuty jsou pryč.) Vím, že aktuálně právě probíhají pokusy o řešení a budu velmi napjatě čekat, jaké kroky, paní ministryně, učiníte. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Seďa, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra dopravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, v poslední době se nějak roztrhl pytel s využíváním či nadužíváním § 23 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, kdy se zadávají zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění. Sice mě překvapuje, že se to děje zejména na ministerstvech řízených ministry za hnutí ANO 2011, ale o tom mluvit nechci. Vámi avizované vyhlášení soutěže na projektového manažera velkého tendru na provoz mýta po roce 2019 má být právě takto vyhlášené, a to pro konkrétní společnost Deloitte. Připomínky Transparency International jste řešil schůzkou a zaslaným dopisem, ale jak u nich, tak u mě pochybnosti přetrvávají.

Pane ministře, uvádíte, že Ministerstvo dopravy jako zadavatel svým jednáním nezpůsobilo časovou naléhavost, která umožňuje zadat tuto zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění. Já si myslím opak, protože jednání probíhala nejen dlouho, ale ani nevěřím tomu, co tvrdíte, že ministerstvo nemá dostatek odborníků a dostatek sil pro dokončení celého procesu.

Chci se tedy zeptat, pane ministře, kolik má vaše ministerstvo zaměstnanců, včetně vámi řízených organizací. Já prostě nevěřím, že se tam nenajdou odborníci, kteří by jednání s firmou Kapsch dokončili ve prospěch České republiky.

Pak se chci zeptat, jak jste dospěl k závěru, že pouze společnost Deloitte disponuje těmito odborníky. Není to spíše o tom, že tato společnost spolupracuje

s firmou CGI, která stát v mýtné problematice zastupovala a poskytovala poradenství?

Poslední můj dotaz je na cenu zakázky. Opravdu jste, pane ministře, přesvědčen, že nešlo snížit náklady, které činí 52 milionů korun? Zdůvodnění, že zadavatel zrušil rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky či že cena byla osvědčena znaleckým posudkem, mě nepřesvědčilo.

A dovolím si ještě doplňující dotaz, který jsem měl na vás připravený. Ještě se chci zeptat, jak je to s tou rámcovou či spíše nerámcovou smlouvou v rámci jednacího řízení bez uveřejnění, když tvrdíte, že zakázka na projektového manažera neobsahovala řešení přípravy podkladů k součinnosti generálního dodavatele a že tato zakázka je něco jiného než původně zrušená. Co tedy konkrétně obsahuje smlouva se společností Deloitte. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím všechny, kdo interpelují, aby dodržovali své vymezené limity. Já vám do toho nechci skákat, ale musím dodržovat jednací řád. Prosím, paní poslankyně Aulická je další v pořadí a bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená paní ministryně, interpeluji vás na základě vládního usnesení o posunu rozhodnutí o korekci limitů na Dole ČSA. Vládním usnesením jste byla zaúkolována, abyste do poloviny roku 2016 připravila návrhy řešení dopadů v oblasti zaměstnanosti související s budoucím snižováním těžby hnědého uhlí, včetně konkrétních opatření. Bohužel musím zároveň konstatovat, že na základě zmíněného rozhodnutí Severní energetická musí přistoupit k nemilému rozhodnutí a díky nucenému útlumu těžby bude snižovat i počet zaměstnanců ve své společnosti. Je však jasné, že tento krok musí udělat i ostatní navázané společnosti.

Vážená paní ministryně, ptám se vás tedy, zda již v současné době připravujete opatření, která by dokázala ihned reagovat na současný stav na Mostecku, a zda již dnes máte hrubou představu o dalších krocích v rámci pomoci snižování nezaměstnanosti v regionu. Velice vám děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je paní poslankyně Kovářová, která bude interpelovat nepřítomného pana ministra financí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, navazuji na včerejší debatu k návrhu zákona o státním rozpočtu pro příští rok, kdy jsem vám položila otázku týkající se výstavby základních škol jako jedné z vládních investičních priorit. Včera jste mi bohužel neodpověděl uspokojivým způsobem. Ve své řeči jste se především opakovaně vymezoval proti panu kolegovi Kalouskovi, kterého se ale můj dotaz přímo vůbec netýkal. Dovolte mi proto, abych se vás zeptala ještě jednou.

Předevčírem jste po dlouhé době vypsal další výzvu v dotačním programu na výstavbu základních škol v okolí velkých měst. V současné výzvě ale oproti výzvám předchozím se o dotaci budou moci přihlásit jen projekty, v jejichž případě výše spoluúčasti státu nepřesáhne 30 milionů korun. Účast státního rozpočtu na financování akce přitom činí maximálně 70 % z celkových nákladů. Maximální celkové náklady dotované akce tedy činí 43 milionů korun. Ptám se: Je možné postavit plnohodnotnou školní budovu za 43 milionů korun? Myslím že ne. Je pak možné hovořit v případě výstavby základních škol o prioritě této vlády?

Dále bych se ráda zeptala, co Ministerstvo financí vedlo ke změně podmínek tohoto dotačního programu, o jaké analýzy se opírá a s jakými subjekty tuto změnu konzultovalo a co si Ministerstvo financí počne, objeví-li se v příštím roce odůvodněný požadavek na výstavbu školní budovy řekněme za 80 milionů korun? Děkuji za odpověď.

A aby bylo jasno. Jsem ráda, že dotační program pokračuje, ale změna podmínek se mi opravdu nezdá šťastná.

A závěrem ještě prosím: Nezatahujme už do této věci pana kolegu Kalouska. Za to rovněž děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím nyní k mikrofonu pana poslance Hovorku, který je dalším vylosovaným, a prosím, aby přednesl svou interpelaci na nepřítomného ministra zdravotnictví. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, média informovala o pokynu ředitelky Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, podle kterého musí lékař před léčbou pacienta nejprve požádat obchodní oddělení o schválení takové léčby. Pacientům tak hrozí odmítnutí nebo minimálně opožděné zahájení životně důležité léčby. Často jde i o nemocné s rakovinou. Přitom ale za případnou smrt pacienta nebo zdravotní újmu způsobenou prodlením léčby trestně neodpovídá ředitel nemocnice, ale zásadně ošetřující lékař. Díky zveřejňování smluv víme, že VZP uzavřela s Vinohradskou nemocnicí tento úhradový dodatek. Maximální úhrada za diagnostickou skupinu roztroušená skleróza pro rok 2015 80 milionů korun. Maximální úhrada za veškeré léky ve všech diagnostických skupinách kromě roztroušené sklerózy 177 milionů korun. V případě překročení maximální úhrady uplatní pojišťovna srážku ve výši tohoto překročení. Vidíme tedy, že VZP přenáší finanční riziko drahé péče na nemocnici. Ta musí přijmout k drahé léčbě v zásadě neomezený počet pojištěnců zdravotní pojišťovny, pokud si ji zvolí a léčbu potřebují. Vzniklé vícenáklady nad smluvně daný počet ale pojišťovna nezaplatí a jdou k tíži nemocnice. Zřejmě právě proto vydala ředitelka nemocnice takový pokyn.

Uvědomuji si, že ve zdravotnictví je třeba řídit náklady, ale popsané mechanismy, které se uplatňují i v jiných nemocnicích, jsou nevhodné a nebezpečné a došlo kvůli nim k úmrtím pacientů, kritizovaly je soudy i média a lékaře staví do bezvýchodné situace. Přitom posuzovat rozsah nároku pacienta na hrazenou léčbu má revizní lékař pojišťovny v rámci zákona schváleného Parlamentem. Rozhodně to nepřísluší obchodnímu oddělení nemocnice.

Ministerstvo zdravotnictví vykonává dohled nad pojišťovnami, přímo řídí fakultní nemocnici a rozhoduje o kvalitě péče. Ptám se vás tedy, proč zdravotní pojišťovny přenášejí regulaci péče (upozornění na čas), riziko nákladů na poskytovatele místo kontroly potřebnosti péče prostřednictvím revizních lékařů. Jak a podle čeho mohou ředitelé veřejných přímo řízených nemocnic podepisovat takto nevýhodné smluvní dodatky a potom vydávat vnitřní pokyny k omezování péče o pacienty? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A ještě jednou prosím opravdu všechny interpelující, aby dodržovali ty dva limity. Je mně velmi nepříjemné vám do toho skákat, ale jsou tady i ostatní, kdo čekají.

Prosím paní poslankyni Nytrovou, která je další v pořadí a bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni Marksovou. Máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážená paní ministryně, podpora rodiny by měla patřit mezi základní pilíře politiky každého státu. Děkuji za vaši náročnou práci, kterou na ministerstvu pro rodinu děláte a budete dál dělat.

Že klesá porodnost nejen v České republice, je obecně známý fakt. Ano, stále klesá porodnost. Co je však alarmující, méně dětí se rodí vzdělaným lidem a víc dětí často mají lidé méně vzdělaní. Já osobně to vnímám jako velmi významnou hrozbu pro naši společnost. Dalším důležitým faktem je, že mladí lidé se obávají, zda by unesli výdaje spojené s příchodem dalšího dítěte, ženy mají problémy sladit rodinný a pracovní život. Naše vláda zatím schválila porodné i na druhé dítě, změna vstoupila v platnost v letošním roce. Jaké další kroky plánuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které by podpořily rodinu, porodnost a její sociální stabilitu a soudržnost? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího v pořadí vylosovaného a tím je pan poslanec Šenfeld, který bude interpelovat pana ministra zemědělství Jurečku, kterého tady nevidím. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážený pane ministře nepřítomný, v současné době probíhají prodeje zahrádkářských parcel, které jsou ve vlastnictví státu. Prostřednictvím Státního pozemkového úřadu podle ustanovení zákona č. 503/2012 Sb. za cenu obvyklou, jak je uvedeno v ustanovení zákona nebo v ustanovení § 14 odst. 1 citovaného zákona, jednotlivým uživatelům zahrádek. Uváděná situace se dotýká přibližně 144 tis. osob, které jsou evidovanými zahrádkáři na území celé České republiky. (Ministr Jurečka vchází do sálu.)

Na jakém základě je postavena metodika prodeje zahrádkářských parcel jejich uživatelům vzhledem k tomu, že se bez ohledu k přihlédnutí k územnímu plánu příslušné obce, zvýšení bonity pozemků vlastní usilovnou prací uživatele postupuje podle neúměrně navýšené ceny stavebního pozemku, a to překračující tržní cenu v daném místě a čase? Srovnáním se zemědělským pozemkem se jedná o cenu, která je také až 40krát vyšší, než je tomu u zemědělského pozemku.

K uváděnému prodeji, kde Státní pozemkový úřad vystupuje z pozice vrchnostenského vztahu, způsob a parametry prodeje jsou dány Metodickými pokyny Státního pozemkového úřadu č. 3/2014 ze dne 20. 3. 2014 s určeným režimem pokynů k prodeji zahrádkářských parcel s odkazem na limitní termín podaných žádostí ke dni 31. 12. 2013, se táži, proč je postupováno podle civilního práva a tímto takovýto prodej zasahuje do soukromoprávního charakteru, když s ohledem na veřejnoprávní úpravu by mělo být postupováno podle norem správního řízení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A poprosím pana ministra o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážená paní předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. V reakci na interpelaci ohledně prodeje zahrádkářských parcel mi dovolte uvést následující.

K první otázce. Zákonná pravidla pro odprodej státních pozemků v zahrádkových nebo chatových osadách jsou dvojí, a to v závislosti na době podání žádosti o odprodej. Pokud podala základní organizace Českého zahrádkářského svazu žádost nejpozději do 31. 12. 2012, řídí se pravidla pozemku dnes již zrušeným zákonem č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby. Zákon č. 95/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, umožňoval převod pozemků v zahrádkových nebo chatových osadách buď za základní cenu podle bonitovaných půdně ekologických jednotek zvýšenou o přirážky, nebo pokud nebyly pozemky bonitovány, za průměrnou cenu stanovenou pro jednotlivá katastrální území zvýšenou o přirážku. Zákon č. 503/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy zákon o Státním pozemkovém úřadu, však v tomto směru stanovil s účinností od 1. 1. 2013 zcela odlišná pravidla pro určování ceny převáděných pozemků. Podle ustanovení § 14 odst. 1 tohoto zákona se pozemky, s nimiž je Státní pozemkový úřad příslušný hospodařit, převádějí za cenu obvyklou, není-li v jiných částech tohoto zákona určeno jinak. Zároveň je zde odkaz na zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů, a na oceňovací vyhlášku Ministerstva financí č. 3/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Oceňování převáděných pozemků realizují pro Státní pozemkový úřad znalci jmenovaní soudem pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, ocenění nemovitostí, a to způsobem, který je v souladu s příslušnou legislativou. K nesouhlasu se způsobem ocenění pozemků dle § 14 zákona o Státním pozemkovém úřadu jde pouze dodat, že převod pozemku dle § 10 odst. 3 zákona o Státním pozemkovém úřadu je za předpokladu splnění všech zákonných podmínek pro kupujícího právo, nikoliv povinnost. Zákon o Státním pozemkovém úřadu ve svých přechodných ustanoveních neobsahuje možnost dokončení rozpracovaných převodů uživatelům zahrádkových a chatových osad. Přechodná ustanovení uvedeného právního předpisu pouze v § 22 odst. 11 uvádějí: Žádosti podle § 10 odst. 3 podané dne 31. 12. 2013 se i po tomto datu vyřídí podle tohoto zákona ve znění účinném do 31. 12. 2013.

Zákon o Státním pozemkovém úřadu již od 1. 1. 2013 stanovil i pro převod dle § 10 odst. 3 cenu obvyklou. V praxi to znamená, že žádosti podané dle zákona

č. 95/1999 Sb., o prodeji půdy, které nebyly vyřízeny do 31. 12. 2012, po 1. 1. 2013 již nebylo možné dokončit. Jelikož zákon o Státním pozemkovém úřadu toto neumožňuje, neřeší rozpracované případy. Za současného legislativního stavu není možné uživatelům zahrádkových či chatových osad převádět pozemky za cenu jinou než za cenu obvyklou.

Ve věci četnosti osob, kterých se situace týká, je třeba uvést, že velký objem žádostí zahrádkářů byl již vyřízen realizací převodů požadovaných pozemků. Velké části zahrádkových osad již byly pozemky převedeny do konce roku 2012, zbývají pouze žadatelé na exponovaných krajských pracovištích v severních Čechách a na severní Moravě. Rozpracované převody dle nového zákona se dokončují. Nejedná se o celou členskou základnu Českého zahrádkářského svazu, nýbrž o určitý zůstatek. Členové Českého zahrádkářského svazu hospodaří jak na pozemcích vlastních, tak na pronajatých od soukromých vlastníků nebo obcí.

K druhé otázce. Státní pozemkový úřad v daném případě vystupuje jako orgán státní moci, tedy nakládá s majetkem státu, tedy vykonává oprávnění, které náleží vlastníkovi. Dispozice se svěřeným majetkem pak nelze považovat za výkon veřejné moci. Státní pozemkový úřad zde nevystupuje v mocenském postavení, ale je jednou ze stran smluvního vztahu. Při prodeji vystupuje Státní pozemkový úřad za stát jako vlastník, tedy se svobodně rozhoduje, jak se svým majetkem naloží.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Pane ministře, děkuji za odpověď. Vy jste tady řekl, že za současného legislativního stavu není možné jinak než za obvyklou cenu, tak se ptám, jestli podle vás je morálně správné, aby kupovali takovouto cenu za cenu obvyklou, to znamená v ceně stavebního pozemku. Řekl jsem, že je až čtyřicetkrát vyšší než cena za srovnatelnou zemědělskou půdu. Pokud tedy přiznáte, že to asi není správné, jestli jste ochoten iniciovat změnu zákona, aby byl tento prodej pro zahrádkáře příznivější. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Myslím, že problematika je docela složitá v tom duchu, že bychom teoreticky mohli uvažovat o jiných podmínkách pro prodej pro zahrádkáře, kteří hospodaří v zahrádkářské kolonii. Nicméně za situace, kdy by musel být předpoklad, že opravdu ten pozemek se nestane v budoucnu předmětem určitých spekulací a toho, že potom ten, kdo pozemek koupí od státu a Státního pozemkového úřadu, z něj za pět, deset let nevytvoří stavební parcelu, a tím pádem využije jakési výhodnosti toho, že stát k tomuto přistoupí jiným způsobem právě tím, že nebude prodávat za cenu obvyklou.

Nejsem vám dneska schopen dát jasné stanovisko v této věci, jak tento systém nastavit. Můžeme o tom vést debatu. Nabízí se nám i docela vzácná příležitost, protože včera tady byla projednávána v prvním čtení novela zákona o Státním pozemkovém úřadu. Myslím, že by bylo dobré, pokud i třeba vy k tomu máte nějaký konkrétní podnět, jak toto nastavit, vést o tom diskusi a nachystat se na jednání zemědělského výboru a případně se pokusit o nějakou změnu v rámci druhého čtení v rámci pozměňovacího návrhu.

Tolik asi v tento okamžik, co mohu říci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím další v pořadí a tou je paní poslankyně Maxová, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, paní předsedající.

Uplynulé dva roky od novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí jasně ukázaly, že financování těchto zařízení je na hranici provozuschopnosti. Hlavním problémem je, že státní příspěvek je vázán na děti, které se fyzicky nacházejí v zařízeních. V tomto případě, kdy je potřeba být připraven na příjem dítěte, je nezbytné změnit financování na kapacitu zařízení. Poté by zařízení bylo stabilní, a to především v personální oblasti, což je velmi důležité pro dobré fungování ZDVOPů.

Nyní je státní příspěvek na dítě měsíčně stanoven ve výši 22 800 korun. Domnívám se proto, že v případě financování na kapacitu zařízení by bylo ideální dávat měsíčně na lůžko částku 20 000 s tím, že poté by se doplácela ještě částka při přítomnosti dítěte v zařízeních, a to ve výši 200 korun za den. Tento model by totiž byl obdobný financování pěstounské péče na přechodnou dobu, kdy pěstoun dostává měsíčně částku 20 000 korun bez ohledu na to, zda má zrovna dítě, či ho nemá ve své péči, a na potřeby dítěte pak měsíční částku podle věku dítěte od 4,5 tisíce do 6 600.

Dále má ZDVOP povinnost mít na deset dětí v zařízeních jeden úvazek sociálního pracovníka, což je naprosto zbytečné. Tato povinnost není totiž v jiných zařízeních, jako jsou dětské domovy či kojenecké ústavy. Dochází také k odečítání státního příspěvku na dítě při nepřítomnosti dítěte v zařízení, pokud je mimo zařízení dva a více dnů. V důsledku letních prázdnin se například snížil celkový státní příspěvek za děti o 3 mil. korun u FOD. Přesto však musí platit zaměstnance, nájmy, energie a podobně. V neposlední řadě jsou problémem dlouhodobé propustky, kdy se bohužel čeká velmi dlouho na pravomocné rozhodnutí soudu a dítě se započítává do kapacity ZDVOPu.

Já se tedy, paní ministryně, ptám, zdali plánujete změnu financování této služby pro děti v zařízeních ZDVOP. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím dalšího v pořadí, tím je pan poslanec Beznoska, kterého tady nevidím, tudíž jeho přihláška propadá. Další v pořadí je paní poslankyně Chalánková, která zde také není. Takže paní poslankyně Nytrová, která bude interpelovat přítomného pana ministra kultury. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážený pane ministře, obrátil se na mě náměstek primátora města Frýdku-Místku s žádostí o navýšení dotačních prostředků Ministerstva kultury na obnovu památkového fondu. Dle jeho sdělení, se kterým se plně ztotožňuji – cituji: "Ústřední seznam památkového fondu eviduje na území České republiky přes 40 tisíc nemovitostí a stále nedosahují stavebního stavu, který by odpovídal jejich významu a hodnotám, bezpočet z nich je i po dvaceti pěti letech stále v existenčním ohrožení. Na opravu všech památek vyžadující částečnou či úplnou rekonstrukci by byla na základě modelového výpočtu potřebná částka 318 mld. korun."

Vážený pane ministře, je v možnostech Ministerstva kultury navýšit finanční prostředky na financování obnovy památek, které nejsou národními kulturními památkami ani kulturními památkami UNESCO?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená paní kolegyně, kolegyně a kolegové, na podporu obnovy typicky takzvaně menších kulturních památek byl založen v roce 2008 program Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností. Tento program je určen na obnovu zejména nemovitých kulturních památek, které se nalézají mimo památkové rezervace a památkové zóny, nejsou národními kulturními památkami a které nejsou ve vlastnictví České republiky. Program je realizován ve dvou kolech a příslušná obec s rozšířenou působností si může vybrat, ve kterém kole se programu zúčastní a předloží shromážděné žádosti.

Ministerstvo kultury stanoví pro obce s rozšířenou působností výši finančních kvót na základě počtu památek v daném území s přihlédnutím k jejich stavebně technickému stavu. V rámci tohoto programu jsou opravovány drobné kulturní památky, jako jsou například kapličky, boží muka, ale také další kulturní památky. Příspěvek může dosáhnout až 90 % z celkových nákladů na obnovy památky s tím, že minimální příspěvek je 50 tisíc korun. Žadatel – vlastník kulturní památky žádá o poskytnutí příspěvku, respektive o zařazení do programu prostřednictvím obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Termín pro odevzdání žádosti u obecních úřadů pro první kolo je 28. února, pro druhé kolo je 30. dubna příslušného kalendářního roku. Seznam povinných dokladů je uveden na formuláři žádosti. Obec pak provede výběr, doporučí akce k zařazení do programu a předkládá je ve stanovených termínech Ministerstvu kultury, které po projednání návrhu v příslušné komisi ministerstva vede řízení o poskytnutí příspěvku na obnovu konkrétní kulturní památky.

Pro vaši informaci uvedu objem finančních prostředků ve schváleném rozpočtu s přehledem od roku 2011. V roce 2011 bylo na tento program vyčleněno 142,5 mil. korun, v roce 2012 150 mil., v roce 2013 100 mil., v roce 2014 125 mil, v letošním roce 140 mil. a pro příští rok je počítáno s částkou 154 mil. korun. To znamená, že ten trend se nám daří držet mírně vzrůstající. Samozřejmě chápu, že částka, která zde

zazněla, by byla ideální, ale bohužel se musíme držet v rámci reálných možností, nicméně to pokládám za velmi důležité a právě tento program, který je určen na takzvané malé kulturní památky, myšleno, které nejsou v nějakém seznamu, je velkou pomocí pro to, aby kulturní krajina obce kvetla tak, jak má, a památky tam mají své nezadatelné místo.

Takže děkuji za váš zájem i podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Táži se paní poslankyně – nechce položit doplňující otázku. Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Seďa, který bude interpelovat přítomného pana ministra zemědělství.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, 16. září tohoto roku jsem se na vás obrátil ve věci bezúplatného převodu pozemků v lokalitě Kunovského lesa v katastru města Kunovice, který je v majetku Lesů České republiky, s. p. Protože jsem do dnešního dne od vás nedostal odpověď, využívám tuto možnost, abych vás požádal o intervenci ve prospěch města Uherské Hradiště, které na základě nájemní smlouvy z roku 1999 využívá menší část tohoto lesa jako lesopark pro oddych a rekreaci občanů města. Ve stejné věci jsem se obrátil na pana premiéra i na pana ředitele státního podniku Lesy České republiky. Jsem totiž přesvědčen, že bezúplatný převod lesoparku na město Uherské Hradiště by byl nejlepším řešením pro budoucí ochranu i investice v této části Kunovského lesa. Zájem o tento převod vyjádřila rada města svým usnesením č. 327/18/Rada města 2015 z 24. září tohoto roku a o převodu bude jednat i prosincové zastupitelstvo města.

Z výše uvedených důvodů se ptám, pane ministře, zda vidíte reálnou možnost tohoto převodu na město. Musím se přiznat, že odpověď vašeho pana generálního ředitele Lesů České republiky mě moc nepotěšila, protože převod pozemků na město nechtějí akceptovat. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Ještě jednou dobré odpoledne. Já si dovolím odpovědět. Já chápu, že vás odpověď pana generálního ředitele nepotěšila, nicméně ta situace je dána zákonem o státním podniku, kdy je poměrně rozdílná situace, například starostové obcí znají přístup Státního pozemkového úřadu, kde je možno převádět majetek na města a obce, pokud je to ve veřejném zájmu. V případě zákona o státním podniku, kterým se musí řídit generální ředitel Lesů České republiky, pokud on by měl nějaký majetek převést, tak ten majetek musí prohlásit za nepotřebný. Takže v tomto okamžiku opravdu z hlediska takto definované legislativně právní úpravy generální ředitel nemůže provést nějaký bezúplatný převod nebo převod za nějakou symbolickou částku, ale mohl by realizovat jedině výměnu těchto lesních pozemků za jiné pozemky, anebo případně

odprodej za plnou tržní cenu, a i to je komplikované, protože přesto by musel tento majetek prohlásit pro státní podnik za nepotřebný.

Nicméně vnímáme to, že opravdu ze strany měst a obcí, obecních samospráv, se množí spousta podnětů, že by rády převzaly některé pozemky pod komunikacemi, některé majetky, které třeba nejsou úplně důležité pro činnost státního podniku Lesy České republiky, a rádi bychom někde se těchto majetků řekněme i zbavili, tak připravujeme a hledáme cestu, jak v rámci novely zákona o státním podniku tuto možnost umožnit, a následně by generální ředitel mohl takovéto převody ve prospěch měst a obcí realizovat.

To je asi v tomto okamžiku odpověď, kterou vám mohu dát. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec položí doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane ministře. Ono je to trošku ještě komplikovanější. Já jsem zapomněl uvést, že existuje usnesení vlády číslo 710 z 18. 9. 2013, který vlastně už dělal bezúplatný převod tady toho Kunovského lesa celého na Jihomoravský kraj. Ten problém právě je, že to usnesení je stále platné. Já chápu to, že zákon o státním podniku neumožňuje bezúplatné převody atd., to znamená klidně Lesy České republiky může navrhnout například směnu nějakých lesů ve vlastnictví města. To je také řešení. Mohu vás ubezpečit, že je to veřejný zájem, protože ten lesopark slouží pro oddych občanů města. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Já nerozporuji to, že je to veřejný zájem. Tady je problém té definice, že je ten majetek nepotřebný pro činnost státního podniku Lesy České republiky. Já to usnesení vlády znám. Je to usnesení úřednické vlády, pokud se nepletu. Z hlediska našich právníků – říkají, že to usnesení vlády je v rozporu se zákonem a je velice problematické ho naplňovat. My se chystáme na revizi tohoto usnesení, protože tady je záležitost převodu těch pozemků na jednotlivá polesí pro lesní školy. Já jsem v této věci teď požádal a budu oslovovat jednotlivé školy a hejtmanství, aby mi sdělily, kolik na těch školách studuje v maturitních oborech studentů a kolik jich za posledních pět let bylo, protože máme tady tři tradiční historické lesnické školy. A teď je otázka, jestli chceme dále rozšiřovat a podporovat vznik a upevňování nových lesnických škol v návaznosti na to, že evidentně se nezvyšuje počet lidí, kteří by našli v tomto oboru zaměstnání, abychom tím nedevalvovali úroveň vzdělávání na těch tradičních školách, které tady máme. Je to právě i případ Bzence a Hranic v oblasti Moravy, takže tady opravdu chci velice opatrně k tomu přistupovat a budu s hejtmanstvím tuto záležitost ještě komunikovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Ondráčka, aby přednesl svoji interpelaci, pokud tak chce učinit, na nepřítomného ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní předsedající.

Vážený nepřítomný pane ministře, při minulých interpelacích jsem řekl, že nebudu interpelovat nikoho, kdo nechodí do práce. Později jsem zjistil, že v ranním hluku jsem přeslechl vaši omluvu, a proto se omlouvám, že jsem vás tímto takto napadl. Byl jste řádně omluven z minulých interpelací.

Dnes dopoledne jsem vaši omluvu neslyšel, takže jsem se přihlásil k interpelacím. Vaše ministerstvo mi však sdělilo, že jste omluven již od úterka, takže interpelace zase pro někoho, kdo nepřítomen, je skoro bezpředmětná, takže teď bych stáhl interpelaci v pořadí 33.

Ale když už jsem u řečnického pultu, tak vás přesto požádám – chtěl jsem vědět, jaká je situace v Islámském státě, jaké důsledky má zásah letectva nebo zásah Ruské federace na Islámský stát jako takový. Předpokládám, že až se k tomu dostanete, budete mít aktuální informace, a byl bych rád, pokud mi je v písemné podobě podáte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Aulická Jírovcová, která bude interpelovat nepřítomného ministra Jana Mládka. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, interpeluji vás dnes z důvodu vládního usnesení o posunu rozhodnutí o limitech těžby hnědého uhlí na Dole ČSA. Jak už jsem uvedla v interpelaci na premiéra Sobotku, vláda měla samozřejmě mnoho odborných podkladů, dle kterých se rozhodovala. Bohužel po důkladném prostudování se mnohé uvedené informace nezakládaly na pravdě nebo byly velice zkreslující. Proto vyvstává velká a reálná obava, jaké skutečné dopady bude mít rozhodnutí o odkladu korekce limitů na dole ČSA.

Vážený pane ministře, ptám se vás tedy, jak chcete zajistit uhlí na 14 gigajoulů pro teplárny, když v současné době spotřebovávají 7 až 8 mil. tun uhlí a těžba Lomu Bílina bude klesat na 8 mil. tun uhlí po roce 2025 a postupně až na 4 až 5 mil. tun uhlí za rok.

Je pravda, že se počítá s předčasným odstavováním tepláren? Například teplárna Trmice v Ústí n. Labem v roce 2025. Bude tedy Ústí za deset let bez tepla?

Potvrzujete, že každoročně se bude vyhodnocovat plnění opatření navrženého ve státní energetické koncepci?

Souhlasíte se spalováním nekvalitního hnědého uhlí z Německa a Polska?

Co hodláte v tomto smyslu podniknout na ochranu zdraví občanů?

Jak vidíte současnou geopolitickou situaci, to znamená zajištění bezpečnosti dodávek energie z pohledu, že vlastní suroviny přestáváme těžit, hlavně tedy hnědé uhlí a černé uhlí.

Já vám děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Bendl, který bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná ministryně školství, vaším nedomyšleným akceptováním doporučení akreditační komise, kterým jste rozhodli odebrat akreditaci Univerzitě Jana Amose Komenského, jste dostali do existenční nejistoty 700 učitelů. Nedomysleli jste fakt, že sebráním akreditace zbavíte studující statutu studenta, a tudíž není jednoduché, aby tito učitelé mohli přejít na jiné školy. To za prvé. Za druhé, nebude zde dostatek prostoru a míst, aby mohli tito studenti, nebo řeknu bývalí studenti, dostudovat.

Já bych se chtěl na vás obrátit s otázkou, co s vlastní chybou, kterou jste způsobili na Ministerstvu školství, budete dělat, protože to mělo celé poměrně jednoduché řešení. Mohli jste odebrat akreditaci škole a nechat dostudovat ty, kteří tam jsou, pod nějakým odborným dozorem ostatních vysokých škol. Tím, že jste to neučinili, zbytečně jste zkomplikovali život lidem studujícím na UJAK. Prosím, paní ministryně, doufám, že mi písemně odpovíte, jak tu situaci budete řešit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím další vylosovanou a tou je paní poslankyně Maxová, která bude interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Pane ministře, ráda bych citovala vaši řeč z posledního projednávání zákona č. 48, o veřejném zdravotním pojištění, a mé interpelace: Ano, dávám tady závazek, že jsme připraveni k této debatě o dobrovolné spoluúčasti, že jsme připraveni na odborném fóru tuto věc rozdiskutovat a případně vytipovat ty zdravotnické prostředky, kde to nebude problém. A před koncem roku má být znovu otevřena novela zákona 48 a pak si myslím, že toto můžeme udělat. Již jsem zadal právnímu odboru Ministerstva zdravotnictví, aby mi připravil analýzu, jaké možnosti řešení zde jsou, jaká rizika se zde vyskytují, tak aby pacient nebyl vystaven tomu, že bude nucen dobrovolně k nedobrovolné spoluúčasti. O výsledcích této analýzy samozřejmě budu Poslaneckou sněmovnu informovat.

A já se vás tedy ptám, pane ministře, za prvé, jak se tento váš slib vyvíjí, zdali už byly podniknuty nějaké kroky k tomu, abychom se snažili pomoci našim pacientům zavedením dobrovolné spoluúčasti. Za druhé, žádám vás o poskytnutí výsledků této analýzy, jejíž závěry měly být známy dle vašich slov do konce srpna tohoto roku. A za třetí, kdy bude předložena novela zákona o veřejném zdravotním pojištění, kde bude zahrnuta už dobrovolná spoluúčast, neboť už máme skoro konec října a konec roku se nám blíží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím další vylosovanou v pořadí a tou je paní poslankyně Pěnčíková, která bude interpelovat přítomného ministra zemědělství.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, vážený pane ministře. V závěru měsíce března byla ukončena výběrová řízení na posty agrárních diplomatů s tím, že v průběhu května a června měli projít předvýjezdovým školením na Ministerstvu zemědělství. Na podzim už měli být vysláni do Ruska, Číny, Saúdské Arábie a Srbska. Jelikož informace v tisku jsou velice strohé, ale zemědělci se o agrární diplomaty zajímají, ptám se tedy, které země již jsou obsazeny, na základě čeho byly tyto země vybrány a zda existuje nějaká analýza případných objemů obchodů, nebo jaká jsou vlastně očekávání z práce těchto diplomatů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážená paní předsedající.

Vážená paní poslankyně, pokud jde o zemědělské agrární diplomaty, byl to jeden z kroků pro podporu proexportních aktivit Ministerstva zemědělství. Z pěti pozic, které byly soutěženy, teď v průběhu podzimu jsou už tito diplomaté obsazováni na čtyři destinace – do Ruska, Srbska, Saúdské Arábie a Číny s tím, že v případě Ukrajiny, která má být také obsazena, nakonec uchazeč, který vyhrál, nemohl z nějakých dalších důvodů nastoupit, takže tam bude nové výběrové řízení. A ještě v rámci podpoření dalších proexportních aktivit bylo na konci loňského roku schváleno navýšení v příštím roce o další dva zemědělské diplomaty, takže celkově by jich mělo být sedm. To znamená, připravujeme ještě soutěž na tři zemědělské diplomaty.

Pokud jde o jejich lokace, kam budou směřováni a které země budou takto prioritní, bylo to stanoveno na základě analýz jak proexportních možností těch zemí, to znamená Rusko, Ukrajina jako významní partneři mimo unijní země, kde i přes situaci, která dneska není úplně jednoduchá, tak do Ruska je obchod velice zajímavý. Musíme si uvědomit, že nejenom komodity, které je dneska zakázáno vyvážet, tak se tam vozí spousta jiných, i technologických celků v oblasti zemědělství. S Ukrajinou počítáme jako s trhem, který by se měl po překonání krize dále rozvíjet. Srbsko bylo vytipováno jako významná postjugoslávská země, která má představovat nejenom srbský trh, ale agrární diplomat Pavel Svoboda by měl působit víceméně i pro okolní země, takže proto tato destinace byla zvolena i s návazností na to, že si chceme budovat naše pozice pro naše exportéry i s ohledem na to, že by měly tyto země vstoupit v několika příštích letech do EU. Pokud jde o Saúdskou Arábii, tak tato země byla zvolena z hlediska perspektivy pokrytí řekněme specifik arabského trhu, kde historicky jsme byli úspěšní ve vývozu některých mléčných výrobků, sýrů atd. Tento region byl zvolen na základě analýz. A Čína byla zvolena také jako trh, který by se měl perspektivně rozvíjet. Tam asi není důvod pochybovat o velikosti a potenciálu toho trhu.

Bylo to zvoleno na základě dat jak řekněme z žebříčku zemí proexportních objemů z ČR, tak i po diskusi s Agrární a potravinářskou a Hospodářskou komorou, kde i oni vidí ze strany jejich členů a českých firem potenciál, kam by chtěli rozvíjet. Čili na základě tohoto jsme se rozhodli pro těchto pět destinací. Další dvě destinace, které budeme chtít doplnit v průběhu příštího roku, jsou ještě předmětem jednání, nicméně do konce listopadu by mělo být rozhodnuto.

To je asi to podstatné. Náklady se pohybují zhruba 3,5 mil. korun ročně na jednoho agrárního diplomata. Neseme je my jako Ministerstvo zemědělství, byť tito diplomaté jsou převáděni po dobu služby v zahraničí, jejich tabulková místa, na Ministerstvo zahraničních věcí, ale my je financujeme a ty peníze si převádíme mezi rezorty. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně, chcete...? Nechcete položit doplňující otázku. V tuto chvíli musím oznámit, že svoje zbývající interpelace stahuje paní poslankyně Kovářová, svoji zbývající interpelaci stahuje pan poslanec Ondráček a pan poslanec Bendl. Takže v tuto chvíli prosím pana poslance Holečka, kterého zde nevidím, tudíž jeho interpelace propadá, a prosím paní poslankyni Maxovou, která bude interpelovat paní ministryni Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Vážená paní ministryně, příspěvek na péči měl být valorizován od 1. 6. 2016. Národní rada zdravotně postižených opakovaně jednala od začátku letošního roku o navýšení tohoto příspěvku. Na posledním jednání, které proběhlo 22. července tohoto roku za účasti předsedy vlády, ministra financí, mě a vás osobně, paní ministryně, vám předseda vlády pan Sobotka uložil úkol, abyste připravila variantní zákon o navýšení příspěvku na péči, a to buď dvakrát 5 %, nebo jednou 10 %. To znamená, v zásadě všichni řekli, že souhlasí se zvýšením příspěvku na péči, ale v návrhu rozpočtu se to neobjevilo.

Já se tedy ptám, vážená paní ministryně, proč se to neobjevilo v rozpočtu, protože vaše reakce na tiskovou konferenci Národní rady zdravotně postižených považuji zcela za neprofesionální. Není nic jednoduššího než vše hodit na Ministerstvo financí, i když to vůbec není pravda. Pan ministr souhlasil s navýšením příspěvku na péči, a to variantě dvakrát po 5 %. A když jsem se tedy pídila po tom, proč se tato částka vlastně neobjevila v rozpočtu vaší kapitoly, tak jsem zjistila, že jste nestihla připravit legislativu, na jejímž základě by se tato částka promítla v rozpočtu. Proto se vás tedy ptám, paní ministryně: Byla připravena požadovaná legislativa tak, by se mohlo toto navýšení promítnout ve vaší kapitole? A co jste udělala pro to, aby došlo k navýšení příspěvku na péči od vlastně poslední schůzky 22. 7. 2015. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Seďa, který bude interpelovat nepřítomného ministra životního prostředí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, podle veřejných informací Česká inspekce životního prostředí netuší, kam se poděly desítky tisíc tun nebezpečného odpadu. Ty údajně zmizely z evidence, přesto podniky, které tyto odpady vyprodukovaly, to mají papírově v pořádku. Přitom doklady o skutečné likvidaci těchto nebezpečných odpadů nejsou. Dokonce pan ředitel České inspekce životního prostředí tvrdí, že se buď jedná o závažnou nelegální činnost na úkor životního prostředí, nebo o obří daňové podvody.

Proto se chci zeptat, pane ministře, zda máte další informace o tomto problému, zda jste stejného názoru jako pan ředitel inspekce, či zda si nemyslíte, že jde o systémovou chybu v systému evidence nebezpečných odpadů v naší zemi. Ptám se na to zejména z pohledu nedávných výbuchů munice ve Vrběticích, kde se zjistily pochybnosti v kontrolních mechanismech i vlastní evidenci či legislativě. Dále, pane ministře, se chci zeptat, zda není problém také v personálním poddimenzování inspektorů České inspekce životního prostředí, kterých je údajně toliko 70. A můj druhý dotaz, zda vaše ministerstvo či vaše inspekce spolupracuje na vyřešení tohoto problému s Ministerstvem financí či zda spolupracujete s jinými resorty. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím paní poslankyni Maxovou, aby načetla svou interpelaci na nepřítomnou ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Vážená paní ministryně, již v loňském roce jsme vznášeli dotaz, proč se dotační rozvojový program na rok 2015 Zvýšení odměňování pracovníků regionálního školství v roce 2015 týká pouze státních škol. Předpokládala jsem, že k tomu letos nedojde a že se ministerstvo školství poučí z loňské chyby. Ale bohužel stojíme před stejným problémem jako v loňském roce. Na vašem ministerstvu nám vaše pracovnice ochotně, což velice a s povděkem kvituji, vysvětlila, proč k tomu došlo. Jestli jsem to správně pochopila, tak ve zkratce: Nejsou k dispozici finanční prostředky pro – technicky řečeno – mzdy na soukromý sektor a jsou k dispozici pouze peníze na takzvané platy, které zahrnují sektor veřejný resp. státní.

I když jsem schopna tento fakt pochopit, můžete mi vysvětlit, jaké jste podnikli kroky, aby nenastala tato situace, s kým jste vyjednávali, jaké školy jste oslovili a domlouvali se s nimi na nějaké jiné variantě? Jak budete tuto situaci řešit, aby i pro rok 2016 dostaly šanci všechny školy, jak státní tak soukromé, na navýšení odměňování pracovníků v regionálním školství? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. To byla poslední interpelace, protože ostatní interpelace byly staženy. Konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací.

Dříve než přeruším schůzi, dovolte mi načíst omluvu pana poslance Berkovce, který se omlouvá ze zítřejšího jednání Poslanecké sněmovny od 9 do 14 hodin.

V tuto chvíli přerušuji jednání schůze Poslanecké sněmovny, uvidíme se zítra v 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat podle schváleného programu.

(Jednání skončilo v 17.43 hodin).

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. října 2015
Přítomno: 171 poslanců

(Jednání zahájeno v 9. 00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím eviduji pana poslance Rykalu s náhradní kartou č. 6.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec – zdravotní důvody, Markéta Adamová – zahraniční cesta, Stanislav Berkovec od 9.00 do 14 hodin z pracovních důvodů, Jana Černochová ze zdravotních důvodů, Vlastimil Gabrhel ze zdravotních důvodů, Petr Gazdík – zahraniční cesta, Leoš Heger z pracovních důvodů, Jaroslava Jermanová z pracovních důvodů, Helena Langšádlová – zahraniční cesta, Jaroslav Lobkowicz z pracovních důvodů, Květa Matušovská z osobních důvodů, Nina Nováková – zahraniční cesta, Josef Novotný – pracovní důvody, Martin Novotný – pracovní důvody, Igor Nykl – zdravotní důvody, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Karel Pražák ze zdravotních důvodů, Karel Schwarzenberg – pracovní důvody, Zuzana Šánová – rodinné důvody, Helena Válková – pracovní cesta do Kostnice, Josef Vondrášek – zdravotní důvody, Josef Vozdecký – zdravotní důvody, Zelienková Kristýna – zahraniční cesta, Marek Ženíšek z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Bělobrádek do 12 hodin z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka z osobních důvodů, Robert z osobních důvodů, Dan Ťok – pracovní důvody, Kateřina Valachová – zdravotní důvody, Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta.

Dnešní jednací den bychom měli zahájit pevně zařazenými body 63, 62, 91, 148, 150, 167, 151, 153 a 154. Jsou to sněmovní tisky 614, 589, 378, 416, 461, 465, 493, 513 a 514.

Chci se zeptat, zda někdo vznáší návrh na úpravu navrženého programu. Pokud se nikdo nehlásí, přistoupíme k projednávání bodu tak, jak jsme si schválili. Ještě pan poslanec Ondráček bude dnes hlasovat s náhradní kartou č. 11.

Otevírám první bod dnešního jednání a tím je

63.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a já vás poprosím, pane ministře, abyste se ujal slova, a vás kolegyně a kolegové, požádám o ztišení, abychom rozuměli, co bude pan ministr přednášet. Prosím, pane ministře. (V sále je hlučno.)

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych stručně uvedl projednávaný vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o zdravotních službách. Navrhovaná novela upravuje zákon o zdravotních službách především v rozsahu vymezení Národního zdravotnického informačního systému, dále už jenom NZIS. K této právní úpravě bylo přistoupeno zejména proto, že vyvstala potřeba stávající právní úpravu NZIS upřesnit co do účelu a obsahu tak, aby bylo jednoznačné zřejmé využití opodstatněné sbírání údajů a zajištění jejich ochrany před možným zneužitím.

Jen na okraj poznamenávám, že téměř za šedesát let existence tohoto informačního systému nedošlo k úniku dat a jejich zneužití. Nicméně v oblasti zabezpečení dat a kybernetické bezpečnosti –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vás přerušuji, ale opět vás kolegyně a kolegové požádám, abyste snížili hladinu hluku v sále. Jestli máte něco důležitého, co si potřebujete říct, tak jděte do předsálí. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Nicméně v oblasti zabezpečení dat a kybernetické bezpečnosti nyní dochází k intenzivnímu vývoji a na něj musí reagovat i nastavení NZIS. Vedle zmíněného zpřesnění dochází ke změně vymezení správce NZIS. Stávající právní úprava totiž umožňuje správu jednotlivých součástí NZIS vícero subjektům. Možnost ad hoc činit změny v osobě správce NZIS nepřispívá k jednotnému koncepčnímu vedení ani nepřispívá ke kontinuitě sběru a zpracování dat. Rovněž představuje riziko v nejednoznačném vymezení odpovědnosti za správu a ochranu osobních dat subjektů, o nichž jsou v NZIS vedeny záznamy. Navrhuje se tedy, aby NZIS měl ze zákona určeného jednoho správce, a to Ústav zdravotnických informací a statistiky.

Navrženou právní úpravou se upřesňují některé stávající zdravotnické registry zřízené podle zákona o zdravotních službách, které jsou součástí NZIS, a jako součást NZIS se doplňují nové národní zdravotnické registry, a to Národní diabetologický registr, Národní registr intenzivní péče. Vedle již zmíněných registrů se dále zřizuje Národní registr hrazených zdravotních služeb a Národní registr zdravotnických pracovníků. Jejich zřízením chceme vyplnit bílé místo v oblasti dostupnosti dat pro

hodnocení kvality péče a také vybudovat nezbytnou datovou základnu pro optimalizaci systému úhrad ke zdravotní péči.

Nyní bych se rád pro bližší vysvětlení stručně vyjádřil k nově zřizovaným registrům.

Zavedením Národního registru hrazených zdravotních služeb se především sleduje založení datové základny pro optimalizaci a kultivaci systému úhrad z veřejného zdravotního pojištění. K tomuto účelu budou využity údaje zdravotních pojišťoven, které mají tyto instituce s ohledem na svou činnost již nyní k dispozici. Umožníme-li naši informovanost o dostupnosti péče, její kvalitě a výsledcích a také o jejich nákladech, významným efektem tohoto registru bude také omezení administrativní náročnosti sběru rezortních dat a snížení této zátěže pro klinickou praxi. Analýza, již existujících dat zdravotních pojišťoven totiž umožní zrušit celou řadu nadbytečných statistických zjišťování. (V sále je trvalý hluk.)

Cílem Národního registru zdravotnických pracovníků je nově vymezit registr, který byl zrušen nálezem Ústavního soudu č. 437/2012. Nově navrhovaný Národní registr zdravotnických pracovníků je koncipován tak, aby bylo nálezu Ústavního soudu plně vyhověno, a tedy budou jednoznačně chráněny údaje vedené o zdravotnických pracovnících. Registr je navržen jako referenční neveřejný agendový systém. Informace vedené v registru budou především podkladem pro plánování, rozhodování a predikci počtu pracovníků ve vztahu k počtu obyvatel a nemocnosti, dále pro optimalizaci dostupných kapacit poskytujících zdravotní péči v regionech a pro zajištění optimálního vzdělávání zdravotnických pracovníků. V neposlední řadě bude tento registr sloužit jako referenční systém pro distribuci přístupových práv zdravotnických pracovníků v systému eHealth.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vládní návrh, nyní předložený do prvního čtení, považuji z hlediska zajištění činnosti Národního zdravotnického informačního systému za velmi důležitý a věřím, že tento návrh podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Pavel Antonín: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, novela zákona o zdravotních službách je zaměřena na zajištění bazální funkčnosti a modernizaci Národního zdravotnického informačního systému, který bez této úpravy významně zaostává za požadavky moderního zdravotnictví. Požadavek mít kvalitní, reprezentativní a úplná data je v moderním zdravotnictví zcela legitimní a bez této základny nelze zajistit optimalizaci péče, její dostupnost a hodnocení kvality. Rovněž je ovšem nutné zdůraznit, že data je nutné získávat maximální možnou utilizací již existujících zdrojů. Nelze všechna potřebná data získávat na úkor kapacity zdravotnického personálu, lékařů. Právě na tyto aspekty modernizace se předkládaná novela zaměřuje především.

Mezi hlavní novelizační body a úpravy patří zejména pět následujících položek.

1. Zákon jednoznačně definuje správce NZIS, kterým je ÚZIS České republiky. Předchozí úprava umožňovala převést tuto pravomoc a odpovědnost na několik subjektů včetně nově zřízených právnických osob.

2. Zákon nově určuje, že jedním z principiálních využití dat NZIS je hodnocení kvality péče. Hodnocení kvality péče, resp. generování objektivních indikátorů kvality péče, je jistě jedním ze základních smyslů existence NZIS a sběru resortních dat. Využití dat NZIS pro hodnocení kvality péče odpovídá mimo jiné platným mezinárodním normám a závazkům, ke kterým se Česká republika přihlásila.

3. Zákon nově definuje Národní registr zdravotnických pracovníků, a to v podobě, která odpovídá nálezu Ústavního soudu. Tento registr je nově definován jako plně neveřejný referenční systém, bez kterého si nelze představit jakýkoliv smysluplný start elektronizace agend v českém zdravotnictví. Bez tohoto systému nejsme rovněž schopni věrohodně kvantifikovat počty zdravotnických profesionálů, hodnotit dostupnou personální kapacitu pro zabezpečení péče a plánovat personální zdroje. Referenční systém umožní elektronickou identifikaci kapacit dle odborností, specializací a zvláštních odborných způsobilostí. Návrh staví registr tak, aby nebyl kompetiční k existujícím databázím, například profesních komor. Naopak bude pro tyto subjekty sloužit jako zdroj referenčních informací.

4. Zákon nově definuje povinnost zdravotních pojišťoven poskytovat plně reprezentativní data o hrazené péči pro analýzy v rámci NZIS, to znamená, je nově ustaven Národní registr hrazených zdravotních služeb. Na tento systém je nutné pohlížet jako na databázi, která umožní kontrolu zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění, což je jistě legitimní právo státu jako dominantního plátce péče. Vedlejším efektem vzniku tohoto registru bude významné omezení řady redundantních sběrů dat, které formou resortních výkazů získávají data již obsažená právě v datových úložištích zdravotních pojišťoven. Registr bude provozován v partnerství s pojišťovnami a tyto budou rovněž profitovat z validace dat a z produkovaných analýz.

5. Národní registr hrazených zdravotních služeb ukládá povinnost poskytovat data o hrazených zdravotních službách již od 1. 1. 2010. Konkrétní znění je: "Zdravotní pojišťovny předají do Národního registru hrazených zdravotních služeb do 180 dnů ode dne zřízení tohoto registru údaje podle § 77a odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se vztahují ke zdravotním službám poskytnutým po 1. lednu 2010." Toto ustanovení je nezbytné proto, aby daný registr nabyl funkčnosti v reálném čase a mohl tak být využit k urgentním úkolům českého zdravotnictví, mimo jiné k optimalizaci systému úhrad lůžkové péče. Pokud bychom tato data začali analyzovat například až od roku 2016, pak by registr získal využitelná data za dobu asi pěti let, což je nepřípustné prodlení, uvážíme-li, že potřebná data jsou ve zdravotních pojišťovnách od roku 2010 k dispozici a plně využitelná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Oznamuji, že dnes bude hlasovat s náhradní kartou číslo 20 pan poslanec Václav Klučka.

Otevírám obecnou rozpravu. Eviduji do ní dvě přihlášky. První je pan poslanec Leoš Heger, ale ten se z dnešního jednání omlouvá. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, kolegyně a kolegové, k novele zákona o zdravotních službách tři krátké poznámky.

Jednak jsme přesvědčeni, že postavení a kompetence ÚZIS, tak jak jsou definovány, jdou správným směrem. Jenom věříme, že ÚZIS bude v budoucnu dávat podstatně relevantnější informace než zatím v letech minulých, ať už nedávných, nebo v době delší minulé nám prostě dával.

Další poznámka se týká registru hrazených zdravotnických služeb. Tady věříme, že tento registr hrazených zdravotnických služeb bude vlastně jeden kompaktní pro celé české zdravotnictví a že se vlastně spektrum hrazených zdravotních služeb bude rozšiřovat tak, aby to bylo ku prospěchu pacientů i kvality zdravotnictví.

Poslední poznámka, asi ta nejzásadnější, se týká registru zdravotnických pracovníků. Ten, jak jsme sledovali, nebo tak jak jsme načetli, zahrnuje všechny zdravotnické pracovníky včetně pomocného a nižšího zdravotního personálu. Tady si tedy nejsme jisti, zda má smysl, aby v tomto registru byli kompletně všichni pracovníci, kteří pracují ve zdravotnictví. V těchto nižších kategoriích dle našeho názoru je poměrně velký obrat, velká fluktuace a my se domníváme, že bude zbytečná administrativa, která minimálně časově zatíží příslušné pracovníky

Nicméně o této problematice jsme připraveni diskutovat na půdě zdravotního výboru, a proto doporučujeme, aby byla tato novela postoupena do zdravotního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvenku, která ke mně dorazila. Od 9.30 do 10.45 se z důvodů pracovních, účast na přijetí zahraniční delegace, omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Milan Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji za slovo. Jak kolega Skalický tady vystoupil a řekl, že si nemyslí, že by se registr měl týkat i těch nejnižších zdravotních pracovníků, fluktuace atd., chci také říci, že Česká lékařská komora v současné době tvoří, upgraduje, prostě precizuje i seznam lékařů a ten registr je naprosto funkční. Tak bych se také jaksi přimlouval, zda je vůbec potřeba suplovat, zdvojovat registr lékařů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Řádně přihlášený do rozpravy je pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, hezké dobré jitro.

Nejprve bych chtěl konstatovat, že tento zákon přináší změnu, která je velmi zásadní pro zdravotnictví, posouvá celou tu problematiku někam směrem dopředu a zavádí určitý řád do věcí, které z hlediska sledování péče byly nedostatečně ošetřeny. Mám však poměrně zásadní připomínku k tomuto programu. Nově formovaný ÚZIS a celá struktura, tak jak tam dnes pracuje, spolu s napojením na informace, které má pojišťovna, dává absolutní možnost, abychom měli všechny údaje o zdravotnictví pohromadě. Ty údaje jsou pro nás nesmírně důležité. Celý problém, který stále řešíme, to znamená cena zdravotnictví, je stále řešen jenom z varianty, jestli dokážeme víc ušetřit, nebo jestli dokážeme ze státního rozpočtu získat větší peníze za státní pojištěnce. A on ten problém má jinou, naprosto zásadní rovinu a ta zásadní rovina se nazývá kvalita poskytované péče. Jestliže kvalita poskytované péče bude skutečně dobrá v celém tom svém velikém průměru, bude využívat pro diagnostiku a léčbu jenom to, co je potřebné, tak jistě cena péče i kvantita péče se změní. Abychom mohli hovořit o kvalitě péče, musíme pro to mít nějaké statistické údaje. Prostor k tomu nám tento nový zákon dokonale otevírá. Jsem ale přesvědčen o tom, že informace o kvalitě péče, tak jak je poskytována, je informace, která je statkem veřejným, to znamená, že bychom na základě těchto materiálů měli dospět k tomu, že bychom byli schopni definovat, jaké jsou léčebné výsledky jednotlivých pracovišť. Je to věc, která je ve světě běžná.

Když ve Spojených státech půjdete na operaci, pracoviště, na které jdete, má samozřejmě svůj seznam výsledků, který je prezentován, kolik pacientů jim operaci přežilo, v kolika procentech byla úspěšná, kolikrát byli rehospitalizováni znovu pro nějaké komplikace, jaká byla délka ošetřovací doby. Všechny tyto údaje jsou známé. A americký pacient, který je pojištěn jiným způsobem, nebo to platí jiným způsobem, si může skutečně vybrat. Může si vybrat, a tento výběr má samozřejmě limitace kryté kapacitou zařízení. V tržním prostředí to může znamenat, že cena výkonů je na těch pracovištích rozdílná, může to znamenat v méně tržních prostředích, že ta pojistka je rozdílná. Protože asi to nevíte, ale největší bonus, který mají kanadští železničáři, což je zvláštní povolání, protože vlastně ve vlaku jedou den a noc napříč tou zemí na druhou stranu a pak se zase za dva dny vracejí zpátky, tak největší bonus, který oni mají, je to, že jsou pojištěni tak, že v případě nemoci si mohou vybrat jakékoliv zdravotnické zařízení ve Spojených státech a pojišťovna jim to uhradí. Pro tato povolání to má velký význam. Jsou to všechno povolání, která v sobě implicitně obsahují riziko kardiálních záležitostí a u kardiálních operací výsledky jednotlivých pracovišť jsou velmi rozdílné. A toto pojištění je jedna z věcí, která k povolání řidiče vlaku, velmi nevýhodnému a jinak neatraktivnímu, přitahuje celou řadu zájemců.

Jsem přesvědčen o tom, že takovýto prostor musíme otevřít i v našem zdravotnictví, a tento zákon k tomu dává podklady. Protože údaje například v (nesroz.) onkologie máme naprosto dokonalé. My už po řadu let víme, jaké výsledky mají jednotlivá onkologická pracoviště, víme, jaký mají počet přežití, ke kterým diagnózám, stejné věci známe okolo diabetu, ale tento zákon by nám mohl umožnit to, že bychom byli schopni léčebnou péči hodnotit v celém rozsahu. Mělo by to dvě zásadní výhody. Jedna zásadní výhoda by byla v tom, že by stát skutečně věděl, o která pracoviště se má ze svého pohledu starat, protože pro něj jsou nejefektivnější a de facto ve svém důsledku i nejlevější. A druhá věc. Je to prostor,

který byl prostorem pro pacienty, aby se konečně skutečně stali aktivními účastníky zdravotního děje a měli zájem o to, aby se dostali na pracoviště, které je kvalitní.

Všechny tyto údaje podléhají samozřejmě nějaké anonymizaci. To všecko je ve světě ošetřeno a zpracováno. Jsem přesvědčen, že bychom v tomto zákoně prostor, možnou výhybku pro takovéto informování veřejnosti měli vytvořit. Je to věc, o které budu uvažovat, nebo budeme uvažovat v podobě nějakého doplňujícího nebo pozměňujícího návrhu, který by prostor pro takovouto informovanost pacientů otevíral. Z mého pohledu je to samozřejmě prostor, který by otevíral prostor pro možné připojištění pacientů, tak aby si mohli otevřít výběr péče třeba tak, jak ho mají otevřený kanadští železničáři. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já podporuji to, aby Úřad pro zdravotnické informace a statistiku měl možnost získávat údaje, na základě kterých může dále připravovat registry a zpracovávat údaje, které jsou důležité pro ekonomiku ve zdravotnictví, případně pro nějaké zprávy o zdravotním stavu obyvatelstva apod. Ale je tady třeba důsledně dbát na to, aby ty údaje byly pod kontrolou a ochranou. Předchozí návrhy Národního zdravotnického informačního systému, které v minulosti byly předkládány, narážely na problém z pohledu ochrany dat, protože jsou tam velmi citlivá data, a pokud vím, byly problémy s Úřadem na ochranu osobních údajů. A pro mě osobně je klíčové, jakým způsobem bude zajištěna ochrana citlivých dat, která se v těchto registrech budou shromažďovat. Proto si myslím, že je třeba dbát na to, aby nedošlo ke zneužití těchto dat.

Významným posunem je, že se navrhuje, že nyní nad tímto registrem bude mít dohled státní instituce, respektive státem zřizovaná organizace. Což je, myslím si, velmi důležité. Ale důležitá je také výsledná podoba ochrany a zabezpečení dat proti zneužití, proti tomu, aby se citlivé údaje o nás nedostaly do nepovolaných rukou, protože dovedete si představit, že takové údaje budou velmi zajímavé pro farmaceutické firmy, obecně pro firmy, které se zabývají, řekněme, byznysem ve zdravotnictví.

Tolik moje poznámka k tomuto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a táži se, zda ještě někdo další se hlásí do rozpravy, která je otevřena. Jestliže tomu tak není, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda si chce pan ministr nebo pan zpravodaj vzít závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já skutečně jenom velmi stručně. Možná jenom dvě nebo tři poznámky k tomu, co tady zaznělo.

První. Kterých zdravotnických pracovníků se bude tento registr týkat a jestli je skutečně nutné, aby tam byli všichni od nejnižších úrovní. Jenom bych upřesnil – bude se týkat všech zdravotnických pracovníků, kteří budou moci samostatně ošetřovat pacienta. V praxi to znamená od zdravotních sester výše.

Ten důvod je podle mě jasný – aby skutečně zaměstnavatel poté, co mu ten zdravotnický pracovník sdělí svůj přístupový kód do systému, si mohl překontrolovat, řekněme při přijímání, jeho způsobilost k tomu, že skutečně s pacientem může samostatně bez dozoru pracovat.

Co se týká těch dalších věcí, které tady zazněly, já si myslím že je velmi dobře, že se ÚZIS dostane konečně k obrovskému množství dat, která dnes mají zdravotní pojišťovny a která pro rozhodování o péči, o směrování českého zdravotnictví nejsou k dispozici. Myslím si, že je velmi dobře, že to bude právě ÚZIS, protože samozřejmě tato data je třeba podrobit relevantním statistickým analýzám a teprve poté, když se jim kompetentní lidé budou věnovat, z nich něco vyhodnocovat, protože někdy ty závěry unáhlené se samozřejmě vyvodit dají, ale ne vždy odpovídají realitě.

Co se týče ochrany dat, tak jak jsem tady řekl, skutečně ten registr zdravotnických pracovníků plně respektuje rozhodnutí Ústavního soudu. Za další byl velmi pečlivě a velmi dlouhou dobu řešen společně s Úřadem na ochranu osobních údajů tak, aby tento úřad neměl vůči tomuto registru zásadní námitky, což se podařilo. A věřím, že všechny tyto záležitosti si pak můžeme podrobně prodebatovat v rámci zdravotního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj si také vezme závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Antonín: Já snad opravdu jen jednu nebo dvě věty. Podle mě to, co řekl pan docent Svoboda, je naprosto klíčové v tomto zákonu. Ty ostatní body jsou ne podružné, jsou důležité, ale to, že se dostane NZIS a nasaje data od pojišťoven a bude je schopen statisticky vyhodnotit a udělat z toho závěry, co naše zdravotnictví přináší, je naprosto zásadní myšlenka v našem zdravotnictví. Doufám, že tak to všichni v tomto zákonu pochopí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání a nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu a já se táži, zda někdo navrhuje jiný výbor jako výbor garanční. Nevidím, v tom případě dám hlasovat. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 144, přítomno je 161 poslankyň a poslanců, pro návrh 147, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táži se tedy, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Nevidím žádné návrhy. V tom případě vám děkuji a končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k dalšímu bodu dnešního programu. Otevírám bod

62.
Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený i tento návrh uvede pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych v krátkosti uvedl předkládaný vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů.

Pro představu mi nejdříve dovolte uvést, co jsou to biocidní přípravky. Biocidní přípravky jsou obvykle chemické směsi určené k hubení, omezení růstu nebo odpuzování škodlivých organismů za účelem ochrany zdraví člověka. Jedná se o dezinfekční přípravky, konzervační prostředky, rodenticidní přípravky na hubení hlodavců a podobně.

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je provedení implementace nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 528/2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání, které upravuje značnou část povinností v oblasti dodávání biocidních přípravků na trh. V důsledku přijetí přímo použitelného unijního předpisu je nutné odstranit duplicity a odchylky v českém právním řádu a založit pouze takovou právní úpravu, která umožní jeho bezproblémovou aplikaci a provázání s národní legislativou. Je tak třeba zrušit stávající zákon o biocidech a v novém zákoně stanovit především postavení orgánů státní správy, působnost správních orgánů při výkonu státní správy a sankce za porušení povinností stanovených nařízením o biocidech.

Materiál prošel řádným připomínkovým řízením, následně jej 31. srpna 2015 schválila vláda.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, věřím, že tento návrh zákona při dnešním projednávání podpoříte, neboť se jedná v zásadě o technický předpis, který přispěje k souladu českého právního řádu s aktuální právní úpravou Evropské unie v této oblasti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se také jako zpravodajka tohoto tisku vyjádřila několika poznámkami.

Účelem vládního zákona je zajištění implementace přímo použitelného nařízení Evropské unie o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání. Nařízení o biocidech ustanovuje napříč celou Evropskou unií stejné podmínky pro dodávání biocidních přípravků na trh, ukotvuje principy schvalování účinných látek a povolování biocidních přípravků, v obecné rovině pak i podmínky jejich používání. Zároveň nahrazuje původní směrnici z roku 1998, která byla různými způsoby implementována do právních řádů jednotlivých členských států. To mělo za následek odlišný přístup k aplikaci práva Evropské unie a komplikace v podávání žádostí o povolení biocidních přípravků napříč Evropskou unií.

Nařízení o biocidech kromě harmonizace přináší i nové instrumenty, nové nástroje povolování přípravků. Nad rámec původního konceptu vnitrostátního povolení, popřípadě vzájemného uznání vnitrostátního povolení v jiném členském státě nově zavádí jednotné povolení Unie, které umožní žadateli dodávat takto povolený přípravek do všech členských států Evropské unie. Dále je významně zjednodušena procedura získání povolení již povoleného přípravku, popřípadě zavedení takzvané kategorie biocidních přípravků, které mohou zahrnovat mnoho variant s odlišným složením, které spadá do povoleného koncentračního limitu.

Nařízení o biocidech svěřuje stanovení některých práv a povinností na úrovni členských států. Jedná se zejména o ustanovení příslušných orgánů zodpovědných za implementaci tohoto nařízení, tj. orgány státní správy zajišťující hodnocení rizik povolovaných přípravků, výkon dozoru nad trhem s biocidními přípravky a ustanovení režimu přechodného období, kdy jsou dodávány na trh takové biocidní přípravy, jež obsahují neschválené účinné látky. Jejich schvalovací proces probíhá v režimu takzvaného pracovního programu přezkoumání.

Vláda zvolila cestu předložení nového zákona namísto novelizace původního zákona, který implementoval původní směrnici. Novelizace by byla z technického hlediska jednodušší, určitě, nicméně by došlo ke vzniku značně nepřehledné právní úpravy, protože by většina hmotněprávní úpravy musela být vypuštěna. Při rozložení kompetencí mezi orgány státní správy byl respektován kompetenční zákon a zároveň bylo přistoupeno k rozdělení kompetencí obdobně, jako tomu bylo v předcházející právní úpravě. Příslušným orgánem zodpovědným vůči Evropské unii je Ministerstvo zdravotnictví, které spolupracuje v rámci procesu povolení biocidních přípravků nebo při přípravě hodnotící zprávy pro schválení účinné látky s resorty životního prostředí a zemědělství, přičemž Ministerstvo zdravotnictví plně respektuje odborná posouzení předložených žádostí. Jejich stanoviska Ministerstvo zdravotnictví přijímá formou závazných stanovisek. Vládní návrh zároveň precizněji definuje jednotlivé povinnosti participujících resortů a odstraňuje z dosavadní úpravy v praxi zjištěné nedostatky.

Důležitá je kapitola nastavení poplatků za úřední a odborné úkony. Současná právní úprava byla nastavena pouze na výběr správních poplatků, které byly příjmem státního rozpočtu. Vrácení zaplaceného správního poplatku bylo možné pouze a výhradně v případech definovaných zákonem o správních poplatcích. Nařízení o biocidech ukládá podle čl. 80 odst. 3 nařízení o biocidech povinnost členským státům, aby nevyužitou část zaplaceného poplatku vrátily žadateli. S ohledem na systém výběru správních poplatků, tak jak je nastaven zákonem o správních poplatcích, není možné vrátit poměrnou část zaplaceného správního poplatku. Systém výběru poplatků byl tedy rozdělen na výběr správních poplatků za podání samotné žádosti a výběr poplatků za provedení odborných úkonů. Výše poplatků za odborné úkony bude přímo úměrná množství času odborných pracovníků strávených posuzováním předložené žádosti. Výše sazby za odborné úkony včetně výběru záloh na tyto úkony stanoví Ministerstvo zdravotnictví prováděcím právním předpisem. Pracovní návrh prováděcího předpisu je přiložen k tomuto vládnímu návrhu zákona.

Hodně se hovoří o finanční zátěži pro podnikatele. Finanční zátěž pro podnikatele v případě povolování biocidních přípravků a schvalování účinných látek se dá rozdělit na tři úrovně. První úroveň jsou samotné náklady spojené s předkládanou dokumentací, to znamená samotnými studiemi a dále zprávou o hodnocení rizik. Náklad spojený s pořízením dokumentace bude ve většině případů tvořit největší podíl z celkových nákladů spojených s výše uvedenými úkony. Druhou úrovní jsou poplatky hrazené Ministerstvu zdravotnictví za správní a odborné úkony. Třetí úrovní jsou poplatky hrazené Evropské agentuře pro chemické látky, které v některých případech mohou přesáhnout náklady spojené s pořízením dokumentace a výrazně převýšit i náklady na odborné úkony poskytované Ministerstvem zdravotnictví.

Značný zájem ze strany zájmových sdružení a resortů průmyslu a obchodu vzbudil návrh nastavení systému národních poplatků. Většina argumentace směřovala k nezbytnosti zavedení podpory malých a středních podniků, též vlastně formou snížených poplatků na národní úrovni. Ministerstvo zdravotnictví tento postup odmítá i přes skutečnost, že zde existuje právní opora v samotném nařízení o biocidech. Důvodů k tomuto postoji je hned několik. Systém povolování biocidních přípravků předpokládá, že pro legální dodávání přípravku na trh musí žadatel získat první povolení ve kterémkoli členském státě, jehož součástí je provedení hodnocení nebezpečnosti a rizik používání takového přípravku. Získání prvního povolení v souladu s termíny daných nařízení může trvat až 15 měsíců od podání žádosti. Dodání na trh v dalších členských státech Evropské unie je pak již možné pouze na základě tzv. vzájemného uznání, tj. zrychlené a zjednodušené procedury povolení. Ta zahrnuje zběžnou kontrolu původně provedeného hodnocení a adaptace vůči národním specifickým podmínkám. Negativním příkladem může být systém poplatků ve Velké Británii platný přibližně do roku 2013, kdy první povolení bylo zpoplatněno částkou 2 tis. liber. Situace ukázala, že ve Velké Británii žádalo o povolení mnoho společností, které na trh Velké Británie přípravky fakticky nedodávají a jejichž zájmem jsou trhy jiných členských států. Důvodem podání žádosti byla pouze snaha získat první povolení.

Pro srovnání, v České republice byl poplatek 200 tis. korun. Příslušné úřady Spojeného království během dvou let obdržely zdaleka největší množství žádostí,

zhruba 600, přičemž mnohé z nich nebyly uzavřeny ani po čtyřech letech od přijetí žádosti. Evropská komise provedla šetření ohledně výše nastavených poplatků v jednotlivých členských státech. Ukázalo se, že institut snížení poplatku pro malé a střední podnikatele nevyužil ani jeden z členských států. Pokud by se to tak stalo právě České republice, je velmi pravděpodobné, že obdobný příval žádostí od podnikatelských subjektů z celé Evropské unie obdrží i Ministerstvo zdravotnictví. Jeho organizační struktura a dostupné lidské zdroje nemohou ale takový příval žádostí zvládnout. Zdánlivě úspěšný pokus o zajištění podpory pro české, v uvozovkách, malé a střední podnikatele a snížení poplatku na minimum, což v celkových nákladech může činit čtvrtinu až třetinu, může vyústit v beznadějnou situaci pro Ministerstvo zdravotnictví. Státní rozpočet pak ponese náklady spojené s podporou nejen českých malých a středních podnikatelů, ale i malých a středních podnikatelů ostatních členských států. Tím spíše, že definovat českou obchodní společnost je prakticky neproveditelné. Není totiž zřejmé, jestli by to měla být společnost usídlená v České republice nebo vlastněná výhradně českým kapitálem a podobně.

V důvodové zprávě se Ministerstvo zdravotnictví snažilo nastínit skutečné náklady spojené s povolením čtyř forem biocidních přípravků, kdy byla nastavena složitost podle počtu obsažených účinných látek a dále podle kvality předložené dokumentace. Jako odhad pracnosti se vychází ze zkušenosti Státního zdravotního ústavu. Ten provádí pro Ministerstvo zdravotnictví hodnocení rizik nejen pro žádosti a povolení biocidních přípravků, ale taktéž pro přípravky na ochranu rostlin. Náklady na hodnocení rizik se pak pohybují od 70 do 350 tis. korun. Současný poplatek je bez rozdílu 200 tis. korun.

Pro srovnání lze uvést systém poplatků v České republice pro povolení přípravku na ochranu rostlin, což jsou mnohdy obdobné přípravky. Správní poplatek podle vyhlášky je stanoven poplatek za povolení přípravku na ochranu rostlin ve výši 278 tis. a dále jsou účtovány úhrady za odborné úkony přímo Státním zdravotním ústavem podle provedených úkonů, obvykle od 80 do 250 tis. korun. Náklady na povolení přípravku na ochranu rostlin se pohybují v rozmezí od 350 do 530 tis. korun. Další srovnání lze udělat se zdravotnickými prostředky. Zdravotnické prostředky nově spadají do působnosti Státního ústavu pro kontrolu léčiv, jenž je oprávněn účtovat v souladu s vyhláškou 1 800 korun za hodinu za vypracování odborných stanovisek a posudků.

Přes tyto nastíněné problémy doporučuji Poslanecké sněmovně propustit zákon do druhého čtení a prodiskutovat některé nastíněné problémy a nejasnosti při projednávání ve zdravotním výboru. Zároveň bych ráda tady avizovala své vystoupení ještě v diskusi, kde bych ráda položila některé otázky. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku – pana poslance Jiřího Skalického. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, pár krátkých poznámek k novele zákona o biocidech. Krátce by se dalo říci, že tato novela zákona ve zvýšené míře chrání spotřebitele proti stávajícímu stavu, čili řekněme ochrana spotřebitele na prvním místě. Stávající zákon číslo 120/2002 Sb., který do současné doby je platný, už není v souladu s aktuální úpravou Evropské unie, čili ta reakce touto novelou je logická.

Nová úprava, jak už zde bylo řečeno v různých variantách, jednak lépe definuje postavení orgánů státní správy, jejich působnost a zejména zpřesňuje sankce za porušení povinností v souvislosti s biocidními přípravky. To, co považuji za důležité, je, že zavádí nové povinnosti podnikajících a právnických osob při vstupu přípravku na trh, tzv. autorizace při vstupu na trh, poté pak v rámci celé Evropské unie, a definuje lépe a zvyšuje výši správních poplatků s tímto vstupem na trh spojenou. Na druhé straně je nutné říct, že je zde zaváděna možnost povolení tzv. zjednodušeným postupem v rámci obchodu mezi zeměmi Evropské unie, což v okamžiku, kdy přípravek přijde na trh v jedné zemi, se pak podstatně lépe může dostat do dalších zemí Evropské unie a s nižšími finančními náklady.

To, co považuji za důležité a co zde zatím nepadlo, je uvědomit si, jak se tato novela projeví na české firmy a na trhu s biocidními přípravky v naší republice. Je dobré vědět, že v současné době je zde registrováno zhruba 8 tisíc přípravků, z toho reálně se na trhu prodává, vyrábí a jsou k dispozici zhruba asi 4 tisíce přípravků. Nicméně toto číslo je pořád velmi vysoké a lze očekávat, že po zavedení této novely klesne zhruba o 40 až 50 %. V České republice je současně asi 35 až 50 firem bez podnikajících fyzických osob, kterých je podstatně větší množství, které budou novelou tohoto zákona dotčeny a které se budou muset vypořádat právě s tím novým procesem registrace a s novými pravidly.

Kolegyně Marková zde zmínila i problematiku výše správních poplatků. Správní poplatky se zvyšují ze stávajících sazeb až na 430 tisíc korun, ale je to dle hodinové sazby a je to maximální částka, kterou lze při vstupu přípravku na český trh samozřejmě požadovat. Čili je to oproti stávajícímu stavu částka podstatně vyšší, takže některé firmy s tím mohou mít, řekněme, problém nebo budou diskutovat, zda by ta částka nemohla být nižší, a lze proto očekávat diskusi třeba na půdě zdravotního výboru. Nicméně na druhou stranu je dobré si uvědomit, že v zemích okolo nás, jako je Rakousko, Německo, tyto částky překračují hodnotu jednoho milionu korun, přepočteno na naše peníze. Mluvím tedy o tzv. prvním povolení při vstupu kdekoli v zemi Evropské unie. Pak, jak jsem říkal, cesta už dál z té původní země do těch dalších je podstatně jednodušší.

Protože se na novele tohoto zákona podílely jak tedy Ministerstvo zdravotnictví jako garanční, Ministerstvo zemědělství i Ministerstvo životního prostředí, původně jsem se domníval, že by bylo třeba dobré přikázat příslušným výborům k projednání, nicméně nakonec jsme se domluvili, že zcela jednoznačně má smysl, aby tento zákon byl projednáván na půdě zdravotního výboru, kam jednak z hlediska garance a jednak z hlediska kompetence patří, a proto tedy doporučuji, aby byla tato novela postoupena do druhého čtení a přikázána výboru zdravotnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Táži se, zda někdo další se hlásí. Prosím, paní zpravodajka.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych ještě nad rámec své zpravodajské zprávy ráda položila několik otázek, o kterých bych byla ráda, kdybychom potom diskutovali na zdravotním výboru, protože se jedná o otázky, na které určitě bude třeba větší přípravy.

Při seznamování s návrhem tohoto zákona jsem si uvědomila, jak moc záleží na tom, abychom měli dostatek kvalitních odborníků se zajištěným celoživotním vzděláváním a ti aby byli náležitě i zaplaceni za svou práci, kterou dělají. Potom samozřejmě vyvstávají i některé další otázky: Jaký je rozdíl mezi registrací léčivých přípravků chemického původu a povolováním biocidních přípravků? Jaký je rozdíl mezi hodnocením léčivých přípravků chemického původu a hodnocením biocidních přípravků? Proč je v zákoně věta "Pokud by z kapacitních důvodů nebylo možné žádost vyhodnotit", proč tam ta věta je? Jak je zajištěno, aby k takovéto situaci nedocházelo? Které organizace jaké hodnocení provádějí a jaké jsou jejich kapacity? Jaké jsou požadavky na odbornost a je možné začlenit je do celoživotního systému vzdělávání? Jaké je finanční ohodnocení těchto kvalifikovaných pracovníků? Jak je možné, aby cena jedné osobohodiny odborného úkonu v jednom resortu a prakticky za stejnou činnost byla více než dvojnásobná? A ještě vlastně poslední věc. Protože vybírané poplatky za odborné úkony, které bude Ministerstvo zdravotnictví vybírat, budou příjmem státního rozpočtu, jakým způsobem si ministerstvo zajistí zpětné navrácení poplatku do rozpočtu svých kapitol tak, aby bylo schopné pokrýt i mzdové a další náklady spojené s touto agendou.

Takže děkuji za to, že ve zdravotním výboru následně budeme moct všechny tyto otázky projednat, a děkuji vám za pozornost k tomuto ne úplně záživnému tématu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně, a táži se, zda někdo další se ještě hlásí do obecné rozpravy. Vzhledem k tomu, že nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím a táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo – pan ministr, paní zpravodajka? Takže pan ministr. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já skutečně jen několik krátkých vět. Děkuji za připomínky, otázky, které tady v rozpravě zazněly. Pevně věřím, že budeme schopni tyto věci detailně probrat ve zdravotním výboru, a těším se na to projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Já se táži, zda někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nevidím, v tom případě budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 145, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 143, proti 1. Konstatuji, že zákon byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím, žádný návrh není. V tom případě vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat v programu a otevírám další bod a tím je bod

91.
Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 378/1 a prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Antonín Seďa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, brzy si budeme připomínat 26. výročí listopadových událostí z roku 1989 a také začátek naší cesty k demokratické společnosti. Připomenu, že nedílnou součástí tohoto procesu byla i částečná náprava některých křivd, kterých se dopustil bývalý předlistopadový režim na našich spoluobčanech. Těmito postiženými byli i bývalí vojáci z povolání či zaměstnanci resortu obrany, dnes sdružení do Vojenského sdružení rehabilitovaných.

Poctivé zdůvodnění návrhu zákona je uvedeno v důvodové zprávě, takže se nechci opakovat. Chci pouze zdůraznit, že návrhy na odškodnění byly v minulosti již podány, a to dvakrát, a oba minulé návrhy přijaty nebyly. Dnes předložený návrh je konstruován odlišně a zavádí kompenzační příspěvek k důchodu ve výši 1 500 korun pro osobu splňující podmínky zákona a 750 korun pro vdovy či vdovce po těchto osobách. Vyčíslené roční náklady uvedené v důvodové zprávě se vztahují na počet žijících oprávněných osob ke konci roku 2013, kdy byl návrh zákona zpracován. Chci doplnit, že ke konci minulého roku žilo pouze 1 956 držitelů osvědčení, a tím se náklady snížily pod 40 mil. korun ročně. A protože průměrný věk oprávněných osob překračuje 80 let, lze předpokládat další postupné snižování nákladů souvisejících s výplatou kompenzačního příspěvku k důchodu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, připomínám, že stanovisko vlády je uvedeno v tisku 378/1 a je negativní. Protože existuje řada připomínek k předloženému návrhu

zákona, vyjádřím se k nim v obecné rozpravě, do které se zároveň hlásím. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Sedlář. Prosím.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Návrh zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům resortu obrany a o změně některých zákonů byl doručen poslancům 22. 12. 2014. Hlavní fakta k tomuto již řekl pan zástupce předkladatele kolega Antonín Seďa.

Dovolte mi zopakovat, že hlavním záměrem tohoto návrhu je vyplácení pravidelného měsíčního kompenzačního příspěvku, a to a) lidem perzekvovaným minulým režimem ztrátou zaměstnání v ozbrojených silách, a to 1 500 korun měsíčně, a b) vdovám a vdovcům po osobách perzekvovaných minulým režimem ztrátou zaměstnání v ozbrojených silách, a to částkou 750 korun. U státních občanů České republiky, bývalých vojáků a zaměstnanců resortu obrany, jejichž služební či pracovní poměr skončil z politických důvodů a u nichž byla deklarovaná účast na soudní rehabilitaci, již došlo k řádnému odškodnění, avšak u zbývajících skupin poškozených osob, které z politických důvodů (přišly?) o zaměstnání, přičemž nebyly zbaveny osobní svobody, se tomu tak nestalo. Tohle jsou hlavní důvody předložení tohoto návrhu.

A také mi dovolte znovu zopakovat informaci, že vláda vyjádřila 19. ledna nesouhlas s tímto návrhem, a to především proto, že se nepočítá s navýšením o uvedenou částku ve státním rozpočtu pro další rok, a dále z důvodu dalších možná nepopsaných nákladů spojených s případným vyplácením kompenzací. Tím je myšleno především nákladů, které by nesla administrace, evidence a samotné vyplácení.

Závěrem mi dovolte konstatovat, že samozřejmě s plným pochopením tohoto záměru by bylo dobré zvážit nejen reálné finanční možnosti České republiky, ale hlavně i to, že podobných skupin postižených bývalým režimem by se v naší společnosti našlo mnoho. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji přihlášku s přednostním právem pana předsedy Sklenáka. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já si dovolím přijít s procedurálním návrhem. Vzhledem k tomu, že se nacházíme v čase, který je vymezen pro třetí čtení, a vzhledem k tomu, že se dá očekávat, že rozprava k projednávanému bodu nebude úplně jednoduchá, navrhuji, abychom tento bod přerušili do příští schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, tak o něm dám hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro předložený návrh, tzn. přerušení tohoto bodu do příští schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 146, přihlášeno 164 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti 6. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat v projednávání podle programu. Otevírám

148.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 416/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru a současně rozpočtového výboru poslanec Jan Volný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 416/3, který byl doručen dne 7. října 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 416/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, předmětem dnešního projednávání je vládní návrh novely zákona o rozpočtovém určení daní, sněmovní tisk č. 416. Jak jste již všichni obeznámeni, předmětem návrhu je zvýšení procentuálního podílu, kterým se kraje podílejí na výnosu daně z přidané hodnoty, ze 7,86 % na 8,92 %, a to s účinností od 1. ledna 2016. Nezměněná zůstává příloha č. 1, podle níž se na vymezené části výnosu podílí jednotlivé kraje České republiky.

Kraje dlouhodobě požadují navýšení podílu na DPH na 8,92 %, jinými slovy požadují zrušit korekce, které měly zajistit, aby dodatečný výnos daňových opatření přijatých v letech 2011 a 2012 náležel výhradně státnímu rozpočtu. V reakci na tyto požadavky se navrhuje novela zákona o rozpočtovém určení daní, která zvýší podíl krajů na výnosu DPH na 8,92 % s účinností od 1. ledna 2016. Kraje návrhem získají v rámci rozpočtového určení daní prostředky, o jejichž použití budou moci rozhodovat samostatně. V absolutním vyjádření se jedná o navýšení daňových příjmů krajů o cca 3,5 mld. korun. Finanční efekty v dalších letech budou záviset na výši inkasa daně z přidané hodnoty.

Návrh prošel dne 6. října druhým čtením. K návrhu byly podány dva pozměňovací návrhy, které navrhují navýšení podílu obcí na celostátním hrubém výnosu DPH pouze s rozdílnou účinností. První pozměňovací návrh podal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který navrhuje s účinností od roku 2016 navýšit podíl obcí na DPH na 23,58 %, objemově cca o 2 mld. korun, a to na úkor státního

rozpočtu. Druhý pozměňovací návrh poslanců Vladislava Vilímce, Zbyňka Stanjury a Adolfa Beznosky navrhuje postupné navýšení podílu obcí na DPH, a to od roku 2017 na 21,83 % v objemu cca 3,71 mld. korun a od roku 2018 na 23,58 % v objemu 6,76 mld. korun.

Obě navýšení v souhrnné výši 10 mld. 470 mil. korun v rámci druhého pozměňovacího návrhu budou též na úkor státního rozpočtu.

K oběma předloženým návrhům zastává Ministerstvo financí nesouhlasné stanovisko. Prvotním důvodem je objem finančních prostředků, o které byly obcím od roku 2008 v rámci dvou novel navýšeny daňové příjmy. Jedná se celkově o 16,6 mld. korun, v roce 2008 o 4,6, v roce 2013 pak o 12, z toho 10,5 mld. na úkor státního rozpočtu. Celkový dopad uvedených dvou novel na obce od roku 2008 do roku 2014 je plus 56,2 mld. korun. Dalším důvodem je ekonomické hledisko. Finanční situace obcí na rozdíl od krajů je dobrá. Od roku 2012 obce dosahují výrazně kladný výsledek hospodaření: plus 6 mld. v roce 2012, plus 17 mld. v roce 2013, plus 9 mld. v roce 2014. Daňové příjmy obcí rostou. Celkové daňové příjmy obcí se od roku 2000 do roku 2014 zdvojnásobily a za posledních deset let vzrostly více než o 40 mld. korun, a to i přes hospodářskou krizi v roce 2008.

V žádném případě nechceme obce trestat za to, že dobře hospodaří, jak již v rámci proběhlých diskusí zaznělo. Chci však poukázat na rozpor v tvrzení obcí o nedostatku finančních prostředků ve srovnání s faktem, že zůstatky na běžných účtech obcí stále rostou: 70 mld. v roce 2012, 82 mld. v roce 2013, 89 mld. v roce 2014 a 102 mld. v srpnu 2015. A děje se tak napříč všemi velikostními kategoriemi. Z uvedeného plyne, že v současné době není situace na to, aby se bez konkrétního důvodu a záměru pouze navyšovaly daňové příjmy obcí.

Dne 16. října byl návrh projednán na 29. schůzi rozpočtového výboru, který nepodpořil žádný z navrhovaných pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu, do které eviduji tři přihlášky. První je přihlášený pan poslanec Vilímec a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. (Zpravodaj Volný by chtěl také hovořit.) Já jsem se na začátku ptal, zda si chcete vzít slovo před otevřením rozpravy. Řekl si o něj pouze pan ministr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Já bych panu poslanci Volnému místo přepustil, ale není třeba.

Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, nevím, pan ministr, když mluvil o dvou pozměňovacích návrzích, tak to myslím popletl. První pozměňovací návrh – nevím, jestli to měl špatně napsáno – který předložil výbor pro veřejnou správu, nenavrhuje navýšení podílu v roce 2016 obcím na DPH na 23,58, ale pouze na 21,40. Zaznělo něco jiného. Návrh, který jsem předložil s pány kolegy Stanjurou a Beznoskou, pak navrhuje dostat se až na to sjednocení v roce 2018 na 23,58 %.

Já bych se i v kontextu toho, co zde bylo řečeno panem ministrem, a argumenty byly také předkládány Ministerstvem financí při jednání rozpočtového výboru jako garančního výboru, chtěl pozastavit nad jednou věcí. Dnes jsem v České televizi v ranních zprávách četl, že máme jednat o navýšení peněz na samosprávy. Ale samospráva není jen kraj, samospráva jsou také obce. A je prostě skutečností, jak je předložen tento vládní návrh, že vláda a především Ministerstvo financí nemá stejný přístup v rámci rozpočtového určení daní na jedné straně pro kraje a na jedné straně pro obce.

Ano, Ministerstvo financí na nevím jak dlouhodobý, ale na tlak hejtmanů a požadavky hejtmanů a obecně krajů přistoupilo ke sjednocení podílu na všech sdílených daních ve výši 8,92 %, tedy k autonomnímu zvýšení podílu na RUDu krajů ve výši zhruba 3,5 mld. korun. Je třeba zdůraznit, že tento požadavek je legitimní. Snížení podílu na DPH před třemi lety bylo spojeno výhradně s potřebou vytvořit určitý finanční polštář pro nastartování důchodové reformy, především pro zavedení druhého pilíře. To dnes neplatí, protože dnes máme projednávat ve třetím čtení návrh, který důchodový pilíř ruší. Ano, vraťme krajům tento podíl na původní úroveň. To je zcela legitimní požadavek. Já bych byl poslední jako dlouholetý krajský zastupitel, který by tento požadavek chtěl nějak zpochybňovat. Samozřejmě Ministerstvo financí, a tomu také rozumím, si v mezidobí zvyklo na to, že má větší podíl na daňových výnosech v DPH, tomu rozumím, a jen velmi nerado se tohoto zvýšení vzdává, proto se to také odkládalo, projednávání rozpočtového určení daní, a vlastně díky návrhu pravicové opozice se to dostalo včas na jednání tak, abychom ve třetím čtení mohli rozhodnout ještě s účinností od 1. ledna. Tomu rozumím, že Ministerstvo financí se toho nechce vzdát, nicméně, jak jsem uvedl, ten požadavek krajů je legitimní a určitě jej nelze odmítat.

Je evidentní, a to nechci rozebírat, že navýšení podílu pomůže před krajskými volbami stávající krajské reprezentaci, ale každý rok jsou vždy nějaké volby a nechci to zpochybňovat. Pokud ale – a teď se dostanu k obcím a našim pozměňovacím návrhům – platí, že jsme řekli ano, vraťme krajům, jak uvedl pan bývalý ministr Kalousek, co jim Kalousek vzal, takzvaně v uvozovkách, řekl to v rozpočtovém výboru, proto si půjčuji citát, pak musíme říci, že to musí platit také, ale i v případě obcí. I těm byl snížen podíl na DPH. Nejdříve od roku 2012 na 19,93 %, později v souvislosti se zvýšením RUDu obcí, ale obcí, které se nacházely v takzvané sedlině daňových výnosů na obyvatele, na stávajících 20,83 %. Přesně z identických důvodů, aby obce neprofitovaly na důchodové reformy, stejně tak jako to bylo v případě krajů.

Stát mimoto, a to si neodpustím neuvést, v souvislosti s přechodným opatřením v souvislosti s potřebou stabilizaci veřejných rozpočtů ještě také ponížil podíl na daních ze závislé činnosti. A byť tato přechodná opatření již v letošním roce odezněla, šlo především o obnovení slevy na dani u pracujících důchodců, nižší procento, tedy 22,87 % podílu na dani ze závislé činnosti, zůstalo i pro letošní rok v platnosti. Dokonce v souvislosti s nálezem Ústavního soudu pracující důchodci nárokovali zpětně část daně za rok 2013 formou daňového přiznání, což, jak je známo, v souvislosti s takzvaným třicetiprocentním motivačním prvkem obcí na výběru této daně postihlo ve větší míře právě jejich daňové výnosy, ať už to bylo v roce letošním, nebo roce minulém. Uvádím to z jednoho prostého důvodu. Chci

demonstrovat, že bohužel v posledních dvou letech se stát k obcím ve vztahu k rozpočtovému určení daní nechoval zrovna solidně. Mlčky toleroval nelogické nastavení rozpočtového určení daňových výnosů a sám na něm profitoval.

Ministerstvo financí v zásadě argumentuje proti narovnání rozpočtového určení daní v případě obcí a proti těm našim pozměňovacím návrhům ve dvou hlediscích. On je zde popsal pan ministr financí, ale já s nimi nesouhlasím.

Za prvé, ano, došlo ať už v roce 2008, nebo od roku 2008 a pak od roku 2013 ke zvednutí rozpočtového určení daní obcí. To je pravda. Samo však, kdyby se pan ministr financí podíval na důvodovou zprávu a přečetl si ji, v důvodové zprávě Ministerstvo financí uznává, že sice objem daňových příjmů obcí pozitivně ovlivnila novela zákona o rozpočtovém určení daní č. 295/2012 Sb. účinná od 1. ledna 2013. Ale pozor, pak dodává: Avšak celkové efekty této novely na obce byly výrazně diferencované v důsledku změny vah a kritérií v přerozdělení mezi jednotlivé obce ČR. Ministerstvo financí tedy uvádí, co mnoho obcí tvrdí, nejen já, že ne každá obec ze změny rozpočtového určení daní profitovala. V zásadě hlavním smyslem poslední změny bylo narovnání rozpočtového určení daní obcí o velikosti, a starostové si to velmi dobře pamatují, zhruba 1 500 až 10 000 obyvatel, které výrazně prodělaly na změně rozpočtového určení daní účinné od 1. ledna 2008. Podotýkám, že zvláště větší města nad 20 000 obyvatel neprofitovala ani ze změny rozpočtového určení daní platné od roku 2008 ani z poslední změny platné od roku 2013. To znamená, argumentovat tím, že v roce 2008 a 2013 pro určité skupiny obcí bylo zvýšeno rozpočtové určení daní tak, aby se snížil nepoměr mezi nejmenšími obcemi a většími městy, prostě není seriózní.

Druhým důvodem, který Ministerstvo financí nepříliš šťastně uvedlo, je takzvaná skutečnost, a dnes to opakoval, byť to zjemnil pan ministr financí, je takzvaná skutečnost, že obce na rozdíl od krajů hospodaří dobře. Tak ono to má docela historické souvislosti a tradice. Obce se snažily, kdybyste se podíval, pane ministře, ve své většině vždy hospodařit odpovědně, ať bylo rozpočtové určení daní takové či onaké. Bylo tomu tak i v 90. letech, kdy daňová konstrukce byla zcela jiná, a je tomu tak i nyní. Obce prostě na rozdíl možná od krajů nemají takový koncentrovaný politický dosah, vědí, že jim v jejich hospodaření nikdo moc nepomůže, a musí si pomoct samy. Snaží se tedy hospodařit tak, aby se nedostávaly do neřešitelných finančních problémů. Přirozeně nalezneme i výjimky, protože obcí je téměř 6 250, ale výjimek je velmi málo. To však neznamená, že obce mají dostatek finančních prostředků na nutné opravy místních komunikací, škol, mateřských školek nebo třeba i kulturních památek. Samotný fakt, kolik mají obce na účtu, jaksi není relevantní ve vztahu k projednávání rozpočtového určení daní. To myslím je evidentní. Navíc bych chtěl upozornit na to, že nové plánovací období na infrastrukturu obcí mnoho nemyslí. Není vlastně vůbec možné financovat z evropských peněz třeba místní komunikace ani běžné kulturní památky. Již tady je podstatný rozdíl ve vztahu třeba ke krajským komunikacím, na jejichž rekonstrukce mohou kraje z IROPu získávat peníze.

I přes – a to pan ministr nezmínil, vždycky se zmiňuje jenom jedna část – úspěšné hospodaření obcí však i v jejich případě roste mírně zadluženost, ať je způsobena předfinancováním evropských projektů, nebo jinými investicemi. Pouze v minulém

roce byla výjimka, došlo ke snížení zadluženosti obcí o 2,3 mld. Kč, a to zásluhou snížení zadluženosti u čtyř největších měst. Bez nich by se celková zadluženost obcí zvýšila o 600 mil. Kč. Takže když na jedné straně poukazujeme na to, kolik mají obce na účtě, tak se také musíme podívat, jaká je zadluženost obcí.

Oba dva pozměňovací návrhy, které zde byly podány, směřují ke zvýšení podílu obcí na DPH v logice těchto změn, v kontextu těchto změn u krajů a v logice rušení druhého důchodového pilíře. Zatímco návrh výboru pro veřejnou správu navrhuje zvýšit v příštím roce podíl na DPH, jak už jsem uvedl, na úroveň pouze 21,40, tedy na úroveň roku 2011 před poslední větší změnou rozpočtového určení daní, náš návrh vychází ze skutečnosti, že v roce 2012 došlo k navýšení rozpočtového určení daní v případě menších měst, nikoliv k plošnému zvýšení u všech obcí a měst. Proto je samozřejmě logické vázat narovnání k současnému stavu, podobně jako je tomu u krajů.

Tento náš návrh je však koncipován tak, aby dal časový prostor Ministerstvu financí a obecně státnímu rozpočtu připravit se na takovou logickou změnu. Počítá tedy se zvýšením o jeden procentní bod, zhruba o 3,5 mld. Kč od 1. ledna 2017, a s celkovým narovnáním, což je dalších zhruba 6,5 mld. Kč, tak Ministerstvo financí uvádí o nějakých jaksi -set milionů více, ale to jsou vždycky odhady, které se pak ukážou, zda byly přesné, nebo nepřesné. To znamená, v dalším kroku se jedná zhruba o 6,5 mld. nebo 6,7 mld. Kč v roce 2018. Musím konstatovat, že více zodpovědnosti a více vstřícnosti vůči Ministerstvu financí skutečně nelze nalézt.

(Obrací se na ministra financí:) Můžu to zopakovat, že více zodpovědnosti a vstřícnosti vůči Ministerstvu financí tímto naším návrhem nelze nalézt, protože my nevstupujeme do projednávání státního rozpočtu na rok 2016. My říkáme ano, rok 2016 je v nějakém projednávání, ale pojďme udělat tu změnu tak, aby proběhla v letech 2017 a 2018. Mimo jiné je to seriózní vůči starostům, protože jak všichni dobře víme, nacházíme se v první čtvrtině volebního období a je seriózní dát starostům jakýsi jízdní plán toho, s jakými finančními prostředky do roku 2018, tedy do konce volebního období, mohou počítat.

Náš návrh ale je postaven tak, že může být hlasován i v případě, že projde návrh výboru pro veřejnou správu. To znamená, ony ty dva návrhy se vzájemně nevylučují. Na jednání rozpočtového výboru, když tady vidím pana zpravodaje, prostřednictvím pana předsedajícího, tak k oběma návrhům dával i pan zpravodaj neutrální stanovisko, a je zřejmé, že i zástupci, a to bez toho, abychom se tady nějak dohadovali, vládní koalice považují tyto návrhy za logické a rozumné. Koneckonců pan ministr financí byl na posledním sněmu Svazu měst a obcí a tyto návrhy samozřejmě tam zaznívaly a byl s nimi konfrontován. Jsou to návrhy takové, které dříve nebo později stejně budou muset být prosazeny. Oba dva návrhy podporuje také Svaz měst a obcí a Sdružení místních samospráv. Tady došlo ke vzácné shodě. V minulosti většinou to, co podporovalo Sdružení místních samospráv, nepodporoval Svaz měst a obcí a teď je tam vzájemná shoda.

Dostali jste asi většina poslanců nebo snad všichni poslanci dostali stanovisko Svazu měst a obcí. Jenom bych chtěl odcitovat ze stanoviska Svazu měst a obcí: Obcím, cituji, stejně tak jako krajům byly v roce 2011 příjmy v rozpočtovém určení

daní poníženy kvůli důchodovému pilíři. Ten však byl vládou letos zrušen – on ještě nebyl, ale pravděpodobně bude – a bylo by správné tyto peníze vrátit městům a obcím zpět, stejně jako je tomu u krajů, kdy se jim v rámci novely navrhuje vrátit podíl na DPH na původní výši. Města a obce sice velmi dobře hospodaří, paradoxně to však často vede k situaci, že se jim peníze ubírají. A ještě krátká citace ze stanoviska Sdružení místních samospráv. Ocituji: Pokud obce i kraje společně sdílely nenavyšování svých příjmů, když stát zvýšením DPH chtěl financovat důchodovou reformu, pak byla-li tato reforma zrušena, je slušně řečeno zcela neodůvodněné, pokud se posílení rozpočtu má dostat jen krajům. Takže to jen krátká citace z některých dopisů, které jste dostali, a dostali jste více dopisů i od Sdružení obcí apod.

Proto na závěr bych chtěl říci, že se nalézáme v situaci, kdy je ekonomika nahoře, nebo kdy jde ekonomika nahoru, a proto kdy jindy se má provést zpětný návrat na sjednocené sdílení podílu na sdílených daních než v době, kdy jde ekonomika nahoru? A proto je vhodný čas takovou změnu a narovnání stávajícího stavu provést.

Dále mluvit nebudu. Děkuji předem kolegyním a kolegům za podporu těchto návrhů, protože podpora je logická bez ohledu na to, kolik mají obce peněz na svých účtech. Je logická v tomto smyslu: pokud stát v souvislosti s důchodovou reformou ubral finanční prostředky a podíl samospráv na dani z přidané hodnoty, která byla zvýšena v situaci, kdy se tento důchodový pilíř ruší, tak je zcela logické a zcela solidní to obcím stejně jako krajům opět vrátit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. (Slabý potlesk zprava.) Nyní dvě faktické poznámky, paní kolegyni Kovářovou požádám ještě o posečkání. Dvě faktické poznámky pana poslance Beznosky a paní poslankyně Fischerové. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Adolfa Beznosky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji pěkně, pane předsedající, za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové a podle mě vynikající vystoupení kolegy Vilímce, který precizně zmapoval celou situaci, tak mně jenom zbývá, než abych vás požádal o to, abyste pozměňovací návrhy, a skoro si troufnu říct, samozřejmě nejlépe můj, jeho a pana kolegy Stanjury, podpořili, protože rozpočet, pokud proudí peněžní prostředky a zdroje z centrálního rozpočtu do rozpočtu samospráv, tak je to správný princip. Je to správná cesta. Pan ministr financí připomněl výborný trend, který se děl od roku 2008, kdy od roku 2008 do roku 2014 posílily rozpočty obcí zhruba o 50 miliard. Pojďme v tom trendu pokračovat a do roku 2018 tyto rozpočty podpořme dalšími 10 miliardami. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Nyní paní poslankyně Fischerová také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji velice za slovo. Vážené kolegyně, milí kolegové, budu následovat na slova pana poslance Vilímce a pana poslance Beznosky, protože řeknu takzvaně v bleděmodrém, jsem také jedna z těch, kteří jsme strávili na radnicích za samosprávy nějaké roky, a já jsem obdržela a věřím, že i vy mnozí e-maily. Bylo to jak poštou písemnou, tak i mailovou poštou. Jsou to stanoviska starostů malých obcí zejména, kteří nás žádají, všechny poslankyně a poslance, pane ministře financí, o to, aby obce nezůstávaly stranou, protože i když výborně hospodaří, jak jste říkal, tak přejí krajům, aby dostaly přidáno, ale cítí se tímto znevýhodněny, protože obce, když dostanou veřejné prostředky v době růstu ekonomiky, tak myslím, že jsou, jak jste říkal, ti, kteří opravdu s tím umí pracovat, hospodařit. Jsou tak sledováni ze svého blízkého okolí, že jim jde hlavně o údržbu majetku obecního, a to je priorita, kterou zejména potřebují podpořit.

Takže se přikláním ke stanovisku pozměňovacího návrhu jak výboru pro veřejnou správu, tak zejména i pro pozměňovací návrh tří poslanců za ODS, protože tam je velmi dobře rozložen příjem obcí do tří let. A co je důležité – i starostové a starostky musí na základě zákona tvořit výhledový plán rozpočtový a to je právě to, co jim toto umožňuje. Takže tímto žádám také všechny nás přítomné, abychom tyto pozměňovací návrhy, zejména který podporuje výhledově do příštích tří let příjem deset miliard pro obce, podpořili. Děkuji některým za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni za dodržení času k faktické poznámce. Paní kolegyni Kovářovou stále žádám o posečkání, ještě mám dvě další faktické poznámky, a to pana poslance Horáčka a pana poslance Pavla Plzáka. Nyní pan poslanec Václav Horáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jako dlouholetý starosta bych se také velice rád přiklonil k návrhu, který je z výboru pro veřejnou správu a mých kolegů Stanjury, Vilímce. Myslím si, že je to logický proces. Víte, mě trošku zarazila jedna věc. Pan ministr financí tady říkal doslova: Bilance obcí a hospodaření je kladné. Nechceme je trestat, že dobře hospodaří. A zároveň tedy já k tomu dodávám: proto jim nepřidáme. Tak nevím, co si z toho mám vybrat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Horáčkovi. (Mírný potlesk zprava.) Ještě pan poslanec Pavel Plzák, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem poslouchal se zájmem to expozé pana poslance Vilímce a pak jsem se díval tamhle, jestli jsme tedy ve druhém čtení nebo ve třetím čtení. Myslím si, že toto mělo zaznít ve druhém čtení, a jestli se nemýlím, ještě jsem se do jednacího řádu podíval, tak v této rozpravě můžeme navrhovat pouze – zdůrazním, opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, případně podat návrh na

opakování druhého čtení. Nic tady z toho nezaznělo. Takže děkuji a já doufám, že příště už to takto dělat nebudeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní ještě pan poslanec Petr Bendl, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na svého předřečníka, který říká, že už se ve třetím čtení nemůžeme k podstatě k ničemu vyjadřovat. Chtěl bych tady zdůraznit, že ve třetím čtení právě máme na stole jednak pozměňovací návrhy, které jsme ve druhém čtení neměli. Jenom je někdo avizoval, že je podá apod., a nebylo možné je vlastně komentovat. A máme normálně obecnou rozpravu a podrobnou rozpravu k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Prosím, zkuste býti demokraté a nechte debatovat ty, kteří k tomu zákonu chtějí cokoliv říct. Není nedůležitý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. (Slabý potlesk.) A protože už mohu dát slovo paní poslankyni Věře Kovářové, tak ji zvu, abych jí udělil slovo, a předtím ještě omluvím paní poslankyni Maxovou od 11. do 12. hodin. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych na začátku ráda reagovala na poslance Plzáka. Tuto debatu a předčítání z jednacího řádu jsme tady měli několikrát. Bylo jasně řečeno, že v jednacím řádu je stanoveno, co se může, čímž se chce říci, co se nemůže. O tom, že se nemůže diskutovat nebo může diskutovat, se tam nehovoří, protože se předpokládá, že se i ve třetím čtení může sdělovat názor na pozměňovací návrhy, a každý poslanec má právo přesvědčit své kolegy, aby podpořili pozměňovací návrhy. Tolik tedy reakce na kolegu.

Nyní, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, dovolte, abych i ve třetím čtení krátce vystoupila na podporu pozměňovacího návrhu, který si osvojil výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tento návrh předpokládá již od 1. ledna 2016 navýšení podílu obcí na výnosu daně z přidané hodnoty z 20,83 % na 21,4 %., což odpovídá nároku na státní rozpočet přibližně ve výši 2 miliard korun. Z pohledu státního rozpočtu je to částka nevelká. Z pohledu obcí a měst částka nemalá, kterou by nepochybně dokázaly využít ve prospěch svého rozvoje. Částka, jejíž značná část by přišla na český a moravský venkov, který veřejné investice samozřejmě potřebuje jako sůl. Všichni to víme, doufám, že to ví i pan ministr. Částka, jejíž část by i v našich městech našla smysluplné využití. Částka, která je v porovnání s očekávaným nárůstem příjmů krajů přibližně poloviční, by přitom obcemi a kraji byla vynaložena na reálné potřeby jednotlivých samospráv.

Kromě toho, že posílení příjmů obou kategorií samospráv, tedy nejen krajů, jak původní návrh předpokládá, je účelné, je to také spravedlivé. Když se zaváděl druhý pilíř důchodové reformy, snížil se jak podíl krajů, tak podíl obcí. Když se nyní druhý pilíř ruší, měli bychom navyšovat podíl jen krajům? To snad ne. V takovém přístupu

spatřuji nespravedlnost. Obce a města jsou diskriminovány. Nechci volit silná slova, nechci hovořit o protiústavnosti, ale o diskriminací obcí a měst v případě neschválení pozměňovacího návrhu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj mluvit musím. Ono také o nic jiného než o diskriminaci nejde a je potřeba si to říci zcela otevřeně. Otevřeně říci musíme i to, že v době současného ekonomického růstu je náprava této diskriminační nespravedlnosti docela jednoduchá a složitá by neměla být ani cesta k jejímu prosazení. Stačí, když většina kolegů pozměňovací návrh pod písmeny A1 a A2 podpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás na chviličku přeruším. Dovolím si vám všem oznámit, že bych rád přivítal zahraniční delegaci. Na galerii pro hosty se dostavila delegace Poslanecké sněmovny Národního kongresu Chilské republiky, kterou vede předseda Sněmovny, jeho excelence pan Marco Antonio Núñez Lozano. (Poslanci povstávají a tleskají.)

Děkuji. Prosím, pokračujte, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Zkrátka a dobře, stačí, vážení kolegové a vážené kolegyně, když většina z vás pozměňovací návrh pod písmeny A1 a A2 podpoří. Prosím vás o to a předem děkuji za případnou podporu.

A na samý závěr. Diskriminaci se samozřejmě snaží napravit také o něco štědřejší pozměňovací návrh kolegů Vilímce, Stanjury a Beznosky. Ráda bych řekla, že i tento návrh má moji plnou podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Pavla Plzáka a budeme pokračovat v diskusi. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já jenom musím reagovat na tu moji kritiku. Já jsem si nedovolil nic jiného než citovat tady jednací řád, což je zákon. Zákony tvoříme, měli bychom je dodržovat. Nic jiného. Pokud se na to každý díváme jinak, tak asi tady by měl se k tomu vyjádřit legislativní odbor nebo něco, já to asi chápu jinak než kolegové z opozice. Já se za to na ně nezlobím. Mně jenom přijde divné, že tady častokráte bazírujeme na tom, jestli někdo správně zpochybnil hlasování, jestli ta formulace byla správná nebo nebyla, přitom třeba konkrétně o té formulaci v jednacím řádu není vůbec nic. A tady, kde zákon, jednací řád, nám říká přesně, o čem má být třetí čtení, tak buď změňme jednací řád – já jsem pro, změňme ho, jestli to chceme takhle, tak to změňme, ale dodržujme ho. Nic jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Ještě před dalším přihlášeným dvě faktické poznámky – pana poslance Stanjury a paní poslankyně Kovářové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No mně to nedá. To není žádné bazírování. Pokud chcete zpochybnit hlasování, tak nemůžete říkat, že jste hlasoval jinak než jste chtěl. To je prostě trošku pozdě. Pokud někdo řekne, že nějak hlasoval a na sjetině má jiný výsledek, než on skutečně hlasoval, tak je to jiný případ. To není žádná hra se slovíčky. Mnozí kolegové a kolegyně sem chodí, a já bych řekl, že skoro nejčastěji z vašeho hnutí, – a říkají "já jsem chtěl hlasovat ne, a hlasoval jsem ano". Ale to není žádné zpochybnění hlasování. To je jen přiznání k tomu, že ten člověk nevěděl, jak má hlasovat. To abychom si řekli.

Na druhé straně když mluví vládní poslanci, tak to nikomu nevadí. Když takhle důležitý bod, který dnes sledují nejen občané, ale já bych řekl nejen těch 6 245 starostů, ale všichni zastupitelé a určitě v každém klubu najdete své stranické kolegy, kteří připravují rozpočty třeba na příští rok, tak jako podle mne je to mimořádně důležitý zákon. Navíc se ani nepřeme o tom, zda podpoříme tu vládní část. Na tom je podle mě velká shoda v Poslanecké sněmovně, nikdo neprotestuje proti vládnímu návrhu. Debatujeme legitimně o tom, jak pomoci obcím, a to jsou dodatečné návrhy. Ty nejsou proti tomu návrhu, se kterým přišla vláda, takže je to naprosto legitimní. My, kteří považujeme podporu komunální politiky za mimořádně důležitou, k tomu samozřejmě budeme vystupovat a budeme se vás snažit přesvědčit, vás, kteří ještě váháte, abyste to také podpořili. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi i za dodržení času. Nyní ještě faktická poznámka paní kolegyně Kovářové a potom pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Ještě navážu na debatu o jednacím řádu a budu citovat, co je v jednacím řádu napsáno: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb atd.

Pane kolego, ani já ani kolega Vilímec jsme nic nenavrhovali, čili mluvit a hovořit o našich pozměňovacích návrzích klidně můžeme, ale navrhnout nový pozměňovací návrh nemůžeme. To je k jednacímu řádu.

A jestliže jsme ve třetím čtení, diskutujeme o pozměňovacích návrzích, diskutujeme ještě případně o stanoviscích jednotlivých klubů, tak by mě zajímalo a byla bych ráda, aby pan poslanec Plzák prostřednictvím pana předsedajícího neodváděl pozornost od těch argumentů, které jsme zde uváděli, a zajímal by mě jeho názor na pozměňovací návrhy, které jsme s kolegou Vilímcem předložili. Protože vás upozorňuji, že ve výboru pro veřejnou správu vaši dva kolegové můj pozměňovací návrh podpořili. Znamená to tedy, že to je stanovisko klubu? A byla bych ráda, aby i koaliční poslanci se vyjádřili v této debatě. To by mě zajímalo, a ne citace z jednacího řádu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jenom aby nedošlo k nedorozumění. Pan kolega Stanjura se tady oprávněně ohradil proti často nelegitimnímu způsobu zpochybnění hlasování. Já pro ty kolegy, kteří jsou tu první období, se to pokusím říci co nejsrozumitelněji. Když chcete věrohodně zpochybnit hlasování, nesmíte říci pravdu. Některým z vás se to občas stává.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zejména za dodržení času k faktické poznámce. Můžeme pokračovat. Pan poslanec Herbert Pavera v řádné rozpravě ve třetím čtení a po něm pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, vážený pane ministře financí, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Já chápu tady to vystupování kolegů z koalice. Pan kolega Plzák má jistě právo na to, aby řekl svůj názor, protože jsme přece v Poslanecké sněmovně a tady může říci každý svůj názor demokraticky a svobodně.

Ale já bych se chtěl vrátit k tomu, proč tady vystupuji, a požádat vás, kolegyně a kolegové, o to, abyste podpořili rozpočtové určení daní, navýšení rozpočtového určení daní i směrem k obcím a městům. Řeknu k tomu i několik faktů a věcí, které tady už některé možná zazněly, a některé nezazněly.

Dnes rozhodneme o tom, jestli kraje či obce dostanou nějaké finance navíc pro svůj další rozvoj. Novela, kterou předkládá vláda a Ministerstvo financí, kterou se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům, je ve třetím čtení, a tedy dnes rozhodneme o tom, jak obce a kraje získají výhodu pro další rozvoj.

Cílem předloženého návrhu je řešit především přetrvávající tlak na posílení rozpočtů krajů, aby prostřednictvím větší finanční samostatnosti krajů mohly kraje podpořit rozvoj svých regionů. Toto říkám z důvodové zprávy a pokračuji z důvodové zprávy, jenom jako připomínku pro všechny ostatní.

V důvodové zprávě je i tabulka, která ukazuje, jaké daňové příjmy z DPH má stát, obce a kraje. Z této tabulky z důvodové zprávy vláda usoudila, že nastavení podílu na DPH u krajů bylo v letech 2012 a 2013 méně příznivé než v případě obcí a státního rozpočtu. Na druhé straně se zde i uvádí, že i toto hodnocení je zjednodušené, neboť objem daňových příjmů z DPH u obcí sice pozitivně ovlivnila novela zákona o rozpočtovém určení daní účinná od 1. 1. 2013, avšak celkové efekty této novely na obce byly výrazně diferencované v důsledku změn vah a kritérií přerozdělení mezi jednotlivé obce České republiky. V tabulce č. 1 jsou u daňových příjmů obcí zahrnuty i příjmy hlavního města Prahy, což je uvedeno i v textu důvodové zprávy. Všichni víme, jaké jsou příjmy hlavního města Prahy, a příjem Prahy výrazně zkresluje příjem všech obcí.

Od roku 2016 se navrhuje navýšení podílu krajů na dani z přidané hodnoty 7,86 % na 9,82 %. Tento návrh reaguje na kritiku ze strany krajů a povede jistě k posílení finanční samostatnosti, ke stabilizaci krajských rozpočtů a k rozvoji krajů, jak už tu bylo řečeno. Musím říct, že nejenom já, ale i moji kolegové a kolegyně plně

podporujeme navýšení tohoto rozpočtového určení daní krajům, protože kraje potřebují finance na opravu cest, na nemocnice, na školství a podobně.

Při projednávání návrhu zákona v prvním a ve druhém čtení mnohokrát vystoupili současní i bývalí starostové i poslanci a poslankyně, kteří upozorňovali na to, že kromě krajům by se mělo přidat také obcím. I obcím totiž bylo stejně jako krajům v důsledku rozpočtových opatření krácen daňový koeficient z navržených 23,58 % na 20,83 %. Ročně tak přicházejí obce zhruba minimálně o 600 korun na občana, což je docela velká částka. Také z tohoto důvodu navrhli někteří poslanci, paní kolegyně Kovářová, pan kolega Vilímec, pan kolega Stanjura, pan kolega Beznoska, pozměňovací návrhy, které by tuto nerovnost napravily. Navýšení by od roku 2018 zatížilo státní rozpočet o více než 6 miliard korun. Je to dost, ale myslím si, že stejně jako ministr financí našel finanční prostředky vždycky, když říkal, že na nic peníze nejsou, a nakonec po týdnu hledání tam vždycky peníze našel. Věřím, že i v tomto případě pan ministr financí tyto peníze najde.

Garanční výbor, kterým je rozpočtový výbor, bohužel tyto pozměňovací návrhy nedoporučuje schválit. Rád bych se zeptal pana ministra financí, zda si myslí, že je správné přidat jen krajům a obcím ne. Rád bych se zeptal pana ministra financí, zda obce nepotřebují peníze na další rozvoj. A také bych se zeptal pana ministra financí, zda vůbec ví, s jakými problémy se potýkají obce a města. Já si odpovím sám: Pan ministr financí vůbec na jiné věci nemyslí a vůbec nezná situaci, s jakými problémy se obce a města mnohdy potýkají.

Pan ministr financí tady hovořil také o tom, že obce hospodaří dobře, proto nepotřebují více peněz. Z toho jsem usoudil, že stát i kraje hospodaří špatně, protože krajům musíme přidat a stát hospodaří s deficitem desítek miliard. Nic jiného z toho nemohu usoudit než to, že obce prostě hospodaří dobře a kraje a stát špatně. Pan ministr financí tady upozorňoval na to, že na účtech obcí a měst jsou desítky miliard korun. Mluvil tam i o částce, že je tam sto miliard. Když jsem si to přepočítal, kolik vychází v průměru na jednu obec, je to zhruba kolem 15 milionů korun. Není to žádná velká částka, když si vezmete, že obce se připravují mnohdy ještě na opravy komunikací, chodníků, kanalizací, na velké projekty, na které čekaly i z evropských dotací – které bohužel v současné době a v novém programovém období nebudou moci z těchto programů většinou financovat. Proto mají obce na svých účtech peníze, aby mohly realizovat projekty, které pomohou zkvalitnit život v jednotlivých obcích a městech.

Už jsem tady říkal minule při projednávání druhého čtení, že mnohé obce a města nemají za dvacet pět let od revoluce opravené chodníky a komunikace, a stát se bohužel rozhodl, že obcím dá jen tolik, kolik si myslí, že jim postačí, místo toho, aby jim dal tolik, kolik potřebují. Nekritizuji jenom současnou vládu, chybu udělaly i minulé vlády, i když ta předposlední zrovna udělala obrovský krok k rozvoji obcí a měst tím, že navýšila rozpočtové určení daní.

Víte, v posledních deseti letech jsem s kolegy z Hlučínska, a už jsem to tady říkal, navštívil řadu velmi významných regionů ve vyspělých zemích Evropy. Byli jsme v Rakousku, Švýcarsku, Německu, jižním Tyrolsku a severní Itálii a v Holandsku. Tyto regiony se samozřejmě nacházejí v bohatších a vyspělejších zemích, ale jsou

úspěšné především proto, že mají mnohonásobně vyšší rozpočty než srovnatelné obce a města.

Milé kolegyně a kolegové, pokud nepodpoříte navýšení rozpočtového určení daní u obcí a měst, dáváte tím občanům najevo, že si nevážíte náročné práce starostů, kteří bojují o každou korunu pro svou obec, a že si nevážíte ani občanů, kteří mají nárok na kvalitní život v obci.

Chtěl bych ještě navrhnout i panu ministru financí jednu věc, která vyplývá z toho, že obce a města dostanou na daních sice spoustu financí, řada se těchto peněz se ale státu vrací na DPH, na odvodu sociálním a zdravotním, což mnohdy dělá minimálně jednu pětinu odvodů. Určitě by obcím a městům pomohlo i to, že by mohly být plátci DPH a mohly by si uplatnit vrácení DPH především u svých investic do staveb a podobně. I to je možné zamyšlení, jak pomoci obcím a městům k tomu, aby se mohly opravdu rozvíjet a vytvářet kvalitní místo pro život svých občanů.

Milé kolegyně a kolegové, věřím, že nejenom vyslyšíte připomínky a prosby nás starostů, kteří tady před vámi stojíme, ale i všech občanů, kteří čekají na to, aby měli opravený chodník, aby měli opravenou komunikaci a aby měli všechny dostupné služby ve svých obcích a městech. Děkuji vám za pochopení a případnou podporu. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Herbert Pavera. A než budeme pokračovat, ještě pan poslanec Pavel Plzák s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, naposledy, víceméně pro to, že jsem byl paní kolegyní Kovářovou vyzván k diskusi. Mohu jí říct, že já mám velké pochopení pro její pozměňovací návrh, stejně tak, jako znám mnoho členů Občanské demokratické strany, kteří chtějí férové konkurenční prostředí a mají velké pochopení pro zavedení elektronické evidence tržeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, můžeme pokračovat v rozpravě – ale paní poslankyně Kovářová se také hlásí ještě k faktické poznámce. A poté vystoupí pan kolega Petr Bendl. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Chtěla bych se optat prostřednictvím předsedajícího pana kolegy, co to znamená pochopení. Znamená to, že budete hlasovat pro tento pozměňovací návrh? Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Myslím, že tato debata je předčasná, ještě zdaleka nemůžeme zahájit hlasování, protože mám před sebou ještě další přihlášené. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zdeněk Soukup a pak snad konečně budeme pokračovat v rozpravě vystoupením řádně přihlášených poslanců. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já jenom krátce. Dámy a pánové, tady napravo, pan kolega Plzák si sype popel na hlavu. Nechte už ho být.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Nyní pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan poslanec František Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího, nenecháme (smích v pravé části jednací síně), protože já vám musím, aby z toho bylo patrné, ať jednou provždy máme už jasno, jak je to s tím třetím čtením, tak vám doporučuji všem přečíst si ten § 95 odst. 2, ve kterém je napsáno: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb atd. To znamená, že už není možné opravovat všechno, co jsme do té doby přednesli, kde jsme podali pozměňovací návrhy atd. Ale ve třetím čtení se koná rozprava ke každému tomu materiálu bez ohledu na to, jestli se to někomu líbí, anebo ne. Musel by se změnit zákon.

A ještě jedna poznámka, že pan kolega při vší úctě, poslanec Plzák, skrze pana předsedajícího – měli bychom asi mluvit k věcem, které se týkají toho zákona, a ne k EET. Tím malinko popíráte to, co jste před chvilkou říkal, že je potřeba diskutovat jen k věcem, které se týkají toho zákona. Ale přitom sem taháte registrační pokladny, to si myslím, že sem opravdu nepatří. A v tom bych s vámi souhlasil, kdybyste s tím sám trochu jako nezačal, při vší úctě.

Já jsem se řádně přihlásil k tomuto návrhu zákona, protože jsme o něm podrobně diskutovali ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a napříč politickým spektrem, ono už to tady padlo, jsme se dokázali dohodnout na přijatelném kompromisu, který říká, že na města a obce by se myslet také mělo. Mí kolegové předřečníci tady často opakovali argumenty. Nevím, jestli tady padl argument o tom, že opravdu se tehdy obcím sáhlo na příjmy, když bylo potřeba sanovat druhý důchodový pilíř, a vláda prosadila, že druhý důchodový pilíř není potřeba, že na důchody bude, že už tady není problém, že se důchodci nemusí bát. Ta předpředešlá vláda měla pocit, že na ty důchody máme myslet více, OK, prosadila tady koaliční většina, že na důchody není potřeba tolik myslet, jako myslely ty předešlé vlády, protože peníze jsou, ale v tom případě by mělo platit: vracíme-li krajským samosprávám to, co jim bylo sebráno, měli bychom to vrátit i samosprávám obecním. Na tom, řeknu napříč politickým spektrem, jsme se shodli na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a doporučili jsme vám, abyste to respektovali.

Včera jsem při interpelacích poslouchal nejenom opoziční poslance, když interpelovali jednotlivé ministry, případně premiéra, ale i koaliční poslance, když tady tuším pan kolega Seďa, prostřednictvím předsedajícího, říkal, že jsou potřeba peníze na památky nebo na nějaké... (nesouhlas z pléna) ... tak to byl někdo jiný, omlouvám se... že je potřeba posílit dotační tituly na kapličky a na kulturní dědictví a tak dále a tak dále, což jsou jednotlivosti, o které musí žádat poslanec tady veřejnou interpelací, přičemž podpoříme-li ten návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, případně návrh kolegů Stanjury, Vilímce, Beznosky a dalších, pak můžeme říct, že jsme pomohli obecně všem bez rozdílu politické příslušnosti, bez rozdílu na

to, jestli zrovna v tom či onom městě vládne ta či ona koalice, a budeme v tomto ohledu spravedliví. Já chci těm poslancům, kteří ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pro tento návrh hlasovali, poděkovat. Vážím si toho, že pravděpodobně mají zkušenost z práce v komunálních lavicích, případně regionálních, a vědí, že by ty rozpočty měly, nejenom státní a krajské, pokud jsme se tady rozhodli, že je budeme posilovat, ale i ty obecní, že by měly dýchat společně, a posilovat jejich účast na podílu zisku z DPH bychom měli.

Mluvili jsme tady, a to chci zdůraznit, že jsme na obce často přenášeli povinnosti a příliš jsme ty povinnosti nesanovali právě ze státního rozpočtu. Připomenu jenom zákon o odpadech a nové tituly, kde obce a města musí shromažďovat bioodpad, a tak dále a tak dále, a že s tím mají nějaké výdaje. Připomenu vynětí ze zemědělského původního fondu, kde po obcích na rozdíl od státu chceme, aby za vynětí ze zemědělského půdního fondu na veřejně prospěšné akce platily, ale stát, ten platit za vynětí ze zemědělského půdního fondu v případě jeho aktivit nemusí. Stejně jako vláda tady často říká, že chce přidat úředníkům státní správy a samosprávy a zvyšuje mzdové tabulky, ale stát nepřispívá obcím tolik, kolik po nich chce, aby přidaly na platech. Pak tedy je potřeba si říct, jestli je férové, abychom alespoň tímto způsobem podpořili vyšší příjmy měst a obcí. Poslouchám tady pana premiéra i ministra financí, jak říká, přidáme úředníkům, komu všemu přidáme, přidáme učitelům. Ale zase ty dotace, které tam jdou, nepokryjí potřeby, které s tím právě samosprávy mají, ať už se to týká základního, mateřského školství, či středních škol.

Mluvili jsme tady o spoluúčasti měst a obcí na programech a projektech financovaných Evropskou unií. V podstatě motivujeme obce k tomu, aby se zadlužovaly, protože říkáme: chcete-li dosáhnout na ty finanční prostředky, musíte na to mít finanční prostředky vlastní, přičemž na druhou stranu tady jsem poslouchal řadu ministrů i koaličních poslanců, kteří říkají: je třeba vyčerpat, v minulosti se nečerpalo, je nutné, abychom vyčerpali všechny finanční prostředky. A tlačíme, nebo stát tlačí města a obce i kraje k tomu, aby těch finančních prostředků, případně fyzické osoby, právnické apod., aby jich v maximální možné míře využily. Tím pádem ale tlačíme k tomu, aby se města a obce zadlužovaly. Přesto slova pana ministra financí, tady říkal: obce a města hospodaří dobře. A to přes ten tlak, který na ně je vyvíjen, protože na potřeby, které pro ty občany potřebují zařídit, finanční prostředky nemají, a vytvářejí se tady dotační tituly, které předpokládají, že nějaké své vlastní zdroje mít budou. No, kde je mají v tom případě vzít, ty částky nejsou příliš velké. Nehledě na to, a to velmi zdůrazňuji a doufám, že bude platit slib ministryně pro místní rozvoj, že udělají analýzu toho, jak vlastně vypadá vybavenost infrastrukturou obcí a měst v celé České republice, abychom viděli, jestli se ty nůžky rozevírají, a případně v kterých lokalitách České republiky nebo v kterých regionech, co se týká vybavenosti, zejména tou potřebnou veřejnou infrastrukturou, jako jsou vodovody, kanalizace, silnice a tak dále a tak dále, nebo jestli nikoliv.

Já jsem k tomuto materiálu vystupoval už v prvním a vlastně i ve druhém čtení a žádal jsem kolegy, kteří sedí dnes v krajských zastupitelských lavicích, aby nenabíhali tomu, že rozhodnutí posílit pouze krajské rozpočty je volební dárek. Protože by měli být féroví vůči městům a obcím a měli by, a koneckonců možná i to byl důvod, proč jsme se na tom dohodli na výboru pro veřejnou správu a regionální

rozvoj, že chceme, aby byly podpořeny i rozpočty měst a obcí, tak prosím zkuste i toto vzít v úvahu, ať tu nejste v konfliktu zájmů. Podpořte i města a obce. Protože jinak to opravdu vzhledem k tomu, že v České republice převážně vládne sociální demokracie, bude zjevně vypadat tak, že se rozpočtové určení daní týká krajů jenom proto, že sociální demokracie má svého premiéra a v 95 % krajů vládne. To si myslím, že je potřeba, abyste byli féroví vůči všem samosprávám bez ohledu na to, kdo tam zrovna momentálně má či nemá většinu.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Františka Váchy. Připraví se pan kolega Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, moji předřečníci pan Vilímec, Kovářová, Pavera i pan poslanec Bendl udělali myslím velmi kvalitní a důkladnou analýzu toho problému, který teď tady máme na jednání. My rozhodujeme o podobě vládního návrhu zákona o rozpočtovém určení daní, který lze v této formě, v jaké byl předložen, považovat za diskriminační. Vláda chce vědomě zvýšit dotace pouze jedné úrovni samosprávy a druhou tím poškodit.

Kolegyně a kolegové, já předpokládám, že všichni, kdo tady sedíte, jste z nějaké obce. A mě by zajímalo, co řeknete občanům, až se vrátíte domů, jestli až přijdete do hospody, tak řeknete: Pepo, prostě dali jsme ty peníze krajům, nebude chodník, nebude ta kanalizace, protože nám to někdo na klubu nařídil, tak jsme ho poslechli.

Přece není možné, abychom přidávali krajům a současně nepřidávali obcím. Já nevěřím tomu, to co tady padlo mezi předřečníky, že to je z důvodu krajských voleb. Přesto tato myšlenka tady se dostala na plénum, tak ji nemůžeme nezmínit.

Zajímavý je rozpor mezi závěry rozpočtového výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Můžeme se podívat, že rozpočtový výbor doporučuje schválit původní verzi novely, kdežto výbor pro veřejnou správu podporuje pozměňovací návrh myslím že kolegyně Kovářové. Tak už tady vidíte, že výbor pro veřejnou správu, že tam sedí lidé, kteří rozumí veřejné správě, kdežto ve výboru rozpočtovém jsou lidi, kteří vidí jenom ty peníze a už nevidí ty lidi, někteří, pravděpodobně ti koaliční a ne ti opoziční vidí jenom ty peníze a ne ty lidi, kteří na těch obcích jsou.

Pane ministře, já jsem vás 10. září interpeloval ve věci nedostatečné výše příspěvku obcí na výkon státní správy. Obrátil jsem se na vás v souvislosti s přípravou státního rozpočtu na rok 2016 a s prosbou ve věci výše příspěvku pro obce na přenesený výkon státní správy. Je známo, že řada obcí na přenesenou působnost dlouhodobě doplácí ze svých daňových příjmů, o kterých se teď bavíme. Například v mém rodném městě je to 80 mil. ročně, 80 mil. ročně České Budějovice doplácejí na přenos státní správy. Samozřejmě víme, že bylo několik let bez valorizace a že se na příští rok má celkový objem prostředků na státní správu zvýšit myslím o jedno procento. To je jistě záslužné, avšak tato výše je samozřejmě

nedostatečná. Jako příklad mohu uvést, že vláda, a už to tu bylo zmíněno mnohokrát, vláda chystá navýšit státním úředníkům mzdy minimálně o tři procenta, což se rovněž týká úředníků samospráv a bude to znamenat dodatečné výdaje samospráv. U našeho města by to znamenalo přibližně 3,5 mil. korun, ale nedostaneme na to žádné peníze navíc.

Co je zajímavé, co jste mi odpověděl, a to by myslím tady mohlo zaznít, že "jsem přesvědčen že značný podíl na současné situaci má také skutečnost, že jednotlivé resorty nejsou nijak motivovány k minimalizaci ukládané administrativní zátěže a s ní spojených finančních dopadů". No to je zajímavé, když se podíváme, jak jsme projednávali návrh státního rozpočtu a dozvěděli jsme se, že jenom na nových mzdových výdajích na nové státní zaměstnance chystáte utratit nějakých 20 miliard, jestli se nepletu, tak to byla tato částka. Ještě zajímavější je, že mi napíšete, že vedle zmíněných skutečností nelze pominout ani fakt, že příspěvek na výkon státní správy je sice významným, příspěvek státu, ale nikoli jediným zdrojem krytí přenesené působnosti, mezi něž patří mimo jiné i daňové příjmy. Tak vy v té odpovědi souhlasíte s tím, že část té zátěže státní správy musí být kryta z daňových příjmů, nicméně když se potom přijde s novelou zákona o rozpočtovém určení daní, tak těm obcím nedáte nic a dáte to jenom krajům. Tak jim to neberte, zvláště pokud chcete například navýšit platy státních zaměstnanců.

Už tady bylo zmíněno, že to plošné snížení v roce 2011 o 17,6 % bylo kvůli jistému šetření na druhý pilíř důchodového spoření. Ten teď rušíte, nebo ho zrušíte pravděpodobně za nějaké tři body, pokud se tam vůbec dostaneme. Ale ty peníze pošlete jenom krajům a obcím ne.

Musím říct, že odmítám myšlenku, kterou jste tady zmínil ve svém projevu, a to že obce šetří, mají dost peněz, a tak je potrestáme. Mohu vám říct, že já osobně, pokud někdo dobře hospodaří a ještě k tomu šetří, bych ho nepotrestal, já bych ho za to odměnil.

A abych, on tu pan kolega Plzák není, nicméně abych dostál jeho představě výkladu jednacího řádu, tak zmíním dva zásadní pozměňovací návrhy. První je pozměňovací návrh paní kolegyně Kovářové, který si vzal za své výbor pro státní správu. Ten se týká roku 2016. Tam mám pocit, že se možná, a doufám, že se Sněmovna a zdá se, že někteří koaliční poslanci ten návrh podpoří, doufejme, že minimálně ti, kteří ho podpořili na tom výboru.

Ale je tu další pozměňovací návrh pana kolegy Vilímce, který tam pravděpodobně na tom výboru neprošel, a ten se týká dalších let. My v tom prvním pozměňovacím návrhu výboru pro státní správu pomůžeme obcím o něco víc, ale měli bychom se zaměřit na to, aby se příjmy zvyšovaly také v následujících letech, tak jak to navrhuje pan kolega Vilímec.

Já vám závěrem řeknu jeden příklad, velmi podobný příklad k tomu, o co se tedy jedná a o co se jedná v pozměňovacím návrhu pana kolegy Vilímce, který už jsme tu odsouhlasili, a to jsou naše platy. Naše platy byly sníženy, nebo platy našich předchůdců, kvůli krizi. A my jsme pak přišli a řekli jsme: Dobře, nezvýšíme si je všechny najednou, ale budeme je postupně zvyšovat nějakým navyšovaným koeficientem každý rok. Sami jsme si ty platy zvýšili, a těm obcím ty peníze nedáme?

Těm obcím nezaručíme to, že se jim ten příspěvek bude postupně zvyšovat každý rok, tak aby se ty obce, stejně jako my, za několik let dostaly do stejné situace, ve které byly, než byla krize. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi, s faktickou poznámkou ještě paní poslankyně Věra Kovářová a poté také faktická poznámka Ludvíka Hovorky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: V předcházejících diskusích a příspěvcích zazněla řada dotazů. Já bych se ráda obrátila na pana ministra. Chybí nám průběžná reakce na dotazy kolegů. Kolega Pavera pokládal dotazy, ale odpovídal si na ně i sám, takže možná by bylo dobré, kdybychom znali i odpovědi vaše, pane ministře. Myslíme si, že jde o důležitá témata, a chceme o nich s vámi diskutovat. Prosím, pojďte a připojte se do této diskuse. Prosím vás o to. Nebo se chcete spokojit s tím, že vládní návrh prosadíte silou? To by byla hodně špatná zpráva pro český a moravský venkov.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky a poté přihláška pana ministra financí a místopředsedy vlády Andreje Babiše. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy a pánové, ty projevy, které tu zaznívají, jsou velmi dojemné. Jsou to projevy o tom, že trestáme obce. Chtěl bych se zeptat – my jsme všichni dostali ty dopisy od pana poslance Polčáka, dostali jsme spoustu dopisů od našich starostů. Vypadá to, že jediní zástupci obcí a měst, kteří chtějí dobře pro naše obce a města, pro jejich obyvatele, pro starosty, jsou jen ti, kteří tady vystupují. Víte, já si myslím, že to není úplně pravda. A také bych rád slyšel, co se změnilo, co se změnilo od středy. Ve středu jsme tady byli kritizováni, že jsme nezodpovědní, že v časech bohatých prostě rozhazujeme peníze. Tady se navrhuje zvýšit výdaje státního rozpočtu bez jakékoli kompenzace. A něco se změnilo zřejmě za ty dva dny, teď už se všichni chováme špatně. My se chceme chovat zodpovědně, abychom nezvyšovali výdaje státního rozpočtu, a tady zase jsme kritizováni za to, že je nezvýšíme. V jednom případě o 2 miliony, ve druhém případě o 3,5 v roce 2017 a o 6 miliard v roce 2018. Takže je třeba si to srovnat, aby v té diskusi to bylo konzistentní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tedy řadu faktických poznámek. První faktická poznámka byla poznámka ministra financí a místopředsedy vlády Andreje Babiše, potom je pan poslanec Kučera, Stanjura, Vácha a pan předseda vlády. Vy jste chtěl s přednostním právem? Dobře, tak v tom případě vyčerpáme nejdříve faktické poznámky, v tom případě pan poslanec Michal Kučera, první s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych tu jen krátce zareagoval sva mého předřečníka, na pana poslance Hovorku. Pane poslanče Hovorko prostřednictvím pana předsedajícího, nezměnilo se nic. My jsme naprosto konzistentní. My hovoříme o tom, nejenom kolik peněz se ve státním rozpočtu utratí, ale také na co se ty peníze utratí. A kritizujeme to, že ty peníze házíte do černé díry, do reformovaných systémů zdravotnictví a sociálního systému, nepřišli jste s žádnou reformou těchto systémů, do té černé díry ty peníze házíte, a naprosto konzistentně říkáme: Dejte ty peníze obcím. Tam je utrácíte správným směrem. Ti starostové přesně vědí, co s těmi penězi mají dělat, a potvrdil to i ministr financí, že obce hospodaří řádně, že vytvářejí řádné rozpočty, ty peníze utracené tímto směrem jsou naprosto účelné. Proto to podporujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanjura také s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Také reakce na vystoupení pana poslance Hovorky. Za prvé jsme neřekli, a já si to ani nemyslím, že jediní, kteří dnes budou hlasovat za zájmy obcí, budou naše dva kluby, které nejvíce vystupují. Přece v každém výboru má koalice většinu. A první pozměňovací návrh prošel výborem pro veřejnou správu. To znamená, bezesporu se k tomu dobrému návrhu přidali i mnozí koaliční poslanci a my jen toho využíváme k tomu, abychom přesvědčili ty váhající.

A k těm výdajům. No to je úplně jednoduché. Je to o prioritách v rozpočtu. Vy zvyšujete v návrhu rozpočtu transfery soukromoprávním subjektům o 9 miliard, což je o 15 %. Tak pro vás jako pro pana poslance Hovorku, vy jste pro to hlasoval, je z těch dvou hlasování – nevím, jak budete hlasovat dneska, ale vy říkáte: Pro mě je důležitější zvýšit dotace soukromoprávním subjektům o 9 miliard než dát všem obcím 2 miliardy. To je o prioritách. Když škrtneme 9, což my budeme navrhovat v rámci druhého čtení, tak 2 můžeme dát obcím a 7 ještě zbude. To je přece jasný postoj. A jestli chcete, tak místo těch 30 miliard přineseme 32 miliard do druhého čtení, kde se dá ušetřit, aby tam byly ty 2 miliardy na obce.

Ale připomínám hlasování toho výboru. Já si přesně nepamatuji ty počty, ale logicky, mnozí koaliční poslanci i členové výboru pro veřejnou správu návrh paní poslankyně Kovářové podpořili. A to, že my navrhujeme, my jako občanští demokraté, právě proto, ať se na to může státní rozpočet nachystat, další zvýšení v letech 2017 a 2018, je logické. V návrhu rozpočtu se předpokládá zvýšení daňových příjmů o 33 miliard, a my se bavíme o dvou na rok 2016, o dalším navýšení celkem 3,7 miliardy v roce 2017 a dalších 6 miliard v roce 2018, což je příští volební období i Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Františka Váchy a pak faktickou poznámku bude mít předseda vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já bych jen krátce k panu poslanci Hovorkovi vaším prostřednictvím. My tu nemluvíme o plýtvání, my mluvíme o tom, že by se spravedlivě mělo dělit mezi obce a kraje. O nic jiného nejde.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy s přihláškou do rozpravy, s faktickou poznámkou předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já tu velmi pozorně a pečlivě poslouchám celou debatu ve třetím čtení a já jsem velký příznivec toho, abychom diskutovali. Mám pocit, že dneska už asi nestihneme zase nic jiného než jenom tu diskusi, ale myslím si, že ta debata je příliš abstraktní. Já bych byl skutečně rád, kdyby byla srozumitelnější i pro posluchače, který tady nesedí ve Sněmovně a který je občanem. Tak já se pokusím té srozumitelnosti trochu více přispět.

Především, dámy a pánové z té pravé strany Sněmovny, kteří tady neustále jeden za druhým vystupují a říkají, že bychom neměli přidávat krajům, že bychom měli přidat obcím, tak říkají věc, která není přesná. My těm krajům přece nic nepřidáváme. My jim jenom vracíme to, co jim pravice, když byla ve vládě, sebrala. To není žádné navyšování finančních prostředků. Vracíme to, co jim ODS a TOP 09 sebraly. Ať je to jasné, řekněme se to na rovinu a nezlobte se, že tady říkám pravdu. Je to pravda, vy jste to krajům sebrali, my jim to vracíme.

A teď pozor – na co jdou ty peníze. Když jedete autobusem nebo vlakem, kraj to dotuje. Když si zavoláte záchranku, kraj to dotuje. Když jdete do krajské nemocnice a ležíte tam, kraj to dotuje.

Když jsou vám poskytovány sociální služby v domově důchodců, kraj to dotuje. To jsou peníze, které jdou k lidem. To není tak, že teď krajům se vrací peníze, ony si nějaké použijí na svůj vlastní provoz, k lidem se to nedostane. Když jedete po dvojce nebo trojce, tak kraj se stará o její údržbu nebo rekonstrukci. Kde vedou ty dvojky a trojky? Vedou mezi obcemi. Kde jsou ty domovy důchodců? Jsou v obcích. Kde jezdí ty vlaky a autobusy? No vozí lidi z těch obcí. Nestavme obce a kraje proti sobě. Kraje financují služby pro lidi! Tohle jsou peníze, které půjdou k lidem, kteří je potřebují. (Výrazný potlesk z řad sociální demokracie a ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: (Vstupuje do řeči.) Pane premiére, přihlásil jste se k faktické poznámce, musím respektovat i pro vás čas. Mám tuto sérii faktických poznámek: pan Herbert Pavera, Petr Bendl, Zbyněk Stanjura, Michal Kučera, Jiří Dolejš. To jsou teď fakticky přihlášení a potom pan kolega Kalousek také ještě elektronicky... S přednostním právem... V tom případě po panu vicepremiérovi, který se přihlásil s přednostním právem, ale žel faktické ho předběhly. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji za slovo. Nedá mi to, ale musím vystoupit na pana premiéra. Protože on mluví úplně o něčem jiném. Vždyť tady nikdo neříkal, že

my nechceme přidat krajům. Já nevím, jestli tady seděl pan premiér a poslouchal, nebo neposlouchal. Ale asi jste neposlouchal. Protože my jsme všichni říkali, že jsme pro to, abychom krajům přidali! Že víme, co kraje potřebují. Že víme, že ty cesty, zdravotnictví, školství atd... Já osobně jsem to tady říkal.

A jenom řeknu na závěr to, co jsem ještě nechtěl říct. Pane premiére, kdybyste neseděl od roku 1990 tady v Poslanecké sněmovně a byl byste normálně mezi lidmi obyčejnými a pracoval jste na obci, tak byste věděl, co ty obce potřebují. Takže raději už nic jiného neříkejte, protože mluvíte úplně mimo, z cesty! (Rozčileně. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Herbertu Paverovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl taky s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Dobře. Tak tedy ještě jednou, protože stokrát opakovaná pravda (lež) se stane pravdou. Nikdo z nás tady nezpochybnil to, že chceme přispět krajům, jenom říkáme, že pokud to nemá být sociálně demokratický dáreček sociálně demokratického premiéra krajům, pak když tedy říkáte, pane premiére – a prosím neodcházejte... (Premiér Sobotka měl namířeno směrem ke dveřím a k lavicím sociální demokracie, kde zůstal stát. Odpovídá mimo mikrofon, že neodchází.) Že jsou to peníze, které byly sebrány... Byly sebrány, protože minulá vláda s nimi počítala na důchody... Protože minulá vláda s nimi počítala na důchody... Protože minulá vláda s nimi počítala na důchody, pane premiére, jo? (Předsedající: Prosím...) A vy říkáte, že na důchody je dost, a říkáte, že je třeba vrátit. A my říkáme ano, a vraťte to i těm obcím. Na co jiného to používají ty obce? Také na domovy důchodců, pane premiére. Také na chodníky. Také na školy. Také na mateřské školy. Tak nebuďte pokrytec a zvedněte ruku za ty obce taky. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak mohl bych křičet jako pan premiér, ale dělat to nebudu, protože on mě pobavil. On říkal: velmi přesně jsem poslouchal tu debatu. Ale neslyšel ji! Poslouchat a neslyšet nemá žádný smysl.

Pane premiére – a můžu vás nazvat přímo, ale dobře, tak pane poslanče Sobotko prostřednictvím pana místopředsedy, aby to bylo stejné, aby to bylo korektní – zkuste říct, kdo dneska v té debatě řekl, že krajům nemáme přidat. (Premiér Sobotka mimo mikrofon: Ne přidat, ale vrátit.) Vrátit, dobře. Kdo to řekl? Nikdo. Naše návrhy říkají, že nepřidáme obcím a že jim to vrátíme ve třech letech. Je to tak? Je to tak. A jak říkal můj kolega, dlouholetý starosta, kterého jsem tak rozčileného ještě neviděl, a to ho znám mnoho let, Herbert Pavera, tak představte si, že domovy důchodců jsou i městské! Jestli jste dneska jel tramvají nebo metrem, tak to dotuje město Praha. Jestli v Brně jezdíte nějakou tramvají nebo autobusem nebo trolejbusem, tak to dotuje město Brno. Tak vy říkáte, že všechny služby dělají kraje a obce ne. My jsme přece

opakovaně mluvili o tom – a je to bod 151... My jsme říkali, proč jsme to udělali. A teď říkáme – když vy rušíte ten důvod, tak to vraťte nejenom krajům, ale vraťte to i obcím. Dokonce jsme tak vstřícní, že to nevracíme krajům v jednom kroku jako vy, ale ve třech letech. A jestli jim to vrátit nechcete, tak sem přijďte a řekněte obce mě nezajímají! Máte na to plné právo. My jim taky nepřidáváme. My jim to vracíme. A ve třech krocích, ve třech letech. A vy neumíte najít 2 mld., přitom máte 1 125 mld výdajů! Umíte zvednout o 9 mld. dotace soukromým firmám, umíte zvednout o 9 mld. platy, ale 2 mld. pro 6 245 obcí najít neumíte! No tak trochu lépe hledejte! To je všechno. (Výrazný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k této faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery, potom Jiří Dolejš také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Pan premiér vystoupil s tím, že posluchačům do toho vnese jasno, přitom do toho vnesl chaos. Samozřejmě plno už tady zaznělo od mých předřečníků. Domov pro seniory Louny je městská organizace, denní stacionář, městská organizace, dům s pečovatelskou službou, městská organizace. Takže města na sebe přijímají plno těchto služeb, které by třeba měl zajišťovat kraj či někdo úplně jiný. Nicméně to, že ty peníze jdou tam, kam jdou, já bych nevyčítal až tak panu premiéru Sobotkovi, ale ministrovi financí Babišovi. Protože on je ten, který vládne státním rozpočtem, on je ten, který sestavuje státní rozpočet, a on je ten, který brání, aby peníze šly obcím, starostům a českému venkovu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Dolejše, k faktické poznámce se připraví i Jan Farský, dále Adolf Beznoska, Herbert Pavera. A prosím, možná že se také vrátíme k řádné rozpravě, kde mám tři přednostní práva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, trochu mě ta debata zaráží. Máme jednoduchý předklad na stole, a to v rámci rozpočtového určení daní dát krajům navíc 4 mld. V tom je shoda široká od této zdi k této zdi (ukazuje zprava doleva). A opozice si dovolila říci, že by bylo dobré dát obcím ještě dvě miliardičky. Dvě miliardičky z rozpočtu, který má jeden a čtvrt bilionu! Jestli myslíte, že tak křehká stavba návrhu státního rozpočtu to neunese, ano, hlasujte, hlasujte v rámci koaliční svornosti se svým ministrem. Ale snad už jsme všichni vzkázali domů svým starostům, že na ně myslíme. Opozice za těmi dvěma miliardami stojí. Jestli se toho koalice bojí, no tak holt nehlasujte. Ale už mi to připadá poněkud zmatené a zbytečně extendované. Je to jednoduché. Jsou v rozpočtu dvě miliardy, nebo nejsou! Hlasujme! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dolejšovi, ale hlasovat nemůžeme, protože musíme pokračovat v rozpravě. Nyní pan poslanec Jan Farský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já bych jenom v návaznosti na vyjádření pana premiéra chtěl říct, že v obcích platíme mateřské školky, přispíváme na provoz základní školy, opravujeme místní komunikaci, stavíme chodníky, staráme se o veřejnou zeleň, přispíváme sportovním spolkům, kulturním spolkům, sociální oblasti – a tam ty peníze chceme. To nejsou peníze pro starosty nebo pro obce jako nějakou imaginární skupinu. To jsou peníze pro konkrétní potřeby občanů, které aktuálně nejsme schopni v plné fázi a v plné míře uspokojovat. A my chceme, aby lidé mohli žít v kvalitně, dobře a efektivně spravovaných obcích. A tyto finance pomůžou k tomu, aby se v těch obcích každému z těch deseti milionů občanů žilo lépe.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Beznoska také k faktické poznámce. Prosím, máte slovo. (Hluk v sále.)

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Také už velmi krátce. Kromě těch činností, které vyjmenoval pan kolega Farský, přidám dopravní podnik atd. Ale to podstatné. Statutární město, trojková obec Mladá Boleslav, přispívá na výkon státní správy 11 % ze svého rozpočtu. A já se ptám proč. Proč se tedy, dámy a pánové, nezaměříme na to, aby to pro ty obce bylo opravdu spravedlivé? Jedná se maximálně až do roku 2018 o 10 mld. korun. A to jsme schopni určitě zvládnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní přednostní práva pan místopředseda vlády, ministr financí Andrej Babiš, poté pan Miroslav Kalousek, pak předseda vlády a potom zpravodaj. Prosím, pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já bych se vyjádřil možná nejdřív k tomu politickému kontextu. Já tedy jako ministr financí nedělám politické rozhodnutí, já dělám rozhodnutí pro lidi, proto jsem šel do politiky. (Smích v pravé části sálu.) Nevím, proč se smějete. Pokud vím, tak tady vzniklo nějaké uskupení TOP 09 a Starostové, byla tam nějaká dohoda, myslím, že všichni víme, o čem to je. Pokud bych se choval politicky, a dneska vidím preference ČSSD a hnutí ANO před krajskými volbami, tak logicky bych asi nesouhlasil, že jsme dali 4,5 mld. na opravu silnic pro hejtmany, kdybych byl politický. Nebo bych taky nesouhlasil s RUD pro kraje, protože podle stávajících preferencí asi největší soupeři v krajských volbách budou ČSSD a hnutí, nevím, jestli preference, které čteme v novinách, jsou správné, ale zatím to tak vypadá. Takže já to nevnímám politicky. Já to vnímám tak, že silnice, co jsme nechali opravit, jsou pro všechny, i pro obce.

Já žiju taky v malé obci – 2,5 tisíc obyvatel. Rozumím tomu a chci podpořit obce. Největší ironie toho je, že jsem tady neslyšel, že byste mluvili o daních. Já jsem tady

v prvním pololetí slyšel křičení, že nevybíráme daně. Kde jsou daně? My jsme v rámci koaličních jednání přišli o 15 mld. DPH a daně z příjmu fyzických osob. A dneska ráno máme vybráno o 3 mld. DPH více než minulý rok a to jde do obcí. My chceme řešit obce, chceme to řešit komplexně, protože tam nastaly některé okolnosti, které pro obce jsou nevýhodné. Jsou to hlavně motivační prvky. Tam je 30 % daně z příjmů fyzických osob, hlavně OSVČ. My konstatujeme, že vlastně vzrostlo procento lidí, kteří si podávají přiznání, uplatňují slevy na hypotéky a další obce, a obce přicházejí o ty peníze. Chceme to řešit komplexně a my to i řešíme. Já podporuji obce. Chci podpořit všechny. Proto se 11. listopadu 2015 uskuteční jednání pracovní skupiny k RUD na Ministerstvu financí. Pozváni jsou zástupci Svazu sdružení místních samospráv, Svazu měst a obcí, poslanci, senátoři. Budeme tam projednávat návrhy na možnou změnu RUD.

A tady se nabízí i příležitost k debatě, že obce potřebují další prostředky a na jaký účel. Ano, určitě ano. Ale největší paradox je v tom, že vy tady mluvíte o 2 mld. Ano – 2 mld. nejsou moc peněz. Ale vy děláte všechno pro to, aby obce nedostaly peníze. A víte proč? Protože kdybyste hlasovali dneska ve třetím čtení pro elektronickou evidenci tržeb, tak byste hlasovali pro 2,5 mld. korun pro obce, protože ony dostávají DPH. A elektronická evidence tržeb je na DPH, takže vy děláte proti obcím všechno a tady vykládáte, že chcete peníze pro obce. Tak hlasujte pro EET a tam jsou peníze pro obce, pro všechny! A jedno zdržení, měsíc zdržení, máme to přesně propočtené, je 414 mil. korun do rozpočtu – zdržení EET, když to nestihneme. Protože když začneme 1. 8. s restauracemi a 1. 11. s hotely, tak to máme přepočteno, že o tyto peníze přijdeme, a vy je zdržujete. Když chcete peníze pro obce, a já taky chci, hlasujte pro EET. Tam jsou ty peníze. To jsou podle našich propočtů, a to jenom začínáme, jasné peníze a je to 100 mil. měsíčně pro obce – DPH a EET. Takže máte možnost ukázat, že peníze obcím dáme. A já to chci určitě a taky to chci řešit komplexně.

A znovu opakuji, není to politikum. My jsme nedělali žádné dohody a logicky bych měl být proti RUD, když tam sedí socialističtí hejtmani. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu vicepremiérovi a ministru financí Andreji Babišovi. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Připraví se pan premiér. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. K EET se pravděpodobně dostaneme ještě několikrát, na podzim, na jaře, v létě, příští rok na podzim. (Veselost v sále.) Já jenom zareaguji velmi stručně, že tady ještě pravděpodobně mnohokrát padne základní nepravda, že to je nástroj k lepšímu výběru daní a že to je nástroj k narovnání podnikatelského prostředí. Nic z toho není pravda. Tato balkánská supernovinka nepřinese vyšší výběry daní, jako nepřinesla na Balkáně, a tak jak je nastavena, povede k pokřivení podnikatelského prostředí, protože nějaký instrument na někoho uplatněn bude a na někoho uplatněn nebude, což samozřejmě odporuje zásadám rovného prostředí a rovné regulace pro všechny. Nicméně jak znovu říkám, k tomu se mnohokrát dostaneme.

Pokud pan ministr hovořil o výhodách, mluvil pravděpodobně o výhodách dodavatelů systému, se kterými je už dávno dohodnut. Také tam nebude dělat výběrové řízení. Pravděpodobně hovořil o výhodách pro několik oligarchů, mezi které patří. Ale pro Českou republiku, pro obce, pro veřejné rozpočty to bude znamenat jenom ztrátu a rozhodně ne žádné výhody.

Nyní k tomu, že několikrát opakoval, že nerozhoduje politicky a že rozhodnutí ministra financí není politické. Pane premiére, prosím, buďte tak laskav, zkuste vysvětlit svému prvnímu místopředsedovi vlády, že rozhodnutí ministra, pokud je to rozhodnutí, kdy předkládá něco Poslanecké sněmovně, je vždycky politické, protože ministr je politik. Pokuste se mu vysvětlit rozdíl mezi rozhodováním z úzkých stranických zájmů, které měl pravděpodobně ve své argumentaci na mysli, a rozhodnutím politickým. To není jedno a to samé. Zkuste mu tedy vysvětlit, jaké je rozhodnutí z úzkých stranických zájmů a rozhodnutí politické, když už v tom budete, zkuste mu vysvětlit jako právník, jaký je rozdíl mezi podáním vysvětlení a výslechem. A když už v tom budete, zkuste mu také vysvětlit, jaký je rozdíl mezi investicemi a transfery obyvatelstvu, ať nám tady neříká, že 40 tisíc pro rodinu jsou investice. Zkuste prosím, pane premiére, udělat pro svého pana prvního místopředsedu vlády nějakou pojmovou výuku, protože když tady vedeme diskusi a on používá naprosto nevhodné pojmy pro věci, které znamenají něco úplně jiného, tak si potom nemůžeme rozumět.

A nyní k tomu, co jste říkal vy, pane premiére. Já chápu, že to, co jste říkal, může váš ministr financí říkat s čistým svědomím, protože o tom nic neví. Ale vy jste přece jenom dlouho pracoval v rámci rozpočtových pravidel, v rámci rozpočtového určení daní, a když jste říkal, že neděláte nic jiného než vracíte krajům to, co my jsme jim sebrali, tak dobře víte, že říkáte jenom půlku pravdy, a to ještě velmi zkresleně. My jsme krajům nesebrali žádné absolutní peníze. My jsme tam upravili koeficient v souvislosti se zvýšením DPH a zvýšení DPH bylo určeno výlučně na penzijní reformu. Na nic jiného. Protože náklady na penzijní reformu a na penzijní účty nese výlučně státní rozpočet, nikoliv rozpočty krajů či obcí, tak se upravil koeficient tak, aby v absolutních číslech obce ani kraje o nic nepřišly, ale aby nedostaly ani nic navíc, protože vyšší příjem z navýšení DPH měl být určen výlučně pro účely penzijní reformy. Je logické, a koeficient se upravil jak pro obce, tak pro kraje, protože ani obce ani kraje nenesou žádné náklady na výplatu penzí, je tedy logické, že teď, když se dopouštíte té chyby a rušíte druhý pilíř bez jakékoliv náhrady, je celkem logické, že ten koeficient upravíte zpátky.

Také se tomu nikdo nebrání, ale nechápeme, proč v této logice ten koeficient zpátky upravujete jenom u krajů a ne u obcí, protože přesně v souvislosti se zvýšením DPH se nestalo nic jiného, než že se u obcí a u krajů upravily koeficienty tak, aby nic neprodělaly, ale nic nevydělaly. A vy to teď zpátky se zrušením druhého pilíře rovnátky jenom u krajů, ale u obcí to necháváte! Takže to je absurdní argumentace, pane premiére, a vy jste si jí vědom, protože jestli platí, že krajům jenom vracíte to, co jste jim sebrali, tak musíte říct: a obcím to vrátit nechceme, protože u nich proběhla naprosto stejná operace, anebo musíte říct: my jsme nikomu nic nesebrali, protože došlo jenom k úpravě koeficientu a nikdo o nic nepřišel, a teď chceme přidat jenom krajům, protože tam máme své hejtmany a máme před krajskými volbami, a

obcím přidat nechceme. Jedno, nebo druhé! Ale nemůžete si kupovat za desetikorunu noviny a chtít si tu desetikorunu nechat a ty noviny si vzít. To nejde. Prostě nemůžete koláč mít a jíst. Buď máte pravdu v bodě A, pak musíte říct i to B, anebo nemáte pravdu v bodě A, a pak nemáte pravdu ani v bodě B. Snad jsem byl dostatečně srozumitelný.

A to jsem do té míry ohleduplný, že už ani neříkám, že pokud platí to, co říkáte, že jenom vracíte krajům to, co my jsme jim sebrali, tak že byste to měli vrátit nejenom také obcím, protože tam ve stejný okamžik ze stejného důvodu proběhla stejná operace, ale logicky byste měli vrátit zpátky i sazby DPH na původní úroveň, protože ty byly zvýšeny výlučně a jenom v souvislosti s druhým pilířem, který vy teď rušíte.

Logika vaší argumentace ve vší úctě trhá mozek z hlavy. Jestli to chcete vrátit zpátky do bodu nula, protože rušíte druhý pilíř, tak vraťte do bodu nula všechno – jak daňové sazby, tak koeficienty pro kraje, tak koeficienty pro obce. Jinak jenom klamete a drancujete! Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda klubu TOP 09 s přednostním právem Miroslav Kalousek. Nyní s přednostním právem v řádném vystoupení pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, musím říci, že mě teď ta debata, a zejména když jsem poslouchal poslední vystoupení pana poslance Kalouska, připomněla diskuse, které jsme vedli relativně krátce po volbách. My jsme se relativně krátce po volbách sešli s odbory, které zastupují zaměstnance veřejného sektoru, a řešili jsme otázku, jak se dál budou vyvíjet platy ve veřejném sektoru. A oni přišli zejména zástupci hasičů a policistů a říkali: podívejte se, minulá pravicová vláda nám snížila tarifní platy o 10 % a my bychom chtěli, abyste nám tarifní platy vrátili, a navrhovali, abychom zvýšili tarifní platy u policistů a hasičů hned v roce 2015 o 10 %. My jsme jim vysvětlovali, že bychom jim rádi pomohli, že bychom rádi napravili tu křivdu, která se stala, když jim ODS a TOP 09, těm hasičům, sebrala 10 % z platu, ale říkali jsme: Nemůžeme vyřešit všechno naráz, nedá se všechno vyřešit v jednom státním rozpočtu. Prostě máme odpovědnost za to, abychom dodrželi určité rozpočtové parametry, rozpočet není nafukovací, schodek není nafukovací a máme jenom takové daně, které vybereme. Jednali jsme, a nebylo to vůbec jednoduché, určitě řada kolegů ministrů, kteří u toho byli, mi to potvrdí, že to nebylo jednoduché jednání, ale nakonec jsme se dohodli a řekli jsme si: Uděláme to v několika krocích. Prostě napravíme to, co se stalo, to, jak se snížily platy lidem, kteří pracují pro stát, napravíme to během několika let a nakonec jsme se podle mého názoru rozumně dohodli.

Ten krok, který se stal vůči krajům a obcím, byl v okamžiku, kdy se pravicová vláda rozhodla zvýšit daň z přidané hodnoty a rozhodla se inkasovat veškerý výnos z toho zvýšení do státního rozpočtu. Jak ta pravicová vláda říkala, budeme z toho financovat druhý pilíř. To, že se dnes ruší druhý pilíř, není důsledek nějaké

ideologické umanutosti nové vládní koalice, to je prostě důsledek realistické úvahy nad tím, jak to s druhým pilířem dopadlo. Druhý pilíř se prostě nepovedl. On byl parametricky nastaven tak, že nemohl fungovat, nemůže fungovat a fungovat ani nebude. To je problém druhého pilíře, se kterým se dneska setkáváme. Vždyť sami autoři důchodové reformy tam nastavili jedno pravidlo, které říká, že když fond má méně než 50 tisíc klientů, tak může ČNB rozhodnout o jeho sloučení s jiným fondem. Když se podíváme na to, že v celém systému dneska dohromady je něco kolem 80–90 tisíc klientů, tak to vlastně nestačí ani na dva fondy, aby dohromady naplnily pravidlo, které si sami autoři reformy do ní dali. V okamžiku, kdy by fondy byly příliš malé, logicky předpokládali, a správně předpokládali, že by byly neefektivní a že by nemělo žádný smysl je takto slabé a malé udržovat. Takže druhý pilíř se nepovedl, byl chybně nastaven. Naše vláda se rozhodla, že ho zruší. Koneckonců dostali jsme pro to dost silný mandát také od voličů, protože jsme to poctivě voličům řekli už před volbami. Řekli jsme: když nás budete volit, zrušíme druhý pilíř, a děláme tedy to, co jsme slíbili voličům a na co jsme od nich dostali hlasy. Čili v tomto ohledu postupujeme v souladu s programem, který jsme měli.

Já vím, že velmi často opozice navrhuje návrhy, které mají rozpočtové dopady, a po pravdě řečeno opozice si jenom málokdy dělá starost s tím, kde se na její návrhy najde. Já jsem v letošním roce zaznamenal řadu návrhů ODS na rušení různých daní. ODS předkládá návrhy na rušení daní a nedělá si hlavu s tím, co bude s výpadkem příjmů a jakým způsobem se to zaplatí – jestli se bude muset stát zadlužit, nebo jestli si bude muset škrtnout nějaké výdaje, které koneckonců jsou vždycky určeny na nějaké konkrétní cíle, takže vždycky by to nějaké veřejné služby poškodilo. Opozice prostě nemá odpovědnost za rozpočet. My teď tím zákonem, který schvalujeme, zasáhneme do rozpočtu v příštím roce a v následujícím roce. Opozice pro rozpočet hlasovat nebude a v okamžiku, kdy vláda nedodrží jeho parametry, tak nás opozice bude kritizovat. Prostě tím, že máme odpovědnost za rozpočet, také musíme odpovědně přistupovat k jednotlivým pozměňovacím návrhům a musíme všechno počítat mnohem pečlivěji, než to počítá opozice, protože vláda je tady od toho, aby odpovídala za to, že dodrží parametry státního rozpočtu, že dodrží parametry rozpočtového výhledu.

Tak jak zde zmínil ministr financí, a my jsme se sešli nedávno na jednání vlády s předsednictvem Svazu měst a obcí a dohodli jsme se, že bude pokračovat debata na Ministerstvu financí ve speciální skupině, ve které budou mít obce a města své zástupce a bude se debatovat o dalších změnách v rozpočtovém určení daní. To není věc, které my bychom se bránili, ale musí to být v souladu s prostředky, které máme v rámci rozpočtu k dispozici. Já samozřejmě vím, jaké veřejné služby financují obce. Sám jsem seděl v zastupitelstvu Slavkova u Brna, který má šest tisíc obyvatel, a vím, co muselo město financovat ze svého rozpočtu, vím, na co mu přispíval kraj, na co mu přispíval stát. A já myslím, že všichni, jak jsme tady, víme, že velká část veřejných služeb je financována z několika zdrojů, že je vícezdrojové financování, že přispívají obce, získávají nějakou dotaci z kraje, někdy třeba dostávají i dotaci ze státního rozpočtu. Je velmi obtížné v tuto chvíli říkat: o tyhle veřejné služby se starají výhradně kraje a o tyhle se výhradně starají obce. Velmi často je to společný úkol.

Já jsem chtěl upozornit v této diskusi, která podle mého názoru byla hodně abstraktní, na to, že pokud teď vláda, vládní koalice chce prosadit vrácení peněz z DPH do krajských rozpočtů, tak to děláme proto, abychom pomohli financovat konkrétní veřejné služby, které půjdou za občany. Občané z nich budou mít naprosto konkrétní užitek, prostě konkrétní užitek z toho, že kraje budou moci některé veřejné služby financovat, a budou z nich mít užitek také obce. Já vím, že řada obcí zřizuje také domovy pro seniory, ale získává na ně dotace ze státního rozpočtu. Kraje dotují dopravní obslužnost, která pomáhá obcím. Kraje dotují záchrannou službu, už jsem tady o tom hovořil. Pokud jde o záchranky, a to málo lidí ví, když fungují záchranky v krajích, tak jenom zhruba polovinu peněz dostávají od zdravotních pojišťoven, polovinu musí zaplatit kraje ze svého rozpočtu, aby rychlá záchranná služba v kraji fungovala.

Totéž se týká i celé řady dalších oblastí, jako je třeba střední školství. Čili jsou to konkrétní finanční prostředky, které budou garantovat dobré fungování veřejných služeb, a já bych byl velmi rád, abychom už skončili s debatou, kde stavíme obce a kraje proti sobě, kde stavíme vládu a obce proti sobě. To rozhodně není cílem politiky vlády, abychom poškozovali obce, není cílem vlády, abychom poškozovali kraje, ale budeme postupovat postupně.

Budeme řešit problémy, které jste nám tady zanechali, vážení poslanci a poslankyně z ODS a z TOP 09. Vaše problémy řešíme a budeme řešit postupně tak, abychom byli schopni zvládnout rozpočtové rámce a snižování deficitu státního rozpočtu. Tak to je, proto budeme dnes tady v Poslanecké sněmovně, pokud se dostaneme k hlasování, když ne dnes, tak někdy příště, hlasovat pro vládní návrh. Já myslím, že těžko můžete vládní koalici vyčítat, že hlasuje pro vládní návrhy. Opozice má právo podávat své pozměňující návrhy, má plné právo, aby přesvědčovala vládní poslance, ale nakonec musí rozhodnout mandát od voličů a musí rozhodnout vládní většina tak, jak je to ve fungování každé standardní demokratické společnosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dvě, tři faktické poznámky. Faktické mají přednost, to znamená nejprve pan předseda Stanjura, potom pan místopředseda Filip s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak možná překvapím pana premiéra. My jsme také avizovali, že budeme hlasovat v tomto pro vládní návrh. V tom není spor. To je dlouhodobě známá věc, nic překvapivého, toto jsme říkali i na výborech, když se to projednávalo. Ale pan premiér, já se vracím ke své první faktické poznámce, vlastně řekl – já neumím najít v jednom bilionu dvě stě padesáti miliardách dvě miliardy pro obce. Neumím, protože bych jim ohrozil rozpočet, který jsme navrhli a pro který, správně říká, nebude opozice hlasovat. To jsme určitě ve shodě. Tak já panu premiérovi slibuji, že může klidně hlasovat pro dvě miliardy, že přineseme několik alternativních návrhů, jak výdaje vyměnit, protože si myslíme, že zvyšování podílu obcí je a má být priorita. A věřím, že k tomu najdeme většinu. Nechci zavádět pozornost někam jinam, k rušení druhého pilíře, k EET, k rozpočtu a já nevím, co všechno tady pan premiér zmínil. Ale sám přiznal, že obce mají vysoké výdaje s tím, jak zajišťují služby pro své občany. Ještě zapomněl na místní komunikace, chodníky,

MHD a mohli bychom se tady předhánět, kdo si vzpomene na větší paletu výdajů, které obce mají. Mimochodem například mnohé obce dotují významná kulturní zařízení, divadla, orchestry a podobné věci.

Ale pokud říká, že to není pro jeho vládu priorita, tak my tomu rozumíme. My jsme se jenom domnívali, díky tomu, že v této Poslanecké sněmovně sedí množství lidí, kteří mají zkušenost s komunální politikou, že vrácení na původní úroveň dokonce ve třech krocích není nic dramatického. Právě proto my jsme jako občanští demokraté navrhli dva další kroky, 2007 až 2018. Nenavrhli jsme to skokově, jak je to u krajů najednou. Takže pro jedny to jde, to je pro čtrnáct krajů (upozornění na čas), a pro těch 6 245 obcí to nejde, přitom suma navržená je menší než v případě krajů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě jedna faktická, pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, chápu, že nesmí dojít na EET dneska, takže se budeme bavit o něčem jiném, co je obecně známo. Já ale musím odmítnout některá slova. Ono to zní honosně, když se řekne, že změna v DPH jde na důchodovou reformu na druhý pilíř. Nebudu opakovat, co byl druhý pilíř, ale přeložím do lidsky srozumitelného jazyka. Šlo o to, že ze státního rozpočtu měl být vyveden tunel do nepojištěných fondů, které nikdo nezajišťoval. Že nějaký důchodce dostane někdy nějaké peníze. Lidé to pochopili, nepřihlásili se do toho a je jasné, že v tomto ohledu – prosím vás, nechte těch honosných slov, říkejte to po pravdě, že jste chtěli udělat tunel na státní rozpočet! Tomu každý rozumí. Chtěli jste ho udělat, nepovedlo se vám to. Lidé vám neuvěřili, tak už to neopakujte! (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď jsou dvě přednostní práva. První je pan zpravodaj a potom pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, bylo tady hodně řečeno, co jsem tady měl poznamenáno.

Ještě úplně aktuálně zareaguji na pana kolegu Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího. Pan ministr přece řekl, že ty dvě miliardy by našel, ale byl by problém je najít v těch tisících miliardách, ale že to chce dělat koncepčně, a že to chce zařadit (?) někam jinam, než dneska do projednávaného tisku.

Reaguji na pana kolegu Vilímce. Ano, na rozpočtovém výboru jsem jako zpravodaj řekl neutrální stanovisko. Přesto velkou většinou rozpočtovým výborem tyto pozměňovací návrhy neprošly. Chtěl bych říct svůj důvod. Já absolutně nepochybuji, že obce potřebují peníze. Dělal jsem také starostu, jedno období jsem dělal místostarostu. A obce si s těmi penězi umí poradit, pokud je to schopné vedení obce a nesyslí peníze na účtě, což je možná dost častá věc a je to škoda. Nicméně nezpochybňuji velkou potřebu peněz obcím. Ale zase na druhé straně vím, že obce si přijdou na své peníze. A možná na větší peníze, pokud se opravdu zavedou v této

zemi účinná opatření, která jsou běžná v celé Evropě a o kterých se mluví čím dál více. A to je právě to EET, ale to už tady bylo zmíněno. Víte, jaká byla velká diskuse kolem kontrolního výkazu. Kritika byla neustále z pravého spektra opozice a stále ho znevažujete. Přitom je to nástroj, který významně, a to nemůže ani pan kolega Kalousek popřít, významně může pomoci k výběru DPH. A to jsou ty peníze pro ty obce.

A v neposlední řadě vaše kritika našim... dejme tomu navyšování platů státním zaměstnancům. Kdybych z toho vytáhl finanční zprávu – říkáte na Ministerstvu financí se navýšily peníze, chtějí se tam brát noví lidé. Ale to je právě proto, aby finanční úřad se zrekonstruoval. Abychom udělali stavy takové, aby nebyl stav, který je dneska, že v Praze na jednu firmu připadá jedna kontrola za 150 let. Tak to je to poddimenzované. A že se navyšují platy? To je přece naprosto normální. Pan premiér sice řekl, že to byl podraz nebo co, že se snižovaly tarifní platy v minulém období. Ona byla taková doba. Byla krize, byla velká nezaměstnanost, nebyly nabídky práce. Soukromý sektor také snižoval peníze, proto nebylo v podstatě potřeba nějaké navyšování. Ale v současné době, kdy je sto tisíc poptávek po práci, kdy soukromé firmy prudce navyšují mzdy, a vy nám budete kritizovat, že přidáváme do státní správy? Já vím, že by se vám to líbilo, kdyby nám všichni aspoň trochu kvalitní lidi právě z finančních úřadů odešli do soukromé sféry a říkali: No vy to děláte blbě. Oni vám lidi odcházejí, oni se nevybírají daně. Ano, protože by ty lidi šli za penězi. To má naprostou logiku. Ekonomika roste. My přece nemáme lidi ve státní správě, a to vezmu učitele, doktory, policajty, vojáky, ale i úředníky přece nemáme v akváriu, kde narazí na sklo a nemůžou nikam jinam. Vždyť stát a státní zaměstnanci jsou součástí celostátní ekonomiky. A jestli se někde přidávají peníze, tak nekritizujte věci, které by měly být právě prorůstové a měly by obcím v koncovce přidat peníze.

Ale opravdu znovu opakuji, já nemám problém přidat obcím. Musí to být opravdu systémově a správně udělané.

A poslední slovo, které bych chtěl říct. Zase nevím, kdo to byl tady z pravého spektra, řekl: my chceme spravedlivé rozdělování mezi kraje a obce. Mně se to nezdá. My jsme tady, tedy dejme tomu vláda se rozhodla, že vrátí, nebo dá krajům nějaká procenta, v přepočtu to vychází plus minus 3,5 miliardy korun. Kdyby to byla pravda, co říkáte, tak by byl pozměňovací návrh v tomto smyslu. Ano, dneska chcete přidat 3,5 miliardy, dejme půl obcím z těch 3,5 miliardy a půl dejte krajům. V roce 2016 nebo 2017 zase dejte něco krajům a něco obcím. Tento pozměňovací návrh, který kdyby tady byl z vaší strany, by možná odpovídal tomu: my chceme rozdělovat poměrně obcím a krajům. Ale vy nemáte odvahu říci: krajům to nedávejte, dejte to obcím. Vy prostě chcete navýšit těm obcím. Takže to není spravedlivé rozdělování. A to by přece také šlo, pane kolego Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, aby to šlo v krocích a přidávalo se postupně. Ale ten tady není.

Takže děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, bylo to docela hezké, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedy, protože to bylo dlouhé. Pokud tady padla připomínka, že snad tuto diskusi vedeme dlouho proto, abychom oddálili hlasování nebo diskusi o elektronické evidenci tržeb, tak prosím, aby bylo z diskuse zaznamenáno a vypočítáno, že ta diskuse byla velmi vyvážená mezi zástupci koalice a zástupci opozice. A pokud jsem před chvílí musel reagovat v novinářském atriu na výtky pana místopředsedy vlády, že dnes se pravděpodobně nedostane na EET kvůli obstrukcím opozice, tak bych rád podotkl, že především se těch obstrukcí dopouštěli, aniž bych jim v tom bránil, to chraň bože, především se dopouštěli pánové Sobotka a Babiš. Prosím, spočítejte si ty minuty, až zase budete lkát nad tím, jak to tady dlouho trvalo.

Pane premiére, vy jste několikrát mluvil opět, jako kdybychom my nechtěli upravit RUD ve prospěch krajů a jako kdyby ty veřejné služby, které občané konzumují, zajišťovaly pouze kraje a obce ne. My chceme podpořit váš návrh a znovu opakujeme, chceme, aby naprosto férově, tak jak ten koeficient byl napraven u krajů, tak protože byl ve stejný den upraven pro kraje i pro obce, ve stejný den v souvislosti s DPH, tak aby ve stejný den šel zpátky pro kraje a pro obce, a z tohoto hlediska dokonce návrh ODS je mírně diskriminační vůči – myslím to v dobrém – vůči obcím, nebo ohleduplný vůči státnímu rozpočtu, protože ve stejný den to napravujeme zpátky vůči krajům, ale vůči obcím to navrhuje ODS z ohleduplnosti vůči státnímu rozpočtu rozložit do dvou kroků. A prostě udělat to pro jedny, neudělat to pro druhé není fér, protože to bylo ve stejný den, protože to bylo ve stejnou chvíli, protože to bylo v rámci stejné operace ze stejného důvodu a protože tak jako celou řadu veřejných služeb zajišťují kraje a zcela jistě na ně potřebují veřejné zdroje, tak obce také zajišťují celou řadu veřejných služeb v oblasti sociálních služeb, v oblasti zdravotních služeb, v oblasti infrastruktury. Možná vzhledem ke způsobu a potenciálu vašeho vládnutí bychom neměli zapomenout na jednu veřejnou službu, kterou zajišťují výlučně obce, a to je veřejná služba, kde odpovědnost vyplývá ze zákona o pohřebnictví. Prostě tady je celá řada služeb, které ty obce prostě pro občany zajišťují a potřebují na ně zdroje neméně než ty kraje.

Vy jste řekl, že vám to připomíná začátek vašeho mandátu po volbách... (Řečník se odmlčel kvůli hluku v sále.) Já počkám, já mám čas... Vy jste říkal, že vám to připomíná začátek vašeho mandátu po volbách, kdy jste vyjednával s odborovými organizacemi ve státní správě nárůst platů. Já vás možná překvapím, ale v okamžiku, kdy prostě ekonomika roste, tak pokládám za samozřejmé, že těm zaměstnaným se opět začalo přidávat. Nikdo si přece nemyslel, že to chceme zmrazit na věčné časy. Ale nějak jste zapomněl podotknout, že vedle toho přidávání zaměstnancům jste během dvou let dokázali navýšit počty státních zaměstnanců o 21 tisíc. To bylo také součástí vašich dohod s odborovými organizacemi? Že kromě stávajících zaměstnanců o 21 tisíc s personálními náklady téměř 20 miliard navýšíte personální náklady státu? To opravdu bylo tak nezbytné? Vy to vždycky mícháte dohromady, že nám vadí to navyšování platů. Ne, to nám tolik nevadí, nám vadí to naprosto nezdrženlivé, ten zdrcující nárůst počtu státních zaměstnanců. A vy vždycky řeknete hasiči, policisté, učitelé.

Prosím ale, podívejte se na jednotlivé kapitoly. Podívejte se na kapitolu Ministerstva financí. Pan ministr financí příští rok chce přijmout 638 nových

úředníků. 638 do jedné kapitoly s personální náročností 1,1 mld. To nebudou učitelé, to nebudou hasiči, to nebudou ani policisté, ba ani vojáci to nebudou. Budou to prostě Babišovi úředníci, kteří tam přicházejí, aby explicitně se snažili dohnat to snižování efektivity, které pan ministr se současným počtem zaměstnanců není schopen. Vzhledem k tomu, že není schopen dělat svoji práci se současným počtem zaměstnanců, tak místo aby to ministerstvo začal lépe řídit, tak si nabere 638 nových úředníků. A bude to stát 1,1 mld. korun, což je zhruba polovina té částky, kterou vy teď odmítáte dát obcím. Jenom to Ministerstvo financí! A teď bych mohl jít takhle kapitolu po kapitole a všude tam najdeme lidi, kteří nejsou učitelé, nejsou hasiči. Ale budou to noví státní úředníci, kteří dostanou ty slušné platy, proti kterým já nic nemám. Ale 21 tisíc nových státních zaměstnanců za dva roky je nemrav, kolegové. To tady žádná vláda nikdy neudělala. To děláte jenom vy!

Takže já jenom vždycky abychom si dokázali tu pravdu říci z obou stran.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Tak to byla typická manipulace, jak to pan Kalousek umí. V tom je absolutní génius. Ano, 628 lidí, z toho 400 je na EET, 300 Finanční správa, 100 Celní správa. A v čem je ta manipulace faktů? No v tom, že těch 628 lidí bude stát 280 mil. plus 100 mil. příslušenství a on k tomu dopočítá ta 3 % z těch všech 15 tisíc, takže potom to vychází na tu miliardu. Takže já bych poprosil, abychom skutečně mluvili pravdu. Resort financí má 25 tis. zaměstnanců. Nabíráme skutečně lidi, aby konečně Finanční správa byla funkční, aby začala konečně vybírat daně, aby Praha už nebyla daňový ráj. Takže já bych poprosil skutečně fakta. 628 lidí, 25 tisíc, já si myslím, že to je skutečně minimum, abychom posílili tyto složky, abychom konečně mohli vybrat ty daně. Z té jedné miliardy je 500 mil. navýšení, 3 plus 2, to je vlastně pro všechny. A to posílení je jenom těch 280 plus 100.

Zkusme skutečně mluvit pravdu, a ne zase manipulovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Přednostní právo – pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nezbývá mi než podotknout, že pan místopředseda vlády, a má na to plné právo, pokračuje v autoobstrukci. Děkuji za jeho účinnou pomoc při úsilí o to, aby skutečně na tu balkánskou supernovinku dnes nedošlo. Jste dobří spolupracovníci, kolegové. Opravdu děkuji.

Pane ministře, ano,. 400 z těch 628 nových úředníků, které potřebujete nabrat, tak skutečně 400 počítáte na tu balkánskou supernovinku, což samozřejmě samo o sobě už napadá vyčíslení nákladů, které máte, až se k tomu materiálu jednou dostaneme, tak to už samo o sobě napadá vyčíslení nákladů na balkánskou supernovinku ve výši personálních nákladů. Ale hlavně se chci zeptat, na co tam ty lidi přijímáte, když to není a s největší pravděpodobností ani nebude? To ve svých firmách také děláte, že ještě jste linku nekoupil, ale už jste na její obsluhu najal stovky lidí? To opravdu chcete tímhle způsobem pracovat?

Nemáte šanci příští rok zavést elektronickou evidenci tržeb. To nemáte šanci dokonce ani tehdy, kdybychom neudělali to, co jsme slíbili, jako že to uděláme. Ale už chcete příští rok, i když víte, že nebude, tak chcete 400 nových úředníků na elektronickou evidenci tržeb, jak tvrdíte. Co tam budou dělat? Můžete mi říct, co tam – teď hned, můžete mi odpovědět, co tam bude dělat 400 lidí, o kterých tvrdíte, že je přijímáte na elektronickou evidenci tržeb, když oba dva víme, že elektronická evidence tržeb příští rok ještě fungovat nebude! Co tam bude dělat těch 400 lidí, pane ministře? Čtyři sta lidí je několik set milionů. Na co chcete těch několik set milionů? Kde skončí, koho si za ně zase koupíte?

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další přednostní přihlášky nejsou. Takže se vrátíme k řádným přihláškám. Vystoupí pan poslanec Zahradník, po něm pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pokusím se trošku vnést klid do naší diskuse pohledem do minulosti. Letos je to patnáct let, co zákonem vznikly samosprávné kraje, a začátkem listopadu si připomeneme 15. výročí prvních voleb do krajských samospráv. Kraje tehdy vznikly, vytvořily se rady, byli zvoleni hejtmani a téma sdílených daní bylo vždycky významným tématem při jednání s vládou. Nikdo nepopírá, že kraje tvoří významnou složku naší samosprávné demokracie na regionální úrovni a že kraje mají nezadatelný podíl na sdílené daně, na tom, podílet se na výběru daní od našich občanů. A krajské samosprávy peníze samozřejmě spravují uvážlivě a musím říct, že velmi zodpovědně.

Pan předseda vlády tady zmínil některé položky, některé aktivity, které kraje zajišťují – silnice, samozřejmě záchranka, střední školství. Zmínil také nemocnice. Tady musím připomenout, že se v jednom případě mýlí. V jižních Čechách nemocnice hospodaří se ziskem jako akciové společnosti. Jsou schopné ty zisky investovat a kraj nemusí na jejich provoz žádné peníze přispívat.

Jednání o podílu na sdílených daních patřilo vždycky k nejvýznamnějším bodům při jednání rady Asociace krajů s vládou a pan stávající předseda vlády jako ministr financí se těchto jednání určitě také zúčastňoval. Tehdy za asociaci jednali pánové Evžen Tošenovský a František Dohnal. A to zápolení, potýkání bylo velmi tvrdé, ale vždycky bylo vedeno džentlmensky s ohledem na to, že kraje nejsou jedinou složkou územní samosprávy, že historicky daleko starší a v tu chvíli i zasloužilejší složkou byly obce. A tehdy obce sdílely zhruba 21 %, 22 % sdílených daní, u krajů to bylo 11 %, 12 %, postupně 13 %. Mezi Asociací krajů a Svazem měst a obcí vždycky byla dobrá dohoda.

Musím říct, že podobně jako moji kolegové, i já podpořím návrh, který předkládá vláda, aby krajům byl jejich podíl na RUD navýšen, aby se kraje mohly vyrovnat s touto situací.

V současné době tady máme stav, který čas od času v politické soutěži nastává. V tuto chvíli je zde většina, respektive všichni hejtmani z řad ČSSD, nebo je jich většina, ČSSD má také významný podíl na samosprávě krajů, stejně tak má i významný podíl na správě České republiky. My jsme měli tenkrát situaci jinou.

Tehdy byly kraje pravicové a na začátku tisíciletí vláda byla levicová. Tam to střetávání bylo na trošku jiné úrovni.

Chápu a umím si představit, jak významně může krajským samosprávám tato injekce v příštím volebním roce pomoci a jak velmi budou socialističtí hejtmani se

chlubit výsledky, které za tyto peníze budou schopni ještě v začátku roku realizovat. A tak ať je jim to přáno, tak to prostě asi tom na světě je.

Samozřejmě obce jsou zde také a já myslím, že obce čeká celá řada výdajů. Byly zde zmiňovány opět ty, co obce dělají vždycky. Ale teď nás čeká snad, doufejme, už konečně začátek programového období. Máme za sebou dva roky, ty jsme promeškali, dva roky trvá programové období a neděje se vlastně nic. Územní dimenze těchto programů má dvojí charakter. Například jižní Čechy nepatří do regionů, kde by byly peníze distribuovány formou integrovaných technických investic ITI, distribuce evropských peněz tam bude prováděna pomocí integrovaného plánu rozvoje území, kde právě obce a města budou hrát svoji nezadatelnou roli. Tam těžiště bude spočívat na obcích. Podobnou situaci má, myslím, Liberecký kraj, Zlínský kraj. Tam budou muset obce významně sáhnout do svých rozpočtů, a budou-li chtít předkládat smysluplné, dobré, perspektivní projekty do evropských fondů, budou muset mít peníze na spolufinancování. To je jedna věc, kde vidím účel, proč obcím ze sdílených daní přispět, tak jak to návrh pana poslance Vilímce i paní poslankyně Kovářové předkládá.

Kromě toho ale mají obce ještě další výdaje, které občané budou rovněž sledovat a které nejsou bohužel na seznamu těch aktivit, které bude Evropská unie podporovat. Takovými aktivitami jsou třeba údržba veřejných prostranství, údržba památek, v neposlední řadě také obnova veřejného osvětlení, což je významná část aktivit, za které obecní samospráva odpovídá, podpora ekologické veřejné dopravy. Na to všechno budou obce peníze potřebovat.

Čas od času se tady potkávám s tím, že v běžných přátelských rozhovorech s kolegy třeba právě z vládní koalice slyším taková slova jako ten návrh je dobrý, zajímavý, prospěšný, bylo by možno o něm přemýšlet. Ale pak při hlasování jsou sevřeni železnou rukou stranické disciplíny,a hlasují tedy podle svých šéfů, podle toho, co jim jejich kluby přikážou. Tak jsem to zažil trochu v případě senátního návrhu zákona o Národním parku Šumava nebo také i v případě zákona o posuzování vlivu staveb na životní prostředí, kde kolegové také říkali no, návrhy, které kolegové předkládají, jsou dobré, ale pak nakonec hlasovali proti a podpořili návrh, který nám dnes dělá obrovské problémy. Ještě uvidíme, co to všechno přinese.

A tady bych se chtěl na své kolegy obrátit, aby v tuhle chvíli, kdy se jedná o peníze pro obce, a každý z nás v nějaké obci žije, se pokusili vymanit z krunýře stranické disciplíny a hlasovali podle svého přesvědčení a návrh, který tady předkládají moji kolegové v dnešním hlasování, a máme třetí čtení, podpořili. Přátelé, prosím o podporu návrhů pana poslance Vilímce a paní poslankyně Kovářové. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vše bylo řečeno, a tak já jen doplním.

Chtěl bych poprosit o podporu pozměňovacího návrhu paní poslankyně Kovářové i pozměňovacího návrhu pana poslance Vilímce, protože pokud to nemá být jen politický akt a zaslání financí do krajů před krajskými volbami, ale má to být skutečně spravedlivý a nediskriminační zákon, tak obce tam jednoznačně patří. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Kovářovou.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, můj první příspěvek byl stručný a měl upozornit na nesmyslnou diskriminaci obcí, nic víc, nic míň. Pak jsem ovšem ze strany zejména pana ministra Babiše slyšela tolik novátorsky pojatých informací, že zkrátka a dobře musím reagovat.

Vážený pane ministře, dovolte mi proto, abych se vás pokusila poučit. Ve třetím čtení tohoto návrhu je skutečně nejvyšší čas. Tedy pro vás není dostatečně přesvědčivé ani to, že obce a města jsou obecně lepšími hospodáři s veřejnými prostředky než stát, ani to, že obce a města nejen nakládají s veřejnými prostředky účelně, ale dokonce je dovedou i šetřit, třeba na spolufinancování projektů z evropských peněz, nebo ani to, že je vládní návrh k obcím a městům hrubě nespravedlivý, protože na rozdíl od nich krajům pro zrušení druhého pilíře důchodové reformy vrací; což jsou všechno argumenty, které zazněly v rámci předchozího projednávání. Pokusím se tedy přidat ještě něco navrch, něco, čemu byste mohl rozumět.

Východisko je jednoduché. Když subjekt, stát, obec nebo kraj, vykonává více agendy, měl by mít také k dispozici více zdrojů. Když má více agendy, ale méně zdrojů, vzniká problém. A přesně k tomu u nás v posledních letech došlo. Víte, pane ministře, kolik povinností bylo na obce jen za posledních deset let uvaleno? Víte to? Já myslím, že ne. Ale já to vím přesně. Hodně, opravdu hodně. (Smích z levé části jednací síně, neklid, šum.) A ví to velmi dobře každý starosta na malé obci a na velké obci. Ale na té malé asi přece jen trochu lépe, protože je starosta –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já vás prosím o klid. Děkuji.

Poslankyně Věra Kovářová: Já také děkuji. Ale na té malé obci asi přece jen trochu lépe, protože je starosta často právě tím, kdo tyto povinnosti musí plnit.

Pokud jde o ty zmiňované povinnosti, považte, že jen v tomto volebním období bylo přijato 124 zákonů. Není divu, že letos v létě sepsaly organizace jako Svaz měst a obcí, Sdružení místních samospráv a Spolek pro obnovu venkova prohlášení, které reaguje na letošní novelu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. V prohlášení s pracovním názvem Dusí nás administrativa se píše: Ruku v ruce s prohlášením každé nové vlády, že sníží byrokratickou zátěž, novela zákona přináší jednoznačně vyšší administrativní zatížení jak poskytovatelům, tak především

příjemcům dotací. Novela zavádí pro územně samosprávné celky povinnost poskytovat dotace výhradně na základě žádosti o poskytnutí dotace s celou řadou předepsaných náležitostí prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy a následného vyúčtování. Rovněž zavádí další povinnosti, které zvyšují administrativní zátěž, jako jsou vypracovávání dotačních programů, zveřejňování záměrů v delší lhůtě, než je lhůta obvyklá, vypracování veřejnoprávních smluv na každou, byť i marginální dotaci, vyúčtování dotace bez rozdílu, přezkoumávání rozhodnutí o uložení odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně a především vyhotovení sdělení o nevyhovění žádosti včetně odůvodnění, které může přezkoumávat správní soud. Obce a města podporují nestátní, neziskové a zájmové organizace řadou drobných dotací v rozmezí 500 až 5 tisíc korun. Ekonomické ohodnocení nově zaváděných administrativních úkonů ve finančním vyjádření převýší mnohdy hodnotu dotace poskytnuté žadateli, a tak dále a tak dále. Příklad byl myslím dost působivý, takže nemusím přidávat další.

Závěr je jednoduchý. Obcím a městům prostě povinností skutečně přibývá a to má své ekonomické souvislosti. Ano, samosprávám sice bylo v letech 2007 až 2012 z daňového výnosu přidáno. Bylo. Ale rozhodně ne tolik, aby to pokrylo výkon veškerých úkolů, kterými stát obce rok za rokem doslova zasypal. A už vůbec ne těch úkolů, které by samosprávy pro své občany realizovaly. To je tedy první argument, na který chci upozornit. Stát toho chce po obcích a městech moc a dává jim za to málo. Však se s tím ti starostové ještě nějaký ten pátek popasují, jako by říkal stát, respektive pan ministr Babiš – kterého jsem oslovila a on bohužel odešel – při pohledu na zanedbaný obecní majetek s historicky velkým vnitřním dluhem, za který současní a nedávní představitelé samospráv v naprosté většině fakt nenesou odpovědnost.

Druhý argument s tím prvním úzce souvisí. Výkon přenesené působnosti není ze strany státu obcím a městům plně hrazen, jde jen o příspěvek. Obce a města proto na výkon přenesené působnosti vynakládají ročně stamiliony, ba miliardy korun. A toto číslo samozřejmě v čase roste na rozdíl od tohoto příspěvku. O drobných nárůstech by se snad ve slušné společnosti raději ani mluvit nemělo.

A třetí, už poslední argument. Tato vláda se hlásí k zásadě subsidiarity, ale jen tehdy, když se jí to hodí. Na vnitrostátní úrovni, zdá se, princip subsidiarity končí za hranicí krajů.

Víte, pane ministře, já jsem dospěla k názoru, že vás osobně to prostě nezajímá, že to pro vás není téma. Není lepší doklad než skutečnost, že expertní pracovní skupina na Ministerstvu financí k rozpočtovému určení daní, jejíž zřízení jste s velkou slávou slíbil po setkání s předsedou SMO, se ještě nesešla. Dnes jste říkal, že se má setkat 11. listopadu. Nevím, proč taková prodleva. Jediné, co mi vlévá určitou naději do žil, že pozměňovací návrh, za který tu kopu, podpořili ve výboru pro veřejnou správu také poslanci z hnutí ANO, poslanci, kteří si pamatují volební program, za který kandidovali. Tam se totiž píše: Zajištění místního rozvoje má být doménou obcí, které mají mít dostatek prostředků pro jeho dosahování. Proto ANO odmítá koncept dotačního financování obcí a navrhuje posílení rozpočtového určení daně pro obce a zajištění místního rozvoje. Já těmto kolegům děkuji a věřím, že je odvaha neopustila. To samé platí snad i v případě dalších kolegů a kolegyň

z koaličních řad, kteří podporu pozměňovacím návrhům avizovali ve druhém čtení. Prosím je tedy ještě jednou o tuto podporu a věřím, že jich nebude málo.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než dám slovo panu předsedovi Stanjurovi, tak dvě omluvy. Pan ministr obrany se omlouvá od 12.15 hodin do konce jednání a pan poslanec Vojtěch Adam od 12.30 hodin.

Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Poslední pokus přesvědčit především vládní poslance, aby podpořili naše obce a města. Já vám řeknu pár čísel a čerpám z materiálu Ministerstva financí České republiky. Je na webových stránkách, mám to otevřené před sebou, byl publikován 28. dubna letošního roku a jmenuje se to Zadluženost územních rozpočtů v roce 2014. Je tam statistika od roku 2003 do roku 2014, což je dostatečně dlouhé období, abychom viděli, jak hospodaří obce a kraje v celku. A pak to můžeme porovnat s tím, jak hospodařil stát za toto období v celku. A když si vezmeme stát, tak za tu dobu se vystřídalo, už bych ani nespočítal kolik od roku 2003, tak bych odhadl jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm vlád, jestli říkám dobře.

Tak k poslednímu dni loňského roku je celková zadluženost 6 245 obcí necelých 89 miliard. S tím, že se meziročně snížila o 3 mld. od roku 2013. Kdo někdy podrobněji zkoumal RUD a zadlužení obcí, tak ví, že klíčovou složkou tohoto zadlužení jsou naše čtyři největší města. Čtyři největší města, tzn. Praha, Brno, Ostrava a Plzeň, mají ke konci posledního prosince loňského roku celkové zadlužení 43,6 mld. Jsou to taky města největší s největšími příjmy. To znamená, pro ty všechny ostatní, pro těch 6 245 obcí, zůstává kumulovaný dluh za fungování samosprávy od roku 1993, to znamená za 22 let, 51 miliard. A když se podívám do návrhu státního rozpočtu a přečtu jenom výsledky hospodaření státu od roku 2012, tak za jediný rok 2012 to bylo 101 mld., což je dvakrát víc než všechny obce za 22 let. V roce 2013 81 mld., loni to bylo 78 mld., letos je plánovaných 100, já očekávám, že ten výsledek bude někde kolem 70 mld. A s velkou slávou jste tady před dvěma dny rozhodli, že schodek rozpočtu na rok 2016 bude 70 mld. Což je o 20 mld. víc než hospodaření všech obcí s výjimkou čtyř největších měst za 22 let. A když připočtu i ta čtyři největší města, tak je to 70 mld. pouze za rok 2016, a to jste tady měli příval pochvalných slov, jak snižujete deficit a jak na tom dobře pracujete, tak je to rozdíl pouhých 20 mld. Dvacet miliard rozdíl za 22 let fungování všech obcí a měst a pouhých jenom o 20 mld. menší za jeden jediný rok v období hospodářského růstu. A vy sami jako vládní politici a vládní poslanci se chválíte, jak jste to dobře navrhli a jak se ten schodek snižuje. Tak to porovnejte mezi sebou.

Kromě toho platí jedna základní věc. Obce, města a kraje své dluhy platí na rozdíl od státu. Česká republika od okamžiku, kdy vznikla, ten schodek neustále zvyšuje. Bavíme se o tom, jestli na úrocích zaplatíme 70, 60, 50, 48 mld. Čím méně, tím lépe, ale na jistinu, na jistinu nešla ani koruna. A úmyslně říkám za celé období České republiky. Nevztahuji to na poslední dva roky fungování této vlády. A když říkáme,

že vláda a my jako parlament přenášíme další a další povinnosti na obce a města, i na kraje, abych byl spravedlivý, a přitom jim nepřidáváme peníze, tak je to pravda. Zkusím to ilustrovat na jednom případu a poprosím buď pana premiéra, nebo pana ministra financí, aby kvantifikovali dosah posledního exekutivního rozhodnutí vlády.

Vláda se rozhodla, že od 1. listopadu zvýší tarifní složky mezd ve veřejném sektoru. To se bezpochyby dotýká všech úředníků měst, obcí a krajů. Starostové a hejtmani mají dvě možnosti. Musí navýšit tarify a pak buď zachovají celkový objem mezd, to znamená, že některým zaměstnancům budou muset snížit ty složky, které nejsou nárokové, ať už je to osobní ohodnocení, nebo odměny. Což je věc, která určitě není populární, a proč by to ti starostové vlastně dělali? Pokud to není jenom tlak toho státu. Anebo o ta 3 % tarifních mezd zvednou celkový objem mzdových prostředků. A k tomu 34 % odvodů. Takže to vlastně nejsou 3 %, ale 3 % plus dalších 34 %, což je zhruba 4 % celkových mzdových nákladů. A to v 60tisícovém městě jako Opava je někde mezi 5 a 8 mil., nevím přesně, jak to je. To nejsou malé peníze.

Tak bych se chtěl zeptat, když vláda kvantifikovala nebo rozhodovala, zda kvantifikovala dopady na rozpočty měst, obcí a krajů díky tomu svému exekutivnímu rozhodnutí. A kolik to dělá v sumě? Protože to jsou reálné výdaje, která musí už tento měsíc, resp. ve výplatě za měsíc listopad, tzn. někdy v prosinci, už to města musí platit a budou platit. Anebo vláda navrhuje starostům a hejtmanům, aby svým lidem snížili platy? To si myslím že ne. Takže automaticky se předpokládá, že zhruba o 4 % se zvýší objem platů. A mě zajímá, kolik to je. Pan premiér říká, že oni to dopočítávají mnohem lépe než opozice. Taky mají mnohém větší aparát než my. Já mu věřím, takže ho poprosím o to číslo. Kolik tímto exekutivním rozhodnutím ročně, když řekneme 4 %, to je korektní, říct 4 % tarifních platů, abychom si zase neříkali, že to nejsou celkové platy, to já vím, kolik je dopad tohoto rozhodnutí na obce. A pak ho porovnejme s tím, co navrhujeme.

Už jsme se s panem premiérem shodli, kupodivu, že to nejde, že nenavyšujeme, ale vracíme to, co bylo. Dokonce ve třech krocích. A ta kvantifikace je poměrně přesná, naše poslanecké odhady se takřka kryly s odhady Ministerstva financí, které v tom svém negativním stanovisku vyčíslilo odhady přibližně stejně jako my. A není žádný důvod, abychom se přeli o sto milionů, bereme ta čísla, jak to dopočítalo Ministerstvo financí. O tom, co by pozměňovací návrhy pana kolegy Vilímce znamenaly přesně. Jakoby přesnější než ty naše. A je to logické. My ten aparát nemáme, nevidíme každý měsíc, kolik přesně dělá výběr daní a kolik z toho jsou sdílené daně. Protože to není jenom DPH, ale i další sdílené daně a není to úplně triviální. Ale v zásadě jsme se shodli. My jsme říkali 3,5 mld., myslím že finance 3,7 nebo 3,6. My jsme odhadovali kolem 6 mld., finance něco přes 6 mld. dalších v roce 2018.

A já za prvé chci říct, ale opravdu důrazně odmítnout, že podrobná věcná debata k tak klíčovému zákonu pro všechny zastupitele, starosty a místostarosty je obstrukce. To tedy není! My jsme program schůze nenavrhovali. Kdyby RUD začalo v devět, už jsme ho měli za sebou. No je to tak! Je to tak. To znamená, když říkáte, že nedojde na EET, no kdybychom začali EET, tak jsme u EET a nejsme v RUD. Nestěžujte si sami na sebe. Vy rozhodujete, které body budeme projednávat. Ale když některý důležitý bod, a tento považujeme za důležitý – tak se nedivte, že se snažíme získat podporu. A

my jsme se snažili opravdu vážně, že to není politický výkřik, aby to šanci mělo, tak jsme neměnili parametry vládního návrhu. Někteří kolegové říkají, a je to racionální, mohli jsme rozložit vyrovnání krajům a obcím oběma ve třech letech. Ano, to jsme mohli. Možná kdybychom dovedli před dvěma měsíci, před druhým čtením, nám by to nevadilo. Dneska to už udělat nemůžeme. Ale abychom zvýšili šanci, a to berte jako naši normální legitimní politickou úvahu toho, aby mohly projít naše návrhy, tak jsme nechtěli rozbíjet návrh vlády. Protože je naprosto logické, i když nám se to nelíbí, ale je to naprosto politicky logické, že vládní poslanci podporují návrh vlády. A nevím, jestli bychom měli větší šanci pomoci obcím, kdybychom vlastně měnili návrh vlády. Takže my jsme ho zachovali, jsme pro něj připraveni a budeme pro něj hlasovat. A kromě toho jsme dali další věci. Ale opravdu to nejsou žádná dramatická čísla. Ano, kdybychom navrhovali 23,58 už od 1. ledna 2016, tak je to 10 mld. a to je poměrně významný zásah. Tím, že je to na tři roky, tak se na to můžou všichni připravit.

Máme za sebou jeden rok od komunálních voleb. Pokud dneska budeme schopni přijmout zákon, který umožní našim kolegům z kterékoli politické strany, kteří mají čtyřleté volební období, mají čtyři roky na to, aby plnili, co voličům slíbili a s čím taky uspěli, tak si mohou naplánovat i roky 2016, 2017 a 2018 a budou mít větší šanci bez ohledu na to, za který subjekt kandidovali, ty své volební sliby a své programy, které schvalují rady měst nebo zastupitelstva, realizovat. Když jim ty peníze nedáme, tak to budou dělat taky, ale určitě se jim toho povede méně, než kdybychom mohli s těmi penězi.

Já jsem slíbil ve faktické poznámce, že jsme připraveni do druhého čtení návrhu zákona o státním rozpočtu přinést alternativně, kde by vláda mohla najít dvě miliardy.

S těmi parametry už nic neuděláme. Příjmy, výdaje, schodek, to je dané, ale určitě můžeme se pohybovat v rámci kapitol, tzn. zvýšení podílu sdílených daní plus 2 miliardy určitě umíme. Naopak kdybychom chtěli obstruovat a tento zákon jsme zablokovali a nebyl by schválen do konce letošního roku, a to bychom určitě zvládli, kdybychom chtěli, tak vláda ušetří, protože ten plánovaný nárůst pro ty kraje je vyšší. Takže neříkejme si, že toto jako by zbořilo rozpočet, protože to není v legislativě, protože ani ty příjmy pro kraje zatím v legislativě nejsou. Rozpočet s tím počítá a myslím si, že s tou částkou si vláda umí poradit. A říkám, my můžeme přinést několik alternativních návrhů, aby to nebyl jenom jeden, ze kterých si vláda může vybrat, kde by ty 2 miliardy mohla ušetřit.

Já se snažím sledovat jednání i horní komory Parlamentu České republiky. A vzpomeňme si na debatu o cestovních kancelářích. Rok, 12 měsíců, ve všech třech čteních jsme upozorňovali paní ministryni a celou vládní koalici, že to, co se navrhuje, je špatně, že to ohrozí cestovní kanceláře. Nepomohlo to. Hlavou proti zdi, přece nebudeme dávat opozici za pravdu. A jsem rád, bohužel to zdržuje ten legislativní proces, jsem rád, že včera horní komora nám ten zákon vrátila s pozměňovacím návrhem, který my jako občanští demokraté jsme tady navrhovali, obhajovali a vy jste ho hlasováním odmítli. A už jsem slyšel vyjádření paní ministryně, že je to dobře, že s tím ministerstvo souhlasí. Tak se nedopusťme stejné chyby a stejného zdržení u rozpočtového určení daní.

Já jsem si ráno zběžně prolistoval debatu z horní komory o registru smluv. Pan kolega pan poslanec Farský ji zažíval on-line celou. Musím říct, že naši kolegové senátoři se těch obcí zastávali mnohem více než my. Já jsem samozřejmě spokojený, že Sněmovna podpořila náš pozměňovací návrh, že z toho vyňala malé obce, ale doporučuji všem, kteří si myslí, že jedinou pravdu má Rekonstrukce státu, aby si přečetli vystoupení především těch senátorů, kteří patří k vládním stranám. Teď nebudu mluvit o opozičních. Těch, kteří patří k vládním stranám, přečtěte si, co tady kolegové, pár set metrů odsud, včera i na naši adresu, i na adresu Poslanecké sněmovny jako celku, jaká mnohdy velmi ostrá slova volili na to, co jsme to vlastně připravili, co jsme to udělali a jak jsme nezodpovědní. Já nakonec nevím, jestli prošlo to doplňující nebo doprovodné usnesení, to už jsem nestačil dohledat, protože bylo tam i poměrně silné doprovodné usnesení k tomu návrhu zákona, že Senát na rozdíl od Poslanecké sněmovny si je plně vědom rizik, která tento návrh zákona přináší. K tomu, jak se postavíme, až ten zákon přijde zpátky, na to je ještě dostatek času, abychom podrobně analyzovali ty pozměňovací návrhy. Nicméně ta debata byla podobná a já jsem přesvědčen, že v horní komoře je silná lobby, když to tak mohu nazvat, lobby nemá jen negativní nádech, ale i pozitivní, je tam silná lobby komunální politiky potřeb pro města a obce, a pokud to nechceme zbytečně zdržovat, tak doporučuji dneska schválit nejenom vládní návrh, tzn. dorovnání, ať používám rétoriku pana premiéra, ať mě neopravuje, dorovnání podílu pro kraje, ale i naše dva návrhy, které ve třech krocích, tzn. ve třech letech, dorovnávají podíl na rozpočtových určeních daní pro obce a města. My to opravdu dneska považujeme za klíčový zákon, klíčové téma. A je možná i dobře, že se to tam tak sešlo, že vlastně budeme hlasovat v jednom dni o rozpočtovém určení daní a rušení druhého pilíře. Já se k té debatě nebudu vracet, ale je to shoda okolností, ale je to dobře, tzn. není to teorie, když někdo říká: to se zruší, to se nezruší. Máme to před sebou, já myslím, že to ještě dneska zvládneme a půjde to do Senátu ruku v ruce s rušením druhého pilíře a k tomu dorovnání podílu krajů, určitě. A já věřím, že to zvážíte a podpoříte naše návrhy a bude to i dorovnání podílu na sdílených daních. A podotýkám, ve třech krocích, nijak revolučně, nijak skokově pro města a obce.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky do rozpravy nemám, tak rozpravu končím. Zeptám se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Pane zpravodaji. Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající, již opravdu velice, velice krátce. My jsme s panem kolegou Stanjurou si povzdechli. Má pravdu, že kdybychom ten návrh, který jsem tu naznačil, podali včas, aby to už teď bylo půl na půl, že bychom opravdu velice vážně uvažovali, že ho podpoříme, nicméně jsme ve stavu, ve kterém jsme. Já si opravdu myslím, že těm obcím je potřeba vyjít vstříc, pomoci jednak lepším výběrem daní, ale i možná nebo dost pravděpodobně narovnáním poměru rozpočtového určení. Já si myslím, že je ideální nechat tomu prostor právě v té listopadové diskusi na Ministerstvu financí a pak to v klidu připravit. V podstatě v těch pozměňovacích návrzích jde o rok 2017, a jak to tady poslouchám, ta vůle

bude, abychom se v rámci příštího roku k tomu vrátili a případně takový krok udělali. My o to určitě budeme hodně stát. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. My skutečně vnímáme potřeby obcí a myslím, že to, že vybíráme podstatně víc daní, a už dnes je to o ty 3 miliardy více, tak my se snažíme pomoci obcím. A samozřejmě o EET jsem jasně řekl, jaký by to byl pozitivní dopad, bohužel opozice to neslyší, a my jsme se jasně domluvili, že založíme tu pracovní skupinu, 11. listopadu budeme jednat a určitě chceme s obcemi spolupracovat a ten systém, hlavně ty motivační prvky vylepšit, aby obce z toho měly větší prospěch. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak. Ještě než budeme hlasovat, tak jsou zde dvě žádosti o přednostní právo. Pan předseda Stanjura a po něm pan místopředseda Laudát.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jen pro vysvětlení. Pan premiér říkal, aby to bylo úplně jasné. Jsou dvě různé věci: Celkový balík peněz, které vybere stát, ale o tom se můžeme přít, jestli roste dobře, nebo málo. To je jedna věc, o tom dneska vůbec nediskutujeme. A druhá věc, a to je, o které diskutujeme, jak si ten balík rozdělí města, obce a kraje. Nebavíme se dneska o absolutních číslech, ale o relativních číslech. Vždycky jsme slyšeli, že města a kraje, a s tím souhlasím, mají dýchat se státním rozpočtem. Bohužel nemáme všechny sdílené daně, takže města a obce dýchají jenom s některými daněmi, např. všechny spotřební daně si nechává stát, ale budiž. Takže bavíme se o tom relativním podílu z toho celkového výběru daní.

Já jenom, že pan ministr mluvil o tom, že to roste. O tom dneska není řeč, o to se dneska nepřeme, my se přeme o to, kolik z toho mají dostat obce. A my říkáme: Nenechávejme stávající stav, přidejme 2 miliardy příští rok, další 1,7 miliardy v roce 2017 a dalších 6 miliard v roce 2018. Takhle to je. Takže když to sečtu dohromady, kdyby to všechno prošlo, tak je to 2 + 3,7 + 10, to je do kupy zhruba 16 miliard korun za tři roky. A k tomu si dejte státní rozpočet. A kdybych byl optimista a myslel si, že výdaje státu budou v roce 2017 a 2018 stejné jako v roce 2016, tak ze 3,3 bilionu a tři čtvrtin bilionu chceme 16 miliard pro obce. Jinými slovy: ze 3 750 miliard chceme 16 pro obce v průběhu tří let. Ale vy se sami rozhodněte hlasováním, zda vám obce za tak malý poměr, 1 % za ty tři roky je 33 miliard, takže bavíme se o půl procentu za tři roky a pan premiér se úplně vážně domnívá, že si to státní rozpočet nemůže dovolit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Došlo k předání přednostního práva, takže pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom velice krátce, protože si myslím, že všechny argumenty padly – systémové, věcné i politické, úzké stranické nikoliv,

ale ty zmínil pouze pan ministr, protože si není vědom rozdílu pojmů úzký stranický zájem a politický argument. Nicméně pane ministře, těžko se můžeme smířit s vaším potvrzením, že chápete potřeby obcí, když současně nevyužíváte této příležitosti, abyste tak jak narovnává vláda koeficienty u krajů, podpořil jejich narovnání u obcí. Pak prostě nechápete potřeby obcí. Pak je to asi stejná argumentace, jako když tvrdíte, že chápete potřeby lidí stravovat se zdravě, a posíláte na pulty kostelecké uzeniny a vodňanská kuřata. Tohle je úplně to samý. Prostě říkáte, že chápete potřeby obcí, a nechcete jim dát ani korunu. S tímhle já se tedy obracím na každého z poslanců v této Sněmovně. Jestli chápeme potřeby obcí, udělejme stejně spravedlivou a stejně nespravedlivou operaci jako u krajů, protože když se ta operace, kterou vy teď měníte, měnila tenkrát, změnila se úplně stejně u obcí a u krajů. Když ji teď vracíte zpátky pouze u krajů a neměníte ji u obcí, nechováte se fér. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova a seznámil nás s procedurou hlasování.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Kolegové, kolegyně, na 29. schůzi rozpočtový výbor dne 14. října 2015 schválil a doporučil tuto hlasovací proceduru: Jsou zde dva pakety pozměňovacích návrhů. Jsou označeny A1 a A2, to je návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a pak je tady paket pozměňovacích návrhů B1 až B4 a to je návrh poslance pana Vilímce, pana Stanjury a pana Beznosky.

Navrhuji hlasovací proceduru takto: Nejdřív budeme hlasovat en bloc o pozměňovacích návrzích A1 a A2. V případě, že by tyto pozměňovací návrhy byly schváleny, bude se v druhém hlasování hlasovat již pouze o bodech B2 až B4, protože bod B1 bude nehlasovatelný. Pokud nebude bod A1 a A2 přijat touto Sněmovnou, budeme v druhém hlasování hlasovat o bodech B1 a B4 jako celek. V závěru budeme hlasovat o zákonu jako celku včetně případně přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh procedury nebo chce k proceduře vystoupit. Ano, je tomu tak. Pan předseda Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se chci jenom ujistit, že B2, B3 a B4 bude každý zvlášť. (Zpravodaj Volný naznačuje že ne.) Tak to tedy, nezlobte se na mě, každý se týká jiného období, jeden roku 2016, jeden roku 2017 a jeden roku 2018. Já navrhuji, abychom hlasovali o každém roce zvlášť. Má to logiku. Ty návrhy spolu nesouvisí, protože tam čísla nenavazují. Věřím, že to podpoříte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj.

Poslanec Jan Volný: Tak asi se o tom bude hlasovat. Já s tím nemám problém.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Tak v tom případě jste si osvojil návrh pana předsedy Stanjury. Zeptám se, zda je zájem o to, abychom hlasovali o proceduře... Pro jistotu ano.

Takže budeme hlasovat, že souhlasíme s procedurou tak, jak ji přednesl pan zpravodaj a upravil pan poslanec Stanjura.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s procedurou. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 147, přihlášeno 168, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, první návrh usnesení. (Z pléna požadavek na odhlášení.) Pardon odhlásit, ano. Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci a prosím pana zpravodaje.

Poslanec Jan Volný: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dávám nyní tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu A1 a A2, který podal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se na stanovisko. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.) Dvakrát nesouhlas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 148, přihlášeno je 156, pro 74, proti 21. Tento návrh nebyl přijat. Dál prosím.

Poslanec Jan Volný: Dobře. Jelikož nebyly přijaty pozměňovací návrhy bloku A, bude se hlasovat postupně o pozměňovacích návrzích bloku B, a to B1, B2, B3 a B4. Nechávám tedy, vážení kolegové a kolegyně, nyní hlasovat o pozměňovacím návrhu B1.

Předseda PSP Jan Hamáček: Hlasovat nechám já (s úsměvem) v hlasování, které jsem teď zahájil... Respektive pardon, omlouvám se. Ještě stanovisko. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Teď zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem B1. Kdo je proti?

Hlasování 149, přihlášeno 157, pro 68, proti 30. Tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Volný: Nyní požádám pana předsedajícího o hlasování k bodu B2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko prosím? (Zpravodaj: Rozpočtový výbor negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 150, přihlášeno 158, pro 67, proti 22. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Volný: Nyní budeme hlasovat o bodu B3.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanovisko. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 151, přihlášeno 158, pro 67, proti 26. Tento návrh nebyl přijat. Dál prosím.

Poslanec Jan Volný: Poslední pozměňovací návrh je B4. Prosím o hlasování, pane předsedající.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě stanovisko. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 152, přihlášeno je 159, pro 67, proti 21. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Volný: Tímto jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, a proto nyní doporučuji hlasovat o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 416." Zeptám se na stanovisko. (Zpravodaj: Rozpočtový výbor pozitivní.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 153, přihlášeno je 161, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tento bod a dám slovo panu předsedovi Kalouskovi. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nechtěl jsem zdržovat a vystupovat před závěrečným hlasováním, abych sdělil naši pozici k závěrečnému hlasování poté, co nebyly přijaty žádné pozměňovací návrhy.

Dovolte tedy, kolegové, abych vás informoval o tom, že přesto, že nebyly podpořeny žádné pozměňovací návrhy, které měly svoji hlubokou logiku, tak jsme vládní návrh podpořili, protože nechceme ubírat krajům zdroje pro zajištění jejich veřejných služeb. Nicméně dovoluji si navrhnout kolegům předsedům klubů, ostatních opozičních klubů, které pozměňovací návrhy marně podporovaly, zůstali jsme v menšině, aby udělali to co my, aby hlasovací sjetinu dali na své internetové

stránky, abychom informovali obce, starosty, abychom informovali obyvatele obcí, kdo skutečně myslí nebo nemyslí na jejich zájmy, protože politický kompromis, to politické rozhodnutí – přeli jsme se tady, co jsou úzké stranické zájmy a co je politické rozhodnutí – ten handl vypadal následujícím způsobem. "Já vám," říkal Andrej Babiš, "milí sociální demokraté, pustím peníze pro vaše hejtmany do krajů, když vy mně pustíte dotace a daňové úlevy pro moji podnikatelskou skupinu." Tenhle obchod proběhl a obce zůstaly mimo. Prosím, dejme si hlasovací listinu každý na své internetové stránky.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Budeme pokračovat bodem

150.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 461/ - třetí čtení

Pan ministr Babiš zůstává. Prosím ještě pana zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jiřího Zemánka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 461/2, který byl doručen 8. října 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 461/3.

Zeptám se, zda je zájem o vystoupení ještě před otevřením rozpravy. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu. Nemám žádné přihlášky. Rozpravu končím. Prosím pana zpravodaje, aby nás tedy provedl hlasováním.

Poslanec Jiří Zemánek: Dobré odpoledne, pane předsedo, vážené dámy a pánové. Dovolte, abych vás seznámil s návrhem usnesení, který předkládá Sněmovně rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny. Jsou zde dva pozměňovací návrhy – 1 a 2, legislativně technické úpravy, které jsou obsažené v usnesení garančního výboru tisku 461/2. Navrhuji, aby o nich bylo hlasováno jedním hlasováním. A pak hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě mám přihlášku pana předsedy Stanjury. Pan předseda Stanjura se hlásil. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom krátký povzdech. Já vím, že spěcháte, ale neříct k tomu ve třetím čtení ani větu, o čem zákon je, myslím, že rychlost je příliš vysoká, ale budiž. Rozhodli jste se. Nezaznělo k tomu jediné slovo. Mně to přijde i neuctivé k těm, kteří zákon neměli ve výboru, aby nezazněly aspoň tři věty, o čem ten zákon je. Ale v pohodě, abyste se nebáli, budeme hlasovat pro tento návrh zákona.

Ale poprosím u příštích bodů, abychom tak nespěchali, příště už fakt nemusíme číst ani název bodu, abychom to urychlili.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda někdo má jiný návrh procedury, než byl navržen panem zpravodajem. Mám za to, že je tak jednoduchý, že nemá cenu o něm hlasovat. Přejete si hlasovat? Dobrá. Na žádost pana předsedy Stanjury budeme hlasovat o proceduře, jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s procedurou, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 154. Přihlášeno je 159, pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o první hlasování.

Poslanec Jiří Zemánek: Za prvé budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích č. 1 a 2, což, znovu opakuji, jsou legislativně technické úpravy obsažené v usnesení garančního výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem vás všechny odhlásil, protože tady byla žádost o odhlášení. Prosím o novou registraci. Zeptám se ještě pana zpravodaje a potom pana ministra na stanovisko. (Zpravodaj i ministr souhlasí.) Dvakrát souhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 155, přihlášeno je 138, pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Zemánek: Nyní bych poprosil o hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 461, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím o stanovisko. (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 156. Přihlášeno je 141, pro 140, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Končím bod 150.

Otevírám bod

167.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - třetí čtení

Prosím pana ministra kultury a zpravodaje garančního výboru pana poslance Procházku, aby zaujali místa u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrh je uveden v tisku 465/2. Ten byl doručen 7. října. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 465/3.

Zeptám se pana ministra, zda chce vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, jenom stručně, abych připomněl, v čem novela zákona spočívá. Mezi změny základní patří zejména nová, širší definice kulturního statku, kterým bude pro příště takový předmět, jenž bude součástí národního kulturního pokladu členského státu bez ostatních dosavadních omezujících kritérií. Do budoucna tedy postačuje, aby předmětná věc, kulturní statek, byla označena nebo vymezena členskými státy jako národní kulturní poklad. Nebude již současně platit podmínka, že musí být součástí veřejné nebo jiné sbírky.

Další změny spočívají v prodloužení některých lhůt a rovněž se upřesňuje pojem nezbytné péče. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Přečtu omluvu pana poslance Martina Lanka, který se omlouvá od 13.20 z rodinných důvodů.

Pan zpravodaj si nepřeje vystoupit. V tom případě otevírám rozpravu. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není potřeba. Prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji, pane předsedo. Co se týká hlasovací procedury, máme jeden pozměňovací návrh, který se týká účinnosti zákona, takže poprvé bychom měli hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu a poté o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda někdo navrhuje jiný postup. Není tomu tak. Toto je opravdu jednoduchý postup. Nenechám hlasovat, pokud nebude vyslovena žádost. Kolegové z ODS nezklamali, budeme hlasovat o této proceduře.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 157. Přihlášeno je 144, pro 138, proti nikdo. Procedura byla přijata. Prosím, pane zpravodaji, první návrh.

Poslanec Roman Procházka: Já děkuji. Pane předsedo, dejte hlasovat o pozměňovacím návrhu 465/2. V krátkosti, jde o změnu účinnosti zákona, kde se slova "18. prosince" nahrazují slovy "jeho vyhlášení".

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se na stanovisko. (Zpravodaj i ministr souhlasí.) Dvakrát souhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 158. Přihlášeno je 144, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní tedy hlasování o zákonu jako celku. Je tomu tak, pane zpravodaji?

Poslanec Roman Procházka: Ano, přesně tak.

Předseda PSP Jan Hamáček: V tom případě návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 101/2001 Sb., o navracení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 465, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím o stanoviska (Zpravodaj: Souhlasné. Ministr: Souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 159, přihlášeno je 145, pro 141, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. Končím tento bod a slovo má pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové. Prosím o pochopení, kolegové Faltýnek i Sklenák mně jistě potvrdí, že jsem jim avizoval již dopoledne, že před bodem důchodové spoření požádám o 40minutovou přestávku na poradu klubu. Vzhledem k tomu, že je 13.21 chci kompenzovat obstrukce, kterých se tady dopouštěli pan Sobotka a pan Babiš, a prosím tedy pouze o 20minutovou přestávku. Snad to stihneme. Takže prosím o 20minutovou přestávku na poradu klubu a prosím poslanecký klub TOP 09, aby se shromáždil v prostorách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, sejdeme se ve 13.42 hodin. Přerušuji jednání Sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 13.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.42 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Čas na přestávku vypršel. Než budeme pokračovat, přečtu dvě omluvenky, které dorazily. Od 14.20 do konce jednacího dne z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Martin

Lang a dále dnes od 13.55 do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina.

Tak jak byl schválen program, budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu. Otevírám

151.
Vládní návrh zákona o ukončení důchodového spoření /sněmovní tisk 493/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Roman Kubíček. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 493/2.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám tedy obecnou rozpravu a táži se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Pan předseda Fiala. Prosím, pane předsedo. (V sále je rušno.)

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, už více než půl roku tady projednáváme zrušení druhého důchodového pilíře, tedy součást důchodové reformy, možná nedokonalé, ale když si to promítnete zpátky, tak pravděpodobně jediné, nebo určitě jediné, která tady za posledních dvacet let v nějaké formě prošla. Už půl roku necháváme v nejistotě minimálně 83 tisíc zodpovědných lidí, kteří se rozhodli, že nebudou spoléhat pouze na stát, ale že se o zabezpečení svého důchodu aktivně postarají.

Za ten půlrok jsme položili vládě a také vládním poslancům celou řadu otázek, od otázek technických až po otázky systémové. Možná jsme slyšeli hodně slov o tom, co je na druhém pilíři špatně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, abyste se ztišili a případně si své rozhovory přesunuli do předsálí. Prosím, pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Tedy na naše otázky, ať už technické, nebo systémové, jsme se dozvěděli řadu argumentů – nevím, jestli argumentů, ale slyšeli jsme spoustu slov o tom, co je na druhém pilíři špatně, ale spíše to byly ideologické fráze než nějaká fakta. Ale ta nejdůležitější odpověď nezazněla. Nezazněla tu ani po opakovaném položení této otázky. A ta otázka zní, jak chce vláda zajistit důstojné důchody po zrušení důchodové reformy. Odpovědí bylo mlčení. Vláda stejně jako v mnoha jiných koncepčních otázkách, otázkách, kde má představit svoji vizi, svoji představu o tom, jak to bude v budoucnosti zajištěno, tak vláda v této věci mlčí. Vláda neví. Premiér opakuje teze o chybách současného systému, o potřebě celospolečenského konsenzu, o celospolečenské solidaritě, atd. atd. Ale konkrétní opatření, konkrétní návrh, kterým by občanům řekl "díky tomuto našemu opatření

bude dost peněz na důchody i v budoucnosti", žádný takový návrh nepředložil, žádná taková slova nezazněla. Já uznávám, že pan premiér nic takového ani předložit nemohl, protože vláda je v této věci naprosto bezradná.

Ten jediný úkol, který jste si dali a se kterým jste sem šli, byl, že druhý důchodový pilíř nesmí přežít. No dobře, to se vám pravděpodobně povede, ale já se ptám znovu: a co dál? Zlepší se něco? Osmdesáti třem tisícům lidem bude řečeno, že si spořili zbytečně, na důchod ty peníze použít nemohou. A co bude s těmi ostatními? S těmi nebude nic.

Dámy a pánové, zákony tady neschvalujeme proto, abychom nějaké přijali, ale každý zákon, který schvalujeme, by měl řešit nějaký problém. Měl by zlepšit současný stav. Tímto zákonem se ale žádný problém neřeší, naopak se řešení problému oddaluje, likviduje, a nejenom že nedojde k žádnému zlepšení, ale jednoznačně dojde ke zhoršení současného stavu. A zákon, a to snad se mnou budete souhlasit, který zhoršuje současný stav, je špatný zákon a takový zákon bychom neměli přijmout. Proto se určitě nebudete divit, když Občanská demokratická strana nepodpoří špatný zákon a nepodpoří tento hazard s důchody občanů, který připravila tato vládní koalice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Dále se hlásí pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, už jenom velice stručně. Nechci zdržovat ten průběh. Je škoda, že předchozí bod trval tak dlouho, že se nedostaneme na to, abychom občanům mohli široce vykládat o tom, co ve skutečnosti je elektronická evidence tržeb.

Už to zaznělo mnohokrát, ale přesto předpokládám, že to poslední projednávání – zopakuji základní fakta. V rámci volebního a povolebního populismu rušíte část penzijní nebo penzijní reformu, které již příprava stála docela dost peněz, vyžádala si veliký čas.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Kolegyně a kolegové, opět vás požádám o ztišení. Jestli skutečně máte něco důležitého, co potřebujete řešit, co si potřebujete říci, jděte do předsálí, zvlášť v pravé části. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Za další – sice s velkým humbukem vznikla takzvaná Potůčkova komise, nicméně prostě postupně i z mediálního prostoru mizí, čím docházejí zřejmě nápady a práce, tak tím mizí i prostě naděje, že v souvislosti s tím, že něco rušíte, tak přijdete s nějakým alespoň nástinem řešení.

Přes opakované výzvy, aby tady své řekla například paní ministryně práce, tak už je typické pro tento bod, že od samého začátku do prakticky samého konce tady není. Ministryně práce a sociálních věcí tady není, protože zřejmě asi nemá co říci nejenom těm 83 tisícům lidí, kteří se do druhého penzijního pilíře přihlásili, ale fakticky ani dalším mladším generacím, pro které speciálně byl tento nástroj určen, aby se mohli postarat o svoji budoucnost.

Místo toho tady pouze zazněly obecné floskule, analogické s tím, a samozřejmě beru, že to sociální demokracii kdysi vyhrálo volby – zrušíme třicetikorunový poplatek ve zdravotnictví a ono to bude výborné. Dneska těžce tyto peníze chybějí a pak se hledají nástroje a zbytečně zase na některé jiné věci se peněz nedostává, jak jste tady ukázali v předchozím bodě například pro obce.

V logice věci, toho, jak si vládní koalice prohlasovala obrání obcí o peníze, které jim příslušejí, tak se domnívám, že jste měli tento bod stáhnout a říci současně: jestliže nevracíme obcím peníze nebo nevracíme se k předchozí legislativní úpravě, co se týká daní pro obce, tak nebudeme rušit ani druhý důchodový pilíř. Férové zacházení s obcemi by bylo, že byste zrušili druhý penzijní pilíř a zároveň vrátili legislativu daňovou do stavu před tím, protože tyto úpravy byly skutečně směřovány na to, že přece jednou z nejvyšších priorit naší společnosti je, aby lidé byli v sociálním systému zabezpečeni na stáří. Takto se chovala předchozí vláda, takto se nechováte vy.

Bohužel přes mnohé výzvy, podobně jako je to i u jiných zákonů, nezaznělo tady od premiéra této země, kdy koalice přijde s nějakým systémem, nebo s opravou, rozšířením a podobně, penzijního systému.

V této diskusi se už dál dostal rozpočtový výbor, protože součástí pozměňovacích návrhů, je, když to řeknu zkráceně, sedmkrát Zavadil, který se snaží – a my tyto pozměňovací návrhy podpoříme – alespoň částečně zatraktivnit třetí pilíř. A určitě by bylo zajímavé, kdybyste všichni věděli o diskusi, která na rozpočtovém výboru k této záležitosti probíhala, zda to tedy má být salámová metoda k tomu, že ze třetího pilíře postupně vznikne pilíř, který bude analogický druhému, to znamená, bude to nástroj, jak vrátit do penzijního systému, pokud nechcete rovnou žebračenku, k čemuž vaše kroky směřují pro budoucí penzisty a možná už i pro stávající, takže zásluhovost se bude nějakým způsobem řešit a šance bude ve třetím pilíři.

Velice kvituji, že z úst pana kolegy Zavadila při té příležitosti na rozpočtovém výboru zazněla ale i jedna zajímavá věc, na kterou jsem tady upozorňoval před časem, že se něco děje a že lidé odcházejí ze systému i z toho třetího pilíře. A nejsou to malá čísla. Je otázka, zda se jedná o přechodný jev, nebo zda to bude nějaký systémovější problém. Riziko vidím v tom, že vy svými vystoupeními, a teď myslím zejména sociální demokracii, jste hluboce do lidí zaseli nedůvěru vůbec v systém spoření na penzi ve fondech. To považuji za obrovský problém. A možná, možná, neznám přesnější analýzu, že to mohl být jeden z těch důvodů proč.

Jak to vidím, tak odpovědi od této vlády, od pana premiéra, kterému už ani nestojí za to tady zůstat do 14. hodiny u této záležitosti, na jasné slovo, kdy vládní koalice předloží novelu zákona o penzijním spoření, se nedočkáme. Obcím jste dneska peníze nevrátili, takže ať si to voliči proberou sami.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Přečtu ještě jednu omluvu. Od 12.30 hod. se omlouvá pan poslanec Adam. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Pan předseda Kalousek, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jistota je jistota a nechceme, aby to vypadalo, že děláme obstrukce tam, kde je opravdu dělat nechceme. Dovoluji si podat procedurální návrh, abychom hlasovali o tomto bodě i tehdy, když to bude i po 14. hodině.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jedná se o procedurální návrh. Z toho důvodu o něm dám hlasovat bez rozpravy. Zavolám kolegyně a kolegy z předsálí. Všechny vás ještě odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, abychom o tomto bodu jednali a hlasovali i po 14. hodině. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 160, přítomných poslankyň a poslanců je 139. Pro návrh 118, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Táži se, kdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Vzhledem k tomu, že se do rozpravy již nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se, zda si chce vzít pan navrhovatel nebo pan zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak. Poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Pane předsedající, procedura hlasování bude velmi jednoduchá. Na své 27. schůzi dne 2. září 2015 rozpočtový výbor doporučil schválit tento zákon bez připomínek a to znamená jedno hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o ukončení důchodového spoření podle sněmovního tisku 493, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Je to tak v pořádku, pane zpravodaji? Ještě se omlouvám. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné a zeptám se na stanoviska navrhovatele a zpravodaje.

Poslanec Roman Kubíček: Za rozpočtový výbor souhlas. (Navrhovatel rovněž souhlasí.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak byl přednesen, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 162, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců. Pro návrh 117, proti 24. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Ještě přečtu omluvu. Dnes od 13.40 hodin se ze zdravotních důvodů do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec Jiří Zlatuška.

Kolegyně a kolegové, konstatuji, že přerušuji 33. schůzi Poslanecké sněmovny do úterý 27. října 2015 do 12 hodin. Děkuji vám a přeji příjemný zbytek dne.

(Jednání skončilo ve 13.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. října 2015
Přítomno: 152 poslanců

(Jednání zahájeno v 12.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Rykala karta 54, pan poslanec Velebný karta 11, já hlasuji s kartou č. 13.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci, poslankyně a členové vlády: pan poslanec Adam od 18.00 hod. – zdravotní důvody, pan poslanec Adamec – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – pracovní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová – zahraniční cesta, paní poslankyně Bohdalová – osobní důvody, paní poslankyně Černochová – zahraniční cesta, pan poslanec Faltýnek – bez udání důvodu.

Paní poslankyně Nohavová hlasuje s kartou č. 22.

Pan poslanec Foldyna – zahraniční cesta, pan poslanec Gabal – osobní důvody, pan poslanec Grebeníček – zdravotní důvody, pan poslanec Havíř od 12.00 do 15.00 hod. – pracovní důvody, pan poslanec Heger od 12.30 hod. – pracovní důvody, pan poslanec Holeček Radim – pracovní důvody, pan poslanec Holík Pavel – pracovní důvody, pan poslanec Jakubčík – pracovní důvody, pan poslanec Janulík – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Karamazov – osobní důvody, pan poslanec Klučka – zahraniční cesta, pan poslanec Komárek od 13.00 do 15.00 hod. – pracovní důvody, pan poslanec Korte – osobní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, pan poslanec Kott do 14.00 hod. – pracovní důvody, pan poslanec Laudát – pracovní důvody, pan poslanec Luzar – zahraniční cesta, paní poslankyně Matušovská – osobní důvody, paní poslankyně Nováková od 14.30 hod. – osobní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera mezi 12.00 a 15.30 hod. – osobní důvody, pan poslanec Pfléger – zdravotní důvody, pan poslanec Pilný do 15.30 hod. – pracovní důvody, pan poslanec Vilímec – pracovní důvody, pan poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, pan poslanec Vozdecký – zdravotní důvody, pan poslanec Vozka od 12.00 do 14.30 hod. – pracovní důvody, pan poslanec Vyzula – zdravotní důvody, paní poslankyně Wernerová – zdravotní důvody, pan poslanec Zahradníček – zahraniční cesta, pan poslanec Zahradník – osobní důvody, pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády od 16.00 hod. do konce jednacího dne, pan ministr Babiš – zahraniční cesta, pan ministr – vicepremiér Bělobrádek od 17.00 hod. – pracovní důvody, pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, pan ministr Herman – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – zahraniční cesta, pan ministr Pelikán – osobní důvody, pan ministr

Stropnický od 15.30 hod. do konce jednání – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – zahraniční cesta, pan ministr Zaorálek – rovněž zahraniční cesta.

Tolik tedy omluvy. (Neustálý hluk v sále.) Já vás prosím, abyste se usadili a abyste se ztišili. Děkuji.

Chtěl bych vám oznámit, že Senát vrátil Poslanecké sněmovně tyto návrhy zákonů: návrh zákona o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv, tisk 42/11, a návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu atd., sněmovní tisk 276/6. Zákonná lhůta k projednání uplyne 3. listopadu a budou zařazeny na program řádné schůze, která bude zahájena 24. listopadu.

Ještě důležitá informace. Zítra, to znamená 28. října, bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří. Prosím, abyste si ze svých lavic uklidili materiály.

Dnes bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům číslo 67, 66 a 105. To je z mé strany všechno.

Pan poslanec Vondráček – karta č. 31. Pan poslanec Pfléger je evidentně přítomen, takže ruší svou omluvu.

Vzhledem k tomu, že neregistruji žádné přihlášky k pořadu schůze, tak v tom případě se budeme řídit tím, co jsem oznámil, to znamená, budeme projednávat ony pevně zařazené body.

Otevírám bod 67, což je

67.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - prvé čtení

Prosím, aby tento tisk uvedla z pověření vlády paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy paní Kateřina Valachová. Paní ministryně, prosím, máte slovo. Znovu prosím o klid v Poslanecké sněmovně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi představit a uvést vládní návrh zákona, kterým se mění školský zákon v rámci představení v prvním čtení.

Co se týká obsahu novely, stěžejním cílem novelizace školského zákona je jednak úprava předškolního vzdělávání, zavedení jednotné přijímací zkoušky na střední školy a gymnázia s maturitou, jednak úprava společné části maturitní zkoušky v oblasti společné části maturitní zkoušky, dále úprava Národní rady pro vzdělávání. Ve všech těchto ohledech se jedná buď o naplňování koaliční smlouvy a

programového prohlášení vlády, nebo se jedná o výsledek vyplývající z podpory těchto změn stran sociálních partnerů či stran odborné veřejnosti ať pedagogické, či jiné.

V rámci tzv. povinného předškolního vzdělávání vládní návrh obsahuje několik změn. První záležitost, na kterou bych vás chtěla upozornit, je dlouhou dobu z hlediska rodičů upřednostňovaná změna související s tím, že od roku 2017 zakotvujeme nárok na předškolní vzdělávání dětí čtyřletých, od školního roku 2018 nárok na předškolní vzdělávání tříletých dětí. Současně v souvislosti a zcela v souladu s trendy v rámci vzdělávání v rámci Evropské unie zavádíme také tzv. povinný předškolní rok vzdělávání v období od 5 do 6 let dítěte. Co se týká této povinnosti, pak bych jenom chtěla upozornit na to, že se nejedná o obdobu povinné školní docházky, tak jak ji známe následně od 6 let věku, ale jedná se o povinné předškolní vzdělávání, které v tuto chvíli využívá 90 % dětí, a stejně tak se tedy jedná o možnost, kterou upravujeme, volit také alternativu tohoto vzdělávání pro oněch 10 % dětí, či jejich rodičů, které tento systém nevyužívají.

Co se týká povinného předškolního vzdělávání, mělo by to tedy fungovat tak, že v rámci květnových zápisů, které tedy nově upravujeme jednotně, květnové zápisy do předškolního vzdělávání, tak v případě povinného předškolního vzdělávání, kdo nebude chtít tímto způsobem své dítě vzdělávat, bude mít možnost jednoduchým způsobem oznámit tuto skutečnost spádové mateřské škole a následně bude toto spojeno s jeho povinností dostavit se v průběhu prosince až ledna do této spádové mateřské školy, aby byly ověřeny předpoklady jeho dítěte pro vzdělávání, a pokud budou zjištěny nedostatky, aby se mu dostalo stran spádové mateřské školy podpory.

Zápisy do základních škol jsou naopak sjednoceny na shodné období duben, kde mimo jiné reagujeme na to, že máme velmi vysoký počet odkladů povinné školní docházky, v našem případě dosahují 23 až 26 %. Také toto je jeden z důvodů, proč si přejeme povinné předškolní vzdělávání, protože si od toho slibujeme snížení množství těchto odkladů.

Dalším argumentem pro nás z hlediska zavedení tohoto roku povinného předškolního vzdělávání je lepší adaptace dětí při přechodu na základní školu. Dále, jak už jsem zmínila, snížení počtu odkladů, dále zajištění kapacit a garance místa v mateřských školách do budoucna.

Samozřejmě si dovolím také upozornit na argument obvyklosti takové úpravy ve světě. Ještě přísnější z hlediska povinného předškolního vzdělávání z hlediska řekla bych blízkosti našeho společenského a právního prostředí je Rakousko, Polsko nebo Maďarsko. Chtěla bych také upozornit, že například u západních zemí, které pracují s nárokem na předškolní vzdělávání, je toto pravda tak trošku napůl, protože v řadě případů v zemí od nás na západ nárok na předškolní vzdělávání sice existuje, ale současně povinná školní docházka začíná mnohem dříve, například od pěti nebo od čtyř let.

Co pokládám za důležité z hlediska povinného předškolního vzdělávání, je tedy zejména to, že tímto způsobem budeme garantovat místa v mateřských školách také do budoucna tak, aby nedošlo k svévolnému snižování kapacit mateřských škol a aby také budoucí,další generace měly jistotu přístupu k předškolnímu vzdělávání.

V neposlední řadě chci zmínit také to, že tímto podporujeme také potřebnost mateřských škol jako vzdělávací instituce, protože tato záležitost vzdělávání ještě před zahájením školní docházky je všeobecně odbornou veřejností i z hlediska následných výsledků dětí ve školní přípravě a následně v přípravě pracovní klíčovým instrumentem. Naposledy bych zmínila argument zmírnění sociálních nerovností, protože samozřejmě potkání se dětí z různých majetkových poměrů či sociálního prostředí už v úrovni předškolního vzdělávání má výrazně silný charakter z hlediska rovnosti šancí a jejich úspěchu v rámci základního vzdělávání.

Také bych chtěla říct, že investice do předškolního vzdělávání mají jednu z nejvyšších ekonomických návratností a činí až 14 %. Také toto v době, kdy jsme voláni ke zvýšení konkurenceschopnosti našich zaměstnanců a samozřejmě i studentů ukončujících vzdělání ať střední, nebo vysokoškolské, má svůj význam.

Další z předmětů, které upravuje novela školského zákona je jednotná přijímací zkouška na střední školy a gymnázia. Tedy střední školy ukončené maturitní zkouškou. Vládní návrh upravuje jednotnou přijímací zkoušku z matematiky, z českého jazyka a literatury, a tedy umožňuje porovnat předpoklady pro vzdělávání v rámci středního školství stran žáků ukončujících devítiletou základní školní docházku. Současně poskytujeme tímto způsobem ředitelům středních škol objektivní zhodnocení znalostí a dovedností uchazečů a také poskytujeme srovnatelné a jednotné kritérium při přijímací řízení. Současně si od toho slibujeme jako vláda snížit administrativní náročnost stávajících přijímacích řízení na středních školách.

Chtěla bych říct, že vycházíme z pilotního ověřování, které probíhalo v tomto školním roce a bude pokračovat ve školním roce následujícím. Do tohoto pilotního ověřování se zapojilo 650 škol zhruba z cca z 1 200 v ČR, to znamená je to velmi významný reprezentativní vzorek. Střední školy a gymnázia výsledky pilotního ověřování ocenily a podpořily tuto změnu školského zákona. Zkouška bude centrálně zadávána Cermatem, od čehož si slibujeme jednak rychlost v rámci vyhodnocení přijímacích zkoušek, a u těch ředitelů škol, kteří se rozhodnou testovat žáky nebo ověřovat jejich znalosti pouze tímto způsobem, protože je to jejich možnost se takto rozhodnout, si samozřejmě od toho ještě slibujeme významnější snížení administrativní náročnosti, než je tomu doposud. Ředitelé škol, kteří budou chtít osvědčit další schopnosti či znalosti žáků, budou mít možnost tak učinit, nicméně váha v rámci přijímacích řízení jednotného testování nesmí být nižší než 50 %.

Chtěla bych zmínit, že do tohoto způsobu právní úpravy nespadají školy s talentovou zkouškou, to znamená konzervatoře, umělecké školy nebo sportovní gymnázia. Otevřeně už v rámci prvního čtení chci avizovat, že nepanuje v tomto duchu úplná shoda stran odborné veřejnosti, a předpokládám, že v rámci v projednávání v Poslanecké sněmovně je možné, že i vůči těmto talentovým zkouškám bude model jednotné přijímací zkoušky přijat v návaznosti na rozpravy a shodu poslanců a poslankyň napříč politickým spektrem.

Co se týká společné části maturitní zkoušky, posunuli jsme proti původním úvahám start povinné části společné zkoušky maturitní v případě matematiky na školní rok 2020/2021. Učinili jsme tak v návaznosti na zavedení jednotných přijímacích zkoušek, které poprvé porovnají předpoklady pro studium žáků ze

základních škol, a přijde nám předvídatelné a fér, že tyto změny maturitní zkoušky by následovaly o čtyři roky později od jednotných přijímacích zkoušek.

Co se týká změn, které jsme učinili mimo zákon, tak jenom chci upozornit, že došlo k úpravě minimálních hodin matematiky v rámci rámcového vzdělávacího programu. Na druhou stranu jsme rozpravami s odborníky zjistili, že budeme mít ambici ještě měnit obsah rámcového vzdělávacího programu v případě předmětu matematiky, a chtěli bychom k tomu přistoupit v návaznosti na stávající zkušenosti pramenící z výuky matematiky a učinit, řekněme, matematiku víc lákavou pro naše žáky.

Národní rada pro vzdělávání je radou, kterou žádali zejména sociální partneři v rámci tripartity. V úpravě, která vám byla předložena, je to rezortní poradní odborný orgán Ministerstva školství. Pokládala bych takovýto orgán za přínos z hlediska stability určitých vzdělávacích cílů a i vzhledem k tomu, že bohužel v ČR se ministři školství mění až příliš často. Na druhé straně bych chtěla říct, že pokud sociální partneři žádali nad rezortní orgán, tak tyto funkce z hlediska vzdělávání plní nová Rada pro konkurenceschopnost a její výbor pro vzdělávání. Takže v tomto ohledu máme za to, že tyto požadavky jsou uspokojeny tímto způsobem.

Závěrem bych se chtěla vyjádřit ještě k ekonomickým dopadům těchto změn. V případě jednotné přijímací zkoušky odhadujeme náklady Cermatu na tuto jednotnou přijímací zkoušku na 21 milionů korun. Současně předpokládáme, že ještě v souvislosti s pilotním ověřováním letos budeme zpřesňovat dopady do organizace jednotlivých škol a v případě vzniku nákladů budeme počítat s tím, aby náklady byly stanoveny jako u maturitní zkoušky a opravných termínů speciálním dotačním rozvojovým programem Ministerstva školství. V případě organizace předškolního vzdělávání, to znamená souvislostí, které nás mohou napadnout zejména při úvahách o kapacitě mateřských škol, bych vás ráda informovala o tom, že v letošním a v příštím roce, které nám zbývají do startu povinného předškolního vzdělávání a také rozšíření nároků na přístup dětí do předškolního vzdělávání, vláda prostřednictvím investičních programů Ministerstva financí a Ministerstva školství investuje do infrastruktury mateřských škol cca jednu miliardu. Současně máme připraveny finanční prostředky v řádech miliard z operačního programu IROP, jehož start po posledních informacích stran ministryně pro místní rozvoj předpokládáme v únoru, v březnu roku 2016.

Vedle toho nechceme, aby tyto změny byly pouze plácáním o kvalitě bez reálných změn a podpory mateřských škol, proto jsme připravili speciální šablony z operačního programu 3V v případě nabrání nových míst na vychovatelky a učitelky v mateřských školách, což pokládáme za vhodné doplnění národních prostředků s ohledem na demografickou vlnu, která se nám nyní už přesouvá z předškolního vzdělávání do vzdělávání základního. Vedle toho jsme také posílili mateřské školy a organizaci výuky v nich tak, že vláda rozhodla o zkrácení přímé povinné vyučovací povinnosti ředitelek mateřských škol s tím, že v rozpočtu jsme počítali s náklady 200 mil. korun na tuto změnu.

Závěrem bych chtěla konstatovat, že stran mateřských škol zaznívají opakovaně hlasy na snížení počtu dětí v rámci tříd, a také v souvislosti s těmito změnami a

s významem předškolního vzdělávání, kterému jako vláda věnujeme, hodláme i tyto požadavky brát v úvahu.

Celkovým motivem této novely, která se na první pohled může zdát jako velmi různorodá, je zvýšení kvality vzdělávání v našich školách, zvýšení individuálního skutečně materiálně a personálně podpořeného vzdělávání a pozornosti učitelů směrem k dětem a také reflexe požadavků, které na naši vzdělávací soustavu a naše školy a samozřejmě naše učitele klade současný hospodářský růst i požadavky zaměstnavatelů i budoucích investorů, a tedy i budoucí úspěšnosti České republiky z hlediska hospodářského prostoru.

Závěrem bych chtěla informovat blíže poslance a poslankyně o účinnosti této novely, tak jak je předpokládána. Co se týká rozšíření nároků na předškolní vzdělávání u dětí čtyřletých, je to rok 2017, u rozšíření nároku dětí tříletých rok 2018. Nová pravidla spočívající v jednotné přijímací zkoušce bychom v případě schválení Parlamentem mohli očekávat poprvé v přijímacím řízení na jaře roku 2017 a tři povinné zkoušky společné části maturitní zkoušky budou pro vybrané obory platit ve školním roce 2020/2021. Poslední účinnost, která je důležitá z hlediska odborné debaty, která může být transformována i v debatu politickou na půdě Poslanecké sněmovny, je sjednocení systému hodnocení písemných prací z českého jazyka a písemných prací z cizího jazyka na principu hodnocení prací externími hodnotiteli, které se uplatní od školního roku 2016/2017, poprvé tedy v jarním zkušebním období 2017. Povinný poslední rok předškolního vzdělávání se pak uplatní od 1. září 2017, nicméně zápisů se to dotkne právě už v oněch nových zápisových měsících v průběhu roku 2017. Ostatní změny budou účinné od 1. září 2016. Z tohoto důvodu máme za to, že máme také dostatečný čas na přípravu, implementaci a start těchto změn do vzdělávací soustavy a že jsme dostatečně připraveni na změny v rámci organizace mateřských škol, základních škol a středních škol.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem si vědoma toho, že jakékoli změny školského zákona vyvolávají velký zájem jak odborných, tak politických debat. Já bych chtěla využít svého předkladu a úvodního slova v rámci prvního čtení k tomu, abych vás vyzvala skutečně ke korektní a věcné debatě o těchto změnách, ke kterým vám bude veškerými silami samozřejmě nápomocno v průběhu projednávání Ministerstvo školství, mládeže, tělovýchovy i já osobně, a abychom dokázali najít shodu, protože se domnívám, že všichni máme bezpochyby za cíl dosáhnout co nejkvalitnějšího vzdělávání našich dětí. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Ještě přečtu omluvu pana poslance Gabrhela, který se omlouvá z pracovních důvodů.

A nyní prosím pana zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Petra Kořenka. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, máte před sebou tisk 611, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve

znění pozdějších předpisů. Jeho předkladatelem je vláda České republiky, potažmo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Poslancům byl tento tisk rozeslán 23. září 2015 v 16.51.

Předmětem zákona je zavedení povinného roku předškolního vzdělávání před zahájením povinné školní docházky. Tady je kladen důraz především na kvalitu. Já bych chtěl upozornit na informaci z výroční zprávy České školní inspekce, kde i Česká školní inspekce upozorňuje, že ředitelé mateřských škol neměří kvalitu vzdělávání. Protože jsem samozřejmě sledoval debatu k tomuto sněmovnímu tisku, a nejčastější věci, které zaznívaly, byly právě k předškolnímu vzdělávání. Tady bych chtěl upozornit, a Ministerstvo školství se tím již zabývá, mám tady některé odpovědi s ohledem na očkování dětí, protože tady je potřeba upozornit, a tato věc bude řešena, protože po přijetí novely zákona bude možné přijímat do předškolního vzdělávání i děti neočkované.

Pak je tady další věc a to jsou školské obvody, kde samozřejmě se upozorňuje, že vznikne povinnost obce pouze na děti s trvalým pobytem, takže upozorňuji i na to, že dnes nemáme institut přechodného bydliště, takže v podstatě může nastat problém, co se týká evidence dětí, a tím i zajištění kapacit v mateřských školách.

Myslím si, že těch otázek je celá řada. Ministerstvo školství vypracovalo přehled, který mám jako zpravodaj k dispozici, ale samozřejmě ty věci se postupně budou i podrobovat diskusi na výboru a podvýboru, takže si myslím, a paní ministryně to tady osvětlila velmi pečlivě, proto je zbytečné některé věci rozebírat.

Možná ještě jedna poznámka s ohledem na lesní školky, protože tam jsme také zaznamenali jisté obavy. Takže tady zní odpověď, že v případě, že rodič se rozhodne umístit dítě do lesní školky, bude se jednat o formu individuálního vzdělávání dítěte. I dítě, které navštěvuje lesní školku, bude muset tedy na ověření. To jenom poznámky k předškolnímu vzdělávání.

Pak je tady úprava systému přijímacího řízení do oborů středního vzdělávání ukončených maturitní zkouškou a úprava modelu a hodnocení maturitní zkoušky a některých náležitostí přezkumného řízení výsledku maturitní zkoušky. Samozřejmě v důvodové zprávě máte uvedeno, že bude nutné novelizovat i některé podzákonné předpisy, jejich teze byly přiloženy jakou součást sněmovního tisku.

Tolik krátce z důvodové zprávy a děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, a otvírám obecnou rozpravu. V rozpravě, ale před řádně přihlášenými, pan předseda Fiala. Prosím. Potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, milé kolegyně, milí kolegové. Možná si vzpomenete, že to není tak dlouho, co jsme v této Sněmovně probírali nebo procházeli novelu školského zákona a taky ji přijali. Já mám pocit, že to bylo někdy na jaře tohoto roku. Neuplynul ani rok a setkáváme se tady znovu, abychom znovu otevřeli školský zákon a znovu prováděli nějaké změny. Už samotný ten fakt by nás měl zneklidňovat, protože není dobré právě v oblasti školství, aby stát neustále zasahoval do legislativy, neustále měnil pravidla hry, měnil podmínky, které školy

mají, a překotně a během jednoho roku podruhé je překotně a překotně neustále upravoval a vylepšoval, v uvozovkách vylepšoval, školský zákon.

Paní ministryně, a mohlo by vás napadnout, paní ministryně je v úřadu nová, tak chtěla přinést něco nového do školské legislativy, tak proto teď otvíráme znovu školský zákon. Ale není to tak úplně pravda a paní ministryně Valachová je v tom do jisté míry nevinně, protože základní myšlenky, které jsou předloženy v novele školského zákona, ty jsme slyšeli už z úst jejího předchůdce ministra Chládka, to znamená takové ty nápady na povinné předškolní vzdělávání, nápady na jednotné zkoušky na střední školy a další a další věci. Takže je to asi skutečně spíše než nějaká iniciativa paní ministryně Valachové jakási socialistická obsese, že tímto směrem je potřeba co nejrychleji naše školství změnit a upravit.

Paní ministryně tady ve svém vystoupení mluvila o tom, že základním motivem, motivací, proč to všechno děláme, je zlepšení kvality vzdělávací soustavy našich škol. Neslyšel jsem ale jediný argument, jediný důvod, proč by právě tato opatření měla kvalitu našich škol zlepšit. Domnívám se, že žádný takový důvod nám ani paní ministryně říct nemohla, protože všechna ta opatření jsou ve své podstatě zbytečná, nesmyslná, byrokratická a kvalitu našeho školství nezlepší ani v tom nejmenším. Nechci mluvit dlouho a určitě v debatě bude dost příležitostí, aby moji kolegové vysvětlili podrobně, co nám na jednotlivých bodech vadí, ale aspoň ve stručnosti několik základních argumentů, proč děláme věc, která je zbytečná, školství nepomůže a spíše celý vzdělávací systém zase zkomplikuje.

Co je asi na předložené novele nejhorší aspoň z mého hlediska, je nápad, že budeme mít povinné předškolní vzdělávání, tedy jednoduše všechny děti budou muset rok před zahájením základní školní docházky chodit do mateřské školy. Položme si otázku proč. Proč by měly všechny děti chodit do mateřské školy? Proč to nařídíme? Proč to bude v zákoně? Proč budeme všechny nutit?

Když se podíváme na to, jaká je situace, podíváme se na výsledky šetření České školní inspekce, tak zjistíme, že už dnes mateřskou školu navštěvuje, ono se to meziročně liší, ale zhruba kolem 90 procent dětí. Nedokážeme úplně přesně říct, které z těch 10 procent, které tam nechodí, jsou děti z problematických rodin, z těch takzvaně sociálně vyloučených lokalit, z těch, které mají potom problémy s nástupem do základní školy. To procento se odhaduje někde mezi třemi až pěti. Všichni ostatní jsou z rodin, které dobře připravují děti na základní školu, které prostě z různých důvodů jenom neposílají dítě do mateřské školy, třeba protože maminka je s mladším sourozencem na mateřské dovolené nebo protože jsou v rodině dobře se starající prarodiče, kteří pomáhají s výchovou, a prostě rodina nepotřebuje posílat dítě do mateřské školy. Tyto děti jsou na základní školu dobře připraveny a není jediný důvod, není jediný důvod (opakuje s důrazem), proč by jim stát měl říct: Tak a teď budete posílat dítě do školky, a když nebudete, tak budete platit pokutu, anebo můžete chodit na nějaké zkoušky, kde budeme zjišťovat, jestli to dítě připravené je, nebo není. Je to úplný nesmysl.

A jestli chceme řešit ty tři, čtyři, pět procent dětí z těch problematických rodin, které nedokážou připravit dítě na základní školu, nemají třeba nějaké základní sociální, hygienické a jiné návyky, a to všechno, s čím se setkávají potom učitelé na

základních školách, tak to určitě nevyřešíme tím, že jim stanovíme tuto povinnost, protože pokud nebudeme pracovat s těmi rodinami, neuděláme celou řadu jiných opatření, spíš motivačních než sankčních, tak stejně žádnou situaci nezměníme. Ale i kdyby, tak kvůli tomu, že někdo nedělá, co má, nařizovat všem ostatním, jak se mají chovat, co mají dělat s dětmi, že musejí dávat děti do školy, že se stát bude o ně starat, aby byly dobře připraveny na základní školu, je absurdní a nemá to žádný smysl.

Argumentovat tady zahraničím také není příliš užitečné. Je to právě oblast školství a vzdělávacích soustav, která není v rámci Evropské unie z dobrých důvodů integrována právě proto, že se zde setkávají různé tradice, zvyklosti a že vzdělávací systémy, které mají velmi rozdílné formální vymezení, institucionální strukturu, mohou dosahovat stejně dobrých výsledků. Proto říkat tady, jak je to v Rakousku nebo v Německu nebo v Polsku, je samozřejmě možné, ale moc nám to v debatě nepomůže. Mohli bychom třeba uvádět příklad Francie, která je známá z hlediska dětí poměrně striktním vzdělávacím systémem včetně sobotního vyučování atd. To jsou prostě jiné tradice, které s tou naší nemají nic společné.

Jestli chceme zlepšit kvalitu naší vzdělávací soustavy, a to bychom měli, to by měl být náš cíl, tak to pravděpodobně neuděláme tím, že budeme prodlužovat dobu, kterou děti tráví ve školách. Možná si mnozí z vás vzpomenou, že to zase není tak dlouho v historické perspektivě, kdy jsme prodloužili základní školu z osmi na devět let. A položili jste si někdy otázku, jaký to mělo výsledek? Vědí ty děti, které končí základní školu místo po osmi po devíti letech, něco lépe, více, mají hlubší znalosti? Má to nějaký význam z hlediska kvality vzdělávání? Já vám na to odpovím. Velmi malý, pokud vůbec nějaký. Prodloužili jsme dobu, kterou děti tráví v základní škole, ale z hlediska kvality vzdělávání to žádný velký efekt nepřineslo.

Ale co se teď děje? Možná to dobře znáte ze svých rodin od svých dětí, nebo když se díváte kolem sebe. Dnes maturují lidé, a zase si přiznejme, že 70 procent populačního ročníku skončí u maturity, dnes maturují lidé v devatenácti a čtvrtina z nich nebo mnozí, nevím, jestli je to přesně čtvrtina, třeba je to pětina, maturuje ve dvaceti letech. Je tohle žádoucí stav? Odpovídá tomu kvalita vzdělávání? Odpovídají tomu jejich znalosti? Je to potřeba, aby v devatenácti, ve dvaceti maturovali?

Za první republiky to bylo tak, že řada lidí, která končila univerzitu s doktorátem, měla dvacet dva let. Donedávna to bylo taky tak. V mé generaci bylo možné ve dvaceti dvou letech s malým doktorátem skončit univerzitní studia. Dneska nám spousta dětí maturuje ve dvaceti letech, protože zbytečně dlouho chodí do základní školy. A teď ještě přijde Ministerstvo školství s tím, že řekne: Ale to nestačí, to nestačí, těch devět a čtyři roky, ještě budou muset děti chodit jeden rok předtím do školy, takže nám to základní vzdělání bude tvořit ten časový úsek života od pěti do patnácti let.

Dámy a pánové, neexistuje pro to žádný relevantní důvod. Jenom nějaká ideologická posedlost, která vede k tomu, že prostě co nejdříve je potřeba mít děti v nějakém zařízení, které spravuje stát nebo jemuž dává licenci stát, abychom je měli pod kontrolou a ty rodiče a všechny nějak vychovávali. Žádný jiný důvod to prostě mít nemůže a taky to žádný jiný důvod nemá. Takže zavádět povinnou předškolní

výchovu nebo povinné předškolní vzdělávání, je to součást vzdělávací soustavy, je zbytečné, neobhajitelné a v důsledku škodlivé.

Schválně tady nemluvím o ekonomických nákladech, které jsou s tím spojeny, ale chci vám poukázat na zbytečnost toho prodlužovat nadále dobu, kdy děti sedí ve škole.

Tolik k té první a nejvážnější věci, kterou obsahuje tato zbytečná novela školského zákona. Ta druhá se týká jednotných přijímacích zkoušek na střední školy.

A zase první otázka, kterou si musíme položit, je proč, co tím dosáhneme, co budeme testovat, co chceme vědět. Opravdu si myslíme, že ředitelé škol nedokážou dobře sestavit svoje přijímací testy, že nedokážou vybrat děti, které chtějí přijmout na svou školu? Opravdu si myslíme, že bude tak hrozně dobré, když třeba mladí chlapci a dívky, které se chtějí stát zdravotníky a hlásí se na zdravotní školu, že budou dokazovat, že v celostátním srovnání dobře uspěli v češtině a matematice, že se jako zlepší výběr? Nebo prostě je lepší to, co je teď, že ředitel té zdravotnické školy nebo ředitelka je schopna sama si podle motivace, podle dalších kritérií prostě vybrat ty, kteří se na to povolání lépe hodí? K čemu budeme zavádět další státem řízený centralizovaný systém, když víme, že ty předcházející, které jsme zaváděli, ne vždycky dobře fungovaly, byly drahé a žádnou zlepšenou kvalitu ničeho nepřinesl?

A jestli chceme zlepšovat kvalitu vzdělávání, tak ne společnými přijímacími testy. K čemu to je? Máme testování v uzlových bodech vzdělávání, tedy v páté a deváté třídě. To je nástroj, který můžeme vidět, a dostávat zpětnou vazbu o tom, jak školy učí, kde je potřeba provádět zlepšení, kde má třeba ministerstvo zasahovat. Ale jednotné přijímací zkoušky jsou zbytečné. Je to byrokratizace školské soustavy, bude to drahé a nepřinese to lepší výsledky. Ano, můžete mně někdo namítnout: No ale podívejte se, kdo dneska studuje na střední škole. Co se tam dostává za děti. Vždyť jsou tam ti, kteří tam nepatří, kteří by měli jít do učení! Nejspíš máte pravdu, ale problém je jiný. To neodstraníte jednotnými přijímacími zkouškami. V žádném případě. To bychom odstranili tím, k čemu jsme v této společnosti neměli odvahu, a to je redukcí počtu středních škol. Tím, co se nazývá optimalizace, prostě zrušením těch, které jsou špatné a které jsou tady navíc. Ale to se nestalo, takže nabídek na středních školách je obrovské množství a regulovat to teď ze strany státu tím, že zavedeme jednotné přijímačky, není žádné řešení toho problému, protože k žádnému dobrému výsledku to nepovede.

Pokud jde o společnou nebo povinnou zkoušku z matematiky jako součást té státní části maturitní zkoušky, tak to je jediný bod z těch všech, o kterém si myslím, že je potřeba diskutovat a který má dobré důvody a který má i oporu v názorech odborné veřejnosti. Ale než něco takového uděláme v zákoně, tak bychom měli pokračovat v debatě, která teď ustala, o tom, jakou chceme mít maturitní zkoušku do budoucna. Co bude ta státní část a co bude ponecháno na školách? K čemu ta maturita bude sloužit? Bude skutečně nadále v České republice zachována praxe, že máme maturitu, pak máme přijímací zkoušky dokonce se státní účastí, státní část maturity, a pak máme přijímací zkoušky na vysoké školy. Nebo to dokážeme, jak je to v jiných zemích, spojit třeba do jednoho testování? Musí mít opravdu maturitu – a podotýkám tady pro ty, kteří třeba neznají jiné školské soustavy, že maturita je hodně specifický

prvek jenom některých vzdělávacích systémů. Musíme mít opravdu maturitu u všech typů škol, u kterých ji máme teď? Nebo ji můžeme něčím nahradit? Ale dokud takovou debatu za sebou nemáme, tak znovu zasahovat do současné podoby státní maturity, zavádět tam povinnou matematiku, pro kterou já jsem, ale až na základě toho, že nám bude jasné, k čemu je maturitní zkouška, jakou má koncepci, jakou má vazbu z hlediska přijímání na vysoké školy a co od ní jako společnost očekáváme. Ale zavádět to teď mně připadá neodpovědné.

A to datum, které tady paní ministryně zmínila, a já jí aspoň děkuji za to, že nepokračuje v nesmyslných návrzích svého předchůdce, že to uděláme od roku 2019 atd., tak to datum školní rok 2020/2021, to je vůbec první možné, kdyby všechno šlo optimálně, kdyby všechno šlo optimálně, jako že nepůjde, kdy se povinná zkouška z matematiky dá zavést. Já si myslím, že to datum je nerealistické, ale aspoň je teoreticky stihnutelné na rozdíl od těch dat, se kterými tady operoval předchůdce paní ministryně Valachové. Ale to nic nemění na mé základní výhradě, že maturitní zkouška z matematiky může být jako povinná zavedena až poté, co nám bude jasné, co chceme s maturitou dělat, jakou má podobu a jaké bude mít místo v naší vzdělávací soustavě. Do té doby je to neodpovědný zásah do maturitních zkoušek, do té státní části, která po obrovských problémech v těchto letech konečně jakž takž funguje, jak ji neohrožujeme tím, že do toho vneseme další prvek.

Z tohoto důvodu pokládám za naprosto neodpovědné, a já se vůbec divím, že s tím ministerstvo přichází, znovu zasahovat do způsobu opravování písemných prací třeba z českého jazyka a dalších věcí. Proč? My jsme horko těžko napravili to, co se nenastavilo dobře, a cokoliv jsme svěřili školám, tak funguje lépe, než když to opravujeme nějakým celostátním způsobem. Tady do toho zasahovat je podle mě absolutně zbytečné, neodůvodněné, odporuje to dokonce naší zkušenosti a nevím, proč bychom měli jakoukoliv změnu dělat.

Pokud jde o takové nápady, že do zákona dáme nějakou národní radu a nějaké komise další a další – no prosím vás, k čemu je to dobré? Máme desítky různých komisí, máme spousty v oblasti školství a v oblasti výzkumu taky, desítky strategií, politik, koncepcí a do toho dáme ještě jeden zastřešující orgán, protože ministři jsou slabí, bývají tam jenom krátce, a tak tady budeme mít nějakou radu moudrých, která cosi bude dělat s naším vzděláváním. Nebude! Nedávejme to do zákona! Je to jenom zaplevelování legislativy. Nedělejme takové věci, které jsou byrokratické, od začátku odsouzeny k neúspěchu a kvalitě školství nepřinesou vůbec nic.

Místo abychom řešili opravdu věci, které stát má řešit, kde je to povinnost státu to řešit, jako je třeba vzrůstající nerovnost v kvalitě vzdělávání mezi jednotlivými kraji, která je způsobena špatným financováním, na to by se mělo ministerstvo soustředit, tak tady dostáváme jakýsi návrh ideologicky podbarvený, opatření ve školství, která nemohou, nemohou vést k žádnému dobrému výsledku a kvalitu nezlepší ani o kousek.

Takže dámy a pánové, pokud jste mě dobře nebo aspoň trochu poslouchali, tak chápete, že mám teď jedinou možnost a to je navrhnout Poslanecké sněmovně, abychom tento návrh novely školského zákona zamítli už v prvním čtení. Věřte mně, že pokud tak uděláme, tak pomůžeme našim školám, našim žákům a studentům

mnohem více, než když tady tuto novelu přijmeme. A pokud vám jde opravdu o kvalitu školství, o které tady mluvila paní ministryně Valachová, tak podpořte můj návrh a hlasujte se mnou pro zamítnutí už v prvním čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším s přednostním právem je pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a po něm pan předseda klubu KDU-ČSL.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já jsem bedlivě poslouchal paní ministryni, její úvodní slovo, a potvrdila mé obavy, že to je ideologický návrh zákona. A divím se těm vládním stranám, které samy sebe neoznačují za levicové strany, že takový návrh sem pustily. Já myslím, že paní ministryně patří k levému křídlu sociální demokracie, je to poznat i z tohoto návrhu. Zkusím pár věcí okomentovat z jejího úvodního slova.

Vznikne... Já jsem vás taky nerušil, paní ministryně, děkuji.

Vznikne nárok, vznikne nárok tu pro čtyřleté děti, tu pro tříleté. A paní ministryně se tváří jako by plnění toho nároku zabezpečil stát. Ale stát to dělat nebude, pokud ovšem s tím nepřijde návrh, aby mateřské školy nezřizovaly a nefinancovaly obce a města, ale stát. Je to moc hezké. Roky máme v zákoně, a všichni, kteří se pohybují v komunální politice, vědí, jaké to mělo finanční dopady, tehdejší nápad taky levicových politiků, že poslední rok mateřské školy je zdarma. No proč ne? Až na to, že to platí někdo jiný než ten, kdo určil, že to bude zdarma. Tak to prostě je.

Takže první konkrétní dotaz na paní ministryni, jak zabezpečit plnění toho nároku v každém městě, v každé obci, protože bude mít v zákoně nárok, ale plnit ho má někdo jiný, ne stát.

Docela mě pobavila taková oblíbená mantra těch, kteří vidí Brusel jako to nejlepší dobro, největší dobro, které k nám přichází, kdy paní ministryně říkala, že ten povinný poslední ročník předškolního vzdělávání – už to spojení povinný poslední rok předškolního vzdělávání je podle mě hrozné slovní spojení – je v souladu s trendy EU. Já jsem něco takového tušil, tak jsem si nechal udělat statistiku, jak je to v jednotlivých státech. Tak já ji přečtu na mikrofon, abychom viděli, jaké jsou ty trendy. Belgie nemá povinný, Bulharsko má. Teď trefa: Chorvatsko, oblíbené Chorvatsko, to má taky, tak to už máme dva státy: Bulharsko a Chorvatsko. Taky v Dánsku. Není to v Estonsku, není to ve Finsku, není to ve Francii, není to v Irsku, není to v Itálii, není to na Islandu, je to na Kypru, tam dokonce od čtyř let. Není to v Litvě, je to v Lotyšsku, není to v Lucembursku, je to v Maďarsku, není to na Maltě, není to v Německu, není to v Nizozemí, je to v Polsku, není to v Portugalsku, je to v Rakousku, není to v Rumunsku, je to v Řecku, není to na Slovensku, není to ve Slovinsku, není to ve Spojeném království, není to ve Španělsku, není to ve Švédsku. Tak kde jsou ty trendy? Když se na to podíváme, tak povinný poslední ročník předškolního vzdělávání mají Bulharsko, Chorvatsko, Kypr, Lotyšsko, Polsko, Rakousko, Řecko. To je bezesporu výrazná menšina, tak nevím, o jakých trendech tady hovoříme.

V zásadě rozšiřujeme, paní ministryně sice tvrdí, že to tak není, ale povinnou školní docházku. Vytváříme agendu, budeme zkoumat, nebo nebudeme zkoumat

docházku těch dětí, když to bude povinné? Budou nosit omluvenky, nebo nebudou nosit omluvenky, nebo jak to bude? Dneska je to poměrně jednoduché. A jak to bude, až to bude povinné pro ty pětileté děti, když nepřijdou do školky? Budou nosit potvrzení od lékaře? Od rodičů? Od koho? Budou mít omluvenou a neomluvenou absenci jako v základní škole? Kdo bude vyhodnocovat, že to ještě je v pořádku a kdy to není. Budou moci jet na dovolenou s rodiči, když budou mít povinnou? Budou omluveni? Tak jaká povinnost v tom případě. Takže to bude administrativně náročné, administrativa dopadne samozřejmě na někoho jiného, ne na stát, dopadne to na ty zřizovatele, což jsou převážně obce a města a jednotlivé mateřské školy.

Paní ministryně, já myslím, že tomu upřímně věří, že změnou zákona zvýšíme kvalitu výuky. To já tomu prostě nevěřím. Můžeme vytvářet nějaké podmínky, ale že bychom změnou zákona, ještě tohohle, zvýšili kvalitu výuky, to bezesporu ne.

Pan předseda Fiala už tady hovořil o povinných přijímacích zkouškách – a opět pro mě neuvěřitelné tvrzení. Tím, že něco zcentralizuji, tak snížím administrativní náročnost. To bych tedy chtěl vidět, na základě čeho a jakých výpočtů k tomu Ministerstvo školství došlo. Bude to dělat CERMAT, už víme, kdo to bude dělat, bude to určitě dražší, než je to dneska, ale bude to administrativně jednodušší. Tomu skutečně nevěřím a poprosil bych o nějaké argumenty, jaká administrativa tedy odpadne, když to bude tak výborné, až to bude z centrální úrovně. A jaká bude asi úroveň, když budou jednotné přijímací zkoušky, když budeme porovnávat učební obory s maturitou a gymnázia? Nebo to bude zase stejné jako u těch maturit, kdy místo abychom měli jednu pokud možno státem nějak minimálně definovanou potřebu, co chceme, tak jaká bude kvalita jednotlivých přijímaček? A proč to vlastně děláme? Jsou dnešní přijímačky špatné na střední školy? Ano, nebo ne? A pokud víme, že někde jsou špatné, co s tím děláme v resortu školství? A víme, že až to bude organizovat stát, že to bude výrazně kvalitnější, než když to dělají jednotliví ředitelé? Z čeho ta víra pochází? Nebo vadí ministerstvu, že na některé střední školy se neorganizují přijímací zkoušky? Pak podstatná otázka: Ministerstvo se domnívá, nebo nedomnívá, že žáci, kteří absolvují devátou třídu, mají málo znalostí? Pokud ano, tak přijímacími zkouškami to nijak nedoženeme. Nezměníme znalosti žáků, kteří končí základní školu, jenom tím, že bude jednotná přijímací zkouška.

A potom, a to je podle mne důležitá otázka, zda chodí na střední školy ti žáci, kteří by se tam vlastně dostat neměli a nemají dostatek předpokladů pro to, aby úspěšně absolvovali střední školu. A pokud si odpovíme ano, a to jsou otázky, které kladu paní ministryni, všechny čtyři, tak se ptám, jak ten trend a tento fakt změní povinná jednotná přijímací zkouška. A vracím se k té kvalitě. Tak pokud bude kvalita nastavena na ty, kam nechodí nejvíce talentované děti, tak pro ty talentované to bude prostě formalita. Na gymnázia. Jak budou potom ti ředitelé vybírat, když jednotná přijímací zkouška pak bude poměrně jednoduchá? Naopak, když tu úroveň nastavíme na gymnázia, co se stane s těmi dětmi, které nezvládnou jednotnou přijímací zkoušku? Automaticky je z toho vyřadíme? Myslím, že tady máme víc otázek než odpovědí.

Stát tady, vláda a Ministerstvo školství, podle mě ukazuje nedůvěru ve schopnosti ředitelů středních škol, aby si oni sami nastavili pravidla, aby oni sami nesli zodpovědnost za to, jaké děti, jaké žáky přijmou na svou střední školu. Ale bude to

jednotné. A naši levicoví kolegové si myslí, že to bude lepší díky tomu, že to přijde z centra. Tak ta základní otázka, proč to vlastně děláme, na tu jsme zatím odpověď nedostali a věřím, že v té debatě tu odpověď dostaneme, kromě toho, že to bude dražší, to už asi víme. Ale to by neměl být ten motiv, na tom se určitě shodneme. A zase: Střední školy mají v gesci kraje. Pokud máme pocit, že kraje neplní svou roli v té redukci, protože optimalizace je takové jen slovo, aby to někoho neurazilo, myslím, že se mnozí shodují, když se tady dneska pořád skloňuje názor odborné veřejnosti, tak já myslím, že u odborné veřejnosti převažuje názor, že středních škol máme příliš mnoho, zejména v některých oborech, na rozdíl od technických oborů.

Poslední poznámka, kterou učiním, je k maturitám. A už to tady říkal pan předseda Fiala. My tu klademe obrovský důraz na maturitu. Stát opakovaně mění pravidla, jeden krok tam, dva kroky zpátky, zase jeden krok dopředu, ale pokud to není provázanost s přijímací zkouškou na vysokou školu, tak si s tím skutečně jen hrajeme. Z toho, co říkala paní ministryně i k té maturitě z matematiky, a já jsem silný příznivec povinné maturity z matematiky, nebo minimálně aspoň nějaké státem garantované části, tak mi z toho vyplývá, že učitelé českého jazyka a učitelé cizích jazyků na základních školách to zvládají dobře, tudíž studenti z toho budou maturovat, a ti učitelé matematiky to nezvládají dobře, tudíž musíme odložit maturitu z matematiky, a to nejlépe až po tom, co doběhnou ti, kteří první budou mít jednotnou zkoušku. Jestli by nebylo lepší, když navrhujete povinnou školní docházku od pěti let, až to prosadíte, tak to počítat od těch pěti let, a pak by to bylo asi tak za 16 let, tj. školka, pak základní škola a pak teprve ta střední škola a pak teprve ta maturita, takže mně to tak vychází zhruba 14 let, když půjde všechno dobře, možná 15 nebo 16, když dítě nenastoupí do školy ze školky v šesti letech, ale v sedmi.

Tak já nevím. Místo abychom se zamysleli nad tím, co se děje s výukou matematiky – pokud máme všichni podobné zkušenosti, tak děti se rády učí počítat a během pár let je matematika, nezaslouženě v mých očích, mimořádně nepopulární předmět. Jak to? Co se děje? Co se stalo? Místo abychom tohle to řešili, tak si tady vymýšlíme povinnou školku od pěti, jednotné přijímačky, odklad. Ale to s tou kvalitou výuky matematiky nijak nesouvisí. Nebo ano? Možná se pletu. Já jsem v tom návrhu zákona nenašel nic, co by přispělo k tomu, aby matematika nebyla obávaný předmět.

A velmi často i mnohé mé kolegyně a kolegové, kteří nemají technické vzdělání, říkají: k čemu nám to bude? Tak já nevím, k čemu nám to bude. Já myslím, že to patří k normální základní výbavě středoškoláka. Pokud chceme, aby maturita měla nějakou váhu, tak by k tomu mělo patřit nějaké penzum znalostí z matematiky. Že to není jednoduchá debata, to připouštím. Že příznivci povinné maturity z matematiky nemají většinu, to taky připouštím, tak to je. Ale já jako absolvent technické školy nepřekvapivě jsem pro to, abychom to dělali, ale abychom se zaměřili, co se stane od té první třídy, kdy se děti rády učí počítat, že najednou když končí ta základní škola, matematika je tak neoblíbená a tak obávaná, podle mě zcela zbytečně. A to ten návrh zákona neřeší a nemůže řešit. Nevěřím tomu, že když napíšeme lépe nějaké paragrafy – a kdybychom si tam nakrásně dali paragraf úplně v duchu toho, co říkala paní ministryně, moderní trendy, tak že bychom si dali paragraf, že matematika je skvělá, děti, nebojte se jí, tak to nijak nepomůže.

Já myslím, že návrh na zamítnutí v prvém čtení je oprávněný, že paradoxně žádná změna je lepší než překotné a neuvážené změny. A já věřím, že mi paní ministryně na těch asi sedm otázek, které jsem položil, během rozpravy odpoví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď je zde jedna faktická poznámka pana poslance Brázdila. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji za slovo. Dovolte, jenom velmi krátce bych zareagoval na řeč pana kolegy Fialy, jestli povinná předškolní docházka ano, či ne.

Prosím vás, člověk, když se narodí, přichází s nějakým intelektem, schopností reagovat na okolí. Nemusí číst, psát, počítat, ale bude schopen reagovat na okolí. Během života získává na škole inteligenci... Řekl jsem to obráceně, promiňte. S inteligencí se narodíme a intelekt získáváme během studia. A kde je výchova? Dnes máme spoustu chytrých lidí, ale jsou vychovaní? Facebook... Kde jsou rodiče? Jsou zanedbaní... Mají své starosti. Děcko vychovávají možná penězi – na, tady a běž bokem. Já bych tolik nezavrhoval to, že možná ta školka, povinný poslední rok školky by mohl přispět k výchově, vychovat lidi. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura chce reagovat formou faktické poznámky. Máte prostor a dvě minuty k tomu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to je ideový střet. Výchova patří rodině. Žádné školce. To se na mě fakt nezlobte, pane kolego prostřednictvím pana předsedy, to se fakt nedomluvíme. Oprávněně kritizujete některé rodiče, já se k té kritice nebudu připojovat. Ale představa, že to nevychované dítě odvezu do školky nebo do školy a odpoledne si vezmu vychované dítě, je prostě nereálná. To je dlouhodobý střet. Já si myslím, že roli rodičů nemůže suplovat ani školka ani škola. Nechtějme to po těch učitelích. Nemohou suplovat roli rodičů. A v tomhle mají mimořádně těžkou roli. A když někdy chtějí suplovat tu roli, tak to nedopadá úplně dobře, protože právě ti rodiče, kteří by i tu pomoc mohli přijmout, si velmi často stěžují, jak to, že ti kantoři si dovolují něco ne ve vzdělávání, ale ve výchově. Takže to je to, co my vyčítáme tomuto návrhu zákona. Představa, že když budu u pětiletých dětí vykazovat omluvy, docházku apod., že to přispěje k výchově, je podle mě mylná. Ale přiznávám, že mnozí levicoví politici této představě bohužel věří.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj faktická poznámka a paní ministryně chce také faktickou poznámku? (Ano.) Tak potom po panu předsedovi Miholovi. Nejprve pan zpravodaj má své dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já jenom jednu poznámku k matematice, protože to je velmi často skloňované slovo. Víte, já si nemyslím, že matematika je tak neoblíbený předmět. Dokonce si myslím, že i většina učitelů ho umí i učit a dobře učit. Problém je někde jinde. Problém je v tom, když se podíváme na složení tříd na druhém stupni, na počty žáků ve třídách, na hodinovou dotaci – a dám naprosto

modelový příklad. Třicet žáků ve třídě, z toho pět se zdravotním postižením podle stávající legislativy, čtyři se zdravotním znevýhodněním a čtyřhodinová dotace matematiky týdně. Zkuste v té třídě učit na běžné základní škole a pak si řekneme, jak se nám bude dařit a kolik těch žáků z té třídy k lásce k matematice dovedeme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě fakticky paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Dobré odpoledne. Já jsem jenom chtěla reagovat na slova pana poslance Stanjury ohledně výchovy a toho, že škola nemůže suplovat výchovu v rodině.

Samozřejmě v té rodině musí být základ výchovy každého dítěte. Nicméně současná skutečnost je taková, že škola, ať chceme, nebo nechceme, tu výchovu už supluje, protože v mnoha rodinách dochází k tomu, že na dítě není čas, že dítě se posadí před počítač nebo běhá někde s klíčem na krku a ta výchova není. Včetně toho, že u nás, a nakonec viděli jsme i poslední průzkumy, je 600 ghett, kde žije 150 tis. lidí, kde ta výchova je asi trošku jinak posunutá, než by to mělo být. Takže v tuto chvíli už škola supluje výchovu v rodině a v řadě případů je to dobře, protože alespoň nějakou výchovu to dítě dostává.

A pokud jde o to, že si rodiče stěžují na učitele, že nahrazují výchovu, tady to souvisí s prestiží učitelů. Já si myslím, že bychom měli společně usilovat o to, aby prestiž učitelů stoupla, protože je pravda, že teď si kolikrát někteří rodiče přijdou do školy stěžovat namísto toho, aby se podívali na to, jakým způsobem vychovávají vlastní dítě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní přednostní právo pana předsedy Miholy a po něm vystoupí paní ministryně.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi pár slov k předkládané novele školského zákona. Chtěl bych na úvod konstatovat, že klub KDU-ČSL je připraven tuto novelu v prvním čtení podpořit. To neznamená v žádném případě, že by to byl tak stoprocentní soulad, tak bezproblémová záležitost. Ostatně sami víte a i debata tady napovídá tomu, že školská oblast je vždy velmi citlivá. Existuje vždy velká různost pohledů.

Já ale v některých zde již zmíněných bodech budu důvěřovat paní ministryni. Například v té záležitosti, k níž jsme se přihlásili ve volebním programu, totiž že jsme přislíbili nárok na mateřskou školu pro děti od tří let. Ono to bude postupnými kroky, nejdříve od těch čtyř let, ale dojde i na ty tříleté. Toto velmi vítám a jsem optimista a věřím, že to skutečně bude bezproblémová záležitost a dojde svého naplnění.

Je zřejmé, že neuralgickým bodem této novely školského zákona je ten povinný rok předškolní výchovy. Skoro se obávám, aby se nakonec celý ten materiál, to nejsou dvě nebo tři stránky, nestáhl tady do tohoto jednoho hojně diskutovaného bodu. Ty obavy jsou opodstatněné. Protože vzpomeneme-li si na tu minulou novelku školského zákona, tak mám pocit, že jako bychom se tam bavili jen o individuálním vzdělávání. K tomu se ještě ale vrátím ve svém projevu.

Co se týká povinného předškolního roku, jsou různé názory, jsou různé země, které se k tomu staví různými způsoby, jak zde bylo řečeno, Chorvatsko a Bulharsko to má, Německo povinný předškolní rok nemá. Nevím, jestli je vůbec možné nějak explicitně říct, že ta nebo ona varianta je lepší a že je to něčím doložitelné. To uvidíme.

V každém případě KDU-ČSL, a to bych chtěl zdůraznit, se zasadila při tvorbě koaliční smlouvy o to, abychom měli alternativu v podobě domácího, tedy individuálního vzdělávání. A to ne tak ledajaké, aby to byla možnost, která nebude byrokratickou zátěží a bůhvíjakou složitostí, ale aby byla skutečně alternativou. Také trvám na tom, že lesní mateřské školy jsme nezachránili proto, aby dítě chodilo první dva roky do lesní mateřské školy a pak muselo přejít do nějaké státní kamenné. To určitě ne. Bylo tady řečeno už z úst pana zpravodaje, že je zde možnost, že i lesní mateřské školy využijí volbu individuálního vzdělávání. Já bych za optimálnější ale pokládal, aby lesní mateřské školy byly skutečně plnohodnotnou alternativou a abychom do tohoto stavu dokázali v průběhu projednávání této novely dospět, a o to se také plně osobně zasadím.

Mohly by také být dlouhé debaty, k čemu vlastně předškolní povinné vzdělávání má přispět. Já jsem to diskutoval mimo jiné i na pedagogické fakultě, na svém původním pracovišti, včetně pana děkana a dalších kolegů, přiklání se tedy k povinnému předškolnímu roku. Mimo jiné i proto, že do první třídy chodí často děti, které nemají základní návyky, například ve smyslu disciplíny nebo hygieny. Tato věc potom umožní učitelům na prvním stupni se více věnovat vzdělávání ve své třídě, než aby museli věnovat energii a čas dětem bez návyků a jejich dohánění. Byly tady zmíněny velmi časté odklady v předškolním věku.

Co se týká byrokracie ohledně domácího vzdělávání, já bych tady zdůraznil komparaci. Podívejte se na předchozí materiál exministra Chládka. Já si myslím, že je zde značný posun směrem ke zjednodušení v tom, co předložila paní ministryně. Chci, aby součástí novely bylo také uzákonění individuálního neboli domácího vzdělávání na druhém stupni. Při projednávání minulé školské novely jsem to slíbil a jsem připraven tento slib splnit. Samozřejmě to nemůžu splnit sám, ale počítám s koaličními kolegy. Pan profesor Rais se k tématu určitě ještě vysloví. Vidím ho přihlášeného. Ale diskutuji tuto záležitost pečlivě také s kolegy z TOP 09, paní docentkou Putnovou, poslankyní Novákovou a dalšími a také s kolegy z ODS. V tomto smyslu jsem také informoval paní ministryni. Je to také diskutováno s Asociací domácího vzdělávání. Ona nám vlastně vznikne v rámci této novely možnost domácího vzdělávání jako alternativy od předškolního věku až po ten druhý stupeň základní školy. To si myslím, že je určitě dobrá zpráva.

Neměli bychom ztratit ze zřetele, a to v novele postrádám a ještě bude šance nějakým způsobem to zohlednit, péči o talenty. Před nějakou dobou se tady hodně horečnatě diskutovala podpora talentů skrz CTYOnline. Já jsem slyšel ubezpečení ještě od pana exministra Chládka, že budeme mít českou alternativu, že tahle je moc drahá, že si poradíme sami. Ale zatím jsem si nevšiml, že by něco takového bylo na stole. Jenom to připomínám, protože si myslím, že je potřeba se věnovat jak dětem, které mají problémy, nebo jsou slabší, tak i těm, kteří jsou naopak velmi talentovaní.

V závěru jenom krátké vyjádření k povinným přijímacím zkouškám z češtiny a matematiky. Já jako učitel s dvaadvacetiletou praxí nevím, jestli přinesou to, co od nich očekáváme, to se ukáže. Ale souhlasím s tím, co tady jeden z předřečníků, pan profesor Fiala, mínil, nevzdával bych se toho testování na konci základních škol, ale zároveň bych si dovolil trošičku polemizovat s některými předkládanými řešeními, která by možná řešeními byla jako optimalizace, ale ke kterým ve skutečnosti prakticky žádná strana, když má možnost to řešit, nemá odvahu. Ale to sami jistě dobře víte.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď pan poslanec Soukup – faktická poznámka. Ještě omluvím pana poslance Šenfelda od 15. do 19. hodiny.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, když jsme přijímali zákon o dětských skupinách, tak jsem byl velkým stoupencem právě povinného předškolního vzdělávání. Nicméně mi dovolte úvahu. Mám určité pochybnosti. Nalijme si čistého vína. Předškolní vzdělávání v podstatě nepotřebují děti z podnětných rodin. Potřebují ho především děti z rodin, kde se jim nedostává takové péče, kde nedochází k jejich podnětnému vývoji. Když potom děti přijdou do první třídy, já si to pamatuji, mám také dvě děti, tak v první třídě je pravidlo, že se člověk potřebuje dětem, aby z nich něco bylo, minimálně půl roku nebo rok maximálně věnovat. Já si myslím, že v těchto rodinách, které nedávají příliš podnětů, k tomuhle docházet v podstatě nebude. Je tady otázka, jestli nebude ztracen rok předškolní docházky.

Pak ještě taková úvaha. Paní ministryně, nedávno jsem vás slyšel, rád vás poslouchám, tuším v Partii. Jedná se o pojem inkluzivní vzdělávání. Mám tady také trošičku pochybnosti. Vy jste na jednu stranu propagovala inkluzivní vzdělávání a na stranu druhou jste říkala, že se dostane příležitosti a budou podporovány i mimořádně nadané děti. Jak to chcete udělat?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A nyní tedy můžeme postoupit. Slovo dostane první z řádně přihlášených, to je paní poslankyně Nina Nováková. Paní ministryně. Omlouvám. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi zareagovat na probíhající rozpravu. Původně jsem chtěla pozorně poslouchat a reagovat na všechny argumenty, které zazněly, ale vzhledem k bohatosti rozpravy si dovolím reagovat už nyní. Nemohu totiž samozřejmě úplně nechat bez povšimnutí náměty nebo kritiku, která zazněla stran pana profesora Fialy nebo pana předsedy Stanjury.

Samozřejmě musím odmítnout nějaký ideologický náboj předkládaného vládního návrhu nebo snad, že by do mě znenadání vletěl socialistický ďas. Snažím se přistupovat k výkonu funkce ministryně profesionálně a odpovědně. Nejde o nějaké slepé následování mého předchůdce, ale jde o to, že tato vláda, a to je legitimní, něco

slíbila svým voličům. To proměnila v dohodu v koaliční smlouvě, proměnila to v programovém prohlášení a to, co je nejvíce trnem v oku v této novele, předškolní vzdělávání, je tedy jeho součástí. Takže jako ministr vlády plním úkoly vlády, ke kterým se zavázala směrem ke svým voličům a směrem k občanům.

Co se týká předškolního vzdělávání a pochybností jednak pana profesora Fialy z hlediska našeptávání z Bruselu a varování před komparacemi, nebo srovnání, které prezentoval na mikrofon pan předseda Stanjura, tady bych chtěla jenom říct, že ze strany pana předsedy Stanjury tady zaznělo, že Velká Británie nebo Švýcarsko nemají povinné předškolní vzdělávání. Tady chci jenom říct, že to je pravda jenom napůl, protože Velká Británie v případě Anglie a Skotska a Walesu skutečně nemá zavedeno předškolní vzdělávání, ale na druhé straně povinná školní docházka začíná už ve věku 5 let dítěte. V případě Severního Irska je to dokonce tak, že povinná školní docházka začíná ve věku 4 let dítěte. V případě Švýcarska je to tak, že obecně povinné předškolní vzdělávání není zavedeno, nicméně v 18 kantonech je povinná docházka v posledním roce nebo v posledních dvou letech před vstupem do základního vzdělávání.

A z hlediska případného našeptávání bruselského šimla chci jenom říct, že jsem toto zahraniční srovnání nečinila, byť jsem použila tu formulaci země EU, z toho titulu, že bych si snad chodila pro rady do Bruselu, ale z toho důvodu, že mezinárodní srovnání z hlediska OECD nebo stanovisek PISA jasně ukazují, že předškolní vzdělávání je žádoucí a znamená lepší přípravu na vzdělávání v rámci základního vzdělávání nebo i potom úspěchu v rámci pracovní kompetence, a je úplně jedno, jestli mluvíme o dětech z podnětného, nebo nepodnětného prostředí. Já odmítám vést debatu o různých kategoriích dětí a stojím si za tím, že z odborného hlediska, z hlediska OECD a PISA je jasné, že předškolní vzdělávání je žádoucí.

Co se týká toho, jak k tomu jednotlivé země přistupují, tak určitě mají kolegové v rozpravě pravdu, že někdo jde stylem povinného předškolního vzdělávání, někdo jde posunutím zahájení povinné školní docházky a někdo, pravda, jde cestou nároku na přístup do předškolního vzdělávání a ponechává další regulace stranou. Já pokládám všechny tři přístupy za legitimní. Zvolili jsme jednu z těchto variant. Pravdou je, že bychom tomu možná nemuseli říkat povinné předškolní vzdělávání v posledním roce, možná kdybychom tomu říkali pravidelné předškolní vzdělávání z hlediska pravidel, která upřesňujeme, tak to bude stejné, protože znovu opakuji, 100 tisíc dětí chodí do předškolního vzdělávání od 5 do 6 let, 10 tisíc z různých důvodů tento způsob vzdělávání nevyužívá. Kdybych si dovolila s určitou nadsázkou vypůjčit zase obavu pana profesora Fialy z mé posedlosti, musela bych říct, že 100 tisíc rodičů je tady prokazatelně posedlých a ještě posedlejší jsou ti rodiče, co dlouholetě žádají vlády, ať jsou pravicové, nebo levicové, o to, aby zajistily reálné kapacity k přístupu jejich dětí k předškolnímu vzdělávání, a to mnohem dřív než od 5 let.

Znovu chci říct, že nechceme nic byrokratizovat. Já jsem řekla, že jeden z principů zavedení povinného předškolního vzdělávání je i zachování možnosti alternativ. Ty zcela ponecháváme. Samozřejmě příklady, které byly víceméně praktické, kde kladl otázky pan předseda Stanjura z hlediska dovolenek, nemoci, jak to bude probíhat. Bude to probíhat úplně stejně, jak to probíhá dnes a jakou zkušenost

máme jako rodiče dětí v rámci mateřských škol – zapíšeme a omluvíme dítě do knihy. Nic jiného opravdu nečekáme a ani nechystáme!

A co se týká toho, jak přesně definujeme povinné předškolní vzdělávání, tak máte k dispozici teze prováděcího předpisu a tam právě po odborných debatách, které se vedly, definujeme toto povinné předškolní vzdělávání docházkou čtyři hodiny denně, to znamená, z hlediska toho, jestli chceme hájit mateřské školy jako vzdělávací instituce, tak chápete bezpochyby nejenom jako poslanci, ale i jako rodiče, že rychleji než během čtyř hodin lze těžko realizovat vzdělávací program tak, jak už dnes je rámcový vzdělávací program pro vzdělávání v rámci předškolního vzdělávání.

Naším cílem, proč jsme si vzali přívlastek povinný, který tady tolik dráždí, je skutečně to, abychom jasně stanovili tímto způsobem, a jde o legislativní techniku, samozřejmě jsme mohli zvolit i jiný způsob, povinnosti ne rodičům, protože těm se příliš povinností nepřidává, dostanu se k tomu, ale povinnosti státu, obcím a krajům v tom reálně zajistit povinné předškolní vzdělávání v tom roce od pěti do šesti a v případě nabíhání nároku ještě dříve tak, aby nebylo právo přístupu k předškolnímu vzdělávání pouze na papíře. A vy si jistě, kolegové, vzpomenete, že rodiče jsou nespokojeni nejméně 10 let s tím, jak toto právo v praxi vypadá, a zafixování kapacit i do budoucna, kdy začne demografická křivka klesat a kde by právě pouze dejme tomu z ekonomických důvodů to mohlo vést k tomu, že tyto kapacity, které jsme za velké peníze obcí a krajů, ony také bezpochyby, ale i státu, a my jsme investovali jako vláda velké peníze do této infrastruktury, ještě budeme investovat a máme je vyčleněny – jednu miliardu směrem k infrastruktuře obcí, kdy se jedná o majetek obcí, během dvou let není málo, a zároveň přidávám ještě evropské peníze z hlediska vyjednaného operačního programu IROP z hlediska Ministerstva pro místní rozvoj. Nemám pocit, že bychom se nevěnovali potřebám obcí z hlediska jejich investičních potřeb. Pokud nějaká kritika, kterou jsem zaslechla stran obcí, zaznívá, tak je to kritika z hlediska nedostatku tzv. rekonstrukčních investičních peněz, ale vážení kolegové, buďte si jisti, že i tento problém vyřešíme.

Co se týká středních škol a toho, proč zase centralizujeme, proč zavádíme jednotné přijímací řízení. Pan profesor Fiala to ve svém příspěvku vlastně trochu naznačil. Ano, snažíme se i tímto způsobem reagovat na to, že probíhá hon na žáka, snažíme se reagovat na to, že bez přijímacích řízení se děti s velmi špatným prospěchem dostávají na střední školy, ať veřejné, ale i dlužno dodat soukromé. Co se týká optimalizace středních škol a snad nějaké naznačené nečinnosti krajů, tak jenom bych chtěla říct, že v rámci krajů si velmi stěžují na situaci, kdy dosáhnou optimalizace, která je velmi často krvavě vykoupena politicky, a na místě, kde byla zrušena veřejná škola, vznikne škola soukromá, která samozřejmě nabírá dál žáky bez přijímacího řízení.

Vzhledem k tomu, že jsem pochopila, že minimálně část Poslanecké sněmovny se velmi těší na změny financování regionálního školství, tak jenom mohu slíbit, co už jsem slíbila předtím, že tyto změny budou předloženy na přelomu roku, v případě Poslanecké sněmovny v prvním čtvrtletí. Budu se těšit na to, že v tomto případě budou změny financování regionálního školství, tak jak to vypadá, podporovány napříč politickým spektrem.

Co se týká toho, proč zavádíme jednotné přijímací zkoušky, tak my jdeme vlastně měkčí formou k tomu, aby rodiče a také žáci více vnímali kvalitu jednotlivých škol. Nešli jsme cestou, že bychom roztřídili školy na lepší a horší, myslím, že kolegové vědí, že to není otázka měsíce či roku, ale opravdu přenastavení systému a pravděpodobně využití školského rejstříku do budoucna, ale šli jsme měkčí formou, kdy v případě češtiny a matematiky budeme srovnatelně porovnávat znalosti žáků, a potom jsme zavedli do zákona povinnost pro ředitele škol, aby uvedli v rámci výsledků přijímacích zkoušek posledního, tedy samozřejmě ne konkrétně, ale anonymně, úspěšného uchazeče, který vstupuje do jejich školy. Je to měkčí forma, řekla bych takřka jasně nesocialistická, která ukazuje rodičům a dětem, jak si vlastně která škola stojí a jak moc těžké je se na ni dostat nebo jak moc se věnuje tomu, aby skutečně vzdělávala ty nejlepší. Obávám se, že kdybychom zvolili tzv. cut off score, které bylo diskutováno, zase by mě kolegové kritizovali, že si osobujeme právo rozhodovat, kdo studovat může a kdo nemusí. Bezpochyby bych se dozvěděla, že je tedy na rodičích či žácích, ať si svobodně vyberou. Tvrdím, že jsem se pokusila v rámci finálních úprav novely školského zákona maximálně vyvážit nejenom odborné názory, ale i politické názory všech politických stran, tak jak jsem je měla možnost slyšet v rámci politické rozpravy. Je jasné, že se všemi detaily asi všichni spokojeni nebudou.

Co se týká maturity, tady přiznávám, že také bych byla ráda, kdybychom měli větší vazby do vysokých škol, do novely vysokoškolského zákona, kde by byla větší vazba mezi maturitní zkouškou a přijímacími řízeními v rámci vysokých škol. Toto přiznávám, ale samozřejmě, byť to není v této novele, neznamená to, že se tak nikdy nestane, a jsem připravena na rozpravu s poslanci v této věci.

Co se týká písemných prací a jejich hodnocení z češtiny kontra z cizího jazyka, já jsem úmyslně upozornila v rámci účinnosti na tuto změnu a je to věc, které jsem velmi nakloněna, že mě budou zajímat názory poslanců a poslankyň. Avizovala jsem otevřeně, že odborně se jednotlivé skupiny zcela neshodují. Koneckonců i od toho je Poslanecká sněmovna, aby ministr slyšel od poslanců a poslankyň napříč politickým spektrem, jak oni hodnotí návrh, protože zastupují odlišné skupiny občanů z hlediska voličů. Já pokládám věcnou rozpravu v rámci Poslanecké sněmovny za něco zcela legitimního.

Co se týká kritiky výuky matematiky, že si maturitou ničehož nepomůžeme, jako nějakou metlou, která by snad měla vyděsit žáky k smrti, takže se začnou strašně učit a budou mít radost z výuky z matematiky, to si samozřejmě nemyslím, to je také důvod toho zpoždění. Já jsem avizovala úpravu rámcového vzdělávacího programu, ke kterému rozhodně nehodlám přistoupit ze dne na den. Ale avizovala jsem, že si na to necháváme ten stávající školní rok 2015/2016, a jsem připravena samozřejmě přizvat do této rozpravy i kolegy, kteří se v rámci svých vystoupení vyjádřili k ambici zaměřit se na obsah tohoto předmětu, tak jak je vyučován.

Z hlediska vyhodnocování testů, co že nám to přinese z hlediska jednotných přijímacích zkoušek, tak jak kladl otázku pan předseda Stanjura, tak nám to přinese to, že dnes si to samozřejmě každý dělá podle svého. S tím jsou spojeny náklady, čas učitelů a pedagogů a v případě toho jednotného zadávání prostřednictvím jednotného testu budou mít výsledek velmi rychle v rámci řádu dnů, nebudou ho muset

vyhodnocovat a hlavně, a to si myslím, že je dobré, v případě, kdy žáci využijí přihlášky na dvě školy, udělají zkoušku na těchto dvou školách, tak následně se ten test vyhodnotí následnictvím Cermatu a použije se lepší výsledek té společné části, který se zašle do těchto dvou škol. To pokládám z hlediska administrativní náročnosti za velmi účinné opatření. Navíc je příznivé i směrem k žákům a k tomu, aby si správně zacílili a vybrali svůj obor.

A co se týká kritiky ohledně jednoduchosti maturitní zkoušky, přiznám se, já nejsem spokojena s úrovní maturitní zkoušky, tak jak je dnes nastavena. Správně tady bylo řečeno, že to není otázka nastavení zákona. V tomto případě se není třeba přít a chtěla bych říct, že rozhodně střednědobý cíl můj a doufám, že mí následovníci ho budou taktéž respektovat, je zvýšit náročnost maturitní zkoušky proti stávajícímu stavu. Koneckonců s tím jsem se také nikdy netajila.

Na závěr samozřejmě, aniž bych chtěla zlobit kolegy z opozice, tak přece jenom z hlediska toho, že ukládáme povinnosti někomu jinému, tak znovu bych ještě chtěla na závěr zopakovat: Peníze do infrastruktury, do investic jsou největší, které kdy byly. Peníze na platy už stát posílá, bude to lepší z hlediska zacílení po předložení změn financování regionálního školství, na tom pracujeme. Peníze na vyšší počet vychovatelek ve školkách volíme prostřednictvím šablon skutečně jenom proto, že se posouvá demografická vlna a je rozhodně i ekonomicky účinnější zvolit tento způsob financování. Nicméně je poprvé, kdy se počet vychovatelek tímto způsobem vůbec bude zvyšovat. S tím souvisí i snížení počtu dětí ve třídách a skutečně to, že to vzdělávání v mateřských školách chceme mít více kvalitnější, více individuálně zacílené. A co se týká toho, čím určitě kolegy pozlobím, tak nemůžu nezmínit, že samozřejmě zde máme RUD, a ne každá věc, která je administrována prostřednictvím zákonů, znamená, že všechno musí zaplatit státní rozpočet. Jenom podotýkám, že samozřejmě jsem si vědoma toho, že jsme, řekla bych, po bouřlivé debatě z hlediska toho, že obcím nebylo RUD žádným způsobem zlepšeno. Ale z hlediska konkrétních dopadů předškolního vzdělávání já komunikuji aktivně jak se Svazem měst, tak se Sdružením místních samospráv, neberu licoměrně jenom zákonnou reguli zajištění dostupnosti předškolního vzdělání do 4 km stran kraje a skutečně komunikují s konkrétními obcemi, abych věděla jejich konkrétní plány, jejich konkrétní vývoj demografické situace, tak jak je odhadují, tak aby to nebylo jenom na papíře, ale aby také v tom nezůstaly obce samy. Troufám si říct, že takto intenzivně s nimi komunikuje ministr poprvé.

Takže znovu si dovolím požádat poslankyně a poslance, byť témata školská jsou témata vášnivá a emotivní, o možnost mě jako ministryně hájit tuto novelu v rámci dalšího pokračování projednávání, a žádám tedy všechny poslance a poslankyně, aby laskavě propustili tuto novelu do dalšího čtení a umožnili rozpravu ve výborech, na kterou já se těším. Samozřejmě se budu snažit ji vést co nejvěcněji, nejprofesionálněji a s maximální podporou pozměňovacích návrhů jednotlivých poslanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní ministryni. Hezké, dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Než dám slovo k faktické poznámce panu poslanci Michalu Kučerovi, tak ještě dvě omluvenky. Nejprve pan poslanec Jaroslav Klaška se omlouvá dnes od 13.30 do 15.00 hod. z pracovních důvodů. Následně pan

poslanec René Číp se omlouvá z dnešního jednání Sněmovny od 17.00 hod. bez udání důvodu.

Takže nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera, po něm pan předseda Stanjura, pan předseda Fiala a pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady nebudu komentovat slova paní ministryně, zda ji osvítil socialistický duch svatý, či ne. Dokonce tady nebudu komentovat ani to, nebo tu víru, že stát dokáže lépe vychovávat mé dítě, než to dokážu já sám. To je skutečně takový ten klasický socialistický pohled na svět. Já jí ho neberu. Nicméně s ním zásadně nesouhlasím.

Ale čeho bych se chtěl dotknout, je právě onoho financování. Tady paní ministryně zmiňovala ono rozpočtového určení daní. Já nevím, jestli zaznamenala paní ministryně, že jsme minulý týden tady zamítli dvě miliardy pro obce. Dvě miliardy pro obce zamítla strana lidová, zamítlo hnutí ANO a zamítlo ČSSD. Tedy vládní koalice.

Já jsem osobně přesvědčen, a jsem samozřejmě zastupitelem v našem městě už ne první volební období, a jsem přesvědčen, že obce samy dokážou rozhodnout, zda je potřeba navýšit jednu třídu či dvě třídy v mateřské školce, nebo ne. Co k tomu potřebuji, jsou peníze. Ty peníze jste jim neschválili. Ty peníze jste jim neschválili! My nepotřebujeme žádné účelové dotace. My potřebujeme mít slušný rozpočet. My umíme sami rozhodnout, jak s těmi penězi nakládat. Pokud víme na obci, že je potřeba zřídit jednu třídu, tak si dokážeme pomoci v rámci svého rozpočtu. Vy jste zamítli rozpočtové určení daní, dvě miliardy pro obce, a budete to teď vázat na nějaké účelové dotace. S tím zásadně nesouhlasím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Zbyněk Stanjura, po něm pan předseda Fiala, po něm pan poslanec Koskuba. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já volně navážu. Paní ministryně, byla to naše vláda, která do rozpočtového určení daní dala jako parametr motivaci pro obce počet žáků, aby stejně velké obce, pokud již mají školu, dostaly víc peněz z rozpočtového určení daní než obec, která tu školu nezřizuje. To je podle mě správný přístup. O tom, že jste zamítli navýšení RUD, vaši straničtí kolegové, takřka všichni, nebyli všichni, já jsem si vědom toho hlasování, to už říkal pan poslanec Kučera.

Já jsem ani neříkal, že všechny náklady má platit stát a obce, města a kraje ne. Jenom říkám, že když stát dá novou povinnost, má s tím poslat peníze. Tak např. bych očekával, že vy sama budete iniciovat, že poslední ročník zdarma bude platit stát a ne obce a města, protože to bylo nařízení státu. Já bych očekával, že to prosadíte, když už se na to takhle díváte. Uvidíme, třeba ten pozměňovák získá vaši podporu.

Ale k tomu, co jste říkala jako odpověď na moje otázky. Vy jste vlastně řekla, že v té školce se nic nezmění, bude to stejné jako doposud. To jste říkala. Tak proč to měníme! A pak se chci zeptat, co budeme dělat s rodinami, kde jejich děti nebudou chodit v průměru čtyři hodiny denně do předškolního vzdělávání. Jak to budeme vymáhat? A s tím nebude administrace, s tím vymáháním a donucováním? Podle mě bude. Protože ať se vám to líbí nebo nelíbí, nesměšujme povinnost a dobrovolné rozhodnutí rodičů. Pokud dneska rodiče v převážné většině posílají děti do mateřských škol, je to jejich rozhodnutí, je to v pořádku. A vy jste třikrát řekla, že nejste posedlá, nejste posedlá. Já jsem nic takového neříkal. Ale levice je posedlá stoprocentní povinností, dodržováním. Běda, kdyby jeden unikl! Už to, že o tom individuálním domácím vzdělávání tady už jednáme rok a půl, a týká se to pár rodin ve skutečnosti, ale pro vás to bylo nebezpečné, protože by nebylo 100 % pod kuratelou státu a to je přece nebezpečné.

Stejně tak, já jsem o Švýcarsku vůbec nemluvil. Vy jste použila... já jsem o Švýcarsku vůbec nemluvil, abyste mě pak poučila, jak je to ve Švýcarsku. To také není v EU, proto jsem o něm nemluvil, protože vy jste řekla, že to je v souladu s trendy EU, a já jsem vám o konkrétních státech říkal, že to (upozornění na čas) žádné takové trendy nejsou. Například Finsko, které je dáváno jako úspěch vzdělanostní politiky, nemá povinnou předškolní a současně –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, já to budu mít rychlejší, než vy. – A současně tam školní docházka začíná v sedmi letech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já jsem posedlý dodržováním časových limitů, proto prosím, aby se připravil další poslanec s faktickou poznámkou a to je pan předseda Petr Fiala. A prosím, aby i on byl posedlý dodržováním svého časového limitu, který mu zapínám.

Poslanec Petr Fiala: Ano, budu se snažit. Já vím, že tady jsou někteří kolegové nervózní, abychom stihli hazard, ale tohle je velký hazard s budoucností našich dětí, je to důležitější. Je to důležitější než debatovat o hazardu. Jsem rád, že tu vedeme, jak řekla, paní ministryně, věcnou debatu. Já vedu ale i politickou debatu, což je také důležité a také správné. Je jasné, že v politické debatě máme jiná ideová východiska, což ničemu nebrání. Takovéto debaty prostě musíme vést a jde opravdu o hodně.

Nezaměňujme ale některé věci, které se prostě zaměňovat nemají. Jestliže mluvíme o tom, že rodiče žádají, aby stát zajistil dostatečnou kapacitu ve školkách, tak to vůbec neznamená, že chtějí povinné předškolní vzdělávání. To s tím absolutně nesouvisí a je to míchání hrušek s jablky.

Zaznělo tu mnoho věcí o výchově ve školách. No ano, samozřejmě škola, předškolní vzdělávání, základní škola, střední škola, mají také svoji výchovnou funkci. To nikdo nezpochybňuje. Ale ve výchově samozřejmě nenahradí rodiče. A jestli si někdo myslíte, že zavedete povinnou předškolní výchovu a zlepšíte to, že si

děti budou umět umývat ruce nebo zavazovat tkaničky, tak možná ano, ale za chvíli zjistíte, že ty děti chodí na povinnou předškolní výchovu nepřipraveny. Takže budeme muset zavést ještě další rok, kde se budou připravovat na povinnou předškolní výchovu zase povinně, aby měly stejné startovací podmínky. Vždyť je to nesmysl.

Pak tu paní ministryně argumentovala tím, že v Británii začínají děti chodit do základní školy v pěti letech. No dobře, v pěti letech, ale jak dlouho? Po jedenáctém ročníku vzdělávání končí střední škola, pak pokračuje dvanáctý, třináctý ročník a hotovo. Ale my tady máme devět plus čtyři a teď přidáme ještě jeden, takže budeme mít čtrnáct let.

Kromě toho – a to ještě všichni nechodí do toho třináctého ročníku v Anglii. A kromě toho v Británii ti lidé – poslední věta – ti lidé chodí zpravidla na vysokou školu na tři roky. U nás 86 % vysokoškolských studentů studuje pět let. Takže naše děti jsou extrémně dlouho ve školách a vy jim tam přidáte ještě jeden rok navíc. Nemá to žádný smysl. Vzdělávání v Británii není o nic horší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla hodně dlouhá věta, pane předsedo. Děkuji.

Dalším řádně přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Jiří Koskuba, po něm pan poslanec Ivan Pilný, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já normálně nemám ve zvyku hovořit k něčemu, čemu zas tak příliš nerozumím. Nicméně cítím povinnost vládního poslance se zastat paní ministryně, protože její odpověď na úvod této dlouhé debaty byla pro mě velmi věcná a já si vyprošuji, aby tady někdo používal termíny ze socialistického a ideologického šílenství, ve vší úctě. Projev ideologický jsem zde slyšel jenom jeden a je mi líto, že ho předvedl nejen předseda velké opoziční strany, to je z ODS, ale ke všemu vysokoškolský učitel, kdysi i s vysokou rolí na škole.

To není osobní invektiva, prosím vás, ale hovoříte zde o školství. Hovořil zde předseda ODS v projevu o tom, co chceme měnit atd. Ve vší úctě, dámy a pánové, já do toho nikdy nezasahoval, já jsem nikdy ministrem školství nebyl, ale pozoruji, kam to školství po 25 letech reforem dotáhlo. Pojďme se skutečně věnovat věcné debatě, pojďme hovořit o tom, na čem já mám osobní zájem, to je třeba střední zdravotní školství, které skončilo absolutní tragédií. Pojďme se bavit o tom, ne že máme moc středních škol, ale proč vůbec lidi ženeme k maturitě, k vysokoškolským titulům bakalář, magistr atd. Pojďme se bavit o tom, proč výuční list v této společnosti není dostatečný k tomu, aby se člověk cítil plnohodnotný a našel si své uplatnění na trhu.

Vážení, jestliže se o tomto budeme bavit, pak jsem ochoten dále diskusím naslouchat. A vidím, že po mně přijde hodně učitelů, kteří mě třeba vyvedou z omylu. O ostatním zde příliš diskutovat ani nechci a ani nebudu. Děkuji za vaši pozornost. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec mluvil tak moudře, že bych ho nechal i déle, ale on se vešel do časového limitu.

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty, vaše faktická poznámka.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové. Myslím, že ani paní ministryně školství nemůže obhájit vztah mezi nutností změnit totálně vyučování matematiky a jednotnými maturitami nebo maturitami z matematiky. Souvislost prostě neexistuje. To, že je nutné to změnit, je evidentní, protože aplikovaná matematika má obrovskou budoucnost ve všech oborech. V medicíně, v ekonomii, zdaleka ne v průmyslu. Ti lidé mají před sebou skvělou kariéru a tahle země je potřebuje.

Druhá věc, kterou bych od zákona očekával, je výrazná podpora talentu. Protože existují jen dvě ekonomiky, jedna je ekonomika zdrojů, a tahle země je má vyčerpané, nebo je vůbec nikdy neměla, a ekonomika talentu. Neměli bychom přijít o jediný talent, který tato země nám dala. A nestačí k tomu jenom odolávat třeba tomu, že se zrušily dotace na zahraniční stáže středoškolských studentů na univerzitě Johnse Hopkinse.

Je potřeba něco razantního udělat a já bych od tohoto zákona očekával, že udělá nějakou razantní změnu v tomto smyslu, protože jinak se tady bavíme opravdu o zástupných problémech, kdo bude financovat poslední rok v mateřských školkách atd. To není podstatný problém. Podstatný problém by bylo to, že bychom měli podpořit talenty, o které země nemůže přijít, a to tento zákon, podle mého názoru, určitě zatím nedělá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Kučera se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak můj ctěný kolega pan poslanec Koskuba měl také politický projev a je to naprosto v pořádku.

Ale já se vrátím, mně nestačil čas k dotazu. Paní ministryně říkala, že ředitel přijme posledního, kterého ještě přijmout chce. To trošku parafrázuji u těch jednotlivých přijímaček. Rozumím tomu, když se bude hlásit 80 dětí, tak bude 80 volných míst. Tak je jedno, jak dopadne osmdesátý, a bude přijat. Já jsem úplně neporozuměl tomu principu. Můj dotaz byl, a chtěl jsem mluvit o střední zdravotní škole, o které mluvil i pan poslanec Koskuba. Co se stane, pokud šikovná dívka, která chce studovat střední zdravotní školu, neudělá jednotnou přijímací zkoušku například z matematiky? Nedostane se na střední zdravotní školu, nebo dostane? Tak hrajeme si na nějaké přijímačky, že je musí všichni udělat, nebo ne? Nebo jenom vezmeme pořadí? Ale pak tomu nemusíme říkat jednotná... to je pak nějaké takové pořadí, někde se udělá čára. Ono to dneska funguje tam, kde je převis, tak to funguje na té normální škole s tím, že mají přijímačky i samy, pokud mají více dětí, které se ucházejí, než kolik mají volných míst ve třídách. Někde ředitel udělá čáru a tím to

končí. Já jsem odpověď úplně nepochopil. Jestli je to tak, jak jsem to pochopil, tak si jenom hrajeme na jednotné přijímací zkoušky. Není důležité, nebude žádná úroveň ano, nebo ne a bude vždycky relativní pořadí tak jako dneska, není žádná změna. Pak nevím, proč tomu tak honosně říkáme. Anebo změna je, bude nějaká úroveň, a kdo se před ní nedostane, tak se na konkrétní školu nedostane. A pak chci vidět, kdo úroveň stanoví. Mě prováděcí předpis úplně nezajímá, protože takové věci mají být jasné rodičům v zákoně, a ne v nějakém prováděcím předpisu, i když rozumím, že nějaké se tvoří nebo v nějakém tvaru prostě budou.

Poprosil bych dovysvětlil. Když budu mít 80 uchazečů, 80 dětí, poslední to neudělá, nenapíše vůbec nic, ale bude osmdesátý. Bude přijat, nebo ne? Kde bude to dělítko, pomyslná čára? Ti kteří nad tím, rodiče a děti jsou spokojeni, jdou na střední školu, kterou si vybraly, a pod čarou jsou ti, kteří nejsou spokojeni, že se nedostaly.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan Petr Bendl, po něm pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem tedy řádně přihlášen i do rozpravy, ale protože vidím, že se na mě dostane až bůhvíkdy, a protože mě inspiroval pan kolega Koskuba, se kterým – možná překvapím – velmi souhlasím, protože my jsme to byli, kdo kritizoval neustálé nakládání státem na vzdělané lidi, kteří se pohybují ať už v jakémkoliv oboru, ať už je to školství, nebo zdravotnictví. Že třeba střední škola nestačí, nebo vysoká škola nestačí, protože je potřeba další specializace. Univerzita Jana Amose Komenského, to je specialita tady paní ministryně, protože takhle poslala 700 lidí do absolutní existenční nejistoty. A mimochodem stejná chyba se stala s těmi zdravotníky: nedostatek zdravotních sester, ale navalila se na ně povinnost, že nestačí mít střední školu, je potřeba mít další vzdělávání. Naprosté nesmysly, ale protože pak chybí, tak se tady zase socialisticky vymýšlí, jak to vlastně kudy udělat, aby se to muselo obejít. Vždyť to jsou jedny a ty samé chyby stejně jako v tomto školském zákoně.

Já s panem Koskubou velmi souhlasím, že se máme bavit o podstatných věcech, a ne o tom, až se stane to, že zhoršíme dostupnost docházek do mateřských škol. Já jsem ze Středočeského kraje. Ubyly autobusy, protože děti začaly jezdit zadarmo, taky socialistický výdobytek. O to tady máme méně dopravní obslužnosti. A když nebudou kapacity, co bude dělat paní ministryně? Řekne no taky si to trochu musí zaplatit ze svého, to už jsem tady slyšel. A místo toho hlasujete proti tomu, aby ty obce dostaly aspoň nějakou korunu navíc. Ale ten středoškolák, ten se možná někam na střední školu dopraví. Když ne na tento gympl do Slaného, tak třeba do Kladna nebo do Berouna. Ale děcko, které ještě nechodí do základní školy, tam ho musí rodiče přivézt. A když tam ty autobusy nejezdí, asi jim sociální demokracie koupí auta.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Kučera, po něm

pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Kořenek, po něm pan poslanec Novotný. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Tak já taky, jak tady říkal Petr Bendl, že souhlasí s tím, co tady říkal pan poslanec Koskuba, já taky, ale až od 27. vteřiny té jeho faktické poznámky. S těmi prvními 27 vteřinami nesouhlasím. To je, když mě tady začal obviňovat – nebo obviňovat, mě to nevadí, že jsem měl ideologický projev, ale když říkal, že je to špatné z hlediska toho, co jsem dělal předtím na vysoké škole, jaké funkce jsem zastával, že jsem byl ministr školství. Tak já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl pana poslance Koskubu ujistit, že stejné názory, které jsem zde prezentoval, jsem měl jako profesor politologie, jako rektor Masarykovy univerzity i jako ministr školství, že jsem je veřejně zastával a že tyto názory, a za to se nestydím, vycházejí z mého pohledu na stát a na společnost a vycházejí i z mých odborných znalostí. A jsem rád, že je tady mohu prezentovat jako předseda Občanské demokratické strany.

Pokud jste mě dobře poslouchali, tak v těch mých vystoupeních byla celá řada argumentů pro to, proč nemáme tento zákon přijímat a proč je špatný. To jediné, proč já si dovedu představit, že ho tady někdo prosazuje, je ideové přesvědčení o tom, že stát lépe dokáže zvládnout výchovu, než aby o tom, jak se děti na školu mají připravit, rozhodovali pouze jejich rodiče. Pro mě je to výraz jakéhosi levicového pohledu na svět. Já ale levicový pohled na svět ze své strany nevidím jako nadávku, já to chápu jako konkurenční, soupeřící pohled na svět, s kterým nesouhlasím, ale s kterým chci vést seriózní diskusi. Tak vás prosím, abyste to takto chápal a přijal ode mě ujištění, že moje názory, které zde prezentuji, jsou moje názory dlouhodobé, podložené mým lidským přesvědčením i mými odbornými znalostmi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Kořenek, po něm pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jsem pozorně poslouchal pana poslance Pilného, který naprosto správně řekl, že máme dvě ekonomiky. Jedna je ekonomika zdrojů a druhá ekonomika talentů. Kdyby tady pan poslanec Pilný byl, tak bych mu řekl, že tato vláda se už rozhodla, kterou cestou půjde. Rozhodla se prolomením limitů těžby jít cestou zdrojů a tímto zákonem ukazuje, že na ekonomiku talentů kašle.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Kořenek, pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zapojím se do té debaty. Samozřejmě také jak kolegové z ODS – je nesmysl, a s tím se tady setkávám a pořád se s tím nemůžu srovnat, jak lidé, kteří se stanou členy Sněmovny, začnou

přemýšlet o tom, jak organizovat život těm druhým. Základní škola, tak jak fungovala léta letoucí, předškolní vzdělávání léta letoucí jak fungovalo podle mě, nebyl ten hlavní problém, který bylo potřeba řešit. Proč se tedy do toho pouštíme? Proč povinné roční předškolní vzdělávání? To já považuji za fatální chybu.

Druhá fatální chyba je: vstup na školu. Každá střední škola, vůbec každá škola by měla mít jistou míru suverenity. A je na její zodpovědnosti, aby si přijala žáky podle svého uvážení. Ano, kontrolujme nějaký výstup, dejme povinnost, aby ten student překonal určité minimum, které znamená, že má úroveň znalostí v úrovni maturitní zkoušky.

A ještě jedno téma, které jsme tady neotevřeli vůbec. Kromě těch, a panu Koskubovi velmi rozumím, o těch nesmyslech, že zdravotní sestra musí mít vyšší odbornou školu, a zdravotní sestry nám chybí, ještě jedno téma, které jsme neotevřeli, je vyšší odborné školství. Původní koncepce toho vyššího odborného školství byla ve stylu a duchu těch holandských polytechnik. Možná jedna vyšší odborná škola na kraji, a ne 152 nebo kolik jich je, vyšších odborných škol, jejichž kvalita je velmi pochybná. A říkám to s plným vědomím toho, že jsem jednu vyšší odbornou školu jako vedoucí tohoto projektu založil.

To jsou ty podstatné věci, na které bychom se měli soustředit, a nevymýšlet si, jak budeme organizovat rodičům jejich malé děti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče. Pardon. (Obrací se k poslanci Kořenkovi.)

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo, vážený předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem potom přihlášen do řádné rozpravy, ale chtěl bych se za prvé zastat paní ministryně v tom smyslu, že opravdu tady, jak bylo sděleno, že uvrhla do nejistoty 450 nebo kolik vysokoškolských studentů, tak to je vidět neprostá neznalost vysokoškolského zákona, kdy ona naopak nad rámec svých povinností udělala maximum pro to, aby jim umožnila, nebo některým z nich umožnila, dostudovat. To za prvé.

Za druhé se chci vrátit k novele. Tady bych řekl, že se bavíme o určitých částech školského zákona, které v současné chvíli vůbec nejsou na pořadu této novely. Takže ta novela má tři části, jedna se týká mateřských škol, druhá se týká přijímacích zkoušek, třetí maturitních zkoušek. Pojďme se vrátit k těmto tématům, protože ta jsou na pořadu. A co se týče těch dalších témat, tak samozřejmě asi budou otevírána postupně, ale nejsou v tuto chvíli na pořadu této novely, tohoto návrhu. Chtěl bych říci tolik, abychom se opravdu vrátili ke konstruktivní debatě a drželi se toho tématu. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému, omlouvám se panu poslanci Kořenkovi. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já jsem chtěl reagovat jenom na UJAK. Doplním jenom, že § 80 vysokoškolského zákona říká jasně, že za dostudování studentů je odpovědné vedení UJAK, které vědělo o tom, že tento problém se blíží.

Ale chci reagovat na jinou věc a to je práce s talentovanými a mimořádně nadanými. To tady velmi často zaznívá. Školský zákon říká v § 17 zcela jasně, že ředitel má možnost pracovat s nadanými žáky. To je v podstatě skupinová práce, vznikají volitelné předměty, je na řediteli, jakým způsobem organizuje výuku a s těmito žáky pracuje.

Ale novelizovaný § 16, který mluví o nastavení podpůrných opatření v pěti stupních, se týká dneska jak žáků zdravotně postižených a znevýhodněných, tak mimořádně nadaných. Všichni, kteří projdou poradenským systémem, mají nárok na tuto podporu. Čili první stupeň škola, další stupeň druhý, třetí, čtvrtý, pátý. A takhle je to i v návazné legislativě, to znamená ve vyhlášce. Takže práce s mimořádně nadanými žáky je po novele zákona ošetřena a vždy tam nějakým způsobem ošetřena byla. Tak já jenom abychom nemluvili o tom, že neexistuje nebo nefunguje.

Pravdou taky je, že pokud se v té problematice úplně neorientujete, že v současné době NIDV pracuje na projektu Podpora talentované mládeže, existuje Talentcentrum. Takže tato otázka postupně daleko více jde do popředí, než byla možná v minulosti vnímána. Tolik jenom na vysvětlenou. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Se zatím poslední faktickou poznámkou paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Dovolte zareagovat na to, co tady zaznělo z řad ODS. Pokud tady mluví pan poslanec Beznoska o tom, že bychom měli nechat na ředitelích jednotlivých středních škol, koho přijmou či nepřijmou, tak to vidíme, kam jsme to dopracovali, když právě ta zodpovědnost ze strany Ministerstva školství, resp. státu, byla převedena společně s nedostatečným nebo špatným financováním regionálního školství a rozhodují ředitelé škol. Tady se přijímá kdekdo, jenom aby se naplnily školy. To je jedna věc. To znamená, myslím si, že změna tohoto systému je velice důležitá.

Za další. Výroky pana poslance Fialy o tom, že je to návrat do socialistického pekla. Prosím vás, jestli jako socialistické peklo berete to, že tady bylo kvalitní vzdělávání, kdy se naši žáci a studenti umísťovali na špici v mezinárodních srovnáních, kdy tady bylo kvalitní učňovské školství, jehož absolventi měli uplatnění, tak potom každý rozumný člověk musí tomu socialistickému podle vás peklu zatleskat. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Beznoska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Kratičká reakce jenom. Já tomu rozumím. Pořád jsem zastánce toho, než si škola přijme, koho uzná za vhodné, nechť

s tím žákem pracuje, ale měřme výsledky, co se týče těch středoškoláků. To na margo poznámky paní kolegyně Semelové.

A druhá věc a otevírá se otázka toho podstatného. Říkal jsem tady jeden segment. Bavili jsme se někdy o České školní inspekci a jejích právech a jejích možnostech, jak ty školy, které neplní vzdělávací programy, vyřadit ze sítě škol? To je téma. A není tématem, jestli mají děti chodit od pěti nebo od šesti do školy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Další řádně přihlášenou, vlastně první řádně přihlášenou je paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, nepřítomní ministři (vládní lavice je zcela prázdná), dámy a pánové, jsem ráda, že mohu pár poznámek k tomu říci, a jsem také ráda, že z vystoupení některých kolegů prostřednictvím pana předsedajícího jsem zjistila, že i ten tisk četli. Nedá se to ovšem říct o všech.

Když jsme se tady bavili o nějaké ideologii nebo o základním přístupu, také já se pokusím říci, v čem se liší přístup můj a jistě dalších kolegů z TOP 09 od přístupu, který prosazuje tato novela. Základní věc spočívá v tom, že hovoříme a tak trošku mícháme povinnost vzdělávání, povinnost vzdělávat se, povinnost vzdělávat a povinnost chodit do školy. Tady by bylo velice zajímavé provést mezinárodní srovnání, protože někde je skutečně povinné vzdělávání a u nás je povinné chození do školy. A to je právě třeba taková velice neorganická věc v téhle té novele, protože paní ministryně celkem inteligentně se snaží vysvětlit, a asi to i myslí vážně, že tady jde o povinné vzdělávání, ale my všichni dobře víme, že koncepce naší školy je postavena na povinné školní docházce.

Pak máme další věc. Nikdo nezpochybňuje, určitě nikdo z nás a ani nikdo vně této Poslanecké sněmovny, že není možné s dítětem pracovat až tehdy, když nastoupí do první třídy základní školy. Tedy je jasné, že povinné předškolní vzdělávání je logicky nezbytné už proto, že snad nikdo z nás nezpochybňuje Úmluvu o právech dítěte, a to je, že dítě má právo na to, aby bylo dbáno o jeho řádný rozvoj, jak fyzický, tak intelektuální, jak rozvoj mezilidských vztahů, že dítě má právo na to, aby bylo nějakým způsobem regulováno a zároveň podporováno v tom, aby si osvojilo patřičné postoje, určité dovednosti právě třeba v navazování mezilidských vztahů a vůbec ve vidění světa. Ale to, v čem my jsme v naprostém rozporu, je, kdo to má tomu dítěti předtím, než začne chodit do základní školy, kdo má tu povinnost toto zajistit. Domníváme se, že tuto povinnost mají rodiče, protože především za zdravý vývoj dítěte nesou odpovědnost rodiče. Čili rodiče to mají z našeho pohledu zajistit. A pak můžeme mluvit o tom, kde to budou zajišťovat. Čili většina rodičů je schopna zcela jistě, a proto jsme byli hrozně jaksi rozezleni jarním návrhem novely, kde se mluvilo o tom, že rodič se může doma věnovat jenom tehdy, když má maturitu. To bylo strašné. To samozřejmě v této novele se už zaplať pánbůh neobjevuje. Ale i tak rodič má odpovědnost, má jistě také schopnost. A pakliže se rozhodne, že tuhle tu svoji odpovědnost bude plnit prostřednictvím mateřských škol zřizovaných obcemi atd.

atd., tak má na to právo, ale to právo už má teď, ještě předtím, než bylo první čtení novely školského zákona. Rodiče toto právo mají.

Kdybychom se měli dostat k tomu, že je tady, a tady jsme zase, každý se nedíváme na svět a na život společnosti trošku z jiné strany, kdybychom se měli dostat k tomu, že je tady prezentovaná jako radostná zpráva, že právo na umístění dítěte v mateřské škole bude od čtyř let, pak od tří let, nepřekročíme dva roky, tak já si nemyslím, že to je radostná zpráva. Myslím si, že to je zpráva o tom, že vlastně motivujeme rodiče, aby se vzdali odpovědnosti za výchovu svých dětí, za druhé, že vlastně se nám skoro líbí, když se nevytvoří dostatečně pevné vazby mezi rodiči a dětmi. Ale to není jen mezi rodiči a dětmi, ale i mezi dalšími generacemi, že vlastně nám jde o to, abychom ty děti nějak umístili, a tím budeme nejlepší, a trošku zapomínáme, že tím podporujeme, aby vyrůstala další generace dětí, které až se jejich rodiče ocitnou v postproduktivním věku, je taky budou chtít umístit. A zase stát zajistí, aby se umísťovali. Copak žijeme ve společnosti, kde se soustředíme jenom... a kde nejlépe na tom má být člověk dospělý v produktivním věku? A malé děti a seniory budeme někam odkládat? Proto jsme tak velmi jaksi v rozpacích. Tahle novela k tomu směřuje právě i těmi sliby, že půjdeme ještě dál, resp. děti se budou dříve dostávat pod vliv státu, dříve se budou dostávat. A při vší úctě k učitelům a vychovatelům v mateřských školách dříve budou... nastane situace, že jejich základní postoje bude určovat někdo jiný než rodiče. A rodiče často vůbec nebudou vědět, kde se to vlastně v těch dětech vzalo.

Řeknu vám příklad. Jsem gymnaziální pedagog. Ve společenskovědních seminářích a v hodinách psychologie jsem strašně často mluvila s těmito inteligentními mladými lidmi o tom, co nejvíc poznamenávalo jejich vývoj. Tito mladí lidé si často nevzpomněli, co bylo před rokem, ale všichni si vybavovali své zážitky z mateřské školy. Ale ty malé děti to neřeknou doma, to je neznámý svět, který probíhá v mateřských školkách. A pak je pár hodin, když to dobře dopadne, které stráví s dětmi rodiče.

Já teď znovu nechci říct, že celá ta novela je špatně. Dokonce nesouhlasím s pány kolegy, kteří říkají, že není dobré, aby se vrátily povinné jednotné přijímací zkoušky. Ne proto, že nedůvěřuji ředitelům, že by si neuměli zařídit přijímací řízení, ale prostě proto, že my skutečně procentuálně máme čím dál více středních škol, na které se děti dostávají prostě zadarmo. Ony pro to nemusejí nic udělat. Jejich zákonní zástupci podepíší přihlášku a někam ji odnesou. A já tedy žiji z vlastní zkušenosti v tom, že když se k něčemu dostanu úplně zadarmo, tak za prvé si toho nevážím, že chodím do školy, pak se divíme, že děti nejsou motivovány ke studiu, a za druhé, já si těmi zkouškami přece ověřím, že na to mám, a budu pak mít určitou sílu a energii, i když klopýtnu, i když mi někdy něco nepůjde, tak si řeknu: no ale já přece na to mám, já jsem sem ty zkoušky udělal.

Co se týká bodu novely týkající se povinné maturitní zkoušky z matematiky, tam bychom asi o tom mohli povídat dlouho. Já za sebe, protože jsem, jak říkal pan Werich, oběť humanitní blbosti, mám humanitní vzdělání, já za sebe mohu říci, že matematika a povinná maturitní zkouška z matematiky podle mě ukazuje, že nejsme schopni jiným způsobem ověřit, že se student, který jde k maturitě, naučil během svého vzdělávání kriticky a samostatně myslet. Možná že by byl i jiný způsob. My

jsme zatím na lepší nepřišli. Takže neodsuzuji maturitu z matematiky. Ale, a to už jsem paní ministryni také prostřednictvím pana předsedajícího říkala, jestliže řekneme, že to je za čtyři roky, paní ministryně možná že tady znovu v novém volebním období bude, ale není to jisté, a my neustále narážíme na to, že vlastně v tom školství je tak strašně variabilní půda, tak nejistá půda, že nikdo ničemu nevěří. Teď když teď najednou tady peskujeme, že měli vědět na UJAK a měli si co prověřit, a najednou 700 lidí, kteří mají studovat něco, k čemu jsme je zákonem donutili, protože většinou jsou to vysokoškoláci, tak oni tomu prostě nevěří. Teď taky nemají důvod věřit tomu, že bude v roce 2020 povinná maturitní zkouška. Já sice chápu, že to Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy možná neumí líp vymyslet a že se jako chytá toho bodu, aby od prvního ročníku už to věděli. Ale dámy a pánové, každý, i když má základní školu, přece musí mít nějakou matematickou gramotnost. Na to vůbec nemusí mít maturitu. Čili nějaký standard ve vzdělání v oblasti matematiky musí být zaručen a není pravda, že teď není zaručován. Prostě pro mě to zase odsouváme a budeme se zlobit, až za čtyři roky budeme říkat školám: Vy jste se na to nepřipravily. No prostě připravují se na to jenom ti, kterým se to zrovna líbí, protože vědí, že školní prostředí je nestabilní. A nedivme se potom, že učitelé, kteří mají za úkol varírovat mezi divnou legislativou, která se pořád mění, a dodržet aspoň ty základní standardy, které se týkají vzdělávání, tak jsou výjimečně rezistentní proti všem novelám a proti všemu. A doufají, že zase se někomu rozsvítí a nějakým způsobem se to změní.

My, TOP 09, jsme se shodli na tom, že nebudeme bránit nějak razantně tomu, aby novela školského zákona prošla do druhého čtení. Tím nechceme říci, že nám nepřipadá jednoznačně zbytečné deklarovat povinnou tzv. předškolku, jak se tomu pracovně říká, protože tvrdíme, že to je povinnost rodičů a že jen na nich je, jakým způsobem to zařídí pro to dítě. To, co stát má udělat a to, co nutné je, poskytnout rodičům servis. A servis poradenský, servis metodický. To si rodič může rozhodnout třeba u čtyřletého dítěte, že ho chce pomalu připravovat, protože ví, že dítě se sice vyvíjí, mnohdy velice rychle. Víme, že v životě dítěte, ve vývoji, někdy i během půl roku dojde k překvapivé změně. Proto je ten rytmus, že by do poradny nebo do nějakého konzultačního zařízení se mělo jít hned na podzim po dosažení pátého roku. To je všechno v pořádku. Ale prostě celkově je to zbytečné. A snad za mě by to mohlo projít anebo pro mě by to bylo akceptovatelné jedině tehdy, kdybychom skutečně deklarovali: Ano, máme předškolní vzdělávání v mateřských školkách a v dalších zařízeních, ale také individuální neboli domácí. A tento systém byl garantován až do druhého stupně, to znamená do skončení povinné školní docházky na základní škole. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Novákové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Simeon Karamazov, který ale není přítomen, takže jeho přihláška propadá. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte i za náš klub pár slov k jednotlivým změnám, které obsahuje novela školského zákona, kterou dnes projednáváme.

Pokud jde o zavedení povinného předškolního vzdělávání rok před zahájením základní školy, tady my souhlasíme s tímto zavedením včetně toho, aby byl bezplatný. Nakonec jsme za náš klub opakovaně předkládali návrhy, aby bezplatný byl nejenom ten poslední ročník před vstupem na základní školu, ale aby byla celá mateřská škola, všechny ročníky bezplatné. V tom smyslu chceme předložit i pozměňovací návrhy. Důvody, které nás vedou ke shodě s touto změnou, tedy zavedení povinného předškolního vzdělávání, je jednak snaha o zvýšení kvality vzdělávání a je zcela zřejmý význam předškolního vzdělávání. Nakonec jednoznačně to prokazují veškerá šetření. Je důležité toto vzdělávání pro osobnostní a sociální vývoj dítěte, pro narovnání nerovnoměrnosti v jejich vývoji a usnadnění, jak už bylo řečeno, ke vstupu na základní školu.

Chci upozornit, že je pravda, že přes 90 % pětiletých dětí už mateřskou školu navštěvuje v současnosti. Tou změnou nedochází k omezování rodičovských práv, jak jsme z některých mailů přesvědčováni. Do mateřské školy mají tyto děti chodit několik hodin denně a není tedy problém, aby rodiče působili na výchovu svých dětí, aby se jim věnovali, případně aby s nimi jeli na dovolenou mimo hlavní prázdniny, protože to už není problém ani v základní škole, stačí, když třídní učitel to povolí, a věnovali se i dalším mimoškolním činnostem. Takže to je jedna věc, kterou jsem k tomu chtěla říci.

Další argument, to jsou rovné šance ve vzdělávání. Deset procent dětí ve věku do pěti let, zhruba těch 10 %, se neúčastní předškolního vzdělávání a často jde o děti ze sociálně znevýhodněných rodin, které jsou hendikepovány oproti svým vrstevníkům. Tady je možnost eliminovat některá znevýhodnění, zvýšit jejich vzdělávací šance a srovnat startovací čáru ve vzdělávání. Nakonec odhady jsou, že 5 % z těchto 10 % jsou děti, které žijí v nedostatečně podnětném prostředí. To znamená, pro ně je právě předškolní vzdělávání velmi významné. I když souhlasím s paní ministryní, že se samozřejmě nejedná pouze o děti z tohoto prostředí.

Jedním z dalších důvodů je i snížení počtu odkladů. V České republice je velmi vysoký počet odkladů, jedná se zhruba o 20 % z populačního ročníku, takže i tento záměr, myslím si, že je chvályhodný.

Konečně ještě k tomu dovolte jednu poznámku. My samozřejmě chceme především zkvalitnění pro všechny žáky, pro všechny děti, které jsou v tomto věku, ale velmi důležité je to i pro děti z romského etnika. A tady upozorňuji, že přes 70 % dětí z tohoto etnika nenavštěvuje mateřskou školu a že pro ně je toto vzdělávání velice významné i pro budoucí vzdělávání v základní škole.

Pokud jde o nárok na místo v mateřské škole, my si myslíme, že je to dobře. Byly podniknuty některé kroky týkající se navýšení kapacit v mateřských školách. Je zároveň pravda, že podle demografického vývoje by se dál měla zlepšovat ta situace a neměl by být problém umisťování těchto dětí do mateřské školy s tím, že by bylo velmi vhodné, aby se dělaly další kroky, další opatření, včetně financování, aby se mohl snižovat počet dětí v mateřské škole, tak jak to bylo slibováno, protože až těch

28 dětí na třídu je skutečně velice, velice mnoho. S tím souvisí zájem rodičů a nakonec i některých základních škol, aby tyto děti chodily do přípravných tříd při základní škole. Ono vzhledem k tomu, že tam je mnohem nižší počet dětí, tak se člověk nemůže rodičům divit, nicméně já souhlasím s tím, že přípravné třídy v základních školách by měly být především pro děti s odkladem, které už se připravují ve svém věku na základní škole, ale neměly by v žádném případě suplovat mateřské školy. Tam je to gros předškolního vzdělávání, tam jsou připravené učitelky pro tento věk dětí a tam by tedy mělo především probíhat předškolní vzdělávání.

Pokud jde o to, co se tady diskutovalo ohledně zkušeností z ostatních evropských zemí. Zákonný nárok na umístění dítěte do předškolního vzdělávání je v devíti členských státech Evropské unie, dokonce účast v předškolním vzdělávání je povinná. V dalších zemích začíná povinná školní docházka ve věku čtyř nebo pěti let dítěte a to si myslím, že je zkušenost, která by nám měla přece jen být něco v tomto případě platná.

Pokud jde o individuální vzdělávání, tak tady s tím máme problém v našem klubu, samozřejmě. Ptáme se, co se změní tímto zákonem, jak vlastně dojde k tomu povinnému předškolnímu vzdělávání, když tady bude stačit pouze to, že se dostaví k zápisu, že tam oznámí, že rodič má zájem o individuální vzdělávání, má nárok na umístění, ale ve skutečnosti právě to, že stačí pouhé oznámení, že bude individuálně vzděláváno, podle nás narušuje to, co by měla tato novela řešit, tzn. aby zaručovala předškolní vzdělávání.

Pokud se jedná o ověření znalostí, ke kterému se musí rodič s dítětem následně dostavit, tak ani to není podle mě dostačující. Protože co bude následovat, pokud se prokáže při tomto ověřování, že rodič se doma dítěti nevěnuje, že to vzdělávání, které bychom chtěli, aby dítě mělo, aby mu to vyrovnalo další šance, tak poskytováno není? Bude muset být přijato, bude povinnost zrušit individuální vzdělávání ze strany ředitele. Jak to bude s dětmi, které nesmějí být do mateřské školy přijaty? Mám teď na mysli děti, které nejsou očkovány. Nechci tady rozvíjet ovšem tuto debatu, já osobně jsem pro povinné očkování, nicméně je to další věc, kterou bychom měli dál nějakým způsobem řešit.

Mateřské školy, jak už jsem tady uváděla, stále častěji suplují rodinu při vytváření základních návyků, včetně rozvoje řečových schopností. Říkám to už z toho důvodu, že třeba právě logopedické vady předškoláků se řadí mezi hlavní příčiny odkladů povinné školní docházky. Plných 33,6 % dětí z celkového počtu odkladů jsou právě děti s těmito řečovými vadami. Za posledních deset let stoupl počet dětí s vadami řeči a s narušenou komunikační schopností téměř o polovinu. Každé třetí až čtvrté dítě má poruchu komunikačních schopností. Další důvody odkladů: nedostatečná adaptace a potíže se soustředěním, potíže v grafomotorické oblasti, častá kumulace uvedených obtíží. Právě tyto argumenty jsou podle mého názoru relevantní k tomu, že mateřská škola tady hraje klíčovou roli, plní funkci výchovnou a sociální, ale především poskytuje předškolní vzdělávání v době, kdy se formují základy vývoje dítěte a předpoklady pro jeho další vzdělávací dráhu.

Možná poznámku na závěr k této změně a to je – nebo dvě poznámky. Jedna se týká přijímání dvouletých dětí, druhá dětských skupin. Pokud jde o dvouleté děti, já si

myslím, že ty mají jiné požadavky, měly by být v jiných podmínkách, než tomu je v mateřské škole, kde jsou dohromady společně se sedmiletými dětmi, a že by mělo vejít v nějakou diskusi mezi resorty Ministerstva školství, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva práce a sociálních věcí. Mám na mysli vytvoření sítě jeslí tak, aby tyto děti byly v takové péči, kterou si zaslouží.

Druhá poznámka se týká dětských skupin. Když jsme projednávali tuto otázku, tak jsme navrhovali mj. v pozměňovacích návrzích to, aby dětská skupina byla určena pro děti do čtyř, resp. pěti let věku s tím, že poté by mělo následovat předškolní vzdělávání. Tento názor máme stále, myslíme si, že by se měla připravit i novela týkající se dětské skupiny. Nakonec bylo by to logické v souvislosti s novelou, kterou nyní projednáváme.

Pokud jde o další změnu a tou je zavedení jednotné přijímací zkoušky do oborů středního vzdělávání ukončených maturitní zkouškou, s tím také souhlasíme. Podle mě už to mělo být zavedeno dávno v rámci zkvalitnění vzdělávání a bylo to tady už dnes řečeno. Prostě není možno na maturitní obory přijmout každého. Jsou uchazeči, kteří mají schopnosti, mají výsledky, mají předpoklady ke středoškolskému vzdělávání v maturitním oboru, jsou jiní, kteří mají jiné předpoklady, např. aby to byli velmi dobří řemeslníci nebo techničtí pracovníci bez maturity. Já si myslím, že tohle by mělo být jedním z cílů, protože za ta léta, kdy díky i financování, a já jsem ráda, že je přislíbeno financování regionálního školství, kdy škola skutečně přijímá každého bez ohledu na výsledky, vedla nejenom ke snížení vzdělávací úrovně nebo té laťky při přijímání uchazečů, ale také v celém průběhu středoškolského studia a také při jeho výstupu, tzn. ta maturitní zkouška dávno ztratila to jméno, které by měla mít, a ten papír, který dostávají studenti na konci studia, není podložen v mnoha případech kvalitou vzdělávání.

Chci v této souvislosti připomenout to, že se zavedením jednotné přijímací zkoušky, která tady z řad pravice byla tak kritizována, vyslovily souhlas kraje, vyslovila souhlas i většina ředitelů škol. Z dotazníkového šetření vyplynulo, že s centrálně zadávanými jednotnými testy souhlasí více jak 87 % ředitelů gymnázií, 72 % ředitelů středních odborných škol, 36 % ředitelů středních odborných učilišť s maturitní zkouškou. I to určitě o něčem svědčí.

Myslím si, že Ministerstvo školství by mělo odpovídat za přípravu a metodické řízení jednotné zkoušky. V tom se samozřejmě náš pohled liší od toho pohledu pravicových stran, který tady zazněl u předřečníků. Proto tedy je potřeba stanovit centrálně, aby některé školy nebyly znevýhodněny, protože některé školy přistupovaly k zavedení přijímacího řízení, jiné ne a tady docházelo pochopitelně k tomu znevýhodňování. Zároveň a především je to tedy jeden z kroků, který by měl vést k postupnému zkvalitňování středního vzdělávání. Velká část škol, jak už jsem uvedla, přijímací zkoušky vůbec nekoná a žáci jsou přijímáni pouze na základě hodnocení z posledních dvou ročníků základní školy. Všichni víme, že vypovídací hodnota tohoto hodnocení je velice nízká. Z výsledků pilotního ověřování přijímacího řízení vyplývá, že známkování v základní škole je zcela nesrovnatelným ukazatelem pro kritéria přijímacích zkoušek. Takže v každém případě centrální zavedení jednotných zkoušek my podporujeme.

Pochopitelně ale i tady vidíme určité problémy. Jedním z problémů je otázka, kdo stanoví nepodkročitelnost té hranice při přijímání uchazečů, kdo stanoví tu hranici úspěšnosti, kdy uchazeč může být přijat, kdy už přijat být nemůže. Pokud to zůstane v rukou ředitelů středních škol a pokud zároveň bude financování regionálního školství takové, jaké je, tzn. co žák, to peníze pro školu, tak nemůžeme čekat nějaké výrazné zlepšení. Prostě ředitel střední školy bude nabírat uchazeče tak, aby naplnil školu a aby měl co největší částku finanční. Takže to je věc, která by určitě měla být řešena. Podle mého názoru by Ministerstvo školství mělo stanovit centrálně tuto nepodkročitelnou hranici. Jinak zavedení jednotné přijímací zkoušky na střední školy na obory s maturitou podporuje i Společnost učitelů matematiky. Zároveň zdůrazňují právě to, o čem jsem teď mluvila, že je nanejvýš nutné zajistit státem garantovanou nepodkročitelnou hranici zvládnutí učiva a věnovat se i zkvalitnění vzdělávání na základní škole. Zároveň je Společnost učitelů matematiky přesvědčena, že návrh na jednotné přijímací zkoušky může právě tuto funkci splňovat.

O druhém problému, tj. financování regionálního školství, už jsem se teď zmínila. A pokud se jedná o ten třetí problém. Já si myslím, že nestačí – a ono to souvisí jak s tou změnou jednotného zadávání přijímacích zkoušek, tak s tou změnou u maturitních zkoušek – abychom se věnovali střednímu vzdělávání. Pochopitelně začít se musí mnohem dříve, tzn. na základních školách, resp. na těch mateřských školách.

Pokud jde o ty základní školy, tady já znovu apeluji na Ministerstvo školství, aby bylo nápomocno v tom, aby se znovu vybudovaly školní dílny. To je prostředí, kde žáci získávají vztah i k učňovským oborům, řemeslným oborům, setkávají se s prací se dřevem, se železem a dalším materiálem. I to je může směrovat k tomu, aby se nehlásili na všelijaké humanitní obory, ale na technické obory a také na učňovské školství. Upozorňuji na to, že doma se často s prací děti v současné době vůbec nesetkají, že to, co jim dokáže škola právě i v těch školních dílnách dát, je nakonec ve prospěch jednotlivců, těch dětí, které třeba nevynikají v teoretických předmětech, ale dokážou vyniknout právě v těch manuálních předmětech, kde zažívají i pocit úspěchu. V té souvislosti bych byla ráda, kdyby Ministerstvo školství jednalo i s pedagogickými fakultami tak, aby bylo personálně toto zajištěno, tzn. aby byl dostatek pedagogů pro výuku dílen a dalších těchto předmětů.

Ke třetí úpravě, tj. úprava modelu a hodnocení maturitní zkoušky. Já považuji za důležité, a už jsem to tady před chvílí zmínila, vrátit tu kvalitu, tu hodnotu maturitní zkoušky tak, aby to skutečně nebyl v uvozovkách cár papíru, kdy maturitu může mít každý. Ruku v ruce s tím by měla být zvýšena i prestiž učňovského školství a podpořeny ty programy, ty projekty, které ke zvýšení prestiže povedou.

Pokud jde o ty tři povinné zkoušky společné části, tzn. čeština, literatura, cizí jazyk, matematika u většiny oborů vzdělání s maturitou, myslím si, že je dobré, že by to mělo být od roku 2021, tzn. čtyři roky poté, co by měla být zavedena jednotná přijímací zkouška, aby žáci a studenti věděli, z čeho maturovat budou, a odpovídal tomu i vzdělávací program, včetně toho, že Ministerstvo školství má stanovit obory, které budou vyčleněny z té povinné matematiky. Považuji to za rozumný kompromis. Ono totiž je potřeba nejenom vyčlenit některé obory, ale zároveň i připravit některé školy na to, aby vůbec studenti byli schopni složit zkoušku z matematiky. Teď mám

na mysli to, že v různých oborech je různá hodinová dotace. Proto je potřebné zvýšit tuto hodinovou dotaci, a jak už jsem říkala, i se zaměřit na zkvalitnění výuky matematiky přímo na základních školách.

Pokud jde o další kroky, které by měly vést ke zkvalitnění výuky na základní škole, já si myslím, že to nebude možné, pokud nebude určitý sumář znalostí, které děti musí znát na konci každého ročníku. V tuto chvíli máme v základních školách výstupy po pátém a devátém ročníku, kdy během těch pěti let nebo čtyř let na druhém stupni si každá škola určí podle svého – každá škola má vlastní vzdělávací programy a každá škola může zařazovat nejenom různé učivo v daném předmětu, ale někdy i různé předměty do různých ročníků. A pokud toto nebude srovnáno, pokud nebudou tyto ročníkové výstupy a pokud nebude kladen důraz na určité sjednocování učiva, aby skutečně nebyla taková volnost v jednotlivých školních vzdělávacích programech, tak si myslím, že se dál nepohneme. Vezměte si, že jsou děti, které se nesetkají s některými předměty, např. s chemií, když na jedné škole se to učí v osmičce, na druhé v devítce a dítě se v polovině roku nebo na začátku deváté třídy přestěhuje. Takže na to by měl být brán ohled také.

Pokud jde o centrální hodnocení slohových prací z češtiny, má to svoji logiku. Je to sjednocení i s hodnocením prací z cizího jazyka. A kromě toho a především se tady jedná o objektivní hodnocení. Protože je pravda, že na středních školách, pokud to měli na starosti učitelé českého jazyka, tak je to určitě subjektivnější hodnocení, než pokud by to bylo stanoveno centrálně. Nakonec tohle prokazují i šetření, kdy došlo k porovnání právě toho hodnocení u češtinářů na škole, a jak by to vypadalo, kdyby byly tyto slohové práce z češtiny hodnoceny centrálně. Je pravda, že ten rozdíl byl velmi výrazný. U školských češtinářů neprošlo 1,8 % maturantů, u externích by propadlo 10,1 %. To znamená, že to je určitě závažný argument, kterým bychom se měli v té souvislosti zabývat.

Poslední změna, tj. zřízení Národní rady pro vzdělávání. Já to vnímám jako důležitý profesní a poradní orgán Ministerstva školství, který by se měl vyjadřovat k vybraným dokumentům ministerstva, ke koncepcím, takže to určitě má naši podporu.

Závěrem dovolte ještě pár slov. V předložené novele jsou návrhy, na kterých se většina z nás asi shodne napříč politickým spektrem. Tady bych chtěla zdůraznit, že i ten poslední ročník předškolního vzdělávání – v minulém volebním období jsme na tom ve školském výboru našli shodu napříč politickým spektrem včetně strany ODS a dalších. Budou tady věci, na kterých se shodneme, budou věci, o kterých můžeme diskutovat, a budou problémy, na kterých se prostě neshodneme a bude to prohlasováno.

Může se v souvislosti s tím otevřít kupa dalších problémů, ať už je to rušení vyhlášky LMP, tedy přílohy pro děti s lehkou mozkovou poruchou, což podle mého názoru bude mít vážné dopady pro systém speciálního školství a především pro vzdělávání těchto dětí. Můžeme se bavit o tom, jestli je správná a opodstatněná existence víceletých gymnázií, kdy vyčleňujeme určité žáky, protože podle mého názoru vzdělávání talentovaných žáků by mělo procházet jiným způsobem. Můžeme se bavit také o tom, jestli máme financovat ze státního rozpočtu a z veřejných

rozpočtů vůbec soukromé a církevní školství, jestli je v pořádku, že na druhém stupni základní školy se povinně vyučuje cizí jazyk, což působí na mnoha školách velké problémy, jak vzdělávat žáky s odlišným mateřským jazykem, a tak dále a tak dále.

Problémů je hodně. Nicméně jsem ráda, že Ministerstvo školství předložilo novelu školského zákona, která může najít odpovědi na některé z těchto problémů a u jiných může nastartovat diskusi, aby se naše školství zkvalitňovalo. Proto za klub KSČM můžu říci, že podporujeme to, aby novela zákona prošla do druhého čtení, tedy dnes v prvním čtení, a abychom dál o těchto problémech diskutovali.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobré odpoledne. Já jsem to celkem pořádně poslouchal a zaujalo mě několik poznámek. Takže před svým povídáním bych chtěl využít toho, že je tady paní ministryně a že upravujeme vysokoškolský zákon a přitom tady máme takové nechtěné dítě, takovou sirotu z Radhoště, které se v podstatě jmenuje vyšší odborné školy. Zažil jsem asi jedenáct ministrů školství ze sedmnácti, nebo kolik jich bylo, myslím ve funkci, jinak jsem je zažil všechny, a domnívám se, že každý to nějakým způsobem chtěl řešit, ale nakonec to vždycky odsunul. Je to problém, který je tady na stole, vyšší odborné školy. Jednu dobu jsme se bavili o transformaci vyšších odborných škol, což znamená v podstatě podle kvality rozdělit školy na kvalitní a méně kvalitní a nějak to řešit. Kvalitu bychom už uměli měřit, aspoň teoreticky. Ze strany vyšších odborných škol je potřeba, aby taky definovaly nějaká kritéria, podle kterých by proběhla selekce. Myslím si, že čekání na to, až to vymře, není cesta. Jenom reaguji na to, co říkal pan kolega Beznoska, protože si myslím, že to je mimořádně aktuální záležitost, byť se tomu vyhýbáme ve vysokoškolském zákoně fakticky, v tomto školském zákoně to taky není moc řešené, ale je to problém, který tady je, a řadu absolventů to samozřejmě bolí. Měli bychom se tomu věnovat. To jenom jako víceméně reakci na dvouhodinová povídání, co jsem tady slyšel.

Když zase vzpomenu, asi před půl rokem, tak jak tady bylo řečeno, s předchůdcem dnešní paní ministryně jsme řešili problém jednak individuálního domácího vzdělávání a potom práci s talentovanou mládeží. V podstatě byly diskuse dosti bouřlivé. Jeden ze závěrů z jednání s ministrem Chládkem a dalšími představiteli MŠMT a námi jako poslanci bylo právě doporučení navrhnout zákon o podpoře domácího vzdělávání talentované mládeži formou poslanecké iniciativy při současném příslibu veškeré právní, technické a administrativní pomoci ze strany ministerstva. Domnívám se, že zde je prostor na to, abychom nejenom podporovali domácí vzdělávání talentované mládeže, myslím tím druhý stupeň, a taky práci s talenty, ale že teď je časový prostor na to, abychom se tímto problémem zabývali. Myslím si, že Ministerstvo školství by tento problém práce s talenty nemělo ponechávat bokem, abychom se jenom nebavili o hendikepech, ale také abychom se bavili o druhé straně Gaussovy křivky, která ukazuje jakési rozložení ve společnosti.

To znamená taky samozřejmě vyčlenit příslušný finanční prostředek na příspěvek na tyto aktivity.

Myslím si, že je prima, že spolupracujeme s nejrůznějšími nadacemi, které se zabývají právě prací s talenty, jak tady bylo řečeno, třeba nadace Johnse Hopkinse, ale je třeba ten systém víceméně trošku zprofesionalizovat. V tomto procesu vzdělávání talentů musí dost důležitou roli sehrávat rodina. Ať chceme, nebo nechceme, podle zákona budou děti chodit ve třech letech do školky, ale pokud to rodina nechce, tak to nemá šanci. Domnívám se, že máme možnost v procesu novelizace takzvaného školského zákona podpořit systém práce s talentovanou mládeží, a to formou pozměňovacího návrhu k tomuto projednávanému návrhu, jak se tady zmiňoval na začátku pan kolega Mihola. Já se domnívám, že bychom tuto příležitost měli využít, protože tím přispějeme jednak ke zvýšení kvality školského systému a přispějeme, jak tady bylo párkrát řečeno, k tomu, že je potřeba zvyšovat prestiž učitelského povolání. To si myslím, že je také jedna z cest, jak zvýšíme prestiž učitelského povolání mezi rodiči, kteří mají právě talentované potomky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Raisovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně. (V sále je neklid.)

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, předkládaná novela školského zákona se zabývá především uzlovými body, to znamená nástupem do první třídy, ukončením povinné školní docházky, přechodem na střední nebo učňovské školství a potom výstupem střední školy, to znamená maturitou. Já se těmto uzlovým bodům budu také věnovat, nicméně rozbor detailní si nechám do školského výboru.

Chtěla bych toto projednávání zarámovat v trochu historické souvislosti. Od roku 2009 je toto 19. novela školského zákona. My v posledních letech zrychlujeme tempo, ve kterém přidáváme další a další novely a snažíme se reagovat na nějaký problém nebo na nějakou skutečnost, kterou předkladatel chce změnit. Všem těmto novelám je společná jedna vlastnost a to je krátkozrakost. Předkladatelé se snaží řešit svůj problém tím, že navrhnou novelu a hodnotí přínos, dobro z jejich pohledu pouze v prvním kroku. Ale školství je velmi komplikovaný systém, který je nutný posuzovat nejenom z hlediska cíle prvního kroku, ale v celé šíři pedagogického vzdělání a působení. Musím bohužel konstatovat, že ani tato novela se nevymkla předchozím z hlediska hodnocení dosahu v prvním kroku.

Vrátím se tedy k povinnému předškolnímu vzdělávání. My od vývojových psychologů víme, že toto období dítěte je naprosto klíčové pro jeho další rozvoj. To, v čem se lišíme s paní ministryní jako předkladatelkou a s dalšími stranami, je způsob, jakým se budeme snažit poskytnout dítěti to maximum, které v tomto věku může získat. Představa, že to můžeme vyřešit jednoduše novelou školského zákona, je podle mého soudu zcela lichá.

Proč vlastně děláme tuto úpravu? Chceme, aby děti, které jsou hendikepované svým sociálním postavením nebo nedostatkem péče rodičů, tuto péči dostaly ve školce. Ale to je přece sociální problém, to není problém školy! Jestliže chceme, aby rodiče dbali na vzdělání, předškolní vzdělání svých dětí, je třeba jít do terénu, pracovat s rodinami, motivovat je, poskytovat jim podporu a já budu bránit všechny motivační formy, které pro tyto rodiny by ze strany ministerstva přišly. Je důležité, aby se děti, které nejsou připraveny pro školní docházku, nedostaly do spirály neúspěchů, která může končit až nedokončeným školním vzděláním. Ale cesta nevede prostřednictvím zákona, cesta vede prostřednictvím osvěty, vzdělávání a působení na rodiče.

Chci tady zcela vážně upozornit na to, že v posledních dvou letech jsme svědky toho, jak se odpovědnost rodičů a rodiče ze vzdělávacího systému vytlačují. Všimněte si, jak rodiče jsou zbavováni svých odpovědností, jaká byla bouřlivá diskuse o individuálním vzdělání, jak obtížně jsme prosazovali a hájili pozici rodičů ve školských radách. To je věc, která je skutečně alarmující. Já se domnívám, že jedním z důvodů, proč chceme novelou řešit předškolní vzdělání, je fakt, že sociální demokracie to měla ve svém programu, a tak prostřednictvím koaličního zákona si vzala jako rukojmí všechny rodiče a všechny děti v předškolním věku.

Stojí za zmínku ještě oblast odkladů. Všechno, co tady zaznělo, množství odkladů, je pravda a je třeba, abychom se na to zaměřili. Koneckonců význam vzdělávání a rozvoje dětí v předškolním věku dokazuje sám zákon v tom, že posouvá zápis, protože v důvodové zprávě se uvádí, jak důležité jsou tři měsíce v tomto věku. Tomu rozumíme, to chápeme. Ale domnívat se, že toto bude cesta, která sníží odklady, je zase podle mého soudu naprosto zavádějící. Kdo dnes žádá odklady? Především jsou to rodiče, kteří tlačí na odborná pracoviště, aby umožnily odklad dítěte. A tady si myslím, že selhává ministerstvo. Ministerstvo přece má nástroje a má metody, aby rodičům vysvětlovalo, že pokud je jejich dítě zralé pro školu, nemá ve školce co dělat, protože pro svůj zdárný rozvoj potřebuje jiné podněty, než které mu může nabídnout školka. Ministerstvo má dostatek odborníků, má autority, které by měly nezpochybnitelným způsobem vysvětlovat veřejnosti, že ti rodiče, kteří u dětí způsobilých pro školu trvají na odkladu, slouží dětem medvědí službu. To jsou věci, které nemůže ministerstvo zanedbávat, a potom chtít všechno legalizovat.

Druhou oblastí, ke které se chci vyjádřit, jsou povinné přijímací zkoušky. Já mám z dikce zákona pocit, že se jedná o zákon-nezákon, protože pokud se bavíme o nějaké kategorizaci splněných požadavků, tak se vlastně bavíme jenom o prvním kole přijímacího řízení. Ve druhém kole už je zákon ředitel. Ten určuje, kdo bude moci býti přijat a kdo bude moci nastoupit na střední školu. Navíc se to týká pouze maturitních oborů, takže děti, které se rozhodnou nebo vezmou na vědomí v sedmé osmé třídě, že studovat nepůjdou, nejsou dostatečně motivovány. My jsme zůstali na půl cesty, co vlastně chceme. To, co se teď děje, kodifikuje současný stav, ale já se tedy ptám, v čem je to dobro z pohledu předkladatele, když nezavádí vlastně nic nového, protože na střední školu můžeme nastoupit buďto tím, že splníme předpoklady, anebo si počkáme na další kola. Potom všechny studenty poměříme jednotnou státní maturitou.

Ke společné části státních maturit snad jenom tolik. Škola je velmi hierarchický systém. Symboly a rituály tam mají svoji nezastupitelnou roli. Symbolem pro společnou část státní maturity z matematiky je odklad. Jednoznačně dáváme najevo, že to, co jsme odložili dvakrát, můžeme odložit potřetí a do budoucna to bude zase předmětem diskusí, vyjednávání, politické vůle. Odklad je začátek neúspěchu. Pokud dnes posouváme matematiku, dáváme jasně najevo, že jsme ochotni o tom ještě dále diskutovat.

Mluvila jsem zatím jenom o tom, co v materiálu je, ale nikoliv o tom, co v materiálu není. Všichni si pamatujeme diskusi o individuálním vzdělání na druhém stupni a já předpokládám, že to bude předmětem pozměňovacích návrhů, koneckonců sama jsem ho předložila, takže pokud bychom se na tom nedohodli nějak v rámci školského výboru, tak jsem připravena tak učinit. Více než rok čeká moje novela tzv. české školy bez hranic, která má upravovat lepší podmínky pro děti, které vyrůstají v zahraničí, a jsou to děti buďto ze společných manželství, nebo třeba děti diplomatů apod. Byla bych ráda, kdybychom v rámci řízení této novely to mohli pojmout jako pozměňovací návrh.

Nehovořili jsme tady také o vyšších odborných školách, což je ve školství horký brambor, který ministři přehazují, protože si s tím moc nevědí rady. V roce 2008 bylo řečeno, že vyšší odborné školy se budou transformovat buďto ve střední školy, anebo v bakalářskou formu.

Takže máme o čem mluvit. Detailnější diskusi skutečně nechávám až na školský výbor, a pokud nás paní ministryně vyzvala ke korektní diskusi, tak já stejně korektní přístup očekávám také od Ministerstva školství. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Putnové za její příspěvek. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Ivana Dobešová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, už téměř tři hodiny diskutujeme o novele školského zákona, o regionálním školství. Nebudu tady opakovat jednotlivé body, které novela v sobě zahrnuje, protože myslím, že mými předřečníky ty body byly velmi dobře popsány. Dotkla bych se jenom tří základních bodů.

Jeden z nich je povinný poslední ročník mateřské školy. Vnímám to jako velmi dobrý krok Ministerstva školství ke zkvalitnění přípravy žáků na vstup do základní školy do prvního ročníku a myslím si, že i prognóza příslibu garance od roku 2017 pro čtyřleté a od roku 2018 pro tříleté žáky umístění do mateřské školy je velmi ambiciózní, a myslím si, že musí být spojena s kroky navýšení počtu žáků, míst v mateřských školách.

Já bych si dovolila reagovat jenom na některé své předřečníky, kteří říkali, jak je důležité, aby rodina sehrála velmi významnou roli ve výchově mladých lidí. Já sama mám staršího syna a před 22 lety jsem svého syna do mateřské školy nedávala,

protože měl velmi dobré zázemí doma, měl zázemí i mých rodičů i u rodičů mého muže. Dělala jsem to v té nejlepší víře. Můj syn nastoupil do první třídy a zjistila jsem, že mezi 30 žáky jen on jediný, který neabsolvoval mateřskou školku, a on jediný je ten, který se s těmi dětmi nezná. A nebylo to o tom, že by nezvládal učivo prvního ročníku, proč se mu na začátku nelíbilo v první třídě. Bylo to o tom, že ty děti mezi sebou měly velmi dobré vztahy, znaly se, byli to kamarádi a on mezi nimi byl cizí. Pro něho ten vstup do prvního ročníku byl velmi traumatizující. Mám-li to posoudit podle svého syna, tak si myslím, že bude ve prospěch dětí, pokud budou mít možnost si hrou a získáním určitých návyků získat kamarády, a jejich přestup nebo postup do první třídy pak bude daleko jednodušší. Samozřejmě nelze to generalizovat, ale je to jeden příklad ze života.

Co se týká přijímacího řízení, stoprocentně podporuji státem garantované, ale jednotné, jednotně zadávané přijímací zkoušky. Trošku, a možná jsem jenom nepochopila paragrafové znění, nevím, jak to dopadne s těmi žáky, kteří v prvním kole jaksi neprojdou a budou se ucházet v druhém a jiném dalším kole, kde není určeno, že už musí skládat státní zkoušky. Jinými slovy – oni to mohou obejít a dostat se do prvního ročníku vlastně bez jednotného srovnání. Možná že si to jenom špatně vykládám. Možná že k tomu bude dobrý výklad, že my ředitelé si budeme přesně vědět rady, ale vidím tady určité úskalí a nebezpečí.

To, čemu bych se ale chtěla věnovat, je maturitní zkouška. Víte, já jsem 16 let ředitelkou střední školy a vidím, v jaké kvalitě žáci opouštějí střední školu. Bohužel musím konstatovat, že ta kvalita za poslední dobu šla dolů, byť my jako střední školy se snažíme dělat své maximum. Ano, bylo to na úkor toho, že se ponížil počet žáků přicházejících do prvních ročníků. Ano, bylo to na úkor toho, že se nepovedla optimalizace škol ve všech krajích. Nicméně přicházejí také žáci se špatnými znalostmi ze základní školy s dobrými známkami ze základní školy a je dost těžké odhalit, která dvojka je ta správná dvojka a která dvojka je vlastně zakuklená trojka. Takže tyto přijímací zkoušky nám do určité míry pomohou srovnat a udělat si názor na kvalitu základních škol.

To co mě trochu trápí, vracím se zpátky k přijímacímu řízení a k maturitám, je, že jsme se opravdu rozhodli v České republice měřit kvalitu školství na středních školách. Nás ani tolik nezajímá výsledek základní školy, byť je jaksi testujeme v 5. a 9. ročníku, ale nemá to žádnou vypovídající hodnotu, protože se to dál nijak nedá zúročit, a nás ani nezajímá, jaká kvalita je na vysokých školách. Věříme profesorům, že závěr a závěrečná zkouška je správně ohodnocena. Ale nevěříme učitelům na střední škole a musíme změřit kvalitu zde. To mě trošku trápí, ale s tím pravděpodobně nic neudělám. To už je tady historicky dáno.

Já bych se zastavila tedy u maturit. Mě trochu trápí to, že přidáváme další všeobecný předmět ve státní části maturitní zkoušky, a tím povyšujeme tu všeobecnou maturitní zkoušku a ponižujeme u odborných škol prostor pro odborné vzdělávání. Já chápu, že tlak vysokých škol je, aby byla matematika součástí výstupu maturitní zkoušky. Nicméně odborné školy historicky tady byly proto, aby připravily žáky nejen po všeobecné, ale hlavně po odborné stránce. A od roku 2005, kdy jsme změnili systém našeho školství a zhlédli jsme se ve školních vzdělávacích programech, jsme zasadili první ránu odborným školám povýšením všeobecných

předmětů, dotace všeobecných předmětů ve vzdělávání. V té době školy musely ponížit část odborného vzdělávání. Musely hodně přemýšlet o vyváženosti mezi praxí a odborností, aby dosáhly cíle a dotáhly maturanty ke státní maturitní zkoušce z češtiny a z cizího jazyka.

Zkušenost nám říká, že ty výsledky nejsou až tak vynikající. Žáci zatím maturují ze dvou předmětů a my jim od roku 2021 říkáme, že budou maturovat ze tří předmětů. Co to znamená pro nás ředitele odborných škol? Opět se budeme muset podívat do školních vzdělávacích programů. Opět budeme muset zvážit, kde je možné ubrat z té odborné přípravy, protože desetihodinová dotace ve školním vzdělávacím programu pro žáky odborných škol nebude dostačující pro to, aby zvládli maturitní zkoušku. Ti, kteří to zvládnou při deseti hodinách, ti jsou většinou na gymnáziích. Ti, kteří nechtějí studovat pouze všeobecné vzdělání, ti jsou u nás. A já to považuji za další hřebíček do rakve středních odborných škol s maturitní zkouškou.

Viděla jsem návrh vládního nařízení, které se zabývá výčtem oborů, které budou v první fázi zařazeny právě do maturitních oborů s matematikou jako závěrečnou maturitní zkouškou. Obávám se, paní ministryně prostřednictvím předsedajícího, že byť chceme podporovat technické a přírodovědné obory, tak do těchto oborů se nám poníží počet uchazečů, protože žáci z obav, že budou muset maturovat z matematiky, si raději vyberou jiný obor, méně náročný a půjdou cestou nejmenšího odporu. A to my přece nechceme. My jsme si přece řekli, že budeme podporovat technické a přírodovědné obory.

Já jsem se seznámila se seznamem těchto prvních maturitních oborů a vidím v něm např. obor agropodnikání. Dovolím si za sebe jako ředitelku zemědělské školy, která tento obor ve škole má, říct, že to není správný krok. Studenti, kteří přicházejí do tohoto přírodovědného oboru, si ho vybrali proto, že buď mají doma farmu a chtějí získat odborné vzdělání, nebo je zajímá chov koní a jezdectví. To jsou ty hlavní směry, kterými chtějí jít. Matematika je pro ně další překážka k tomu, aby dosáhli opravdu středního vzdělání.

Já jsem vás chtěla poprosit, paní ministryně, zamysleme se nad tím, jestli opravdu je nutné, aby i přírodovědné obory byly v té první vlně. Mám takový nápad či námět. Chceme-li tedy zavést plošně matematiku jako maturitní obor, jestli by nebylo dobré nejprve zapracovat do všech školních vzdělávacích programů potřebnou dávku dotace matematiky, výuky, a udělat pak jednorázový krok pro všechny školy. Protože věřte mi, že pro tyto obory, které jsou v návrhu vládního nařízení, to bude v příštích čtyřech letech velký hendikep. Takže myslím, že co se týká matematiky, bude určitě prostor v mém podvýboru pro střední a vyšší odborné vzdělávání, abychom se touto otázkou zabývali, a já doufám, že najdeme nějaký konsenzus.

Nedá mi, abych se nedotkla toho, čeho mí dva předchozí řečníci se v podstatě dotkli, to je vyšší odborné vzdělávání. Vím, že vyšší odborné školy visí nějak v prostoru. Máme je v zákoně o regionálním školství. Považujeme je jejich formou za školy terciárního vzdělávání a narážíme na velký odpor vysokoškolských profesorů, kteří je nechtějí akceptovat. Přesto víme, že některé vyšší odborné školy jsou velmi kvalitní, a víme, že mnohdy absolventi těchto škol jsou na vyšší úrovni než absolventi bakalářských oborů. A říkám to zcela zodpovědně, protože u absolutoria u mě

předsedají učitelé z vysokých škol a mnohdy toto říkají, že absolventské práce mých studentů jsou na kvalitnější úrovni než bakalářské práce. Proto se zamýšlím nad tím, proč připouštíme dublování vzdělání v systému, když můžeme ty dva systémy vysokých škol a vyšších odborných škol dobře a krásně propojit. Využít kvalitních vyšších odborných škol a zlevnit celý vzdělávací systém.

Myslím si ale a doufám, že ještě v tomto volebním období diskuse o vyšších odborných školách najde své místo na plénu zde v Poslanecké sněmovně. Přála bych si, aby vznikl samostatný zákon o vyšších odborných školách, protože si myslím, že by velmi pomohl jak studentům, tak ředitelům, ale také zaměstnavatelům, kteří oceňují vyšší odborné školy, které jsou právě zaměřené do praxe. Proto si dovolím říct jednu prosbu. Pojďme své proklamace, že podporujeme odborné vzdělávání, také doložit svými kroky. A prosím, abychom opravdu v mém podvýboru detailně probrali záležitost maturit, ale také budoucnosti vyšších odborných škol.

Dámy a pánové, děkuji vám všem, kteří jste věnovali pozornost mému projevu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já vám také děkuji, paní poslankyně. Budeme pokračovat v rozpravě. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Andrle, připraví se pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já už jsem tady jako vy přes tři hodiny a poslouchám krásné projevy, naposledy paní Dobešovou. A já mám jenom takovou menší věc, menší projev, kratší úvahu. Týká se právě dětí, to je asi dvě tři procenta dětí, které do přípravných tříd nultých ročníků nebo do mateřské školy vůbec nechodí.

V pondělí schválila vláda České republiky zprávu o stavu romské menšiny, ze které jsme se mohli následně dozvědět několik smutných informací. Narůstá počet romských domácností v sociálně vyloučených lokalitách. Nárůst vyloučených osob se mezi roky 2008 a 2014 zrychlil z 11 tisíc na 47 tisíc, což je enormní zvýšení. Dnes je v ČR celkem 707 ubytoven pro sociálně slabé. Podle zprávy se hodně bohužel daří také žloutence typu A, štěnicím, svrabu a dalším nemocem.

Asi se ptáte, jak tato čísla souvisí se školským zákonem. Já odpovídám, že souvisí, a dost důkladně. Tomuto žalostnému a pro většinu obyvatel koncového stavu je třeba zamezit už v začátcích. Jsem přesvědčen, že prevencí bude předškolní výchova. Novela tohoto zákona počítá se zavedením povinného roku předškolního vzdělávání před zahájením povinné školní docházky. Doposud existovaly pouze nulté ročníky škol, o jejich zřízení rozhodoval výlučně ředitel školy ve spolupráci se zřizovatelem. Když jsem si nechal referovat kupříkladu od zástupkyně ředitelky Základní školy Jiráskova ve Vysokém Mýtě paní Mileny Hunalové, tak tento systém se plně osvědčil. Krom toho, že škola dosahuje vysokého procenta návštěvnosti, daří se též u sociálně znevýhodněných dětí suplovat osvětovou činnost k získávání hygienických návyků, získávání stolovacích návyků, ve výslovnosti, v terminologii. A dochází k rozvoji v dalších oblastech, které děti potřebují pro vstup do první třídy.

Jinými slovy, protože tyto převážně slabé děti nenavštěvovaly mateřské školy, budou moci se po přijetí novely včleňovat už o rok dříve, což bude podle mého soudu mít jen pozitivní dopad. Předškolní ročník dle mého soudu a soudu mnoha učitelů, se kterými jsem hovořil, naučí děti samostatnosti a povýší jejich sociální zralost.

Chápu, že se ozývají námitky a obavy, a v mnoha případech oprávněné, ze strany rodičů, kteří nechtějí své děti zapojit do předškolního vzdělávání. Ale Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy se s nimi podle mého soudu dostatečně vypořádalo.

Vážení kolegové, kolegyně, náš klub Úsvit postoupí tuto novelu do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní řádně přihlášený do rozpravy je pan poslanec Novotný a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené kolegyně i kolegové, dovolte mi, abych i já se vyjádřil k navrhované novele, která má tři části, s tím, že první část vynechám, protože opravdu nechci tady diskutovat o mateřských školkách v tuto chvíli. Ale jako dlouholetý ředitel střední školy bych se rád vyjádřil k těm částem, a to je zejména přijímací řízení a maturitní zkoušky. Kolegyně paní poslankyně Dobešová, bylo vidět, že je to člověk s praxí, a řekla celou řadu věcí, které já má tady připraveny nebo měl jsem připraveny. Ale přesto dovolte, abych se vyjádřil k některým z nich.

Za prvé, jak to vypadá v současné době na základních školách. Na základních školách v deváté třídě to vypadá tak, že valná většina žáků už se neučí. Ti prakticky už vědí, že budou přijati na nějakou střední školu, to znamená, motivace se učit je velmi malá. Dělají se nějaké srovnávací testy na konci deváté třídy a tady bych navrhl jednu cestu, která by možná vedla k tomu, aby žáci opravdu v devátých třídách měli motivaci se učit, a to je zohlednit výsledky těchto testů na základní škole k přijímacím zkouškám. Prakticky přijímací zkoušky by byly nahrazeny tím. Bylo by to posunuto do základních škol. To je jedna cesta.

Druhá cesta je ta – nebo jak to vypadá dál. Vypadá to tak, že současný ředitel střední školy dělá všechno pro to jako manažer té školy, aby si tu školu naplnil. To znamená, jestliže on má v oboru například elektrotechnika dvanáct žáků, tak je velmi problematické, aby uživil učitele elektrotechniky, učitele matematiky, učitele češtiny, protože dvanáct žáků zkrátka mu nepřinese tolik peněz, aby jim mohl vyplácet výplatu. To znamená, dělá všechno pro to, aby třídu naplnil, případně třídy spojuje. Dělá všechno možné, aby měl ve třídě dvacet pět, třicet žáků. No a na základních školách, když se ještě k tomu vrátím, se děje co? Přicházejí výsledky ze základních škol na střední školy a dvojka ze základních školy z matematiky je úplně jiná dvojka z jedné školy a úplně jiná dvojka ze školy druhé. Takže tady sama důvodová zpráva říká tolik, že brát jako hodnocení výsledky ze základní školy vlastně není objektivní.

Ředitelé středních škol nejdříve dělali přijímací zkoušky, snažili se to nějakým způsobem řešit, aby tam dostali kvalitní žáky. Pak zjistili, že sousední střední škola přijímací zkoušky nedělá, tak si řekli, a hlásí se tam více žáků, protože žáci jdou

samozřejmě cestou nejmenšího odporu, tak samozřejmě udělali to, že zrušili taktéž přijímací zkoušky a brali žáky podle toho, co měli na vysvědčení v deváté třídě nebo na konci osmé třídy. To vedlo k tomu, že dneska jsou na některé maturitní obory, nemluvím o gymnáziích, jsou přijímáni žáci, kteří dokonce mají pětku v pololetí deváté třídy. Pětku! Což je samozřejmě, řekl bych, velmi nezodpovědné.

V současné době ve školském zákoně je napsáno, že kritéria jsou pouze dvě, a to hodnocení na vysvědčení z předchozího vzdělávání a za b) další skutečnosti, které osvědčují vhodné schopnosti a vědomosti a zájmy uchazeče.

To znamená, pokud toho žáka chci přijmout, tak udělám, že dostane 5 bodů za olympiádu ve skoku vysokém, pak dostane 3 body za to, že odpracoval 20 brigádnických hodin – teď to prosím vás trošku zlehčuji –, ale samozřejmě udělám všechno pro to jako ředitel školy, který se snaží zajistit svým kantorům práci, abych měl těch žáků co nejvíce.

Z těchto důvodů vítám snahu Ministerstva školství zavést u maturitních oborů jednotnou povinnou písemnou zkoušku z češtiny a matematiky, která bude zadávána centrálně. Ovšem podle toho návrhu mám obavy, aby se náhodou vlk nenažral a koza nezůstala celá. Vysvětlím proč. Před chvílí jsem uvedl, že v tom stávajícím školském zákoně jsou dvě kritéria, návrh nyní říká, že budou čtyři, a to hodnocení na vysvědčení z předchozího vzdělávání, b) výsledky jednotné zkoušky, pokud je součástí přijímacího řízení, c) výsledků školní přijímací zkoušky, je-li stanovena, a v případě dalších skutečností, které osvědčují vhodné schopnosti, vědomosti a zájmy uchazeče. To znamená, ze dvou kritérií se najednou stala čtyři kritéria, když budu šikovný ředitel, tak to napočítám tak, že toho žáka zase nějakým způsobem přijmu.

Vítám to, že to hodnocení té jednotné zkoušky se na celkovém hodnocení splnění kritérií přijímacího řízení podílí nejméně jednou polovinou. Nic proti tomu. Ale jestliže potom dobře udělám ta zbývající kritéria, tak ten žák, i když bude mít hodně málo bodů z toho celostátního hodnocení, se samozřejmě do té školy dostane. Podle výsledků dosažených jednotlivými uchazeči při přijímacím řízení stanoví ředitel školy jejich pořadí. Pokud splní kritéria přijímacího řízení více uchazečů, než kolik lze přijmout, rozhodne jejich pořadí podle výsledků hodnocení kritérií přijímacího řízení. Tady zase nějakým způsobem lze s tím manipulovat a to se mi samozřejmě nelíbí. Proto navrhuji, aby v přijímacím řízení pro maturitní obory – mluvím o maturitních oborech – byl ponechán jako jediné kritérium výsledek celostátní jednotné zkoušky, což by zaručovalo objektivitu a jednostrannost pro celou Českou republiku a všechny střední školy, které vyučují maturitní obory. Nedocházelo by k rozdílům mezi jednotlivými školami a k manipulaci s přijímacím řízením. V současné době, jak jsem již zmínil, je rozdílná úroveň přijímaných žáků do jednotlivých středních škol a navíc se stává i to, pokud kraje zaváděly jednotné přijímací zkoušky v prvním kole, tak ředitelé v druhém a dalším kole to samozřejmě obcházeli, a za další, jestliže střední škola byla na kraji jednoho kraje, myslím hraničně, tak žáci odcházeli do druhého kraje, kde se přijímací zkoušky nedělaly. Tady to by opravdu vedlo – ta jednotná přijímací zkouška z matematiky, z češtiny, by vedla k odstranění těchto možností a těchto nesrovnalostí.

Důvod, proč vynechat hodnocení vysvědčení z předchozího vzdělávání, uvádí ministerstvo ve své důvodové zprávě, že je to neobjektivní údaj a nelze z něho vycházet. Sami to tam píší, a přesto v tom návrhu se to tam objevuje. Za druhé, nebo důvod číslo dvě proč vynechat výsledky přijímací školní zkoušky, je-li stanovena, tak většina ředitelů škol, se kterými jsem mluvil, říkala: Když bude jednotná zkouška z češtiny a z matematiky, tak proč já bych dělal další zkoušku? To se mi zdá naprosto nelogické. Důvod třetí, proč vynechat hodnocení. V § 60 odst. d), to znamená případně dalších skutečností, které osvědčují vhodné schopnosti, vědomosti a zájmy uchazeče. No prosím vás, pod tímto si mohu představit opravdu cokoliv, jak už jsem zmínil, olympiádu ve skoku do výšky nebo sběr brambor nebo já nevím a můžu za to dát žákovi body a pak ho přijmu. Takže to si myslím, že sem opravdu moc nepatří.

Někteří psychologové uvádějí argumenty, že žák je zkouškou stresován. V tom návrhu ovšem je napsáno, že žáci mají možnost dělat tu zkoušku dvakrát a započítává se jim lepší z výsledků. A navíc si myslím, že každý žák postupně v životě se dostane do situací, kdy bude stresován, takže už v těch 15 letech by si měl zvykat na určité množství stresu a umět skládat zkoušky. A znova říkám, má možnost to dělat dvakrát a bude mu započítán ten lepší výsledek.

Nyní mi dovolte, abych se vyjádřil k návrhu závěrečné maturitní zkoušky. Ten návrh předpokládá, že žáci budou skládat maturitní zkoušku od roku 2020, resp. 2021 z matematiky jako třetí povinnou, ovšem na základě – obory budou vybrány na základě usnesení, tedy vládního nařízení, jestli si to dobře pamatuji, a tady já zase se dostávám do určitých pochybností. Za prvé je potřeba si uvědomit, že vzdělávání je buď osmileté, šestileté, nebo čtyřleté, teď mluvím o tom maturitním vzdělávání, a jestliže, když to převedu do absurdity, každý rok vládní nařízení určí nějaké jiné obory, kde bude maturitní zkouška z matematiky, tak v tom bude neskutečný zmatek. To za prvé. Za druhé, jak už tady kolegyně řekla, opravdu si myslím, že dojde k poklesu zájmu o obory, kde matematika bude povinná. A Hospodářská komora, Svaz průmyslu a obchodu a další tyto instituce volají po tom, abychom posilovali opravdu zájem o technické obory, a tady to bude přesně obráceně. Žáci půjdou do těch oborů, kde matematika nebude, neříkám že všichni, ale kde matematika nebude jako povinná. Samozřejmě k tomu, aby ten žák byl připraven na maturitní zkoušku z matematiky, potřebuje opravdu dostatečné penzum hodin, to znamená 12 hodin za ty 4 roky. 12 hodin matematiky za ty 4 roky znamená, že musí během těch čtyř let každý týden ten součet dát 4 hodiny třeba v prvním ročníku, 3 hodiny ve druhém, 3 hodiny ve třetím a 2 hodiny ve čtvrtém, to dá 12 hodin. Samozřejmě že to povede k těm problémům, které tady byly řečeny, že například předmět elektrotechnika už nebude tolik hodin, protože se bude to muset přesunout do té matematiky, ale přesto si myslím, že je to řešitelné v rámci vzdělávacích programů.

Proto budu navrhovat dva pozměňovací návrhy. První pozměňovací návrh se bude týkat přijímacího řízení pro obory zakončené maturitní zkouškou. Budu navrhovat, aby pro tyto obory bylo jediné kritérium, a to celostátní jednotná přijímací zkouška. Podtrhuji – jediné kritérium. Důvody uvedu ještě jednou: Odstraní se rozdíly mezi hodnocením ze základních škol, odstraní se rozdíly mezi středními školami, odstraní se rozdíly mezi kraji. Nebude možná další manipulace s výsledky přijímacího řízení. V druhém svém pozměňovacím návrhu budu navrhovat a

prosazovat povinnou maturitní zkoušku z matematiky pro všechny obory zakončené maturitní zkouškou mimo obory uvedené v § 85 a v § 62, což jsou obory, kde se skládá talentová zkouška.

Důvody jsem uvedl výše. A jelikož opakování je matka moudrosti, tak uvádím znovu. Nařízení vlády s vybranými obory, ve kterých se bude skládat maturitní zkouška z matematiky, povede k tomu, že žáci si budou vybírat ty obory, kde matematika nebude povinná.

Za druhé, nařízení vlády bude uvádět každoročně změny do oborů a je potřeba si uvědomit, že studium je, jak jsem již řekl, čtyřleté, šestileté, nebo dokonce i osmileté. A každoroční změny v oborech, kde bude maturitní zkouška, povede ke zmatkům a k nezájmu o tyto obory.

Za třetí. Podnikatelé, Hospodářská komora a další volají po lidech vzdělaných v IT oborech, strojírenství, elektrotechnice a dalších technických oborech a zde je matematika základem. Nehodlám zde tvrdit, že takto vzdělaní lidé nepotřebují maturitní zkoušku z českého jazyka a podobně. Tím samozřejmě nechci tvrdit, že na školách se nemají vyučovat humanitní obory a humanitní předměty a společenské vědy, protože v dnešní době je to myslím velmi důležité, protože doba je politicky komplikovaná ať už tedy na domácí, či mezinárodní scéně.

Přesto doporučuji, aby tento návrh školského zákona byl postoupen do druhého čtení, a věřím, že mé připomínky budou brány v potaz při projednávání ve výborech, případně potom jako mé pozměňovací návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí paní poslankyně Dobešová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom chtěla zareagovat na vystoupení pana poslance Novotného. Já rozumím tomu, co jste říkal, že chcete, aby přijímací řízení bylo bráno jako stoprocentní výstup pro přijetí. Nicméně dovedu si představit, že pokud ministerstvo v zákoně nedá limit, pod který nesmí ředitel při přijetí jít, tak jsme schopni přijmout všechny, kteří přijdou k přijímacímu řízení. Takže jenom chci na to reagovat. Myslím si, že to, že budeme zohledňovat jenom 100 % výsledku přijímacího řízení, tu otázku samu o sobě neřeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy řádně přihlášená do rozpravy paní poslankyně Kovářová. Připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, zavedení povinného předškolního vzdělávání, které je předmětem projednávané novely, považuji za odvážný krok. Odvážný také z toho důvodu, že si nejsem jista tím, že byly dostatečným způsobem zohledněny všechny jeho souvislosti. Některé argumenty již zazněly, některé jiné ještě zazní.

Já osobně bych chtěla upozornit na některé problémy, které návrh může představovat z pohledu obcí. Kladu si například otázku, zda mají obecní mateřské školy dostatečnou kapacitu, aby mohly uspokojit požadavky, které z této novely mají vyplynout. Soudě podle dotazníku, který byl nedávno adresován Svazu měst a obcí a Sdružení místních samospráv, si odpovědí není jisté ani Ministerstvo školství. To považuji za chybu. Myslím, že by si ministerstvo mělo nejdříve důkladně zmapovat situaci, a teprve potom podávat návrhy právních předpisů, které mají ambici aktuální situaci měnit. S otázkou dostatečných kapacit souvisí také dopravní dostupnost, která zejména na venkově nemusí být, a v řadě případů ani skutečně není, ideální. Zvážilo ministerstvo opravdu důkladně i tyto souvislosti?

Dostávám se k poslednímu bodu svého vystoupení. Povinnost předškolního vzdělávání bude mít dopady také do obecních a krajských rozpočtů. A já si nemyslím, že úplně malé. Přesnější vyčíslení jsem v důvodové zprávě bohužel nenalezla. Víte, já si myslím, že je to přesně v duchu toho, na co jsem upozornila v pátek v rámci projednávání novely zákona o rozpočtovém určení daní. Samosprávám se opět mají ukládat nové povinnosti, prostředky na jejich plnění ale opět nedostávají, případně jen v omezené míře, rozhodně však nepodchycují všechny náklady, které v území vzniknou. To skutečně není dobrá cesta. To není otázka, to je konstatování. Na předchozí své otázky bych ale paní ministryni poprosila o odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. A nyní řádně přihlášený pan poslanec Bendl. Připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové, teď už v řádné přihlášce pokusím se říci k tomuto návrhu zákona svůj názor spíš možná z pohledu člověka, který byl osm let ve funkci zodpovědné za zřizování stovek škol doslova a do písmene, protože jsem byl krajským hejtmanem ve středních Čechách, kde jsme zřizovali více jak 300 škol a školských zařízení a stejně tak jako starosta Kladna jsem byl zodpovědný za zřizování základních a mateřských škol. Dneska bydlím na vesnici a vnímám tu situaci ještě jinak, než když jsem bydlel ve velkém městě, protože – a to je to, co vyčítám tomuto návrhu zákona – absolutně nedomýšlí tu praktickou zkušenost teď v oblasti mateřských škol. Tu praktickou zkušenost lidí, kteří mají dítě v předškolním věku, nepovažují za důležité, aby jejich dítě bylo i poslední rok před školní docházkou v mateřské školce, nebo je to pro ně technicky natolik komplikované, což se na vesnici stává, že to prostě díky dopravní obslužnosti, díky vůbec možnosti, díky kapacitám mateřských škol a podobně, kdy ty lidi jsou nuceni zvolit si tuto variantu, a nepatří mezi nepřizpůsobivé, na které pravděpodobně upozorňovala i paní kolegyně Semelová, když tady mluvila o tom, že s jistými skupinami obyvatel jsou potíže a že by možná bylo dobře, aby měli povinnou školní docházku. Ale k tomu já říkám: Proč za to mají platit všichni? I ti, kteří nejsou nepřizpůsobiví, dodržují všechna pravidla hry, nemají žádné problémy, jejich děti jsou už třeba odrostlé a taky chodí do škol a nejsou s nimi žádné potíže, učí se velmi dobře a podobně, proč i oni mají platit za to, že na ně stát navalí povinnost do té předškolní povinné docházky děti zařadit? Chtěl bych, pokud tento materiál

projde prvním čtením, aby ho projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože si myslím, že ministryně má doložit, že téhle otázce rozumí, že si je vědoma toho, že se zhorší dostupnost lidí z hlediska možnosti dávat děti do mateřských škol.

Ve Středočeském kraji jsou oba extrémy, co se základního a mateřského školství týká. Jsou školy, kde je problém mít dostatek dětí tak, aby byly vůbec ufinancovatelné, ale protože to je na vesnicích a ta dostupnost je téměř řeknu kategoricky nemožná, dochází k vylidňování obcí, mladí lidé nevidí na vesnicích svoji další perspektivu, protože tam takováto základní infrastruktura chybí, a střední Čechy jsou toho dokladem. Na hranicích středních Čech ne s Prahou, ale s ostatními regiony jsou obrovské problémy s naplněním mateřských a základních škol. V okamžiku, kdy dáte tuto povinnost, tak prostě nebude kam ty děti dát, anebo obráceně, budou muset cestovat do řady jiných obcí. Protože ta praxe, jaká je ta praxe dneska? Je daná kapacita mateřských škol a v případě, že obec, která zřizuje tu mateřskou školu, má tam ještě místo, vezme dítě z jiné obce, kde mateřskou školu nemají. V okamžiku ale, kdy vy zavedete tuto povinnost, musíte si být vědoma toho, že děcka z obcí, kde nemají mateřskou školu, budou muset jezdit úplně někam jinam. A vy byste měla mít jasno v tom, že to zvládnou, že je nepostavíte před situaci, kdy budou muset dojíždět desítky kilometrů navíc, což jim zhorší pracovní dostupnost. Obecně život na vesnici, a já chci, abyste prostřednictvím pana předsedajícího paní ministryně, doložila, že si tohoto jste vědoma. Stejně jako faktu, že jsou části regionu, neznám tolik podrobně ostatní kraje, ale Středočeský kraj si troufnu říct, že znám velmi dobře, že tam naopak jsou ty kapacity totálně plné. Vy jim ještě komplikujete život, těm obcím.

Říkal jsem to tady při zákoně o rozpočtovém určení daní, tak to zopakuju, protože v mé obci Bratronicích, kde byl prázdný objekt, který propadl státu, trvá váš chlebodárce, první místopředseda vlády a ministr financí na tom, že obec si musí tuto odúmrť koupit. A když si to nekoupí, tak už nesmí žádat o korunu dotací.

Obec tam chce dělat mateřskou školu se svým jedenáctimilionovým rozpočtem, což je téměř heroický výkon. Vy jste jim nepřidali na RUD. Dobře, možná že to prodáte, protože jim slibujete, že budete za dva nebo za tři měsíce s nimi jednat, a pak přijde pan ministr Babiš a bude říkat: Já vám dávám ty peníze, já jsem o tom rozhodl. A podobně. Ale už teď fakticky tomu bráníte, aby obce mohly mateřské školy budovat. Bráníte a nevrťte hlavou, paní ministryně. Já vám to můžu dokázat černé na bílém. Ale je vidět, že jste se o to moc nezajímala.

Co se stane, když někdo to dítě do předškolní výchovy nebo povinné předškolní docházky nevezme, to je otázka. Myslím, že jsme tak trochu jako na norské cestě, protože my budeme přece trvat na tom, že rodina je povinna poslat dítě do předškolní docházky, a když to neučiní, jak je potrestáme? Sebereme jim to dítě? Takhle by to možná udělali v Norsku, protože tam sociální pracovníci budou trvat na tom, že dítě má právo na vzdělání, a rodiče nerodiče, basta jim je sebereme, anebo budeme říkat, že rodič je pro nás důležitý a že spíš je otázka, jak ta rodina funguje, jak funguje navenek, jestli naplňuje všechny předpoklady k tomu, aby dítě rostlo ve zdravé rodině se všemi předpoklady, které vedou k tomu, že se to dítě na škole uchytí a podobně. A třeba to už bude rodina, kde děti vychovali i bez nějaké povinné předškolní docházky.

To bych prosil, paní ministryně, abyste... A doufám, že Poslanecká sněmovna neodmítne můj návrh, který zcela určitě předložím, aby tento materiál projednal i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože tam patří.

A to jsem tady neřekl korunu o financích. Ale to předpokládám, že máte úplně zmáknuté, že zkrátka těm obcím, když to na ně navalíte, že jim ty peníze dáte, ale komplet včetně vybavení, včetně dostavby nových mateřských škol a včetně toho, co s nimi bude, s těmi mateřskými školami, až na to nebudou děti, protože i tuhle tu otázku na ně valíte zcela bezpečně, tak je potřeba, abyste si toho byli vědomi.

Střední školy. Předešlu, že ač to nebývá mým zvykem, souhlasím s těmi, kteří říkají, že bude-li matematika jenom na některých školách, znamená to hendikep pro ty školy, kde ta matematika bude, protože se ji nikomu nechce studovat. Ale já jsem hluboce přesvědčený, že maturant bez ohledu na to, jestli dělá tu či onu školu, tak má matematiky. Prostě tím tenhle problém uzavřeme. Nikdo nebude hendikepován. A zároveň tím podpoříme technické obory, protože bude jasné, že každý, kdo má maturitu, má ji z matematiky. Protože dneska je praxe taková, že někdo se zeptá: Máš maturitu? Jo, mám maturitu. A už se nikdo neptá, jestli ji má z matematiky, nebo ne.

Ale ještě jedna otázka pro vás, kteří rozumíte školství daleko tisíckrát víc než já. Jak je to s tou školní inspekcí? Někteří z vás tady říkali, že tady máme nekvalitní školství a jak to bylo všechno skvělé za komunistů a že teď to všechno stojí za houby, že máme nekvalitní školy. Jiní zase říkají, že ten systém je potřeba vylepšit, že zase není tak úplně špatný. Já jsem vždycky vnímal, možná laicky, školní inspekci jako orgán státu, který dohlíží na kvalitu výuky jednotlivců, ale samozřejmě i na výuku školy jako takové. V případě, že platí názor, že máme střední školy dobré a kvalitní, pak asi nefunguje Česká školní inspekce. To je jedna možnost. Druhá – pokud máme nekvalitní, resp. pokud je máme nekvalitní, tak nefunguje, nebo máme školy kvalitní, pak vlastně Česká školní inspekce funguje skvěle. Anebo třetí varianta, že názory České školní inspekce nejsou v podstatě respektovány, a že když udělá nějaké doporučení směrem k orgánu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, tak se nakonec nic nestane.

Proč to říkám? Protože neznám případ kromě UJAK, ke kterému se speciálně vyjádřím potom, kdy by byla střední škola zrušena opravdu proto, že byla nekvalitní, že by tam vlítla Česká školní inspekce a řekla: Katastrofa, výsledky neskutečně špatné. Když tady říká řada z vás odborníků, že to je špatné a že by se střední škola zavřela, možná je to otázka pro kompetence České školní inspekce, o její posílení tak, aby měli větší pravomoci v tomto tlaku na střední školství, aby ze škol, pokud mají maturitní vzdělání, lidé odcházeli opravdu dobře připraveni na budoucnost.

A k UJAK – nemůžu, protože paní ministryně tady tomu utekla i na interpelacích. A je to k tomuto tématu, protože je o kvalitě škol i tento školský zákon. Paní ministryně nebyla na interpelacích. Studenti nemůžou za to, že jsou ve škole, která akreditaci měla, byli tam přijati, studovali, a najednou přijde akreditační komise, podotýkám, s doporučením Ministerstvu školství – s doporučením Ministerstvu školství (opakuje s důrazem) – a Ministerstvo školství, potažmo paní ministryně řeknou: Jasně, uříznout a hned! A vůbec nedomyslí, co s těmi sedmi sty lidmi, které stát donutil dodělat si vzdělání, protože to jsou učitelé, kteří si museli povinně dodělat

vzdělání, pokud chtěli dělat práci, kterou dělají, a vůbec stát nedomyslel, co s nimi bude dál. Podle mě bylo obrovskou chybou a je ukázka toho, že prostě úplně všechno se nalajnovat nedá. Stačilo jenom podle mě použít zdravý selský rozum na to, že ti lidé mají dostudovat. Holt další ročník se neotevře. Mají dostudovat pod nějakou odbornou garancí ostatních pedagogických škol a ta škola by se zavřela v okamžiku, kdy by studenti dostudovali. V okamžiku, kdy jste jim vzali akreditaci, tak jste udělali ze studentů nestudenty, čímž je teď budete nutit dělat přijímačky. Nevím, možná budete říkat: Ono se to nějak udělá, nebojte se, nějak to zjemníme – čímž půjdete trošku proti tomu, že říkáte, že chcete zvednout kvalitu vysokého školství a školství obecně. Nebo je postavíte do situace pro ně strašně složité, že třeba ještě přitvrdíte a řeknete jim: Končíte. Nebo pár z vás se možná chytí a i ty přijímačky udělá a vy ostatní radši běžte dělat něco jiného, protože už nebudete mít dostatečnou kvalifikaci. A to jenom proto, že jste neuváženě akreditaci té vysoké škole vzali, aniž byste je nechali dostudovat.

Kdybyste to udělali, jako se to udělalo v Plzni, kde to bylo komplikované jako žebřík, prostě nebylo to vůbec jednoduché, ale ta situace se zvládla na rozdíl od situace, kterou vy jste nezvládla, paní ministryně. Doufám, že to tak nedopadne i s novým školským zákonem, byť z té první diskuse mám spíš pocit, že vůbec nevíte a neumíte načíst dopady tohoto návrhu zákona, co tím v praxi vlastně způsobíte. A zdůrazňuji, že jsem tady nemluvil vůbec o ekonomice, o které si máme promluvit na výborech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Než budeme pokračovat, přečtu omluvenky, které dorazily. Dnes od 16 hodin do konce jednacího dne se omlouvá z důvodu naléhavých pracovních povinností v resortu Ministerstva vnitra pan ministr Chovanec. Dále se dnes mezi 12. a 16. hodinou z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ladislav Okleštěk. A dále se dnes od 18 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Pavel Antonín.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, budu hovořit obdobně jako již mé dvě kolegyně za stranu TOP 09. Vyjádřím se krátce k povinnému předškolnímu vzdělávání.

Slyšeli jsme, že 90 procent dětí již v současné době navštěvuje toto předškolní vzdělávání, to znamená, hovoříme pouze o tom zavést tuto povinnost kvůli zbývajícím 10 procentům dětí. Věřím v to, že paní ministryně má dobré úmysly a určitě chce pomoci dětem zejména ze sociálně vyloučených lokalit nebo v lokalitách, které jsou takto postiženy.

Na druhou stranu, pokud rodiče budou muset dokládat a budou podrobeni kontrole, proč se takovéto povinné předškolní docházky jejich děti nebudou zúčastňovat, tak se dostáváme do situace, kdy skutečně nastává vyšší ingerence státu do svobody rodiny. A jedná se právě o zásah do subsidiarity rodiny.

Já tento pojem tady užij ještě podruhé. Subsidiarita rodiny znamená, že stát nemá právo vstupovat do svobody rodiny a rodina sama je zodpovědná, rodiče jsou zodpovědni za výchovu dětí. Každé rozšíření ingerence státu do svobody rodiny přináší neblahé výsledky. Je to myšleno sice dobře, ale výsledky nemusí být nejlepší. Pro děti ze sociálně vyloučeného prostředí se nám velmi dobře osvědčily v Olomouckém kraji přípravné nulté ročníky a myslím si, že byly docela dostačující především pro tyto děti.

Pokud zde byly zmíněny státy, kde mají již nižší věk pro povinné předškolní vzdělávání, nebo dokonce i školní vzdělávání, tak bych chtěla říci, že se jedná o státy, které spíše preferují kolektivistické vidění světa. A je těchto států hodně a přináší to i mnohé neblahé osudy pro rodiny v těchto státech. Také bych chtěla zmínit, bylo zde citováno, že na doporučení OECD bychom se měli chovat tak či onak. Tato doporučení různých nevolených institucí se týkají i jiných oblastí života lidí. A já bych k tomu chtěla říci, že za to, jakým způsobem si nastavíme ať už školství, nebo sociální problematiku v naší zemi, zodpovídáme pouze my poslanci a Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky a žádné nevolené doporučující instituce. Tak to bych chtěla říci jako druhou zmínku o principu subsidiarity. Je to subsidiarita státu. Takže to byla další věc.

A ještě provazba na jiné zákony. Školský zákon právě vzhledem k tomu, že se týká života rodin, velmi úzce souvisí také se zákonem o sociálně-právní ochraně dětí. Zde se hovoří často o právech dítěte. O právu dítěte dosáhnout toho nejlepšího, co v něm je. Ale pokud toto nejlepší v souladu s nejlepším zájmem dítěte bude určovat stát a státní úředníci, tak je to skutečně nadvláda státu nad svobodou rodiny. Rodiče mají právo na výchovu dětí a já opravdu velmi protestuji proti tomu, aby toto právo dítěte určovali nevolení a státní úředníci. A ještě, budu to velmi bedlivě sledovat, protože provazba školských zákonů se zákonem o sociálně-právní ochraně dětí na stole je. Byla zmiňována již při minulém projednávání školského zákona, týká se také inkluzivního vzdělávání a jsou to věci, kterým se budu velmi pečlivě věnovat.

Druhá část, která se týká školního vzdělávání, tam bych se chtěla zmínit ještě o dvou věcech. Především rodiče mnohdy nemají čas a sílu sledovat, co se v mateřských školkách a školách učí především v těch předmětech, které jsou velmi citlivé a které by se měly věnovat spíše výchově ke vztahům mezi lidmi. Ale naopak děti se tam učí například předčasně brzy pouze o technikách sexuálního života. Pro některé děti je toto předčasné a může jim to vzít i dětství.

Pokud se týká odborného vzdělávání, tak sama jsem se dlouho zamýšlela nad tím – protože velmi dobře zní, že naše školství má být nastaveno na potřeby trhu, na potřeby investorů a zaměstnavatelů. Každý si jistě přeje, aby děti po skončení školní docházky a dalších stupňů školního vzdělávání byly dobře zaměstnatelné. To určitě ano. Ale vzhledem k tomu, jak rychle a překotně se vyvíjí naše společnost, tak je také nesmírně důležité, aby měly co nejširší všeobecné vzdělání. Protože jedině tak mohou potom odolávat různým úskalím. Proto jsem pro, aby ve školách jednak byla výchova a vzdělávání velmi přesné, aby došlo ke zpřísnění, aby byly motivační prvky jak pro učitele, protože učitelé mnohdy nemají motivaci, jakým způsobem žáky učí. A jestli je učí dobře, nebo špatně, se v podstatě žádným – nebo minimálně projeví na tom, jakým způsobem jsou odměňováni. To mám teď konkrétní informace z nějaké besedy

s ředitelem střední školy. To mě úplně šokovalo. Když se mu žáci smějí do očí, že je jim to jedno, jestli se budou učit, nebo nebudou učit, tak to je šokující, protože ty děti se nebojí a jim se učit nechce. To znamená, my se jich máme prosit, jestli se budou učit? Je nesmírně důležité, aby se učily dějepis, aby se učily matematiku, fyziku a přírodní vědy. A to především proto, aby měly vzdělání co nejširší, aby se nestaly oběťmi nejrůznějších manipulátorů, až budou dospělí.

Za sebe bych poprosila, aby tento tisk byl přiřazen a přidělen k projednání výboru sociálnímu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. A nyní požádám řádně přihlášeného pana poslance Marka Bendu o jeho příspěvek. Připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, už toho zaznělo strašně moc, takže já už se pokusím být jenom velmi stručný.

Jedna ústavněprávní připomínka, kterou bych rád měl k paní ministryni. Paní ministryně je velmi mladá, a kdyby to nebylo politicky nekorektní, tak bych řekl i velmi krásná. Ale tím pádem si nepamatuje, jak a proč se schvalovala Listina základních práv a svobod. Já bych jenom rád připomněl čas a formulace, které byly zvoleny, protože jsme Listinu základních práv a svobod schvalovali v roce 1991 po 40 letech komunistické totality a předtím s krátkou přestávkou dalších sedmi letech nacistické totality. A právě jsme věděli, že jedno z největších nebezpečí, které představují totality, jsou pokusy o zasahování do rodin, pokusy o to odebírat děti do nějakého typu kolektivních zařízení. Ne náhodou jako všechny Leninovy spisy, které jsme se bohužel na středních školách museli učit, vykládaly, že na vybudování socialismu je nejdůležitější zrušit rodinu a přikázat děti do nějakých společenských zařízení, ať už se jmenovaly jesle, školky nebo cokoli podobného, protože tím přece vychovám toho nového socialistického člověka a zruším konečně ten překonaný institut staré rodiny.

Proto Listina byla formulována tak, jak formulována byla, kde v článku 32 říká naprosto jednoznačně: "Péče o děti a jejich výchova je právem rodičů. Děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči. Práva rodičů mohou být omezena a nezletilé děti mohou být od rodičů odloučeny proti jejich vůli jen rozhodnutím soudu na základě zákona." Jen rozhodnutím soudu na základě zákona.

Další článek Ústavy, resp. Listiny základních práv a svobod v čl. 33. říká: "Každý má právo na vzdělání." A prosím, aby byla pozorně sledována druhá věta: "Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon." Byli jsme si vědomi, že je potřeba zavést povinnou školní docházku, aby nebylo možné na základě těch předchozích. Ale řekli jsme jenom školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon. Já vím, že paní ministryně si toho je do jisté míry vědoma, proto tak opatrně pořád lavíruje mezi tím, jestli je to desetiletá školní docházka, nebo jestli je to povinné předškolní vzdělávání. Já ovšem tvrdím, že povinné předškolní vzdělávání je protiústavní. Je v rozporu s naší Listinou práv a svobod. A velmi bych poprosil, aby

bude-li tento materiál přikázán do výboru, aby byl přikázán jenom čistě z tohoto úhlu pohledu i do ústavněprávního výboru, abychom se zabývali otázkou toho, zda je možné předepsat povinný ročník mateřské školy.

Já si myslím, že si, ano, můžeme hrát s tím od kolika let je povinná školní docházka, do kolika let je školní docházka. Ale myslím si, že není právo státu předepsat ve znění stávající Listiny – a tato Listina by musela být změněna a to si myslím, že se paní ministryně neodváží – není právo státu předepsat povinné předškolní vzdělávání. A teď odhlížím od všech věcných argumentů. Mně jde jenom o čistě ten ústavněprávní rozměr, který myslím, že je jasný. Pokud ústavněprávní rozměr je takový, že říká "péče o děti je právem rodičů, stát může přikázat povinnou školní docházku", pak je jasné, že nesmí přikázat nic jiného. A to dokonce ani zákonodárce. A tady bych velmi poprosil, abychom se tím problémem zabývali z této strany, protože si myslím, kromě toho, že to je věcně špatně, že to je v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji jednu faktickou poznámku, kterou má paní poslankyně Marta Semelová, připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych vaším prostřednictvím chtěla vzkázat panu Bendovi: Škoda, že jste neměl ta slova o právu dítěte na výchovu a péči v rodině na srdci v době, kdy jste jako ODS snižovali rodičům příspěvky, kdy jste snižovali příspěvky na děti, dávky, které mohly mladé rodiny využívat, a kdy jste prováděli škrty právě mladým rodinám, takže protipopulační politika vzala za své. A to právo na řádnou výchovu a péči ze strany rodičů jste značně omezili, včetně toho, že díky vám vysoce vzrostla nezaměstnanost a rodiče měli velké problémy sami se sebou.

Za druhé. Pokud tady mluvíte o právu na vzdělání, ano, i tohle jste měli mít na mysli, když jste zaváděli školné na vyšších odborných školách, kdy jste navrhovali školné na vysokých školách a kdy jste zpoplatňovali např. učebnice ve středních školách. Tohleto všechno je proti právu na vzdělání, kterým se tak oháníte. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Hana Aulická, připraví se řádně přihlášená paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, byla jsem oslovena několika zástupci z odborné veřejnosti z oblasti předškolního vzdělávání, abych zde přednesla jejich připomínky a otázky, které vyvstaly po předložení novely školského zákona. Jen bych chtěla upozornit, že jsem poslankyně z Ústeckého kraje a myslím, že k otázce sociálně slabých opravdu máme co říci.

Zavedení povinného předškolního vzdělávání formou povinné docházky do mateřské školy pro všechny pětileté děti s výjimkou dětí s hlubokým mentálním postižením. V tomto případě se odborné posudky k vyčlenění z povinné docházky budou řešit až při zápisu do mateřských škol? Za prvotní návštěvu dítěte se diagnostika těžko podaří, navíc jsou již nyní velké čekací doby v pedagogicko-psychologických poradnách. Kdo bude dávat rozhodnutí o přijetí a nepřijetí a na jakém základě? Nejspíše ředitel mateřských škol. Ve školském zákoně je však upuštěno od rozhodování ředitele mateřských škol ve správním řízení, leč není dána jiná varianta zápisu, a tak se zápis dělá ve správním řízení na základě právních výkladů k této nedostatečnosti. Nejsou spádové oblasti zapisovaných dětí a neví se, kdo má přijít. Čeká se, kdo k zápisu přijde. Naopak při zavedení spádových oblastí může být zrušena možnost volby rodičů zvolit si mateřskou školu na základě jejího zaměření. V praxi vyvstává diskuse především, zda pomůže skutečně zavedení povinného předškolního vzdělávání pro všechny v posledním roce před nástupem do základní školy sociálně znevýhodněným dětem. Všeobecně existuje domněnka, že bohužel nepomůže. Jednak není prokázáno, že pouze jeden rok strávený v běžné mateřské škole pomůže adaptaci na první ročník základní školy, zároveň z praxe vyplývá, že školský systém institucí neumí přinutit rodiče sociálně znevýhodněných dětí ani k vyšší docházce do základní školy, a není důvod se domnívat, že u mateřských škol by tomu bylo jinak.

Jaké náklady budou s tímto opatřením spojeny? Náklady nebudou příliš vysoké. Půjde přitom především o náklady na normativy vyplácené na děti, které předtím do mateřské školy nechodily a nově do školky chodit budou. Počítá se s předpokladem demografického vývoje, kdy se v dlouhodobém horizontu bude zmenšovat velikost školkové populace. Další dílčí náklady budou spojeny s podporou mateřských škol v podobě posílení personálních kapacit a větší dostupnosti pro zdravotně postižené děti. Další náklady s tím spojené se určitě týkají pojištění dětí. Při povinné docházce je povinnost školy pojistiti děti dle zákoníku práce. Základní školy musí mít toto pojištění. V mateřských školách není tato povinnost. Mateřské školy poskytují službu vzdělávací, a tudíž není dle zákoníku práce. Je tedy nutné určit zdroje financí k pojišťování dětí povinných docházkou v mateřské škole.

Je zajištěna dostupnost mateřských škol? Lesní školky a dětské skupiny neposkytují předškolní vzdělávání, nejsou v rejstříku škol, a nemohou mít tedy povinné ročníky. Jak se vejdou děti do mateřských škol v rizikových oblastech, jako je Praha apod.? Využívaly by této možnosti i sociálně znevýhodněné rodiny? Existují názory, že sociálně znevýhodněné rodiny, jejichž děti se nyní předškolního vzdělávání neúčastní, ačkoliv by to bylo žádoucí, by po zavedení opatření nevyužívaly předškolní zařízení ve větší míře než za stávajícího stavu. Za prvé: Tyto rodiny své děti do mateřských škol nezapisují ani ve věku pěti let, kdy místo ve školce nárokovatelné de facto je. Za druhé: Zavedení nárokovatelnosti místa v mateřských školách neodstraňuje většinu z hlavních důvodů, kvůli kterým sociálně znevýhodněné (rodiny) mateřské školy nevyhledávají, jako jsou náklady na stravu, školné a doprava do mateřské školy. Fakt, že řada těchto rodin si není vědoma potřebnosti předškolního vzdělávání pro budoucí vývoj dítěte.

Věřím, že Ministerstvo školství na tyto připomínky bude reagovat během projednávání tohoto sněmovního tisku, a pomůže tak především mateřským školám k hladšímu zavedení této povinné předškolní docházky mateřským školám v praxi. Já vám děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy poslední řádně přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Radka Maxová. Ještě řeknu, že náhradní kartu s číslem 61 si vzal pan poslanec Okleštěk. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já jen výjimečně krátce a spíš z praktického života. Upřímně řečeno vím, že se tady diskutovalo, nebo v kuloárech se diskutuje o tom, že pokud by se zavedl povinný poslední předškolní rok, mělo by to možná být navázáno na sociální dávky. Nikde jsem nijakou takovouto vazbu nenašla, nenašla jsem ani diskuse, kde by Ministerstvo školství to diskutovalo s Ministerstvem práce, aby v podstatě byly tyto dvě věci propojeny, protože víme, že určitě z nějakého důvodu se to zavádí i kvůli rodičům, kteří z nějakých svých sociálních důvodů, ze své předchozí výchovy, zkrátka nepřizpůsobiví obyvatelé své děti neposílají do škol. A myslím si, že to má být smyslem, tzn. nebudeš-li posílat dítě, pokud se tedy schválí ten poslední předškolní rok do školky, měla by následovat nějaká vazba na sociální pomoc, kterou pobírají od státu. Myslím si, že se o tom hodně diskutovalo a že i veřejnost by nějakým způsobem toto ocenila.

Co se týká spádové oblasti, já tedy jsem proti zavedení spádové oblasti, protože ze své osobní zkušenosti vím, že bydlím v jednom městě, pracuji ve druhém městě, a tím pádem se mi více hodí to, že mohu mít dítě ve školce v městě, ve kterém pracuji. Takže si myslím, že to není určitě správný krok.

Co se týká maturity z povinné matematiky, nepovažuji to opět za šťastné řešení. Já osobně sama jsem z matematiky maturovala z jednoho jediného důvodu, že jsem chtěla pokračovat ve studiu na Vysoké škole chemicko-technologické, kde byly povinné přijímačky z matematiky. Takže si myslím, že bychom měli spíše nechat na výběru maturantů, kam se chtějí profesionálně směřovat, než jim nakazovat, že budou muset, kromě uměleckých oborů, maturovat z matematiky. Naopak si myslím, že v současné době je daleko větší priorita, aby naši studenti byli jazykově vybaveni. Takže já osobně bych preferovala spíše maturitní zkoušku z cizího jazyka, českého jazyka a potom bych to nechala samozřejmě nějakým způsobem oborově zaměřené.

To je jen moje poznámka, že si myslím, a ráda bych požádala i paní ministryni o nějaké vysvětlení, zdali probíhala diskuse s Ministerstvem práce a sociálních věcí v souvislosti s nějakou vazbou na dávky v sociální pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. V případě, že tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Táži se paní navrhovatelky nebo pana zpravodaje, zda si vezmete závěrečná slova. Tak nejprve paní navrhovatelka, jestli mohu poprosit.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já vám děkuji za proběhlou rozpravu, děkuji vám za náměty, které jste formulovali do možných pozměňovacích návrhů, a samozřejmě děkuji i za kritická hodnocení, o kterých určitě budu přemýšlet, a budu se snažit jako ministryně v rámci projednávání tohoto zákona v jednotlivých výborech zodpovědět co nejdetailněji případně vaše pochybnosti, ale věřím, že řadu z nich i rozptýlím. Nyní i s ohledem na respektování vašich lidských práv z hlediska délky projednávání novely školského zákona se budu snažit být co nejstručnější, ale zároveň neopomenout nic, k čemu mě povolávali poslanci a poslankyně z hlediska mé reakce.

Nejprve stručně k otázce ekonomické náročnosti a ke kapacitám mateřských škol. Opak na rozdíl od toho, co mě někteří podezřívali, je pravdou. Do jaké míry jsme se zabývali kapacitami mateřských škol? Já jsem se zabývala touto situací velmi detailně a právě proto disponuji velmi detailním přehledem toho, jak jsme na tom s kapacitami, a to až do úrovně okresního členění.

Co se týká předpokladu, jakým způsobem vyhodnocujeme kapacity, tak možná bude pro vás překvapením, že celkově máme nadkapacitu v rámci mateřských škol, a to i poté, co zavedeme reálně nárok na předškolní vzdělávání pro děti čtyřleté a tříleté. I v rámci varianty, kdy většina dětí ve věku od tří let do zahájení školní docházky bude navštěvovat předškolní vzdělávání, tak už v roce 2016 (řečeno 2006) to znamená, že problémy nám nastanou pouze v Praze-východ, v Praze-západ, v Mostě a lze předpokládat odůvodněně problémy v Praze, v Kladně, v Kutné Hoře, v Mladé Boleslavi, v Teplicích, v Liberci a v Brně-městě. V ostatních 67 okresech lze předpokládat dostačující kapacity mateřských škol. Tady jen upozorňuji na to, že v roce 2016 ty změny ještě nerealizujeme. Realizujeme je až od roku 2017. V roce 2017 bude kapacita přebývat o 76 tis. míst. Problémy budou na Praze-západ, v Praze, v Kladně, v Mladé Boleslavi, v Praze-východ, v Mostě, v Liberci a do problémů se nově dostane okres Brno-město.

Důvod, proč jsem odeslala dopisy Svazu měst a Sdružení místních samospráv, je ten, že ne že bych neměla představu o investičních možnostech státu, já jsem upozorňovala na investiční programy Ministerstva financí i Ministerstva školství v této věci, ale cítila jsem za svou povinnost se zeptat obcí na to, jakým způsobem ony plánují rozvoj svých obcí. Protože já samozřejmě z hlediska demografického vývoje logicky můžu předpokládat vývoj pouze u dětí narozených. Nevím, kolik dětí se narodí, nevím, k jakým pohybům dojde v území z hlediska např. rozvoje nových investičních výstaveb. To znamená, já jsem dopisem směrem ke Sdružení místních samospráv a Svazu měst šla mnohem dál, než kdy kdo zašel. Skutečně mě zajímá, jaká ta situace je, a aby ani v budoucnu nevznikly obcím problémy nebo abychom zavčas formulovali investiční programy, nové investiční programy zaměřené na tyto potřeby, abychom se chovali jako vláda odpovědně z hlediska budoucích vlád, které přijdou. (Hluk v sále.)

Co se týká dalších věcí z hlediska nákladů. Já to nebudu opakovat, říkala jsem to už několikrát. Mohu tady stručně jenom říct, že množství finančních prostředků, které směřujeme na investice, materiální vybavenost a personálie nemá obdoby za posledních deset let. To znamená, nepředpokládám problémy v praxi. Naopak

z hlediska chování rodičů, a proto je také důležité komunikovat s obcemi takto individuálně, jak já jsem začala, je to, že řada rodičů volí nikoliv mateřskou školu ve svém bydlišti, ale mateřskou školu v místě svého pracoviště. Takže i o tom chceme vědět a máme odpovědnost jako vláda umět na to znát odpovědi a reagovat.

Co se týká dostupnosti a dopravní obslužnosti, tak vy víte, že návrh předpokládá zajištění v úrovni krajů. Tady já aktivně jednám s kraji. Ani jeden z krajů neavizoval problém z hlediska té spádovosti do dosahu 4 km od bydliště.

Co se týká byrokracie směrem k rodičům, kteří v tuto chvíli předškolní vzdělávání nevyužívají. Tak znovu opakuji, že naopak předškolní vzdělávání není chápáno – tady je částečně odpověď Markovi Bendovi – jako povinná školní docházka, její rozšíření. Jedná se o povinné předškolní vzdělávání. Tam má pravdu naopak Nina Nováková z hlediska svého hodnocení, že jde o kombinaci dvou metod, jak k dané problematice přistoupit. A pro rodiče, kteří nebudou chtít ať z důvodů, o kterých hovořil Marek Benda, ústavních, nebo z důvodů, o kterých hovořil pan poslanec Bendl, z důvodu jiného slaďování bych řekla rodinného a pracovního života, uspokojování vzdělávacích potřeb dětí, tak oni jenom zcela prostě oznámí v místě svého bydliště, ve spádové škole, že využívají individuální vzdělávání. Nic víc. A naopak tato spádová škola jim bude pro ně jako podporu jejich aktivitám v rámci rodičovské odpovědnosti zajišťovat, že ještě předtím, než by případně selhaly děti v rámci povinného školního zápisu – a my víme, že selhává 23 až 26 % dětí, to je zkrátka až příliš mnoho – tak jim zavčasu poskytneme podporu v těch kompetencích a návod, jak mohou své děti vzdělávat, jak tyto kompetence doplnit. Já sama jsem v generaci, kde samozřejmě většina našich dětí buď navštěvuje brzké ročníky základního vzdělávání, nebo mateřské školy. Moje děti navštěvují mateřskou školu. A mohu vás ubezpečit, že bych byla opravdu daleka toho byrokraticky rodiče zatěžovat už mj. z praktických důvodů – kdybych odváděla své dítě do školky, oni by mě tam chytili a samozřejmě by mě nepochválili. (Neúnosný hluk v sále.)

Co se týká připomínek ze strany paní poslankyně Niny Novákové, tak ano, je to pravda, je to kombinace povinného vzdělávání a povinné školní docházky. Já jsem na začátku řekla, že jsme se snažili sladit –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní ministryně, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení. Prosím.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: – nesmířené skupiny, které samozřejmě nazírají zcela odlišně na systém vzdělávání, a snažili jsme se maximálně je přiblížit. Právě proto, že nedělám ze vzdělávání politikum, ale pokládám to za velmi důležitou věc. A byla bych ráda, kdybych i v Poslanecké sněmovně dokázala v rámci vládního návrhu nebo případně přijatých pozměňovacích návrhů za legislativní podpory ministerstva, jak jsem avizovala, najít širokou shodu.

Co se týká námětů, které zazněly z hlediska toho, jak budeme reagovat na očkování, jak je to s individuálním vzděláváním, podpora individuálního vzdělávání v druhém stupni, co se bude dít s dvouletými dětmi, jak na to pamatujeme z hlediska

středních škol, z hlediska přijímacích zkoušek, jak bude přesně fungovat přijímací řízení z hlediska prvního kola, druhého kola, jakým způsobem se bude vyhodnocovat úspěšnost. Vážené dámy a pánové, s ohledem na běh času, ač bych dokázala odpovědět, odkázat na příslušné výbory... Poslanci signalizují, jestli mám začít odpovídat. (Poslanec Stanjura kýve.) Já s tím nemám problém. Můj fanoušek pan předseda Stanjura signalizuje, tak dobře. Já začnu tedy jednotlivě odpovídat.

V případě jednotných přijímacích řízení na střední školy to bude fungovat tak, že z hlediska toho, co je naznačováno v některých příspěvcích poslanců jako cut-off score, tzn. určení úspěšnosti, která, pokud jí nedosáhnete jako žák, vás vylučuje ze středního vzdělávání, tak toto není zákonem stanoveno. Není to stanoveno ani prováděcím předpisem. A skutečně je to tak, že hranici, která znamená úspěch z hlediska přístupu do středního vzdělávání, stanoví ředitel. Šli jsme tou měkčí formou a doplnili tady z hlediska informací žáků i rodičů – a samozřejmě i my jako ministerstvo budeme vědět příslušná data z hlediska těchto přijímacích řízení, aby školy musely zveřejnit, jakého nejméně úspěšného žáka přijímají. Je to měkčí forma. Na druhé straně je možná. A z hlediska skutečné optimalizace středních škol souhlasím s tím, a už jsem to říkala při předkladu novely zákona o pedagogických pracovnících, že počítám s tím, že změny financování regionálního školství neopominou střední školy. A nutno také vzít v úvahu, že právě změny financování regionálního školství vhodně doplní tato měkká opatření vlády směrem k přijímacím řízením a k větší kultivaci a zkvalitňování prostředí středního vzdělávání.

Co se týká druhého kola, tak je to tak, že samozřejmě i v druhém kole je relevantní ten test z hlediska češtiny a matematiky, ale příslušná ustanovení školského zákona, tak jak vám byl předložen, reagují na situaci, kdy např. v prvním kole se žák bude hlásit na školu, kde není jednotný test, jsou tam ty talentové zkoušky, a tím pádem zákon předpokládá, že pokud takto třeba neúspěšný v rámci konzervatoře se bude hlásit v druhém kole na střední školy, tak musí ten ředitel zvolit obdobu toho srovnávacího testu z češtiny a matematiky. Takže je to tato situace.

Z hlediska možných zpřísnění přijímacího řízení na střední školy, jak je formuloval pan poslanec Novotný, dopředu avizuji otevřenost v rámci příslušných výborů připravit věcnou a politickou shodu za podpory ministerstva z hlediska legislativního zpracování. Nebráním se možnému zpřísnění těchto přijímacích řízení. Nicméně, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci vás ubezpečit, že meziresortní připomínkové řízení ukázalo, že skutečně je až příliš mnoho názorů na to, jak to pojmout, a naopak jsou samozřejmě různé asociace a sdružení, které chtěly přece jenom ponechat větší míru kompetence na řediteli, na jeho úsudku nebo naopak dát větší volnost dětem z hlediska jejich přístupu ke střednímu vzdělávání v této chvíli.

Co se týká otázky očkování, která tady byla definována, samozřejmě vím, že mezi poslanci a poslankyněmi na to existují různé názory. V tuto chvíli mohu jenom avizovat to, že pokud se jedná o předškolní vzdělávání od pěti do šesti let, pokládala bych za racionální, pokud bychom umožnili, právě proto, že se jedná o povinné předškolní vzdělávání, i dětem, které tedy nejsou proočkovány, protože tato povinnost neplatí pro školní docházku od první třídy, od šesti let, jsem otevřena se o tom bavit v rámci pěti až šesti let s tím, že v tuto chvíli jsme si udělali analýzu zákona o ochraně veřejného zdraví a je i výklad, že zákon o ochraně veřejného zdraví

tím, že právě uvolňuje otázku proočkování právě pro povinné vzdělávání, tak umožňuje výklad, že právě od pěti do šesti let, pokud prohlasujete povinné předškolní vzdělávání, se to automaticky na tyto děti od pěti do šesti let nevztáhne.

Dětské skupiny jsem samozřejmě brala v úvahu. Já se ale přiznám, že jsem se velmi podrobně seznámila se stenozáznamy rozpravy, která se tady v Poslanecké sněmovně vedla v rámci dětských skupin. Chci jenom zdvořile upozornit na to, že všechny rozpravy, které se tady na plénu vedly v případě schvalování dětských skupin, zdůrazňovaly, že se jedná o dočasné řešení, že se nejedná o nahrazení přípravy vzdělávání v rámci mateřských škol, že čekáme na skutečně materiální a personální podporu mateřských škol, kterou vláda připravuje, a z tohoto důvodu tedy volíme jako alternativu dětské skupiny. Jenom bych chtěla upozornit, že jsem se seznámila se stávajícím stavem registru vedeného na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Je zde tedy evidováno 49 dětských skupin, což je poměrně málo z hlediska registrace, protože samozřejmě tím pádem zůstává řada neregistrovaných, a chci vás informovat o tom, že drtivá většina těchto dětských skupin jsou buďto takzvané firemní školky, anebo jsou to dětské skupiny při zdravotnických zařízeních, kdy samy tyto dětské skupiny deklarují, že jsou určeny pro děti od jednoho do tří let, to znamená dá se říct, že skutečně většinově to míří naopak na ještě děti mladší, nikoliv tedy děti od pěti do šesti let. Z tohoto důvodu jsem jako ministryně školství nepřijala dětské skupiny do náruče mateřských škol. Nicméně zase poctivě avizuji, že jsem připravena ve výborech diskutovat o firemních školkách a lesních školkách, protože obecně pokládám za velkou chybu v předchozích letech, že jsme, a vidím, že poslanci se těší, že obecně jsme udělali velkou chybu v rámci předškolního vzdělávání a jeho podpory jako vzdělávání našich dětí, protože jsme vystrkovali i instituce, které skutečně vzdělávání poskytují, přijímají vzdělávací program z různých dalších byrokratických důvodů právě ze skupiny mateřských škol, a obávám se, že jsme si příliš nepomohli.

Co se týká kritiky individuálního vzdělávání, tak sami jste měli možnost slyšet, že část poslanců naopak horuje za individuální vzdělávání i na druhém stupni. Druhé části se nelíbí ani individuální vzdělávání v předškolním vzdělávání. Nalézt samozřejmě absolutní shodu si troufám říct, že je takřka nemožné. Já jako ministryně bude samozřejmě usilovat o co největší vaši většinovou podporu.

Co se týká námětu, že by snad Česká školní inspekce měla obcházet školy a na základě hodnocení takzvané kvality je případně mít kompetenci zavírat, upozorňuji, že to opravdu není úkolem České školní inspekce. Není to úkolem ani inspekčních orgánů nikde v zahraničí. Spíš mě překvapuje, že takový námět padá. Je pravda, jak to zaznělo v příspěvku pana poslance Bendla, že otázku měření kvality dělá více institucí, a já bych měla ambici do budoucna toto sjednotit kompetenčně, aby v tom byla trošku předvídatelnost a pořádek, protože neustále někdo hodnotí a testuje naše školství, ale obávám se, že testování nepomůže, protože nemám pocit, že bychom se prostřednictvím různých testů z hlediska hodnocení z hlediska vnějších institucí posouvali nějak výrazně dopředu.

Také bych chtěla reagovat na obavy paní poslankyně Chalánkové nebo paní poslankyně Putnové, že snad mateřské školy nebo předškolní vzdělávání má ambici nahradit výchovu rodičů. To v žádném případě. Také bych možná raději používala

pro předškolní vzdělávání, ať ho zvolíme jakoukoliv formou, spíše pojem výuka, nikoliv výchova. Já jsem toho daleka. Na druhé straně prosím poslance a poslankyně, aby si uvědomili, že přece většina rodičů nás naopak žádá, abychom předškolní vzdělávání zajistili co nejvíce individuální, aby rozvíjelo talent i individualitu jejich dětí, abychom zajistili kapacity mateřských škol, a drtivá většina rodičů, ať se jim to líbí, nebo ne, po skončení rodičovské dovolené odchází do práce. Víte možná lépe než já z hlediska rozprav v Poslanecké sněmovně, jak jsme na tom reálně z hlediska slaďování rodinného a pracovního života. Ambice, že by snad většina rodičů měla to štěstí se věnovat individuálně po celý den svým dětem v rámci jejich věku pět až šest let, já bych si to možná také přála, ale není to tak. Chci jenom ještě říct, že jako ministryně školství se soustředím na 90 % rodičů a 90 % dětí. Zároveň nepopírám individualitu 10 % rodičů, kteří si zvolí jinak. Myslím si, že správně vyvažujeme oba dva pohledy na věc, ale není přece možné zase z hlediska rozvoje individuality menšiny přistoupit k tomu, že to, co většinově je využíváno, tak bude pošlapáno.

Doufám, že jsem reagovala na všechny připomínky, s tím, že nebudu detailně reagovat na to, co si myslím o vyšších odborných školách, nebudu reagovat na to, jak budeme podporovat talentovanou mládež, protože to teď není součástí předložené novely. Samozřejmě na to nějaký odborný názor mám. Co se týká talentované mládeže, si myslím, že vás jako poslance a poslankyně příjemně překvapím v tom, co jsme učinili nebo co činíme jako Ministerstvo školství, v rámci výborů, ale protože se nejedná o součást novely, jak byla předložena, tak se jenom dívám do vašich řad a budu samozřejmě připravena ve věcech, kde máte náměty, co v novele chybí, reagovat v rámci výborů.

Naposledy řeknu, že mě poněkud zklamalo opakované hodnocení situace Univerzity Jana Amose Komenského. Já se asi v tuto chvíli umenším na to, že samozřejmě budu k dispozici k vysvětlení každému poslanci, který o to požádá.

Z hlediska interpelací bych chtěla říct, že se interpelací účastním, ale byla jsem ve čtvrtek nemocná.

Z hlediska jednotlivých obav se domnívám, že jsem zareagovala na všechny připomínky, které se týkají textu, tak jak byl předložen. Náměty, co tam chybí, si dovolím ponechat na úroveň výborů. Nikoliv že bych neměla názor, ale přece jenom, přiznám se, nevěděla jsem, že budu dnes konkurovat loterijnímu zákonu. Já si cením této pozornosti směrem ke vzdělávání a ke školám.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk a volání zejména zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan zpravodaj a poté s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já se budu snažit být stručný, protože chce se mi říct, že debata byla velmi konstruktivní a politicky korektní, nicméně dovolím si jenom říct, že nejvíce tu rezonovali talentovaní žáci. Pro vás, kteří nejste v obraze, jenom bych chtěl říct takovou myšlenku, že vznikají krajské sítě podpory nadání. Pokud budete chtít nějakou informaci, můžete si ji samozřejmě zjistit. Dále zaznělo 22 faktických poznámek, 14 diskusních příspěvků. Zazněl návrh na zamítnutí zákona

v prvním čtení od předsedy ODS a zároveň tedy zazněly návrhy na projednání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, sociální výbor a ústavněprávní výbor. Já za sebe jako zpravodaj říkám, že doporučuji zákon postoupit do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer. Děkuji panu zpravodaji. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Na rozdíl od paní ministryně nejsem překvapen, protože ten zákon je mnohem důležitější než zákon o hazardu, kdy vláda navrhuje něco, co chce sama během roku změnit. Tohle je mnohem důležitější, takže já myslím, že je dobře, že tomu věnujeme patřičnou pozornost.

Já bych se chtěl zaměřit na dvě oblasti, o kterých jsem už mluvil ve svém prvním vystoupení. Paní ministryně bohužel mé pochybnosti nevyvrátila. Jestli jsem správně pochopil její závěrečné slovo, tak u povinných přijímacích zkoušek na střední školy je to tak, jak říkám, protože když bude 80 volných míst a přihlásí se 60 dětí, tak jak dopadnou? Budou všechny přijaty. Pak nevím, proč tomu říkáme povinné přijímací zkoušky, protože to samo evokuje to, aby uchazeč uspěl, potřebuje docílit nějakou úroveň. Z vystoupení paní ministryně je jasné že ne. Možná na školách, kde je převis už dnes, ale tam situace je stejná dnes, protože i ti dobří se tam nedostanou, protože někteří jsou ještě lepší. To tak prostě je, že o dobré střední školy je velký zájem jak mezi žáky, tak mezi rodiči. Každé město má vyhlášené gymnázium – Kapitána Jaroše nebo Jarošova v Brně, jestli se nepletu, že je to vyhlášené gymnázium. Mohl bych mluvit o tom, jaké je vyhlášené gymnázium v Opavě nebo v Ostravě, a tam je to prostě běžné. Takže je to pak zcela zbytečné tento institut zavádět, když se v praxi nebude užívat. Paní ministryně přiznala, že to mysleli dobře, pak zjistili, že by to bylo moc přísné, tak raději zvolili variantu, že je to úplně jedno, jak to dopadne. Pak si myslím, že to prostě není potřeba, a uvidíme, až to bude v praxi, jak to bude. Zejména na školách, kde už dneska mají problém naplnit kapacitu. To si myslím, že zase budou brát každého, kdo se přihlásí, a ředitel školy toho bezesporu využije. Proč by to jinak neudělal? Proč by sám sobě zavíral školu, když nebude dostatečný počet žáků, kteří by splnili státem nařízené přijímací zkoušky?

Druhá věc. Tak trošku bruslíme s předškolním vzděláváním, a jak to bude individuálně, jak to nebude byrokraticky náročné. Dovolte mi, abych vám odcitoval z příslušných paragrafů o individuálním předškolním vzdělávání: Zákonný zástupce dítěte, pro které je předškolní vzdělávání povinné, může pro dítě v odůvodněném případě zvolit, že bude individuálně vzděláváno. První zádrhel, co to je odůvodněný případ. Kdo bude posuzovat, že je to odůvodněný případ? Protože povinností je, že žádost zákonného zástupce musí obsahovat jméno, jména a příjmení, rodné číslo a místo trvalého pobytu dítěte, uvedení období, ve kterém má být dítě individuálně vzděláváno, a důvody pro individuální vzdělávání dítěte. Není tady napsáno nic, že by ředitel posuzoval odůvodněnost. Přitom o paragraf dříve se říká "odůvodněná". Tak já tomu nerozumím. Buď stačí žádost, nebo bude někdo posuzovat, zda to je důvodné, nebo není.

Ale co je horší, my děti budeme stresovat a ony budou po třech nebo čtyřech měsících chodit na zkoušky. Na zkoušku už v mateřské škole budou chodit! Paní ministryně říká: ježíšmarjá! Tak já vám přečtu návrhu paragrafu, který paní ministryně předkládá: Ředitel mateřské školy doporučí zákonnému zástupci dítěte, které je individuálně vzděláváno, oblasti, v nichž má být dítě vzděláváno. Tyto oblasti vychází z rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání. A teď je ta zkouška, jak paní ministryně říká, že tam není: Mateřská škola ověří úroveň osvojování očekávaných výstupů v jednotlivých oblastech a případně doporučí zákonnému zástupci další postup při vzdělávání. Způsob a termíny ověření, včetně náhradních termínů – tak já nevím, jestli to je opakovaná zkouška jako na vysoké škole, že je náhradní termín – stanoví školní řád tak, aby se ověření uskutečnilo v období od 3. do 4. měsíce na začátku školního roku. Tak to nám pěkně vychází na Vánoce! Milé pětileté dítě, na Vánoce budeš mít od paní ministryně kromě dárečků od rodičů a Ježíška ještě zkoušku v mateřské škole. Ale kdyby to nevyšlo, tak budete mít náhradní termín.

Ředitel mateřské školy, další paragraf, kam bylo dítě přijato k předškolnímu vzdělávání, ukončí individuální vzdělávání dítěte, pokud zákonný zástupce dítěte nezajistil účast dítěte u ověření podle odst. 3, a to ani v náhradním termínu. A další paragraf. Odvolání proti rozhodnutí ředitele mateřské školy o ukončení individuálního vzdělávání dítěte nemá odkladný účinek. A po ukončení individuálního vzdělávání dítěte podle odst. 5 nelze dítě opětovně individuálně vzdělávat podle odst. 1.

Takže když si představíme třeba dlouhodobý pobyt rodičů v zahraničí zrovna v tom termínu 3. a 4. měsíc od začátku školního roku, tak tomu dítěti to bude ukončeno a nemůže v tom pokračovat. Paní ministryně kroutí hlavou že ne, tak aby měla pravdu, tak musí přepsat tyto paragrafy. Pak skutečně mít pravdu bude. Tak je to byrokracie navíc, nebo není, když ředitel bude stanovovat oblasti, pak bude přezkušovat dítě, bude sledovat, jestli přišli, nebo nepřišli 3. nebo 4. měsíc, případně ukončí?

Teď se vracím k otázce na vymahatelnost této povinnosti rodičů. Novelizuje se i zákon o přestupcích a říká se, že když to zákonný zástupce nezařídí, může mu být v přestupkovém řízení uložena pokuta až 5 tisíc korun. Za 5 tisíc se z toho dá vykoupit, možná o něco levněji. A já se ptám, co se stane, když rodiče nezaplatí tyto peníze. A myslím, že takových pokut obce mají dostatečné množství, že sice ukládají pokuty, neplatí se poplatky za odpad, tu pořádkové pokuty, roste s tím agenda, neustále se to eviduje, každý rok se to vykazuje, k ničemu to nevede. (V sále je velký hluk.)

Takže nerozumím těm zkouškám. Paní ministryně tady říkala, jestli jsem dobře poslouchal, že 24 % dětí neuspěje u zápisu do základní školy. Já tomu nerozumím, jak lze neuspět u zápisu. Já si pamatuji, že jsem recitoval Poštovní schránku od Jiřího Wolkera jako dítě, a nevím, jestli mě známkovali, nebo ne, ale stačilo to. Byl jsem zapsán do základní školy, tak nevím, jestli něco podobného bude i tady, ale prostě tyto absurdity jsou obsaženy v tomhle návrhu zákona. Ono to zní moc hezky, taková ta obecná slova – těch slov je tu opravdu hodně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane předsedo, ale jestli se tady bavíme o zkouškách, tak prosím, vyzkoušejme si být potichu a poslouchat pana předsedu. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Zaznělo tady dneska mnoho hezkých slov o kvalitě vzdělávání a naše kritické výhrady k tomuto návrhu zákona směřují k tomu, že se nijak tím nezmění kvalita vzdělávání. Ti, kteří tu práci dělají dobře, tak ji budou dělat dobře nadále. Ti, kteří ji dobře nedělají, ji budou dělat nadále tak, jak je to dneska. Místo abychom se zaměřili na podstatné věci, například poraďte starostovi, jak má vyměnit ředitele základní školy nebo mateřské školy, který sice dodržuje zákony, ale škola stagnuje nebo prostě nevede ji dobře. Nemá šanci! Ví, že to tak je, ten ředitel tam zůstává roky, nic tam neporušil, jenom to prostě nevede dobře.

Odpovědnost padá na zřizovatele. Někteří zřizovatelé, třeba my, v mém rodném městě, zavedl jsem hodnocení a zveřejňování hodnocení základních škol už před mnoha lety. Přes odpor ředitelů. To je třeba říct. Protože ředitelé základních škol, aspoň v mém rodném městě, měli plno důvodů pro to, proč je to špatně, že se rodiče v tom nebudou orientovat, že je to matoucí, každý má jiné děti v té škole, tím pádem má... Já tomu rozumím. Ale je to vodítko pro ty rodiče, kteří chtějí zkoumat kvalitu škol. Všichni takoví nejsou.

Zase otázka obvodů, když se bavíme o otázce obvodů. Podle mě nejjednodušší je – asi ne v Praze, pominu čtyři největší města – stanovit, že obvod je jeden v tom městě. Jedině díky tomu budou rodiče motivováni, nebo mohou být motivováni k tomu, aby si vybírali podle kvality a ne podle toho, která škola je na vedlejší ulici, tudíž je blíž, tudíž mám nárok na to, že tam bude dítě přijato.

A poslední věc, která mě zaujala posledními slovy paní ministryně, vlastně dvě. Paní ministryně, my víme, že jste ministryně. Vy jste asi dvacetkrát řekla "jako ministryně", ale to nemusíte říkat, to my chápeme, že když jste v té funkci, takže jako ministryně to děláte. (Pobavení v sále.) To jen na okraj.

Říkala jste ale, že jste zjišťovala, že v okrese je dostatečná kapacita školek. Já se omlouvám, kdyby to byly střední školy, tomu rozumím. Ale okres a mateřská škola, to nejde dohromady. To jsou úplně jiné jednotky. Bavme se o mateřské škole v místě bydliště, ne v okrese. Někteří kolegové tady vystupovali, že je něco jiného, když ten středoškolák si dovede i v rámci kraje městskou hromadnou, nebo meziměstskou hromadnou dopravou, vlakem či autobusem... Ale u toho předškolního dítěte nemůžeme říkat no, to je sice hezké, že ve vaší obci není, ale v našem okrese, tady, 27 km tímto směrem, tam je ještě volno, a my jsme zjistili, že to platí v 67 okresech republiky. Ten údaj je podle mě bezcenný. Podle mě má smysl v místě bydliště, ne v okresech. Co to je za statistiku, že v okrese je volné místo ve školce. Asi máte pravdu, ale je to praktická rada pro ty rodiče, kteří nemají místo v místě bydliště? Já si myslím, že to praktická rada prostě není. Když si vezmete okresy, které jsou poměrně strukturované, hornaté, tam může být jedna cesta 40, 50 i 60 minut. Takže to prosím nepoužívejte jako argument k tomu, že si obce s tím poradí, že v okrese je dostatek míst v mateřské škole.

To jsou ty hlavní důvody, pro které trváme na svém návrhu na zamítnutí. A říkal to pan poslanec Fiala. Jestliže nechceme – když dneska je ten hazard – hazardovat s naším školstvím, tak hlasujte s námi. Myslím, že stabilita českého školství je důležitější než experimentální pokusy tu povinné přijímačky, tu prodloužení povinné školní docházky. Děkuji. (Tleská opozice v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. A protože rozprava byla uzavřena, zazněla závěrečná slova paní ministryně i pana zpravodaje a eviduji návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který předložil pan předseda ODS Petr Fiala, přivolám naše kolegy z předsálí. Je tady žádost o odhlášení, všechny vás tedy odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu, tak jak jej předložil pan předseda ODS Petr Fiala.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 163, přihlášeno 148 poslankyň a poslanců, pro 12, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 164, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 147, už 148, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru, ale mám tady návrhy pana poslance Bendla, který navrhl přikázat tento návrh k dalšímu projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, dále pana poslance Bendu, který navrhl k projednání ústavněprávnímu výboru, a paní poslankyni Chalánkovou, která navrhla předložit tento návrh k projednání sociálnímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak. Budeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Tedy nejprve návrh pana poslance Bendla na přikázání tohoto návrhu zákona výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování o návrhu na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 165, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 60. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy na přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání ústavně právnímu výboru. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 166, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Posledním návrhem je návrh paní poslankyně Chalánkové na přikázání sociálnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání sociálnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 167, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 65, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru a dále žádnému dalšímu výboru nebyl přikázán. Končím prvé čtení návrhu tohoto zákona. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Nyní s přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Jak všichni víme, čeká nás ještě mimořádná schůze, zejména k hazardu, a vzhledem k pokročilé hodině si dovoluji vznést procedurální návrh, abychom vyřadili z programu probíhající schůze všechny neprojednané body.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To je procedurální návrh o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Zahájím hlasování o návrhu pana předsedy Sklenáka, abychom všechny neprojednané body této schůze vyřadili z programu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 168, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 54. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme vyřadili všechny zbývající body této schůze a končím třicá... (Námitky.) Pardon, je tady kontrola hlasování... Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane místopředsedo, ráda bych zpochybnila hlasování, neb jsem chtěla hlasovat jinak, než jsem hlasovala. Hlasovala jsem pro. (Poznámky ze sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně chtěla říct, že hlasovala ano, a na sjetině má ne. Je to tak?

Poslankyně Věra Kovářová: Na sjetině mám ano, ale...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: ...chtěla jsem hlasovat ne – a zpochybňujete hlasování. Je to tak?

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, děkuji. (Protichůdné názory z pléna.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to tak, budeme tedy hlasovat o návrhu paní poslankyně Kovářové na zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování o návrhu paní poslankyně Kovářové. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 169. Přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 114, proti 14. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu pana předsedy Sklenáka na vyřazení všech zbývajících bodů schůze. Je tady žádost o odhlášení všech, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o návrhu pana předsedy Sklenáka na vyřazení všech zbývajících bodů schůze z programu schůze. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 170, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 54. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme vyřadili všechny zbývající body programu schůze.

Ještě než ukončím schůzi, tak s přednostním právem se nejprve přihlásil pan poslanec Černoch, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji, za slovo. Dámy a pánové, já nechci zpochybňovat hlasování, chci zpochybnit to, co se tady děje. Byli jsme domluveni na tom, že se to projedná dnes. Chápu, že školský zákon i sport jsou velmi důležité zákony. Stejně tak bereme jako opravdu důležitý zákon... (Kýchnutí v sále.) Pardon, pozdrav pánbůh. (Předsedající: Je to pravda.) Důležitý zákon novely o církvích a myslím si, že tyto zákony se měly projednat, a ne se to přerušovat. Jestliže opravdu dáváme tímto najevo, jak budeme přistupovat k návrhům, jakým způsobem se budou projednávat, s tím, že se zase bude zařazovat na další schůzi, a pak bude koalice chodit a říkat, jak my obstruujeme a jak kvůli nám se zákony neprojednávají. Myslím si, že tady byla diskuse ke školskému zákonu naprosto regulérní. Byla by diskuse i teď a u našeho návrhu by byla velmi krátká, jenom zdůvodnění. Nebyl důvod to vyřazovat, tyto body.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Černochovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Viděli jsme typické plnění dohod ze strany vládní koalice. Byla dohoda, že projednáme tři body v pořadí, dokonce jeden opoziční.

Taková dohoda byla. Tuto dohodu jste tím hlasováním prostě zrušili. Už nejsme ani překvapení ani nejsme rozčilení. Chci říci, že my, co nejsme na dovolené, co nejsme ani v Emirátech ani někde jinde, jsme tady. Přijeli jsme na plánované tři body této schůze. A – neděje se. Takže až příště, až se bude pan předseda Sklenák nebo jiný člen vládní koalice ohrazovat, že tady nevládne chaos, tak tady vládne chaos. Dohody prostě neplatí. Až zase budu slyšet od pana předsedy Faltýnka, jak jeho hnutí na každou schůzi prosadí opoziční okénko, tak já prostě přijdu a budu říkat: Není to pravda. Neříká pravdu. Jak to, když na každé schůzi prosazujete opoziční okénko, jak to, že jsme byli dohodnuti, že se projedná poslanecký návrh kolegů z Úsvitu, jak to, že to teď vyřazujete? Ty dohody už neplatí? A teď přijde bod a budete říkat: Ale byla dohoda, že nám to nebudete vetovat. Ne, to jsme se přece dohodli! A já nevím, co uděláme. My se o tom prostě poradíme. Nemůže být dohoda jednosměrná, že opozice dodrží, co slíbila, a vládní koalice v prvním okamžiku hodí tu dohodu, zboří. Takže nadále tady vládne chaos. Nebylo to kolegiální, my si to budeme pamatovat a nechoďte za námi, že chcete uzavřít nějaké dohody. Prostě dohody nejste ochotni dodržet. Schopni ano, ale nejste ochotni je dodržet. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. S dalším přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek, po něm pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan předseda Černoch řekl, že se to nemělo přerušovat. Ono je to horší. Ono kdyby se to přerušilo s tím, že teď se projedná jiný bod a pak se to doprojedná, tak by to sice nemělo moc velkou logiku, ale dalo by se to akceptovat. Ale ono se to naprosto cynicky vyřadilo. V rozporu se všemi dohodami se to naprosto cynicky vyhodilo z okna. My jsme vám něco slíbili, my jsme se na něčem dohodli. Také dneska všichni přišli do práce kromě toho, kdo o tu mimořádnou schůzi požádal, protože tomu to za to nestojí.

A my ty všechny dohody porušíme, protože se nám to nehodí! Protože jsme mluvili déle. My! Všimněte si, kolik nás tady nevystoupilo. Jak já byl zdrženlivý ke školskému zákonu, ani jednou jsem nevystoupil. Když to spočtete, tak mluvilo mnohem víc koaličních poslanců. Obdivoval jsem vaši ministryni školství. Okamžitě bych ji angažoval na obstrukce, kdyby to bylo v mých silách. Ale nikoho nechci omezovat v délce vystoupení. Ale vy jste to tady zdržovali až do pěti hodin, a pak jste cynicky vyřadili všechno to, na čem jsme se dohodli, jenom proto, že od pěti chcete projednávat něco, co mělo být projednáno už v pátek, a v pátek to nemohlo být projednáno, protože pan ministr financí nebyl schopen zajistit, aby se tady zákon o zvýšení – to není zákon o boji proti hazardu. S tím má pan ministr zpoždění rok a čtvrt. To je prostě zákon o zvýšení daňových sazeb u hazardu, kde pan ministr, který to sem měl, který měl zajistit, aby se to sem dostalo v pondělí, tak se to sem v pondělí nezajistilo, nedostalo, protože má prostě mimořádný nepořádek na svém úřadě. Tak se to sem dostalo v úterý, takže dnes musí být mimořádná schůze.

A nezkoušejte říkat, že to měl dělat Úřad vlády! Vůbec to nezkoušejte říkat! Já jsem byl v té vládě šest let a vím, že tohle je povinností každého ministra, který je předkladatelem, aby v okamžiku, když je termín pod tlakem, aby si to na tom Úřadě

vlády zajistil. Jestli budete říkat, že za to může Úřad vlády – nemůže. Úřad vlády na to má nějaký termín, tři čtyři dny. Ministr, který ví, že je pod tlakem, si to má zajistit ten den. Ministr Babiš věděl, že si to má zajistit ten den, tak jako jsme to v minulosti věděli řada z nás, a naše profesionální úřady to vždycky zajistily. Tím, že je naprosto neprofesionální, že tam má jenom chaos, že tam způsobil personální rozvrat, tak to sem nikdo nebyl schopen dopravit v pondělí, tak se to sem dostalo až v úterý, tím pádem jsme to nemohli projednávat v pátek, protože pravidla platí – zatím, zatím – pro všechny. Zatím ještě Babiš nezajistil, aby neplatila pravidla pro projednávání, takže musel požádat o mimořádnou schůzi, na kterou nepřišel. Co by tady dělal? Vždyť se jedná o jeho zákon, o jeho liknavost, o jeho nepořádnost. A protože ten bod předtím jste vy projednávali pět hodin, tak jste naprosto cynicky v rozporu se všemi dohodami vyhodili všechny body, na kterých záleželo nám. Navíc ještě jste poškodili paní ministryni školství, protože každý, kdo si to jenom trochu přečetl, každý, kdo tomu jenom trochu rozumí, dobře ví, že školský zákon se zákonem o podpoře sportu měl být projednáván v jeden den, v jeden okamžik, neboť je to spolu konzistentně dohromady spojeno! Což samozřejmě pan předseda Sklenák, stejně jako vedení klubu ANO, netuší, protože to vůbec nečetli. Pro ně je důležité, aby se rychle projednalo to, co se nemohlo projednat v pátek, protože ministr financí je nezodpovědný flákač!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prosím, aby se pan předseda vyhnul jakýmkoliv urážkám. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, nezodpovědný flákač je v tomto případě definice, nikoliv urážka. Na tom trvám. (Veselost v sále.) My vám to nevrátíme na té mimořádné schůzi, protože demagogie a vaše síla v médiích a vámi zaplacení novináři by dokázali vysvětlit veřejnosti, že vám to vracíme proto, že obhajujeme hazard, což opravdu není naším úkolem, a už jsme to několikrát dokázali. To spíš pan ministr Babiš je podporovatelem nelegálního hazardu. Ale jestliže vám to nevrátíme teď na téhle schůzi, tak to vůbec neznamená, že vám to nevrátíme vůbec. A protože na rozdíl od vás nejsme amatéři, tak vás to na rozdíl od nás bude bolet, kolegové. Zapomeňte na nějaké dohody. Nejste schopni je dodržovat! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Nyní s přednostním právem pan předseda Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Ono je to složitější. Já se samozřejmě hlásím k dohodě a ostatně jsme to avizovali i médiím, že je v plánu dnes projednat pět bodů. Tři z řádně probíhající schůze a dva z mimořádné. Nicméně také je potřeba reagovat na průběh té schůze. Nevím, kdo z nás předpokládal, že první bod budeme projednávat pět hodin. A já nejsem, nemám ve zvyku rekonstruovat tady z tohoto místa rozhovory, které v této Sněmovně vedu. Ale tak jak jsem vedl dneska rozhovory v průběhu projednávání školského zákonu, rozhovory s předsedy opozičních koaličních klubů, tak jsem jednoznačně dospěl k poznání, že zřejmě je úmysl, abychom tu mimořádnou schůzi vůbec nezahájili, protože samozřejmě víme, že pokud bychom do 19 hodin neukončili řádnou schůzi, tak by ta mimořádná

nemohla začít. Takže také je potřeba vnímat to, že jsme se dohodli, že uděláme všech pět bodů, a ne pouze ty první tři. Takže z mé strany to nebylo nějaké nedodržení, nebo ze strany koalice, dohod, ale víte, že dnes se tady scházíme především proto, aby se uskutečnil první bod mimořádné schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní pan místopředseda Vondráček. Po něm pan předseda Černoch. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Když už jsem se přihlásil jako poslední a už se to většinou řeklo beze mě, tak já bych to jenom shrnul. Jestli jsme zdržovali, nebo nezdržovali pět hodin. Zaznělo tady opakovaně, že ta diskuze byla konstruktivní, byla věcná a byla demokratická a byla oceněna. Já bych to takhle nechal, takhle by to mělo vypadat. Opravdu. Ano, trvalo to pět hodin. A já jsem předpokládal, že součástí té dohody, která mi byla tlumočena, je i určitý časový harmonogram. Jak řekl kolega Sklenák – abychom zvládli vůbec tu mimořádnou schůzi zahájit. A zaznělo tady i to, že byl vyřazen vládní návrh, na kterém opravdu paní ministryni záleželo. Bylo to 1 : 1. Mrzí mě, že tahle diskuze neproběhla předtím, než jsme hlasovali, byla to chyba. Jestli to vnímá opozice jako porušení dohod, mně nezbývá, než se v tomto směru omluvit, že jsme se o tom měli pobavit dřív, ale ten úmysl je přece jasný – dodržet nějaký časový harmonogram. Tak jsme to pojali. Mě mrzí, že tahle diskuze prostě neproběhla dřív, ten prostor asi byl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Teď přednostní práva: nejprve pan předseda Černoch, po něm pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Kováčik, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Já bych se vaším prostřednictvím, pane předsedající, chtěl zeptat pana předsedy Sklenáka, kdy jsme spolu mluvili. Pane předsedo, vy jste mi přišel před malou chvílí oznámit, že se to prostě vyřadí. Konec. Ende. A říkat, že jsme spolu mluvili, není pravda. Vy jste říkal, že jste tady mluvil během dne s předsedy poslaneckých klubů. Se mnou jste nemluvil. Nebo s námi jste nemluvil. A ten důvod je jednoznačný. Protože prostě máte pocit, že nemusíte, že si to tady budete dělat, jak chcete. Je to tak. Je to tak. Byla tady nějaká dohoda učiněná, jak zde říkali kolegové, mluvilo se konstruktivně, a jestliže jsme se tedy na něčem domluvili, tak pokud bychom nedodržovali dohody, tak v tuto chvíli, pokud – pokud – bychom se chovali stejně jako vy, tak teď bych si vzal dvouhodinovou přestávku, čímž by to celé spadlo. A neudělám to jenom kvůli tomu, že prostě tu práci bereme vážně a chceme ty zákony projednávat. To, že je mimořádná schůze, že jsme se domluvili na tom, že se projedná i tento zákon, který z našeho pohledu prostě je velmi důležitý, ta novela o církvích. Takže neuděláme to, nevezmeme si přestávku dvouhodinovou, čímž bychom ukončili tuto schůzi.

Ale pokud opravdu si budeme, pokud se k sobě budeme chovat způsobem, že když se na něčem domluvíme, dohodneme, tak to prostě nebudeme dodržovat... A

ještě říkáte, že jste tady během odpoledne mluvil s předsedy poslaneckých klubů. Tak nemluvil. Spolu jsme nemluvili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Černochovi. Pan předseda Stanjura, prosím, pane předsedo, po něm pan předseda Kováčik.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já teď budu mluvit k panu kolegovi Vondráčkovi vaším prostřednictvím. No mě ani nenapadlo, že když je uzavřená dohoda, že se musím co chvíli ujišťovat, že pořád platí. Rozumíme si, v čem je problém? Tu dohodu mají garantovat ne jednotliví poslanci, ale předsedové klubů, kteří u té dohody byli. Já to nebudu vyčítat jednotlivému poslanci, jak hlasoval. Předsedové klubů mají garantovat dohody, které se uzavřely. A takové jeden váš, jeden náš, tak to prostě není. Byla dohoda a většina vládních poslanců, ne všichni, ji zbořila. Takhle jednoduché to je.

A když už pan předseda Sklenák říkal, jako co jsme si kde pošeptali, tak by měl by přiznat, že jsem mu poradil, aby dneska ve dvanáct byl hazard, ať nejsme omezeni časem, že ke školskému zákonu vždycky je dlouhá debata v každém volebním období, a je to dobře. Ne takové honem, 30 minut, musíme spěchat. Radil jsem vám, pane předsedo, abyste začali hazardem? Ať to máme z krku a můžeme se věnovat tomu, co je bezesporu důležitější, a to je školský zákon. Radil. Ne, vy jste začali školským zákonem. Debata ani nebyla moc dlouhá, pět hodin je méně, než je obvyklé u školského zákona. Je to mnohem důležitější zákon.

Co teď budeme, co teď musíme rychle projednávat? Vládní návrh zákona, který stanoví pravidla na jeden rok. Současně tady leží jiný vládní návrh zákona v téže věci a všechny ty parametry, které vy teď chcete a potřebujete schválit do konce roku, měníte tím vládním návrhem zákona. Mám vám říkat, jak vypadal návrh pana poslance Volného? 25 % všem. Pak se sešla nějaká koaliční rada, to je takové asi zvláštní legislativní místo, řekli bude to 23, 28. Pak se sešla znova, bylo 23, 28, 80 korun za den. Kdyby tady neležel – a ještě podíl obcí 40 : 60. Stát 40, obce 60. Kdyby tady neležel v ten samý okamžik vládní návrh zákona, který neříká 23, 28 a 80 korun, ten říká 25, 30 a 35, který současně říká podíl mezi státem a obcemi 35 : 65. Tak co nám to tady říkáte? Vy to, co potřebujete rychle schválit, sami měníte jiným návrhem zákona, který už tady leží! Vůbec v tom nemáte jasno! A nedodržujete dohody! Takhle jednoduché to je. Tak neříkejte náš jeden, váš jeden. Vy jste vyřadili oba.

Vy jste fakt čekal, že o školském zákonu, o tak důležité věci, budeme debatovat dvacet minut? My jsme vás varovali, že ta debata bude dlouhá, jako vždycky. Podívejte se do kteréhokoli volebního období, když se projednával školský zákon. Je to věc důležitá a k tomu je dlouhá debata. A jestli i ministryně, zpravodaj i vládní poslanci oceňují, že ta debata byla korektní, tak v čem je problém? Teď už mluvíme dvacet minut, už jsme možná ten sport mohli mít hotový. Nebo návrh kolegů. Jenomže vy se tak bojíte nepřítomného ministra, co kdyby náhodou nedošlo na jeho to... Podívejte se, to je priorita, co? Chválím pana ministra dopravy, jmenovitě. Jediný tady je. Na mimořádné schůzi. Jeden ministr. A přitom doprava tam žádný návrh zákona nemá. To by bylo logické. Kde jsou ti ostatní, pro které je to priorita?

Sedmnáct členů má vláda, ne? (Hlas ze sálu.) Šestnáct má, Marek říká, že jednoho jsme už dlouho neviděli, tak šestnáct určitě. A sedí tady jeden. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, když se tak rozhlížím po Poslanecké sněmovně, tak poslanci a poslankyně na mimořádnou schůzi do práce přišli. Nejsou na dovolené, a to ani na tuzemské, ani na zahraniční. Alespoň ve velké, velké, velké většině. Mně ta debata nad školským zákonem naplnila jistou nadějí. Navzdory tomu, že jsem tady tak dlouho a že mám těch zkušeností poměrně hodně, přesto jsem byl optimista, že by ten dnešní den mohl proběhnout nějak rozumně. Navzdory tomu, že hlavní předkladatel, pan místopředseda vlády, tady momentálně není přítomen, říkám jemně, tak přesto i u pravicové opozice i u vládní koalice, koneckonců i u nás v poslaneckém klubu jsme měli takovou drobnou naději, že by to mohlo probíhat dobře, že prostě se povzneseme nad ledacos, nad co se jindy nepovznášíme, a že se napřeme především k řešení toho věcného, té věcné podstaty, která v každém tom tisku, který máme projednávat, obsažena přece jenom jest. Možná si někdo řekne, že se tam těžko hledá, ale vždycky tam nějaká ta věcná podstata je.

Pak se tady najednou bez nějakého bych řekl hmatatelného důvodu stahují kalhoty, když brod je ještě daleko, protože 19. hodina ještě zdaleka nepřišla, a počítali jsme, přiznám se, počítali jsme i s tím, že tady budeme třeba i nějakou chvíli po 19. hodině, abychom ty body, které se předpokládaly projednat, také zodpovědně doprojednali. A najednou prostě se tady náhle vyřadí zbytek, tedy ty dva body, co tady měly být, z programu této schůze. A proč sem jdu k tomu pultu? Slyším, že vlastně máme být absolutně v klidu, protože ten podraz byl vlastně 1 : 1. Jeden bod padl koaliční, jeden bod padl opoziční. A já to slovo podraz schválně podtrhuji.

Víme, že ne vždycky se podaří všechny dohody dodržet úplně detailně, že se může stát, že přijdou nějaké objektivní příčiny k jejich nedodržení. Tady vidím především subjektivní příčiny a možná i trošku nesoulad nejen mezi koalicí a opozicí, ale možná třeba i v koalici. Já nebudu tak tvrdý jako byl pan kolega Černoch. Ale přece jenom hladinu je třeba uklidnit, prosím tedy, abychom dostali šanci si to, co se tady stalo, v poslaneckém klubu KSČM srovnat v hlavách, a na to potřebuji čtvrthodinovou přestávku, o kterou teď momentálně žádám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já eviduji vaši žádost o přestávku, nicméně ještě ukončím třicátou třetí. Končím tímto třicátou... Aha, v rámci té schůze, to je hned. Omlouvám se. Takže vyhlašuji přestávku 15 minut pro jednání poslaneckého klubu KSČM. Sejdeme se tady v 17 hodin 26 minut.

(Jednání přerušeno v 17.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.26 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Skončila přestávka na poradu klubu KSČM. A protože schůzi, i podle stenoprotokolu jsem si ověřil u kolegy Gazdíka, ještě nikdo neukončil a mám tady přihlášky s přednostním právem, budeme pokračovat ve 33. schůzi Poslanecké sněmovny. Nejdříve pan poslanec Černoch, potom pan poslanec Kalousek, oba s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Hezký podvečer, dámy a pánové. Protože schůze ještě nebyla přerušena, požádal bych o znovuzařazení vyřazených bodů, a to podle § 54 odst. 6 a odst. 8 jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je, pane kolego, možné. Ale musíme postupovat tak, že nejdříve musíme schválit, jestli je taková mimořádná situace, která nastala, že Poslanecká sněmovna souhlasí se změnou programu mimo dobu, po kterou se jedná o programu schůze Poslanecké sněmovny. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Než dám hlasovat o návrhu, který tady předložil pan kolega Černoch, zeptám se Poslanecké sněmovny, jestli poslanci a poslankyně jsou toho názoru, že nastala mimořádná situace, za které změníme program Poslanecké sněmovny mimo dobu, po kterou se o programu jedná.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 171 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 171, z přítomných 129 pro 86, proti 11. Návrh byl přijat.

Budeme tedy jednat o návrhu na změnu programu schůze a žádám pana poslance Černocha, aby specifikoval svůj návrh, o který bod programu schůze jde, protože většina bodů programu byla vyřazena, znamená to, že můžeme pouze zařadit bod na probíhající schůzi, pokud se proti tomu nepostaví dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Děkuji za podporu. Navrhl bych zařadit bod číslo 105, je to novela o církvích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Bod 105 byl původně zařazen ve schůzi Poslanecké sněmovny, byl předtím vyřazen z jednání a navrhujeme tedy znovuzařazení. Pan poslanec Vondráček se hlásí k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Já mám k tomu návrhu jenom konkrétní připomínku. Bylo nám vyčítáno, že tady překvapujeme, že se tady bez jakékoli porady nějakým způsobem navrhuje a hlasuje. Já jsem pro to ruku zvedl a zvedli pro to ruku i poslanci z ANO, abychom umožnili tuhle diskusi. A bylo to přátelské gesto.

Ale zase se mi nelíbí, že nikdo za námi nepřišel a tady tento návrh... Měli jsme 15 minut přestávky. (Rozruch a náhlý hluk v sále.)

Vy nás tady osočujete, že se s vámi vůbec nebavíme. Kdo to teď řešil s námi? Jako nezlobte se na mě, ale tenhle ten postup taky není v pořádku. Tak jestliže chceme komunikovat, tak ta komunikace musí být na obě dvě strany.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, jednáme o pořadu schůze. Faktické poznámky mohu těžko připustit. Prosím, pan předseda klubu TOP 09 s přednostním právem. Prosím, pane předsedo. (Poslanec Vondráček před lavicí: Hlásil jsem se s přednostním právem. Není tu předseda našeho klubu.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom bych chtěl ve vší úctě připomenout zastupujícímu předsedovi klubu ANO, že pan poslanec Černoch se nehlásí k ničemu jinému než k dohodě, která byla dávno učiněna. Ten bod byl zařazen na program dnešní schůze, všichni jsme s ním souhlasili. Zdůrazňuji, že nesouhlasím s jeho věcným obsahem, ale to není problém, o kterém diskutujeme. Všichni jsme s tím souhlasili, že ten bod bude projednán. Vy jste bez konzultace s kýmkoliv se rozhodli tu diskusi porušit. Ten bod jste vyřadili. A pan poslanec Černoch se nedovolává ničeho jiného než vašeho slova, jestli ta původní dohoda platí, nebo neplatí. O čem by měl ještě jednat? Nezačínáme z nuly. To je zdvořilá otázka: Platí, co jste slíbili minulý týden? Nebo to neplatí? Jestli to neplatí, tak to zamázněte a jedeme dál. Ale ať víme, co si o tom máme myslet.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud není žádný jiný návrh o pořadu schůze... Ještě pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Omlouvám se. Už jsem měl za to, že není žádný jiný návrh. Ještě bych chtěl před hlasováním požádat o desetiminutovou pauzu. Deset minut pro hnutí ANO a pro poradu předsedů klubů, ať se z toho dostaneme nějak solidně, seriózně a už napořád. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Deset minut, pane? (Ano.) Dobře. Je 17.32 hodin. V 17.42 budeme pokračovat v 33. schůzi s tím, že budeme mít před sebou hlasování o novém zařazení bodu č. 105. Vyhlašuji přestávku do 17.42 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.42 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak jsem slíbil jednomu ze svých kolegů, třikrát jsem zagongoval, aby všichni mohli přijít po přestávce do sálu a hlasovat o procedurálním návrhu, který předložil pan kolega Marek Černoch, a to zařazení bodu číslo 105 do programu 33. schůze, který byl jinak po vypuštění ostatních bodů vyčerpán. Nemám tady žádný protest 20 poslanců nebo dvou poslaneckých klubů.

Poslanecká sněmovna odhlasovala, že můžeme mimo stanovený čas hlasovat o tomto návrhu, a proto zahajuji hlasování číslo 172 a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 172, z přítomných 139 pro 93, proti pět. Návrh byl přijat.

Budeme tedy projednávat... Ještě nebudeme projednávat. Před zahájením bodu se přihlásil pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já mám radost, že byl učiněn aspoň půlkrok dobré vůle, jenom vám chci, kolegové připomenout, že jste vyřadili dva body. Ten, který jste teď zařadili, a pak jste vyřadili ještě zákon o podpoře sportu, který konzistentně souvisí se školským zákonem, který jsme projednali, a bylo docela důležité, aby byly projednány společně. Jako opoziční poslanec jsem si nemohl dovolit navrhnout, abychom ho projednali také. Ale čekal jsem na vaši reakci a z vaší reakce je zcela zřejmé, jak moc si ceníte podpory mládeže, tělovýchovy a sportu a jak strašnou hrůzu máte z nepřítomného absentéra. Děkuji. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Jenom zkontroluji, jestli jsou všechny omluvy načtené. Ještě předtím, než dám slovo panu Marku Černochovi, budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Jiří Štětina, paní poslankyně Dobešová z dnešního jednání a dále se omlouvá pan poslanec Běhounek, kterého tady ale vidím. A mezi 19. a nula nula se omlouvá paní poslankyně Olga Havlová. Předpokládá pravděpodobně, že dnešní večer bude náročný. Vzhledem k tomu, že nebylo odhlasováno nic, co by nás nutilo jednat po 19. hodině. Tak prosím.

Nyní pan poslanec Marek Černoch, který je představitelem skupiny poslanců, která navrhla tisk 453, což je

105.
Návrh poslanců Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové, Davida Kádnera a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 453/ - prvé čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 453/1. Nyní požádám pana poslance Marka Černocha, aby za skupinu navrhovatelů návrh přednesl. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Hezký podvečer, dámy a pánové, ještě jednou, a i za Úsvit bych rád poděkoval za vstřícnost a za to, že dohody se dodržují.

Rád bych tu jménem předkladatelů představil novelu zákona o církvích. Návrh zákona reaguje na výrazné zhoršení bezpečnostní situace v Evropě a díky tomu, že se velmi zvyšuje riziko šíření myšlenek a proudů, které nejsou slučitelné se západním civilizačním okruhem, do kterého patří Česká republika, tak vás požádat o propuštění tohoto zákona do druhého čtení.

V Evropě, Českou republiku nevyjímaje, posilují myšlenky, které popírají osobní, politická a jiná práva občanů pro jejich národnost, pohlaví či náboženské vyznání. Je zcela jasné, že takové proudy můžou znamenat významné bezpečnostní riziko pro Českou republiku. Jednou z cest, skrze které se tyto myšlenkové proudy mohou šířit, jsou i církve a náboženské společnosti. České zákony přitom hledisko bezpečnostní při uznávání zejména zvláštních práv pro církve vůbec nezohledňují. V České republice existují dva stupně registrace. První stupeň je v principu pouze registrační. Při uznání druhého stupně mohou dané církve vyučovat náboženství na státních školách, pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách České republiky či v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, mohou konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky, či zřizovat církevní školy.

Je bezesporu, že taková zvláštní práva dávají církvím značné možnosti k šíření myšlenek, které hlásají. Zejména s ohledem na zhoršenou bezpečnostní situaci proto navrhujeme, aby získání takových zvláštních práv bylo podmíněno tím, že daná církev nevzbuzuje důvodnou obavu, že ohrožuje zahraničněpolitický zájem České republiky, ani nezakládá důvodné podezření, že ohrožuje veřejný pořádek nebo národní bezpečnost. Proto se v novém § 14a zavádí tzv. zvláštní postup, podle kterého budou výše zmíněná rizika vyloučena – řízení o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv. Ministerstvo vnitra požádá o vyjádření Úřad pro zahraniční styky a informace, Bezpečnostní informační službu, Vojenské zpravodajství a Policii České republiky. Dotčený orgán se vyjádří do 30 dnů ode dne doručení žádosti Ministerstva. Vyjádření obsahující souhlas nebo nesouhlas s přiznáním oprávnění k výkonu zvláštních práv se odůvodní. Tímto postupem má být zajištěno, že přiznání zvláštních práv církvi nebude představovat pro Českou republiku žádné bezpečnostní riziko.

Tento návrh není diskriminační, není xenofobní ani rasistický, jak jsem tady zaslechl, je to pouze pojistka proti tomu, že v případě, že by jakékoliv náboženství bylo ohrožením pro Českou republiku, tak aby bezpečnostní služby měly možnost to zastavit ještě v době, kdy ten čas na to je. Proto vás prosím a požádám o vaši podporu tak, aby nedošlo k zamítnutí a tento náš návrh byl propuštěn do druhého čtení do výborů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Pořeším jeden malý problém. Protože zpravodajem pro prvé čtení byl určen pan poslanec Bronislav Schwarz, který ale je nepřítomen, myslím, že je omluven, požádal bych tedy, protože jde o poslance ústavněprávního výboru, tak jak to bylo rozhodnuto na organizačním výboru, předsedu ústavněprávního výboru, jestli by navrhl jiného poslance jako zpravodaje tohoto tisku, aby ho Sněmovna mohla hlasovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já si dovolím navrhnout pana místopředsedu ústavněprávního výboru Radka Vondráčka jako náhradního zpravodaje pro toto čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh. Slyšeli jsme návrh na nového zpravodaje tohoto tisku. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování 173, které jsem zahájil, a ptám se, kdo pro, aby zpravodajem pro první čtení byl pan poslanec Radek Vondráček. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173, z přítomných 139 pro 98, proti nikdo. Děkuji vám. Zpravodajem pro prvé čtení bude tedy pan poslanec Radek Vondráček.

Žádám ho, aby se ujal své zpravodajské zprávy k předloženému tisku. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající. Vláda tento návrh zákona projednala na svém zasedání dne 6. května 2015 a vyslovila nesouhlas s tímto návrhem. Řekl bych, že hlavním bodem tohoto nesouhlasu, základním kamenem je pochybnost o ústavní konformitě takovéhoto návrhu, neboť stát je povinen zajistit neutrální a nediskriminační přístup ke všem církvím a náboženským společnostem. Aby nedocházelo k nepřípustnému rozdílnému zacházení, je třeba stanovit jasná kritéria a postup, který zaručuje práva účastníků a možnost jejich obrany. Předkládaný návrh má natolik obecná kritéria, že zde existuje důvodná pochybnost o tom, že zde dosavadní režim povolování spěje spíše k volnému správnímu uvážení, či spíše politickému rozhodnutí. Značné pochybnosti rovněž vzbuzuje návrh, aby k omezení náboženské svobody postačily pouhé obavy či podezření z ohrožení v zákoně uvedených hodnot.

Druhá významná připomínka, která vedla k nesouhlasu vlády, pak byla, řekněme, procesního charakteru, kde není jasné z návrhu, že zakotvení zákonné a zakotvení zvláštního postupu v řízení o přiznání zvláštních práv je buď doplněním obecného předpisu, nebo novým řízením. Je třeba si připomenout, že základním předpisem, podle kterého už doposud řízení probíhají, je správní řád, který existuje a který na toto pamatuje.

Další připomínka je, že veřejný pořádek a národní bezpečnost jsou sice legitimními důvody pro rozdílné zacházení, ale tato kritéria jsou již uplatňována v řízení o registraci církve a náboženských společností. V rámci správního řízení se k registraci církve a náboženských společností standardně vyjadřují jak Ministerstvo vnitra, tak Bezpečnostní informační služba, a to právě z hledisek veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Naproti tomu zahraničněpolitický zájem České republiky není dostatečným důvodem pro rozdílné zacházení s církvemi a náboženskými společnostmi.

Tolik tedy z důvodové zprávy, což bych v rozmezí své zpravodajské role přednesl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodajovi a otevírám obecnou rozpravu. Mám tady čtyři přihlášky, věřím, že to bude úsporné vyjádření. První je pan poslanec Martin Lank. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Lank: Nejsem tedy zpravodaj, doufám. (Předsedající: Omlouvám se, pane poslanče.) Děkuji za slovo, pane předsedající, a slibuji, že budu poměrně krátký, nechci to zdržovat. I já chci poděkovat za tu vstřícnost, že to můžeme projednat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, považuji za velice důležité, aby tady zazněla stanoviska, která k tomuto návrhu zaujaly bezpečnostní složky. Pokud to mohu shrnout, tak ani Národní bezpečnostní úřad ani Bezpečnostní informační služba ani Úřad pro zahraniční styky a informace nemají k návrhu žádné věcné rozpory. Ministerstvo vnitra pak s návrhem výslovně doporučuje vyslovit souhlas. Když budu citovat z jeho stanoviska, tak záměr obsažený v předloženém poslaneckém návrhu zákona v obecné rovině lze podpořit. Šíření netolerantních myšlenek či záměrů mj. prostřednictvím náboženských společností, aktuálně např. militantního islamismu nebo násilně se projevujícího náboženského fundamentalismu, je bezesporu rizikem pro bezpečnost a představuje ohrožení samotných principů demokratického právního státu. Jediným výrazným oponentem tohoto návrhu je Ministerstvo kultury, což je vcelku pochopitelné. Já bych chtěl ale zdůraznit, že ambicí tohoto zákona není v žádném případě omezovat relevantní náboženská práva. Ta my naprosto respektujeme a nikdo v tomto směru ani neargumentuje. Cílem návrhu zákona je jednoznačně stanovit bezpečnostní procedury, které povedou k tomu, že příslušná církev, která by v budoucnu měla žádat o přiznání druhého stupně registrace, bude muset získat pozitivní stanovisko tajných služeb a policie, že nepředstavuje bezpečnostní riziko pro Českou republiku. Já myslím, že neexistuje relevantní důvod, proč by to v zákoně nemělo být zcela jasně vymezeno, nebo se obávám, že zase budeme čekat na poslední chvíli a nakonec to zase nestihneme.

Naším cílem je omezit kanály, kterými se mohou šířit myšlenky radikální, nesnášenlivé, militantní nebo netolerantní, které jsou neslučitelné s ústavním právem České republiky. Nic méně a nic více. V žádném případě se nedotýkáme náboženské svobody. Bojujeme naopak za zachování naší bezpečnosti a o konkrétní podobě zákona jsme ochotni vést diskusi. Pokud k němu máte nějaké výhrady, tak pojďme si je vyříkat a ve druhém čtení návrh upravit k všeobecné spokojenosti.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lankovi. Nyní paní poslankyně Jana Hnyková v rozpravě, připraví se paní kolegyně Olga Havlová. Prosím, vážená paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, minulý týden v pondělí proběhl v Poslanecké sněmovně seminář na téma Imigrační krize a islám, který se konal pod mou záštitou a záštitou pana Marka Černocha. Chtěla bych vám jen pár věcí z toho semináře přiblížit.

Měli jsme tu možnost vyslechnout si experta na islám a křesťanského aktivistu Salmana Hasana. Ten jasně před šíření islámu varoval. Islám totiž není jen náboženství, je to pro mnohé i politický systém. Cílem islámu je expandovat a rozšířit muslimskou víru do křesťanských zemí. Na semináři nám byly popisovány i taktiky a strategie, jak islám šířit. Muslimové například nesmějí lhát nebo říkat nepravdy. Toto pravidlo se ale nevztahuje na případy, kdy lhaní a lež prospívá šíření koránu.

Já rozhodně nechci vidět za každým vyznavačem islámu nebezpečí, ale zároveň si musíme přiznat, že toto riziko zejména v dnešních dnech je veliké. Náš návrh jde čistě po linii bezpečnosti. Jeho cílem není nic jiného než posílit ochranu naší země před riziky, která se tu zkrátka nezadržitelně objevují. A pokud na ně nebudeme reagovat dnes, položme si otázku, kam naši zemi vedeme, v jakém stavu ji předáme další generaci, když ji nebudeme chránit. Věřím, že můžete mít výhrady k této novele, ale máme tu druhé čtení, ve kterém se můžete všichni zapojit a zdokonalit tuto novelu.

Vážené kolegyně a kolegové, v tuto chvíli bych vás chtěla požádat o propuštění této novely do druhého čtení. Za to vám velmi děkuji a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Hnykové, paní kolegyni Havlovou ještě požádám o posečkání. S přednostním právem pan poslanec Miroslav Kalousek. Pane předsedo, přihlásil jste se, respektuji vaše přednostní právo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, šeptandou jsem zdůrazňoval, že je to pořadí, ale nebudu zdržovat a využiji přednostního práva.

Dámy a pánové, chci být velmi stručný, protože by to bylo na dlouhou, dlouhou přednášku, kdybych měl skutečně říct, co si myslím o fundamentu tohoto návrhu, ale dovolte prosím jenom velkou zkratkovitost.

V Listině základních práv a svobod, budu-li to volně parafrázovat, je napsáno něco, že nikdo nesmí být diskriminován na základě své rasy, přesvědčení a náboženského vyznání. Pokud jakákoli církev ve svých dokumentech, stanovách a chování odporuje zásadám demokratického státu, tak příslušný správní orgán, což je Ministerstvo kultury, ji nezaregistruje. A to v tomto případě neplatí, protože ta církev je zaregistrována, protože nic neodporuje našim zásadám.

Možná jsme dostali trochu větší strach. Možná jsme dostali trochu větší strach, a proto teď říkáme, že na určité náboženské přesvědčení uplatníme nějaký metr a nějaké instrumenty a na jiná náboženská přesvědčení uplatníme také jiný metr a jiné instrumenty. Mně to přijde ještě o něco méně pochopitelné než ta zrůdnost, která se jmenuje elektronická evidence tržeb, ta balkánská supernovinka, která říká: na některé podnikatele uplatníme tyto instrumenty a na jiné podnikatele neuplatníme tyto instrumenty. Při jisté míře zobecnění, jakkoli chápu, že to kulhá, to má jednu jedinou zásadu – neuplatňujeme rovné podmínky pro všechny. Neuplatňovat rovné podmínky pro všechny je pro nás nepřijatelné. V tomto případě si myslím, že to dokonce ani není ústavně konformní. Ale to není podstatné. Podstatné jsou rovné podmínky pro všechny. To tenhle návrh ruší a rušení rovných podmínek pro všechny je pro nás

rušení kousku svobody a rušení kousku svobody nemůžeme přijmout. Navrhujeme proto zamítnutí ve vší úctě k dobrým úmyslům předkladatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Lank, který předběhne svou stranickou kolegyni. A paní poslankyně Lorencová také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Myslel jsem, že už nebudu vystupovat, ale přece jenom pan kolega Kalousek mě k tomu svým způsobem přinutil. Víte, ona doba se mění, mění se situace. A to, co bylo bohatě dostačující třeba před deseti lety, zkrátka už nemusí dostačovat teď. Tato novela je svým způsobem velice jednoduchá. A řekněme si to na rovinu, je to vzkaz vůči veřejnosti, že zkrátka si v této republice nenecháme líbit porušování ústavních práv. Že si nenecháme líbit, pokud by někdo narušoval Listinu základních práv a svobod. Nic víc, nic míň. Takhle je to jednoduché. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Lorencová, připraví se s faktickou poznámkou Petr Adam. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Lorencová: Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Chci jenom velmi stručně připomenout, že islám není náboženství. Islám je životní filozofie, islám je něco z naprosto cizí, odlišné kultury, kterou, pokud to umožníme, přijmeme. Je to něco, s čím se většina národa nikdy nemůže ztotožnit. A je to něco, co, jestliže implantujeme do naší civilizace, tak to nás zničí. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové za dodržení času. Nyní pan poslanec Petr Adam. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Adam: Dobrý večer, dámy a pánové. Já jsem ve výčtu autorů, resp. navrhovatelů tohoto zákona zaslechl svoje jméno. A je pravda, že za poslední dobu jsem dospěl k poněkud jinému názoru. Proto chci, aby v zápisu bylo uvedeno, že svoje jméno z tohoto návrhu zákona stahuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vyjádření. Nyní pan poslanec Zdeněk Soukup také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já jsem v návrhu zákona neslyšel nic o nějaké diskriminaci. Vůbec nic. Tam žádné náboženství nebylo jmenováno. V kontextu toho, co se v současné době odehrává, mně dovolte jednu malou poznámku. Někdy po roce 2000, když se v podstatě přijímala – nebo se diskutovalo o smlouvě o evropské ústavě, tak se sáhodlouze diskutovalo o tom, zdali v základní preambuli, která je velice důležitá pro každý zákon, má být něco o tom, na co vlastně

navazuje evropská kultura. Podle mého názoru by tam mělo být to, co bylo původně navrhováno, že navazuje na římské právo, řeckou filozofii, judaismus a křesťanství. To by tam v podstatě mělo být v té základní preambuli a to vám říkám já jako ateista.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi. Nyní pan poslanec Kalousek také s faktickou poznámkou a pak ještě faktická poznámka pana kolegy Šarapatky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom ve vší úctě k dámě, k paní poslankyni Lorencové. Pokud přijmu její argument, že islám není náboženství, že je to životní filozofie, to by bylo na dlouhou debatu – ale já to přijmu, promiňte, pak moje křesťanská víra, kterou si myslím, že žiji, je také životní filozofie a této filozofii prudce odporuje předložený návrh i to, s čím jste vystoupila. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Milana Šarapatky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tak já tady poslouchám tu debatu... Nevím, kdo jaké má zkušenosti se životem mezi muslimy. Já tedy patnáct let. A to, co tady slyším, to překračuje všechny meze. Co to tady vykládáte? Copak jsme rasisti všichni? Tohle jestli poslouchají média, tak se o sobě dneska v novinách něco dovíme. Skutečně jsem v šoku!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Lorencová ještě jednou k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Omlouvám se, kolegyně a kolegové, jestli jsem to špatně pochopila. Ale můj předřečník teď tedy vyslovil zásadní souhlas s tím, co jsem tady předtím říkala, nebo nesouhlas? (Hlasy ze sálu.) Opravdu jsem nepochopila, omlouvám se. Pokud jste pochopili, tak já ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní... Dobře, tak ještě pan kolega Šarapatka s faktickou poznámkou.

Poslanec Milan Šarapatka: Paní kolegyně, nesouhlas. Já nejsem žádný rasista!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v řádné přihlášce paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte, abych velmi krátce podpořila tuto novelu zákona o církvích a náboženských společnostech. Jako žena jsem se samozřejmě zajímala především o to, jaké postavení má v islámu žena. Je pro mne nepochopitelné, že

Ministerstvo kultury vydalo vůbec první stupeň registrace. A teď chci navázat na to, že opravdu islám není náboženství, ale tu registraci dostalo Ústředí muslimských obcí a to je velký rozdíl. Já myslím, že většina z vás vůbec neví, o čem se tady mluví. A tady tato registrace byla vydána a naprosto nesplňuje Listinu práv a svobod občanů, která je nedílnou součástí Ústavy České republiky. Podle ní nesmí žádný občan České republiky být diskriminován podle pohlaví, tak jak to tady řekl už přede mnou pan poslanec Kalousek.

Dovolila bych si tedy připomenout, že podle islámského práva, které nikdo z představitelů Ústředí muslimských obcí nezpochybnil, ba dokonce jej doporučuje pro naši mládež, je žena v podstatě majetkem muže. Může ji bít, pokud sám rozhodne, že neplní dostatečně své povinnosti, může ji zavírat doma, zakázat jí styk s dalšími příbuznými, a dokonce ji pravidelně znásilňovat. To vše v české společnosti klasifikujeme jako domácí násilí a naše ženy před ním společnost chrání. Násilník je trestně stíhán a postihován.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud máte jinou debatu, prosím mimo sál. Prosím pokračujte.

Poslankyně Olga Havlová: Naopak v islámu je takové chování normou a islámská žena nemá stejné právo ani u soudu. Právě proto jsem přesvědčena, že je nutné, aby se Bezpečnostní informační služba povinně vyjadřovala ke každému stupni registrace církve či náboženské společnosti, a tady nemluvíme jenom o muslimských obcích, mluvíme všeobecně. Musí mít nejen povinnost se vyjádřit, ale taky musí nést za vynesený odborný posudek zodpovědnost i do budoucnosti. Její stanovisko musí být závazné pro Ministerstvo kultury a ne doporučující, jak tomu je dosud. Jen BIS samozřejmě zaúkolovaná Ministerstvem vnitra totiž může jako jediná skutečně posoudit, jaká bezpečnostní rizika daná církev pro naše občany má a hlavně jestli její činnost skutečně není v rozporu jak se zákony České republiky, tak samozřejmě především s Listinou základních práv a svobod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Karel Fiedler jako poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající, dobrý večer, dámy a pánové, já budu opravdu krátce. Budeme ctít dohody, my z naší strany určitě ano. Ale přece jen měl jsem připravený proslov, který by vyšel tak na 12 minut. Velmi ho zkrátím, určitě tak dlouho mluvit nebudu, jenom krátkou dobu. Ale nedá mi to, abych nezareagoval na to, co tady zaznělo.

Tady zaznělo to, že tento zákon má postihovat jen jednu církev nebo jedno náboženství. To je vidět, ať se na mě pan poslanec Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího nezlobí, asi nečetl tu novelu toho zákona, protože tam vůbec nejde o vynětí jedné, jednoho náboženství, tam se mluví obecně o všech, že to musí všichni splňovat, na všechny to bude platit. Takže to je trošku jiné. A jen bych zmínil, že tahle novela vznikla na základě, nebo impulsem pro ni byla petice 24 tisíc petentů,

projednávala se na petičním výboru a tato novela je vlastně, vznikla na základě této petice. (Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Na základě projednávání této petice. A tady je vidět, že petenti přistoupili k tomu, že nejen vyjadřují svůj názor, ale prostřednictvím legislativního procesu navrhují určité řešení, prostřednictvím naším, prostřednictvím čehož my jsme se připojili. Tedy nejsou to žádní xenofobové, žádní rasisté, žádní lidé, kteří chtějí nějakým násilným způsobem to řešit, řeší to standardní demokratickou cestou, je jejich a naše plné právo, abychom tento návrh předložili.

Slíbil jsem, že nebudu dlouhý, čili končím. Věřím, že vyhovíte našemu návrhu a naší žádosti, abyste propustili tuto novelu do dalšího čtení. Své zdůvodnění, věřím, že budu moci přečíst ve třetím čtením před schválením zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dvě faktické poznámky – Vítězslava Jandáka a Tomia Okamury. Řádnou přihlášku. Prosím. Tak faktická poznámka pana poslance Jandáka.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane předsedající, pane premiére, dámy a pánové, já nechci shazovat tento návrh. Dobře, je to jedna z cestiček. Ale prosím vás, braňme Evropu, ale braňme ji především před její vlastní blbostí a slabostí! To si myslím, že byste měli akcentovat. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za krátké efektivní vyjádření ve faktické poznámce. Nyní řádná přihláška pana poslance Tomia Okamury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Tak vážené dámy a pánové, sledoval jsem tady tu debatu a je mi to líto, ale chtěj nechtěj musím vystoupit k návrhu svých bývalých kolegů z Úsvitu, které v současnosti po politickém puči ovládá Vít Bárta. Ale téma islám v České republice a v Evropě je zcela zásadní. A jak známo, já i naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD již dlouhou dobu bojujeme a budeme nadále bojovat ze všech sil proti pronikání této nenávistné a nadřazenecké ideologie do České republiky. To ale neznamená, že budeme slepě podporovat legislativní zmetky a paskvily, z nichž právě jeden tady projednáváme. Pokud jde o samotný tento návrh změny zákona z pera pana Konvičky a paní Volfové, je na něm vidět, že ho psal hodně neerudovaný laik vedený pouze touhou se zviditelnit, a je mi záhadou, proč právníci tento právní blábol pro Úsvit nepřetavili do nějaké smysluplné podoby.

Podívejme se na návrh podrobněji. Návrh zákona jakoby omezuje přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv církvím – a cituji – "které nevzbuzují důvodnou obavu, že ohrožují zahraničněpolitický zájem České republiky, ani nezakládá důvodné podezření, že ohrožuje veřejný pořádek nebo národní bezpečnost". A dále: "Ukládá registrujícímu ministerstvu, aby požádalo o vyjádření Úřad pro zahraniční

styky a informace, Bezpečnostní informační službu, Vojenské zpravodajství a Policii České republiky." Návrh je bohužel absolutně mimo mísu, jelikož se snaží upravit to, co je už dávno samozřejmě upraveno. Jen by stačilo si přečíst celý současný zákon a i nejhloupější laik si všimne, že bezpečnostní rizika už dávno řeší § 5.

Také vláda ve svém zamítavém stanovisku na základě stanoviska právníků z legislativního odboru vlády upozorňuje, že v rámci správního řízení se k registraci církve a náboženské společnosti standardně v současnosti vyjadřují jak Ministerstvo vnitra, tak Bezpečnostní informační služba, a to právě z hledisek veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Je mi líto, že mí bývalí kolegové z Úsvitu si nedali práci nad návrhem alespoň trošku podrobněji zapřemýšlet.

Legislativní paskvil patří sice do koše, ale diskuze nad ním nutná je, zvláště pakliže se jedná o tak nebezpečnou záležitost, jako je radikální islám. Velmi důležitý je v současném zákoně o církvích § 5 a já si dovolím ho krátce ocitovat. Důležitý je proto, že přeci jen ukazuje na jiné problémy a nedostatek zákona a reálné praxe, které podle našeho soudu je bezpodmínečně nutné upravit. § 5 říká: "Vznikat a vyvíjet činnost nemůže církev a náboženská společnost, jejíž činnost je v rozporu s právními předpisy a jejíž učení nebo činnost ohrožuje práva, svobody a rovnoprávnost osob a jejich sdružení včetně jiných církví a náboženských společností, ohrožuje demokratické základy státu, jeho suverenitu, nezávislost a územní celistvost, a) je v rozporu s ochranou veřejné mravnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví, principy lidskosti a snášenlivosti a bezpečnosti osob a b) popírá nebo omezuje osobní, politická nebo jiná práva fyzických osob pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání nebo sociální postavení, rozněcuje nenávist a nesnášenlivost z těchto důvodů, podporuje násilí nebo porušování právních předpisů." Konec citátu paragrafu.

Je zcela jasné, že v České republice by podle tohoto zákona nemohlo legálně hlásat víru náboženství, které učí, že žena není rovna muži, které učí nerespektovat civilní světské právo, tj. říká, že nejvyšším zákonem je korán a jemu jsou podřízeny zákony lidské, které zcela vážně učí a vyžaduje stovky daných tezí a principů, které se absolutně rozcházejí s našimi zákony a veškerými principy lidských práv, které máme zakotvené v Ústavě. Přesněji, islám podle mého názoru jasně odporuje českému právu a muslimské náboženské obce by měly být spolu s modlitebnami i hned zrušeny. Proč tomu tak není? Zákon bohužel nestanoví zcela jasně povinnost nějakých orgánů zrušit náboženskou obec, která nesplňuje podmínky zákona. V současném stávajícím zákoně o církvích chybí jasně stanovená podmínka, že ministerstvo zahájí řízení o zrušení, pokud například vyvíjí registrovaná církev a náboženská společnost nebo svaz církví a náboženských společností činnost v rozporu s právním řádem. To je hodně vágní a vůbec neodpovídá podmínkám, které zákon vyžaduje v § 5.

Zákon vlastně v současné době nevidí jako důvod ke zrušení církve nebo náboženské obce to, že tato církev nedodržuje podmínky vyžadované pro její registraci. Navíc zákon nestanovuje přesný postup a přesné povinnosti. Všichni víme, že islám hlásá a vyžaduje po muslimech dodržování tezí odporujících české Ústavě a že muslimské obce nesplňují podmínky pro jejich legalizaci, ale úředníci Ministerstva kultury bohužel nijak nekonají, aby plnění zákonných povinností po muslimech

vyžadovali, a už vůbec z protiústavní činnosti nevyvozují žádné důsledky. Dejme tomu, že nikdy v životě neslyšeli žádné kázání muslimských konvertitů k islámu hlásající nenávist či nerovnost pohlaví nebo nerovnost mezi muslimy a křesťany nebo židy. Bohužel tu neexistuje zákonná povinnost například policie, aby informace předala Ministerstvu kultury a to na jejich základě bylo povinné – a tady je důležité vložit to slůvko povinné – situaci přezkoumat a bylo by povinné – Ministerstvo kultury – zahájit řízení o zrušení registrace, a to třeba řízením u soudu, kde by ministerstvo, potažmo policie, Bezpečnostní informační služba a tak dále předložily doklady o neústavní činnosti náboženské obce a soud pak důkazy vyhodnotil a rozhodl. A já tady se vší pokorou a naléhavostí žádám vládu, aby takové změny zákona připravila.

Samozřejmě není problém tyto změny zákona, o kterých jsem hovořil a které jsou potřebnými, abychom je za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD napsali my. Ale všichni víme, že opoziční návrhy mají jen minimální šanci dostat se na pořad jednání Sněmovny a už vůbec nemají šanci být přijaty proti současné vládní většině, přestože tyto naše návrhy mohou být sebelepší. Proto znovu žádám vládu, aby takové změny zákona v zákoně o církvích připravila, abychom se mohli těmto radikálním tendencím řádně a účinně bránit.

Řešíme dnes invazi muslimů do Evropy a jde o jednoznačný pokus muslimů Evropu kolonizovat. Pokud v Evropě nastavíme zcela jasná pravidla hry, tedy že tu nestrpíme islámské zákony a pravidla, pak pro velkou část přestaneme být atraktivní destinace ke kolonizaci. A co je zásadní, výrazně snížíme riziko, že v naší zemi převládne cizí nepřátelská a hlavně nedemokratická kultura. Já bych naopak v reakci vládních představitelů uvítal právě ujištění, že si dají práci a tuto novelu zákona, která by byla v tomto znění, jak navrhujeme, potřebná, že ji skutečně připraví, a bude mít tedy skutečně většinovou podporu ve Sněmovně.

Závěrem bych chtěl říci, že přestože máme k návrhu zákona Úsvitu výše uvedené zásadní výhrady, jelikož se jedná o právní paskvil, a souhlasíme v tomto ohledu se stanoviskem právníků z Legislativního odboru vlády, tak zákon za naše hnutí SPD podpoříme a budeme hlasovat pro, jelikož věříme, že tyto základní nedostatky by šlo případně upravit v rámci dalšího projednávání ve Sněmovně tak, jak jsem nyní konkrétně navrhl za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Nikoho dalšího nemám přihlášeného, ani nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Za navrhovatele pan kolega Černoch. Potom zpravodaj. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Musím říct, že jsem si myslel, že už mě v mém věku nic nepřekvapí, ale když poslouchám pana Okamuru, tak se mýlím a chybí mi tady už jenom doktor Štrosmajer se svou slavnou větou. (Veselost v sále.)

Já bych jenom velmi rád podotkl, že zákon, který předkládáme, ačkoliv se tady mluví v tuto chvíli o radikálním islámu, tak je myšlen do budoucna na jakékoliv

náboženství. Je úplně jedno, jestli je to dnes to nebo tamto náboženství, do budoucna to může být úplně něco jiného. Jde o to, aby měly bezpečnostní složky, které pro informaci tento návrh vítají, možnost práva veta v případě, že by měly informace vedoucí k tomu, že náboženství, které se má schválit nebo neschválit, může být hrozbou pro Českou republiku. Proto bych vás, vážené kolegyně a kolegové, požádal, abyste propustili tento návrh do druhého čtení do výborů, aby se nad ním dala vést odborná diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Nehlásí se. Ono to je jednoduché, pane zpravodaji, já to zvládnu i bez vás. Padl jediný návrh a to je návrh na zamítnutí v prvním čtení, a pokud neprojde, budeme hlasovat o přikázání výborům.

Zagonguji. Všechny vás odhlásím. Požádám o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu na zamítnutí v hlasování pořadové číslo 174, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 174 z přítomných 126 pro 63, proti 39. Návrh nebyl přijat.

Počkám na kontrolu hlasování. Prosím, pan poslanec Petrů.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedo, stalo se mi to poprvé. (Veselost napříč sálem.) Ale opravdu jsem hlasoval pro a na sjetině mám zdržení se, takže zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Námitka proti elektronickému zápisu hlasování byla přesně podle jednacího řádu a můžeme o ní nechat hlasovat v hlasování pořadové číslo 175. Kdo je pro přijetí námitky proti zápisu o výsledku hlasování? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 175 z přítomných 129 pro 123.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na zamítnutí, který padl v rozpravě v prvním čtení, a to v hlasování pořadové číslo 176, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 176 z přítomných 125 pro 74, proti 36. Návrh byl přijat. Návrh novely zákona byl zamítnut.

Děkuji panu zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod 105.

Tím jsme po jednotlivých krocích vyčerpali program 33. schůze a 33. schůzi skončím hned, jak přečtu omluvu paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy z dnešního jednání od 18 hodin. Omlouvá se z pracovních důvodů.

V tuto chvíli končím 33. schůzi. Budeme pokračovat v 18.35 hodin. Technici to stihnou. Budeme se zabývat mimořádnou schůzí, která byla navržena. Deset minut přestávka.

(Schůze skončila v 18.27 hodin.)